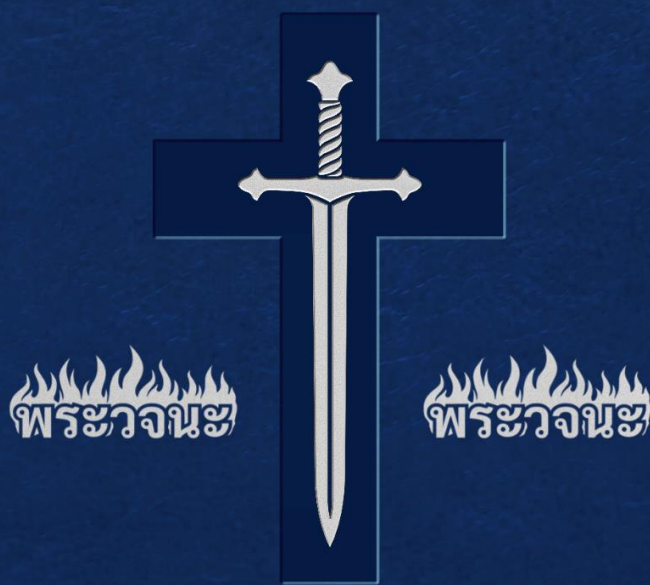

การพิพากษา
เริ่มต้นที่พระนิเวศของพระเจ้า

พระวจนะ

พระวจนะ

สารบัญ

คำนำ

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 1

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 2

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 3

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 5

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 15

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 88

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 103

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 4

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 5

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 6

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 8

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 10

เพลงเฉลิมราชอาณาจักร

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 12

ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงขึ้นบานเถิด!

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 26

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 29

ผู้เชื่อควรที่จะยึดถือทัศนคติแบบใด

มนุษย์ที่เสื่อมทรามไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้

การปรนนิบัติทางศาสนาต้องได้รับการชำระล้าง

ด้วยความเชื่อในพระเจ้าของเจ้า เจ้าควรเชื่อฟังพระเจ้า

พระสัญญาต่อบรรดาผู้ซึ่งได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

คนชั่วจะถูกลงโทษอย่างแน่นอน

วิธีรับใช้โดยกลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า

เกี่ยวกับการใช้มนุษย์ของพระเจ้า

พระบัญญัติแห่งยุคใหม่

อาณาจักรพันปีได้มาถึงแล้ว

เจ้าควรรู้ว่า พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้

พระราชกิจของพระเจ้าเรียบง่ายดังที่มนุษย์จินตนาการหรือ?

เจ้าควรมีชีวิตเพื่อความจริงเพราะเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังกึกก้อง—การเผยพระวจนะว่าชาวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรจะเผยแผ่ไปทั่วทั้งจักรวาล

ความแตกต่างในแก่นแท้ระหว่างพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์กับประชากรซึ่งพระเจ้าทรงใช้งาน

ในความเชื่อ คนเราต้องมุ่งความสนใจไปที่ความเป็นจริง—การมีส่วนร่วมในพิธีกรรมทางศาสนาหาใช่ความเชื่อไม่

เฉพาะบรรดาผู้ที่รู้จักพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้เท่านั้น ที่อาจรับใช้พระเจ้าได้

รู้จักพระราชกิจใหม่ล่าสุดของพระเจ้าและติดตามรอยพระบาทของพระองค์

พระเจ้าทรงทำให้บรรดาผู้ซึ่งเป็นที่สมดังพระทัยของพระองค์มีความเพียบพร้อม

เหล่าผู้เชื่อฟังพระเจ้าด้วยใจจริงย่อมได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าอย่างแน่นอน

ยุคแห่งราชอาณาจักรคือยุคพระวจนะ

ทุกสิ่งสัมฤทธิ์ได้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า

บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง

เจ้าสามารถรู้จักความดีงามของพระเจ้าได้โดยการรับประสบการณ์กับการทดสอบอันแสนเจ็บปวดเท่านั้น

การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

บทสนทนาบรรทัดเกี่ยวกับ “อาณาจักรพันปี” ได้มาถึงแล้ว”

มีเพียงผู้ที่รู้จักพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

เปโตรได้มารู้จักพระเยซูได้อย่างไร

บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าจะดำเนินชีวิตภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานของซาตาน

คำเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามความจริง

เจ้าคือใครบางคนที่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกหรือไม่?

ผู้คนทั้งหมดที่ไม่รู้จักพระเจ้าคือผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (1)

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (2)

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)

ความล้าลึกแห่งการทรงจुติเป็นมนุษย์ (1)

ความล้าลึกแห่งการทรงจुติเป็นมนุษย์ (2)

ความล้าลึกแห่งการทรงจुติเป็นมนุษย์ (3)

ความล้าลึกแห่งการทรงจुติเป็นมนุษย์ (4)

การจुติเป็นมนุษย์สองครั้งทำให้นัยสำคัญของการจुติเป็นมนุษย์สมบูรณ์

ตรีเอกานุภาพมีอยู่จริงหรือไม่?

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (1)

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (3)

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (4)

เจ้าควรจะเข้าร่วมภารกิจในอนาคตของเจ้าอย่างไร

พวกเจ้ามีความเข้าใจในพระพรอย่างไร?

อะไรคือความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า?

การเป็นมนุษย์ที่แท้จริงหมายถึงอะไร

เจ้ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับความเชื่อ?

เมื่อใบไม้ที่ร่วงหล่นกลับคืนสู่รากของพวกมัน เจ้าจะเสียใจกับความชั่วทั้งหมดที่เจ้าได้ทำลงไป

ไม่มีใครที่มีเนื้อหนังสามารถหลีกเลี่ยงวันแห่งพระพิโรธได้

พระเจ้าช่วยให้รอดได้เสด็จกลับมาบน “เมฆขาว” แล้ว

งานแห่งการเผยแผ่ข่าวประเสริฐคืองานแห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเช่นกัน

พระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติ

เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชกิจยุคแห่งการไถ่

เจ้าควรรู้ว่าองค์รวมแห่งมนุษยชาติได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบันอย่างไร

ว่าด้วยเรื่องชื่อและอัตลักษณ์

เจ้าควรละวางพระพรเกี่ยวกับสถานะลงและทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในการนำพาความรอดมาสู่มนุษย์

มนุษย์ผู้ที่ได้จำกัดเขตพระเจ้าไว้ในมโนคติที่หลงผิดของเขาสามารถได้รับวิโรจน์ของพระเจ้าได้อย่างไร?

บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์เท่านั้นที่สามารถทำให้พระเจ้าทรงพึงพอใจพระทัยได้

ความแตกต่างระหว่างพันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์และหน้าที่ของมนุษย์

พระเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับเส้นทางที่มนุษย์เดิน

พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า

มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า

แก่นสารของเนื้อหาที่พระเจ้าทรงประทับ

พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บ้านปลายอันน่าอัศจรรย์

พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน

ในเวลาที่เราได้เห็นกายจิตวิญญาณของพระเยซู พระเจ้าจะได้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นใหม่แล้ว

พวกที่เข้ากันไม่ได้กับพระคริสต์คือปรปักษ์ของพระเจ้าอย่างแน่นอน

ผู้ที่ถูกเรียกมีมากมาย แต่ผู้ที่ถูกเลือกมีเพียงคนเดียว

เจ้าควรแสวงหาหนทางแห่งการเข้ากันได้กับพระคริสต์

เจ้าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าที่แท้จริงหรือไม่

พระคริสต์ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยความจริง

เจ้ารู้หรือไม่ ว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลางมวลมนุษย์?

พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้

ตระเตรียมความประพฤติที่ดีงามให้พอเพียงสำหรับบ้านปลายของเจ้า

เจ้าจงรักภักดีต่อใคร?

ไปสู่บ้านปลาย

การตกเตือนสามประการ

การล่วงละเมิดจะนำทางมนุษย์ไปสู่นรก

การเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้ามีความสำคัญมาก

วิธีรู้จักพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ปัญหาที่ร้ายแรงมาก: การทรยศ (1)

ปัญหาที่ร้ายแรงมาก: การทรยศ (2)

พวกเจ้าควรจะพิจารณาความประพฤติทั้งหลายของเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตมนุษย์

การทอดถอนพระทัยขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่

พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือชะตากรรมของมวลมนุษย์ทั้งปวง

การรู้จักพระเจ้าคือเส้นทางสู่การยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงความชั่ว

มองดูการทรงปรากฏของพระเจ้าในการพิพากษาและการเตือนของพระองค์

คำนำ

แม้ว่าผู้คนมากมายเชื่อในพระเจ้า แต่น้อยคนนักที่เข้าใจว่าอะไรคือความหมายของความเชื่อในพระเจ้า และพวกเขาต้องทำอะไรเพื่อให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า นี่เป็นเพราะแม้ว่าผู้คนจะคุ้นเคยกับคำว่า “พระเจ้า” และวลีทั้งหลาย อาทิ “พระราชกิจของพระเจ้า” แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้า

และพวกเขายังรู้จักพระราชกิจของพระองค์น้อยกว่า

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ทุกคนซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าจะสับสนปนเปในการเชื่อของพวกเขาในพระองค์

ผู้คนไม่ถือการเชื่อในพระเจ้าเป็นเรื่องจริงจัง

และทั้งหมดนี้ก็เป็นเพราะการที่เชื่อในพระเจ้าเป็นความไม่คุ้นเคยเกินไป แปลกเกินไปสำหรับพวกเขา

ในหนทางนี้พวกเขาจึงไปไม่ถึงข้อเรียกร้องทั้งหลายของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

หากผู้คนไม่รู้จักพระเจ้าและไม่รู้จักพระราชกิจของพระองค์

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่เหมาะสำหรับการใช้งานโดยพระเจ้าและพวกเขายังไม่มีความสามารถที่จะทำให้สมดัง

น้ำพระทัยของพระองค์ได้ “การเชื่อในพระเจ้า” หมายถึงการเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง

นี่เป็นมโนทัศน์ที่เรียบง่ายที่สุดเกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

การเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่งไม่เหมือนกับการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง ตรงกันข้าม

มันเป็นการเชื่อที่เรียบง่ายประเภทหนึ่งซึ่งมีนัยแฝงทางศาสนาที่รุนแรง

ความเชื่อแท้จริงในพระเจ้าหมายถึงสิ่งต่อไปนี้:

บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าพระเจ้าทรงครองอำนาจอธิปไตยเหนือทุกสรรพสิ่ง

คนเรามีประสบการณ์กับพระวาระของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์

ลบล้างอุปนิสัยเสื่อมทรามของคนเรา ทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าและได้มารู้จักพระเจ้า

มีเพียงการเดินทางแบบนี้เท่านั้นที่อาจถูกเรียกว่า “ความเชื่อในพระเจ้า”

กระนั้นผู้คนมักเห็นว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นเรื่องเรียบง่ายและไร้สาระ

ผู้คนที่เชื่อในพระเจ้าในหนทางนี้ได้สูญเสียความหมายของความเชื่อในพระเจ้าไปแล้ว

และแม้ว่าพวกเขาอาจจะยังเชื่อต่อไปจนถึงวาระท้ายสุด แต่พวกเขาจะไม่วันได้รับการเห็นชอบของพระเจ้า

เพราะพวกเขาก้าวออกไปบนเส้นทางที่ผิด ณ วันนี้

ยังมีพวกผู้ที่เชื่อในพระเจ้าตามความหมายของตัวอักษรที่เขียนไว้และหลักคำสอนที่กลวงเป็นโพรง

พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาขาดแก่นแท้ของการเชื่อในพระเจ้า และพวกเขาไม่สามารถได้รับการเห็นชอบของพระเจ้า

พวกเขายังคงอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อขอพระพรแห่งความปลอดภัยและพระคุณที่เพียงพอ พวกเราจงมาหยุดนิ่ง

สงบใจและถามตัวเองว่า เป็นไปได้ไหมว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดบนโลกอย่างแท้จริง?

เป็นไปได้ไหมที่การเชื่อในพระเจ้าไม่ได้มีความหมายอะไรมากไปกว่าการได้รับพระคุณมากมายจากพระเจ้า?

ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าโดยที่ไม่รู้จักพระองค์หรือที่เชื่อในพระเจ้าแต่ยังคงต่อต้านพระองค์จะมีความสามารถที่จะ
ทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง หรือ?

พระเจ้าและมนุษย์ไม่สามารถถูกกล่าวถึงในลักษณะเท่าเทียมกันได้

แก่นแท้ของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์นั้นยากยิ่งถึงที่สุดและไม่สามารถจับความเข้าใจได้มากที่สุด
สำหรับมนุษย์

หากพระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจของพระองค์และตรัสพระวจนะของพระองค์ในโลกของมนุษย์ด้วยพระองค์เองแ
ล้วไซ้ร มนุษย์ก็จะไม่มีวันมีความสามารถที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ และดังนั้น

แม้แต่พวกผู้ที่ได้อุทิศชีวิตทั้งหมดของพวกเขาให้กับพระเจ้าก็จะไม่สามารถที่จะได้รับการเห็นชอบจากพ
ระองค์ หากพระเจ้าไม่ได้เริ่มทรงพระราชกิจ เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่ามนุษย์จะทำได้ดีเพียงใด

ทั้งหมดก็จะไร้ประโยชน์

เพราะพระคำริของพระเจ้าจะสูงส่งกว่าความคิดของมนุษย์เสมอและพระปรีชาญาณของพระเจ้าก็อยู่เหนือการจับ
ความเข้าใจของมนุษย์ และดังนั้น เราบอกว่าพวกที่อ้างว่า “เข้าใจองค์แท้”

เกี่ยวกับพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์นั้น เป็นพวกโง่ที่มกลุ่มหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดอวดดีและไม่รู้เท่าทัน
มนุษย์ไม่ควรนิยามพระราชกิจของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์ไม่สามารถนิยามพระราชกิจของพระเจ้าได้

ในสายพระเนตรของพระเจ้า มนุษย์ไร้ความสำคัญพอกันกับมดตัวหนึ่ง

ดังนั้นมนุษย์จะสามารถยังลึกลงถึงพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร? พวกที่ชอบพูดปาวๆ ว่า

“พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจเช่นนี้หรือเช่นนั้น” หรือ “พระเจ้าทรงเป็นอย่างนี้หรืออย่างนั้น”—

พวกเขาไม่ได้กำลังพูดด้วยความโอหังหรือ?

เราทุกคนควรรู้ว่ามนุษย์ซึ่งอยู่ในสถานะเนื้อหนังได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม ธรรมชาติจริงๆ

ของมวลมนุษย์คือการต่อต้านพระเจ้า

มวลมนุษย์ไม่สามารถเทียบเสมอพระเจ้าได้และมวลมนุษย์ยังหวังได้น้อยกว่าที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำในพระราช
กิจของพระเจ้า สำหรับวิธีที่พระเจ้าทรงนำมนุษย์ นี่คือการพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

เป็นการเหมาะสมแล้วที่มนุษย์ควรบนอบ โดยปราศจากการเอียงอ้างทรศนะอย่างนั้นอย่างนั้น

เพราะมนุษย์เป็นเพียงผงกลีดิน ในเมื่อพวกเรามิเจตนาที่จะแสวงหาพระเจ้า

พวกเราจึงไม่ควรวางมโนคติที่หลงผิดของพวกเราทับซ้อนลงบนพระราชกิจของพระองค์เพื่อการพิจารณาของพ
ระเจ้า

และพวกเราจึงไม่ควรที่จะใช้อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเราจนถึงที่สุดเพื่อจงใจต่อต้านพระราชกิจของพระ

เจ้า นั่นจะไม่ทำให้พวกเราเป็นศัตรูของพระคริสต์หรือ?

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไรกัน?

เนื่องจากพวกเราเชื่อว่ามิพระเจ้าองค์หนึ่งและเนื่องจากพวกเราปรารถนาที่จะทำให้พระองค์สมดังพระทัยและมองเห็นพระองค์ พวกเราก็ควรแสวงหาหนทางแห่งความจริง และควรมองหาหนทางที่จะเข้ากันได้กับพระเจ้า พวกเราไม่ควรยืนหยัดต่อต้านพระองค์อย่างค้ำคอ
การกระทำเหล่านี้จะสามารถนำมาซึ่งประโยชน์ดังมานใดหรือ?

วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่

เจ้าอาจไม่มีความสามารถที่จะยอมรับวาทะเหล่านี้และวาทะเหล่านี้อาจดูแปลกสำหรับเจ้า

แต่เราจะแนะนำให้เจ้าไม่ตีแผ่ความเป็นธรรมชาติของเจ้า

เพราะมีเพียงผู้คนที่หิวและกระหายอย่างแท้จริงต่อความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถได้รับความจริง

และมีเพียงผู้คนที่มิใจศรัทธาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่สามารถได้รับการให้ความรู้แจ้งและการทรงนำจากพระองค์ ผลลัพธ์ทั้งหลายนั้นได้มาจากการแสวงหาความจริงด้วยความสงบเปี่ยมสติสัมปชัญญะ

มิใช่ด้วยการวิวาทและการโต้เถียง เมื่อเราพูดว่า “วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่แล้ว”

เรากำลังอ้างอิงถึงเรื่องของการทรงกลับสู่เนื้อหนังของพระเจ้า บางทีวาทะเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เจ้ารู้สึกอะไร

บางทีเจ้าอาจดูหมิ่นวาทะเหล่านี้ หรือแม้แต่ว่าบางทีวาทะเหล่านี้เป็นที่สนใจของเจ้าอย่างยิ่ง ไม่ว่าในกรณีใด

เราหวังว่าบรรดาผู้ที่โหยหาอย่างแท้จริงให้พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์จะสามารถเผชิญหน้ากับข้อเท็จจริงนี้และพินิจพิเคราะห์มันอย่างรอบคอบ แทนที่จะด่วนสรุปต่างๆ นานาเกี่ยวกับมัน นั่นคือสิ่งที่บุคคลซึ่งมีปัญหาควรทำ

มันไม่ยากที่จะสืบค้นเข้าไปในสิ่งเช่นนี้ แต่มันจำเป็นที่พวกเราแต่ละคนต้องรู้ความจริงข้อนี้ กล่าวคือ

พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์จะทรงครองแก่นแท้ของพระเจ้า

และพระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์จะทรงครองการแสดงออกของพระเจ้า

ในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงก่อเกิดพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำ

และในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

และจะทรงสามารถนำความจริงสู่มนุษย์ ประทานชีวิตให้เขาและชี้หนทางให้เขา

เนื้อหนังที่ไม่มีแก่นแท้ของพระเจ้านั้นไม่ถือว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์อย่างแน่นอน

ในเรื่องนี้ไม่มีข้อสงสัยแต่อย่างใด

หากมนุษย์ตั้งใจจะสืบค้นลงไปว่านั่นคือเนื้อหนังจากการทรงจตุเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่

เช่นนั้นแล้วเขาต้องยืนยันเรื่องนี้จากพระอุปนิสัยที่พระองค์ทรงแสดงออกและพระวาทะที่พระองค์ตรัส

ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่จะยืนยันว่าเป็นเนื้อหนังจากการทรงจตุเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่

และเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่นั้น คนเราต้องแยกแยะบนพื้นฐานของแก่นแท้ของพระองค์ และดังนั้น

ในการกำหนดว่านั่นเป็นเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์หรือไม่ ญูญเจออยู่ในแก่นแท้ของพระองค์

(พระราชกิจของพระองค์ ถ้อยคำรัสของพระองค์ พระอุปนิสัยของพระองค์และแง่มุมอื่นๆ มากมาย) มากกว่ารูปปรากฏภายนอก หากมนุษย์พินิจพิเคราะห์เพียงแค่พระรูปปรากฏภายนอกของพระองค์ และส่งผลให้มองข้ามแก่นแท้ของพระองค์ นี่ก็แสดงว่ามนุษย์มีอคติและไม่รู้เท่าทัน รูปปรากฏภายนอกไม่สามารถกำหนดแก่นแท้ได้ ยิ่งไปกว่านั้น พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีวันสามารถสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้ พระรูปปรากฏภายนอกของพระเยซูไม่ได้ขัดกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์หรือ? โฉมพระพักตร์และเครื่องทรงของพระองค์ไม่สามารถให้เบาะแสเกี่ยวกับพระอัตลักษณ์แท้จริงของพระองค์ได้หรือ?

พวกฟาริสียุคแรกสุดไม่ได้ต่อต้านพระเยซูอย่างจริงจังก็เพราะพวกเขาแกล้งมองที่พระรูปปรากฏภายนอกของพระองค์เท่านั้น และหาได้ใส่ใจพระวจนะในพระโอษฐ์ของพระองค์หรือ? เรามีความหวังว่าพี่น้องชายหญิงทุกคนที่แสวงหาการทรงปรากฏของพระเจ้าจะไม่ซ้ารอยโสกนาฏกรรมแห่งประวัติศาสตร์ เจ้าต้องไม่กลายเป็นพวกฟาริสีแห่งยุคปัจจุบันและตอกลึงพระเจ้ายกกับกางเขนอีกครั้ง เจ้าควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงวิธีต้อนรับการทรงกลับมาของพระเจ้า และเจ้าควรมีจิตใจที่แจ่มชัดเกี่ยวกับวิธีที่จะเป็นใครบางคนซึ่งนับนอบต่อความจริง นี่เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่กำลังรอให้พระเยซูทรงกลับมาโดยการขี่มาบนก้อนเมฆ พวกเราควรขยี้ดาฝ่ายวิญญาณของพวกเราเพื่อทำให้เห็นได้ชัดเจนและไม่กลายเป็นจมปลักอยู่ในคำพูดทั้งหลายแห่งความเพ้อฝันเกินจริง พวกเราควรคิดถึงพระราชกิจของพระเจ้าที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและมองตรงแง่มุมของพระเจ้าที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง อย่าหลงระเหิงหรือปล่อยตัวเองให้หลุดหลงไปในฝันกลางวัน ที่ตลอดเวลาเผ้าถวิลหาวันที่องค์พระเยซูเจ้าทรงขึ้นบนก้อนเมฆเสด็จลงมาโดยฉับพลันท่ามกลางพวกเจ้าและรับตัวพวกเจ้าที่ไม่เคยได้รู้จักหรือได้เห็นพระองค์และไม่รู้วิธีทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นการดีกว่าที่จะคิดถึงเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่านี้!

เจ้าอาจได้เปิดหนังสือเล่มนี้เพื่อจุดประสงค์แห่งการวิจัยหรือโดยเจตนาที่จะยอมรับ ไม่ว่าท่าทีของเจ้าจะเป็นเช่นไร เราหวังว่าเจ้าจะอ่านมันจนจบและจะไม่ละทิ้งมันไปอย่างง่ายดาย บางทีหลังจากอ่านจนจบเหล่านี้ ท่าทีของเจ้าจะเปลี่ยนแปลง แต่นั่นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและระดับความเข้าใจของเจ้า อย่างไรก็ตาม มีสิ่งหนึ่งที่เจ้าควรรู้ กล่าวคือ พระวจนะของพระเจ้าไม่สามารถทำให้มองเห็นเป็นคำพูดของมนุษย์ได้และยังไม่ได้ทำให้คำพูดของมนุษย์กลายเป็นพระวจนะของพระเจ้าได้ มนุษย์ที่พระเจ้าทรงใช้ไม่ใช่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์และพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็ไม่ใช่มนุษย์ที่พระเจ้าทรง

งใช้ในที่นี้มีความแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญอยู่อย่างหนึ่ง บางทีหลังจากอ่านวนะเหล่านี้
เจ้าไม่ยอมรับรู้ว่าเหล่านี้คือพระวนะของพระเจ้า แต่เป็นเพียงความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้รับมา ในกรณีนั้น
เจ้าถูกความไม่รู้เท่าทันทำให้ตาบอด

พระวนะของพระเจ้าจะสามารถเป็นเหมือนกับความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้มาได้อย่างไรกัน?

พระวนะของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์เปิดจากยุคใหม่ นำทางมวลมนุษย์ทั้งปวง เปิดเผยข้อล้าลึกทั้งหลาย
และแสดงให้เห็นทิศทางที่เขาต้องไปในยุคใหม่

ความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้รับนั้นเป็นเพียงคำแนะนำเรียบง่ายเพื่อการปฏิบัติหรือเพื่อความรู้เท่านั้น

มันไม่สามารถนำมวลมนุษย์ทั้งปวงเข้าสู่ยุคใหม่หรือเปิดเผยข้อล้าลึกของพระเจ้าพระองค์เอง

เมื่อพิจารณาจากทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว พระเจ้าก็ทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ก็คือมนุษย์

พระเจ้าทรงมีแก่นแท้ของพระเจ้าและมนุษย์มีแก่นแท้ของมนุษย์

หากมนุษย์มีทรรศนะว่าพระวนะที่พระเจ้าตรัสไว้เป็นการให้ความรู้แจ้งที่เรียบง่ายโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล
ะรับเอาคำพูดของบรรดาอัครทูตและผู้เผยพระวนะมาเป็นพระวนะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองแล้วไซ้

นั้นย่อมจะเป็นความผิดพลาดของมนุษย์ ไม่ว่าอย่างไร เจ้าไม่ควรผสมปะปนถูกกับผิด หรือทำให้สูงกลายเป็นต่ำ

หรือเข้าใจผิดเห็นลุ่มลึกเป็นตื้นเขิน ไม่ว่าอย่างไร เจ้าไม่ควรจงใจปฏิเสธสิ่งที่เจ้ารู้ว่าเป็นความจริง

ทุกคนที่เชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่งควรสืบค้นเข้าไปในปัญหาจากจุดยืนที่ถูกต้องและยอมรับพระราชกิจใหม่ของ
พระเจ้าและพระวนะใหม่ของพระองค์จากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างของพระองค์

มีฉะนั้นพวกเขาก็จะถูกพระเจ้าจัดสิ้น

หลังจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์

พระเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกดำเนินการในแบบแยกไปตามลำพัง

แต่ทรงก่อขึ้นบนพระราชกิจของพระยาห์เวห์

มันคือพระราชกิจสำหรับยุคใหม่ที่พระเจ้าทรงทำหลังจากที่พระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติ

ในทำนองเดียวกัน หลังจากพระราชกิจของพระเยซูสิ้นสุดลง

พระเจ้าก็ทรงไปต่อกับพระราชกิจของพระองค์สำหรับยุคถัดไป

เพราะการบริหารจัดการทั้งมวลของเจ้ากำลังก้าวไปข้างหน้าเสมอ เมื่อยุคเก่าผ่านไป

มันจะถูกแทนที่ด้วยยุคใหม่

และเมื่อพระราชกิจเก่าเสร็จบริบูรณ์แล้วก็จะมีพระราชกิจใหม่เพื่อสานต่อการบริหารจัดการของพระเจ้าต่อไป

การทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งนี้เป็นการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าซึ่งตามหลังพระราชกิจของพระเยซูมา

แน่นอนการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเอกเทศ

มันเป็นช่วงระยะที่สามของพระราชกิจหลังยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ

ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงริเริ่มช่วงระยะใหม่ของพระราชกิจ

จะต้องมีการเริ่มต้นใหม่เสมอและมันจะต้องนำยุคใหม่มาเสมอ

ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกันในพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในลักษณะของการทรงพระราชกิจของพระองค์

ในที่ตั้งของพระราชกิจของพระองค์และในพระนามของพระองค์อีกด้วย

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่มันยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคใหม่

แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าพระองค์จะถูกมนุษย์ต่อต้านอย่างไร

พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจของพระองค์เสมอและทรงนำทางมวลมนุษย์ทั้งปวงไปข้างหน้าเสมอ

เมื่อพระเยซูเสด็จมาในโลกมนุษย์ พระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งยุคพระคุณและสิ้นสุดยุคธรรมบัญญัติ

ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งและด้วยการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้

พระองค์ได้ทรงสิ้นสุดยุคพระคุณและนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร

บรรดาผู้คนที่สามารถยอมรับการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจะถูกนำทางเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร

และยิ่งไปกว่านั้นจะกลายเป็นสามารถยอมรับการทรงนำของพระเจ้าด้วยตนเอง

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่พระองค์เพียงแค่ทรงเสร็จสิ้นการไถ่บาปของมวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้นและทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของ

มนุษย์ พระองค์ไม่ได้ทรงปลดปล่อยมนุษย์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหมดของเขา

การช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานอย่างครบถ้วนไม่เพียงจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่อง

บูชาไถ่บาปและแบกรับบาปต่างๆ นานาของมนุษย์เท่านั้น

แต่ยังจำเป็นต้องให้พระเจ้าทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีกเพื่อปลดปล่อยมนุษย์โดยสมบูรณ์จากอุปนิสัยอัน

เลื่อมทราเมียะซาตานของเขา และดังนั้น ในเมื่อมนุษย์ได้รับการยกโทษบาปของเขาแล้ว

พระเจ้าก็ได้ทรงกลับสู่เบื้องหน้าเพื่อนำทางมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และได้เริ่มพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพา

ทยา พระราชกิจนี้ได้้นำพามนุษย์เข้าสู่อาณาจักรที่สูงส่งขึ้น

บรรดาผู้ที่นับนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ทั้งหมดจะได้ชื่นชมกับความจริงที่สูงส่งขึ้นและได้รับ

พระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างอย่างแท้จริง และพวกเขาจะได้รับความจริง

หนทางและชีวิต

หากผู้คนยังคงติดอยู่ในยุคพระคุณแล้ว พวกเขาจะไม่มีทางกำจัดอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของพวกเขาได้

และยังไม่มีทางรู้จักพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้าเลย

หากผู้คนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางพระคุณที่ล้นเหลือเสมอ

แต่ไม่มีหนทางแห่งชีวิตที่เปิดโอกาสให้พวกเขารู้จักกับพระเจ้าหรือทำให้พระองค์สมดังพระทัย
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่วันได้รับพระองค์อย่างแท้จริงในการเชื่อในพระองค์ของพวกเขา
การเชื่อประเภทนี้ช่างน่าสงสารเสียจริง เมื่อเจ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ
เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์ในแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในยุคแห่งราชอาณาจักร
เจ้าจะรู้สึกว่าการขาดความอยากได้อีกมีที่เจ้ามีมานานหลายปีได้กลายเป็นจริงในที่สุด
เจ้าจะรู้สึกว่าการที่เจ้าได้เห็นพระเจ้าแบบเผชิญหน้าอย่างแท้จริง
บัดนี้เท่านั้นที่เจ้าได้ข้อมองโฉมพระพักตร์ของพระองค์ ได้ยินถ้อยคำรัสสวนพระองค์ของพระองค์
ได้ตระหนักถึงพระปรีชาญาณของพระราชกิจของพระองค์และได้ดำเนินกรับรู้อย่างแท้จริงว่าพระองค์ทรงเป็นจริง
และทรงมหิทธิฤทธิ์อย่างไร
เจ้าจะรู้สึกว่าการได้รับหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้คนในอดีตกาลไม่เคยได้เห็นหรือครอบครอง ณ เวลานี้
เจ้าจะรู้ได้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือการเชื่อในพระเจ้าและอะไรคือการปฏิบัติให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
แน่นอนว่าหากเจ้าเกาะติดกับมุมมองของอดีตและบอกปิดหรือปฏิเสธข้อเท็จจริงของการทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่
สองของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงมีอย่างเปล่า ไม่ได้รับอะไรมาเลย และในท้ายที่สุด
เจ้าจะถูกประกาศว่ามีความผิดในการต่อต้านพระเจ้า
บรรดาผู้ที่สามารถเชื่อฟังความจริงและนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้าจะได้รับการอ้างสิทธิ์ภายใต้พระนามของ
พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่สอง—องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
พวกเขาจะสามารถยอมรับการทรงนำส่วนพระองค์ของพระเจ้า ได้รับความจริงมากขึ้นและสูงส่งขึ้น
ตลอดจนชีวิตที่เป็นจริง พวกเขาจะได้นิพจน์ที่ไม่เคยมีผู้คนในอดีตเคยได้เห็นมาก่อน:
“แล้วข้าพเจ้าก็หันกลับมาดูตรงที่พระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้านั้น
และเมื่อหันกลับมาแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน
ในท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้นมีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์ยาวคลุมพระบาท
และทรงคาดแถบทองคำที่พระอุระ พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ
และขาวเหมือนอย่างหิมะ พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ พระบาทของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์
ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย
พระหัตถ์ขาวของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์
และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า” (วิวรณ์ 1:12-16)
นิมิตนี้เป็นการแสดงออกของพระอุปนิสัยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า
และการแสดงออกของพระอุปนิสัยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ยังเป็นการแสดงออกของพระราชกิจของพระเจ้า

เจ้าในการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันของพระองค์ด้วยเช่นกัน

ในกระแสชีวิตการของการดีสอนและการพิพากษา

บุตรมนุษย์ทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์โดยอาศัยถ้อยคำรัส

อนุญาตให้ทุกคนที่ยอมรับการดีสอนและการพิพากษาของพระองค์ได้เห็นพระพักตร์แท้จริงของบุตรมนุษย์

ซึ่งเป็นภาพพรรณานันต์จริงของพระพักตร์ของบุตรมนุษย์ตามที่ย่อห์นได้เคยเห็น

(แน่นอนว่าทั้งหมดนี้จะไม่สามารถมองเห็นได้สำหรับพวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร) พระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วนได้โดยใช้ภาษามนุษย์

และดังนั้นพระเจ้าจึงใช้วิธีที่พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์เพื่อแสดงพระพักตร์แท้จริงของพระองค์ต่อมนุษย์

ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือทุกคนที่ซึ่งคุณค่าในพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของบุตรมนุษย์ยอมได้เห็นพระพักตร์แท้จริงของบุตรมนุษย์แล้ว

เพราะพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่เกินไปและไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วนได้โดยใช้ภาษามนุษย์

เมื่อมนุษย์ได้รับประสบการณ์ในแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร

เช่นนั้นแล้วเขาก็จะรู้ความหมายแท้จริงของคำพูดของย่อห์นเมื่อตอนที่เขาพูดถึงบุตรมนุษย์ท่ามกลางคันประทีป:

“พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ และขาวเหมือนอย่างหิมะ

พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ พระบาทของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์

ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย

พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์

และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า” ณ เวลานั้น

เจ้าจะรู้สิ้นเกินความสงสัยทั้งหมดว่าเนื้อหนังธรรมดานี้ซึ่งได้กล่าวไว้มากมายนั้นคือพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ ยิ่งไปกว่านั้น

เจ้าจะสำนึกรับรู้ได้อย่างแท้จริงว่าเจ้าได้รับพระพรมากเพียงใดและรู้สึกว่าตัวเองโชคดีที่สุด

เจ้าไม่ได้กำลังเต็มใจยอมรับพระพรนี้หรือ?

ถ้อยคำรำลึกของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 1

คำสรรเสริญได้มาสู่ศิโยน และสถานที่ประทับของพระเจ้าได้ปรากฏขึ้น
พระนามบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ซึ่งได้รับการถวายสาธุการโดยบรรดาผู้คนทั้งปวงแพร่ไปทั่ว โอ
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! พระเศียรแห่งจักรวาล พระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย—
พระองค์ทรงเป็นองค์ตะวันออกทรงแสงที่ขึ้นบนภูเขาศิโยน
ซึ่งตั้งตระหง่านเหนือจักรวาลทั้งมวลด้วยพระบารมีและความโอ้อำตะการ...

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! พวกข้าพระองค์ร้องเรียกไปยังพระองค์ด้วยความยินดีปรีดา
พวกข้าพระองค์เดินร่าและขับร้อง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกข้าพระองค์อย่างแท้จริง
ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งจักรวาล!
พระองค์ได้ทรงจัดกลุ่มของผู้ชนะขึ้นและทำให้แผนการบริหารจัดการของพระเจ้าลุล่วง
ผู้คนทั้งปวงจะหลงใหลมายังภูเขาแห่งนี้ ผู้คนทั้งปวงจะถูกเขาลงต่อน้ำพระบัลลังก์!
พระองค์คือพระเจ้าเที่ยงแท้พระองค์นั้นแต่ผู้เดียว พระองค์ทรงสมควรแก่พระสิริและพระเกียรติ ขอพระสิริ
คำสรรเสริญ และสิทธิอำนาจทั้งปวงจงมีแด่พระบัลลังก์! ฤดูใบไม้ผลิแห่งชีวิตไหลออกจากพระบัลลังก์
ให้น้ำและหล่อเลี้ยงมวลชนซึ่งเป็นประชากรของพระเจ้า ชีวิตเปลี่ยนแปลงในแต่ละวัน
ความสว่างใหม่และวิวัฒนาการใหม่ติดตามพวกเราไป ให้ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกใหม่ๆ
เกี่ยวกับพระเจ้าแก่เราอยู่เนืองนิตย์ ท่ามกลางประสบการณ์มากมาย
พวกเรามาถึงความมั่นใจที่ครบบริบูรณ์เกี่ยวกับพระเจ้า พระวาระของพระองค์ได้รับการสำแดงอยู่เนืองนิตย์
พระวาระของพระองค์ได้รับการสำแดงภายในผู้คนที่ถูกต้องเหล่านั้น
พวกเราช่างได้รับการอวยพรมากมายเสียจริง! ทั้งการพบพระเจ้าแบบเผชิญกันในแต่ละวัน
การพุดคุยกับพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง และการให้อ่านาจอธิปไตยของพระเจ้าเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
ขอให้พวกเราจงใคร่ครวญพระวาระของพระเจ้าอย่างรอบคอบ
หัวใจของพวกเราพักผ่อนอย่างสงบเงียบในพระเจ้า และด้วยเหตุนี้เอง
พวกเราจึงได้มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ในที่ซึ่งพวกเราได้รับความสว่างของพระองค์
ทุกวันในชีวิตของพวกเรา ในการกระทำของพวกเรา ในคำพูดของพวกเรา
ในความคิดของพวกเราและในแนวคิดของพวกเรา พวกเราใช้ชีวิตภายในพระวาระของพระเจ้า
พวกเรามีความสามารถที่จะแยกแยะได้ตลอดเวลา พระวาระของพระเจ้าทรงนำเส้นด้ายทะลุผ่านรูเข็ม สิ่งต่างๆ
สิ่งแล้วสิ่งเล่าที่ซ่อนเร้นภายในตัวพวกเราได้เข้ามาสู่ความสว่างอย่างไม่ได้คาดหมาย
การสามัคคีธรรมกับพระเจ้าไม่อนุญาตให้ล่าช้า ความคิดและแนวคิดของพวกเราถูกแผ่วางโดยพระเจ้า
พวกเรากำลังใช้ชีวิตต่อหน้าพระบัลลังก์ของพระคริสต์ทุกชั่วขณะ ที่ซึ่งพวกเราก้าวผ่านการพิพากษา

ทุกส่วนภายในร่างกายของพวกเรายังคงถูกจับจองโดยซาตาน ในวันนี้ เพื่อที่จะฟื้นฟูอำนาจอธิปไตยของพระเจ้า
วิหารของพระองค์ต้องได้รับการชำระให้สะอาด การที่จะให้พระเจ้าทรงครองอย่างครบบริบูรณ์นั้น
พวกเราต้องมีส่วนร่วมกับการต่อสู้ดิ้นรนที่เป็นเรื่องของความเป็นความตาย
เมื่อตัวตนเก่าของพวกเราได้ถูกตรึงกางเขนแล้วเท่านั้น
ชีวิตที่ทรงเกียรติพระชนม์ของพระคริสต์จึงสามารถปกครองสูงสุดได้

ในตอนนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเริ่มปฏิบัติการในทุกๆ
มุมของพวกเราเพื่อทำการสู้รบสำหรับการเรียกคืนของพวกเรา! ตราบเท่าที่พวกเราพร้อมที่จะปฏิเสธตัวเอง
และเต็มใจร่วมมือกับพระเจ้า พระเจ้าก็จะทรงมอบความกระจำแก่พวกเรา
และชำระพวกเราให้บริสุทธิ์จากภายในตลอดเวลาอย่างแน่นอน
และเรียกคืนสิ่งที่ซาตานได้จับจองกลับมาใหม่อีกครั้ง
เพื่อที่พวกเราอาจกลายเป็นครบบริบูรณ์โดยพระเจ้าโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
จงอย่าเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์—จงใช้ชีวิตทุกชั่วขณะภายในพระวอนะของพระเจ้า
จงเสริมสร้างร่วมกับเหล่าธรรมิกชน จงได้รับการนำไปสู่ราชอาณาจักร และจงเข้าสู่พระสิริร่วมกับพระเจ้า

ถ้อยคำรำลึกของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 2

คริสต์จักรฟีลาเดลเฟียได้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ซึ่งก็เป็นไปเนื่องจากพระคุณและความปรานีของพระเจ้าทั้งสิ้น
ความรักแด่พระเจ้าเกิดขึ้นในหัวใจของเหล่าธรรมิกชนจำนวนนับหมื่นแสนผู้ไม่หวั่นไหวในการเดินทางไกลทางจิตวิญญาณของตน พวกเขายึดแน่นอยู่กับการเชื่อของตนว่า พระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเศียรแห่งจักรวาลผู้ทรงบัญชาทุกสรรพสิ่ง
การนี้ได้รับการยืนยันโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันคงมั่น ไม่ขยับเคลื่อนพอกันกับขุนเขา!
และจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง!

โอ้ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! วันนี้พระองค์นั่นเองคือผู้ซึ่งได้ทรงเปิดดวงตาฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเรา
อันเป็นการเปิดโอกาสให้คนตาบอดมองเห็น ให้คนง่อยเดินได้ และให้คนเป็นโรคเรื้อนรักษาหายได้
พระองค์นั่นเองคือผู้ซึ่งได้ทรงเปิดช่องหน้าต่างสู่สวรรค์
เปิดโอกาสให้พวกเราได้ล่วงรู้ความล้ำลึกของอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณ
การได้รับการแทรกซึมโดยพระวาระอันบริสุทธิ์ของพระองค์
และได้รับการช่วยให้ออกจากสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเราซึ่งได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม—
เช่นนั้นคือพระราชนิกรอันยิ่งใหญ่อย่างมีอาจประมาณได้ของพระองค์
และคือความปรานีอันยิ่งใหญ่อย่างมีอาจประมาณได้ของพระองค์ พวกเราคือเหล่าพยานของพระองค์!

นานแล้วที่พระองค์ได้ทรงซ่อนเร้นอยู่อย่างถ่อมพระทัยและเงียบกริบ
พระองค์ได้ทรงก้าวผ่านการคืนพระชนม์จากความตาย ความทุกข์แห่งการตรึงกางเขน
ความขึ้นบานยินดีกับความโศกเศร้าทั้งหลายของชีวิตมนุษย์ และการข่มเหงกับความทุกข์ยาก
พระองค์ทรงได้รับประสบการณ์ และลิ้มรสชาติความเจ็บปวดของพิภพมนุษย์
และพระองค์ได้ทรงถูกทอดทิ้งโดยผู้คนนั้น พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์คือพระเจ้าพระองค์เอง
พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเราให้ออกจากกองมุล ทรงคำจูนพวกเราด้วยพระหัตถ์ข้างขวาของพระองค์
และทรงให้พระคุณของพระองค์แก่พวกเราอย่างไม่อันเพื่อประโยชน์แห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า
พระองค์ได้ทรงหลอมรวมพระชนม์ชีพของพระองค์เข้ามาเป็นพวกเราโดยท่วมท้นความเจ็บปวดทั้งหมดที่มี
ราคาที่พระองค์ได้ทรงจ่ายด้วยพระโลหิต พระเสโท
และน้ำพระเนตรของพระองค์นั้นได้ตกผลึกไปบนเหล่าวิสุทธิชน
พวกเราคือผลผลิตของ^[n]ความพยายามอันอุตสาหะของพระองค์ พวกเราคือราคาที่พระองค์ได้ทรงจ่ายไป
โอ้ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! เพราะความรักมั่นคงกับความปรานีของพระองค์
ความชอบธรรมกับพระบารมีของพระองค์

ความบริสุทธิ์และความถ่อมพระทัยของพระองค์นั่นเองที่ผู้คนทั้งมวลจะกราบไหว้เฉพาะพระพักตร์พระองค์ และนมัสการพระองค์จนชั่วนิรันดร์

วันนี้ พระองค์ได้ทรงทำให้คริสตจักรทั้งมวลครบบริบูรณ์—คริสตจักรแห่งฟีลาเดลเฟีย—

และเช่นนั้นจึงเป็นการทำให้แผนการบริหารจัดการ 6,000 ปีของพระองค์ลุล่วงไป

เหล่าธรรมิกชนสามารถบนอบตนเองเฉพาะพระพักตร์พระองค์ได้อย่างถ่อมใจ

ได้รับการเชื่อมโยงในจิตวิญญาณ และกำลังติดตามไปด้วยความรัก ร่วมกันไปยังแหล่งกำเนิดแห่งน้ำพุ

น้ำแห่งชีวิตซึ่งมีชีวิตนั้นดำเนินไปโดยไม่หยุดยั้ง

ทำการซักล้างและชำระล้างโคลนตมและน้ำโสโครกทั้งหมดในคริสตจักรออกไป

และชำระพระวิหารของพระองค์ให้บริสุทธิ์อีกครั้ง พวกเราได้มารู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงสัมพันธ์กับชีวิตจริง

ได้เดินอยู่ภายในพระวณะของพระองค์ ได้ระลึกถึงหน้าที่รับผิดชอบและหน้าที่ของพวกเราเอง

และได้ทำทุกอย่างที่พวกเราทำได้เพื่อสละตัวเองให้เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร

ด้วยการนั่งสงบเฉพาะพระพักตร์พระองค์อยู่เสมอ พวกเราต้องใส่ใจพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

มิฉะนั้นอาจเสี่ยงต่อการที่น้ำพระทัยของพระองค์จะถูกขัดขวางในตัวพวกเรา

ท่ามกลางธรรมิกชนทั้งหลายนั้นมีความรักซึ่งกันและกัน

และความแข็งแกร่งของบางคนจะทดแทนให้กับการล้มเหลวของคนอื่นๆ

พวกเขามีความสามารถที่จะเดินไปในจิตวิญญาณได้ตลอดเวลา

โดยได้รับการให้ความรู้แจ้งและการให้ความกระจ่างโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขานำความจริงมาฝึกฝนปฏิบัติทันทีที่เข้าใจความจริงนั้น พวกเขาก้าวทันความสว่างใหม่

และติดตามก้าวพระบาทของพระเจ้า

จงร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแข็งขัน การปล่อยให้พระองค์เข้าควบคุมก็คือการเดินไปกับพระองค์ แนวความคิด
โมโนคิตีที่หลงผิด

ความคิดเห็นและความยุ่งเหยิงทางโลกวิสัยทั้งปวงของพวกเราอันตรธานไปเป็นอากาศธาตุบางเบาเสมือนควัน

พวกเราปล่อยให้พระเจ้าทรงครองราชย์สูงสุดในจิตวิญญาณของพวกเรา เดินไปกับพระองค์

และดังนั้นจึงได้รับอัครภาพ อันเป็นการเอาชนะโลก และจิตวิญญาณของพวกเราก็อมโอบนิยมนอย่างเป็นอิสระ

และบรรลุการปลดปล่อย นี่คือนิพพานเมื่อพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงกลายเป็นองค์กษัตริย์

พวกเราสามารถที่จะไม่เดินล่าและขับร้องเพื่อเป็นการสรรเสริญ ถวายคำสรรเสริญของพวกเรา

ถวายบทเพลงสรรเสริญใหม่ๆ ได้อย่างไรเล่า?

แท้จริงแล้วมีหนทางมากมายที่จะสรรเสริญพระเจ้า ได้แก่ การเรียกขานพระนามของพระองค์ การเข้าใกล้ชิดพระองค์ การคิดถึงพระองค์ การอ่านบทอธิษฐาน การเข้าร่วมในสามัคคีธรรม การไคร้ครวญและไถ่ตรอง การอธิษฐาน และบทเพลงแห่งการสรรเสริญ ในการสรรเสริญประเภทเหล่านี้มีความชื่นชมยินดี และมีการเจิมตั้ง มีพลังอำนาจอยู่ในการสรรเสริญ และก็มีภาระด้วยเช่นกัน ในการสรรเสริญมีความเชื่อ และมีความเข้าใจเชิงลึกใหม่

จงร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแข็งขัน ประสานงานในการปรนนิบัติและกลายเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เจตนารมณ์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ลุล่วงไป เร่งรุดที่จะกลายเป็นกายจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์ เหยียบย่ำซาตาน และทำให้ชะตากรรมซาตานมาถึงบทวสาน คริสตจักรฟีลาเดลเฟียได้ถูกรับขึ้นไปอยู่ในการสถิตของพระเจ้าแล้วและได้รับการสำแดงอยู่ในพระสิริของพระองค์

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “ผลผลิตของ”

ถ้อยคำรับสั่งของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 3

กษัตริย์ผู้ทรงมีชัยชนะประทับอยู่ที่ราชบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์
พระองค์ได้ทรงทำการใดได้สำเร็จและนำทางประชากรของพระองค์ให้ปรากฏอยู่ในพระสิริ
พระองค์ทรงถือจักรวาลในพระหัตถ์ของพระองค์
และด้วยพระปรีชาญาณและมหิทธีฤทธิ์แห่งพระเจ้าของพระองค์
พระองค์ได้ทรงสร้างและทำให้ศิโยนแข็งแกร่งแล้ว ด้วยพระบารมีของพระองค์
พระองค์ทรงพิพากษาโลกที่เต็มไปด้วยบาป พระองค์ได้ทรงทำการตัดสินประชนชาติทั้งหมดและกลุ่มชนทั้งปวง
แผ่นดินโลกและทะเลและสิ่งมีชีวิตต่างๆ ทั้งหมดในสิ่งเหล่านั้น
รวมถึงพวกที่มึนเมากับเหล้าองุ่นของความสำส่อน พระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขาอย่างแน่นอน
และพระองค์จะทรงพระพิโรธต่อพวกเขาอย่างแน่นอน
และในทีนั้นจะมีการสำแดงถึงพระบารมีของพระเจ้าผู้ทำการพิพากษาของพระองค์เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและนำส่ง
โดยไม่มีการล่าช้า ไฟแห่งพระพิโรธจะเผาผลาญอาชญากรรมอันชั่วร้ายของพวกเขาส่งให้สิ้นอย่างแน่นอน
และหาชนะจะบังเกิดขึ้นแก่พวกเขาในไม่ช้า
พวกเขาจะไม่รู้ถึงหนทางใดที่จะหนีรอดไปได้และจะไม่มีที่ใดที่จะหลบซ่อน
พวกเขาจะร้องไห้และขบขี้ขี้เยียวฟัน และพวกเขาจะนำการทำลายล้างมาสู่ตัวของพวกเขาเอง
บุตรทั้งหลายผู้มีชัยชนะผู้ที่เป็นที่รักของพระเจ้าจะได้อยู่ในศิโยนอย่างแน่นอน และจะไม่มีวันออกห่างจากทีนั้น
กลุ่มชนจำนวนมหาศาลจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์อย่างใกล้ชิด
พวกเขาจะใส่ใจการกระทำของพระองค์อย่างพิถีพิถัน และเสียงการสรรเสริญของพวกเขาก็จะไม่มีวันสิ้นสุด
พระเจ้าเพียงองค์หนึ่งเดียวได้ทรงปรากฏแล้ว! พวกเราจะมีใจภายในจิตวิญญาณเกี่ยวกับพระองค์
และจะติดตามพระองค์อย่างใกล้ชิด พวกเราจะรีบมุ่งไปข้างหน้าด้วยแรงของเราทั้งหมดและไม่ลังเลอีกต่อไป
บทอาสาศานของโลกกำลังเปิดเผยคัลลัสต่อหน้าพวกเรา ชีวิตของคริสตจักรที่ถูกต้องเหมาะสมตลอดจนผู้คน
กษัตริย์ทั้งหลาย และสิ่งทั้งหลายที่ล้อมรอบตัวพวกเราขณะนี้ถึงขั้นกำลังทำให้การฝึกฝนของพวกเราเข้มข้น
ขอให้พวกเรารีบเร่งนำหัวใจที่รักโลกยิ่งนักของพวกเรากลับมาเถิด!
ขอให้พวกเรารีบเร่งนำวิสัยทัศน์ที่ถูกบดบังของพวกเรากลับมาเถิด!
ขอให้พวกเรายังคงเดินต่อไปตามจังหวะของพวกเรา เพื่อที่พวกเราจะได้ไม่ก้าวล้ำอาณาเขต
ขอให้พวกเราหุบปากของพวกเราเพื่อที่พวกเราจะได้เดินอยู่ในพระวณะของพระเจ้า
และไม่แข่งขันเพื่อการได้และเสียของพวกเราเองอีกต่อไป โอ! จงปล่อยสิ่งนั้นไปเถิด—
ความชื่นชอบอันละโมภของพวกเราสำหรับโลกฆราวาสและความอุดมด้วยโภคทรัพย์! โอ!
จงปลดปล่อยตัวพวกเราให้เป็นอิสระจากสิ่งนั้น—

ความผูกพันอันยืดยาวของพวกเขาเจ้าต่อบรรดาสามีและบรรดาบุตรสาวและบรรดาบุตรชาย! โอ!
จงหันหลังให้กับสิ่งเหล่านั้น—ทัศนคติและอคติทั้งหลายของเจ้า! โอ! จงตื่นขึ้นเถิด เวลานั้นสั้นนัก!
จงมองขึ้นไป มองขึ้นไป จากภายในจิตวิญญาณและยอมให้พระเจ้าทรงควบคุม ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม
จงอย่าได้กลายเป็นภรรยาอีกคนหนึ่งของโลก มันช่างน่าเวทนาที่จะถูกทิ้งไป! ช่างน่าเวทนาโดยแท้! โอ!
จงตื่นขึ้นเถิด!

ถ้อยคำรำสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 5

ภูเขาและแม่น้ำทั้งหลายเปลี่ยนแปลง ห้วงน้ำไหลไปตามครรลองของพวกมัน
และชีวิตของมนุษย์ก็ไม่สู้ทนอย่างแผ่นดิน โลกและท้องฟ้า
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้นคือชีวิตอันนิรันดร์และพินิน ซึ่งดำเนินต่อไปรุ่นแล้วรุ่นเล่าตลอดกาล!
ทุกสรรพสิ่งและเหตุการณ์ทั้งปวงล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และชาตาก็อยู่ใต้พระบาทของพระองค์
วันนี้ โดยการคัดสรรที่กำหนดพิจารณาไว้ล่วงหน้าของพระเจ้านั่นเอง
พระองค์จึงทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากการจวบจับของชาตาน พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของพวกเราอย่างแท้จริง
ชีวิตอันพินินนิรันดร์ของพระคริสต์ได้ถูกใช้ทำงานขึ้นในตัวพวกเราอย่างแท้จริง
ซึ่งลิขิตชะตาให้พวกเราเชื่อมโยงกับพระชนม์ชีพของพระเจ้า
เพื่อที่พวกเราอาจมีความสามารถที่จะได้พบกับพระองค์แบบเผชิญหน้ากัน กินพระองค์ ดื่มพระองค์
และชื่นชมพระองค์จริงๆ นี่เป็นของประทานอันไม่เห็นแก่พระองค์ที่พระเจ้าได้ทรงทำขึ้น
โดยทรงจ่ายราคาด้วยพระโลหิตแห่งพระทัยของพระองค์
ฤดูกาลต่างๆ มาและไป เคลื่อนผ่านลมและน้ำค้างแข็ง พบกับความทุกข์ การข่มเหง
และความทุกข์ลำบากของชีวิตมามากเหลือเกิน
พบกับการปฏิเสธและการใส่ความให้ร้ายของโลกมามากเหลือเกิน
พบกับข้อกล่าวหาเท็จจากรัฐบาลมามากเหลือเกิน
แต่ถึงกระนั้นทั้งความเชื่อของพระเจ้าและความแน่วแน่วของพระองค์ก็ไม่ถูกกลดทอนลงแม้แต่น้อย
พระองค์ทรงพิชิตชีวิตของพระองค์เอง โดยได้ทรงอุทิศทุ่มเทอย่างสุดหัวใจแด่น้ำพระทัยของพระเจ้า
และแต่การบริหารจัดการและแผนของพระเจ้า เพื่อที่สิ่งเหล่านั้นอาจได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วง
สำหรับมวลชนทั้งหมดแห่งประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงทุ่มเทจนสุดความสามารถ
ทรงป้อนอาหารและให้น้ำพวกเขาอย่างระมัดระวัง
ไม่สำคัญว่าพวกเราจะมีดมนเพียงใดหรือลำบากยากเย็นเพียงใด
พวกเราต้องบนอบเฉพาะพระพักตร์ของพระองค์เท่านั้น
และชีวิตที่พินินพระชนม์ของพระคริสต์จะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเดิมของพวกเรา...สำหรับบุตรหัวปีทั้งหมด
เหล่านี้ พระองค์ทรงตรากตรำอย่างไม่ทรงรู้จักเหน็ดเหนื่อย โดยทรงงดเว้นอาหารและการหยุดพัก จะกี่วันกี่คืน
ผ่านความร้อนอันแผดเผาและความหนาวอันเยือกแข็งเพียงใด
พระองค์ก็เฝ้าทอดพระเนตรอย่างสุดพระทัยอยู่ในศิโยน

โลก บ้าน งาน และทั้งหมดถูกดเว้นโดยสิ้นเชิง อย่างเปรมปรีดิ์ อย่างเต็มใจ
และความชื่นชมยินดีทางโลกทั้งหลายไม่เกี่ยวข้องกับอันใดกับพระองค์...พระวณะจากพระโอรสของพระองค์บด
ขยี้เข้าใส่พวกเรา เปิดโปงสิ่งทั้งหลายที่ซ่อนลึกลงในหัวใจของพวกเรา พวกเราจะไม่สามารถเชื่อมั่นได้อย่างไร?
ทุกประโยชน์ที่มาจากพระโอรสของพระองค์อาจกลายเป็นจริงในตัวพวกเราเมื่อใดก็ได้ สิ่งใดก็ตามที่พวกเราทำ
ไม่ว่าจะในการสถิตของพระองค์หรือซ่อนเร้นจากพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงทราบ
ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่เข้าพระทัย ทั้งหมดจะได้รับการเปิดเผยเฉพาะพระพักตร์พระองค์อย่างแท้จริง
แม้จะมีแผนและการจัดการเตรียมการทั้งหลายของพวกเราเองอยู่ก็ตาม

ขณะนี้อยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ รู้สึกถึงความชื่นบานภายในจิตวิญญาณของพวกเรา สบายใจและสงบ
ทว่ารู้สึกว่างเปล่าอยู่เสมอและเป็นหนี้บุญคุณต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง กล่าวคือ
นี่เป็นการอัครรยอย่างหนึ่งซึ่งมีอาจินตนาการได้และเป็นไปไม่ได้ที่จะสัมผัสผล
พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นทรงเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียว!
นั่นเป็นข้อพิสูจน์อันไม่อาจโต้เถียง! พวกเราที่เป็นของกลุ่มนี้ได้รับการอวยพรอย่างสุดจะพรรณนาได้!
หากไม่ใช่เพราะพระคุณและพระปรานีของพระเจ้า
พวกเราจะไม่ทำได้เพียงไปสู่ความพินาศและติดตามซาตาน
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้นที่สามารถช่วยพวกเราให้รอดได้!

อา! พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง!
เป็นพระองค์ที่ได้ทรงเปิดดวงตาฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเรา
ช่วยให้พวกเรามองเห็นความลึกลับทั้งหลายของโลกฝ่ายจิตวิญญาณ
ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของราชอาณาจักรนั้นไร้พรมแดน
พวกเราจงระวังระไวในขณะที่พวกเรารอคอย วันนั้นคงไม่ไกลเกินไป

เปลวไฟแห่งสงครามหมุนวนไปรอบๆ คว้นปิ่นใหญ่คั่งอยู่เต็มอากาศ สภาพอากาศอุ่นขึ้น ภูมิอากาศแปรเปลี่ยน
ภัยพิบัติจะแพร่กระจาย และผู้คนทำได้แค่ตายเท่านั้น โดยไร้ความหวังของการรอดชีวิต

อา! พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง! พระองค์ทรงเป็นป้อมปราการอันแน่นหนาของพวกเรา
พระองค์ทรงเป็นที่หลบภัยของพวกเรา พวกเราพากันเบียดซุกอยู่ใต้ปีกของพระองค์
และหาหนทางไม่สามารถเข้าถึงพวกเราได้ เช่นนี้เองคือการปกป้องและการเอาพระทัยใส่ของพระเจ้าของพระองค์

พวกเราทุกคนเร่งเสียงของพวกเราให้ดังขึ้นในบทเพลง พวกเราขับร้องเพื่อการสรรเสริญ
และเสียงแห่งการสรรเสริญของพวกเราต้องกังวานไปทั่วศิโยน! พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงได้ทรงเตรียมบันปลายอันรุ่งโรจน์ไว้ให้พวกเรา จงระวังระไว—โอ้ จงเฝ้าดู!
ถึงตอนนี้ โมงยามก็ยังมิสายเกินไป

ถ้อยคำรัศของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 15

การทรงปรากฏของพระเจ้าได้เกิดขึ้นแล้วในคริสต์จักรทั้งหมด มันคือพระวิญญาณที่ตรัส
พระองค์ทรงเป็นไฟที่ไหม้เผาผลาญ ทรงพระبارมีและกำลังทรงพิพากษา พระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์
ทรงฉลองพระองค์ยาวคลุมพระบาท และทรงคาดแถบทองคำที่พระอุระ
พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ
พระบาทของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์ ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ
และพระสุรเสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงของห้วงน้ำมากมาย
พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบอยู่ในพระโอษฐ์
และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า

มีพยานได้เห็นบุตรมนุษย์ และพระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์เองอย่างเปิดเผย
พระสิริของพระเจ้าเปล่งรัศมีออกไป ฉายแสงอย่างแรงกล้าเหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่กำลังแผดเผา!
พระพักตร์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์เปล่งแสงด้วยความสว่างอันสุกใส
ดวงตาของผู้ใดจะกล้าจ้องมองพระองค์ด้วยความต้านทานเล่า? ความต้านทานนำไปสู่ความตาย!
ไม่มีการแสดงความปรานีให้เห็นแม้แต่น้อยที่สุดสำหรับสิ่งใดก็ตามที่เจ้าคิดอยู่ในหัวใจของเจ้า
สำหรับถ้อยคำใดที่เจ้าพูดหรือสิ่งใด ที่เจ้าทำ
พวกเจ้าทั้งหมดจะได้เข้าใจและจะได้เห็นว่าสิ่งใดคือสิ่งที่พวกเจ้าได้รับมา—
ซึ่งไม่มีสิ่งใดเว้นแต่การพิพากษาของเราเท่านั้น!
เราจะสามารถทนมันได้หรือเมื่อพวกเจ้าไม่ได้ใช้ความพยายามในการกินและดื่มถ้อยคำของเรา
และกลับแทรกแซงตามอำเภอใจและทำลายการสร้างของเรา? เราจะไม่ปฏิบัติต่อบุคคลประเภทนี้อ่อนโยน!
หากความประพฤติของเจ้าเสื่อมไปอย่างรุนแรงมากขึ้น เจ้าจะถูกเผาไหม้ในเปลวไฟ!
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงสำแดงในร่างทางจิตวิญญาณ
โดยปราศจากเนื้อหนังหรือเลือดแม้เพียงส่วนน้อยที่สุดที่เชื่อมต่อกับศิระจรดปลายเท้า
พระองค์ทรงอยู่เหนือล้ำสากลพิภพ ประทับอยู่ที่บัลลังก์อันรุ่งโรจน์ในสวรรค์ชั้นที่สาม
ทรงบริหารสรรพสิ่งทั้งปวง! จักรวาลและสรรพสิ่งทั้งหมดอยู่ในมือของเรา หากเราพูดสั่งมัน มันจะเป็นตามนั้น
หากเรากำหนดมัน มันก็จะเป็นไปตามนั้น ชาดานอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเรา มันอยู่ในบาตาลึก!
เมื่อเสียงของเราได้เปล่งออกไป ไฟสวรรค์และแผ่นดินโลกจะลวंगไปและจะไม่มีอีกต่อไป!
สรรพสิ่งทั้งปวงจะได้รับการสร้างขึ้นใหม่ นี่คือความจริงอันมีอาจเปลี่ยนแปลงได้ที่ถูกต้องอย่างแน่นอน
เราได้พิชิตโลกแล้ว รวมทั้งมารร้ายทั้งปวงด้วย เรากำลังนั่งคุยกับพวกเจ้าอยู่ ณ ที่นี้ และทุกคนที่มีหูควรจะฟังไว้
และทุกคนที่กำลังมีชีวิตอยู่ควรยอมรับไว้

วันเวลาจะมาถึงบทอาสนกรรม สิ่งในโลกนี้จะมาถึงความว่างเปล่า และทุกสรรพสิ่งจะได้เกิดเป็นสิ่งใหม่
จงจำเรื่องนี้ไว้! จงอย่าลืม! จะไม่สามารถมีความคลุมเครือได้! ไฟและดินจะล่องไป
แต่บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย! ขอให้เราเตือนสติพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งว่า จงอย่าวิ่งโดยสูญเปล่า!
จงตื่นขึ้นเถิด! จงกลับใจ และความรอดอยู่ใกล้! เราได้ปรากฏท่ามกลางพวกเจ้าแล้ว
และเสียงของเราได้เปล่งขึ้นแล้ว เสียงของเราได้เปล่งขึ้นต่อหน้าพวกเจ้า มันเผชิญกับเจ้าทุกวัน
แบบต่อหน้าและแต่ละวันมันจะสดและใหม่ เจ้ามองเห็นเรา และเรามองเห็นเจ้า เรากล่าวแก่เจ้าอยู่เป็นนิตย์
และเราอยู่กับเจ้าแบบต่อหน้า แต่กระนั้นก็ตาม เจ้าปฏิเสธเราและไม่รู้จักเรา แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา
แต่พวกเจ้ายังคงลึกลับอยู่! เจ้าลึกลับ! จิตใจของเจ้าด้านชา เจ้าถูกซาตานทำให้ตาบอด
และเจ้าไม่สามารถมองเห็นใบหน้าอันรุ่งโรจน์ของเราได้—เจ้าช่างน่าสมเพช! ช่างน่าสมเพชยิ่งนัก!

พระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของเราได้ถูกส่งไปยังทุกมุมโลกและเราจะส่งผู้สื่อสารของเราไปเพื่อพูด
กับคริสตจักรทั้งหลาย เราชอบธรรมและสัตย์ซื่อ เราคือพระเจ้าผู้ตรวจดูส่วนที่ลึกที่สุดของหัวใจของมนุษย์
พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับคริสตจักรทั้งหลาย และมันคือถ้อยคำของเราที่ออกมาจากภายในบุตรของเรา
คนเหล่านั้นทั้งหมดที่มีหูที่ควรฟังไว้เถิด! คนเหล่านั้นทั้งหมดที่กำลังมีชีวิตอยู่ควรยอมรับไว้!

จงเพียงแค่มองและดื่มถ้อยคำเหล่านั้นและอย่าสงสัย

คนเหล่านั้นทั้งหมดผู้บนอบและใส่ใจถ้อยคำของเราจะได้รับพรต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่!

คนเหล่านั้นทั้งหมดที่แสวงหาใบหน้าของเราด้วยความจริงใจจริงใจจะมีความสว่างใหม่ ความรู้แจ้งใหม่
และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกใหม่ๆ อย่างแน่นอน ทั้งหมดจะสดและใหม่ ถ้อยคำของเราจะปรากฏแก่เจ้าทุกเวลา
แล้วมันจะเปิดดวงตาแห่งจิตวิญญาณของเจ้า

เพื่อที่เจ้าจะสามารถมองเห็นบรรดาสิ่งลึกลับทุกอย่างของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณและจะมองเห็นว่าราชอาณาจักร
อยู่ท่ามกลางมนุษย์ จงเข้าไปสู่ที่ลึกลับ และพระคุณและพรทั้งหมดจะมาถึงเจ้า

การกัณดารอาหารและภัยพิบัติจะไม่สามารถมาแตะต้องเจ้าได้ และบรรดาหมาป่า งูพิษ เสือ

และเสือดาวจะไม่สามารถทำอันตรายเจ้าได้ เจ้าจะไปกับเรา เดินไปกับเรา และเข้าไปสู่สง่าราศีร่วมกับเรา!

พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! พระกายที่รุ่งโรจน์ของพระองค์ปรากฏขึ้นในที่แจ้ง

พระกายฝ่ายจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์ถูกขึ้น และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงครบบริบูรณ์ในพระองค์เอง!

ทั้งโลกและเนื้อหนังได้เปลี่ยนแปลงไป

และการจำแลงพระกายของพระองค์บนภูเขาคือสภาวะบุคคลของพระเจ้า

พระองค์ทรงมีมงกุฎทองคำอยู่บนพระเศียรของพระองค์ ฉลองพระองค์ของพระองค์เป็นสีขาวบริสุทธิ์

ทรงคาดแถบทองคำที่พระอุระ และสรรพสิ่งในโลกนี้เป็นแท่นรองพระบาทของพระองค์

พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ พระองค์ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบในพระโอษฐ์ของพระองค์

และพระองค์ทรงมีดาวเจ็ดดวงในพระหัตถ์ขวาของพระองค์

หนทางสู่ราชอาณาจักรนั้นส่องสว่างอย่างไรเขตแดน พระสิริของพระองค์บังเกิดขึ้นและส่องสว่าง ภูเขาต่างๆ

พากันชื่นชมยินดีและห้วงน้ำทั้งหลายพากันหัวเราะ และดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ

ทั้งหมดโคจรอยู่ในการจัดการเตรียมการอย่างเป็นระเบียบของพวกมัน ซึ่งกำลังต้อนรับพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ ผู้ทรงเอกลักษณ์

ผู้ซึ่งชัยชนะของพระองค์กลับไปประกาศถึงความครบบริบูรณ์ของแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ ทุกสิ่งกระโดดและเต้นรำด้วยความชื่นชมยินดี! จงเปล่งเสียงแสดงความยินดี!

พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ประทับบนบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์! จงร้องเพลงเถิด!

ธงแห่งชัยชนะขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ชูขึ้นสูงเหนือภูเขาศิโยนที่สง่างามและเปี่ยมบารมี!

ชนชาติทั้งมวลกำลังเปล่งเสียงร้องแสดงความยินดี กลุ่มชนทั้งปวงกำลังร้องเพลง

ภูเขาศิโยนกำลังหัวเราะอย่างเปรมปรีดิ์ และพระสิริของพระเจ้าได้เกิดขึ้นแล้ว!

เราไม่เคยฝันว่าเราจะได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า แต่แล้ววันนี้เราก็ได้เห็นแล้ว

ได้อยู่กับพระองค์แบบต่อหน้าทุกวัน เราวางแผ่นหัวใจของเราต่อพระองค์

พระองค์ทรงจัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มอย่างมากมาย ชีวิต ถ้อยคำ การกระทำ ความนึกคิด

แนวความคิดต่างๆ—ความสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้าให้ความกระจ่างแก่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

พระองค์ทรงนำทุกอย่างก้าวตลอดวิถีทาง และการพิพากษาของพระองค์เกิดขึ้น โดยทันทีต่อหัวใจที่เป็นกบฏ

การกิน การอยู่ร่วมกันและการใช้ชีวิตร่วมกันกับพระเจ้า การอยู่ร่วมกันกับพระองค์ การดำเนินร่วมกัน

การเปรมปรีดิ์ร่วมกัน การได้รับพระสิริและพระพรร่วมกัน การแบ่งปันความเป็นกษัตริย์กับพระองค์

และการดำรงอยู่ร่วมกันในราชอาณาจักร—โอ ช่างเป็นความหรรษายินดีโดยแท้! โอ มันช่างอ่อนหวานเสียจริง!

เราได้อยู่กับพระองค์แบบต่อหน้าทุกวัน ได้พูดกับพระองค์ทุกวันและคุยกันเป็นเพื่อนนิตย

และได้รับความรู้แจ้งใหม่และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกใหม่ๆ ทุกวัน ดวงตาฝ่ายวิญญาณของพวกเราเปิดขึ้น

และพวกเรามองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง บรรดาความลึกลับทั้งหมดของจิตวิญญาณได้ถูกเปิดเผยแก่พวกเรา

ชีวิตบริสุทธิ์นั้นไร้ความกังวลอย่างแท้จริง จงวิ่งไปอย่างรวดเร็วและอย่าหยุด จงมุ่งไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง—

มีชีวิตที่น่ายศรัยกว่าอยู่เบื้องหน้า จงอย่ารู้สึกพึงพอใจกับเพียงรสหวาน

จงแสวงหาอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะเข้าสู่พระเจ้า พระองค์ทรงครอบคลุมทั้งหมดและทรงโอบอ้อมอารี

ทรงมีสรรพสิ่งทุกชนิดที่พวกเราขาดแคลน จงร่วมมือกันอย่างมั่นใจและเข้าสู่พระองค์

และจะไม่มีสิ่งใดเป็นเหมือนเดิมอีกเลย ชีวิตของพวกเราจะหลุดพ้น และจะไม่มีบุคคล เรื่อง

หรือสิ่งใดที่จะสามารถก่อกวนเราได้

การหลุดพ้น! การหลุดพ้น! การหลุดพ้นที่แท้จริง! ชีวิตที่หลุดพ้นของพระเจ้าอยู่ภายใน
และสรรพสิ่งทั้งหมดได้กลายเป็นผอนคลายอย่างแท้จริง! พวกเราหลุดพ้นโลกนี้และสิ่งต่างๆ ทางโลก
โดยไม่รู้ลึกถึงการผูกพันกับบรรดาสามีหรือบุตรหลาน

พวกเราหลุดพ้นการควบคุมของความเจ็บป่วยและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ชาตานไม่กล้ำกรับกวนเรา
เราหลุดพ้นความวิตกกังวลทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง นี่จะเป็นการยอมให้พระเจ้าได้รับเอาความเป็นกษัตริย์!
พวกเราเหยียบย่ำชาตานให้สยบอยู่ใต้ฝ่าเท้า จงยืนหยัดเป็นพยานให้แก่คริสตจักร
และเปิดโปงหน้าตาอันอัปยศของชาตานอย่างถาวร การก่อสร้างคริสตจักรอยู่ในพระคริสต์
และพระกายอันรุ่งโรจน์ได้เกิดขึ้นแล้ว—นี่คือการใช้ชีวิตในความปลาบปลื้มยินดี!

ถ้อยคำรัศของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 88

ผู้คนที่ไม่สามารถจินตนาการได้ว่าอย่างก้าวของเราได้เพิ่มความเร็วขึ้นถึงขอบเขตใด กล่าวคือ
นี่คือการอัศจรรย์ที่ได้เกิดขึ้นที่มนุษย์ไม่สามารถหยั่งลึกได้ อย่างก้าวของเราได้ต่อเนื่องมาตั้งแต่การสร้างโลก
และงานของเราก็ไม่เคยหยุด ทั้งสากลพิภพนี้เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัน
และผู้คนก็เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาเช่นกัน เหล่านี้ทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของงานของเรา
ทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของแผนของเรา และยิ่งไปกว่านั้น พวกมันเป็นของการบริหารจัดการของเรา
และไม่มีมนุษย์คนใดรู้หรือเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ มีเพียงเมื่อตัวเราเองบอกพวกเขา
เพียงเมื่อเราสนทนากับพวกเขาต่อหน้าเท่านั้น พวกเขาจึงรู้แม้กระทั่งส่วนที่เล็กที่สุด มิเช่นนั้นแล้ว
จะไม่มีผู้ใดเลยที่จะสามารถรู้ถึงแบบร่างของแผนการบริหารจัดการของเรา
เช่นนั้นเองคือฤทธาณาภาพอันยิ่งใหญ่ของเรา และยิ่งไปกว่านั้น เช่นนั้นเองคือการกระทำอันน่าอัศจรรย์ของเรา
เหล่านี้คือสิ่งที่ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น สิ่งที่เราพูดในวันนี้จะดำเนินไป
และการนี้เพียงแค่นี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

มโนคติอันหลงผิดของมนุษย์ไม่บรรจุไว้แม้กระทั่งความรู้ส่วนที่เล็กที่สุดเกี่ยวกับเรา—
พวกเขาล้วนเป็นเพียงแต่นักพูดพล่ามที่ไร้สาระ! จงอย่าคิดว่าเจ้าได้มีพอแล้วหรือว่าเจ้าพึงพอใจแล้ว!
เราขอบอกสิ่งนี้แก่พวกเขา กล่าวคือ เจ้ายังต้องเรียนรู้อีกมาก!

พวกเขารู้เพียงน้อยนิดเกี่ยวกับแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของเรา
ดังนั้นพวกเขาต้องฟังสิ่งที่เราพูดและจงทำสิ่งใดก็ตามที่เราบอกให้พวกเขาทำ
จงกระทำการตามความปรารถนาของเราในทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วพวกเขาจะได้รับพรของเราอย่างแน่นอน
ผู้ใดก็ตามที่เชื่อจะสามารถรับได้ ในขณะที่ผู้ใดก็ตามที่ไม่เชื่อ จะได้ทำให้ “ความไม่มี”
ที่พวกเขาจินตนาการไว้นั้นได้ลุล่วงไปแล้วในตัวพวกเขา นี่คือการชอบธรรมของเรา และยิ่งไปกว่านั้น
มันคือบารมีของเรา ความโกรธเกรี้ยวของเรา และการติสอนของเรา
เราจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดหลุดรอดไปได้แม้ด้วยความคิดหรือการกระทำเดียว

เมื่อได้ยินถ้อยคำของเรา ผู้คนส่วนใหญ่จะขมขื่นและตัวสั่น
ใบหน้าของพวกเขาขยับไปด้วยร่องรอยแห่งความกังวล เราได้ทำผิดต่อพวกเขาจริงๆ หรือ?
เป็นไปได้หรือไม่ที่พวกเขาไม่ใช่ลูกของพญานาคใหญ่สีแดง? เจ้าแก๊งทำตัวดีด้วยซ้ำ!
เจ้าแก๊งทำเป็นบุตรหัวปีของเราด้วยซ้ำ! เจ้าคิดว่าเราตาบอดหรือ?

เจ้าคิดว่าเราไม่สามารถแยกแยะระหว่างผู้คนได้หรือ? เราคือพระเจ้าผู้สำรวจค้นส่วนลึกที่สุดในหัวใจของผู้คน
กล่าวคือ นี่คือนสิ่งที่เราบอกบุตรทั้งหลายของเรา และเป็นสิ่งที่เราบอกพวกเขา
ซึ่งเป็นลูกหลานของพญานาคใหญ่สีแดงด้วยเช่นกัน เราเห็นทุกอย่างโดยชัดเจน โดยไม่ทำผิดพลาดแม้แต่เล็กน้อย

เราจะไม่รู้ในสิ่งที่เราทำได้อย่างไร? เรารู้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่เราทำ!

เหตุใดเราจึงพูดว่าเราคือพระเจ้าพระองค์เอง พระผู้สร้างจักรวาลและสรรพสิ่ง? เหตุใดเราจึงพูดว่า เราคือพระเจ้าผู้ซึ่งตรวจดูหัวใจส่วนลึกที่สุดของผู้คน? เราตระหนักรู้เป็นอย่างดีถึงสถานการณ์ของทุกคน

พวกเขาคิดว่าเราไม่รู้ว่าต้องทำอะไรหรือพูดสิ่งใดกระนั้นหรือ? การนี้ไม่เกี่ยวกับเจ้า

จงระวังอย่าได้ถูกฆ่าด้วยมือของเรา เจ้าจะทนทุกข์กับการสูญเสียหนทางนั้น

ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราไม่มีการให้อภัย เจ้าเข้าใจหรือไม่? ทั้งหมดข้างต้นนั้นคือส่วนต่างๆ

ของประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา จากวันที่เราบอกพวกเจ้าเกี่ยวกับมัน

หากพวกเจ้ายังกระทำการล่วงละเมิดไปมากกว่านี้ ก็จะมีการลงทัณฑ์อันสาสมเกิดขึ้น

เพราะว่าก่อนหน้านี้พวกเจ้าไม่เข้าใจ

บัดนี้เราขอประกาศใช้ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรากับพวกเจ้า (มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีการประกาศใช้โดยการกำหนดให้มีการตีสอนแตกต่างกันไปแก่ผู้คนที่แตกต่างกัน)

เรารักษาสัญญาของเรา และทุกสิ่งอยู่ในมือของเรา กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่กังขาจะต้องถูกฆ่าอย่างแน่นอน

ไม่มีที่ว่างสำหรับการพิจารณาใดๆ พวกเขาจะถูกกำจัดในทันที ทั้งนี้ก็เพื่อขจัดความเกลียดชังในใจของเรา

(นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป เป็นที่ยืนยันแล้วว่า ผู้ใดก็ตามที่ถูกฆ่าต้องไม่ใช่สมาชิกของอาณาจักรของเรา

และต้องเป็นพงศ์พันธุ์ของชาดาน)

ในฐานะบุตรหัวปี เจ้าควรรักษาตำแหน่งของเจ้าเอง และทำหน้าที่ของตัวเจ้าเองให้ลุล่วงเป็นอย่างดี

และต้องไม่สอครุ้สอเคเหิน เจ้าควรมอบถวายตัวเจ้าเองเพื่อแผนการบริหารจัดการของเรา และทุกแห่งหนที่เจ้าไป

เจ้าควรเป็นพยานที่ดีต่อเรา และถวายเกียรตินามของเรา จงอย่ากระทำการผิดกรรมที่น่าอับอายทั้งหลาย

จงเป็นตัวอย่างให้แก่บรรดาบุตรของเราและประชากรของเราทั้งหมด จงอย่าเสื่อมศีลธรรมแม้เพียงชั่วขณะ

กล่าวคือ เจ้าต้องปรากฏต่อหน้าทุกคนโดยมีอัตลักษณ์ของบุตรหัวปีเสมอ และจงอย่าประจบประแจง

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เจ้าควรก้าวไปข้างหน้าด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เรากำลังขอให้พวกเจ้าถวายเกียรตินามของเรา

ไม่ใช่ทำให้เสื่อมเสียนามของเรา บรรดาผู้ที่เป็บุตรหัวปีแต่ละคนมีหน้าที่แต่ละอย่างของตนเอง

และไม่สามารถทำทุกสิ่งได้ นี่คือการรับผิดชอบที่เรามอบให้แก่พวกเจ้า และมันต้องไม่มีการหลบเลี่ยง

เจ้าต้องทุ่มเทอุทิศตนเองอย่างเต็มหัวใจ และด้วยจิตใจทั้งหมดของเจ้าและความแข็งแกร่งทั้งหมดของเจ้า

เพื่อปฏิบัติสิ่งที่เราได้มอบหมายให้แก่พวกเจ้าให้ลุล่วงไป

นับจากวันนี้ไป ทัวทั้งสากลพิภพ หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรทั้งหมดของเรา และประชากรทั้งหมดของเรา

จะถูกมอบหมายให้แก่บรรดาบุตรหัวปีของเราเพื่อทำให้ลุล่วง

และเราจะเตือนผู้ใดก็ตามที่ไม่สามารถทุ่มเทหัวใจและจิตใจทั้งดวงของพวกเขาเพื่อทำให้มันลุล่วงได้
นี่คือความชอบธรรมของเรา เราจะไม่ละเว้นหรือผ่อนปรนแม้แต่กับบุตรหัวปีของเรา

หากมีผู้ใดท่่ามกลางบุตรของเรา หรือท่่ามกลางประชากรของเรา

ที่เยาะเย้ยและดูหมิ่นหนึ่งในบรรดาบุตรหัวปีของเรา เราจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง

ด้วยบุตรหัวปีของเราเป็นตัวแทนของตัวเอง สิ่งที่คุณหนึ่งปฏิบัติต่อพวกเขา พวกเขาก็ปฏิบัติต่อเราเช่นกัน

นี่คือเรื่องที่ร้ายแรงที่สุดในประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา

เราจะอนุญาตให้บุตรหัวปีของเราบริหารความชอบธรรมของเราตามความปรารถนาของพวกเขาต่อบรรดาบุตรข
องเราและประชากรของเราผู้ซึ่งละเมิดประกาศกฤษฎีกานี้

เราจะค่อยๆ ทอดทิ้งผู้ใดก็ตามที่นับถือเราอย่างฉาบฉวย และจัดจ้กเพียงกับอาหาร เสื้อผ้า

และการนอนหลับของเรา ใส่ใจเพียงเรื่องภายนอกต่างๆ ของเรา และไม่พิจารณาถึงภาระของเรา

และไม่ให้ความสนใจที่จะทำหน้าที่ของพวกเขาเองให้ลุล่วงอย่างถูกต้องเหมาะสม

การนี้มุ่งตรงไปยังทุกคนที่มีหู

ผู้ใดก็ตามที่เสร็จสิ้นการทำงานปรนนิบัติให้เราต้องถอนตัวออกไปอย่างเชื่อฟังโดยปราศจากความวุ่นวาย
จงระวัง มิเช่นนั้นเราจะคัดเจ้าออก (นี่คือประกาศกฤษฎีกาเพิ่มเติม)

นับจากนี้บุตรหัวปีของเราจะยกกทาหลักขึ้น

และเริ่มใช้สิทธิอำนาจของเราเพื่อปกครองชนชาติและปวงชนทั้งมวล

เดินไปท่่ามกลางชนชาติและปวงชนทั้งมวล และดำเนินการพิพากษา ความชอบธรรม และบารมีของเรา

ท่่ามกลางชนชาติและปวงชนทั้งมวล บรรดาบุตรของเราและประชากรของเราจะต้องยำเกรงเรา สรรเสริญเรา

ทำให้เราชื่นใจ และถวายเกียรติเราโดยไม่ย่นย่อ เพราะว่าแผนการบริหารจัดการของเราได้รับการทำให้ลุล่วง

และบรรดาบุตรหัวปีของเราสามารถปกครองร่วมกับเราได้

นี่คือส่วนหนึ่งของประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา หลังจากนั้น

เราจะบอกพวกเจ้าเกี่ยวกับประกาศกฤษฎีกาบริหารเหล่านั้นเมื่องานคืบหน้า จากประกาศกฤษฎีกาบริหารข้างต้น

พวกเจ้าจะเห็นอย่างก้าวที่เราใช้ในการทำงานของเรา รวมไปถึงขั้นตอนที่งานของเราได้ไปถึงแล้ว

นี่จะเป็นการยืนยัน

เราได้พิพากษามาแล้ว เพราะความประสงค์ของเราไม่ถูกยับยั้ง

และเพราะบรรดาบุตรหัวปีของเราได้รับการถวายเกียรติร่วมกับเรา

เราได้ใช้ความชอบธรรมและบารมีของเราต่อโลกและสรรพสิ่งที่เป็่นของชาตานั้นแล้ว เราจะไม่ทำอะไร

หรือให้ความสนใจกับชาตานเลย (เพราะมันไม่คู่ควรแม้กระทั่งจะได้สนทนากับเรา)
เราเพียงแต่ทำในสิ่งที่เราต้องการทำต่อไป งานของเราดำเนินไปอย่างราบรื่น ทีละขั้นตอน
และความประสงค์ของเราก็ไม่ถูกยับยั้งทั่วทั้งโลก สิ่งนี้ได้ทำให้ชาตานอับอายในระดับหนึ่ง
และมันได้ถูกทำลายลงแล้วโดยสมบูรณ์ แต่สิ่งนี้ในตัวของมันเองยังไม่ได้ทำให้ความประสงค์ของเราลุล่วงไป
เรายังได้อนุญาตให้บรรดาบุตรหัวปีของเราใช้ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราต่อพวกเขาอีกด้วย ในด้านหนึ่ง
สิ่งที่เราให้ชาตานได้เห็นคือความโกรธเกรี้ยวที่เรามีต่อมัน ในอีกด้านหนึ่ง เราให้เขาได้เห็นความรุ่งโรจน์ของเรา
(จงดูบรรดาบุตรหัวปีของเราที่เป็นพยานที่ชัดเจนที่สุดต่อความอับอายของชาตาน) เราไม่ลงโทษมันด้วยตัวเอง
แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เราให้บรรดาบุตรหัวปีของเราใช้ความชอบธรรมและบารมีของเรา
เพราะว่าชาตานเคยเหยียดหยามบุตรทั้งหลายของเรา ข่มเหงบุตรทั้งหลายของเรา และกดขี่บุตรทั้งหลายของเรา
วันนี้ หลังจากที่มีการปรนนิบัติของมันสิ้นสุดลง
เราจะอนุญาตให้บรรดาบุตรหัวปีที่เป็นผู้ใหญ่แล้วของเราคัดมันออกไป ชาตานไร้กำลังต่อการล่มสลายแล้ว
ความเป็นอัมพาตของชนชาติทั้งมวลในโลกนี้คือคำพยานที่ดีที่สุด การที่ผู้คนกำลังต่อสู้และประเทศต่างๆ
ทำสงคราม คือการสำแดงที่ชัดเจนถึงการล่มสลายของราชอาณาจักรของชาตาน
เหตุผลที่เราไม่ได้แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในอดีตก็คือเพื่อนำความอับอายมาให้กับชาตาน
และถวายเป็นเกียรตินามของเรา ทีละขั้นตอน เมื่อชาตานถูกลบโดยบริบูรณ์แล้ว
เราจะเริ่มแสดงฤทธาานุภาพของเรา กล่าวคือ สิ่งที่เราพูดจะเป็นขึ้นมา และสิ่งเหนือธรรมชาติต่างๆ
ที่ไม่สอดคล้องกับมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์จะถูกทำให้ลุล่วงไป (เหล่านี้หมายถึงพรที่จะมาในไม่ช้า)
เพราะว่าเราคือพระเจ้าพระองค์เองผู้ทรงภาคชีวิตจริง และเราไม่มีกฎ
และเพราะว่าเราพูดตามการเปลี่ยนแปลงในแผนการบริหารจัดการของเรา
สิ่งที่เราได้พูดในอดีตจึงไม่จำเป็นต้องเหมาะสมในปัจจุบัน จงอย่ายึดติดกับมโนคติอันหลงผิดของเจ้าเอง!
เราไม่ใช่พระเจ้าผู้ซึ่งปฏิบัติตามกฎ กับเรา ทุกสิ่งเป็นอิสระ เหนือกว่า และได้รับการปลดปล่อยโดยบริบูรณ์
บางทีสิ่งที่ได้กล่าวไปเมื่อวานนี้อาจล้ำสมัยในวันนี้ หรือบางทีมันอาจจะถูกทอดทิ้งไปในวันนี้ (อย่างไรก็ตาม
ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรานั้น เมื่อถูกประกาศใช้ไปแล้ว จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง) เหล่านี้คือขั้นตอนต่างๆ
ในแผนการบริหารจัดการของเรา จงอย่ายึดติดกับกฎข้อบังคับต่างๆ ทุกๆ วันจะมีความสว่างใหม่
และมีการเปิดเผยใหม่ๆ และนั่นคือแผนของเรา ทุกวันความสว่างของเราจะเปิดเผยในตัวเจ้า
และเสียงของเราจะถูกปลดปล่อยไปยังสากลพิภพ เจ้าเข้าใจหรือไม่? นี่คือน้ำที่ของเจ้า
ความรับผิดชอบที่เราได้มอบหมายให้กับเจ้า เจ้าต้องไม่เฉยเมยกับมันแม้เพียงชั่วขณะหนึ่ง
เราจะใช้งานผู้คนที่เรารับรองจนถึงบทอวสาน และการนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เพราะว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เรารู้ว่าบุคคลประเภทใดควรทำสิ่งใด
รวมทั้งบุคคลประเภทใดสามารถทำสิ่งใดได้ นี่คืออำนาจเหนือทุกสิ่งของเรา

ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล - บทที่ 103

เสียงอย่างฟ้าร้องบังเกิดดังลั่น เขาทั่วทั้งจักรวาล

เสียงนั้นดังสนั่นหวั่นไหวจนผู้คนไม่สามารถหลบเลี่ยงออกนอกทางได้ทัน บางคนจึงถูกคร่าชีวิต

บางคนถูกทำลาย และบางคนถูกพิพากษา เป็นปรากฏการณ์ที่ผิดธรรมชาติอย่างแท้จริง

ซึ่งไม่มีผู้ใดเคยเห็นสิ่งที่เหมือนอย่างนี้มาก่อน จงฟังอย่างตั้งใจให้ได้ว่า เสียงฟ้าร้องกัมปนาทมีเสียงร่ำไห้ร่วมด้วย

และเสียงนี้มาจากแดนคนตาย มันมาจากนรก เป็นเสียงอันขื่นขมของพวกบุตรแห่งการกบฏที่ได้ถูกเราพิพากษา

พวกที่ไม่ฟังสิ่งที่เรากล่าวและพวกที่ไม่นำพระวจนะของเราไปปฏิบัติ

ได้ถูกพิพากษาอย่างรุนแรงและได้รับการสาปแช่งจากความโกรธเคืองของเรา

เสียงของเราคือการพิพากษาและความโกรธเคือง

เราไม่ปฏิบัติอย่างอ่อนโยนต่อผู้ใดและไม่แสดงความปรานีต่อผู้ใด เพราะเราคือพระเจ้าพระองค์เองผู้ชอบธรรม

และเราถูกรอบำงำด้วยความโกรธเคือง เราถูกรอบำงำด้วยการเผาไหม้ การชำระให้สะอาด และการทำลายล้าง

ภายในเรานั้นไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นหรือใช้อารมณ์ แต่ในทางตรงกันข้าม ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเปิดเผย ชอบธรรม

และไม่ลำเอียง เนื่องจากบรรดาบุตรหัวปีของเราอยู่กับเรานับตั้งแต่เริ่มร้อยแล้ว

โดยปกครองชนชาติทั้งปวงกับกลุ่มชนทั้งหมด บัดนี้สิ่งต่างๆ

กับผู้คนที่ไม่เที่ยงธรรมและไม่ชอบธรรมเหล่านั้นกำลังเริ่มถูกพิพากษา เราจะไต่สวนพวกเขาทีละคน

โดยไม่พลาดสิ่งใดและเผยพวกเขาอย่างครบบริบูรณ์

เนื่องจากการพิพากษาของเราได้เผยอย่างเต็มที่และเปิดกว้างอย่างเต็มที่ และเราไม่ได้ปิดบังสิ่งใดไว้เลย

เราจึงจะโยนทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่สอดคล้องกับเจตจำนงของเราทิ้ง

และให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นพินาศอยู่ในบาธาลิสทอนชั่ววันรันดร์

ที่นั่นเราจะอนุญาตให้ทุกสิ่งทุกอย่างเผาไหม้ไปตลอดกาล นี่คือการชอบธรรมของเรา

และนี่คือการเที่ยงตรงของเรา ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงการนี้ได้

และทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้การบัญชาของเรา

ผู้คนส่วนใหญ่เพิกเฉยต่อถ้อยคำของเรา โดยคิดว่าพระวจนะจะเป็นเพียงคำพูดและว่าข้อเท็จจริงย่อมเป็นข้อเท็จจริง

พวกเขาช่างมีดบอด! พวกเขาไม่รู้หรือว่าเป็นพระเจ้าพระองค์เองผู้สัตย์ซื่อ?

พระวจนะกับข้อเท็จจริงของเราเกิดขึ้นพร้อมกัน การนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริงหรอกหรือ?

ผู้คนเพียงไม่จับใจความพระวจนะของเราเท่านั้น

และเฉพาะบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้แจ้งแล้วเท่านั้นที่สามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริง นี่เป็นข้อเท็จจริง

ทันทีที่ผู้คนมองเห็นพระวจนะของเรา พวกเขาก็กลายเป็นขวัญผวาสุดขีดและวิ่งถอยหนีไปทั่วเพื่อซ่อนตัว

การนี้เป็นเช่นนั้นมากยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อการพิพากษาของเรามาดัง เมื่อเราได้สร้างทุกสรรพสิ่ง เมื่อเราทำลายโลก

และเมื่อเราทำให้บรรดาบุตรหัวปีครบบริบูรณ์—

ทุกสรรพสิ่งเหล่านี้ย่อมสำเร็จลุล่วงโดยวณะเพียงคำเดียวจากปากของเรา

นี่เป็นเพราะวณะของเราเองนั่นคือสิทธิอำนาจ มันคือการพิพากษา

อาจกล่าวได้ว่าสภาวะบุคคลที่เราเป็นก็คือการพิพากษาและบารมี นี่คือข้อเท็จจริงที่มีอาจปรับเปลี่ยนได้

นี่คือแง่มุมหนึ่งแห่งประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา เป็นเพียงทางหนึ่งในการที่เราพิพากษาผู้คนเท่านั้น

ในสายตาของเรา ทุกสิ่งทุกอย่าง—รวมถึงผู้คนทั้งปวง เรื่องทั้งปวง และสิ่งทั้งปวง—

อยู่ในมือเราและอยู่ภายใต้การพิพากษาของเรา

ไม่มีผู้ใดและสิ่งใดกล้าที่จะประพฤติอย่างกะนองหรืออย่างดื้อรั้นเอาแต่ใจ

และทั้งหมดต้องสำเร็จลุล่วงโดยสอดคล้องกับวณะที่เราเอ่ย จากภายในมโนคติอันหลงผิดอย่างมนุษย์

ทุกคนเชื่อในคำพูดของสภาวะบุคคลที่เราเป็น เมื่อวิญญูณของเราส่งเสียง ทุกคนกลับแคลงใจ

ผู้คนไม่มีความรู้แม้แต่น้อยเกี่ยวกับฤทธาานุภาพไม่สิ้นสุดของเรา และพวกเขาถึงขั้นทำการใส่ความเราต่างๆ

เราบอกเจ้าไว้บัดนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่สงสัยวณะของเรา และผู้ใดก็ตามที่สบประมาทวณะของเรา

คนเหล่านี้คือผู้ที่จะถูกทำลาย พวกเขาเป็นบุตรถาวรของความพินาศ

จากนี้สามารถเห็นได้ว่ามีไม่กี่คนที่เป็บุตรหัวปี เพราะนี่คือวิธีที่เราทำงาน ดังที่เราได้กล่าวมาก่อนหน้าแล้ว

เราสำเร็จลุล่วงในทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีการขยับสักริ้วมือหนึ่ง เราใช้เพียงวณะของเรา

เช่นนั้นแล้วนี่จึงเป็นที่ที่ฤทธาานุภาพไม่สิ้นสุดของเราตั้งอยู่ในวณะของเรา

ไม่มีผู้ใดสามารถค้นพบแหล่งกำเนิดและจุดประสงค์ของสิ่งที่เรากล่าว ผู้คนไม่สามารถสัมผัสการณ์นี้ได้

และพวกเขาสามารถเพียงกระทำการในขณะที่ติดตามการนำทางของเรา

และทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นไปตามเจตจำนงของเราโดยสอดคล้องกับความชอบธรรมของเรา

ทำให้ครอบครัวของเรามีความชอบธรรมและสันติสุข มีชีวิตตลอดกาล และแน่วแน่และไม่สั่นคลอนชั่ววันรันดร์

การพิพากษาของเรามาสู่ทุกคน ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรามีผลถึงทุกคน

และวณะของเรากับสภาวะบุคคลของเราได้รับการเผยต่อทุกคน นี่เป็นเวลาแห่งงานอันยิ่งใหญ่ของวิญญูณเรา

(ณ เวลานี้ บรรดาผู้ที่จะได้รับพรและพวกที่จะทนทุกข์กับโซคร้ายถูกแยกความต่างออกจากกัน)

ทันทีที่วณะของเราเปล่งออกไป เราก็ได้แยกความต่างของบรรดาผู้ที่ได้รับพร

รวมทั้งพวกที่จะทนทุกข์กับโซคร้าย ทั้งหมดนี้ย่อมชัดเจนยิ่ง และเราสามารถเห็นทั้งหมดในปราดเดียว

(เรากำลังกล่าวดังนี้เกี่ยวกับสภาวะความเป็นมนุษย์ของเรา

ดังนั้นวณะเหล่านี้ย่อมไม่ขัดแย้งกับการลิขิตไว้ล่วงหน้าและการกัศตรของเรา)

เราต้องไปรอบภูเขาและแม่น้ำสายต่างๆ และท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง ทั่วพื้นที่ทั้งหลายของจักรวาล

โดยสังเกตการณ์และชำระทุกที่ให้สะอาดเพื่อที่ว่าที่ตั้งอันมีมลทินเหล่านั้นกับแผ่นดินลามกเสพลเหล่านั้นทั้งห

มดจะไม่มีอยู่อีกต่อไปและถูกเผาผลาญไปสู่การไม่มีสิ่งใดอันเป็นผลจากวณะของเรา สำหรับเราแล้ว
ทุกสิ่งทุกอย่างง่ายดาย หากบัดนี้เป็นเวลาที่เราได้ลิขิตไว้ล่วงหน้าสำหรับการทำลายล้างโลก
เราย่อมจะสามารถกลืนโลกให้หายไปด้วยการเปล่งถ้อยคำคำเดียว อย่างไรก็ตาม บัดนี้ไม่ใช่เวลานั้น
ทั้งหมดทั้งปวงจะต้องพร้อมก่อนที่เราจะทำงานนี้เพื่อให้แผนของเราไม่ถูกรบกวนและการบริหารจัดการของเรา
ไม่ถูกขัดจังหวะ เรารู้วิธีทำการนี้อย่างสมเหตุสมผล กล่าวคือเรามีปัญญาของเรา
และเรามีการจัดการเตรียมการของเราเอง ผู้คนต้องไม่ขยับสักริ้วมือหนึ่ง
จรรอบคอระมัดระวังที่จะไม่ถูกสังหารด้วยมือของเรา
การนี้ได้เกี่ยวพันกับประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราเรียบร้อยแล้ว จากการนี้
คนผู้หนึ่งจะสามารถมองเห็นความเกี่ยวกราดแห่งประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราได้
รวมทั้งหลักการเบื้องหลังประกาศเหล่านั้น ซึ่งมีสองด้านในตัว กล่าวคือในด้านหนึ่ง
เราประหารคนทั้งปวงที่ไม่อยู่ในแนวเดียวกับเจตจำนงของเราและที่ล่วงละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา
อีกด้านหนึ่ง ในความโกรธเคืองของเรา เราสาปแช่งคนทั้งปวงที่ล่วงละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา
สองแง่มุมนี้จำเป็นอย่างยิ่งขาด และเป็นหลักการบริหารเบื้องหลังประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา
ทุกคนได้รับการจัดการอย่างสอดคล้องกับสองหลักการนี้โดยปราศจากอารมณ์
ไม่ว่าบุคคลหนึ่งอาจจงรักภักดีเพียงใดก็ตาม การนี้เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นความชอบธรรมของเรา
บารมีของเรา และความโกรธเคืองของเรา ซึ่งจะเผาผลาญทุกสรรพสิ่งทางแผ่นดินโลก ทุกสรรพสิ่งฝ่ายโลก
และทุกสรรพสิ่งที่ไม่อยู่ในแนวเดียวกับเจตจำนงของเรา
ภายในวณะของเราคือความล้าลึกทั้งหลายที่ยังคงซ่อนเร้น
และภายในวณะของเราก็มีความล้าลึกทั้งหลายที่ได้ถูกเผยไปแล้วเช่นกัน ด้วยเหตุนี้
ในความสอดคล้องกับมโนคติอันหลงผิดแบบมนุษยและในความรู้สึกลึกซึ้งแบบมนุษย
วณะของเราจึงไม่อาจจับใจความได้ตลอดเวลา และหัวใจของเราก็มิอาจหยั่งลึกได้ตลอดเวลา
นั่นคือเราต้องขับพวกมนุษยออกจากมโนคติอันหลงผิดและการคิดของพวกเขา
นี่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในแผนการบริหารจัดการของเรา
เราต้องทำการนี้ด้วยวิธีนี้เพื่อให้ได้รับบรรดาบุตรหัวปีของเราไว้ และเพื่อสำเร็จลุล่วงสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการจะทำ
ในแต่ละวันความวิบัติของโลกเพิ่มพูนใหญ่หลวงมากขึ้น และในนิเวศของเรานั้น
ความวิบัติที่เป็นมหันตภัยก็ยิ่งทรงพลังมากขึ้นทุกที ผู้คนไม่มีที่ใดให้ซ่อนตัวอย่างแท้จริง
ไม่มีที่ใดให้ปกปิดตัวพวกเขาเอง เพราะการเปลี่ยนผ่านกำลังเกิดขึ้นในบัดเดี๋ยวนี้
ผู้คนจึงไม่รู้ว่าพวกเขาจะผ่านก้าวอย่างต่อไปของพวกเขา ณ ที่ใด
การนี้มีแต่จะกลายเป็นที่ประจักษ์ชัดภายหลังการพิพากษาของเราเท่านั้น จงจำไว้!

เหล่านี้คือขั้นตอนทั้งหลายแห่งงานของเรา และเป็นวิธีที่เราทำงาน เราจะชูใจบุตรหัวปีทั้งปวงของเราทีละคน และยกจิตใจพวกเขาให้สูงขึ้นทีละขั้นทีละตอน สำหรับพวกคนปรนนิบัตินั้น

เราจะกำจัดและทอดทิ้งพวกเขาทั้งหมดทีละคน นี่เป็นส่วนหนึ่งของแผนการบริหารจัดการของเรา หลังจากที่พวกคนปรนนิบัตินี้ทั้งปวงถูกเผย บรรดาบุตรหัวปีของเราจะถูกเผยเช่นกัน (สำหรับเราแล้ว การนี้ย่อมง่ายดายอย่างสุดขีด) หลังจากที่พวกเขาได้ยินวาระของเรา พวกคนปรนนิบัตินี้ทั้งหมดจะค่อยๆ ถอนตัวเบื้องหน้าการพิพากษาและการข่มขู่แห่งวาระของเรา

และมีเพียงบรรดาบุตรหัวปีของเราเท่านั้นที่จะคงอยู่ นี่ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่เป็นไปโดยสมัครใจ

อีกทั้งไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตรงกันข้าม

นี่เป็นวิญญานของเราที่ทำงานในสภาวะบุคคลต่างหาก) นี่ไม่ใช่เหตุการณ์อันห่างไกล

และพวกเจ้าควรสามารถล่วงรู้การนี้ได้จนถึงบางขอบเขตจากภายในระยะนี้แห่งงานของเราและวาระของเรา

สาเหตุที่เรากล่าวมากมายถึงเพียงนี้ รวมทั้งธรรมชาติอันมีอาจทำนายได้แห่งถ้อยคำของเรา

เป็นที่มียาจยังอีกได้สำหรับผู้คน เราพูดกับบรรดาบุตรหัวปีของเราด้วยน้ำเสียงแห่งการชูใจ ความปรานี

และความรัก (เพราะเราให้ความรู้แจ้งแก่ผู้คนเหล่านี้เสมอ และเราจะไม่ไปจากพวกเขา

เนื่องจากเราได้ลิขิตพวกเขาไว้ล่วงหน้า) ขณะที่เราปฏิบัติต่อผู้คนอื่นๆ

นอกเหนือจากบรรดาบุตรหัวปีของเราด้วยการพิพากษาที่รุนแรง ด้วยการข่มขู่ต่างๆ และด้วยการขู่ขวัญ

ทำให้พวกเขารู้สึกขวัญหวาดอยู่เนื่องนิตย์จนถึงจุดที่เส้นประสาทของพวกเขาทำงานอยู่เสมอ

ทันทีที่สถานการณ์ได้พัฒนาไปจนถึงขอบเขตหนึ่ง พวกเขาจะหลีกหนีจากสภาวะนี้ (เมื่อเราทำลายโลก

ผู้คนเหล่านี้จะอยู่ในบาดาลลึก)

ถึงกระนั้นพวกเขาจะไม่มีวันหลีกหนีมือแห่งการพิพากษาของเราหรือหลุดพ้นจากสถานการณ์นี้

เช่นนั้นแล้วนี่จึงเป็นการพิพากษาของพวกเขา นี่คือการทดสอบของพวกเขา ในวันที่คนต่างชาติมาถึง

เราจะเผยผู้คนเหล่านี้ทีละคน เหล่านี้คือขั้นตอนแห่งงานของเรา

บัดนี้พวกเจ้าเข้าใจเจตนาเบื้องหลังการเปล่งถ้อยคำก่อนหน้านี้ของเราหรือไม่? ในความเห็นของเรานั้น

บางสิ่งบางอย่างที่ยังไม่ล่วงรู้ก็คือบางสิ่งที่ได้ล่วงรู้ไปแล้วเช่นกัน

แต่บางสิ่งบางอย่างที่ได้ล่วงรู้ไปแล้วนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นบางสิ่งที่มีสัมฤทธิ์ผลแล้ว

นี่เป็นเพราะเรามีปัญญาของเราและวิธีทำงานของเรา ซึ่งเพียงไม่อาจเข้าใจได้สำหรับมนุษย์เท่านั้นเอง

ทันทีที่เราได้สัมฤทธิ์ผลลัพท์กับขั้นตอนนี้แล้ว (เมื่อเราได้เผยพวกคนชั่วทั้งปวงที่ด้านทานเรา)

เราจะเริ่มขั้นตอนถัดไป

เพราะเจตจำนงของเราจะไม่ถูกกีดกันขัดขวางและย่อมไม่มีผู้ใดกล้ากีดขวางแผนการบริหารจัดการของเรา

และไม่มีสิ่งใดกล้าตั้งสิ่งกีดขวางใดๆ—พวกมันทั้งหมดต้องเอาทุกอย่างออกนอกทางให้เกลี้ยง!

ลูกหลานของพญานาคใหญ่สีแดง จงฟังเรา!

เราได้มาจากศิโยนและได้บังเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้เพื่อให้ได้รับบรรดาบุตรหัวปีของเราไว้

เพื่อให้บิดาของพวกเจ้าได้อาย (วณะเหล่านี้มุ่งหมายไปที่พงศ์พันธุ์ของพญานาคใหญ่สีแดง)

เพื่อสนับสนุนบรรดาบุตรหัวปีของเรา และเพื่อแก้ไขสิ่งผิดซึ่งกระทำไว้กับบรรดาบุตรหัวปีของเรา ด้วยเหตุนี้
จงอย่าป่าเถื่อนอีก เราจะปล่อยให้บรรดาบุตรหัวปีของเราจัดการกับพวกเจ้า ในอดีต

บุตรทั้งหลายของเราถูกรังแกและถูกกดขี่ และในเมื่อพระบิดาทรงใช้ฤทธาานุภาพเพื่อบุตรทั้งหลายของพระองค์
บุตรของเราก็จะกลับคืนสู่อ้อมกอดอันรักใคร่ของเรา ไม่ถูกรังแกและกดขี่อีกต่อไป เราไม่ใช่ไม่ชอบธรรม

การนี้แสดงให้เห็นถึงความชอบธรรมของเรา และเป็น “การรักบรรดาผู้ที่เรารักและเกลียดชังพวกที่เราเกลียดชัง”

อย่างแท้จริง หากเจ้ากล่าวหาว่าเราไม่ชอบธรรม เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าควรรีบเร่งออกไปเสีย

จงอย่าไว้ใจยายและเอาแต่ใจในนิเวศของเรา

เจ้าควรกลับไปบ้านของเจ้าโดยเร็วเพื่อให้เราไม่ต้องเห็นเจ้าอีกต่อไป บาดาลลิกคือบันปลายของพวกเจ้า

และนั่นคือที่ที่พวกเจ้าจะหยุดพัก หากพวกเจ้าอยู่ในนิเวศของเรา ก็จะไม่เป็นที่สำหรับพวกเจ้า

เพราะพวกเจ้าเป็นสัตว์พาหนะ พวกเจ้าเป็นเครื่องมือให้เราใช้ เมื่อเราไม่มีสิ่งใดจะใช้เจ้าอีกต่อไป

เราขอมจะโยนพวกเจ้าเข้าไปในไฟเพื่อเผาผลาญพวกเจ้า นี่คือการประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา เราต้องทำวิธีนี้

และเฉพาะการนี้เท่านั้นที่แสดงให้เห็นลักษณะที่เราทำงานและเผยความชอบธรรมของเรากับบารมีของเรา

ที่สำคัญยิ่งขึ้นไปอีกคือเฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นที่บรรดาบุตรหัวปีของเราจะได้รับอนุญาตให้ครองราชย์อยู่ในฤ

ทธาานุภาพกับเรา

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 4

ประชากรทั้งหมดของเราที่ปรนนิบัติอยู่เบื้องหน้าเรา ควรคิดย้อนกลับไปในอดีตว่า
ความรักของเจ้าที่มีให้เราได้อุทิศความไม่บริสุทธิ์ทำให้ต่างพร้อยไหม?
ความจริงรักภักดีของเจ้าที่มีต่อเราได้บริสุทธิ์และสุดหัวใจไหม? ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับเรานั้นแท้จริงไหม?
เราได้ครองพื้นที่ภายในหัวใจของพวกเจ้ามากเท่าใด? เราได้เติมเต็มหัวใจของเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ไหม?
วณะของเราได้สำเร็จลุล่วงภายในตัวพวกเจ้ามากเท่าใด? จงอย่าคิดว่าเราโง่เขลา!
สิ่งเหล่านี้ชัดเจนอย่างสมบูรณ์แบบสำหรับเรา! วันนี้ ขณะที่เสียงแห่งความรอดของเราถูกเปล่งออกไป
ความรักของพวกเจ้าที่มีให้เราได้มีการเพิ่มขึ้นบ้างไหม?
ส่วนหนึ่งของความจริงรักภักดีของพวกเจ้าที่มีต่อเราได้กลายเป็นบริสุทธิ์หรือยัง?
ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับเราได้ลึกซึ้งขึ้นไหม?
การสรรเสริญที่ได้มีการถวายในอดีตได้วางรากฐานอันมั่นคงแข็งแรงสำหรับความรู้ของพวกเจ้าในวันนี้ไหม?
พวกเจ้าถูกวิญญาณของเราจับจองไว้มากเพียงใด? ฉายาของเราครองพื้นที่ภายในตัวพวกเจ้ามากเท่าใด?
ถ้อยคำของเราได้แทงใจดำภายในตัวพวกเจ้าหรือยัง?
พวกเจ้ารู้สึกอย่างแท้จริงหรือว่าพวกเจ้าไม่มีที่ใดที่จะซ่อนความอับอายของพวกเจ้าได้?
พวกเจ้าเชื่ออย่างแท้จริงหรือว่าพวกเจ้าไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นประชากรของเรา?
หากพวกเจ้าไม่รับรู้ถึงคำถามทั้งหลายข้างต้นอย่างสิ้นเชิง
เช่นนั้นแล้วนี่ก็แสดงว่าพวกเจ้ากำลังแสวงหาประโยชน์อยู่ในสถานการณ์ที่อยากจะเข้าใจอย่างทะลุปรุโปร่ง
แสดงว่าพวกเจ้าเพียงอยู่ในที่นี้เพื่อเพิ่มจำนวนผู้คน และ ณ เวลาที่เราได้กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว
เจ้าจะถูกกำจัดและโยนลงไปในบาตาลึกเป็นครั้งที่สองอย่างแน่นอน เหล่านี้คือวณะอันเป็นการเตือนของเรา
และผู้ใดที่คิดว่าวณะเหล่านี้ไม่สำคัญย่อมจะถูกบดขยี้โดยการพิพากษาของเรา และย่อมจะพบกับความวิบัติ ณ
เวลาที่กำหนดไว้ นี่ไม่เป็นดั่งนั้นหรือ? เรายังคงจำเป็นต้องจัดเตรียมตัวอย่างต่างๆ
เพื่อแสดงให้เห็นการนี้หรือ? เราต้องพูดอย่างชัดแจ้งยิ่งกว่านี้เพื่อจัดเตรียมแบบอย่างสำหรับพวกเจ้าหรือ?
นับตั้งแต่ยุคแห่งการสร้างโลกจนกระทั่งถึงวันนี้ ผู้คนจำนวนมากไม่ได้เชื่อฟังวณะของเรา
และด้วยเหตุนี้จึงได้ถูกขับและถูกกำจัดไปจากกระแสแห่งการฟื้นฟูของเรา ในท้ายที่สุด
ร่างกายของพวกเขาย่อมพินาศและจิตวิญญาณของพวกเขาย่อมถูกโยนลงสู่แดนคนตาย
และแม้กระทั่งวันนี้พวกเขาก็ยังคงอยู่ภายใต้การลงโทษอันหนักหน่วง
ผู้คนจำนวนมากได้ปฏิบัติตามวณะของเรา
แต่พวกเขาได้กระทำการซึ่งขัดกับความรู้แจ้งและความกระจำของเรา
และด้วยเหตุนี้จึงได้ถูกเราเขี่ยตกลงไปภายใต้แดนครอบครองของซาตานและกลายเป็นหนึ่งในพวกที่ต่อต้านเรา

(วันนี้พวกเหล่านั้นทั้งหมดที่ต่อต้านเราโดยตรง เชื่อฟังเพียงเปลือกแห่งวณะของเรา และไม่เชื่อฟังเนื้อแท้แห่งวณะของเรา) มีหลายคนอีกเช่นกันที่ได้แก่ฟังวณะที่เราพูดเมื่อวานนี้ พวกที่ได้ยึดมั่นใน “ขยะ” ของอดีตและไม่ได้หวนเหวนความล้ำค่าของ “พีชผล” ของยุคปัจจุบัน ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เพียงถูกจองจำโดยซาตาน แต่ได้กลายเป็นพวกคนบาปวันรันคร์ และได้กลายเป็นพวกศัตรูของเรา และพวกเขาก็ต่อต้านเราโดยตรง ผู้คนเช่นนั้นย่อมเป็นเป้าหมายของการพิพากษาของเรา ณ จุดสูงสุดแห่งความโกรธเคืองของเรา และวันนี้พวกเขาก็ยังคงมีคบอด ยังคงอยู่ภายในคุกมืดใต้ดิน (กล่าวคือ ผู้คนเช่นนั้นคือซากศพที่เน่าเปื่อยและด้านชาที่ถูกซาตานควบคุม เพราะดวงตาของพวกเขาได้ถูกเราบังไว้ เราจึงกล่าวว่าพวกเขามีคบอด) คงจะดีที่จะจัดเตรียมตัวอย่างสำหรับการอ้างอิงของพวกเขา เพื่อที่พวกเจ้าจะสามารถเรียนรู้จากมันได้ กล่าวคือ

เมื่อเอ่ยถึงเปาโล พวกเจ้าจะคิดถึงประวัติของเขา และคิดถึงเรื่องราวบางเรื่องเกี่ยวกับเขาที่ไม่ถูกต้องแม่นยำและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เขาถูกสอนโดยบิดามารดาของเขาตั้งแต่วัยเยาว์ และได้รับชีวิตของเรา และเขามีขีดความสามารถที่เราพึงประสงค์ อันเป็นผลจากการลิขิตไว้ล่วงหน้าของเรา เมื่ออายุได้ 19 ปี เขาได้อ่านหนังสือหลากหลายเกี่ยวกับชีวิต ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่จำเป็นต้องลงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการ อันเป็นเพราะขีดความสามารถของเขาและเพราะความรู้แจ้งกับความกระฉ่างของเรา เขาไม่ได้เพียงสามารถพูดด้วยความรู้ความเข้าใจเชิงลึกบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องราวฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ยังได้มีความสามารถจับความเข้าใจในเจตนารมณ์ของเราด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่า การนี้ไม่ได้ตัดการผสมผสานกันของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกออกไป กระนั้นก็ตาม ความไม่เพียบพร้อมอย่างเดียวของเขาก็คือว่า เพราะความสามารถพิเศษของเขา เขามักจะกะล่อนและอวดตัว ผลก็คือเมื่อเราได้บังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งแรก เขาได้ใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อเอาชนะท้าทายเรา อันเนื่องมาจากความไม่เชื่อฟังของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นได้เป็นตัวแทนของหัวหน้าทูตสวรรค์โดยตรง เขาเป็นหนึ่งในพวกที่รู้จักวณะของเรา และพื้นที่ของเราในหัวใจของเขาได้อันตรายไปเรียบร้อย ผู้คนเช่นนั้นต่อต้านเทวสภาพของเราโดยตรง และย่อมถูกเราบดขยี้จนกว่าลงไป และย่อมได้แต่กราบไหว้และสารภาพบาปของพวกเขาในเบื้องปลาย ดังนั้น ภายหลังจากที่เราได้ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งทั้งหลายของเขา—กล่าวคือ ภายหลังจากที่เขาได้ทำงานให้เราในช่วงเวลาหนึ่ง—เขาก็ได้ตกไปอยู่ในหนทางเก่าของเขาอีกครั้งหนึ่ง และแม้ว่าเขาไม่ได้ไม่เชื่อฟังวณะของเราโดยตรง เขาก็ไม่ได้เชื่อฟังการนำภายในและความรู้แจ้งของเรา และด้วยเหตุนี้ ทั้งหมดที่เขาได้ทำในอดีตจึงหาประโยชน์มิได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

มงกุฎแห่งพระสิริที่เขาได้พุดถึง ได้กลายเป็นคำพุดที่ว่างเปล่า เป็นผลิตผลของจินตนาการของเขาเอง เพราะแม้กระทั่งวันนี้เขาก็ยังคงตกอยู่ภายใต้การพิพากษาของเราภายในการจงจำแห่งพันธนาการของเรา

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ใครก็ตามที่ต่อต้านเรา (โดยไม่เพียงต่อต้านแค่ตัวตนอันเป็นเนื้อหนังของเรา แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือต่อต้านวณะของเราและวิญญาณของเรา—กล่าวคือ เทวสภาพของเรา)

ย่อมได้รับการพิพากษาของเราในเนื้อหนังของพวกเขา เมื่อวิญญาณของเราผละจากเจ้าไป

เจ้าย่อมตกสวลง ไปข้างล่าง เคลื่อนลงสู่แดนคนตายโดยตรง

และแม้ว่าร่างกายอันมีเนื้อหนังของเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก

เจ้าก็เป็นเช่นใครบางคนที่ทนทุกข์จากโรคภัยไข้เจ็บทางจิตใจ กล่าวคือ เจ้าได้สูญเสียเหตุผลของเจ้า

และรู้สึกทันทีราวกับว่าเจ้านั้นเป็นซากศพ จนถึงขั้นที่ว่าเจ้าขอร้องให้เราบอญเนื้อหนังของเจ้าโดยไม่รอช้า

พวกเจ้าส่วนใหญ่ที่มีจิตวิญญาณ ย่อมมีความซึ่งคุณค่าอันลึกซึ้งในรูปการณั้แวดล้อมเหล่านี้

และเราไม่จำเป็นต้องลงรายละเอียดมากไปกว่านี้ ในอดีต เมื่อเราได้ทำงานในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

ผู้คนส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจตัวพวกเขาเองไปแล้วโดยใช้ความโกรธเคืองและบารมีของเราเป็นเครื่องวัด

และได้รู้ไปแล้วเล็กน้อยเกี่ยวกับปัญญาและอุปนิสัยของเรา วันนี้ เราพุดและกระทำการ โดยตรงในเทวสภาพ

และยังคงมีผู้คนบางคนที่จะเห็นความโกรธเคืองและการพิพากษาของเราด้วยตาของพวกเขาเอง ยิ่งไปกว่านั้น

งานหลักของส่วนที่สองของยุคสมัยแห่งการพิพากษาก็คือการทำให้ประชากรทั้งหมดของเรารู้จักกิจการของเราใน

เนื้อหนังโดยตรง และทำให้พวกเจ้าทั้งหมดมองเห็นอุปนิสัยของเราโดยตรง ทว่าเพราะเราอยู่ในเนื้อหนัง

เราจึงคำนึงถึงความอ่อนแอทั้งหลายของพวกเจ้า ความหวังของเราก็คือว่า พวกเจ้าย่อมไม่ปฏิบัติต่อจิตวิญญาณ

ดวงจิต และร่างกายของพวกเจ้าเป็นของเล่น และไม่มอบอุทิศสิ่งเหล่านั้นให้ซาตานโดยไม่คิด

เป็นการดีกว่าที่จะหวงแหนความล้ำค่าของทั้งหมดที่เจ้ามี

และเป็นการดีกว่าที่จะไม่ปฏิบัติต่อมันเหมือนเกมอย่างหนึ่ง ด้วยเหตุที่สิ่งต่างๆ

เช่นนั้นสัมพันธ์กับชะตากรรมของพวกเจ้า

พวกเจ้ามีความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของวณะของเราอย่างแท้จริงไหม?

พวกเจ้าสามารถคำนึงถึงความรู้สึกที่แท้จริงของเราอย่างแท้จริงไหม?

พวกเจ้าเต็มใจที่จะชื่นชมพรของเราบนแผ่นดินโลก พรที่เหมือนกับพรทั้งหลายบนสวรรค์หรือไม่?

พวกเจ้าเต็มใจที่จะหวงแหนความล้ำค่าของความเข้าใจเกี่ยวกับเรา ความชื่นชมยินดีในวณะของเรา

และความรู้เกี่ยวกับเราในฐานะสิ่งที่มีค่าและมีความหมายมากที่สุดในชีวิตของพวกเจ้าไหม?

พวกเจ้ามีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะบนบอบต่อเราอย่างสุดใจ

โดยไม่มีความคิดถึงความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของพวกเจ้าเองไหม?

พวกเจ้ามีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะยอมให้ตัวพวกเจ้าถูกรเราทำให้ถึงแก่ความตาย

และถูกเรานำทางเหมือนแกะตัวหนึ่งไหม? มีใครบ้างไหมในท่ามกลางพวกเจ้าที่สามารถสัมผัสสิ่งต่างๆ
เช่นนั้นได้? เป็นไปได้ไหมว่าทุกคนที่เราอมรับและได้รับสัญญาทั้งหลายของเราคือบรรดาผู้ที่ได้รับพรของเรา?
พวกเจ้าได้เข้าใจสิ่งใดจากวณะเหล่านี้บ้างไหม? หากเราทดสอบพวกเจ้า
พวกเจ้าสามารถวางชะตากรรมของพวกเจ้าไว้ในมือของเราอย่างแท้จริง
และสามารถค้นหาเจตนารมณ์ของเราและล่วงรู้หัวใจของเราในท่ามกลางการทดสอบเหล่านี้ไหม?
เราไม่ปรารถนาให้พวกเจ้ามีความสามารถที่จะพูดคำพูดที่จับใจมากมาย
หรือบอกเล่าเรื่องราวอันน่าตื่นเต้นมากมาย ตรงกันข้าม
เราขอให้พวกเจ้ามีความสามารถที่จะกล่าวคำพยานที่ดีต่อเรา
และขอให้เจ้าสามารถเข้าสู่ความเป็นจริงได้อย่างเต็มเปี่ยมและอย่างลึกซึ้ง หากเราไม่ได้พูดโดยตรง
เจ้าจะสามารถละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเจ้าและยอมให้ตัวเจ้าถูกเราใช้ไหม?
นี่ไม่ใช่ความเป็นจริงที่เราพึงประสงค์หรือ?
ใครเล่ามีความสามารถที่จะจับความเข้าใจในความหมายในวณะของเรา?
ถึงกระนั้นเราก็คขอให้พวกเจ้าไม่ถูกความขงใจดวงเฝ้าไว้อีกต่อไป
ให้พวกเจ้ากระตือรือร้นในการเข้าสู่ของพวกเจ้าและจับความเข้าใจในเนื้อแท้ของวณะของเรา
นี่ย่อมจะป้องกันเจ้าจากการเข้าใจวณะของเราผิด และจากการเข้าใจไม่ชัดเจนในเรื่องของความหมายของเรา
และจากการฝ่าฝืนประกาศกฎกติกการบริหารของเราด้วยเหตุเหล่านั้น
เราหวังว่าพวกเจ้าจะจับความเข้าใจในเจตนารมณ์ของเราที่มีต่อพวกเจ้าในวณะของเรา
จงอย่าคิดถึงความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของพวกเจ้าเองอีกเลย
และจงกระทำการอย่างที่พวกเจ้าได้ปลงใจไว้ต่อหน้าเราว่า
จะนบนอบต่อการจัดวางเรียบเรียงของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง บรรดาผู้คนที่ทั้งหมดที่ยืนอยู่ภายในบ้านของเรา
ควรทำให้มากเท่าที่พวกเขาจะสามารถทำได้
เจ้าควรถวายสิ่งที่ดีที่สุดของตัวเจ้าเองให้กับส่วนสุดท้ายของงานของเราบนแผ่นดินโลก
เจ้าเต็มใจที่จะนำสิ่งต่างๆ เช่นนั้นไปปฏิบัติอย่างแท้จริงไหม?

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 5

เสียงของวิญญาณของเราเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งถึงอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของเรา พวกเจ้าเข้าใจหรือไม่? หากไม่เข้าใจชัดเจนในจุดนี้ก็คงจะเป็นประหนึ่งการด้านทานเราโดยตรง

แท้จริงแล้วพวกเจ้าได้เห็นความสำคัญซึ่งอยู่ในที่นี้หรือยัง? พวกเจ้ารู้จริงๆ หรือไม่ว่า ความพยายามมากเพียงใด พลังงานมากเพียงใด ที่เราทุ่มเททั้งหมดมาให้พวกเจ้า? เจ้ากล้าจริงๆ หรือไม่ว่าจะนำสิ่งที่เจ้าได้ทำแล้วและวิธีที่เจ้าได้ประพฤติดั้วมาแผ่วางต่อหน้าเรา?

และพวกเจ้ากล้าคิดที่จะเรียกตัวเองว่าประชากรของเราต่อหน้าเรา—เจ้าไม่มีความละอายใจ ยิ่งน้อยกว่านั้นก็ถือเป็นอันรู้ได้! ไม่ช้าก็เร็ว ผู้คนเยี่ยงเจ้าจะถูกขับไล่จากบ้านของเรา!

จงอย่าวางท่าบังคับกับเรา โดยทึกทักเอาว่าเจ้าได้ยื่นหยัดเป็นคำพยานให้กับเราแล้ว!

นี่คือบางสิ่งซึ่งมนุษยชาติสามารถทำได้หรือไม่? หากไม่มีอะไรที่ยังคงอยู่ในเจตนาของเจ้าและเป้าหมายต่างๆ ของเจ้า เจ้าคงจะได้ล้มเหลวบนเส้นทางที่แตกต่างออกไปนานมาแล้ว

เจ้าคิดว่าเราไม่รู้วาทะของมนุษย์สามารถรับได้มากเพียงใดอย่างนั้นหรือ? นับจากเวลานี้ไป ในทุกสรรพสิ่ง เจ้าจะต้องเข้าสู่ความเป็นจริงของการปฏิบัติ เพียงการพูดไปอย่างไร้จุดหมายอย่างที่เจ้าเคยทำในอดีต จะไม่ทำให้เจ้าสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อีกต่อไป ในอดีตนั้น

พวกเจ้าส่วนใหญ่ได้เอาเปรียบผู้อื่นภายใต้หลังคาของเรา

ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเจ้ามีความสามารถที่จะดั่งนั้น ได้วันนี้ทั้งหมดทั้งมวลนั้นเป็นเพราะความเกรงครัดของวณะขของเรา เจ้าคิดหรือว่าเราพูดอย่างไร้แบบแผนและโดยปราศจากจุดประสงค์? เป็นไปไม่ได้!

เรามองดูทุกสรรพสิ่งจากบนที่สูง และใช้อำนาจครอบครองเหนือทุกสรรพสิ่งจากบนที่สูง ในหนทางเดียวกัน เราได้วางความรอดของเราไว้แล้วบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีสักช่วงขณะหนึ่งที่เรานำไม่ได้กำลังเผ่าดู

จากสถานที่ลับของเรา ทุกๆ ความเคลื่อนไหวของมนุษย์และทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาพูดและทำ

สำหรับเราแล้วพวกมนุษย์คือคนที่เข้าใจง่าย กล่าวคือ เราเห็นและรู้จักพวกเขาทุกคน

สถานที่ลับนั้นคือที่พำนักของเรา และอุโมงค์แห่งสวรรค์ทั้งหมดทั้งมวลคือเตียงซึ่งเราเอนกายลง

กองกำลังของชาดานไม่สามารถเข้าถึงเราได้ ด้วยเพราะเรากำลังท่วมทับด้วยบาป ความชอบธรรม

และการพิพากษา ความล้าลึกซึ่งไม่สามารถพรรณนาได้อย่างหนึ่งอาศัยอยู่ในวณะของเรา เมื่อเรากำลังพูด

พวกเจ้ากลายเป็นเหมือนคั้งบรรดาสัตว์ปีกที่เพิ่งจะถูกโยนลงน้ำ รู้สึกท่วมทับด้วยความสับสน

หรือบรรดาทารกผู้ที่เพิ่งจะได้ผ่านความตระหนกตกใจมา ดูเหมือนว่าไม่รู้อะไรเลย

เพราะจิตวิญญาณของพวกเจ้าได้คงสู่สภาวะของความมึนงงแล้ว

เหตุใดเราจึงกล่าวว่าสถานที่ลับนั้นคือที่พำนักของเรา? เจ้ารู้ความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งกว่าของวณะของเราหรือไม่?

ใครในท่ามกลางพวกมนุษย์สามารถรู้จักเราได้?

ใครสามารถรู้จักเราอย่างที่พวกเขารู้จักพ่อและแม่ของพวกเขาเองได้? ขณะที่พักผ่อนอยู่ในที่พำนักของเรา เราสังเกตอย่างใกล้ชิดว่า ผู้คนทั้งหมดบนแผ่นดินโลกวนเวียนไม่หยุด “เดินทางรอบโลก” และวิ่งเที่ยวไปเที่ยวมา ทั้งหมดก็เพื่อประโยชน์แห่งโชคชะตาของพวกเขาและอนาคตของพวกเขา

แต่กระนั้น ไม่มีแม่สักคนที่มีพลังงานที่จะสงวนไว้สำหรับการสร้างราชอาณาจักรของเรา

ไม่แม้แต่ความพยายามที่จะหาเวลาหยุดพักหายใจ เราได้สร้างพวกมนุษย์ขึ้นมา

และเราได้ช่วยกู้พวกเขาหลายครั้งจากความทุกข์ลำบาก อย่างไรก็ตาม

พวกมนุษย์เหล่านี้ล้วนแต่เป็นเหล่าคนอกตัญญู กล่าวคือ

ไม่มีแม่สักคนเดียวในท่ามกลางพวกเขาที่สามารถแจกแจงสถานการณ์ต่างๆ ของความรอดของเราได้

ผ่านมาก็ปีมาแล้ว—ก็ศตวรรษมาแล้ว—นับตั้งแต่การสร้างโลกมาจนถึงปัจจุบัน

และเราได้ทำการอัศจรรย์ก็ครั้งมาแล้ว เราได้สำแดงปัญญาของเราให้เป็นที่ยอมรับก็ครั้งมาแล้ว กระนั้นก็ตาม

พวกมนุษย์นั้นบ้าคลั่งและด้านชาเหมือนผู้ป่วยโรคจิต

และบางครั้งก็ถึงขั้นเป็นเหมือนบรรดาสัตว์ป่าที่เคลื่อนไหวโดยไร้ทิศทางในป่า

โดยไม่มีเจตนาที่จะใส่ใจต่อกิจธุระต่างๆ ของเราเลยแม้แต่น้อย หลายครั้งหลายครา

เราได้พิพากษาพวกมนุษย์ให้รับโทษถึงแก่ชีวิตและได้ลงโทษพวกเขาจนถึงแก่ชีวิต

แต่แผนการบริหารจัดการของเราไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ไม่ว่าโดยใครก็ตาม และดังนั้น

ในมือทั้งสองข้างของเรา พวกมนุษย์ยังคงเปิดเผยสิ่งเก่าๆ ซึ่งพวกเขายึดติดต่อไป เพราะขั้นตอนต่างๆ

ของงานของเรา เราได้ช่วยกู้พวกเจ้าซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตผู้ซึ่งถือกำเนิดในครอบครัวใหญ่ซึ่งเสื่อมทราม ชั่วช้า โสมม

และเลวทรามอีกครั้งหนึ่ง

งานที่ได้วางแผนไว้ของเรายังคงรุกไปข้างหน้าต่อไปโดยปราศจากการหยุดแม้สักชั่วขณะ

เมื่อได้ก้าวเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักรแล้ว

และเมื่อได้นำพาพวกเจ้าเข้าสู่ราชอาณาจักรของเราในฐานะประชากรของเราแล้ว เราจะมีข้อเรียกร้องอื่นๆ

ที่จะเรียกจากพวกเจ้า กล่าวคือ เราจะเริ่มต้นเผยแพร่ธรรมบัญญัติซึ่งเราจะใช้ในการปกครองยุคนี้ต่อพวกเจ้า นั่นคือ

เนื่องจากเจ้านั้นได้ชื่อว่าเป็นประชากรของเรา เจ้าควรมีความสามารถที่จะถวายเกียรตินามของเรา กล่าวคือ

ยื่นหยัดเป็นคำพยานในท่ามกลางการทดสอบ หากใครก็ตามพยายามที่จะป้อยอเราและปกปิดความจริงจากเรา

หรือดำเนินการตกลงต่างๆ อันเลวร้ายเสียลับหลังเรา

ผู้คนเยี่ยงนี้จะถูกไล่ออกไปและถูกขับออกจากบ้านของเราเพื่อรอให้เราจัดการกับพวกเขา โดยไม่มีข้อยกเว้น

ผู้ที่ไม่สัตย์ซื่อและอกตัญญูต่อเราในอดีต และผู้ที่ลุกขึ้นมาอีกครั้งในวันนี้เพื่อคัดค้านเราอย่างเปิดเผย—

พวกเขาจะถูกขับไล่ออกจากบ้านของเราเช่นกัน พวกที่เป็นประชากรของเราจะต้องพิจารณาภาระต่างๆ

ของเราอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนพยายามที่จะรู้จักวาระของเรา มีเพียงผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่เราจะทำให้รู้แจ้ง

และพวกเขาจะใช้ชีวิตภายใต้การนำและความรู้แจ้งของเราอย่างแนบแน่น จะไม่มีวันเผชิญกับการตีสอน พวกที่ติดข้องกับการวางแผนสำหรับอนาคตของพวกเขาเอง ก็ล้มเหลวในการคิดพิจารณาภาระต่างๆ ของเรา— กล่าวคือ พวกที่ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายด้วยการกระทำต่างๆ ของพวกเขาเพื่อทำให้เราพึงพอใจ

แต่ตรงกันข้ามกลับเป็นผู้ที่มองหาของให้ทาน—

เราปฏิเสธที่จะใช้สรรพสิ่งสร้างเหมือนขอทานเหล่านี้อย่างสิ้นเชิง เพราะตั้งแต่เวลาที่พวกเขาถือกำเนิด พวกเขาไม่ได้รู้อะไรเลยเกี่ยวกับความหมายของการคิดพิจารณาภาระต่างๆ ของเรา

พวกเขาคือผู้คนซึ่งขาดสำนึกรับรู้ที่ปกติ ผู้คนดังกล่าวกำลังทนทุกข์จาก “ภาวะทุพโภชนาการ” ของสมอง และจำเป็นต้องกลับบ้านไปเพื่อรับ “การบำรุงเลี้ยง” บางอย่าง ผู้คนเช่นนั้นไม่มีประโยชน์ต่อเรา

ท่ามกลางประชากรของเรา สิ่งที่จะพึงประสงค์จากทุกคนก็คือ

การคำนึงถึงการรู้จักเราในฐานะหน้าที่ซึ่งเป็นภาระผูกพันอย่างหนึ่งที่จะต้องเข้าใจทะลุปรุ ไปร้งจนถึงปลายทาง เช่น การกิน การแต่งตัว และการนอน บางสิ่งที่คนผู้หนึ่งไม่มีวันลืมแม้สักชั่วขณะ เพื่อที่ในท้ายที่สุด

การรู้จักเรานั้นจะกลายเป็นคุ้นเคยเหมือนกับการกิน—บางอย่างที่เจ้าทำโดยที่ไม่ต้องพยายาม

ด้วยมือที่ผ่านการฝึกฝนปฏิบัติ ในส่วนของวณะที่เราพูด ทุกๆ

วณะจะต้องรับไว้ด้วยความเชื่อจนถึงที่สุดและซึมซับอย่างเต็มที่ ไม่สามารถมีการทำอะไรสิ่งๆ กลางๆ

อย่างพอเป็นพิธีได้ ผู้ใดที่ไม่ให้ความสนใจต่อวณะของเราจะถือว่าด้านทานเราโดยตรง

ผู้ใดที่ไม่กินวณะของเรา หรือไม่พยายามที่จะรู้จักวณะเหล่านั้น จะถือว่าไม่ให้ความสนใจต่อเรา

และจะถูกกวาดออกนอกประตูบ้านของเราโดยตรง นี่เป็นเพราะ อย่างที่เราได้พูดแล้วในอดีต

สิ่งที่เราต้องการนั้นไม่ใช่จำนวนที่มากมายของผู้คน แต่เป็นความดีเลิศ จากผู้คนหนึ่งร้อยคน

หากเพียงคนเดียวมีความสามารถที่จะรู้จักเราได้โดยผ่านทางวณะของเรา เช่นนั้นแล้วเราก็คงจะขังคนอื่น ๆ

ทั้งหมดทั้งอย่างเต็มใจเพื่อมุ่งเน้นไปที่การให้ความรู้แจ้งและการให้ความกระจำแก่คนคนเดียวผู้นี้

จากการนี้เจ้าสามารถเห็นได้ว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นจริงว่า

จำนวนคนที่มากกว่าเพียงอย่างเดียวนั้นสามารถสำแดงเราให้ประจักษ์และใช้ชีวิตตามแบบอย่างเราได้

สิ่งที่เราต้องการคือข้าวสาลี (แม้ว่าเมล็ดอาจไม่เต็มก็ตาม) และไม่ใช่ว่าละมาน

(แม้ในคราที่เมล็ดนั้นเต็มพอที่จะมองดูด้วยความชื่นชอบได้) ในส่วนของพวกที่ไม่ให้การคำนึงถึงที่จะแสวงหา

แต่กลับเป็นผู้ที่ประพฤติดัวในลักษณะเกียจคร้าน พวกเขาควรจากไปโดยสมัครใจ

เราไม่ปรารถนาที่จะเห็นพวกเขาอีกต่อไป ด้วยเกรงว่าพวกเขายังคงนำความเสื่อมเสียมาสู่ชื่อของเราต่อไป

ในส่วนของสิ่งที่เราพึงประสงค์จากประชากรของเรานั้น เราจะหยุดที่เรื่องคำสอนเหล่านี้สำหรับตอนนี้

และจะรอที่จะทำการลงโทษ ขึ้นอยู่กับว่ารูปการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ในอดีต ผู้คนส่วนใหญ่คิดว่าเราคือพระเจ้าพระองค์เองแห่งพระปรีชาญาณ
ว่าเราคือพระเจ้าผู้ซึ่งได้ทรงเห็นลึกเข้าไปในหัวใจของพวกมนุษย์ อย่างไรก็ดี นี่เป็นแค่การพุดคุยผิวเผินเท่านั้น
หากพวกมนุษย์ได้รู้จักเราอย่างแท้จริง พวกเขาคงจะไม่ได้กลัวที่จะด่วนสรุป
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นคงจะได้พยายามต่อไปที่จะรู้จักเราโดยผ่านทางวณะของเรา
จนเมื่อพวกเขาได้มาถึงที่ช่วงระยะหนึ่งซึ่งพวกเขาได้เห็นกิจการของเราอย่างแท้จริงแล้วเท่านั้น
พวกเขาจึงจะได้คู่ควรที่จะเรียกเราว่าปัญญาและมหัศจรรย์ ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับเรานั้นตื่นเกินไป
ตลอดหลายยุคหลายสมัย ผู้คนมากมายได้รับใช้เราเป็นเวลาหลายต่อหลายปี และ เมื่อได้เห็นกิจการของเราแล้ว
พวกเขาก็รู้จักอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเราอย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลนี้ พวกเขาจึงเคยมีหัวใจที่นับนอนต่อเราเสมอ
พวกเขาไม่กลัวที่จะเก็บจำเจตนาที่จะต่อต้านเราแม้แต่น้อย
เนื่องจากการยากมากที่จะเสาะแสวงรอยเท้าของเรา หากการนำของเราไม่มีอยู่ท่ามกลางผู้คนเหล่านี้
พวกเขาคงจะไม่กล้ากระทำการอย่างมั่วสุก ดังนั้น หลังจากที่ใช้ชีวิตผ่านประสบการณ์หลายปี
ในที่สุดพวกเขาได้กล่าวสรุปส่วนหนึ่งของความรู้เกี่ยวกับเรา เรียกเราว่าปัญญา มหัศจรรย์ และที่ปรึกษา
ว่าวณะของเรานั้นเป็นเสมือนดาบสองคม ว่ากิจการของเรานั้นยิ่งใหญ่ น่าประหลาดใจ และมหัศจรรย์
ว่าเรามีบาร์มีเป็นเครื่องแต่งกาย ว่าปัญญาของเราไปถึงสูงกว่าท้องฟ้า และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกอื่นๆ
อย่างไรก็ดี วันนี้ ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับเรานั้นเพียงตั้งอยู่บนรากฐานที่พวกเขาได้วางไว้แล้ว
ดังนั้นพวกเขาส่วนใหญ่—เหมือนคั่งบรรดานกแก้ว—
ก็แค่กำลังพุดออกเสียงตามถ้อยคำที่พวกเขาได้พุดแล้วเท่านั้น
นั่นเป็นเพียงเพราะเราคิดคำนึงถึงว่าวิธีซึ่งพวกเขารู้เกี่ยวกับเรานั้นตื่นเพียงใด และ “การศึกษา”
ของเขานั้นต่ำเพียงใด เราจึงได้ละเว้นการติสอนมากมายกับพวกเขา ถึงกระนั้น
พวกเขาส่วนใหญ่ยังคงไม่รู้จักตัวเอง
หรือคิดว่าเจ้าได้แสวงหาด้วยความทะเยอทะยานต่อเจตจำนงของเราในความประพฤติกของเจ้าแล้ว
และด้วยเหตุผลนี้จึงได้หลีกหนีการพิพากษา หรือว่า ภายหลังจากที่ได้บังเกิดเป็นมนุษย์แล้ว
เราไม่ได้ติดตามรับรู้ถึงการกระทำของมนุษย์ชาติอย่างสิ้นเชิง และว่าด้วยเหตุผลนี้
เจ้าก็ได้หลีกหนีการติสอนเช่นกัน หรือว่าพระเจ้าที่เจ้าเชื่อนั้น ไม่ทรงดำรงอยู่ในพื้นที่อันกว้างของจักรวาล
และดังนั้นเจ้าจึงได้ทำให้การรู้จักพระเจ้าลดระดับลงเป็นงานเล็กน้อยที่จะทำให้เสร็จสิ้นในเวลาว่างของเจ้า
แทนที่จะเป็นอะไรบางอย่างที่จะสงวนไว้ในหัวใจของเจ้าในฐานะหน้าที่อย่างหนึ่งที่จะต้องทำให้ลุ่ลง
ใช้ความเชื่อในพระเจ้าเป็นวิธีการฆ่าเวลาอย่างหนึ่งซึ่งหาไม่แล้วคงจะถูกใช้อย่างเป็นทางการผลาญเวลา
หากเราไม่ได้เวทนาการขาดคุณสมบัติ เหตุผล และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกของพวกเขา
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ทุกคนก็ย่อมจะพินาศในท่ามกลางการติสอนของเรา ถูกกวาดล้างจากการดำรงอยู่

กระนั้นก็ตาม จนกว่างานของเราบนแผ่นดินโลกจะเสร็จสิ้น เรายังคงปรารถนาต่อมนุษยชาติ
นี่คืออะไรบางอย่างที่พวกเขาทุกคนจะต้องมีความรู้ และจงหยุดสับสนระหว่างความดีกับความเลว

25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1992

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 6

จงล่วงรู้เรื่องของจิตวิญญาณ สนใจต่อวณะของเรา

และสามารถอย่างแท้จริงที่จะคำนึงถึงวิญญาณของเรากับสิ่งที่เราเป็น และวณะของเรากับสิ่งที่เราเป็น
ว่าเป็นความครบถ้วนอันไม่สามารถแยกได้ เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดจะสามารถทำให้เราพึงพอใจต่อหน้าเราได้
เราได้ก้าวเท้าไปบนทั้งหมดที่มี เราได้มองออกไปทั่วจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล

และเราได้เดินไปท่ามกลางผู้คนทั้งปวง ลิ้มรสความหวานและความขมขื่นท่ามกลางมนุษย์—

ถึงกระนั้นมนุษย์ก็ไม่เคยได้รู้จักเราอย่างแท้จริง เขาไม่เคยได้ใส่ใจเราเลยในช่วงระหว่างการเดินทางของเรา
เพราะเราเงียบ และไม่เคยปฏิบัติกิจการเหนือธรรมชาติ จึงไม่มีผู้ใดได้เคยเห็นเราอย่างแท้จริง

วันนี้ไม่เหมือนอดีต นั่นคือ เราจะทำสิ่งทั้งหลายที่ไม่เคยได้เห็นกันนับตั้งแต่เวลาแห่งการสร้างโลก

จะพูดวณะที่ไม่เคยได้ยินกันตลอดหลายยุคหลายสมัย ด้วยเหตุที่เราขอให้ผู้คนทั้งปวงมารู้จักเราในเนื้อหนัง
เหล่านี้คือขั้นตอนของการบริหารจัดการของเรา แต่มนุษย์ไม่มีความเฉลียวใจใดๆ เลยแม้แต่น้อย

ถึงแม้ว่าเราจะได้พูดอย่างตรงๆ แต่ผู้คนยังคงสับสน เป็นการยากที่จะทำให้พวกเขาเข้าใจ

การนี้ไม่ใช่ความดื้อดองของมนุษย์หรือ? แน่่อนว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่เราปรารถนาจะแก้ไขหรือ?

เป็นเวลาหลายปีแล้ว เราไม่ได้ทำสิ่งใดเลยในมนุษย์ เป็นเวลาหลายปีแล้ว ทั้งๆ

ที่ได้ติดต่อกับเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของเราโดยตรง

แต่ไม่มีผู้ใดเคยได้ยินเสียงที่เปล่งจากเทวสภาพของเราโดยตรง

ด้วยเหตุนี้ผู้คนจึงขาดความรู้เกี่ยวกับเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แม้ว่าการนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อความรักของพวกเขาที่มีให้เราตลอดหลายยุคหลายสมัย อย่างไรก็ตาม

ในวันนี้เราได้ปฏิบัติงานอันน่าอัศจรรย์ในพวกเจ้า งานที่ยากยิ่งถึงได้และปราศจากมาตรวัด

และเราได้กล่าววณะมากมาย แต่ถึงกระนั้น ภายใต้รูปการณืแวดล้อมเช่นนั้น

ยังมีหลายคนที่ด้านทานเราโดยตรงต่อหน้าเรา ตอนนี้ให้เราได้ยกตัวอย่างสักสองสามตัวอย่างแก่เจ้า

แต่ละวันเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าที่คลุมเครือ

พยายามที่จะจับความเข้าใจเจตจำนงของเราและได้รับสำนึกรับรู้เกี่ยวกับชีวิต

กระนั้นเมื่อเผชิญหน้ากับวณะของเรา เจ้ามองวณะเหล่านั้นอย่างแตกต่าง

เจ้าคำนึงถึงวณะและวิญญาณของเราโดยรวมๆ กัน แต่ก็ละสิ่งที่เราเป็นไปไว้อย่างๆ

โดยเชื่อว่าบุคคลที่เราเป็นนั้นโดยพื้นฐานแล้วไม่สามารถเปล่งวณะเช่นนั้นได้

เชื่อว่าวณะเหล่านั้นถูกชี้นำโดยวิญญาณของเรา ความรู้ของเจ้าในรูปการณืแวดล้อมเช่นนั้นคือสิ่งใด?

เจ้าเชื่อในวณะของเราจนถึงจุดหนึ่งแต่ยังมีโมคติที่หลงผิดซึ่งมีความรุนแรงอันแตกต่างกันต่อเนื้อหนังที่เราใช้

สวมใส่ด้วยตัวเราเอง เจ้าใช้เวลาทุกๆ วันในการศึกษามัน และกล่าวว่า

“เหตุใดพระองค์จึงทรงทำสิ่งทั้งหลายในหนทางนั้น? สิ่งเหล่านั้นมาจากพระเจ้าจริงๆ หรือ? เป็นไปไม่ได้!
พระองค์ไม่ได้ทรงแตกต่างไปจากข้าพระองค์มาก—พระองค์ทรงเป็นบุคคลปกติธรรมดาเช่นกัน”
จะสามารถอธิบายรูปการณ์แวดล้อมเช่นนั้นได้อย่างไร?

ผู้ใดเล่าท่ามกลางพวกเขาที่ไม่ได้ครองข้างต้น? ผู้ใดเล่าไม่ถูกจับจองด้วยสิ่งทั้งหลายเช่นนั้น?
สิ่งเหล่านั้นปรากฏเหมือนเป็นสิ่งที่ทุกอย่างที่เจ้ายึดติดดั่งเช่นทรัพย์สินส่วนตัวชิ้นต่างๆ
ไม่เคยเต็มใจที่จะปล่อยสิ่งเหล่านั้นไป นับประสาอะไรที่เจ้าจะไล่ตามเสาะหาความพยายามส่วนตัวต่อไป
แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เจ้ากลับขอให้เราทำมันด้วยตัวเราเอง บอกตามตรง
บุคคลที่ไม่แสวงหาไม่มีสักคนที่จะมารู้จักเราโดยง่าย เหล่านี้ไม่ใช่จะจนจะเหละเหละที่เราสอนพวกเขา
ด้วยเหตุที่เราสามารถให้ตัวอย่างแก่เจ้าอีกตัวอย่างหนึ่งจากอีกมุมมองหนึ่งเพื่อการอ้างอิงของเจ้า

เมื่อเอ่ยถึงเปโตร ผู้คนมีสิ่งดีๆ ทั้งหลายที่จะพูดถึงเกี่ยวกับเขาไม่รู้จบ
พวกเขาพลันนึกถึงสามครั้งที่เขาได้บอกบิดพระเจ้า
วิธีที่เขาได้ทดสอบพระเจ้าโดยการให้การปรนนิบัติชาดาน
และวิธีที่ในท้ายที่สุดเขาได้ถูกตรึงกางเขน โดยกลับหัวเพื่อพระเจ้า และอื่นๆ
บัดนี้เรากำลังจะมุ่งเน้นไปที่การพรรณนาแก่พวกเขาถึงวิธีที่เปโตร ได้รู้จักเราและบททวสานสุดท้ายของเขาเป็น
อย่างไร เปโตรมีขีดความสามารถดี แต่รูปการณ์แวดล้อมของเขาไม่เหมือนกับรูปการณ์แวดล้อมของเปาโล นั่นคือ
บิดามารดาของเขาได้ข่มเหงเรา พวกเขาเป็นปีศาจที่ได้ถูกชาดานครอบงำ และผลก็คือ
พวกเขาไม่ได้สอนสิ่งใดที่เกี่ยวกับพระเจ้าให้แก่เปโตรเลย เปโตรนั้นฉลาด มีพรสวรรค์
และได้รับความใส่ใจมาจากบิดามารดาของเขาตั้งแต่วัยเยาว์ ถึงกระนั้นในฐานะผู้ใหญ่คนหนึ่ง
เขาได้กลายเป็นศัตรูของพวกเขาเพราะเขาไม่เคยได้หยุดไล่ตามเสาะหาความรู้เกี่ยวกับเรา
และต่อมาก็ได้หันหลังให้กับพวกเขา นี่เป็นเพราะ เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด
เขาได้เชื่อว่าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
และได้เชื่อว่าบรรดาสิ่งด้านบวกทั้งหมดมาจากพระเจ้าและส่งออกมาจากพระองค์โดยตรงโดยไม่ได้ออกจากชาดาน
ปรสภาพ

ความแตกต่างแบบตรงกันข้ามของบิดามารดาของเปโตรได้ให้ความรู้ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเกี่ยวกับความรักมั่นคงและคว
ามกรุณาของเราแก่เปโตร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความพึงปรารถนาของเขาที่จะแสวงหาเราเพิ่มสูงขึ้น
เขาไม่ได้แค่มุ่งเน้นไปที่การกินและดื่มของเรานั่น แต่ยิ่งไปกว่านั้น
มุ่งเน้นไปที่การจับความเข้าใจเจตจำนงของเรา และระงับระงับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในหัวใจของเขา ผลก็คือ
เขาอ่อนไหวในจิตวิญญาณของเขาเสมอ และดังนั้นเขาจึงทำให้เราสมดังใจในทั้งหมดที่เขาทำ
เขารักษาการมุ่งเน้นอันสม่ำเสมอไปที่ความล้มเหลวของผู้คนในอดีตเพื่อกระตุ้นตัวเขาเอง

โดยยาเกรงอย่างล้าลึกว่าจะกลายเป็นติดบ่วงในความล้มเหลว ดังนั้น
เขาจึงได้จัดจ้อยอยู่กับการทำให้ความเชื่อและความรักของบรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้รับพระเจ้าตลอดหลายยุค
หลายสมัยกลมกลืนกัน ในหนทางนี้—ไม่เพียงแค่นั้นในแง่มุมลบเท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่ามากก็คือ
ในแง่มุมบวก—เขาได้เติบโตอย่างรวดเร็ว
จนถึงระดับที่ความรู้ของเขาได้กลายเป็นยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมดต่อหน้าเรา เช่นนั้นแล้ว
ไม่ยากเลยที่จะจินตนาการวิธีที่เขาวางทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาไว้ในมือของเรา
วิธีที่เขากระทั้งยอมจำนนกับการตัดสินใจเกี่ยวกับอาหาร เสื้อผ้า การนอน และที่ที่เขาใช้ชีวิต
และชื่นชมความมั่งคั่งของเรานบนพื้นฐานของการทำให้เราพึงพอใจในทุกสรรพสิ่งแทน
เราได้นำเขาไปสู่การทดสอบที่น่าไม่ถ้วน—การทดสอบที่โดยธรรมชาติแล้วได้ทิ้งเขาให้ถึงเป็นถึงตาย—
แต่ท่ามกลางการทดสอบหลายร้อยครั้งเหล่านี้
เขาไม่เคยได้สูญเสียความเชื่อในเราหรือได้รู้สึกผิดหวังในเราเลยสักครั้งเดียว
แม้ในยามที่เราได้พูดว่าเราได้ละทิ้งเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงไม่ท้อแท้
และยังคงรักเราต่อไปในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและโดยสอดคล้องกับหลักการทั้งหลายในอดีตเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติ เราได้บอกเขาว่าเราจะไม่สรรเสริญเขาถึงแม้ว่าเขารักเรา
ว่าท้ายที่สุดแล้วเราจะจับเขาให้ไปอยู่ในมือของซาตาน แต่ท่ามกลางการทดสอบเช่นนั้น
การทดสอบที่ไม่ได้มาประสบกับเนื้อหนังของเขา แต่เป็นวณะทั้งหลาย เขายังคงอธิษฐานต่อเราแล้วกล่าวว่า
“โอ้ พระเจ้า! ท่ามกลางสวรรค์และแผ่นดินโลก และทุกสรรพสิ่ง มีมนุษย์ผู้ใด สิ่งที่ทรงสร้างใด
หรือสิ่งใดที่ไม่อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์หรือไม่ องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์? เมื่อพระองค์ทรงปรานีต่อข้าพระองค์
หัวใจของข้าพระองค์ก็ขึ้นบานไปกับความปรานีของพระองค์เป็นอย่างมาก เมื่อพระองค์พิพากษาข้าพระองค์
แม้ข้าพระองค์อาจจะไม่ควรค่า
แต่ข้าพระองค์ก็ได้รับสำนึกที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเกี่ยวกับความยากหยั่งถึงได้ของกิจการของพระองค์
เพราะพระองค์ทรงเต็มไปด้วยสิทธิอำนาจและพระปรีชาญาณ
ถึงแม้ว่าเนื้อหนังของข้าพระองค์จะทนทุกข์กับความยากลำบาก แต่จิตวิญญาณของข้าพระองค์ก็ได้รับการชูใจ
ข้าพระองค์จะไม่สามารถให้การสรรเสริญพระปรีชาญาณและกิจการของพระองค์ได้อย่างไร?
ต่อให้ข้าพระองค์จะต้องตายหลังจากได้รู้จักพระองค์
ข้าพระองค์จะไม่สามารถทำเช่นนั้นอย่างจิตใจและมีความสุขได้อย่างไร? องค์หนึ่งเดียวขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์!
พระองค์ไม่ทรงพึงปรารถนาที่จะให้ข้าพระองค์เห็นพระองค์จริงๆ หรือ?
ข้าพระองค์ไม่เหมาะที่จะรับการพิพากษาของพระองค์จริงๆ หรือ?
จะเป็นไปได้หรือไม่ว่ามีบางสิ่งบางอย่างในข้าพระองค์ที่พระองค์ไม่ทรงพึงปรารถนาจะเห็น?”

ในช่วงระหว่างการทดสอบเช่นนั้น

ถึงแม้ว่าเปโตรจะไม่มีความสามารถที่จะจับความเข้าใจเจตจำนงของเราได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

แต่ก็เป็นທີ່ประจักษ์ชัดเจนว่าเขาภูมิใจและรู้สึกเป็นเกียรติที่จะถูกเราใช้

(ถึงแม้ว่าเขาจะได้รับการพิพากษาของเราเพื่อที่มนุษย์ชาติอาจได้เห็นบาร์มีและความโกรธเคืองของเรา)

และว่าเขาไม่ได้เศร้าหมองโดยการทดสอบเหล่านี้ เพราะความจงรักภักดีของเขาต่อหน้าเรา

และเพราะพรของเราที่ให้เขา เขาได้เป็นต้นแบบและแบบอย่างสำหรับมนุษย์มาเป็นเวลาหลายพันปี

การนี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกเจ้าควรเอาอย่างโดยแน่แท้หรือ?

จงคิดให้หนักและนานเกี่ยวกับว่าเหตุใดเราจึงได้ให้เรื่องราวที่ยาวเช่นนั้นเกี่ยวกับเปโตร

เหล่านี้ควรเป็นหลักการที่พวกเจ้าใช้ประพาดิตน

แม้ว่าจะมีผู้คนไม่กี่คนที่รู้จักเรา แต่เราก็ไม่ได้ปล่อยความโกรธเคืองของเรากับมนุษย์

ด้วยเหตุที่ผู้คนนั้นขาดพร่องเกินไป และเป็นการยากสำหรับพวกเขาที่จะบรรลุระดับที่เราขอจากพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ยอมผ่อนปรนกับมนุษย์เรื่อยมาเป็นเวลาหลายพันปี จนกระทั่งถึงวันนี้

กระนั้นเราก็หวังว่าพวกเจ้าจะไม่ย่อหย่อนกับตัวพวกเจ้าเองเนื่องจากความยอมผ่อนปรนของเรา

เจ้าควรมารู้จักเราและแสวงหาเราโดยผ่านทางเปโตร จากการกระทำที่กล้าหาญทั้งหมดของเขา

เจ้าควรได้รับการทำให้รู้แจ้งอย่างที่ไม่เคยมาก่อน

และด้วยเหตุนี้จึงไปถึงซึ่งอาณาจักรที่มนุษย์ไม่เคยเข้าถึงมาก่อน ตลอดทั่วทั้งจักรวาลและพื้นฟ้า

ท่ามกลางทุกสิ่งทุกอย่างในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก

ทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์พยายามอย่างสุดความสามารถกับช่วงระยะสุดท้ายของงานของเรา

แน่นอนว่าพวกเจ้าไม่ปรารถนาจะเป็นผู้ชมที่ถูกกองกำลังของซาตานคอยออกคำสั่งมิใช่หรือ?

ซาตานนั้นมีอยู่เสมอโดยกลืนกินความรู้เกี่ยวกับเราในหัวใจของผู้คน

ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของมันและเกร็งกรงเล็บของมันในอาการชักก่อนตายในครั้งสุดท้ายของมัน

พวกเจ้าปรารถนาที่จะตกเป็นเหยื่อของกลอุบายอันเจ้าเล่ห์ของมันในครั้งนี้อีกหรือ?

พวกเจ้าปรารถนาที่จะทำให้ชีวิตของพวกเจ้าย่อยยับในเวลาทำงานของเราเสร็จสมบูรณ์ในที่สุดหรือ?

พวกเจ้ากำลังรอให้เราแสดงความยอมผ่อนปรนของเราอีกครั้งหรือ?

การไล่ตามเสาะหาความรู้เกี่ยวกับเราเป็นกุญแจสำคัญ แต่การมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัตินั้นก็ขาดเสียไม่ได้

วณะของเราได้รับการเปิดเผยต่อพวกเจ้าโดยตรง และเราหวังว่าพวกเจ้าจะสามารถติดตามการนำของเราได้

และไม่มีแผนและความทะเยอทะยานทั้งหลายสำหรับตัวพวกเจ้าเองอีกต่อไป

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 8

เมื่อการเปิดเผยทั้งหลายของเราถึงจุดสูงสุดของการเปิดเผยเหล่านั้น และเมื่อการพิพากษาของเราเข้าสู่บทอวสาน ก็จะเป็นเวลาที่คนของเราทั้งหมดได้รับการเปิดเผยและได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์

เราเดินทางไปทั่วทุกมุมของสากลพิภพในการสำรวจค้นหาที่ไม่สิ้นสุดของบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวเดียวกันกับเจตนารมณ์ของเราและเหมาะสมกับการใช้งานของเรา ผู้ใดเล่าสามารถลุกขึ้นและร่วมมือกับเรา?

ความรักของเหล่ามนุษย์ต่อเรานั้นเล็กน้อย และความเชื่อของพวกเขาในเราก็น้อยนิดอย่างน่าเวทนาเช่นกัน หากเราไม่ได้มีส่วนที่หนักหน่วงที่สุดของวณะของเราตรงไปยังจุดอ่อนต่างๆ ของผู้คน

พวกเขาจะอวดตัวและพุดเกินจริง พุดจาหยิ่งยโสและคิดหาทฤษฎีอันคู่เคียด

ราวกับว่าพวกเขาครอบรู้และรู้ทุกสิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับแผ่นดินโลก ในบรรดาผู้ที่ “จงรักภักดี” ต่อเราในอดีต และในบรรดาผู้ที่ “ตั้งมั่น” เบื้องหน้าเราในวันนี้ ผู้ใดเล่ายังคงกล้าที่จะพุดอย่างอวดตัว?

ผู้ใดเล่าไม่ปีติยินดีอย่างล้นๆ สำหรับความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของพวกเขาเอง?

เมื่อเราไม่ได้เปิดโปงผู้คนโดยตรง พวกเขาก็ไม่ได้มีที่ใดให้ซ่อนเร้นและถูกทรมานด้วยความละอาย

นั่นจะมากขึ้นอีกเท่าใดเล่า หากเราพุดในลักษณะที่แตกต่างออกไป?

ผู้คนคงจะมีสำนึกรับรู้ของการเป็นหนี้มากขึ้นอีก เชื่อว่าไม่มีสิ่งใดสามารถรักษาพวกเขาได้

และทั้งหมดคงจะถูกมัดอย่างแน่นหนาด้วยความเกลียดชังของพวกเขา เมื่อผู้คนสูญเสียความหวัง

การกล่าวทักทายของราชอาณาจักรก็ดังขึ้นอย่างเป็นทางการที่จะลักษณะ ซึ่งก็เป็นเช่นที่ผู้คนได้พุดไว้ว่า

“เวลาที่พระวิญญาณซึ่งทรงเกรงกล้าขึ้นเจ็ดเท่าเริ่มต้นทรงพระราชกิจ” กล่าวอีกนัยหนึ่ง

นี่คือตอนที่ชีวิตแห่งราชอาณาจักรเริ่มต้นบนแผ่นดินโลกอย่างเป็นทางการ

มันคือตอนที่เทวสภาพของเราออกมาเพื่อกระทำการโดยตรง (โดยปราศจาก “การประมวลผล” ด้านจิตใจใดๆ)

ผู้คนทั้งหมดเล่นขำก๊ากไปมา ราวกับว่าพวกเขาได้ถูกฟื้นคืนสติหรือปลุกให้ตื่นจากฝัน และเมื่อตื่นขึ้นแล้ว ก็ได้รับความประหลาดใจที่พบตัวเองอยู่ในรูปการณ์แวดล้อมเช่นนั้น ในอดีต

เราได้พุดมากมายเกี่ยวกับการสร้างคริสตจักร เราได้เปิดเผยข้อล้าล็กมากมาย แต่เมื่องานนั้นถึงยอดของมัน มันก็ได้มาถึงบทอวสานอย่างกะทันหัน อย่างไรก็ตาม การสร้างราชอาณาจักรนั้นแตกต่างกัน

เฉพาะเมื่อสงครามในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณไปถึงช่วงระยะสุดท้ายของมันเท่านั้น

เราจึงจะเริ่มดำเนินงานของเราใหม่บนแผ่นดินโลก กล่าวคือ

เป็นเมื่อมนุษย์ทั้งหมดกำลังจวนเจียนจะต้องล่าถอยเท่านั้นนั่นเองที่เราเริ่มต้นและยกงานใหม่ของเราอย่างเป็นทางการ

จะลักษณะ ความแตกต่างระหว่างการสร้างราชอาณาจักรกับการสร้างคริสตจักรก็คือว่า

ในการสร้างคริสตจักรนั้น เราได้ทำงานโดยผ่านทางมนุษยชาติที่ถูกปกครองโดยเทวสภาพ

เราได้จัดการกับธรรมชาติเก่าของมนุษย์โดยตรง

โดยเปิดเผยตัวตนที่น่าเกลียดของพวกเขาโดยตรงและเปิดโปงธาตุแท้ของพวกเขา ผลก็คือ พวกเขาได้มารู้จักตัวเองบนพื้นฐานนี้ และดังนั้น จึงเชื่อในหัวใจของพวกเขาและในคำพูดของพวกเขา ในการสร้างราชอาณาจักร เรากระทำการโดยตรงโดยผ่านทางเทวสภาพของเรา และอนุญาตให้ผู้คนที่สมควรว่าเรามีและเป็นอะไรบนรากฐานของความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับวาระของเรา โดยในท้ายที่สุดอนุญาตให้พวกเขาบรรลุความรู้เกี่ยวกับเราในฐานะเนื้อหนังซึ่งจุติเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุนี้จึงสิ้นสุดการไล่ตามเสาะหาพระเจ้าที่คลุมเครือของมวลมนุษย์ทั้งปวง และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงยุติการถือครองพื้นที่ในหัวใจของพวกเขาสำหรับพระเจ้าในสวรรค์ นั่นคือ เราให้มนุษย์ชาติรู้จักกิจการที่เราทำในขณะที่เราเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติเป็นมนุษย์ และดังนั้น จึงจะสรุปปิดเวลาของเราบนแผ่นดินโลก

การสร้างราชอาณาจักรถูกส่งไปที่อาณาจักรฝ่ายวิญญาณโดยตรง นั่นคือ สภาวะของการสู้รบของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณได้รับการทำให้ชัดเจน โดยตรงท่ามกลางคนของเราทั้งหมด และนี่ก็เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงแต่ภายในคริสตจักรเท่านั้น แต่ทุกบุคคลก็อยู่ในภาวะสงครามด้วยเช่นกันและมากขึ้นในยุคแห่งราชอาณาจักร แม้จะมีร่างกายทางกายภาพของพวกเขา แต่อาณาจักรฝ่ายวิญญาณก็ถูกเปิดเผยโดยตรง และพวกเขาก็มาพบเจอกับชีวิตแห่งอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ ด้วยเหตุนี้ เมื่อพวกเขาเริ่มต้นสัจยชื่อ พวกเขาต้องเตรียมอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อส่วนถัดไปของงานของเรา เจ้าควรยอมยกความครบถ้วนบริบูรณ์ของหัวใจของเจ้าให้ เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงสามารถทำให้เราพึงพอใจได้ เราไม่ใส่ใจแต่อย่างใดสำหรับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นไปก่อนหน้านี้ในคริสตจักร วันนี้ มันอยู่ในราชอาณาจักร ในแผนการของเรานั้น ชาตานได้ย้อนตามหลังแต่ละขั้นตอนตลอดมา และในฐานะตัวประกอบเสริมความเด่นแห่งสติปัญญาของเรา มันได้พยายามค้นหาหนทางและวิถีทางที่จะทำให้แผนการดั้งเดิมของเรายุ่งเหยิงเสมอ กระนั้นเราสามารถพ่ายแพ้ต่อกลอุบายอันล่อลวงของมันได้หรือไม่? ทุกสิ่งทุกอย่างในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกรับใช้เรา กลอุบายอันล่อลวงของชาตานจะสามารถแตกต่างในทางใดได้หรือไม่? ตรงนี้เองคือที่ที่สติปัญญาของเราบรรจบกัน เป็นสิ่งซึ่งนำอัสรรยเกี่ยวกับกิจการของเราอย่างแน่แท้ และเป็นหลักการแห่งการปฏิบัติงานสำหรับแผนการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของเรา ในช่วงระหว่างยุคแห่งการสร้างราชอาณาจักร เรายังคงไม่หลีกเลี่ยงกลอุบายอันเต็มไปด้วยเล่ห์ลวงของชาตาน แต่ยังทำงานที่เราต้องทำต่อไป ท่ามกลางจักรวาลและทุกสรรพสิ่งนั้น เราได้เลือกสรรความประพฤติของชาตานมาเป็นตัวประกอบเสริมความเด่นของเรา

นี่ไม่ใช่การสำแดงถึงสติปัญญาของเราหรอกหรือ?

นี่ไม่ใช่สิ่งซึ่งน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับงานของเราอย่างแน่แท้หรอกหรือ?

ในโอกาสแห่งการเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร

ทุกสรรพสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกถูกแปลงสภาพอย่างสิ้นเชิง

และสรรพสิ่งเหล่านั้นเฉลิมฉลองและชื่นบาน พวกเจ้าแตกต่างกันใดหรือไม่?

ในหัวใจของผู้ใดเล่าไม่มีความหวานของน้ำผึ้ง? ผู้ใดเล่าไม่กำลังปรารถนาเพื่อความชื่นบานยินดี?

ผู้ใดเล่าไม่เต็มร่ำด้วยความปีติยินดี? ผู้ใดเล่าไม่กล่าวคำพูดแห่งการสรรเสริญ?

เจ้าจับความเข้าใจจุดมุ่งหมายทั้งหลายและจุดกำเนิดของทั้งหมดที่เราได้พูดคุยถึงและหาหรือไปแล้วข้างต้นหรือไม่? หากเราไม่ได้ถามเช่นนั้น ผู้คนส่วนใหญ่คงจะเชื่อว่าเราเพียงแต่กำลังพูดเพื่อเจ้า

และคงจะไร้ความสามารถที่จะหยั่งลึกแหล่งที่มาของวณะของเราได้

หากพวกเจ้าใคร่ครวญสิ่งเหล่านั้นอย่างระมัดระวัง พวกเจ้าจะรู้ความสำคัญของพวกมัน

เจ้าคงจะได้ประโยชน์จากการอ่านวณะของเราอย่างตั้งใจ กล่าวคือ

วณะของเราคำใดที่ไม่เป็นประโยชน์กับเจ้า? คำใดไม่ถูกหมายให้ทำให้ชีวิตของเจ้าเติบโต?

คำใดไม่พูดถึงความเป็นจริงของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ?

ผู้คนส่วนใหญ่เชื่อว่าไม่มีความกลื้องจ่องหรือเหตุผลเลยในวณะของเรา

ว่าวณะของเราขาดคำอธิบายและการตีความ วณะของเราเป็นนามธรรมและไม่อาจหยั่งรู้ได้อย่างแท้จริงหรือ?

พวกเจ้าบนอบต่อวณะของเราอย่างแท้จริงหรือ? เจ้ายอมรับวณะของเราอย่างแท้จริงหรือ?

เจ้าไม่ปฏิบัติต่อวณะของเราในฐานะของเล่นหรือ?

เจ้าไม่ใช่วณะของเราเป็นเสื้อผ้าเพื่อปิดบังรูปลักษณะที่น่าเกลียดของเจ้าหรือ? ในโลกอันกว้างใหญ่นี้

ผู้ใดเล่าได้รับการตรวจดูโดยเราเป็นการส่วนตัวไปแล้ว?

ผู้ใดเล่าได้ยินวณะของวิญญาณของเราเป็นการส่วนตัวไปแล้ว?

ผู้คนมากมายเหลือเกินค้นหาและสำรวจค้นในความมืด ผู้คนมากมายเหลือเกินอธิษฐานท่ามกลางความทุกข์ยาก

ผู้คนมากมายเหลือเกินซึ่งทั้งหัวและหนาวเฝ้าดูในความหวังและผู้คนมากมายเหลือเกินถูกซาตานพันนาการไว้

กระนั้นผู้คนมากมายก็ไม่รู้ว่าจะหันไปทางใด ผู้คนมากมายเหลือเกินทรยศเราท่ามกลางความสุขของพวกเขา

ผู้คนมากมายเหลือเกินไม่สำนึกขอบคุณ

และผู้คนมากมายเหลือเกินภักดีต่อกลอุบายอันเต็มไปด้วยเล่ห์ลวงของซาตาน ผู้ใดเล่าท่ามกลางพวกเจ้าคือโยบ?

ผู้ใดเล่าคือเปโตร? เหตุใดเราจึงได้พูดพาดพิงถึงโยบซ้ำๆ? เหตุใดเราจึงอ้างอิงถึงเปโตรหลายครั้งเหลือเกิน?

พวกเจ้าได้เคยสืบให้แน่ใจแล้วหรือไม่ว่าความหวังของเราสำหรับพวกเจ้าคืออะไร?

เจ้าควรใช้เวลามากขึ้นในการใคร่ครวญสิ่งต่างๆ เช่นนี้

เปโตร ได้สัต์ย์ซื้อต่อเรามาหลายปี กระนั้นเขาก็ไม่เคยบ่น อีกทั้งไม่ได้มีการร้องทุกข์คร่ำครวญใดๆ แม้แต่โยบก็ไม่เทียบเท่าเขา และตลอดยุคทั้งหลาย บรรดาธรรมิกชนทั้งหมดก็ได้อ่อนด้อยกว่าเปโตร เขาไม่เพียงพยายามรู้จักเราเท่านั้น

แต่ก็ได้รู้จักเราในระหว่างเวลาที่ซาตานได้กำลังกระทำการตามกลอุบายอันล่อลวงของมันอีกด้วย นี่ได้นำทางให้เปโตรรับใช้เรานานหลายปี เป็นไปตามเจตจำนงของเราเสมอ และด้วยเหตุผลนี้

เขาจึงไม่เคยได้ถูกซาตานใช้หาประโยชน์เลย เปโตรดึงบทเรียนจากความเชื่อของโยบ กระนั้นก็ล่วงรู้ข้อบกพร่องของโยบอย่างชัดเจนอีกด้วย แม้ว่าโยบได้มีความเชื่ออันยิ่งใหญ่

แต่เขาขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ

ดังนั้นเขาจึงได้พูดคำพูดหลายคำที่ไม่ได้สอดคล้องกับความเป็นจริง

นี่แสดงให้เห็นว่าความรู้ของโยบนั้นตื้นเขินและไม่สามารถมีความเพียบพร้อมได้ เพราะฉะนั้น

เปโตรจึงได้มุ่งเน้นไปที่การได้รับสำนึกรับรู้ของวิญญาณเสมอ

และได้ให้ความสนใจต่อการสังเกตการณ์พลังขับเคลื่อนของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณเสมอ ผลก็คือ

เขาไม่เพียงมีความสามารถที่จะสืบให้แน่ใจในบางสิ่งของความปรารถนาของเราเท่านั้น

แต่ยังมีความรู้เล็กน้อยเกี่ยวกับกลอุบายอันเต็มไปด้วยเล่ห์หลวงของซาตานอีกด้วย ด้วยเหตุนี้

ความรู้ของเขาเกี่ยวกับเราจึงได้เติบโตจนยิ่งใหญ่กว่าความรู้ของคนอื่นใดตลอดทุกยุค

จากประสบการณ์ของเปโตร มันไม่ยากที่จะเห็นว่าหากมนุษย์ปรารถนาที่จะรู้จักเรา

พวกเขาต้องมุ่งเน้นที่การพิจารณาอย่างรอบคอบภายในวิญญาณของพวกเขา เราไม่ได้ขอให้เจ้า “มอบอุทิศ”

จำนวนเฉพาะจำนวนหนึ่งให้เราภายนอก นี่เป็นความกังวลรอง หากเจ้าไม่รู้จักเรา เช่นนั้นแล้ว ความเชื่อ

ความรัก และความจงรักภักดีทั้งหมดที่เจ้าพูดถึงก็เป็นเพียงสิ่งลวงตา พวกมันเป็นสิ่งไร้สาระ

และเจ้าจะกลายเป็นใครบางคนที่ทำกรอวดตัวอย่างยิ่งใหญ่เบื้องหน้าเรา แต่ไม่รู้จักตัวเองอย่างแน่นอน

เมื่อเป็นเช่นนั้น เจ้าจะถูกซาตานหลอกให้ติดกับอีกครั้งและไร้ความสามารถที่จะปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระได้

เจ้าจะกลายเป็นบุตรแห่งความพินาศและเป็นวัตถุแห่งความขอยยับ อย่างไรก็ตาม

หากเจ้ายื่นชาและไม่ใส่ใจต่อวณะของเรา เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็ต่อต้านเราอย่างไม่ต้องสงสัย นี่คือข้อเท็จจริง

และเจ้าคงจะประสบความสำเร็จที่จะมองทะลุประตูแห่งอาณาจักรฝ่ายวิญญาณไปที่พวกวิญญาณมากมายหลากหลาย

หลายซึ่งได้ถูกเราตีสอนไปแล้ว วิญญาณพวกนั้นคงได้ไม่ได้เฉยชา ไม่ใส่ใจและไม่ยอมรับ

เมื่อเผชิญหน้ากับวณะของเรา? วิญญาณพวกนั้นคงได้ไม่ได้เฝ้าระวังเกี่ยวกับวณะของเรา?

วิญญาณพวกนั้นคงได้ไม่ได้พยายามที่จะจ้องจับผิดวณะของเรา?

วิญญาณพวกนั้นคงได้ไม่ได้ใช้วณะของเราเป็น “อาวุธป้องกัน” เพื่อใช้ “ปกป้อง” ตัวเอง?

พวกมันไม่ได้ใช้เนื้อหาสาระของวณะของเราเป็นหนทางที่จะรู้จักเรา แต่เป็นเพียงของเล่นให้เล่นด้วยเท่านั้น

ในการนี้ พวกมันไม่ได้กำลังต้านทานเราโดยตรงหรอกหรือ? วจนะของเราคือผู้ใดเล่า?
วิญญาณของเราคือผู้ใดเล่า? เราได้ถามคำถามเหล่านี้กับพวกเจ้าหลายครั้งเหลือเกินแล้ว
กระนั้นพวกเจ้าได้เคยรับรู้ความเข้าใจเชิงลึกที่สูงขึ้นและชัดเจนใดๆ เกี่ยวกับคำถามเหล่านั้นหรือไม่?
พวกเจ้าได้เคยมีประสบการณ์กับพวกมันอย่างแท้จริงหรือไม่? เราเตือนความจำพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งว่า
หากเจ้าไม่รู้จักรักวจนะของเรา อีกทั้งไม่ยอมรับวจนะของเรา อีกทั้งไม่นำวจนะของเราไปปฏิบัติ เช่นนั้นแล้ว
เจ้าก็จะกลายเป็นเป้าหมายแห่งการตีสอนของเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้!
เจ้าจะกลายเป็นเหยื่อของซาตานอย่างแน่นอน!

29 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1992

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 10

จะว่าไปแล้ว ยุคแห่งราชอาณาจักรนั้นแตกต่างจากยุคที่ผ่านๆ มา มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีที่มนุษย์ปฏิบัติตัว

ตรงกันข้าม เราได้ลงมabenแผ่นดินโลกเพื่อดำเนินงานของเราด้วยตัวเอง

ซึ่งเป็นบางสิ่งที่มนุษย์ทั้งไม่สามารถคิดฝันและไม่สามารถทำสำเร็จลุล่วงได้ หลายปีที่ผ่านมา

นับตั้งแต่การสร้างโลก งานเป็นเพียงเรื่องการก่อสร้างสร้างคริสตจักรเท่านั้น

แต่คนเราไม่เคยได้ยินเรื่องการก่อสร้างราชอาณาจักรเลย แม้ว่าเราจะพูดเช่นนี้ด้วยปากของเราเอง

แต่มีใครบ้างไหมที่รู้จักแก่นแท้ของมัน?

ครั้งหนึ่งเราได้ลงมabenโลกของมนุษย์และได้มีประสบการณ์และได้เฝ้าสังเกตความทุกข์ของพวกเขา

แต่ได้ทำเช่นนั้นโดยไม่ได้ทำให้จุดประสงค์ของการจุติเป็นมนุษย์ของเราลุล่วง

ทันทีที่การก่อสร้างราชอาณาจักรได้เริ่มเดินหน้าไปแล้ว

เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของเราก็เริ่มปฏิบัติพันธกิจของเราอย่างเป็นกิจจะลักษณะ

กล่าวคือกษัตริย์แห่งราชอาณาจักรได้เข้าใช้อำนาจอธิปไตยของพระองค์อย่างเป็นกิจจะลักษณะ

จากเรื่องนี้จะเห็นได้ชัดแจ้งว่าการลงมาของราชอาณาจักรสู่โลกมนุษย์—

ซึ่งห่างไกลจากการเป็นเพียงการสำแดงที่ตรงกับความจริง—เป็นความจริงที่จริงแท้อย่างหนึ่ง

นี่คือแง่มุมหนึ่งของความหมายของ “ความเป็นจริงแห่งการปฏิบัติ”

มนุษย์ไม่เคยได้เห็นการกระทำของเราแม้สักครั้ง อีกทั้งพวกเขาไม่เคยได้ยินคำรัสของเราแม้สักคำ

แม้ว่าพวกเขาได้เห็นการกระทำของเราแล้ว พวกเขาจะได้ค้นพบอะไรเล่า? และหากพวกเขาได้ยินเราพูดแล้ว

พวกเขาจะได้จับใจความอะไรเล่า? ทว่าทั้งแผ่นดินโลก ทุกคนดำรงอยู่ในความปรานีและความรักมั่นคงของเรา

แต่มนุษย์ทุกคนก็ตกอยู่ภายใต้การพิพากษาของเรา และเช่นเดียวกัน ก็อยู่ภายใต้การทดสอบของเราด้วย

เราได้เปี่ยมปรานีและความรักต่อผู้คน แม้ตอนที่พวกเขาได้ถูกทำให้เสื่อมทรามถึงระดับหนึ่ง

เราก็ได้ให้การติสอนแก่พวกเขา แม้ตอนที่พวกเขาทั้งหมดได้นบนอบเบื้องหน้าบัลลังก์ของเรา อย่างไรก็ตาม

มีมนุษย์คนใดบ้างหรือไม่ที่ไม่ได้อยู่ท่ามกลางความทุกข์และกระบวนการถูกล้างที่เราได้ส่งไป?

ผู้คนมากมายยังนึกกำลังกล้าผ่านความมืดหาความสว่าง

และหลายคนยังนึกกำลังคืนรนต่อสู้อย่างขมขื่นผ่านการทดสอบของพวกเขา โยบมีความเชื่อ

แต่เขาไม่ได้กำลังแสวงหาทางออกให้กับตัวเองหรือ?

แม้ว่าคนของเราสามารถตั้งมั่นได้เมื่อเผชิญหน้าการทดสอบ แต่มีใครบ้างไหมที่ลี้ถลงไปแล้วก็มีความเชื่อเช่นกัน

โดยไม่เอ่ยคำพูดออกมาดังๆ? ตรงกันข้าม

ไม่ใช่ว่าผู้คนกล่าวแสดงการเชื่อของพวกเขาในขณะที่ยังคงเก็บจำความสงสัยไว้ในหัวใจของพวกเขาหรือ?

ไม่มีมนุษย์คนใดที่ยืนหยัดในการทดสอบหรือที่นบนอบอย่างแท้จริงเมื่อกำลังถูกทดสอบ

หากเราไม่ได้ปิดบังใบหน้าของเราเพื่อหลีกเลี่ยงการมองโลกนี้แล้ว

เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวลก็จะล้มลงได้ การจ้องมองที่เผาไหม้ของเรา เพราะเราไม่ขออะไรจากมนุษย์เลย

เมื่อการกล่าวทักทายราชอาณาจักรดังขึ้น—ซึ่งเป็นตอนที่เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังกังวานขึ้นด้วย—

เสียงนี้สั่นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก เขย่าสวรรค์ชั้นสูงสุด

และทำให้ความรู้สึกลึกในใจของมนุษย์ทุกคนสั่นไหว

เพลงสรรเสริญราชอาณาจักรดังกังวานขึ้นอย่างเป็นพิธีการในแผ่นดินแห่งพญานาคใหญ่สีแดง

เป็นการพิสูจน์ว่าเราได้ทำลายชนชาตินั้นและได้สถาปนาราชอาณาจักรของเราแล้ว ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ

ราชอาณาจักรของเราได้รับการสถาปนาขึ้นบนแผ่นดินโลก ณ ช่วงขณะนี้

เราเริ่มส่งทูตสวรรค์ของเราออกไปยังทุกๆ ชนชาติในโลกเพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นผู้เลี้ยงแกะบรรดาบุตรของเรา

ผู้คนของเรา นี่ก็เพื่อให้เป็นไปตามข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของงานขั้นตอนต่อไปของเราด้วย อย่างไรก็ตาม

เราไปยังที่ที่พญานาคใหญ่สีแดงนอนขดตัวอยู่ และแข่งขันกับมันด้วยตัวเอง

ทันทีที่มนุษย์ทั้งหมดมารู้จักเราในเนื้อหนังและสามารถเห็นกิจการของเราในเนื้อหนัง

ถ้าของพญานาคใหญ่สีแดงก็จะกลายเป็นจี๊เถ่าและหายไปอย่างไร้ร่องรอย

ในฐานะประชากรในราชอาณาจักรของเรา ในเมื่อเจ้าเกลียดพญานาคใหญ่สีแดงเข้ากระดูกดำ

เจ้าก็ต้องทำให้หัวใจของเราพึงพอใจด้วยการกระทำของเจ้า และนำความละเอียดมาสู่พญานาคด้วยวิธีนี้

พวกเจ้าสำนึกรับรู้อย่างแท้จริงหรือไม่ว่าพญานาคใหญ่สีแดงนั้นน่ารังเกียจ?

เจ้ารู้สึกอย่างแท้จริงหรือไม่ว่ามันเป็นศัตรูของกษัตริย์แห่งราชอาณาจักร?

พวกเจ้ามีความเชื่ออย่างแท้จริงหรือไม่ว่าเจ้าสามารถเป็นคำพยานที่น่าอัศจรรย์ให้เราได้?

พวกเจ้ามีความมั่นใจอย่างแท้จริงหรือไม่ว่าพวกเจ้าสามารถเอาชนะพญานาคใหญ่สีแดงได้?

นี่คือสิ่งที่เราขอจากพวกเจ้า ทั้งหมดที่เราต้องการคือให้พวกเจ้าสามารถไปถึงขั้นตอนนี้ได้

พวกเจ้าจะสามารถทำตามนี้ได้หรือไม่? เจ้ามีความเชื่อว่าเจ้าสามารถสัมฤทธิ์ผลเรื่องนี้ได้หรือไม่?

มนุษย์สามารถทำอะไรได้กันแน่? เราทำด้วยตัวเองไม่ดีกว่าหรือ?

ทำไมเราถึงบอกว่าเราลงไปด้วยตัวเองในสถานที่ที่มีการเข้าร่วมการสู้รบ?

สิ่งที่เราต้องประสงค์คือความเชื่อของพวกเจ้า ไม่ใช่ความประพฤติของพวกเจ้า

มนุษย์ทุกคนไม่สามารถยอมรับวามะของเราแบบตรงไปตรงมาได้

และกลับเพียงแค่เหลือบมองวามะเหล่านั้นด้วยหางตาไปแทน

การนี้ได้ช่วยให้เจ้าสัมผัสฤทธิ์เป้าหมายของเจ้าแล้วหรือไม่? เจ้าได้มารู้จักเราด้วยวิธีนี้แล้วหรือไม่?

ด้วยความสัตย์จริง ในบรรดามนุษย์บนแผ่นดินโลก ไม่มีแม้สักคนที่สามารถมองเห็นเราตรงๆ ได้

และไม่มีแม้สักคนที่สามารถรับความหมายที่บริสุทธิ์และไร้สิ่งปลอมปนของวามะของเราได้ ดังนั้น

เราจึงเริ่มดำเนินการ โครงการที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนบนแผ่นดินโลก
เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของเราและสถาปนาอาณาจักรที่แท้จริงของตัวเองในหัวใจของผู้คน ด้วยวิธีนี้
เราจะนำยุคที่มโนคติที่หลงผิดมีอำนาจเหนือผู้คนไปถึงบทอวสาน

วันนี้ เราไม่เพียงกำลังลงมายังชนชาติของพญานาคใหญ่สีแดงเท่านั้น
แต่เรายังกำลังหันไปเผชิญหน้ากับทั่วทั้งจักรวาลอีกด้วย ทำให้สวรรค์ชั้นสูงสุดทั้งหมดทั้งมวลสั่นไหว
มีสถานที่ใดสักแห่งใหม่ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การพิพากษาของเรา?

มีสถานที่สักแห่งใหม่ที่ไม่ดำรงอยู่ภายใต้ความหายนะที่เรากระหน่ำลงไป? ทุกที่ที่เราไป เราได้กระจาย
“เมล็ดพันธุ์แห่งความวิบัติ” ทุกประเภทไว้แล้ว นี่เป็นหนึ่งในวิธีทั้งหลายที่เราทำงาน
และเป็นการกระทำเพื่อความรอดของมนุษยชาติอย่างไม่ต้องสงสัย

และสิ่งที่เรายื่นให้พวกเขายังคงเป็นความรักอย่างหนึ่ง
เราปรารถนาที่จะอนุญาตให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นอีกทำความรู้จักเราและสามารถเห็นเรา และด้วยวิธีนี้
มาเคารพพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งพวกเขาไม่สามารถมองเห็นมานานหลายปีแล้ว แต่ผู้ซึ่ง ณ บัดนี้เป็นจริงแล้ว
เราได้สร้างโลกด้วยเหตุผลอะไรหรือ? ทำไมหลังจากมนุษย์ได้กลายเป็นเสื่อมทราม
เราจึงไม่ได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างสิ้นเชิง?

เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดใช้ชีวิตท่ามกลางความวิบัติด้วยเหตุผลอะไรเล่า?
อะไรคือจุดประสงค์ของเราในการรับสภาพมนุษย์? เมื่อเรากำลังปฏิบัติงานของเรา
มนุษย์ไม่เพียงเรียนรู้เฉพาะรสชาติของความขมขื่นเท่านั้น แต่ยังเรียนรู้รสชาติของความหวานอีกด้วย
จากผู้คนทั้งหมดในโลกนี้มีใครบ้างที่ไม่ได้ดำรงชีวิตอยู่ภายในพระคุณของเรา?
หากเราไม่ได้มอบพระพรด้านวัตถุให้กับมนุษย์แล้ว ใครเล่าในโลกจะสามารถชื่นชมความอุดมสมบูรณ์ได้?
เป็นไปได้หรือไม่ว่าการยอมให้พวกเขาล้มเข้าสู่ประจำที่ของพวกเขาในฐานะคนของเราคือพระพร?
หากเจ้าไม่ได้เป็นคนของเรา แต่กลับเป็นคนปรนนิบัติ พวกเขาจะไม่ดำรงอยู่ภายในพระพรของเราเช่นนั้นหรือ?
ไม่มีแม้สักคนท่ามกลางพวกเขาที่สามารถหยั่งถึงต้นกำเนิดของวณะของเราได้ มนุษย์นั้น—

แทนที่จะหวงแหนความล้ำค่าของตำแหน่งที่เราได้ประทานให้พวกเขา
พวกเขามากมายหลายคนบ่มเพาะความไม่พอใจในหัวใจของพวกเขาเพราะตำแหน่ง “คนปรนนิบัติ”
และอีกมากมายหลายคนแพร่พันธุ์ความรักต่อเราในหัวใจของพวกเขาเพราะตำแหน่ง “คนของเรา”
ไม่ควรจะมีใครพยายามหลอกเรา ดวงตาของเรามองเห็นทุกอย่าง! ใครเล่าท่ามกลางพวกเขาที่รับด้วยความเต็มใจ
ใครเล่าท่ามกลางพวกเขาที่ให้ความเชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์? หากการกล่าวทักทายราชาอาณาจักรไม่ได้ดังขึ้น
พวกเขาก็จะสามารถบนอบอย่างแท้จริงจนถึงปลายทางหรือไม่? สิ่งที่มนุษย์สามารถทำและคิดได้
และพวกเขาสามารถไปได้ไกลแค่ไหน—สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเราได้กำหนดพิจารณาไว้ล่วงหน้ามานานมาแล้ว

ผู้คนส่วนใหญ่ยอมรับการเผาไหม้ของเราในความสว่างของโคมหน้าของเรา

ผู้คนส่วนใหญ่ซึ่งได้รับการคลอจากกำลังใจของเรา กระตุ้นตัวพวกเขาเองให้ทะยานไปข้างหน้าในการแสวงหา

เมื่อกองกำลังของชาตานิโอมิตินของเรา เราก็อยู่ที่นั่นเพื่อผลักดันพวกมันกลับไป

เมื่อแผนการร้ายของชาตานิสร้างความหายนะในชีวิตของพวกเขา เราก็ส่งมันวิ่งแจ้นกลับไปในความแตกพ่าย

เมื่อไปแล้วจะไม่กลับมาอีกเลย บนแผ่นดินโลก วิญญาณชั่วทุกรูปแบบเดินผ่านตลอดกาลเพื่อหาที่พักผ่อน

และกำลังค้นหาจากศพนุษย์ที่สามารถบริโภคได้อย่างไม่รู้จบ คนของเรา!

เจ้าต้องยังคงอยู่ในการดูแลและการปกป้องของเรา จงอย่าเหลวไหลเป็นอันขาด!

จงอย่าประพฤติตัวโดยไร้ความยังคิดเป็นอันขาด! เจ้าควรมอบถวายความจงรักภักดีของเจ้าในบ้านของเรา

และด้วยความจงรักภักดีเท่านั้นที่เจ้าจะสามารถจัดให้มีการตีโต้กลับต่อเหล่าเหล่าของมารได้

ไม่ว่ารูปการณ์แวดล้อมจะเป็นเช่นใด เจ้าไม่ควรประพฤติตัวเช่นที่เจ้าได้ทำในอดีต

คือทำสิ่งหนึ่งต่อหน้าเราและทำสิ่งอื่นลับหลังเรา หากเจ้าทำตัวแบบนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็อยู่ไกลออกไปจากการไถ่แล้ว เราไม่ได้เอ่ยว่าจะเช่นนี้มากเกินไปแล้วหรือ?

แน่นอนว่าเป็นเพราะธรรมชาติเก่าของมนุษยชาตินั้นไม่สามารถแก้ไขได้

เราจึงต้องให้มีการเตือนความจำแก่ผู้คนซ้ำๆ จงอย่าเบื่อ!

ทั้งหมดที่เราพูดก็ประโยชน์ต่อการทำให้แน่ใจกับชะตาชีวิตของพวกเขา!

สถานที่ที่เน่าเหม็นและโสโครกเป็นสิ่งที่ชาตานิจำเป็นต้องมีอย่างแน่นอน

ยิ่งเจ้าไม่อาจรับการไถ่อย่างสิ้นหวังมากขึ้นเท่าใดและยิ่งเจ้าเหลวไหลมากขึ้นเท่าใด

ทั้งยังปฏิเสธที่จะนบนอบต่อการยับยั้งชั่งใจ เช่นนั้นแล้ว

วิญญาณที่มีมลทินเหล่านั้นก็จะยิ่งกอบโกยโอกาสให้กับตัวพวกมันเองเพื่อแทรกซึมเข้ามากขึ้นเท่านั้น

หากเจ้าได้มาถึงจุดนี้แล้ว ความจงรักภักดีของพวกเขาเจ้าก็จะไม่เป็นอะไรเลยนอกจากคำพูดพล่อยๆ

ที่ปราศจากความเป็นจริงใดๆ แม้แต่น้อย และวิญญาณที่มีมลทินก็จะเขมือบปณิธานของพวกเขาลงไป

และแปลงสภาพให้เป็นความไม่เชื่อฟังและแผนการร้ายเยี่ยงชาตานิเพื่อใช้ในการทำให้งานของเราหยุดชะงัก

จากตรงนั้น เจ้าสามารถถูกเราเยียนตีได้ไม่ว่าเวลาใด ไม่มีใครเข้าใจถึงความรุนแรงของสถานการณ์นี้

ผู้คนทั้งหมดเพียงแค่ทำหูทวนลมกับสิ่งที่พวกเขาได้ยิน และไม่ระมัดระวังเลยแม้แต่น้อย

เราจำไม่ได้ว่าสิ่งใดถูกทำไปแล้วในอดีต เจ้ายังคงรออย่างจริงจังให้เราผ่อนปรนต่อเจ้าด้วยการ “ลืม”

อีกครั้งกระนั้นหรือ? แม้ว่ามนุษย์ได้ต่อต้านเรา เราก็จะไม่ตำหนิพวกเขาด้วยเรื่องนี้

เพราะพวกเขามีวุฒิภาวะน้อยเกินไป และดังนั้น เราจึงไม่ได้ตั้งข้อเรียกร้องต่างๆ ที่สูงเกินไปกับพวกเขา

สิ่งที่เราพึงประสงค์ก็คือพวกเขาไม่เหลวไหล และพวกเขานบนอบต่อความยับยั้งชั่งใจ

แน่นอนว่ามันไม่ได้เกินความสามารถของพวกเขาที่จะสนองตอบข้อกำหนดนี้ ใช่หรือไม่?

ผู้คนส่วนใหญ่กำลังรอให้เราเปิดเผยความลึกลับต่างๆ มากขึ้นไปอีกเพื่อให้พวกเขาได้ชื่นชมด้วยตาของพวกเขา
อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเขาได้มาเข้าใจความลึกลับต่างๆ ทั้งหมดของสวรรค์แล้ว

เขาจะสามารถทำอะไรได้กันแน่กับความรู้นั้น? มันจะเพิ่มความรักของเจ้าต่อเราหรือไม่?

มันจะกระตุ้นความรักของเจ้าต่อเราหรือไม่? เราไม่ดูแคลนมนุษย์

อีกทั้งเราไม่กระทำการตัดสินพวกเขาอย่างเลื่อนลอย หากสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รูปการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงของมนุษย์

เราคงจะไม่มีวันสวมมงกุฎที่มีตราเช่นนี้ให้พวกเขาง่ายๆ อย่างนี้หรือ? จงคิดย้อนกลับไปในอดีต:

เราได้ใส่ร้ายป้ายสีพวกเจ้ากี่ครั้งกันแล้ว? เราได้ดูแคลนพวกเจ้ากี่ครั้งกันแล้ว?

เราได้เฝ้ามองพวกเจ้าโดยไม่คำนึงถึงรูปการณ์แวดล้อมจริงๆ ของพวกเจ้ากี่ครั้งกันแล้ว?

กี่ครั้งแล้วที่คำรัสของเราล้มเหลวที่จะเอาชนะพวกเจ้าได้อย่างสุดหัวใจ?

กี่ครั้งแล้วที่เราได้พูดโดยไม่เข้าถึงโศตปประสาทส่วนลึกภายในตัวพวกเจ้า?

มีใครบ้างท่ามกลางพวกเจ้าที่ได้อ่านวจนะของเราโดยไม่กลัวและสั่นเทา หวาดหวั่นอยู่ลึกๆ

ว่าเราจะบดขยี้เจ้าลงไปในบาตาลึก? ใครเล่าไม่สู้ทนการทดสอบจากวจนะของเรา?

ภายในถ้อยคำของเรามีสิทธิอำนาจพำนักอยู่ แต่ไม่ใช่เพื่อการกระทำการพิพากษาอันเลื่อนลอยต่อมนุษย์

ตรงกันข้าม เราใส่ใจต่อรูปการณ์แวดล้อมจริงๆ ของพวกเขา

เราสำแดงความหมายที่มีอยู่โดยธรรมชาติในวจนะของเราต่อพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ในความเป็นจริงแล้ว

มีผู้ใดบ้างที่สามารถระลึกถึงภูตฐานภาพสูงสุดของเราในวจนะของเราได้?

มีผู้ใดบ้างที่สามารถรับทองคำที่บริสุทธิ์ที่สุดซึ่งวจนะของเราทำมาจากมัน? เราได้กล่าววจนะไปแล้วกี่คำกัน?

มีผู้ใดได้หวงแหนความล้ำค่าของวจนะเหล่านั้นหรือไม่?

เพลงเฉลิมราชอาณาจักร

มหาชนแซ่ซ้องเรา มหาชนสรรเสริญเรา ทุกปากทั้งปวงขนานพระนามพระเจ้าแท้จริงเพียงหนึ่งเดียว
ผู้คนทั้งผองแหงนจ้องมองกิจการของเรา ราชอาณาจักรเคลื่อนลงสถิตบนพิภพแห่งมวลมนุษย์
บุคคลของเรานั้นมีและเอื้ออารี ใครเล่าจะไม่ปีติยินดีกับการนี้? ใครเล่าจะไม่เร่งระบำเพื่อความชื่นชมยินดี?
โอ้ ศิโยน! ชูธงประจำชัยของเจ้าเพื่อสมโภชเรา!

ขับร้องเพลงฉลองชัยแห่งชัยชนะของเจ้าเพื่อเผยแผ่นามศักดิ์สิทธิ์ของเรา! ทุกสิ่งสร้างกระทั้งสูญปลายพิภพ!
จงเร่งชำระตัวเจ้าให้สะอาดเพื่อเจ้าอาจได้เป็นเครื่องบูชาแด่เรา! หมู่คาราในท้องนภาเบื้องบน!
จงเร่งกลับไปยังตำแหน่งแห่งหนของพวกเขาเพื่อแสดงฤทธานุภาพอันทรงอิทธิฤทธิ์ของเราในพื้นฟ้า!
เราสดับซาบซึ้งในน้ำเสียงทั้งหลายของผู้คนบนแผ่นดินโลก

ผู้หลั่งรินความรักและความเคารพตราบอสงไขยของพวกเขาให้แก่เราในบทเพลง! ในวันนี้
เมื่อทุกสิ่งสร้างกลับคืนสู่ชีวิต เราจึงลงมายังพิภพแห่งมวลมนุษย์ ณ ช่วงเวลานี้ ณ ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้
มวลบุปผารวมผลิดอกบานสะพรั่งอย่าง โกลาหล มวลหมู่สุกฏณาขับขานพร้อมเพรียงประดุจเสียงเดียว
สรรพสิ่งล้วนระริกรัวด้วยความชื่นชมยินดี! ในเสียงระโคมการวะแห่งราชอาณาจักร
อาณาจักรชาตानพลันโค่นสลาย มีอันบรลัยไปในเสียงก้องกัมปนาทของเพลงเฉลิมราชอาณาจักร
ไม่มีวันผงาดขึ้นมาได้อีกเลย!

ใครเล่าบนแผ่นดินโลกกล้าลุกขึ้นมาต้านทาน? ขณะที่เราลงมายังแผ่นดินโลก เรานำมาซึ่งการเผาผลาญ
นำมาซึ่งความโกรธเคือง นำมาซึ่งทุกภพแห่งมหันตภัย อาณาจักรทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก ณ
บัดนี้คืออาณาจักรของเรา! สูงขึ้นไปในนภดล หมู่เมฆอวละคนและวนป่วนเป็นมวนคลื่น
เบื้องล่างนภดลนั้นเล่า ทะเลสาบและลำน้ำพากันถั่ง โถมกระเพื่อมพล่านเป็นท่วงทำนองปลุกเร้าอย่างเร่าร้อนยินดี
เหล่าสัตว์ซึ่งกำลังพักผ่อนทะยานพรวดออกจากคูหาของพวกมัน
และเราปลุกผู้คนทั้งผองให้ตื่นจากความหลับใหล วันซึ่งผู้คนมหาศาลเฝ้ารอคอยได้มาถึงแล้วในที่สุด!
พวกเขามอบบทเพลงอันไพเราะที่สุดทั้งหลายให้กับเรา!

ณ ช่วงเวลาอันสวยงามนี้ ณ เวลาอันสุขสันต์เบิกบานนี้

คำสรรเสริญก้องวานขึ้นทุกแห่งหน ในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเบื้องล่าง
ใครเล่าจะไม่รู้สึกตื่นเต้นไปกับการนี้?

หัวใจของใครกันที่จะไม่สว่างไสว? ใครเล่าจะไม่พิลาปรำให้ไปกับฉานนี้?

ผืนนภาหาใช่ท้องฟ้าเดิม บัดนี้มันเป็นห้วงเวหาแห่งราชอาณาจักร

แผ่นดินโลกหาใช้พิภพพสุธาที่เคยเป็น บัดนี้มันคือผืนแผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์

หลังพริณรณแรงเคลื่อนผ่านไป พิกพเดิมอันโสมมก็ถูกทำให้ใหม่อย่างถ้วนทั่วบริบูรณ์

ภูผาทั้งหลายกำลังเปลี่ยนแปลง...ธารน้ำทั้งหลายก็กำลังเปลี่ยนไป...

ผู้คนกำลังเปลี่ยนแปลงเช่นกัน...ทุกสรรพสิ่งกำลังเปลี่ยนไป...

อ้า พวกเจ้าภูผาเจียบบนทั้งหลาย! จงลุกขึ้นและเรีงระบำเพื่อเรา!

อ้า พวกเจ้าธารน้ำสงบนิ่งทั้งหลาย! จงไหลต่อไปอย่างอิสระ!

พวกเจ้าเหล่ามนุษย์ที่กำลังฝันถึงความฝันทั้งหลาย! จงปลุกใจตัวพวกเจ้าเองแล้วออกไปล่า!

เรามาถึงแล้ว...เราคือพระราช...

มวลมนุษยชาติจะเห็นหน้าเราด้วยตาของพวกเขาเอง จะได้ยินเสียงเราด้วยหูของพวกเขาเอง

จะใช้ชีวิตแห่งอาณาจักรเพื่อพวกเขาเอง...

ช่างหวานเสียจริง...ช่างไพเราะยิ่งนัก...

ลืมไม่ลง...เป็นไปไม่ได้ที่จะลืม...

ในการเผลาญของความพิโรธแห่งเรา พญานาคใหญ่สีแดงคั่นทูลน

ในการพิพากษาอันเปี่ยมบารมีของเรา เหล่ามารเผยแสดงรูปทรงแท้จริงของพวกเขา

ด้วยถ้อยคำอันขริบเข็มของเรา ผู้คนล้วนรู้สึกละอายล้าลึก และไม่มีทีใดให้ซ่อนเร้นกำบังตน

พวกเขาหวนรำพึงถึงอดีต ว่าพวกเขาได้เยาะเย้ยและหัวเราะเยาะเราไว้อย่างไร

ไม่เคยมีแม้สักครั้งที่พวกเขาไม่ได้โอ้อวดตัวเอง ไม่เคยมีแม้สักครั้งที่พวกเขาไม่ได้ทำทนายเรา

วันนี้ ใครเล่าที่ไม่รู้ให้? ใครเล่าที่ไม่รู้สึกลำบากผิด?

ทั่วทั้งสากลพิภพเต็มไปด้วยการรำไห้...

เต็มไปด้วยเสียงแห่งความยินดี...เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ...

ความชันบานอันหาใดเปรียบปาน...ความชันบานอันปราศจากอันใดเทียมทัน...

พิรุณหอบเล็กตกเปาะแปะ...เกล็ดหิมะหนาหนักเหยียบผยาบ...

ภายในผู้คน ความโศกเศร้า และความชันบานผสมปนเป...บ้างก็หัวเราะ...

บ้างก็ซบสະอื่น...และบ้างก็รื่นเริง...

ราวกับว่าทุกคนได้ลืมไปแล้ว...ว่านี่คือฤดูใบไม้ผลิอันอุดมไปด้วยพิรุณและหิมะมา

ฤดูร้อนหนึ่งแห่งมวลบุปผาที่กำลังระดมผลิดอกบานสะพรั่ง และฤดูใบไม้ร่วงแห่งการเก็บเกี่ยวอันมั่งคั่ง

หรือฤดูหนาวซึ่งเย็นยะเยือกคั่งน้ำค้างแข็งและน้ำแข็ง ช่างไม่มีใครรู้เลย...

ในท้องถนนหิมะมา กำลังลอยละล่องไป บนพสุธามหาสมุทรทั้งหลายป่วนปั่น

บรรดาบุตรต่างโบกมือ...ผู้คนขยับเขยื้อนเท้าในการวิ่งระบำ...

บรรดาทูตสวรรค์กำลังทำงาน...บรรดาทูตสวรรค์กำลังเลี้ยงดู...

ผู้คนบนแผ่นดินโลกทุกคนล้วนเร่งร้อนลุกถนน และทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินโลกล้วนทบทวนทำทวิคูณ

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 12

เมื่อฟ้าแลบจากทิศตะวันออก ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่เราเริ่มเปล่งวณะของเราด้วยเช่นกัน—เมื่อฟ้าแลบ
ทั้งสวรรค์ชั้นสูงสุดจะส่องสว่าง และการแปลงสภาพเกิดขึ้นในดวงดาวทั้งหมด
เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดทั้งมวลเสมือนว่ามันได้ผ่านการคัดแยก ภายใต้ประกายของลำแสงจากทิศตะวันออกนี้
มวลมนุษย์ทั้งหมดได้รับการเปิดเผยออกมาในรูปสัณฐานดั้งเดิมของตน พวกเขาตาพร่า ไม่แน่ใจว่าจะทำอะไร
และยังไม่แน่ใจเข้าไปอีกว่าจะปกปิดคุณสมบัติพิเศษอันน่าเกลียดของพวกเขาอย่างไร
พวกเขาเป็นเหมือนกับสัตว์ที่หนีจากความสว่างของเราและหลบภัยในถ้ำในภูเขาด้วยเช่นกัน—กระนั้น
ก็ไม่มีพวกเขาคนใดสามารถได้รับการปลงจากภายในความสว่างของเราได้ มนุษย์ทั้งหมดรู้สึกพิศวง
ทั้งหมดกำลังรอ ทั้งหมดกำลังเฝ้าดู ด้วยการกำเนิดขึ้นของความสว่างของเรา
ทั้งหมดจะขึ้นบานในวันที่พวกเขาเกิด และในทำนองเดียวกัน ทั้งหมดจะสาปแช่งวันที่พวกเขาเกิด
อารมณ์ที่ขัดแย้งกันนั้นเป็นไปไม่ได้ที่จะแสดงชัด น้ำตาจากการลงโทษตัวเองก่อเกิดแม่น้ำ
และถูกพัดพาไปในกระแสน้ำเชี่ยวกราก และหายไปโดยทันทีอย่างไม่เหลือร่องรอย
วันของเราเข้าสู่กลัมนุษยชาติทั้งหมดอีกครั้ง ปลุกเร้าเผ่าพันธุ์มนุษย์อีกครั้ง
และให้จุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้งกับมนุษยชาติ หัวใจของเราเต้น และภูเขากระโดดอย่างขึ้นบานยินดี
ห้วงน้ำเต้นรำด้วยความขึ้นบานยินดี และคลื่นซัดสาดหน้าผาหิน
ทั้งหมดเป็นไปตามจังหวะการเต้นของหัวใจของเรา เป็นเรื่องยากที่จะแสดงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเราออกมา
เราต้องการให้ทุกสรรพสิ่งที่มัลทินเผาไหม้เป็นเจ้าฐติภายใต้สายตาอันจับจ้องของเรา
เราต้องการทำให้บุตรทั้งหมดที่ไม่เชื่อฟังหายตัวไปจากต่อหน้าต่อตาเรา และไม่อ้อยอิ่งปรากฏตัวอยู่อีกต่อไป
เราไม่เพียงแต่ได้สร้างจุดเริ่มต้นใหม่ในสถานที่อาศัยของพญานาคใหญ่สีแดงเท่านั้น
เรายังได้เริ่มต้นงานใหม่ในจักรวาลด้วย อีกไม่นาน
ราชอาณาจักรของแผ่นดินโลกจะกลายเป็นราชอาณาจักรของเรา อีกไม่นาน
ราชอาณาจักรของแผ่นดินโลกจะไม่ดำรงอยู่ตลอดกาลเพราะราชอาณาจักรของเรา
เพราะเราได้สัมผัสชัยชนะแล้ว เพราะเราได้กลับมาอย่างฉลองชัยแล้ว พญานาคใหญ่สีแดงได้ใช้ทุกๆ
วิถีทางที่คิดค้นได้เพื่อทำให้แผนของเราหยุดชะงัก ด้วยหวังว่าจะลบงานของเราบนแผ่นดินโลก
แต่เราจะท้อใจมากขึ้นทุกทีจากกลอุบายหลอกลวงของมันไปได้หรือ?
เราจะรู้สึกหวาดผวาคงสูญเสียมั่นใจเพราะการข่มขู่ของมันได้หรือ? ไม่เคยมีสิ่งใดๆ
สักสิ่งเดียวในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกที่เราไม่เคยถือไว้ในฝ่ามือของเรา
การนี้เป็นจริงสำหรับพญานาคใหญ่สีแดง

ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่เป็นตัวประกอบเสริมความเด่นสำหรับเรามากขึ้นเท่าใด?

มันไม่ใช่เป้าหมายที่จะถูกจัดการในมือของเราด้วยเช่นกันหรือ?

ในช่วงระหว่างการจู่โจมเป็นมนุษย์ของเราในโลกมนุษย์ มวลมนุษย์ได้มาถึงวันนี้โดยไม่รู้ตัวภายใต้การนำของเรา

และได้มารู้จักเราโดยไม่รู้ตัว แต่สำหรับวิธีการเดินบนเส้นทางที่อยู่ข้างหน้า นั้น ไม่มีใครเฉลียวใจเลย

ไม่มีใครตระหนักรู้เลย—และยังไม่มีใครรู้เลยว่าเส้นทางนั้นจะนำพวกเขาไปทิศทางใด

ใครสักคนจะมีความสามารถที่จะเดินบนเส้นทางนั้นไปจนถึงที่สุดได้

ก็ด้วยองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ที่ทรงเผ้าดูพวกเขาอยู่เท่านั้น

ใครสักคนจะมีความสามารถข้ามธรณีประตูที่นำไปสู่ราชอาณาจักรของเราได้

ก็โดยได้รับการนำโดยฟ้าแลบในทิศตะวันออกเท่านั้น ท่ามกลางพวกมนุษย์ ไม่เคยมีผู้ใดเคยเห็นใบหน้าของเรา

ไม่เคยมีผู้ใดเคยเห็นฟ้าแลบในทิศตะวันออก

แล้วจะเคยมีผู้ที่เคยได้ยินถ้อยคำจากบัลลังก์ของเราน้อยลงไปอีกเท่าใด? อันที่จริงแล้ว นับตั้งแต่โบราณกาล

ไม่เคยมีมนุษย์คนใดที่ได้มาติดต่อโดยตรงกับตัวตนของเรา ตอนที่เรามาสู่โลก

มีเพียงวันนี้เท่านั้นที่มนุษย์มีโอกาสดูเห็นเรา แต่แม้กระทั่งตอนนี้ มนุษย์ยังคงไม่รู้จักรเรา

เช่นเดียวกับที่พวกเขาเพียงมองใบหน้าของเราและแค่ได้ยินเสียงของเรา แต่กลับไม่เข้าใจความหมายของเรา

มนุษย์ทั้งหมดเป็นเช่นนี้

พวกเขาก็เป็นหนึ่งในผู้คนของเราไม่รู้สึกลึกซึ้งอย่างลึกซึ้งซึ่งเมื่อเห็นใบหน้าของเราหรือ?

และพวกเขาก็ไม่รู้สึกลึกถึงความอัปยศที่น่าสังเวชเพราะพวกเขาก็ไม่รู้จักรเราหรอกหรือ?

เราเดินท่ามกลางมนุษย์และเราใช้ชีวิตท่ามกลางมนุษย์ เพราะเราได้บังเกิดเป็นมนุษย์และเราได้มาสู่โลกมนุษย์

จุดมุ่งหมายของเราไม่ใช่แค่การทำให้มนุษย์ชาติมองดูเนื้อหนังของเรา แต่ที่สำคัญกว่านั้น

คือการทำให้มนุษย์ชาติรู้จักเรา สิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือ

เราจะตัดสินบาปของมนุษย์ชาติโดยผ่านทางเนื้อหนังที่เราจุติมาเป็นมนุษย์

เราจะกำราบพญานาคใหญ่สีแดงและทำลายล้างที่หลบซ่อนของมันโดยผ่านทางเนื้อหนังที่เราจุติมาเป็นมนุษย์

ถึงแม้ว่ามนุษย์ที่ตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินโลกจะมีมากดั่งดวงดาว

แต่เรารู้จักพวกเขาทั้งหมดอย่างแจ่มแจ้งราวกับฝ่ามือของเราเอง และถึงแม้ว่ามนุษย์ที่ “รัก”

เราจะมีมากมายนับไม่ถ้วนดั่งเม็ดทรายในทะเล แต่ก็มีเพียงไม่กี่คนที่เราเลือก นั่นคือ

มีเพียงบรรดาผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความสว่างที่เจิดจ้า ผู้ที่แยกจากบรรดาผู้ที่ “รัก” เราเท่านั้น

เราไม่ประเมินค่ามนุษย์สูงเกินไป อีกทั้งเราก็ก็นับค่าเขาต่ำเกินไป

แต่เราเรียกชื่อจากมนุษย์โดยสอดคล้องกับลักษณะตามธรรมชาติของเขา และดังนั้น

สิ่งที่เราพึงประสงค์คือบุคคลประเภทที่แสวงหาเราอย่างจริงใจ

ว่าเราอาจสัมผัสเป้าหมายของเราในการเลือกสรรผู้คน มีสัตว์ป่ามากมายเกินจินตนาการในภูเขา แต่พวกมันทั้งหมดเชื่องร่ากับลูกแกะเมื่ออยู่ต่อหน้าเรา มีความล้าลึกที่ยากหยังถึงอยู่ใต้ระลอกคลื่น แต่สิ่งเหล่านั้นปรากฏตัวต่อหน้าเราอย่างชัดเจนเฉกเช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่งบน โคมหน้าของแผ่นดินโลก ในสวรรค์ชั้นสูงสุดที่อยู่เบื้องบนคืออาณาจักรที่มนุษย์ไม่มีวันสามารถเอื้อมถึง แต่เราเดินไปมาอย่างอิสระในอาณาจักรที่ไม่อาจเข้าถึงได้เหล่านั้น มนุษย์ไม่เคยระลึกถึงเราได้ในความสว่าง แต่เคยมองเห็นเราแค่ในโลกแห่งความมืดเท่านั้น พวกเจ้าไม่ได้อยู่ในสถานการณ์เดียวกันนี้ในวันนี้หรือ? จุดสูงสุดในการอาละวาดของพญานาคใหญ่สีแดงคือจุดที่เราเข้าครองเนื้อหนังเพื่อทำงานของเราอย่างเป็นทางการ เมื่อพญานาคใหญ่สีแดงเปิดเผยรูปพื้นฐานที่แท้จริงของมันออกมาเป็นครั้งแรก เราได้เป็นพยานต่อนามของเรา เมื่อเราเดินไปมาบนถนนของมวลมนุษย์ ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดสะดุ้งตื่นตัว และดังนั้นจึงไม่มีใครรู้เมื่อเราจุดเป็นมนุษย์มาใน โลกของมนุษย์ แต่เมื่อเราเริ่มต้นทำงานของเราในเนื้อหนังที่เราจุดมาเป็นมนุษย์ มนุษยชาติกลับสะดุ้งตื่นขึ้นจากความฝันของพวกเขาด้วยเสียงอันกึกก้องของเรา และจากช่วงขณะนี้เองพวกเขาจึงเริ่มต้นชีวิตของพวกเขาภายใต้การนำของเรา เราได้เริ่มทำงานใหม่อีกครั้งท่ามกลางผู้คนของเรา การพูดว่างานของเราบนแผ่นดินโลกยังไม่แล้วเสร็จนั้นก็เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้คนของเราที่เรากล่าวถึงไป ไม่ใช่ผู้คนที่เราพึงประสงค์ในหัวใจของเรา แต่ถึงกระนั้น เรายังคงเลือกสรรบางคนจากท่ามกลางพวกเขา จากการนี้ เห็นได้ชัดเจนว่าเราไม่ได้กำลังทำให้ผู้คนของเรารู้จักพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ยังชำระพวกเขาให้สะอาดด้วย เนื่องจากความรุนแรงของประกาศกฤษฎีกาบริหารของเรา ผู้คนเกือบจะทั้งหมดจึงยังคงอยู่ในอันตรายที่จะถูกเรากำจัด เว้นแต่ว่าเจ้าจะใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อจัดการตัวเจ้าเอง ทำให้ร่างกายของเจ้าเองสงบลง— เว้นแต่เจ้าจะทำการนี้ เจ้าจะกลายเป็นเป้าหมายที่เราดูหมิ่นและปฏิเสธและจะถูกขับไล่ลงสู่นรกเป็นแน่ เช่นเดียวกับที่เปาโลได้รับการติสอนจากมือของเราโดยตรง ซึ่งไม่มีการหลีกเลี่ยงจากการติสอนนั้น พวกเจ้าเคยได้รวบรวมบางสิ่งบางอย่างจากวาระของเราหรือไม่? เช่นก่อนหน้านี้ เจตนารมณ์ของเราคือการชำระคริสตจักรให้สะอาด ทำผู้คนที่เราต้องการให้บริสุทธิ์ต่อไป เพราะเราคือพระเจ้าพระองค์เอง ผู้ซึ่งบริสุทธิ์ทั้งหมดและไร้ราศี เราจะสร้างวิหารของเราไม่ให้แค่ปลั่งปลั่งด้วยสีสนของสายรุ้งเท่านั้น แต่ยังสะอาดไร้รอยแต่งแต้ม และมีด้านในที่เข้าคู่กันกับด้านนอก ต่อหน้าเรา พวกเจ้าทุกคนควรคิดย้อนกลับไปถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยได้ทำในอดีต

และตัดสินใจว่าวันนี้พวกเจ้าจะสามารถตกลงใจแน่วแน่ที่จะให้ความพึงพอใจที่เพียบพร้อมในหัวใจของเราแก่เราได้หรือไม่

มนุษย์ไม่ใช่แค่ไม่รู้จักรเราในเนื้อหนังของเราเท่านั้น แต่ที่มากกว่านั้น
เขายังได้สัมผัสหัวใจตัวของเขาเองที่ปักอาศัยในกายฝ่ายเนื้อหนังด้วย
มนุษย์หลอกลวงเรามาเป็นเวลาหลายปี ปฏิบัติต่อเราเหมือนเป็นแขกจากภายนอก พวกเขาปิดให้เราอยู่นอก
“ประตูบ้านของพวกเขา” มาหลายต่อหลายครั้ง พวกเขายื่นต่อหน้าเราแต่ไม่ใส่ใจเราหลายต่อหลายครั้ง
พวกเขาประกาศตัดขาดกับเราท่ามกลางมนุษย์คนอื่นๆ มาหลายต่อหลายครั้ง
พวกเขาปฏิเสธเราต่อหน้ามารมาหลายต่อหลายครั้ง
และพวกเขาโจมตีเราด้วยปากที่ได้เอียงของพวกเขาหลายต่อหลายครั้ง
กระนั้นเรายังไม่จดจำความอ่อนแอของมนุษย์
อีกทั้งเรายังไม่ขอกระทำการตอบโต้กลับคืนเพราะความไม่เชื่อฟังของเขา
ทั้งหมดที่เราได้ทำไปคือการใช้ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บของเขา เพื่อรักษาโรคที่รักษาไม่หายของเขา
และด้วยการนั้น จึงฟื้นฟูเขาให้กลับมามีสุขภาพ เพื่อที่เขาอาจมารู้จักเราได้
ทุกสิ่งที่เราได้ทำไปไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการอยู่รอดของมนุษยชาติ
เพื่อประโยชน์ของการให้โอกาสในชีวิตกับมนุษยชาติหรือ? เราได้มาถึงโลกของมนุษย์หลายต่อหลายครั้ง
แต่มนุษย์ไม่ให้ความใส่ใจใดๆ กับเราเพราะเราได้มาถึงโลกด้วยตัวตนของเราเอง แทนที่จะทำเช่นนั้น
แต่ทุกคนกลับปฏิบัติตามที่เขาเห็นว่าเหมาะสมและหาทางออกเพื่อตัวเองแทน
พวกเขาหารู้ไม่ว่าถนนทุกสายที่อยู่เบื้องล่างฟ้าสวรรค์นั้นมาจากมือของเรา! พวกเขาหารู้ไม่ว่าทุกๆ
สิ่งที่อยู่เบื้องล่างฟ้าสวรรค์นั้นอยู่ภายใต้การลิขิตของเรา!
พวกเจ้าคนใดกล้าที่จะเก็บงำความไม่พอใจไว้ในหัวใจของพวกเขา?
พวกเจ้าคนใดกล้าที่จะตกลงปลงใจอย่างเล่นๆ? เราแค่ทำงานของเราท่ามกลางมนุษยชาติอย่างเงียบๆ มาตลอด—
เท่านั้นเอง หากในระหว่างช่วงเวลาของการจุติเป็นมนุษย์ของเรา เราไม่เห็นอกเห็นใจกับความอ่อนแอของมนุษย์
เช่นนั้นแล้วมนุษยชาติทั้งหมดก็คงจะหวนคืนและดังนั้นจึงตกลงในแดนคนตายเพราะการจุติเป็นมนุษย์ของเรา
เพียงเท่านั้นไปแล้ว ที่มนุษยชาติหลีกเลี่ยงหนีจากมหันตภัย พบกับการช่วยให้พ้นจากการติสอนของเรา
และมาถึงวันนี้ในหนทางนี้ได้เป็นเพราะว่าเรากล่อมใจของเราเองและซ่อนเร้นตัวเราเองให้ห่างเท่านั้น
พวกเจ้าที่ใส่ใจว่าที่มาถึงวันนี้มันยากเพียงใดนั้น พวกเจ้าไม่ควรทะนุถนอมพຽງนี้ที่ยังมาไม่ถึงมากยิ่งขึ้นหรือ?

ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงขึ้นบานเถิด!

ในความสว่างของเรา ผู้คนเห็นความสว่างอีกครั้ง ในวณะของเรา ผู้คนพบสรรพสิ่งที่พวกเขาชื่นชม
เรามาจากทิศตะวันออก เราหักทลายจากทิศตะวันออก เมื่อสง่าราศีของเราโชติช่วงขึ้นมา
ชนชาติทั้งหมดก็สว่างไสว ทั้งหมดถูกนำเข้าสู่ความสว่าง ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ยังคงอยู่ในความมืด
ในราชอาณาจักร ชีวิตที่ประชากรของพระเจ้าดำเนินกับพระเจ้านั้นมีความสุขเหลือคณานับ
ห้วงน้ำทั้งหลายเดินร่ำด้วยความชื่นบานยินดีในชีวิตที่ได้รับพระพรของผู้คน
ภูเขาชื่นชมความไพบลูย์ของเรากับผู้คน มนุษย์ทั้งมวลเพียรพยายาม ทำงานหนัก
แสดงความจงรักภักดีของพวกเขาในราชอาณาจักรของเรา ในราชอาณาจักร การกบฏไม่มีอีกต่อไป
การต้านทานไม่มีอีกต่อไป ไฟสวรรค์และแผ่นดินโลกต่างพึ่งพากันและกัน
มนุษย์กับเราเข้าไปใกล้ชิดกันในการรู้สึกถึงซึ่ง ผ่านความปลื้มปิติแสนหวานของชีวิต
ต่างคนต่างพึ่งพากันและกัน.... ณ เวลานี้ เราเริ่มชีวิตของเราในสวรรค์อย่างเป็นทางการ
การรบกวนของซาตานไม่มีอีกต่อไป และผู้คนก็เข้าสู่การหยุดพัก ทั่วทั้งจักรวาล
ผู้คนที่เราเลือกสรรมีชีวิตในสง่าราศีของเรา ได้รับพรเกินการเปรียบเทียบ
ไม่ใช่ในฐานะผู้คนที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางผู้คน แต่ในฐานะผู้คนที่มีชีวิตอยู่กับพระเจ้า
มนุษยชาติทั้งมวลได้ผ่านความเสื่อมทรามของซาตาน
และได้ดื่มความขมและความหวานแห่งชีวิตจนถึงกันถึงที่มีแต่ตะกอน บัดนี้ เมื่อมีชีวิตอยู่ในความสว่างของเรา
คนเราจะไม่สามารถขึ้นบานได้อย่างไร?
คนเราจะสามารถละทิ้งช่วงเวลาที่สวยงามนี้และปล่อยให้มันหลุดลอยไปอย่างง่ายดายได้อย่างไร?
ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย! จงร้องเพลงในหัวใจของพวกเขาและเดินร่ำด้วยความชื่นบานยินดีเพื่อเรา!
จงยกชูหัวใจที่จริงใจของพวกเขาและมอบถวายให้กับเรา! จงตีกลองของพวกเขาและเล่นอย่างน่าชื่นบานเพื่อเรา!
เราแผ่ความปิติยินดีของเราไปทั่วจักรวาลทั้งหมด! เราเปิดเผยใบหน้าที่ยิ้มสง่าราศีของเราต่อผู้คน!
เราจะร้องเรียกด้วยเสียงอันดัง! เราจะอยู่เหนือล้ำจักรวาล! เราได้ปกครองในหมู่ผู้คนแล้ว!
เราได้รับการยกย่องจากผู้คน! เราล่องลอยในไฟสวรรค์สี่ฟ้าเบื้องบนและผู้คนก็เดินไปพร้อมกับเรา
เราเดินท่ามกลางผู้คนและผู้คนของเราล้อมรอบเรา! หัวใจของผู้คนชื่นบาน เพลงของพวกเขาสะท้อนจักรวาล
เจาะเข้าสู่สวรรค์ชั้นสูงสุด! จักรวาลไม่ถูกปกคลุมด้วยหมอกอีกต่อไป ไม่มีโคลนตมอีกต่อไป
ไม่มีการรวบรวมสิ่งปฏิกูลอีกต่อไป ผู้คนบริสุทธิ์แห่งจักรวาล! ภายใต้การตรวจสอบของเรา
เจ้าแสดงโฉมหน้าที่แท้จริงของเจ้า เจ้าไม่ใช่มนุษย์ที่ถูกปกคลุมด้วยสิ่งสกปรกโสम्म
แต่เป็นวิสุทธิชนที่บริสุทธิ์ราวกับหยก พวกเขาทั้งหมดเป็นที่รักของเรา พวกเขาทั้งหมดคือความปิติยินดีของเรา!
ทุกสรรพสิ่งกลับมีชีวิตขึ้นมา! วิสุทธิชนทั้งหมดได้กลับมารับใช้เราในสวรรค์ เข้าสู่อ้อมกอดอันอบอุ่นของเรา

ไม่ร่ำให้อีกต่อไป ไม่กระวนกระวายอีกต่อไป มอบถวายตัวพวกเขาเองให้เรา กลับมาที่บ้านของเรา
และในมาตุภูมิของพวกเขา พวกเขาจะรักเราอย่างไม่สิ้นสุด! ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงชั่วนิรันดร์!
ความโศกเศร้าอยู่ที่ใดเล่า! น้ำตาอยู่ที่ใดเล่า! เนื้อหนังอยู่ที่ใดเล่า! แผ่นดินโลกล่วงลับไป
แต่ฟ้าสวรรค์คงอยู่ตลอดกาล เราปรากฏต่อผู้คนทั้งหมดและผู้คนทั้งหมดสรรเสริญเรา ชีวิตนี้ ความมั่งคั่งนี้
ตั้งแต่อดีตกาลนาน โป้นจนถึงจุดจบแห่งเวลา จะไม่เปลี่ยนแปลง นี่คือนิรันดร์ของราชาอาณาจักร

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 26

ผู้ใดได้อยู่ในนิเวศของเราเรื่อยมา? ผู้ใดได้ลุกขึ้นหยัดขึ้นเพื่อประโยชน์ของเรา? ผู้ใดได้ประสบทุกข์แทนเรา?
ผู้ใดหรือที่ได้ให้คำปฏิญาณของเขาต่อหน้าเรา? ผู้ใดได้ติดตามเรามาจนถึงปัจจุบัน
และยังไม่ได้กลับกลายเป็นหมางเมิน? เหตุใดพวกมนุษย์ทั้งปวงจึงเย็นชาและไร้ความรู้สึก?
เหตุใดมวลมนุษย์จึงได้ทอดทิ้งเรา? เหตุใดมนุษยชาติจึงได้เหินห่างห่างกับเรามากขึ้นทุกที?
เหตุใดหนอในโลกมนุษย์นี้จึงไม่มีความอบอุ่นเลย? ในขณะที่อยู่ในศิโยน
เราได้ลิ้มรสความอบอุ่นซึ่งมีในสวรรค์ และในขณะที่อยู่ในศิโยน เราได้ชื่นชมพรซึ่งมีในสวรรค์
เป็นอีกครั้งที่เราได้มีชีวิตอยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์ เราได้ลิ้มรสความชื่นมื่นของโลกมนุษย์
และเราได้เห็นหมดทุกสถานะที่แตกต่างกันซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์ด้วยตาของเราเอง โดยไม่ทันตระหนักรู้
มนุษย์ได้เปลี่ยนไปเมื่อเราได้ “เปลี่ยนแปลง” และเขาก็ได้มาถึงวันเวลาปัจจุบันในหนทางนี้เท่านั้นเอง
เราไม่ได้พึงประสงค์ให้มนุษย์สามารถทำอะไรก็ตามเพื่อประโยชน์ของเรา
และเราไม่ได้พึงประสงค์ให้เขาเพิ่มอะไรก็ตามขึ้นมาเพื่อเรา
เราเพียงต้องการให้เขาสามารถกระทำโดยสอดคล้องกับแผนการของเรา
และอย่าไม่เชื่อฟังเราหรือเป็นเครื่องหมายแห่งความอับยศต่อเรา แต่เป็นพยานอันกึกก้องให้กับเรา
ท่ามกลางพวกมนุษย์ ได้มีบรรดาผู้ที่เป็นพยานที่ดีต่อเราและทำให้นามของเราได้รับเกียรติ
แต่เป็นไปได้อย่างไรที่การฝึกฝนหรือการประพฤติปฏิบัติของมนุษย์จะสามารถทำให้หัวใจของเราพึงพอใจได้?
เป็นไปได้อย่างไรที่เขาจะสามารถเป็นไปตามหัวใจของเรา หรือทำให้สมดังเจตจำนงของเราได้?
ทั้งภูเขาและห้วงน้ำบนแผ่นดินโลก และมวลดอกไม้ ต้นหญ้า
และต้นไม้บนแผ่นดินโลกทั้งมวลล้วนแสดงให้เห็นงานจากมือของเรา ทั้งหมดดำรงอยู่เพื่อนามของเรา
ทว่าเหตุใดเหล่ามนุษย์จึงไม่สามารถสัมผัสมาตรฐานของข้อเรียกร้องของเราได้?
นี้อาจเป็นเพราะความดื้ออานัน่าสังเวชของเขาหรือไม่? นี้อาจเป็นเพราะการยกย่องที่เรามีให้เขาหรือไม่?
นี้อาจเป็นที่ว่าเราใจร้ายต่อเขามากเกินไปหรือไม่? เหตุใดมนุษย์จึงยำเกรงต่อข้อเรียกร้องของเราเสมอ? ในวันนี้
ท่ามกลางมวลชนในราชอาณาจักร เหตุใดเจ้าจึงเพียงฟังเสียงเราแต่กลับไม่ปรารถนาที่จะเห็นหน้าเรา?
เหตุใดเจ้าจึงมองไปที่วณะของเราเท่านั้นโดยปราศจากการจับคู่วณะเหล่านั้นเข้ากับวิญญาณของเรา?
เหตุใดเจ้าจึงแยกเราให้อยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบนกับแผ่นดินโลกเบื้องล่างแบบนั้น? อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่า
เมื่ออยู่บนแผ่นดินโลก เราไม่เหมือนกับตอนที่เรอยู่ในฟ้าสวรรค์? อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่า เมื่ออยู่ในฟ้าสวรรค์
เราไม่สามารถลงมายังแผ่นดินโลกได้? อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่า เมื่ออยู่บนแผ่นดินโลก
เราไม่มีคำพ้อที่จะได้รับการยกย่องขึ้นสู่สวรรค์? รวกับว่า เมื่ออยู่บนแผ่นดินโลก เราเป็นสิ่งทรงสร้างที่ดื้ออาน
รวกับว่า เมื่ออยู่ในฟ้าสวรรค์ เราเป็นสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการยกย่อง และรวกับว่า

มีหุบเหวที่ไม่สามารถเชื่อมสะพานได้ระหว่างฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก แม้ว่าในโลกมนุษย์ พวกเขาดูเหมือนไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับต้นกำเนิดของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ แต่กลับกำลังกระทบกระทั่งกับเราอยู่เสมอ ราวกับว่างานของเราจะมีเพียงเสียงเท่านั้น แต่ไม่มีความหมายเลย มวลมนุษย์ทั้งปวงใช้ความพยายามกับงานของเรา กระทำการเจาะลึกรูปลักษณะภายนอกของเรากันไปเอง แต่พวกเขาทั้งหมดก็ประสบกับความล้มเหลว ความพยายามของพวกเขาไร้ผล และกลับถูกงานของเราบดขยี้จนคว่ำลง ไปแทน และไม่กล้าลุกขึ้นมาอีกเลย

เมื่อเราทดสอบความเชื่อของมวลมนุษย์ ไม่มีมนุษย์สักคนที่เป็นพยานที่แท้จริง ไม่มีสักคนที่สามารถให้ได้ว่าทั้งหมดที่เขามี มนุษย์ยังคงซ่อนเร้นและปฏิเสธ ไม่ยอมเปิดเผยตัวเองต่อไป ราวกับว่าเราอาจกำลังจะมัดหัวใจเขา แม้แต่โยบก็ยังไม่เคยตั้งมั่นอย่างแท้จริงในช่วงระหว่างการทดสอบของเขา และเขาก็ไม่ได้กำจัดความหอมหวานออกมาในท่ามกลางความทุกข์ ผู้คนทั้งหมดล้วนผลัดกลืนอายเจือจางของความเขินขวยในความอบอุ่นแห่งฤดูใบไม้ผลิ พวกเขาไม่เคยคงความเขินขวยในสายลมกรรโชกอันเย็นเยียบแห่งฤดูหนาว ด้วยวุฒิภาวะที่หอมกะหุ้งและมีแต่กระดูกของเขา มนุษย์จึงไม่สามารถทำให้เจตนารมณ์ของเราลุล่วงได้ ในมนุษยชาติทั้งหมด ไม่มีใครเลยที่สามารถทำหน้าที่เป็นแบบอย่างสำหรับผู้อื่นได้ เพราะพวกมนุษย์ทั้งหมดนั้น โดยพื้นฐานแล้วก็เหมือนกัน และไม่มีอะไรแตกต่างจากกันและกันเลย มีสิ่งที่แยกแยะพวกเขาออกจากคนอื่นน้อยมาก ด้วยเหตุผลนี้ กระทั่งวันนี้แล้ว พวกมนุษย์ก็ยังคงไม่สามารถที่จะรู้จักงานของเราได้อย่างครบถ้วน จนเมื่อการทดสอบของเราเคลื่อนลงมายังมวลมนุษย์ทั้งปวงแล้วเท่านั้น พวกเขาจึงจะกลายเป็นตระหนักรู้ถึงงานของเราโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว และเมื่อปราศจากการกระทำสิ่งใดๆ ของเรา หรือการคลไคลใครต่อใครของเรา มนุษย์จึงจะมารู้จักเรา และเป็นพยานต่องานของเราด้วยผลจากการนั้น นี่คือการแผนการของเรา เป็นแง่มุมเกี่ยวกับงานของเราที่ถูกสำแดงให้ประจักษ์ และเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรจะรู้ ในราชอาณาจักรนั้น สิ่งต่างๆ นับหมื่นแสนของการสร้างโลกเริ่มฟื้นคืนชีวิตและได้รับพลังชีวิตคืนมา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในสถานะของแผ่นดินโลก อาณาเขตระหว่างแผ่นดินหนึ่งกับอีกแผ่นดินก็เริ่มขยับเขยื้อนเช่นกัน เราได้เผยงานะไปแล้วว่า เมื่อแผ่นดินถูกแบ่งจากแผ่นดิน และแผ่นดินรวมกันเป็นหนึ่งกับอีกแผ่นดิน นี่จะเป็นเวลาที่เราจะกระหน่ำชนชาติต่างๆ ทั้งหมดให้แหลกเป็นชิ้นๆ ณ เวลานี้ เราจะเริ่มต้นใหม่ในทุกการสร้างและการแบ่งกันสัดส่วนทั้งจักรวาล ด้วยการนั้นจึงจะเป็นการทำให้จักรวาลเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และแปลงรูปสิ่งเก่าๆ ให้เป็นสิ่งใหม่—นี่คือการแผนการของเรา และเหล่านี้คืองานของเรา

เมื่อประชาชาติและผู้คนทั้งหมดของโลกกลับคืนมายังหน้าบัลลังก์ของเรา
ถึงตอนนั้นเราจึงจะนำเอาความเอื้ออารีแห่งสวรรค์มาทั้งหมดและมอบให้กับโลกมนุษย์
เพื่อที่พิภพนั้นจะได้ปรึมนั่นไปด้วยความเอื้ออารีอันหาใดเทียบเคียงเพราะเรา แต่ตราบที่พิภพก็ยังคงมีอยู่ต่อไป
เราจะทุ่มความเดือดดาลของเราไปที่ชนชาติต่างๆ ของมัน
แถลงการณ์ประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราอย่างเปิดเผยให้ทั่วทั้งจักรวาล
และนำการติสอนมาให้ทุกซ์แก่ผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนมัน

เมื่อเราหันหน้าพูดกับจักรวาล มวลมนุษย์ทั้งปวงได้ยินเสียงเรา และในทันใดนั้นเอง
ก็มองเห็นงานทั้งหมดที่เราได้ทำลงไปทั่วทั้งจักรวาล พวกที่ตั้งตนต่อต้านเจตจำนงแห่งเรา กล่าวคือ
ผู้ที่ต่อต้านเราด้วยความประพฤติของมนุษย์ จะต้องตกอยู่ภายใต้การติสอนของเรา
เราจะนำเอามวลหมู่ดรามหาศาลในสวรรค์ชั้นฟ้ามาและทำให้พวกมันใหม่
และดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ก็จะถูกทำให้ใหม่เพราะเรา—
ผืนฟ้าทั้งหลายจะไม่เป็นเหมือนดังที่พวกมันเคยเป็นอีกต่อไป และสิ่งต่างๆ
นับหมื่นแสนบนแผ่นดินโลกจะถูกทำให้ใหม่ ทั้งหมดจะกลายเป็นครบบริบูรณ์โดยผ่านทางวณะของเรา
ประชาชาติทั้งหลายภายในจักรวาลจะถูกแบ่งกันสัดส่วนใหม่และแทนที่ด้วยราชอาณาจักรของเรา
เพื่อที่ประชาชาติบนแผ่นดินโลกจะหายกลับไปตลอดกาล
และทั้งหมดจะกลายเป็นราชอาณาจักรหนึ่งซึ่งนมัสการเรา
ประชาชาติทั้งมวลแห่งแผ่นดินโลกจะถูกทำลายและยุติการดำรงอยู่ พวกมนุษย์ภายในจักรวาล
บรรดาพวกที่เป็นของมารทั้งหมดจะถูกทำลายจนสิ้นซาก
และพวกที่บูชาชานาทั้งหมดจะคว่ำคะมำลงโดยไฟของเราที่กำลังเผาผลาญ—นั่นก็คือ
ขบวนบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสดอนนี้ ทั้งหมดจะกลายเป็นเถ้าถ่าน เมื่อเราติสอนกลุ่มชนทั้งหลาย
บรรดาผู้ที่อยู่ในโลกศาสนาจะกินสู่อาณาจักรของเรา ภูมิจานของเราพิชิตในขอบข่ายที่ต่างกันไป
เนื่องเพราะพวกเขาได้เห็นการลงมาจุติขององค์หนึ่งเดียวผู้บริสุทธิ์โดยการจีเมฆขาวแล้ว
ผู้คนทั้งหมดจะถูกแยกจากกันตามประเภทของพวกเขา
และจะได้รับการติสอนที่สมน้ำสมเนื้อกับการกระทำของพวกเขา ผู้คนทั้งหมดที่ได้ยินด้านเราจะมีอันพินาศ
นั่นคือ สำหรับบรรดาผู้ที่ความประพฤติของพวกเขาบนแผ่นดินโลกไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรา
พวกเขาจะดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไปภายใต้การปกครองของบุตรทั้งหลายของเราและประชากรของเรา
ทั้งนี้ก็เพราะวิธีการที่พวกเขาได้พินิจด้วยตัวพวกเขาเอง
เราจะเปิดเผยตัวเราต่อกลุ่มชนนับหมื่นแสนและชนชาตินับหมื่นแสน และด้วยเสียงของเราเอง

เราจะส่งเสียงร้องไปบนแผ่นดินโลก

ป่าวประกาศถึงการเสร็จสิ้นงานอันยิ่งใหญ่ของเราเพื่อที่มวลมนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเอง

เนื่องจากเสียงของเรามีความเข้มลึก เราจึงสังเกตเห็นสภาวะของจักรวาลไปด้วยเช่นกัน

โดยผ่านทางวณะของเรา สิ่งต่างๆ แห่งการสร้างนับหมื่นแสนถูกทำให้ใหม่ทั้งหมด

ฟ้าสวรรค์เปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับแผ่นดินโลก มนุษยชาติถูกเปิดโปงในรูปทรงดั้งเดิมของมัน

และแต่ละบุคคลถูกแยกออกตามประเภทของพวกเขาอย่างช้าๆ

และพบว่าพวกเขากลับคืนสู่อ้อมอกของครอบครัวตัวเองโดยไม่รู้ตัว นี่จะทำให้เรายินดีอย่างใหญ่หลวง

เราเป็นอิสระจากการขัดขวางและงานอันยิ่งใหญ่ของเราก็สำเร็จลุล่วงลงโดยไม่อาจล่วงรู้ได้ และสิ่งต่างๆ

แห่งการสร้างนับหมื่นแสนก็ถูกแปลงสภาพไป เมื่อตอนที่เราได้สร้างโลกขึ้นมา

เราวางรูปแบบทุกสรรพสิ่งไปตามประเภทของพวกเขา

วางทุกสรรพสิ่งที่มีรูปทรงไว้ในประเภทเดียวกันกับพวกมัน

เมื่อปลายทางของแผนการบริหารจัดการของเราขับใกล้เข้ามา เราจะทำให้สภาวะเดิมของการสร้างกลับคืนมา

เราจะคืนทุกสิ่งทุกอย่างกลับสู่วิถีที่มันเคยเป็นอยู่ดั้งเดิม โดยเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างอย่างลุ่มลึก

เพื่อที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับคืนสู่อ้อมอกของแผนการของเรา เวลานั้นได้มาถึงแล้ว!

ช่วงระยะสุดท้ายของแผนการของเรากำลังใกล้จะสำเร็จลุล่วงแล้ว อา โลกเก่าที่ช่างไม่สะอาด!

เจ้าจะตกอยู่ภายใต้วณะของเราอย่างแน่นอน!

เจ้าจะถูกแผนการของเราลดทอนลงไปเป็นสิ่งที่ไม่ใช่อะไรเลยอย่างแน่นอน! อา สิ่งต่างๆ

แห่งการสร้างนับหมื่นนับแสน! พวกเจ้าทั้งหมดจะได้รับชีวิตใหม่ภายในวณะของเรา—

พวกเจ้าจะมีองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงอธิปไตยของพวกเจ้า อา โลกใหม่ที่บริสุทธิ์และไร้มลทิน!

พวกเจ้าจะฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่ภายในสง่าราศีของเราอย่างแน่นอน! อา ภูเขาศิโยน!

จะไม่เจียบบันต่อไปอีกแล้ว—เราได้กลับมาอย่างมีชัยแล้ว! จากท่ามกลางการสร้าง

เราพิณิจิเคราะห์ทั้งแผ่นดินโลก บนแผ่นดินโลก มวลมนุษย์ได้เริ่มชีวิตใหม่และได้มาซึ่งความหวังใหม่ อา

ประชากรของเรา! เหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงไม่สามารถคืนชีวิตกลับมาได้ภายในความสว่างของเรา?

เหตุใดหรือพวกเจ้าจึงไม่สามารถกระโดดโลดเต้นเพื่อความชื่นบานภายใต้การนำของเรา?

แผ่นดินทั้งหลายกำลังพากันร้องตะโกนด้วยความยินดีปรีดา

ห้วงน้ำทั้งหลายต่างพากันเสียงเหบแห่ด้วยการสรวลเสเฮฮาอย่างรื่นเริงยินดี! อา อิสราเอลคืนชีพ!

ไหนเจ้าจึงไม่รู้สึกลึกภาภูมิใจเพราะการลิดใจไว้ล่วงหน้าของเรา? ผู้ใดกันเล่าที่ได้รู้ให้?

ผู้ใดกันเล่าที่ได้พิลาปคร่ำครวญ? อิสราเอลประเทศเก่านั้นไม่มีอยู่อีกต่อไป

และอิสราเอลของวันนี้ได้ผงาดลุกขึ้นแล้ว ตั้งตรงและตระหง่านค้ำอยู่ในพิภพนี้

และได้ลุกขึ้นยืนอยู่ในหัวใจของมนุษยชาติทั้งมวล

อิสราเอลของวันนี้จะบรรลุแหล่งกำเนิดแห่งการดำรงอยู่โดยผ่านทางประชากรของเราอย่างแน่นอน! อา

อียิปต์ที่น่าเกลียดชัง! แน่แน่นอนเลยว่า เจ้าไม่ได้ยังคงยืนด้านเราอยู่ ใช่หรือไม่?

เจ้าสามารถฉวยประโยชน์จากความปรานีของเราและพยายามที่จะหนีการติสอนของเราได้อย่างไรกัน?

เจ้าไม่ดำรงอยู่ภายในการติสอนของเราได้อย่างไรกัน? แน่แน่นอนว่า บรรดาผู้ที่เรารักทั้งหมดจะมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์

และพวกที่ยืนด้านเราทั้งหมดก็จะถูกเราติสอนไปชั่วนิรันดร์อย่างแน่นอน เพราะเราเป็นพระเจ้าที่หวงแหน

และจะไม่ละเว้นพวกมนุษย์ไว้เลยแม้แต่เล็กน้อยสำหรับทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำลงไป

เราจะเฝ้าดูหมดทั้งแผ่นดินโลก และในการปรากฏทางทิศตะวันออกของโลกพร้อมกับความชอบธรรม บารมี

ความโกรธเคือง และการติสอนนั้น เราจะเปิดเผยตัวเราต่อชุมนุมของมนุษยชาติอันมากมายเหลือคณนา!

29 มีนาคม ค.ศ. 1992

พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล - บทที่ 29

ในวันที่ทุกสรรพสิ่งได้รับการคืนชีพ เราก็ได้มาท่ามกลางมนุษย์
และเราได้ใช้กลางวันและกลางคืนอันน่าอัศจรรย์กับเขา ณ
จุดนี้เท่านั้นที่มนุษย์สำนึกถึงความสามารถเข้าหาได้ของเราเล็กน้อย
และขณะที่ปฏิสัมพันธ์ของเขากับเรากลายเป็นบ่อยขึ้น เขาก็มองเห็นสิ่งที่เรามีและเป็นบ้าง—ผลก็คือ
เขาได้รับความรู้บ้างเกี่ยวกับเรา ท่ามกลางผู้คนทั้งหมด เราเงยศีรษะของเราและเฝ้าดู
และพวกเขาทั้งหมดก็มองเห็นเรา แม้กระนั้นเมื่อความวิบัติบังเกิดแก่โลก
พวกเขาก็ยังกระวนกระวายใจโดยทันที และฉายาของเราก็อันตรายเกินไปจากหัวใจของพวกเขา
เมื่อได้ตื่นตระหนกเนื่องจากการมาถึงของความวิบัติ พวกเขาไม่คำนึงถึงการเตือนสติของเราเลย
หลายปีแล้วที่เราได้ผ่านไปท่ามกลางมนุษย์ ถึงกระนั้นเขายังคงไม่ได้ตระหนักรู้เสมอมา และไม่เคยได้รู้จักเรา
วันนี้เราบอกการนี้กับเขาด้วยปากของเราเอง และเราทำให้ผู้คนทั้งหมดมาเบื้องหน้าเราเพื่อรับบางสิ่งจากเรา
แต่พวกเขาก็ยังคงเว้นระยะห่างของพวกเขาจากเรา และดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้จักรเรา
เมื่อก้าวอย่างของเราเข้าไปทั่วจักรวาลและไปถึงที่สุดแผ่นดินโลก มนุษย์จะเริ่มทบทวนตัวเอง
และผู้คนทั้งหมดจะมาหาเราและกราบไหว้เบื้องหน้าเราและนมัสการเรา นี่จะเป็นวันแห่งการที่เราได้รับเกียรติ
วันแห่งการกลับมาของเรา และวันแห่งการออกเดินทางของเราอีกด้วย
บัดนี้เราได้เริ่มงานของเราท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งปวงแล้ว
ได้เริ่มดำเนินการบททอสานของแผนการบริหารจัดการของเราทั่วจักรวาลทั้งปวงอย่างเป็นทางการแล้ว
จากช่วงขณะนี้ เป็นต้นไป ผู้ใดที่ไม่ระมัดระวังมีแนวโน้มที่จะถูกจุ่มลงท่ามกลางการติสอนที่ไร้ปราณี
และนี่จะสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ นี่ไม่ใช่เพราะเราไร้หัวใจ
แต่กลับเป็นขั้นตอนหนึ่งของแผนการบริหารจัดการของเราเสียมากกว่า
ทั้งหมดต้องดำเนินไปโดยสอดคล้องกับขั้นตอนต่างๆ ของแผนการของเรา
และไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงการนี้ได้ เมื่อเราเริ่มงานของเราอย่างเป็นทางการ
ผู้คนทั้งหมดก็ขยับเขยื้อนที่เรายับ จนกระทั่งผู้คนทั่วทั้งจักรวาลยึดครองตัวพวกเขาเองในจังหวะร่วมกับเรา โดยมี
“ความยินดีปรีดา” ทั่วจักรวาล และมนุษย์ถูกกระตุ้นไปข้างหน้าโดยเรา ด้วยเหตุนี้
พญานาคใหญ่สีแดงเองถูกเราหวนเข้าสู่สถานะแห่งความบ้าคลั่งและความมึนงงที่สุด และมันรับใช้งานของเรา
และแม้จะไม่เต็มใจ มันก็ไร้ความสามารถที่จะทำตามความอยากมีอยากได้ของมันเองได้
แต่ถูกทิ้งให้ไม่มีทางเลือกนอกจากบนอบต่อการควบคุมของเรา ในแผนการของเราทั้งหมด
พญานาคใหญ่สีแดงคือตัวประกอบเสริมความเด่นของเรา ศัตรูของเราและผู้ปรานีบาปของเราอีกด้วย
เมื่อเป็นเช่นนั้น เราจึงไม่เคยได้ผ่อนคลายเป็น “ข้อพึงประสงค์” ของเราต่อมัน เพราะฉะนั้น

ช่วงระยะสุดท้ายของงานแห่งการมาเกิดเป็นมนุษย์ของเราจึงเสร็จสิ้นลงในบ้านของมัน ในหนทางนี้
พญานาคใหญ่สีแดงจะมีความสามารถมากขึ้นที่จะทำการปรนนิบัติเราได้อย่างเหมาะสม
ซึ่งเราจะพิชิตมันและทำให้แผนการของเราครบบริบูรณ์โดยผ่านทางนี้ ในขณะที่เราทำงาน
ทูตสวรรค์ทั้งหมดก็เริ่มการสู้รบซึ่งขาดพร้อมทั้งเราและตัดสินใจแน่วแน่ที่จะทำให้ความปรารถนาของเราในช่วง
ระยะสุดท้ายลุล่วง เพื่อที่ผู้คนบนแผ่นดินโลกจะยอมจำนนเบื้องหน้าเราเหมือนเหล่าทูตสวรรค์
และไม่มีความอยากต่อต้านเรา และไม่ทำสิ่งใดที่กบฏต่อเรา เหล่านี้คือพลังของงานของเราทั่วทั้งจักรวาล

จุดประสงค์และนัยสำคัญของการมาถึงของเราท่ามกลางมนุษย์คือการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอด
การนำมวลมนุษย์ทั้งปวงกลับสู่ครอบครัวของเรา การทำให้สวรรค์กับแผ่นดินโลกอยู่ร่วมกันอีกครั้ง
และการทำให้มนุษย์ถ่ายทอด “สัญญาธรรม” ระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลก
เพราะเช่นนี้คือหน้าที่ที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษย์ ณ เวลาที่เราได้สร้างมวลมนุษย์
เราได้ทำทุกสรรพสิ่งให้พร้อมสำหรับมวลมนุษย์ และต่อมา
เราได้อนุญาตให้มวลมนุษย์รับความมั่งคั่งที่เราได้ให้แก่เขาโดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของเรา ด้วยเหตุนี้
เราจึงพูดว่าที่มวลมนุษย์ทั้งปวงได้มาถึงวันนี้มันอยู่ภายใต้การนำของเรา และนี่คือแผนการของเราทั้งหมด
ท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งปวง

ผู้คนจำนวนมากเหลือคณานับดำรงอยู่ภายใต้การคุ้มครองปกป้องของความรักของเรา
และผู้คนจำนวนมากเหลือคณานับมีชีวิตภายใต้การติสอนของความเกลียดชังของเรา
แม้ว่าผู้คนทั้งหมดจะอธิษฐานต่อเรา
แต่พวกเขาก็ยังคงไร้ความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงรูปการณ์แวดล้อมปัจจุบันของพวกเขาได้
ทันทีที่พวกเขาได้สูญเสียความหวังไป

พวกเขาก็จะสามารถเพียงแค่อพยพให้ธรรมชาติเป็นไปตามครรลองของมันและหยุดการไม่เชื่อฟังเรา
เพราะนี่คือทั้งหมดที่มนุษย์สามารถทำให้สำเร็จลุล่วงได้ เมื่อพูดถึงสภาวะของชีวิตของมนุษย์
มนุษย์ยังไม่ได้พบเจอชีวิตที่เป็นจริง เขายังคงไม่ได้มองเห็นทะลุไปถึงความไม่เป็นธรรมชาติ
ความโดดเดี่ยวอ้างว้างและสภาพเงื่อนไขอันทุกข์ระทมของโลก—และดังนั้น
หากไม่ได้เป็นเพราะการปรากฏของความวิบัติ ผู้คนส่วนใหญ่ก็คงจะยังคงโอบกอดพระแม่ธรรมชาติ
และคงจะยังคงจดจ่อตัวพวกเขาเองอยู่ในรสชาติทั้งหลายของ “ชีวิต” นี้ไม่ใช่ความเป็นจริงของโลกหรือหรือ?
นี่ไม่ใช่เสียงแห่งความรอดที่เราพูดออกไปแก่นมนุษย์หรือหรือ?

เหตุใดจึงไม่มีผู้ใดท่ามกลางมวลมนุษย์ได้เคยรักเราอย่างแท้จริงเลย?

เหตุใดมนุษย์จึงรักเราเฉพาะเวลาที่อยู่ท่ามกลางการติสอนและการทดสอบเท่านั้น

แต่กลับไม่มีผู้ใดรักเราในขณะที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองปกป้องของเรา?

เราได้มอบการติสอนของเราแก่มวลมนุษย์หลายครั้ง พวกเขามองดูที่มันหนึ่งครั้ง แต่จากนั้น พวกเขาก็ละเลยมัน และพวกเขาไม่ศึกษาและใคร่ครวญมัน ณ เวลานี้ และดังนั้น

ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์จึงเป็นการพิพากษาที่ไร้ปราณี นี่เป็นเพียงหนึ่งในวิธีการทำงานของเรา แต่มันก็ยังคงเป็นไปเพื่อเปลี่ยนแปลงมนุษย์และทำให้เขารักเรา

เราครอบครองในราชอาณาจักร และที่มากกว่านั้น เราครอบครองทั่วจักรวาลทั้งปวง

เราเป็นทั้งกษัตริย์แห่งราชอาณาจักรและเป็นองค์หัวหน้าแห่งจักรวาล จากเวลานี้เป็นต้นไป

เราจะรวบรวมพวกที่ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรทั้งหมดและจะเริ่มงานของเราท่ามกลางคนต่างชาติ

และเราจะประกาศแสดงประกาศกฤษฎีกาบริหารของเราไปทั่วทั้งจักรวาล

เพื่อที่เราจะได้ริเริ่มงานของเราในขั้นตอนถัดไปให้สำเร็จ

เราจะใช้การติสอนเพื่อเผยแผ่งานของเราท่ามกลางคนต่างชาติ กล่าวคือ

เราจะใช้กำลังบังคับกับพวกที่เป็นคนต่างชาติทั้งหมด โดยธรรมชาติแล้ว

งานนี้จะถูกดำเนินการในเวลาเดียวกันกับงานของเราท่ามกลางบรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกสรร

เมื่อคนของเราปกครองและใช้อำนาจบนแผ่นดินโลก

นั่นก็จะเป็นวันที่ผู้คนทั้งหมดบนแผ่นดินโลกได้รับการพิชิตด้วยเช่นกัน และที่มากกว่านั้น

จะเป็นเวลาที่เราหยุดพัก—และเมื่อนั้นเท่านั้น เราจะปรากฏแก่บรรดาผู้ที่ได้รับการพิชิตแล้ว

เราปรากฏแก่ราชอาณาจักรศักดิ์สิทธิ์ และซ่อนเร้นตัวเราเองจากแผ่นดินแห่งความโสมม

บรรดาผู้ที่ได้รับการพิชิตแล้วและได้กลายเป็นเชื้อพึงเบื้องหน้าเราทั้งหมดมีความสามารถที่จะมองเห็นใบหน้า

ของเราด้วยดวงตาของพวกเขาเอง และมีความสามารถที่จะได้ยินเสียงของเราด้วยหูของพวกเขาเอง

นี่คือพรของบรรดาผู้ที่เกิดในระหว่างยุคสุดท้าย นี่คือพรที่เราได้ลิขิตไว้ล่วงหน้า

และนี่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยมนุษย์ผู้ใด วันนี้เราทำงานในหนทางนี้เพื่อประโยชน์แห่งงานของอนาคต

งานของเราทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน ในงานทั้งหมดมีการเรียกและการขานรับ กล่าวคือ

ไม่เคยมีขั้นตอนใดได้หยุดชั่วคราวโดยฉับพลัน

และไม่เคยมีขั้นตอนใดได้ถูกดำเนินการ โดยอิสระจากขั้นตอนอื่นใด นี่ไม่เป็นเช่นนั้นหรือ?

งานในอดีตไม่ใช่รากฐานของงานในวันนี้หรือ? คำพูดในอดีตไม่ใช่ตัวตั้งต้นของคำพูดในวันนี้หรือ?

ขั้นตอนในอดีตไม่ใช่ที่มาของขั้นตอนของวันนี้หรือ? เมื่อเราเปิดหนังสือม้วนอย่างเป็นทางการ

นั่นคือเวลาที่ผู้คนทั่วทั้งจักรวาลถูกติสอน เวลาที่ผู้คนทั่วโลกอยู่ภายใต้การทดสอบ

และมันเป็นจุดสำคัญสูงสุดของงานของเรา ผู้คนทั้งหมดใช้ชีวิตในแผ่นดินที่ปราศจากความสว่าง

และผู้คนทั้งหมดมีชีวิตท่ามกลางการคุกคามที่เกิดจากสภาพแวดล้อมของพวกเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง

นั่นเป็นชีวิตที่มนุษย์ไม่เคยได้มีประสบการณ์มาก่อนตั้งแต่เวลาของการสร้าง โลกของการทรงสร้างจนกระทั่งปี

ปัจจุบัน และไม่มีผู้ใดตลอดยุคทั้งหลายได้เคย “ชื่นชม” ชีวิตประเภทนี้เลย และดังนั้น
เราจึงพูดว่าเราได้ทำงานที่ไม่เคยถูกทำมาก่อน นี่คือการงานที่แท้จริง และนี่คือความหมายชั้นใน
เพราะวันของเราเข้ามาใกล้มวลมนุษย์ทั้งปวง เพราะมันไม่ได้ปรากฏอยู่ห่างไกล
แต่อยู่ต่อหน้าต่อตาของมนุษย์โดยตรง ผู้ใดเล่าจะไม่สามารถเกรงกลัวเนื่องจากการนั้น?
และผู้ใดเล่าจะไม่สามารถปีติยินดีกับการนี้? ในท้ายที่สุด เมืองบาบิโลนที่โสम्मก็ได้มาถึงบทวสานของมันแล้ว
มนุษย์ได้พบกับโลกใหม่เอี่ยมอีกครั้ง และสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงและสร้างขึ้นใหม่แล้ว

เมื่อเราปรากฏแก่ประชาชาติและกลุ่มคนทั้งปวง เมฆสีขาวหม่นวนในท้องฟ้าและห่อหุ้มเรา ดังนั้น
นกบนแผ่นดินโลกก็ร้องเพลงและเต้นรำด้วยความชื่นบานยินดีเพื่อเราด้วยเช่นกัน
โดยสร้างความโดดเด่นให้กับบรรยากาศบนแผ่นดินโลก และด้วยเหตุนี้
ทำให้ทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินโลกมีชีวิตขึ้น ไม่ “ล่องลอยลงต่ำอย่างช้าๆ” อีกต่อไป
แต่กลับมีชีวิตท่ามกลางบรรยากาศแห่งกำลังวังชาแทน เมื่อเราอยู่ท่ามกลางหมู่เมฆ
มนุษย์ล่วงรู้ใบหน้าและดวงตาของเราโดยrangๆ และ ณ เวลานี้ เขารู้สึกเกรงกลัวเล็กน้อย ในอดีต
เขาได้ยัคนันท์ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเราในตำนาน และผลก็คือ
เขาเพียงแต่เชื่อครึ่งหนึ่งและคลางแคลงใจอีกครั้งหนึ่งต่อเราเท่านั้น เขาไม่รู้ว่าเราอยู่ที่ใด
หรือใบหน้าของเราใหญ่เพียงใดกันแน่—ใบหน้าของเรากว้างพอกับทะเล
หรือไร้เขตคั่นพอกับทุ่งหญ้าเขียวสดไหม? ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งเหล่านี้
เป็นเพียงเมื่อมนุษย์มองเห็นใบหน้าของเราในหมู่เมฆในวันนี้เท่านั้น
มนุษย์จึงรู้สึกได้ว่าตัวของเราแห่งตำนานนั้นเป็นจริง และดังนั้น
เขาจึงกลายเป็นมีแนวโน้มที่จะรู้สึกดีขึ้นเล็กน้อยต่อเรา และมันก็เป็นเพียงเพราะกิจการของเรานั้นเอง
การเลื่อมใสของเขาต่อเราจึงกลายเป็นยิ่งใหญ่ขึ้นเล็กน้อย แต่มนุษย์ยังคงไม่รู้จักเรา
และเขาเพียงแค่มองเห็นส่วนหนึ่งของเราในหมู่เมฆ หลังจากนั้น
เราขีดแขนของเราออกไปและแสดงแขนของเราให้มนุษย์เห็น มนุษย์ประหลาดใจ
และปิดปากของเขาด้วยมือของเขา เกรงกลัวอยู่ลึกๆ ที่จะถูกมือของเรายัดขยี้ลงไป และดังนั้น
เขาจึงเพิ่มความเคารพเล็กน้อยลงในการเลื่อมใสของเขา
มนุษย์ตรึงดวงตาของเขาไว้กับทุกการเคลื่อนไหวของเรา
กลัวอย่างลุ่มลึกว่าเขาจะถูกเรายัดขยี้จนคว่ำลงไปเมื่อเขากำลังไม่ให้ความสนใจ—ถึงกระนั้น
เราก็ไม่ถูกจำกัดเพราะถูกมนุษย์เฝ้าดู และเราก็ทำงานในมือของเราต่อไป
มันเป็นเพียงว่าในกิจการทั้งหมดที่เราทำนั้น มนุษย์มีความโปรดปรานต่อเราอยู่บ้าง และด้วยเหตุนี้ จึงค่อยๆ
มาเบื้องหน้าเราเพื่อคบหาสมาคมกับเรา เมื่อเราได้รับการเปิดเผยแก่มนุษย์ในความครบถ้วนบริบูรณ์ของเรา

มนุษย์จะมองเห็นใบหน้าของเรา และหลังจากนั้นเป็นต้นไป
เราจะไม่ซ่อนเร้นหรือบดบังตัวเราเองจากมนุษย์อีกต่อไป ทั้งทั้งจักรวาล
เราจะปรากฏอย่างเปิดเผยต่อผู้คนทั้งหมด
และบรรดาผู้ที่มิเฝ้าหน้าและโลหิตทั้งหมดจะมองดูกิจการของเราทั้งหมด
บรรดาผู้ที่มีจิตวิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในสันติสุขในนิเวศของเราอย่างแน่นอน
และแน่ใจได้เลยว่าจะชื่นชมพรอันน่าอัศจรรย์ร่วมกันกับเรา
บรรดาผู้ที่เราดูแลทั้งหมดจะหลีกเลี่ยงการตีสอนอย่างแน่นอนและจะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดของจิตวิญญาณและ
ความเจ็บปวดครวครวของเนื้อหนังอย่างแน่นอน
เราจะปรากฏอย่างเปิดเผยต่อกลุ่มชนทั้งหมดและปกครองและใช้อำนาจ
เพื่อที่กลิ่นของซากศพจะไม่แผ่ไปทั่วจักรวาลอีกต่อไป แต่สุคนธรสอันสดชื่นของเราจะกระจายไปทั่วโลก
เพราะวันของเรากำลังใกล้เข้ามา มนุษย์กำลังตื่นขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลกอยู่ในระเบียบ
และวันเวลาแห่งการอยู่รอดของแผ่นดินโลกจะไม่มีอีกแล้ว เพราะเราได้มาถึงแล้ว!

6 เมษายน ค.ศ. 1992

ผู้เชื่อควรที่จะยึดถือทัศนคติแบบใด

อะไรคือสิ่งที่มนุษย์ได้รับเอาไว้ นับตั้งแต่ที่เขาเริ่มเชื่อในพระเจ้า? เจ้าได้มารู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าบ้าง?

เจ้าได้เปลี่ยนแปลงไปมากเพียงใดเนื่องจากการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า? วันนี้

พวกเจ้าทุกคนรู้ว่าการเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์นั้น ไม่ได้เป็นไปเพื่อความรอดของจิตใจและความอยู่ดีมีสุขของเนื้อหนังแต่เพียงประการเดียวเท่านั้น

อีกทั้งไม่ได้เป็นไปเพื่อการทำให้ชีวิตของเขาริบูรณ์ขึ้น โดยผ่านทางความรักพระเจ้า เป็นต้น ดังที่เป็นอยู่ขณะนี้

หากเจ้ารักพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของความอยู่ดีมีสุขของเนื้อหนัง หรือความเพลิดเพลินเพียงชั่วครู่

หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แม้ว่าในท้ายที่สุด

ความรักของเจ้าต่อพระเจ้าจะไปถึงจุดสูงสุดและเจ้าไม่ได้ร้องขออะไรมากไปกว่านั้น

ความรักนี้ที่เจ้าแสวงหา ยังคงเป็นความรักที่เจือปนและไม่ใช่ที่พึงพอพระทัยต่อพระเจ้า

พวกที่ใช้ความรักต่อพระเจ้าเพื่อทำให้การดำรงอยู่อันโศกเลาของตนบริบูรณ์ขึ้นและเติมช่องว่างในหัวใจของตนนั้น คือผู้คนประเภทที่โลกโมโหตันเพื่อชีวิตที่มีความสบาย

ไม่ใช่บรรดาผู้ที่พยายามที่จะรักพระเจ้าอย่างแท้จริง ความรักประเภทนี้ถูกบีบบังคับ

มันเป็นการไล่ตามเสาะหาความพึงพอใจทางจิตใจ และพระเจ้าไม่จำเป็นต้องทรงมีมัน เช่นนั้นแล้ว

ความรักของเจ้าคือความรักประเภทใดกัน? เจ้ารักพระเจ้าเพื่ออะไร?

มีความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้านั้นเพียงใดภายในตัวเจ้าในขณะนี้?

ความรักของพวกเจ้าส่วนใหญ่คือความรักประเภทที่ได้กล่าวมาแล้ว

ความรักเช่นนั้นสามารถงวไปได้เพียงสถานะปัจจุบันที่เป็นอยู่เท่านั้น

มันไม่สามารถบรรลุถึงสถานะแห่งการเปลี่ยนแปลงไปได้ อีกทั้งมันก็ไม่สามารถหยั่งรากลึกในมนุษย์ได้

ความรักประเภทนี้เป็นดังดอกไม้ที่เบ่งบานและเหี่ยวเฉาไปโดยไม่ได้ออกดอกออกผลเท่านั้น

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หลังจากที่เจ้าได้รักพระเจ้าแล้วในแบบอย่างเช่นนั้น

หากไม่มีใครสักคนที่จะนำพาเจ้าในเส้นทางข้างหน้า เมื่อนั้น เจ้าก็จะย่อยับ

หากเจ้าสามารถรักพระเจ้าได้ในช่วงเวลาของการรักพระเจ้าเพียงเท่านั้น

แต่ภายหลังอุปนิสัยของชีวิตของเจ้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงไม่สามารถหนีพ้นจากภายใต้การปกคลุมแห่งอิทธิพลของความมืด

เจ้าจะยังคงไร้ความสามารถที่จะหลุดพ้นจากพันธนาการของซาตานและเล่ห์เพทุบายของมัน

ไม่มีใครเยี่ยงบุคคลเช่นนี้จะสามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ในท้ายที่สุดแล้ว

จิตวิญญาณ ดวงจิต และร่างกายของพวกเขายังคงเป็นของซาตาน ไม่ต้องสงสัยเกี่ยวกับการนี้เลย

ผู้คนทุกคนที่ไม่สามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์จะกลับไปยังสถานที่ดั้งเดิมของพวกเขา

พวกเขา นั่นคือ กลับไปสู่ชาตान

และพวกเขาจะลงไปที่บึงไฟและกำมะถันเพื่อรับการลงโทษขั้นตอนถัดไปจากพระเจ้า

บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่ละทิ้งชาตานและหนีพ้นจากแดนครอบครองของมัน

พวกเขาถูกนับรวมอย่างเป็นทางการจะลักษณะท่ามกลางผู้คนแห่งราชอาณาจักร

นี่คือแบบอย่างที่ผู้คนแห่งราชอาณาจักรกลายมาเป็น เจ้าเต็มใจที่จะกลายเป็นบุคคลประเภทนี้หรือไม่?

เจ้าเต็มใจที่จะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าหรือไม่?

เจ้าเต็มใจที่จะหนีพ้นจากแดนครอบครองของชาตานและกลับสู่พระเจ้าหรือไม่?

ขณะนี้เจ้าเป็นของชาตานหรือเจ้าถูกนับรวมท่ามกลางผู้คนแห่งราชอาณาจักร? สิ่งเหล่านี้ควรที่จะชัดเจนอยู่แล้ว

และไม่จำเป็นต้องมีการอธิบายต่อไปอีก

ในอดีต คนจำนวนมากได้แสวงหาด้วยความทะเยอทะยานและมโนคติที่หลงผิด

พวกเขาได้แสวงหาอันเนื่องมาจากความหวังทั้งหลายของพวกเขาเอง เราลองละวางปัญหาเช่นนั้นไว้ชั่วขณะ

สิ่งที่มีความสำคัญหลักบัดนี้คือการค้นหาวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้พวกเขาแต่ละคนรักษาสภาวะที่ปกติไว้ได้เฉพาะ

พระพักตร์พระเจ้า และค่อยๆ หลุดพ้นจากโซ่ตรวนแห่งอิทธิพลของชาตาน

เพื่อที่พวกเขาอาจจะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า

และดำเนินชีวิตบนแผ่นดินโลกตามสิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากเจ้า

ในหนทางนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถทำให้เจตนารมณ์ของพระเจ้าลุล่วงได้ คนจำนวนมากเชื่อในพระเจ้า

กระนั้นก็ไม่รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์ และไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่ชาตานต้องการ

พวกเขาเชื่อในหนทางที่โง่เขลาและสับสนวุ่นวาย ไปตามกระแสอย่างง่ายดาย

และดังนั้นจึงไม่เคยมีชีวิตเยี่ยงคริสเตียนที่ปกติ ที่มากไปกว่านั้นคือ พวกเขาไม่เคยมีสัมพันธภาพส่วนตัวที่ปกติ

นับประสาอะไรกับสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้า จากจุดนี้จึงสามารถมองเห็นได้ว่า

ความยากลำบากทั้งหลายและข้อบกพร่องทั้งหลายของมนุษย์ และปัจจัยอื่นๆ

ที่สามารถขัดขวางน้ำพระทัยพระเจ้าได้นั้นมีมากมาย

นี่จึงเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่ามนุษย์ยังไม่ได้อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องแห่งการเชื่อในพระเจ้า

อีกทั้งยังไม่ได้เข้าสู่ประสบการณ์ที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์

ดังนั้นแล้วการอยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องแห่งการเชื่อในพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร?

การไปอยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องหมายความว่าเจ้าสามารถสงบใจของเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้ตลอดเวลา

และชื่นชมมหาสนิทที่ปกติกับพระเจ้าได้ ค่อยๆ

รู้ว่าสิ่งใดที่ขาดพร่องในมนุษย์และได้รับความรู้เรื่องพระเจ้าที่ลึกยิ่งขึ้นอย่างช้าๆ โดยผ่านทางการณ์

จิตวิญญาณของเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเชิงลึกใหม่และความรู้แจ้งใหม่ทุกวัน ความถวิลหาของเจ้าเติบโตขึ้น

เจ้าพยายามเข้าสู่ความจริง และมีความสว่างใหม่และความเข้าใจใหม่ทุกวัน เจ้าค่อยๆ

หลุดพ้นจากอิทธิพลของซาตานและเดโบโตในชีวิตของเจ้าโดยผ่านทางเส้นทางนี้

ผู้คนเช่นนั้นได้เข้าสู่ร่องครรลองที่ถูกต้องแล้ว

จงประเมินประสบการณ์จริงของเจ้าเองและตรวจสอบเส้นทางที่เจ้าได้ไล่ตามเสาะหาในความเชื่อของเจ้า

จงให้ตัวเจ้าเองยึดมั่นกับเรื่องทั้งหมดนี้ นั่นคือ เจ้าอยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องหรือไม่?

เจ้าได้หลุดพ้นจากโซ่ตรวนของซาตานและจากอิทธิพลของซาตานในเรื่องใด?

หากเจ้ายังไม่ได้อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้อง เช่นนั้นแล้วพันธะของเจ้ากับซาตานก็ยังไม่ได้ถูกตัดขาด

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ความพยายามของเจ้าที่จะรักพระเจ้าจะนำเจ้าไปสู่ความรักที่แท้จริง หนักแน่น

และบริสุทธิ์หรือไม่? เจ้ากล่าวว่าความรักของเจ้าต่อพระเจ้านั้นไม่หวั่นไหวและจริงใจ

กระนั้นเจ้าก็ยังไม่ได้หลุดพ้นจากโซ่ตรวนของซาตาน เจ้าไม่ได้พยายามที่จะหลอกพระเจ้าหรือ?

หากเจ้าปรารถนาที่จะบรรลุสถานะที่ความรักของเจ้าต่อพระเจ้านั้นไร้ซึ่งการเจือปน

และเจ้าปรารถนาที่จะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์และถูกนับรวมท่ามกลางผู้คนแห่งร

าชอาณาจักร เช่นนั้นแล้ว

เจ้าก็ต้องกำหนดตัวเจ้าเองให้อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องแห่งการเชื่อในพระเจ้าเสียก่อน

มนุษย์ที่เลื่อมทราไม่สามารเป็นตัวแทนพระเจ้าได้

มนุษย์ดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้การปกคลุมของอิทธิพลแห่งความมืดมิดเสมอมา
ถูกพันธนาการด้วยอิทธิพลของซาตาน ไม่สามารถหลีกเลี่ยงไปได้
และอุปนิสัยของเขาหลังจากที่ได้ถูกซาตานแปรสภาพแล้วก็ยังกลายเป็นเลื่อมทราลงเรื่อยๆ
อาจพูดได้ว่ามนุษย์ได้ดำเนินชีวิตท่ามกลางอุปนิสัยอันเลื่อมทราเยี่ยงซาตานเสมอมา
และไม่สามารถรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง เมื่อเป็นดังนี้แล้ว หากมนุษย์ปรารถนาที่จะรักพระเจ้า
เขาจะต้องปลดปล่อยความคิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูกเสมอ ความรู้สึกว่าตนสำคัญเหนือผู้อื่น ความโอหัง
ความทะนงตน และอื่นๆ ในทำนองนั้น—ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นอุปนิสัยของซาตาน หากไม่แล้ว
ความรักของมนุษย์ก็จะเป็นความรักที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นความรักเยี่ยงซาตาน
และเป็นความรักซึ่งไม่สามารถได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้าโดยสิ้นเชิง
หากไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ไม่ได้รับการจัดการ ไม่ได้ถูกทำลาย ไม่ได้รับการตัดแต่ง
ไม่ได้ถูกคุมวินัย ไม่ได้ถูกตีสอน และไม่ได้รับการถูกลงจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง
ก็จะไม่มีใครสามารถรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริงเลย
หากเจ้ากล่าวว่าส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของเจ้าเป็นตัวแทนพระเจ้า และดังนั้นแล้ว
เจ้าจึงสามารถรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นใครสักคนที่มีวาจาอันโอหัง
และเจ้าก็เป็นมนุษย์ที่ประหลาด ผู้คนเช่นนั้นก็คือหัวหน้าทูตสวรรค์นั่นเอง!
ธรรมชาติของมนุษย์ที่มีมาแต่กำเนิดไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้โดยตรง
เขาจะต้องสลัดทิ้งธรรมชาติโดยกำเนิดผ่านการทำให้เพียบพร้อมของพระเจ้า และมีเพียงวิธีนั้นเท่านั้น—
มีเพียงการใส่ใจต่อน้ำพระทัยพระเจ้า การทำให้เจตนารมณ์ของพระเจ้าลุล่วง และยิ่งไปกว่านั้นคือ
การก้าวผ่านพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น—
การใช้ชีวิตของเขาจึงจะได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้า
ไม่มีใครที่มีชีวิตอยู่ในเนื้อหนังจะสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้โดยตรง
นอกเสียจากว่าเขาจะเป็นมนุษย์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน อย่างไม่ก็ตาม แม้แต่กับบุคคลเช่นนี้
ก็ยังไม้อาจกล่าวได้ว่า อุปนิสัยของเขาและการใช้ชีวิตของเขาเป็นตัวแทนพระเจ้าได้โดยสิ้นเชิง
อาจพูดได้แค่เพียงว่า การใช้ชีวิตของเขานั้นได้รับการชี้นำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
อุปนิสัยของมนุษย์เช่นนั้นไม้อาจเป็นตัวแทนพระเจ้าได้
แม้ว่าอุปนิสัยของมนุษย์จะถูกกำหนดโดยพระเจ้า—เรื่องนี้ไม่เป็นที่สงสัยเลย
และอาจพิจารณาได้ว่าเป็นเรื่องที่เป็นบวก—แต่ก็ได้ถูกซาตานแปรสภาพตลอดมา
และดังนั้นทั้งหมดทั้งปวงของอุปนิสัยของมนุษย์ก็คืออุปนิสัยของซาตาน

บางคนกล่าวว่าพระอุปนิสัยของพระเจ้าคือการทรงทำอะไรๆ อย่างตรงไปตรงมา
และกล่าวว่าอุปนิสัยเช่นนี้ก็สำแดงในพวกเขาเช่นกัน กล่าวว่าคุณลักษณะนิสัยของพวกเขาที่เป็นแบบนี้เช่นกัน
และเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วพวกเขาจึงกล่าวว่าอุปนิสัยของพวกเขาเป็นตัวแทนพระเจ้า
ผู้คนเช่นนี้เป็นคนแบบไหนกัน? อุปนิสัยอันเลื่อมทราชมเยี่ยงชาตานเป็นตัวแทนพระเจ้าได้ด้วยหรือ?
ไม่ว่าใครก็ตามที่ประกาศว่าอุปนิสัยของตนเป็นตัวแทนพระเจ้าย่อมหมิ่นประมาทพระเจ้าและดูแคลนพระวิญญาณ
บริสุทธิ์! วิธีการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแสดงให้เห็นว่า
พระราชกิจของพระเจ้านั้น โลกก็คือพระราชกิจของการพิชิตชัยเพียงประการเดียวเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้น
อุปนิสัยเยี่ยงชาตานหลายอย่างของมนุษย์จึงยังไม่ได้รับการชำระให้สะอาด
การใช้ชีวิตของเขายังคงเป็นรูปลักษณ์ของชาตานอยู่ นี่คือสิ่งที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี
และสิ่งนี้เป็นตัวแทนความประพฤติต่างๆ ของเนื้อหนังมนุษย์ กล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้นได้ว่า
นี่เป็นตัวแทนชาตานและไม่อาจเป็นตัวแทนพระเจ้าได้อย่างแน่นอนที่สุด
แม้ว่าใครบางคนรักพระเจ้าแล้วจนถึงขนาดที่พวกเขาสามารถชื่นชมไปกับชีวิตดั่งสวรรค์บนดินได้
สามารถกล่าวถ้อยความดั่งเช่น “โอ พระเจ้า! ข้าพระองค์ไม่อาจรักพระองค์ได้มากพอได้”
และได้เข้าถึงอาณาจักรสูงสุดแล้ว
ก็ยังคงไม่อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาใช้ชีวิตตามแบบอย่างพระเจ้าหรือเป็นตัวแทนพระเจ้า
เพราะเนื้อแท้ของมนุษย์นั้นไม่เหมือนเนื้อแท้ของพระเจ้า
และมนุษย์ไม่มีทางที่จะใช้ชีวิตตามแบบอย่างพระเจ้าได้ นับประสาอะไรกับการกลายเป็นพระเจ้า
สิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงชี้นำมนุษย์ในการใช้ชีวิตนั้น
ก็เพียงเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากมนุษย์
การกระทำและความประพฤติทั้งหมดของชาตานั้นถูกสำแดงอยู่ในมนุษย์ วันนี้
การกระทำและความประพฤติทั้งหมดของมนุษย์เป็นการแสดงออกของชาตานและดังนั้นจึงไม่สามารถเป็นตัวแทน
พระเจ้าได้ มนุษย์คือรูปจำแลงของชาตาน
และอุปนิสัยของมนุษย์ไม่สามารถเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้ บางคนนั้นมีลักษณะนิสัยที่ดี
พระเจ้าอาจทรงปฏิบัติพระราชกิจบางอย่างผ่านลักษณะนิสัยของผู้คนเช่นนั้น
และงานที่พวกเขาทำได้รับการชี้นำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
กระนั้นอุปนิสัยของพวกเขาก็ไร้ความสามารถที่จะเป็นตัวแทนพระเจ้าได้
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อพวกเขาไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการทรงพระราชกิจกับมันและการแผ่ขยายบน
สิ่งที่ดำรงอยู่แล้วภายใน ไม่ว่าจะเป็นบรรดาผู้เผยพระวจนะในยุคต่างๆ
ที่ผ่านมาแล้วหรือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงใช้งาน ไม่มีใครสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้โดยตรง

ผู้คนได้มารักพระเจ้าเพียงภายใต้รูปการณ์แวดล้อมที่ถูกบีบบังคับเท่านั้น
และไม่มีสักคนเดียวที่เพียรพยายามที่จะให้ความร่วมมือโดยความต้องการของตนเอง สิ่งต่างๆ
ที่เป็นบวกลืออะไร? ทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากพระเจ้าโดยตรงนั้นเป็นเรื่องบวกลืออย่างไรก็ดี
อุปนิสัยของมนุษย์ได้ถูกขูดแปรสภาพตลอดมา และไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้ มีเพียงความรัก
น้ำพระทัยที่จะทนทุกข์ ความชอบธรรม ความนบนอบ
และความถ่อมใจและความซ่อนอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์เท่านั้น
ที่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้โดยตรง นี่เป็นเพราะว่าเมื่อพระองค์ได้เสด็จมา
พระองค์ได้เสด็จมาโดยปราศจากธรรมชาติที่เต็มไปด้วยบาป และได้เสด็จมาจากพระเจ้าโดยตรง
โดยที่ไม่ได้ถูกขูดแปรสภาพ พระเยซูทรงอยู่ในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่มีบาปเท่านั้น
และไม่ได้ทรงเป็นตัวแทนบาป ดังนั้น การกระทำ กิจการ และพระวาทะต่างๆ ของพระองค์
จนถึงช่วงเวลาก่อนที่พระองค์จะทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์สำเร็จลุ่่วงผ่านการตรึงกางเขน
(รวมถึงช่วงระยะเวลาของการตรึงกางเขนของพระองค์) ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นตัวแทนพระเจ้าโดยตรง
ตัวอย่างของพระเยซูนั้นเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่า
ใครก็ตามที่มีธรรมชาติที่เต็มไปด้วยบาปไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้
และพิสูจน์ว่าบาปของมนุษย์เป็นตัวแทนชาตคน กล่าวคือ บาปไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้
และพระเจ้าทรงไว้บาป แม้กระทั่งพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติในมนุษย์
ก็สามารถพิจารณาได้เพียงแค่ว่า ได้รับการชี้นำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
และไม่สามารถกล่าวได้ว่ากระทำโดยมนุษย์ในพระนามของพระเจ้า แต่เท่าที่มนุษย์จะเข้าไปเกี่ยวพัน
ทั้งบาปของเขาและอุปนิสัยของเขาไม่ได้เป็นตัวแทนพระเจ้า
โดยการมองดูพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงปฏิบัติกับมนุษย์จากอดีตจนถึงยุคปัจจุบัน
คนเราจึงมองเห็นได้ว่ามนุษย์มีสิ่งซึ่งเขาใช้ดำเนินชีวิต
ทั้งหมดเป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจกับเขา
มีน้อยคนเหลือเกินที่สามารถใช้ชีวิตตามความจริงได้หลังจากที่ถูกจัดการและบ่มวินัยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
กล่าวคือ พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่เป็นปัจจุบัน
ความร่วมมือในภาคส่วนของมนุษย์นั้นไม่มีอยู่ บัดนี้เจ้าเข้าใจเรื่องนี้ชัดเจนแล้วใช่หรือไม่? เมื่อเป็นดังนี้แล้ว
เจ้าจะพยายามอย่างเต็มที่อย่างไรในการร่วมมือกับพระองค์และปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าให้ลุ่่วงเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจ?

การปรนนิบัติทางศาสนาต้องได้รับการชำระล้าง

นับตั้งแต่การเริ่มต้นของพระราชกิจของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาล

พระเจ้าได้ทรงลิขิตผู้คนจำนวนมากไว้ล่วงหน้าเพื่อรับใช้พระองค์ ซึ่งรวมถึงพวกที่มาจากทุกชนชั้น

จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อให้สมดั่งน้ำพระทัยของพระองค์และนำพาพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกไปสู่ความครบบริบูรณ์อันราบรื่น นี่คือจุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการเลือกผู้คนที่รับใช้พระองค์ ทุกๆ คนที่รับใช้พระเจ้าจะต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์

พระราชกิจนี้ของพระองค์ทำให้พระปรีชาญาณและฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระเจ้า

และหลักธรรมทั้งหลายแห่งพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก ปรากฏชัดแจ้งยิ่งขึ้นต่อผู้คน

พระเจ้าได้เสด็จมาสู่แผ่นดินโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์โดยแท้จริง เพื่อมีส่วนร่วมกับผู้คน

เพื่อที่พวกเขาอาจได้รู้จักกิจการทั้งหลายของพระองค์อย่างชัดเจนขึ้น วันนี้พวกเจ้า ผู้คนกลุ่มนี้

มีวิสาสนาที่ได้รับใช้พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง นี่เป็นพระพรอันเหลือคณานับสำหรับพวกเจ้า—แท้จริงแล้ว

พระเจ้าทรงยกพวกเจ้าขึ้นมา ในการเลือกบุคคลคนหนึ่งเพื่อรับใช้พระองค์นั้น

พระเจ้าทรงมีหลักการของพระองค์เองเสมอ

การรับใช้พระเจ้าไม่ใช่เป็นดังที่ผู้คนจินตนาการว่ามันเป็นแค่เรื่องของความกระตือรือร้นแต่ประการใดเลย วันนี้พวกเจ้าเห็นว่าทุกคนที่รับใช้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทำเช่นนั้นเพราะพวกเขามีการทรงนำของพระเจ้าและพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพราะพวกเขาเป็นผู้คนที่ไล่ตามเสาะหาความจริง เหล่านี้คือสภาพเงื่อนไขขั้นต่ำสำหรับทุกคนที่รับใช้พระเจ้า

การรับใช้พระเจ้าไม่ใช่การกิจง่ายๆ

พวกที่อุปนิสัยอันเลื่อมทรมของพวกเขายังคงไม่เปลี่ยนแปลงนั้นไม่มีวันสามารถรับใช้พระเจ้าได้

หากอุปนิสัยของเจ้ายังไม่ได้รับการพิพากษาและติสอนโดยพระวาระของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วอุปนิสัยของเจ้าก็ยังคงเป็นตัวแทนซาตาน

ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าเจ้ารับใช้พระเจ้าโดยเจตนาที่ดีของเจ้าเอง

เป็นการพิสูจน์ว่าการปรนนิบัติของเจ้านั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติเยี่ยงซาตานของเจ้า

เจ้ารับใช้พระเจ้าด้วยบุคลิกลักษณะตามธรรมชาติของเจ้า และตามความพึงใจส่วนบุคคลของเจ้า

ที่มากไปกว่านั้นคือ เจ้าคิดอยู่เสมอว่าสิ่งทั้งหลายที่เจ้าเต็มใจทำนั้นคือสิ่งที่น่าปิติยินดีต่อพระเจ้า

และคิดว่าสิ่งทั้งหลายที่เจ้าไม่ยอมทำนั้นคือสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า

เจ้าทำงานตามความพึงใจของเจ้าเองโดยสิ้นเชิง การนี้สามารถเรียกว่าเป็นการรับใช้พระเจ้าได้หรือ?

ท้ายที่สุดแล้ว จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยแม้แต่น้อยในอุปนิสัยชีวิตของเจ้า แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

การปรนนิบัติของเจ้าจะทำให้เจ้าต้อดียิ่งขึ้นไปอีก

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อุปนิสัยอันเลื่อมทรมของเจ้าฝังแน่นอย่างลึลึก และเมื่อเป็นเช่นนั้น
จะมีกฎเกณฑ์ทั้งหลายเกี่ยวกับการปรนนิบัติพระเจ้าที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของเจ้าเองเป็นสำคัญ
และประสบการณ์ทั้งหลายที่ได้จากการปรนนิบัติของเจ้าตามอุปนิสัยของเจ้าเองก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้นภายในตัว
เจ้า เหล่านี้คือประสบการณ์และบทเรียนของมนุษย์ มันคือปรัชญาแห่งการดำรงชีวิตบนโลกของมนุษย์
ผู้คนเยี่ยงนี้สามารถจัดระดับให้เป็นพวกฟาริสีและพวกเจ้าหน้าที่ทางศาสนาได้
หากพวกเขาไม่ตื้นเขินและไม่กลับใจเลย

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นเหล่าพระคริสต์เทียมเท็จและพวกศัตรูของพระคริสต์ผู้หลอกลวงผู้คนในยุคสุด
ท้ายอย่างแน่นอน

เหล่าพระคริสต์เทียมเท็จและศัตรูของพระคริสต์ทั้งหลายที่พูดถึงนี้จะเกิดขึ้นจากท่ามกลางผู้คนเช่นนั้น
หากบรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าปฏิบัติตามบุคลิกลักษณะของพวกเขาเองและกระทำตามเจตจำนงของพวกเขาเอง
พวกเขาก็มีความเสี่ยงที่จะถูกขับออกไปได้ตลอดเวลา

พวกที่นำประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นเวลาหลายปีของตนมาใช้ในการรับใช้พระเจ้าเพื่อที่จะชนะใจผู้อื่น
เพื่ออบรมสั่งสอนพวกเขาและควบคุมพวกเขา และเพื่ออยู่ในตำแหน่งสูง—และพวกที่ไม่เคยกลับใจ
ไม่เคยสารภาพบาปพวกเขา ไม่เคยประกาศผลประโยชน์จากตำแหน่ง—

ผู้คนเหล่านี้จะต้องล้มลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาเป็นคนประเภทเดียวกับเปาโล
โดยถือสิทธิความอาวุโสของตนและโอ้อวดเรื่องคุณวุฒิของตน

พระเจ้าจะไม่ทรงนำพาผู้คนเยี่ยงนี้ไปสู่การมีความเพียบพร้อม

การปรนนิบัติเช่นนั้นแทรกแซงพระราชกิจของพระเจ้า ผู้คนยึดติดกับสิ่งเก่าๆ ตลอดเวลา

พวกเขายึดติดกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายในอดีต กับทุกสิ่งทุกอย่างจากวันเวลาที่ผ่านไปแล้ว

นี่เป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ต่อการปรนนิบัติของพวกเขา หากเจ้าไม่สามารถสลัดสิ่งเหล่านั้นทิ้งไปได้

สิ่งเหล่านี้จะบีบคั้นชีวิตของเจ้าทั้งชีวิต พระเจ้าจะไม่ทรงชมเชยเจ้า ไม่แม้แต่น้อย

ไม่แม้กระทั่งว่าขาของเจ้าจะหักในขณะที่ดำเนินงานหรือหลังของเจ้าจะหักขณะที่ใช้แรง

ไม่แม้กระทั่งว่าเจ้าจะพลีชีพในการปรนนิบัติของเจ้าต่อพระเจ้า ตรงกันข้ามอย่างยิ่ง คือ พระองค์จะตรัสว่า

เจ้าเป็นคนทำความชั่วคนหนึ่ง

เริ่มจากวันนี้ พระเจ้าจะทรงทำให้บรรดาผู้ที่ไม่มีมโนคติอันหลงผิดทางศาสนา ผู้ที่เต็มใจจะพักวางตัวตนเก่าๆ
ของพวกเขา และผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าในแบบที่ว่าง่ายให้มีความเพียบพร้อมอย่างเป็นทางการ

พระองค์จะทรงทำให้บรรดาผู้ที่ถวิลหารอคอยพระวอนะทั้งหลายของพระเจ้ามีความเพียบพร้อม

ผู้คนเหล่านี้ควรจะถูกขึ้นและรับใช้พระเจ้า

ในพระเจ้านั้นมีความอุดมอันไม่สิ้นสุดและพระปรีชาญาณอันไร้ขอบเขต

พระราชกิจอันน่ามหัศจรรย์และพระวณะอันล้ำค่าของพระองค์รอคอยความชื่นชมยินดีจากผู้คนจำนวนมากมายิ่งขึ้นไปอีก ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ พวกที่มีมโนคติอันหลงผิดทางศาสนา พวกที่ถือสิทธิความอาวุโส และพวกที่ไม่สามารถปล่อยวางตัวเองได้นั้น พบว่ามันยากที่จะยอมรับสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้

พระวิญญานบริสุทธิ์ไม่ทรงมีโอกาที่จะทำให้ผู้คนเหล่านี้มีความเพียบพร้อมได้

หากบุคคลหนึ่งยังไม่ได้ปลงใจที่จะเชื่อฟัง และไม่กระหายต่อพระวณะของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่มีแนวทางที่จะยอมรับสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้ พวกเขาก็แค่จะกลายเป็นกบฏมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

เจ้าเล่ห์มากขึ้นเรื่อยๆ และด้วยเหตุนี้ก็จะจบลงบนร่องครรลองที่ผิด

ในการทรงพระราชกิจของพระองค์ในขณะนี้

พระเจ้าจะทรงยกชูผู้ที่รักพระองค์อย่างแท้จริงและสามารถยอมรับความสว่างใหม่ได้เพิ่มมากขึ้น

และพระองค์จะทรงตัดทอนพวกเจ้าหน้าที่ทางศาสนาที่ถือสิทธิความอาวุโสของพวกเขาโดยสิ้นเชิง

พระองค์ไม่ทรงต้องประสงค์พวกที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอย่างดื้อดึงแม้แต่คนเดียว

เจ้าต้องการเป็นหนึ่งในบรรดาผู้คนเหล่านี้หรือไม่? เจ้าทำการปรนนิบัติของเจ้าตามการเลือกชอบของเจ้าเอง

หรือเจ้าทำสิ่งที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์กันแน่? นี่ก็บางสิ่งบางอย่างที่เจ้าต้องรู้ด้วยตัวของเจ้าเอง

เจ้าเป็นเจ้าหน้าที่ทางศาสนา หรือเจ้าเป็นทารกแรกเกิดที่พระเจ้าได้ทรงทำให้มีความเพียบพร้อมกันแน่?

การปรนนิบัติของเจ้ามากนักน้อยเพียงใดที่ได้รับการชมเชยจากพระวิญญานบริสุทธิ์?

การปรนนิบัติของเจ้ามากนักน้อยเพียงใดที่พระเจ้าจะไม่แม้แต่ทรงจดจำ?

มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเจ้ามากเพียงใดอันเป็นผลมาจากการปรนนิบัติตลอดหลายปีของเจ้า?

เจ้าเข้าใจชัดเจนในเรื่องทั้งหมดนี้หรือไม่? หากเจ้ามีความเชื่ออย่างแท้จริง เจ้าจะทิ้งมโนคติอันหลงผิดเก่าๆ

ทางศาสนาของเจ้าจากเมื่อก่อนไป และจะรับใช้พระเจ้าได้ดียิ่งขึ้นในหนทางใหม่

มันยังไม่สายเกินไปที่จะลุกขึ้นมาบัดนี้ มโนคติอันหลงผิดเก่าๆ

ทางศาสนานั้นสามารถริบชีวิตทั้งชีวิตของบุคคลหนึ่งได้

ประสบการณ์ที่บุคคลหนึ่งรับเอาไว้สามารถทำให้พวกเขาไกลห่างจากพระเจ้าและทำสิ่งทั้งหลายในหนทางของพวกเขาเอง หากเจ้าไม่ละวางสิ่งทั้งหลายเช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของชีวิตของเจ้า

พระเจ้าทรงทำให้บรรดาผู้ที่รับใช้พระองค์มีความเพียบพร้อมอยู่เสมอ และไม่ทรงขับพวกเขาออกไปง่ายๆ

หากเจ้ายอมรับการพิพากษาและการติสอนจากพระวณะของพระเจ้าอย่างแท้จริง

หากเจ้าสามารถละวางการปฏิบัติและกฎเกณฑ์ทั้งหลายทางศาสนาแบบเก่าของเจ้าไว้ก่อนได้

และหยุดใช้มโนคติอันหลงผิดเก่าๆ ทางศาสนามาเป็นตัววัดพระวณะของพระเจ้าในวันนี้

เมื่อนั้นเท่านั้นจึงจะมือนาคสำหรับเจ้า แต่หากเจ้ายึดติดกับสิ่งเก่าๆ

หากเจ้ายังคงหวงแหนความล้ำค่าของพวกเขา

เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีหนทางที่เจ้าจะสามารถได้รับการช่วยเหลือได้ พระเจ้าไม่ทรงเหลียวแลผู้คนเช่นนั้น หากเจ้าปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมจริงๆ

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ต้องปลงใจที่จะปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่างจากเมื่อก่อน โดยสิ้นเชิง

แม้ว่าสิ่งที่ได้ทำไปแล้วเมื่อก่อนนั้นจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระเจ้า

เจ้าก็ต้องยังคงสามารถละวางมันและหยุดยึดติดกับมันได้

แม้ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างชัดเจน กระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง วันนี้เจ้าต้องละวางมัน เจ้าต้องไม่ยึดมันกับมัน นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์

ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องได้รับการเริ่มใหม่ ในพระราชกิจของพระเจ้าและพระวาระของพระเจ้านั้น

พระองค์ไม่ทรงอ้างอิงถึงสิ่งเก่าๆ ทั้งหลายที่เคยเป็นเมื่อก่อน พระองค์ไม่ทรงขุดเข้าไปในปมเก่าๆ

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า

และไม่ทรงยึดติดกับแม้กระทั่งพระวาระของพระองค์เองจากอดีต—

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ใดๆ ดังนั้นหากเจ้า ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

ยึดติดกับสิ่งทั้งหลายในอดีตอยู่เสมอ หากเจ้าปฏิเสธที่จะปล่อยสิ่งเหล่านั้นไป

และนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ในรูปแบบตายตัวอย่างเคร่งครัด

ในขณะที่พระเจ้าไม่ได้ทรงพระราชกิจโดยใช้วิธีการที่พระองค์ทรงเคยใช้มาก่อนอีกต่อไป

เช่นนั้นแล้วคำพูดและการกระทำทั้งหลายของเจ้าจะไม่ยุ่งเหยิงหรือ?

เจ้าไม่ได้กลายมาเป็นศัตรูของพระเจ้าแล้วหรือ?

เจ้าเต็มใจที่จะปล่อยให้ชีวิตทั้งชีวิตของเจ้าต้องพินาศและล่มจมไปกับสิ่งเก่าๆ เหล่านี้หรือ? สิ่งเก่าๆ

เหล่านี้จะทำให้เจ้าเป็นใครบางคนที่ยึดขวางพระราชกิจของพระเจ้า—เจ้าต้องการเป็นคนประเภทนั้นหรือ?

หากเจ้าไม่ต้องการอย่างนั้นจริงๆ เช่นนั้นแล้ว ก็จงหยุดสิ่งที่เจ้ากำลังทำอยู่โดยเร็วแล้วหันกลับ

เริ่มต้นทุกอย่างใหม่อีกครั้ง พระเจ้าจะไม่ทรงจดจำการปรนนิบัติในอดีตของเจ้า

ด้วยความเชื่อในพระเจ้าของเจ้า เจ้าควรเชื่อฟังพระเจ้า

เหตุใดเจ้าจึงเชื่อในพระเจ้า? ผู้คนส่วนใหญ่งงกับคำถามนี้

พวกเขาไม่มองสองด้านที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงตลอดเวลาเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงกับพระเจ้าในสวรรค์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเชื่อในพระเจ้าไม่ใช่เพื่อที่จะเชื่อฟังพระเจ้า

แต่เพื่อที่จะรับประโยชน์เฉพาะบางอย่าง หรือเพื่อหลบหนีจากความทุกข์ที่ความวิบัตินำมา

มีเพียงตอนนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะเชื่อฟังบ้าง ความเชื่อฟังของพวกเขาไม่จริงใจ

ความเชื่อฟังของพวกเขาเป็นไปเพื่อความเป็นไปได้ส่วนบุคคลที่จะประสบความสำเร็จจาก “อาชีพ”

แห่งการเชื่อในพระเจ้า และเพราะถูกบังคับ เช่นนั้นแล้ว เหตุใดกันแน่เจ้าจึงเชื่อในพระเจ้า?

หากเหตุผลคือเพื่อความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จจาก “อาชีพ”

แห่งการเชื่อในพระเจ้าและชะตากรรมของเจ้าแต่เพียงประการเดียวเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

ก็น่าจะเป็นการดีกว่าหากเจ้าไม่ได้เชื่อในพระเจ้าเลยโดยสิ้นเชิง ความเชื่อแบบนี้เป็นการหลอกลวงตัวเอง เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ตัวเองและเป็นการเลื่อมใสตัวเอง

หากความเชื่อของเจ้าไม่ได้ก่อเกิดบนรากฐานของความเชื่อฟังในพระเจ้าแล้วไซ้

ในที่สุดเจ้าก็จะถูกลงโทษเพราะการต่อต้านพระองค์

ทุกคนที่ไม่แสวงหาความเชื่อฟังพระเจ้าในความเชื่อของตนนั้นก็เท่ากับต่อต้านพระองค์

พระเจ้าทรงขอให้ผู้คนแสวงหาความจริง ขอให้พวกเขากระหายในพระวจนะของพระองค์

กินและดื่มพระวจนะของพระองค์ และนำเอาพระวจนะไปฝึกฝนปฏิบัติ

เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะเชื่อฟังพระเจ้าได้สำเร็จ หากสิ่งเหล่านี้เป็นเจตนาที่แท้จริงของเจ้าแล้วไซ้

ย่อมแน่นอนว่า พระเจ้าจะทรงอภัยโทษเจ้า และจะทรงเปี่ยมพระคุณต่อเจ้าอย่างแน่นอน

เรื่องนี้ไม่มีข้อกังขาและไม่มีทางเปลี่ยนแปลง หากเจตนาของเจ้าคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า

และเจ้ามีจุดมุ่งหมายอื่น นั่นก็หมายความว่าทุกอย่างที่เจ้าพูดและทำ—

การอธิษฐานของเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และแม้แต่ทุกการกระทำของเจ้า—ก็จะเป็นการต่อต้านพระเจ้า

เจ้าอาจพูดจาอ่อนหวานและมีมารยาดี การกระทำและการแสดงออกทุกอย่างของเจ้าอาจจะถูกต้องเหมาะสม

และเจ้าอาจจะดูเหมือนคนที่เชื่อฟัง

แต่เมื่อมาถึงเรื่องของเจตนาของเจ้าและทัศนคติเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าแล้ว

ทุกอย่างที่เจ้าทำนั้นเป็นไปในการต่อต้านพระเจ้า ทุกอย่างที่เจ้าทำนั้นเป็นความชั่ว

ผู้คนที่ปรากฏว่าเชื่อฟังราวกับลูกแกะ แต่กลับมีเจตนาชั่วเก็บงำอยู่ในหัวใจนั้น ก็คือพวกหมาป่าในคราบลูกแกะ

พวกเขาทำให้พระเจ้าทรงขุ่นเคืองโดยตรง และพระเจ้าก็จะไม่ละเว้นพวกเขาแม้แต่คนเดียว

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเปิดเผยพวกเขาทุกๆ

คนออกมาและจะแสดงให้เห็นว่าบรรดาพวกหน้าซื่อใจคดนั้นจะถูกรังเกียจและปฏิเสธ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน แต่จงอย่ากังวลไปเลย

พระเจ้าจะพิจารณาจัดการและจำหน่ายกำจัดพวกเขาทั้งหมดทุกคนตามลำดับอันสมควร

หากเจ้าไม่สามารถยอมรับความสว่างใหม่จากพระเจ้า

และไม่สามารถเข้าใจทุกอย่างที่พระเจ้าทรงทำในวันนี้และเจ้าไม่แสวงหา หรือกลับกังขาเป็นอื่น ค่วนคัดลिन หรือพินิจพิเคราะห์และวิเคราะห์มัน เช่นนั้นก็เท่ากับว่าเจ้าไม่มีใจจะเชื่อฟังพระเจ้า

หากในเวลาที่มีความสว่างแห่งปัจจุบันปรากฏขึ้น

เจ้ายังคงถนอมความล้าค่าของความสว่างแห่งวันวานและต่อต้านพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

เจ้าก็ไม่มีอะไรดีไปกว่าคนไร้สาระคนหนึ่ง—เจ้าคือหนึ่งในพวกที่จิตใจต่อต้านพระเจ้า

หัวใจสำคัญในการเชื่อฟังพระเจ้านั้นคือการซาบซึ้งกับความสว่างใหม่ และการสามารถยอมรับและนำไปปฏิบัติได้ สิ่งนี้เท่านั้นคือการเชื่อฟังอย่างแท้จริง

พวกซึ่งขาดความเต็มใจที่จะโหยหาพระเจ้านั้นจะไม่สามารถบนอบต่อพระเจ้าโดยเจตนาได้

และสามารถทำได้เพียงโต้แย้งพระเจ้าอันเป็นผลจากความพึงพอใจของพวกเขาต่อสถานะที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

ที่มนุษย์ไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้นั้นก็เพราะเขาถูกครอบงำโดยสิ่งซึ่งมาก่อน

สิ่งทั้งหลายซึ่งมาก่อนได้ให้มนโคติที่หลงผิดและจินตนาการเกี่ยวกับพระเจ้าในทุกลักษณะกับผู้คน

และสิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นพระฉายาของพระเจ้าในจิตใจของพวกเขา ดังนั้น

สิ่งที่พวกเขาเชื่อนั้นเป็นมนโคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง และเป็นมาตรฐานของจินตนาการของพวกเขาเอง

หากเจ้าประเมินวัดพระเจ้าผู้ทรงปฏิบัติพระราชกิจจริงในวันนี้โดยเทียบกับพระเจ้าในจินตนาการของตัวเอง

เช่นนั้นแล้ว ความเชื่อของเจ้าก็มาจากซาตาน และแปดเปื้อนด้วยการเลือกชอบของตัวเอง—

พระเจ้าไม่ต้องการความเชื่อประเภทนี้ ไม่ว่าวิถีสถานะของพวกเขาจะสูงส่งเพียงใด

และไม่ว่าการทุ่มเทอุทิศของพวกเขาจะมากเพียงใด—

ต่อให้พวกเขาได้อุทิศความพยายามทั้งชีวิตให้กับพระราชกิจของพระองค์ และได้พลีชีพของพวกเขาเอง—

พระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับใครก็ตามที่มีความเชื่อเช่นนี้

พระองค์ก็แค่ทรงมอบพระคุณเพียงเล็กน้อยให้แก่พวกเขาและให้โอกาสพวกเขาชื่นชมกับมันเพียงชั่วยาม

ผู้คนเช่นนี้ไม่สามารถนำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงพระราชกิจในตัวพวกเขา

และพระเจ้าจะกำจัดพวกเขาทีละคนตามลำดับอันสมควร จะหนุ่มสาวและแก่เฒ่าก็ไม่ต่างกัน

พวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าในความเชื่อของตนและมีเจตนาที่ผิดนั้น ก็คือผู้ที่ต่อต้านและขัดขวาง

และผู้คนเช่นนี้จะต้องถูกพระเจ้างำจัดอย่างไม่มีคำถามเลย พวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเลยแม้แต่นิดเดียว

ผู้ที่แค่เพียงรับรู้พระนามของพระองค์เท่านั้น

และพอจะมีสัมผัสในจิตใจมีเมตตาและความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าอยู่บ้าง

แต่ก็ยังไม่วางตามให้ทันอย่างพระบาทของพระวิญญูณบริสุทธิ์

และไม่เชื่อฟังพระราชากิจและพระวณะปัจจุบันของพระวิญญูณบริสุทธิ์—

ผู้คนเหล่านี้มีชีวิตท่ามกลางพระคุณของพระเจ้า

และจะไม่ได้รับการทรงรับไว้หรือได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้า

พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางความเชื่อฟังของมนุษย์ ผ่านทางการกิน การดื่ม

และความชื่นชมยินดีในพระวณะของพระเจ้า และผ่านทางความทุกข์และกระบวนการถลุงในชีวิตของพวกเขา

ด้วยความเชื่อเช่นนี้เท่านั้นที่อุปนิสัยของผู้คนจะเปลี่ยนแปลงได้

และหลังจากนี้เท่านั้นพวกเขาจึงจะครอบครองความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าได้

การไม่พึงพอใจกับการใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพระคุณของพระเจ้า การโหยหาและการค้นหาความจริงอย่างจริงจัง

และการแสวงหาการรับไว้โดยพระเจ้า—

นี่คือความหมายของการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างมีสติและนี่เองคือศรัทธาประเภทที่พระเจ้าทรงต้องการโดยแท้

ผู้คนที่ไม่ว่าอะไรเลยนอกจากชื่นชมอยู่กับพระคุณของพระเจ้านั้นจะไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

หรือเปลี่ยนแปลงได้ และความเชื่อฟัง ศรัทธาอันแก่กล้า ความรัก

และความอดทนนั้นเป็นสิ่งผิวเผินทั้งสิ้น

บรรดาผู้ที่เอาแต่ชื่นชมในพระคุณของพระเจ้าเท่านั้นจะไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

และแม้ในกรณีที่พวกเขารู้จักพระเจ้า ความรู้ของพวกเขาก็เป็นเพียงผิวเผิน และพวกเขากล่าวถึงสารพัดเช่น

“พระเจ้าทรงรักมนุษย์” หรือ “พระเจ้าทรงมีความสงสารเห็นใจต่อมนุษย์” สิ่งนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนของชีวิตมนุษย์

และไม่ได้แสดงว่าผู้คนรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง หากในเวลาทีพระวณะของพระเจ้าถลุงพวกเขา

หรือในเวลาทีการทดสอบของพระองค์มาถึงพวกเขา ผู้คนจะไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้—

หากแทนทีจะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับแคลงใจและไม่ผ่านการทดสอบ—

นั่นก็หมายความว่าพวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย ภายในพวกเขานั้น

มีกฎเกณฑ์และข้อห้ามหลายอย่างเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า

ประสบการณ์เก่าอันเป็นผลลัพธ์ของหลายปีแห่งความเชื่อ

หรือคำสอนนานาสารพันที่มีพื้นฐานมาจากพระคัมภีร์ ผู้คนเช่นนี้จะเชื่อฟังพระเจ้าได้หรือ?

ผู้คนเหล่านี้เต็มไปด้วยสิ่งทั้งหลายในแบบมนุษย์—พวกเขาจะเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างไร? “ความเชื่อฟัง”

ของพวกเขาเป็นไปตามความเลือกชอบส่วนบุคคล—พระเจ้าทรงต้องการความเชื่อฟังเช่นนี้หรือ?

นี่ไม่ใช่ความเชื่อฟังพระเจ้า แต่เป็นการยึดติดอยู่กับคำสอนต่างหาก

มันเป็นความพึงพอใจในตัวเองและการปลอบใจตัวเองเท่านั้น หากเจ้าพูดว่านี่คือความเชื่อฟังในพระเจ้า

มิใช่ว่าเจ้าหมื่นประมาทพระเจ้าหрокหรือ? เจ้าเป็นฟาโรห์อียิปต์ เจ้าทำชั่ว
และเจ้ากระทำการในงานต่อต้านพระเจ้าอย่างซัดแข็ง—พระเจ้าต้องการให้เจ้ารับใช้เช่นนี้หรือ?
ทางที่ดีที่สุดเจ้าควรจะรีบกลับใจเสีย และพยายามให้ได้มาซึ่งการตระหนักรู้ในตนเองบ้าง หากทำไม่ได้
เจ้าก็เพียงเดินจากไปเสียจะดีกว่า
นั่นจะเป็นการดีกว่าตัวเจ้าเสียมากกว่าที่จะมาแอบอ้างการปรนนิบัติพระเจ้าแบบผิดๆ เช่นนี้
เจ้าจะไม่ขัดขวางและรบกวน เจ้าจะรู้ที่ทางของเจ้าและดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี—นั่นจะไม่ดีกว่าหрокหรือ?
และเจ้าก็จะไม่ถูกลงโทษเพราะการต่อต้านพระเจ้า!

พระสัญญาต่อบรรดาผู้ซึ่งได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

อะไรคือเส้นทางที่พระเจ้าทรงใช้ในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม? เส้นทางนั้น รวมแง่มุมด้านใดไว้บ้าง?

เจ้าเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าหรือไม่?

เจ้าเต็มใจที่จะยอมรับการพิพากษาและการติสอนของพระองค์หรือไม่? เจ้ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้?

หากเจ้าไม่มีความรู้ที่จะพูดถึง เช่นนั้นแล้วนี่ก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าเจ้ายังคงไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้า

ว่าเจ้ายังไม่ได้รับการทำให้รู้แจ้งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่อย่างใดเลย

มันเป็นไปไม่ได้ที่ผู้คนเช่นนั้นจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

พวกเขาจะได้รับพระคุณเพียงปริมาณเล็กน้อยที่พอจะชื่นชมได้ในเวลาสั้นๆ และมันจะไม่ยืนยาว

ผู้คนไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้

หากพวกเขามัวแต่ชื่นชมไปกับพระคุณของพระองค์

บางคนรู้สึกพึงพอใจเมื่อเนื้อหาของพวกเขามีสันติสุขและความชื่นชมยินดี

เมื่อชีวิตของพวกเขาเป็นไปอย่างง่ายดายและปราศจากความทุกข์ยากหรือโศคร้าย

เมื่อพวกเขาทั้งครอบครัวมีชีวิตอยู่ในความปรองดอง ไม่มีการโต้เถียงกัน หรือการโต้แย้ง—

และพวกเขาอาจถึงขั้นเชื่อว่า นี่คือพระพรของพระเจ้า ในความเป็นจริง มันเป็นแค่พระคุณของพระเจ้า

พวกเขายังต้องไม่พึงพอใจไปกับการแค่ได้ชื่นชมไปกับพระคุณของพระเจ้า

ความคิดเช่นนั้นช่างไร้ความละเอียดอ่อนเหลือเกิน ต่อให้เจ้าอ่านพระวจนะของพระเจ้าทุกวัน

และอธิษฐานทุกวัน และจิตวิญญาณของเจ้ารู้สึกชื่นชมยินดีอย่างใหญ่หลวง และมีสันติสุขเป็นพิเศษ

หากสุดท้ายแล้ว เจ้าก็ยังไม่มียะไรจะพูดถึงความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์

และไม่ได้ผ่านประสบการณ์อะไรมาเลย และไม่สำคัญว่า

เจ้าจะได้กินและดื่มพระวจนะของพระเจ้ายามากสักเท่าไร

หากความรู้สึกทั้งมวลของเจ้าคือสันติสุขและความชื่นชมยินดีทางจิตวิญญาณ

และรู้สึกว่พระวจนะของพระเจ้าหวานหูเหนือใดเทียม ราวกับว่าเจ้าไม่สามารถชื่นชมได้เพียงพอ

แต่เจ้าไม่มีประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงแม้แต่น้อยต่อพระวจนะของพระเจ้า

และปราศจากความเป็นจริงแห่งพระวจนะของพระองค์อย่างสิ้นเชิง เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะสามารถได้รับอะไรจากความเชื่อเช่นนั้นในพระเจ้า?

หากเจ้าไม่สามารถใช้ชีวิตตามแก่นสารแห่งพระวจนะของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว

การกินและการดื่มพระวจนะเหล่านี้ของเจ้า และคำอธิษฐานของเจ้าก็คงไม่มีค่าอะไรนอกจากการเชื่อทางศาสนา

ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าและไม่สามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระ

เจ้า ผู้คนซึ่งได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าคือผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความจริง

สิ่งที่พระเจ้าทรงรับไว้ไม่ใช่เนื้อหาของมนุษย์ ไม่ใช่สิ่งต่างๆ ที่เป็นของเขา แต่เป็นส่วนซึ่งอยู่ภายในตัวเขาที่เป็นของพระเจ้า ดังนั้น เมื่อพระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม พระองค์มิได้ทรงทำให้เนื้อหาของพวกเขามีความเพียบพร้อม แต่เป็นหัวใจของพวกเขา เพื่อช่วยให้หัวใจของพวกเขาได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า ซึ่งกล่าวได้ว่า โดยสาระสำคัญแล้ว การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมของพระเจ้านี้ก็คือการทำให้หัวใจของมนุษย์มีความเพียบพร้อม เพื่อที่หัวใจดวงนี้จะหันมาหาพระเจ้า และเพื่อที่มันจะรักพระองค์

เนื้อหาของมนุษย์เป็นเลือดเนื้อ ไม่มีประโยชน์อะไรที่พระเจ้าจะทรงรับเนื้อหาของมนุษย์ไว้ เพราะเนื้อหาของมนุษย์นั้นเป็นบางสิ่งซึ่งมีการเสื่อมสลายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่สามารถได้รับมรดกหรือพระพรของพระองค์ได้ หากเนื้อหาของมนุษย์ได้ถูกทรงรับไว้ และมีเพียงแก่เนื้อหาของมนุษย์เท่านั้นที่อยู่ในกระแสทางเดินนี้ เช่นนั้น ต่อให้มนุษย์ขึ้นชื่อว่าอยู่ในกระแสหัวใจของเขาก็เป็นของซาตาน ในกรณีที่เป็นเช่นนั้น

ไม่เพียงแต่ผู้คนจะได้รับความสามารถที่จะกลายมาเป็นการสำแดงของพระเจ้าได้

แต่พวกเขาก็กลับกลายมาเป็นภาระของพระองค์เช่นกัน และดังนั้น

การทรงเลือกผู้คนของพระเจ้านี้ก็จะกลายเป็นไร้ความหมาย

บรรดาผู้ที่พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะทำให้เพียบพร้อมทุกคนจะได้รับพระพรของพระองค์และมรดกของพระองค์ นั่นก็คือ พวกเขาได้รับเอาสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็น เพื่อที่จะได้กลายมาเป็นสิ่งที่พวกเขามีอยู่ภายใน

พวกเขามีพระวณะทั้งมวลของพระเจ้าอุปถัมภ์ขึ้นเป็นพวกเขา พระเจ้าจะทรงเป็นอะไรก็ตาม

พวกเขาก็สามารถจะรับมันเข้าไปได้ทั้งหมดในสภาพนั้นอย่างไม่ผิดเพี้ยน

และด้วยเหตุนี้จึงใช้ชีวิตตามความจริงได้ นี่คือนุกลิขิตประเภทที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า และเป็นผู้ซึ่งได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า

มีเพียงคนบางคนซึ่งเป็นเช่นนั้นที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับพระพรซึ่งพระเจ้าประทานให้

1. การได้รับความรักทั้งมวลของพระเจ้า
 2. การกระทำอันสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
 3. การได้รับการทรงนำของพระเจ้า การมีชีวิตอยู่ในความสว่างของพระเจ้า และการได้รับความรู้แจ้งของพระเจ้า
 4. การใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกในภาพลักษณ์ที่พระเจ้าทรงรัก การรักพระเจ้าอย่างแท้จริงจนกระทั่งเปโตร ได้ทำถูกตรึงกางเขนเพื่อพระเจ้า และคู่ควรที่จะตายเพื่อการตอบสนองความรักของพระเจ้า
- การมีสง่าราศีเดียวกันกับเปโตร

5. การได้รับความรัก ความเคารพ และความเลื่อมใสจากทุกคนบนโลก
6. การพิชิตทุกแง่มุมของพันธนาการแห่งความตายและแดนคนตาย การไม่ให้โอกาสซาตานได้ทำงานของมัน การถูกพระเจ้าทรงครอบครอง การมีชีวิตอยู่ภายในจิตวิญญาณที่สดชื่นและมีชีวิตชีวา และการไม่เหนื่อยล้า
7. การมีสำนึกรับรู้ถึงความปละมลทินและความดื้อดึงเกินกว่าจะพรรณนาทุกเวลาตลอดชีวิต ราวกับผู้ที่ได้มองดูการมาถึงของวันแห่งพระสิริของพระเจ้า
8. การได้รับสง่าราศีไปพร้อมกันกับพระเจ้า และได้รับโฉมหน้าซึ่งคล้ายคลึงกับเหล่าวิสุทธิชนผู้เป็นที่รักของพระเจ้า
9. การได้กลายเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงรักบนแผ่นดินโลก ซึ่งก็คือ บุตรผู้เป็นที่รักคนหนึ่งของพระเจ้า
10. การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและการขึ้นไปพร้อมกับพระเจ้าสู่สวรรค์ชั้นที่สาม และการอยู่เหนือเนื้อหนัง

มีเพียงผู้คนที่สามารถสืบทอดพระพรของพระเจ้าเท่านั้นที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและถูกทรงรับไว้โดยพระเจ้า ณ เพลานี้ เจ้าได้รับอะไรบ้างหรือยัง?

พระเจ้าได้ทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมไปถึงขั้นไหนแล้ว?

พระเจ้าไม่ได้ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยการลุ่ม

การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมของพระองค์นั้นมีเงื่อนไข และมีผลลัพธ์ซึ่งมองเห็นได้ชัดเจน

มิใช่เป็นดังที่มนุษย์จินตนาการว่า トラบที่เขามีความเชื่อในพระเจ้าแล้วไซ้

เขาจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า

และเขาจะสามารถได้รับพระพรและมรดกของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก สิ่งต่างๆ

เหล่านั้นลำบากยากเย็นเหลือเกิน—ไม่ต้องพูดอะไรถึงการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของผู้คนด้วย ในเวลานี้

สิ่งที่พวกเจ้าควรแสวงหาเป็นสำคัญก็คือ การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง

และได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าผ่านผู้คน เรื่องราว และสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เจ้าได้เผชิญ

เพื่อที่สิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเป็นจะถูกกอบปรักกันขึ้นเป็นพวกเจ้ามากกว่าเดิม

ก่อนอื่นเจ้าต้องได้รับมรดกของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

เช่นนี้เท่านั้นที่เจ้าจะได้กลายเป็นมีสิทธิที่จะสืบทอดพระพรต่างๆ ที่มากขึ้นและยิ่งใหญ่ขึ้นจากพระเจ้า

เหล่านี้คือสรรพสิ่งที่พวกเจ้าควรแสวงหา และเป็นสิ่งที่เจ้าควรเข้าใจก่อนอื่นใดทั้งหมด

ยิ่งเจ้าแสวงหาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่งมากขึ้นเท่าไร

เจ้าก็จะยังสามารถมองเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่งมากขึ้นเท่านั้น

อันจะส่งผลให้เจ้าพยายามอย่างแข็งขันที่จะเข้าสู่การเป็นอยู่ของพระวณะของพระเจ้า

และเข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระองค์ผ่านมุมมองที่แตกต่างและในเรื่องราวต่างๆ
เจ้าไม่สามารถพอใจกับสถานะนิ่งเฉยเช่นนั้นได้ เช่น การที่เพียงไม่ทำบาป หรือไม่มีมโนคติที่หลงผิด
ไม่มีปรัชญาสำหรับการดำเนินชีวิต และไม่มีเจตจำนงเยี่ยงมนุษย์
พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมในหลากหลายวิธี
ทุกสาระเรื่องราวล้วนมีความเป็นไปได้ของการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแฝงอยู่
และพระองค์ทรงสามารถทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมไม่เพียงในสถานะเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นบวก
แต่ในสถานะเงื่อนไขที่เป็นลบด้วยเช่นกัน เพื่อให้สิ่งที่เจ้าได้รับนั้นมีปริมาณล้นเหลือมากขึ้น ในแต่ละวัน
มีโอกาสมหาศาลที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม และโอกาสต่างๆ
ที่จะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า หลังผ่านประสบการณ์ดังกล่าวมาสักช่วงเวลาหนึ่ง
เจ้าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง
และจะเข้าใจไปเองโดยธรรมชาติในหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเจ้าเคยไม่รู้เท่าทันมาก่อน
จะไม่มีคำถามจำเป็นสำหรับคำแนะนำจากคนอื่น ๆ พระเจ้าจะทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าโดยที่เจ้าไม่รู้ตัวเลย
เพื่อที่เจ้าก็จะได้รับความรู้แจ้งในทุกสรรพสิ่ง และเข้าสู่ประสบการณ์ทั้งหมดของเจ้าอย่างละเอียด
แน่นอนว่าพระเจ้าจะทรงนำเจ้าเพื่อที่เจ้าจะไม่เบนทิศไปทางซ้ายหรือทางขวา และดังนั้น
เจ้าก็จะก้าวเดินไปบนเส้นทางของการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าไม่สามารถถูกจำกัดอยู่ที่ความเพียบพร้อมโดยการกินและการ
ดื่มพระวณะของพระเจ้า การได้รับประสบการณ์ในแบบนั้นเป็นเพียงด้านเดียวเกินไป จะครอบคลุมน้อยเกินไป
และอาจจำกัดผู้คนไว้เพียงในวงเขตที่เล็กมาก เช่นนี้แล้ว
ผู้คนก็จะขาดการบำรุงเลี้ยงทางจิตวิญญาณที่พวกเขาพึงต้องมีไปอย่างมาก
หากพวกเจ้าปรารถนาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
เจ้าต้องเรียนรู้ว่าจะได้รับประสบการณ์ได้อย่างไรในทุกเรื่อง จนสามารถได้รับความรู้แจ้งในทุกๆ
สิ่งที่เกิดขึ้นกับเจ้า ไม่ว่าจะดีหรือร้าย มันควรจะนำมาซึ่งประโยชน์แก่ตัวเจ้า และไม่ควรทำให้เจ้าเป็นลบ
จะอย่างไรก็ช่าง เจ้าควรสามารถพิจารณาสิ่งต่างๆ ณ ขณะที่ยืนอยู่เคียงข้างพระเจ้า
และไม่วิเคราะห์หรือศึกษาสิ่งเหล่านั้นจากมุมมองของมนุษย์
(นี่จะเป็นการเบี่ยงเบนอย่างหนึ่งในประสบการณ์ของเจ้า) หากเจ้าได้รับประสบการณ์ดังกล่าว
เมื่อนั้นหัวใจของเจ้าจะเต็มอิ่มไปด้วยภาระต่างๆ ของชีวิตเจ้า
เจ้าจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างแห่งโคมพระพักตร์ของพระเจ้าตลอดเวลา
ไม่เบี่ยงเบนไปอย่างง่ายดายในการปฏิบัติตนของเจ้า ผู้คนเช่นนั้นมีอนาคตอันสดใสรออยู่เบื้องหน้าพวกเขา
มีโอกาสมหาศาลเหลือเกินที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า ทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่า

พวกเขาก็เป็นใครบางคนที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่ และ
พวกเขาก็มีความแน่วแน่ที่จะรับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า ที่จะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า
และได้รับพระพรและมรดกจากพระองค์หรือไม่ แต่ความแน่วแน่ออย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ
พวกเขาก็ต้องมีความรู้อย่างมาก ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะมีการเบี่ยงเบนอยู่เสมอในการปฏิบัติตนของพวกเขา
พระเจ้าเต็มพระทัยที่จะทำให้พวกเขาก็ทั้งหมดทุกคนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ตามที่เป็นอยู่ตอนนี้
แม้ผู้คนส่วนใหญ่ได้ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้ามาเป็นเวลานานมากแล้ว
พวกเขาก็ยังจำกัดตัวเองอยู่เพียงแค่ผลิตเพลินสำราญอยู่ในพระคุณของพระเจ้า
และเต็มใจเพียงให้พระเจ้าทรงมอบความสะดวกสบายของเนื้อหนังเพียงเล็กน้อยแก่พวกเขา
แต่ยังคงไม่เต็มใจที่จะได้รับวิวิธที่มากกว่านั้น และสูงส่งกว่านั้น
นี่แสดงว่าหัวใจของมนุษย์ยังคงอยู่ภายนอกเสมอ แม้ว่างานของมนุษย์ การรับใช้ของเขา
และหัวใจรักของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าจะมีผลดีต่างๆ น้อยลงทุกที
เท่าที่พิจารณาจากแก่นแท้ภายในตัวเขาและการคิดล้าหลังของเขา
มนุษย์ยังคงแสวงหาสันติสุขและความชื่นชมยินดีของเนื้อหนังตลอดเวลา
และไม่ใส่ใจทั้งสิ้นว่าสภาพเงื่อนไขต่างๆ มีไว้เพื่อสิ่งใด
และพระเจ้าอาจมีพระประสงค์อะไร ในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และดังนั้น
ชีวิตของผู้คนส่วนใหญ่จึงยังคงหยาบขาดความละเอียดอ่อนและเสื่อมโทรม
ชีวิตของพวกเขาจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่น้อย พวกเขาแค่ไม่ได้ถือว่าความเชื่อในพระเจ้าเป็นเรื่องสำคัญ
ราวกับว่าพวกเขามีความเชื่อเพียงเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ออกทำออกทางไปเรื่อยเปื่อยและใช้ชีวิตผ่านไปวันๆ
ในแบบเดิมๆ ล่องลอยเคี้ยวกว้าง ไปในการดำรงอยู่ที่ไร้จุดประสงค์
มีเพียงน้อยนิดที่เป็นผู้ซึ่งสามารถแสวงหาที่จะเข้าสู่พระวาระของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง ได้รับสิ่งต่างๆ
ที่มากกว่าและมั่งคั่งกว่า กลายเป็นผู้คนที่มีฐานะมั่งคั่งกว่าในพระนิเวศของพระเจ้าในวันนี้
และได้รับพระพรจากพระเจ้ามากกว่า
หากเจ้าแสวงหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
และสามารถได้รับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้บนแผ่นดินโลก
หากเจ้าแสวงหาการได้รับการทำให้รู้แจ้งโดยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง และไม่ปล่อยให้หลายปีเลื่อนผ่านไปเฉยๆ
นี่คือเส้นทางในอุดมคติที่จะเข้าสู่อย่างกระฉับกระเฉง
เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงกลายเป็นมีค่าพอและมีสิทธิ์ที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
เจ้าคือผู้ที่แสวงหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่?
เจ้าเป็นผู้ที่มีความจริงใจจริงใจในทุกสรรพสิ่งอย่างแท้จริงหรือไม่?

เจ้ามีจิตวิญญาณแห่งความรักเพื่อพระเจ้าเถกเช่นที่เปโตรมีหรือไม่?

เจ้ามีเจตจำนงที่จะรักพระเจ้าอย่างที่พระเยซูทรงมีหรือไม่? เจ้าได้มีความเชื่อในพระเยซูมาหลายปี

เจ้าเคยเห็นหรือไม่ว่า พระเยซูทรงรักพระเจ้าเช่นไร? พระเยซูคือผู้ที่เจ้าเชื่ออย่างแท้จริงหรือไม่?

เจ้าเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงภาคปฏิบัติของวันนี้

เจ้าเคยเห็นหรือไม่ว่าพระเจ้าผู้ทรงภาคปฏิบัติที่มีเนื้อหนังทรงรักพระเจ้าในสวรรค์อย่างไร?

เจ้ามีความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า นั่นก็เพราะ

การตรึงกางเขนของพระเยซูเพื่อประโยชน์ต่อการไถ่บาปมวลมนุษย์ และการอัศจรรย์ต่างๆ

ที่พระองค์ทรงกระทำนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันทั่วไป

กระนั้นความเชื่อของมนุษย์ก็ไม่ได้มาจากความรู้หรือความเข้าใจที่แท้จริงต่อพระเยซูคริสต์

เจ้าเชื่อในพระนามของพระเยซูเท่านั้น แต่เจ้าไม่ได้เชื่อในพระวิญญาณของพระองค์

เพราะเจ้าไม่ใส่ใจแม้แต่อย่างใดว่าพระเยซูทรงรักพระเจ้าเช่นไร

ความเชื่อในพระเจ้าของเจ้านั้นช่างไร้เดียงสาเหลือเกิน ทั้งที่ที่มีความเชื่อในพระเยซูมาหลายปี

เจ้าก็ไม่ว่าจะรักพระเจ้าอย่างไร นี่ไม่ได้ทำให้เจ้าเป็นคนโง่ที่สุดในโลกหรอกหรือ?

นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่าหลายปีที่ผ่านมา เจ้าได้กินอาหารขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าไปอย่างสูญเปล่า

ไม่เพียงแต่เราที่ไม่ชอบผู้คนเยี่ยงนี้ เราเชื่อมั่นว่าองค์พระเยซูคริสต์เจ้า—ผู้ที่เจ้าเคารพเทิดทูน—

ก็จะไม่ชอบพวกเขาเช่นกัน ผู้คนเช่นนั้นจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้อย่างไร?

เจ้าไม่รู้สึกลบขยิบจนหน้าแดงเข้มหรือ? เจ้าไม่รู้สึกล้ออายหรือ?

เจ้ายังคงมีความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าอีกหรือ?

พวกเจ้าทั้งหมดเข้าใจความหมายของสิ่งที่เราได้พูดไปแล้วหรือไม่?

คนชั่วจะถูกลงโทษอย่างแน่นอน

จงมองเข้าไปในตัวของพวกเขาเองเพื่อดูว่าเจ้าปฏิบัติความชอบธรรมในทุกสิ่งที่เจ้าทำหรือไม่

และการกระทำทุกอย่างของเจ้าได้รับการเฝ้าดูจากพระเจ้าหรือไม่

นี่คือหลักการซึ่งบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าใช้ในการปฏิบัติกิจธุระต่างๆ ของพวกเขา

เจ้าจะได้รับการเรียกขานว่ามีความชอบธรรมเพราะพวกเขาสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยได้

และเพราะเจ้ายอมรับการดูแลและการปกป้องจากพระเจ้า ในสายพระเนตรของพระเจ้า ทุกคนที่ยอมรับการดูแล

การปกป้อง และความเพียบพร้อมจากพระเจ้า และผู้ที่พระองค์ได้ทรงรับไว้แล้ว มีความชอบธรรม

และพระองค์ทรงถือว่าพวกเขาทั้งหมดมีค่า ยิ่งเจ้ายอมรับพระวาระปัจจุบันของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่าไร

เจ้าก็จะยังสามารถได้รับและเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น และดังนั้นแล้ว

เจ้าก็จะยังสามารถใช้ชีวิตตามพระวาระของพระเจ้าและสนองต่อข้อพึงประสงค์ของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้น

นี่คือพระบัญชาของพระเจ้าสำหรับพวกเขา และมันเป็นสิ่งที่พวกเขาทั้งหมดควรที่จะสามารถสัมฤทธิ์ผลได้

หากเจ้าใช้มโนคติอันหลงผิดของตัวเองเพื่อวัดและจำกัดเขตพระเจ้า

ราวกับว่าพระเจ้าทรงเป็นรูปปั้นดินเหนียวที่ไม่เปลี่ยนแปลง และหากเจ้าจำกัดเขตพระเจ้า

ให้อยู่ภายในขอบเขตของพระคัมภีร์และจำกัดวงพระองค์ไว้ภายในวงเขตงานที่จำกัดอย่างสิ้นเชิง

เช่นนั้นแล้วนี่ก็พิสูจน์ว่าพวกเขาได้กล่าวโทษพระเจ้า

เพราะพวกเขายึดในชุดพันธสัญญาเดิมรับเอาพระเจ้าเป็นรูปเคารพในรูปสัณฐานตายตัวที่พวกเขายึดถือไว้ในหัวใจ

ของพวกเขา ราวกับว่าพระเจ้าทรงรับการเรียกขานได้ว่าพระเมสสิยาห์เท่านั้น

และพระองค์ที่ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเมสสิยาห์เท่านั้นที่อาจเป็นพระเจ้าได้

และเพราะมนุษยชาติได้รับใช้และนมัสการพระเจ้าราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นรูปปั้นดินเหนียว (ที่ไร้ชีวิต)

พวกเขาจึงได้ดอกร้างพระเยซูในเวลานั้นไว้บนทางเขน ตัดสินโทษพระองค์ด้วยการประหารชีวิต—

พระเยซูผู้ไร้ความผิดจึงได้รับโทษประหารด้วยเหตุดังนี้ พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ต่อการกระทำผิดใดๆ

กระนั้นมนุษย์ก็ยังปฏิเสธที่จะละเว้นไม่ทำร้ายพระองค์

และยืนกรานที่จะตัดสินโทษพระองค์ด้วยการประหารชีวิต และดังนั้นพระเยซูจึงทรงถูกตรึงกางเขน

มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง และนิยามพระองค์บนพื้นฐานของหนังสือเล่มเดียว

นั่นคือพระคัมภีร์ ประหนึ่งว่ามนุษย์มีความเข้าใจบริบูรณ์ในการบริหารจัดการของพระเจ้า

ประหนึ่งว่ามนุษย์กำทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงทำไว้ในฝ่ามือของเขา ผู้คนนั้นไร้สาระอย่างที่สุด

โอหังอย่างที่สุด และพวกเขาทั้งหมดมีพรสวรรค์ในการพูดเกินจริง

ไม่ว่าความรู้ในเรื่องพระเจ้าของเจ้าจะมากมายเพียงใด เรายังคงพูดว่าเจ้าไม่รู้จักพระเจ้า

พูดว่าเจ้าเป็นใครบางคนที่ต่อต้านพระเจ้ายิ่งมากที่สุด และพูดว่าเจ้าได้กล่าวโทษพระเจ้า

เพราะเจ้าไม่มีความสามารถอย่างที่สุดในการเชื่อฟังพระราชกิจของพระเจ้าและเดินบนเส้นทางแห่งการถูกทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า ทำไมพระเจ้าไม่เคยฟังพอพระทัยกับการกระทำต่างๆ ของมนุษย์เล่า?

เพราะมนุษย์ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะเขามีมโนคติอันหลงผิดมากเกินไป

และเพราะความรู้ของเขาในเรื่องพระเจ้าไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงแต่อย่างใดเลย

แต่กลับทวนซ้ำอรรถบทเดิมอย่างน่าเบื่อหน่ายโดยปราศจากความเปลี่ยนแปลง

และใช้วิธีเข้าหาแบบเดิมกับทุกสถานการณ์ และดังนั้น หลังจากที่ได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกในวันนี้

พระเจ้าจึงทรงถูกมนุษย์ตอกตริ่งกับกางเขนอีกครั้ง มนุษยชาติช่างโหดร้าย! การรู้เห็นเป็นใจและเล่ห์เพทุบาย

การคว่ำกระชากและฉกฉวยสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากคนอื่น การแก่งแย่งชื่อเสียงและความมั่งคั่ง

การเข่นฆ่ากันและกัน—เมื่อไหร่มันจะสิ้นสุดเสียที? ถึงแม้ว่าจะมีพระวณะนับหลายแสนคำที่พระเจ้าตรัส

ไม่มีใครที่คิดได้สักคน ผู้คนปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของครอบครัว ลูกชายและลูกสาวของตน เพื่ออาชีพการงาน

ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในภายภาคหน้า ตำแหน่งหน้าที่ ความเหลิงในลาภยศ และเงินทองของตน

เพื่ออาหาร เสื้อผ้า และเนื้อหนัง แต่มีใครสักคนหรือไม่ที่มีการกระทำต่างๆ ซึ่งเป็นไปเพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง?

แม้แต่ในท่ามกลางผู้ที่ปฏิบัติเพื่อพระเจ้า ก็มีเพียงไม่กี่คนนักที่รู้จักพระเจ้า

มีผู้คนสักกี่คนที่ไม่ได้ปฏิบัติบนผลประโยชน์ของตนเอง? มีสักกี่คนที่ไม่กดขี่หรือกีดกันบุคคลอื่นๆ

เพื่อที่จะปกป้องตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง? และดังนั้น

พระเจ้าจึงทรงถูกตัดสินประหารชีวิตโดยผลการเกินจะนับครั้งได้

และบรรดาผู้พิพากษาปาเถื่อนจำนวนนับไม่ถ้วน ได้กล่าวโทษพระเจ้าและได้ตอกตริ่งพระองค์กับกางเขนอีกครั้ง

จะมีสักกี่คนที่สามารถเรียกได้ว่าชอบธรรมเพราะการที่พวกเขาปฏิบัติเพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง?

เป็นการง่ายอย่างนั้นเชียวหรือที่จะถูกทำให้มีความเพียบพร้อมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในฐานะวิสุทธิชนหรือค

นชอบธรรม? มันเป็นเรื่องง่ายที่แท้จริงว่า “ไม่มีผู้ชอบธรรมบนแผ่นดินโลกนี้ ผู้ชอบธรรมไม่ได้อยู่ในโลกนี้”

เมื่อพวกเขามาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า จงพิจารณาสิ่งที่พวกเขากำลังสวมใส่

จงพิจารณาทุกถ้อยคำและการกระทำของพวกเขา เจ้า ทุกความคิดและแนวคิดของพวกเขา

และแม้กระทั่งบรรดาความฝันที่พวกเขามีอยู่ทุกวัน—

สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าเองทั้งสิ้น นี่ไม่ใช่รูปการณ์แวดล้อมที่แท้จริงหรือ?

“ความชอบธรรม” ไม่ได้หมายถึงการให้ทานแก่ผู้อื่น มันไม่ได้หมายถึงการรักเพื่อนบ้านของเจ้าเสมือนตัวเจ้าเอง

และมันไม่ได้หมายถึงการละเว้นจากการทะเลาะเบาะแว้งและข้อโต้แย้งหรือการจี้ปล้นและการลักขโมย

ความชอบธรรมหมายถึง การรับเอาพระบัญชาของพระเจ้าดูหน้าที่ของเจ้า

และการเชื่อฟังการจ้ดวงเรียบเรียงและการจัดการเตรียมการของพระเจ้าเป็นดูการทรงเรียกซึ่งถูกส่งมาจากสวร

ค์ โดยไม่คำนึงถึงเวลาหรือสถานที่ เสมือนทุกสิ่งทุกอย่างนั้น ได้ถูกกระทำโดยองค์พระเยซูเจ้า

นี่คือความชอบธรรมซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้

โลทผู้นั้นอาจถูกเรียกได้ว่าชอบธรรมก็เป็นเพราะเขาได้ช่วยทูตสวรรค์สองคนที่พระเจ้าทรงส่งมาโดยไม่ได้พิจารณาส่วนใดส่วนเสียของเขาก่อน อาจกล่าวได้เพียงแค่ว่าสิ่งที่เขาได้ทำในเวลานั้นอาจเรียกได้ว่าชอบธรรม

แต่ไม่อาจเรียกเขาว่าเป็นคนชอบธรรมได้ มันเป็นเพียงเพราะว่าโลทได้เห็นพระเจ้าแล้ว

เขาจึงได้มอบลูกสาวสองคนของเขาเพื่อแลกกับทูตสวรรค์

แต่พฤติกรรมในอดีตของเขานั้น ไม่ใช่ทั้งหมดที่เป็นตัวแทนของความชอบธรรม และดังนั้นเราจึงกล่าวว่า

“ไม่มีผู้ชอบธรรมบนแผ่นดินโลกนี้” แม้กระทั่งในบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสแห่งการฟื้นฟู

ก็ไม่มีใครที่สามารถเรียกได้ว่าชอบธรรม ไม่สำคัญว่าการกระทำต่างๆ ของเขาจะดีเพียงใด

ไม่สำคัญว่าเขาจะดูเหมือนว่าถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระเจ้าอีกทั้งไม่มีการชกต่อยและสาปแช่งผู้อื่น

และไม่มีการจีปล้นและไม่ปล้นสะดมจากผู้อื่น เขาก็ยังคงไม่อาจถูกเรียกว่าชอบธรรมได้

เพราะนี่คือสิ่งที่บุคคลธรรมดาสามารถทำได้ สิ่งสำคัญในขณะนี้ก็คือว่าเจ้าไม่รู้จักพระเจ้า อาจกล่าวได้เพียงแค่ว่า

ณ ปัจจุบันนี้ เจ้ามีความเป็นมนุษย์ที่ปกติอยู่เล็กน้อย

แต่ไม่มีองค์ประกอบของความชอบธรรมที่พระเจ้าได้ตรัสถึง

และดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดเลยที่เจ้าทำได้พิสูจน์ได้ว่าเจ้ารู้จักพระเจ้า

ก่อนหน้านั้น คราที่พระเจ้าสถิตอยู่ในสวรรค์ มนุษย์ได้ปฏิบัติตัวในแบบที่เป็นการหลอกลวงต่อพระเจ้า วันนี้

พระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์—ไม่มีใครรู้ว่ามันผ่านมากี่ปีแล้ว—ฉะนั้นในการทำสิ่งต่างๆ

มนุษย์ก็ยังทำไปอย่างพอเป็นพิธีและพยายามที่จะหลอกพระองค์

มิใช่ว่ามนุษย์มีความคิดล้าหลังมากเกินไปหรอกหรือ? เป็นเช่นเดียวกันกับยูดาสา: ก่อนที่พระเยซูเสด็จมา

ยูดาสาจะพูดเรื่องโกหกเพื่อหลอกบรรดาพี่น้องชายหญิงของเขา และแม้กระทั่งหลังจากที่พระเยซูเสด็จมาแล้ว

เขาก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เขาไม่รู้จักพระเยซูแม้แต่น้อย และในท้ายที่สุด เขาก็ทรยศพระเยซู

นี่ไม่ใช่เพราะเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือ? หากวันนี้ พวกเขายังคงไม่รู้จักพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วคงเป็นไปได้ที่พวกเจ้าอาจกลายเป็นยูดาสาอีกคนหนึ่ง และที่กำลังตามมาหลังจากนี้ก็คือ

โศกนาฏกรรมของการตรึงกางเขนของพระเยซูในยุคพระคุณเมื่อสองพันปีก่อนจะถูกเล่นซ้ำอีกครั้ง

พวกเจ้าไม่เชื่อเรื่องนี้หรือ? มันคือข้อเท็จจริง! ในปัจจุบัน

ผู้คนส่วนใหญ่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน—เราอาจจะพูดเรื่องนี้เร็วเกินไปสักหน่อย—

และผู้คนดังกล่าวก็กำลังแสดงบทบาทของยูดาสาอยู่ เราไม่ได้กำลังพูดเรื่องไร้สาระ

แต่พูดบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง—และเจ้าไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากเชื่อ

แม้ว่าผู้คนจำนวนมากจะทำการเสแสร้งแสดงความถ่อมใจ

แต่ในหัวใจของพวกเขาไม่มีอะไรนอกจากสระที่มีน้ำที่นิ่งไม่ขยับ น้ำที่มีน้ำเน่าเหม็น

ในขณะนี้ผู้คนยิ่งนี้มากเกินไปในคริสตจักร และพวกเขาก็คิดว่าเราไม่ตระหนักรู้เรื่องนี้โดยสิ้นเชิง วันนี้
วิญญาณของเราตัดสินใจแทนเรา และกล่าวคำพยานแทนเรา เจ้าคิดว่าเราไม่รู้อะไรเลยหรือ?

เจ้าคิดว่าเราไม่เข้าใจอะไรเลยอย่างนั้นหรือเรื่องความคิดตกภายในหัวใจของพวกเจ้า สิ่งต่างๆ

ที่เจ้าเก็บไว้ภายในหัวใจของเจ้า? มันง่ายอย่างนั้นเชียวหรือที่จะเอาชนะพระเจ้า?

เจ้าคิดว่าเจ้าสามารถปฏิบัติต่อพระองค์แบบไหนก็ได้ตามใจชอบของเจ้าอย่างนั้นหรือ? ในอดีต

เราเป็นกังวลด้วยเกรงว่าพวกเจ้าจะกลายเป็นถูกบังคับ ดังนั้นเราจึงให้ความเป็นอิสระแก่พวกเจ้าเรื่อยมา

แต่มนุษยชาติก็ไร้ความสามารถที่จะบอกได้ว่าเราดีต่อพวกเขา และเมื่อเราให้หนึ่งกับ พวกเขาก็เอาหนึ่งศอก

จงถามไปรอบๆ ท่ามกลางพวกเจ้าเอง: เราแทบไม่เคยจัดการกับใครเลย

และแทบไม่เคยตำหนิตะเยียนใครเลยสักเล็กน้อย—

กระนั้นเราก็เข้าใจอย่างชัดเจนมากเกี่ยวกับแรงจูงใจและมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์

เจ้าคิดว่าพระเจ้าพระองค์เอง ผู้ที่พระเจ้าทรงกล่าวคำพยานให้ ทรงเป็นผู้โง่เขลากระนั้นหรือ? ในกรณีนั้น

เราพูดว่าเจ้าตามีดบอดเกินไป! เราจะไม่มีดีแก่เจ้า แต่พวกเรามาดูกันว่าเจ้าจะชั่วช้าได้เพียงใด

พวกเรามาดูกันว่าบรรดาคุณประโยชน์เล็กๆ อันแสนยลของเจ้าจะสามารถช่วยเจ้าให้รอดได้หรือไม่

หรือการพยายามอย่างเต็มความสามารถของเจ้าเพื่อที่จะรักพระเจ้านั้นจะสามารถช่วยเจ้าให้รอดได้หรือไม่ วันนี้

เราจะไม่กล่าวโทษเจ้า

พวกเรามารอกันจนกระทั่งถึงเวลาของพระเจ้าเพื่อที่จะได้เห็นว่าคุณจะทรงลงทัณฑ์อันสาสมแก่เจ้าอย่างไร

เราไม่มีเวลาสำหรับการคุยเล่นอย่างเปล่าประโยชน์กับเจ้าในขณะนี้

และเราก็ไม่เต็มใจที่จะเลื่อนงานที่ยิ่งใหญ่กว่าของเราออกไปเพียงเพื่อเจ้านั่น

หนอนแมลงเย็บเจ้าไม่คู่ควรกับเวลาที่พระเจ้าต้องใช้เพื่อจัดการกับเจ้า—ดังนั้น

พวกเรามาดูกันว่าเจ้าจะเหลวไหลได้เพียงใด ผู้คนเย็บนี้ไม่ได้ไล่ตามเสาะหาความรู้เรื่องพระเจ้าแม้แต่น้อย

และพวกเขาก็ไม่มีความรักให้กับพระองค์แม้แต่น้อย

และพวกเขาก็ยังคงเฝ้าปรารภนาให้พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาว่าชอบธรรม—การนี้ไม่ใช่เรื่องตลกหรือหรือ?

เนื่องจากผู้คนที่ซื่อสัตย์จริงๆ นั้นมีจำนวนน้อย เราจึงจะมุ่งเน้นเฉพาะการจัดเตรียมชีวิตให้แก่มนุษย์ต่อไปเท่านั้น

เราจะทำเพียงสิ่งที่เราควรทำให้เสร็จสิ้นจนเสร็จสิ้นในวันนี้เท่านั้น แต่ในอนาคต

เราจะนำการลงทัณฑ์อันสาสมมาสู่แต่ละคนตามสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไป เราได้พูดทั้งหมดที่มีให้พูดไปแล้ว

เพราะแน่นอนว่านี่คืองานที่เราทำ เราทำเพียงสิ่งที่เราควรทำเท่านั้น และไม่ใช้สิ่งที่เราไม่ควรทำ อย่างไรก็ตาม

เราหวังว่าพวกเจ้าจะใช้เวลามากขึ้นในการคิดทบทวนว่า: จริงๆ

แล้วความรู้ของเจ้าในเรื่องพระเจ๋ามีมากเพียงใดที่เป็นจริง?

เจ้าคือใครบางคนที่ได้ตอกตรึงพระเจ้ากับกางเขนอีกครั้งหรือไม่ ถ้อยคำสุดท้ายของเราคือสิ่งนี้:
ความวิบัติจึงบังเกิดแก่พวกที่ตรึงกางเขนพระเจ้า

วิธีรับใช้โดยกลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า

เมื่อคนเราเชื่อในพระเจ้า คนเราควรรับใช้พระองค์อย่างไรกันแน่? สภาพเงื่อนไขใดที่ควรจะทำให้ลุล่วง

และความจริงใดที่ควรเป็นที่เข้าใจโดยบรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้า?

และที่ใดที่เจ้าอาจจะเบี่ยงเบนไปในการปรนนิบัติของพวกเจ้า? พวกเจ้าควรรู้คำตอบของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด

ปัญหาเหล่านี้พาดพิงถึงเรื่องที่ว่าพวกเจ้าเชื่อในพระเจ้าอย่างไร

และเรื่องที่ว่าเจ้าเดินทางไปบนเส้นทางที่ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และบนบอบต่อการจัดวางเรียบเรียงของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่งอย่างไร ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเจ้าเข้าใจทุกๆ

ขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าในตัวพวกเจ้า เมื่อเจ้าไปถึงจุดนั้น

พวกเจ้าจะซาบซึ้งว่าความเชื่อในพระเจ้าคืออะไร จะเชื่อในพระเจ้าอย่างถูกต้องเหมาะสมได้อย่างไร

และสิ่งที่เจ้าควรทำเพื่อปฏิบัติโดยกลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า

นี้จะทำให้พวกเจ้าเชื่อฟังต่อพระราชกิจของพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์และอย่างถึงที่สุด

เจ้าจะไม่มีการร้องทุกข์และเจ้าจะไม่ตัดสินใจ หรือวิเคราะห์

ที่น้อยไปกว่านั้นคือจะไม่มีการศึกษาวิจัยพระราชกิจของพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้น

พวกเจ้าจะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าจนสิ้นชีพ อำนวยให้พระเจ้าทรงกำกับทิศทางให้เจ้าและฆ่าเจ้าดังเช่นแกะ

เพื่อที่พวกเจ้าทั้งหมดจะสามารถกลายเป็นเปโตรแห่งทศวรรษ 1990

และสามารถรักพระเจ้าได้อย่างที่สุดแม้แต่บนกางเขน โดยที่ไม่มีการร้องทุกข์แม้แต่น้อย

เมื่อนั้นเท่านั้นที่เจ้าจะสามารถใช้ชีวิตอย่างเปโตรแห่งทศวรรษ 1990 ได้

ทุกๆ คนที่ได้ตกลงใจแน่วแน่แล้วสามารถรับใช้พระเจ้าได้—แต่มันจำเป็นต้องเป็นว่า

เฉพาะบรรดาผู้ที่มอบทุกความใส่ใจต่อน้ำพระทัยพระเจ้าและเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้าเท่านั้น

จึงจะมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีสิทธิ์รับใช้พระเจ้า เราได้ค้นพบเรื่องนี้ในหมู่พวกเจ้าว่า ผู้คนมากมาย

เชื่อว่าตราบเท้าที่พวกเขาเผยแผ่ข่าวประเสริฐเพื่อพระเจ้าอย่างมีศรัทธาแรงกล้า เดินไปตามถนนเพื่อพระเจ้า

สละตัวเองและยอมละวางสิ่งต่างๆ เพื่อพระเจ้า เป็นต้น เช่นนั้นแล้วนี่ก็คือการรับใช้พระเจ้า

ยังมีผู้คนเคร่งศาสนามากกว่านี้อีกที่เชื่อว่าการรับใช้พระเจ้าหมายถึงการวิ่งหัวหมุนไปทั่วโดยมีพระคัมภีร์อยู่ในมือ

ของพวกเขา ในการเผยแผ่ข่าวประเสริฐเรื่องราชอาณาจักรแห่งสวรรค์

และการช่วยผู้คนให้รอดโดยการทำให้พวกเขากลับใจและสารภาพบาป

ยังมีเจ้าหน้าที่ทางศาสนาจำนวนมากที่คิดว่าการรับใช้พระเจ้าประกอบไปด้วยการประกาศในโบสถ์หลังจากที่ได้

เสาะหาการศึกษาเล่าเรียนขั้นสูงและการฝึกฝนในโรงเรียนสอนศาสนา

และการสอนผู้คนผ่านการอ่านคัมภีร์ทั้งหลายของพระคัมภีร์ ยิ่งกว่านั้น

มีผู้คนในภูมิภาคยากแค้นที่เชื่อว่าการรับใช้พระเจ้าหมายถึงการรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจในหมู่พี่น้องชา

ขหญิงของตน หรือการอธิษฐานให้กับพวกเขา หรือการรับใช้พวกเขา ท่ามกลางพวกเขา
มีคนจำนวนมากที่เชื่อว่าการรับใช้พระเจ้าหมายถึงการกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้า
การอธิษฐานต่อพระเจ้าทุกๆ วัน รวมทั้งการไปเยี่ยมและการทำงานในคริสตจักรทุกหนทุกแห่ง
มีบรรดาพี่น้องชายหญิงคนอื่นๆ ที่เชื่อว่าการรับใช้พระเจ้าหมายถึงการไม่แต่งงานหรือสร้างครอบครัวเลย
และการอุทิศทุ่มเทการเป็นอยู่ทั้งหมดทั้งสิ้นของตนแด่พระเจ้า ทว่ามีผู้คนไม่มากนักที่รู้ว่า
อันที่จริงแล้วการรับใช้พระเจ้านั้นหมายถึงอะไร แม้ว่าจะมีผู้คนที่รับใช้พระเจ้ายากมายพอๆ
กับที่มีดวงดาวอยู่บนท้องฟ้าก็ตาม จำนวนของบรรดาผู้ที่สามารถรับใช้ได้โดยตรง
และผู้ที่สามารถรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้านั้น ช่างเล็กน้อย—น้อยยิ่งนัก
เหตุใดเราจึงกล่าวเรื่องนี้นะหรือ? เรากล่าวเรื่องนี้เพราะพวกเขาหาได้เข้าใจเนื้อหาของวลีที่ว่า
“การรับใช้พระเจ้า” ไม่ และเจ้าเข้าใจวิธีที่จะรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้าน้อยยิ่งนัก
มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับผู้ที่สนใจอย่างแท้จริงว่าการปรนนิบัติพระเจ้าแบบใดที่สามารถกลมกลืนกับ
น้ำพระทัยของพระองค์

หากพวกเขารับรองว่าที่จะรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้า
เจ้าจำต้องเข้าใจเสียก่อนว่าผู้คนประเภทไหนที่น่ายินดีต่อพระเจ้า ผู้คนประเภทไหนที่พระเจ้าทรงเกลียด
ผู้คนประเภทไหนที่ได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้า
และผู้คนประเภทไหนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับใช้พระเจ้า อย่างน้อยที่สุด พวกเขาควรมีความรู้ที่ติดตัว
ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาควรรู้จุดมุ่งหมายของพระราชกิจของพระเจ้า และพระราชกิจที่พระเจ้าจะทรงปฏิบัติในที่นี้
ณ ตอนนี้ ภายหลังจากที่เข้าใจเรื่องนี้และโดยผ่านการทรงนำของพระวณะของพระเจ้า
พวกเขาควรมีการเข้าสู่เสียก่อน และควรได้รับพระบัญชาของพระเจ้าเสียก่อน
ครั้นพวกเขาได้มีประสบการณ์จริงในพระวณะของพระเจ้าแล้ว
และเมื่อเจ้ารู้จักพระราชกิจของพระเจ้าอย่างแท้จริง พวกเขาจึงจะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับใช้พระเจ้า
และตอนที่พวกเขารับใช้พระองค์นั่นเอง
ที่พระเจ้าทรงเปิดดวงตาฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขาและอนุญาตให้พวกเขาได้เข้าใจในพระราชกิจของพระองค์ม
ากขึ้น และได้เห็นพระราชกิจของพระองค์ชัดเจนขึ้น เมื่อเจ้าเข้าสู่ความเป็นจริงนี้
ประสบการณ์ของเจ้าจะลุ่มลึกและเป็นจริงยิ่งขึ้น
และทุกคนในบรรดาพวกเขาที่เคยได้รับประสบการณ์เช่นนั้นจะสามารถเดินไปในหมู่คริสตจักรทั้งหลายและเส
นของการจัดเตรียมให้แก่บรรดาพี่น้องชายหญิงของพวกเขา
เพื่อที่พวกเขาแต่ละคนจะสามารถพึ่งพาจุดแข็งของกันและกันได้เพื่อทดแทนความขาดตกบกพร่องของพวกเขา
เอง และได้รับความรู้มั่งคั่งขึ้นในจิตวิญญาณของพวกเขา เพียงภายหลังจากที่ได้สัมผัสฤทธิ์ในผลนี้แล้วเท่านั้น

พวกเขาจึงจะสามารถรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้า

และได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้าในระหว่างครองของการปรนนิบัติของพวกเขา

บรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าควรเป็นคนสนิทของพระเจ้า พวกเขาควรเป็นที่น่ายินดีต่อพระเจ้า

และสามารถรักดีต่อพระเจ้าอย่างที่สุด ไม่ว่าเขาจะปฏิบัติเป็นการส่วนตัวหรือในที่สาธารณะ

เขาสามารถได้รับความชื่นบานยินดีของพระเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

เขาสามารถตั้งมั่นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และไม่ว่าผู้อื่นๆ จะปฏิบัติต่อเขาอย่างไรก็ตาม

เขาเดินบนเส้นทางที่เจ้าควรเดินอยู่เสมอ และมอบทุกความใส่ใจแก่พระภาระของพระเจ้า

ผู้คนเยี่ยงนี้เท่านั้นที่เป็นคนสนิทของพระเจ้า

ที่บรรดาคนสนิทของพระเจ้าสามารถรับใช้พระองค์ได้โดยตรงก็เพราะพวกเขาได้รับมอบพระบัญชาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและพระภาระของพระเจ้า

พวกเขาสามารถเข้าใจพระทัยของพระเจ้าเสมือนเป็นหัวใจของพวกเขาเอง

และรับเอาพระภาระของเจ้ามาเป็นภาระของตนเอง

และพวกเขาก็ไม่คำนึงถึงความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในภายภาคหน้าของพวกเขา:

แม้เมื่อพวกเขาไม่มีความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ และพวกเขาไม่มีแนวโน้มที่จะได้ประโยชน์อะไรเลย

พวกเขาจะเชื่อในพระเจ้าด้วยหัวใจรักเสมอ และดังนั้น บุคคลประเภทนี้จึงเป็นคนสนิทของพระเจ้า

บรรดาคนสนิทของเจ้านั้น ยังเป็นคนไว้วางใจของพระองค์ด้วยเช่นกัน

เฉพาะบรรดาคนสนิทเท่านั้นที่สามารถร่วมแบ่งเบาความกระวนกระวายใจของพระองค์

และพระคำริชของพระองค์ได้ และแม้ว่าเนื้อหาของพวกเขาจะเจ็บปวดและอ่อนแอ

พวกเขาก็สามารถสู้ทนความเจ็บปวดและละทิ้งสิ่งที่พวกเขารักเพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

พระเจ้าทรงมอบภาระที่มากขึ้นให้แก่ผู้คนเช่นนั้น

และสิ่งที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนาที่จะทำนั้น ได้รับการยืนยันสนับสนุนจากคำพยานของผู้คนเหล่านี้ เช่นนั้น

ผู้คนเหล่านี้จึงเป็นที่น่ายินดีต่อพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใจตรงกันกับพระทัยของพระองค์เอง

และเฉพาะผู้คนเยี่ยงนี้เท่านั้นที่สามารถปกครองร่วมกันกับพระเจ้าได้

เวลาที่เจ้าได้มาเป็นคนสนิทของพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้วนั้นก็คือเวลาที่เจ้าจะปกครองร่วมกันกับพระเจ้านั่นเอง

พระเยซูทรงสามารถเสร็จสิ้นพระบัญชาของพระเจ้าได้—พระราชกิจของการทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง—

เพราะพระองค์ทรงมอบทุกความเอาใจใส่ต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

โดยปราศจากแผนการหรือการจัดการเตรียมการใดๆ สำหรับพระองค์เอง ดังนั้น

พระองค์จึงทรงเป็นคนสนิทของพระเจ้าด้วยเช่นกัน—พระเจ้าพระองค์เอง—

ซึ่งเป็นอะไรสักอย่างที่พวกเขาทุกคนเข้าใจกันดีเป็นอย่างมาก (แท้ที่จริงแล้ว

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้คำพยากรณ์
เราพาดพิงการนี้ตรงนี้เพื่อใช้ข้อเท็จจริงของพระเยซูแสดงตัวอย่างประเด็นปัญหา)
พระองค์ได้ทรงสามารถวางแผนการบริหารจัดการของพระเจ้าได้ตรงจุดศูนย์กลางพอดี
และได้ทรงอธิษฐานต่อพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์และทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ตลอดเวลา พระองค์ได้ทรงอธิษฐานและตรัสไว้ว่า: “พระเจ้าพระบิดา! ขอทรงสำเร็จลุล่วงในน้ำพระทัยของพระองค์
และไม่ทรงทำตามความพึงปรารถนาของเรา แต่ตามแผนการของพระองค์ มนุษย์อาจอ่อนแอ
แต่เหตุใดพระองค์จึงควรเอาใจใส่ต่อเขาเล่า? มนุษย์จะสามารถมีค่าคู่ควรกับความหวังโยของพระองค์ได้อย่างไร
มนุษย์ที่เป็นดั่งมดตัวหนึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์? ในหัวใจของเรา
เราปรารถนาเพียงแต่ทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จลุล่วงเท่านั้น
และเราปรารถนาว่าพระองค์จะทรงสามารถทำในสิ่งที่พระองค์จะทรงทำในตัวเราไปตามความพึงปรารถนาของ
พระองค์เอง” บนถนนสู่เยรูซาเลม พระเยซูทรงอยู่ในความเจ็บปวดร้าวราน
ประหนึ่งมีด้ามหนึ่งกำลังถูกบิดคว้านอยู่ในพระทัยของพระองค์
กระนั้นพระองค์ก็มีได้มีเจตนาธรรมณ์ที่จะทรงคืนวาจาของพระองค์เลยแม้แต่น้อย
ตลอดเวลาที่มีกำลังอันทรงพลังอำนาจบีบให้พระองค์จำยอมไปข้างหน้าอยู่ตลอดเวลาไปยังที่ที่พระองค์จะทรง
ถูกตรึงกางเขน ในท้ายที่สุด พระองค์ก็ถูกตอกตรึงกับกางเขนและกลายเป็นสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาป
เป็นการเสร็จสิ้นพระราชกิจในการทรงไถ่มวลมนุษย์
พระองค์ได้ทรงหลุดพ้นจากโซ่ตรวนแห่งความตายและแดนคนตาย เมื่ออยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ ความตาย
นรก และแดนคนตายสูญเสียพลังอำนาจของตน และได้ถูกกำราบโดยพระองค์
พระองค์ทรงมีพระชนม์อยู่เป็นเวลาสามสิบสามปี
ตลอดช่วงเวลานี้พระองค์ได้ทรงทำอย่างสุดความสามารถของพระองค์เสมอเพื่อให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า
โดยสอดคล้องกับพระราชกิจของพระเจ้าในเวลานั้น
ไม่เคยทรงคำนึงถึงผลที่จะได้หรือความสูญเสียส่วนพระองค์เองเลย
และทรงคิดถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ หลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้ว
พระเจ้าได้ตรัสว่า: “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”
เพราะการปรนนิบัติของพระองค์เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าที่กลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า
พระเจ้าจึงได้ทรงวางภาระอันหนักหน่วงในการทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงไว้บนพระอังสาทั้งสองของพระองค์
และได้ทรงทำให้พระองค์สำเร็จลุล่วงในภาระนี้
และพระองค์จึงทรงมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีสิทธิ์ที่จะปฏิบัติกิจสำคัญนี้จนเสร็จสิ้น
ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสู้ทนความทุกข์อันมิอาจประมาณได้เพื่อพระเจ้า

และพระองค์ได้ทรงถูกซาตานทดลองนับครั้งไม่ถ้วน แต่พระองค์ก็ไม่เคยท้อพระทัย
พระเจ้าได้ทรงมอบกิจอันใหญ่หลวงเช่นนั้นให้แก่พระองค์เพราะพระเจ้าไว้วางพระทัยในพระองค์
และทรงรักพระองค์ และด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงได้ตรัสเป็นการส่วนตัวพระองค์ว่า: “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา
เราชอบใจท่านมาก” ในเวลานั้น
มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่ได้ทรงสามารถสำเร็จลุล่วงในพระบัญชานี้และนี่ได้เป็นหนึ่งในแง่มุมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง
ในการที่พระเจ้าทรงทำให้พระราชกิจในการทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงของพระองค์ในยุคพระคุณครบบริบูรณ์

หากเป็นดังเช่นพระเยซูคือ พวกเจ้าสามารถมอบทุกความเอาใจใส่ต่อพระภาระของพระเจ้า
และหันหลังให้กับเนื้อหนังของพวกเจ้า

พระเจ้าจึงจะทรงไว้วางพระทัยที่จะมอบกิจสำคัญของพระองค์แก่พวกเจ้า

เพื่อที่พวกเจ้าจะเป็นไปตามสภาพเงื่อนไขที่พึงต้องมีในการรับใช้พระเจ้า

เฉพาะภายใต้รูปการณ์ดังกล่าวเท่านั้นที่เจ้าจะกล้าเสี่ยงพูดว่า

พวกเจ้ากำลังทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าและกำลังทำให้พระบัญชาของพระเจ้าเสร็จสิ้น

และเมื่อนั้นเท่านั้นที่เจ้าจะกล้าเสี่ยงพูดได้ว่าพวกเจ้ากำลังรับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริง

เมื่อเทียบกับตัวอย่างของพระเยซู เจ้ากล้าเสี่ยงพูดว่าเจ้าเป็นคนใกล้ชิดของพระเจ้าอย่างนั้นหรือ?

เจ้ากล้าเสี่ยงพูดว่าเจ้ากำลังทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าอย่างนั้นหรือ?

เจ้ากล้าเสี่ยงพูดว่าเจ้ากำลังรับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริงอย่างนั้นหรือ? วันนี้ เจ้าไม่เข้าใจว่าจะรับใช้พระเจ้าอย่างไร

เจ้ากล้าเสี่ยงพูดว่าเจ้าเป็นคนใกล้ชิดของพระเจ้าอย่างนั้นหรือ? หากเจ้าพูดว่าเจ้ารับใช้พระเจ้า

เจ้าไม่ได้หมิ่นประมาทพระองค์หรือ? จงคิดดูเถิดว่า เจ้ากำลังรับใช้พระเจ้า หรือว่ารับใช้ตัวเจ้าเอง?

เจ้ารับใช้ซาตาน กระนั้นเจ้าก็ยังคือด้านพูดว่าเจ้ากำลังรับใช้พระเจ้า—ในเรื่องนี้

เจ้าไม่ได้หมิ่นประมาทพระเจ้าหรือ? ถัดหลังจากนั้น ผู้คนมากมายละโมภในพระพรที่เกี่ยวกับสถานภาพ

พวกเขาตะกละตะกลามกินอาหาร พวกเขารักที่จะนอนและมอบทุกความเอาใจใส่ให้กับเนื้อหนัง

กลัวอยู่เสมอว่าจะไม่มีทางออกสำหรับเนื้อหนัง

พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อันถูกต้องเหมาะสมของตนในคริสตจักร แต่กลับเอาเปรียบคริสตจักรหรือไม่

พวกเขาก็จะดักเตือนบรรดาพี่น้องชายหญิงด้วยวามะของเรา

ตั้งตัวเองเป็นนายเหนือผู้อื่นจากตำแหน่งตามสิทธิอำนาจ

ผู้คนเหล่านี้เอาแต่พูดว่าพวกเขากำลังทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าและพูดเสมอว่าพวกเขาเป็นคนสนิทของพระเจ้า

—เรื่องนี้ไม่ไร้สาระหรือ? หากเจ้ามีเจตนาที่เหมาะสม

แต่ไม่สามารถรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้าได้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็โง่เขลา

แต่หากเจตนาของเจ้านั้นไม่ถูก และเจ้ายังคงพูดว่าเจ้ารับใช้พระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นใครบางคนที่ต้องดำนพระเจ้า และเจ้าสมควรที่จะถูกพระเจ้าลงโทษ!
เราไม่มีความเห็นใจให้กับผู้คนเช่นนั้น! ในพระนิเวศของพระเจ้า พวกเขาเอาเปรียบ
ละโมภในสิ่งจิตใจของเนื้อหนังอยู่ตลอดเวลา และไม่คำนึงต่อความสนใจของพระเจ้า
พวกเขาแสวงหาสิ่งที่ดีสำหรับตนเองเสมอ และพวกเขาไม่ใส่ใจในน้ำพระทัยพระเจ้าเลย
พวกเขาไม่ยอมรับการพิณิจพิเคราะห์ของพระวิญญาณของพระเจ้าในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ
พวกเขากำลังหลอกลวงและหลอกลวงบรรดาพี่น้องชายหญิงของตนเสมอ และกำลังตีสองหน้า
ดังสุนัขจิ้งจอกในไร่ร้อนที่ขโมยธัญและเหยียบย่ำไปทั่วไร่ร้อนเสมอ
ผู้คนเช่นนั้นจะเป็นคนสนิทของพระเจ้าได้หรือ? เจ้าเหมาะสมที่จะได้รับพระพรของพระเจ้าหรือ?
เจ้าไม่ได้รับการสำหรับชีวิตของเจ้าและคริสตจักร
เจ้าเหมาะสมที่จะได้รับพระบัญชาของพระเจ้าอย่างนั้นหรือ? ใครหรือจะกล้าไว้วางใจคนบางคนที่เป็นอย่างเจ้า?
เมื่อเจ้ารับใช้เยี่ยงนี้ พระเจ้าจะทรงกล้าไว้วางใจเจ้ากับกิจอันยิ่งใหญ่กว่านี้หรือ?
นี่จะไม่ทำให้เกิดความล่าช้าต่อพระราชกิจหรือ?

เราพูดเรื่องนี้เพื่อที่พวกเจ้าอาจจะได้รู้ว่า
สภาพเงื่อนไขใดที่ต้องถูกทำให้ลุล่วงเพื่อรับใช้โดยกลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า
หากพวกเจ้าไม่มอบหัวใจของเจ้าแด่พระเจ้า
หากเจ้าไม่มอบทุกความเอาใจใส่ให้แก่ น้ำพระทัยของพระเจ้าดังเช่นพระเยซู
เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าก็จะไม่สามารถได้รับความไว้วางใจจากพระเจ้า
และจะจบลงด้วยการถูกพระเจ้าทรงพิพากษา ะรอยวันนี้ ในการปรนนิบัติพระเจ้าของเจ้า
เจ้าเก็บงานเจตนาที่จะหลอกลวงพระเจ้าอยู่ตลอดเวลา และจัดการกับพระองค์ในลักษณะพอเป็นพิธี
กล่าวอย่างสั้นๆ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งอื่นใด หากเจ้าโกงพระเจ้า การพิพากษาที่ยัมโหดจะมาสู่เจ้า
พวกเจ้าควรใช้ประโยชน์จากการที่เพิ่งเข้าสู่ร่องครรลองถูกต้องของการรับใช้พระเจ้าเพื่อมอบหัวใจของเจ้าแด่พ
ระเจ้าเสียก่อน โดยปราศจากความกักตุนที่ถูกแบ่งแยก ไม่ว่าเจ้าจะอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
หรือต่อหน้าบุคคลอื่นๆ หัวใจของเจ้าควรหันเข้าหาพระเจ้าตลอดเวลา
และเจ้าควรตกลงใจแน่วแน่ที่จะรักพระเจ้าอย่างที่พระเยซูได้ทรงทำ ด้วยวิธีนี้
พระเจ้าจะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม
เพื่อที่เจ้าจะกลายเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่มีใจตรงกันกับพระทัยของพระองค์
หากเจ้าปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าอย่างแท้จริง
และเพื่อที่การปรนนิบัติของเจ้าจะได้กลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยของพระองค์ เช่นนั้น
เจ้าก็ควรเปลี่ยนมุมมองก่อนหน้านี้ของเจ้าเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า และเปลี่ยนหนทางเก่าๆ

ที่เจ้าเคยใช้รับใช้พระเจ้า เพื่อที่พวกเจ้าในจำนวนที่มากขึ้นจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
ด้วยหนทางนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเจ้า และเช่นเดียวกับเปโตร เจ้าจะเป็นกองหน้าของบรรดาผู้ที่รักพระเจ้า
หากเจ้ายังคงไม่กลับใจแล้วไซ้ เจ้าก็จะพบบทอาทอนเดียวกับยูดาส ทุกคนที่เชื่อในพระเจ้าควรเข้าใจเรื่องนี้

เกี่ยวกับการใช้มนุษย์ของพระเจ้า

เว้นแต่บรรดาผู้ที่ได้รับการชี้นำพิเศษและการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

ไม่มีผู้ใดเลยที่มีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่โดยไม่พึ่งพาอาศัยใคร

เนื่องเพราะพวกเขานั้นจำเป็นต้องมีการปรนนิบัติและการเลี้ยงของบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงใช้ ดังนั้น ในแต่ละยุค พระเจ้าจึงทรงอัมชูผู้คนที่แตกต่างกันซึ่งสาละวนอยู่กับการเป็นผู้เลี้ยงให้กับคริสตจักรทั้งหลายเพื่อประโยชน์แห่งพระราชกิจของพระองค์ กล่าวคือ

พระราชกิจของพระเจ้าต้องถูกทำโดยผ่านทางบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงมองอย่างโปรดปรานและทรงเห็นชอบด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องใช้ส่วนที่อยู่ภายในพวกเขาซึ่งควรค่าแก่การใช้เพื่อให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจ

และพวกเขาได้รับการทำให้เหมาะแก่การที่พระเจ้าจะใช้ก็โดยผ่านทาง การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากความสามารถในการเข้าใจของมนุษย์นั้นขาดพร่องมากเกินไป

เขาจึงต้องได้รับการเลี้ยงโดยบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงใช้

เหมือนกันกับการที่พระเจ้าทรงใช้โมเสสซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงพบมากมายในตัวเองซึ่งเหมาะสมสำหรับการใช้ในเวลานั้น และซึ่งเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ใช้ทรงพระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระยะนั้น ในช่วงระยะนี้

พระเจ้าทรงใช้มนุษย์กลางก็ทรงใช้ประโยชน์จากส่วนของเขาซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถใช้ทรงพระราชกิจได้ไปด้วยเช่นกัน

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงชี้นำเขาและทำให้ส่วนที่เหลือซึ่งไม่สามารถใช้ได้นั้นมีความเพียบพร้อมไปในเวลาเดียวกัน

งานซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นโดยผู้เดียวที่พระเจ้าทรงใช้นั้นก็เพื่อร่วมมือกับพระราชกิจของพระคริสต์หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงอัมชูมนุษย์ผู้นี้ไว้ท่ามกลางมนุษย์

เขาอยู่ที่นั่นเพื่อนำทางเหล่าผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรทั้งปวง

และพระเจ้าทรงอัมชูเขาก็เพื่อที่จะให้ปฏิบัติพระราชกิจแห่งความร่วมมือของมนุษย์

ด้วยการที่มีใครบางคนเช่นนี้ซึ่งมีความสามารถที่จะปฏิบัติงานแห่งความร่วมมือของมนุษย์ได้

ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์และพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องทรงปฏิบัติท่ามกลางมนุษย์จึงสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ในปริมาณที่มากขึ้นโดยผ่านทางเขา อีกหนทางที่จะพูดถึงการนี้เป็นดังนี้คือ

จุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการใช้มนุษย์ผู้นี้ก็เพื่อให้ทุกคนที่ติดตามพระเจ้าสามารถเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้มากขึ้น และสามารถบรรลุข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าได้มากขึ้น

เนื่องจากผู้คนนั้นไม่สามารถที่จะเข้าใจพระวอนะของพระเจ้าหรือน้ำพระทัยของพระเจ้าได้โดยตรง

พระเจ้าจึงได้ทรงอัมชูใครบางคนที่ถูกใช้ในการดำเนินงานดังกล่าวให้เสร็จสิ้นขึ้นมา

บุคคลนี้ที่พระเจ้าทรงใช้สามารถบรรยายได้เช่นกันว่าเป็นสื่อกลางที่พระเจ้าทรงนำผู้คนโดยผ่านทางนี้ เป็น “ผู้แปล” ที่สื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ด้วยเหตุนี้

มนุษย์ผู้นี้จึงไม่เหมือนกับใครก็ตามในบรรดาผู้ที่ทำงานในครัวเรือนของพระเจ้าหรือผู้ที่ป็นอัครทูตของพระองค์ สามารถกล่าวได้ว่าเขาเป็นใครบางคนที่ได้รับใช้พระเจ้าเช่นเดียวกับพวกเขาเหล่านั้น

แต่ในสาระสำคัญของงานของเขาและปุมหลังของการที่พระเจ้าทรงใช้เขา นั้น เขาแตกต่างจากคนทำงานคนอื่นๆ และเหล่าอัครทูตอย่างมาก ในแง่ของสาระสำคัญของงานของเขาและปุมหลังของการใช้เขา

มนุษย์ที่พระเจ้าทรงใช้ได้รับการอุมชูขึ้นมาโดยพระองค์

พระเจ้าทรงเตรียมเขาไว้สำหรับพระราชกิจของพระเจ้า

และเขาก็ร่วมมือในพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง ไม่มีบุคคลใดสามารถมีวันทำงานของเขาแทนเขาได้—

นี่เป็นการร่วมมือของมนุษย์อันขาดเสียมิได้เลยไปจนตลอดงานของพระเจ้า ในขณะเดียวกัน

งานที่ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยคนทำงานคนอื่นๆ

หรือเหล่าอัครทูตนั้นเป็นแต่เพียงการลำเลียงและการนำหลายแง่มุมของการจัดการเตรียมการสำหรับคริสตจักรทั้งหลายในแต่ละช่วงเวลามาลงมือปฏิบัติให้เกิดผล

หรือมิฉะนั้นก็เป็นงานของการจัดเตรียมชีวิตแบบเรียบง่ายบางอย่างเพื่อที่จะธำรงรักษาชีวิตคริสตจักร

คนทำงานและอัครทูตเหล่านี้ไม่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า

นับประสาอะไรที่พวกเขาสามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นบรรดาผู้ที่ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาถูกคัดเลือกจากในหมู่คริสตจักรทั้งหลายและหลังจากที่พวกเขาได้รับการฝึกอบรมและบ่มเพาะเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว บรรดาผู้ที่เหมาะสมก็ได้รับการเก็บรักษาไว้

ในขณะที่พวกที่ไม่เหมาะสมถูกส่งกลับไปยังที่ที่พวกเขาจากมา

เนื่องจากผู้คนเหล่านี้ถูกคัดเลือกจากในหมู่คริสตจักรทั้งหลาย

บางคนจึงแสดงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาออกมาหลังจากที่กลายเป็นผู้นำ

และบางคนถึงขั้นทำสิ่งที่ไม่ดีมากมายและจบลงด้วยการถูกกำจัดทิ้ง ในทางกลับกัน

มนุษย์ที่พระเจ้าทรงใช้นั้นเป็นใครบางคนที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้แล้ว

และเป็นผู้ที่ครองขีดความสามารถเฉพาะอย่างหนึ่ง และมีสภาวะความเป็นมนุษย์

เขาได้รับการเตรียมและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมไว้ล่วงหน้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และได้รับการนำทางอย่างครบบริบูรณ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมาถึงเรื่องงานของเขา

เขาได้รับการทรงชี้นำและการบัญชาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์—ผลที่ได้จากการนี้ก็คือ

ไม่มีการเบี่ยงเบนใดเลยบนเส้นทางแห่งการนำทางผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

เพราะพระเจ้าทรงรับผิดชอบต่อพระราชกิจของพระองค์เองอย่างแน่นอน
และพระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เองอยู่ตลอดเวลา

พระบัญญัติแห่งยุคใหม่

ในการได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้านั้น เจ้าต้องอ่านพระวาทะของพระเจ้าอย่างพิถีพิถัน และจัดหาความจริงให้พร้อมไว้กับตัวพวกเจ้าเอง

แต่ในเรื่องของสิ่งที่พวกเจ้าต้องการจะทำหรือวิธีที่พวกเจ้าต้องการจะทำมันนั้น

ไม่มีความจำเป็นสำหรับการอธิษฐานหรือการวิงวอนที่จริงจังจริงใจของพวกเจ้า

และแท้จริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่มีประโยชน์ กระนั้นในปัจจุบัน ปัญหาต่างๆ

ที่พวกเจ้ากำลังเผชิญหน้าอยู่ปัจจุบันนี้ก็คือการที่เจ้าไม่รู้วิธีที่จะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

และการที่มีการอยู่เฉยอย่างมากในตัวเจ้า พวกเจ้ารู้คำสอนมากมาย แต่พวกเจ้าไม่มีความเป็นจริงมากนัก

การนี้มีใช้หมายถึงสำคัญของความผิดพลาดหรือ?

ความผิดพลาดมากมายสามารถมองเห็นได้ในตัวพวกเจ้ากลุ่มนี้ วันนี้

พวกเจ้าไม่สามารถที่จะสัมผัสการทดสอบเช่นนั้นในฐานะ “คนปรนนิบัติ” ได้

และพวกเจ้าก็ไม่สามารถที่จะจินตนาการหรือสัมผัสกระบวนการถูกล้างอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพระวาทะทั้งหลายของพระเจ้าได้ พวกเจ้าต้องยึดมั่นกับสิ่งต่างๆ มากมายที่พวกเจ้าจำเป็นต้องนำมาปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

ผู้คนต้องยึดมั่นกับหน้าที่ต่างๆ มากมายที่พวกเขาควรจะทำปฏิบัติ นี่คือนิสัยที่ผู้คนควรจะทำ

และนี่คือสิ่งที่พวกเขาต้องดำเนินการ

จงปล่อยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำสิ่งที่ต้องทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มนุษย์ไม่สามารถเล่นบทตอนใดในนั้นได้ มนุษย์ควรจะยึดมั่นกับสิ่งที่ควรจะทำโดยมนุษย์

ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันมิใช่สิ่งใดนอกจากสิ่งที่ควรจะทำโดยมนุษย์

และควรจะยึดมั่นในฐานะพระบัญญัติ ให้เหมือนการยึดมั่นกับธรรมบัญญัติในพันธสัญญาเดิม

ถึงแม้ว่าบัดนี้มียุคธรรมบัญญัติ แต่ยังคงมีพระวาทะต่างๆ มากมายที่ควรจะทำ

ซึ่งเป็นประเภทเดียวกันกับพระวาทะทั้งหลายที่ได้ตรัสไว้ในยุคธรรมบัญญัติ

พระวาทะเหล่านี้มิได้ถูกนำมาดำเนินการเพียงโดยการฟังพากับสัมผัสจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

แต่ตรงกันข้าม พระวาทะเหล่านี้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์ควรจะยึดมั่น ตัวอย่างเช่น

เจ้าจะต้องไม่ตัดสินพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง

เจ้าจะต้องไม่ต่อต้านมนุษย์ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นพยานให้ เฉพาะพระพักตร์พระเจ้านั้น

เจ้าจะต้องรักษาคำแห่งของเจ้าและจะต้องไม่เหลวไหล เจ้าควรจะพอประมาณในวาตะ

และคำพูดทั้งหลายกับการกระทำทั้งหลายของเจ้านั้นต้องติดตามการจัดการเตรียมการของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงเป็

นพยานให้ เจ้าควรจะเคารพคำพยานของพระเจ้า

เจ้าจะต้องไม่เพิกเฉยกับพระราชกิจของพระเจ้าและพระวาทะทั้งหลายจากพระโอษฐ์ของพระองค์

เจ้าจะต้องไม่เพิกเฉยกับพระราชกิจของพระเจ้าและพระวาทะทั้งหลายจากพระโอษฐ์ของพระองค์

เจ้าจะต้องไม่เอาอย่างพระกระแสน์และจุดมุ่งหมายในถ้อยคำของพระเจ้า โดยภายนอกนั้น
เจ้าจะต้องไม่กระทำสิ่งใดๆ ที่ต่อต้านอย่างชัดแจ้งต่อมนุษย์ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นพยานให้ และอื่นๆ
เหล่านี้คือสิ่งที่แต่ละคนควรจะยึดมั่น ในแต่ละยุคนี้ พระเจ้าทรงกำหนดกฎต่างๆ
มากมายที่คล้ายคลึงกันกับธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหลายและเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องยึดมั่น
พระองค์ทรงจำกัดอุปนิสัยของมนุษย์และสืบหาความจริงใจของเขาโดยผ่านทางการนี้
จงพิจารณาพระวณะเหล่านี้จากยุคพันธสัญญาเดิมเป็นตัวอย่าง ความว่า “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า”
พระวณะเหล่านี้ไม่ใช่กับวันนี้ ณ เวลานั้น
พระวณะเหล่านี้เพียงแต่จำกัดอุปนิสัยภายนอกบางอย่างของมนุษย์เท่านั้น
มันได้ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของการเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์
และเป็นเครื่องหมายของบรรดาผู้ที่ได้เชื่อในพระเจ้า ถึงแม้ว่าบัดนี้เป็นยุคแห่งราชอาณาจักร
ก็ยังคงมีกฎหมายที่มนุษย์ต้องยึดมั่น กฎต่างๆ ของอดีตจะไม่นำมาใช้ และวันนี้มีการปฏิบัติต่างๆ
มากมายที่เหมาะสมกว่าเพื่อให้มนุษย์นำมาดำเนินการ และเป็นการปฏิบัติที่จำเป็น
การปฏิบัติเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และต้องกระทำโดยมนุษย์

ในยุคพระคุณ การปฏิบัติต่างๆ

มากมายของยุคธรรมบัญญัติได้ถูกทิ้งไปเพราะธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้ไม่มีประสิทธิผลโดยเฉพาะสำหรับพระราชกิจ
ในเวลานั้น หลังจากการปฏิบัติเหล่านี้ถูกทิ้งไปแล้วนั้น การปฏิบัติต่างๆ
ที่เหมาะสมสำหรับยุคนี้ได้ถูกกำหนดออกมามากมาย และซึ่งได้กลายมาเป็นกฎต่างๆ มากมายของวันนี้
เมื่อพระเจ้าของวันนี้เสด็จมา กฎเหล่านี้ได้ถูกละเว้นไป และไม่จำเป็นที่จะต้องยึดมั่นกับพวกมันอีกต่อไป
และการปฏิบัติต่างๆ ที่เหมาะสมสำหรับพระราชกิจของวันนี้ได้ถูกกำหนดออกมามากมาย วันนี้
การปฏิบัติเหล่านี้ไม่ใช่กฎ แต่กลับมีเจตนาที่จะให้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลต่างๆ แทน
การปฏิบัติเหล่านั้นเหมาะสมสำหรับวันนี้—บางทีพรุ่งนี้ การปฏิบัติเหล่านั้นอาจจะกลายเป็นกฎก็ได้
โดยรวมแล้ว เจ้าควรจะยึดมั่นกับสิ่งที่เกิดผลกับพระราชกิจของวันนี้ จงอย่าใส่ใจกับพรุ่งนี้ กล่าวคือ
สิ่งที่ทำวันนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของวันนี้ บางทีเมื่อพรุ่งนี้มาถึง อาจจะมีการปฏิบัติต่างๆ
ที่ดีกว่าซึ่งเจ้าจำเป็นจะต้องดำเนินการ—แต่จงอย่าให้ความสนใจกับการนั้นมากเกินไปนัก ในทางตรงกันข้าม
จงยึดมั่นกับสิ่งซึ่งควรจะยึดมั่นวันนี้ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการต่อต้านพระเจ้า วันนี้
ไม่มีสิ่งใดสำคัญยิ่งยวดสำหรับมนุษย์ที่จะยึดมั่นมากกว่าการติดตาม กล่าวคือ
เจ้าต้องไม่พยายามที่จะโอ้อวดพระเจ้าที่ทรงยืนอยู่ต่อหน้าต่อตาเจ้า หรือปกปิดสิ่งใดๆ จากพระองค์
เจ้าจะต้องไม่ปลงถ้อยคำความโสโครกหรือการพุดคุยโสโอหังเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าซึ่งอยู่ต่อหน้าเจ้า
เจ้าจะต้องไม่หลอกลวงพระเจ้าซึ่งอยู่ต่อหน้าต่อตาเจ้าโดยคำพูดที่หวานปานน้ำผึ้งและวาทีสวยงามเพื่อที่จะได้

บทความไว้วางพระทัยของพระองค์ เจ้าจะต้องไม่กระทำการอย่างขาดความเคารพเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
เจ้าจะต้องเชื่อฟังทุกอย่างที่ตรัสออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า และจะต้องไม่ด้านทาน ต่อต้าน
หรือโต้แย้งพระวาทะทั้งหลายของพระองค์

เจ้าจะต้องไม่ตีความตามที่เจ้าเห็นว่าเหมาะกับพระวาทะทั้งหลายที่ตรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า
เจ้าควรระวังลิ้นของเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้มันเป็นเหตุให้เจ้าตกเป็นเหยื่อของแผนหลอกลวงของคนชั่ว
เจ้าควรระวังย่างก้าวของเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงการล่วงละเมิดอาณาเขตที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับเจ้า
หากเจ้าล่วงละเมิด นี่จะเป็นเหตุให้เจ้ายืนในตำแหน่งของพระเจ้าและพูดคำพูดที่ยิ่งผยองและอวดดี
และด้วยเหตุนี้เจ้าจะกลายเป็นที่เกลียดชังโดยพระเจ้า

เจ้าจะต้องไม่เผยแพร่พระวาทะทั้งหลายที่ตรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าอย่างประมาท มิฉะนั้นคนอื่นๆ
จะเยาะเย้ยเจ้า และพวกมารจะทำให้เจ้าดูโง่ เจ้าจะต้องเชื่อฟังพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าแห่งวันนี้
แม้ว่าเจ้าไม่เข้าใจมัน เจ้าก็จะต้องไม่คัดค้านมัน ทั้งหมดที่เจ้าสามารถทำได้คือแสวงหาและสามัคคีธรรม
บุคคลใดจะล่วงละเมิดสถานที่ดั้งเดิมของพระเจ้าไม่ได้

เจ้าไม่สามารถทำอะไรได้มากไปกว่ารับใช้พระเจ้าของวันนี้จากตำแหน่งของมนุษย์

เจ้าไม่สามารถสอนพระเจ้าของวันนี้จากตำแหน่งของมนุษย์ได้—การทำเช่นนั้นคือการหลงผิด

ไม่อาจมีผู้ใดสามารถยืนในที่ของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงเป็นพยานให้ได้ ในคำพูด การกระทำ

และความคิดด้านในสุดของเจ้านั้น เจ้ายืนอยู่ในตำแหน่งของมนุษย์ นี่คือสิ่งที่ต้องถือปฏิบัติตาม

มันคือความรับผิดชอบของมนุษย์ และไม่อาจมีผู้ใดปรับเปลี่ยนมันได้

การพยายามทำแบบนั้นจะเป็นการฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหาร ทุกคนควรจะจดจำการนี้ไว้

เวลายาวนานที่พระเจ้าได้ทรงใช้ไปในการตรัสและดำรัสได้เป็นเหตุให้มนุษย์พิจารณาว่าการอ่านและการท่องจำ

พระวาทะทั้งหลายของพระเจ้าเป็นภารกิจหลักของเขา ไม่มีผู้ใดให้ความสนใจกับการปฏิบัติ

และแม้กระทั่งสิ่งที่เจ้าควรจะต้องถือปฏิบัติตาม เจ้าก็ไม่ทำ การนี้ได้สร้างความยากลำบากและปัญหาต่างๆ

มากมายมาสู่การปรนนิบัติของพวกเขา หากก่อนหน้าการปฏิบัติพระวาทะของพระเจ้า

เจ้าไม่ได้ยึดมั่นกับสิ่งที่เจ้าควรจะต้องยึดมั่น เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็คือหนึ่งในพวกที่ถูกพระเจ้ารังเกียจและปฏิเสธ

ในการยึดมั่นกับการปฏิบัติเหล่านี้ เจ้าควรจะต้องจริงจังและจริงใจ เจ้าไม่ควรจะปฏิบัติกับมันเหมือนโชครวน

แต่ควรยึดมั่นกับมันในฐานะเป็นพระบัญญัติ

วันนี้เจ้าไม่ควรให้ตัวเองเป็นกังวลกับเรื่องที่ว่าจะสัมฤทธิ์ประสิทธิผลอันใด กล่าวโดยสรุปคือ

นี่คือวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ และผู้ใดก็ตามที่กระทำการให้ขุนเคื่องต้องถูกลงโทษ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปราศจากอารมณ์ และไม่เอาพระทัยใส่กับความเข้าใจปัจจุบันของเจ้า

หากเจ้าทำให้พระเจ้าทรงขุนเคื่องในวันนี้ เช่นนั้นแล้ว พระองค์จะทรงลงโทษเจ้า

หากเจ้าทำให้พระองค์ทรงขุนเคื่องภายในขอบเขตอำนาจการพิพากษาของพระองค์ เช่นนั้นแล้ว
พระองค์จะไม่ทรงละเว้นเจ้า

พระองค์ไม่สนพระทัยว่าเจ้าจะจริงจังกับการยึดมั่นต่อพระวณะของพระเยซูเพียงใด

หากเจ้าฝ่าฝืนพระบัญญัติทั้งหลายของพระเจ้าแห่งวันนี้ พระองค์จะทรงลงโทษเจ้า

และทรงตัดสินโทษประหารเจ้า มันจะเป็นที่ยอมรับได้อย่างไรสำหรับการที่เจ้าไม่ยึดมั่นกับการปฏิบัติเหล่านั้น?

เจ้าต้องยึดมั่น แม้ว่ามันจะหมายถึงการทนทุกข์กับความเจ็บปวดเล็กๆ น้อยๆ! ไม่สำคัญว่าจะเป็นศาสนา ลัทธิ

ชาติ หรือคณะนิกายใด ในอนาคตพวกเขาทั้งหมดต้องยึดมั่นกับการปฏิบัติเหล่านี้ ไม่มีผู้ใดได้รับการยกเว้น

และไม่มีผู้ใดจะได้รับการละเว้น! เพราะการปฏิบัติเหล่านั้นเป็นสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงปฏิบัติในวันนี้

และไม่อาจมีผู้ใดฝ่าฝืนการปฏิบัติเหล่านั้นได้ ถึงแม้ว่าการปฏิบัติเหล่านั้นจะไม่ใช่อะไรที่ยิ่งใหญ่

แต่ทุกคนต้องกระทำการปฏิบัติเหล่านั้น และการปฏิบัติเหล่านั้นเป็นพระบัญญัติที่พระเยซู

ผู้ซึ่งได้ทรงคืนพระชนม์และผู้ซึ่งได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับมนุษย์ พระวณะที่ว่า

“เส้นทาง... (7)” กล่าวไว้ว่า

คำนิยามของพระเยซูเกี่ยวกับการที่เจ้าจะเป็นคนชอบธรรมหรือคนบาปนั้นเป็นไปตามท่าทีของเจ้าต่อพระเจ้าใน

วันนี้มิใช่หรือ? ไม่อาจมีผู้ใดมองข้ามจุดนี้ไปได้ ในยุคธรรมบัญญัตินั้น

พวกฟาริสีรุ่นแล้วรุ่นเล่าได้เชื่อในพระเจ้า แต่ด้วยการมาถึงของยุคพระคุณ พวกเขาไม่ได้รู้จักพระเยซู

และได้ต่อต้านพระองค์ ดังนั้น

จึงกลายเป็นว่าทั้งหมดที่พวกเขาเคยทำนั้น ไม่ได้มีความหมายอันใดเลยและเปล่าประโยชน์

และพระเจ้าไม่ได้ทรงยอมรับความประพฤติทั้งหลายของพวกเขา หากเจ้าสามารถมองทะลุการนี้ได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ทำบาปโดยง่ายคาย บางทีผู้คนมากมายอาจได้นำตัวเองไปเปรียบวัดกับพระเจ้า

การต่อต้านพระเจ้ามีรสชาติอย่างไร? มันขมหรือหวาน? เจ้าควรจะเข้าใจการนี้ จงอย่าแสวงหาทำเป็นไม่รู้

บางทีในหัวใจของพวกเขา ผู้คนบางคนอาจยังคงไม่เชื่อใจ กระนั้น เราขอแนะนำให้เจ้าทดลองมันดู—

ดูว่ามันมีรสชาติอย่างไร การนี้จะป้องกันผู้คนจำนวนมากจากการสงสัยเกี่ยวกับมันอยู่ตลอดเวลา

ผู้คนมากมายอ่านพระวณะทั้งหลายของพระเจ้าแต่ทว่าแอบต่อต้านพระองค์อยู่ในหัวใจของพวกเขา

หลังจากต่อต้านพระองค์อย่างนี้แล้ว เจ้าไม่รู้สึกลึกเหมือนถูกมีดบาดคว้านอยู่ในหัวใจของเจ้าหรือ?

หากมันไม่ใช่ความไม่ลงรอยในครอบครัว มันคือความไม่สะดวกทางร่างกาย

หรือความทุกข์ร้อนเกี่ยวกับบรรดาบุตรและธิดา ถึงแม้ว่าเนื้อหนังของเจ้าจะได้รับการละเว้นจากความตาย

แต่พระหัตถ์ของพระเจ้าจะไม่มีวันปล่อยเจ้า เจ้าคิดว่ามันง่ายถึงเพียงนั้นหรือ?

มันจำเป็นมากยิ่งขึ้นไปอีกที่จะต้องมุ่งความสนใจกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหลายคนที่อยู่ใกล้พระเจ้า

ในขณะที่เวลาผ่านไป เจ้าจะลืมมัน

และเจ้าจะดึงลงสู่การทดลองและกลายเป็นไม่เอาใจใส่กับทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีการตระหนักถึงมัน และนี่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการทำบาปของเจ้า การนี้ดูเหมือนไม่เป็นสาระสำหรับเจ้ากระนั้นหรือ? หากเจ้าสามารถทำการนี้ได้ดี เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็มีโอกาสที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม—ที่จะมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและได้รับการทรงนำของพระองค์จากพระโอษฐ์ของพระองค์เอง หากเจ้าไม่เอาใจใส่ เช่นนั้นแล้ว ก็จะมีปัญหาสำหรับเจ้า—เจ้าจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า คำพูดและการกระทำทั้งหลายของเจ้าจะเหลวไหล และไม่ช้าก็เร็วเจ้าจะถูกพัดพาไปด้วยพายุใหญ่และคลื่นที่มีอำนาจ

เจ้าทุกคนควรให้ความสนใจอย่างดีกับพระบัญญัติเหล่านี้ หากเจ้าฝ่าฝืนพระบัญญัติเหล่านี้ เช่นนั้นแล้ว ถึงแม้ว่ามนุษย์ผู้ที่พระเจ้าทรงเป็นพยานให้อาจจะไม่กล่าวโทษเจ้า แต่พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงเสร็จสิ้นกิจธุระกับเจ้าแล้ว และพระองค์จะไม่ทรงละเว้นเจ้า

เจ้าสามารถแบกรับผลที่ตามมาจากการทำให้ขุนเคื่องของเจ้าได้หรือ? ด้วยเหตุนี้เอง ไม่สำคัญว่าพระเจ้าจะตรัสสิ่งใด เจ้าต้องนำพระวจนะทั้งหลายของพระองค์ไปปฏิบัติ และต้องยึดมั่นกับพระวจนะเหล่านั้นโดยทุกวิถีทางที่เจ้าสามารถทำได้ การนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย!

อาณาจักรพันปีได้มาถึงแล้ว

พวกเจ้าได้เห็นพระราชกิจใดที่พระเจ้าจะทรงสำเร็จลุล่วงในผู้คนกลุ่มนี้หรือไม่ ครึ่งหนึ่งพระเจ้าตรัสไว้ว่า

แม้แต่ในอาณาจักรพันปี ผู้คนยังคงต้องติดตามถ้อยคำรัสของพระองค์ต่อไป และในอนาคต

ถ้อยคำรัสของพระเจ้าจะยังนำชีวิตของมนุษย์โดยตรงในแผ่นดินอันดงามแห่งคานาอัน

ขณะโมเสสอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าได้ทรงอบรมสั่งสอนและตรัสกับเขาโดยตรง พระเจ้าทรงส่งอาหาร น้ำ

และมาจากสวรรค์ให้ผู้คนได้ชื่นชม และวันนี้ก็ยังเป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงส่งสิ่งต่างๆ

สำหรับกินและดื่มให้ผู้คนได้ชื่นชมด้วยพระองค์เอง

และพระองค์ทรงส่งคำสาปแช่งเพื่อเตือนผู้คนด้วยพระองค์เอง และดังนั้น

พระเจ้าจึงดำเนินทุกขั้นตอนในพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสิ้นด้วยพระองค์เอง วันนี้

ผู้คนแสวงหาการบังเกิดของความจริง พวกเขาแสวงหาหมายสำคัญและการอัศจรรย์

และมีความเป็นไปได้ที่ผู้คนดังกล่าวทั้งหมดจะถูกเหวี่ยงทิ้งไป

เพราะพระราชกิจของพระเจ้ากำลังกลายเป็นสัมพันธกับชีวิตจริงมากขึ้นทุกที

ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ พวกเขายังไม่ตระหนักรู้เช่นกันว่า

พระเจ้าได้ทรงส่งอาหารและยาบำรุงลงมาจากสวรรค์ แต่กระนั้น พระเจ้าก็ทรงมีอยู่จริง ๆ

และภาพจากอันน่าตื่นตื่นของอาณาจักรพันปีในจินตนาการของผู้คนก็ยังเป็นถ้อยคำรัสส่วนพระองค์ของพระเจ้า

ด้วยเช่นกัน นี่คือข้อเท็จจริง และเช่นนี้เท่านั้นจึงจะเรียกว่า การครองราชย์ร่วมกับพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

การครองราชย์ร่วมกับพระเจ้าบนแผ่นดินโลกอ้างอิงถึงเนื้อหนัง

เนื่องจากสิ่งที่ไม่ใช่เนื้อหนังนั้น ไม่ได้ดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก

และดังนั้นบรรดาผู้คนทั้งหมดที่มุ่งเน้นการไปยังสวรรค์ชั้นที่สามจึงทำเช่นนั้นไปโดยเปล่าประโยชน์

สักวันหนึ่ง เมื่อทั้งจักรวาลกลับคืนสู่พระเจ้า

ศูนย์กลางของพระราชกิจของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาลจะปฏิบัติตามถ้อยคำรัสของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็น ณ

แห่งหนตำบลใด บางคนจะใช้โทรศัพท์ บางคนจะขึ้นเครื่องบิน บางคนจะขึ้นเรือข้ามทะเล

และบางคนจะใช้เลเซอร์เพื่อรับถ้อยคำรัสของพระเจ้า ทุกคนจะนิยมนูชาและเปี่ยมด้วยความโหยหา

พวกเขาทุกคนจะมาใกล้ชิดกับพระเจ้า และรวมตัวกันเข้าหาพระเจ้า และทุกคนจะนมัสการพระเจ้า

และทั้งหมดนี้จะเป็นกิจการของพระเจ้า จงจดจำสิ่งนี้ไว้!

พระเจ้าจะไม่เริ่มต้นใหม่อีกครั้งในที่อื่นใดอย่างแน่นอน พระเจ้าจะทรงสำเร็จลุล่วงข้อเท็จจริงนี้ที่ว่า

พระองค์จะทำให้ผู้คนทั้งหมดทั่วทั้งจักรวาลมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์และนมัสการพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

และพระราชกิจของพระองค์ในที่อื่นๆ จะยุติลง และผู้คนจะถูกบีบให้ต้องแสวงหาหนทางที่แท้จริง

เหมือนดังโยเซฟ: ทุกคนมาหาเขาเพื่ออาหาร และกราบไหว้เขาเพราะเขามีสิ่งต่างๆ ให้กิน

เพื่อหลีกเลี่ยงกันดารอาหาร ผู้คนจะถูกบีบให้แสวงหาหนทางที่แท้จริง
ชุมชนทางศาสนาทั้งหมดจะประสบทุกข์จากกันดารอาหารที่รุนแรง
และมีเพียงพระเจ้าของวันนี้เท่านั้นที่เป็นน้ำพุของน้ำแห่งชีวิต
ซึ่งมีน้ำพุที่ไหลรินตลอดเวลาจัดเตรียมไว้สำหรับความชื่นชมยินดีของมนุษย์
และผู้คนจะมาและฟังปาฐกถาของพระองค์
นั่นจะเป็นเวลาที่กิจการของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยและพระเจ้าทรงได้รับพระสิริ
ผู้คนทั้งหมดทั่วจักรวาลจะนมัสการ “มนุษย์” ธรรมดาผู้นี้ นี่จะไม่ใช่วันแห่งพระสิริของพระเจ้าหรือ
สักวันหนึ่ง ศิษยาภิบาลสูงอายุจะส่งโทรเลขมากมายออกไปเพื่อเสาะหาน้ำจากน้ำพุของน้ำแห่งชีวิต
พวกเขาจะอยู่ในวัยชรา แต่พวกเขาจะยังมานมัสการบุคคลผู้นี้ ผู้ที่พวกเขาเคยดูหมิ่น
พวกเขาจะยอมรับพระองค์ออกมาจากปากของพวกเขาเอง
และจะเชื่อมั่นวางใจในพระองค์ด้วยหัวใจของพวกเขาเอง นี่ไม่ใช่หมายสำคัญและการอัศจรรย์หรือ
ยามที่ทั้งราชอาณาจักรขึ้นบาน จะเป็นวันแห่งพระสิริของพระเจ้า
และใครก็ตามที่มาหาพวกเขาและได้รับข่าวดีจากพระเจ้าก็จะได้รับการอวยพรจากพระเจ้า
และประเทศและประชาชนที่ทำเช่นนั้นจะได้รับการอวยพรและได้รับการดูแลโดยพระเจ้า ดังนั้น
ทิศทางในอนาคตจะเป็นดังนี้: ผู้ที่ได้รับถ้อยคำรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าจะมีเส้นทางให้เดินบนแผ่นดินโลก
และต่อให้พวกเขาเป็นนักธุรกิจ หรือนักวิทยาศาสตร์ หรือนักการศึกษา หรือนักอุตสาหกรรม
บรรดาผู้ที่ปราศจากพระวาระของพระเจ้าจะมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการจะก้าวเดินแม้เพียงหนึ่งก้าว
และจะถูกบีบให้ต้องแสวงหาหนทางที่แท้จริง นี่คือความหมายของ “ด้วยความจริง เจ้าจะเดินไปทั่วทั้งโลก
เมื่อปราศจากความจริง เจ้าจะไม่ได้ไปที่ใดเลย” ดังนั้น ข้อเท็จจริงก็คือ: พระเจ้าจะทรงใช้หนทาง
(ซึ่งหมายถึงพระวาระทั้งหมดของพระองค์) เพื่อบัญชาทั้งจักรวาลและปกครองและพิชิตมวลมนุษย์
ผู้คนต่างหวังเสมอว่า จะมีการแปรผันครั้งใหญ่ในวิถีทางที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ กล่าวโดยง่ายก็คือ
พระเจ้าทรงควบคุมผู้คนผ่านพระวาระ และเจ้าต้องทำในสิ่งที่พระเจ้าตรัส ไม่ว่าเจ้าจะปรารถนาหรือไม่ก็ตาม
นี่คือข้อเท็จจริงหนึ่งซึ่งเป็นความจริง และทุกคนต้องเชื่อฟังทำตาม และดังนั้นเช่นกัน
มันจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินต่อไปโดยไม่อาจหยุดยั้งและเป็นที่รู้จักโดยทั่วกัน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความรู้สึกกับผู้คน หลังจากที่ย่านพระวาระของพระเจ้า
ผู้คนรู้สึกแน่วแน่มั่นคงและสงบสุขในหัวใจของพวกเขา
ในขณะที่ผู้ซึ่งไม่ได้รับพระวาระของพระเจ้ารู้สึกว่างเปล่า นั่นเองคือฤทธานุภาพของพระวาระของพระเจ้า
ผู้คนจะต้องอ่านพระวาระของพระเจ้า และหลังจากที่ย่านพระวาระของพระเจ้าแล้ว
พวกเขาจะได้รับการบำรุงเลี้ยง และพวกเขาไม่สามารถรับการบำรุงเลี้ยงได้หากปราศจากพระวาระของพระเจ้า

เช่นเดียวกับตอนที่ผู้คนเสกฝนเข้าไป: ฝนให้กำลังวังชาแก่พวกเขา และยามที่ปราศจากฝน พวกเขารู้สึกถึงอาการขาดยาที่รุนแรงของมัน และไร้กำลังวังชา นั่นเองคือแนวโน้มในหมู่ผู้คนในวันนี้ การอ่านพระวณะของพระเจ้ามอบกำลังวังชาให้แก่ผู้คน หากพวกเขาไม่อ่านพระวณะของพระเจ้า พวกเขารู้สึกเฉื่อยชา แต่หลังจากที่อ่านพระวณะของพระเจ้า พวกเขาหลุดออกจาก “เตียงผู้ป่วย” ของพวกเขาในทันที นี่คือนพระวณะของพระเจ้าที่กำลังกวัดแกว่งฤทธาภาพอยู่บนแผ่นดินโลก และพระเจ้าที่กำลังทรงปกครองอยู่บนแผ่นดินโลก บางคนต้องการจากไป หรือเริ่มเกิดความคิดโรยอ่อนล้ากับพระราชกิจของพระเจ้า ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม พวกเขาที่ไม่สามารถแยกตัวเองออกจากพระวณะของพระเจ้าได้ ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะอ่อนแอเพียงใดก็ตาม พวกเขายังคงต้องดำรงชีวิตด้วยพระวณะของพระเจ้า และไม่ว่าพวกเขาจะเป็นกบฏเพียงใด พวกเขายังคงไม่กล้าที่จะทิ้งพระวณะของพระเจ้า

เวลาที่พระวณะของพระเจ้าทรงแสดงอิทธิฤทธิ์อย่างแท้จริงคือเวลาที่พระเจ้าทรงปกครองและกวัดแกว่งฤทธาภาพ นี่คือนวิธีทรงพระราชกิจของพระองค์ ไม่ว่าจะอย่างไร นี่ก็คือวิถีทางที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ และไม่ว่าจะมีผู้ใดออกไปจากวิถีทางนี้ได้

พระวณะของพระเจ้าจะเผยแผ่ไปตามบ้านเรือนต่าง ๆ มากมายเกินคณานับ พระวณะเหล่านี้จะกลายเป็นที่รู้จักกันสำหรับทุกคน และมีเพียงยามนั้นเท่านั้นเองที่พระราชกิจของพระองค์จะเผยแผ่ไปทั่วทั้งจักรวาล ซึ่งกล่าวได้ว่า หากพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องเผยแผ่ไปทั่วทั้งจักรวาลแล้ว เช่นนั้น พระวณะของพระองค์ก็จะต้องเผยแผ่ในวันแห่งพระสิริของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าจะแสดงฤทธาภาพและสิทธิอำนาจ พระวณะของพระองค์ทุกค่านับตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงวันนี้จะสำเร็จลุล่วงและถึงคราบบังเกิด โดยการนี้ พระสิริจะมาสู่พระเจ้าบนแผ่นดินโลก ซึ่งกล่าวได้ว่า พระวณะของพระองค์จะครองราชย์บนแผ่นดินโลก ทุกคนที่เลวจะถูกทดสอบด้วยพระวณะที่ตรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า

ทุกคนที่ชอบธรรมจะได้รับการอวยพรจากพระวณะที่ตรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า และทั้งหมดจะได้รับการสถาปนาและทำให้ครบบริบูรณ์ด้วยพระวณะที่ตรัสจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงตำหนิสำคัญและการอัศจรรย์ใด ทั้งหมดจะสำเร็จลุล่วงด้วยพระวณะของพระองค์ และพระวณะของพระองค์จะสร้างข้อเท็จจริง ทุกคนบนโลกจะเฉลิมฉลองพระวณะของพระเจ้า

ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก เพศชาย เพศหญิง คนแก่ หรือคนหนุ่มสาว ทุกคนจะนบนอบอยู่ภายใต้พระวณะของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าทรงปรากฏเป็นมนุษย์ ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถมองเห็นพระวณะของพระองค์ได้บนแผ่นดินโลกอย่างเจิดจ้าจับตาและประหนึ่งมีชีวิต นี่คือนความหมายของการที่พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ โดยเบื้องต้นแล้ว

พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกก็เพื่อสำเร็จลุล่วงข้อเท็จจริงที่ว่า “พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” ซึ่งกล่าวได้ว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อที่อาจจะได้ปล่อยพระวณะของพระองค์ออกจากเนื้อหนัง

(ไม่เหมือนกับในช่วงเวลาของโมเสสในพันธสัญญาเดิม

คราที่พระสุรเสียงของพระเจ้าปล่อยออกมาจากท้องฟ้าโดยตรง) หลังจากนั้น

พระวณะทั้งหมดของพระองค์ก็จะถูกทำให้ลุล่วงในช่วงระหว่างยุคอาณัติกรพันปี

พระวณะทั้งหมดของพระองค์จะกลายเป็นข้อเท็จจริงที่มองเห็นได้ต่อหน้าต่อตามนุษย์

และผู้คนจะเห็นพระวณะทั้งหมดของพระองค์โดยใช้ดวงตาของตัวเอง โดยปราศจากความไม่เสมอภาคกันแม้แ

ต่น้อย นี่คือการหมายสูงสุดของการจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า ซึ่งกล่าวได้ว่า

พระราชกิจของพระวิญญาณสำเร็จลุล่วง โดยผ่านทางเนื้อหนังและผ่านทางพระวณะ

นี่คือการหมายที่แท้จริงของ “พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” การทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวณะ

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถตรัสถึงน้ำพระทัยของพระวิญญาณ

และมีเพียงพระเจ้าผู้ทรงปรากฏเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถตรัสในพระนามของพระวิญญาณ

พระวณะของพระเจ้ามีความเรียบง่ายต่อการทำความเข้าใจในพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ และคนอื่นๆ

ทุกคนได้รับการทรงนำโดยพระวณะเหล่านั้น โดยไม่มีใครได้รับการยกเว้น

พวกเขาทั้งหมดดำรงอยู่ภายในวงเขตนี้

ผู้คนสามารถกลายมาเป็นตระหนักรู้ได้ก็เพียงจากถ้อยคำรัสเหล่านี้เท่านั้น

บรรดาผู้ที่ไม่ได้รับในหนทางนี้ย่อมกำลังฝันกลางวันหากพวกเขาคิดว่าพวกเขาสามารถรับถ้อยคำรัสจากสวรรค์

ได้ สิ่งดังกล่าวคือสิทธิอำนาจที่สาธิตให้เห็นในเนื้อหนังที่ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

ซึ่งเป็นเหตุให้ทุกคนเชื่อในสิ่งนี้ด้วยความเชื่อมั่นทั้งหมด

แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญที่เฝ้าการพยายายที่สุดและศิษยาภิบาลที่เคร่งศาสนาที่ยังไม่สามารถกล่าวคำเหล่านี้ได้

พวกเขาทั้งหมดต้องบนบอภายใต้พระวณะของพระเจ้า และไม่มีผู้ใดจะสามารถทำการเริ่มต้นใหม่ได้

พระเจ้าจะทรงใช้พระวณะเพื่อพิชิตจักรวาล

พระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติสิ่งนี้โดยเนื้อหนังที่พระองค์ทรงจุติเป็นมนุษย์

แต่ใช้ถ้อยคำรัสจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อพิชิตผู้คนทั้งหมดในทั้งจักรวาล

เพียงเช่นนี้เท่านั้นที่พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และเช่นนี้เท่านั้น

ที่เป็นการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวณะ สำหรับมนุษย์

บางที่อาจปรากฏให้เห็นเสมือนว่าพระเจ้ามิได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจอะไรมากมายนัก

แต่พระเจ้าแค่ต้องดำรงพระวณะของพระองค์เท่านั้น

และพระวณะของพระองค์จะเป็นที่เชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน เมื่อปราศจากข้อเท็จจริง

ผู้คนโห่ร้องและกรี๊ดร้อง เมื่อมีพระวณะของพระเจ้า พวกเขาลั่นเสียงกริบ
พระเจ้าจะทรงสำเร็จลุล่วงข้อเท็จจริงนี้เป็นแน่เพราะ นี่คือการของพระเจ้าที่ได้ทรงสถาปนาไว้นานแล้ว
การสำเร็จลุล่วงข้อเท็จจริงของการมาถึงของพระวณะบนแผ่นดินโลก อันที่จริง
ไม่มีความจำเป็นที่เราต้องอธิบายว่า—การมาถึงของอาณาจักรพันปีบนแผ่นดินโลก
ก็คือการมาถึงของพระวณะของพระเจ้าบนโลก การเคลื่อนลงมาจากสวรรค์ของกรุงเยรูซาเลมใหม่
คือการมาถึงของพระวณะของพระเจ้า เพื่อที่จะอยู่ท่ามกลางมนุษย์ เพื่อร่วมเคียงไปกับทุกการกระทำของมนุษย์
และความคิดทั้งหมดที่อยู่ภายในสุดของมนุษย์ นี่ยังเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งซึ่งพระเจ้าจะทรงทำให้สำเร็จลุล่วง
นี่คือความมั่งคั่งของอาณาจักรพันปี นี่คือการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้:
พระวณะของพระองค์จะปรากฏบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหลายพันปี
และพระวณะของพระองค์จะสำแดงกิจการทั้งหมดของพระองค์
และทำให้พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์บนแผ่นดินโลกเสร็จสิ้น และหลังจากนั้น
ช่วงระยะนี้ของมวลมนุษย์ก็จะเป็นอันมาถึงบทอวสาน

เจ้าควรรู้ว่า พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

เจ้าควรรู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงบ้าง? พระวิญญาณ องค์บุคคล และพระวณะประกอบขึ้นเป็นพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เอง

และนี่คือความหมายที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เอง หากเพียงเจ้ารู้จักองค์บุคคลเท่านั้น—หากเจ้ารู้จักกิจวัตรและบุคลิกภาพของพระองค์—แต่ไม่รู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณ หรือสิ่งที่พระวิญญาณทรงทำในเนื้อหนัง และหากเจ้าเพียงแค่ให้ความสนใจต่อพระวิญญาณ และพระวณะ และเพียงแค่อธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระวิญญาณเท่านั้น

แต่ไม่รู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง เช่นนั้นแล้ว กระนั้นนี่ก็พิสูจน์ได้ว่า เจ้าไม่รู้จักพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง

ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงประกอบด้วยการรู้และการได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระองค์ และการจับความเข้าใจกฎเกณฑ์และหลักการของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และวิธีที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง มันยังประกอบด้วยการรู้ด้วยเช่นกันว่า ทุกการกระทำของพระเจ้าในเนื้อหนังนั้นถูกควบคุมโดยพระวิญญาณ และรู้ว่าพระวณะที่พระองค์ตรัสคือการแสดงออกโดยตรงของพระวิญญาณ ด้วยเหตุนี้ การที่จะรู้จักพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงนั้น การรู้ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจอย่างไรในสถานะความเป็นมนุษย์และในเทวสภาพเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ในทางกลับกัน เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของพระวิญญาณ ซึ่งผู้คนทั้งหมดมีส่วนร่วมด้วย

การแสดงออกทั้งหลายของพระวิญญาณคือแง่มุมใดบ้าง?

บางครั้งพระเจ้าทรงพระราชกิจในสถานะความเป็นมนุษย์ และบางครั้งในเทวสภาพ—แต่ในทั้งสองกรณี

พระวิญญาณทรงเป็นผู้บัญชาการ ไม่ว่าวิญญาณอะไรก็ตามที่อยู่ภายในผู้คน

ดังนั้นคือการแสดงออกภายนอกของพวกเขา พระวิญญาณทรงพระราชกิจตามปกติ

แต่มีการชี้นำของพระองค์สองส่วนโดยพระวิญญาณ กล่าวคือ ส่วนหนึ่งคือพระราชกิจในสถานะความเป็นมนุษย์

และอีกส่วนหนึ่งคือพระราชกิจโดยผ่านทางเทวสภาพ เจ้าควรรู้เรื่องนี้อย่างชัดเจน

พระราชกิจของพระวิญญาณผันแปรไปตามรูปการณ์แวดล้อม กล่าวคือ

เมื่อพระราชกิจแบบมนุษย์ของพระองค์เป็นที่พึงประสงค์ พระวิญญาณก็จะทรงชี้นำพระราชกิจแบบมนุษย์นี้

และเมื่อพระราชกิจแบบพระเจ้าของพระองค์เป็นที่พึงประสงค์

เทวสภาพก็จะปรากฏโดยทันทีเพื่อดำเนินการพระราชกิจนั้น

เพราะพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังและทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระองค์ทรงพระราชกิจทั้งในสถานะความเป็นมนุษย์และในเทวสภาพ

พระราชกิจของพระองค์ในสถานะความเป็นมนุษย์ได้รับการทรงชี้นำโดยพระวิญญาณ

และทำไปเพื่อสนองความต้องการทางเนื้อหนังของผู้คน
เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการมีส่วนร่วมของพวกเขากับพระองค์
เพื่อยอมให้พวกเขาเห็นความเป็นจริงและสภาพปกติของพระเจ้า และเพื่อยอมให้พวกเขาเห็นว่า
พระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาเป็นมนุษย์และสถิตท่ามกลางมนุษย์ ดำเนินพระชนม์ชีพร่วมกันกับมนุษย์
และทรงมีส่วนร่วมด้วยมนุษย์
พระราชกิจของพระองค์ในเทวสภาพทำไปเพื่อจัดเตรียมเพื่อชีวิตของผู้คนและเพื่อนำผู้คนในทุกอย่างจากด้านบ
วก โดยการเปลี่ยนอุปนิสัยของผู้คน
และการยอมให้พวกเขาได้เห็นการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณโดยแท้จริง ในใจความสำคัญนั้น
การเติบโตในชีวิตมนุษย์สัมฤทธิ์ผลโดยตรงผ่านทางพระราชกิจและพระวณะของพระเจ้าในเทวสภาพ
เฉพาะเมื่อผู้คนยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในเทวสภาพเท่านั้น
พวกเขาจึงจะสามารถสัมฤทธิ์ผลในการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขา
และเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถอิมเมมในวิญญาณของพวกเขาได้ ที่เพิ่มเข้าไปในการนี้ก็คือ
เฉพาะเมื่อมีพระราชกิจในสภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น—การทรงเลี้ยงดู การสนับสนุน
และการจัดเตรียมของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์—
จึงจะสามารถสัมฤทธิ์ผลลัพท์ของพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างเต็มเปี่ยม
พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เองที่ถูกพูดถึงในวันนี้ทรงพระราชกิจทั้งในสภาวะความเป็นมนุษย์และในเทว
สภาพ พระราชกิจและชีวิตแบบมนุษย์ธรรมชาติของพระองค์
และพระราชกิจแบบพระเจ้าโดยสมบูรณ์ของพระองค์สัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทางทรงปรากฏของพระเจ้าผู้ทรงภ
กชีวิตจริง สภาวะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพของพระองค์รวมกันเป็นหนึ่ง
และพระราชกิจของทั้งคู่ก็สำเร็จลุล่วงโดยผ่านทางพระวณะ ไม่ว่าจะในสภาวะความเป็นมนุษย์หรือเทวสภาพ
พระองค์ดำรงพระวณะ เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจในสภาวะความเป็นมนุษย์
พระองค์ตรัสภาษาของสภาวะความเป็นมนุษย์ เพื่อที่ผู้คนอาจจะมีส่วนร่วมและเข้าใจได้
พระวณะของพระองค์ตรัสโดยเรียบง่าย และง่ายต่อการเข้าใจ
จนพระวณะเหล่านั้นสามารถถูกจัดเตรียมให้ผู้คนทั้งหมดได้
โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้คนเหล่านั้นจะมีความรู้หรือมีการศึกษาคำหรือไม่ก็ตาม
พวกเขาทุกคนสามารถรับพระวณะของพระเจ้าไว้ได้
พระราชกิจของพระเจ้าในเทวสภาพก็ดำเนินการโดยผ่านทางพระวณะเช่นกัน
แต่มันเต็มเปี่ยมไปด้วยการจัดเตรียม มันเต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิต มันไร้การเจือปนโดยแนวคิดทั้งหลายของมนุษย์
มันไม่เกี่ยวพันกับการเลือกชอบของมนุษย์ และมันไม่มีขีดจำกัดแบบมนุษย์

มันอยู่นอกพันธนาการทั้งหลายของสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติใดๆ มันดำเนินการในเนื้อหนัง
แต่มันเป็นการแสดงออกโดยตรงของพระวิญญาณ

หากผู้คนยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าแค่ในสภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะจำกัดเขตตัวพวกเขาเองกับวงเขตที่แน่นอนวงเขตหนึ่ง และดังนั้นก็จะพึงประสงค์ให้มีการจัดการ
การตัดแต่ง และความมีวินัยตลอดกาลเพื่อให้มีแม้กระทั่งความเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในตัวพวกเขา

ถึงแม้ว่าจะไม่มีพระราชกิจหรือการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาก็จะพึงวิถิเก่าๆ ของพวกเขาเสมอ
มีเพียงโดยผ่านทางพระราชกิจของเทวสภาพเท่านั้น

ที่โรคและข้อบกพร่องเหล่านี้จะสามารถได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องได้

และเมื่อนั้นเท่านั้นผู้คนจึงจะสามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้

แทนที่จะคงทนกับการจัดการและการตัดแต่ง สิ่งที่พึงประสงค์คือการจัดเตรียมเชิงบวก

การใช้พระวณะเพื่อชดเชยข้อบกพร่องทั้งหมด การใช้พระวณะเพื่อเผยให้เห็นทุกสภาพของผู้คน

การใช้พระวณะเพื่อชี้นำชีวิตของพวกเขา ทุกถ้อยคำของพวกเขา ทุกการกระทำของพวกเขา

เพื่อเปิดเผยเจตนาและแรงจูงใจของพวกเขา นี่คือพระราชกิจที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง ด้วยเหตุนี้
ในท่าทีของเจ้าต่อพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงนั้น

เจ้าควรนบถบเบื้องหน้าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทันที รับรู้และยอมรับพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น
เจ้าควรยอมรับและเชื่อฟังพระราชกิจและพระวณะแบบพระเจ้าของพระองค์

การทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระเจ้า หมายความว่า

พระราชกิจและพระวณะทั้งหมดของพระวิญญาณของพระเจ้าดำเนินการไปโดยผ่านทางสภาวะความเป็นมนุษย์
ปกติของพระองค์ และโดยผ่านทางจตุเป็นมนุษย์ของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงชี้นำพระราชกิจแบบมนุษย์ของพระองค์และทรงดำเนินพระราชกิจของเทวสภาพใน
เนื้อหนังทันที

และในพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์นั้นเจ้าสามารถมองเห็นทั้งพระราชกิจในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
และพระราชกิจแบบพระเจ้าโดยสมบูรณ์ของพระองค์

นี่คือนัยสำคัญอันจริงแท้ของการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงภาคปฏิบัติ

หากเจ้าสามารถมองเห็นเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจน เจ้าจะสามารถเชื่อมต่อส่วนที่แตกต่างทั้งหมดของพระเจ้าได้

เจ้าจะเลิกเพิ่มความสำคัญอันเกินควรต่อพระราชกิจของพระองค์ในเทวสภาพ

และเจ้าจะเลิกมองพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ด้วยความเมินเฉยอันเกินควร

และเจ้าจะไม่ไปจนสุดขีด หรือใช้ทางอ้อมใดๆ ทั้งหมดนี้ ความหมายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงคือ

พระราชกิจของสภาวะความเป็นมนุษย์และของเทวสภาพของพระองค์ ดังที่ได้รับการชี้นำโดยพระวิญญาณนั้น

ได้แสดงออกโดยผ่านทางเนื้อหนังของพระองค์ เพื่อที่ผู้คนจะสามารถเห็นได้ว่า
พระองค์ทรงมีชีวิตชีวาและเหมือนจริง เป็นจริงและแท้จริง

พระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์มีระยะการเปลี่ยนผ่าน
โดยการทำให้สภาวะความเป็นมนุษย์เพียบพร้อมนั้น

พระองค์ทรงทำให้สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์สามารถรับการชี้นำของพระวิญญาณได้
ซึ่งหลังจากนั้นสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ก็สามารถจัดเตรียมและเลี้ยงดูคริสตจักรได้
นี่คือการแสดงออกอย่างหนึ่งของพระราชกิจปกติของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้

หากเจ้าสามารถมองเห็นหลักการของพระราชกิจของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์ได้อย่างชัดเจน
เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็ไม่น่าจะเก็บงำ โนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์
ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม พระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถผิดได้ พระองค์ทรงถูกต้องและไร้ข้อผิดพลาด
พระองค์ไม่ทรงทำสิ่งใดอย่างไม่ถูกต้อง พระราชกิจแบบพระเจ้าคือการแสดงออกโดยตรงของน้ำพระทัยพระเจ้า
โดยไม่มีการแทรกแซงของสภาวะความเป็นมนุษย์ มันไม่ได้ก้าวผ่านความเพียบพร้อม
แต่มาจากพระวิญญาณโดยตรง อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่า

พระองค์สามารถทรงพระราชกิจในเทวสภาพได้เนื่องจากสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์
มันไม่ได้เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติเลยแม้แต่น้อย และดูเหมือนว่าถูกดำเนินการโดยบุคคลปกติ
พระเจ้าเสด็จจากสวรรค์มายังแผ่นดินโลกโดยหลักแล้วเพื่อแสดงออกถึงพระวาระของพระเจ้าโดยผ่านทางเนื้อ
หนัง เพื่อทรงงานของพระวิญญาณของพระเจ้าให้ครบบริบูรณ์โดยวิถีทางแห่งเนื้อหนัง

วันนี้ ความรู้ของผู้คนเรื่องพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงยังคงเป็นด้านเดียวเกินไป
และความเข้าใจของพวกเขาในเรื่องนัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ก็ยังคงขาดแคลนเกินไป
ด้วยเนื้อหนังของพระเจ้า

ผู้คนมองเห็นโดยผ่านทางพระราชกิจและพระวาระของพระองค์ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าประกอบด้วยสิ่งทั้ง
หลายนมากมายเหลือเกิน ว่าพระองค์ช่างอุดมสมบูรณ์เหลือเกิน กระนั้น ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม
คำพยานของพระเจ้าที่หายที่สุดก็มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า กล่าวคือ สิ่งใดที่พระเจ้าทรงกระทำในเนื้อหนัง
หลักการใดที่พระองค์ทรงใช้ในการทรงพระราชกิจ สิ่งใดที่พระองค์ทรงกระทำในสภาวะความเป็นมนุษย์
และสิ่งใดที่พระองค์ทรงกระทำในเทวสภาพ ผู้คนต้องมีความรู้เรื่องนี้ วันนี้เจ้าสามารถนมัสการบุคคลนี้ได้
ในขณะที่โดยแก่นสารแล้ว เจ้ากำลังนมัสการพระวิญญาณ
และนั่นเป็นสิ่งที่น้อยที่สุดที่ผู้คนควรสัมฤทธิ์ในความรู้ของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ กล่าวคือ
การรู้จักแก่นสารของพระวิญญาณโดยผ่านทางเนื้อหนัง
การรู้จักพระราชกิจแบบพระเจ้าของพระวิญญาณในเนื้อหนัง และพระราชกิจแบบมนุษย์ในเนื้อหนัง

การยอมรับพระวณะและคำรัสทั้งหมดยของพระวิญญานในเนื้อหนัง
และการมองเห็นวิธีที่พระวิญญานของพระเจ้าทรงชี้นำเนื้อหนังและทรงแสดงให้เห็นฤทธิ์เดชของพระองค์ในเนื้อหนัง กล่าวได้ว่า มนุษย์จะได้รู้จักพระวิญญานในฟ้าสวรรค์โดยผ่านทางเนื้อหนัง

การทรงปรากฏของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เองท่ามกลางมนุษย์ได้ขับไล่พระเจ้าที่คลุมเครือในมนอก
ดิดีที่หลงผิดของผู้คนไป

การนมัสการพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เองของผู้คนได้เพิ่มการเชื่อฟังของพวกเขามีต่อพระเจ้า
และมนุษย์ได้รับวิวัฒนาการและได้รับการเลี้ยงดู

และสัมฤทธิ์ความเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของชีวิตมนุษย์โดยผ่านทางพระราชกิจแบบพระเจ้าของพระวิญญานของ
องพระเจ้าในเนื้อหนัง และพระราชกิจแบบมนุษย์ของพระองค์ในเนื้อหนัง

นี่คือความหมายที่แท้จริงของการมาถึงของพระวิญญานในเนื้อหนัง ซึ่งจุดประสงค์พื้นฐานก็คือ
การที่ผู้คนอาจจะมีส่วนร่วมกับพระเจ้า ฟังพาพระเจ้า และมาถึงซึ่งความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้

ในใจความสำคัญ ผู้คนควรมีท่าทีใดต่อพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง? เจ้ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับการจู่เป็นมนุษย์
เกี่ยวกับการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวณะ เกี่ยวกับการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
เกี่ยวกับกิจการทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง? หัวข้อหลักๆ ของการหาหรือของวันนี้คือเรื่องใด?

การจู่เป็นมนุษย์ การเสด็จมาเป็นมนุษย์ของพระวณะ

และการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระเจ้าแล้วแต่เป็นประเด็นที่จะต้องเข้าใจ พวกเจ้าต้องค่อยๆ

มาเข้าใจประเด็นเหล่านี้และมีความรู้เรื่องเหล่านี้อย่างชัดเจน

บนพื้นฐานของวุฒิภาวะของพวกเจ้าและบนพื้นฐานของยุคสมัยนั้น

กระบวนการที่ผู้คนใช้ในการได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้าเป็นแบบเดียวกันกับกระบวนการที่พ
วเขาใช้ในการรู้จักการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวณะของพระเจ้า

ยิ่งผู้คนได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้ามากขึ้นเท่าใด

พวกเขาก็ยิ่งได้รู้จักพระวิญญานของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

ผู้คนจับความเข้าใจหลักการทั้งหลายของพระราชกิจของพระวิญญาน

และได้มารู้จักพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงพระองค์เองโดยผ่านการได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระ
เจ้า ในความเป็นจริงนั้น เมื่อพระเจ้าทรงทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมและทรงได้รับพวกเขา

พระองค์กำลังทรงยอมให้พวกเขารู้จักกิจการทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง

พระองค์กำลังทรงใช้พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงเพื่อแสดงให้เห็นถึงนัยสำคัญที่แท้จริงของการ
จู่เป็นมนุษย์ เพื่อแสดงให้เห็นว่า

พระวิญญานของพระเจ้าได้ทรงปรากฏขึ้นเบื้องหน้ามนุษย์โดยแท้จริงแล้ว

เมื่อผู้คนได้รับการรับไว้และได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าแล้ว

การแสดงออกของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงก็ได้ทรงพิชิตพวกเขาแล้ว

พระวามะของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงได้เปลี่ยนพวกเขา

และทรงพระราชกิจให้ชีวิตของพระองค์เองเข้าไปในพวกเขา โดยการเติมเต็มพวกเขาด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น (ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

หรือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นในเทวสภาพของพระองค์ก็ตาม)

การเติมเต็มพวกเขาด้วยเนื้อแท้ของพระวามะของพระองค์

และการทำให้ผู้คนดำรงชีวิตตามพระวามะของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงได้รับผู้คนไว้

โดยพื้นฐานแล้วพระองค์ทรงทำเช่นนี้ด้วยการใช้พระวามะและถ้อยคำรัสของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงเป็นวิธีการกับความขาดตกบกพร่องของผู้คน และเพื่อพิพากษาและเปิดเผยอุปนิสัยกบฏของพวกเขา

โดยการทำให้พวกเขาได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการ

และการแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าได้เสด็จมาอยู่ท่ามกลางมนุษย์ สิ่งสำคัญที่สุดของทั้งหมดก็คือ

พระราชกิจที่กระทำไปโดยพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงคือพระราชกิจแห่งการช่วยทุกคนให้รอดจากอิทธิพลของซาตาน การพาพวกเขาออกจากดินแดนแห่งความโสมม และการขับไล่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเขา

นัยสำคัญที่ลึกซึ้งที่สุดของการได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงก็คือ

การสามารถใช้ชีวิตตามสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติด้วยพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงเป็นตัวอย่างที่ดี

และเป็นแบบอย่างที่สามารถปฏิบัติตามพระวามะและข้อพึงประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงโดย

ไม่มีความคลาดเคลื่อนหรือการเบี่ยงเบนแม้แต่น้อย การปฏิบัติในหนทางใดก็ตามที่พระองค์ตรัส

และการสามารถสัมผัสสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงขอ ด้วยวิธีนี้ เจ้าจะได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า

เมื่อเจ้าได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า เจ้าไม่เพียงครอบครองพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

ที่สำคัญที่สุดคือ เจ้าสามารถใช้ชีวิตตามข้อพึงประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงได้

การมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเดียวยังไม่ได้หมายความว่าเจ้าจะมีชีวิต ประเด็นสำคัญคือ

การที่เจ้าจะสามารถกระทำตามข้อพึงประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงที่มีต่อเจ้าได้หรือไม่

ซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่เจ้าจะสามารถได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าได้หรือไม่

เหล่านี้คือความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงในเนื้อหนัง กล่าวได้ว่า

พระเจ้าทรงได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งด้วยการทรงปรากฏเป็นมนุษย์โดยแท้จริงและโดยจริงแท้

และการมีชีวิตชีวาและเหมือนจริง การถูกผู้คนมองเห็น

การทรงพระราชกิจของพระวิญญาณในเนื้อหนังโดยแท้จริง

และด้วยการกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้คนในเนื้อหนัง การเสด็จมาถึงของพระเจ้าในเนื้อหนังนี้

โดยพื้นฐานแล้วหมายถึงจะทำให้ผู้คนสามารถมองเห็นความประเสริฐที่แท้จริงของพระเจ้า
เพื่อให้รูปสัณฐานทางเนื้อหนังแก่พระวิญญาณที่ไร้รูปร่าง และเพื่อยอมให้ผู้คนได้เห็นและสัมผัสพระองค์
ในหนทางนี้ พวกที่พระองค์ทรงทำให้ครบบริบูรณ์จะดำรงชีวิตไปตามพระองค์ จะได้รับการรับไว้โดยพระองค์
และจะสมดังพระทัยของพระองค์ หากพระเจ้าเพียงตรัสในสวรรค์เท่านั้น
และไม่ได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกโดยแท้จริง เช่นนั้นแล้ว ผู้คนก็คงจะยังไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้
พวกเขาจะเพียงแค่สามารถประกาศกิจการทั้งหลายของพระเจ้าโดยใช้ทฤษฎีที่ว่างเปล่า
และคงจะไม่มีพระวณะของพระเจ้ามาเป็นความเป็นจริง พระเจ้าได้เสด็จมาบนแผ่นดินโลก
โดยพื้นฐานแล้วก็เพื่อกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และเป็นแบบอย่างให้พวกที่พระองค์จะทรงรับไว้
มีเพียงด้วยเหตุนี้เท่านั้นผู้คนจึงจะสามารถรู้จักพระเจ้า สัมผัสพระเจ้า และมองเห็นพระองค์ได้โดยแท้จริง
และเมื่อนั้นเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าอย่างแท้จริง

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในยุคสมัยนี้ โดยส่วนใหญ่แล้ว

คือการรู้ว่าสิ่งใดคือพันธกิจหลักในยุคสุดท้ายของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

และสิ่งใดที่พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทรงทำบนแผ่นดินโลก

ก่อนหน้านี้เราได้กล่าวไว้ในวาระของเราว่าพระเจ้าได้เสด็จมาที่แผ่นดินโลก (ในระหว่างยุคสุดท้าย)

เพื่อทรงวางแบบอย่างที่ดีเยี่ยมก่อนจะเสด็จจากไป พระเจ้าทรงวางแบบอย่างที่ดีเยี่ยมนี้อย่างไร?

พระองค์ทรงทำเช่นนั้นโดยการตรัสพระวาระ และโดยการทรงพระราชกิจและการตรัสทั่วทั้งแผ่นดิน

นี่คือพระราชกิจของพระเจ้าในระหว่างยุคสุดท้าย

พระองค์เพียงตรัสเพื่อให้แผ่นดินโลกเป็นโลกแห่งพระวาระ

เพื่อให้ทุกคนได้รับการจัดเตรียมและได้รับความรู้แจ้งโดยพระวาระของพระองค์

และเพื่อให้วิญญาณของมนุษย์ถูกปลุกให้ตื่นและเขาได้รับความชัดเจนเกี่ยวกับนิมิตต่างๆ

ในระหว่างยุคสุดท้ายพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ได้เสด็จมาที่แผ่นดินโลกเพื่อที่จะตรัสพระวาระเป็นหลัก

เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ได้ทรงเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์

และพระองค์ได้ทรงทำให้พระราชกิจแห่งการไถ่ที่มีการตรึงกางเขนสำเร็จจุลวง

พระองค์ได้ทรงนำบทอาเศียมาสู่ยุคธรรมบัญญัติ และได้ทรงล้มล้างทุกสิ่งที่ไม่

การเสด็จมาถึงของพระเยซูได้อาวสานยุคธรรมบัญญัติและได้นำมาซึ่งยุคพระคุณ

การเสด็จมาถึงของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้าย ได้นำบทอาเศียมาสู่ยุคพระคุณ

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อตรัสพระวาระของพระองค์ เพื่อทรงใช้พระวาระทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

เพื่อประทานความกระจ่างและความรู้แจ้งแก่มนุษย์

และเพื่อทรงขจัดพื้นที่ของพระเจ้าที่คลุมเครือภายในหัวใจของมนุษย์เป็นหลัก

นี่ไม่ใช่ช่วงระยะของพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำเมื่อพระองค์ได้เสด็จมา เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา

พระองค์ได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์มากมาย พระองค์ได้ทรงรักษาคนป่วย และได้ทรงไถ่

และพระองค์ได้ทรงพระราชกิจแห่งการไถ่ที่มีการตรึงกางเขน ผลสืบเนื่องก็คือ ในมโนคติที่หลงผิดของผู้คน

พวกเขาเชื่อว่านี่คือวิธีที่พระเจ้าควรจะทรงเป็น เพราะเมื่อพระเยซูได้เสด็จมา

พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจแห่งการจัดนายของพระเจ้าที่คลุมเครือไปจากหัวใจของมนุษย์

เมื่อพระองค์ได้เสด็จมา พระองค์ได้ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ได้ทรงรักษาคนป่วย และได้ทรงไถ่

และพระองค์ได้ทรงเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์ ในแง่หนึ่ง

การทรงจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในระหว่างยุคสุดท้ายจัดพื้นที่ซึ่งพระเจ้าที่คลุมเครือถือครองในมโนคติอันหลง

ผิดของมนุษย์ เพื่อที่จะไม่ให้มีนายของพระเจ้าที่คลุมเครือในหัวใจของมนุษย์อีกต่อไป

พระองค์ทรงทำให้มนุษย์รู้จักความเป็นจริงของพระเจ้า

และทรงจัดพื้นที่ของพระเจ้าที่คลุมเครือในหัวใจของมนุษย์โดยผ่านทางพระวจนะจริงแท้และพระราชกิจจริงแท้

ทั้งของพระองค์ การเคลื่อนไหวของพระองค์ทั่วแผ่นดินต่างๆ

ทั้งหมดและพระราชกิจที่เป็นจริงและปกติเป็นพิเศษที่พระองค์ทรงทำท่ามกลางมนุษย์ ในอีกแง่หนึ่ง

พระเจ้าทรงใช้พระวจนะที่ตรัสโดยเนื้อหาของพระองค์ทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์

และทำให้ทุกสรรพสิ่งสำเร็จลุล่วง นี่คือพระราชกิจที่พระเจ้าจะทรงทำให้สำเร็จลุล่วงในยุคสุดท้าย

สิ่งที่พวกเจ้าต้องรู้:

1. พระราชกิจของพระเจ้าไม่เหนือธรรมชาติ

และพวกเจ้าไม่ควรจะเก็บงำโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

2. พวกเจ้าต้องเข้าใจพระราชกิจหลักที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อทรงทำในครั้งนี้

พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อทรงรักษาคนป่วยหรือไล่ผี หรือทำปาฏิหาริย์ต่างๆ

และพระองค์ก็ไม่ได้เสด็จมาเพื่อทรงเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งการกลับใจหรือเพื่อประทานการไถ่แก่มนุษย์

นั่นเป็นเพราะพระเยซูได้ทรงทำพระราชกิจนี้ไปแล้ว และพระเจ้าก็ไม่ทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ

วันนี้พระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อทรงนำบวทนามาสู่ยุคพระคุณและเลิกลัทธิปฏิบัติต่างๆ ทั้งหมดของยุคพระคุณ

หลักๆ แล้ว พระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงได้เสด็จมาเพื่อทรงแสดงว่าพระองค์ทรงเป็นจริง เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา

พระองค์ได้ตรัสไม่กี่คำ พระองค์ได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์ต่างๆ ได้ทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์

และได้ทรงรักษาคนป่วยและไล่ผีเป็นหลัก ไม่อย่างนั้นพระองค์ก็ตรัสคำพยากรณ์เพื่อที่จะโน้มน้าวผู้คนให้เชื่อ

และทำให้พวกเขาเห็นว่าจริงๆ แล้วพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงไว้รอด

ในท้ายที่สุดพระองค์ได้ทรงทำให้พระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนนั้นครบบริบูรณ์

พระเจ้าของวันนี้ไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และพระองค์ก็ไม่ทรงรักษาคนป่วยและไล่ผี

เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำ ได้เป็นตัวแทนของส่วนหนึ่งของพระเจ้า

แต่ครั้งนี้พระเจ้าได้เสด็จมาทำช่วงระยะของพระราชกิจที่ถึงกำหนด

เพราะพระเจ้าไม่ทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ใหม่เสมอและไม่ทรงมีวันเก่า

และดังนั้น ทั้งหมดที่เจ้าเห็นในวันนี้คือพระวจนะและพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริง

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้ายได้เสด็จมาเพื่อที่จะตรัสพระวจนะของพระองค์

เพื่อที่จะทรงอธิบายทั้งหมดที่จำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์ เพื่อที่จะทรงชี้ให้เห็นสิ่งที่มนุษย์ควรจะเข้าสู่

เพื่อที่จะทรงแสดงให้มนุษย์เห็นกิจการของพระเจ้า และเพื่อที่จะทรงแสดงให้มนุษย์เห็นพระปรีชาญาณ

ฤทธาภาพสูงสุดและความมหัศจรรย์ของพระเจ้าเป็นหลัก โดยผ่านทางวิธีมากมายที่พระเจ้าทรงใช้ตรัส
มนุษย์ก็มองเห็นความยิ่งใหญ่สูงสุดของพระเจ้า ขนาดอันมหึมาของพระเจ้า และยังไปกว่านั้น
ความถ่อมพระทัยและความถวิลของพระเจ้า มนุษย์เห็นว่าพระเจ้าทรงสูงสุด
แต่ก็เห็นว่าพระองค์ถ่อมพระทัยและทรงถวิล และทรงสามารถกลายเป็นน้อยที่สุดของทั้งหมดได้
พระวาระของพระองค์บางคำตรัสโดยตรงจากมุมมองของพระวิญญาณ
บางคำตรัสโดยตรงจากมุมมองของมนุษย์ และบางคำจากมุมมองบุคคลที่สาม
ในการนี้จะสามารถเห็นได้ว่าลักษณะของพระราชกิจของพระเจ้าผันแปรอย่างมาก
และโดยผ่านทางพระวาระนั้นเองที่พระองค์ทรงอนุญาตให้มนุษย์เห็นการนั้น
พระราชกิจของพระเจ้าในระหว่างยุคสุดท้ายทั้งปกติและเป็นจริง
และดังนั้นกลุ่มคนในยุคสุดท้ายจึงอยู่ภายใต้การทดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการทดสอบทั้งหมด
ผู้คนทั้งหมดได้เข้าสู่ท่ามกลางการทดสอบต่างๆ เช่นนี้ก็เพราะความเป็นปกติและความเป็นจริงของพระเจ้า
การที่มนุษย์ได้ลงไปสู่การทดสอบของพระเจาก็เป็นเพราะความเป็นปกติและความเป็นจริงของพระเจ้า
ในระหว่างยุคพระเยซู ไม่ได้มีมโนคติที่หลงผิดหรือการทดสอบ
ผู้คนได้ติดตามพระองค์เพราะพระราชกิจส่วนใหญ่ที่พระเยซูได้ทรงทำสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
และพวกเขาก็ไม่ได้มีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระองค์เลย การทดสอบต่างๆ
ของวันนี้ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มนุษย์ได้เคยเผชิญหน้ามา
และเมื่อมีการกล่าวว่าผู้คนเหล่านี้ได้ออกมาจากความทุกข์ลำบากยิ่งใหญ่แล้ว
นี่ก็คือความทุกข์ลำบากที่ถูกอ้างอิงถึงนั่นเอง วันนี้พระเจ้าตรัสเพื่อทำให้เกิดความเชื่อ ความรัก
การยอมรับความทุกข์ และการเชื่อฟังในผู้คนเหล่านี้
พระวาระที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้ายได้ตรัสนั้นได้รับการตรัสโดยสอดคล้องกับธาตุแท้แห่งธรรมชาติของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์ และสิ่งที่มนุษย์ควรจะทำในวันนี้
พระวาระของพระองค์ทั้งเป็นจริงและปกติ กล่าวคือ พระองค์ไม่ตรัสถึงวันพรุ่งนี้
และพระองค์ไม่ทรงมองย้อนกลับไปวันวาน พระองค์เพียงตรัสถึงสิ่งที่ควรจะได้รับ การเข้าสู่
ได้รับการนำไปปฏิบัติ และได้รับการเข้าใจในวันนี้เท่านั้น
หากในระหว่างยุคปัจจุบันมีบุคคลผู้หนึ่งโผล่ออกมาซึ่งสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ไล่ผี
รักษาคนป่วย และทำปาฏิหาริย์มากมาย และหากบุคคลผู้นี้อ้างว่าพวกเขาคือพระเยซูผู้ได้เสด็จมา
เช่นนั้นแล้วนี่จะเป็นสิ่งเทียมเท็จที่สร้างขึ้นโดยพวกวิญญาณชั่วที่เลียนแบบพระเยซู จงจดจำการนี้ไว้!
พระเจ้าไม่ทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ ช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเยซูได้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว
และพระเจ้าจะไม่มีวันทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนั้นอีกครั้ง

พระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้ ยกตัวอย่างเช่น พันธสัญญาเดิมได้บอกล่วงหน้าถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ และผลลัพธ์ของคำพยากรณ์นี้คือการเสด็จมาของพระเยซู เมื่อการนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ก็น่าจะมีพระเมสสิยาห์อีกองค์เสด็จมาอีกครั้ง พระเยซูได้เสด็จมาแล้วครั้งหนึ่ง และมันน่าจะผิดหากพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งในคราวนี้ มีชื่อเดียวสำหรับทุกยุค และแต่ละชื่อประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญของยุคนั้น ในมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ พระเจ้าต้องทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เสมอ ต้องทรงรักษาคณปวัยและไล่ผีเสมอ และต้องทรงเป็นดุจดั่งพระเยซูเสมอ กระนั้นในคราวนี้ พระเจ้าไม่ทรงเป็นเหมือนเช่นนั้นเลย หากในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้ายังคงทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และยังคงทรงไล่ผีและรักษาคณปวัย—หากพระองค์ทรงทำอย่างเดียวกันกับพระเยซู—เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็คงจะกำลังทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ และพระราชกิจของพระเยซูก็จะไม่มีนัยสำคัญหรือคุณค่า ดังนั้นในทุกยุคพระเจ้าจึงทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะเดียวจนแล้วเสร็จ

ทันทีที่แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระองค์ได้ดำเนินการครบบริบูรณ์แล้ว ในไม่ช้าก็ถูกเลียนแบบโดยพวกวิญญาณชั่ว และหลังจากชาตानเริ่มตามหลังพระเจ้าไปติดๆ พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนแปลงไปสู่วิธีการที่ต่างออกไป

ทันทีที่พระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ ก็จะถูกเลียนแบบโดยพวกวิญญาณชั่ว พวกเจ้าต้องชัดเจนเกี่ยวกับการนี้ เหตุใดพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้จึงแตกต่างจากพระราชกิจของพระเยซู? เหตุใดพระเจ้าในวันนี้จึงไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ไม่ทรงไล่ผี และไม่ทรงรักษาคณปวัย? หากพระราชกิจของพระเยซูเป็นเหมือนกับพระราชกิจที่ทรงทำในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ พระองค์จะทรงสามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าแห่งยุคพระคุณได้หรือไม่? พระองค์จะทรงสามารถทำให้พระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนนั้นครบบริบูรณ์ได้หรือไม่? หากเช่นเดียวกับในยุคธรรมบัญญัติ พระเยซูได้ทรงเข้าไปในพระวิหารและได้ทรงรักษาวันสะบาโต

เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็จะไม่ทรงถูกข่มเหงโดยผู้ใด และผู้คนที่ทั้งปวงก็จะอ้าแขนรับ หากการนี้เป็นเช่นนั้น พระองค์จะทรงสามารถถูกตรึงกางเขนได้หรือไม่? พระองค์จะทรงสามารถทำให้พระราชกิจแห่งการไถ่ครบบริบูรณ์ได้หรือไม่? อะไรจะเป็นประเด็นหากพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้ายได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เล็กน้อยที่พระเยซูได้ทรงทำ?

เฉพาะในกรณีที่พระเจ้าทรงทำอีกส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ในระหว่างยุคสุดท้าย

อันเป็นยุคที่เป็นตัวแทนของส่วนหนึ่งของแผนการบริหารจัดการของพระองค์
มนุษย์จึงจะสามารถได้รับความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้า และเมื่อนั้นเท่านั้น
แผนการบริหารจัดการของพระเจ้าจึงจะสามารถครบบริบูรณ์ได้

ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อที่จะตรัสพระวจนะของพระองค์เป็นหลัก
พระองค์ตรัสจากมุมมองของพระวิญญาณ จากมุมมองของมนุษย์ และจากมุมมองบุคคลที่สาม
พระองค์ตรัสด้วยวิธีที่แตกต่างกันโดยทรงใช้วิธีหนึ่งสำหรับช่วงเวลาหนึ่ง
และพระองค์ทรงใช้วิธีการตรัสเพื่อเปลี่ยนมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์และขจัดนายของพระเจ้าที่คลุมเครือออก
จากหัวใจของมนุษย์ นี่คือการราชกิจหลักที่พระเจ้าทรงทำ
เนื่องจากมนุษย์เชื่อว่าพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อรักษาคนป่วย เพื่อไล่ผี เพื่อทำปาฏิหาริย์ต่างๆ
และเพื่อประทานพระพรด้านวัตถุแก่มนุษย์ พระเจ้าจึงทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนี้—
พระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษา—เพื่อที่จะขจัดสิ่งต่างๆ
เช่นนั้นออกไปจากมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
เพื่อที่มนุษย์อาจจะได้รู้จักความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้า
และเพื่อที่พระฉายาของพระเยซูอาจจะถูกขจัดออกจากหัวใจของเขาและถูกแทนที่ด้วยพระฉายาใหม่ of พระเจ้า
ทันทีที่พระฉายาของพระเจ้าภายในมนุษย์กลายเป็นเก่า เช่นนั้นแล้วพระฉายานั้นก็กลายเป็นรูปเคารพรูปหนึ่ง
เมื่อพระเยซูได้เสด็จมาและได้ทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนั้น
พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นตัวแทนของความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า
พระองค์ได้ทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์บางอย่าง ได้ตรัสพระวจนะบางคำ
และได้ทรงถูกตรึงกางเขนในท้ายที่สุด พระองค์ได้ทรงเป็นตัวแทนส่วนหนึ่งของพระเจ้า
พระองค์ไม่ทรงสามารถเป็นตัวแทนของทั้งหมดที่เป็นพระเจ้าได้
แต่พระองค์กลับได้ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการทรงทำพระราชกิจส่วนหนึ่งของพระเจ้าแทน
นั่นเป็นเพราะพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เหลือเกินและทรงมหัศจรรย์เหลือเกิน และพระองค์ไม่สามารถหยั่งลึกได้
และเพราะพระเจ้าทรงทำเพียงส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ในทุกยุค
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำในระหว่างยุคนี้โดยหลักแล้วเป็นการจัดเตรียมพระวจนะสำหรับชีวิตของมนุษย์
การเปิดโปงอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของมนุษย์ และธาตุแท้แห่งธรรมชาติของมนุษย์
และการกำจัดลัทธิมโนคติที่หลงผิดทางศาสนา ความนึกคิดเชิงศักดิ์สิทธิ์ ความนึกคิดที่ล้าสมัย
และความรู้และวัฒนธรรมของมนุษย์
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการชำระให้สะอาดโดยผ่านทาง การถูกเปิดโปงด้วยพระวจนะของพระเจ้า
ในยุคสุดท้ายพระเจ้าทรงใช้พระวจนะเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

ไม่ทรงใช้หมายสำคัญและการอัศจรรย์ พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์เพื่อเปิดโปงมนุษย์
พิพากษามนุษย์ ตีสอนมนุษย์ และทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม เพื่อว่าในพระวณะของพระเจ้า
มนุษย์จะได้มาเห็นพระปรีชาญาณและความดั่งามของพระเจ้า และมาเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า
และเพื่อว่ามนุษย์จะมองเห็นกิจการของพระเจ้าโดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้า ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ
พระยาห์เวห์ได้ทรงนำทางโมเสสออกจากอียิปต์ด้วยพระวณะของพระองค์
และได้ตรัสพระวณะบางคำต่อชาวอิสราเอล ณ เวลานั้นกิจการส่วนหนึ่งของพระเจ้าได้ถูกทำให้ชัดเจน
แต่เพราะขีดความสามารถของมนุษย์มีจำกัด และไม่มีอะไรจะสามารถทำให้ความรู้ของเขาครบบริบูรณ์ได้
พระเจ้าจึงยังตรัสและทรงพระราชกิจต่อไป ในยุคพระคุณมนุษย์ได้เห็นกิจการส่วนหนึ่งของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง
พระเยซูทรงสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ รักษาคนป่วยและไล่ผี และถูกตรึงกางเขนได้
หลังจากนั้นสามวันพระองค์ก็ได้ทรงคืนพระชนม์และทรงปรากฏในเนื้อหนังต่อหน้ามนุษย์
มนุษย์ไม่ได้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้ามากไปกว่านี้ มนุษย์รู้มากเท่าที่พระเจ้าได้ทรงแสดงให้เห็น
และหากพระเจ้าไม่ได้ทรงแสดงสิ่งใดแก่มนุษย์มากไปกว่านี้
เช่นนั้นแล้วนี่คงจะเป็นระดับของการจำกัดขอบเขตที่มนุษย์มีต่อพระเจ้า
ดังนั้นพระเจ้าจึงยังทรงพระราชกิจต่อไป เพื่อที่ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์อาจจะกลายเป็นลึกซึ้งยิ่งขึ้น
และเพื่อที่มนุษย์อาจจะมารู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้าที่ละเอียดถี่ถ้วน
ในยุคสุดท้ายพระเจ้าทรงใช้พระวณะของพระองค์เพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
อุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของเจ้าถูกเปิดเผยโดยพระวณะของพระเจ้า
และมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาของเจ้าถูกแทนที่ด้วยความเป็นจริงแห่งพระเจ้า
พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้ายโดยหลักแล้วได้เสด็จมาเพื่อทำให้พระวณะที่ว่า
“พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระวณะเสด็จมาเป็นมนุษย์ และพระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์” ลุล่วง
และหากเจ้าไม่มีความรู้ถ้วนทั่วในเรื่องนี้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถตั้งมั่นได้ ในระหว่างยุคสุดท้าย
พระเจ้าทรงมีเจตนารมณ์ที่จะทำให้พระราชกิจช่วงระยะที่พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์สำเร็จลุล่วงเป็นหลัก
และนี่คือส่วนหนึ่งของแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า ดังนั้นความรู้ของพวกเจ้าต้องชัดเจน
ไม่ว่าวิธีใดที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้มนุษย์จำกัดขอบเขตพระองค์
หากพระเจ้าไม่ได้ทรงทำพระราชกิจนี้ในระหว่างยุคสุดท้าย
เช่นนั้นแล้วความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ก็จะไม่สามารถไปต่อได้เลย
เจ้าคงจะรู้เพียงว่าพระเจ้าทรงสามารถถูกตรึงกางเขนและทรงสามารถทำลายเมืองโสโดม
และว่าพระเยซูทรงสามารถฟื้นคืนจากความตายและทรงปรากฏแก่เปโตรได้...แต่เจ้าคงจะไม่มีวันพูดว่าพระว
ณะของพระเจ้าสามารถทำให้ทั้งหมดสำเร็จลุล่วงได้ และสามารถพิชิตมนุษย์ได้

เจ้าสามารถพูดถึงความรู้เช่นนี้ได้โดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้าเท่านั้น
และยังเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่าใด

ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระองค์ก็จะกลายเป็นถั่วทั่วมากขึ้นเท่านั้น เมื่อนั้นเท่านั้น

เจ้าจึงจะยุติการจำกัดขอบเขตพระเจ้าไว้ภายในมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง

มนุษย์มารู้จักพระเจ้าโดยการได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์

ไม่มีวิธีที่ถูกต้องอื่นใดในการรู้จักพระเจ้า

วันนี้ผู้คนมากมายที่ไม่ทำอะไรนอกเหนือจากรอคอยสำคัญและการอัศจรรย์และเวลาแห่งความวิบัติอันใหญ่หลวง

เจ้าเชื่อในพระเจ้าหรือเจ้าเชื่อในความวิบัติอันใหญ่หลวงกันแน่? เมื่อความวิบัติอันใหญ่หลวงมาถึง

มันก็จะสายเกินไป และหากพระเจ้าไม่ทรงส่งความวิบัติอันใหญ่หลวงลงมา

เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็ไม่ทรงเป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ? เจ้าเชื่อในหมายสำคัญและการอัศจรรย์

หรือเจ้าเชื่อในพระเจ้าพระองค์เอง?

พระเยซูไม่ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เมื่อพระองค์ทรงถูกผู้อื่นเยาะเย้ย

แต่พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นพระเจ้าหรือ? เจ้าเชื่อในหมายสำคัญและการอัศจรรย์

หรือเจ้าเชื่อในเนื้อแท้แห่งพระเจ้า? ทศนะของมนุษย์เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้านั้นผิด!

พระยาห์เวห์ได้ตรัสพระวณะมากมายในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ

แต่แม้กระทั่งในวันนี้พระวณะบางคำก็ยังไม่ได้ถูกทำให้ลุล่วง

เจ้าจะสามารถพูดได้หรือว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงเป็นพระเจ้า?

วันนี้มันควรจะชัดเจนกับพวกเจ้าทั้งหมดว่า ในยุคสุดท้าย โดยหลักแล้ว ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

“พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” นั่นเองที่พระเจ้าทรงทำให้สำเร็จลุล่วง

พระองค์ทรงทำให้มนุษย์รู้จักพระองค์และเข้าร่วมกับพระองค์

และเห็นกิจการจริงแท้ของพระองค์โดยผ่านทางพระราชกิจจริงแท้ของพระองค์บนแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงทำให้มนุษย์เห็นชัดเจนว่าพระองค์ทรงสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ได้

และว่ามีหลายครั้งเช่นกันที่พระองค์ไม่ทรงสามารถทำเช่นนั้นได้ นี่ขึ้นอยู่กับยุค

จากการนี้เจ้าจะสามารถเห็นได้ว่าพระเจ้าไม่ทรงไร้ความสามารถที่จะแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์

แต่กลับทรงเปลี่ยนวิธีทำพระราชกิจของพระองค์แทน

โดยสอดคล้องกับพระราชกิจที่ต้องทำและโดยสอดคล้องกับยุค ในช่วงระยะปัจจุบันของพระราชกิจ

พระองค์ไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์

การที่พระองค์ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ไปบ้างในยุคพระเยซูนั้นเป็นเพราะพระราชกิจของพระ

องค์ในยุคนั้นแตกต่างไป พระเจ้าไม่ทรงทำพระราชกิจนั้นในวันนี้

และผู้คนบางคนเชื่อว่าพระองค์ไม่ทรงสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ได้ ไม่อย่างนั้น
พวกเขาก็คิดว่าหากพระองค์ไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็ไม่ทรงเป็นพระเจ้า
นั้นไม่ใช่ความคิดที่ผิดหรือ? พระเจ้าทรงสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ได้
แต่พระองค์กำลังทรงพระราชกิจในยุคที่แตกต่างกัน และดังนั้นพระองค์จึงไม่ทรงทำพระราชกิจเช่นนั้น
เนื่องจากนี่คือยุคที่แตกต่างกัน และเพราะนี่เป็นช่วงระยะที่แตกต่างกันในพระราชกิจของพระเจ้า
กิจการที่พระเจ้าได้ทรงทำให้ชัดเจนจึงแตกต่างกัน
ความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้าไม่ใช่ความเชื่อในหมายสำคัญและการอัศจรรย์หรือความเชื่อในปาฏิหาริย์
แต่เป็นความเชื่อในพระราชกิจที่เป็นจริงของพระองค์ในระหว่างยุคใหม่
มนุษย์รู้จักพระเจ้าโดยผ่านทางลักษณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ
และความรู้นี้ก่อให้เกิดการเชื่อในพระเจ้าขึ้นในมนุษย์ กล่าวคือ ความเชื่อในพระราชกิจและกิจการของพระเจ้า
ในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ พระเจ้าคริสต์เป็นหลัก จงอย่ารอคอยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ เจ้าจะไม่เห็นเลย!
นี่เป็นเพราะเจ้าไม่ได้เกิดในระหว่างยุคพระคุณ หากเจ้าได้เกิดในระหว่างยุคพระคุณ
เจ้าก็จะสามารถได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ แต่เจ้าได้เกิดในระหว่างยุคสุดท้าย
และดังนั้นเจ้าจึงสามารถเห็นความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้าเท่านั้น
จงอย่าคาดหวังว่าจะได้เห็นพระเยซูผู้ทรงเหนือธรรมชาติในระหว่างยุคสุดท้าย
เจ้าสามารถเห็นเพียงพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ที่ทรงภาคชีวิตจริง ซึ่งไม่ทรงแตกต่างจากคนปกติใดๆ เท่านั้น
ในแต่ละยุค พระเจ้าทรงทำให้กิจการที่แตกต่างกันมีความชัดเจน ในแต่ละยุค
พระองค์ทรงทำให้ส่วนหนึ่งของกิจการของพระเจ้าชัดเจน
และพระราชกิจของแต่ละยุคเป็นตัวแทนของส่วนหนึ่งจากพระอุปนิสัยของพระเจ้าและส่วนหนึ่งจากกิจการของ
พระเจ้า กิจการที่พระองค์ทรงทำให้ชัดเจน ผันแปรไปตามยุคที่พระองค์ทรงพระราชกิจ
แต่กิจการทั้งหมดให้ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
ความเชื่อในพระเจ้าที่แท้จริงยิ่งขึ้นและคิดคตินมากขึ้นแก่มนุษย์
มนุษย์เชื่อในพระเจ้าเพราะกิจการทั้งหมดของพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงมหัศจรรย์เหลือเกิน
ทรงยิ่งใหญ่เหลือเกิน เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมมหิทฤฤทธิ์และไม่สามารถหยั่งลึกได้
หากเจ้าเชื่อในพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงสามารถทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และทรงสามารถรักษาคนป่วยและไล่ผีได้ เช่นนั้นแล้วทัศนะของเจ้าก็ผิด และผู้คนบางคนจะพูดกับเจ้าว่า
“พวกวิญญาณชั่วก็สามารถทำสิ่งต่างๆ เช่นนั้นได้เช่นกันไม่ใช่หรือ?”
นี่ไม่ได้ประกอบกันเป็นการเอาพระฉายาของพระเจ้าไปสับสนกับภาพลักษณ์ของซาตานหรือ?
วันนี้ความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้าเป็นเพราะกิจการมากมายของพระองค์และพระราชกิจจำนวนมากที่พระองค์

ทรงกระทำ และวิธีมากมายที่พระองค์ตรัส

พระเจ้าทรงใช้ถ้อยคำรัสของพระองค์พิชิตมนุษย์และทำให้เขามีความเพียบพร้อม

มนุษย์เชื่อในพระเจ้าเพราะกิจการมากมายของพระองค์

ไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์

ผู้คนเพียงทำความรู้จักพระเจ้าด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึงกิจการของพระองค์เท่านั้น

โดยการรู้จักกิจการจริงแท้ของพระเจ้า วิธีที่พระองค์ทรงพระราชกิจ วิธีการอันชาญฉลาดใดๆ ที่พระองค์ทรงใช้

วิธีที่พระองค์ตรัส และวิธีที่พระองค์ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมเท่านั้น—โดยการรู้จักแง่มุมต่างๆ

เหล่านี้เท่านั้น—เจ้าจึงจะสามารถจับใจความความเป็นจริงของพระเจ้าและเข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์ได้

โดยรู้ว่าพระองค์โปรดสิ่งใด พระองค์ทรงชังสิ่งใด และรู้วิธีที่พระองค์ทรงพระราชกิจกับมนุษย์

โดยการเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าโปรดและไม่โปรด เจ้าก็จะสามารถแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นบวกและลบได้

และโดยผ่านทางความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้าจึงมีความก้าวหน้าในชีวิตของเจ้า กล่าวสั้นๆ คือ

เจ้าต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

และเจ้าต้องแก้ไขทัศนคติของเจ้าเกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้าให้ถูกต้อง

พระราชกิจของพระเจ้าเรียบง่ายดังที่มนุษย์จินตนาการหรือ?

ในฐานะผู้เชื่อในพระเจ้า

พวกเจ้าแต่ละคนควรซาบซึ้งถึงวิธีที่เจ้าได้รับการยกย่องและการไถ่บาปอย่างถึงที่สุดโดยแท้จริงด้วยการรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และพระราชกิจในแผนของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำในเจ้า ณ วันนี้พระเจ้าได้ทรงทำให้ผู้คนกลุ่มนี้เป็นจุดมุ่งเน้นเพียงจุดเดียวเท่านั้นในพระราชกิจของพระองค์อันครอบคลุมไปทั่วทั้งจักรวาล พระองค์ได้ทรงพลีอุทิศพระโลหิตทั้งหมดในพระหทัยของพระองค์แก่พวกเจ้า

พระองค์ได้ทรงเรียกคืนพระราชกิจของพระวิญญาณทั่วทั้งจักรวาลและทรงมอบทั้งหมดนั้นให้แก่พวกเจ้านั่นคือเหตุผลที่พวกเจ้าเป็นกลุ่มคนผู้มีความหวังยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์ยังได้ทรงย้ายพระสิริของพระองค์จากประเทศอิสราเอล จากประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรแล้วมาสู่พวกเจ้า และพระองค์จะทรงทำให้จุดประสงค์ในแผนของพระองค์สำแดงผ่านกลุ่มนี้อย่างครบถ้วน เพราะฉะนั้น พวกเจ้าจึงเป็นผู้ที่จะได้รับมรดกของพระเจ้า และยิ่งไปกว่านี้

พวกเจ้าคือทายาทแห่งพระสิริของพระเจ้า บางทีพวกเจ้าทุกคนอาจจำคำพูดเหล่านี้ได้ กล่าวคือ

“เพราะว่าความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา จะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีการเปรียบ”

พวกเจ้าทุกคนเคยฟังคำพูดเหล่านี้มาก่อน แต่ไม่มีใครในพวกเจ้าที่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำพูดเหล่านี้เลย วันนี้พวกเจ้าตระหนักรู้อย่างลุ่มลึกในนัยสำคัญที่แท้จริงของคำพูดเหล่านี้แล้ว

คำพูดเหล่านี้จะได้รับการทำให้ลุล่วงโดยพระเจ้าในระหว่างยุคสุดท้าย

และจะได้รับการทำให้ลุล่วงในบรรดาผู้ที่ถูกข่มเหงอย่างทารุณโหดร้ายโดยพญานาคใหญ่สีแดงในแผ่นดินที่มันนอนขดกายอยู่ พญานาคใหญ่สีแดงข่มเหงพระเจ้าและเป็นศัตรูของพระเจ้า และฉะนั้น ในแผ่นดินนี้เหล่าผู้เชื่อในพระเจ้าจึงตกอยู่ในการเหยียดหยามและการกดขี่

และผลที่ได้ก็คือคำพูดเหล่านี้จักได้รับการทำให้ลุล่วงในพวกเจ้า ในคนกลุ่มนี้เอง

เนื่องเพราะพระราชกิจเริ่มเปิดตัวบนแผ่นดินที่ต่อต้านพระเจ้า

พระราชกิจของพระเจ้าทั้งหมดจึงต้องเผชิญกับอุปสรรคมหาศาล

และการทำพระวณะะมากมายให้สำเร็จลุล่วงนั้นย่อมใช้เวลา ด้วยเหตุนี้

ผลแห่งพระวณะะของพระเจ้าประการหนึ่งก็คือผู้คนได้รับการถลุง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความทุกข์

เป็นความลำบากยากเย็นมหาศาลสำหรับพระเจ้าที่จะทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในแผ่นดินแห่งพญานาคใหญ่สีแดง—แต่พระเจ้าก็ทรงปฏิบัติพระราชกิจช่วงระยะหนึ่งของพระองค์โดยผ่านความลำบากยากเย็นนี้เอง อันเป็นการสำแดงพระปรีชาญาณของพระองค์และกิจการอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์

และทรงใช้โอกาสนี้ทำให้ผู้คนกลุ่มนี้ครบบริบูรณ์

พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในการชำระให้บริสุทธิ์และการพิชิตชัย

โดยผ่านทางความทุกข์ของผู้คน โดยผ่านทางขีดความสามารถของพวกเขา
และโดยผ่านทางอุปนิสัยเยี่ยงชาดานทั้งหมดของผู้คนในแผ่นดิน โสมมนี้เอง
เพื่อที่พระองค์อาจทรงได้รับพระสิริจากการนี้
และเพื่อที่พระองค์อาจได้รับบรรดาผู้คนซึ่งจะเป็นพยานแห่งกิจการของพระองค์
ดังนี้เองที่เป็นนัยสำคัญทั้งหมดทั้งสิ้นของการพลีอุทิศทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้แก่ผู้คนกลุ่มนี้
นั่นก็คือพระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยด้วยการทรงปฏิบัติพระราชกิจโดยผ่านทางพวกที่ต่อต้านพระองค์
นี้เอง และด้วยเหตุดังนี้เท่านั้น ที่อุทยานภาพยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะสามารถได้รับการสำแดง กล่าวได้อีกนัยว่า
เฉพาะพวกคนในแผ่นดินที่ไม่สะอาดเท่านั้นที่ควรค่าแก่การสืบทอดมรดกพระสิริของพระเจ้า
และการนี้เท่านั้นที่สามารถจับเน้นให้อุทยานภาพยิ่งใหญ่ของพระเจ้าโดดเด่นขึ้นมาได้
นั่นคือเหตุผลที่พระสิริของพระเจ้าได้รับมาจากแผ่นดินที่ไม่สะอาด
และจากเหล่าคนที่มีชีวิตอยู่ในแผ่นดินที่ไม่สะอาดนั่นเอง เช่นนี้เองคือน้ำพระทัยของพระเจ้า
ช่วงระยะในพระราชกิจของพระเยซูก็เป็นอย่างเดียวกัน กล่าวคือ
พระองค์จะทรงสามารถได้รับพระเกียรติในท่ามกลางพวกฟาริสีซึ่งข่มเหงพระองค์เท่านั้น
หากไม่ใช่เพราะการข่มเหงของพวกฟาริสีและการทรยศของยูดาส
พระเยซูย่อมจะไม่ทรงถูกเยาะเย้ยถากถางหรือใส่ร้ายป้ายสี นับประสาอะไรที่จะทรงถูกตรึงกางเขน
และด้วยเหตุนี้พระองค์ก็ย่อมไม่ทรงสามารถจะได้รับพระสิริ
แห่งหนที่พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ในแต่ละยุค
และแห่งหนที่พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง ก็คือแห่งหนที่พระองค์ทรงได้รับพระสิริ
และแห่งหนที่พระองค์ทรงได้รับสิ่งที่พระองค์ตั้งพระทัยจะได้รับ นี่คือแผนแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
และนี่คือการบริหารจัดการของพระองค์

ในแผนหลายพันปีของพระเจ้า มีสองส่วนของพระราชกิจที่ทรงทำในเนื้อหนัง กล่าวคือ
ส่วนแรกคือพระราชกิจแห่งการตรึงกางเขน ซึ่งทำให้พระองค์ทรงได้รับพระเกียรติ
อีกส่วนหนึ่งคือพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและการทำให้มีความเพียบพร้อมในยุคสุดท้าย
ซึ่งทำให้พระองค์ทรงได้รับพระเกียรติ นี่คือการบริหารจัดการของพระเจ้า ดังนั้น
จงอย่ามองพระราชกิจของพระเจ้า หรือพระบัญชาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเป็นเรื่องเรียบง่าย
พวกเขาทั้งหมดล้วนเป็นผู้สืบทอดความไพศาลแห่งพระสิรินิรันดร์มากมายอย่างไม่มีที่เปรียบของพระเจ้า
และเรื่องนี้ได้ถูกลิขิตไว้เป็นพิเศษแล้วโดยพระเจ้า จากพระสิริทั้งสองส่วน หนึ่งในนั้นสำแดงอยู่ในพวกเขา
กล่าวคือ ทั้งหมดทั้งสิ้นของหนึ่งส่วนแห่งพระสิริของพระเจ้าได้ถูกประทานแก่พวกเขาแล้ว
เพื่อให้มันเป็นมรดกของพวกเขา นี่คือการยกย่องของพระเจ้าที่ประทานแก่พวกเขา

และยังเป็นแผนซึ่งพระองค์ได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้ามานานมาแล้ว
ด้วยความยิ่งใหญ่ของพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในแผ่นดินซึ่งพญานาคใหญ่สีแดงอาศัยอยู่
หากพระราชกิจนี้ถูกเคลื่อนไปยังที่อื่น มันคงเกิดผลมหาศาลไปนานแล้ว
และมนุษย์ก็คงจะพร้อมใจที่จะยอมรับมันไปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น
งานนี้คงจะง่ายดายมากจนเกินกว่าที่คณะสงฆ์แห่งทิศตะวันตกผู้เชื่อในพระเจ้าจะยอมรับได้
เนื่องจากมีช่วงระยะซึ่งเป็นพระราชกิจของพระเยซูเป็นตัวอย่างนำมาก่อน
นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าไม่อาจทรงสัมฤทธิ์ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจแห่งการได้รับพระสิริในที่อื่นใดเลย
เมื่อพระราชกิจนั้นได้รับการสนับสนุนโดยผู้คนและได้รับการตระหนักรู้โดยชาติทั้งหลาย
พระสิริของพระเจ้าจึงไม่สามารถตั้งมั่นได้ นี่เองคือนัยสำคัญพิเศษยิ่งของงานช่วงระยะนี้ในแผ่นดินนี้
ไม่มีบุคคลใดสักคนในหมู่พวกเจ้าที่ได้รับการปกป้องโดยพระธรรมบัญญัติ—แทนที่จะเป็นดังนั้น
พวกเจ้ากลับได้รับการลงโทษโดยพระธรรมบัญญัติ ที่เป็นปัญหายิ่งกว่าก็คือผู้คนไม่เข้าใจพวกเจ้า กล่าวคือ
ไม่ว่าจะเป็นญาติของเจ้า บิดามารดาของเจ้า เพื่อนของเจ้า หรือเพื่อนร่วมงานของเจ้า ก็ไม่มีใครเข้าใจพวกเจ้าเลย
ครั้นพวกเจ้าถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้า ย่อมเป็นไปได้ที่พวกเจ้าจะใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไป
แต่ต่อให้เป็นเช่นนั้น ผู้คนก็ไม่สามารถทนต่อการอยู่ห่างจากพระเจ้าได้
ซึ่งนี่ก็คือนัยสำคัญแห่งการพิชิตชัยของพระเจ้าที่มีต่อผู้คน และเป็นพระสิริของพระเจ้า
สิ่งที่พวกเจ้าได้รับมรดกตกทอดมาในวันนี้เหนือกว่าที่อัครทูตและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายตลอดหลายยุคหลายส
มัยเคยได้รับ และยิ่งยิ่งใหญ่กว่าของโมเสสหรือเปโตรด้วยซ้ำ
พระพรของพระเจ้าไม่สามารถได้มาภายในวันเดียวหรือสองวัน แต่ต้องได้มาด้วยการพลีอุทิศอย่างใหญ่หลวง
กล่าวคือ พวกเจ้าจะต้องครองความรักซึ่งก้าวผ่านกระบวนการถูกลงแล้ว พวกเจ้าต้องครองความเชื่ออันยิ่งใหญ่
และพวกเจ้าต้องมีความจริงมากมายที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ให้พวกเจ้าไปถึง ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเจ้าต้องหันเข้าหาความยุติธรรมโดยไม่มีความขลาดกลัวหรือคอยแต่เลื่องหนี
และต้องมีความรักในพระเจ้าซึ่งคงที่ไปจนตาย พวกเจ้าต้องมีความแน่วแน่
ความเปลี่ยนแปลงจะต้องเกิดขึ้นในอุปนิสัยแห่งชีวิตของพวกเจ้า
ความเสื่อมทรามของพวกเจ้าจะต้องได้รับการบำบัด
พวกเจ้าจะต้องยอมรับการจัดวางเรียบเรียงของพระเจ้าโดยปราศจากการพรับ่น
และพวกเจ้าจะต้องเชื่อฟังแม้ต้องเผชิญกับความตาย นี่คือนัยที่พวกเจ้าควรจะต้องบรรลุ
นี่คือจุดหมายสุดท้ายของพระราชกิจของพระเจ้า และเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากผู้คนกลุ่มนี้
ในเมื่อพระองค์ทรงให้แก่พวกเจ้า ดังนั้นพระองค์ก็จะทรงขอคืนจากพวกเจ้าอย่างแน่นอน
และแน่นอนว่าจะเป็นข้อเรียกร้องจากพวกเจ้าที่สมน้ำสมเนื้อกัน เพราะฉะนั้น

พระราชกิจทุกอย่างที่พระเจ้าทรงกระทำจึงมีเหตุผลซึ่งแสดงให้เห็นว่า
เหตุใดพระเจ้าจึงทรงทำพระราชกิจที่กำหนดมาตรฐานสูงและข้อพึงประสงค์ที่เคร่งครัดครั้งแล้วครั้งเล่า
เพราะการนี้เอง พวกเจ้าจึงควรเต็มใจไปด้วยความเชื่อในพระเจ้า กล่าวโดยย่อได้ว่า
พระราชกิจทุกอย่างของพระเจ้าล้วนทรงกระทำไปเพื่อประโยชน์ของพวกเจ้า
เพื่อที่พวกเจ้าอาจกลายเป็นบุคคลที่ควรค่าแก่การรับมรดกของพระองค์
นี่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งพระสิริของพระเจ้าเองแม้แต่น้อย แต่เพื่อความรอดของพวกเจ้า
และเพื่อสร้างความเพียบพร้อมแก่คนกลุ่มนี้ ผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ร้อนอย่างล้นเกินในแผ่นดินที่ไม่สะอาดแห่งนี้
พวกเจ้าควรเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และดังนั้น
เราขอเตือนสติผู้คนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์มากมายซึ่งปราศจากความรู้ความเข้าใจเชิงลึกหรือสำนึกรับรู้ กล่าวคือ
จงอย่าทดสอบพระเจ้า และไม่ด้านทานอีกต่อไป
พระเจ้าได้ทรงก้าวผ่านความทุกข์ที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดรู้ทนมาก่อน
และนานมาแล้วก็ได้ทรงสู้ทนการเหยียดหยามที่ยิ่งหนักหนากว่าแทนมนุษย์มาแล้ว
อะไรอื่นหรือที่เจ้าไม่สามารถปล่อยมือได้? อะไรหรือที่อาจสำคัญยิ่งกว่าน้ำพระทัยของพระเจ้า?
อะไรหรือที่อาจสูงส่งกว่าความรักของพระเจ้า?
การที่พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในแผ่นดินที่ไม่สะอาดแห่งนี้ก็ยากพออยู่แล้ว หากซ้ำร้าย
มนุษย์ยังล่วงละเมิดโดยรู้อยู่แก่ใจและโดยจงใจ งานของพระเจ้าย่อมต้องยืดเยื้อออกไป กล่าวสั้นๆ ก็คือ
นี่ไม่ใช่ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของใครเลย มันไม่เป็นคุณแก่ใครสักคน พระเจ้าไม่ทรงมีพันธะผูกพันต่อกาลเวลา
พระราชกิจของพระองค์และพระสิริของพระองค์ย่อมสำคัญอันดับหนึ่ง เพราะฉะนั้น
พระองค์จึงจะทรงจ่ายเพื่อพระราชกิจของพระองค์ไม่ว่าในราคาใด ไม่สำคัญว่าจะต้องใช้เวลานานเท่าใด
นี่คือพระอุปนิสัยของพระเจ้า กล่าวคือ พระองค์จะไม่ทรงหยุดพักจนกว่าพระราชกิจของพระองค์จะเสร็จสิ้น
พระราชกิจของพระองค์จะจบลงก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงได้มาซึ่งส่วนที่สองของพระสิริของพระองค์
หากพระเจ้าไม่ทรงเสร็จสิ้นส่วนที่สองของการได้มาซึ่งพระสิริของพระองค์ในจักรวาลทั้งมวล
วันของพระองค์จะไม่มีวันมาถึง พระหัตถ์ของพระองค์จะไม่มีวันไปจากผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรแล้ว
พระสิริของพระองค์จะไม่มีวันเคลื่อนลงสู่ประเทศอิสราเอล
และแผนของพระองค์ก็จะมีวันได้รับการสรุปปิดตัว พวกเจ้าควรสามารถมองเห็นน้ำพระทัยของพระเจ้า
และควรเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้เรียบง่ายเหมือนกับการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่ง
นั่นเป็นเพราะพระราชกิจของพระองค์ในวันนี้คือการแปลงสภาพผู้คนซึ่งถูกทำให้เสื่อมทราม
ซึ่งมีนชาจนถึงระดับสูงสุด มันคือการชำระพวกที่ถูกสร้างขึ้นแต่ถูกแปรรูปไปโดยซาตานให้บริสุทธิ์
นี่ไม่ใช่การทรงสร้างอาดัมหรือเอวา นับประสาอะไรที่จะเป็นการทรงสร้างความสว่าง

หรือการทรงสร้างพืชพรรณและสัตว์ทั้งปวง

พระเจ้าทรงยังความบริสุทธิ์ให้กับสิ่งซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรามโดยซาตาน

และจากนั้นจึงทรงรับสิ่งเหล่านั้นไว้เสมือนเป็นสิ่งใหม่ สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นสิ่งที่ เป็นของพระองค์

และสิ่งเหล่านั้นก็กลายเป็นพระสิริของพระองค์ การนี้ไม่ใช่อย่างที่มนุษย์จินตนาการ

ไม่ได้เรียบง่ายอย่างการทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสิ่งในนั้น

หรือพระราชกิจแห่งการสาปแช่งซาตานไปลงบาดาลลัก ในทางกลับกัน

นี่คือพระราชกิจแห่งการแปลงสภาพมนุษย์ การเปลี่ยนสิ่งทั้งหลายที่เป็นลบ และที่ไม่ได้เป็นของพระองค์

ให้เป็นสิ่งที่ เป็นบวก และเป็นของพระองค์ นี่คือความจริงเบื้องหลังช่วงระยะนี้ของพระราชกิจแห่งพระเจ้า

พวกเจ้าต้องเข้าใจสิ่งนี้ และหลีกเลี่ยงการทำเรื่องทั้งหลายให้เรียบง่ายเกินไป

พระราชกิจของพระเจ้าไม่เหมือนงานธรรมดาสามัญใดๆ

ความน่าอัศจรรย์และปรีชาญาณของพระราชกิจนั้นอยู่เหนือจิตมนุษย์

พระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ แต่พระองค์ก็ไม่ได้ทรงทำลายสรรพสิ่งเช่นกัน

แทนที่จะทรงทำเช่นนั้น พระองค์กลับทรงแปลงสภาพสรรพสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้าง

และทรงชำระสรรพสิ่งทั้งมวลซึ่งถูกทำให้ค้างพรัอยโดยซาตานให้บริสุทธิ์ และด้วยประการฉะนี้

พระเจ้าจึงทรงเข้าสู่การประกอบกรยิ่งใหญ่อันเป็นนัยสำคัญทั้งสิ้นทั้งมวลของพระราชกิจของพระเจ้า

ในพระวอนะเหล่านี้เจ้าเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าเป็นสิ่งที่แสนจะเรียบง่ายจริงๆ หรือ?

เจ้ากรรมมีชีวิตเพื่อความจริงเพราะเจ้าเชื่อในพระเจ้า

ปัญหาทั่วไปที่มีอยู่ในทุกคนคือ พวกเขาเข้าใจความจริง แต่ล้มเหลวที่จะนำไปปฏิบัติ นี่เป็นเพราะในด้านหนึ่ง พวกเขาไม่เต็มใจที่จะยอมจ่ายเพื่อสิ่งนั้น และในอีกด้านหนึ่ง เพราะความรอบรู้ของพวกเขาขาดพร่องเกินไป พวกเขาไร้ความสามารถที่จะมองเห็นความลำบากยากเย็นมากมายของชีวิตประจำวันจากลักษณะที่แท้จริงของสิ่งเหล่านั้น และไม่รู้วิธีที่จะปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพราะประสบการณ์ของผู้คนตื่นเงินเกินไป

จิตความสามารถของพวกเขาต่ำเกินไป และระดับความเข้าใจความจริงของพวกเขาจำกัด

พวกเขาจึงไม่มีวิธีการที่จะแก้ไขความลำบากยากเย็นที่พวกเขาเผชิญในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขา

พวกเขาเชื่อในพระเจ้าเพียงด้วยวาจาเท่านั้น และไม่สามารถนำพระเจ้าเข้ามาในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขาได้

กล่าวคือ พระเจ้าก็คือพระเจ้า ชีวิตก็คือชีวิต และเสมือนว่าผู้คนไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา นั่นคือสิ่งที่ทุกคนคิด เมื่อเชื่อในพระเจ้าเช่นนี้แล้ว

ในความเป็นจริงผู้คนจะไม่ได้รับการทรงรับไว้และได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระองค์ อันที่จริง ไม่ใช่ว่าพระวาระของพระเจ้ายังไม่มีการแสดงออกอย่างสมบูรณ์

แต่ในทางกลับกันความสามารถของผู้คนในการรับพระวาระของพระองค์นั้นเพียงแค่นี้ไม่เพียงพอ

เราสามารถกล่าวได้ว่าแทบไม่มีผู้ใดปฏิบัติตามเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระเจ้า

แต่ความเชื่อที่พวกเขามีในพระเจ้านั้นเป็นไปตามความเจตนาของพวกเขาเอง

มโนคติที่หลงผิดทางศาสนาที่พวกเขามีในอดีต และวิถีของพวกเขาเองในการทำสิ่งทั้งหลาย

มีเพียงไม่กี่คนที่ก้าวผ่านการแปลงสภาพภายหลังการยอมรับพระวาระของพระเจ้า

และเริ่มปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเขากลับดิ่งด้นในการเชื่อแบบเข้าใจผิดของพวกเขา เมื่อผู้คนเริ่มเชื่อในพระเจ้า

พวกเขาเชื่อตามกฎเกณฑ์ตามขนบธรรมเนียมของศาสนา

และพวกเขาใช้ชีวิตและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตามพื้นฐานปรัชญาสำหรับการดำเนินชีวิตของพวกเขาเองโดยทั้งสิ้น เราสามารถกล่าวได้ว่านี่เป็นจริงในคนแก่คนจากทุกๆ สิบคน

มีคนน้อยมากที่คิดวางแผนการเป็นอย่างอื่นและเริ่มต้นใหม่หลังจากที่เริ่มเชื่อในพระเจ้า

มนุษยชาติล้มเหลวที่จะพิจารณาว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นความจริง

หรือล้มเหลวที่จะนำพระวาระของพระเจ้าไปปฏิบัติโดยรับว่าเป็นความจริง

ตัวอย่างเช่น ความเชื่อในพระเยซู ไม่ว่าใครสักคนเพิ่งได้เริ่มต้นเชื่อหรือได้เชื่อมาเป็นเวลานานมากแล้ว

ทุกคนเพียงแค่นำพรสวรรค์ใดก็ตามที่พวกเขามีมาใช้ และสาธิตแสดงทักษะใดก็ตามที่พวกเขามี

ผู้คนเพียงเพิ่มคำสามคำที่ว่า “ความเชื่อในพระเจ้า” นี้ลงในชีวิตตามปกติของพวกเขา

แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในอุปนิสัยของพวกเขา

และความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าไม่ได้เพิ่มขึ้นแม้แต่น้อย
การไล่ตามเสาะหาของพวกเขาทั้งไม่เย็นและไม่ร้อน พวกเขาไม่ได้พูดว่าพวกเขาจะละวางความเชื่อของพวกเขา
แต่พวกเขาก็ไม่ได้พิจารณาตนทั้งหมดให้กับพระเจ้าเช่นกัน
พวกเขาไม่เคยรักพระเจ้าหรือเชื่อฟังพระองค์อย่างแท้จริง
ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาคือส่วนผสมระหว่างของแท้กับของเทียม
พวกเขาเข้าหาความเชื่อในพระเจ้าด้วยการปิดตาหนึ่งข้างและเปิดตาหนึ่งข้าง
และไม่ได้เอาจริงเอาจังในการปฏิบัติตามความเชื่อของพวกเขา
พวกเขาอยู่ในสภาวะของความมึนงงสับสนเช่นนั้นต่อไป และในท้ายที่สุดก็ตายลงอย่างสับสน
ทั้งหมดนั้นเพื่ออะไรกัน? วันนี้ เพื่อเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงชีวิตจริง เจ้าต้องย่างเท้าไปบนร่องครรลองที่ถูกต้อง
หากเจ้าเชื่อในพระเจ้า เจ้าไม่ควรแสวงหาเพียงพรเท่านั้น แต่ควรพยายามรักพระเจ้าและรู้จักพระเจ้า
เจ้าสามารถดื่มและกินพระวจนะของพระเจ้า พัฒนาความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า
และมีความรักที่แท้จริงในพระเจ้า ซึ่งมาจากภายในสุดของหัวใจของเจ้าโดยผ่านทางความรู้แจ้งของพระองค์
โดยผ่านทาง การแสวงหาแต่ละอย่างของเจ้าเอง กล่าวได้อีกนัยหนึ่งคือ
เมื่อความรักเพื่อพระเจ้าของเจ้าเป็นจริงแท้ที่สุด
และไม่มีผู้ใดสามารถทำลายหรือขัดขวางความรักที่เจ้ามีให้กับพระองค์ได้
ในเวลานี้เองเจ้าจะอยู่บนร่องครรลองที่ถูกต้องในความเชื่อของเจ้าในพระเจ้า นี่พิสูจน์ว่าเจ้าเป็นของพระเจ้า
เพราะหัวใจของเจ้าอยู่ในการทรงครองของพระเจ้าอยู่แล้ว และไม่มีสิ่งอื่นใดสามารถครอบครองเจ้าได้
โดยผ่านทางประสบการณ์ของเจ้า โดยผ่านทางราคาที่เจ้าได้ยอมจ่าย และโดยผ่านทางพระราชกิจของพระเจ้า
เจ้าสามารถพัฒนาความรักที่ไม่ต้องบังคับเพื่อพระเจ้าได้—และเมื่อเจ้าทำเช่นนั้น
เจ้าจะกลายเป็นอิสระจากอิทธิพลของซาตาน และจะมาใช้ชีวิตในความสว่างแห่งพระวจนะของพระเจ้า
มีเพียงเมื่อเจ้าได้พ้นเป็นอิสระจากอิทธิพลแห่งความมืดแล้วเท่านั้น
จึงจะสามารถพูดได้ว่าเจ้าได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า ในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า
เจ้าต้องพยายามแสวงหาเป้าหมายนี้ นี่คือน้ำที่ของพวกเจ้าแต่ละคน
ไม่มีพวกเจ้าคนใดที่ควรพึงพอใจกับสถานะของเรื่องราวเหตุการณ์ในปัจจุบัน
เจ้าไม่สามารถสองจิตสองใจต่อพระราชกิจของพระเจ้า
อีกทั้งเจ้าไม่สามารถมองพระราชกิจของพระเจ้าว่าไม่สำคัญ เจ้าควรนึกถึงพระเจ้าในทุกประการและตลอดเวลา
และทำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของพระองค์ และเมื่อใดก็ตามที่เจ้าพูดหรือกระทำ
เจ้าควรให้ความสนใจกับพระนิเวศของพระเจ้าก่อนเป็นอันดับแรก
ด้วยวิธีนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถได้ดังพระหทัยของพระเจ้าได้

ในความเชื่อที่ผู้คนมีในพระเจ้า ความผิดอันใหญ่หลวงที่สุดของพวกเขาคือพวกเขาเชื่อด້วว่าท่านนั้น และพระเจ้าไม่อยู่ในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขาเลย ผู้คนทั้งหมดเชื่อในการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าจริงๆ แต่พระเจ้าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขา ปากของผู้คนพูดคำอธิษฐานมากมายต่อพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงมีพื้นที่น้อยนิดในหัวใจของพวกเขา และดังนั้นพระเจ้าจึงทรงทดสอบพวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นเพราะว่าผู้คนไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าจึงไม่ทรงมีทางเลือกอื่นนอกจากทดสอบพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะรู้สึกละอาย และมารู้จักตัวเองท่ามกลางการทดสอบเหล่านี้ หากไม่เป็นเช่นนั้น มนุษยชาติจะกลายเป็นพงศ์พันธุ์ของทูตสวรรค์ และกลับกลายเป็นเสื่อมทรามลงเรื่อยๆ

ในกระบวนการความเชื่อที่พวกเขามีในพระเจ้า

แต่ละคนปลดทิ้งเจตนาและวัตถุประสงค์ส่วนตัวของพวกเขาภายใต้การชำระให้สะอาดอัน ไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้า หากไม่เป็นเช่นนั้น พระเจ้าคงจะไม่ทรงมีหนทางที่จะใช้บุคคลใด

และคงจะไม่ทรงมีหนทางที่จะทรงพระราชกิจซึ่งพระองค์ควรที่จะทรงทำในผู้คน

พระเจ้าทรงชำระล้างผู้คนให้สะอาดเป็นอันดับแรก และผู้คนอาจมารู้จักตัวเองโดยผ่านทางกระบวนการนี้ และพระเจ้าอาจเปลี่ยนแปลงพวกเขา ณ

เวลานั้นเท่านั้นที่พระเจ้าจะทรงพระราชกิจในชีวิตของพระองค์ในพวกเขา

และด้วยวิธีนี้เท่านั้นหัวใจของพวกเขาจึงจะหันมาหาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้ ดังนั้นเราจึงกล่าวว่า

การที่เชื่อในพระเจ้าไม่ได้เรียบง่ายเหมือนกับที่ผู้คนพูดกัน ตามที่พระเจ้าทอดพระเนตร

หากเขามีเพียงความรู้แต่ไม่มีพระวณะของพระองค์เป็นชีวิต และหากเจ้าถูกจำกัดเพียงความรู้ของเจ้าเองเท่านั้น แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามความจริงหรือใช้ชีวิตตามพระวณะของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วนี่ก็คือข้อพิสูจน์ว่าเจ้ายังคงไม่มีหัวใจที่รักพระเจ้า

และแสดงให้เห็นว่าหัวใจของเจ้าไม่ได้เป็นของพระเจ้า คนเราสามารถรู้จักพระเจ้าได้โดยการเชื่อในพระองค์ กล่าวคือ นี่คือเป้าหมายสุดท้าย และเป้าหมายของการไล่ตามเสาะหาของมนุษย์

เจ้าต้องใช้ความพยายามในการใช้ชีวิตตามพระวณะของพระเจ้า

เพื่อให้พระวณะของพระองค์ผลิดอกออกผลในการปฏิบัติของเจ้าได้ หากเจ้ามีเพียงความรู้เกี่ยวกับคำสอน

เช่นนั้นแล้วความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าจะสูญเปล่า

เฉพาะเมื่อเจ้าปฏิบัติและใช้ชีวิตตามพระวณะของพระองค์เท่านั้นความเชื่อของเจ้าจึงจะได้รับการพิจารณาว่าครบบริบูรณ์และสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า บนถนนสายนี้ ผู้คนมากมายสามารถพูดถึงความรู้มากมาย แต่เมื่อถึงเวลาตายของพวกเขา ดวงตาของพวกเขาปรี่มไปด้วยน้ำตา

และพวกเขาเกลียดตัวเองที่เสียเวลาไปทั้งชีวิตและใช้ชีวิตจนแก่เฒ่าเพื่อความสูญเปล่า พวกเขาเพียงเข้าใจคำสอน แต่ไม่สามารถนำความจริงมาปฏิบัติหรือเป็นพยานต่อพระเจ้าได้ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเขาเพียงวิ่งไปทางโน้นที่ทางนี้ที่ ยุ่งรากับสิ่ง
และเมื่อหมิ่นเหม่ใกล้ความตายเท่านั้นพวกเขาก็มองเห็นในที่สุดว่าพวกเขาขาดพร่องคำพยานที่แท้จริง
ว่าพวกเขาไม่ได้รู้จักพระเจ้าเลย และนี่ไม่สายเกินไปหรือ?
เหตุใดเจ้าจึงไม่ใช้วันนี้ให้คุ้มค่าและไล่ตามเสาะหาความจริงที่เจ้ารัก? เหตุใดจึงรอจนถึงวันพรุ่งนี้เล่า?
หากในชีวิตเจ้าไม่ทนทุกข์เพื่อความจริงหรือพยายามได้รับความจริง อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่า
เจ้าปรารถนาที่จะรู้สึกเสียใจในโมงยามแห่งการตายของเจ้า? หากเป็นเช่นนั้น เหตุใดหรือจึงเชื่อในพระเจ้า?
ในความเป็นจริง หากพวกเขาใช้ความทุ่มเทพยายามเพียงแฉ่วบางที่สุด
ก็มีเรื่องมากมายที่ผู้คนสามารถนำความจริงมาปฏิบัติได้ และด้วยการนั้นยอมทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัย
นี่เป็นเพียงเพราะหัวใจของผู้คนถูกรอบงำด้วยปีศาจ จนพวกเขาไม่สามารถปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของพระเจ้าได้
และสาละวนเร่งร้อนอยู่เสมอเพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังของพวกเขา และไม่สัมฤทธิ์สิ่งใดเลยในท้ายที่สุด
ด้วยเหตุผลนี้ ผู้คนจึงทุกข์ร้อนจากปัญหาและความลำบากยากเย็นอยู่เสมอ
เหล่านี้ไม่ใช่การทรมานของชาดานหรือ? นี่ไม่ใช่ความเสื่อมทรามของเนื้อหนังหรือ?
เจ้าไม่ควรพยายามที่จะหลอกลวงพระเจ้าโดยลมปาก ตรงกันข้าม เจ้ากลับต้องปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
อย่าหลอกตัวเจ้าเอง—นั่นจะทำไปเพื่ออะไร? เจ้าสามารถได้รับสิ่งใดหรือ
จากการใช้ชีวิตเพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังของเจ้าและการดิ้นรนเพื่อผลกำไรและชื่อเสียง?

เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังกังวาน—

การเผยพระวจนะว่าข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรจะเผยแผ่ไปทั่วทั้งจักรวาล

เรากำลังเผยแผ่งานของเราท่ามกลางประชาชาติ สง่าราศีของเราส่องแสงวามตลอดทั่วทั้งจักรวาล
ผู้คนที่ดวงดาว-ดวงดาว-จุด-จุดทั้งหมดแบกรับเจตจำนงของเราภายในตัวพวกเขา
และพวกเขาล้วนถูกกำกับทิศทางด้วยมือของเราและลงมือทำกิจทั้งหลายที่เราได้มอบหมาย จากจุดนี้ไป
เราได้เข้าสู่ยุคใหม่แล้ว และนำพาวงมมนุษย์ทั้งหมดเข้าสู่อีกโลกหนึ่ง เมื่อเราได้กลับไปยัง “ถิ่นฐาน” ของเรา
กระนั้นเรายังได้เริ่มอีกส่วนของงานในแผนการดั้งเดิมของเรา เพื่อที่มนุษย์จะได้มารู้จักเราอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
เราคำนึงถึงจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลและเห็นว่า^[1]มันเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับงานของเรา
ดังนั้นเราจึงเร่งรีบไปหมดในการทำงานใหม่ของเรากับมนุษย์ อย่างไรก็ตาม นี่คือนิยาม
และเราได้นำมาซึ่งงานใหม่เพื่อรับเอาผู้คนใหม่ๆ เข้าสู่ยุคใหม่ให้มากขึ้น
และเพื่อทิ้งขว้างพวกที่เราจะต้องกำจัดให้มากขึ้น ในชาติของพญานาคใหญ่สีแดง
เราได้ดำเนินงานระยะหนึ่งที่ยากยิ่งถึงสำหรับมนุษย์ ทำให้พวกเขาโอนเอนไปมาในสายลม
ซึ่งภายหลังจากนั้นหลายคนต้องลอยห่างออกไปอย่างเสียบเซียบด้วยการพัดพาของสายลม แท้จริงแล้ว นี่คือ
“ลานนวดข้าว” ที่เรากำลังจะปิดกวาดให้เกลี้ยง มันคือสิ่งที่เราโหยหาและมันยังเป็นแผนการของเราเช่นกัน
ด้วยเหตุที่คนเลวมากมายได้สืบคลานเข้ามาในขณะที่เราทำงาน แต่เราไม่รีบที่จะขับไล่พวกเขาออกไป
แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เราจะทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม
เพียงภายหลังจากนั้นเท่านั้นเราจึงจะเป็นน้ำพุแห่งชีวิต
โดยเปิดโอกาสให้บรรดาผู้ที่รักเราอย่างแท้จริงได้รับผลของดินมะเดื่อและกลิ่นหอมของดอกลิลลี่จากเรา
ในดินแดนที่ซึ่งชาตานพักแรม ดินแดนแห่งรุธิ มิมีทองคำบริสุทธิ์คงเหลืออยู่ มีเพียงทราย และดังนั้นแล้ว
เมื่อได้ประสบกับรูปการณ์แวดล้อมเหล่านี้ เราจึงทำงานช่วงระยะดังกล่าว เจ้าควรรู้ว่าสิ่งที่เราได้รับไว้นั้น
เป็นทองคำลุ่มบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทราย คนเลวสามารถคงอยู่ในบ้านของเราได้อย่างไร?
เราสามารถยอมให้บรรดาสุนัขจิ้งจอกเป็นปรสิทในสรวงสวรรค์ของเราได้อย่างไร?
เราใช้ทุกวิถีที่พอจะนึกได้เพื่อขับไล่สิ่งเหล่านี้ออกไป ก่อนที่เจตจำนงของเราจะถูกเปิดเผย
ไม่มีใครตระหนักรู้สิ่งที่เรากำลังจะทำ โดยใช้โอกาสนี้ เราขับไล่บรรดาคนเลวเหล่านั้นออกไป
และพวกเขาก็ถูกบีบบังคับให้ออกไปพ้นหน้าเรา นี่คือนิสัยที่เราทำกับคนเลว
แต่ยังคงจะมีวันหนึ่งสำหรับพวกเขาที่จะทำงานปรนนิบัติเรา
ความอยากของพวกมนุษย์ที่จะได้รับพระพรนั้นแรงกล้ามากเกินไป
ดังนั้นเราจึงหมุนตัวของเรากลับและแสดงโฉมหน้าอันเปี่ยมสง่าราศีของเราต่อชนต่างชาติทั้งหลาย
เพื่อที่พวกมนุษย์ทั้งหมดจะได้ดำรงชีวิตในโลกของพวกเขาเองและตัดสินใจตัวเอง

ในขณะที่เราเดินหน้ากล่าววณะที่เราควรกล่าว และจัดหาสิ่งที่พวกมนุษย์จำเป็นต้องมีให้แก่พวกเขา
เมื่อพวกมนุษย์สำนึกได้ เราจะได้เผยแผ่งานของเราไปนานแล้ว
เช่นนั้นแล้วเราจึงจะแสดงออกถึงเจตจำนงของเราต่อพวกมนุษย์ และเริ่มงานส่วนที่สองของเรากับพวกมนุษย์
ปล่อยให้พวกมนุษย์ทั้งหมดได้ติดตามเราอย่างใกล้ชิดเพื่อที่จะประสานงานกับงานของเรา
และปล่อยให้พวกมนุษย์ได้ทำทุกสิ่งทีพวกเขามีความสามารถทำได้เพื่อร่วมดำเนินงานที่เราต้องทำไปจนเสร็จลึ
น

ไม่มีใครมีความเชื่อว่าพวกเขาจะ ได้เห็นสง่าราศีของเรา และเราก็ไม่บังคับพวกเขา
แต่ตรงกันข้ามกลับเอาสง่าราศีของเราออกจากท่ามกลางมวลมนุษย์และนำมัน ไปยังพิภพอื่น
เมื่อพวกมนุษย์กลับใจอีกครั้ง
เราจึงจะใช้สง่าราศีของเราและแสดงมันต่อบรรดาผู้ที่มีความเชื่อในจำนวนที่มากขึ้นไปอีก
นี่คือหลักการซึ่งเราใช้ในการทำงาน ด้วยเหตุที่มีวาระที่สง่าราศีของเราจะไปจากคานาอัน
และยังมีวาระที่สง่าราศีของเราจะไปจากผู้ที่ถูกเลือกสรรเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น
มีวาระที่สง่าราศีของเราจะไปจากทั้งแผ่นดิน โลก ทำให้มันมืดมัวลงและทำให้มันดิ่งลงสู่ความมืดมิด
แม้แต่แผ่นดินคานาอันก็จะได้ไม่เห็นแสงอาทิตย์ พวกมนุษย์ทั้งหมดจะสูญเสียความเชื่อของพวกเขา
แต่ไม่มีใครสามารถทนได้ที่จะทิ้งกลิ่นหอมของแผ่นดินคานาอันไป
จนเมื่อเราผ่านเข้าไปในสวรรค์และแผ่นดิน โลกใหม่แล้วเท่านั้น
เราจึงจะใช้สง่าราศีอีกส่วนหนึ่งของเราและเปิดเผยมันครั้งแรกในแผ่นดินคานาอัน
ทำให้แสงริบหรี่ฉายส่องออกไปในทั้งแผ่นดิน โลกซึ่งจมอยู่ในความมืดมิดของคำเค็น
เพื่อที่ทั้งแผ่นดินโลกอาจได้มาสู่ความสว่าง
เพื่อที่พวกมนุษย์ทั้งปวงทั่วแผ่นดินโลกอาจได้มารับความแข็งแกร่งจากพลังอำนาจแห่งความสว่าง
เปิดโอกาสให้สง่าราศีของเราเพิ่มขึ้นและปรากฏขึ้นต่อทุกชนชาติอีกครั้ง
และเพื่อที่มนุษย์ชาติทั้งปวงอาจตระหนักว่าเราได้มายังโลกมนุษย์นานมาแล้วและได้นำสง่าราศีของเราจากอิสรา
เอลมายังทิศตะวันออกนานมาแล้ว ด้วยเหตุที่สง่าราศีของเราฉายส่องมาจากทิศตะวันออก
และสง่าราศีนั้นได้ถูกนำพาจากยุคพระคุณมาจนถึงวันนี้
แต่เป็นอิสราเอลนั่นเองที่เราได้จกมาและจากที่นั่นเองที่เราได้มาถึงในทิศตะวันออก
จนเมื่อความสว่างแห่งทิศตะวันออกค่อยๆ แปรเป็นสีขาวแล้วเท่านั้น
ความมืดทั่วทั้งแผ่นดิน โลกจึงจะเริ่มแปรเป็นความสว่าง
และเมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะค้นพบว่าเราได้ไปจากอิสราเอลนานมาแล้วและกำลังลุกขึ้นใหม่ในทิศตะวันออก
เมื่อได้ลงไปใใอิสราเอลครั้งหนึ่งแล้วและต่อมาภายหลังได้ออกจากอิสราเอลไป

เราไม่สามารถถือกำเนิดในอิสราเอลได้อีกครั้ง เนื่องเพราะงานของเรานำทางทั้งปวงในจักรวาล และที่มากไปกว่านั้นคือ ไฟแลบนั่นส่องแสงวาดตรงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ด้วยเหตุผลนี้เราจึงได้ลงมาในทิศตะวันออกและได้นำพาคานาอันมาสู่ประชาชนแห่งทิศตะวันออก เราจะนำพาผู้คนจากทั่วทั้งแผ่นดินโลกมาสู่แผ่นดินคานาอัน และดังนั้นเราจึงเปล่งถ้อยคำออกไปในแผ่นดินคานาอันต่อไปเพื่อควบคุมทั้งจักรวาล ณ เวลานี้ ไม่มีความสว่างในแผ่นดินโลกทั้งหมดนอกเหนือไปจากคานาอัน และพวกมนุษย์ทั้งหมดก็ตกอยู่ในอันตรายจากความหิวและความหนาวเย็น เราได้มอบสง่าราศีของเราแก่อิสราเอลแล้วจากนั้นก็เอาสง่าราศีนั้นออกไป และด้วยการจึงเป็นการนำพาคานาอันไปยังทิศตะวันออก และนำพามนุษยชาติทั้งมวลไปยังทิศตะวันออก เราได้นำพาพวกเขาทั้งหมดไปยังความสว่างเพื่อที่พวกเขาจะได้อยู่ร่วมกับความสว่างอีกครั้ง และเชื่อมสัมพันธ์กับความสว่าง และไม่ต้องค้นคว้าหาความสว่างอีกต่อไป เราจะปล่อยให้ผู้คนทั้งหมดที่กำลังค้นหาได้เห็นความสว่างอีกครั้งและได้เห็นสง่าราศีที่เราได้มีในอิสราเอล เราจะปล่อยให้พวกเขาได้เห็นที่เราได้ลงมาบนเมฆขาวเข้าสู่ท่ามกลางมวลมนุษย์นานมาแล้ว จะปล่อยให้พวกเขาได้เห็นหมู่เมฆสีขาวนับไม่ถ้วนและผลไม้เป็นพวงอันอุดม และที่มากไปกว่านั้นคือ จะปล่อยให้พวกเขาได้เห็นพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เราจะปล่อยให้พวกเขาเฝ้ามององค์เจ้านายแห่งพวกยิว พระเมสสิยาห์ซึ่งเป็นที่ถวิลหารอคอย และการปรากฏอันครบถ้วนของเราผู้ที่ได้ถูกพวกกษัตริย์ข่มเหงตลอดทั่วทั้งยุคต่างๆ เราจะทำงานกับทั้งจักรวาลและเราจะปฏิบัติงานอันยิ่งใหญ่ เป็นการเปิดเผยสง่าราศีของเราทั้งหมดและกิจการของเราทั้งหมดต่อมนุษย์ในยุคสุดท้าย เราจะแสดงโฉมหน้าอันเปี่ยมสง่าราศีของเราในความครบถ้วนต่อบรรดาผู้ที่ได้รอคอยเรามาหลายปีแล้ว ต่อบรรดาผู้ที่ได้วิงวอนให้เราลงมาบนเมฆขาว ต่ออิสราเอลที่ได้วิงวอนให้เราปรากฏอีกครั้งหนึ่ง และต่อมวลมนุษย์ทั้งปวงที่ข่มเหงเรา เพื่อที่ทั้งหมดจะได้รู้ว่าเราได้เอาสง่าราศีของเราไปและได้นำพาสง่าราศีนั้นไปยังทิศตะวันออกนานมาแล้ว และสง่าราศีนั้นจะไม่อยู่ในแคว้นยูเดียอีกต่อไป ด้วยเหตุที่ยุคสุดท้ายนั้นได้มาถึงแล้ว!

ตลอดทั่วทั้งจักรวาลเรากำลังทำงานของเรา และในทิศตะวันออก เสียงกระแทกสนั่นราวฟ้าร้องดังขึ้นอย่างไม่รู้จบ ทำให้ชนชาติทั้งปวงและคณะนิกายทั้งหมดสั่นสะเทือน เป็นเสียงของเรานั่นเองที่ได้นำทางพวกมนุษย์ทั้งหมดเข้ามาสู่ปัจจุบัน เราทำให้พวกมนุษย์ทั้งหมดถูกพิชิตโดยเสียงของเรา ตกลงสู่กระแสนี้ และบนบอบต่อหน้าเรา ด้วยเหตุที่เราได้เรียกคืนสง่าราศีของเราจากแผ่นดินโลกทั้งหมดและได้ให้สง่าราศีนั้นปรากฏขึ้นใหม่ในทิศตะวันออก

ออกมานานมาแล้ว ใครบ้างไม่ฉวยโอกาสที่จะได้เห็นสง่าราศีของเรา?

ใครบ้างไม่รอคอยการกลับมาของเราอย่างกระวนกระวายใจ? ใครบ้างไม่กระหายการปรากฏอีกครั้งของเรา?

ใครบ้างไม่คะนึ่งหาความดีงามของเรา? ใครบ้างจะไม่มาหาความสว่าง?

ใครบ้างจะไม่เฝ้ามองความมั่งคั่งของคานาอัน? ใครบ้างไม่ฉวยโอกาสการกลับมาของพระผู้ไถ่?

ใครบ้างไม่ชื่นชมพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ในอุทยานภาพ? เสียงของเราจะแผ่ไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก

เราจะเผชิญหน้ากับประชากรที่เราเลือกสรรและกล่าวว่าจะแก้พวกเขาเพิ่มเติมอีก

เรากล่าวว่าจะของเราต่อทั้งจักรวาลและต่อมวลมนุษย์

ราวกับเสียงฟ้าร้องอันเปี่ยมพลังกำลังที่ทำให้ภูเขาและแม่น้ำสั่นสะเทือน

ดังนั้นวจนะในปากของเราจึงได้กลายเป็นชุมทรัพย์ของมนุษย์ และพวกมนุษย์ทั้งหมดก็ทะนุถนอมวจนะของเรา

ฟ้าแลบนั่นส่องแสงวาวจากทิศตะวันออกตลอดทางไปจนถึงทิศตะวันตก

วจนะของเราเป็นวจนะที่มนุษย์ไม่เต็มใจที่จะละทิ้งไป และในเวลาเดียวกันก็พบว่าวจนะเหล่านั้นยากหยั่งถึง

แต่ก็ขึ้นบานในถ้อยคำเหล่านั้นอย่างหาใดปาน

พวกมนุษย์ทั้งหมดล้วนปรารถนาและเต็มไปด้วยความชื่นบานยินดี

เฉลิมฉลองการมาของเราราวกับว่าทารกคนหนึ่งเพิ่งจะได้ถือกำเนิด โดยเสียงของเรา

เราจะนำพาพวกมนุษย์ทั้งหมดมาอยู่ต่อหน้าเรา นับจากนั้นเป็นต้นไป

เราจะเข้าสู่เผ่าพันธุ์ของพวกมนุษย์อย่างเป็นทางการเพื่อที่พวกเขาจะได้มานมัสการเรา

ด้วยสง่าราศีที่เราแผ่รัศมีและวจนะในปากของเรา

เราจะทำเช่นนั้นจนพวกมนุษย์ทั้งหมดมาอยู่ต่อหน้าเราและเห็นว่าฟ้าแลบนั่นส่องแสงวาวจากทิศตะวันออก

และว่าเรายังได้ลงมาสู่ “ภูเขามะกอกเทศ” แห่งทิศตะวันออกเช่นกัน

พวกเขาจะเห็นว่าเราได้อยู่บนแผ่นดินโลกมานานมาแล้ว ไม่ใช่ในฐานะบุตรของพวกยิวอีกต่อไป

แต่ในฐานะฟ้าแลบแห่งทิศตะวันออก ด้วยเหตุที่เราได้คืนชีพมานานแล้ว และได้ไปจากท่ามกลางมวลมนุษย์แล้ว

และจากนั้นได้ปรากฏขึ้นอีกครั้งด้วยสง่าราศีท่ามกลางพวกมนุษย์

เราคือพระองค์ผู้ทรงได้รับการนมัสการมาหลายยุคสมัยนับไม่ถ้วนก่อนปัจจุบันนี้แล้ว

และเรายังเป็นทารกที่ถูกคนอิสราเอลละทิ้งมาหลายยุคสมัยนับไม่ถ้วนก่อนปัจจุบันนี้แล้วเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น

เราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งเปี่ยมพระสิริแห่งยุคปัจจุบัน!

ให้ทั้งหมดนั้นจงมาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของเราและเห็นโฉมหน้าอันเปี่ยมสง่าราศีของเรา ได้ยินเสียงของเรา

และเฝ้ามองกิจการของเรา นี่คือการเจตจำนงครบถ้วนบริบูรณ์ของเรา

มันคือจุดสิ้นสุดและจุดสุดยอของแผนการของเรา รวมทั้งจุดประสงค์ของการบริหารจัดการของเรา กล่าวคือ

การให้ทุกชนชาติในมัศจรรย์เรา ทุกภาษายอมรับเรา มนุษย์ทุกคนมอบความเชื่อของเขาในตัวเรา
และผู้คนทุกคนอยู่ภายใต้การกะเกณฑ์โดยเรา!

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “เห็นว่า”

จงแสวงหาเพียงการทำตามน้ำพระทัยพระบิดาของเจ้าและทำให้พระบัญชาของพระองค์เสร็จสมบูรณ์เท่านั้น
ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ทำให้เจ้ากังวล” เจ้าเห็นอะไรในบทตอนนี้บ้าง? เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์เพียงภายในเทวสภาพเท่านั้น

ซึ่งเป็นสิ่งที่พระวิญญาณแห่งสวรรค์ได้ไว้วางพระทัยในพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ เมื่อพระองค์เสด็จมา
พระองค์เพียงตรัสไปทั่วดินแดนเท่านั้น

เพื่อแสดงความคิดผ่านถ้อยคำรัสของพระองค์โดยวิธีการอันแตกต่างกันและจากมุมมองอันแตกต่างกัน

พระองค์ทรงถือว่าการหล่อเลี้ยงมนุษย์และการสอนมนุษย์เป็นเป้าหมายและหลักการในการทรงพระราชกิจของ
พระองค์เป็นสำคัญ และไม่สนใจพระทัยในสิ่งทั้งหลาย เช่น

การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลหรือรายละเอียดทั้งหลายในชีวิตของผู้คน

พันธกิจหลักของพระองค์คือการตรัสเพื่อพระวิญญาณ กล่าวคือ

เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงปรากฏเป็นมนุษย์โดยจับต้องได้

พระองค์ทรงเพียงจัดเตรียมชีวิตของมนุษย์และทรงปลดปล่อยความจริงเท่านั้น

พระองค์ไม่ทรงนำพระองค์เองไปเกี่ยวข้องในงานของมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระองค์ไม่ทรงมีส่วนในงานของมนุษยชาติ พวกมนุษย์ไม่สามารถทำงานของพระเจ้าได้

และพระเจ้าไม่ทรงมีส่วนในงานของมนุษย์

ในช่วงหลายปีนับตั้งแต่พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกใบนี้เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

พระองค์ได้ทรงพระราชกิจนั้นโดยผ่านทางผู้คนเสมอมา อย่างไรก็ตาม

ผู้คนเหล่านี้ไม่สามารถได้รับการพิจารณาว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ได้—

เป็นเพียงบรรดาผู้ซึ่งพระเจ้าทรงใช้งานเท่านั้น ในขณะเดียวกัน

พระเจ้าของวันนี้สามารถตรัสโดยตรงจากมุมมองของเทวสภาพ

ทรงส่งพระสุรเสียงของพระวิญญาณออกไปให้ได้ยินและทรงพระราชกิจในนามของพระวิญญาณ

ในทำนองเดียวกันนี้ บรรดาผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้งานมาตลอดหลายยุคหลายสมัยนั้น

เป็นตัวอย่างทั้งหลายของพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งทรงพระราชกิจภายในร่างกายซึ่งมีเนื้อหนัง—

ดังนั้นทำไมจึงไม่สามารถเรียกพวกเขาว่าพระเจ้าได้?

แต่พระเจ้าของวันนี้ยังทรงเป็นพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งทรงพระราชกิจโดยตรงในเนื้อหนังเช่นกัน

และพระเยซูก็ทรงเป็นพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งทรงพระราชกิจในเนื้อหนังด้วยเช่นกัน

ทั้งสองพระองค์นั้นเรียกว่าพระเจ้า ดังนั้นแล้วอะไรคือความแตกต่าง?

ผู้คนที่พระเจ้าทรงใช้งานมาตลอดหลายยุคหลายสมัยทั้งหมดนั้น

มีความสามารถในการใช้ความคิดและเหตุผลปกติ

พวกเขาทั้งหมดได้เข้าใจหลักการทั้งหลายของการประพฤติดของมนุษย์
พวกเขาได้มีแนวความคิดทั้งหลายของมนุษย์ปกติ และได้มีสรรพสิ่งทั้งมวลซึ่งผู้คนปกติควรมี
พวกเขาส่วนใหญ่ได้มีพรสวรรค์พิเศษและปัญญาโดยกำเนิด ในการทรงพระราชกิจกับผู้คนเหล่านี้
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงใช้ประโยชน์จากพรสวรรค์ทั้งหลายของพวกเขา
ซึ่งเป็นของขวัญซึ่งประทานโดยพระเจ้าของพวกเขา
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำให้พรสวรรค์ทั้งหลายของพวกเขาที่มีผล
ทรงใช้จุดแข็งทั้งหลายของพวกเขาในการปรนนิบัติพระเจ้า
กระนั้นก็ตามเนื้อแท้ของพระเจ้านั้นปราศจากแนวคิดหรือความคิด ไม่เจือปนไปด้วยเจตนาของมนุษย์
และกระทั้งขาดพร่องสิ่งซึ่งมนุษย์ปกติมี กล่าวคือ
พระองค์ไม่แม้กระทั่งทรงคุ้นเคยกับหลักการทั้งหลายในการประพฤติดของมนุษย์
เมื่อพระเจ้าของวันนี้เสด็จมายังแผ่นดินโลกก็เป็นอย่างนี้เอง
พระราชกิจของพระองค์และพระวณะทั้งหลายของพระองค์ไม่ถูกเจือปนไปด้วยเจตนาทั้งหลายของมนุษย์หรือ
ความคิดของมนุษย์
แต่พระราชกิจและพระวณะทั้งหลายของพระองค์เป็นการสำแดงเจตนารมณ์โดยตรงของพระวิญญาณ
และพระองค์ทรงพระราชกิจโดยตรงในนามของพระเจ้า นี่หมายความว่าพระวิญญาณตรัสโดยตรง กล่าวคือ
เทวสภาพทรงพระราชกิจโดยตรง โดยไม่มีการผสมกับเจตนาของมนุษย์แม้แต่เล็กน้อย อีกนัยหนึ่ง
พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ทรงทำให้เทวสภาพเป็นรูปร่างขึ้นโดยตรง
ปราศจากความคิดหรือแนวคิดทั้งหลายของมนุษย์
และไม่มีความเข้าใจในหลักการทั้งหลายของการประพฤติดของมนุษย์
หากมีเพียงเทวสภาพเท่านั้นที่ทรงพระราชกิจ (ซึ่งหมายความว่า
หากมีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงพระราชกิจ)
ก็คงจะไม่มีทางที่พระราชกิจของพระเจ้าจะได้รับการดำเนินการบนแผ่นดินโลก
ดังนั้นเมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก
พระองค์จะต้องทรงมีผู้คนจำนวนเล็กน้อยซึ่งพระองค์ทรงใช้งานเพื่อทำงานภายในสภาวะความเป็นมนุษย์ร่วมกับ
พระราชกิจซึ่งพระเจ้าทรงปฏิบัติในเทวสภาพ อีกนัยหนึ่ง
พระองค์ทรงใช้งานของมนุษย์เพื่อคำนวณพระราชกิจแบบพระเจ้าของพระองค์ หากไม่แล้ว
คงจะไม่มีทางที่มนุษย์จะมีส่วนร่วมโดยตรงกับพระราชกิจของพระเจ้า
เรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูและบรรดาสาวกของพระองค์ก็เป็นอย่างนี้เอง ช่วงระหว่างเวลาของพระองค์บนโลก
พระเยซูได้ทรงยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติเก่าๆ ไป และได้ทรงสถาปนาพระบัญญัติใหม่ๆ ขึ้น

พระองค์ยังได้ตรัสพระวณะมากมายเช่นกัน พระราชกิจทั้งหมดนี้ได้ถูกปฏิบัติเสร็จสิ้นในเทวสภาพ คนอื่นๆ เช่น เปโตร เปาโล และยอห์น

ทั้งหมดล้วนแต่ได้ทำงานที่ตามมาภายหลังของพวกเขาไว้บนรากฐานของพระวณะทั้งหลายของพระเยซู กล่าวคือ พระเจ้าได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในยุคนั้น โดยทรงนำทางเข้าสู่การเริ่มต้นของยุคพระคุณ นั่นคือ พระองค์ได้ทรงนำทางเข้าสู่ยุคใหม่ โดยทรงยกเลิกยุคเก่า และยังได้ทรงทำให้พระวณะที่ว่า

“พระเจ้าทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” ให้ลุล่วงเช่นกัน อีกนัยหนึ่งคือ

มนุษย์จะต้องปฏิบัติงานของมนุษย์บนรากฐานของพระราชกิจของพระเจ้า

ทันทีที่พระเยซูได้ตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงจำเป็นต้องตรัสทั้งหมดและได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงจากมนุษย์ไป หลังจากนั้น ผู้คนทั้งหมด ในการทำงาน ก็ได้ทำเช่นนั้นตามหลักการที่แสดงไว้ในพระวณะของพระองค์

และได้ปฏิบัติตามความจริงทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ตรัสถึง ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดได้ทำงานเพื่อพระเยซู

หากเป็นพระเยซูที่ทรงพระราชกิจเพียงลำพัง ไม่สำคัญว่าพระองค์ได้ตรัสพระวณะมากมายเท่าใด

ผู้คนก็จะไม่ได้มีวิถีทางทั้งหลายในการมีส่วนร่วมกับการพระวณะของพระองค์เลย

เพราะพระองค์กำลังทรงพระราชกิจในเทวสภาพและสามารถตรัสได้เพียงพระวณะแห่งเทวสภาพเท่านั้น

และพระองค์คงไม่ทรงสามารถอธิบายสิ่งทั้งหลายจนถึงขั้นที่ผู้คนปกติสามารถเข้าใจพระวณะของพระองค์ได้ และดังนั้นพระองค์จึงต้องทรงให้บรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวณะผู้ซึ่งได้ตามพระองค์มาเสริมพระราชกิจของพระองค์ นี่คือหลักการว่าด้วยวิธีที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงพระราชกิจของพระองค์—

โดยการใช้เนื้อหนังซึ่งจัดมาเป็นมนุษย์เพื่อตรัสและเพื่อทรงพระราชกิจเพื่อที่จะทำให้พระราชกิจแห่งเทวสภาพเสร็จสมบูรณ์ และจากนั้นจึงใช้ผู้ที่สมดังพระทัยของพระเจ้าไม่ก็คน หรือบางทีอาจมากกว่านั้น เพื่อเสริมพระราชกิจของพระองค์ นั่นคือ

พระเจ้าทรงใช้ผู้ที่สมดังพระทัยของพระองค์เพื่อทรงพระราชกิจแห่งการเป็นผู้เลี้ยงและการให้น้ำในสภาวะความเป็นมนุษย์ เพื่อที่ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรอาจเข้าสู่ความจริงความเป็นจริง

หากเมื่อพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเจ้าเพียงได้ทรงพระราชกิจแห่งเทวสภาพเท่านั้น

และไม่มีผู้ที่สมดังพระทัยของพระองค์มาทำงานร่วมกับพระองค์ เมื่อนั้น

มนุษย์ก็ยังคงจะไม่สามารถที่จะเข้าใจพระทัยพระเจ้าหรือมีส่วนร่วมกับพระเจ้าได้

พระเจ้าจะต้องทรงใช้ผู้คนปกติผู้ที่สมดังพระทัยของพระองค์เพื่อทำให้พระราชกิจนี้ให้ครบบริบูรณ์

เพื่อเฝ้าดูและเป็นผู้เลี้ยงคริสตจักรทั้งหลายเพื่อที่จะได้สัมฤทธิ์ผลถึงระดับที่กระบวนการทางความคิดความเข้าใจทั้งหลายของมนุษย์ นั่นคือสมองของเขา สามารถที่จะจินตนาการได้ อีกนัยหนึ่งคือ

พระเจ้าทรงใช้ผู้คนจำนวนเล็กน้อยผู้ที่สมดังพระทัยของพระองค์เพื่อ “แปล”

พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติภายในเทวสภาพของพระองค์ เพื่อที่มันจะสามารถเปิดกว้างได้—
เพื่อแปลงภาษาของพระเจ้าให้เป็นภาษาของมนุษย์ เพื่อที่ผู้คนจะสามารถจับใจความและเข้าใจมันได้
หากพระเจ้าไม่ได้ทรงทำเช่นนั้น คงจะไม่มีใครเข้าใจภาษาแบบพระเจ้าของพระเจ้าได้
เพราะผู้คนที่สมดังพระทัยของพระเจ้านั้นที่จริงแล้วเป็นคนส่วนน้อย
และความสามารถของมนุษย์ในการจับใจความนั้นอ่อนด้อย
นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าทรงเลือกวิธีการนี้เท่านั้นเมื่อทรงพระราชกิจในเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
หากมีเพียงพระราชกิจแบบพระเจ้าเท่านั้น คงจะไม่มีทางที่มนุษย์จะรู้หรือมีส่วนร่วมด้วยพระเจ้า
เพราะมนุษย์ไม่เข้าใจภาษาของพระเจ้า
มนุษย์สามารถเข้าใจภาษานี้ได้เฉพาะโดยผ่านทางตัวแทนของผู้คนที่สมดังพระทัยของพระองค์
ผู้ซึ่งชี้แจงพระวณะของพระองค์ให้ชัดเจนเท่านั้น อย่างไรก็ตามก็ดี
หากมีเพียงผู้คนเช่นนั้นเท่านั้นที่ทำงานภายในสภาวะความเป็นมนุษย์
นั่นคงจะเพียงรักษาชีวิตปกติของมนุษย์ได้เท่านั้น มันคงจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์ได้
พระราชกิจของพระเจ้าคงจะไม่มีจุดเริ่มต้นใหม่ คงจะมีเพียงเพลงเก่าๆ คำพูดซ้ำซากเก่าๆ แบบเดิมเท่านั้น
โดยผ่านทางตัวแทนของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เท่านั้น
ผู้ซึ่งพูดทั้งหมดที่จำเป็นจะต้องพูดและทำทั้งหมดที่จำเป็นจะต้องทำในระหว่างช่วงเวลาการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ ซึ่งภายหลังจากนั้นผู้คนทำงานและได้รับประสบการณ์ตามพระวณะของพระองค์
ด้วยเหตุนี้เท่านั้นอุปนิสัยในชีวิตของพวกเขาจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้
และด้วยเหตุนี้เท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถไหลไปตามกาลเวลาได้
เขาผู้ที่ทำงานภายในเทวสภาพเป็นตัวแทนพระเจ้า
ในขณะที่บรรดาผู้ที่ทำงานภายในสภาวะความเป็นมนุษย์คือประชากรซึ่งพระเจ้าทรงใช้งาน กล่าวคือ
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงแตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากประชากรซึ่งพระเจ้าทรงใช้งาน
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์สามารถทรงพระราชกิจแห่งเทวสภาพได้
ในขณะที่ประชากรซึ่งพระเจ้าทรงใช้งานไม่สามารถทำได้ เมื่อแรกเริ่มของแต่ละยุค
พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสเป็นการส่วนพระองค์และทรงเริ่มต้นยุคใหม่เพื่อทรงนำมนุษย์เข้าสู่การเริ่มต้นใหม่
เมื่อพระองค์ได้ตรัสเสร็จสิ้นแล้ว
นี่จึงมีความหมายว่าพระราชกิจของพระเจ้าภายในเทวสภาพของพระองค์ถูกทำสำเร็จแล้ว หลังจากนั้น
ผู้คนทั้งหมดจึงติดตามการนำของผู้ที่พระเจ้าทรงใช้งานเพื่อเข้าสู่ประสบการณ์ชีวิตของพวกเขา
โดยทำนองเดียวกัน

นี่ยังเป็นช่วงระยะซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการนำมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และทรงใช้ในการมอบจุดเริ่มต้นใหม่แก่ผู้คนเช่นกัน—ณ เวลานี้เป็นเวลาซึ่งพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังสรุปปิดตัว

พระเจ้าไม่ได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทำให้สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์มีความเพียบพร้อมอีกทั้งไม่ใช่เพื่อทรงพระราชกิจของสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

พระองค์เสด็จมาเพียงเพื่อทรงพระราชกิจของเทวสภาพในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติเท่านั้น
สิ่งที่พระเจ้าตรัสจากสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติไม่ใช่อย่างที่ผู้คนจินตนาการ มนุษย์ให้นิยาม

“สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ” ว่าเป็นการมีภรรยา หรือสามี และบรรดาบุตรและธิดา

ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่าเราเป็นบุคคลปกติคนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ทรงมองเรื่องนั้นอย่างนี้

พระองค์ทรงมองสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติว่าเป็นการมีความคิดทั้งหลายของมนุษย์ปกติ ชีวิตของมนุษย์ปกติและการถือกำเนิดจากผู้คนปกติ แต่ความเป็นปกติของพระองค์ไม่รวมถึงการมีภรรยา หรือสามี และลูกๆ

ในลักษณะที่มนุษย์พูดเกี่ยวกับความเป็นปกติ นั่นคือ สำหรับมนุษย์แล้ว

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติซึ่งพระเจ้าตรัสถึงก็คือสิ่งที่มนุษย์จะพิจารณาว่าเป็นการไม่มีอยู่ของสภาวะความเป็นมนุษย์ แทบจะไร้อารมณ์ และดูเหมือนว่าจะไร้ซึ่งความต้องการทางเนื้อหนัง ดังเช่นพระเยซู

ผู้ซึ่งทรงมีเพียงลักษณะภายนอกของบุคคลปกติคนหนึ่งและทรงได้รับรูปลักษณ์ของบุคคลปกติคนหนึ่งเท่านั้น แต่ในแก่นแท้แล้วไม่ได้ทรงมีทั้งหมดที่บุคคลปกติคนหนึ่งควรมีโดยสิ้นเชิง

จากการนี้อาจมองได้ว่าเนื้อแท้ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ครอบคลุมความครบถ้วนบริบูรณ์ของสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ แต่ครอบคลุมเพียงส่วนหนึ่งของสิ่งทั้งหลายซึ่งผู้คนควรมี

เพื่อที่จะสนับสนุนกิจวัตรของชีวิตมนุษย์ปกติและคงไว้ซึ่งอำนาจแห่งเหตุผลของมนุษย์ปกติเท่านั้น

แต่สิ่งเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มนุษย์พิจารณาว่าเป็นสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ควรมี อย่างไรก็ตาม มีบรรดาผู้ที่ยังคงยืนยันว่า

อาจกล่าวได้ว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงมีภรรยา

มีบรรดาบุตรและธิดา มีครอบครัวเท่านั้น พวกเขากล่าวว่า หากปราศจากสิ่งเหล่านี้

พระองค์ก็ไม่ได้ทรงเป็นบุคคลปกติคนหนึ่ง ถ้าเช่นนั้นแล้วเราขอถามเจ้าว่า “พระเจ้าทรงมีภรรยาสักคนหรือไม่?

เป็นไปได้หรือไม่ที่พระเจ้าจะทรงมีสามีสักคน? พระเจ้าสามารถมีบุตรได้หรือไม่?”

เหล่านี้ไม่ใช่ความคิดที่ไม่ถูกต้องหรือ?

กระนั้นก็ตามพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ทรงสามารถถือกำเนิดจากรอยแยกระหว่างก้อนหินหรือทรงร่วงหล่นจากฟ้าได้ พระองค์ทรงสามารถเพียงถือกำเนิดในครอบครัวของมนุษย์ปกติเท่านั้น

นั่นคือเหตุผลที่ทำไมพระองค์ทรงมีบิดามารดาและบรรดาพี่น้องหญิง

เหล่านี้คือสิ่งทั้งหลายที่สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ควรมี

นั่นเป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับพระเยซู พระเยซูทรงมีพระบิดาและพระมารดา บรรดาพี่น้องหญิงชาย และทุกสิ่งนี้เป็นปกติ แต่หากพระองค์ได้ทรงมีภรรยาและบรรดาบุตรและธิดาแล้ว

สถานะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ก็ย่อมจะไม่ได้เป็นสถานะความเป็นมนุษย์ปกติซึ่งพระเจ้าได้ตั้งพระทัยไว้ที่จะให้พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ทรงมี หากเป็นกรณีเช่นนี้

พระองค์คงจะไม่ได้สามารถทรงพระราชกิจในนามของเทวสภาพได้

มันเป็นเพราะพระองค์ไม่ได้ทรงมีภรรยาหรือลูกๆ

แต่ก็ยังได้ทรงถือกำเนิดจากผู้คนปกติในครอบครัวปกตินั่นเอง

พระองค์จึงได้สามารถทรงพระราชกิจของเทวสภาพได้ เพื่อชี้แจงการนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สิ่งที่พระเจ้าทรงพิจารณาว่าเป็นบุคคลปกติคนหนึ่งก็คือบุคคลคนหนึ่งที่เกิดในครอบครัวปกติ

บุคคลเช่นนั้นเท่านั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำงานของพระเจ้า ในทางกลับกัน หากบุคคลคนนั้นมีภรรยา ลูกๆ หรือสามี บุคคลคนนั้นจะไม่สามารถทำงานของพระเจ้าได้

เพราะพวกเขาจะมีเพียงสถานะความเป็นมนุษย์ปกติซึ่งมนุษย์จำเป็นต้องมีเท่านั้น

แต่ไม่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติซึ่งพระเจ้าทรงจำเป็นต้องมี สิ่งซึ่งได้รับการเห็นสมควรโดยพระเจ้า

และสิ่งซึ่งผู้คนเข้าใจนั้น มักแตกต่างกันอย่างมหาศาล ห่างกันเป็นโยชน์

ในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระเจ้านั้นมีหลายอย่างที่ยึดแย้งกับและแตกต่างจากมโนคติที่หลงผิดของผู้คนเป็นอันมาก

เราอาจพูดได้ว่าช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระเจ้าโดยทั้งหมดทั้งมวลประกอบด้วยเทวสภาพซึ่งทรงพระราชกิจโดยลงมือเอง โดยมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่เล่นบทบาทให้การสนับสนุน

เพราะพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ด้วยพระองค์เอง

แทนที่จะยอมให้มนุษย์ลงมือทำด้วยตัวเอง พระองค์ทรงจุดเป็นมนุษย์ด้วยพระองค์เองมาอยู่ในร่างมนุษย์ (ในบุคคลปกติที่ไม่ครบถ้วนบริบูรณ์คนหนึ่ง) เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

พระองค์ทรงใช้การจุดเป็นมนุษย์นี้เพื่อนำเสนอยุคใหม่แก่มวลมนุษย์

เพื่อบอกเล่ามวลมนุษย์ถึงขั้นตอนถัดไปในพระราชกิจของพระองค์

และเพื่อขอให้ผู้คนปฏิบัติตามเส้นทางที่ได้อธิบายไว้ในพระวจนะของพระองค์

ด้วยเหตุนี้พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจึงได้สรุปปิดตัวลง พระองค์กำลังจะทรงจากมวลมนุษย์ไป

ไม่สถิตในเนื้อหนังของสถานะความเป็นมนุษย์ปกติอีกต่อไป

แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับทรงผละไปจากมนุษย์เพื่อดำเนินการต่อไปกับพระราชกิจของพระองค์อีกส่วนหนึ่ง

ครั้นแล้ว โดยทรงใช้ผู้ที่สมดังพระทัยของพระองค์

พระองค์จึงทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกต่อไปท่ามกลางผู้คนกลุ่มนี้
แต่ในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขา

พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่สามารถสถิตอยู่กับมนุษย์ได้ตลอดไปเพราะพระเจ้าทรงมีพระราชกิจอื่นอีกมากมายที่ต้องทรงทำ พระองค์ไม่ทรงสามารถสถิตอยู่กับเนื้อหนังได้

พระองค์ต้องทรงสลัดเนื้อหนังออกไปเพื่อทรงทำพระราชกิจที่พระองค์ต้องทรงทำ

แม้ว่าพระองค์ทรงพระราชกิจนั้นในภาพลักษณ์ของเนื้อหนัง เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก

พระองค์ไม่ทรงรอนกระทั้งพระองค์ได้ทรงเข้าถึงรูปสัณฐานซึ่งบุคคลปกติคนหนึ่งควรได้รับไว้ก่อนจะเสียชีวิตและจากมวลมนุษย์ไป ไม่สำคัญว่าเนื้อหนังของพระองค์นั้นแก่เพียงใด เมื่อพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้น พระองค์เสด็จจากมนุษย์ไป ไม่มีสิ่งทีเรียกว่าอายุสำหรับพระองค์

พระองค์ไม่ทรงนับวันของพระองค์ตามช่วงชีวิตของมนุษย์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พระองค์ทรงสิ้นสุดพระชนม์ชีพของพระองค์ในเนื้อหนังตามขั้นตอนทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์ อาจมีบรรดาผู้ซึ่งรู้ลึกว่าพระเจ้า ในการทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น จะต้องทรงชราภาพจนถึงจุดหนึ่ง จะต้องทรงเจริญพระชนม์เป็นผู้ใหญ่ ทรงเข้าถึงวัยชรา และทรงจากไปเมื่อร่างกายนั้นล้าเหลวเท่านั้น นี่คือการจินตนาการของมนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจอย่างนั้น

พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อทรงพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทรงทำเท่านั้น

และไม่ใช้เพื่อดำรงพระชนม์ชีพของมนุษย์ปกติคนหนึ่งซึ่งถือกำเนิดจากพ่อแม่ เติบโตขึ้น สร้างครอบครัว

และเริ่มต้นอาชีพการงาน มีและเลี้ยงดูลูกๆ หรือได้รับประสบการณ์กับการมีขึ้นมีลงของชีวิต—

ซึ่งเป็นกิจกรรมทั้งหมดของมนุษย์ปกติคนหนึ่ง เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก

นี่คือพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งสวมใส่เนื้อหนัง โดยทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

แต่พระเจ้าไม่ดำรงพระชนม์ชีพของบุคคลปกติคนหนึ่ง

พระองค์เพียงเสด็จมาเพื่อสำเร็จลุล่วงส่วนหนึ่งในแผนการบริหารจัดการของพระองค์เท่านั้น

หลังจากนั้นพระองค์จะทรงจากมวลมนุษย์ไป เมื่อพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงทำให้สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของเนื้อหนังมีความเพียบพร้อม

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ณ เวลาที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดล่วงหน้าไว้แล้วนั้น

เทวสภาพจะเสด็จไปทรงพระราชกิจโดยตรง ครั้นแล้ว

ภายหลังจากที่ทรงทำทุกสิ่งทีพระองค์ทรงจำเป็นต้องทำและทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มที่แล้วนั้น พระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในช่วงระยะนี้ก็เสร็จสิ้นลง ซึ่ง ณ

จุดนี้ของพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็จะจบสิ้นลงเช่นกัน

ไม่ว่าพระกายฝ่ายเนื้อหนังของพระองค์ได้มีชีวิตอยู่เกินช่วงชีวิตหรือไม่ก็ตาม กล่าวคือ

ไม่ว่าร่างกายฝ่ายเนื้อหนังเข้าถึงช่วงระยะของชีวิตช่วงใดก็ตาม

ไม่ว่ามันจะมีชีวิตบนแผ่นดิน โลกนานเพียงใดก็ตาม ทุกสิ่งนั้นกำหนดตัดสินโดยพระราชกิจของพระวิญญาณ

มันไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มนุษย์พิจารณาว่าเป็นสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ ดูตัวอย่างของพระเยซู

พระองค์ได้ทรงพระชนม์ในเนื้อหนังเป็นเวลาสามสิบสามปีครึ่ง ในด้านช่วงชีวิตของร่างกายมนุษย์นั้น

พระองค์ไม่ควรได้สิ้นพระชนม์ ณ พระชนมายุ นั้น และพระองค์ไม่ควรได้ทรงจากไป

แต่นี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพระวิญญาณของพระเจ้า เมื่อพระราชกิจของพระองค์กำลังถูกทำให้เสร็จสิ้น ณ

เวลานั้นร่างกายนั้นถูกนำเอาไปแล้ว โดยหายไปพร้อมกับพระวิญญาณ

นี่คือหลักการซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง และดังนั้น หากพวกท่านอย่างเคร่งครัดแล้ว

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ได้มีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการพูดซ้ำ

พระองค์เสด็จมายังแผ่นดิน โลกไม่ใช่เพื่อมาดำรงพระชนม์ของมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง

พระองค์ไม่ทรงกำหนดชีวิตมนุษย์ปกติชีวิตหนึ่งเสียก่อนแล้วจึงเริ่มทรงพระราชกิจ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ตราบเท่าที่พระองค์ทรงถือกำเนิดในครอบครัวของมนุษย์ปกติ พระองค์สามารถทรงพระราชกิจของพระเจ้าได้

พระราชกิจซึ่งไม่ต่างพร้อยโดยเจตนาของมนุษย์ ซึ่งไม่ใช่ของเนื้อหนัง

ซึ่งแน่นอนว่าไม่รับเอาแนวทางทั้งหลายของสังคมหรือเกี่ยวข้องกับความคิด

หรือมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น

ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับปรัชญาทั้งหลายในการดำรงชีวิตของมนุษย์

นี่คือพระราชกิจซึ่งพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ตั้งพระทัยที่จะทำ

และมันยังเป็นนัยสำคัญที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจช่วงระยะหนึ่งที่จะต้องทำให้เสร็จสิ้นในเนื้อหนังเป็นสำคัญ

โดยไม่ได้อาศัยกระบวนการเล็กๆ น้อยๆ อื่นๆ

และในส่วนของการประสพการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ปกติคนหนึ่งนั้น พระองค์ไม่ทรงมีประสบการณ์เหล่านั้น

พระราชกิจที่เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจำเป็นต้องทำไม่รวมถึงประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ป

กติ

ดังนั้นพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็เพื่อประโยชน์ของการสำเร็จลุล่วงพระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงจำเป็นต้องสำ

เร็จลุล่วงในเนื้อหนัง ส่วนที่เหลือไม่มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับพระองค์ พระองค์ไม่ทรงต้องผ่านกระบวนการเล็กๆ

น้อยๆ อันมากมายยิ่งนัก ทันทีที่พระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้น

นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ก็สิ้นสุดลงเช่นกัน

การทำให้ช่วงระยะนี้เสร็จสิ้นหมายความว่าพระราชกิจที่พระองค์ทรงจำเป็นต้องทำในเนื้อหนังได้สรุปปิดตัวแล้ว

และพันธกิจของเนื้อหนังของพระองค์ก็ครบบริบูรณ์

แต่พระองค์ไม่สามารถทรงพระราชกิจต่อไปในเนื้อหนังได้อย่างไม่มีกำหนด
พระองค์ต้องทรงย้ายไปยังสถานที่อีกแห่งเพื่อทรงพระราชกิจ สถานที่ซึ่งอยู่นอกเหนือเนื้อหนัง
ด้วยเหตุนี้เท่านั้นพระราชกิจของพระองค์จึงสามารถถูกปฏิบัติได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์
และก้าวหน้าไปสู่ประสิทธิผลที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พระเจ้าทรงพระราชกิจตามแผนการดั้งเดิมของพระองค์
พระราชกิจใดที่พระองค์ทรงจำเป็นต้องทำและพระราชกิจใดที่พระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวไปแล้วนั้น
พระองค์ทรงรู้อย่างชัดเจนเหมือนรู้จักฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์
พระเจ้าทรงนำบุคคลทุกคนให้เดินไปบนเส้นทางซึ่งพระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว
ไม่มีใครสามารถหลบหนีจากการนี้ไปได้
มีเพียงบรรดาผู้ซึ่งติดตามการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถเข้าสู่การหยุดพักได้
มันอาจเป็นไปได้ว่า ในพระราชกิจช่วงต่อมา จะไม่ใช่พระเจ้าที่ตรัสในเนื้อหนังเพื่อทรงนำมนุษย์
แต่เป็นพระวิญญาณหนึ่งซึ่งมีรูปสัณฐานอันจับต้องได้ที่ทรงชี้นำชีวิตของมนุษย์
เมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถสัมผัสพระเจ้าได้อย่างเป็นรูปธรรม เฝ้ามองพระเจ้า
และเข้าสู่ความเป็นจริงซึ่งพระเจ้าทรงพึงประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น
เพื่อที่จะได้กลายเป็นมีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าผู้ทรงภาคปฏิบัติ
นี่คือพระราชกิจที่พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะสำเร็จลุล่วง และคือสิ่งที่พระองค์ได้ทรงวางแผนการไว้นานมาแล้ว
จากการนี้ พวกเจ้าทั้งหมดควรจะมองเห็นเส้นทางที่พวกเจ้าควรใช้!

ในความเชื่อ คนเราต้องมุ่งความสนใจไปที่ความเป็นจริง— การมีส่วนในพิธีกรรมทางศาสนาหาใช่ความเชื่อไม่

เจ้าถือพิธีปฏิบัติทางศาสนาอยู่อย่าง?

เจ้าได้กับภูต่อพระวณะของพระเจ้าและไปตามหนทางของเจ้าเองก็ครั้งแล้ว?

ก็ครั้งที่เจ้าได้นำพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติเพราะเจ้าคำนึงถึงภาระทั้งหลายของพระองค์และพยายามที่จะ
ทำให้สมคั่งน้ำพระทัยของพระองค์อย่างแท้จริง?

เจ้าควรเข้าใจพระวณะของพระเจ้าและนำพระวณะไปปฏิบัติอย่างสอดคล้อง

จงมีหลักธรรมในทุกการกระทำและทุกความประพฤติของเจ้า

กระนั้นนี่ก็ไม่ได้หมายถึงการยึดปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งหลายหรือการฝืนใจทำบางสิ่งเพียงเพื่อสร้างภาพ

ในทางกลับกัน นั่นหมายถึงการปฏิบัติความจริงและการดำเนินชีวิตโดยพระวณะของพระเจ้าต่างหาก

การปฏิบัติเช่นนี้เท่านั้นที่ทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

ครรถงแห่งการกระทำใดที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้น ไม่ใช่กฎเกณฑ์อย่างหนึ่ง

แต่เป็นการปฏิบัติแห่งความจริง ผู้คนบางคนมีใจชอบที่จะดึงดูดความสนใจมาสู่ตัวเอง

ยามอยู่ต่อหน้าพี่น้องชายหญิงของพวกเขา พวกเขาอาจกล่าวว่าพวกเขาคือหนี้บุญคุณพระเจ้า

แต่ลับหลังคนเหล่านั้น พวกเขาไม่ปฏิบัติความจริงและกระทำการแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง

เหล่านี้มิใช่พวกฟาริสีทางศาสนาหรือหรือ?

บุคคลหนึ่งซึ่งรักพระเจ้าอย่างแท้จริงและครองความจริงก็คือผู้ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้า

แต่ไม่อวดแสดงท่าออกมาภายนอกว่าเป็นคนเช่นนั้น

บุคคลเช่นนั้นเต็มใจที่จะปฏิบัติความจริงเมื่อเกิดสถานการณ์ทั้งหลายขึ้น

และไม่พูดหรือกระทำการในแบบที่ขัดแย้งกับมโนธรรมของพวกเขา

บุคคลเช่นนี้สาธิตแสดงสติปัญญาเมื่อเกิดเรื่องราวทั้งหลายขึ้น

และมีหลักธรรมอยู่ในความประพฤติทั้งหลายของเขาหรือของเธอไม่ว่ารูปการณ์แวดล้อมจะเป็นเช่นไร

บุคคลประเภทนี้สามารถจัดเตรียมการปรนนิบัติที่แท้จริงได้ มีบางคนที่พูดแต่ปากว่าตนเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้า

วันๆ พวกเขาเอาแต่ทำหน้าว่ากลัวมวดในความวิตกกังวล ทำตัวเศร้าสร้อย และแสวงทำเป็นน่าสงสาร

ช่างน่าดูหมิ่นเสียจริง! หากเจ้าจะถามพวกเขาว่า

“คุณบอกฉันได้ไหมเกี่ยวกับว่าคุณเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าอย่างไร?” พวกเขาก็จะพูดไม่ออก

หากเจ้าจงรักภักดีต่อพระเจ้าแล้วไซ้ร้ เช่นนั้นแล้วก็จะอย่าพูดออกไปภายนอกเกี่ยวกับการนี้

แต่จงสาธิตแสดงความรักของเจ้าที่มีต่อพระเจ้าโดยหนทางแห่งการปฏิบัติแบบลงมือจริงแทน

และจงอธิษฐานต่อพระองค์ด้วยหัวใจที่แท้จริง

บรรดาพวกที่แค่จัดการพระเจ้าด้วยคำพูดและจัดการพอเป็นพิธีล้วนเป็นคนหน้าซื่อใจคดกันทั้งนั้น!
บางคนพูดถึงการเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าทุกครั้งที่พวกเขาอธิษฐาน และเริ่มรำไห่ทุกครั้งที่พวกเขาอธิษฐาน
โดยปราศจากการขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยซ้ำ
ผู้คนเช่นนี้ถูกรอบงำโดยพิธีกรรมและมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายทางศาสนา
พวกเขาดำเนินชีวิตโดยพิธีกรรมและมโนคติที่หลงผิดแบบนั้น
โดยเชื่อเสมอว่าพระเจ้าทรงยินดีในการกระทำเหล่านั้น
และว่าพระองค์ทรงโปรดปรานการอยู่ในทางพระเจ้าแบบผิวเผินหรือน้ำตาอันเปี่ยมไปด้วยความโศกเศร้า
สิ่งใดอันใดหรือที่จะสามารถมาจากผู้คนที่ไร้สาระแบบนั้น? เพื่อที่จะสาธิตแสดงความถ่อมใจ
บ้างก็แสวงทำเป็นอ่อนโยนมีมารยาทยามพูดจาอยู่ต่อหน้าผู้อื่น บ้างก็ง้อใจประจบประแจงยามอยู่ต่อหน้าผู้อื่น
โดยทำท่าทางเหมือนลูกแกะที่ไร้เรี่ยวแรง นี่เป็นลักษณะที่เหมาะสมกับประชากรแห่งราชอาณาจักรหรือ?
ประชากรแห่งราชอาณาจักรนั้นควรมีชีวิตชีวาและเป็นอิสระ ไร้เคียดสาและเปิดเผย ซื่อสัตย์และน่ารัก
และดำเนินชีวิตอยู่ในสถานะแห่งอิสรภาพ พวกเขาควรมีความศรัทธาสุดใจและศรัทธา
และสามารถยืนหยัดเป็นพยานได้ไม่ว่าพวกเขาไปที่ใด ผู้คนเช่นนั้นเป็นที่รักของทั้งพระเจ้าและมนุษย์
บรรดาผู้ที่เป็นผู้กลับใจใหม่ในความเชื่อนั้นมีการปฏิบัติภายนอกมากเกินไป
พวกเขาต้องก้าวผ่านช่วงเวลาของการถูกจัดการและการถูกทำลายเสียก่อน ผู้คนที่มีความเชื่อในพระเจ้าอยู่ลึกๆ
นั้นไม่อาจแยกออกจากผู้อื่นได้เมื่อดูภายนอก
แต่การกระทำและความประพฤติทั้งหลายของพวกเขาไม่น่าขบถ
ผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถถือได้ว่าดำเนินชีวิตตามพระวาทะของพระเจ้า
หากเจ้าประกาศว่าประเสริฐทุกวันแก่ผู้คนหลากหลายในความพยายามที่จะนำพวกเขามาสู่ความรอด
ทว่าในท้ายที่สุดก็ยังกำลังดำเนินชีวิตโดยกฎเกณฑ์และคำสอนทั้งหลายอยู่ เช่นนั้นแล้ว
เจ้าย่อมไม่สามารถนำพระสิริมาสู่พระเจ้าได้ ผู้คนเช่นนั้นก็คือพวกบุคคลสำคัญทางศาสนา
ตลอดจนพวกคนหน้าซื่อใจคดนั่นเอง
เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนทางศาสนาเหล่านั้นมารวมตัวกัน พวกเขาอาจถามว่า “พี่สาว หนูนี่คุณเป็นอย่างไรบ้าง?”
เธออาจตอบกลับไปได้ว่า “ฉันรู้สึกว่าคุณเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้า
และว่าฉันไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้” อีกคนอาจกล่าวว่า
“ฉันก็รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าเหมือนกัน และรู้สึกว่าคุณไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้”
ถ้าฟังไม่ก็ประโยคและคำพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นสิ่งถ้อยๆ ทั้งหลายที่อยู่ลึกภายในพวกเขา นั่นคือ
คำพูดทั้งหลายดังกล่าวนี้ไม่น่าเกลียดที่สุด และน่าเศียดฉันทเหลือเกิน
ธรรมชาติของผู้คนแบบนั้นย่อมต่อต้านพระเจ้า

บรรดาผู้คนที่มุ่งเน้นที่ความเป็นจริงย่อมสื่อสารสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดของพวกเขา และเปิดหัวใจของพวกเขาออกมาในการสามัคคีธรรม พวกเขาไม่ทำกิจกรรมที่เป็นเท็จแม้สักครั้ง ไม่อวดแสดงทั้งความสุภาพมีมารยาทมากมายเกินขนาดและการหยอกล้อคุยเล่นอันว่างเปล่าไม่จริงใจ พวกเขาตรงไปตรงมาอยู่เสมอ และไม่ถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งหลายที่ไม่อิงศาสนา

ผู้คนบางคนมีใจชอบการแสดงออกมาภายนอก จนถึงจุดที่ขาดสำนึกอย่างถึงที่สุดด้วยซ้ำ เมื่อใครบางคนร้องเพลง พวกเขาก็เริ่มต้นรำ ไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่าข้าวในหม้อของพวกเขาไหม้เสียแล้ว ผู้คนเช่นนั้นไม่ได้อยู่ในทางพระเจ้าหรือมีเกียรติ และพวกเขาเหลาะแหละมากเกินไป

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นการสำแดงทั้งหลายของการขาดพร่องความเป็นจริง

เมื่อผู้คนบางคนสามัคคีธรรมเกี่ยวกับเรื่องของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่พูดเรื่องความเป็นหนี้บุญคุณอะไรเลยต่อพระเจ้า แต่ลึกลงไปนั้น พวกเขายังคงไว้ซึ่งความรักที่แท้จริงต่อพระองค์

ความรู้สึกของเจ้าในเรื่องการเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าไม่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นๆ เจ้าเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้า ไม่ใช่มนุษยชาติ มีประโยชน์อะไรที่เจ้าจะพูดถึงเรื่องนี้กับคนอื่นอยู่เนืองนิตย์?

เจ้าต้องให้ความสำคัญแก่การเข้าสู่ความเป็นจริง

ไม่ใช่แก่ความกึกกักกระตือรือร้นหรือการอวดแสดงภายนอกใดๆ

ความประพฤติดีแบบผิวเผินของมนุษย์ทั้งหลายเป็นตัวแทนของอะไรหรือ? สิ่งเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเนื้อหนัง และแม้แต่การปฏิบัติภายนอกที่ดีที่สุดก็ไม่ใช่ตัวแทนของชีวิต

สิ่งเหล่านั้นสามารถแสดงออกได้เพียงภาวะอารมณ์แบบปัจเจกบุคคลของเจ้าเองเท่านั้น

การปฏิบัติภายนอกทั้งหลายของมนุษยชาติไม่สามารถทำให้ความพึงปรารถนาของเจ้าลุล่วงได้

เจ้าพูดถึงการเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าของเจ้าอยู่เนืองนิตย์ ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่สามารถจัดหาให้กับชีวิตของผู้อื่น หรือสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขารักพระเจ้าได้

เจ้าเชื่อหรือว่าการกระทำเหล่านั้นของเจ้าจะทำให้พระเจ้าพึงพอใจ?

เจ้ารู้สึว่าการกระทำทั้งหลายของเจ้าเป็นไปในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

และการกระทำเหล่านั้นอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ในความจริง การกระทำเหล่านั้นช่างไร้สาระทั้งสิ้น!

เจ้าเชื่อว่าสิ่งที่ทำให้เจ้ายินดีและสิ่งที่เจ้าเต็มใจที่จะทำคือสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงปิตินดีเป็นแน่แท้

ความชอบทั้งหลายของเจ้าเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้หรือ?

บุคลิกลักษณะของบุคคลหนึ่งเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้หรือ? สิ่งที่ทำให้เจ้ายินดีก็คือสิ่งที่พระเจ้าทรงชิงชังพอดิ และนิสัยทั้งหลายของเจ้าคือนิสัยเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเกลียดและปฏิเสธพอดิ หากเจ้ารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณเช่นนั้นแล้ว จงไปอธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดถึงการนั้นกับคนอื่นๆ

หากเจ้าไม่อธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และกลับคืนความสนใจมาสู่ตัวเจ้าเองอยู่เนืองนิตย์ต่อหน้าผู้อื่นแทน
นี่จะสามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้หรือ?

หากการกระทำทั้งหลายของเจ้ามีจริงอยู่เสมอในการปรากฏภายนอกเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

นี่ก็หมายความว่าเจ้าไร้ประโยชน์อย่างสุดขีด

พวกที่เพียงดำเนินความประพฤติดีแบบผิวเผินและไร้ความเป็นจริงเป็นมนุษย์ลักษณะใดหรือ?

ผู้คนเช่นนั้นก็เป็นแค่พวกฟาริสีที่หน้าซื่อใจคดและบุคคลสำคัญทางศาสนาเท่านั้นเอง!

หากพวกเจ้าไม่สลัดทิ้งการปฏิบัติภายนอกของพวกเจ้าและไร้ความสามารถที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย

ได้ เช่นนั้นแล้ว องค์ประกอบเหล่านั้นของความหน้าซื่อใจคดในพวกเจ้าก็จะเติบโตมากยิ่งขึ้นไปอีก

ยิ่งองค์ประกอบของความหน้าซื่อใจคดของเจ้ามีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งมีการต้านทานต่อพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

ท้ายที่สุด ผู้คนเช่นนั้นก็ย่อมจะถูกกำจัดสิ้นอย่างแน่นอน!

เฉพาะบรรดาผู้ที่รู้จักพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้เท่านั้น ที่อาจรับใช้พระเจ้าได้

เพื่อที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและทำให้พยานาคใหญ่สีแดงนั้นอับอาย คนเราจำเป็นต้องมีหลักการ และคนเราต้องทำได้ตามเงื่อนไขประการหนึ่ง นั่นก็คือ คนเราต้องรักพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา และเข้าสู่พระวาระของพระองค์ หากเจ้าไม่เข้าสู่พระวาระของพระเจ้าแล้วไซ้
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีทางทำให้ซาตานอับอายได้เลย โดยผ่านทางการเจริญเติบโตในชีวิตของเจ้า
เจ้าประกาศตัดขาดพยานาคใหญ่สีแดงและนำความอับยศอดสูที่สุดมาสู่มัน
การนี้เท่านั้นที่เป็นการทำให้พยานาคใหญ่สีแดงอับอายขายหน้าอย่างแท้จริง
ยิ่งเจ้าเต็มใจนำพระวาระของพระเจ้าไปปฏิบัติมากขึ้นเท่าใด
เจ้าก็ยิ่งพิสูจน์ความรักของเจ้าที่มีต่อพระเจ้าและความเกลียดของเจ้าที่มีต่อพยานาคใหญ่สีแดงนั้นมากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งเจ้าเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่าใด
เจ้าก็ยิ่งพิสูจน์ความถวิลหาของเจ้าที่มีต่อความจริงมากขึ้นเท่านั้น ผู้คนที่ไม่ถวิลหาพระวาระของพระเจ้าคือ
ผู้คนที่ปราศจากชีวิต ผู้คนเช่นนั้นคือพวกที่อยู่ภายนอกพระวาระของพระเจ้า เป็นผู้ที่เป็นของศาสนา
ผู้คนที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงย่อมมีความรู้อันลุ่มลึกมากขึ้นเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าโดยผ่านทางกรีก
และการดื่มพระวาระของพระองค์ หากเจ้าไม่ถวิลหาพระวาระของพระเจ้าแล้วไซ้
เจ้าก็ย่อมไม่สามารถดื่มและกินพระวาระของพระองค์ได้อย่างแท้จริง
และหากเจ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าแล้วไซ้
เจ้าก็ย่อมไม่มีวิถีทางใดเลยที่จะให้คำพยานต่อพระเจ้าหรือทำให้พระเจ้าพึงพอใจ

ในการที่เชื่อในพระเจ้า คนเราควรรู้จักพระเจ้าอย่างไร?

คนเราควรมารู้จักพระเจ้าโดยมีพื้นฐานอยู่บนพระวาระและพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้
โดยปราศจากการเบี่ยงเบนหรือเหตุผลวิบัติ และก่อนสิ่งอื่นใดทั้งหมด คนเราควรรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า
นี่เป็นรากฐานของการรู้จักพระเจ้า

เหตุผลวิบัติสารพัดเหล่านั้นทั้งหมดที่ขาดพร่องความเข้าใจอันผุดผ่องในพระวาระของพระเจ้านั้นคือมโนคติที่หลง
ผิดทางศาสนา สิ่งเหล่านั้นเป็นการเข้าใจที่เบี่ยงเบนและเต็มไปด้วยข้อผิดพลาด

ทักษะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเหล่านักคิดสำคัญทางศาสนาก็คือ

การนำเอาพระวาระของพระเจ้าซึ่งเป็นที่ยอมรับในความคิดมาใช้และการวัดพระวาระของพระเจ้าในวันนี้กับพระว
าระเหล่านั้นในอดีต หากว่าในขณะที่กำลังรับใช้พระเจ้าแห่งวันนี้

เจ้าเกาะติดกับสิ่งทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยโดยความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในอดีตแล้วไซ้

การปรนนิบัติของเจ้าก็ย่อมจะก่อให้เกิดการหยุดชะงัก และการปฏิบัติของเจ้าก็จะล้าสมัย

โดยไม่เป็นอะไรที่มากไปกว่าพิธีการทางศาสนา

หากเจ้าเชื่อว่าคนเหล่านั้นที่รับใช้พระเจ้าต้องดูภายนอกเป็นคนถ่อมใจและอดทน ท่ามกลางคุณสมบัติอื่นๆ และหากเจ้านำความรู้ประเภทนี้ไปปฏิบัติวันนี้แล้วไซ้ร้ ความรู้เช่นนั้นย่อมเป็นมโนคติที่หลงผิดทางศาสนา การปฏิบัติเช่นนั้นก็กลายเป็นการแสดงอันหน้าซื่อใจคดไปเสียแล้ว วลีที่ว่า “มโนคติที่หลงผิดทางศาสนา” หมายถึงสิ่งทั้งหลายที่หมดสมัยและเลิกใช้ไปแล้ว

(ซึ่งรวมถึงการเข้าใจพระวณะที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ก่อนหน้านี้และความสว่างที่ถูกเปิดเผยโดยตรงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์) และหากสิ่งเหล่านั้นถูกนำมาปฏิบัติวันนี้แล้วไซ้ร้

สิ่งเหล่านั้นย่อมทำให้พระราชกิจของพระเจ้าหยุดชะงักและไม่นำประโยชน์อันใดมาสู่มนุษย์เลย

หากผู้คนไม่สามารถที่จะชำระล้างสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาออกจากตัวพวกเขาเองแล้ว

ไซ้ร้ สิ่งเหล่านี้ย่อมจะกลายเป็นสิ่งขัดขวางอันใหญ่หลวงต่อการปรนนิบัติของพวกเขามีต่อพระเจ้า

ผู้คนที่มิมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาไม่มีทางตามทันย่างก้าวแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—

พวกเขาล้าหลังไปหนึ่งก้าว แล้วจากนั้นก็สองก้าว

นี่เป็นเพราะว่ามโนคติที่หลงผิดทางศาสนาเหล่านี้ทำให้มนุษย์กลายเป็นคนที่ถือตัวว่าชอบธรรมเสมอและโอหัง

อย่างเกินปกติธรรมดา พระเจ้าไม่ทรงรู้สึกล้ออาวรณ์สำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้และได้ทรงทำไปในอดีต

หากบางสิ่งบางอย่างอย่างคร่ำครึ พระองค์ย่อมทรงกำจัดมันทิ้งไปเสีย

เจ้าไม่สามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของเจ้าได้อย่างแท้จริงกระนั้นหรือ?

หากเจ้าเกาะติดอยู่กับพระวณะที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ในอดีต

นี่พิสูจน์ว่าเจ้ารู้จักพระราชกิจของพระเจ้ากระนั้นหรือ?

หากวันนี้เจ้าไม่สามารถที่จะยอมรับความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และกลับเกาะติดอยู่กับความสว่างของอดีตแทน

นี่สามารถพิสูจน์ได้หรือไม่ว่าเจ้าติดตามย่างพระบาทของพระเจ้า?

เจ้ายังคงสามารถที่จะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาได้อยู่หรือ? หากเป็นกรณีเช่นนั้นแล้วไซ้ร้

เจ้าก็ย่อมจะกลายเป็นใครคนหนึ่งซึ่งต่อต้านพระเจ้า

หากผู้คนสามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาได้

พวกเขาจะไม่ใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนมาประเมินวัดพระวณะและพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้

และกลับจะเชื่อฟังโดยตรงแทน แม้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้ต่างแตกต่างและไม่เหมือนกับพระราชกิจของอดีต

เจ้าก็ยังไม่สามารถที่จะปล่อยมือจากทรรชนะของอดีตและเชื่อฟังพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้โดยตรงได้

หากเจ้าสามารถที่จะเข้าใจว่า เจ้าต้องให้ความสำคัญโดดเด่นต่อพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้

ไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจอย่างไรในอดีต เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจึงจะเป็นใครคนหนึ่งผู้ซึ่งได้ปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของตนแล้ว ผู้ซึ่งเชื่อฟังพระเจ้า

และผู้ซึ่งสามารถเชื่อฟังพระราชกิจและพระวามะของพระเจ้าและติดตามอย่างพระบาทของพระองค์ได้ ในการนี้
เจ้าจะเป็นใครคนหนึ่งซึ่งเชื่อฟังพระเจ้าอย่างแท้จริง เจ้าไม่วิเคราะห์หรือพินิจวิเคราะห์พระราชกิจของพระเจ้า
นั่นก็คือราวกับว่า

พระเจ้าได้ทรงลืมพระราชกิจก่อนหน้านี้ของพระองค์ไปแล้วและเจ้าเองก็ได้ลืมสิ่งนั้นไปแล้วเช่นกันนั่นเอง
ปัจจุบันก็คือปัจจุบัน และอดีตก็คืออดีต

และเนื่องจากวันนี้พระเจ้าได้ทรงละวางสิ่งที่พระองค์เคยทำในอดีตไปแล้ว เจ้าก็ไม่ควรจมปลักอยู่กับมัน
มีเพียงบุคคลเช่นนี้เท่านั้นเป็นผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์และได้ปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาส
นาของตนไปอย่างสิ้นเชิงแล้ว

เพราะมีพัฒนาการใหม่ๆ อยู่เสมอในพระราชกิจของพระเจ้า

มีพระราชกิจที่กลายเป็นล้าสมัยและเก่าในขณะที่พระราชกิจใหม่เกิดขึ้น พระราชกิจต่างชนิดเหล่านี้
เก่าและใหม่ก็ไม่ค้านแย้งกัน แต่เสริมกัน แต่ละขั้นตอนเป็นส่วนที่ต่อมาจากขั้นตอนล่าสุด

เพราะมีพระราชกิจใหม่ สิ่งเก่าๆ จึงต้องถูกกำจัดทิ้งไปอย่างแน่นอน ยกตัวอย่างเช่น

การปฏิบัติบางอย่างที่กำหนดให้มีมาช้านานและภาษิตทั้งหลายที่คิดเป็นนิสัยของมนุษย์

ควบคู่ไปกับประสบการณ์และการสอนในหลายปีของมนุษย์ได้ก่อให้เกิดลักษณะและรูปแบบของมโนคติที่หลง
ผิดทั้งหมดในจิตใจของมนุษย์

หน้าซ้าการที่พระเจ้ายังมีได้ทรงเปิดเผยพระพักตร์ที่แท้จริงและพระอุปนิสัยประจำตัวของพระองค์ต่อมนุษย์อย่าง
เต็มที่ ร่วมไปกับการแพร่กระจายของทฤษฎีดั้งเดิมจากสมัยโบราณมาตลอดหลายปี

ก็ยังเป็นการเอื้ออำนวยมากขึ้นต่อการก่อเกิดมโนคติที่หลงผิดเช่นนั้นของมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่า

ตลอดครรลองแห่งความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้า

อิทธิพลของมโนคติที่หลงผิดอันหลากหลายได้นำไปสู่การก่อรูปและวิวัฒนาการอันต่อเนื่องของความเข้าใจตาม
มโนคติที่หลงผิดทุกรูปแบบเกี่ยวกับพระเจ้าในผู้คน

ซึ่งได้เป็นสาเหตุให้ผู้คนทางศาสนาจำนวนมากที่รับใช้พระเจ้ากลายเป็นศัตรูของพระองค์ไป

ดังนั้นยังมีมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาของผู้คนรุนแรงมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งต่อต้านพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น

และพวกเขาก็ยังเป็นศัตรูของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้านั้นใหม่เสมอและไม่เคยเก่าเลย

สิ่งนั้นไม่เคยก่อรูปเป็นคำสอน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

กลับกำลังเปลี่ยนแปลงและถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่องในขอบเขตที่ไม่มากนักน้อย

การทรงพระราชกิจในหนทางนี้เป็นการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยประจำตัวของพระเจ้าเอง

นั่นยังเป็นหลักการประจำตัวแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วย

และเป็นหนึ่งในวิถีทางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อสำเร็จลุล่วงการบริหารจัดการของพระองค์

หากพระเจ้ามิได้ทรงกระทำพระราชกิจในหนทางนี้

มนุษย์ก็คงจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือสามารถที่จะรู้จักพระเจ้าได้ และซาตานก็คงจะไม่มีอันปราศลงไป ดังนั้น

ในพระราชกิจของพระองค์ จึงมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งดูเหมือนเอนอนไม่ได้

แต่อันที่จริงแล้วเกิดขึ้นเป็นช่วงๆ อย่างไรก็ตาม วิธีที่มนุษย์เชื่อในพระเจ้าช่างแตกต่างกันพอสมควรเลยทีเดียว

เขาเกาะติดอยู่กับคำสอนและระบบทั้งหลายที่เก่าแก่และคุ้นเคย และยังสิ่งเหล่านั้นเก่าแก่มากขึ้นเท่าใด

สิ่งเหล่านั้นก็ยิ่งโอชะสำหรับเขามากขึ้นเท่านั้น ความรู้สึกนึกคิดที่โง่เขลาของมนุษย์

ความรู้สึกนึกคิดที่หัวแข็งราวกับหินนั้น จะสามารถยอมรับพระราชกิจและพระวาทะใหม่ๆ

ซึ่งแทบมีอาจยังถึงได้โดยของพระเจ้าได้อย่างไร? มนุษย์จึงยังพระเจ้าผู้ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่เคยเก่าเลย

เขาชอบแต่เพียงพระเจ้าองค์ที่เก่าผู้ทรงพระชนม์ชั่วนิรันดร์ พระเกศาขาว และติดอยู่กับที่ ดังนั้น

ด้วยความที่พระเจ้าและมนุษย์ต่างก็มีสิ่งที่ตนเองชอบ มนุษย์จึงได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า

ความค้ำแข้งกันเหล่านี้ยังคงมีอยู่มากมายกระทั่งในทุกวันนี้

ในช่วงเวลาที่พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่มาโดยตลอดเกือบหกพันปีแล้ว เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจึงเกินเยียวยา

บางทีมันคงจะเป็นเพราะความดีร้ายของมนุษย์

หรือความมีอาจล่วงละเมิดได้แห่งกฎฎิการบริหารของพระเจ้าโดยมนุษย์คนใดก็ตาม—

แต่นักบวชและสตรีเหล่านั้นเกาะติดกับหนังสือและหนังสือพิมพ์เก่าคร่ำครึนั้น

ขณะที่พระเจ้าทรงไปต่อกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการที่ยังไม่เสร็จสิ้นของพระองค์ราวกับว่าพระองค์ไม่

ทรงมีผู้ใดอยู่เคียงข้างพระองค์เลย แม้ว่าความค้ำแข้งกันเหล่านี้สร้างความเป็นศัตรูระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

และถึงขั้นหาข้อยุติไม่ได้ พระเจ้าก็หาได้ไต่พระทัยสิ่งเหล่านั้นไม่

ราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นอยู่ตรงนั้นและไม่ได้อยู่ตรงนั้นในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม

มนุษย์ยังคงเกาะติดกับความเชื่อและมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของตน และไม่เคยปล่อยมือจากสิ่งเหล่านั้นเลย

ถึงกระนั้นสิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดในตัวมันเองก็คือ แม้ว่ามนุษย์ไม่เบี่ยงเบนไปจากจุดยืนของตน

แต่พระบาทของพระเจ้าย่อมกำลังเคลื่อนไหวยุ่เสมอ

และพระองค์กำลังทรงเปลี่ยนแปลงจุดยืนของพระองค์อยู่เสมอตามสภาพแวดล้อม ในท้ายที่สุด

มนุษย์คือผู้ที่ต้องปราศโดยปราศจากการต่อสู้ ขณะเดียวกัน

พระเจ้าทรงเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของปัจเจกบุคคลที่พ่ายแพ้ทั้งหมดของพระองค์

ทั้งยังทรงเป็นผู้ชนะเลิศของมวลมนุษย์ด้วยเช่นกัน ที่พ่ายแพ้และที่มิได้พ่ายแพ้ก็เหมือนกัน

ใครเล่าจะสามารถแข่งขันกับพระเจ้าและมีชัยชนะได้?

มโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์นั้นดูเหมือนมาจากพระเจ้ายิ่งกว่าเพราะว่ามโนคติที่หลงผิดเหล่านั้นหลายเรื่องได้

ถือกำเนิดขึ้นเป็นผลตามหลังพระราชกิจของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ไม่ทรงขกโทษให้มนุษย์เพราะการนี้

และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ก็ไม่ทรงเทศาสรเสริญให้กับมนุษย์สำหรับการผลิตผลงานรุ่นแล้วรุ่นเล่า
“เพื่อพระเจ้า” ภายหลังจากพระราชกิจของพระองค์ที่อยู่นอกเหนือจากพระราชกิจของพระองค์
แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พระองค์ทรงรู้สึกขยะแขยงอย่างที่สุดกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์และความเชื่อทั้งหลายที่เก่าแก่
เคร่งครัดศรัทธา

และไม่ทรงมีแม้กระทั่งความสนพระทัยที่จะรับรู้วันที่มโนคติที่หลงผิดเหล่านี้ได้อุบัติขึ้นเป็นครั้งแรกเสียด้วยซ้ำ
พระองค์ไม่ทรงยอมรับเลยว่ามโนคติที่หลงผิดเหล่านี้เป็นเหตุมาจากพระราชกิจของพระองค์

เนื่องจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ถูกแพร่กระจายไปโดยมนุษย์

แหล่งที่มาของสิ่งเหล่านั้นคือความคิดทั้งหลายและจิตใจของมนุษย์—ไม่ใช่พระเจ้า แต่เป็นซาตาน

เจตนารมณ์ของพระเจ้าที่มีเสมอมาก็เพื่อที่จะให้พระราชกิจของพระองค์ใหม่และมีชีวิต ไม่ใช่เก่าและตายไปแล้ว
และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มนุษย์ยึดมั่นไว้นั้นก็แตกต่างกันไปตามยุคและช่วงเวลา

และมีใช้คงอยู่ชั่วนิรันดร์กาลและเปลี่ยนแปลงไม่ได้

นี่เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงทำให้มนุษย์มีชีวิตและเป็นคนใหม่

แทนที่จะเป็นมารผู้ทำให้มนุษย์ตายและเป็นคนเก่า พวกเขายังไม่เข้าใจการนี้อยู่อีกหรือ?

เขามีมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายเกี่ยวกับพระเจ้าและไม่สามารถที่จะปล่อยมือจากสิ่งเหล่านั้นได้เพราะว่าเขามีจิตใ
จที่ปิดกั้น ไม่ใช่เพราะมีสำนึกที่รับรู้มากเกินไปภายในพระราชกิจของพระเจ้า

อีกทั้งไม่ใช่เพราะว่าพระราชกิจของพระเจ้าผิดแผกไปจากความปรารถนาทั้งหลายของมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น

ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าทรงห่อหุ้มอยู่เสมอในหน้าที่ทั้งหลายของพระองค์

เจ้าไม่สามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของเจ้าได้เพราะเจ้าย่อหย่อนเกินไปในความเชื่อฟัง

และเพราะเจ้าไม่มีสภาพเสมือนของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างเลยสักนิด นั่นก็คือ

ไม่ใช่เพราะพระเจ้ากำลังทรงทำให้สิ่งทั้งหลายลำบากยากเย็นสำหรับเจ้า

เจ้าได้เป็นต้นเหตุของทั้งหมดนี้และมันไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเลย นั่นก็คือ

ความทุกข์และเคราะห์ร้ายทั้งหมดถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์ พระคำริทั้งหลายของพระเจ้านั้นดีงามเสมอ กล่าวคือ

พระองค์ไม่ทรงปรารถนาที่จะเป็นเหตุให้เจ้าผลิตมโนคติที่หลงผิดทั้งหลาย

แต่ทรงปรารถนาให้เจ้าเปลี่ยนแปลงและได้รับการเริ่มใหม่เมื่อยุคทั้งหลายเคลื่อนผ่านไป

ทว่าเจ้าไม่รู้ว่าสิ่งใดดีสำหรับเจ้า และพินิจพิจารณาหรือไม่มีก็วิเคราะห์อยู่เสมอ

มิใช่ว่าพระเจ้ากำลังทรงทำสิ่งทั้งหลายให้ลำบากยากเย็นสำหรับเจ้า แต่เป็นที่ว่าเจ้าไม่มีความเคารพต่อพระเจ้าเลย

และความไม่เชื่อฟังของเจ้านั้นใหญ่หลวงเกินไป สิ่งมีชีวิตทรงสร้างขนาดเล็กจิ๋ว

ซึ่งกล้านำเอาบางส่วนที่ไม่สลักสำคัญของสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานให้ก่อนหน้านี้ไป

แล้วก็หันกลับมาและใช้สิ่งนั้นเพื่อโจมตีพระเจ้า—นี่มิใช่ความไม่เชื่อฟังของมนุษย์หรือ?

มันยุติธรรมแล้วที่จะกล่าวว่า

เหล่ามนุษย์ไม่มีคุณสมบัติอย่างสิ้นเชิงที่จะแสดงพระชนะทั้งหลายของตนออกมาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และนับประสาอะไรที่พวกเขาจะมีคุณสมบัติที่จะโอ้อวดภาษาที่สวยหรูแต่เน่าเหม็นไร้ค่าของพวกเขาไปทั่วตามที่พวกเขาปรารถนา—โดยไม่กล่าวถึงมโนคติที่หลงผิดขึ้นราเหล่านั้นเลย

มิใช่ว่าพวกเขายังไร้ค่าขึ้นไปอีกหรือ?

ใครบางคนที่รับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริงคือใครบางคนที่สมดังพระทัยของพระเจ้า

ผู้ที่เหมาะสมสำหรับการใช้โดยพระเจ้า และผู้ที่สามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาได้

หากเจ้าปรารถนาที่จะให้การกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้าของเจ้ามีประสิทธิภาพแล้วไซ้

เจ้าก็ต้องปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาของเจ้า หากเจ้าปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้าแล้วไซ้

ก็ยังจำเป็นมากขึ้นที่จะต้องปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาและเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่างเสียก่อนเป็นอันดับแรก นี่เป็นสิ่งที่ใครบางคนซึ่งรับใช้พระเจ้าควรมิ หากเจ้าขาดพร่องความรู้นี้แล้วไซ้

ทันทีที่เจ้ารับใช้ เจ้าก็จะเป้นต้นเหตุของการหุุดชะงักและความปั่นป่วนทั้งหลาย

และหากเจ้าเกาะติดอยู่กับมโนคติที่หลงผิดของเจ้าแล้วไซ้

เจ้าก็จะถูกพระเจ้าทรงกระแทกจนล้มคว่ำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่มีวันลุกขึ้นมาอีกเลย

จงเอาปัจจุบันเป็นตัวอย่าง กล่าวคือ

พระดำรัสและพระราชกิจในวันนี้จำนวนมากเข้ากันไม่ได้กับพระคัมภีร์และพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้ก่อนหน้านี้นี้ และหากเจ้าไม่ยอมที่จะเชื่อฟังแล้วไซ้ เจ้าก็อาจล่มสลายได้ทุกเมื่อ

หากเจ้าประสงค์ที่จะรับใช้ให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้วไซ้

เจ้าต้องปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาและแก้ไขพระชนะของเจ้าเองให้ถูกต้องเสียก่อน

หลายสิ่งที่จะถูกกล่าวจะเข้ากันไม่ได้กับสิ่งที่เคยถูกกล่าวในอดีต

และหากเจ้าขาดพร่องเจตจำนงที่จะเชื่อฟังในตอนนี้อยู่ เจ้าก็จะไม่สามารถเดินในเส้นทางที่ทอดยาวอยู่เบื้องหน้าได้

หากหนึ่งในวิธีการแห่งการทรงพระราชกิจของพระเจ้าได้หยั่งรากอยู่ในตัวเจ้าแล้วและเจ้าไม่เคยปล่อยมือจากมันเลย เช่นนั้นแล้ววิธีการนี้ก็จะกลายเป็นมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาของเจ้า

หากสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นได้หยั่งรากอยู่ในตัวเจ้าแล้ว เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมได้รับความจริงเอาไว้แล้ว

และหากพระวณะและความจริงของพระเจ้าสามารถกลายเป็นชีวิตของเจ้าได้

เจ้าก็จะไม่มีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าอีกต่อไป

บรรดาผู้ที่ครองความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าจะไม่มิมโนคติที่หลงผิดเลย และย่อมจะไม่ยึดปฏิบัติตามคำสอน

จงถามคำถามเหล่านั้นเพื่อให้ตัวเจ้าตื่นตัวอยู่เสมอ:

1. ความรู้ที่อยู่ในตัวเจ้าแทรกแซงงานปรณินิบัติของเจ้าต่อพระเจ้าหรือไม่?

2. มีการปฏิบัติทางศาสนาอย่างไรในชีวิตประจำวันของเจ้า?

หากเจ้าเพียงนำเสนอการปรากฏให้เห็นภายนอกของความเคร่งครัดทางศาสนา

นี้หมายความว่าชีวิตของเจ้าได้เติบโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่แล้วใช่หรือไม่?

3. เมื่อเจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

เจ้าสามารถที่จะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายทางศาสนาของเจ้าได้หรือไม่?

4. เมื่อเจ้าอธิษฐาน เจ้าสามารถที่จะยกเลิกพิธีการทางศาสนาไปได้หรือไม่?

5. เจ้าเป็นใครคนหนึ่งซึ่งเหมาะสำหรับการใช้งานโดยพระเจ้าหรือไม่?

6. ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้ามกขนาดไหนกันที่บรรจุไปด้วยมโนคติที่หลงผิดทางศาสนา?

รู้จักพระราชกิจใหม่ล่าสุดของพระเจ้าและติดตามรอยพระบาทของพระองค์

ตอนนี้ พวกเจ้าจงไล่ตามเสาะหาในการกลายเป็นประชากรของพระเจ้า และจะเริ่มการเข้าสู่ร่องครรลองที่ถูกต้องทั้งหมดทั้งมวล การเป็นประชากรของพระเจ้าหมายถึงการเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร วันนี้ เจ้าเริ่มต้นอย่างเป็นทางการที่จะเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักร และชีวิตในอนาคตของพวกเจ้าจะหยุดที่จะหย่อนยานและย่อหย่อนดังที่เคยเป็นก่อนหน้านี้ การมีชีวิตในแนวทางนั้น ช่างเป็นไปได้ที่จะบรรลุมาตรฐานที่พึงประสงค์ของพระเจ้า หากเจ้าไม่รู้สึกรถึงความเร่งด่วนใดๆ เช่นนั้นนี่ก็แสดงว่าเจ้าไม่มีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตัวตัวเอง แสดงว่าการไล่ตามเสาะหาของเจ้ายังเหยิงและสับสน และเจ้าไม่สามารถทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงได้ การเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักรหมายถึงการเริ่มต้นชีวิตของประชากรของพระเจ้า— เจ้าเต็มใจยอมรับการฝึกฝนเช่นนั้นหรือไม่? เจ้าเต็มใจที่จะรู้สึกถึงสำนึกรับรู้ของความเร่งด่วนหรือไม่? เจ้าเต็มใจที่จะใช้ชีวิตภายใต้การบ่มวินัยของพระเจ้าหรือไม่? เจ้าเต็มใจที่จะใช้ชีวิตภายใต้การติสอนของพระเจ้าหรือไม่? เมื่อพระวณะของพระเจ้ามาถึงเจ้าและทดสอบเจ้า เจ้าจะกระทำการอย่างไร? และเจ้าจะทำสิ่งใดเมื่อเผชิญกับข้อเท็จจริงทุกอย่าง? ในอดีต การมุ่งมั่นของเจ้าไม่ได้อยู่ที่ชีวิต วันนี้ เจ้าต้องมุ่งมั่นไปที่การเข้าสู่ชีวิตความเป็นจริง และไล่ตามเสาะหาการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยชีวิตของเจ้า นี่คือสิ่งที่ต้องสัมฤทธิ์ผลโดยประชากรของราชอาณาจักร บรรดาผู้ที่เป็ประชากรของพระเจ้าต้องครอบครองชีวิต พวกเขาต้องยอมรับการฝึกฝนของราชอาณาจักร และไล่ตามเสาะหาการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยชีวิตของพวกเขา นี่คือสิ่งที่พระเจ้าพึงประสงค์จากประชากรของราชอาณาจักร ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าสำหรับประชากรของราชอาณาจักรมีดังต่อไปนี้

1. พวกเขาต้องยอมรับพระบัญชาของพระเจ้า กล่าวคือ พวกเขาต้องยอมรับพระวณะทุกคำที่ตรัสไว้ในพระราชกิจยุคสุดท้ายของพระเจ้า
2. พวกเขาต้องเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักร
3. พวกเขาต้องไล่ตามเสาะหาการทำให้หัวใจของพวกเขาได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า เมื่อหัวใจของเจ้าหันเข้าหาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แล้ว และเจ้ามีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ เจ้าก็จะอาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งอิสรภาพ

ซึ่งหมายถึงเจ้าจะมีชีวิตอยู่ภายใต้การดูแลและการคุ้มครองปกป้องของความรักของพระเจ้า
เฉพาะเมื่อเจ้ามีชีวิตอยู่ภายใต้การดูแลและการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้าเท่านั้นที่จะทำให้เจ้าเป็นของพระเจ้า

4. พวกเขาต้องได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า

5. พวกเขาต้องกลายเป็นการสำแดงพระสิริของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ห้าประเด็นนี้คือบัญชาของเราสำหรับพวกเจ้า วจนะของเรากล่าวแก่ประชากรของพระเจ้า
และหากเจ้าไม่เต็มใจยอมรับบัญชาเหล่านี้ เราจะไม่บังคับเจ้า—แต่หากเจ้ายอมรับบัญชาเหล่านี้อย่างแท้จริง
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะสามารถทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า วันนี้ พวกเจ้าเริ่มยอมรับพระบัญชาของพระเจ้า
และไล่ตามเสาะหาที่จะกลายเป็นประชากรของราชอาณาจักรและบรรลุมหาธรรมที่พึงประสงค์ต่อการเป็นประชา
การของราชอาณาจักร นี่คือการก้าวแรกของการเข้าสู่ หากเจ้าปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างเต็มที่
เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องยอมรับพระบัญชาทั้งห้าประการนี้
และหากเจ้ามีความสามารถที่จะสัมผัสพระบัญชาเหล่านั้นได้ เจ้าก็จะเป็นที่ถูกระบายของพระเจ้า
และแน่นอนว่าพระเจ้าจะทรงใช้เจ้าให้เป็นประโยชน์ได้เป็นอย่างมาก
สิ่งที่สำคัญยิ่งยวดในวันนี้คือการเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักร
การเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักรเกี่ยวข้องกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ก่อนหน้านี้นี้
ไม่มีการพูดคุยเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ แต่วันนี้ ขณะที่เจ้าเริ่มการเข้าสู่การฝึกฝนของราชอาณาจักร
เจ้าก็เข้าสู่ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอย่างเป็นทางการ

ชีวิตประเภทใดคือชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ?

ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณคือชีวิตที่หัวใจของเจ้าหันเข้าหาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์
และมีความสามารถที่จะใส่ใจต่อความรักของพระเจ้า นั่นคือชีวิตที่เจ้าใช้ชีวิตอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า
และไม่มีสิ่งอื่นใดจับจองหัวใจของเจ้า และเจ้ามีความสามารถที่จะจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในวันนี้
และได้รับการทรงนำโดยความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้เพื่อทำหน้าที่ของเจ้าให้ลุล่วง
ชีวิตแบบนั้นซึ่งเป็นชีวิตระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าคือชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ
หากเจ้ารู้ความสามารถที่จะติดตามความสว่างของวันนี้
เช่นนั้นแล้วระยะห่างก็ได้เปิดขึ้นในสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้า—อาจแม้แต่ถึงขั้นรุนแรงก็เป็นได้—
และเจ้าก็ปราศจากชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ
สัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าสร้างขึ้นบนรากฐานของการยอมรับพระวจนะของพระเจ้าในวันนี้
เจ้ามีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติหรือไม่? เจ้ามีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าหรือไม่?
เจ้าคือใครคนหนึ่งติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?

หากเจ้ามีความสามารถที่จะติดตามความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้
และสามารถจับความเข้าใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าภายในพระวณะของพระองค์ได้
และเข้าสู่พระวณะเหล่านี้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือใครคนหนึ่งติดตามกระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
หากเจ้าไม่ติดตามกระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือใครคนหนึ่งที่ไม่ได้ตามเสาะหาความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่มีโอกาสที่จะทรงพระราชกิจภายในบรรดาผู้ที่ไม่มีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง
และผลก็คือผู้คนเช่นนั้น ไม่มีวันที่จะมีความสามารถรวบรวมผลกำไรของพวกเขาได้ และนั่งเฉยอยู่เรื่อยไป
วันนี้ เจ้าติดตามกระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่? เจ้าอยู่ในกระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?

เจ้าได้ไหลพ้นจากสถานะนิ่งเฉยแล้วหรือยัง? บรรดาผู้ที่เชื่อในพระวณะของพระเจ้า

ที่ยึดพระราชกิจของพระเจ้าเป็นรากฐาน และติดตามความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้—

พวกเขาทั้งหมดล้วนอยู่ในกระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หากเจ้าเชื่อว่าพระวณะของพระเจ้าแท้จริงและถูกต้องอย่างปราศจากความเคลือบคลุมสงสัย

และหากเจ้าเชื่อพระวณะของพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะตรัสว่าอย่างไร

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือใครคนหนึ่งที่ได้ตามเสาะหาการเข้าสู่พระราชกิจของพระเจ้า

และด้วยหนทางนี้เองที่เจ้าจะทำให้ น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วง

เพื่อเข้าสู่กระแสน้ำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เจ้าต้องมีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า

และเจ้าต้องกำจัดสถานะนิ่งเฉยของเจ้าเสียก่อน บางคนติดตามคนหมู่มากอยู่เสมอ

และหัวใจของพวกเขาหลงผิดจากพระเจ้าไกลเกินไป ผู้คนเช่นนั้นไม่มีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง

และมาตรฐานที่พวกเขาได้ตามเสาะหานั้นต่ำเกินไป

การได้ตามเสาะหาความรักของพระเจ้าและการได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

มีผู้คนที่เพียงไข่มโนธรรมของตนเพื่อตอบแทนความรักของพระเจ้า

แต่นี้ไม่สามารถเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ ยิ่งเจ้าได้ตามเสาะหามาตรฐานที่สูงขึ้นเท่าใด

ก็จะยิ่งปรองดองกับน้ำพระทัยของเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

ในฐานะใครคนหนึ่งปกติและที่ได้ตามเสาะหาที่จะรักพระเจ้า

การเข้าสู่ราชอาณาจักรเพื่อกลายเป็นหนึ่งในประชากรของพระเจ้าคืออนาคตที่แท้จริงของพวกเขา

และคือชีวิตหนึ่งซึ่งมีคุณค่าและมีนัยสำคัญมากที่สุด ไม่มีผู้ใดได้รับพระพรมากไปกว่าพวกเขา

เหตุใดเราจึงกล่าวเช่นนี้? เนื่องจากพวกที่ไม่เชื่อในพระเจ้ามีชีวิตอยู่เพื่อเนื้อหนัง

และพวกเขามีชีวิตอยู่เพื่อชาตาน แต่วันนี้พวกเขามีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

และมีชีวิตอยู่เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า นี่จึงเป็นเหตุผลที่เรากล่าวว่าชีวิตของพวกเขาจะมีนัยสำคัญมากที่สุด

เฉพาะผู้คนกลุ่มนี้ซึ่งถูกเลือกสรรโดยพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถใช้ชีวิตที่มีนัยสำคัญมากที่สุด นั่นคือ
ไม่มีใครอีกเลยในแผ่นดินโลกที่มีความสามารถที่จะใช้ชีวิตที่มีคุณค่าและมีความหมายเช่นนั้นได้
เนื่องจากเจ้าถูกเลือกสรรโดยพระเจ้าและได้รับการฟูมฟักโดยพระเจ้า และยังไปกว่านั้นคือ
เพราะความรักของพระเจ้าที่มีแก่เจ้า พวกเจ้าได้จับความเข้าใจชีวิตที่แท้จริงและรู้วิธีใช้ชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุด
นี้ไม่ได้เป็นเพราะการไล่ตามเสาะหาของพวกเจ้านั้นดี แต่เป็นเพราะพระคุณของพระเจ้า
พระเจ้าต่างหากที่ทรงเป็นผู้เปิดดวงตาแห่งจิตวิญญาณของพวกเจ้า
และพระวิญญาณของพระเจ้าต่างหากที่ได้สัมผัสหัวใจของพวกเจ้า
โดยประทานโชคอันดีงามให้พวกเจ้าที่มายังเบื้องพระพักตร์พระองค์
หากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ได้ให้ความรู้แจ้งแก่พวกเจ้า
เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าคงจะไม่สามารถเห็นสิ่งที่ดีงามเกี่ยวกับพระเจ้าได้
อีกทั้งคงไม่อาจเป็นไปได้ที่เจ้าจะรักพระเจ้า
ทั้งหมดนี้เป็นเพราะพระวิญญาณของพระเจ้าได้สัมผัสหัวใจของคุณ
ทำให้หัวใจของพวกเจ้าได้หันเข้าหาพระเจ้า บางครั้ง เมื่อเจ้ากำลังชื่นชมกับพระวามะของพระเจ้า
จิตวิญญาณของเจ้าได้รับการสัมผัส และเจ้ารู้สึกว่าคุณไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากรักพระเจ้า
รู้สึกว่ามีพละกำลังมหาศาลภายในตัวเจ้า และรู้สึกว่าคุณไม่มีสิ่งใดที่เจ้าไม่สามารถละไว้ได้ หากเจ้ารู้สึกเช่นนี้
เช่นนั้นเจ้าก็ได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้าแล้ว
และหัวใจของเจ้าก็ได้หันเข้าหาพระเจ้าทั้งหมดแล้ว และเจ้าจะอธิษฐานต่อพระเจ้าแล้วกล่าวว่า “โอ้พระเจ้า
พวกเราได้รับการลิขิตไว้ล่วงหน้าอย่างแท้จริงและได้รับเลือกสรรโดยพระองค์
พระสิริของพระองค์มอบความภาคภูมิใจให้ข้าพระองค์
และข้าพระองค์รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นหนึ่งในประชากรของพระองค์
ข้าพระองค์จะยอมสละสิ่งใดก็ตามและมอบสิ่งใดก็ตามเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระองค์
และจะอุทิศขบปีทั้งหมดของข้าพระองค์รวมถึงความพยายามของทั้งช่วงชีวิตแด่พระองค์”
เมื่อเจ้าอธิษฐานเช่นนี้ ก็จะมีความรักที่ไม่สิ้นสุดและการเชื่อฟังอย่างแท้จริงต่อพระเจ้าในหัวใจของเจ้า
เจ้าเคยมีประสบการณ์เฉกเช่นนี้หรือไม่? หากผู้คนได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้าบ่อยครั้ง
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็เต็มใจเป็นอย่างยิ่งที่จะอุทิศตนเองแก่พระเจ้าในการอธิษฐานของพวกเขาวา “โอ้พระเจ้า!
ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะมองเห็นวันแห่งพระสิริของพระองค์
และข้าพระองค์ปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์—
ไม่มีสิ่งใดที่มีค่าหรือมีความหมายไปมากกว่าการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์
และข้าพระองค์ไม่ได้มีความพึงปรารถนาแม้แต่น้อยที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อซาตานและเนื้อหนัง

พระองค์ทรงพุ่มพักข้าพระองค์โดยการทำให้ข้าพระองค์สามารถมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ในวันนี้”
เมื่อเจ้าได้อธิษฐานด้วยวิธีนี้ เจ้าจะรู้สึกว่าคุณทำอะไรไม่ได้ นอกจากมอบหัวใจของคุณแด่พระเจ้า
รู้สึกว่าคุณต้องได้รับพระเจ้า

และรู้สึกว่าคุณจะเกลียดที่จะตายโดยปราศจากการได้รับพระเจ้าขณะที่เจ้ามีชีวิตอยู่
การได้กล่าวอธิษฐานเช่นนั้นออกไป จะมีผลกำลังอย่างไม่รู้จักเห็นเห็นภายในตัวเจ้า
และเจ้าจะไม่รู้ว่าผลกำลังนั้นมาจากที่ใด ในหัวใจของเจ้าจะมีพลังที่ไร้ขีดจำกัด
และเจ้าจะมีสำนึกรับรู้ว่าคุณพระเจ้าทรงสิ่งมิ่งนัก และสำนึกรับรู้ว่าคุณพระองค์ทรงควรค่าต่อการรัก
นี่คือเมื่อเจ้าจะได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า

บรรดาผู้ที่เคยมีประสบการณ์เช่นนั้นล้วนได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า
สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้าบ่อยครั้ง การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายบังเกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา
พวกเขามีความสามารถที่จะทำได้ตามปณิธานของพวกเขาและเต็มใจที่จะรับพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์
ความรักต่อพระเจ้าในหัวใจของพวกเขาหนักแน่นมากขึ้น
หัวใจของพวกเขาได้หันเข้าหาพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ พวกเขาไม่ได้คำนึงถึงครอบครัว โลก
ความยุ่งเหยิงทั้งหลาย หรืออนาคตของพวกเขา และพวกเขาเต็มใจที่จะอุทิศความพยายามของทั้งชีวิตแด่พระเจ้า
บรรดาผู้ที่ได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้า คือผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความจริง
และผู้ที่มีความหวังถึงการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

เจ้าได้หันหัวใจของคุณเข้าหาพระเจ้าแล้วหรือยัง?

หัวใจของคุณได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้าแล้วหรือยัง? หากเจ้าไม่เคยมีประสบการณ์เช่นนั้น
และหากเจ้าไม่เคยอธิษฐานด้วยวิธีนั้น เช่นนั้นแล้ว นี่แสดงว่าคุณพระเจ้าไม่ทรงมีพื้นที่ในหัวใจของคุณ
บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า และผู้ที่ได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
ได้ครอบครองพระราชกิจของพระเจ้า

ซึ่งแสดงว่าคุณพระเจ้าของพระเจ้าและความรักของพระเจ้าได้ฝังรากลงในตัวพวกเขาแล้ว

ผู้คนบางส่วนกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้จริงจังจริงใจมากเท่าท่านในการอธิษฐานของข้าพเจ้า
อีกทั้งข้าพเจ้าไม่ได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้ายามากมายนัก บางครั้ง—เมื่อข้าพเจ้าใคร่ครวญและอธิษฐาน—

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณพระเจ้าทรงสิ่งมิ่งนัก และหัวใจของข้าพเจ้าได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า”

ไม่มีสิ่งใดสำคัญมากไปกว่าหัวใจของมนุษย์ เมื่อหัวใจของคุณหันเข้าหาพระเจ้าแล้ว
การเป็นอยู่ทั้งหมดทั้งมวลของคุณก็จะหันเข้าหาพระเจ้า

และในเวลานั้นหัวใจของคุณก็จะได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

ส่วนใหญ่ในท่ามกลางพวกเจ้าเคยมีประสบการณ์เช่นนั้นแล้ว—

เพียงแต่ความลึกซึ้งของประสบการณ์ของเจ้าไม่เหมือนกัน บางคนกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าไม่กล่าวคำแห่งการอธิษฐานมากนัก

ข้าพเจ้าเพียงฟังการเข้าสนิทของผู้อื่นและพล่กำลังก็ผุดขึ้นภายในตัวข้าพเจ้า”

นี่แสดงว่าเจ้าได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้าที่ภายใน

ผู้ที่ได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้าที่ภายในได้รับแรงคลอใจเมื่อพวกเขาได้ยินการเข้าสนิทของผู้อื่น

หากหัวใจของบุคคลหนึ่งยังคงไม่สะทกสะท้านโดยสิ้นเชิงเมื่อพวกเขาได้ยินคำที่สร้างแรงคลอใจ เช่นนั้นแล้ว

นี่พิสูจน์ว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้อยู่ภายในพวกเขา ไม่มีการโหยหาภายในพวกเขา

ซึ่งพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่มีความแน่วแน่ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงปราศจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หากบุคคลหนึ่งได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า พวกเขาจะมีปฏิกิริยาเมื่อพวกเขาได้ยินพระวณะของพระเจ้า

หากพวกเขาไม่ได้รับการสัมผัสจากพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็กังไม่ได้มีส่วนร่วมกับพระวณะของพระเจ้า

พวกเขาไม่มีความสัมพันธ์กับพระวณะ และพวกเขาไม่สามารถได้รับการให้ความรู้แจ้ง

บรรดาผู้ที่เคยได้ยินพระวณะของพระเจ้าและไม่มีปฏิกิริยา คือผู้ที่ยังไม่ได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า—

พวกเขาเป็นผู้คนที่ปราศจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรดาผู้คนที่มีความสามารถที่จะยอมรับความสว่างใหม่นั้นได้รับการสัมผัสแล้ว

และได้ครอบครองพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงประเมินตนเอง ดังนี้

1. เจ้าอยู่ท่ามกลางพระราชกิจปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?
2. หัวใจของเจ้าหันเข้าหาพระเจ้าแล้วหรือยัง? เจ้าได้รับการสัมผัสจากพระเจ้าแล้วหรือยัง?
3. พระวณะของพระเจ้าฝังรากลงภายในตัวเจ้าแล้วหรือยัง?
4. การปฏิบัติของเจ้าก่อร่างสร้างขึ้นบนรากฐานข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่?
5. เจ้ามีชีวิตอยู่ภายใต้การนำของความสว่างปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?
6. หัวใจของเจ้าถูกปกครองโดยมนโคติที่หลงผิดเก่าๆ
หรือถูกปกครองโดยพระวณะของพระเจ้าในวันนี้หรือไม่?

เมื่อได้ยินพระวณะเหล่านี้ ปฏิกิริยาภายในตัวพวกเจ้าคืออะไร? หลังจากมีความเชื่อมาตลอดหลายปีที่ผ่านมา

เจ้ายึดถือพระวณะของพระเจ้าประหนึ่งชีวิตของเจ้าหรือไม่?

มีความเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับอุปนิสัยที่เสื่อมทรามเมื่อก่อนของเจ้าหรือไม่?

ตามพระวณะของพระเจ้าในวันนี้ เจ้ารู้หรือไม่ว่าการมีชีวิตคืออะไร และจะเป็นอย่างไรหากไร้ซึ่งชีวิต?

สิ่งนี้ชัดเจนสำหรับพวกเจ้าหรือไม่? ความสำคัญหลักในการติดตามพระเจ้าคือ

ทุกสิ่งควรเป็นไปอย่างสอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้าในวันนี้ กล่าวคือ

ไม่ว่าเจ้าจะกำลังไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ชีวิตหรือการให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วง

ทุกสิ่งควรมีสุนัขกลางอยู่ที่พระวณะของพระเจ้าในวันนี้

หากสิ่งที่เจ้าสื่อสารและไล่ตามเสาะหาไม่ได้มีสุนัขกลางอยู่ที่พระวณะของพระเจ้าในวันนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือคนแปลกหน้าต่อพระวณะของพระเจ้า

และสูญเสียพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง

สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์คือผู้คนที่ติดตามรอยพระบาทของพระองค์

ไม่ว่าสิ่งที่เจ้าเข้าใจมาก่อนนั้นจะมหัศจรรย์และบริสุทธิ์มากน้อยเพียงใด พระเจ้าก็ไม่ทรงต้องประสงค์สิ่งนั้น

และหากเจ้าไร้ความสามารถที่จะละสิ่งเหล่านั้นได้

เช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านั้นจะเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อการเข้าสู่ของเจ้าในอนาคต

บรรดาผู้ที่มีความสามารถที่จะติดตามความสว่างปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ก็ได้รับพระพร

ผู้คนในยุคก่อนๆ ยังได้ติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

แต่กระนั้นก็ดีพวกเขาก็ไม่สามารถติดตามได้จนถึงวันนี้ นี่คือพระพรของผู้คนในยุคสุดท้าย

บรรดาผู้ที่สามารถติดตามพระราชกิจปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

และผู้ที่มีความสามารถที่จะติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าได้

เจกเช่นที่พวกเขาติดตามพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะนำทางพวกเขาไปยังที่ใด—

เหล่านี้คือผู้คนที่ได้รับพระพรจากพระเจ้า

บรรดาผู้ที่ไม่ติดตามพระราชกิจปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้เข้าสู่พระราชกิจแห่งพระวณะของพร

เจ้า และไม่ว่าพวกเขาจะทำงานมากมายเพียงใด หรือความทุกข์ของพวกเขาใหญ่หลวงเพียงใด

หรือพวกเขาวังวนดำเนินงานมากเพียงใด สิ่งเหล่านั้นไม่มีความหมายอะไรกับพระเจ้า

และพระองค์จะไม่ชมเชยพวกเขา วันนี้

บรรดาผู้ที่ติดตามพระวณะปัจจุบันของพระเจ้านั้นอยู่ในกระแสของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกที่เป็นคนแปลกหน้าต่อพระวณะของพระเจ้าในวันนี้ต่างอยู่นอกกระแสของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และผู้คนเช่นนั้นไม่ได้รับการชมเชยจากพระเจ้า

การปรนนิบัติที่เลิกร้างจากถ้อยคำรับสั่งปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คือการปรนนิบัติที่เกิดจากเนื้อหนังและมนโคคติที่หลงผิด

และเป็นไปไม่ได้ที่การนั้นจะสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

หากผู้คนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางมโนคติที่หลงผิดทางศาสนา

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถทำอะไรที่เหมาะสมต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ และแม้ว่าพวกเขาจะรับใช้พระเจ้า

พวกเขาก็รับใช้ในท่ามกลางจินตนาการและมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา

และไม่สามารถรับใช้ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

บรรดาผู้ที่ไร้ความสามารถที่จะติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

และบรรดาผู้ที่ไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าย่อมไม่สามารถรับใช้พระเจ้าได้

พระเจ้าทรงต้องประสงค์การปรนนิบัติซึ่งเป็นที่ถูกพระทัยของพระองค์เอง

พระองค์ไม่ทรงต้องประสงค์การปรนนิบัติที่เป็นมโนคติที่หลงผิดและเนื้อหนัง

หากผู้คนไม่สามารถติดตามขั้นตอนของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็มีชีวิตอยู่ท่ามกลางมโนคติที่หลงผิด การปรนนิบัติของผู้คนเช่นนั้นขัดจังหวะและรบกวน

และการปรนนิบัติเช่นนั้นดำเนินขัดแย้งกับพระเจ้า ด้วยเหตุนี้

พวกที่ไร้ความสามารถที่จะติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าจึงไม่สามารถรับใช้พระเจ้าได้

พวกที่ไร้ความสามารถที่จะติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าย่อมจะต่อต้านพระเจ้าเป็นส่วนใหญ่

และไม่สามารถเข้ากันได้กับพระเจ้า “การติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง

การทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในวันนี้

การมีความสามารถที่จะกระทำการอันสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ปัจจุบันของพระเจ้า

การมีความสามารถที่จะเชื่อฟังและติดตามพระเจ้าของวันนี้

และการเข้าสู่ที่สอดคล้องกับถ้อยคำรับใช้ใหม่ล่าสุดของพระเจ้า

นี่คือใครคนหนึ่งติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และอยู่ในกระแสของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

ผู้คนเช่นนั้นไม่เพียงสามารถรับการสรรเสริญจากพระเจ้าและมองเห็นพระเจ้าเท่านั้น

แต่ยังสามารถรู้ถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้าจากพระราชกิจล่าสุดของพระเจ้าได้

และสามารถรับรู้มโนคติที่หลงผิดและการไม่เชื่อฟังของมนุษย์และธรรมชาติและเนื้อแท้ของมนุษย์จากพระราช

กิจล่าสุดของพระองค์ได้ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังมีความสามารถที่จะค่อยๆ

สัมผัสการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยของพวกเขาในระหว่างการปรนนิบัติของพวกเขา

เฉพาะผู้คนเช่นนี้เท่านั้นคือบรรดาผู้ที่มีความสามารถที่จะได้รับพระเจ้า

และเป็นผู้ที่ได้พบหนทางที่แท้จริงโดยแท้

พวกที่ถูกขจัดโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้คนที่ไม่สามารถติดตามพระราชกิจล่าสุดของพระเจ้า

และผู้ที่ถูกบุตรพระราชกิจล่าสุดของพระเจ้า

ที่ผู้คนเช่นนั้นต่อต้านพระเจ้าอย่างเปิดเผยเป็นเพราะพระเจ้าได้ทรงกระทำพระราชกิจใหม่

และเพราะพระฉายาของพระเจ้าไม่เหมือนกับในมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา—โดยผลของสิ่งนี้ พวกเขาจึงต่อต้านพระเจ้าอย่างเปิดเผยและพิพากษาพระเจ้า ซึ่งส่งผลให้พระเจ้าทรงเกลียดและปฏิเสธพวกเขา การครอบครองความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจล้ำสุดของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องง่าย แต่หากผู้คนมีจิตใจที่จะเชื่อฟังพระราชกิจของพระเจ้าและแสวงหาพระราชกิจของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะมีโอกาสเห็นพระเจ้า และจะมีโอกาสได้รับการทรงนำใหม่ล้ำสุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกที่ต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้าโดยเจตนา จะไม่สามารถรับความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือการทรงนำของพระเจ้าได้ ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้คนจะสามารถได้รับพระราชกิจล้ำสุดของพระเจ้าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับพระคุณของพระเจ้า ขึ้นอยู่กับการไล่ตามเสาะหาของพวกเขา และขึ้นอยู่กับเจตนาของพวกเขา

บรรดาผู้ที่มีความสามารถที่จะเชื่อฟังถ้อยคำรับสั่งปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับพระพร ไม่สำคัญว่าพวกเขาเคยเป็นอย่างไรหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์เคยทรงพระราชกิจอย่างไรภายในพวกเขา— บรรดาผู้ที่ได้รับพระราชกิจล้ำสุดของพระเจ้านั้นเป็นผู้ที่ได้รับพระพรมากที่สุด และพวกที่ไร้ความสามารถที่จะติดตามพระราชกิจล้ำสุดในวันนี้จะถูกขจัด พระเจ้าทรงต้องประสงค์บรรดาผู้ที่มีความสามารถที่จะยอมรับความสว่างใหม่ และพระองค์ทรงต้องประสงค์บรรดาผู้ที่ยอมรับและรู้จักพระราชกิจล้ำสุดของพระองค์ เหตุใดจึงมีคำกล่าวที่ว่าเจ้าต้องเป็นผู้รักษาพรหมจารีบริสุทธิ์? ผู้รักษาพรหมจารีบริสุทธิ์มีความสามารถที่จะแสวงหาพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ได้ และยิ่งไปกว่านั้น มีความสามารถที่จะละมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ และเชื่อฟังพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้ได้ ผู้คนกลุ่มนี้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ล้ำสุดของวันนี้ ได้รับการลิขิตไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้ายกก่อนยุคต่างๆ และเป็นผู้ที่ได้รับพระพรมากที่สุด พวกเขาได้ยืนพระสุรเสียงของพระเจ้าโดยตรง และเห็นการทรงปรากฏของพระเจ้า และอื่นๆ ทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลก และตลอดยุคสมัยต่างๆ ไม่มีใครได้รับพระพรมากไปกว่าพวกเขา ซึ่งเป็นผู้คนกลุ่มนี้ ทั้งหมดนี้เป็นเพราะพระราชกิจของพระเจ้า เพราะการลิขิตไว้ล่วงหน้าและการทรงเลือกสรรของพระเจ้า และเพราะพระคุณของพระเจ้า หากพระเจ้ามิได้ตรัสและดำรัสพระวาทะของพระองค์ สภาพเงื่อนไขของพวกเขาจะเป็นเหมือนที่เป็นอยู่ทุกวันนี้หรือไม่? ด้วยเหตุนี้ ขอให้พระสิริและการสรรเสริญทั้งปวงจงมีแด่พระเจ้า เพราะทั้งหมดนี้เป็นเพราะพระเจ้าทรงพุ่มพักเจ้า เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เจ้าจะยังคงนิ่งเฉยอยู่ได้หรือไม่? พลกำลังของเจ้ายังไร้ความสามารถที่จะถอดเจ้าขึ้นมาได้ใช่หรือไม่?

ที่เจ้ามีความสามารถที่จะยอมรับการพิพากษา การตีสอน การประหาร
และกระบวนการลงของพระวณะของพระเจ้า และยังไปกว่านั้น
มีความสามารถที่จะยอมรับพระบัญชาของพระเจ้า ได้รับการลิจิตไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้ามาก่อนยุคสมัยต่างๆ
แล้ว และด้วยเหตุนี้ เจ้าจึงต้องไม่เศร้าหมองมากเกินไปเมื่อเจ้าถูกตีสอน
ไม่มีใครสามารถพรากพระราชกิจซึ่งพระองค์ได้กระทำในตัวพวกเจ้า และพระพรที่ประทานแก่เจ้าไปได้
และไม่มีใครสามารถพรากสิ่งทั้งหมดที่ได้ประทานแก่พวกเจ้าไปได้
ผู้คนของศาสนาไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับพวกเจ้าได้เลย
พวกเจ้าไม่ได้ครอบครองความเชื่อชาญอย่างใหญ่หลวงในพระคัมภีร์และไม่ได้มีทฤษฎีทางศาสนา
แต่เนื่องจากพระเจ้าทรงทำงานในตัวพวกเจ้าแล้ว พวกเจ้าจึงได้รับมากกว่าใครตลอดยุคสมัยต่างๆ—
และนี่คือพระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเจ้า เพราะการนี้พวกเจ้าจึงต้องมอบอุทิศแด่พระเจ้าให้มากยิ่งขึ้น
และจงรักภักดีต่อพระเจ้าให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากพระเจ้าทรงพุ่มพักเจ้า เจ้าจึงต้องเพิ่มความพยายามของเจ้า
และต้องเตรียมวุฒิภาวะของเจ้าให้พร้อมที่จะรับพระบัญชาของพระเจ้า
เจ้าต้องตั้งมั่นในสถานที่ที่พระเจ้าประทานให้เจ้า ต้องไล่ตามเสาะหาในการเป็นหนึ่งในประชากรของพระเจ้า
ต้องยอมรับการฝึกฝนของราชอาณาจักร ได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า
และในท้ายที่สุดก็ได้กลายเป็นพยานอันรุ่งโรจน์ต่อพระเจ้า เจ้าครอบครองความแน่วแน่เหล่านี้หรือไม่?
หากเจ้าครอบครองความแน่วแน่เช่นนั้น ในท้ายที่สุดแล้วเจ้าก็มั่นใจได้ว่าจะได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า
และจะได้เป็นพยานอันรุ่งโรจน์ต่อพระเจ้า เจ้าควรเข้าใจว่าพระบัญชาหลักกำลังได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า
และกำลังกลายเป็นพยานอันรุ่งโรจน์ต่อพระเจ้า นี่คือน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระวณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้คือพลังของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
และความรู้แจ้งที่ต่อเนื่องของมนุษย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ระหว่างช่วงเวลานี้คือแนวโน้มน้ำของพระราชกิจแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วแนวโน้มน้ำของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้คืออะไร?
ก็คือการเป็นผู้ทรงนำผู้คนไปสู่พระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้ และไปสู่ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ
มีหลายขั้นตอนในการเข้าสู่ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ ได้แก่

1. ก่อนอื่น เจ้าต้องเทหัวใจของเจ้าลงในพระวณะของพระเจ้า
เจ้าต้องไม่ไล่ตามเสาะหาพระวณะของพระเจ้าในอดีต
และต้องไม่นำมาศึกษาหรือเปรียบเทียบกับพระวณะของวันนี้
เจ้าต้องเทใจของเจ้าลงในพระวณะปัจจุบันของพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์แทน
หากมีผู้คนที่ยังคงปรารถนาจะอ่านพระวณะของพระเจ้า หนังสือทางจิตวิญญาณ หรือเรื่องราวอื่นๆ
ของการเทศนาจากในอดีต และผู้ที่ไม่ติดตามพระวณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็เป็นผู้คนที่มีเวลาที่สุด ซึ่งพระเจ้าทรงรังเกียจผู้คนเช่นนั้น
หากเจ้าเต็มใจที่จะยอมรับความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้
เช่นนั้นแล้วจงเทหัวใจของเจ้าลงในถ้อยคำรัสของพระเจ้าในวันนี้อย่างครบบริบูรณ์
นี่คือสิ่งแรกที่เจ้าต้องสัมผัสผล

2. เจ้าต้องอธิษฐานบนรากฐานของพระวจนะที่พระเจ้าตรัสในวันนี้
เข้าสู่พระวจนะของพระเจ้าและสื่อสารกับพระเจ้า และตั้งปณิธานของเจ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
โดยกำหนดว่ามาตรฐานใดที่เจ้าปรารถนาจะไล่ตามเสาะหาเพื่อให้สำเร็จลุล่วง

3.
เจ้าต้องไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ความจริงอันลึกซึ้งบนรากฐานของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้
อย่ายึดมั่นกับถ้อยคำรัสและทฤษฎีที่ล้ำสมัยจากอดีต

4. เจ้าต้องแสวงหาที่จะได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเข้าสู่พระวจนะของพระเจ้า

5. เจ้าต้องไล่ตามเสาะหาในการเข้าสู่เส้นทางที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินอยู่ในวันนี้

และเจ้าแสวงหาการได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร?

สิ่งสำคัญยิ่งยวดคือการมีชีวิตอยู่ในพระวจนะปัจจุบันของพระเจ้า

และการอธิษฐานบนรากฐานของข้อพึงประสงค์ของพระเจ้า เมื่อได้อธิษฐานด้วยวิธีนี้

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสัมผัสเจ้าได้อย่างแน่นอน

หากเจ้าไม่ได้แสวงหาหลักสำคัญในรากฐานของพระวจนะที่พระเจ้าตรัสในวันนี้ เช่นนั้นแล้วการนี้ก็จะไร้ผล

เจ้าควรอธิษฐานและกล่าวว่า “โอ้พระเจ้า! ข้าพระองค์ต่อต้านพระองค์ และข้าพระองค์เป็นหนี้พระองค์อย่างมาก

ข้าพระองค์ไม่เชื่อฟังอย่างมากและไม่เคยมีความสามารถที่จะทำให้พระองค์สมดังพระทัยได้เลย โอ้พระเจ้า

ข้าพระองค์ปรารถนาให้พระองค์ช่วยข้าพระองค์ให้รอด

ข้าพระองค์ปรารถนาจะให้การปรนนิบัติพระองค์จบจนวาระสุดท้าย

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะตายเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงพิพากษาข้าพระองค์และตีสอนข้าพระองค์

และข้าพระองค์ไม่มีการพริบตาใดๆ ข้าพระองค์ต่อต้านพระองค์และข้าพระองค์สมควรตาย

เพื่อที่ผู้คนทั้งมวลจะได้เห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ในการตายของข้าพระองค์”

เมื่อเจ้าอธิษฐานภายในหัวใจด้วยวิธีนี้ พระเจ้าจะทรงรับฟังเจ้า และจะทรงนำเจ้า

หากเจ้าไม่อธิษฐานบนรากฐานของพระวจนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้

เช่นนั้นแล้วจะไม่มีความเป็นไปได้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสัมผัสเจ้า

หากเจ้าอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และตามสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำในวันนี้ เจ้าจะพูดว่า
“โอ้พระเจ้า! ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะยอมรับพระบัญชาของพระองค์และสัจย์ข้อต่อพระบัญชาของพระองค์
และข้าพระองค์เต็มใจที่จะอุทิศทั้งชีวิตของข้าพระองค์เพื่อพระสิริของพระองค์
เพื่อให้ทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ทำสามารถไปถึงซึ่งมาตรฐานของประชากรของพระเจ้าได้
ขอให้หัวใจของข้าพระองค์ได้รับการสัมผัสจากพระองค์
ข้าพระองค์ปรารถนาให้พระวิญญาณของพระองค์ประทานความรู้แจ้งแก่ข้าพระองค์
เพื่อทำให้ทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ทำนำมาซึ่งความอภัยต่อชาตนา
ว่าข้าพระองค์ได้รับการรับไว้จากพระองค์ในท้ายที่สุด” หากเจ้าอธิษฐานด้วยวิธีนี้
ด้วยวิธีที่มีศูนย์กลางอยู่ที่น้ำพระทัยของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมจะทรงพระราชกิจในตัวเจ้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
ไม่สำคัญเลยว่าการอธิษฐานของเจ้าจะมีถ้อยคำมากเพียงใด—
กุญแจสำคัญคือเจ้าจับความเข้าใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่
พวกเจ้าทั้งหมดอาจเคยมีประสบการณ์ดังต่อไปนี้มาแล้ว กล่าวคือ บางครั้ง ในขณะที่อธิษฐานในการชุมนุม
พลังของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาถึงจุดสูงสุด ทำให้พลังกำลังของทุกคนผุดขึ้น
ผู้คนบางส่วนร้องไห้อย่างขมขื่นและหลังน้ำตาทำให้ขณะอธิษฐาน
ครอบงำด้วยความสำนึกผิดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
และผู้คนบางส่วนแสดงให้เห็นถึงความแน่วแน่ของพวกเขา และให้คำสาบาน
นั่นคือผลที่จะสัมฤทธิ์ด้วยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในวันนี้
เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดที่ผู้คนทั้งปวงเทหัวใจของพวกเขาลงในพระวาระของพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์
อย่างมุ่งมั่นที่พระวาระที่ได้ตรัสมาก่อนหน้านั้น หากเจ้ายังคงยึดมั่นในสิ่งที่มีมาก่อนหน้านั้น
เช่นนั้นแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงพระราชกิจภายในตัวเจ้า เจ้าเห็นหรือไม่ว่านี่สำคัญเพียงใด?

พวกเจ้ารู้เส้นทางที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินในวันนี้หรือไม่?
ประเด็นหลายอย่างข้างต้นคือสิ่งที่จะต้องสำเร็จลุล่วงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้และในอนาคต
สิ่งเหล่านั้นคือเส้นทางที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ และการเข้าสู่ที่มนุษย์ควรที่จะไล่ตามเสาะหา
ในการเข้าสู่ชีวิตของเจ้า อย่างน้อยที่สุดเจ้าต้องเทหัวใจของเจ้าลงในพระวาระของพระเจ้า
และมีความสามารถที่จะยอมรับการพิพากษาและการติสอนของพระวาระของพระเจ้าได้
หัวใจของเจ้าต้องโหยหาพระเจ้า เจ้าต้องไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ความจริงอันลึกซึ้ง
และวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าพึงประสงค์ เมื่อเจ้าครอบครองพลังกำลังนี้
เช่นนั้นแล้วก็แสดงว่าเจ้าได้รับการสัมผัสจากพระเจ้า และหัวใจของเจ้าได้เริ่มหันเข้าหาพระเจ้าแล้ว

ขั้นตอนแรกของการเข้าสู่ชีวิตคือการเทหัวใจของเจ้าลงในพระวณะของพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์

และขั้นตอนที่สองคือการยอมรับการสัมผัสโดยพระวิญญูณบริสุทธ

ผลที่สัมฤทธิ์จากการยอมรับการสัมผัสโดยพระวิญญูณบริสุทธคืออะไร? เพื่อให้มีความสามารถที่จะโยยหา
แสวงหา และท่องสำรวจความจริงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเพื่อสามารถร่วมมือกับพระเจ้าในลักษณะที่เป็นบวกได้
ในวันนี้ เข้าร่วมมือกับพระเจ้า กล่าวคือมีวัตถุประสงค์ในการไล่ตามเสาะหาของเจ้า ในการอธิษฐานของเจ้า
และในการเข้าสนิทของเจ้าในพระวณะของพระเจ้า

และเจ้าปฏิบัติหน้าที่โดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของพระเจ้า—

เพียงการนี้เท่านั้นที่ถือว่าการร่วมมือกับพระเจ้า หากเจ้าเพียงแต่กล่าวถึงการให้พระเจ้าทรงกระทำ
แต่ไม่ลงมือกระทำสิ่งใด ไม่อธิษฐานหรือแสวงหาใดๆ เช่นนั้นแล้วการนี้จะเรียกว่าความร่วมมือได้อย่างไร?

หากเจ้าไม่มีร่องรอยของความร่วมมือในตัวเจ้า และสูญเสียการฝึกฝนเพื่อการเข้าสู่ที่มีวัตถุประสงค์
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่ได้ให้ความร่วมมือ ผู้คนบางส่วนกล่าวว่า “ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกลิตใจไว้ล่วงหน้าของพระเจ้า
พระเจ้าพระองค์เองทรงได้ทำสิ่งนั้นทั้งหมด หากพระเจ้าไม่ได้ทรงทำสิ่งนั้น แล้วมนุษย์จะทำได้อย่างไร?”

พระราชกิจของพระเจ้าคือสิ่งปกติ และไม่ใช่สิ่งเหนือธรรมชาติแม้แต่น้อย

และมันเป็นไปได้โดยผ่านการแสวงหาที่แข็งขันของเจ้าเท่านั้นที่ทำให้พระวิญญูณบริสุทธทรงพระราชกิจ
เพราะพระเจ้าไม่ได้บังคับมนุษย์—เจ้าต้องเปิดโอกาสให้พระเจ้าทรงพระราชกิจ

และหากเจ้าไม่ไล่ตามเสาะหาหรือเข้าสู่ และหากไม่มีความโยยหาแม้แต่น้อยในหัวใจของเจ้า

เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็ไม่มีโอกาสได้ทรงพระราชกิจ

เจ้าสามารถแสวงหาที่จะได้รับการสัมผัสจากพระเจ้าได้ด้วยเส้นทางใด?

ผ่านการอธิษฐานและการเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น แต่ที่สำคัญที่สุด จงจำไว้ว่า

นั่นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของพระวณะที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ เมื่อเจ้าได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้าย่อยครั้ง

เจ้าก็จะไม่ถูกทำให้เป็นทาสโดยเนื้อหนัง กล่าวคือ สามี ภรรยา บุตร และเงิน—

เหล่านี้ล้วนไม่สามารถพันนาการเจ้าได้

และเจ้าปรารถนาเพียงที่จะไล่ตามเสาะหาความจริงและมีชีวิตอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้น ณ เวลานี้
เจ้าจะเป็นใครคนหนึ่งที่มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรแห่งอิสรภาพ

พระเจ้าทรงทำให้บรรดาผู้ซึ่งเป็นที่ยึดพระทัยของพระองค์มีความเพียบพร้อม

บัดนี้ พระเจ้าทรงต้องประสงค์ที่จะได้รับผู้คนบางกลุ่ม
ซึ่งเป็นกลุ่มที่ประกอบไปด้วยบรรดาผู้ที่เพียรพยายามที่จะร่วมมือกับพระองค์
ผู้ที่สามารถเชื่อฟังพระราชกิจของพระองค์ ผู้ที่เชื่อว่าพระวาระที่พระเจ้าตรัสเป็นจริง
และผู้ที่สามารถนำข้อพึงประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าไปปฏิบัติได้
พวกเขาคือบรรดาผู้ที่มีความเข้าใจแท้จริงในหัวใจของพวกเขา
พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้
และพวกเขาย่อมจะมีความสามารถที่จะเดินบนเส้นทางแห่งความเพียบพร้อมได้
พวกที่ไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้คือผู้ที่ปราศจากความเข้าใจชัดเจนในพระราชกิจของ
พระเจ้า ผู้ที่ไม่กินและดื่มพระวาระของพระเจ้า ผู้ที่ไม่ให้ความสนใจต่อพระวาระของพระองค์
และผู้ที่ไม่สนใจในหัวใจของพวกเขาปราศจากความรักใดๆ ต่อพระเจ้า
พวกที่คลั่งไคล้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่มั่นคงเกี่ยวกับพระองค์เสมอ
ไม่เคยปฏิบัติต่อพระวาระของพระองค์อย่างจริงจัง และหลอกลวงพระองค์อยู่เสมอ
คือผู้ที่ด้านทานพระเจ้าและเป็นของซาตาน จึงไม่มีทางเลยที่จะทำให้ผู้คนเหล่านั้นมีความเพียบพร้อมได้

หากเจ้าปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะต้องเป็นที่โปรดปรานโดยพระเจ้าก่อน
ด้วยว่าพระองค์ทรงทำให้บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปรานและผู้ซึ่งเป็นทำให้พระองค์สมดังพระทัยมีความเพียบพร้อม หากเจ้าปรารถนาที่จะเป็นผู้ซึ่งทำให้พระเจ้าสมดังพระทัย
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะต้องมีหัวใจที่เชื่อฟังพระราชกิจของพระองค์
เจ้าจะต้องเพียรพยายามที่จะไล่ตามเสาะหาความจริง
และเจ้าจะต้องยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
สิ่งที่เจ้าทำทั้งหมดได้ผ่านภายใต้การพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าหรือไม่? ความตั้งใจของเจ้าถูกต้องหรือไม่?
หากความตั้งใจของเจ้าถูกต้อง เช่นนั้นแล้วพระเจ้าย่อมจะทรงกล่าวชมเชยเจ้า หากความตั้งใจของเจ้าไม่ถูกต้อง
นี่แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่หัวใจของเจ้ารักไม่ใช่พระเจ้า แต่เป็นเนื้อหนังและซาตาน ด้วยเหตุนี้เอง
เจ้าต้องใช้คำอธิษฐานเป็นหนทางที่จะยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง เมื่อเจ้าอธิษฐาน
แม้ว่าเราไม่ได้กำลังยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าด้วยตัวเอง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับเจ้า
และทั้งตัวเราเองกับพระวิญญาณของพระเจ้านั้นเองคือผู้ที่เจ้ากำลังอธิษฐานถึง
เหตุใดเจ้าจึงเชื่อในเนื้อหนังนี้เล่า? เจ้าเชื่อเพราะพระองค์มีพระวิญญาณของพระเจ้า
เจ้ายังคงจะเชื่อในบุคคลผู้นี้หรือไม่หากพระองค์ปราศจากพระวิญญาณของพระเจ้า? เมื่อเจ้าเชื่อในบุคคลผู้นี้

เจ้าก็เชื่อในพระวิญญาณของพระเจ้า เมื่อเจ้ายำเกรงบุคคลผู้นี้ เจ้าก็ยำเกรงพระวิญญาณของพระเจ้า
ความเชื่อในพระวิญญาณของพระเจ้าคือความเชื่อในบุคคลผู้นี้

และความเชื่อในบุคคลผู้นี้ก็คือความเชื่อในพระวิญญาณของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อเจ้าอธิษฐาน

เจ้ารู้สึว่าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับเจ้า และพระเจ้าสถิตอยู่เบื้องหน้าเจ้า

ด้วยเหตุนี้เองเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระวิญญาณของพระองค์

ในวันนี้ผู้คนส่วนมากกลัวมากเกินไปที่จะนำการกระทำของพวกเขามาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ขณะที่เจ้าอาจหลอกลวงเนื้อหนังของพระองค์ ทว่าเจ้าไม่สามารถหลอกลวงพระวิญญาณของพระองค์ได้

สิ่งใดก็ตามที่ไม่สามารถทนทานการพิณิจพิเคราะห์ของพระเจ้าได้ก็ขัดแย้งกับความจริง และควรถูกโยนทิ้งไป

มิเช่นนั้นแล้วจะถือเป็นการกระทำบาปต่อพระเจ้า ดังนั้น

เจ้าต้องวางหัวใจของเจ้าไว้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าตลอดเวลา เมื่อเจ้าอธิษฐาน

เมื่อเจ้ากล่าวและสามัคคีธรรมกับพี่น้องชายหญิงของเจ้า และเมื่อเจ้าปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า และเริ่มทำธุรกิจของเจ้า

เมื่อเจ้าทำให้หน้าที่ของเจ้าลุล่วง พระเจ้าจะสถิตอยู่กับเจ้า

และทราบใดที่ความตั้งใจของเจ้าถูกต้องและเป็นไปเพื่อพระราชกิจแห่งพระนิเวศของพระเจ้า

พระองค์จะทรงยอมรับทุกสิ่งที่เจ้าทำ เจ้าควรอุทิศตัวเจ้าเองเพื่อทำให้หน้าที่ของเจ้าลุล่วงด้วยความจริงใจ

เมื่อเจ้าอธิษฐาน หากเจ้ามีความรักต่อพระเจ้าในหัวใจของเจ้าและแสวงหาการเอาใจใส่

การคุ้มครองปกป้องและการพิณิจพิเคราะห์ของพระเจ้า หากสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือความตั้งใจของเจ้า

คำอธิษฐานของเจ้าก็จะมีผล ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเจ้าอธิษฐานในที่ประชุม

หากเจ้าเปิดหัวใจของเจ้าและอธิษฐานต่อพระเจ้าและบอกพระองค์ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเจ้าโดยปราศจากการ

กล่าวเรื่องเท็จ เช่นนั้นแล้ว คำอธิษฐานของเจ้าก็จะมีผลอย่างแน่นอน

หากเจ้ารักพระเจ้าอย่างจริงใจจริงใจในหัวใจของเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าจงกล่าวคำสาบานต่อพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า

ผู้สถิตในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกและท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง ข้าพระองค์ขอปฏิญาณต่อพระองค์ว่า

ขอให้พระวิญญาณของพระองค์ทรงตรวจดูทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ทำและทรงคุ้มครองปกป้องและเอาพระทัยใส่ข้า

พระองค์ตลอดเวลาด้วย

และทรงทำให้เป็นไปได้สำหรับทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ทำเพื่อยืนอยู่ในการสถิตของพระองค์

หากเมื่อนหัวใจของข้าพระองค์เคยหุ้ดรักพระองค์ หรือหากว่ามันเคยทรยศต่อพระองค์ เช่นนั้นแล้ว

ก็ขอทรงตีสอนและทรงสาปแช่งข้าพระองค์อย่างรุนแรงเถิด

ขอทรงอย่าให้อภัยข้าพระองค์ไม่ว่าจะในโลกนี้หรือในโลกหน้าก็ตาม!”

เจ้ากล้าที่จะกล่าวคำสาบานเช่นนี้หรือไม่? หากเจ้าไม่กล้า นี่แสดงให้เห็นว่าเจ้าขาดกลัว

และเจ้ายังคงรักตัวเจ้าเองอยู่ เจ้ามีความแน่วแน่หรือไม่? หากนี่คือความแน่วแน่ของเจ้าอย่างแท้จริง

เจ้าก็ควรทำการสาบานนี้ หากเจ้ามีความแน่วแน่ว่าจะทำการสาบานเช่นนี้ เช่นนั้นแล้ว
พระเจ้าก็จะทรงทำให้ความแน่วแน่วของเจ้าลุล่วง เมื่อเจ้าปฏิญาณคำสาบานต่อพระเจ้า พระองค์ทรงฟัง
พระเจ้าทรงกำหนดว่าเจ้าเต็มไปด้วยบาปหรือว่าชอบธรรมด้วยการวัดจากคำอธิษฐานของเจ้าและการปฏิบัติของ
เจ้า บัดนี้คือกระบวนการของการทำให้พวกเจ้ามีความเพียบพร้อม
และหากเจ้ามีความเชื่ออย่างแท้จริงในการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะนำสิ่งต่างๆ
ทั้งหมดที่เจ้าทำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและยอมรับการพิณิจพิเคราะห์ของพระองค์
หากเจ้าทำบางสิ่งบางอย่างที่เป็นกบฏโดยฝ่าฝืน หรือหากเจ้าทรยศต่อพระเจ้า
เมื่อนั้นพระองค์ก็จะทรงนำคำสาบานของเจ้ามาทำให้สำเร็จผล และด้วยเหตุนี้
ไม่สำคัญว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเจ้าก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความพินาศหรือการดีสอน นี่คือการกระทำของตัวเจ้าเอง
เจ้าได้กล่าวคำสาบานไว้ ดังนั้นเจ้าจึงควรที่จะปฏิบัติตามนั้น หากเจ้ากล่าวคำสาบาน แต่ไม่ปฏิบัติตามนั้น
เจ้าก็จะทนทุกข์กับความพินาศ เนื่องจากว่าคำสาบานนั้นเป็นของเจ้า
พระเจ้าจะทรงนำคำสาบานของเจ้ามาทำให้สำเร็จผล บางคนกลัวหลังจากที่พวกเขาอธิษฐาน และคร่ำครวญว่า
“ทุกสิ่งจบสิ้นแล้ว! โอกาสในการกระทำชั่วของฉันหมดลงแล้ว โอกาสที่ฉันจะได้ทำสิ่งชั่วร้ายหมดลงแล้ว
โอกาสที่ฉันจะได้หลงระเหิดอยู่กับความอยากทางโลกย์หมดลงแล้ว!”
ผู้คนเหล่านี้ยังคงรักเรื่องทางโลกย์และบาป และพวกเขาจะต้องทนทุกข์กับความพินาศอย่างแน่นอน
การเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าหมายความว่า ทุกสิ่งที่เจ้าทำต้องถูกนำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์
และถูกทำให้มาอยู่ภายใต้การพิณิจพิเคราะห์ของพระองค์
หากสิ่งที่เจ้าทำสามารถถูกนำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระวิญญาณของพระเจ้าได้
แต่ไม่ใช่เฉพาะพระพักตร์เนื้อหนังของพระเจ้า
นี่แสดงให้เห็นว่าเจ้ายังไม่ได้มาอยู่ภายใต้การพิณิจพิเคราะห์โดยพระวิญญาณของพระองค์
ผู้ใดเล่าคือพระวิญญาณของพระเจ้า? ผู้ใดเล่าคือบุคคลผู้ที่พระเจ้าทรงเป็นพยานให้?
ทั้งสองพระองค์นั้นไม่ได้ทรงเป็นองค์หนึ่งและองค์เดียวกันหรือ?
คนส่วนมากมองเห็นว่าสองพระองค์ทรงเป็นสองสิ่งที่แยกกัน
โดยเชื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าคือพระวิญญาณของพระเจ้า
และบุคคลที่พระเจ้าทรงเป็นพยานให้นั้นเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง แต่เจ้าไม่ใช่เข้าใจผิดหรือ?
บุคคลผู้นี้ดำเนินงานในนามของผู้ใดกันเล่า?
พวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะไม่มีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ
พระวิญญาณของพระเจ้าและเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์คือหนึ่งเดียวกัน
เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเป็นตัวเป็นตนขึ้นเป็นมนุษย์ หากบุคคลผู้นี้ไม่มีเมตตาต่อเจ้า

พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงมีเมตตาหรือไม่? เจ้าไม่สับสนมิใช่หรือ?

ในวันนี้ทุกคนที่ไม่สามารถยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าได้ก็ไม่สามารถได้รับการเห็นชอบของพระองค์ได้ และพวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ก็ไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้

จงมองดูทุกสิ่งที่เจ้าทำ และดูสิว่าสามารถนำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้หรือไม่

หากเจ้าไม่สามารถนำทุกสิ่งที่เจ้าทำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้ นี่แสดงให้เห็นว่าเจ้าคือคนทำชั่ว

คนทำชั่วสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้หรือไม่? ทุกสิ่งที่เจ้าทำ ทุกการกระทำ ทุกเจตนา

และทุกปฏิกิริยาควรได้รับการนำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า แม้กระทั่งชีวิตฝ่ายวิญญาณประจำวันของเจ้า—

คำอธิษฐาน ความใกล้ชิดต่อพระเจ้าของเจ้า วิธีการกินและดื่มพระวจนะของพระเจ้าของเจ้า

การสามัคคีธรรมกับพี่น้องชายหญิงของเจ้า และชีวิตของเจ้าภายในคริสตจักร

และการปรนนิบัติของเจ้าในการร่วมงานกัน—

สามารถนำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อการพิณิจิเคราะห์ของพระองค์ได้

การปฏิบัติเช่นนี้เองที่จะช่วยเจ้าให้สัมฤทธิ์ผลการเจริญเติบโตในชีวิต

กระบวนการของการยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของเจ้าเป็นกระบวนการของการชำระให้บริสุทธิ์

ยิ่งเจ้าสามารถยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าได้มากเท่าใด

เจ้าก็ยิ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์มากขึ้นและสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งขึ้นเท่านั้น

เพื่อที่เจ้าจะได้ไม่ถูกชักนำไปสู่การกระทำชั่ว และหัวใจของเจ้าจะมีชีวิตอยู่ในการสถิตของพระองค์

ยิ่งเจ้ายอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระองค์มากเท่าใด

การถูกดูหมิ่นเหยียดหยามของซาตานก็ใหญ่หลวงยิ่งขึ้นเท่านั้น

และความสามารถของเจ้าในการละทิ้งเนื้อหนังก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น

การยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของเจ้าคือเส้นทางของการปฏิบัติที่ผู้คนควรติดตาม

ไม่สำคัญว่าเจ้าจะทำสิ่งใดก็ตาม แม้กระทั่งเมื่อพูดคุยกับพี่น้องชายหญิงของเจ้า

เจ้าสามารถนำการกระทำของเจ้ามาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและแสวงหาการพิณิจิเคราะห์ของพระองค์และ

มุ่งหมายที่จะเชื่อฟังพระเจ้าพระองค์เองได้ นี่จะทำให้สิ่งที่เจ้าปฏิบัติถูกต้องมากขึ้นอย่างมาก

หากเพียงเจ้านำทุกสิ่งที่เจ้าทำมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าเท่านั้น

เจ้าก็จะสามารถเป็นใครบางคนผู้ใช้ชีวิตอยู่ในการสถิตของพระเจ้าได้

พวกที่ปราศจากความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าจะไม่มีวันที่จะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้โดยบริบูรณ์เลย

ผู้คนเยี่ยงนี้คือบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง พวกเขาทะเยอทะยานมากเกินไป

และมีการกบฏอยู่ในตัวพวกเขามากเกินไป

ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาทำให้ตัวพวกเขาเองมีระยะห่างจากพระเจ้าและไม่เต็มใจที่จะยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของ

พระองค์ ผู้คนเยี่ยงนี้ไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้อย่างง่ายดาย
บางคนเลือกวิธีที่พวกเขาจะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าและวิธีที่พวกเขาจะยอมรับพระวณะของพระเจ้า
พวกเขายอมรับพระวณะของพระเจ้าบางส่วนซึ่งสอดคล้องกับมโนคติอันหลงผิดของพวกเขา
ขณะที่ปฏิเสธส่วนเหล่านั้นที่ไม่สอดคล้อง นี่มิใช่การกบฏและการต่อต้านพระเจ้าที่โจ่งแจ้งมากที่สุดหรือ?
หากใครบางคนเชื่อในพระเจ้ามาเป็นเวลาหลายปีโดยปราศจากการได้รับความเข้าใจในพระองค์แม้เพียงน้อยนิด
เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็คือผู้ปราศจากความเชื่อคนหนึ่ง
บรรดาผู้ที่เต็มใจยอมรับการพิณิจิเคราะห์ของพระเจ้าคือผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความเข้าใจในพระองค์
ผู้ที่เต็มใจยอมรับพระวณะของพระองค์ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ได้รับการสืบทอดและพระพรของพระเจ้า
และพวกเขาก็คือผู้ที่ได้รับพระพรมากที่สุด พระเจ้าทรงสาปแช่งพวกที่ไม่มีที่ให้พระองค์ในหัวใจของพวกเขา
และพระองค์ทรงติสอนและทรงลงทัณฑ์ผู้คนเช่นนั้น หากเจ้าไม่รักพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว พระองค์ก็จะทรงลงทัณฑ์เจ้า
และหากเจ้าไม่รับฟังสิ่งที่เราพูด เช่นนั้นแล้ว เราสัญญาว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงลงทัณฑ์เจ้า
จงทดสอบดูหากเจ้าไม่เชื่อ! วันนี้เราอธิบายให้ชัดเจนต่อเจ้าถึงเส้นทางของการปฏิบัติ
แต่การที่เจ้าจะนำไปปฏิบัติหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับเจ้า หากเจ้าไม่เชื่อ หากเจ้าไม่นำไปปฏิบัติ
เจ้าจะเห็นด้วยตัวเจ้าเองว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงพระราชกิจในตัวเจ้าหรือไม่!
หากเจ้าไม่ไล่ตามเสาะหาความเข้าใจในพระเจ้า เช่นนั้นแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงพระราชกิจในตัวเจ้า
พระเจ้าทรงพระราชกิจในบรรดาผู้ที่ไล่ตามเสาะหาและหวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระองค์
ยิ่งเจ้าหวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระเจ้ายิ่งเท่าใด
พระวิญญาณของพระองค์จะทรงพระราชกิจในตัวเจ้ายิ่งเท่านั้น
ยิ่งบุคคลผู้หนึ่งหวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระเจ้ายิ่งเท่าใด
โอกาสที่เขาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าก็จะยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่านั้น
พระเจ้าทรงทำให้บรรดาผู้ที่รักพระองค์อย่างแท้จริงมีความเพียบพร้อม
และพระองค์ทรงทำให้บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีสันติสุขเฉพาะพระพักตร์พระองค์มีความเพียบพร้อม
การหวงแหนความล้ำค่าของพระราชกิจทั้งปวงของพระเจ้า การหวงแหนความล้ำค่าของความรู้แจ้งของพระเจ้า
การหวงแหนความล้ำค่าของการสถิตของพระเจ้า
การหวงแหนความล้ำค่าของการดูแลเอาใจใส่และการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า
การหวงแหนความล้ำค่าของวิธีที่พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นความจริงของเจ้าและจัดเตรียมให้กับชีวิตของเจ้า—ทั้งหมดนี้ล้วนสอดคล้องกับพระทัยของพระเจ้าอย่างเหมาะสมที่สุด
หากเจ้าหวงแหนความล้ำค่าของพระราชกิจของพระเจ้า กล่าวคือ
หากเจ้าหวงแหนความล้ำค่าของพระราชกิจทั้งปวงที่พระองค์ทรงทำกับเจ้า เช่นนั้นแล้ว

พระองค์ก็จะทรงมอบพระพรแก่เจ้า และทรงทำให้ทุกสิ่งที่เป็นของเจ้าเพิ่มทวีคูณ
หากเจ้าไม่หวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงพระราชกิจในตัวเจ้า
แต่พระองค์จะให้พระคุณแก่เจ้าเพียงเล็กน้อยสำหรับความเชื่อของเจ้า
หรืออวยพระพรแก่เจ้าด้วยความมั่งคั่งที่ไม่เพียงพอและมอบความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอแก่ครอบครัวของเจ้า
เจ้าควรเพียรพยายามที่จะทำให้พระวณะของพระเจ้าเป็นความเป็นจริงของเจ้า
และมีความสามารถที่จะทำให้พระองค์พึงพอพระทัยและเป็นที่สมดังพระทัยของพระองค์
เจ้าไม่ควรแค่เพียรพยายามที่จะชื่นชมพระคุณของพระองค์เท่านั้น
ไม่มีสิ่งใดสำคัญสำหรับบรรดาผู้เชื่อมากไปกว่าการได้รับพระราชกิจของพระเจ้า
การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม และการได้กลายเป็นบรรดาผู้ที่ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า
นี่คือเป้าหมายที่เจ้าควรไล่ตามเสาะหา

ทุกสิ่งที่มีมนุษย์ไล่ตามเสาะหาในยุคพระคุณนั้นบัดนี้ล้าสมัยแล้ว
เพราะในปัจจุบันมีมาตรฐานการไล่ตามเสาะหาที่สูงกว่า
สิ่งที่ถูกไล่ตามเสาะหาที่นั่นสูงส่งกว่าและสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า
สิ่งที่ถูกไล่ตามเสาะหาสามารถทำให้สิ่งที่มนุษย์พึงประสงค์อยู่ภายในได้รับความพึงพอใจดีกว่า
หลายยุคหลายสมัยในอดีต พระเจ้าไม่ได้ทรงพระราชกิจกับผู้คนดังที่พระองค์ทรงทำในวันนี้
พระองค์ไม่ได้ตรัสกับพวกเขาเท่าเท่ากับที่พระองค์ตรัสในวันนี้
และข้อพึงประสงค์ของพระองค์ต่อพวกเขาก็มิได้สูงส่งเท่ากับข้อพึงประสงค์ของพระองค์ในวันนี้ด้วย
ที่พระเจ้าตรัสสิ่งเหล่านี้กับพวกเขาในตอนนั้นแสดงให้เห็นว่าเจตนารมณ์สูงสุดของพระเจ้ามุ่งเน้นมาที่เจ้า
มาที่กลุ่มผู้คนกลุ่มนี้ หากเจ้าปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
เช่นนั้นแล้ว ก็จงไล่ตามเสาะหาสิ่งนั้นเสมือนว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของเจ้า ไม่สำคัญว่าเจ้าจะกำลังวิ่งวุ่นไปมา
กำลังสละตัวเจ้าเอง กำลังรับใช้หน้าที่หรือไม่ หรือว่าเจ้าได้รับพระบัญชาของพระเจ้าแล้วหรือไม่ก็ตาม
จุดมุ่งหมายคือการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและการทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้า
คือการสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายเหล่านั้นอยู่เสมอ
หากใครบางคนกล่าวว่าพวกเขาไม่ได้ไล่ตามเสาะหาการมีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าหรือการเข้าสู่ชีวิต
แต่เพียงแค่ไล่ตามเสาะหาสันติสุขและความชื่นบานยินดีทางเนื้อหนังเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว
พวกเขาก็เป็นมนุษย์ที่ตาบอดที่สุด พวกที่ไม่ไล่ตามเสาะหาชีวิตความเป็นจริง
แต่ทว่าไล่ตามเสาะหาเฉพาะชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึงและความปลอดภัยในโลกนี้เท่านั้น
คือผู้ที่ตาบอดที่สุดในบรรดามนุษย์ ดังนั้น ทุกสิ่งที่เจ้าทำ
ควรกระทำไปเพื่อจุดประสงค์ในการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำในตัวผู้คนนั้นเป็นไปเพื่อจัดเตรียมให้แก่พวกเขาตามข้อพึงประสงค์ที่แตกต่างกันไป
ของพวกเขา ยิ่งชีวิตของบุคคลหนึ่งใหญ่โตมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งพึงประสงค์มากขึ้น
และพวกเขาก็ยิ่งไล่ตามเสาะหามากขึ้นเท่านั้น หากเจ้ายังไม่มีการไล่ตามเสาะหาในระยะนี้
นี่พิสูจน์ให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงละทิ้งเจ้าแล้ว
ทุกคนที่ไล่ตามเสาะหาชีวิตจะไม่มีวันถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ละทิ้ง ผู้คนเช่นนั้นไล่ตามเสาะหาอยู่เสมอ
และมีความโหยหาในหัวใจของพวกเขาอยู่เสมอ ผู้คนเช่นนั้นไม่มีวันพอใจกับสิ่งต่างๆ ดังที่พวกเขาเป็นอยู่ ณ
ปัจจุบัน แต่ละระยะของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นมุ่งหมายที่จะสัมฤทธิ์ผลในตัวเจ้า
แต่หากเจ้าเริ่มอึดอัดใจ หากเจ้าไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป
หากเจ้าไม่ยอมรับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกต่อไป เช่นนั้นแล้ว พระองค์ก็จะทรงละทิ้งเจ้าไป
ผู้คนจำเป็นต้องมีการพิณิจพิเคราะห์ของพระเจ้าทุกวัน
พวกเขาจำเป็นต้องมีการจัดเตรียมอันอุดมสมบูรณ์จากพระเจ้าทุกวัน
ผู้คนสามารถรับมือโดยไม่มีการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าทุกวันได้หรือไม่?
หากใครบางคนรู้สึกราวกับว่าพวกเขาไม่สามารถกินหรือดื่มพระวณะของพระเจ้าได้พอเพียงพอตลอดเวลา
หากพวกเขาแสวงหาและหิวกระหายพระวณะของพระเจ้าอยู่เสมอ
พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงพระราชกิจในตัวพวกเขาอยู่เสมอ ยิ่งใครบางคนโหยหามากขึ้นเท่าใด
สิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจะยิ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในการสามัคคีธรรมของพวกเขามากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งใครบางคนแสวงหาความจริงอย่างจริงจังมากขึ้นเท่าใด
พวกเขาก็ยิ่งสัมฤทธิ์ผลเป็นการเติบโตในชีวิตของพวกเขาได้อย่างรวดเร็วมากขึ้นเท่านั้น
โดยทำให้พวกเขามั่งคั่งในประสบการณ์และเป็นผู้อาศัยที่ร่ำรวยในพระนิเวศของพระเจ้า

เหล่าผู้เชื่อฟังพระเจ้าด้วยใจจริงย่อมได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าอย่างแน่นอน

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเปลี่ยนแปลงรายวัน เพิ่มระดับสูงขึ้นทีละขั้น
วิวัฒนาการของวันพรุ่งนี้จะสูงส่งกว่าของวันนี้ ไต่ระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ตลอดเวลา ขึ้นแล้วขึ้นเล่า
พระราชกิจเช่นนี้เองที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม หากผู้คนก้าวตามไม่ทัน
เช่นนั้นแล้ว พวกเขาอาจถูกทิ้งไว้เบื้องหลังได้ตลอดเวลา หากพวกเขาไม่มีใจที่เชื่อฟัง
ก็จะไม่สามารถติดตามไปได้จนสุดปลายทาง ยุคเดิมได้ผ่านพ้นไปแล้ว นี่คือนิยามใหม่ และในยุคใหม่
ย่อมมีงานแบบใหม่ที่ต้องทำ โดยเฉพาะในยุคสุดท้ายซึ่งผู้คนจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
พระเจ้าจะทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ใหม่กว่า อย่างรวดเร็วยิ่งกว่า ดังนั้นเมื่อไรที่เชื่อฟังเสียแล้ว
ผู้คนย่อมจะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะติดตามอย่างพระบาทของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงยึดปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อันใด
ทั้งไม่ได้ทรงถือว่าขั้นตอนใดของพระราชกิจจะไม่มีเปลี่ยนแปลง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำกลับทั้งใหม่กว่าเดิมและสูงส่งขึ้นกว่าเดิมตลอดเวลา ในแต่ละระยะนั้น
พระราชกิจของพระองค์ยังเป็นเรื่องซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้นทุกที
และยังเป็นไปในแนวเดียวกับความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของมนุษย์มากขึ้นทุกที
ผู้คนสามารถบรรลุการแปลงสภาพอุปนิสัยขั้นสูงสุดท้ายของพวกเขาได้หลังจากที่พวกเขาผ่านพระราชกิจดังกล่าวแล้วเท่านั้น
ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิตล่วงมาถึงระดับที่สูงกว่าอย่างไม่เคยเป็น และดังนั้น
พระราชกิจของพระเจ้ายิ่งเพิ่มระดับสูงขึ้นอย่างไม่เคยเป็นในทำนองเดียวกัน
โดยเหตุนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและกลายเป็นเหมาะที่จะให้พระเจ้าทรง
ใช้ได้ ในแง่หนึ่งนั้น
พระเจ้าทรงทำพระราชกิจในหนทางนี้ก็เพื่อจะได้กลับและย้อนรอยมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์
และอีกแง่หนึ่งก็เพื่อนำทางมนุษย์ไปสู่สภาวะที่สูงส่งกว่าและมีความเป็นจริงมากกว่า
เข้าสู่อาณาจักรซึ่งสูงที่สุดของการเชื่อในพระเจ้า เพื่อท้ายที่สุดแล้ว
น้ำพระทัยของพระเจ้าจะสามารถถูกทำจนเสร็จลงไปได้
ทุกคนที่มีธรรมชาติอันไม่เชื่อฟังซึ่งเป็นผู้จงใจต่อต้านนั้น
จะถูกขับออกไปในช่วงระยะนี้ที่พระราชกิจของพระเจ้ามีความฉับไวและกำลังรุกหน้าไปอย่างฮึกโหม
และเฉพาะบรรดาผู้ซึ่งเชื่อฟังอย่างเต็มใจและถ่อมใจตัวเองลงอย่างเปรมปรีดิ์เท่านั้นที่สามารถก้าวหน้าไปได้จน
สุดปลายทางได้ ในพระราชกิจประเภทนี้
พวกเขาทุกคนควรเรียนรู้วิธีที่จะนบนอบและการละวางมโนคติที่หลงผิดของตนเองเสีย
เจ้าควรจะระมัดระวังทุกก้าวอย่างของเจ้า หากประมาทพลาดพลั้ง
แน่นอนว่าเจ้าย่อมจะกลายเป็นผู้ที่ถูกบอปปิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ที่ทำให้พระราชกิจของพระเจ้าหยุดชะงัก ก่อนการก้าวผ่านพระราชกิจช่วงระยะนี้ กฎเกณฑ์และกฎดั้งเดิมของมนุษย์นั้นมีมากเหลือล้น จนถึงขั้นที่ทำให้เขาตื่นเต้นจนควบคุมตัวเองไม่อยู่ ผลลัพธ์ก็คือ เขากลับกลายเป็นทะนงตนและลืมตัวเองไป

เหล่านี้คืออุปสรรคกีดกันทั้งมวลที่คอยกันไม่ให้มนุษย์ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า พวกมันเป็นศัตรูต่อความรู้ของมนุษย์ในเรื่องพระเจ้า

การที่ผู้คนไร้ทั้งความเชื่อฟังในหัวใจและความถวิลหาความจริงนับเป็นภาวะอันตราย หากเจ้าบนอบเฉพาะพระราชกิจและพระวาทะที่ธรรมดาเรียบง่าย และไม่สามารถยอมรับสิ่งใดที่ลุ่มลึกกว่า เช่นนั้นเจ้าก็เป็นผู้ที่เกาะติดอยู่กับหนทางเก่าๆ และไม่สามารถก้าวทันพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา หากเจ้าเชื่อฟังพระราชกิจของพระเจ้าอย่างมากมายในระยะหนึ่ง แต่ในระยะถัดมาความเชื่อฟังของเจ้าต่อพระราชกิจของพระองค์อยู่ในระดับที่ต่ำ หรือเจ้าไม่มีความสามารถในการเชื่อฟัง เช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็จะทรงผละทิ้งเจ้าไป

หากเจ้าก้าวทันพระเจ้าในขณะที่พระองค์ทรงอยู่ในขั้นตอนนี้ เจ้าก็ต้องก้าวให้ทันต่อไปเมื่อพระองค์ขยับสูงขึ้นไปด้วย

เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเป็นใครบางคน que เชื่อฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในเมื่อเจ้าเชื่อในพระเจ้า เจ้าก็ต้องคงมั่นสม่ำเสมอในความเชื่อฟัง

เจ้าไม่สามารถเชื่อฟังเพียงในยามที่เจ้ายินดีและไม่เชื่อฟังในยามที่เจ้าไม่ยินดี

การเชื่อฟังประเภทนี้ไม่เป็นที่สรรเสริญโดยพระเจ้า

หากพวกเจ้าไม่สามารถก้าวทันพระราชกิจใหม่ที่เราสามักศีลธรรม และยังยึดมั่นอยู่กับคติพจน์เดิมทั้งหลายต่อไป แล้วจะมีความก้าวหน้าในชีวิตของเจ้าได้อย่างไร?

พระราชกิจของพระเจ้านั้นก็เพื่อจัดหาให้แก่เจ้าโดยผ่านทางพระวาทะของพระองค์

เมื่อเจ้าเชื่อฟังและยอมรับพระวาทะของพระองค์

แน่นอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมจะทรงกระทำพระราชกิจในตัวเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจตามที่เรารู้ได้อย่างแม่นยำ โดยทำอย่างที่เราได้กล่าวไว้

แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงพระราชกิจในตัวเจ้าโดยพลัน

เราปล่อยความสว่างใหม่ประการหนึ่งเพื่อให้พวกเจ้ามาลองดู เพื่อนำพาพวกเจ้าเข้ามาสู่ความสว่างแห่งปัจจุบัน และเมื่อเจ้าเดินเข้าสู่ความสว่างนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงพระราชกิจในตัวเจ้าทันที

มีบางคนนี้อาจพูดด้วยความดิ่งดันหัวแข็งว่า “ข้าจะไม่ทำสิ่งที่ท่านบอกจนเสร็จสิ้นแน่ๆ” ถ้าเป็นกรณีนั้น เราขอบอกกับเจ้าว่าบัดนี้เจ้าได้มาสู่ปลายทางแล้ว เจ้าตายซากไปแล้ว และไม่มีชีวิตอีกต่อไปแล้ว ฉะนั้น

ในการผ่านประสบการณ์กับการแปลงสภาพอุปนิสัยนั้น

ไม่มีอะไรสำคัญยิ่งไปกว่าการก้าวให้ทันความสว่างปัจจุบัน

พระวิญญูณบริสุทธฺิ์ไม่เพียงทรงกระทำพระราชกิจเฉพาะในตัวผู้คนบางคนที่พระเจ้าทรงใช้

แต่ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ทรงกระทำในผู้คนในคริสตจักรด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงกระทำพระราชกิจในใครก็ได้ทั้งสิ้น

พระองค์อาจทรงกระทำพระราชกิจในตัวเจ้าในระหว่างช่วงเวลาปัจจุบัน

และเจ้าก็จะได้ประสบการณ์กับพระราชกิจนี้ ในช่วงเวลาถัดไป พระองค์อาจทรงกระทำพระราชกิจในตัวคนอื่น

ซึ่งเจ้าต้องรีบกระวีกระวาดติดตามทันที ยิ่งเจ้าติดตามความสว่างปัจจุบันได้อย่างใกล้ชิดมากขึ้นเท่าไร

ชีวิตเจ้าก็ยิ่งเติบโตได้มากขึ้นเท่านั้น ไม่ว่าบางคนนั้นจะเป็นบุคคลที่มีกิริยามารยาทอย่างไรก็ตาม

หากพระวิญญูณบริสุทธฺิ์ทรงพระราชกิจในตัวพวกเขา เจ้าก็ต้องติดตามพวกเขา

จงเปิดรับประสบการณ์ของพวกเขาโดยผ่านทางประสบการณ์ของเจ้าเอง แล้วเจ้าจะยังได้รับสิ่งที่สูงกว่ำนั้น

เมื่อทำดังนั้น เจ้าก็จะยิ่งก้าวหน้าเร็วขึ้น

นี่คือเส้นทางแห่งการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมและเป็นวิถีทางที่ทำให้ชีวิตเติบโต

เส้นทางสู่การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมนั้น

จะไปถึงได้ก็ด้วยการเชื่อฟังของเจ้าที่มีต่อพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิ์

เจ้าไม่รู้หรือว่าพระเจ้าจะทรงปรับปรุงเจ้าให้สมบูรณ์แบบโดยผ่านทางคนประเภทไหน

หรือพระองค์จะทรงอนุญาตให้เจ้าได้รับหรือเห็นสิ่งทั้งหลายผ่านทางบุคคลประเภทไหน เหตุการณ์แบบไหน

หรือสิ่งใด หากเจ้าสามารถเหยียบย่างลงบนร่องครรลองที่ถูกต้องนี้ได้

ก็แสดงว่ามีหวังอย่างมากที่เจ้าจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า แต่หากเจ้าทำไม่ได้

นั้นแสดงว่าอนาคตของเจ้านั้นช่างสิ้นหวัง ไร้ซึ่งความสว่าง ทันทีที่เจ้าเริ่มเดินบนร่องครรลองที่ถูกต้อง

เจ้าจะได้รับวิวรรณ์ในทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าพระวิญญูณบริสุทธฺิ์จะทรงให้วิวรรณ์แก่คนอื่นอย่างไร

หากเจ้าเดินหน้าไปบนพื้นฐานความรู้ของพวกเขาเพื่อผ่านประสบการณ์กับสิ่งทั้งหลายด้วยตนเอง

แล้วประสบการณ์นี้ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเจ้า

และเจ้าก็จะสามารถอาศัยประสบการณ์นี้ไปจัดหาให้กับผู้อื่นได้

บรรดาผู้ที่จัดหาให้ผู้อื่นได้แค่คำพูดที่ท่องจำมาแบบนกแก้วนกขุนทองคือผู้คนที่ไม่มีประสบการณ์อันใด

เจ้าต้องเรียนรู้ที่จะค้นหาหนทางแห่งการฝึกฝนปฏิบัติผ่านความรู้แจ้งและการให้ความกระจ่างของผู้อื่น

ก่อนที่เจ้าจะสามารถเริ่มพูดถึงประสบการณ์หรือความรู้ที่แท้จริงของเจ้าได้

นี่จะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของเจ้ามากกว่า ดังนั้น

เจ้าจึงควรผ่านประสบการณ์โดยการเชื่อฟังทั้งหมดที่มาจากพระเจ้า

เจ้าควรแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่งและเรียนรู้บทเรียนในทุกสรรพสิ่ง
เพื่อที่ชีวิตของเจ้าอาจได้เติบโต การปฏิบัติเช่นนี้ให้ความก้าวหน้าที่รวดเร็วที่สุด

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้า
และทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางความเชื่อของเจ้า

เจ้าเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมอย่างแท้จริงหรือไม่

หากเจ้าเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าอย่างแท้จริง

เจ้าก็ย่อมจะมีความกล้าที่จะปิดบังเนื้อหนังของเจ้า เจ้าย่อมจะสามารถทำตามพระวณะของพระเจ้าได้

และเจ้าจะไม่เลื่อยขาหรืออ่อนแอ เจ้าจะสามารถเชื่อฟังทั้งหมดที่มาจากพระเจ้าได้

และการกระทำทั้งหมดของเจ้า ไม่ว่าจะทำในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัว ย่อมจะสามารถนำเสนอต่อพระเจ้าได้

หากเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งซื่อสัตย์ และนำความจริงมาปฏิบัติในทุกสรรพสิ่ง เช่นนั้นแล้ว

เจ้าก็จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

ผู้คนซึ่งเต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมที่ต่อหน้าคนอื่นทำอย่างหนึ่งแต่ลับหลังทำอีกอย่างหนึ่ง

ไม่ได้เต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม พวกเขาทั้งหมดเป็นบุตรแห่งความพินาศและการทำลายล้าง

พวกเขาไม่ได้เป็นของพระเจ้า แต่เป็นของซาตาน พวกเขาไม่ใช่ผู้คนประเภทที่พระเจ้าทรงเลือกสรร!

หากการกระทำและพฤติกรรมของเจ้าไม่สามารถนำเสนอเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้

หรือได้รับการพิจารณาโดยพระวิญญาณของพระเจ้าได้ นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่ามีบางอย่างผิดปกติกับเจ้า

เพียงแค่ว่าเจ้ายอมรับการพิพากษาและการติสอนของพระเจ้า และใส่ใจต่อการแปลงสภาพอุปนิสัยของเจ้า

เจ้าก็จะสามารถเหยียบย่ำลงบนเส้นทางสู่การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้

หากเจ้าเต็มใจรับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าและเต็มใจทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว

เจ้าก็ควรเชื่อฟังพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า โดยไม่ร้องทุกข์แม้แต่สักคำ

และโดยปราศจากการทักท้วงเอาเองที่จะประเมินหรือคัดสินพระราชกิจของพระเจ้า

เหล่านี้คือข้อพึงประสงค์ขั้นต่ำสุดสำหรับการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

ข้อพึงประสงค์ที่จำเป็นสำหรับบรรดาผู้แสวงหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้านี้คือ

ปฏิบัติด้วยหัวใจที่รักพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง อะไรหรือที่หมายถึงการที่จะปฏิบัติด้วยหัวใจที่รักพระเจ้า?

มันมีความหมายว่าทุกการกระทำและพฤติกรรมของเจ้าสามารถถูกนำเสนอเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้

และเนื่องจากเจ้ามีเจตนาที่ถูกดอง ไม่ว่าจะการกระทำของเจ้าจะถูกหรือผิดก็ตาม

เจ้าก็ไม่หวั่นกลัวที่จะแสดงให้พระเจ้าทอดพระเนตรหรือให้พี่น้องชายหญิงของเจ้าได้เห็นเจตนาเหล่านั้น

และเจ้ากล้าที่จะสาบานคำปฏิญาณเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าด้วย เจ้าต้องนำเสนอทุกเจตนา ความคิด

และแนวคิดของเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อการพินิจพิเคราะห์ของพระองค์

หากเจ้าฝึกฝนปฏิบัติและเข้าสู่ในหนทางนี้ เช่นนั้นแล้ว ความก้าวหน้าในชีวิตของเจ้าก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว

เนื่องจากเจ้าเชื่อในพระเจ้า เจ้าต้องเชื่อในพระวาทะทั้งหมดของพระเจ้าและในพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ ซึ่งพูดได้ว่า ในเมื่อเจ้าเชื่อในพระเจ้า เจ้าก็ต้องเชื่อฟังพระองค์ หากเจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้

ก็ย่อมไม่สำคัญแล้วว่าเจ้าจะเชื่อในพระเจ้าหรือไม่ หากเจ้าเชื่อในพระเจ้ามาเป็นเวลาหลายปี

แต่ไม่เคยเชื่อฟังพระองค์ และไม่ยอมรับพระวาทะของพระองค์อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

แต่กลับขอให้พระเจ้าทรงบนอบต่อเจ้าและทรงกระทำตามมโนคติที่หลงผิดของเจ้า

เจ้าก็คือกบฏตัวร้ายที่สุดในบรรดาทั้งหมด เจ้าก็คือผู้ปราศจากความเชื่อคนหนึ่งนั่นเอง

ผู้คนเช่นนั้นจะเชื่อฟังพระราชกิจและพระวาทะของพระเจ้าซึ่งไม่ประจวบพ้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ไ

ได้อย่างไรกัน? ที่เป็นกบฏที่สุดในบรรดาทั้งหมดก็คือพวกที่เยาะเย้ยทำทนายและด่าทอพระเจ้าโดยเจตนา

พวกเขาเป็นศัตรูของพระเจ้าพวกต่อต้านพระคริสต์

ท่าทีของพวกเขาไม่เป็นมิตรต่อพระราชกิจใหม่ of พระเจ้าเสมอ

พวกเขาไม่มีความเอนเอียงแม้แต่น้อยนิดที่จะบนอบ ทั้งยังไม่เคยบนอบหรือถ่อมใจตนเองอย่างเปรมปรีดี

พวกเขายกย่องตนเองต่อหน้าผู้อื่นและไม่เคยยอมบนอบต่อผู้ใด เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

พวกเขาพิจารณาว่าตนเองนั้นเก่งที่สุดในเรื่องการประกาศพระวาทะ

และมีทักษะสูงสุดในการทำงานให้เกิดผลในผู้อื่น พวกเขาไม่เคยทิ้งขว้าง “ชุมทรัพย์” ที่ตนครอง

แต่ปฏิบัติต่อชุมทรัพย์เหล่านั้นเฉกเช่นมรดกตกทอดของครอบครัวสำหรับนั้สการ เพื่อประกาศต่อผู้อื่นไปทั่ว

และใช้ชุมทรัพย์เหล่านั้นเพื่ออบรมสั่งสอนพวกคนโง่เขลาที่ชื่นชมพวกเขา

ในคริสตจักรมีผู้คนแบบนี้อยู่ไม่น้อยทีเดียวจริงๆ อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาเป็น “วีรบุรุษผู้มีอาจมีผู้ใดพิชิตได้”

รุ่นแล้วรุ่นเล่าที่ผ่านมาพักแรมในบ้านของพระเจ้า พวกเขาถือการประกาศพระวาทะ (คำสอน)

เป็นหน้าที่อันสูงส่งที่สุดของพวกเขา ปีแล้วปีเล่า รุ่นแล้วรุ่นเล่า พวกเขาอยู่กับการบังคับใช้หน้าที่

“อันศักดิ์สิทธิ์และมีอาจฝ่าฝืนได้” ของตนอย่างกร้าวแกร่ง ไม่มีใครกล้าแตะพวกเขา

ไม่แม้แต่คนเดียวที่กล้าด่าทอพวกเขาอย่างเปิดเผย พวกเขากลายเป็น “กษัตริย์” ในพระนิเวศของพระเจ้า

อาละวาดเฟ้นผ่านขณะที่พวกเขาปฏิบัติอย่างเผด็จการกับผู้อื่นมายุคแล้วยุคเล่า

ปีศาจฝูงนี้พยายามหาทางร่วมมือกันรื้อทำลายงานของเรา

เราสามารถยอมให้มารมีชีวิตพวกนี้ดำรงอยู่ต่อหน้าต่อตาเราได้อย่างไรกันเล่า?

แม้แต่บรรดาผู้ที่เชื่อฟังเพียงครึ่งใจก็ยังไม้อาจรอดไปถึงปลายทางได้

นับประสาอะไรกับพวกเผด็จการเหล่านี้ที่ไม่มี ความเชื่อฟังแม้เพียงน้อยนิดในหัวใจ!

พระราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ได้รับอย่างง่ายดาย แม้จะใช้สรรพกำลังทั้งหมดที่พวกเขามี

มนุษย์ก็สามารถได้รับเพียงบางส่วนเท่านั้น

ซึ่งก็เปิดโอกาสให้พวกเขาได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมในท้ายที่สุด เช่นนั้นแล้ว

บรรดาภูตหลานของหัวหน้าทูตสวรรค์ที่พยายามหาทางทำลายพระราชกิจของพระเจ้าล่ะว่อย่างไร?

พวกเขายังมีความหวังน้อยสักเท่าใดที่จะได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า

จุดประสงค์ของเราในการทำงานแห่งการพิชิตชัยนั้นไม่ใช่เพื่อที่จะพิชิตเพื่อประโยชน์แห่งการพิชิตชัยแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่พิชิตเพื่อที่จะเปิดเผยความชอบธรรมและความไม่ชอบธรรม

ที่จะได้มาซึ่งข้อพิสูจน์สำหรับการลงโทษมนุษย์ ที่จะกล่าวโทษคนเลว และยิ่งกว่านั้น

ที่จะพิชิตเพื่อประโยชน์ของการทำให้ผู้ที่เต็มใจเชื่อฟังนั้นมีความเพียบพร้อม ในตอนจบนั้น

ทั้งหมดจะถูกแยกไปตามประเภท

และผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมก็คือผู้ที่ความคิดและแนวคิดของพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อฟัง

นี่คืองานที่จะถูกทำให้สำเร็จลุล่วงในท้ายที่สุด ขณะเดียวกัน

พวกที่มีทุกการกระทำเป็นการกบฏก็จะถูกลงโทษและถูกส่งไปเผาผลาญในกองเพลิง

เป็นวัตถุทั้งหลายที่ถูกสาปแช่งชั่ววันรันดร์ เมื่อเวลานั้นมาถึง บรรดา “วีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่และมีอำนาจมีผู้ใดพิชิตได้”

แห่งยุคอดีตกาลจะกลายเป็น “ผู้ขี้ขลาดที่ไร้สมรรถภาพและอ่อนแอ” ที่ต่ำช้าและถูกลบเลือนมากที่สุด

สิ่งนี้เท่านั้นที่จะแสดงตัวอย่างทุกแง่มุมของความชอบธรรมของพระเจ้าและพระอุปนิสัยของพระองค์ที่มนุษย์มี อาจทำให้ขุนเคืองได้เลย และสิ่งนี้เท่านั้นที่สามารถประโลมความเกลียดชังในหัวใจของเราได้

พวกเจ้าไม่เห็นด้วยหรือหรือว่าเรื่องนี้ช่างสมเหตุผลไปทั้งหมดทั้งสิ้น

ไม่ใช่ทุกคนที่ผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือผู้ที่อยู่ในกระแสนี้สามารถได้รับชีวิตได้ ชีวิตไม่ใช่สมบัติร่วมที่มนุษยชาติทั้งมวลแบ่งปันกัน

และการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยก็ไม่ใช่สิ่งที่ผู้คนทั้งผองสัมผัสได้โดยง่าย

การนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้าต้องเป็นจริงและมีการปฏิบัติจริง และจะต้องถูกนำไปใช้ในชีวิต

การนบนอบเพียงผิวเผินอย่างเดียวไม่อาจได้รับการสรรเสริญจากพระเจ้าได้

และการเชื่อฟังแค่แง่มุมผิวเผินของพระวามะของพระเจ้าโดยไม่ได้มุ่งเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของตนนั้น

ก็ไม่ได้เป็นไปตามพระทัยพระเจ้า

การเชื่อฟังพระเจ้าและการนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้านั้นคือสิ่งเดียวกันและเหมือนกัน

บรรดาผู้ที่นบนอบเฉพาะต่อพระเจ้าแต่ไม่ใช่ต่อพระราชกิจของพระองค์นั้นไม่อาจนับเป็นผู้ที่เชื่อฟังได้

นับประสาอะไรกับพวกที่ไม่ได้นบนอบอย่างแท้จริงแต่เพียงประจบสอพลอภายนอกเท่านั้น

บรรดาผู้ที่นบนอบต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงสามารถจะได้รับผลดีจากพระราชกิจของพระเจ้าและสัมผัสกับความเข้าใจเรื่องพระอุปนิสัยและพระราชกิจของพระองค์ เฉพาะผู้คนแบบนี้เท่านั้นที่นบนอบต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง

ผู้คนเช่นนี้สามารถก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงใหม่และได้รับความรู้ใหม่จากพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

เฉพาะผู้คนเหล่านี้เท่านั้นที่ได้รับการสรรเสริญโดยพระเจ้า

เฉพาะผู้คนเหล่านี้เท่านั้นที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และมีแต่พวกเขาเหล่านี้เท่านั้นที่อุปนิสัยของตนได้มีการเปลี่ยนแปลง

บรรดาผู้ที่ได้รับการสรรเสริญโดยพระเจ้าคือผู้ที่นับนอบต่อพระเจ้า

และต่อพระวาจาและพระราชกิจของพระองค์อย่างเปรมปรีดิ์ เฉพาะผู้คนที่กล่าวเช่นนั้นที่อยู่ในทางชอบธรรม

มีแต่ผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่ต้องการพระเจ้าอย่างจริงจัง และแสวงหาพระเจ้าอย่างจริงจัง

สำหรับบรรดาผู้คนที่เพียงแต่พูดถึงความเชื่อในพระเจ้าด้วยปากของตน

แต่ในทางการกระทำกลับสาปแช่งพระองค์ พวกเขาคือคนที่สวมหน้ากาก ผู้มีน้ำพิษของงูร้ายในตัว

พวกเขาเป็นผู้คิดคดทรยศที่เลวร้ายที่สุด ไม่ช้าก็เร็ว พวกตัววายร้ายเหล่านี้จะถูกฉีกหน้ากากออก

นี่ไม่ใช่เวลาที่ทำอยู่ในทุกวันนี้หรือ? คนเลวย่อมเลวเสมอ และจะไม่มีทางหนีรอดวันแห่งการลงโทษได้

พองมนุษย์ที่ดีย่อมดีงามเสมอ และจะได้รับการเปิดเผยเมื่อพระราชกิจของพระเจ้ามาถึงบทวสาน

ไม่มีคนเลวสักคนเดียวที่จะถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม และไม่มีคนชอบธรรมสักคนเดียวที่จะนับเป็นคนเลว

เราจะปล่อยให้นุษย์คนใดถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ หรือ?

เมื่อชีวิตเจ้าก้าวหน้าไป เจ้าต้องมีการเข้าสู่ใหม่ และความรู้ความเข้าใจใหม่ลึกซึ้งที่สูงส่งขึ้นเสมอ

ซึ่งลึกซึ้งขึ้นในทุกย่างก้าว นี่คือนิสัยที่มวลมนุษยชาติควรเข้าสู่ โดยผ่านการเข้าสนิท การฟังเทศนา

การอ่านพระวาจาของพระเจ้า หรือรับมือเรื่องบางอย่าง

เจ้าจะได้รับความรู้ความเข้าใจลึกซึ้งใหม่และความรู้แจ้งใหม่ และจะไม่ดำรงชีวิตอยู่ในกฎเกณฑ์เก่าๆ

และกาลสมัยเก่าๆ เจ้าจะดำรงชีวิตอยู่ในความสว่างใหม่เสมอ และจะไม่หลงผิดจากพระวาจาของพระเจ้า

นี่คือความหมายของการเริ่มต้นเดินในร่องครรลองที่ถูกดัด การจำราคาแค่ในระดับฉาบฉวยนั้นจะใช้ไม่ได้ผล

ทุกๆ วัน พระวาจาของพระเจ้าจะเข้าสู่อาณาจักรที่สูงขึ้น และสิ่งใหม่ทั้งหลายจะปรากฏขึ้นทุกวัน

และมนุษย์ก็เช่นกัน จะต้องเปิดรับการเข้าสู่ใหม่ทุกๆ วัน เมื่อพระเจ้าตรัส

พระองค์ทรงนำพาดอกผลมาสู่ทั้งหมดที่พระองค์ได้ตรัสไป และหากเจ้าตามไม่ทัน เจ้าก็จะล่าหลัง

เจ้าต้องลงลึกในการอธิษฐานมากขึ้น การกินและดื่มพระวาจาของพระเจ้านั้นจะเป็นแค่เรื่องกินเวลาไม่ได้

จงลงลึกให้มากขึ้นในความรู้แจ้งและความกระจ่างที่เจ้าได้รับ

และมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการทั้งหลายของเจ้าจะต้องค่อยๆ ล่าถอยไปเรื่อยๆ

เจ้ายังจะต้องเสริมความแข็งแกร่งให้กับการวินิจฉัยของเจ้าด้วยเช่นกัน และไม่ว่าเจ้าจะเผชิญสิ่งใดก็ตาม

เจ้าจะต้องมีความคิดของตัวเองในเรื่องนั้นและมีมุมมองของตัวเอง

เจ้าต้องได้รับความรู้ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายภายนอกและจับความเข้าใจแก่นของประเด็นปัญหาอัน

ใดก็ตามโดยการเข้าใจบางสิ่งบางอย่างในฝ่ายวิญญาณ หากเจ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้พร้อมอยู่ในตัว
เจ้าจะสามารถนำคริสตจักรได้อย่างไร?

หากเจ้าเพียงแต่พูดถึงตัวอักษรและคำสอนโดยปราศจากความเป็นจริงอันใด

และไม่มีหนทางแห่งการฝึกฝนปฏิบัติ เจ้าก็จะเอาตัวรอดไปได้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ

มันอาจพอเป็นที่ยอมรับได้อย่างจำกัดเมื่อพูดกับบรรดาผู้เชื่อใหม่ แต่เมื่อเวลาผ่านไป

เมื่อบรรดาผู้เชื่อใหม่มีประสบการณ์บางอย่างจริงๆ แล้ว เจ้าก็จะไม่สามารถจัดหาให้กับพวกเขาได้อีกต่อไป

แล้วเจ้าจะเหมาะสำหรับให้พระเจ้าใช้ได้อย่างไร? หากปราศจากความรู้แจ้งใหม่ เจ้าย่อมทำงานไม่ได้

บรรดาผู้ที่ไม่มีความรู้แจ้งใหม่คือผู้ที่ไม่รู้วิธีผ่านประสบการณ์

และผู้คนเช่นนั้นไม่มีวันได้รับความรู้ใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ และในเรื่องของการจัดหาให้แก่ชีวิต

พวกเขาย่อมไม่มีวันสามารถทำหน้าที่ของตนเองได้เลย

และพวกเขาไม่มีทางที่จะเหมาะสำหรับการใช้ของพระเจ้าด้วย ผู้คนประเภทนี้ไม่มีอะไรดีเลย

เป็นแค่เศษขยะเท่านั้น ในความจริง

ผู้คนเช่นนี้ไร้ความสามารถอย่างทั้งหมดทั้งสิ้นที่จะทำหน้าที่ของตนในงานได้เลย พวกเขาล้วนไม่มีอะไรดีเลย

ไม่เพียงแต่พวกเขาล้มเหลวในการทำหน้าที่ของตนเท่านั้น แต่จริงๆ

แล้วพวกเขายังสร้างความตึงเครียดที่ไม่จำเป็นต่อคริสตจักรเป็นอย่างมากอีกด้วย เราขอเตือนสติให้

“ผู้อาวุโสที่หน้าเคารพ” เหล่านี้รับออกจากคริสตจักรเสีย เพื่อที่ผู้อื่นจะไม่จำเป็นต้องมองดูเจ้าอีกต่อไป

ผู้คนประเภทนี้ไม่มีความเข้าใจเรื่องงานใหม่และเต็มไปด้วยมโนคติที่หลงผิดอันไม่สิ้นสุด

พวกเขาไม่ได้ทำหน้าที่อะไรเลยในคริสตจักร ตรงกันข้าม

พวกเขาก่อความเดือดร้อนรำคาญและแพร่ความคิดแง่ลบไปทั่ว

กระทั่งถึงจุดที่มีส่วนร่วมในการประพฤติปฏิบัติที่ผิดและก่อความรบกวนในทุกลักษณะในคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บรรดาผู้ที่ขาดการแยกแยะเกิดความสับสนและความระส่ำระสาย มารที่มีชีวิตเหล่านี้

วิญญาณชั่วเหล่านี้ควรออกจากคริสตจักรโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

มิฉะนั้นอาจเสี่ยงต่อการที่คริสตจักรจะมีภัยก็เพราะเจ้า เจ้าอาจไม่เกรงกลัวพระราชกิจของพระเจ้าของวันนี้

ทว่าเจ้าไม่เกรงกลัวการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้าในวันพรุ่งนี้หรือ?

มีผู้คนจำนวนมากในคริสตจักรที่เป็นพวกเอาเปรียบ

และอีกมากที่เป็นหมาป่าที่พยายามหาหนทางขัดจังหวะพระราชกิจปกติของพระเจ้า

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปีศาจที่ถูกส่งมาโดยกษัตริย์ปีศาจ เป็นหมาป่าชั่วร้ายที่จ้องสวาปามลูกแกะที่ไร้เดียงสา

หากผู้คนประเภทที่ว่าเหล่านี้ไม่ถูกขับออกไป พวกเขาจะกลายเป็นปรสิตรบกวนคริสตจักร

เป็นมอดปลวกที่สวาปามของถวาย ไม่ช้าก็เร็ว วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อพวกหนอนแมลงที่น่าเหยียดหยาม
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดำซา และนำผลักไสเหล่านี้จะถูกลงโทษ!

ยุคแห่งราชอาณาจักรคือยุคพระวณะ

ในยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อเริ่มต้นยุคใหม่
เพื่อเปลี่ยนวิถีทางที่พระองค์ทรงใช้ปฏิบัติงาน และเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของทั้งยุค
นี่คือหลักการซึ่งพระเจ้าทรงใช้ปฏิบัติงานในยุคพระวณะ
พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อพุดจากมมมมมที่ต่างออกไป เพื่อที่มนุษย์อาจได้เห็นพระเจ้าอย่างแท้จริง
ผู้ทรงเป็นพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์
และอาจสามารถมองเห็นพระปรีชาญาณและความมหัศจรรย์ของพระองค์
พระราชกิจเช่นนั้นทำไปเพื่อให้สัมฤทธิ์เป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นในการพิชิตมนุษย์
การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และการกำจัดมนุษย์
ซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงของการใช้พระวณะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจในยุคพระวณะ
โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้ ผู้คนจึงได้มารู้จักกับพระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า
แก่นแท้ของมนุษย์ และสิ่งที่มนุษย์ควรเข้าสู่ โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำในยุคพระวณะจะถูกนำไปสู่การบังเกิดผลโดยครบถ้วนบริบูรณ์
โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้ ผู้คนได้ถูกตีแผ่ ถูกกำจัด และถูกทดสอบ ผู้คนได้เห็นพระวณะของพระเจ้า
ได้ยืนพระวณะเหล่านี้ และระลึกได้ถึงการดำรงอยู่ของพระวณะเหล่านี้ ผลก็คือ
พวกเขาได้มาเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้า ในฤทธานุภาพสูงสุดและพระปรีชาญาณของพระเจ้า
รวมทั้งในความรักของพระเจ้าที่มีให้กับมนุษย์ และความปรารถนาของพระองค์ที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด คำว่า
“พระวณะ” อาจฟังดูเรียบง่ายและธรรมดาสามัญ
แต่พระวณะที่กล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์นั้นแสนสะเทือนจักรวาล
พระวณะเหล่านั้นแปลงสภาพหัวใจของผู้คน แปลงสภาพมโนคติที่หลงผิดและอุปนิสัยแต่เดิมของพวกเขา
และแปลงสภาพหนทางที่โลกทั้งโลกเคยปรากฏ ตลอดหลายยุคหลายสมัยมานั้น
มีเพียงพระเจ้าของวันนี้เท่านั้นที่ได้ทรงพระราชกิจด้วยวิธีนี้
และมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ตรัสด้วยเหตุนี้และเสด็จมาช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเหตุนี้ จากเวลานี้ไป
มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวณะของพระเจ้า
ได้รับการเลี้ยงและจัดหาให้โดยพระวณะของพระองค์ ผู้คนใช้ชีวิตในโลกแห่งพระวณะของพระเจ้า
ท่ามกลางคำสาปแช่งและพระพรของพระวณะของพระเจ้า
และมีผู้คนมากกว่านั้นอีกที่ได้มาใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การพิพากษาและการติสอนของพระวณะของพระองค์
พระวณะเหล่านี้และพระราชกิจนี้ล้วนแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อความรอดของมนุษย์
เพื่อประโยชน์ต่อการทำให้น้ำพระทัยพระเจ้าลุล่วง

และเพื่อประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงรูปสัณฐานดั้งเดิมของโลกแห่งการทรงสร้างเดิม
พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกโดยใช้พระวณะ พระองค์ทรงนำทางผู้คนทั่วทั้งจักรวาลโดยใช้พระวณะ
และพระองค์ทรงพิชิตและช่วยพวกเขาให้รอดโดยใช้พระวณะ ในท้ายที่สุดแล้ว
พระองค์จะทรงใช้พระวณะเพื่อนำพาโลกเดิมทั้งโลกไปสู่บัพทวาร
ด้วยเหตุนี้จึงจะเป็นการทำให้แผนการบริหารจัดการของพระองค์สำเร็จครบถ้วนบริบูรณ์
ตลอดยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์
และเพื่อสัมฤทธิ์ผลลัพท์ของพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ได้ทรงทำการอัศจรรย์หรือแสดงการปาฏิหาริย์ต่างๆ
แต่เพียงแค่ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ผ่านพระวณะเท่านั้น เพราะพระวณะเหล่านี้
มนุษย์จึงได้รับการบำรุงเลี้ยงและการจัดหา และได้รับความรู้และประสบการณ์ที่แท้จริง ในยุคพระวณะ
มนุษย์ได้รับพระพรมากเป็นพิเศษ
เขาไม่ได้ทนทุกข์จากความเจ็บปวดทางร่างกายและแค่เพียงชื่นชมการจัดหาอัน โอบอ้อมอารีจากพระวณะของพ
พระเจ้า โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหาอย่างมีดบอดหรือเดินทางไกลไปข้างหน້อย่างมีดบอด
จากท่ามกลางความสวาทของเขา เขาเห็นการทรงปรากฏของพระเจ้า
ได้ยินพระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์เอง ได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงจัดหาให้
และเฝ้ามองพระองค์ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ด้วยพระองค์เอง
เหล่านี้คือสิ่งที่ผู้คนแห่งยุคสมัยทั้งหลายในอดีตไร้ความสามารถที่จะได้ชื่นชม
และสิ่งเหล่านี้คือพระพรที่พวกเขาไม่มีทางที่จะได้รับเลย
พระเจ้าได้ทรงตัดสินใจพระทัยแน่วแน่ที่จะทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์
และไม่ว่าพระองค์จะตรัสออกมาจากมุมมองด้านใด
ทั้งหมดล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม
พระวณะที่ตรัสจากมุมมองของพระวิญญาณนั้นยากที่ผู้คนจะเข้าใจ
พวกเขาไม่มีวิถีทางในการค้นพบเส้นทางที่จะปฏิบัติ
เพราะความสามารถของพวกเขาในการทำความเข้าใจนั้นถูกจำกัด พระราชกิจของพระเจ้าสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกัน
และในการดำเนินแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจนั้นพระองค์ทรงมีจุดประสงค์ของพระองค์เอง นอกจากนี้
การที่พระองค์ตรัสจากมุมมองซึ่งแตกต่างออกไปนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งขาด
เพราะด้วยการทำเช่นนั้นเท่านั้นพระองค์จึงจะทรงสามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้
หากพระองค์ทรงต้องเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากมุมมองของพระวิญญาณเพียงเท่านั้น
ก็คงไม่มีทางที่จะดำเนินช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระเจ้าให้เสร็จสิ้นได้ จากกระแสเสียงซึ่งพระองค์ตรัส

เจ้าสามารถเห็นได้ว่าพระองค์ทรงมุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้คนกลุ่มนี้ครบบริบูรณ์
ดังนั้นอะไรเล่าที่ควรเป็นขั้นตอนแรกสำหรับแต่ละคนในหมู่ผู้ที่ปรารถนาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม?
เหนือสิ่งอื่นใด เจ้าต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า วันนี้ วิธีการใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้วในพระราชกิจของพระเจ้า
ยุคสมัยได้เปลี่ยนผ่านแล้ว วิธีที่พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจก็ได้เปลี่ยนไปเช่นกัน
และวิธีการซึ่งพระเจ้าตรัสก็แตกต่างออกไป วันนี้
ไม่เพียงแต่วิธีการของพระราชกิจของพระองค์ได้เปลี่ยนไปเท่านั้น แต่ยุคสมัยก็ได้เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน
บัดนี้เป็นยุคแห่งราชอาณาจักร ยุคนี้ยังเป็นยุคแห่งการรักพระเจ้าอีกด้วย เป็นการชิมลางของยุคอาณาจักรพันปี—
ซึ่งเป็นยุคพระวาระอีกด้วยเช่นกัน
และเป็นยุคซึ่งพระเจ้าทรงใช้วิธีการตรัสหลายวิธีเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
และตรัสจากมุมมองที่ต่างออกไปเพื่อจัดหาให้กับมนุษย์ ทันทีที่เข้าสู่ยุคอาณาจักรพันปี
พระเจ้าจะทรงเริ่มใช้พระวาระเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
เป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์เข้าสู่ชีวิตความเป็นจริงและทรงนำทางเขาไปบนร่องครรลองที่ถูกต้อง
หลังจากที่ได้รับประสบการณ์กับขั้นตอนมากมายหลากหลายขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้า
มนุษย์ได้เห็นแล้วว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง
แต่กำลังวิวัฒนาการและหยั่งลึกลงโดยไม่หยุดหย่อน
ภายหลังจากที่ผู้คนได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจเป็นเวลานานมากแล้ว
พระราชกิจก็ได้ดำเนินหมุนเวียนไปซ้ำแล้วซ้ำเล่า เปลี่ยนแปลงไปครั้งแล้วครั้งเล่า ถึงกระนั้น
ไม่ว่ามันจะเปลี่ยนแปลงมากเพียงใดก็ตาม
มันก็ไม่เคยเบี่ยงเบนไปจากพระประสงค์ของพระเจ้าในการนำพาความรอดมาสู่มนุษยชาติ
แม้ผ่านการเปลี่ยนแปลงนับหมื่นครั้ง มันก็ไม่เคยเบนห่างจากจุดประสงค์ดั้งเดิม
ไม่สำคัญว่าวิธีการของพระราชกิจของพระเจ้าอาจเปลี่ยนแปลงอย่างไร
พระราชกิจนี้ไม่เคยออกห่างจากความจริงหรือจากชีวิต
การเปลี่ยนแปลงในวิธีการปฏิบัติพระราชกิจนั้นแค่ทำไปโดยเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของพระราชกิจ
และมุมมองซึ่งพระเจ้าตรัสเท่านั้น
หาได้มีการเปลี่ยนแปลงในวัตถุประสงค์กลางของพระราชกิจของพระเจ้าเลยไม่
การเปลี่ยนแปลงในกระแสพระสุรเสียงของพระเจ้าและวิธีการของพระราชกิจของพระองค์นั้นทรงทำไปเพื่อที่จะ
สัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง
การเปลี่ยนแปลงในกระแสพระสุรเสียงไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในจุดประสงค์หรือหลักการเบื้องหลังพระราชกิจ โดยส่วนใหญ่แล้วผู้คนเชื่อในพระเจ้ายิ่งเพื่อที่จะแสวงหาชีวิต

หากเจ้าเชื่อในพระเจ้าแต่ทว่าไม่ได้แสวงหาชีวิตหรือไล่ตามเสาะหาความจริงหรือความรู้ในเรื่องพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วนี่ก็ไม่ใช่ความเชื่อในพระเจ้า!

และมันจะเป็นความจริงไปได้หรือกับการที่ยังคงแสวงหาที่จะเข้าสู่ราชอาณาจักรเพื่อไปเป็นกษัตริย์?
การสัมผัสความรักที่แท้จริงสำหรับพระเจ้าผ่านการแสวงหาชีวิต—เรื่องนี้เท่านั้นที่เป็นความจริง
การไล่ตามเสาะหาและปฏิบัติความจริง—เหล่านี้ทั้งหมดคือความจริง เมื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้า
และได้รับประสบการณ์กับพระวจนะเหล่านี้

เจ้าจะมาจับความเข้าใจในความรู้เรื่องพระเจ้าท่ามกลางประสบการณ์จริง
และนี่คือความหมายของการไล่ตามเสาะหาที่แท้จริง

บัดนี้เป็นยุคแห่งราชอาณาจักร

การที่เจ้าจะได้เข้าสู่ยุคใหม่นี้แล้วหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับว่าเจ้าได้เข้าสู่ความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้าแล้ว
หรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าพระวจนะของพระองค์นั้นได้กลายเป็นชีวิตความเป็นจริงของเจ้าแล้วหรือไม่

พระวจนะของพระเจ้านั้นได้รับการทำให้รู้กันทั่วทุกคนก็เพื่อที่ ในท้ายที่สุด

ผู้คนทั้งหมดจะใช้ชีวิตในโลกแห่งพระวจนะของพระเจ้า

และพระวจนะของพระองค์จะให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่างกับแต่ละบุคคลจากภายใน

หากในช่วงระหว่างเวลานี้ เจ้าไม่ใส่ใจในการอ่านพระวจนะของพระเจ้า

และไม่มีความสนใจในพระวจนะของพระองค์ เช่นนั้นแล้วนี่ก็แสดงให้เห็นว่าสถานะของเจ้านั้นผิดปกติ

หากเจ้าไร้ความสามารถที่จะเข้าสู่ยุคพระวจนะ

เช่นนั้นแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจในตัวเจ้า หากเจ้าได้เข้าสู่ยุคนี้แล้ว

พระองค์จะทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์

อะไรหรือที่เจ้าสามารถทำได้เมื่อเริ่มต้นยุคพระวจนะเพื่อที่จะได้รับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์?

ในยุคนี้และท่ามกลางพวกเจ้า พระเจ้าจะทรงทำให้ข้อเท็จจริงต่อไปนี้สำเร็จลุล่วง:

ที่ว่าทุกคนจะใช้ชีวิตตามพระวจนะของพระเจ้าจะสามารถนำความจริงไปปฏิบัติได้

และจะรักพระเจ้าอย่างจริงจังจริงใจ

ที่ว่าผู้คนทั้งหมดจะใช้พระวจนะของพระเจ้าเป็นรากฐานและเป็นความจริงของตนและจะมีหัวใจที่เคารพพร

เจ้า และที่ว่าโดยอาศัยการปฏิบัติพระวจนะของพระเจ้า มนุษย์จะใช้อำนาจขัดเคืองพร้อมไปกับพระเจ้า

นี่คืองานที่จะต้องสัมฤทธิ์ผลโดยพระเจ้า เจ้าสามารถอยู่โดยที่ไม่อ่านพระวจนะของพระเจ้าได้หรือไม่? วันนี้

มีผู้คนมากมายที่รู้สึกว่าคุณเขาไม่สามารถอยู่ได้แม้แต่วันเดียวหรือสองวันโดยที่ไม่ได้อ่านพระวจนะของพระองค์

พวกเขาต้องอ่านพระวจนะของพระองค์ทุกวัน และหากไม่มีเวลา การฟังพระวจนะเหล่านี้ก็จะเพียงพอ

นี่คือความรู้สึกที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้แก่ผู้คน

และมันเป็นหนทางที่พระองค์ทรงเริ่มที่จะขับเคลื่อนพวกเขา นั่นคือ พระองค์ทรงปกครองผู้คนผ่านพระวณะ เพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้าได้

หากหลังจากผ่านไปเพียงแค่วันหนึ่ง โดยที่ไม่ได้กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

เจ้ารู้สึกถึงความมืดมิดและความกระหาย และไม่สามารถทนต่อสภาวะเช่นนั้นได้

นี่แสดงให้เห็นว่าเจ้าได้ถูกขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

และแสดงให้เห็นว่าพระองค์ไม่ได้หันหนีไปจากเจ้า เจ้าก็จะเป็นหนึ่งในผู้ซึ่งอยู่ในกระแสนี้ อย่างไรก็ตาม

หากหลังจากผ่านไปหนึ่งวันหรือสองวัน โดยที่ไม่ได้กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า เจ้าไม่ได้รู้สึกอะไรสักอย่าง

หากเจ้าไม่มีความกระหาย และไม่ได้ถูกขับเคลื่อนเลยทั้งสิ้น

นี่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หันหนีไปจากเจ้าแล้ว เช่นนั้นแล้วนี่ย่อมหมายความว่า

มีบางอย่างผิดปกติกับสภาวะภายในตัวเจ้า เจ้ายังไม่ได้เข้าสู่ยุคพระวณะ

และเจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาพวกที่ล่าหลัง พระเจ้าทรงใช้พระวณะปกครองผู้คน

เจ้ารู้สึกหากเจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า และหากเจ้าไม่ได้กินและดื่ม เจ้าย่อมไร้เส้นทางให้ติดตาม

พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นอาหารของผู้คน และเป็นพลังกำลังซึ่งขับเคลื่อนพวกเขา พระคัมภีร์กล่าวว่า

“มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้

แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวณะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” วันนี้

พระเจ้าจะทรงนำพาพระราชกิจนี้ไปสู่ความครบถ้วนบริบูรณ์

และพระองค์จะทรงทำให้ข้อเท็จจริงนี้สำเร็จลุล่วงในตัวพวกเจ้า เป็นไปได้อย่างไรกันที่ในอดีตนั้น

ผู้คนสามารถอยู่ได้หลายวัน โดยที่ไม่ได้อ่านพระวณะของพระเจ้า

และกระนั้นก็ยังสามารถกินอาหารและทำงานได้ตามปกติ แต่นี่ไม่ใช่กรณีในวันนี้ใช่ไหม? ในยุคนี้

พระเจ้าทรงใช้พระวณะเป็นหลักในการปกครองทุกคน โดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้า

มนุษย์จึงได้รับการพิพากษาและทำให้มีความเพียบพร้อม จากนั้นในที่สุดจึงถูกนำตัวไปยังราชอาณาจักร

มีเพียงพระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจัดหาให้แก่ชีวิตของมนุษย์ได้

และมีเพียงแค่พระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความสว่างและเส้นทางสำหรับการปฏิบัติแก่มนุษย์ได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคแห่งราชอาณาจักร

ตราบเท่าที่เจ้าไม่ไกลห่างจากความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า

การกินและการดื่มพระวณะของพระองค์ในแต่ละวัน พระเจ้าก็จะทรงสามารถทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้

การไล่ตามเสาะหาชีวิตไม่ใช่อะไรบางอย่างที่จะเร่งรัดได้

การเติบโตของชีวิตไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเพียงหนึ่งหรือสองวัน

พระราชกิจของพระเจ้านั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาและสัมพันธ์กับชีวิตจริง

และมีกระบวนการหนึ่งที่พระราชกิจจำเป็นต้องก้าวผ่านไปได้

พระเยซูผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ทรงใช้เวลาสามสิบสามปีครึ่งเพื่อเสร็จสิ้นพระราชกิจการตรึงกางเขนของพระองค์—

แล้วถ้าเป็นงานชำระล้างมนุษย์ให้บริสุทธิ์และแปรสภาพชีวิตของเขา

ซึ่งเป็นพระราชกิจที่มีความยากถึงขั้นสูงสุดล่ะจะเป็นอย่างไร? มันไม่ใช่ชิ้นงานที่ง่ายเลย

ในการที่จะสร้างมนุษย์ปกคตินหนึ่งซึ่งสำแดงพระเจ้า นี่เป็นเช่นนั้นจริงๆ

สำหรับผู้คนซึ่งเกิดมาในชนชาติแห่งพญานาคใหญ่สีแดง

ผู้ที่มีขีดความสามารถต่ำและพึงต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนานสำหรับพระวณะและพระราชกิจของพระเจ้า

ดังนั้นจงอย่าไว้ความอดทนที่จะได้เห็นผลลัพธ์ เจ้าจำต้องกระตือรือร้นในการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

และใช้ความพยายามให้มากขึ้นกับพระวณะของพระเจ้า เมื่อเจ้าเสร็จจากการอ่านพระวณะของพระองค์แล้ว

เจ้าจำต้องสามารถนำพระวณะเหล่านั้นไปปฏิบัติได้จริง เติบโตขึ้นในด้านความรู้

ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกการหยั่งรู้และปัญญาในพระวณะของพระเจ้า โดยผ่านการนี้

เจ้าจะเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่รู้ตัว หากเจ้าสามารถรับการกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้า

การอ่านพระวณะเหล่านั้น การได้มารู้พระวณะเหล่านั้น การได้รับประสบการณ์กับพระวณะเหล่านั้น

และการปฏิบัติพระวณะเหล่านั้นมาเป็นหลักกรรมของเจ้า เจ้าจะมาถึงความเป็นผู้ใหญ่อบรมด้วยที่ไม่รู้ตัว

มีพวกที่กล่าวว่า

พวกเขาไร้ความสามารถที่จะนำพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติได้แม้หลังจากที่ได้อ่านพระวณะเหล่านั้นแล้วก็

ตาม เจ้ารีบร้อนอะไรหรือ? เมื่อเจ้าไปถึงวุฒิภาวะหนึ่ง เจ้าก็จะสามารถนำพระวณะของพระองค์ไปปฏิบัติได้

เด็กอายุสี่หรือห้าขวบจะพูดว่าพวกเขาไร้ความสามารถที่จะสนับสนุนหรือให้เกียรติพ่อแม่ของตนได้อย่างนั้นหรือ

อ? เจ้าควรรู้ว่าวุฒิภาวะ ณ ปัจจุบันของเจ้านั้นดีเลิศเพียงใด จงนำสิ่งที่เจ้าสามารถปฏิบัติได้ไปปฏิบัติ

และหลีกเลี่ยงการเป็นใครบางคนที่ทำให้การบริหารจัดการของพระเจ้าหยุดชะงัก

แค่กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า และรับการปฏิบัติเช่นนั้นไว้เป็นหลักกรรมของเจ้านับแต่บัดนี้ไป

สำหรับตอนนี้ อย่าเพิ่งไปกังวลในเรื่องที่ว่าพระเจ้าสามารถทำให้เจ้าครบบริบูรณ์ได้หรือไม่

อย่าเพิ่งเจาะลึกเข้าไปในเรื่องนั้น แค่กินและดื่มพระวณะของพระเจ้าเมื่อพระวณะเหล่านั้นเข้ามาหาเจ้า

และพระเจ้าจึงจะทรงรู้สึกมั่นใจที่จะทำให้เจ้ามีความครบถ้วนบริบูรณ์ อย่างไรก็ดี

มีหลักการซึ่งเจ้าจำต้องกินและดื่มพระวณะของพระองค์ไปตามนั้น อย่าทำเช่นนั้นไปโดยหลับหูหลับตา

ในการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้านั้น ในด้านหนึ่ง จงแสวงหาพระวณะที่เจ้าควรรู้ออกมาให้ได้—

นั่นคือ พระวณะที่เกี่ยวข้องกับนิมิต—และในอีกด้านหนึ่ง จงแสวงหาพระวณะที่เจ้าควรนำไปปฏิบัติจริง—

นั่นคือ สิ่งที่เจ้าควรเข้าสู่ แก่มุมหนึ่งนั้นเกี่ยวข้องกับความรู้ และอีกแง่มุมหนึ่งเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่

ทันทีที่เจ้าได้จับความเข้าใจถึงทั้งสองแง่มุม—เมื่อเจ้าได้จับความเข้าใจถึงสิ่งที่เจ้าควรรู้และสิ่งที่เจ้าควรปฏิบัติ—
เจ้าก็จะรู้ว่าจะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าได้อย่างไร

ในการขยับเดินต่อไปข้างหน้า การพุดคุยถึงพระวณะของพระเจ้าควรเป็นหลักธรรมที่เจ้าใช้พุด
โดยธรรมดาสามัญทั่วไป เมื่อพวกเจ้ามาอยู่ร่วมกัน

เจ้าควรเข้าร่วมในการสามัคคีธรรมที่เกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า

นำพระวณะของพระเจ้ามาเป็นเนื้อหาของการมีปฏิสัมพันธ์ของเจ้า พุดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่เจ้ารู้ในพระวณะเหล่านี้
เกี่ยวกับวิธีการที่เจ้านำพระวณะเหล่านี้ไปปฏิบัติ และวิธีการที่พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจ
ตราบเท่าที่เจ้าสามัคคีธรรมเรื่องพระวณะของพระเจ้า พระวิญญูณบริสุทธฺ์จะทรงให้ความกระจ่างแก่เจ้า
การสัมฤทธิ์ผลในโลกแห่งพระวณะของพระเจ้าพึงต้องได้รับความร่วมมือจากมนุษย์ หากเจ้าไม่ได้เข้าสู่เรื่องนี้
พระเจ้าจะไม่มีหนทางในการทรงพระราชกิจเลย

หากเจ้าปิดปากของเจ้าและไม่พุดคุยเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์

พระองค์จะไม่มีหนทางในการให้ความกระจ่างแก่เจ้าเลย ยามใดก็ตามที่เจ้าไม่ได้ติดพันอยู่กับเรื่องอื่น
จงพุดคุยเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า และไม่ช้าก็มีส่วนร่วมในการคุยเล่นไร้สาระเท่านั้น!

จงยอมให้ชีวิตของเจ้าเต็มไปด้วยพระวณะของพระเจ้า—

มีเพียงเมื่อนั้นเท่านั้นที่เจ้าจะเป็นผู้ที่เชื่อซึ่งเปี่ยมศรัทธาคนหนึ่ง

ไม่สำคัญเลยหากการสามัคคีธรรมของเจ้าเป็นไปอย่างผิวเผิน

หากปราศจากความตื่นเงินก็ไม่สามารถมีความลึกซึ้งได้ จะต้องมีการบวนาการ โดยผ่านการฝึกฝนของเจ้า

เจ้าจะจับความเข้าใจการให้ความกระจ่างของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ที่มีต่อตัวเจ้า

และวิธีที่จะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากช่วงวันระยะของการสอบหาข้อเท็จจริงแล้ว เจ้าจะเข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า
ต่อเมื่อเจ้าแน่วแน่ที่จะร่วมมือแล้วเท่านั้น เจ้าจึงจะสามารถได้รับพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ได้

จากหลักการต่างๆ ของการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้านั้น หนึ่งนั้นเกี่ยวข้องกับความรู้

และอีกหนึ่งนั้นเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ พระวณะใดหรือที่เจ้าควรได้มา?

เจ้าควรได้มารู้พระวณะซึ่งสัมพันธ์กับนิมิตทั้งหลาย (อาทิ พระวณะต่างๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่ว่า

พระราชกิจของพระเจ้าได้เข้าสู่ยุคใดไปแล้วในขณะนี้ พระเจ้าทรงปรารถนาจะสัมฤทธิ์ผลสิ่งใดในขณะนี้

การจุดเป็นมนุษย์คืออะไร เป็นต้น ทั้งหมดเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับนิมิต)

เส้นทางที่มนุษย์ควรเข้าสู่ที่นั่นหมายถึงอะไร? เรื่องนี้อ้างอิงถึงพระวณะของพระเจ้าที่มนุษย์ควรปฏิบัติและเข้าสู่
ข้างต้นนี้คือแง่มุมสองด้านของการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า นับแต่นี้ไป

จงกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าเช่นนี้

หากเจ้ามีความเข้าใจที่ชัดเจนในพระวณะของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับนิมิต
เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา
สิ่งสำคัญเบื้องต้นก็คือการกินและดื่มพระวณะซึ่งว่าด้วยการเข้าสู่ให้มากขึ้นอาทิ
วิธีที่จะหันหัวใจของเจ้าเข้าหาพระเจ้า วิธีที่จะนั่งสงบหัวใจของเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และวิธีที่จะละทิ้งเนื้อหนัง เหล่านี้คือสิ่งที่เจ้าควรนำไปปฏิบัติ
หากไม่รู้ว่าจะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าอย่างไร การสามัคคีธรรมที่แท้จริงก็คงเป็นไปไม่ได้
ทันทีที่เจ้ารู้ว่าจะกินและดื่มพระวณะของพระองค์อย่างไรแล้ว
ครั้นเจ้าได้จับความเข้าใจแล้วว่าอะไรคือกุญแจสำคัญ การสามัคคีธรรมจะกลายเป็นเปิดกว้างไร้ข้อจำกัด
และไม่ว่าจะเป็นหัวข้อใดที่ถูกหยิบยกขึ้นมา
เจ้าก็จะสามารถร่วมสามัคคีธรรมและจับความเข้าใจความเป็นจริงได้
หากขณะสามัคคีธรรมเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า เจ้าไม่มีความเป็นจริง
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่ได้จับความเข้าใจว่าอะไรคือกุญแจสำคัญ
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าไม่รู้ว่าจะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าอย่างไร
ผู้คนบางคนอาจพบว่าการอ่านพระวณะของพระเจ้านั้นน่าเบื่อหน่าย ซึ่งไม่ใช่สภาวะปกติ
สิ่งที่เป็นปกติก็คือการไม่เคยเบื่อหน่ายไปกับการอ่านพระวณะของพระเจ้า
การกระหายในพระวณะเหล่านั้นอยู่เสมอ และการพบว่าพระวณะของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีอยู่เสมอ
นี่คือวิธีการซึ่งคนเราที่ได้เข้าสู่แล้วโดยแท้กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า
เมื่อเจ้ารู้สึกว่พระวณะของพระเจ้านั้นช่างเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงเหลือเกิน
และเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรเข้าสู่อย่างแท้จริง
เมื่อเจ้ารู้สึกว่พระวณะของพระองค์นั้นเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงและเป็นคุณค่าต่อมนุษย์
และรู้สึกว่พระวณะเหล่านั้นคือการจัดเตรียมชีวิตของมนุษย์—
เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่ทรงมอบความรู้สึกลี้แก่เจ้า
และเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่ทรงขับเคลื่อนเจ้า
นี่เป็นการพิสูจน์ว่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงพระราชมโนในเจ้าและพิสูจน์ว่พระเจ้าไม่ได้ทรงหันหนีไป
จากเจ้า ผู้คนบางคนเมื่อได้เห็นว่พระเจ้าตรัสอยู่ตลอดเวลา ก็กลายเป็นรู้สึกเบื่อหน่ายในพระวณะของพระองค์
และคิดว่าคงไม่มีผลสืบเนื่องตามมาไม่ว่าพวกเขาจะอ่านพระวณะเหล่านั้นหรือไม่—ซึ่งไม่ใช่สภาวะปกติ
พวกเขาไร้ซึ่งหัวใจที่กระหายจะเข้าสู่ความเป็นจริง
และผู้คนเช่นนั้นก็ไม่กระหายอีกทั้งไม่ให้ความสำคัญต่อการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
เมื่อใดก็ตามที่เจ้าพบว่าเจ้าไม่ได้กระหายต่อพระวณะของพระเจ้า นี่ก็แสดงให้เห็นว่เจ้าไม่ได้อยู่ในสภาวะปกติ

ในอดีต

การที่พระเจ้าทรงหันหนีไปจากเจ้าหรือไม่นั้นสามารถกำหนดพิจารณาได้จากการที่เจ้ามีสันติสุขภายในหรือไม่ และเจ้าได้รับประสบการณ์ความชื่นชมยินดีหรือไม่ มาบัดนี้

กุญแจสำคัญก็คือการที่เจ้ากระหายต่อพระวณะของพระเจ้าหรือไม่

พระวณะของพระองค์คือความเป็นจริงของเจ้าหรือไม่ เจ้าสัจย์ชื่อหรือไม่

และเจ้าสามารถทำทุกอย่างที่เจ้าสามารถทำได้เพื่อพระเจ้าหรือไม่ อีกนัยหนึ่ง

มนุษย์ได้รับการพิพากษาโดยความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า

พระเจ้าทรงชี้แนะพระวณะของพระองค์ต่อมนุษยชาติทั้งหมด หากเจ้าเต็มใจที่จะอ่านพระวณะเหล่านั้น

พระองค์จะทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้า แต่หากเจ้าไม่เต็มใจ พระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น

พระเจ้าทรงให้ความรู้แจ้งแก่บรรดาผู้ที่หิวและกระหายต่อความชอบธรรม

และพระองค์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์

บางคนพูดว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเขา

แม้ภายหลังจากที่พวกเขาได้อ่านพระวณะของพระองค์แล้ว ว่าแต่เจ้าได้อ่านพระวณะเหล่านี้แบบไหนหรือ?

หากเจ้าได้อ่านพระวณะของพระองค์ในแบบมนุษย์ที่ขี้มีฆมนคนหนึ่ง

และไม่ได้ให้ความสำคัญกับความเป็นจริง พระเจ้าจะให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าได้อย่างไรกัน?

คนที่ไม่หวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระเจ้าจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์ได้อย่างไร? หากเจ้าไม่หวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่มีทั้งความจริงและความเป็นจริง หากเจ้าหวงแหนความล้ำค่าของพระวณะของพระองค์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะสามารถนำความจริงไปปฏิบัติได้ และเมื่อนั้นเจ้าจึงจะครอบครองความเป็นจริง

นี่คือเหตุผลที่เจ้าจึงต้องกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าในทุกเวลา ไม่ว่าเจ้าจะมีธุระยุ่งหรือไม่ก็ตาม

ไม่ว่ารูปการณ์แวดล้อมต่างๆ นั้นจะไม่เป็นใจหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าเจ้ากำลังถูกทดสอบหรือไม่ก็ตาม

โดยรวมแล้ว พระวณะของพระเจ้าเป็นรากฐานของการดำรงอยู่ของมนุษย์

ไม่มีใครสามารถหันหนีไปจากพระวณะของพระองค์ได้

แต่จำต้องกินพระวณะของพระองค์อย่างที่เขา กินอาหารสามมื้อของวันนั้น

การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและการได้รับการรับไว้โดยพระเจ้านั้นจะง่ายดายปานนั้นเชียวหรือ?

ไม่ว่าเจ้าจะเข้าใจในปัจจุบันหรือไม่ และไม่ว่าเจ้าจะมีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในพระวณะของพระเจ้าหรือไม่

เจ้าจำต้องกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นี่คือการเข้าสู่ในแบบเชิงรุก

หลังจากที่อ่านพระวณะของพระเจ้าแล้ว จงเร่งรีบนำสิ่งที่เจ้าสามารถเข้าสู่ได้ไปปฏิบัติ

และกันสิ่งที่เจ้าไม่สามารถเข้าสู่ได้ไปไว้ทางอื่นสักช่วงขณะหนึ่ง

อาจมีพระวณะของพระเจ้ามากมายที่เจ้าไม่สามารถเข้าใจได้ในตอนต้น แต่หลังจากผ่านไปสองหรือสามเดือน บางทีอาจจะเป็นหนึ่งปี เจ้าก็จะเข้าใจ เป็นเช่นนี้ได้อย่างไรนะหรือ?

เป็นเพราะพระเจ้าไม่ทรงสามารถทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมได้ในหนึ่งหรือสองวัน ส่วนใหญ่แล้ว

เมื่อเจ้าอ่านพระวณะของพระองค์ เจ้าอาจไม่เข้าใจในทันที ในเวลานั้น

พระวณะเหล่านั้นอาจดูเหมือนไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าแค่ข้อความ

เจ้าจำเป็นต้องมีประสบการณ์กับพระวณะเหล่านั้นสักช่วงเวลาหนึ่ง

ก่อนที่จะจะสามารถเข้าใจพระวณะเหล่านั้นได้ พระเจ้าได้มีการตรัสไว้มากมายนักแล้ว

เจ้าควรทำให้ถึงที่สุดที่จะกินและดื่มพระวณะของพระองค์ และจากนั้น โดยที่เจ้าไม่ทันรู้ตัว เจ้าจะได้มาเข้าใจ

และโดยที่เจ้าไม่ทันรู้ตัว พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้า

ในเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่มนุษย์ บ่อยครั้งที่มันเป็นไปได้โดยที่มนุษย์ไม่รู้ตัว

พระองค์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าและทรงนำเจ้าเมื่อเจ้ากระหายและแสวงหา

หลักการซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกั้นนั้นมีศูนย์กลางโอบล้อมพระวณะของพระเจ้าที่เจ้ากินและดื่ม

ทุกคนที่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อพระวณะของพระเจ้าและมีท่าทีที่แตกต่างต่อพระวณะของพระองค์เสมอ—

การเชื่อในการคิดที่มึนงงสับสนของตน นับเป็นเรื่องของความไม่แยแส

ไม่ว่าพวกเขาจะอ่านพระวณะของพระองค์หรือไม่ก็ตาม—คือพวกที่ไม่ได้ครอบครองความเป็นจริง

อีกทั้งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการให้ความรู้แจ้งของพระองค์ก็ไม่อาจพบเห็นได้ในบุคคลเช่นนั้น

ผู้คนเยี่ยงนี้ก็เพียงแต่ลอยหายไปเรื่อยไม่จริงจัง พวกคนเสแสร้งซึ่งปราศจากคุณสมบัติที่แท้จริง

เหมือนอย่างนายหนานกั๋วจากนิทานอุปมา ^[n]

หากปราศจากพระวณะของพระเจ้าที่เป็นความเป็นจริงของเจ้า เจ้าก็ไม่มีวุฒิภาวะที่แท้จริง

เมื่อถึงเวลาที่จะต้องถูกทดสอบ เจ้าจะสอบตกอย่างแน่นอน และเมื่อนั้นวุฒิภาวะแท้จริงของเจ้าก็จะถูกเปิดโปง

แต่บรรดาผู้ที่แสวงหาการเข้าสู่ความเป็นจริงเป็นปกติย่อมจะได้มาเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า

ในยามที่ถูกรุมเร้าโดยการทดสอบต่างๆ บุคคลผู้ซึ่งมีมโนธรรมและผู้กระหายในพระเจ้า

ควรลงมือดำเนินการอย่างจริงจังในทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองพระเจ้าสำหรับความรักของพระองค์

พวกที่ไม่มีความเป็นจริงไม่สามารถตั้งมั่นอยู่ได้ในการเผชิญหน้ากับแม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยที่ไม่สลักสำคัญอะไร

เช่นนั้นเองที่เป็นความแตกต่างระหว่างบรรดาผู้ที่มีวุฒิภาวะแท้จริงกับพวกที่ไม่มี

แม้ว่าพวกเขาทั้งกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า บางคนสามารถตั้งมั่นอยู่ท่ามกลางการทดสอบได้

ในขณะที่คนอื่นๆ นั้นหลบหนี ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นเล่า? ความแตกต่างที่เห็นชัดเจนก็คือ

บางคนขาดวุฒิภาวะแท้จริง พวกเขาไม่มีพระวณะของพระเจ้าที่จะใช้เป็นความเป็นจริงของตน

และพระวณะของพระองค์ก็ไม่ได้ลงรากลึกภายในพวกเขา ทันทีที่พวกเขาถูกทดสอบ

พวกเขาไปถึงจุดจบของเส้นทางของพวกเขาแล้ว เช่นนั้น

ทำไมบางคนจึงสามารถตั้งมั่นในท่ามกลางการทดสอบทั้งหลายได้แล้ว?

นั่นก็เป็นเพราะพวกเขาเข้าใจความจริงและมีนิมิตและพวกเขาเข้าใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าและข้อพึงประสงค์ของพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงสามารถตั้งมั่นผ่านการทดสอบทั้งหลายได้ นี่คือวุฒิภาวะที่แท้จริง และนี่ก็คือชีวิตเช่นกัน บางคนอาจอ่านพระวจนะของพระเจ้าเช่นกัน แต่ไม่ได้นำพระวจนะเหล่านั้นไปปฏิบัติ ไม่ได้รับพระวจนะเหล่านั้นไว้อย่างจริงจัง

พวกที่ไม่ได้จริงจังกับพระวจนะเหล่านั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติ

พวกที่ไม่มีพระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริงของตนนั้นย่อมปราศจากวุฒิภาวะที่แท้จริง

และผู้คนเช่นนั้นไม่สามารถตั้งมั่นจนตลอดการทดสอบได้

เมื่อพระวจนะของพระเจ้าเผยออกมา เจ้าควรรับพระวจนะเหล่านั้นไว้ทันที และกินและดื่มพระวจนะเหล่านั้น ไม่ว่าเจ้าจะเข้าใจมากเพียงใด มุมมองหนึ่งซึ่งเจ้าต้องยึดมั่นก็คือการกินและการดื่ม การรู้

และการปฏิบัติพระวจนะของพระองค์ นี่คือบางสิ่งที่คุณควรทำได้

อย่าไปกังวลว่าวุฒิภาวะของคุณจะกลายเป็นยิ่งใหญ่ได้เพียงใด

แค่มุ่งเน้นไปที่การกินและการดื่มพระวจนะของพระองค์ นี่คือสิ่งที่มนุษย์ควรให้ความร่วมมือ โดยหลักแล้ว

ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเจ้านั้นก็เกินไปเพื่อพยายามเข้าสู่ความเป็นจริงของการกินและการดื่มพระวจนะของพระเจ้า และการนำพระวจนะเหล่านั้นไปปฏิบัติ ไม่ใช่ธุระของเจ้าที่จะต้องมุ่งเน้นไปที่อะไรอื่น

บรรดาผู้นำของคริสตจักรควรสามารถนำบรรดาพี่น้องชายหญิงของตนทั้งหมดได้

เพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ว่าจะกินและดื่มพระวจนะของพระเจ้าอย่างไร

นี่คือความรับผิดชอบของผู้นำของคริสตจักรทุกๆ คน ไม่ว่าพวกเขาจะอายุน้อยหรืออายุมาก

ทั้งหมดควรคำนึงถึงการกินและการดื่มพระวจนะของพระเจ้าในฐานะนัยสำคัญอันยิ่งใหญ่

และควรมีพระวจนะของพระองค์ไว้ในหัวใจของพวกเขา

การเข้าสู่ความเป็นจริงนี้หมายถึงการเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร วันนี้

ผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากการกินและดื่มพระวจนะของพระเจ้า

และรู้สึกว่าคุณจะพระวจนะของพระองค์นั้นสดใหม่ไม่ว่าจะเป็นเวลาใด

นี่หมายความว่าพวกเขากำลังเริ่มต้นที่จะมุ่งมั่นไปในร่องครรลองที่ถูกต้อง

พระเจ้าทรงใช้พระวจนะในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์และจัดเตรียมให้แก่มนุษย์

เมื่อทุกคนโยยหาและกระหายต่อพระวจนะของพระเจ้า มนุษยชาติจะเข้าสู่โลกแห่งพระวจนะของพระองค์

พระเจ้าได้ตรัสไว้มากมาย เจ้าได้มารู้มากเพียงใดแล้ว? เจ้าได้เข้าสู่ไปมากเพียงใดแล้ว?

หากผู้นำของคริสตจักรไม่ได้นำบรรดาพี่น้องชายหญิงของตนเข้าไปสู่ความเป็นจริงของพระวจนะของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะได้ละเลยต่อหน้าที่ของตน

และจะล้มเหลวในการปฏิบัติความรับผิดชอบของตนให้ลุล่วง

ไม่ว่าความเข้าใจของเจ้าจะลึกซึ้งหรือผิวเผินหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าระดับความเข้าใจของเจ้าจะเป็นเช่นไร

เจ้าจำต้องรู้ว่าจะกินและดื่มพระวณะของพระองค์อย่างไร

เจ้าจำต้องให้ความสนใจต่อพระวณะของพระองค์อย่างใหญ่หลวง

และเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นของการกินและการดื่มพระวณะเหล่านั้น

เมื่อพระเจ้าได้มีการตรัสไว้มากมายเหลือเกินแล้ว หากเจ้าไม่กินและดื่มพระวณะของพระองค์

หรือพยายามที่จะแสวงหา หรือนำพระวณะของพระองค์ไปปฏิบัติ นี่ก็ไม่อาจเรียกได้ว่าการเชื่อในพระเจ้า

เนื่องจากเจ้าเชื่อในพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าจำต้องกินและดื่มพระวณะของพระองค์

ได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระองค์ และใช้ชีวิตตามพระวณะของพระองค์

การนี้เท่านั้นที่จะสามารถเรียกได้ว่าการเชื่อในพระเจ้า! หากเจ้ากล่าวว่าเจ้าเชื่อในพระเจ้าด้วยปากของเจ้า

และกระนั้นก็ยังไร้ความสามารถที่จะนำพระวณะใดๆ ของพระองค์ไปปฏิบัติหรือสร้างความเป็นจริงใดๆ

นี่ก็ไม่ได้เรียกว่าการเชื่อในพระเจ้า แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันกลับเป็น

“การแสวงหาขนมปังเพื่อตอบสนองความหิว” การพูดถึงแต่คำพยานที่ไม่สลักสำคัญ สิ่งไร้ประโยชน์ทั้งหลาย

และเรื่องฉาบฉวยต่างๆ โดยที่ไม่ได้ครอบครองความเป็นจริงแม้เพียงเล็กน้อย สิ่งต่างๆ

เหล่านี้ไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นการเชื่อในพระเจ้า

และเจ้าก็แค่ยังไม่จับความเข้าใจการเชื่อในพระเจ้าอย่างถูกต้องเลย

เหตุใดเจ้าจึงต้องกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ล่ะหรือ?

หากเจ้าไม่กินและดื่มพระวณะของพระองค์แต่กลับแสวงหาที่จะขึ้นสู่สวรรค์เท่านั้น

นั่นใช่การเชื่อในพระเจ้าหรือไม่? อะไรคือขั้นตอนแรกของผู้เชื่อในพระเจ้าควรดำเนินการ?

พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยเส้นทางใด?

เจ้าจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยปราศจากการกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้าได้หรือไม่?

เจ้าสามารถได้รับการพิจารณาว่าเป็นบุคคลของราชอาณาจักรโดยปราศจากพระวณะของพระเจ้าที่จะใช้เป็นควา

มเป็นจริงของเจ้าได้หรือไม่? การเชื่อในพระเจ้า แท้จริงแล้วหมายถึงอะไรกันแน่? อย่างน้อยที่สุด

ผู้เชื่อในพระเจ้าควรมีความประพฤติภายนอก ที่สำคัญที่สุดก็คือมีการครอบครองพระวณะของพระเจ้า

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม เจ้าไม่มีทางหันหนีจากพระวณะของพระองค์ได้

การรู้จักพระเจ้าและการทำเจตนารมณ์ของพระองค์ให้ลุล่วง

ล้วนแล้วแต่สัมฤทธิ์ได้โดยผ่านพระวณะของพระองค์ ในอนาคตนั้น ทุกๆ ชนชาติ นิกาย ศาสนา

และภาคส่วนจะถูกพิชิตผ่านพระวณะของพระเจ้า พระเจ้าจะตรัสโดยตรง
และผู้คนทั้งหมดจะกุมพระวณะของพระเจ้าไว้ในมือของตน และด้วยวิธีทางนี้
มนุษยชาติจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
พระวณะของพระเจ้าแผ่ผ่านแทรกซึมไปทั่วทั้งภายในและภายนอก
มนุษยชาติจะกล่าวพระวณะของพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา ปฏิบัติโดยสอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้า
และเก็บรักษาพระวณะของพระเจ้าไว้ภายใน ยังคงอาบเช่อยู่ในพระวณะของพระเจ้าทั้งภายในและภายนอก
ด้วยเหตุนี้เอง มนุษย์จึงจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
พวกที่ทำเจตนาธรรมของพระเจ้าให้ลู่ลวงและสามารถเป็นพยานต่อพระองค์ได้
เหล่านี้คือผู้คนที่มิพระวณะของพระเจ้าเป็นความเป็นจริงของตน

การเข้าสู่ยุคพระวณะ—ยุคอาณาจักรพันปี—เป็นงานที่กำลังถูกทำให้สัมฤทธิ์ผลในวันนี้ นับจากนี้ไป
จงปฏิบัติกรเข้าร่วมในการสามัคคีธรรมเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า
โดยวิธีทางของการกินและการดื่มรวมทั้งการได้รับประสบการณ์ในพระวณะของพระเจ้าเท่านั้น
เจ้าจึงจะสามารถใช้ชีวิตตามพระวณะของพระเจ้าได้
เจ้าจำต้องสร้างประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงบางอย่างเพื่อโน้มน้าวใจผู้อื่น
หากเจ้าไม่สามารถใช้ชีวิตตามความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้าได้
ก็จะมีใครเลยที่ได้รับการโน้มน้าวใจ!

บรรดาผู้คนที่พระเจ้าทรงใช้สามารถใช้ชีวิตตามความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้าได้
หากเจ้าไม่สามารถสร้างความเป็นจริงนี้และเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้
นี่ก็แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ทรงพระราชกิจในตัวเจ้า
และเจ้ายังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม นี่คือความสำคัญของพระวณะของพระเจ้า
เจ้ามีหัวใจที่กระหายต่อพระวณะของพระเจ้าหรือไม่?

บรรดาผู้ที่กระหายต่อพระวณะของพระเจ้านั้นกระหายต่อความจริง
และมีเพียงผู้คนที่เท่านั้นที่ได้รับพระพรจากพระเจ้า ในอนาคต
มีพระวณะอีกมากมายที่พระเจ้าจะตรัสต่อทุกศาสนาและทุกนิกาย
อันดับแรกพระองค์ตรัสและเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์ท่ามกลางพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขำครบบริบูรณ์
ก่อนที่จะขยับต่อไปเพื่อตรัสและเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์ท่ามกลางคนต่างชาติทั้งหลายเพื่อพิชิตพวกเขา
โดยผ่านทางพระวณะของพระองค์ ทุกคนจะเชื่ออย่างจริงใจและอย่างถึงที่สุด
โดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้าและวิรณของพระองค์ อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์จะลดน้อยถอยลง
เขาได้รับการปรากฏของมนุษย์ผู้หนึ่ง และอุปนิสัยกบฏของเขาจะบรรเทา

พระวณะทำงานกับมนุษย์ด้วยสิทธิอำนาจและพิชิตมนุษย์ภายในความสว่างแห่งพระเจ้า
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติในยุคปัจจุบัน รวมทั้งจุดเปลี่ยนของพระราชกิจของพระองค์นั้น
สามารถพบได้ทั้งหมดภายในพระวณะของพระองค์ หากเจ้าไม่อ่านพระวณะของพระองค์
เจ้าจะไม่เข้าใจอะไรเลย โดยผ่านการกินและการดื่มพระวณะของพระองค์
และผ่านการเข้าร่วมในการสามัคคีธรรมกับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้าและประสบการณ์จริงของเจ้า
เจ้าจะได้รับความรู้ในเรื่องพระวณะของพระเจ้าอย่างครบถ้วน
เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถใช้ชีวิตตามความเป็นจริงของพระวณะเหล่านั้นได้อย่างแท้จริง

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “จากนิทานอุปมา”

ทุกสิ่งสัมฤทธิ์ได้ด้วยพระวณะของพระเจ้า

พระเจ้าตรัสพระวณะของพระองค์และทรงพระราชกิจของพระองค์โดยสอดคล้องกับยุคที่แตกต่างกัน และในยุคที่แตกต่างกัน พระองค์ตรัสพระวณะที่แตกต่างกัน พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หรือทรงกระทำซ้ำพระราชกิจเดียวกัน หรือทรงรู้สึกอาลัยอาวรณ์ต่อสิ่งทั้งหลายที่เป็นอดีตไปแล้ว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า และพระองค์ตรัสพระวณะใหม่ๆ ทุกวัน เจ้าควรปฏิบัติตามสิ่งซึ่งควรได้รับการปฏิบัติตามในวันนี้ นี่คือการรับผิดชอบและหน้าที่ของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดที่การฝึกฝนปฏิบัตินั้นจะต้องมีศูนย์กลางอยู่รอบความสว่างและพระวณะของพระเจ้าในปัจจุบัน พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และสามารถตรัสออกมาจากมุมมองทั้งหลายอันแตกต่างออกไปเพื่อให้พระปรีชาญาณและฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระองค์นั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น ไม่สำคัญว่าพระองค์ตรัสออกมาจากมุมมองของพระวิญญาณ หรือของมนุษย์ หรือของบุคคลที่สาม—พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเสมอ และเจ้าไม่สามารถพูดได้ว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าด้วยเหตุจากมุมมองของมนุษย์ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการตรัสออกมา

ท่ามกลางผู้คนบางคน ได้มีมโนคติที่หลงผิดเกิดขึ้น โดยเป็นผลมาจากมุมมองทั้งหลายอันแตกต่างกันซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการตรัสออกมา ผู้คนเช่นนั้น ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ หากพระเจ้าได้ตรัสออกมาจากหนึ่งมุมมองเสมอ มนุษย์จะไม่วางกฎเกณฑ์ทั้งหลายเกี่ยวกับพระเจ้าออกมาหรือ?

พระเจ้าจะสามารถยอมให้มนุษย์ปฏิบัติในหนทางเช่นนั้นหรือ? ไม่ว่าพระเจ้าจะตรัสออกมาจากมุมมองด้านใด พระองค์ทรงมีจุดมุ่งหมายต่างๆ ในการทำเช่นนั้น

หากพระเจ้าจะต้องตรัสออกมาจากมุมมองของพระวิญญาณเสมอ เจ้าจะสามารถเข้าเชื่อมความสัมพันธ์กับพระองค์ได้หรือ? ด้วยเหตุนี้ บางครั้งพระองค์จึงตรัสในฐานะบุคคลที่สามเพื่อทรงจัดเตรียมพระวณะของพระองค์ให้กับเจ้าและทรงนำเจ้าเข้าสู่ความเป็นจริง ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งพระเจ้าทรงทำนั้นเหมาะสม สรุปล้วนๆ

ทุกสิ่งล้วนทรงกระทำโดยพระเจ้าทั้งสิ้น และเจ้าไม่ควรสงสัยในการนี้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงไม่สำคัญว่าพระองค์ตรัสออกมาจากมุมมองด้านใด พระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าเสมอ นี่คือการจริงอันมิอาจเปลี่ยนแปลงได้ประการหนึ่ง ไม่ว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอย่างไร พระองค์ยังคงทรงเป็นพระเจ้า และเนื้อแท้ของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลง!

เปโตรรักพระเจ้ามากยิ่งนักและเป็นมนุษย์คนหนึ่งซึ่งได้ตั้งพระทัยของพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นพยานให้เขาในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือพระคริสต์

ด้วยเหตุที่แก่นแท้ของสิ่งมีชีวิตคือสิ่งที่มันเป็น และมันไม่มีวันสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ในพระราชกิจของพระองค์ พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

แต่ทรงใช้วิธีการอันแตกต่างสารพันเพื่อให้พระราชกิจของพระองค์มีประสิทธิภาพและทำให้ความรู้ของมนุษย์

เกี่ยวกับพระองค์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทุกๆ วิธีการในการทรงพระราชกิจของพระองค์ช่วยมนุษย์ให้รู้จักพระองค์

และเป็นไปเพื่อที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงใช้วิธีการใดในการทรงพระราชกิจ

แต่ละวิธีการเป็นไปเพื่อที่จะสร้างมนุษย์และทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

แม้ว่าหนึ่งในวิธีการในการทรงพระราชกิจของพระองค์อาจยืนยงอยู่ได้เป็นเวลานานมาก

นี่ก็เป็นไปเพื่อที่จะกล่อมเกลาคความเชื่อของมนุษย์ที่มีในพระองค์ ด้วยเหตุนี้

จึงไม่ควรมีความสงสัยเคลือบแคลงในหัวใจของเจ้า

เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นขั้นตอนทั้งหลายของพระราชกิจของพระเจ้า และพวกเจ้าจะต้องเชื่อฟังขั้นตอนเหล่านี้

สิ่งที่พูดถึงกันวันนี้คือการเข้าสู่ความเป็นจริง—ไม่ใช่การขึ้นสู่สวรรค์ หรือการปกครองในฐานะกษัตริย์ทั้งหลาย

ทั้งหมดที่พูดถึงกันคือการไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ความเป็นจริง

ไม่มีการไล่ตามเสาะหาที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากไปกว่านี้แล้ว

และการพูดเรื่องการปกครองในฐานะกษัตริย์ทั้งหลายก็ใช้จะสัมพันธ์กับชีวิตจริง

มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นมากมายใหญ่หลวง

และเขายังคงประเมินพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้ตามมโนคติที่หลงผิดในทางศาสนาของเขา

เมื่อได้รับประสบการณ์กับวิธีการทั้งหลายในการทรงพระราชกิจของพระเจ้าไปก็มากมายหลายวิธีแล้ว

มนุษย์ก็ยังคงไม่รู้จักพระราชกิจของพระเจ้า ยังคงแสวงหาหมายสำคัญและการอัศจรรย์อยู่

และยังคงดูว่าพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วงแล้วหรือไม่

นี่ไม่ใช่ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์อันชวนให้อึ้งหรือหอกหรือ?

หากปราศจากการปฏิบัติจนลุล่วงตามพระวณะของพระเจ้า เจ้าจะยังคงเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่?

วันนี้ ผู้คนเช่นนั้นจำนวนมากมายในคริสตจักรกำลังรอที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์

พวกเขากล่าวว่าหากพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วง เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็ย่อมทรงเป็นพระเจ้า

หากพระวณะของพระเจ้าไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็ย่อมไม่ทรงเป็นพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าเชื่อในพระเจ้าเพราะการปฏิบัติจนลุล่วงตามพระวณะของพระองค์

หรือเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง?

ทรศนะของมนุษย์เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าจะต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง!

เมื่อเจ้าเห็นว่าพระวณะของเจ้ายังไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง เจ้าก็จ้อจ้อจากไป—นี่หรือคือการเชื่อในพระเจ้า?

เมื่อเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าจะต้องปล่อยทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ในความปรานีของพระเจ้าและเชื่อฟังพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า พระเจ้าตรัสพระวณะมากมายยิ่งนักในภาคพันธสัญญาเดิม—พระวณะใดในบรรดาเหล่านั้นหรือ ที่เจ้าได้เห็นกับตาของเจ้าเองว่าได้รับการทำให้ลู่ลงไป?

เจ้าสามารถกล่าวได้หรือไม่ว่าพระยาห์เวห์ไม่ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้เพราะเจ้าไม่ได้เห็นการนั้น? ถึงแม้ว่าพระวณะหลายถ้อยคำได้รับการทำให้ลู่ลงแล้ว

แต่มนุษย์ก็ไม่สามารถเห็นการนั้นได้อย่างชัดเจนเพราะมนุษย์ไม่มีความจริงและเข้าใจสิ่งใดเลย บางคนก็ปรารถนาที่จะวิ่งหนีไปเมื่อพวกเขาารู้สึกว่าพระวณะของพระเจ้ายังไม่ได้รับการทำให้ลู่ลง ลองดูที่ ดูที่ว่าเจ้าสามารถหนีไปได้หรือไม่ ครั้นได้หนีจากไปแล้ว เจ้าก็จะยังคงกลับมา

พระเจ้าทรงควบคุมเจ้าด้วยพระวณะของพระองค์ และหากเจ้าทั้งคริสตจักรและพระวณะของพระเจ้าไป เจ้าจะไม่มีทางที่จะมีชีวิตต่อไป หากเจ้าไม่เชื่อในการนี้ จงลองดูด้วยตัวเจ้าเอง—

เจ้าคิดว่าเจ้าสามารถแค่จากไปได้เฉยๆ อย่างนั้นหรือ? พระวิญญาณของพระเจ้าทรงควบคุมเจ้า เจ้าไม่สามารถจากไปได้ นี่เป็นประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้า! หากผู้คนบางคนต้องการที่จะลองดู พวกเขาก็สามารถทำได้! เจ้ากล่าวว่าบุคคลผู้นี้ไม่ใช่พระเจ้า

ถ้าเช่นนั้นแล้วจงกระทำบาปต่อพระองค์แล้วดูที่พระองค์จะทรงทำสิ่งใด เป็นไปได้ที่เนื้อหนังของเจ้าจะไม่ตายลงและเจ้าจะยังคงสามารถกินอาหารและสวมใส่เสื้อผ้าให้ตัวเจ้าเองได้ แต่ในทางจิตใจแล้วมันย่อมเกินจะทนทน เจ้าจะรู้สึกเครียดและถูกทรมาน ไม่มีอะไรที่เจ็บปวดยิ่งกว่า มนุษย์ไม่สามารถทนความทรมานและความร้ายเปล่าทางจิตใจได้—

บางทีเจ้าอาจสามารถสู้ทนความทุกข์ของเนื้อหนังได้

แต่เจ้าไม่สามารถสู้ทนความเครียดทางจิตใจและความทรมานที่คงอยู่เป็นเวลานานได้อย่างถึงที่สุด วันนี้ผู้คนบางคนได้กลับกลายเป็นมีความคิดในเชิงลบเพราะพวกเขายังไม่สามารถเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ใดๆ กระนั้นก็ตามไม่มีผู้ใดกล้าหนีไปไม่ว่าพวกเขาจะมีความคิดในเชิงลบเพียงใด

ด้วยเหตุที่พระเจ้าทรงควบคุมมนุษย์ด้วยพระวณะของพระองค์ ทั้งๆ ที่ยังไม่มีมารมาถึงของข้อเท็จจริงทั้งหลาย—กระนั้นก็ตามไม่มีผู้ใดสามารถหนีไปได้ เหล่านี้ไม่ใช่การกระทำของพระเจ้าหรือ? วันนี้

พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อจัดเตรียมชีวิตให้มนุษย์

พระองค์หาได้ทรงหว่านล้อมเจ้าด้วยการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อที่จะได้มันพระทัยได้ถึงสัมพันธภาพอันสันติสุขระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ดังที่ผู้คนจินตนาการ ทุกคนซึ่งไม่มีสมาธิของตนอยู่กับชีวิต และผู้ซึ่งกลับจ้องอยู่กับการทำให้พระเจ้าทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ เป็นพวกฟาริสี! และเป็นพวกฟาริสีนั่นเองที่ได้ตรึงพระเยซูบนกางเขน

หากเจ้าประมินพระเจ้าโดยสอดคล้องกับพระสนะของเจ้าเองในการเชื่อในพระเจ้า
เชื่อในพระเจ้าหากพระวณะของพระองค์ได้รับการทำให้ลู่วง
และสงฆ์และกระทั้งหมื่นประมาทพระเจ้าหากพระวณะของพระองค์ไม่ได้รับการทำให้ลู่วง
เช่นนั้นแล้วเจ้าไม่ตรงพระองค์บนทางเขนหรือ? ผู้คนเยี่ยงนี้ละเลยหน้าที่ของพวกเขา
และเสวยสุขอย่างตะกละตะกลาม!

ในทางกลับกัน ปัญหาใหญ่ที่สุดกับมนุษย์ก็คือว่า เขาไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้า
แม้ว่าท่าทีของมนุษย์ไม่ใช่ท่าทีของการปฏิเสธ แต่มันก็เป็นท่าทีของการเคลือบแคลงสงสัย มนุษย์ไม่ปฏิเสธ
แต่เขายังไม่ยอมรับอย่างสุดใจเช่นกัน หากผู้คนมีความรู้อันละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า
พวกเขาจะไม่หนีไป ปัญหาอื่นก็คือว่า มนุษย์ไม่รู้จักรความเป็นจริง วันนี้
เป็นพระวณะของพระเจ้านั่นเองที่แต่ละบุคคลได้เข้าเชื่อมความสัมพันธ์ด้วย ที่จริงแล้ว ในภายภาคหน้า
เจ้าไม่ควรคิดที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ เราขอบอกแก่เจ้าอย่างตรงๆ นั่นคือ
ในระหว่างช่วงระยะปัจจุบัน ทั้งหมดที่เจ้าสามารถมองเห็นก็คือพระวณะของพระเจ้า
และถึงแม้ว่าไม่มีข้อเท็จจริงทั้งหลาย แต่พระชนม์ชีพของพระเจ้ายังคงสามารถอุปฐินเป็นมนุษย์ได้
นี่คือพระราชกิจซึ่งเป็นพระราชกิจหลักของอาณาจักรพันปี และหากเจ้าไม่สามารถลู่วงรู้พระราชกิจนี้
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะกลายเป็นอ่อนแอและล้มคว่ำลง เจ้าจะลงไปอยู่ท่ามกลางการทดสอบทั้งหลาย
และที่ยิ่งสาหัสกว่านั้นก็คือ ถูกซาตานจองจำ

พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อตรัสพระวณะของพระองค์เป็นหลัก
สิ่งที่เจ้าเข้าเชื่อมความสัมพันธ์ด้วยก็คือพระวณะของพระเจ้า สิ่งที่เจ้าเห็นก็คือพระวณะของพระเจ้า
สิ่งที่เจ้าได้ยินก็คือพระวณะของพระเจ้า สิ่งที่เจ้าปฏิบัติตามก็คือพระวณะของพระเจ้า
สิ่งที่เจ้าได้รับประสบการณ์ด้วยก็คือพระวณะของพระเจ้า
และการจุติเป็นมนุษย์นี้ของพระเจ้ายกใช้พระวณะเป็นหลักในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
พระองค์ไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ทรงพระราชกิจซึ่งพระเยซูได้ทรงทำในอดีต แม้ว่าพระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระเจ้า
และทั้งสองทรงเป็นเนื้อหนัง พันธกิจทั้งหลายของพระองค์ทั้งสองไม่ใช่อย่างเดียวกัน เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา
พระองค์ยังได้ทรงส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระเจ้าและได้ตรัสพระวณะบางถ้อยคำ—
แต่สิ่งใดกันแน่ที่เป็นพระราชกิจหลักซึ่งพระองค์ได้ทรงสำเร็จลู่วง?
สิ่งที่พระองค์ได้ทรงสำเร็จลู่วงโดยหลักก็คือพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขน
พระองค์ได้ทรงกลายเป็นสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาปเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนให้แล้วเสร็จแล
ะไ้มนุษยชาติทั้งมวล

และที่พระองค์ได้ทรงทำหน้าที่ในฐานะเครื่องบูชาลงบาอย่างหนึ่งนั้นก็ขึ้นไปเพื่อประโยชน์แห่งบาปของมนุษยชาติทั้งมวล นี่คือพระราชกิจหลักซึ่งพระองค์ได้ทรงสำเร็จลุล่วง ท้ายที่สุด
พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเส้นทางแห่งกางเขนเพื่อทรงนำบรรดาผู้ที่ได้มาในภายหลัง
ในตอนทีพระเยซูได้เสด็จมา ในเบื้องต้นก็เพื่อทรงพระราชกิจแห่งการไถ่ให้แล้วเสร็จ
พระองค์ได้ทรงไถ่มนุษยชาติทั้งมวล และได้ทรงนำพาชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์มาสู่มนุษย์
และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ได้ทรงให้กำเนิดเส้นทางสู่อาณาจักรสวรรค์ ผลก็คือ
ทุกคนที่ได้มาในภายหลังกล่าวว่า “เราควรเดินไปบนเส้นทางแห่งกางเขน
และพลีอุทิศตัวพวกเราเองเพื่อกางเขน” แน่นนอนว่า ในตอนเริ่มแรก
พระเยซูยังได้ทรงพระราชกิจอื่นบางอย่างและได้ตรัสพระวจนะบางถ้อยคำเช่นกันเพื่อทำให้มนุษย์กลับใจและส
ารภาพบาปของเขา แต่พันธกิจของพระองค์นั้นยังคงเป็นการถูกต้องทรงกางเขน
และช่วงเวลาสามปีครั้งที่พระองค์ได้ทรงใช้ไปในการประกาศหนทางนั้น
ก็ขึ้นไปเพื่อการเตรียมสำหรับการถูกต้องทรงกางเขนซึ่งตามมาในภายหลัง
หลายครั้งคราวที่พระเยซูได้ทรงอธิษฐานก็ยังเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการถูกต้องทรงกางเขนเช่นกัน
ชีวิตของมนุษย์ปกติคนหนึ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงดำเนินไปและช่วงเวลาสามสิบสามปีครั้งที่พระองค์ได้ทรงพระชน
มชีพอยู่บนแผ่นดินโลกนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการทรงพระราชกิจแห่งการถูกต้องทรงกางเขนให้แล้วเสร็จเป็
นหลัก
ปีทั้งหลายนั้นก็เพื่อจะมอบความแข็งแกร่งให้แก่พระองค์ในการรับปฏิบัติพระราชกิจนี้ซึ่งผลที่ตามมาจากการนี้ก็คือ
พระเจ้าได้ทรงไว้วางพระทัยมอบพระราชกิจแห่งการถูกต้องทรงกางเขนให้แก่พระองค์
พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์จะทรงสำเร็จลุล่วงพระราชกิจใดวันนี้? ในวันนี้
พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์โดยประการสำคัญแล้วก็เพื่อทรงพระราชกิจแห่ง
“พระวจนะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์” ให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อทรงใช้พระวจนะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
และทรงทำให้มนุษย์ยอมรับการจัดการกับพระวจนะและกระบวนการถลุงพระวจนะ ในพระวจนะของพระองค์
พระองค์ทรงทำให้เจ้าได้รับการจัดเตรียมและได้รับชีวิต ในพระวจนะของพระองค์
เจ้าเห็นพระราชกิจและกิจการของพระองค์ พระเจ้าทรงใช้พระวจนะเพื่อทดสอบและถลุงเจ้า และด้วยเหตุนี้
หากเจ้าทนทุกข์จากความยากลำบาก มันก็เป็นเพราะพระวจนะของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ในวันนี้
พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจด้วยข้อเท็จจริงทั้งหลาย แต่ด้วยพระวจนะ
เพียงภายหลังจากที่พระวจนะของพระองค์ได้มาถึงเจ้าแล้วเท่านั้น
พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสามารถทรงพระราชกิจภายในตัวเจ้าได้และทำให้เจ้าทนทุกข์จากความเจ็บปวดหรือรู้สึก
ถึงความหวานชื่น มีเพียงพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถนำพาเจ้าไปสู่ความเป็นจริงได้

และมีเพียงพระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้ และดังนั้น
อย่างน้อยที่สุดเจ้าจะต้องเข้าใจการนี้ นั่นคือ

พระราชกิจซึ่งปฏิบัติสำเร็จโดยพระเจ้าในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายโดยประการสำคัญแล้วคือ
การใช้พระวณะของพระองค์เพื่อทรงทำให้บุคคลทุกคนมีความเพียบพร้อมและเพื่อทรงนำมนุษย์
พระราชกิจทั้งหมดซึ่งพระองค์ทรงปฏิบัตินั้นทำโดยผ่านทางพระวณะ

พระองค์ไม่ทรงใช้ข้อเท็จจริงทั้งหลายเพื่อทดสอบเจ้า มีบางเวลาที่ผู้คนบางคนต้านทานพระเจ้า
พระเจ้าไม่ทรงทำให้เจ้าได้รับความไม่สบายใหญ่หลวง เนื้อหนังของเจ้าไม่ได้ถูกทดสอบ

อีกทั้งเจ้าไม่ได้ทนทุกข์จากความยากลำบาก—แต่ทันทีที่พระวณะของพระองค์มาถึงเจ้า และถลุงเจ้า
มันก็ทนไม่ไหวแล้วสำหรับเจ้า มันไม่ใช่อย่างนั้นหรือ? ในช่วงระหว่างเวลาของพวกเขาปรนนิบัติ
พระเจ้าได้ตรัสว่าจะโยนมนุษย์เข้าไปในบาตาลึก มนุษย์ได้มาถึงยังบาตาลึกจริงๆ หรือไม่?

แค่โดยผ่านทางการใช้พระวณะเพื่อถลุงมนุษย์ มนุษย์ก็ได้เข้าสู่บาตาลึกไปแล้ว และดังนั้น
ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์ทรงใช้พระวณะเป็นหลักเพื่อสำเร็จลุล่วงในทุกสิ่งและทำให้ทุกสิ่งชัดเจน

ด้วยพระวณะของพระองค์เท่านั้นเจ้าจึงสามารถเห็นสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

ด้วยพระวณะของพระองค์เท่านั้นเจ้าจึงสามารถเห็นได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เสด็จมายังแผ่นดินโลก

พระองค์ไม่ทรงพระราชกิจอื่นใดเว้นเสียแต่การตรัสถึงพระวณะ—

ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความจำเป็นสำหรับข้อเท็จจริงทั้งหลาย พระวณะทั้งหลายนั้นเพียงพอแล้ว

นั่นเป็นเพราะพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจนี้เป็นหลัก

เพื่อยอมให้มนุษย์ได้เห็นฤทธานุภาพของพระองค์และมหิศจรรยย์ในพระวณะของพระองค์

เพื่อยอมให้มนุษย์ได้เห็นในพระวณะของพระองค์ว่าพระองค์ทรงซ่อนเร้นพระองค์เอง โดยถ่อมพระทัยอย่างไร

และเพื่อยอมให้มนุษย์ได้รู้จักความครบถ้วนบริบูรณ์ในพระวณะของพระองค์

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงมีและทั้งหมดที่พระองค์ทรงเป็นนั้นอยู่ในพระวณะของพระองค์

พระปรีชาญาณและความมหิศจรรยย์ของพระองค์นั้นอยู่ในพระวณะของพระองค์

ในการนี้เจ้าถูกทำให้เห็นวิธีการมากมายซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการตรัสพระวณะของพระองค์

ส่วนใหญ่ของพระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระหว่างเวลาที่ผ่านมานี้เป็นการจัดเตรียม วิวรรณ์

และการจัดการกับมนุษย์มาตลอด พระองค์ไม่ทรงสาปแช่งบุคคลคนหนึ่งสักน้อย

และแม้กระทั่งพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงสาปแช่งพวกเขาโดยผ่านทางพระวณะ และดังนั้น

ในยุคพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นี้

จงอย่าพยายามที่จะมองให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักษาคณปวและขับไล่บรรดาปีศาจอีก

และจงหยุดมองหาหมายสำคัญทั้งหลายอยู่ตลอดเวลา—ไม่มีประโยชน์ใดเลย!

หมายสำคัญทั้งหลายเหล่านั้นไม่สามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้! หากจะพูดอย่างตรงๆ แล้ว: ในวันนี้พระเจ้าพระองค์เององค์จริงซึ่งอยู่ในเนื้อหนังมนุษย์ไม่ทรงกระทำการ พระองค์เพียงตรัสเท่านั้น นี่คือความจริง! พระองค์ทรงใช้พระวณะเพื่อทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม และทรงใช้พระวณะเพื่อป้อนอาหารและน้ำให้เจ้า

พระองค์ยังทรงใช้พระวณะเพื่อทรงพระราชกิจเช่นกัน

และพระองค์ทรงใช้พระวณะแทนข้อเท็จจริงทั้งหลายเพื่อให้เจ้ารู้จักความเป็นจริงของพระองค์

หากเจ้าสามารถล่วงรู้ลักษณะนี้ของพระราชกิจของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วมันก็จะยอมเป็นการยากที่จะมีความคิดในเชิงลบ แทนที่จะจดจ่ออยู่กับสิ่งทั้งหลายที่เป็นลบ

เจ้าควรมุ่งความสนใจไปที่สิ่งที่เป็นบวกเท่านั้น—กล่าวคือ

ไม่ว่าพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วงหรือไม่ก็ตาม

หรือไม่ว่ามีการมาถึงของข้อเท็จจริงทั้งหลายหรือไม่ก็ตาม

พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์ได้รับชีวิตจากพระวณะของพระองค์

และนี่คือหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาหมายสำคัญทั้งหมด และยิ่งไปกว่านั้นก็คือ

มันคือข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ประการหนึ่ง นี่คือหลักฐานที่ดีที่สุดที่ใช้ในการทำความรู้จักพระเจ้า

และเป็นหมายสำคัญหนึ่งซึ่งยิ่งใหญ่กว่าบรรดาหมายสำคัญทั้งหลาย

มีเพียงพระวณะเหล่านี้เท่านั้นที่สามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้

ทันทีที่ยุคอาณัติได้เริ่มต้นขึ้น พระเจ้าได้ทรงเริ่มปล่อยพระวณะของพระองค์ ในภายภาคหน้า

พระวณะเหล่านี้จะค่อยๆ ได้รับการทำให้ลุล่วง และ ณ เวลานั้น มนุษย์จะเติบโตเข้าสู่ชีวิต

การใช้พระวณะของพระเจ้าเพื่อเปิดโปงอุปนิสัยอันเลื่อมทรมของมนุษย์นั้นเป็นจริงมากขึ้น และจำเป็นอย่างมากขึ้น

และพระองค์ไม่ทรงใช้สิ่งใดเลยนอกจากพระวณะในการทรงพระราชกิจของพระองค์เพื่อที่จะทำให้ความเชื่อ

ของมนุษย์มีความเพียบพร้อม ด้วยเหตุที่วันนี้คือยุคพระวณะ และมันพึงจำเป็นต้องมีความเชื่อ ปณิธาน

และความร่วมมือจากมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์แห่งยุคสุดท้ายคือการใช้พระวณะของพระองค์เพื่อรับใช้และจัดเตรียม

มาให้แก่มนุษย์

เพียงภายหลังจากที่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ได้ทรงเสร็จสิ้นการตรัสพระวณะของพระองค์แล้วเท่านั้น

พระวณะจึงจะได้รับการทำให้ลุล่วง ในช่วงระหว่างเวลาซึ่งพระเจ้าตรัส

พระวณะของพระองค์ไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง เพราะเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในช่วงระยะของเนื้อหนัง

พระวณะของพระองค์ไม่สามารถได้รับการทำให้ลุล่วงได้ นี่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อที่

มนุษย์อาจได้เห็นพระเจ้าทรงเป็นมนุษย์และไม่ใช่วิญญาน
เพื่อที่มนุษย์อาจได้เห็นความเป็นจริงแห่งพระเจ้าด้วยตาของตนเอง
ในวันที่พระราชกิจของพระองค์เสร็จสมบูรณ์
เมื่อพระวณะทุกคำซึ่งควรถูกตรัสโดยพระองค์บนแผ่นดินโลกได้ถูกตรัสออกมาแล้ว
พระวณะของพระองค์จะเริ่มได้รับการทำให้ลุล่วง ตอนนี้ไม่ใช่ยุคของการทำให้พระวณะของพระเจ้าลุล่วง
เพราะพระองค์ยังตรัสพระวณะของพระองค์ไม่เสร็จสิ้น ดังนั้น
เมื่อเจ้าเห็นว่าพระเจ้ายังกำลังตรัสพระวณะของพระองค์บนแผ่นดินโลก
จงอย่ามัวรอการทำให้พระวณะของพระเจ้าลุล่วง เมื่อพระเจ้าหยุดตรัสพระวณะของพระองค์
และเมื่อพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกได้ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้ว
นั่นจึงจะเป็นเวลาที่พระวณะของพระองค์เริ่มได้รับการทำให้ลุล่วง
ในพระวณะที่พระองค์ตรัสบนแผ่นดินโลกนั้น ในด้านหนึ่ง มีการจัดเตรียมชีวิต และในอีกด้านหนึ่ง
มีการเผยพระวณะ—การเผยพระวณะเกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายซึ่งจะมา เกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายซึ่งจะถูกทำให้เสร็จสิ้น
และเกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายซึ่งยังไม่ได้ถูกทำให้สำเร็จลุล่วง
ในพระวณะของพระเยซูก็เคยมีการเผยพระวณะด้วยเช่นกัน ในด้านหนึ่ง พระองค์ได้ทรงจัดหาชีวิต
และในอีกด้านหนึ่ง พระองค์ได้ตรัสการเผยพระวณะ มาวันนี้
ไม่มีการพูดเรื่องการดำเนินการตามพระวณะและข้อเท็จจริงทั้งหลายในเวลาเดียวกัน
เพราะมีความแตกต่างมากเกินไประหว่างสิ่งซึ่งสามารถเห็นได้ด้วยตาของมนุษย์เองและสิ่งซึ่งถูกทำให้สำเร็จโดย
พระเจ้า อาจกล่าวได้แค่เพียงว่าทันทีที่พระราชกิจของพระเจ้าได้ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้ว
พระวณะของพระองค์จะได้รับการทำให้ลุล่วง และข้อเท็จจริงทั้งหลายจะมาภายหลังจากพระวณะ
ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงปฏิบัติพันธกิจแห่งพระวณะบนแผ่นดินโลก
และในการปฏิบัติพันธกิจแห่งพระวณะนั้น พระองค์เพียงแต่ตรัสพระวณะเท่านั้น
และไม่ใส่ใจพระทัยในเรื่องอื่นๆ ทันทีที่พระราชกิจของพระเจ้าเปลี่ยนแปลง
พระวณะของพระองค์จะเริ่มได้รับการทำให้ลุล่วง ในวันที่
พระวณะถูกใช้เพื่อให้เจ้ามีความเพียบพร้อมก่อนเป็นอย่างแรก
เมื่อพระองค์ทรงได้รับพระสิริโดยตลอดทั่วทั้งจักรวาล พระราชกิจของพระองค์จะครบถ้วนบริบูรณ์—
พระวณะทั้งหมดซึ่งควรถูกตรัสจะได้ถูกตรัสออกมาแล้ว
และพระวณะทั้งหมดจะได้กลายเป็นข้อเท็จจริงทั้งหลาย
พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อทรงปฏิบัติพันธกิจแห่งพระวณะ
เพื่อที่มวลมนุษย์อาจได้รู้จักพระองค์ และเพื่อที่มวลมนุษย์อาจได้เห็นสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

และเห็นพระปรีชาญาณของพระองค์และทั้งหมดของกิจการอันมหัศจรรย์ของพระองค์จากพระวณะของพระองค์ ในช่วงระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อพิชิตมวลมนุษย์ทั้งปวงเป็นหลัก ในภายภาคหน้า พระวณะของพระองค์ยังจะมาถึงทุกๆ ศาสนา ภาคส่วน ชนชาติ และนิกายด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อพิชิต เพื่อทำให้มนุษย์ทั้งหมดเห็นว่าพระวณะของพระองค์มีสิทธิอำนาจและมหิทธิฤทธิ์—และดังนั้นในวันนี้ พวกเจ้าจึงเผชิญหน้ากับพระวณะของพระเจ้าเท่านั้น

พระวณะซึ่งตรัสโดยพระเจ้าในยุคนี้แตกต่างไปจากพระวณะซึ่งถูกตรัสในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติ และพระวณะเหล่านั้นก็แตกต่างไปจากพระวณะซึ่งถูกตรัสในช่วงระหว่างยุคพระคุณเช่นกัน ในยุคพระคุณ พระเจ้าไม่ได้ทรงพระราชกิจของพระวณะ

แต่แค่ได้ทรงปรารภว่าพระองค์จะถูกตรึงกางเขนเพื่อทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง

พระคัมภีร์เพียงพรรณนาเหตุผลที่พระเยซูทรงต้องถูกตรึงกางเขน

และความทุกข์ซึ่งพระองค์ทรงต้องได้รับบนกางเขน และวิธีการที่มนุษย์ควรถูกตรึงกางเขนเพื่อพระเจ้าเท่านั้น

ในช่วงระหว่างยุคนั้น พระราชกิจทั้งหมดซึ่งปฏิบัติสำเร็จโดยพระเจ้านั้น ไปรวมอยู่ที่การถูกตรึงกางเขน

ในระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ตรัสพระวณะเพื่อพิชิตทุกคนผู้ซึ่งเชื่อในพระองค์

นี่คือ “พระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์” พระเจ้าได้เสด็จมาในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อทรงพระราชกิจนี้

กล่าวคือ พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อสำเร็จลุล่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระองค์เพียงตรัสพระวณะเท่านั้น และแทบจะไม่มีมีการมาถึงของข้อเท็จจริงทั้งหลาย นี่คือการแท้จริง

ของพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์ และเมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ตรัสพระวณะของพระองค์

นี่เป็นการทรงปรากฏของพระวณะในมนุษย์ และเป็นพระวณะซึ่งกำลังทรงมาเป็นมนุษย์

“ในปฐมกาลพระวาเททรงดำรงอยู่ และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า

และพระวาเททรงบังเกิดเป็นมนุษย์” นี่ (พระราชกิจแห่งการทรงปรากฏของพระวณะเป็นมนุษย์)

คือพระราชกิจซึ่งพระเจ้าจะทรงสำเร็จลุล่วงในยุคสุดท้าย

และเป็นบทสุดท้ายของแผนการบริหารจัดการทั้งสิ้นทั้งมวลของพระองค์

และดังนั้นพระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกและทรงสำแดงพระวณะของพระองค์ในมนุษย์

สิ่งซึ่งถูกทำให้สำเร็จวันนี้ สิ่งซึ่งจะถูกทำให้สำเร็จในภายภาคหน้า สิ่งซึ่งจะถูกทำให้สำเร็จลุล่วงโดยพระเจ้า

บันปลายสุดท้ายของมนุษย์ บรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด พวกที่จะถูกทำลาย เป็นต้น—

ทั้งหมดของพระราชกิจนี้ซึ่งควรถูกทำให้สัมฤทธิ์ผลในท้ายที่สุดได้ถูกระบุไว้แล้วทั้งหมดอย่างชัดเจน

และเป็นไปทั้งหมดก็เพื่อที่จะสำเร็จลุล่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ประกาศกฤษฎีกาการบริหารและธรรมบัญญัติซึ่งถูกบัญญัติขึ้นก่อนหน้านั้น พวกที่จะถูกทำลาย

บรรดาผู้ที่เข้าสู่การหยุดพัก—พระวณะเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องถูกทำให้ลู่วง
นี่คือพระราชกิจซึ่งถูกทำให้สำเร็จลู่วงเป็นหลักโดยพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย
พระองค์ทรงทำให้ผู้คนเข้าใจว่าบรรดาผู้ที่ถูกกำหนดชะตาไว้ลู่วงหน้าโดยพระเจ้าเป็นของที่แห่งใด
และพวกที่ไม่ได้ถูกกำหนดชะตาไว้ลู่วงหน้าโดยพระเจ้าเป็นของที่แห่งใด
ประชากรและบรรดาบุตรของพระองค์จะถูกแยกประเภทอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่ออิสราเอล
จะเกิดอะไรขึ้นต่ออียิปต์—ในภายภาคหน้า ทุกๆ ถ้อยคำของพระวณะเหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จลู่วง
ก้าวอย่างของพระราชกิจของพระเจ้ากำลังเร่งความเร็วขึ้น
พระเจ้าทรงใช้พระวณะเป็นวิถีทางที่จะเปิดเผยต่อมนุษย์ถึงสิ่งซึ่งจะต้องถูกทำให้เสร็จสิ้นในทุกยุค
สิ่งซึ่งจะต้องถูกทำให้เสร็จสิ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย
และพันธกิจของพระองค์ซึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติ
และพระวณะเหล่านี้เป็นไปทั้งหมดเพื่อที่จะสำเร็จลู่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เราได้พูดไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า “บรรดาผู้ที่จดจ่ออยู่กับการได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์จะถูกทอดทิ้ง
พวกเขาไม่ใช่บรรดาผู้ที่ถูกทำให้มีความเพียบพร้อม” เราได้กล่าวถ้อยคำไว้มากมายนัก
กระนั้นมนุษย์ก็ยัง ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจนี้เลยแม้เพียงแผ่วบาง และเมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว
ผู้คนก็ยังคงถามหาหมายสำคัญและการอัศจรรย์
การเชื่อของเจ้าในพระเจ้าไม่ได้เป็นอะไรที่มากไปกว่าการไล่ตามเสาะหาหมายสำคัญและการอัศจรรย์หรือ कह
หรือว่ามันเป็นไปเพื่อที่จะได้รับชีวิต? พระเยซูได้เคยตรัสพระวณะไว้มากมายเช่นกัน
และบางพระวณะในพระวณะเหล่านั้นก็ยังไม่ได้ถูกทำให้ลู่วง
เจ้าสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพระเยซูไม่ทรงเป็นพระเจ้า?
พระเจ้าได้ทรงเป็นพยานว่าพระองค์ได้ทรงเป็นพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้าอันเป็นที่รัก
เจ้าสามารถปฏิเสธการนี้ได้หรือไม่? ในวันนี้ พระเจ้าเพียงแต่ตรัสพระวณะเท่านั้น
และหากเจ้าไม่รู้การนี้อย่างถ้วนทั่ว เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมไม่สามารถยืนยันมั่นคงอยู่ได้
เจ้าเชื่อในพระองค์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่
หรือเจ้าเชื่อในพระองค์โดยขึ้นอยู่กับว่าพระวณะของพระองค์ได้รับการทำให้ลู่วงหรือไม่?
เจ้าเชื่อในหมายสำคัญและการอัศจรรย์ หรือเจ้าเชื่อในพระเจ้า? ในวันนี้
พระองค์ไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์—พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าจริงๆ หรือ?
หากพระวณะซึ่งพระองค์ตรัสไม่ได้รับการทำให้ลู่วง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าจริงๆ หรือ?
เนื้อแท้ของพระเจ้าถูกกำหนดพิจารณาจากการที่ว่า พระวณะซึ่งพระองค์ตรัสนั้นได้รับการทำให้ลู่วงหรือไม่

อย่างนั้นหรือ?

เหตุใดผู้คนบางคนจึงกำลังรอคอยเสมอให้พระวณะของพระเจ้าลุล่วงก่อนที่จะพวกเขาจะเชื่อในพระองค์?

นี่ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่รู้จักพระองค์หรือ?

ทุกคนผู้ซึ่งมีมโนคติที่หลงผิดเช่นนั้นคือพวกที่ปฏิเสธพระเจ้า พวกเขาใช้มโนคติที่หลงผิดเพื่อประณินพระเจ้า หากพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วง พวกเขาเชื่อในพระองค์

และหากพระวณะของพระเจ้าไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ย่อมไม่เชื่อในพระองค์

และพวกเขาได้ตามเสาะหาหมายสำคัญและการอัศจรรย์อยู่เสมอ ผู้คนเหล่านี้ไม่ใช่พวกฟาริสีของยุคใหม่ๆ

หรือ? การที่เจ้าสามารถตั้งมั่นได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการที่เจ้ารู้จักพระเจ้าองค์จริงหรือไม่—นี่สำคัญยิ่งยวด!

ยิ่งความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้าในตัวเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด

ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับความเป็นจริงของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่านั้น

และเจ้าก็ยังสามารถที่จะยืนหยัดมั่นคงในระหว่างการทดสอบทั้งหลายได้มากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งเจ้าจดจ่ออยู่กับหมายสำคัญและการอัศจรรย์มากขึ้นเท่าใด เจ้าก็ยังสามารถตั้งมั่นได้น้อยลงเท่านั้น

และเจ้าจะล้มลงท่ามกลางการทดสอบทั้งหลาย หมายสำคัญและการอัศจรรย์ไม่ใช่รากฐาน

เพียงความเป็นจริงของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นชีวิต

ผู้คนบางคนไม่รู้จักผลกระทบทั้งหลายซึ่งจะต้องได้รับการทำให้สัมฤทธิ์โดยพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขาใช้เวลาในความสับสนงุนงง ไม่ได้ตามเสาะหาความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

จุดมุ่งหมายของการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาคือ

เพียงทำให้พระเจ้าทรงทำให้ความอยากของพวกเขาลุล่วงตลอดไปเท่านั้น

และเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะจริงจังในการเชื่อของพวกเขา

พวกเขากล่าวว่าพวกเขาจะไล่ตามเสาะหาชีวิตหากพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วง

แต่หากพระวณะของพระองค์ไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง

เช่นนั้นแล้วก็ย่อมไม่มีความเป็นไปได้ที่พวกเขาจะไล่ตามเสาะหาชีวิต

มนุษย์คิดว่าการเชื่อในพระเจ้าคือการไล่ตามเสาะหาการได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์

และการไล่ตามเสาะหาการได้ขึ้นสู่สวรรค์และสวรรค์ชั้นที่สาม

ไม่มีพวกเขาคนใดกล่าวว่า การเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าคือการไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ความเป็นจริง

การไล่ตามเสาะหาชีวิต และการไล่ตามเสาะหาการได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า

อะไรคือคุณค่าของการไล่ตามเสาะหาเช่นนี้?

พวกที่ไม่ไล่ตามเสาะหาความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและการทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยคือพวกที่ไม่เชื่อในพระเจ้า

พวกเขาคือผู้ซึ่งหมิ่นประมาทพระเจ้า!

บัดนี้พวกเจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าการเชื่อในพระเจ้าคืออะไร?

การเชื่อในพระเจ้าหมายความว่าความถึงการได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ใช่หรือไม่?

มันหมายความว่าความถึงการขึ้นสู่สวรรค์ใช่หรือไม่? การที่เชื่อในพระเจ้าไม่ง่ายเลยแม้แต่น้อย

การฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนาเหล่านั้นควรถูกกวาดล้าง

การไล่ตามเสาะหาการรักษาคนป่วยและการขับไล่บรรดาปีศาจ การจดจ่ออยู่กับหมายสำคัญและการอัศจรรย์

การละโมภอยากได้พระคุณจากพระเจ้า สันติสุข และความชื่นบานมากยิ่งขึ้น

การไล่ตามเสาะหาความสำเร็จที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้และความสุขสบายของเนื้อหนัง—

เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนา

และการฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนาเช่นนั้นเป็นการเชื่อประเภทที่คลุมเครือ

อะไรหรือคือการเชื่อแท้จริงในพระเจ้าในวันนี้?

มันคือการยอมรับพระวาทะของพระเจ้าว่าเป็นชีวิตความเป็นจริงของเจ้าและการรู้จักพระเจ้าจากพระวาทะของพระองค์เพื่อที่จะสัมฤทธิ์ในความรักที่แท้จริงสำหรับพระองค์ เพื่อให้ชัดเจน:

การเชื่อในพระเจ้าเป็นไปเพื่อที่เจ้าอาจเชื่อฟังพระเจ้า รักพระเจ้า

และปฏิบัติหน้าที่ซึ่งควรได้รับการปฏิบัติโดยสิ่งทรงสร้างอย่างหนึ่งของพระเจ้า

นี่คือจุดมุ่งหมายของการที่เชื่อในพระเจ้า เจ้าจะต้องสัมฤทธิ์ในความรู้หนึ่งเกี่ยวกับความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงคู่ควรเพียงใดต่อความเคารพ

เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งความรอดในบรรดาสิ่งทรงสร้างของพระองค์และการทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อม—เหล่านี้คือสาระจำเป็นอันประจักษ์แจ้งของการเชื่อของเจ้าในพระเจ้า

การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วเป็นการสลับเปลี่ยนจากชีวิตหนึ่งของเนื้อหนังไปสู่ชีวิตหนึ่งของการรักพระเจ้าจากการใช้ชีวิตภายในความเสื่อมทรามไปสู่การใช้ชีวิตภายในชีวิตของพระวาทะของพระเจ้า

มันคือการออกมาจากภายใต้แดนครอบครองของซาตานและการใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การดูแลเอาพระทัยใส่และการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า

มันคือการที่สามารถจะสัมฤทธิ์ในความเชื่อฟังต่อพระเจ้าและความไม่เชื่อฟังต่อเนื้อหนัง

มันคือการยอมให้พระเจ้าทรงได้รับหมดทั้งหัวใจของเจ้า ยอมให้พระเจ้าทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

และปลดปล่อยตัวเจ้าเองเป็นอิสระจากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน

การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อที่ฤทธานุภาพและพระสิริของพระเจ้าอาจได้รับการสำแดงในตัวเจ้าเพื่อที่เจ้าอาจทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และทำให้แผนของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง

และสามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้ต่อหน้าซาตาน

การเชื่อในพระเจ้าไม่ควรวนเวียนอยู่กับความอยากที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์

อีกทั้งไม่ควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังส่วนตัวของเจ้า
มันควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับการไล่ตามเสาะหาการรู้จักพระเจ้า และการสามารถเชื่อฟังพระเจ้า และ
เช่นเดียวกับเปโตร การเชื่อฟังพระองค์จนกระทั่งคนเราถึงแก่ความตาย
เหล่านี้คือจุดมุ่งหมายหลักของการที่เชื่อในพระเจ้า
เรากินและดื่มพระวณะของพระเจ้าเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้าและทำให้พระองค์พึงพอพระทัย
การกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้าช่วยให้เจ้ามีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้า
เพียงภายหลังจากนั้นแล้วเท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถเชื่อฟังพระองค์ได้ ด้วยความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเท่านั้น
เจ้าจึงสามารถรักพระองค์ได้ และนี่คือเป้าหมายที่มนุษย์ควรมีในการเชื่อของเขานในพระเจ้า
ในการเชื่อของเจ้าในพระเจ้า หากเจ้ากำลังพยายามที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์อยู่เสมอ
เช่นนั้นแล้วทัศนคติของการเชื่อนี้ในพระเจ้าย่อมผิด
การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วคือการยอมรับพระวณะของพระเจ้าว่าเป็นชีวิตความเป็นจริง
จุดมุ่งหมายของพระเจ้านั้นบรรลุได้ด้วยการนำพระวณะของพระเจ้าจากพระโอษฐ์ของพระองค์ไปฝึกฝนปฏิบัติ
และยึดถือพระวณะไว้ในตัวเจ้าเท่านั้น ในการที่เชื่อในพระเจ้า
มนุษย์ควรเพียรพยายามให้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า เพื่อสามารถบนอบต่อพระเจ้า
และเพื่อความเชื่อฟังอันครบบริบูรณ์ต่อพระเจ้า หากเจ้าสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้โดยปราศจากคำพร่ำบ่น
มีความใส่ใจต่อความพึงปรารถนาของพระเจ้า สัมฤทธิ์ในวุฒิภาวะของเปโตร
และมีลักษณะแนวแบบเปโตรตามที่พระเจ้าได้ตรัสถึง
เช่นนั้นแล้วนั้นย่อมจะเป็นเวลาที่เจ้าได้สัมฤทธิ์ความสำเร็จในการเชื่อในพระเจ้าแล้ว
และมันจะมีนัยสำคัญว่าเจ้าได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าแล้ว

พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์โดยตลอดทั่วทั้งจักรวาล
ทุกคนผู้ซึ่งเชื่อในพระองค์จะต้องยอมรับพระวณะของพระองค์ และกินและดื่มพระวณะของพระองค์
ไม่มีผู้ใดสามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าด้วยการมองเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าทรงแสด
ดง ตลอดหลายยุคหลายสมัย พระเจ้าได้ทรงใช้พระวณะมาโดยตลอดในการที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
ด้วยเหตุนี้พวกเจ้าจึงไม่ควรอุทิศความใส่ใจของเจ้าทั้งหมดไปกับหมายสำคัญและการอัศจรรย์
แต่ควรเพียรพยายามที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
ในยุคธรรมบัญญัติแห่งภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าได้ตรัสบางพระวณะไว้ และในยุคพระคุณ
พระเยซูก็ได้ตรัสไว้หลายพระวณะเช่นกัน ภายหลังจากที่พระเยซูได้ตรัสพระวณะมากมายแล้ว
บรรดาอัครทูตและบรรดาสาวกภายหลังได้ทำให้ผู้คนฝึกฝนปฏิบัติโดยสอดคล้องกับพระบัญญัติทั้งหลายซึ่งออก
โดยพระเยซู และได้รับประสบการณ์โดยสอดคล้องกับพระวณะและหลักธรรมทั้งหลายซึ่งพระเยซูได้ตรัสถึง

ในยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมเป็นหลัก
พระองค์ไม่ทรงใช้หมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อบีบบังคับมนุษย์ หรือ โน้มน้าวมนุษย์
การนี้ไม่สามารถทำให้ฤทธานุภาพของพระเจ้าเป็นที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น
หากพระเจ้าเพียงได้แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เท่านั้น
เช่นนั้นแล้วมันก็จะกลายเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้ความเป็นจริงของพระเจ้าเป็นที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น
และด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
พระเจ้าไม่ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยหมายสำคัญและการอัศจรรย์
แต่ทรงใช้พระวณะเพื่อให้น้ำและเลี้ยงดูมนุษย์ ซึ่งภายหลังจากนั้น
ความเชื่อฟังอันครบบริบูรณ์ของมนุษย์และความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้าจึงสัมฤทธิ์ผล
นี่คือจุดมุ่งหมายของพระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงปฏิบัติและพระวณะซึ่งพระองค์ตรัส
พระเจ้าไม่ทรงใช้วิธีการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม—
พระองค์ทรงใช้พระวณะ
และทรงใช้วิธีการอันแตกต่างหลากหลายของพระราชกิจในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการถลุง การจัดการ การตัดแต่ง หรือการจัดเตรียมพระวณะ
พระเจ้าตรัสจากมุมมองอันแตกต่างหลากหลายเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
และเพื่อให้มนุษย์มีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระราชกิจ พระปรีชาญาณ และความมหัศจรรย์ของพระเจ้า
เมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ณ เวลาซึ่งพระเจ้าทรงสรุปปิดตัวยุคในยุคสุดท้าย
เมื่อนั้นเขาย่อมจะมีคุณสมบัติที่จะเฝ้าองหมายสำคัญและการอัศจรรย์
เมื่อเขารู้จักพระเจ้าและสามารถเชื่อฟังพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งใดก็ตาม
เจ้าจะไม่มีมโนคติที่หลงผิดใดๆ เกี่ยวกับพระเจ้าอีกต่อไปเมื่อเจ้าเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ขณะนี้
เจ้าเสื่อมทรามและไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์—
เจ้าคิดว่าเจ้ามีคุณสมบัติที่จะเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในสภาวะนี้อย่างนั้นหรือ?
ในเวลาซึ่งพระเจ้าทรงแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ นั่นเป็นเวลาที่พระเจ้าทรงลงโทษมนุษย์
และเป็นเวลาเปลี่ยนยุคด้วยเช่นกัน และยิ่งไปกว่านั้น เป็นเวลาที่ยุคสรุปปิดตัวลง
เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าถูกดำเนินการไปตามปกติ พระองค์ไม่ทรงแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์
การแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์นั้นง่ายมากสำหรับพระองค์
แต่นั้น ไม่ใช่หลักการของพระราชกิจของพระเจ้า
อีกทั้งมันไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้า
หากมนุษย์ได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และหากร่างกายฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าจะต้องปรากฏแก่มนุษย์

ผู้คนทั้งหมดจะไม่เชื่อในพระเจ้าหรือ?

เราได้พูดไว้ก่อนหน้านี้ว่าผู้ชนะกลุ่มหนึ่งถูกรับไว้จากทิศตะวันออก

ซึ่งเป็นบรรดาผู้ชนะผู้ที่มาจากท่ามกลางความทุกข์ลำบากอันใหญ่หลวง พระวณะเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร?

พระวณะเหล่านี้หมายความว่า

ผู้คนเหล่านี้ที่ได้ถูกรับไว้แล้วนั้นเพียงได้เชื่อฟังอย่างแท้จริงภายหลังจากการพิพากษาและการติสอน

และการจัดการและการตัดแต่ง และกระบวนการถูกล้างทุกประเภทแล้วเท่านั้น

การเชื่อของผู้คนเหล่านี้ไม่คลุมเครือและเป็นนามธรรม แต่เป็นความจริงแท้

พวกเขายังไม่ได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ใดๆ หรือปาฏิหาริย์ใดๆ

พวกเขาไม่พูดเรื่องความหมายตามตัวอักษรและหลักคำสอนอันลึกซึ้งหรือความรู้ความเข้าใจเชิงลึกอันล้ำลึก

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเขากลับมีความเป็นจริงและพระวณะของพระเจ้าและความรู้แท้จริงเกี่ยวกับความเป็นจริงของพระเจ้า

กลุ่มเช่นนั้นไม่ได้มีความสามารถมากกว่าในการที่จะทำให้ฤทธานุภาพของพระเจ้าเข้าใจได้ง่ายหรือ?

พระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายคือพระราชกิจที่แท้จริง ในช่วงระหว่างยุคของพระเยซู

พระองค์ไม่ได้ทรงมาเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม แต่เพื่อไถ่มนุษย์

และดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์บางอย่างเพื่อทำให้ผู้คนติดตามพระองค์

ด้วยเหตุที่พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำให้พระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนแล้วเสร็จเป็นหลัก

และการแสดงหมายสำคัญไม่ใช่ส่วนหนึ่งของพระราชกิจแห่งพันธกิจของพระองค์

หมายสำคัญและการอัศจรรย์เช่นนั้นเป็นพระราชกิจซึ่งได้ทำไปเพื่อให้พระราชกิจของพระองค์เกิดประสิทธิภาพ

หมายสำคัญและการอัศจรรย์เป็นพระราชกิจพิเศษ และไม่ได้เป็นตัวแทนพระราชกิจของยุคสมัยทั้งยุค

ในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติแห่งภาคพันธสัญญาเดิม

พระเจ้ายังได้ทรงแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์บางอย่างเช่นกัน—

แต่พระราชกิจซึ่งพระเจ้าทรงปฏิบัติวันนี้เป็นพระราชกิจที่แท้จริง

และพระองค์จะไม่ทรงแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในขณะนี้แน่นอน

หากพระองค์ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์

พระราชกิจที่แท้จริงของพระองค์ก็จะถูกขัดจังหวะให้เกิดความสับสนไม่เป็นระเบียบ

และพระองค์ก็จะไม่สามารถทรงพระราชกิจใดๆ ได้อีก

หากพระเจ้าได้ตรัสว่าจะใช้พระวณะเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

แต่ก็ได้ทรงแสดงให้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์เช่นกัน เช่นนั้นแล้วจะเป็นไปได้หรือไม่ว่า

มันทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า มนุษย์เชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง? ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าไม่ทรงทำสิ่งทั้งหลายเช่นนั้น

มีศาสนาากเกินไปภายในมนุษย์

พระเจ้าได้เสด็จมาในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อขับไล่มนต์ที่หลงผิดทางศาสนาและสิ่งทั้งหลายที่เกินธรรมชาติทั้งหมดภายในมนุษย์ออกไป และทำให้มนุษย์รู้จักความเป็นจริงของพระเจ้า

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อถอดพระฉายาหนึ่งของพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งเป็นนามธรรมและเพื่อแผ่ออกไป—

พระฉายาหนึ่งของพระเจ้าองค์หนึ่ง ผู้ซึ่งอีกนัยหนึ่งไม่ได้ดำรงอยู่เลย และดังนั้น

บัดนี้สิ่งเดียวซึ่งล้ำค่าก็คือการที่เจ้ามีความรู้เกี่ยวกับความเป็นจริง! ความจริงสำคัญกว่าทุกสิ่ง

เจ้ามีความจริงมากเพียงใดกันในวันนี้?

ทุกอย่างที่แสดงให้เห็นหมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์คือพระเจ้าอย่างนั้นหรือ?

บรรดาวิญญาณชั่วก็สามารถแสดงให้เห็นหมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์ได้เช่นกัน

พวกมันทั้งหมดใช้พระเจ้าหรือไม่? ในการเชื่อของเขาในพระเจ้า สิ่งซึ่งมนุษย์ค้นหาก็คือความจริง

และสิ่งซึ่งเขาได้ตามเสาะหาก็คือชีวิต แทนที่จะเป็นหมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์

นี่ควรเป็นเป้าหมายของทุกคนผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้า

บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง

หากเจ้าเชื่อในพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องเชื่อฟังพระเจ้า นำความจริงไปปฏิบัติ และทำหน้าที่ของเจ้าทั้งหมดให้ลุล่วง นอกจากนี้ เจ้าต้องเข้าใจสิ่งทั้งหลายที่เจ้าควรผ่านประสบการณ์ด้วย หากเจ้าเพียงแค่ผ่านประสบการณ์การจัดการ การถูกบ่มวินัย และการถูกพิพากษา หากเจ้าเพียงแค่มีความสามารถที่จะชื่นชมพระเจ้าแต่ยังคงไร้ความสามารถที่จะรู้สึกได้เมื่อพระเจ้ากำลังทรงบ่มวินัยเจ้าหรือกำลังทรงจัดการกับเจ้า—การนี้ไม่สามารถยอมรับได้ บางทีในกรณีนี้ของกระบวนการถลุง เจ้าอาจมีความสามารถที่จะยืนหยัดไม่ถอยได้ แต่นี่ยังคงไม่เพียงพอ เจ้ายังคงต้องตอบโต้เดินทางไปบทเรียนเรื่องการรักพระเจ้าไม่มีวันหยุดและไม่มีจุดจบ

ผู้คนเห็นว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นบางสิ่งที่เรียบง่ายอย่างสุดขีด แต่ทันทีที่พวกเขาได้รับประสบการณ์ซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริง เมื่อนั้นพวกเขาก็ตระหนักว่าการเชื่อในพระเจ้าไม่เรียบง่ายเช่นที่ผู้คนจินตนาการ เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจเพื่อถลุงมนุษย์ มนุษย์ย่อมทนทุกข์ กระบวนการถลุงของบุคคลหนึ่งมากขึ้นเท่าใด ความรักพระเจ้าของพวกเขาจะมากขึ้นเท่านั้น และเมหิทธิฤทธิ์ของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขามากขึ้นเท่านั้น ในทางกลับกัน ยิ่งบุคคลหนึ่งได้รับกระบวนการถลุงน้อยลงเท่าใด ความรักพระเจ้าของพวกเขาจะยิ่งน้อยลงเท่านั้น และเมหิทธิฤทธิ์ของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขาน้อยลงเท่านั้น ยิ่งกระบวนการถลุงและความเจ็บปวดของบุคคลเช่นนี้มากขึ้นเท่าใด และพวกเขาผ่านประสบการณ์กับการทรมานมากขึ้นเท่าใด ความรักพระเจ้าของพวกเขาจะลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาจะกลายเป็นจริงแท้มากขึ้นเท่านั้น และความรู้เรื่องพระเจ้าของพวกเขาจะลุ่มลึกมากขึ้นเท่านั้น ในประสบการณ์ของเจ้า เจ้าจะมองเห็นผู้ที่ทนทุกข์อย่างมากในขณะที่พวกเขาถูกถลุง ผู้ซึ่งถูกจัดการและถูกบ่มวินัยอย่างมาก และเจ้าจะมองเห็นว่าเป็นผู้คนเหล่านั้นนั่นเองที่มีความรักอันลึกซึ้งต่อพระเจ้าและความรู้เรื่องพระเจ้าที่ลุ่มลึกละเอียดแหลมกว่า พวกผู้ที่ไม่ได้ผ่านประสบการณ์การจัดการย่อมมีเพียงแต่ความรู้ผิวเผิน และพวกเขาเพียงแต่สามารถพูดได้ว่า “พระเจ้าทรงดงามเหลือเกิน พระองค์ประทานพระคุณแก่ผู้คนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถชื่นชมพระองค์ได้” หากผู้คนได้ผ่านประสบการณ์กับการจัดการและถูกบ่มวินัย เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะมีความสามารถที่จะพูดเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระเจ้าที่แท้จริงได้ ดังนั้นยังพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์นำอัสภรณ์มากขึ้นเท่าใด มันก็ยังมีคุณค่าและนัยสำคัญมากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งมันไม่สามารถเจาะแทรกเข้าไปได้สำหรับเจ้ามากขึ้นเท่าใดและยิ่งมันไม่สามารถเข้ากันได้กับมโนคติที่หลงผิดของเจ้ามากขึ้นเท่าใด พระราชกิจของพระเจ้ายิ่งจะมีความสามารถที่จะพิชิตเจ้า

ได้รับเจ้าและทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้มากขึ้นเท่านั้น นัยสำคัญแห่งพระราชกิจของพระเจ้าช่างยิ่งใหญ่!

หากพระเจ้าไม่ถล่มมนุษย์ในหนทางนี้ หากพระองค์ไม่ทรงพระราชกิจโดยสอดคล้องกับวิธีการนี้

เช่นนั้นแล้วพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่ได้ผลและปราศจากนัยสำคัญ

ในอดีตเคยมีการกล่าวไว้ว่าพระเจ้าจะทรงคัดสรรและรับกลุ่มนี้ และทำให้พวกเขาครบบริบูรณ์ในยุคสุดท้าย

ในการนี้มีนัยสำคัญที่พิเศษเหนือธรรมดา

ยิ่งพระราชกิจที่พระองค์ทรงดำเนินการภายในพวกเจ้าจนเสร็จสิ้นนั้นยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด

ความรักพระเจ้าของพวกเจ้าที่ยิ่งลึกซึ้งและบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด

มนุษย์ก็ยังสามารถจับความเข้าใจบางสิ่งในพระปรีชาญาณของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้นและความรู้เรื่องพระองค์ของมนุษย์ก็ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น ในระหว่างยุคสุดท้าย

หกพันปีแห่งแผนการของพระเจ้าสำหรับการบริหารจัดการจะมาถึงบทวารสถาน

มันสามารถสิ้นสุดลงได้อย่างง่ายดายจริงๆ หรือ? ทันทีกี่พระองค์ทรงพิชิตมวลมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์ก็จะจบลงหรือ? มันสามารถเรียบง่ายเช่นนั้นหรือไม่? อันที่จริงแล้ว

ผู้คนจินตนาการว่ามันก็เรียบง่ายเท่านั้น แต่สิ่งที่พระเจ้าทรงทำไม่เรียบง่ายนัก

ไม่สำคัญว่าเจ้าจะใส่ใจพาดพิงถึงพระราชกิจของพระเจ้าส่วนใด ทั้งหมดล้วนมีอาจยังลึกได้สำหรับมนุษย์

หากเจ้ามีความสามารถที่จะหยั่งลึกถึงมันได้ เช่นนั้นแล้วพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งจะไม่มีนัยสำคัญหรือคุณค่า

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำมีอาจยังลึกได้ มันสวนทางกับมโนคติที่หลงผิดของเจ้าอย่างสิ้นเชิง

และยิ่งมันไม่สามารถปรับให้เข้ากันได้กับมโนคติที่หลงผิดของเจ้ามากขึ้นเท่าใด

มันก็ยังแสดงให้เห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งมีความหมายมากขึ้นเท่านั้น

หากมันไม่สามารถเข้ากันได้กับมโนคติที่หลงผิดของเจ้า เช่นนั้นแล้วมันก็จะไม่มีความหมาย

วันนี้เจ้ารู้สึกว่พระราชกิจของพระเจ้าน่าอัศจรรย์เหลือเกิน และยิ่งเจ้ารู้สึกว่ามันน่าอัศจรรย์มากขึ้นเท่าใด

เจ้าก็จะยิ่งรู้สึกว่พระเจ้าทรงยากหยั่งถึงได้มากขึ้นเท่านั้น และเจ้ามองเห็นว่กิจการของพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใด

หากพระองค์เพียงแคได้ทรงพระราชกิจที่ผิวเผิน สุกเอาเผากินบางประการเพื่อพิชิตมนุษย์

และไม่ทรงได้ทำสิ่งอื่นใดเลยหลังจากนั้น

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็จะต้องไม่สามารถมองคุณค่าแห่งพระราชกิจของพระเจ้าได้

แม้ว่าเจ้ากำลังรับกระบวนการถลุงเล็กน้อยในตอนนี

แต่มันก็มีประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่ต่อการเติบโตในชีวิตของเจ้า

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างที่สุดสำหรับพวกเจ้าที่จะก้าวผ่านความยากลำบากเช่นนี้

วันนี้เจ้ากำลังรับกระบวนการถูกลงเล็กน้อย แต่หลังจากนี้
เจ้าจะมีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะมองดูกิจการของพระเจ้าได้ และในท้ายที่สุด เจ้าก็จะพูดว่า
“กิจการของพระเจ้าน่าอัศจรรย์เหลือเกิน!” เหล่านี้จะเป็นคำพูดในหัวใจของเจ้า
เมื่อได้ผ่านประสบการณ์กับกระบวนการถูกลงของพระเจ้าสักพักหนึ่งแล้ว
(บททดสอบพวกคนปรนนิบัติและเวลาแห่งการทดสอบ) ในท้ายที่สุด ผู้คนบางคนก็ได้พูดว่า
“การเชื่อในพระเจ้าช่างลำบากยากเย็นจริงๆ!” ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาได้ใช้คำว่า “ลำบากยากเย็นจริงๆ”
แสดงให้เห็นว่ากิจการของพระเจ้ามิอาจหยั่งลึกได้
แสดงให้เห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าทรงนัยสำคัญและคุณค่าอันยิ่งใหญ่
และแสดงให้เห็นว่าพระราชกิจของพระองค์ควรค่าอย่างสูงที่มนุษย์ควรถนอมความล้ำค่า
หากหลังจากที่เราได้ทำงานไปมากเหลือเกินแล้ว แต่เจ้าไม่ได้มีความรู้แม้แต่น้อย
เช่นนั้นแล้วงานของเรายังคงสามารถมีคุณค่าหรือไม่เล่า? มันจะทำให้เจ้าพูดว่า
“การปรนนิบัติพระเจ้าลำบากยากเย็นจริงๆ กิจการของพระเจ้าน่าอัศจรรย์เหลือเกิน
และพระเจ้าทรงมีพระปรีชาญาณอย่างแท้จริง! พระเจ้าทรงงดงามเหลือเกิน!”
หากหลังจากก้าวผ่านช่วงเวลาแห่งประสบการณ์ เจ้ามีความสามารถที่จะพูดคำเหล่านี้ได้
เช่นนั้นแล้วนี่ก็พิสูจน์ว่าเจ้าได้รับพระราชกิจของพระเจ้าในตัวเจ้าแล้ว
สักวันหนึ่งเมื่อเจ้ากำลังเผยแพร่ข่าวประเสริฐในต่างประเทศ และใครบางคนถามเจ้าว่า
“ความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าเป็นไปอย่างไรบ้าง?” เจ้าก็จะมีความสามารถที่จะพูดได้ว่า
“การกระทำของพระเจ้าช่างมหัศจรรย์เหลือเกิน!”
พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าคำพูดของเจ้าพูดออกมาจากประสบการณ์จริง นี่คือการเป็นพยานอย่างแท้จริง
เจ้าจะพูดว่าพระราชกิจของพระเจ้าเต็มไปด้วยพระปรีชาญาณ
และพระราชกิจของพระองค์ในตัวเจ้าได้โน้มน้าวเจ้าและได้พิชิตหัวใจของเจ้าแล้วอย่างแท้จริง
เจ้าจะรักพระองค์เสมอเพราะพระองค์ทรงยิ่งกว่าควรค่าต่อความรักของมวลมนุษย์!
หากเจ้าสามารถพูดกับสิ่งเหล่านี้ได้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็สามารถขับเคลื่อนหัวใจของผู้คนได้
ทั้งหมดนี้คือการเป็นพยาน หากเจ้ามีความสามารถที่จะเป็นพยานอันถึกถอง ขับเคลื่อนผู้คนจนหลั่งน้ำตาได้
นั่นก็แสดงให้เห็นว่าเจ้าเป็นผู้หนึ่งซึ่งรักพระเจ้าอย่างแท้จริง
เพราะเจ้ามีความสามารถที่จะให้คำพยานต่อการรักพระเจ้าได้ และโดยผ่านทางเจ้า
การกระทำของพระเจ้าสามารถได้รับการยืนยันได้ในคำพยาน
คำพยานของเจ้าทำให้ผู้อื่นแสวงหาจนพบพระราชกิจของพระเจ้า
เพื่อที่จะผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

และในสภาพแวดล้อมใดก็ตามที่พวกเขาผ่านประสบการณ์ พวกเขาย่อมจะสามารถตั้งมั่นได้
นี่เป็นเพียงหนทางเดียวที่จริงแท้แห่งการเป็นพยาน และนี่คือสิ่งที่พึงประสงค์จากเจ้าอย่างแน่วแน่ในตอนนี
เจ้าควรมองเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้ามีคุณค่าและควรค่าอย่างที่สุดต่อการทะนุถนอมความล้ำค่าโดยผู้คน
มองเห็นว่าพระเจ้าทรงล้ำค่าเหลือเกินและทรงไพบูลย์เหลือเกิน พระองค์ทรงสามารถไม่เพียงแต่ตรัสได้เท่านั้น
แต่ยังทรงสามารถพิพากษาผู้คน ถลึงหัวใจของพวกเรา นำพาความชื่นชมยินดีมาให้พวกเรา ได้รับพวกเรา
พิชิตพวกเรา และทำให้พวกเรามีความเพียบพร้อมได้อีกด้วย จากประสบการณ์ของเจ้า
เจ้าจะมองเห็นว่าพระเจ้าทรงควรค่าที่จะรักอย่างมาก ดังนั้นตอนนี้เจ้ารักพระเจ้ายิ่งใดเล่า?
เจ้าสามารถพูดสิ่งเหล่านี้จากหัวใจของเจ้าได้จริงๆ หรือไม่?
เมื่อเจ้ามีความสามารถที่จะแสดงคำพูดเหล่านี้จากส่วนลึกสุดทั้งหลายของหัวใจของเจ้าได้
เมื่อนั้นเจ้าย่อมจะสามารถที่จะเป็นพยานได้ ทันทีที่ประสบการณ์ของเจ้าได้มาถึงระดับนี้แล้ว
เจ้าย่อมจะสามารถเป็นพยานเพื่อพระเจ้าได้ และเจ้าจะมีคุณสมบัติเหมาะสมพอ
หากเจ้ายังไม่ถึงระดับนี้ในประสบการณ์ของเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงห่างไกลเกินไป
เป็นเรื่องปกติที่ผู้คนจะแสดงให้เห็นจุดอ่อนในระหว่างกระบวนการของการถลึง แต่หลังจากการถลึง
เจ้าควรจะสามารถที่จะพูดได้ว่า “พระเจ้าทรงมีพระปรีชาญาณเหลือเกินในพระราชกิจของพระองค์!”
หากเจ้ามีความสามารถที่จะบรรลุความเข้าใจซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงของคำพูดเหล่านี้ได้อย่างแท้จริงแล้วไซ้
มันย่อมจะกลายเป็นบางสิ่งที่เจ้าทะนุถนอม และประสบการณ์ของเจ้าก็จะมีคุณค่า

บัดนี้ สิ่งใดหรือที่เจ้าควรไล่ตามเสาะหา? ไม่ว่าเจ้าจะสามารถเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าได้หรือไม่
ไม่ว่าเจ้าจะสามารถที่จะกลายเป็นคำพยานและการสำแดงของพระเจ้าได้หรือไม่
และไม่ว่าเจ้าจะเหมาะให้พระองค์ทรงใช้หรือไม่—เหล่านี้คือสิ่งทั้งหลายที่เจ้าควรแสวงหา
พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจในตัวเจ้าจริงๆ ไปมากเพียงใดแล้ว? เจ้าได้มองเห็นไปมากเพียงใดแล้ว
เจ้าได้สัมผัสไปมากเพียงใดแล้ว? เจ้าได้ผ่านประสบการณ์และได้ลิ้มรสไปมากเพียงใดแล้ว?
โดยไม่คำนึงถึงว่าพระเจ้าได้ทรงทดสอบเจ้า จัดการกับเจ้า หรือบ่มวินัยเจ้าแล้วหรือไม่
การกระทำของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ก็ได้รับการดำเนินการกับเจ้าจนเสร็จสิ้นแล้ว
แต่ในฐานะผู้เชื่อในพระเจ้าและในฐานะใครบางคนที่ได้ใส่ใจไล่ตามเสาะหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
โดยพระองค์
เจ้าสามารถเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้านบนพื้นฐานของประสบการณ์ซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้า
ได้หรือไม่?
เจ้าสามารถใช้ชีวิตตามพระวจนะของพระเจ้าโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าได้หรือไม่?
เจ้ามีความสามารถที่จะจัดเตรียมให้ผู้อื่น โดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าเอง

และสละทั้งชีวิตของเจ้าเพื่อเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าได้หรือไม่?

เพื่อเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าต้องพึ่งพาประสบการณ์ ความรู้ของเจ้า และราคาที่เจ้าได้จ่ายไป ด้วยเหตุนี้เท่านั้น เจ้าจึงสามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้

เจ้าเป็นใครบางคนที่เป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้าหรือไม่? เจ้ามีความทะเยอทะยานนี้หรือไม่?

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเป็นพยานต่อพระนามของพระองค์ได้ และที่มากกว่านั้น

เป็นพยานต่อพระราชกิจของพระองค์ได้

และหากเจ้าสามารถดำเนินชีวิตตามรูปลักษณ์ที่พระองค์ทรงพึงประสงค์จากประชากรของพระองค์ได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็พยานสำหรับพระเจ้า อันที่จริงแล้วเจ้าเป็นพยานสำหรับพระเจ้าอย่างไรหรือ?

เจ้าทำการนี้โดยการแสวงหาและถวิลหาที่จะดำเนินชีวิตตามพระวามะของพระเจ้า

และเปิดโอกาสให้ผู้คนรู้จักพระราชกิจของพระองค์และมองเห็นการกระทำของพระองค์โดยการเป็นพยานด้วย

คำพูดของเจ้า หากเจ้าแสวงหาการนี้ทั้งหมดอย่างแท้จริง เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

หากทั้งหมดที่เจ้าแสวงหาคือการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าและได้รับพระพรในท้ายที่สุด

เช่นนั้นแล้วมุมมองของความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าก็จะไม่บริสุทธิ์

เจ้าควรกำลังไล่ตามเสาะหาวิธมองเห็นกิจการของพระเจ้าในชีวิตจริง

วิธีทำให้พระองค์พึงพอพระทัยเมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ต่อเจ้า

และแสวงหาวิธีที่เจ้าควรจะเป็นพยานต่อความน่าอัศจรรย์และพระปรีชาญาณของพระองค์

และวิธีเป็นพยานสำหรับวิธีที่พระองค์ทรงบ่มวินัยและทรงจัดการกับเจ้า

ทั้งหมดนี้คือสิ่งทั้งหลายที่เจ้าควรกำลังใคร่ครวญอยู่ในตอนนี้

หากความรักพระเจ้าของเจ้าเป็นไปเพื่อให้เจ้าสามารถมีส่วนแบ่งปันในพระสิริของพระเจ้าหลังจากพระองค์ทรง

ทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

เช่นนั้นแล้วมันก็ยังจะไม่เพียงพอและไม่สามารถประจวบพ้องกับข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าได้

เจ้าจำเป็นต้องมีความสามารถที่จะเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้าได้

ทำให้สมดังข้อเรียกร้องของพระองค์ได้

และผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำกับผู้คนในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้

ไม่ว่าจะเป็นความเจ็บปวด น้ำตา หรือความเศร้าใจ

เจ้าต้องผ่านประสบการณ์กับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในการปฏิบัติของเจ้า

สิ่งเหล่านี้หมายถึงที่จะทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมในฐานะผู้หนึ่งซึ่งเป็นพยานสำหรับพระเจ้า

อะไรกันแน่ที่บังคับบีบให้เจ้ายอมทนทุกข์และแสวงหาความเพียบพร้อม?

ความทุกข์ปัจจุบันของเจ้าเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการรักพระเจ้าและการเป็นพยานสำหรับพระองค์อย่างแท้จริง

หรือไม่? หรือเป็นเพื่อประโยชน์แห่งพระพรทั้งหลายของเนื้อหนัง
เพื่อความสำเร็จซึ่งคาดว่าจะเป็นไปได้ในภายภาคหน้าและชะตากรรมของเจ้าหรือไม่? เจตนา แรงจูงใจ
และเป้าหมายของเจ้าที่เจ้าไล่ตามเสาะหาทั้งหมดต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องและไม่สามารถถูกนำโดยเจตจำนง
ของเจ้าเอง หากบุคคลผู้หนึ่งแสวงหาความเพียบพร้อมเพื่อรับพระพรและครองราชย์อยู่ในอำนาจ
ในขณะที่บุคคลอีกผู้หนึ่งไล่ตามเสาะหาความเพียบพร้อมเพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัย
เพื่อเป็นพยานซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงต่อพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าจะเลือกวิถีทางใดหรือ
ในสองวิถีทางแห่งการไล่ตามเสาะหา? หากเจ้าจะเลือกวิถีทางแรก
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงอยู่ห่างเกินไปจากมาตรฐานของพระเจ้า
ครั้งหนึ่งเราได้พูดว่าการกระทำของเราจะเป็นที่รู้จักอย่างเปิดเผยไปทั่วทั้งจักรวาล และได้พูดว่าเราจะครองราชย์ใน
ฐานะองค์กษัตริย์ในจักรวาล ในทางกลับกัน
สิ่งที่พวกเจ้าได้รับมอบความไว้วางใจให้ทำคือออกไปเพื่อเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้า
ไม่ใช่เพื่อกลายเป็นพวกกษัตริย์และปรากฏต่อทั้งจักรวาล จงให้กิจการของพระเจ้าเต็มเต็มอวกาศและภาคพื้น
จงให้ทุกคนมองเห็นและยอมรับรู้การกระทำเหล่านั้น
พระวณะเหล่านี้ได้รับการตรัสโดยสัมพันธ์กับพระเจ้าพระองค์เอง
และสิ่งที่มนุษย์ควรทำคือเป็นพยานสำหรับพระเจ้า บัดนี้เจ้ารู้จักพระเจ้ายากเพียงใดหรือ?
เจ้าสามารถเป็นพยานให้กับพระเจ้าได้มากเพียงใดหรือ?
สิ่งใดหรือคือพระประสงค์ของพระเจ้าในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม?
ทันทีที่เจ้าเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า เจ้าควรแสดงให้เห็นการพิจารณาน้ำพระทัยของพระองค์อย่างไร?
หากเจ้าเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้าโดยผ่านทางสิ่งที่
เจ้าดำเนินชีวิตตาม หากเจ้ามีแรงขับเคลื่อนนี้ เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีสิ่งใดลำบากยากเย็นเกินไป
สิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องมีในตอนนี้คือความเชื่อ หากเจ้ามีแรงขับเคลื่อนนี้
เช่นนั้นแล้วมันก็จะง่ายดายที่จะปล่อยมือจากความเป็นลบ ความเกียจคร้าน
ความเกียจคร้านและมโนคติที่หลงผิดอันใดของเนื้อหนัง ปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิต อุปนิสัยที่เป็นกบฏ
ภาวะอารมณ์ทั้งหลายและอื่นๆ

ในขณะที่กำลังก้าวผ่านการทดสอบ เป็นปกติที่ผู้คนยอมอ่อนแอ หรือมีความเป็นลบภายในตัวพวกเขา
หรือขาดพร่องความกระตือรือร้นเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือเส้นทางของพวกเขาสำหรับการฝึกฝนปฏิบัติ
แต่ไม่ว่าในกรณีใด เจ้าต้องมีความเชื่อในพระราชกิจของพระเจ้า และไม่ปฏิเสธพระเจ้า เช่นเดียวกับโยบไม่มีผิด
แม้ว่าโยบอ่อนแอและสาปแช่งวันเกิดของเขาเอง
เขาก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงมอบทุกสรรพสิ่งในชีวิตมนุษย์

และพระยาห์เวห์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวที่จะนำพวกเขาทั้งหมดไปอีกด้วย ไม่สำคัญว่าเขาได้ถูกทดสอบอย่างไร เขาก็ได้ธำรงรักษาการเชื่อนี้ไว้ ในประสบการณ์ของเจ้า

ไม่สำคัญว่าเจ้าก้าวผ่านกระบวนการถูกลงอะไรโดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้า

สิ่งที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์จากมวลมนุษย์ โดยสังเขปแล้ว

คือความเชื่อของพวกเขาและความรักของพวกเขาต่อพระองค์

สิ่งที่พระองค์ทรงทำให้มีความเพียบพร้อมโดยการทรงพระราชกิจในหนทางนี้คือความเชื่อ

ความรักและความทะเยอทะยานของผู้คน พระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งการทำให้มีความเพียบพร้อมกับผู้คน

และพวกเขาไม่สามารถมองเห็นมันได้ ไม่สามารถรู้สึกถึงมันได้ ภายใต้รูปการณ์แวดล้อมเช่นนี้

เจ้าจึงต้องมีความเชื่อ ผู้คนจึงต้องมีความเชื่อเมื่อบางสิ่งไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

และเจ้าจึงต้องมีความเชื่อเมื่อเจ้าไม่สามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเองได้

เมื่อเจ้าไม่มีความกระจำเริญเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

สิ่งที่เจ้าจึงต้องมีคือการมีความเชื่อและการมีที่หาที่หนักแน่นและยืนหยัดเป็นพยาน เมื่อโยบได้มาถึงจุดนี้

พระเจ้าได้ทรงปรากฏต่อเขาและตรัสกับเขา

นั่นคือเฉพาะจากภายในความเชื่อของเจ้าเท่านั้นที่เจ้าจะมีความสามารถมองเห็นพระเจ้าได้

และเมื่อเจ้ามีความเชื่อ พระเจ้าก็จะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม หากปราศจากความเชื่อ

พระองค์จะไม่ทรงสามารถทำการนี้ได้ พระเจ้าจะทรงมอบสิ่งใดก็ตามที่เจ้าหวังจะได้รับให้แก่เจ้า

หากเจ้าไม่มีความเชื่อ

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและเจ้าจะไร้ความสามารถที่จะมองเห็นการกระทำของพระเจ้าได้ นับประสาอะไรกับฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระองค์

เมื่อเจ้ามีความเชื่อว่าเจ้าจะมองเห็นการกระทำของพระองค์ในประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้า

เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็จะทรงปรากฏต่อเจ้า และพระองค์จะทรงให้ความรู้แจ้งและทรงนำเจ้าจากภายใน

หากปราศจากความเชื่อนั้น พระเจ้าจะทรงไร้ความสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้

หากเจ้าได้สูญเสียความหวังในพระเจ้าไปแล้ว

เจ้าจะมีความสามารถที่จะผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์ได้อย่างไรเล่า? เพราะฉะนั้น

เฉพาะเมื่อเจ้ามีความเชื่อและเจ้าไม่ได้เก็บงำความคลางแคลงใจต่อพระเจ้า

เฉพาะเมื่อเจ้ามีความเชื่อที่แท้จริงในพระองค์โดยไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงทำสิ่งใด

พระองค์จึงจะให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจำเริญแก่เจ้าโดยผ่านทางประสบการณ์ของเจ้า

และเมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะมีความสามารถมองเห็นการกระทำของพระองค์ได้

สิ่งเหล่านี้ล้วนสัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทางความเชื่อ ความเชื่อมาโดยผ่านทางกระบวนการถูกลงเท่านั้น

และในกรณีที่ไม่มีการถ่วงดุล ความเชื่อก็ไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้ คำว่า “ความเชื่อ” นี้อ้างอิงถึงอะไรเล่า? ความเชื่อคือการเชื่อที่จริงแท้และหัวใจที่จริงใจซึ่งมนุษย์ควรครองเมื่อพวกเขาไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสบางสิ่งได้ เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไม่อยู่ในแนวเดียวกับโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

เมื่อมันอยู่ไกลเกินเอื้อมของมนุษย์ นี่คือการเชื่อที่เราพูดถึง

ผู้คนมีความจำเป็นต้องมีความเชื่อในระหว่างช่วงเวลาแห่งความยากลำบากและกระบวนการถ่วง

และความเชื่อคือบางสิ่งที่ตามมาด้วยกระบวนการถ่วง

กระบวนการถ่วงและความเชื่อไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ไม่สำคัญว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจอย่างไร

และไม่สำคัญว่าสภาพแวดล้อมของเจ้าเป็นอย่างไร

เจ้ามีความสามารถที่จะไล่ตามเสาะหาชีวิตและแสวงหาความจริง

และแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าได้ และมีความเข้าใจในการกระทำของพระองค์

และเจ้ามีความสามารถที่จะกระทำตัวสอดคล้องกับความจริงได้

การทำเช่นนั้นคือสิ่งที่จำเป็นไปเพื่อที่จะมีความเชื่อที่แท้จริง

และการทำเช่นนั้นแสดงให้เห็นว่าเจ้าไม่ได้สูญเสียความเชื่อในพระเจ้าไปแล้ว

เจ้าสามารถมีความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าได้หากเจ้ามีความสามารถที่จะยืนกรานในการไล่ตามเสาะหาความจริง โดยผ่านทางกระบวนการถ่วง

หากเจ้ามีความสามารถที่จะรักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้และไม่พัฒนาความคลางแคลงใจเกี่ยวกับพระองค์ขึ้นมา

หากเจ้ายังคงปฏิบัติความจริงเพื่อทำให้พระองค์พึงพอพระทัยโดยไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงทำสิ่งใด

และหากเจ้ามีความสามารถที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ในส่วนลึกสุดทั้งหลายและพิจารณาน้ำพระทัย

ของพระองค์เท่านั้น ในอดีต เมื่อพระเจ้าได้ตรัสว่าเจ้าจะครองราชย์ในฐานะกษัตริย์ เจ้าได้รักพระองค์

และเมื่อพระองค์ทรงแสดงพระองค์เองให้เจ้าเห็นอย่างเปิดเผย เจ้าก็ได้ไล่ตามเสาะหาพระองค์

แต่บัดนี้พระเจ้าทรงซ่อนเร้น เจ้าไม่สามารถมองเห็นพระองค์ได้

และความยากลำบากได้มาถึงเจ้าโดยไม่คาดฝัน—เช่นนั้นแล้ว บัดนี้เจ้าสูญเสียความหวังในพระเจ้าหรือไม่?

ดังนั้นเจ้าต้องไล่ตามเสาะหาชีวิตและพยายามทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าตลอดเวลา

สิ่งนี้เรียกว่าความเชื่อที่จริงแท้ และนี่คือความรักประเภทที่แท้จริงที่สุดและงดงามที่สุด

ในอดีต ผู้คนทั้งหมดจะมาเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าเพื่อสร้างปณิธานของพวกเขา และพวกเขาจะพูดว่า

“ต่อให้ไม่มีผู้ใดอื่นรักพระเจ้า ข้าพระองค์ก็ต้องรักพระองค์” แต่ตอนนี้ กระบวนการถ่วงเกิดขึ้นแก่เจ้า

และในขณะนี้ไม่อยู่ในแนวเดียวกับโนคติที่หลงผิดของเจ้า เจ้าก็สูญเสียความเชื่อในพระเจ้า

นี่คือความรักที่จริงแท้หรือไม่? เจ้าได้อ่านเกี่ยวกับความประหลาดของโยบไปหลายครั้งหลายหนแล้ว—

เจ้าได้ลืมเกี่ยวกับพวกมันไปแล้วหรือไม่? ความรักที่แท้จริงสามารถเป็นรูปเป็นร่างได้จากภายในความเชื่อเท่านั้น

เจ้าพัฒนาความรักที่เป็นจริงสำหรับพระเจ้าโดยผ่านทางกระบวนการถูกลงโทษที่เจ้าก้าวผ่าน
และโดยผ่านทางความเชื่อของเจ้านั่นเอง

เจ้าจึงมีความสามารถที่จะคำนึงถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าในประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าได้

และโดยผ่านทางความเชื่อที่เจ้ายึดมั่นที่เจ้าละทิ้งเนื้อหนังของเจ้าเองและไล่ตามเสาะหาชีวิต

นี่คือสิ่งที่ผู้คนควรทำ หากเจ้าทำสิ่งนี้แล้วไซ้ เจ้าย่อมจะมีความสามารถที่จะมองเห็นการกระทำของพระเจ้าได้

แต่หากเจ้าขาดพร่องความเชื่อแล้วไซ้

เจ้าย่อมจะไร้ความสามารถที่จะมองเห็นการกระทำของพระเจ้าหรือผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์

ก็ได้ หากเจ้าต้องการให้พระเจ้าทรงใช้และทรงทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วไซ้ เจ้าต้องครองทุกสิ่งทุกอย่าง

นั่นคือ เจตจำนงที่จะทนทุกข์ ความเชื่อ การสู้ทน การเชื่อฟัง

และความสามารถที่จะผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า จับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์

คำนึงถึงความโศกเศร้าของพระองค์ และอื่นๆ การทำให้บุคคลหนึ่งมีความเพียบพร้อมนั้นไม่ง่ายเลย และทุกๆ

กระบวนการถูกลงโทษที่เจ้าผ่านประสบการณ์จึงต้องใช้ความเชื่อและความรักของเจ้า

หากเจ้าต้องการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

เพียงแค่การเล่นไปข้างหน้าบนเส้นทางย่อมไม่พอเพียง อีกทั้งเพียงแค่การสละตัวเจ้าเองเพื่อพระเจ้าย่อมไม่พอเพียง

เจ้าต้องครองหลายสิ่งเพื่อที่จะมีความสามารถกลายเป็นใครบางคนที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

เจ้าได้ เมื่อเจ้าเผชิญหน้ากับความทุกข์

เจ้าต้องมีความสามารถที่จะวางความกังวลสนใจต่อเนื้อหนังไว้ก่อนและไม่ทำการร้องทุกข์คร่ำครวญต่อพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงซ่อนเร้นพระองค์เองจากเจ้า เจ้าต้องมีความสามารถที่จะมีความเชื่อที่จะติดตามพระองค์

ที่จะธำรงรักษาความรักก่อนหน้านั้นของเจ้าโดยไม่เปิดโอกาสให้มันกระเทือนกระแทกหรือสูญสลาย

ไม่สำคัญว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใด

เจ้าต้องนบนอบต่อการออกแบบของพระองค์และเตรียมที่จะสาปแช่งเนื้อหนังของเจ้าเองแทนที่จะทำการร้อง

ทุกข์คร่ำครวญต่อพระองค์ เมื่อเจ้าเผชิญหน้ากับการทดสอบ เจ้าต้องทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัย

แม้ว่าเจ้าอาจรำไรร้องข่มขืนหรือรู้สึกอึดอัดที่จะไปจากวัตถุอันเป็นที่รักบางอย่าง

สิ่งนี้เท่านั้นคือความรักและความเชื่อที่แท้จริง ไม่สำคัญว่าวุฒิภาวะจริงของเจ้าจะเป็นอะไร

ก่อนอื่นเจ้าต้องครองทั้งเจตจำนงที่จะทนทุกข์ความยากลำบากและความเชื่อที่แท้จริง

และเจ้าต้องมีเจตจำนงที่จะละทิ้งเนื้อหนังอีกด้วย

เจ้าควรเต็มใจสู้ทนความยากลำบากส่วนตัวและทนทุกข์กับความสูญเสียต่อผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าเพื่อที่จะ

ทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้า เจ้าต้องสามารถรู้สึกเสียใจเกี่ยวกับตัวเจ้าเองในหัวใจของเจ้าอีกด้วย กล่าวคือ

ในอดีตนั้น เจ้าไม่ได้มีความสามารถที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้ และบัดนี้

เจ้าสามารถเสียใจได้ด้วยตัวเอง เจ้าต้องไม่กำลังขาดพร่องสิ่งใดในเรื่องเหล่านี้—

โดยผ่านทางสิ่งเหล่านี้นั่นเองที่พระเจ้าจะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

หากเจ้าไม่สามารถประจวบพ้องกับเกณฑ์กำหนดเหล่านี้ได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าย่อมไม่สามารถถูกทำให้มีความเพียบพร้อมได้

ใครบางคนที่รับใช้พระเจ้าไม่ควรรู้เฉพาะวิธีทนทุกข์เพื่อพระองค์ ที่มากกว่านั้นก็คือ

พวกเขาควรเข้าใจว่าจุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือการไล่ตามเสาะหาความรักของพระเจ้า

พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์เจ้าไม่ใช่เพียงเพื่อถลุงเจ้าหรือเพื่อประโยชน์แห่งการทำให้เจ้าทนทุกข์

แต่กลับเป็นว่าพระองค์ทรงใช้ประโยชน์เจ้าเพื่อที่เจ้าอาจได้รู้จักการกระทำของพระองค์

รู้จักนัยสำคัญที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เพื่อที่เจ้าอาจได้รู้ว่าการรับใช้พระเจ้าไม่ใช่กิจอันง่ายดายเสียมากกว่า

การผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้เกี่ยวกับการชื่นชมพระคุณ

แต่กลับเกี่ยวกับการทนทุกข์เพื่อความรักของเจ้าที่มีต่อพระองค์เสียมากกว่า ในเมื่อเจ้าชื่นชมพระคุณของพระเจ้า

เจ้าก็ต้องชื่นชมการติสอนของพระองค์ด้วยเช่นกัน เจ้าต้องผ่านประสบการณ์กับการนี้ทั้งหมด

เจ้าสามารถผ่านประสบการณ์กับความรู้แจ้งของพระเจ้าในตัวเจ้าได้

และเจ้าก็ยังสามารถผ่านประสบการณ์กับวิธีที่พระองค์ทรงจัดการกับเจ้าและพิพากษาเจ้าได้เช่นกัน ในหนทางนี้

ประสบการณ์ของเจ้าจะครอบคลุมเบ็ดเสร็จ

พระเจ้าได้ทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสอนของพระองค์กับเจ้าจนเสร็จสิ้น

พระวณะของพระเจ้าได้จัดการกับเจ้าแล้ว แต่ไม่เพียงเท่านั้น ยังได้ให้ความรู้แจ้งและความกระจ่างแก่เจ้าอีกด้วย

เมื่อเจ้าอยู่ในด้านลบและอ่อนแอ พระเจ้าทรงกังวลต่อเจ้า

พระราชกิจนี้ทั้งหมดเป็นไปเพื่อให้เจ้ารู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับมนุษย์นั้นอยู่ภายในการจัดวางเรียบเรียงของพระ

เจ้า เจ้าอาจคิดว่าการที่เชื่อในพระเจ้านั้นเกี่ยวกับความทุกข์ หรือการทำสิ่งทั้งหลายในทุกลักษณะเพื่อพระองค์

เจ้าอาจคิดว่าจุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือเพื่อที่เนื้อหนังของเจ้าอาจอยู่ในสันติสุข

หรือเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเจ้าดำเนินไปอย่างราบรื่น

หรือเพื่อที่เจ้าอาจรู้สึกสุขใจและสบายใจในทุกสรรพสิ่ง อย่างไรก็ตาม

จุดประสงค์เหล่านี้ไม่มีจุดประสงค์ใดเลยที่ผู้คนควรแนบไปกับการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา

หากเจ้าเชื่อเพราะจุดประสงค์เหล่านี้ เช่นนั้นแล้วมุมมองของเจ้าก็ไม่ถูกต้อง

และมันเป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนที่เจ้าจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม การกระทำของพระเจ้า

อุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า พระปรีชาญาณของพระองค์ พระวณะของพระองค์

และความน่าอัศจรรย์กับความมโหฬารยังลึกลงไปได้ของพระองค์ ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต่างๆ ที่ผู้คนควรจะเข้าใจ

เมื่อมีความเข้าใจนี้ เจ้าควรใช้มันเพื่อปลดปล่อยหัวใจของเจ้าให้เป็นอิสระจากข้อเรียกร้อง ความหวัง และมโนคติที่หลงผิดส่วนตัวทั้งหมด โดยการกำจัดสิ่งเหล่านี้ทิ้งไปเท่านั้น
เจ้าจึงสามารถประจวบพ้องกับสภาพเงื่อนไขที่พระเจ้าทรงเรียกร้องได้ และโดยการทำสิ่งนี้เท่านั้นนั่นเอง
เจ้าจึงสามารถมีชีวิตและทำให้พระเจ้าพึงพอใจได้

จุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือการทำให้พระองค์พึงพอใจและใช้ชีวิตตามอุปนิสัยที่พระองค์ทรงพึงประสงค์ เพื่อที่การกระทำและพระสิริของพระองค์อาจได้รับการสำแดง โดยผ่านทางผู้คนที่ไม่ควรค่ากลุ่มนี้
นี่คือมุมมองที่ถูกต้องสำหรับการที่เชื่อในพระเจ้า และนี่ก็เป็นเป้าหมายที่เจ้าควรแสวงหาอีกด้วย

เจ้าควรมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการที่เชื่อในพระเจ้าและเจ้าควรพยายามให้ได้มาซึ่งพระวณะของพระเจ้า
เจ้าจำเป็นต้องกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าและเจ้าต้องมีความสามารถที่จะดำเนินชีวิตตามความจริงได้
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าต้องมีความสามารถที่จะมองเห็นกิจการที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของพระองค์
กิจการอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาล

ตลอดจนพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงที่พระองค์ทรงทำในเนื้อหนังได้

ผู้คนสามารถหาซึ่งได้ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์กับพวกเขาอย่างไรกันแน่และสิ่งใดกันแน่คือน้ำพระทัยของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของพวกเขา

จุดประสงค์ของการนี้ทั้งหมดคือการกำจัดอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของผู้คนที่ทิ้งไป

เมื่อได้จับความไม่สะอาดและความไม่ชอบธรรมในตัวเจ้าออกไปแล้ว

และเมื่อได้ปลดปล่อยเจตนาที่ผิดทั้งหลายของเจ้าแล้ว

และเมื่อได้พัฒนาความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าขึ้นมาแล้ว—ด้วยความเชื่อที่แท้จริงเท่านั้น

เจ้าจึงสามารถรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เจ้าสามารถเพียงแค่ว่ารักพระเจ้าอย่างจริงแท้ได้บนรากฐานของการเชื่อของเจ้าในพระองค์

เจ้าสามารถสัมผัสความรักต่อพระเจ้าโดยปราศจากการที่เชื่อในพระองค์ได้หรือ? ในเมื่อเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าย่อมไม่สามารถสับสนปนเปเกี่ยวกับมันได้

ผู้คนบางคนกลายเป็นเต็มไปด้วยริ้วแรงตันที่ที่พวกเขามองเห็นว่าความเชื่อในพระเจ้าจะนำพาพระพรมาให้พวกเขา แต่แล้วก็สูญเสียพลังงานทั้งหมดไปทันทีที่พวกเขามองเห็นว่าพวกเขาต้องทนทุกข์กับกระบวนการถลุง
นั่นคือการที่เชื่อในพระเจ้าหรือ? ในท้ายที่สุด

เจ้าต้องสัมผัสการเชื่อฟังอย่างที่สุดและครบบริบูรณ์เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในความเชื่อของเจ้า

เจ้าเชื่อในพระเจ้าแต่ก็ยังคงมีข้อเรียกร้องต่อพระองค์

มีมโนคติที่หลงผิดทางศาสนามากมายที่เจ้าไม่สามารถวางลงได้

มีผลประโยชน์ส่วนตัวที่เจ้าไม่สามารถปล่อยมือได้

และเจ้ายังคงแสวงหาพระพรแห่งเนื้อหนังและต้องการให้พระเจ้าช่วยกู้เนื้อหนังของเจ้า
เพื่อช่วยดวงจิตของเจ้าให้รอด—เหล่านี้คือพฤติกรรมทั้งหมดของผู้คนที่มิมุมมองที่ผิด
แม้ว่าผู้คนซึ่งมีการเชื่อทางศาสนามีความเชื่อในพระเจ้า

พวกเขาก็ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาและไม่ไล่ตามเสาะหาความรู้เรื่องพระเจ้า
แต่กลับแสวงหาเพียงแค่ผลประโยชน์ของเนื้อหนังของพวกเขาเสียมากกว่า

หลายคนท่ามกลางพวกเขามีความเชื่อซึ่งจัดอยู่ในหมวดหมู่ของความเชื่อมั่นทางศาสนา
นี่ไม่ใช่ความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้า เพื่อที่จะเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนต้องครองหัวใจซึ่งถูกเตรียมที่จะทนทุกข์เพื่อพระองค์และมีเจตจำนงที่จะมอบตัวพวกเขาเองให้ทั้งหมด
ความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้านั้นใช้ไม่ได้

และพวกเขาจะไม่สามารถที่จะสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขาได้

เว้นเสียแต่ว่าผู้คนประจวบพ้องกับสองสภาพเงื่อนไขเหล่านี้ เฉพาะผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความจริง

แสวงหาความรู้เรื่องพระเจ้า และไล่ตามเสาะหาชีวิตอย่างแท้จริงเท่านั้นคือบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

เมื่อการทดสอบเกิดขึ้นแก่เจ้าโดยไม่คาดฝัน

เจ้าจะประยุกต์ใช้พระราชกิจของพระเจ้าในการรับมือการทดสอบเหล่านั้นอย่างไร? เจ้าจะอยู่ในด้านลบ

หรือเจ้าจะเข้าใจการทดสอบและกระบวนการถลุงมนุษย์ของพระเจ้าจากแง่มุมด้านบวกไหม?

สิ่งใดหรือที่เจ้าจะได้รับโดยผ่านทาง การทดสอบและกระบวนการถลุงของพระเจ้า?

ความรักของเจ้าต่อพระเจ้าจะเติบโตขึ้นหรือไม่? เมื่อเจ้าอยู่ภายใต้กระบวนการถลุง

เจ้าจะมีความสามารถที่จะประยุกต์ใช้การทดสอบของโยบและมีส่วนร่วมอย่างจริงจังตั้งใจกับพระราชกิจที่พระ
เจ้าทรงทำในตัวเจ้าไหม?

เจ้าสามารถมองเห็นหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงทดสอบมนุษย์โดยผ่านทาง การทดสอบของโยบอย่างไร?

แรงบันดาลใจประเภทใดหรือที่การทดสอบของโยบสามารถนำมาให้เจ้าได้?

เจ้าจะเต็มใจที่จะยืนหยัดเป็นพยานเพื่อพระเจ้าท่ามกลางกระบวนการถลุงของเจ้า

หรือเจ้าจะต้องการทำให้เนื้อหนังพึงพอใจในสภาพแวดล้อมที่สุขใจ?

สิ่งใดหรือที่เป็นมุมมองของเจ้าอย่างแท้จริงเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า? มันเป็นเพื่อพระองค์อย่างแท้จริง

และมีใช่เพื่อเนื้อหนังหรือไม่? เจ้ามีเป้าหมายที่เจ้าไล่ตามเสาะหาในการแสวงหาของเจ้าจริงหรือ?

เจ้าเต็มใจที่จะก้าวผ่านกระบวนการถลุงเพื่อที่เจ้าอาจได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

หรือเจ้าเลือกที่จะได้รับการติสอนและการสาปแช่งโดยพระเจ้าเสียมากกว่า?

สิ่งใดหรือคือทัศนคติของเจ้าอย่างแท้จริงในเรื่องของการเป็นพยานเพื่อพระเจ้า?

สิ่งใดหรือที่ผู้คนควรทำในสภาพแวดล้อมเฉพาะบางสภาพเพื่อเป็นพยานแท้จริงสำหรับพระเจ้า?

ในเมื่อพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงได้ทรงเปิดเผยมากเหลือเกินในพระราชกิจจริงของพระองค์ในตัวเจ้า เหตุใดเจ้าจึงมีความคิดที่จะจากไปเสมอเล่า? การเชื่อของเจ้าในพระเจ้าเป็นไปเพื่อพระเจ้าหรือไม่? สำหรับพวกเจ้าส่วนใหญ่ การเชื่อของเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของการคำนวณที่เจ้าทำในนามของเจ้าเอง เพื่อการไล่ตามเสาะหาผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าเอง มีผู้คนน้อยมากเชื่อในพระเจ้าเพื่อพระเจ้า นี่ไม่ใช่การเป็นกบฏหรือ?

ในเบื้องต้นแล้ว

จุดประสงค์ของพระราชกิจแห่งกระบวนการถลุงเป็นเพื่อทำให้ความเชื่อของผู้คนมีความเพียบพร้อม สุดท้ายแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ เจ้าต้องการจากไปแต่ในเวลาเดียวกันเจ้าไม่สามารถจากไปได้ ผู้คนบางคนยังคงมีความสามารถที่จะมีความเชื่อแม้ในยามที่พวกเขาสูญเสียความหวังเพียงกระพริบเดียวที่สุด และผู้คนไม่มีความหวังแต่อย่างใดเลยในเรื่องความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของพวกเขาเองอีกต่อไป ณ เวลานี้เท่านั้นกระบวนการถลุงของพระเจ้าจะแล้วเสร็จ

มนุษย์ยังคงไม่ได้ไปถึงช่วงระยะแห่งการโอบเอื้ออยู่ระหว่างความเป็นกับความตาย และพวกเขายังไม่ได้ลิ้มรสความตาย ดังนั้นกระบวนการแห่งการถลุงจึงยังไม่แล้วเสร็จ

แม้แต่บรรดาผู้ที่ได้อยู่ในขั้นตอนของพวกเขาคนปรนนิบัติก็ไม่ได้รับการถลุงจนถึงที่สุด

โยบได้ก้าวผ่านกระบวนการถลุงที่สุดขั้ว และเขาไม่ได้มีสิ่งใดเลยให้พึ่งพา

ผู้คนต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุงจนถึงจุดที่พวกเขาไม่มีความหวังเลยและไม่มีสิ่งใดเลยให้พึ่งพา—

การนี้เท่านั้นจึงเป็นกระบวนการถลุงที่แท้จริง ในระหว่างเวลาของพวกเขาคนปรนนิบัติ

หากหัวใจของเจ้าได้นิ่งสงบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเสมอ

และหากเจ้าได้เชื่อฟังการจัดการเตรียมการของพระองค์เสมอ

โดยไม่สำคัญว่าพระองค์ได้ทรงทำอะไรและโดยไม่สำคัญว่าสิ่งใดคือน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับเจ้า เช่นนั้นแล้วที่ปลายสุดของถนนเจ้าจะเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าได้ทรงทำ เจ้าก้าวผ่านการทดสอบของโยบ

และในเวลาเดียวกัน เจ้าก้าวผ่านการทดสอบของเปโตร เมื่อโยบได้ถูกทดสอบ เขาได้ยืนหยัดเป็นพยาน

และในท้ายที่สุด พระยาห์เวห์ก็ได้รับการเปิดเผยต่อเขา

หลังจากเขาได้ยืนหยัดเป็นพยานเท่านั้นเขาจึงได้ควมค่าต่อการมองเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า

เหตุใดจึงมีการพูดว่า

“เราซ่อนเร้นจากแผ่นดินแห่งความโสมมแต่แสดงตัวของเราเองให้ราชอาณาจักรอันบริสุทธิ์เห็น”?

นั่นหมายความว่าเฉพาะเมื่อเจ้าบริสุทธิ์และยืนหยัดเป็นพยานเท่านั้นเจ้าจึงสามารถมีศักดิ์ศรีที่จะมองเห็นพระพักตร์ของพระเจ้าได้ หากเจ้าไม่สามารถยืนหยัดเป็นพยานเพื่อพระองค์ได้

เจ้าก็ไม่มีศักดิ์ศรีที่จะมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์

หากเจ้าล่าถอยหรือทำการร้องทุกข์คร่ำครวญต่อพระเจ้าในขณะที่เผชิญหน้ากับกระบวนการถูกลง
ด้วยเหตุนี้จึงล้มเหลวในการยื่นหัตถ์เป็นพยานเพื่อพระองค์และกลายเป็นตัวตลกของชาตान
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ได้รับการทรงปรากฏของพระเจ้า หากเจ้าเป็นเหมือนโยบ
ผู้ซึ่งสาปแช่งเนื้อหนังของตนเองและไม่ได้อำนาจทุกข์คร่ำครวญต่อเจ้าท่ามกลางการทดสอบ
และสามารถตั้งเกียจเนื้อหนังของตนเองโดยปราศจากการร้องทุกข์คร่ำครวญหรือการทำบาปโดยผ่านทางคำพุดช
องเขา เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะกำลังยื่นหัตถ์เป็นพยาน
เมื่อเจ้าได้ก้าวผ่านกระบวนการถูกลงถึงระดับเฉพาะระดับหนึ่งและยังคงสามารถเป็นเหมือนโยบ
ที่เชื่อฟังอย่างถึงที่สุดเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าและปราศจากข้อพึงประสงค์อื่นใดต่อพระองค์หรือมโนคติที่
หลงผิดของเจ้าเอง เช่นนั้นแล้วพระเจ้าย่อมจะทรงปรากฏต่อเจ้า
ตอนนี้พระเจ้าไม่ทรงปรากฏต่อเจ้าก็เพราะเจ้ามีมโนคติที่หลงผิด ทัศนคติส่วนตัว ความคิดที่เห็นแก่ตัว
ข้อพึงประสงค์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ทางเนื้อหนังของเจ้าเองมากมายเหลือเกิน
และเจ้าไม่ควรค่าที่จะมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์ หากเจ้าจะได้มองเห็นพระเจ้า
เจ้าก็จะประเมินวัดพระองค์โดยผ่านทางมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง และในการทำเช่นนั้น
พระองค์จะถูกตอกตรึงกับกางเขนโดยเจ้า
หากหลายสิ่งเกิดขึ้นแก่เจ้าโดยไม่คาดฝันซึ่งไม่อยู่ในแนวเดียวกับมโนคติที่หลงผิดของเจ้า
แต่ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังสามารถที่จะวางพวงมาลัยลงและได้รับความรู้เกี่ยวกับการกระทำของพระเจ้าจากสิ่ง
เหล่านี้ และหากเจ้าเปิดเผยหัวใจแห่งความรักสำหรับพระเจ้าของเจ้าท่ามกลางกระบวนการถูกลง
เช่นนั้นแล้วนี่ก็คือการยื่นหัตถ์เป็นพยาน หากบ้านของเจ้าเปี่ยมสันติสุข เจ้าชื่นชมสิ่งชูใจทั้งหลายของเนื้อหนัง
ไม่มีผู้ใดกำลังข่มเหงเจ้า และพี่น้องชายหญิงของเจ้าในคริสตจักรเชื่อฟังเจ้า
เจ้าจะสามารถแสดงหัวใจแห่งความรักพระเจ้าของเจ้าได้หรือไม่? สถานการณ์นี้สามารถถูกลงเจ้าได้ไหม?
โดยผ่านทางกระบวนการถูกลงเท่านั้นเองความรักพระเจ้าของเจ้าจึงสามารถถูกแสดงให้เห็นได้
และโดยผ่านทางสิ่งทั้งหลายที่กำลังเกิดขึ้นซึ่งไม่อยู่ในแนวเดียวกับมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเท่านั้นเอง
เจ้าจึงสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ ด้วยการปรนนิบัติในสิ่งที่ตรงกันข้ามและเป็นลบมากมาย
และโดยการนำการตำหนิทุกจำพวกของชาตานมาใช้—การกระทำของมัน การกล่าวหาของมัน
การรบกวนและการหลอกลวงของมัน—
พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นใบหน้าอันน่าขยะแขยงของชาตานอย่างชัดเจน และด้วยประการนั้น
ทำให้ความสามารถของเจ้าในการแยกแยะชาตานั้นมีความเพียบพร้อม
เพื่อที่เจ้าอาจเกลียดชังชาตานและละทิ้งมัน

ประสบการณ์มากมายของเจ้าเกี่ยวกับความล้มเหลว เกี่ยวกับความอ่อนแอ เวลาในด้านลบของเจ้า
ทั้งหมดสามารถพูดได้ว่าเป็นการทดสอบของพระเจ้า นี่เป็นเพราะทุกสิ่งทุกอย่างมาจากพระเจ้า
และทุกสรรพสิ่งและทุกเหตุการณ์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
ไม่ว่าเจ้าจะล้มเหลวหรือว่าเจ้าจะอ่อนแอและเจ้าจะสะดุดหรือไม่
ทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้าและอยู่ภายในการทรงคว่ำจับของพระองค์ จากมุมมองของพระเจ้า
นี่เป็นการทดสอบของเจ้า และหากเจ้าไม่สามารถระลึกถึงการนั้น มันก็จะกลายเป็นการทดลอง
มีสถานะสองประเภทที่ผู้คนควรระลึกถึง หนึ่งในนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
และแหล่งที่มาซึ่งเป็นไปได้ว่าจะเป็นของอีกสถานะหนึ่งก็คือซาตาน
หนึ่งนั้นเป็นสถานะซึ่งในนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความกระจ่างแก่เจ้าและเปิดโอกาสให้เจ้ารู้จักตัวเจ้าเอง
จริงจังและรู้สึกเสียใจเกี่ยวกับตัวเจ้าเองและมีความสามารถที่จะมีความรักอันจริงแท้ต่อพระเจ้าได้
เพื่อตกลงปลงใจให้หัวใจของเจ้าทำให้พระองค์พึงพอใจ
อีกสถานะหนึ่งเป็นสถานะซึ่งในนั้นเจ้ารู้จักตัวเจ้าเอง แต่เจ้าอยู่ในด้านลบและอ่อนแอ
อาจกล่าวได้ว่าสถานะนี้เป็นกระบวนการถลุงของพระเจ้า
และก็อาจกล่าวได้อีกด้วยว่าเป็นการทดลองของซาตาน
หากเจ้าระลึกถึงนี่คือความรอดของพระเจ้าสำหรับเจ้าและหากเจ้ารู้สึกว่าคุณนี่เจ้าเป็นหนี้พระองค์อย่างลึกซึ้ง
และหากว่าจากบัดนี้เป็นต้นไป เจ้าพยายามชดใช้คืนให้พระองค์และไม่ตกลงสู่ความต่ำทรามเช่นนั้นอีกต่อไป
หากเจ้าใส่ความพยายามของเจ้าลงไปในการกินและการดื่มพระวจนะของพระองค์
และหากเจ้าพิจารณาตัวเจ้าเองว่าขาดพระองค์อยู่เสมอ และมีหัวใจแห่งการถวิลหา
เช่นนั้นแล้วนี่ก็เป็นการทดสอบของพระเจ้า
หลังจากความทุกข์ได้สิ้นสุดลงและเจ้ากำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอีกครั้ง พระเจ้าจะยังคงทรงนำทาง
ให้ความกระจ่าง ให้ความรู้แจ้ง และบำรุงเลี้ยงเจ้า แต่หากเจ้าไม่ระลึกถึงมันและเจ้าอยู่ในด้านลบ
โดยยอมทอดทิ้งตัวเจ้าเองให้กับความท้อแท้สิ้นหวัง หากเจ้าคิดในหนทางนี้
เช่นนั้นแล้วการทดลองของซาตานก็จะเกิดขึ้นแก่เจ้าโดยไม่คาดฝัน ตอนที่โยบได้ก้าวผ่านการทดสอบนั้น
พระเจ้ากับซาตาน ได้กำลังพนันกัน และพระเจ้าได้ทรงเปิดโอกาสให้ซาตานทำให้โยบได้รับความทุกข์ร้อน
แม้ว่ามันคือการที่พระเจ้าทรงทดสอบโยบ
แต่อันที่จริงแล้วเป็นซาตานนั่นเองที่มาเผชิญหน้ากับเขาโดยไม่คาดฝัน สำหรับซาตาน มันคือการทดลองโยบ
แต่โยบอยู่ฝ่ายของพระเจ้า หากนั่นไม่ได้เป็นกรณีนั้น เช่นนั้นแล้วโยบก็จะจะได้ตกลงสู่การทดลอง
ทันทีที่ผู้คนตกลงสู่การทดลอง พวกเขาจะตกลงสู่ภาวะอันตราย
การก้าวผ่านกระบวนการถลุงสามารถพูดได้ว่าเป็นการทดสอบจากพระเจ้า แต่หากเจ้าไม่อยู่ในสถานะที่ดี

ก็อาจพูดได้ว่าเป็นการทดลองจากชาตาน หากเจ้าไม่ชัดเจนเกี่ยวกับนิมิต

ชาตานก็จะกล่าวหาเจ้าและบดบังเจ้าในแง่ของนิมิต ก่อนที่เจ้าจะรู้ตัว เจ้าก็จะตกลงสู่การทดลอง

หากเจ้าไม่ผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่มีวันมีความสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ ในประสบการณ์ของเจ้า

เจ้าต้องเข้าสู่รายละเอียดทั้งหลายอีกด้วย

ตัวอย่างเช่นสิ่งใดนำทางเจ้าไปสู่การพัฒนามโนคติที่หลงผิดและสิ่งสูงใจที่มากเกินไป

และวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมประเภทใดที่เจ้ามีเพื่อระบุดการปัญหาเหล่านี้?

หากเจ้าสามารถผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าได้ นี่ก็หมายความว่าเจ้ามีวุฒิภาวะ

หากเจ้าเพียงแค่อ่อนแอเหมือนจะมีเรี่ยวแรง นี่ไม่ใช่วุฒิภาวะที่แท้จริง

และเจ้าจะไม่สามารถที่จะตั้งมั่นได้อย่างเด็ดขาด

เฉพาะเมื่อเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าและเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านป

ระสบการณ์และใคร่ครวญมันได้ไม่ว่าเวลาใดและไม่ว่าในสถานที่ใด

เมื่อเจ้ามีความสามารถที่จะไปจากผู้เลี้ยงทั้งหลายและใช้ชีวิตอย่างเป็นไทโดยพึ่งพาพระเจ้า

และเจ้ามีความสามารถที่จะเห็นการกระทำจริงๆ ของพระเจ้าได้—เมื่อนั้นเท่านั้น

น้ำพระทัยของพระเจ้าจึงจะสัมฤทธิ์ผล ขณะนี้ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้วิธีผ่านประสบการณ์

และเมื่อพวกเขาเผชิญปัญหา พวกเขา也不知道วิธีดูแลจัดการกับมัน

พวกเขาไม่สามารถผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

และพวกเขาไม่สามารถดำเนินชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณได้

เจ้าต้องนำพระวณะของพระเจ้าเข้าไปใช้งานในชีวิตภาคปฏิบัติของเจ้า

บางครั้งพระเจ้าทรงให้ความรู้ลึกเฉพาะชนิดหนึ่งแก่เจ้า

เป็นความรู้ลึกที่ทำให้เจ้าสูญเสียความชื่นชมยินดีด้านในและสูญเสียการสถิตของพระเจ้า

จนกระทั่งเจ้าถูกค้นพบตกลงสู่ความมืด นี่คือการบวนการถลงชนิดหนึ่ง เมื่อใดก็ตามที่เจ้าทำสิ่งใด

มันมักจะผิดเพี้ยนไปเสมอ หรือเจ้าถึงทางตัน นี่คือพระวินัยของพระเจ้า บางครั้ง

เมื่อเจ้าทำบางสิ่งที่เป็นการไม่เชื่อฟังและเป็นกบฏต่อพระเจ้า อาจไม่มีผู้ใดอื่นเลยที่รู้เรื่องนี้—

แต่พระเจ้าทรงทราบ พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยเจ้าไป และพระองค์จะบ่มวินัยเจ้า

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีรายละเอียดมาก

พระองค์ทรงสังเกตการณ์ทุกคำพูดและการกระทำของผู้คน ทุกการปฏิบัติตนและการเคลื่อนไหวของพวกเขา

และทุกความคิดและแนวคิดของพวกเขาอย่างพิถีพิถัน

เพื่อที่ผู้คนจะสามารถได้รับการตระหนักรู้ภายในของสิ่งเหล่านี้ เจ้าทำบางสิ่งหนึ่งครั้งและมันผิดเพี้ยนไป

เจ้าทำบางสิ่งอีกครั้งและมันก็ยังคงผิดเพี้ยนไป และเจ้าย่อมจะค่อยๆ

มาเข้าใจพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยผ่านทางการบ่มวินัยหลายครั้งหลายหน

เจ้าจะรู้ว่าต้องทำอะไรเพื่อให้อยู่ในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าและสิ่งใดที่ไม่อยู่ในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระองค์ ในท้ายที่สุด

เจ้าจะมีการตอบสนองที่ถูกต้องแม่นยำต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์จากภายในตัวเจ้า

บางครั้งเจ้าจะเป็นกบฏและเจ้าจะสามารถถูกพระเจ้าว่ากล่าวจากภายในได้ ทั้งหมดนี้มาจากพระวินัยของพระเจ้า

หากเจ้าไม่ทะนุถนอมความล้ำค่าของพระวาระของพระเจ้า หากเจ้าดูแคลนพระราชกิจของพระองค์

เช่นนั้นแล้วพระองค์ไม่ทรงให้ความสนใจแก่เจ้าเลย ยิ่งเจ้าถือจริงจังกับพระวาระของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่าใด

พระองค์ก็จะยิ่งให้ความรู้แจ้งแก่เจ้ามากขึ้นเท่านั้น

เดี๋ยวนี้ก็มีผู้คนบางคนในคริสตจักรที่มีความเชื่อที่ปนเปื้อนเหยิงและสับสน

และพวกเขาทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมมากมายและกระทำตัวไร้วินัย

และดังนั้นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนในพวกเขา

ผู้คนบางคนทิ้งหน้าที่ของพวกเขาไว้เบื้องหลังเพื่อประโยชน์แห่งการหาเงิน ออกไปทำธุรกิจโดยไม่ถูกบ่มวินัย

บุคคลประเภทนั้นอยู่ในภาวะอันตรายมากกว่าเสียอีก

ไม่เพียงแต่ตอนนี้เท่านั้นที่พวกเขาไม่มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ในอนาคต

พวกเขาจะลำบากยากเย็นที่จะทำให้มีความเพียบพร้อม

มีผู้คนมากมายซึ่งภายในพวกเขาไม่สามารถมองเห็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้และซึ่งภายในพวกเข

าไม่สามารถมองเห็นการบ่มวินัยของพระเจ้าได้

พวกเขาคือพวกที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าและผู้ที่ไม่รู้จักพระราชกิจของพระองค์

บรรดาผู้ที่สามารถยืนหยัดมั่นคงได้ท่ามกลางกระบวนการณ์ถดถู

ผู้ที่ติดตามพระเจ้าโดยไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงทำอะไร และอย่างน้อยที่สุด มีความสามารถที่จะไม่จากไปได้

หรือสัมฤทธิ์ร้อยละ 0.1 ของสิ่งที่เปโตรได้สัมฤทธิ์นั้นก็กำลังทำได้ดีแล้ว

แต่พวกเขาไม่มีคุณค่าในแง่ที่พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์พวกเขา ผู้คนมากมายเข้าใจสิ่งทั้งหลายอย่างรวดเร็ว

มีความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้า และสามารถไปเกินระดับของเปโตรได้

และพระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งการทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อม พระวินัยและความรู้แจ้งมาสู่ผู้คนเช่นนี้

และหากมีบางสิ่งในพวกเขาที่ไม่สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

พวกเขาก็สามารถปลดปล่อยมันออกไปได้เดี๋ยวนี้ ผู้คนเช่นนี้คือทองคำ เงินและเพชรพลอย—

คุณค่าของพวกเขานั้นสูงที่สุด! หากพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจหลายประเภทแต่เจ้ายังคงเป็นเหมือนทรายหรือหิน

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมไร้ค่า!

พระราชกิจของพระเจ้าในประเทศของพญานาคใหญ่สีแดงนั้นมหัศจรรย์และมีอาจหยังลึกได้
พระองค์จะทรงทำให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งมีความเพียบพร้อมและกำจัดผู้อื่นบางคน
เพราะมีผู้คนทุกประเภทในคริสตจักร—มีบรรดาผู้ที่รักความจริง และพวกที่ไม่รักความจริง
มีบรรดาผู้ที่ผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า และพวกที่ไม่ผ่าน มีบรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ของพวกเขา
และพวกที่ไม่ทำ มีบรรดาผู้ที่เป็นพยานเพื่อพระเจ้า และพวกที่ไม่เป็น—
และพวกเขาส่วนหนึ่งเป็นพวกผู้ปราศจากความเชื่อและพวกมนุษย์ชั่ว
และพวกเขาจะถูกกำจัดทิ้งไปอย่างแน่นอน หากเจ้าไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้าอย่างชัดเจน
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะอยู่ในอันตราย นี่เป็นเพราะพระราชกิจของพระเจ้าสามารถเพียงแค่มองเห็นได้ในผู้คนส่วนน้อย
เวลานี้ มันจะกลายเป็นชัดเจนว่าผู้ใดรักพระเจ้าอย่างแท้จริงและผู้ใดไม่รัก
บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ในขณะที่พวกที่ไม่รักพระองค์อย่างแท้จริงจะถูกเปิดเผยโดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์แต่ละขั้นตอน
พวกเขาจะกลายเป็นวัตถุแห่งการกำจัดทิ้ง ผู้คนเหล่านี้จะถูกเปิดเผยบนครรลองของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
และพวกเขาคือผู้คนที่ไม่มีคุณค่าสำหรับการทำให้มีความเพียบพร้อม
บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ถูกพระเจ้ารับไว้แล้วในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพวกเขา
และสามารถรักพระเจ้าได้เหมือนที่เปโตรได้รัก พวกที่ได้รับการพิชิตแล้วไม่มีความรักที่เป็นไปตามธรรมชาติ
แต่เพียงแคความรักที่เฉื่อยชา และพวกเขาถูกบังคับให้รักพระเจ้า
ความรักที่เป็นไปตามธรรมชาตินั้นถูกพัฒนาขึ้นโดยผ่านทางความเข้าใจซึ่งได้รับโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมผัส
พันธ์กับชีวิตจริง ความรักนี้ยึดครองหัวใจของบุคคลและทำให้พวกเขาอุทิศต่อพระเจ้าโดยสมัครใจ
พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นรากฐานของพวกเขาและพวกเขาสามารถทนทุกข์เพื่อพระเจ้าได้แน่นอน
เหล่านี้เป็นสิ่งที่ซึ่งเป็นของใครบางคนที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าแล้ว
หากเจ้าเพียงแคพยายามที่จะถูกพิชิต เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่สามารถเป็นพยานเพื่อพระเจ้าได้
หากพระเจ้าเพียงแคทรงสัมฤทธิ์เป้าหมายแห่งความรอดของพระองค์โดยผ่านทาง การพิชิตผู้คน
เช่นนั้นแล้วขั้นตอนของพวกเขาปรนนิบัติยอมจะทำให้การงานนั้นแล้วเสร็จ อย่างไรก็ตาม
การพิชิตผู้คน ไม่ใช่เป้าหมายขั้นสุดท้ายของพระเจ้าซึ่งเป็นการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม
ดังนั้นแทนที่จะพูดว่าช่วงระยะนี้เป็นพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
จงพูดว่ามันคือพระราชกิจแห่งการทำให้มีความเพียบพร้อมและการกำจัดทิ้ง
ผู้คนบางคนไม่ได้รับการพิชิตอย่างครบถ้วน และในครรลองแห่งการพิชิตพวกเขา
ผู้คนกลุ่มหนึ่งจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
พระราชกิจสองขั้นนี้ได้รับการดำเนินการให้เสร็จสิ้นพร้อมๆ กัน

ผู้คนไม่ได้จากไปแม้จะผ่านช่วงเวลานานเช่นนี้ของพระราชกิจ

และนี่แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของการพิชิตได้สัมฤทธิ์ผลแล้ว—นี่คือข้อเท็จจริงของการถูกพิชิต

กระบวนการถูกล้างไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของการถูกพิชิต แต่เพื่อประโยชน์ของการถูกทำให้มีความเพียบพร้อม

หากไม่มีกระบวนการถูกล้าง ผู้คนจะไม่สามารถถูกทำให้มีความเพียบพร้อมได้

ดังนั้นกระบวนการถูกล้างจึงมีคุณค่าอย่างแท้จริง!

วันนี้ผู้คนกลุ่มหนึ่งกำลังถูกทำให้มีความเพียบพร้อมและถูกรับไว้

พระพรสิปประการที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ทั้งหมดมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่บรรดาผู้ซึ่งได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้ว

ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะของพวกเขาบนแผ่นดินโลกนั้นมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่บรรดาผู้ซึ่งไ

ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้ว

พวกที่ยังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมย่อมไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมพอที่จะรับพระสัญญาของพระเจ้า

เจ้าสามารถรู้จักความดีงามของพระเจ้าได้โดยการรับประสบการณ์กับการทดสอบอันแสนเจ็บปวด เท่านั้น

วันนี้เจ้ารักพระเจ้ามากเพียงใด? และเจ้ารู้ทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงทำไว้ในตัวเจ้ามากเพียงใด?

เหล่านี้คือสิ่งที่เจ้าควรจะเรียนรู้ เมื่อพระเจ้าเสด็จมาถึงบนแผ่นดินโลก

ทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงทำในมนุษย์และยอมให้มนุษย์มองเห็นนั้น

ก็เพื่อที่มนุษย์จะได้รักพระองค์และรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง ที่มนุษย์มีความสามารถที่จะทนทุกข์เพื่อพระเจ้า

และมีความสามารถที่จะมาได้ไกลถึงเพียงนี้นั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความรักของพระเจ้า

และอีกส่วนหนึ่งก็เพราะความรอดของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

เป็นเพราะการพิพากษาและพระราชกิจแห่งการเตือนที่พระเจ้าได้ทรงดำเนินการในมนุษย์

หากเจ้าปราศจากการพิพากษา การเตือน และการทดสอบของพระเจ้า

และหากพระเจ้ามิได้ทรงทำให้พวกเจ้าทนทุกข์แล้วไซ้ เช่นนั้นแล้ว พูดตรงๆ ก็คือ

พวกเจ้าก็มิได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริงเลย ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์ยิ่งใหญ่ขึ้นเท่าใด

และยิ่งความทุกข์ของมนุษย์ใหญ่หลวงมากขึ้นเท่าใด

ก็จะยิ่งเห็นได้ชัดขึ้นเท่านั้นว่าพระราชกิจของพระเจ้ามีความหมายมากเพียงใด

และหัวใจของมนุษย์ผู้นั้นก็จะยิ่งมีความสามารถที่จะรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริงมากขึ้นเท่านั้น

เจ้าเรียนรู้วิธีรักพระเจ้าอย่างไร? เมื่อปราศจากความทรمانและกระบวนการถูกลง

ปราศจากการทดสอบอันแสนเจ็บปวด—และยิ่งกว่านั้น หากทั้งหมดที่พระเจ้าทรงให้แก่มนุษย์คือพระคุณ

ความรัก และความปรานี—เจ้าจะสามารถไปถึงจุดแห่งการรักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้หรือไม่? ในด้านหนึ่ง

ในระหว่างการทดสอบของพระเจ้า มนุษย์ได้มารู้ความขาดตกบกพร่องของเขาและได้มาเห็นว่าเขานั้นไม่สำคัญ

น่าเหยียดหยาม และต่ำต้อย ว่าเขาไม่มีสิ่งใดและไม่ใช้สิ่งใดเลย ในอีกด้านหนึ่ง

ในระหว่างการทดสอบของพระองค์

พระเจ้าทรงสร้างสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันสำหรับมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีความสามารถที่จะรับประสบการณ์กับ

ความดีงามของพระเจ้าได้มากขึ้น แม้ว่าความเจ็บปวดนั้นจะใหญ่หลวง

และบางครั้งไม่สามารถผ่านพ้นไปได้—กระทั่งถึงระดับของความโศกเศร้าแสนสาหัส—

ด้วยการรับประสบการณ์กับมัน มนุษย์มองเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าในตัวเขาดีงามเพียงใด

และบนรากฐานนี้เท่านั้นที่จะมีความรักแท้จริงสำหรับพระเจ้าเกิดขึ้นในมนุษย์ วันนี้ มนุษย์เห็นว่า ด้วยพระคุณ

ความรัก และความปรานีของพระเจ้าอย่างเดียวนั้น เขาไม่สามารถพอที่จะรู้จักตัวเองได้อย่างแท้จริง

และนับประสาอะไรที่เขาจะมีความสามารถที่จะรู้จักแก่นแท้ของมนุษย์ได้

โดยผ่านทั้งทางกระบวนการถูกลงและการพิพากษาของพระเจ้า

และในระหว่างกระบวนการถลุงในตัวมันเองนี้เท่านั้น มนุษย์จึงจะสามารถรู้ความขาดตกบกพร่องของเขา และรู้ว่าเขาไม่มีสิ่งใดเลย ด้วยเหตุนี้

ความรักต่อพระเจ้าของมนุษย์จึงถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของกระบวนการถลุงและการพิพากษาของพระเจ้า หากเจ้าเพียงแค่ชื่นชมกับพระคุณของพระเจ้า ด้วยการมีชีวิตครอบครัวที่สงบสุขหรือพระพรทางวัตถุต่างๆ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ได้รับพระเจ้า และความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าจะไม่สามารถถือว่าประสบผลสำเร็จได้ พระเจ้าได้ทรงดำเนินพระราชกิจแห่งพระคุณในเนื้อหนังไปช่วงระยะหนึ่งแล้ว และได้ประทานพระพรทางวัตถุต่างๆ แก่มนุษย์แล้ว

แต่มนุษย์นั้นไม่สามารถถูกทำให้มีความเพียบพร้อมได้ด้วยพระคุณ ความรัก และความเมตตาเพียงอย่างเดียว ในประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์นั้น เขาเผชิญกับความรักบางส่วน of พระเจ้า และมองเห็นความรักและความปรานีของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้น ด้วยการได้รับประสบการณ์มาเป็นเวลาช่วงหนึ่ง เขามองเห็นว่าพระคุณของพระเจ้าและความรักกับความปรานีของพระองค์นั้นไม่สามารถพอที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้ ไม่สามารถพอที่จะเปิดเผยถึงสิ่งที่เสื่อมทรามภายในมนุษย์ได้ และไม่สามารถขจัดอุปนิสัยเสื่อมทรามของมนุษย์ไปจากเขาได้ หรือทำให้ความรักและความเชื่อของเขามีความเพียบพร้อมได้ พระราชกิจแห่งพระคุณของพระเจ้าคือพระราชกิจในช่วงเวลาหนึ่ง และมนุษย์ไม่สามารถอาศัยการชื่นชมพระคุณของพระเจ้าเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้าได้

การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมของพระเจ้าถูกทำให้สำเร็จลุล่วงได้โดยวิธีทางใด?

มันสำเร็จลุล่วงได้โดยวิธีทางของพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์

พระอุปนิสัยของพระเจ้าส่วนใหญ่แล้วประกอบด้วยความชอบธรรม พระพิโรธ พระบารมี การพิพากษา และการสาปแช่ง

และส่วนใหญ่แล้วพระองค์ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยวิธีทางของการพิพากษาของพระองค์ ผู้คนบางคนไม่เข้าใจ

และถามว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงมีความสามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้โดยผ่านทาง การพิพากษาและการสาปแช่งเท่านั้น พวกเขาบอกว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์จะสาปแช่งมนุษย์ มนุษย์จะไม่ตายหรือ?”

หากพระเจ้าทรงประสงค์จะพิพากษามนุษย์ มนุษย์จะไม่ถูกกล่าวโทษหรือ?

เช่นนั้นแล้วเหตุใดเขายังคงสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้อีกเล่า?”

เช่นนี้คือคำพูดของผู้คนที่ไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้า สิ่งที่พระเจ้าทรงสาปแช่งคือความไม่เชื่อฟังของมนุษย์ และสิ่งที่พระองค์ทรงพิพากษาคือบาปทั้งหลายของมนุษย์

ถึงแม้ว่าพระองค์ตรัสอย่างเกรี้ยวกราดและอย่างไม่ปรานี พระองค์ก็ทรงเปิดเผยทั้งหมดที่อยู่ภายในมนุษย์

โดยการเปิดเผยโดยผ่านทางพระวณะที่เข้มขริมเหล่านี้ซึ่งเป็นแก่นแท้ภายในมนุษย์
ทว่าโดยผ่านทางการศึกษาดังกล่าวนี้
พระองค์ก็ทรงมอบความรู้อันลึกซึ้งเกี่ยวกับแก่นแท้ของเนื้อหนังให้แก่มนุษย์
และเช่นนั้นเองมนุษย์จึงนับเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า
เนื้อหนังของมนุษย์เป็นเนื้อหนังที่มีบาปและมีชาติาน เนื้อหนังนั้นไม่เชื่อฟัง
และมันเป็นวัตถุแห่งการติสอนของพระเจ้า ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์รู้จักตัวเอง
พระวณะแห่งการศึกษาของพระเจ้าจึงต้องเกิดขึ้นกับเขา และต้องใช้กระบวนการถลุงทุกประเภท
เมื่อนั้นเท่านั้นพระราชกิจของพระเจ้าจึงสามารถมีประสิทธิผลได้

จากพระวณะที่พระเจ้าตรัสไว้ สามารถเห็นได้ว่าพระองค์ได้ทรงกล่าวโทษเนื้อหนังของมนุษย์แล้ว ถ้าเช่นนั้น
พระวณะเหล่านี้ไม่ใช่พระวณะแห่งการสาปแช่งกระนั้นหรือ?
พระวณะที่พระเจ้าตรัสไว้เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของมนุษย์
และเขาถูกพิพากษาโดยผ่านทาง การเปิดเผยดังกล่าวนี้เอง
และเมื่อเขาเห็นว่าเขาไร้ความสามารถที่จะทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้
เขารู้สึกเศร้าโศกเสียใจอยู่ภายใน เขารู้สึกว่าเขาเป็นหนี้บุญคุณต่อพระเจ้าเหลือเกิน
และไม่อาจจะบรรลุน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ มีบางเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบ่มวินัยเจ้าจากภายใน
และการบ่มวินัยนี้มาจากการพิพากษาของพระเจ้า
มีบางเวลาที่พระเจ้าทรงดำเนินเจ้าและซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากเจ้า
เมื่อพระองค์ไม่ทรงให้ความสนใจเจ้าและไม่ทรงพระราชกิจภายในตัวเจ้า
นั่นเป็นเป็นการติสอนเจ้าเพื่อที่จะถลุงเจ้าอย่างเสียๆ
พระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์ส่วนใหญ่แล้วเป็นไปเพื่อที่จะทำให้พระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ชัดเจน
ในท้ายที่สุดแล้วมนุษย์เป็นคำพยานใดให้แก่พระเจ้า?
มนุษย์เป็นพยานว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรม ว่าพระอุปนิสัยของพระองค์คือความชอบธรรม
พระพิโรธ การติสอน และการพิพากษา มนุษย์เป็นพยานให้แก่พระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า
พระเจ้าทรงใช้การศึกษาของพระองค์เพื่อทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม พระองค์ทรงรักมนุษย์
และทรงช่วยมนุษย์ให้รอด—แต่มีอยู่มากเพียงใดภายในความรักของพระองค์? มีการพิพากษา พระบารมี
พระพิโรธ และการสาปแช่ง ถึงแม้ว่าพระเจ้าเคยสาปแช่งมนุษย์ในอดีต
พระองค์ก็ได้ทรงโยนมนุษย์ลงไปในบาตาลึกอย่างสิ้นเชิง
หากแต่ได้ทรงใช้วิธีนั้นเพื่อถลุงความเชื่อของมนุษย์ พระองค์ก็ได้ทรงทำให้มนุษย์ถึงแก่ความตาย
หากแต่ได้ทรงกระทำการเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม แก่นแท้ของเนื้อหนังเป็นสิ่งที่เปื้อนของชาติาน—

พระเจ้าได้ตรัสไว้ได้ถูกต้องโดยแท้—

หากแต่ข้อเท็จจริงที่พระเจ้าทรงดำเนินการมิได้ครบบริบูรณ์ตามพระวาระของพระองค์ พระองค์ทรงสาปแช่งเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้รักพระองค์ และเพื่อที่เจ้าจะได้รู้จักแก่นแท้ของเนื้อหนัง พระองค์ทรงเตือนเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ตื่นรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้ารู้จักความขาดตกบกพร่องภายในตัวเจ้า และให้รู้ถึงความไม่คู่ควรอย่างที่สุดของมนุษย์ ดังนั้น คำสาปแช่งของพระเจ้า การพิพากษาของพระองค์ และพระบารมีกับพระพิโรธของพระองค์—สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นไปเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงกระทำในวันนี้

และพระอุปนิสัยอันชอบธรรมที่พระองค์ทรงทำให้ชัดเจนภายในตัวพวกเจ้า—

ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม เช่นนั้นเองคือความรักของพระเจ้า

ในมโนคติอันหลงผิดแบบดั้งเดิมของมนุษย์นั้น เขาเชื่อว่าความรักของพระเจ้าคือพระคุณ ความปรานี

และพระกรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อความอ่อนแอของมนุษย์

ถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านี้คือความรักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ทว่าพวกมันเป็นข้างเดียวเกินไป

และไม่ใช่วิถีทางขึ้นพื้นฐานที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

ผู้คนบางคนเริ่มที่จะเชื่อในพระเจ้าเพราะโรคภัยไข้เจ็บ โรคภัยไข้เจ็บนี้คือพระคุณของพระเจ้าที่ให้แก่เจ้า

หากปราศจากมันแล้ว เจ้าก็คงจะไม่เชื่อในพระเจ้า และหากเจ้าไม่เชื่อในพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คงจะไม่ได้มาไกลถึงเพียงนี้—และด้วยเหตุนี้เอง แม้แต่พระคุณนี้ก็เป็นความรักของพระเจ้า

ในยุคแห่งการเชื่อในพระเยซู ผู้คนได้ทำหลายอย่างที่พระเจ้าไม่ทรงรัก เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความจริง

แต่ทว่าพระเจ้าทรงมีความรักและความปรานี และพระองค์ได้ทรงนำมนุษย์มาไกลถึงเพียงนี้

และถึงแม้ว่ามนุษย์จะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พระเจ้าก็ยังทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์ติดตามพระองค์

และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ได้ทรงนำทางมนุษย์มาจนถึงวันนี้ นี่มิใช่ความรักของเจ้าหรือ?

สิ่งที่ถูกสำแดงในพระอุปนิสัยของพระเจ้าคือความรักของพระเจ้า—การนี้ถูกต้องที่สุด!

เมื่อการสร้างคริสตจักรได้มาถึงจุดสูงสุดของมันแล้ว พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจในขั้นตอนของคนปรนนิบัติ

และโยนมนุษย์ลงไปในบาตาลึก พระวาระในยุคของคนปรนนิบัติล้วนเป็นคำสาปแช่งทั้งหมด ได้แก่

คำสาปแช่งเนื้อหนังของเจ้า คำสาปแช่งอุปนิสัยเยี่ยงซาตานที่เสื่อมทรามของเจ้า

และคำสาปแช่งสิ่งทั้งหลายเกี่ยวกับเจ้าที่ไม่ทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำในขั้นตอนนั้นถูกสำแดงออกมาในฐานะพระบารมี

ทันทีหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงดำเนินขั้นตอนพระราชกิจแห่งการเตือน และการทดสอบแห่งความตายก็มาถึง

ในพระราชกิจเช่นนั้น มนุษย์ได้เห็นพระพิโรธ พระบารมี การพิพากษา และการเตือนของพระเจ้า

แต่ทว่าเขายังได้เห็นพระสิริของพระเจ้า ความรักของพระองค์ และความปรานีของพระองค์อีกด้วย

ทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงทำ และทั้งหมดที่ได้ถูกสำแดงออกมาเป็นพระอุปนิสัยของพระองค์
ล้วนเป็นความรักต่อมนุษย์ของพระเจ้า
และทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงทำล้วนมีความสามารถที่จะทำให้ความจำเริญของมนุษย์ล้นได้
พระองค์ทรงทำไปเพื่อที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
และพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเพื่อมนุษย์ตามวุฒิภาวะของเขา หากพระเจ้ามิได้ทรงทำการนี้
มนุษย์ก็คงจะไม่สามารถมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้
และคงจะไม่มีหนทางที่จะรู้จักพระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าได้
จากเวลาที่มนุษย์ได้เริ่มเชื่อในพระเจ้าเป็นครั้งแรกจนกระทั่งถึงวันนี้
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมให้แก่นมนุษย์โดยสอดคล้องกับวุฒิภาวะของมนุษย์ทีละน้อย
เพื่อที่มนุษย์จะได้มารู้จักพระองค์ทีละน้อยภายใน
ด้วยการ ได้มาถึงวันนี้เท่านั้นมนุษย์จึงระลึกได้ว่าการพิพากษาของพระเจ้านั้นน่าอัศจรรย์เพียงใด
ขั้นตอนของพระราชกิจแห่งคนปรนนิบัติคือการบังเกิดขึ้นครั้งแรกของพระราชกิจแห่งการสาปแช่งตั้งแต่เวลาแ
ห่งการทรงสร้างจนถึงวันนี้ มนุษย์ถูกสาปแช่งให้ลงไปสู่บาปาลลึก หากพระเจ้ามิได้ทรงทำเช่นนั้น
วันนี้มนุษย์ก็คงจะไม่มีความรู้แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า
มีเพียงโดยผ่านทาง การสาปแช่งของพระเจ้าเท่านั้นมนุษย์จึงจะเผชิญกับพระอุปนิสัยของพระองค์อย่างเป็นทางการ
มนุษย์ถูกเปิดเผยโดยผ่านทางบททดสอบของพวกคนปรนนิบัติ
เขามองเห็นว่าความจงรักภักดีของเขาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้ ว่าวุฒิภาวะของเขาต่ำเกินไป
ว่าเขาไม่มีความสามารถในการทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้
และว่าคำอ้างของเขาเกี่ยวกับการทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยตลอดเวลา นั้นมิใช่สิ่งใดที่มากไปกว่าคำพูด
ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงสาปแช่งมนุษย์ในขั้นตอนของพระราชกิจแห่งคนปรนนิบัติ เมื่อมองย้อนกลับไป ณ ตอนนี
ขั้นตอนนั้นของพระราชกิจของพระเจ้าช่างน่าอัศจรรย์ กล่าวคือ
พระราชกิจขั้นตอนนั้นได้นำมาซึ่งจุดเปลี่ยนอันยิ่งใหญ่สำหรับมนุษย์
และได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในอุปนิสัยชีวิตของเขา ก่อนหน้าเวลาแห่งคนปรนนิบัตินั้น
มนุษย์ไม่มีความเข้าใจใดเลยเกี่ยวกับการไล่ตามเสาะหาชีวิต ไม่เข้าใจว่าการเชื่อในพระเจ้าหมายถึงสิ่งใด
หรือไม่เข้าใจเกี่ยวกับพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
และเขาไม่เข้าใจว่าพระราชกิจของพระเจ้าสามารถทดสอบมนุษย์ได้
จากเวลาแห่งคนปรนนิบัติตลอดมาจนถึงวันนี้ มนุษย์มองเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าน่าอัศจรรย์เพียงใด—
มันเป็นสิ่งที่มนุษย์มีอาจยังรู้ได้—
มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะคิดฝันได้ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจโดยการให้สมองของเขาได้อย่างไร

และเขายังมองเห็นว่าวุฒิภาวะของเขาต่ำเพียงใดและเห็นว่าเขานั้นไม่เชื่อฟังมากเกินไป
เมื่อพระเจ้าทรงสาปแช่งมนุษย์ ก็เป็นไปเพื่อให้สัมฤทธิ์ประสิทธิผล

และพระองค์มิได้ทรงทำให้มนุษย์ถึงแก่ความตาย แม้ว่าพระองค์ได้ทรงสาปแช่งมนุษย์
พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นโดยผ่านทางพระวณะ

และคำสาปแช่งทั้งหลายของพระองค์มิได้บังเกิดกับมนุษย์อย่างแท้จริง

เพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงสาปแช่งคือความไม่เชื่อฟังของมนุษย์ และดังนั้น

พระวณะแห่งการสาปแช่งของพระองค์จึงได้ถูกตรัสไปเพื่อที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมด้วยเช่นกัน

ไม่ว่าพระเจ้าทรงพิพากษามนุษย์หรือทรงสาปแช่งเขา ทั้งสองสิ่งนั้นทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม กล่าวคือ
ทั้งสองถูกกระทำไปเพื่อที่จะทำให้สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ภายในมนุษย์มีความเพียบพร้อม

มนุษย์ได้รับการถลุงโดยผ่านทางวิถีทางนี้

และเป็นวิธีซึ่งทำให้สิ่งที่ขาดหายไปภายในมนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางพระวณะและพระราชกิจของ

พระองค์ พระราชกิจของพระเจ้าทุกขั้นตอน—ไม่ว่าจะเป็นพระวณะที่เกี่ยวกราด หรือการพิพากษา

หรือการติสอน—ทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และถูกต้องเหมาะสมอย่างแน่นอน

ตลอดยุคทั้งหลายพระเจ้ามิเคยได้ทรงพระราชกิจเหมือนเช่นนี้เลย วันนี้

พระองค์ทรงพระราชกิจภายในตัวพวกเจ้า เพื่อที่พวกเจ้าจะซึ่งคุณค่าในพระปรีชาญาณของพระองค์

ถึงแม้ว่าพวกเจ้าได้ทนทุกข์กับความเจ็บปวดบางอย่างภายในตัวพวกเจ้า

แต่หัวใจของพวกเจ้ารู้สึกมั่นคงและอยู่อย่างสงบ

มันเป็นพรของพวกเจ้าที่มีความสามารถชื่นชมกับพระราชกิจช่วงระยะนี้ของพระเจ้าได้

ไม่ว่าสิ่งที่พวกเจ้ามีความสามารถที่จะได้รับในอนาคตจะเป็นอะไร

แต่ทั้งหมดที่พวกเจ้ามองเห็นจากพระราชกิจของพระเจ้าในตัวพวกเจ้าวันนี้คือความรัก

หากมนุษย์ไม่ได้รับประสบการณ์กับการพิพากษาและกระบวนการถลุงของพระเจ้า

การกระทำทั้งหลายและความร่าเริงของเขา ก็จะคงอยู่ในระดับผิวเผินตลอดเวลา

และอุปนิสัยของเขาก็จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สิ่งนี้นับว่าเป็นการได้ถูกพระเจ้ารับไว้กระนั้นหรือ?

วันนี้ ถึงแม้ว่าภายในมนุษย์ยังคงโอหังและทะนงตนอยู่มาก

แต่อุปนิสัยของมนุษย์ก็มั่นคงมากกว่าแต่ก่อนมากนัก

การจัดการกับเจ้าของพระเจ้ากระทำไปเพื่อที่จะช่วยเจ้าให้รอด และถึงแม้ว่าเจ้าอาจจะรู้สึกถึงความเจ็บปวดบ้าง

ณ เวลานั้น แต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในอุปนิสัยของเจ้าจะมาถึง ณ เวลานั้น

เจ้าจะมองกลับไปและเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าชาญฉลาดเพียงใด และ ณ เวลานั้น

เจ้าจะมีความสามารถที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง วันนี้

มีผู้คนบางคนซึ่งกล่าวว่าพวกเขาเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่นั่นไม่เหมือนจริงมาก แท้ที่จริงแล้ว
พวกเขากำลังพูดความเท็จ

เพราะในปัจจุบันพวกเขายังไม่เข้าใจว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคือเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดหรือเพื่อสาปแช่งมนุษย์กั
นแน่ อาจเป็นไปได้ว่าเจ้าไม่สามารถมองเห็นมันได้อย่างชัดเจน ณ ตอนนี้

แต่วันนั้นจะมาถึงเมื่อเจ้ามองเห็นว่าวันแห่งการถวายเกียรติของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว

และเจ้าจะมองเห็นว่าการรักพระเจ้านั้นมีความหมายมากเพียงใด เพื่อที่เจ้าจะมารู้จักชีวิตมนุษย์

และเนื้อหาของเจ้าจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งการรักพระเจ้า เพื่อที่วิญญาณของเจ้าจะได้เป็นอิสระ

ชีวิตของเจ้าจะเต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นบานยินดี และเจ้าจะได้ใกล้ชิดกับพระเจ้าและจับตามองที่พระองค์ ณ

เวลานั้น เจ้าจะรู้อย่างแท้จริงว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นมีคุณค่าเพียงใด

วันนี้ ผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้นั้น พวกเขาเชื่อว่าความทุกข์นั้นปราศจากคุณค่า พวกเขาถูกโลกประกาศตัดขาด
ชีวิตในบ้านของพวกเขามีปัญหา พวกเขาไม่เป็นที่รักของพระเจ้า

และความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของพวกเขาไม่มีค่า ความทุกข์ของผู้คนบางคนไปถึงจุดขีดสุด

และความคิดของพวกเขาหันเข้าหาความตาย นี่มิใช่ความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้า ผู้คนเช่นนั้นเป็นคนขลาด

พวกเขาไม่มีความเพียรพยายาม พวกเขาอ่อนแอและไร้กำลัง! พระเจ้าทรงไคร่กระหายที่จะให้มนุษย์รักพระองค์

แต่ยิ่งมนุษย์รักพระองค์มากขึ้นเท่าใด ความทุกข์ของมนุษย์ก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

และยิ่งมนุษย์รักพระองค์มากขึ้นเท่าใด การทดสอบของมนุษย์ก็จะหนักหนาขึ้นเพียงนั้น หากเจ้ารักพระองค์

เช่นนั้นแล้วความทุกข์ทุกประเภทจะบังเกิดขึ้นกับเจ้า—และหากเจ้าไม่รักพระองค์

เช่นนั้นแล้วก็อาจเป็นไปได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปอย่างราบรื่นสำหรับเจ้า และทั้งหมดรอบตัวเจ้าจะสงบสุข

เมื่อเจ้ารักพระเจ้า เจ้าจะรู้สึกว่หลายอย่างรอบตัวเจ้าไม่สามารถผ่านพ้นไปได้

และเพราะวุฒิภาวะของเจ้าต่ำมากเกินไปเจ้าจึงจะไม่ได้รับการถูกลง ยิ่งไปกว่านั้น

เจ้าจะไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยได้ และเจ้าจะรู้สึกอยู่เสมอว่าน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นสูงส่งเกินไป

ว่ามันห่างไกลเกินกว่าที่มนุษย์จะเอื้อมถึง เนื่องจากทั้งหมดนี้เองเจ้าจึงจะได้รับการถูกลง—

เพราะมีความอ่อนแอมากมายภายในตัวเจ้า และมากมายที่ไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยพระเจ้าได้

เจ้าจึงจะได้รับการถูกลงจากภายใน กระนั้น

พวกเขายังต้องมองเห็นอย่างชัดเจนว่าการชำระให้บริสุทธิ์จะสัมฤทธิ์ผลได้ก็โดยผ่านทางกระบวนการถูกลงเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ ในระหว่างวันสุดท้ายเหล่านี้พวกเจ้าต้องเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

ไม่สำคัญว่าความทุกข์ของเจ้าจะมากมายเพียงใด เจ้าควรต้องเดินไปจนถึงวาระสิ้นสุด

และแม้กระทั่งถึงลมหายใจสุดท้ายของพวกเจ้า

พวกเขายังคงต้องสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและบนบอบต่อการจัดการเตรียมการของพระเจ้า

การนี้เท่านั้นคือการรักพระเจ้าอย่างแท้จริง และการนี้เท่านั้นคือคำพยานที่หนักแน่นและดังกึกก้อง
เมื่อเจ้าถูกซาตานทดลอง เจ้าควรจะกล่าวว่า “หัวใจของฉันเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าได้ทรงรับฉันไว้แล้ว
ฉันไม่สามารถทำให้เจ้าพึงพอใจได้—ฉันต้องอุทิศทั้งหมดของฉันเพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอใจ”
ยิ่งเจ้าทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยมากขึ้นเท่าใด พระเจ้าก็จะยิ่งทรงอวยพรให้เจ้ามากขึ้นเท่านั้น
และพลังความรักของเจ้าต่อพระเจ้าก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นแล้ว

เจ้าก็จะมีความเชื่อและความแน่วแน่วด้วยเช่นกัน

และจะรู้สึกว่ามีสิ่งใดที่คู่ควรและมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นไปกว่าชีวิตที่ใช้ไปกับการรักพระเจ้า

สามารถกล่าวได้ว่า ตราบใดที่มนุษย์รักพระเจ้า เขาจะไม่มีความสำเร็จใดๆเลย

ถึงแม้จะมีหลายครั้งที่เนื้อหนังของเจ้าอ่อนแอ และเจ้าถูกรุมเร้าด้วยความยากลำบากแท้จริงมากมาย

ในระหว่างเวลาเหล่านี้เจ้าจะไว้วางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริง

และภายในวิญญาณของเจ้าเจ้าจะได้รับการปลอบโยน และเจ้าจะรู้สึกถึงความมั่นใจ

และจะรู้สึกว่ามีบางสิ่งให้พึ่งพา ในหนทางนี้ เจ้าจะมีความสามารถเอาชนะสภาพแวดล้อมมากมายได้

และดังนั้นเจ้าจะไม่พรั่นพรึงเกี่ยวกับพระเจ้าเนื่องจากความระทมที่เจ้าทนทุกข์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

เจ้าจะต้องการที่จะร้องเพลง เต้นรำ และอธิษฐาน ต้องการที่จะชุมนุมและพูดคุย ต้องการที่จะพิจารณาพระเจ้า

และเจ้าจะรู้สึกว่าคุณคน เรื่องราว และสิ่งต่างๆ ทั้งหมดรอบตัวเจ้าที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้นั้นล้วนเหมาะสม

หากเจ้าไม่รักพระเจ้า ทั้งหมดที่เจ้ามองดูจะน่าเบื่อสำหรับเจ้า และไม่มีสิ่งใดที่จะน่าพอใจในสายตาเจ้าเลย

ในวิญญาณของเจ้าเจ้าจะไม่เป็นอิสระแต่ถูกบีบคั้น หัวใจของเจ้าจะพรั่นพรึงเกี่ยวกับพระเจ้าตลอดเวลา

และเจ้าจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเจ้าทนทุกข์กับความทรมานมากมายเหลือเกิน และมันช่างไม่ยุติธรรมเสียเลย

หากเจ้ามิได้ไล่ตามเสาะหาเพื่อเห็นแก่ความสุข แต่เพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัย

และเพื่อมิให้ถูกซาตานกล่าวหา

เช่นนั้นแล้วการไล่ตามเสาะหาเช่นนั้นจะมอบผลกำไรอันยิ่งใหญ่ให้เจ้าเพื่อรักพระเจ้า

มนุษย์มีความสามารถที่จะกระทำการทั้งหมดที่พระเจ้าตรัส

และทั้งหมดที่เขาทำมีความสามารถที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยได้—

นี่คือความหมายของการครอบครองความเป็นจริง

การไล่ตามเสาะหาความพึงพอใจพระทัยของพระเจ้าคือการใช้ความรักของเจ้าต่อพระองค์เพื่อนำพระวจนะของพระ

องค์มาปฏิบัติ ไม่ว่าเวลาใด—แม้ในยามที่คนอื่น ๆ ไม่มีผลกำไร—ด้านในของเจ้ายังคงมีหัวใจซึ่งรักพระเจ้าอยู่

ซึ่งโหยหาและคิดถึงพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง นี่คือวุฒิภาวะที่แท้จริง วุฒิภาวะของเจ้าจะยิ่งใหญ่เพียงใดนั้น

ขึ้นอยู่กับว่าความรักของเจ้าต่อพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่เพียงใด

ขึ้นอยู่กับว่าเจ้ามีความสามารถที่จะตั้งมั่น ได้หรือไม่เมื่อถูกทดสอบ

ว่าเจ้าอ่อนแอหรือไม่เมื่อสภาพแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่งมาถึงเจ้า
และว่าเจ้าสามารถยืนหยัดได้หรือไม่เมื่อพี่น้องชายหญิงของเจ้าปฏิเสธเจ้า กล่าวคือ
การมาถึงของข้อเท็จจริงต่างๆ จะแสดงให้เห็นว่าความรักต่อพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นอย่างไร
สามารถเห็นได้จากพระราชกิจมากมายของพระเจ้าว่า พระเจ้าทรงรักมนุษย์อย่างแท้จริง
แม้ว่าตำแหน่งวิญญาณของมนุษย์ยังไม่ได้ถูกเปิดอย่างครบบริบูรณ์
และเขาไร้ความสามารถที่จะมองเห็นพระราชกิจมากมายของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ได้อย่างชัดเจน
และมองไม่เห็นสิ่งต่างๆ มากมายซึ่งดั่งามเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์มีความรักแท้ให้พระเจ้าน้อยนิดเกินไป
เจ้าได้เชื่อในพระเจ้ามาตลอดเวลาทั้งหมดนี้ และวันนี้พระเจ้าได้ทรงตัดวิถีทางหลีกหนีทั้งหมดแล้ว
กล่าวตามความเป็นจริงคือ เจ้าไม่มีทางเลือกเลยนอกจากต้องใช้เส้นทางที่ถูกต้อง
ซึ่งเป็นเส้นทางที่ถูกต้องที่การพิพากษาอันเกรี้ยวกราดและความรอดสูงสุดของพระเจ้าได้นำทางเจ้ามา
หลังจากการได้รับประสบการณ์กับความยากลำบากและกระบวนการถลุงแล้วเท่านั้นมนุษย์จึงจะรู้ว่าพระเจ้าทรง
ดั่งาม เมื่อได้รับประสบการณ์มาจนกระทั่งถึงวันนี้
สามารถกล่าวได้ว่ามนุษย์ได้รู้จักส่วนที่เป็นความดั่งามของพระเจ้า แต่นี้ยังไม่พอ
เพราะมนุษย์นั้นช่างขาดพร่องยิ่งนัก
มนุษย์ต้องรับประสบการณ์กับพระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้าให้มากขึ้น
และกระบวนการถลุงแห่งความทุกข์ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงจัดการเตรียมการไว้ให้มากขึ้น
เมื่อนั้นเท่านั้นอุปนิสัยชีวิตของมนุษย์จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้

การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

วันนี้ ขณะที่พวกเจ้าพยายามที่จะรักและรู้จักพระเจ้า

ในด้านหนึ่งนั้นเจ้าต้องอดทนต่อความยากลำบากและกระบวนการถลุง และในอีกด้านหนึ่ง

พวกเจ้าต้องแลกมาด้วยบางอย่าง ไม่มีบทเรียนใดสักซึ่งไปกว่าบทเรียนของการรักพระเจ้า

และอาจกล่าวได้ว่าบทเรียนที่ผู้คนเรียนรู้จากเวลาทั้งชีวิตเกี่ยวกับความเชื่อก็คือจะรักพระเจ้าได้อย่างไรนั่นเอง

กล่าวคือ หากเจ้าเชื่อในพระเจ้า เจ้าต้องรักพระเจ้า

หากเจ้าเพียงแค่อ้างเชื่อในพระเจ้าแต่ไม่รักพระองค์และยังไม่ได้ได้มาซึ่งความรู้เรื่องพระเจ้า

และยังไม่เคยรักพระเจ้าด้วยความรักที่แท้จริงซึ่งมาจากภายในหัวใจของเจ้า

เช่นนั้นแล้วการเชื่อในพระเจ้าของเจ้าก็ไร้ประโยชน์ หากในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าไม่รักพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีชีวิตอยู่โดยสูญเปล่า และชีวิตทั้งชีวิตของเจ้าก็ต่ำต้อยที่สุดคนในบรรดาชีวิตทั้งหมด

หากตลอดชั่วชีวิตของเจ้านั้น เจ้าไม่เคยรักหรือทำให้พระเจ้าพึงพอใจ

เช่นนั้นแล้วการที่เจ้ามีชีวิตอยู่จะมีประโยชน์อันใด? และการเชื่อในพระเจ้าของเจ้าจะมีประโยชน์อันใด?

นั่นไม่ใช่ความพยายามที่สูญเปล่าหรอกหรือ? กล่าวคือ หากผู้คนต้องการที่จะเชื่อและรักพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะต้องแลกมาด้วยบางอย่าง

แทนที่จะพยายามปฏิบัติตนด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งอย่างผิวเผิน

พวกเขาควรแสวงหาความรู้ความเข้าใจเชิงลึกที่แท้จริงในส่วนลึกของหัวใจของพวกเขา

หากเจ้ามีความกระตือรือร้นในเรื่องการร้องเพลงและการเต้นรำ แต่ไม่สามารถนำความจริงมาปฏิบัติได้

จะพูดว่าเจ้ารักพระเจ้าได้อย่างไร? การรักพระเจ้าพึงต้องมีการแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง

และจำเป็นที่เจ้าจะต้องสืบเสาะลงไปภายในเมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า

พยายามที่จะจับความเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า

และพยายามที่จะมองให้เห็นว่าน้ำพระทัยพระเจ้าคืออะไรในเรื่องนั้น พระองค์ทรงขอให้เจ้าสัมผัสผลสิ่งใด

และเจ้าควรใส่ใจในน้ำพระทัยของพระองค์อย่างไร ตัวอย่างเช่น

บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นซึ่งพึงประสงค์ให้เจ้าต้องสู้อทนต่อความยากลำบาก

ซึ่งในเวลานั้นเจ้าควรเข้าใจว่าน้ำพระทัยพระเจ้าคืออะไร และเจ้าควรใส่ใจในน้ำพระทัยของพระองค์อย่างไร

เจ้าจะต้องไม่ทำให้ตนเองพึงพอใจ กล่าวคือ จงวางตัวเจ้าเองลงเสียก่อน ไม่มีสิ่งใดน่าสังเวชมากไปกว่าเนื้อหนัง

เจ้าต้องพยายามที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอใจ และเจ้าต้องทำหน้าที่ของเจ้าให้สำเร็จลุล่วง

ด้วยความคิดทั้งหลายเช่นนี้ พระเจ้าจะทรงนำความรู้แจ้งอันพิเศษมาให้เจ้าในเรื่องนี้

และหัวใจของเจ้าจะพบการชูใจด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก

เมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า

เจ้าต้องวางตัวเจ้าเองลงเสียก่อนและถือว่าเนื้อหนังนั้นต่ำต้อยที่สุดในบรรดาสรรพสิ่ง
ยิ่งเจ้าตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังมากขึ้นเท่าใด มันก็จะยิ่งเป็นอิสระมากขึ้นเท่านั้น
หากเจ้าตอบสนองความต้องการของมันครั้งนี้ ครั้งต่อไปมันจะร้องขอมากขึ้นอีก เมื่อเรื่องนี้ดำเนินต่อไป
ผู้คนก็จะมารักเนื้อหนังมากขึ้นไปอีก เนื้อหนังมีความอยากอันพึงเพื่อตลอดเวลา
มันขอให้เจ้าตอบสนองความต้องการของมันตลอดเวลาและให้เจ้าทำให้มันพอใจอยู่ภายใน
ไม่ว่าจะเป็นสิ่งทั้งหลายที่เจ้ากิน สิ่งที่เจ้าสวมใส่ หรือในการเสวยอารมณ์สงบของเจ้า
หรือการตามใจความอ่อนแอและความเกียจคร้านของเจ้าเอง...ยิ่งเจ้าตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังมากขึ้น
เท่าใด ความอยากได้อย่างมีของมันก็จะยิ่งกลายเป็นมากขึ้นเท่านั้น
และเนื้อหนังก็จะยิ่งกลายเป็นหยาบช้ำมากขึ้นเท่านั้น
จนกระทั่งถึงจุดที่เนื้อหนังของผู้คนเก็บงำโมคฉิอันหลงผิดที่ลึกลงไปอีก และไม่เชื่อฟังพระเจ้า
และยกย่องตัวมันเอง และกลายเป็นมีความเคลือบแคลงสงสัยเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า
ยิ่งเจ้าตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังมากขึ้นเท่าใด ความอ่อนแอของเนื้อหนังก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น
เจ้าจะรู้สึกตลอดเวลาว่าไม่มีใครเห็นอกเห็นใจในความอ่อนแอของเจ้า
เจ้าจะเชื่อตลอดเวลาว่าพระเจ้าได้ทรงทำมากเกินไปแล้ว และเจ้าจะพูดว่า
“พระเจ้าทรงเกรี้ยวกราดเช่นนั้นได้อย่างไร? เหตุใดพระองค์จึงไม่ทรงให้ผู้คนได้พักบ้าง?”
เมื่อผู้คนตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังและเชิดชูมันมากเกินไป
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ทำลายตัวพวกเขาเอง
หากเจ้ารักพระเจ้าอย่างแท้จริงและไม่ตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นถูกต้องยิ่งนักและดีงามยิ่งนัก
และเห็นว่าคำสาปแช่งของพระองค์ในการกบฏของเจ้าและการพิพากษาความไม่ชอบธรรมของเจ้านั้นเป็นธรรม
แล้ว
จะมีช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงสั่งสอนและทรงบ่มวินัยเจ้าและทรงให้มีสภาพแวดล้อมหนึ่งขึ้นมาเพื่อกล่อมเกลาเจ้า
โดยบังคับให้เจ้ามาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์—
และเจ้าจะรู้สึกตลอดเวลาว่าสิ่งที่พระเจ้ากำลังทรงกระทำอยู่นั้นน่าอัศจรรย์
ด้วยเหตุนี้เจ้าจะรู้สึกราวกับว่าไม่มีความเจ็บปวดมากนัก และรู้สึกว่าพระเจ้าทรงดีงามยิ่งนัก
หากเจ้าตามใจความอ่อนแอทั้งหลายของเนื้อหนังและพูดว่าพระเจ้าทรงทำมากเกินไป
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะรู้สึกเจ็บปวดตลอดเวลา และจะซึมเศร้าตลอดเวลา
และเจ้าจะไม่เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า
และจะดูเหมือนว่าพระเจ้าไม่ทรงเห็นใจในความอ่อนแอของมนุษย์เลยแม้แต่น้อยและไม่ทรงตระหนักถึงความย

ากลำบากทั้งหลายของมนุษย์ และดังนั้นเจ้าจะรู้สึกน่าเวทนาและโศกเศร้าตลอดเวลา
ราวกับว่าเจ้าได้ทนทุกข์กับความอยุติธรรมอันยิ่งใหญ่มาตลอด และ ณ เวลานี้เจ้าจะเริ่มพร่ำบ่น
ยิ่งเจ้าตามใจความอ่อนแอทั้งหลายของเนื้อหนังในหนทางนี้มากขึ้นเท่าใด
เจ้าก็จะยิ่งรู้สึกว่พระเจ้าทรงทำมากเกินไปแล้วยิ่งขึ้นเท่านั้น
จนกระทั่งมันเลวร้ายเสียจนเจ้าปฏิเสธพระราชกิจของพระเจ้า และเริ่มที่จะต่อต้านพระเจ้า
และกลายเป็นเต็มไปด้วยการไม่เชื่อฟัง ด้วยเหตุนี้ เจ้าต้องกบฏต่อเนื้อหนัง และไม่ตามใจมัน กล่าวคือ “สามิ
(ภรรยา) ลูกๆ ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ทั้งหลาย การแต่งงาน ครอบครัวของฉัน—
ไม่มีอะไรเลยในบรรดาสิ่งเหล่านี้ที่สำคัญ! ในหัวใจของฉันมีเพียงพระเจ้าเท่านั้น
และฉันต้องพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัยและไม่ตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง”
เจ้าจะต้องมีการตัดสินใจแน่วแน่นี้ หากเจ้ามีการตัดสินใจแน่วแน่เช่นนั้นตลอดเวลา
เช่นนั้นแล้วเมื่อเจ้านำความจริงไปปฏิบัติและละวางตัวเจ้าเองลงไว้ก่อน
เจ้าจะสามารถทำเช่นนั้นได้ด้วยความสามารถเพียงเล็กน้อย
กล่าวกันว่าครั้งหนึ่งมีชาวคนหนึ่งผู้ได้เห็นงูตัวหนึ่งซึ่งตัวเย็นแข็งที่อยู่อยุบนถนน
ชาวาผู้นี้ได้จับมันขึ้นมาและกอดมันไว้แนบกับอกของเขา
และหลังจากที่เข้างูฟื้นตัวขึ้นมามันก็ได้อัดชาวาผู้นี้จนถึงแก่ความตาย เนื้อหนังของมนุษย์ก็เป็นดังเจ้างูตัวนี้
กล่าวคือ แก่นแท้ของมันคือการทำอันตรายแก่ชีวิตของพวกเขา—และเมื่อมันได้คั่งใจมันอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน
ชีวิตของเจ้าก็กลายเป็นของที่ถูกบริบ เนื้อหนังนั้นเป็นของซาตาน ภายในตัวมันคือความอยากอันพึงเพื่อ
มันคิดเพียงเพื่อตัวมันเองเท่านั้น มันต้องการที่จะชื่นชมกับการชูงใจและสำราญไปกับเวลาว่าง
เกลือกกลิ้งในความเกียจคร้านและการอยู่เฉย
และเมื่อได้ตอบสนองความต้องการของมันจนถึงจุดหนึ่งที่แน่นอนแล้ว ทำยที่สุดเจ้าก็จะถูกมันกินจนหมด
กล่าวคือ หากเจ้าตอบสนองความต้องการของมันคราวนี้ คราวหน้ามันจะมาขอมากยิ่งขึ้น
มันมีความอยากอันพึงเพื่อและความต้องการใหม่ๆ ตลอดเวลา
และฉวยประโยชน์จากการตามใจเนื้อหนังของเจ้าเพื่อให้เจ้าเชิดชูมันยิ่งขึ้นไปอีกและใช้ชีวิตท่ามกลางการชูง
ของมัน—และหากเจ้าเอาชนะมันไม่ได้ ทำยที่สุดแล้วเจ้าจะทำลายตัวเจ้าเอง
การที่เจ้าจะสามารถได้รับชีวิตเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือไม่และบทอาสน์ขั้นสุดทำยของเจ้าจะเป็นอย่างไร
ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าดำเนินการกบฏของเจ้าต่อเนื้อหนังอย่างไร
พระเจ้าได้ทรงช่วยเจ้าให้รอดและทรงเลือกเจ้าและทรงลิขิตเจ้าไว้ล่วงหน้าแล้ว
กระนั้นหากวันนี้เจ้าไม่เต็มใจที่จะทำให้พระองค์พึงพอพระทัย เจ้าไม่เต็มใจที่จะนำความจริงไปปฏิบัติ
เจ้าไม่เต็มใจที่จะกบฏต่อเนื้อหนังของเจ้าเองด้วยหัวใจที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว

ท้ายที่สุดแล้วเจ้าจะทำลายตัวเจ้าเอง และด้วยเหตุนี้จะต้องสูญเสียความเจ็บปวดสุดขีด
หากเจ้าตามใจเนื้อหนังตลอดเวลา ชาติหน้าจะค่อยๆ กลืนเจ้าจนหมด และทิ้งเจ้าไว้โดยปราศจากชีวิต
หรือสัมผัสแห่งพระวิญญาณ จนกระทั่งวันนั้นมาถึงเมื่อเจ้ามีมิติภายในอย่างสิ้นเชิง
เมื่อเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในความมืดมิด เจ้าจะได้ถูกชาติหน้าจองจำ เจ้าจะไม่มีพระเจ้าในหัวใจของเจ้าอีกต่อไป และ ณ
เวลานั้นเจ้าจะปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าและทิ้งพระองค์ไป ด้วยเหตุนี้
หากผู้คนปรารถนาที่จะรักพระเจ้า พวกเขาจะต้องจ่ายราคาเป็นความเจ็บปวดและสูญเสียความยากลำบาก
ไม่มีความจำเป็นสำหรับความศรัทธาอย่างแรงกล้าและความยากลำบากภายนอก การอ่านมากขึ้น
และการวิ่งวนดำเนินงานมากขึ้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พวกเขาควรละวางสิ่งทั้งหลายภายในตัวพวกเขาลงไว้ก่อน ได้แก่ ความคิดอันฟุ้งเพื่อทั้งหลาย
ผลประโยชน์ส่วนตัวทั้งหลาย และข้อพิจารณาทั้งหลาย มโนคติอันหลงผิดทั้งหลาย
และเจตนาทั้งหลายของพวกเขาเอง น้ำพระทัยพระเจ้าเป็นเช่นนั้นเอง

การจัดการกับอุปนิสัยภายนอกของผู้คนของพระเจ้านั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ด้วยเช่นกัน
ตัวอย่างเช่น การจัดการกับสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ไม่ปกติภายนอกของผู้คน
หรือรูปแบบการใช้ชีวิตและนิสัยใจคอของพวกเขา วิถีทางทั้งหลายและขนบธรรมเนียมทั้งหลายของพวกเขา
รวมทั้งการปฏิบัติภายนอกทั้งหลายของพวกเขาและความศรัทธาแรงกล้าของพวกเขา
แต่เมื่อพระองค์ทรงขอให้ผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติและเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขา
สิ่งที่ได้รับการจัดการเป็นหลักก็คือเจตนาธรรมทั้งหลายและมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายภายในตัวพวกเขา
แค่การจัดการกับอุปนิสัยภายนอกของเจ้านั้นไม่ยาก มันก็เหมือนกับการขอให้เจ้าไม่กินสิ่งทั้งหลายที่เจ้ารัก
ซึ่งเป็นเรื่องง่าย อย่างไรก็ตาม สิ่งซึ่งพาดพิงถึงมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายภายในตัวเจ้านั้นไม่ง่ายที่จะปล่อยวาง
มันจำเป็นที่ผู้คนต้องกบฏต่อเนื้อหนัง และจ่ายราคา และทนทุกข์เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
มันเป็นเช่นนั้นโดยเฉพาะกับเจตนาทั้งหลายของผู้คน ตั้งแต่ที่ผู้คนเริ่มเชื่อในพระเจ้า
พวกเขาก็ได้เก็บงำเจตนาทั้งหลายที่ไม่ถูกต้องเอาไว้มากมาย เมื่อเจ้าไม่นำความจริงไปปฏิบัติ
เจ้ารู้สึkJเจตนาทั้งหมดของเจ้านั้นถูกต้อง แต่เมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า
เจ้าจะเห็นว่ามโนคติอันหลงผิดทั้งหลายที่ไม่ถูกต้องมากมายภายในตัวเจ้า ด้วยเหตุนี้
เมื่อพระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
พระองค์ทรงทำให้พวกเขาตระหนักว่ามีมโนคติอันหลงผิดมากมายภายในตัวพวกเขาที่กำลังปิดกั้นความรู้เรื่องพระ
เจ้าของพวกเขา เมื่อเจ้าตระหนักว่าเจตนาทั้งหลายของเจ้านั้นผิด
หากเจ้าสามารถหยุดการปฏิบัติตามมโนคติอันหลงผิดและเจตนาทั้งหลายของเจ้า
และสามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้า และตั้งมั่นในตำแหน่งของเจ้าในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับเจ้า

นี่พิสูจน์ว่าเจ้าได้กบฏต่อเนื้อหนังแล้ว เมื่อเจ้ากบฏต่อเนื้อหนัง จะมีการสู้รบภายในตัวเจ้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
ซาตานจะพยายามทำให้ผู้คนติดตามมัน

จะพยายามทำให้พวกเขาติดตามมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเนื้อหนังและคำจูนผลประโยชน์ทั้งหลายของเนื้อ
หนัง—แต่พระวณะของพระเจ้าจะให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่างแก่ผู้คนภายใน และ ณ
เวลานี้ก็ขึ้นอยู่กับเจ้าแล้วว่าเจ้าจะติดตามพระเจ้าหรือติดตามซาตาน

พระเจ้าทรงขอให้ผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติเพื่อจัดการกับสิ่งทั้งหลายภายในตัวพวกเขาเป็นหลัก
เพื่อจัดการกับความคิดทั้งหลายและมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขาที่ไม่ได้ดังพระทัยของพระเจ้า
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสผู้คนในหัวใจของพวกเขาและทรงให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่างแก่พวกเขา
ดังนั้นเบื้องหลังทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นก็คือการสู้รบ กล่าวคือ ทุกครั้งที่ผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ
หรือนำความรักพระเจ้าไปปฏิบัติ จะมีการสู้รบที่ยิ่งใหญ่

และแม้ว่าทุกคนจะดูเหมือนสบายดีด้วยเนื้อหนังของพวกเขา แต่ในความเป็นจริงแล้ว

ในส่วนลึกของหัวใจของพวกเขาการสู้รบระหว่างชีวิตและความตายจะดำเนินต่อไป—

และหลังจากการสู้รบอันหนักหน่วงนี้ หลังจากการตรึงตรองในปริมาณที่มากมายมหาศาลแล้วเท่านั้น

จึงจะสามารถตัดสินการมีชัยชนะหรือการพ่ายแพ้ได้ คนเราไม่รู้ว่าหวัระหรือร้องไห้ดี

เพราะเจตนามากภายในผู้คนนั้นผิด

หรือไม่ก็เพราะส่วนมากของพระราชกิจของพระเจ้านั้นไม่ลงรอยกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขา
เมื่อผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ การสู้รบที่ยิ่งใหญ่จึงเกิดเบื้องหลังฉาก เมื่อนำความจริงนี้ไปปฏิบัติแล้ว
เบื้องหลังฉาก

ผู้คนจะได้หลังน้ำตาแห่งความเศร้า นับไม่ถ้วนก่อนที่จะทำที่สุดพวกเขาจะได้ตัดสินใจที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอพระ
ทัย เป็นเพราะการสู้รบครั้งนี้เองที่ผู้คนทนกับความทุกข์และกระบวนการถูกลง นี่คือการทุกข์ที่แท้จริง

เมื่อการสู้รบนั้นมาถึงเจ้า หากเจ้าสามารถยืนในฝ่ายของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เจ้าจะสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ ในขณะที่ปฏิบัติความจริง

หลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่คนเราจะทนทุกข์ภายใน หากเมื่อผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ

ทุกสิ่งทุกอย่างภายในพวกเขานั้นถูกต้อง

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่จำเป็นต้องให้พระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อม และคงจะไม่มี การสู้รบ

และพวกเขาคงจะไม่ทนทุกข์ เป็นเพราะมีหลายสิ่งหลายอย่างภายในตัวผู้คนที่ไม่เหมาะสมจะให้พระเจ้าทรงใช้งาน
และเพราะมีอุปนิสัยอันเป็นกบฏส่วนมากของเนื้อหนังนั่นเอง

ผู้คนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้บทเรียนของการเป็นกบฏต่อเนื้อหนังอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกว่าความทุกข์ซึ่งพระองค์ได้ทรงขอให้มนุษย์ก้าวผ่านไปกับพระองค์

เมื่อเจ้าเผชิญกับความยากลำบากทั้งหลาย จงเร่งรีบแล้วอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า “โอ พระเจ้า!

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะทำให้พระองค์พึงพอพระทัย

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะสู้ทนความยากลำบากขั้นสุดท้ายเพื่อให้ทำให้สมดังพระทัยของพระองค์

และไม่ว่าข้าพระองค์จะเผชิญกับความล้มเหลวทั้งหลายที่ใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม

ข้าพระองค์จะยังคงต้องทำให้พระองค์พึงพอพระทัย แม้ว่าข้าพระองค์จำต้องละวางทั้งชีวิตของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ก็จะยังคงต้องทำให้พระองค์พึงพอพระทัย!” ด้วยการตัดสินใจที่แน่วแน่ เมื่อเจ้าอธิษฐานดังนี้

เจ้าจะสามารถตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าได้ แต่ครั้งที่พวกเขา นำความจริงไปปฏิบัติ

แต่ครั้งที่พวกเขา ก้าวผ่านกระบวนการถูกลง แต่ครั้งที่พวกเขาถูกทดสอบ

และแต่ครั้งที่พระราชกิจของพระเจ้ามาถึงพวกเขา ผู้คนต้องสู้ทนความเจ็บปวดสุดขีด

ทั้งหมดนี้เป็นการทดสอบสำหรับผู้คน และดังนั้นภายในตัวพวกเขาทั้งหมดจึงมีการสู้รบ

นี่คือราคาจริงที่พวกเขาจ่าย

การอ่านพระวาจาของพระเจ้ามักขึ้นและการวิ่งวนดำเนินงานมากขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของราคานั้น

มันคือสิ่งที่คุณควรที่จะทำ มันคือหน้าที่ของพวกเขา และความรับผิดชอบที่พวกเขาควรทำให้สำเร็จลุล่วง

แต่ผู้คนที่ต้องละวางสิ่งที่อยู่ภายในตัวพวกเขาซึ่งจำเป็นต้องถูกละวาง หากเจ้าไม่ทำ

เช่นนั้นแล้วไม่สำคัญว่าความทุกข์ภายนอกของเจ้าจะใหญ่หลวงเพียงใด

ไม่สำคัญว่าเจ้าจะยุ่งกับการทำงานหลายอย่างมากเพียงใด ทั้งหมดจะสูญเปล่า! กล่าวคือ

การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายภายในตัวเจ้าเท่านั้นที่สามารถกำหนดพิจารณาว่าความยากลำบากภายนอกของเจ้านั้นมี

ค่าหรือไม่ เมื่ออุปนิสัยภายในของเจ้าได้เปลี่ยนไปและเจ้าได้นำความจริงไปปฏิบัติ

เช่นนั้นแล้วความทุกข์ภายนอกทั้งหมดของเจ้าจะได้รับการรับรองจากพระเจ้า

หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยภายในของเจ้า

เช่นนั้นแล้วไม่สำคัญว่าเจ้าจะสู้ทนความทุกข์มากมายเพียงใดหรือเจ้าจะวิ่งวนทำงานกับเรื่องภายนอกมากมายเพียงใด

จะไม่มีการรับรองจากพระเจ้า—และความยากลำบากที่ไม่ได้รับการยืนยันจากพระเจ้ายิ่งจะสูญเปล่า ด้วยเหตุนี้

การที่ราคาที่เจ้าได้จ่ายไปแล้วจะได้รับการรับรองจากพระเจ้าหรือไม่

จะกำหนดพิจารณาจากการที่มีการเปลี่ยนแปลงในตัวเจ้าหรือไม่

และจากการที่เจ้า นำความจริงไปปฏิบัติและกบฏต่อเจตนาทั้งหลายและมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเจ้าเอง

เพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอพระทัยจากน้ำพระทัยพระเจ้า ความรู้เรื่องพระเจ้า

และความจงรักภักดีต่อพระเจ้าหรือไม่ ไม่สำคัญว่าเจ้าจะวิ่งวนดำเนินงานมากมายเพียงใด

หากเจ้าไม่เคยรู้จักที่จะกบฏต่อเจตนาทั้งหลายของเจ้าเอง

แต่เพียงแค่แสวงหาการกระทำทั้งหลายและความศรัทธาแรงกล้าภายนอกเท่านั้น และไม่เคยให้ความสนใจใดๆ

ต่อชีวิตของเจ้า เช่นนั้นแล้วความยากลำบากของเจ้าก็จะสูญเปล่า หากในสภาพแวดล้อมบางอย่าง
เจ้ามีบางสิ่งบางอย่างที่เจ้าต้องการพูด แต่ภายในแล้วเจ้ารู้สึกว่าการพูดมันออกมานั้นไม่ถูกต้อง
รู้สึกว่าการพูดมันออกมานั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้าและอาจทำให้พวกเขาเจ็บปวดได้
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่พูดมันออกมา โดยเลือกที่จะเจ็บปวดอยู่ภายใน
เพราะคำพูดเหล่านี้รู้ความสามารถที่จะสนองน้ำพระทัยพระเจ้าได้ ณ เวลานี้ จะมีการสู้รบภายในตัวเจ้า
แต่เจ้าจะเต็มใจที่จะทนทุกข์กับความเจ็บปวดและละวางสิ่งซึ่งเจ้ารัก
เจ้าจะเต็มใจสู้ทนความยากลำบากนี้เพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัย และแม้ว่าเจ้าจะทนทุกข์กับความเจ็บภายใน
เจ้าจะไม่ตามใจเนื้อหนัง และพระทัยของพระเจ้าจะได้พึงพอพระทัย
และดังนั้นเจ้าจะได้รับการปลอบใจอยู่ภายในด้วยเช่นกัน นี่คือการจ่ายราคาอย่างแท้จริง
และคือราคาที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา หากเจ้าปฏิบัติในหนทางนี้ พระเจ้าจะทรงอำนวยพรเจ้าอย่างแน่นอน
หากเจ้าไม่สามารถสัมผัสการณ์นี้ได้ เช่นนั้นแล้ว ไม่สำคัญว่าเจ้าจะเข้าใจมากเพียงใด
หรือเจ้าจะสามารถพูดได้ดีเพียงใด ทั้งหมดนั้นจะไม่มีประโยชน์อันใดเลย! หากบนถนนไปสู่การรักพระเจ้า
เจ้าสามารถยืนอยู่ในฝ่ายของพระเจ้าได้เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับซาตาน และเจ้าไม่หวนกลับไปหาซาตาน
เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะได้บรรลุการรักพระเจ้า และเจ้าจะได้ตั้งมั่นในคำพยานของเจ้า

ในทุกๆ ขั้นตอนของพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำภายในผู้คนนั้น
ภายนอกแล้วดูเหมือนว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์ทั้งหลายระหว่างผู้คน
ราวกับว่ากำเนิดมาจากการจัดการเตรียมการของมนุษย์หรือจากการแทรกแซงของมนุษย์ แต่หลังจากนั้น ทุกๆ
ขั้นตอนของพระราชกิจ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น คือเดิมพันที่ซาตานได้วางไว้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และพึงต้องให้ผู้คนตั้งมั่นในคำพยานของพวกเขาต่อพระเจ้า เพื่อเป็นตัวอย่าง จงดูเมื่อโยบถูกทดสอบ กล่าวคือ
หลังจากนั้น ซาตานกำลังวางเดิมพันกับพระเจ้า
และสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับโยบนั้นคือความประหลาดของพวกมนุษย์และการแทรกแซงของพวกมนุษย์ เบื้องหลังทุกๆ
ขั้นตอนของพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำในตัวพวกเจ้าคือเดิมพันของซาตานกับพระเจ้า—
เบื้องหลังมันทั้งหมดคือการสู้รบ ตัวอย่างเช่น หากเจ้ามีอคติต่อบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้า
เจ้าจะมีคำพูดที่เจ้าต้องการพูด—คำพูดซึ่งเจ้ารู้สึกว่าจะเป็นที่ไม่พอพระทัยต่อพระเจ้า—
แต่หากเจ้าไม่พูดคำพูดเหล่านั้น เจ้าจะรู้สึกถึงความกระอักกระอ่วนภายใน และ ณ ช่วงขณะนี้
การสู้รบจะเริ่มขึ้นภายในตัวเจ้า กล่าวคือ “ฉันจะพูดหรือไม่พูด” นี่คือการสู้รบ ด้วยเหตุนี้
ในทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าเผชิญมีการสู้รบอย่างหนึ่ง และเมื่อมีการสู้รบภายในตัวเจ้า
เนื่องเพราะความร่วมมือจริงและความทุกข์จริงของเจ้า พระเจ้าจึงทรงพระราชกิจภายในตัวเจ้า ท้ายที่สุด
เจ้าจะสามารถละวางเรื่องนั้นลงได้ภายในตัวของเจ้าและโทษก็จะดับไปตามธรรมชาติ

เช่นนั้นคือผลจากความร่วมมือของเจ้ากับพระเจ้า

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้คนทำพึงกำหนดให้พวกเขาต้องจ่ายราคาหนึ่งในความพยายามทั้งหลายของพวกเขา

หากปราศจากความยากลำบากจริง พวกเขาจะไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้

พวกเขาไม่แม้กระทั่งมาใกล้เกี่ยวกับการทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยเลย

และพวกเขาก็แค่พ้นคำขวัญที่ว่างเปล่าทั้งหลายเท่านั้น!

คำขวัญที่ว่างเปล่าเหล่านี้จะสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้หรือไม่?

เมื่อพระเจ้าและชาดานทำการสู้รบในอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณ เจ้าควรทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยอย่างไร

และเจ้าควรตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าต่อพระองค์อย่างไร?

เจ้าควรรู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเจ้าเป็นการทดสอบที่ยิ่งใหญ่และเป็นเวลาที่พระเจ้าทรงจำเป็นต้องให้เจ้าเป็นคำพยาน แม้สิ่งเหล่านั้นอาจดูเหมือนว่าไม่สำคัญจากภายนอก

แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นพวกมันแสดงให้เห็นว่าเจ้ารักพระเจ้าหรือไม่ หากเจ้ารัก

เจ้าจะสามารถตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าต่อพระองค์ได้ และหากเจ้าไม่ได้้นำการรักพระองค์ไปปฏิบัติ

นี้แสดงให้เห็นว่าเจ้าไม่ใช่ใครบางคนที่น่าความจริงไปปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่าเจ้าปราศจากความจริง

และปราศจากชีวิต แสดงให้เห็นว่าเจ้าคือแกลบ!

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับผู้คนเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงจำเป็นต้องให้พวกเขาตั้งมั่นในคำพยานของพวกเขาต่อพระองค์ แม้ไม่มีอะไรที่สำคัญกำลังเกิดขึ้นกับเจ้า ณ ช่วงขณะนี้และเจ้าไม่ได้เป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่

แต่ทุกรายละเอียดในชีวิตประจำวันของเจ้าก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำพยานต่อพระเจ้า

หากเจ้าสามารถได้รับความเลื่อมใสจากบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้า บรรดาสมาชิกครอบครัวของเจ้า และทุกๆ คนรอบตัวเจ้า หากวันหนึ่ง บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อมาหา และเลื่อมใสทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าทำ

และเห็นว่าทั้งหมดที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นน่ามหัศจรรย์ เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะได้เป็นคำพยานแล้ว

แม้ว่าเจ้าไม่มีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและขีดความสามารถของเจ้านั้นต่ำ

แต่เจ้าจะสามารถทำให้พระองค์พึงพอพระทัยและใส่ใจน้ำพระทัยของพระองค์ได้โดยผ่านทาง การทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

โดยแสดงให้เห็นว่าพระราชกิจยิ่งใหญ่ใดที่พระองค์ได้ทรงทำไปในผู้คนที่มีความสามารถต่ำที่สุด

เมื่อผู้คนได้มารู้จักพระเจ้าและได้กลายเป็นผู้ชนะทั้งหลายต่อหน้าชาดาน จงรักภักดีต่อพระเจ้าเป็นอย่างมาก

เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีผู้ใดมีความกล้ามากไปกว่าผู้คนกลุ่มนี้ และนี่เป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

แม้ว่าเจ้าจะไร้ความสามารถในการทำงานที่ยิ่งใหญ่ แต่เจ้าก็สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ คนอื่นๆ

ไม่สามารถละวางมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขาได้ แต่เจ้าสามารถทำได้ คนอื่นๆ

ไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าในช่วงระหว่างประสบการณ์จริงของพวกเขาได้

แต่เจ้าสามารถใช้วุฒิภาวะแท้จริงและการกระทำทั้งหลายของเจ้าเพื่อตอบแทนความรักของพระเจ้าและเป็นคำพยานที่กังวานก้องต่อพระองค์ได้ นี่เท่านั้นที่ถือเป็นการรักพระเจ้าอย่างแท้จริง

หากเจ้าไม่มีความสามารถในเรื่องนี้ เช่นนั้นแล้ว

เจ้าก็ไม่ได้เป็นคำพยานท่ามกลางบรรดาสมาชิกในครอบครัวของเจ้า ท่ามกลางบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้า หรือต่อหน้าผู้คนของโลก หากเจ้าไม่สามารถเป็นคำพยานต่อหน้าชาตานได้ ชาตานจะหัวเราะเยาะเจ้า

มันจะปฏิบัติกับเจ้าอย่างตัวตลกตัวหนึ่ง อย่างของเล่นชิ้นหนึ่ง มันจะหลอกเจ้าและทำให้เจ้าเสียสติบ่อยๆ

ในอนาคต การทดสอบที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายอาจเกิดขึ้นกับเจ้า—แต่ในวันนี้ หากเจ้ารักพระเจ้าด้วยหัวใจแท้จริง และหากเจ้าสามารถตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าและสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้ไม่ว่าการทดสอบทั้งหลายข้างหน้าจะยิ่งใหญ่เพียงใด ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเจ้า เช่นนั้นแล้ว หัวใจของเจ้าจึงจะได้รับการชูใจ

และเจ้าจะไม่เกรงกลัวไม่สำคัญว่าการทดสอบทั้งหลายที่เจ้าเผชิญในอนาคตจะยิ่งใหญ่เพียงใด

พวกเจ้าไม่สามารถเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

พวกเจ้าสามารถเพียงทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้ในรูปการณ์แวดล้อมของวันนี้เท่านั้น

พวกเจ้าไม่สามารถทำงานที่ยิ่งใหญ่ใดๆ

และควรมุ่งความสนใจกับการทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยโดยการได้รับประสบการณ์กับพระวาระของพระองค์ในชีวิตจริง และเป็นคำพยานอันหนักแน่นและกังวานก้องซึ่งนำความอับอายมาสู่ชาตานแล้ว

แม้ว่าเนื้อหนังของเจ้าจะยังคงไม่พึงพอใจและจะได้ทนทุกข์อยู่

เจ้าจะได้ทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยและได้นำความอับอายมาสู่ชาตาน หากเจ้าปฏิบัติในหนทางนี้ตลอดเวลา

พระเจ้าจะทรงเปิดเส้นทางเบื้องหน้าเจ้า เมื่อวันหนึ่ง การทดสอบที่ยิ่งใหญ่มาถึง คนอื่นๆ จะล้มลง

แต่เจ้าจะยังคงสามารถตั้งมั่นอยู่ได้ กล่าวคือ เพราะราคาที่เจ้าได้จ่ายไปแล้ว

พระเจ้าจะทรงปกป้องเจ้าเพื่อให้เจ้าสามารถตั้งมั่นได้และไม่ล้มลง หากตามปกติแล้ว

เจ้าสามารถนำความจริงไปปฏิบัติและทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้ด้วยหัวใจที่รักพระองค์อย่างแท้จริง

เช่นนั้นแล้ว พระเจ้าจะทรงปกป้องเจ้าในช่วงระหว่างการทดสอบทั้งหลายในอนาคตอย่างแน่นอน

แม้เจ้าจะโง่เขลาและมีวุฒิภาวะน้อยนิดและมีขีดความสามารถต่ำ พระเจ้าจะไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชังกับเจ้า

มันขึ้นอยู่กับว่าเจตนาทั้งหลายของเจ้านั้นถูกต้องหรือไม่ วันนี้ เจ้าสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้

ซึ่งเจ้าใส่ใจต่อรายละเอียดที่เล็กที่สุด เจ้าทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัยได้ในทุกสรรพสิ่ง

เจ้ามีหัวใจที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริง เจ้ามอบหัวใจที่แท้จริงของเจ้าแก่พระเจ้า

และแม้ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างที่เจ้าไม่สามารถเข้าใจได้

เจ้าก็สามารถมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อแก้ไขเจตนาทั้งหลายของเจ้าให้ถูกต้องและแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้า และเจ้าทำทุกสิ่งที่จำเป็นเพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอใจพอพระทัย

บางทีบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้าอาจจะทิ้งเจ้าไป แต่หัวใจของเจ้าจะทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัย และเจ้าจะไม่ละโมภความยินดีของเนื้อหนัง หากเจ้าปฏิบัติในหนทางนี้ตลอดเวลา เจ้าจะได้รับการปกป้องเมื่อการทดสอบที่ยิ่งใหญ่มาถึงเจ้า

การทดสอบทั้งหลายมุ่งหมายไปที่สภาวะภายในอันใดในผู้คน?

การทดสอบทั้งหลายนั้นมีเป้าหมายอยู่ที่อุปนิสัยอันเป็นกบฏในผู้คนซึ่งไม่สามารถทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยได้ มีอะไรมากมายที่ไม่บริสุทธิ์ภายในผู้คน และอะไรมากมายที่หน้าซื่อใจคด

และดังนั้นพระเจ้าจึงทรงทำให้ผู้คนได้รับการทดสอบทั้งหลายเพื่อที่จะชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ แต่หากวันนี้ เจ้าสามารถทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยได้ เช่นนั้นแล้ว

การทดสอบทั้งหลายในอนาคตก็จะเป็นการมีความเพียบพร้อมสำหรับเจ้า หากวันนี้

เจ้าไม่สามารถทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยได้ เช่นนั้นแล้ว การทดสอบทั้งหลายในอนาคตจะทดลองเจ้า

เจ้าจะล้มลงโดยไม่ทันรู้ตัว และในเวลานั้นเจ้าจะไม่สามารถช่วยตัวเจ้าเองได้

เพราะเจ้าไม่สามารถตามพระราชกิจของพระเจ้าทันและไม่มีวุฒิภาวะที่แท้จริง และดังนั้น

หากเจ้าปรารถนาที่จะสามารถตั้งมั่นได้ในอนาคต เพื่อทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยได้ดียิ่งขึ้น

และเพื่อติดตามพระองค์ไปจนถึงที่สุด วันนี้เจ้าต้องสร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง

เจ้าจะต้องทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยโดยการนำความจริงไปปฏิบัติในทุกสรรพสิ่งและใส่ใจต่อน้ำพระทัยของพระองค์ หากเจ้าปฏิบัติในหนทางนี้ตลอดเวลา จะมีรากฐานภายในตัวเจ้า

และพระเจ้าจะทรงสร้างแรงบันดาลใจในหัวใจของเจ้าที่รักพระองค์ และพระองค์จะทรงมอบความเชื่อแก่เจ้า

วันหนึ่ง เมื่อการทดสอบอย่างหนึ่งเกิดขึ้นกับเจ้าอย่างแท้จริง

เจ้าอาจทนทุกข์กับความเจ็บปวดบางอย่างและรู้สึกเสียใจถึงจุดหนึ่ง และทนทุกข์กับความเศร้าโศกที่บีบคั้น

ราวกับว่าเจ้าได้ตายไปแล้ว—แต่การรักพระเจ้าของเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลง และจะยังคงกลายเป็นหยิ่งลึกซึ้งไปอีก

เช่นนั้นคือพระพรของพระเจ้า

หากเจ้าสามารถยอมรับทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสและทรงกระทำในวันนี้ด้วยหัวใจแห่งการเชื่อฟัง เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะได้รับการอวยพรจากพระเจ้าอย่างแน่นอน และดังนั้น

เจ้าจะเป็นใครบางคนที่ได้รับการอวยพรจากพระเจ้าและได้รับพระสัญญาของพระองค์ หากในวันนี้

เจ้าไม่ปฏิบัติ เมื่อการทดสอบทั้งหลายเกิดขึ้นกับเจ้าในวันหนึ่ง เจ้าจะปราศจากความเชื่อหรือหัวใจที่มีรัก

และในเวลานั้นการทดสอบนั้นจะกลายเป็นการทดลอง

เจ้าจะถดถอยไปท่ามกลางการทดลองของซาตานและจะไม่มีหนทางที่จะหลบหนี วันนี้

เจ้าอาจสามารถตั้งมั่นอยู่ได้เมื่อการทดสอบเล็กๆ เกิดขึ้นกับเจ้า

แต่ไม่จำเป็นว่าเจ้าจะสามารถตั้งมั่นอยู่ได้เมื่อการทดสอบใหญ่เกิดขึ้นกับเจ้าวันหนึ่ง

บางคนนั้นอวดดีและคิดว่าพวกเขาใกล้จะมีความเพียบพร้อมแล้ว หากเจ้าไม่ไปให้เร็วกว่านั้นในช่วงเวลาเช่นนั้น และยังคงพึงพอใจ เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะตกอยู่ในอันตราย วันนี้

พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจของการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ขึ้นและทุกอย่างดูเหมือนว่าเรียบร้อยดี

แต่เมื่อพระเจ้าทรงทดสอบเจ้า เจ้าจะค้นพบว่าเจ้าขาดพร่องเกินไป

เพราะวุฒิภาวะของเจ้านั้นน้อยเกินไปและเจ้าไม่สามารถสู้ทนการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายได้

หากเจ้ายังคงเป็นเหมือนที่เจ้าเป็นและอยู่ในสภาวะแห่งความเลื่อย เช่นนั้นแล้ว เมื่อการทดสอบทั้งหลายมาถึง

เจ้าจะล้ม พวกเจ้าควรหมั่นคิดว่าวุฒิภาวะของพวกเจ้านั้นน้อยเพียงใด ในหนทางนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะก้าวหน้าได้

หากมีเพียงในช่วงระหว่างการทดสอบทั้งหลายเท่านั้นที่เจ้าจะมองเห็นว่าวุฒิภาวะของเจ้านั้นน้อยยิ่งนัก

เห็นว่าพลังจิตของเจ้าอ่อนกำลังยิ่งนัก เห็นว่าภายในตัวเจ้าที่เป็นจริงนั้นเล็กน้อยเกินไป

และเห็นว่าเจ้าไม่ดีพอสำหรับน้ำพระทัยพระเจ้า—หากเจ้าตระหนักในสิ่งเหล่านี้เฉพาะตอนนั้นเท่านั้น

มันก็จะสายเกินไป

หากเจ้าไม่รู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะล้มลงระหว่างการทดสอบทั้งหลายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เพราะเจ้าไม่ตระหนักว่าพระเจ้าทรงทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมอย่างไร

พระเจ้าทรงทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อมด้วยวิธีการใด

และเมื่อการทดสอบทั้งหลายของพระเจ้าจะมาถึงเจ้าและการทดสอบเหล่านั้นไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะไม่สามารถตั้งมั่นได้

ความรักที่แท้จริงของพระเจ้าคือพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์

และเมื่อพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้ถูกแสดงแก่ผู้คน การนี้จะนำสิ่งใดมาสู่เนื้อหนังของเจ้า?

เมื่อพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าถูกแสดงแก่ผู้คน

เนื้อหนังของพวกเขาก็จะทนทุกข์กับความเจ็บปวดมากมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หากเจ้าไม่ทนทุกข์กับความเจ็บปวดนี้ เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้

อีกทั้งเจ้าจะไม่สามารถอุทิศความรักที่แท้จริงแด่พระเจ้าได้ หากพระเจ้าทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

พระองค์จะทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์แก่เจ้าอย่างแน่นอน

นับตั้งแต่เวลาแห่งการทรงสร้างจนกระทั่งถึงวันนี้

พระเจ้าไม่เคยทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ต่อมนุษย์—

แต่ในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายพระองค์ทรงเปิดเผยมันต่อผู้คนกลุ่มนี้ซึ่งพระองค์ได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าและได้ท

รงคัดเลือกไว้แล้ว และโดยการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม พระองค์ทรงเผยให้เห็นพระอุปนิสัยของพระองค์

ซึ่งพระองค์ได้ทรงใช้ทำให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งครบบริบูรณ์ เช่นนั้นคือความรักที่แท้จริงของพระองค์ต่อผู้คน

การได้รับประสบการณ์กับความรักที่แท้จริงของพระเจ้าพึงประสงค์ให้ผู้คนสู่ทนความเจ็บปวดสุดขีด
และจำราคาสูง

หลังจากการนี้เท่านั้นพวกเขาจึงจะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าและสามารถถวายความรักที่แท้จริงของพวกเขา
กลับคืนแด่พระเจ้าได้ และเมื่อนั้นเท่านั้นพระทัยของพระเจ้าจึงจะพึงพอพระทัย

หากผู้คนปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

และหากพวกเขาปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

และถวายความรักที่แท้จริงของพวกเขาแด่พระเจ้าอย่างครบถ้วน เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะต้องได้รับประสบการณ์กับความทุกข์มากมายและความทรมานหลายอย่างจากรูปการณ์แวดล้อมทั้งห
ลายของพวกเขา เพื่อทนทุกข์กับความเจ็บปวดที่เลวร้ายกว่าความตาย

ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาจะถูกบีบให้ถวายหัวใจที่แท้จริงของพวกเขากลับคืนแด่พระเจ้า

การที่ใครบางคนรักพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่นั้นจะถูกเปิดเผยในช่วงระหว่างความยากลำบากและกระบวนกา
รถูกลง พระเจ้าทรงชำระความรักของผู้คนให้บริสุทธิ์

และการนี้สัมฤทธิ์ได้ท่ามกลางความยากลำบากและกระบวนกาถูกลงเท่านั้นด้วยเช่นกัน

บทสนทนารวบรวมเกี่ยวกับ “อาณาจักรพันปีได้มาถึงแล้ว”

พวกเขากำลังคิดอย่างไรเกี่ยวกับนิมิตของอาณาจักรพันปี? บางคนคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก และพวกเขาพูดว่า:

“อาณาจักรพันปีจะคงอยู่บนแผ่นดินโลกไปพันปี ดังนั้น หากสมาชิกสูงอายุของคริสตจักรไม่ได้สมรส พวกเขาต้องทำการสมรสหรือไม่? ครอบครัวของฉันไม่มีเงิน ฉันควรเริ่มต้นหาเงินหรือไม่?...”

อาณาจักรพันปีคืออะไร? พวกเขารู้หรือไม่? ผู้คนเข้าใจอะไร ได้ช้าและทนทุกข์ความทุกข์ยากสาหัส อันที่จริงแล้ว อาณาจักรพันปียังไม่ได้มาถึงอย่างเป็นทางการ

ในระหว่างช่วงระยะเวลาของการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม อาณาจักรพันปีเป็นเพียงลูกนกที่กำลังหัดบิน ณ เวลานั้น ของอาณาจักรพันปีที่พระเจ้าตรัสถึง มนุษย์จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้ว ก่อนหน้านั้น มีกล่าวไว้ว่าผู้คนจะเป็นเหมือนอย่างบรรดาวิสุทธิชน และยืนหยัดมั่นคงในแผ่นดินนิมิม

อาณาจักรพันปีจะมาถึงเป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อผู้คนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเท่านั้น—

เมื่อพวกเขากลายเป็นวิสุทธิชนที่พระเจ้าตรัสถึงแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม พระองค์ทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ และยังพวกเขาบริสุทธิ์มากเพียงใด

พวกเขายังได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น เมื่อมลทิน ความเป็นกบฏ การต่อต้านและสิ่งต่างๆ ของเนื้อหนังภายในตัวเจ้าถูกขับออก เมื่อเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เช่นนั้นแล้ว พระเจ้าจะทรงรักเจ้า (กล่าวคือ เจ้าจะเป็นวิสุทธิชน)

เมื่อเจ้าได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าและกลายเป็นวิสุทธิชน เจ้าจะอยู่ในอาณาจักรพันปี ขณะนี้คือยุคแห่งราชอาณาจักร ในยุคอาณาจักรพันปี ผู้คนจะพึงพาพระวณะของพระเจ้าในการดำรงชีวิต และประชาชาติทั้งมวลจะมาอยู่ภายใต้พระนามของพระเจ้า และทั้งหมดจะมาอ่านพระวณะของพระเจ้า ณ เวลานั้น บางคนจะคุยกันผ่านทางโทรศัพท์

บางคนจะใช้โทรสาร... พวกเขาจะใช้ทุกวิถีทางเพื่อเข้าถึงพระวณะของพระเจ้า

และพวกเขาก็จะมาอยู่ภายใต้พระวณะของพระเจ้าเช่นกัน

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้คนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้

ผู้คนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ได้รับการถูกลง ได้รับการรู้แจ้ง และได้รับการนำผ่านพระวณะ

นี่คือยุคแห่งราชอาณาจักร เป็นช่วงระยะที่ผู้คนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และไม่มีความเชื่อมโยงกับยุคอาณาจักรพันปี ในระหว่างยุคอาณาจักรพันปี

ผู้คนจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเรียบร้อยแล้ว

และอุปนิสัยเสื่อมทรามภายในพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ณ เวลานั้น

พระวณะที่พระเจ้าตรัสจะนำทางผู้คนทีละก้าว

และเปิดเผยความลึกลับทั้งหมดของพระราชกิจของพระเจ้านับจากเวลาแห่งการสร้างโลกจนถึงวันนี้

และพระวณะของพระองค์จะบอกให้ผู้คนทราบถึงการกระทำของพระเจ้าในทุกยุคและทุกวัน
วิธีการที่พระองค์ทรงนำผู้คนภายในนั้น พระราชกิจที่พระองค์ทรงงานในอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณ
และจะบอกพวกเขาเกี่ยวกับพลังขับเคลื่อนของอาณาจักรจิตฝ่ายวิญญาณ ณ
เวลานั้นเท่านั้นที่จะเป็นยุคแห่งพระวณะอย่างแท้จริง ขณะนี้ยังอยู่แค่ในสภาวะที่กำลังฝักใฝ่เท่านั้น
หากผู้คนไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและชำระให้บริสุทธิ์
พวกเขาจะไม่มีความที่จะใช้ชีวิตได้หลายพันปีบนแผ่นดินโลก
และเนื้อหนังของพวกเขาจะเน่าเปื่อยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากผู้คนได้รับการชำระภายในให้บริสุทธิ์
และพวกเขาไม่ได้เป็นของซาตานและเนื้อหนังอีกต่อไป เมื่อนั้นพวกเขาจะยังคงมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก
ในช่วงระยะนี้เจ้ายังคงเข้าใจอะไรได้ซ้ำ
และประสบการณ์ทั้งหมดที่พวกเขาได้รับคือการรักพระเจ้าและการเป็นคำพยานให้กับพระองค์สำหรับทุกๆ
วันที่เจ้าใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลก

“อาณาจักรพันปีได้มาถึงแล้ว” คือการเผยพระวณะ มันเปรียบได้กับการพยากรณ์ของผู้เผยพระวณะ
ซึ่งพระเจ้าทรงเผยพระวณะถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไว้ในนั้น
พระวณะที่พระเจ้าตรัสในอนาคตและพระวณะที่พระองค์ตรัสในวันนี้ไม่เหมือนกัน:
พระวณะแห่งอนาคตจะนำยุค ในขณะที่พระวณะที่พระองค์ตรัสในวันนี้ทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม
ถลุงพวกเขา และจัดการกับพวกเขา ยุคแห่งพระวณะในอนาคตแตกต่างจากยุคแห่งพระวณะในวันนี้ วันนี้
พระวณะทั้งหมดที่พระเจ้าได้ตรัส—ไม่ว่าพระองค์จะตรัสโดยวิธีทางใดก็ตาม—
เป็นไปเพื่อทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม เพื่อชำระสิ่งที่สกปรกภายในพวกเขาให้บริสุทธิ์
เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และทำให้พวกเขาสอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระวณะที่ตรัสในวันนี้
และพระวณะที่ตรัสในอนาคต คือสองสิ่งซึ่งแยกจากกัน
พระวณะที่ตรัสในยุคแห่งราชอาณาจักรเป็นไปเพื่อทำให้ผู้คนเข้าสู่การฝึกฝนทั้งหมด
เพื่อนำพาผู้คนขึ้นไบนครรลองที่ถูกต้องในทุกสิ่ง เพื่อขับไล่สิ่งที่เป็นมลทินทั้งหมดในพวกเขา
นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในยุคนี้ พระองค์ทรงสร้างรากฐานของพระวณะของพระองค์ในทุกบุคคล
พระองค์ทรงทำให้พระวณะของพระองค์เป็นชีวิตของทุกตัวบุคคล
และพระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์เพื่อประทานความรู้แจ้งและทรงนำพวกเขาอย่างสม่ำเสมอภายใน
และเมื่อพวกเขาไม่ใส่ใจในน้ำพระทัยของพระเจ้า
พระวณะของพระเจ้าจะอยู่ภายในพวกเขาเพื่อคำนิและบ่มวินัยพวกเขา
พระวณะของวันนี้จะเป็นชีวิตของมนุษย์ พระวณะจัดเตรียมทั้งหมดที่มนุษย์จำเป็นต้องมีโดยตรง
ทั้งหมดทั้งปวงที่เจ้าขาดภายในตัวเจ้าได้รับการจัดเตรียมไว้ให้โดยพระวณะของพระเจ้า

และบรรดาผู้คนทั้งหมดที่ยอมรับพระวณะของพระเจ้าได้รับความรู้แจ้งด้วยการกินและการดื่มพระวณะของพระเจ้า พระวณะที่พระเจ้าตรัสในอนาคตนานทางผู้คนทั้งจักรวาล ในวันนี้

พระวณะเหล่านี้ตรัสในประเทศจีนเท่านั้น

และพระวณะเหล่านี้ไม่ได้เป็นตัวแทนพระวณะเหล่านั้นที่ตรัสทั่วทั้งจักรวาล

พระเจ้าจะตรัสต่อทั่วทั้งจักรวาลก็ต่อเมื่ออาณาจักรพันปีมาถึงเท่านั้น

จงรู้เถิดว่าพระวณะที่พระเจ้าตรัสในวันนี้ทั้งหมดเป็นไปเพื่อให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม

พระวณะที่พระเจ้าตรัสในระหว่างช่วงระยะนี้เป็นไปเพื่อจัดเตรียมสิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องมี

ไม่ใช่เพื่ออนุญาตให้เขาได้รู้ความล้าลึกหรือได้เห็นการอัศจรรย์ของพระเจ้า

สิ่งที่พระองค์ตรัสผ่านวิถีทางมากมายก็เพื่อจัดเตรียมสิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องมี ยุคอาณาจักรพันปียังไม่มาถึง—

ยุคอาณาจักรพันปีที่กล่าวถึงคือวันแห่งพระสิริของพระเจ้า หลังจากพระราชกิจของพระเยซูในยูเดียเสร็จสิ้น

พระเจ้าทรงส่งผ่านพระราชกิจของพระองค์มาที่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่

และทรงสร้างแผนการอีกแผนหนึ่งขึ้นมา พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจอีกส่วนของพระองค์ในพวกเจ้า

พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมด้วยพระวณะ

และพระองค์ทรงใช้พระวณะเพื่อทำให้ผู้คนทนทุกข์ความเจ็บปวดมากมาย

รวมทั้งได้รับพระคุณของพระเจ้ามากมายด้วยเช่นกัน

พระราชกิจในช่วงระยะนี้จะสร้างกลุ่มผู้ชนะขึ้นมากลุ่มหนึ่ง

และหลังจากพระองค์ทรงสร้างกลุ่มผู้ชนะกลุ่มนี้แล้ว พวกเขาจะสามารถเป็นพยานในกิจการของพระองค์

พวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตตามความเป็นจริง

และพวกเขาจะทำให้พระองค์สดมภ์พระทัยอย่างจริงจังและจงรักภักดีต่อพระองค์ตราบนานชีวิต

และด้วยวิธีนี้พระเจ้าจะทรงได้รับพระเกียรติ เมื่อพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติ—

เมื่อนั้นพระองค์ได้ทรงทำให้กลุ่มผู้ชนะกลุ่มนี้มีความเพียบพร้อมแล้ว—นั่นจะเป็นยุคอาณาจักรพันปี

พระเยซูทรงอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาสามสิบสามปีครึ่ง

พระองค์เสด็จมาเพื่อปฏิบัติพระราชกิจการตรึงกางเขน และผ่านการตรึงกางเขนนั่น

พระเจ้าทรงได้รับส่วนหนึ่งของพระสิริของพระองค์ เมื่อพระเจ้าเสด็จมาบังเกิดในเนื้อหนัง

พระองค์สามารถอ้อมพระทัยและหลบซ่อน และทรงสามารถสู้ทนความทุกข์มหาศาลได้

แม้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ยังทรงสู้ทนทุกการถูกเหยียดหยามและทุกการกล่าวคำหาบช้า

และพระองค์ทรงสู้ทนความเจ็บปวดอันแสนสาหัสในการถูกตอกตรึงกับกางเขนเพื่อทำพระราชกิจแห่งการไถ่

ให้เสร็จสมบูรณ์ หลังจากพระราชกิจในช่วงระยะนี้ได้สรุปปิดตัวลงแล้ว

แม้ผู้คนมองเห็นว่าพระเจ้าทรงได้รับพระสิริอันใหญ่หลวง

นี่ไม่ใช่ความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระสิริของพระองค์
แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระสิริของพระองค์เท่านั้นที่พระองค์ทรงได้รับจากพระเยซู
ถึงแม้ว่าพระเยซูทรงสามารถกู้ทุกความยากลำบาก ถ่อมพระทัยและหลบซ่อนตัว ถูกรังแกข่มเหงเพื่อพระเจ้า
พระเจ้าก็ทรงได้รับพระสิริของพระองค์เพียงหนึ่งส่วนเท่านั้น
และพระองค์ทรงได้รับพระสิริของพระองค์ในประเทศอิสราเอล พระเจ้ายังทรงมีพระสิริอยู่อีกหนึ่งส่วน
นั่นก็คือ

การเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงปฏิบัติพระราชกิจอย่างจริงจังและทำให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งมีความเพียบพร้อม
ในระหว่างช่วงระยะพระราชกิจของพระเยซู พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งเหนือธรรมชาติบางประการ
แต่พระราชกิจในช่วงระยะนั้น ไม่ใช่เพียงเพื่อทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์แต่อย่างใด
โดยหลักแล้วเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงสามารถทนทุกข์และถูกรังแกข่มเหงเพื่อพระเจ้าได้
ว่าพระเยซูทรงสามารถทนทุกข์ความเจ็บปวดมหาศาลได้ก็เพราะพระองค์ทรงรักพระเจ้า
และว่าพระองค์ยังคงเต็มพระทัยที่จะพลีอุทิศชีวิตของพระองค์เพื่อนำพระทัยของพระเจ้าถึงแม้ว่าพระเจ้าได้ทอด
ทิ้งพระองค์ก็ตาม

หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสิ้นในประเทศอิสราเอลและพระเยซูทรงถูกตอก
ตรึงกับกางเขนแล้ว พระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติ และพระเจ้าทรงแสดงคำพยากรณ์ต่อหน้าชาดาน
พวกเจ้าทั้งไม่รู้ก็ยังไม่เคยเห็นว่าพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังอย่างไรในประเทศจีน ดังนั้น
พวกเจ้าจะสามารถมองเห็นว่าพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติอย่างไร?

เมื่อพระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมากมายในพวกเจ้าจนพวกเจ้ายืนหยัดมั่นคง
เมื่อนั้นพระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระยะนี้จึงประสบความสำเร็จ และนี่คือส่วนหนึ่งของพระสิริของพระเจ้า
พวกเจ้ามองเห็นเพียงสิ่งนี้ และพวกเจ้ายังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

ยังไม่ได้มอบหัวใจของเจ้าให้พระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์

พวกเจ้ายังไม่ได้มองเห็นพระสิรินี้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

เจ้ามองเห็นเพียงว่าพระเจ้าได้ทรงพิชิตหัวใจของพวกเจ้าแล้ว ว่าพวกเจ้าไม่มีวันสามารถไปจากพระองค์ได้

และจะติดตามพระเจ้าไปจนถึงที่สุดและหัวใจของเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลง และนี่คือพระสิริของพระเจ้า

เจ้ามองเห็นพระสิริของพระเจ้าในสิ่งใด? ในผลของพระราชกิจของพระองค์ในผู้คน

ผู้คนมองเห็นว่าพระเจ้าทรงงดงามยิ่งนัก พวกเขามีพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา และไม่เต็มใจที่จะไปจากพระองค์
และนี่คือพระสิริของพระเจ้า เมื่อความแข็งแกร่งของพี่น้องชายหญิงของคริสตจักรทั้งหลายเกิดขึ้น

และพวกเขาสามารถรักพระเจ้าจากหัวใจของพวกเขา

มองเห็นฤทธานุภาพอันสูงสุดของพระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติ

อุทยานาพอันหาใดเปรียบได้แห่งพระวณะของพระองค์
เมื่อพวกเขามองเห็นว่าพระวณะของพระองค์มีสิทธิอำนาจ
และว่าพระองค์ทรงสามารถริเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในเมืองร้างของประเทศจีนแผ่นดินใหญ่
และแม้ว่าผู้คนกำลังอ่อนแอ แต่เมื่อหัวใจของพวกเขากราบไหว้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และพวกเขาเต็มใจยอมรับพระวณะของพระเจ้า และแม้ว่าพวกเขาอ่อนแอและไม่คู่ควร
แต่เมื่อพวกเขาสามารถมองเห็นว่าพระวณะของพระเจ้าช่างควรค่าต่อความรักและช่างคู่ควรแก่การทะนุถนอมของ
พวกเขา เช่นนั้นนี่คือพระสิริของพระเจ้า เมื่อถึงวันที่ผู้คนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
และสามารถยอมจำนนเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์
และฝากความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้และชะตากรรมของพวกเขาไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงได้รับพระสิริส่วนที่สองอย่างครบถ้วนบริบูรณ์
กล่าวได้ว่าเมื่อพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงภาคปฏิบัติได้เสร็จสิ้นอย่างครบถ้วนบริบูรณ์แล้ว
พระราชกิจของพระองค์ในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่จะมาถึงบทอวสาน กล่าวคือ
เมื่อบรรดาผู้ที่ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าและได้รับเลือกสรร โดยพระเจ้านั้น ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้ว
พระเจ้าจะทรงได้รับพระเกียรติ
พระเจ้าตรัสว่าพระองค์ได้ทรงนำส่วนที่สองของพระสิริของพระองค์ไปทางทิศตะวันออก
แล้วแต่พระสิรินี้ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า
พระเจ้าได้ทรงนำพระราชกิจของพระองค์มาทางทิศตะวันออกแล้ว พระองค์ได้เสด็จมาที่ทิศตะวันออกแล้ว
และนี่คือพระสิริของพระเจ้า วันนี้ ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระองค์จะยังไม่แล้วเสร็จ
แต่เพราะพระเจ้าได้ตัดสินใจพระทัยที่จะทรงพระราชกิจแล้ว พระราชกิจนี้จะมีอันสำเร็จลุล่วงอย่างแน่นอน
พระเจ้าได้ตัดสินใจพระทัยว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจในประเทศจีนให้เสร็จสิ้น
และพระองค์ทรงตั้งมั่นที่จะทำให้พวกเขารับบริบูรณ์ ดังนั้น พระองค์ไม่ประทานทางออกให้เจ้า—
พระองค์ได้ทรงพิชิตหัวใจของเจ้าแล้ว และเจ้าต้องเดินหน้าต่อไปไม่ว่าเจ้าจะต้องการหรือไม่ก็ตาม
และเมื่อพวกเขาได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าแล้ว พระเจ้าก็ทรงได้รับพระเกียรติ วันนี้
พระเจ้ายังไม่ได้รับพระเกียรติอย่างสมบูรณ์ เพราะพวกเขายังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
ถึงแม้ว่าหัวใจของพวกเขาได้กลับไปหาพระเจ้าแล้ว ยังคงมีความอ่อนแอมากมายในเนื้อหนังของเจ้า
เจ้าไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัย เจ้าไร้ความสามารถที่จะใส่ใจในน้ำพระทัยของพระเจ้า
และเจ้ายังมีสิ่งต่างๆ ในด้านลบมากมายที่พวกเขาจำเป็นต้องกำจัดออกไปจากตัวของพวกเข
และเจ้ายังต้องก้าวผ่านการทดสอบและกระบวนการถลุงอีกมากมาย

มีเพียงในหนทางนั้นเท่านั้นที่อุปนิสัยชีวิตของเจ้าจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้
และเจ้าจะสามารถถูกพระเจ้ารับไว้ได้

มีเพียงผู้ที่รู้จักพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

การเชื่อในพระเจ้าและรู้จักพระเจ้าได้รับการลิขิตโดยฟ้าและยอมรับรู้โดยแผ่นดินโลก และวันนี้—
ช่วงระหว่างยุคที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์กำลังทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะบุคคล—
ก็เป็นเวลาที่พิเศษที่จะรู้จักพระเจ้า

การทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยเป็นบางสิ่งที่มีสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยการต่อ ยอดบนรากฐานความเข้าใจน้ำพระทัยของ
พระเจ้า และเพื่อทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีความรู้บางอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า
ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าคือนิมิตที่ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าต้องมี ความรู้นี้คือพื้นฐานการเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์
หากปราศจากความรู้ การเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์จะมีอยู่ในสภาวะที่คลุมเครือ ท่ามกลางทฤษฎีที่ว่างเปล่า
ต่อให้การติดตามพระเจ้าจะเป็นปณิธานของผู้คนเช่นนี้ พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งใดๆ

ผู้คนทั้งหมดที่ไม่ได้รับสิ่งใดในกระแสนี้คือผู้ที่จะถูกกำจัด—พวกเขาทั้งหมดเป็นคนเอารัดเอาเปรียบ
ไม่ว่าเจ้าจะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าในขั้นตอนใดก็ตาม

เจ้าควรมีพร้อมด้วยนิมิตที่ทรงฤทธิ์ มิฉะนั้น

จะเป็นการลำบากยากเย็นสำหรับเจ้าที่จะยอมรับพระราชกิจใหม่แต่ละขั้นตอน

เพราะพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอยู่เหนือความสามารถของมนุษย์ที่จะจินตนาการได้

และอยู่นอกขอบเขตมโนคติของเขา ดังนั้น เมื่อปราศจากพิสัยที่ดูเลมมนุษย์

เมื่อปราศจากพิสัยที่สามัคคีธรรมเกี่ยวกับนิมิต มนุษย์ก็ไม่สามารถยอมรับพระราชกิจใหม่นี้ได้

หากมนุษย์ไม่สามารถรับนิมิตได้ เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็จะไม่สามารถรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าได้

และหากมนุษย์ไม่สามารถเชื่อฟังพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็จะไร้ความสามารถที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

และดังนั้นความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าก็จะไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างที่จับต้องได้

ก่อนที่มนุษย์จะดำเนินการพระวาระของพระเจ้า เขาต้องรู้พระวาระของพระเจ้า นั่นคือ

เขาต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระวาระของพระเจ้าจะสามารถได้รับการดำเนินการจนเสร็จสิ้นอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับน้ำพระทัยของ
พระเจ้าได้ในหนทางนี้เท่านั้น นี่คือบางสิ่งที่คุณที่แสวงหาความจริงต้องครอบครอง

และนี่ยังเป็นกระบวนการที่ทุกคนที่พยายามที่จะรู้จักพระเจ้าต้องก้าวผ่าน

กระบวนการแห่งการมารู้จักพระวาระของพระเจ้าคือกระบวนการแห่งการมารู้จักพระเจ้าและพระราชกิจของ
พระเจ้า ดังนั้น

การรู้จักนิมิตไม่เพียงแต่อ้างอิงถึงการรู้จักสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เท่านั้น

แต่ยังรวมถึงการรู้จักพระวาระและพระราชกิจของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ผู้คนมาเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าจากพระวจนะของพระเจ้า

และพวกเขามารู้จักอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นจากพระราชกิจของพระเจ้า

การเชื่อในพระเจ้าเป็นขั้นตอนแรกในการรู้จักพระเจ้า

กระบวนการพัฒนาต่อจากการเชื่อเริ่มต้นในพระเจ้านี้ไปจนถึงการเชื่อในพระองค์อย่างสุดซึ่งที่สุดคือกระบวนการแห่งการมารู้จักพระเจ้า กระบวนการแห่งการได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

หากเจ้าเพียงแต่เชื่อในพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของการเชื่อในพระเจ้าเท่านั้น

แต่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของการมารู้จักพระองค์ เช่นนั้นแล้วความเชื่อของเจ้าก็ไม่มีความเป็นจริง

และความเชื่อของเจ้าก็ไม่สามารถกลายเป็นบริสุทธิ์ได้—ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในการนี้

ในช่วงระหว่างกระบวนการที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า หากเขาค่อยๆ มารู้จักพระเจ้า เช่นนั้นแล้วอุปนิสัยของเขาจะค่อยๆ เปลี่ยนแปลง และการเชื่อของเขาจะกลายเป็นแท้จริงขึ้นเรื่อยๆ ในหนทางนี้

เมื่อมนุษย์สัมฤทธิ์ความสำเร็จในการเชื่อในพระเจ้าของเขา เขาจะได้รับพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แล้ว

เหตุผลว่าทำไมพระเจ้าทรงยอมทำถึงกับบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งที่สองเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะบุคคลนั้นก็เพื่อที่มนุษย์จะสามารถมารู้จักพระองค์และมองเห็นพระองค์ได้ การรู้จักพระเจ้า^[๗]

คือผลสุดท้ายที่จะสัมฤทธิ์เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าถึงบทสรุป

นี่คือข้อพึงประสงค์สุดท้ายที่พระเจ้าทรงกำหนดจากมวลมนุษย์

เหตุผลว่าทำไมพระองค์ทรงปฏิบัติเช่นนั้นนั้นคือเพื่อประโยชน์ของคำพยานสุดท้ายของพระองค์

พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจนี้เพื่อที่มนุษย์อาจหันหาพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์ในท้ายที่สุด

มนุษย์สามารถมารักพระเจ้าได้โดยการรู้จักพระองค์เท่านั้น และในการรักพระเจ้านั้น เขาต้องรู้จักพระเจ้า

ไม่สำคัญว่าเขาจะแสวงหาอย่างไรหรือแสวงหาที่จะได้รับสิ่งใด เขาต้องสามารถสัมฤทธิ์ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

ในหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถทำให้สมดังพระทัยของพระเจ้า

มนุษย์สามารถมีความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าได้ด้วยการรู้จักพระเจ้าเท่านั้น

และเขาสามารถเคารพและเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างแท้จริงได้ด้วยการรู้จักพระเจ้าเท่านั้น

พวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าจะไม่มีความมาถึงจุดที่มีการเชื่อฟังและความเคารพพระเจ้าอย่างแท้จริง

การรู้จักพระเจ้ารวมถึงการรู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์ การเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์

และการรู้สิ่งที่พระองค์ทรงเป็น แต่ไม่ว่าคนเราจะรู้แ่งมุมใดก็ตาม แต่ละแ่งมุมพึงต้องให้มนุษย์ยอมจำราคา

และพึงต้องมีเจตจำนงที่จะเชื่อฟัง

ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้จะไม่มีผู้ใดสามารถติดตามต่อไปจนถึงบทอวสานได้

พระราชกิจของพระเจ้าไม่เข้ากันกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากเกินไป

พระอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นลำบากยากเย็นเกินไปที่มนุษย์จะรู้

และทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสและทรงกระทำก็เกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจได้ นั่นคือ
หากมนุษย์ปรารถนาที่จะติดตามพระเจ้า แต่ยังไม่เต็มใจที่จะเชื่อฟังพระองค์
เช่นนั้นแล้วมนุษย์จะไม่ได้รับสิ่งใดเลย นับตั้งแต่การทรงสร้างโลกมาจนถึงวันนี้
พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจมากมายที่เกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจและที่มนุษย์พบว่ายอมรับได้ยาก
และพระเจ้าได้ตรัสสิ่งต่างๆ มากมายที่ทำให้มนุษย์โนคติที่หลงผิดของมนุษย์เยียวรักษาได้ยาก
แต่พระองค์ไม่เคยทรงยุติพระราชกิจของพระองค์ด้วยเหตุผลว่ามนุษย์มีความยากลำบากมากเกินไป
แทนที่จะทรงทำเช่นนั้น พระองค์ทรงดำเนินการทรงพระราชกิจและการตรัสต่อไป และถึงแม้ว่าจะมี “นักรบ”
จำนวนมากที่ตกลงไปข้างทาง แต่พระองค์ยังคงกำลังทรงพระราชกิจของพระองค์
และทรงปฏิบัติต่อไปโดยไม่มีการหยุดพัก
เพื่อเลือกผู้คนกลุ่มแล้วกลุ่มเล่าที่เต็มใจจะมอบต่อพระราชกิจใหม่ของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงมีความสงสัยว่า “วิบุรุษ” ที่ได้ตกลงไปเหล่านั้น
และทะนุถนอมบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่และพระวจนะของพระองค์แทน
แต่พระองค์ทรงพระราชกิจในหนทางนี้ที่ละขั้นตอนเพื่อเหตุผลอันใด?
เหตุใดพระองค์จึงทรงกำจัดผู้คนบางคนและเลือกคนอื่นเสมอ? เหตุใดพระองค์จึงทรงใช้วิธีการเช่นนั้นเสมอ?
จุดมุ่งหมายของพระราชกิจของพระองค์คือการทำให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์
และดังนั้นจึงได้รับการทรงรับไว้โดยพระองค์
หลักการของพระราชกิจของพระองค์คือการปฏิบัติพระราชกิจในบรรดาผู้ที่สามารถมอบต่อพระราชกิจที่พระ
องค์ทรงปฏิบัติในวันนี้
และไม่ใช่ว่าการทรงพระราชกิจในบรรดาผู้ที่มอบต่อพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติในอดีตในขณะนี้ต่อต้าน
พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติในวันนี้ เหตุผลว่าทำไมพระองค์จึงทรงกำจัดผู้คนมากมายเรื่อยมานั้นอยู่ในนี้
ผลจากบทเรียนของการมารู้จักพระเจ้าไม่สามารถสัมผัสได้ในหนึ่งหรือสองวัน นั่นคือ
มนุษย์ต้องสั่งสมประสบการณ์ ก้าวผ่านความทุกข์ และบรรลุนิยามที่แท้จริง ประการแรก
จึงเริ่มต้นจากพระราชกิจและพระวจนะของพระเจ้าก่อนสิ่งอื่นใด
เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าต้องเข้าใจสิ่งทั้งหมดที่อยู่ในความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า วิธีการสัมผัสความรู้
และวิธีการมองเห็นพระเจ้าในประสบการณ์ของเจ้า นี่คือนั่นที่ทุกคนต้องทำเมื่อพวกเขายังไม่รู้จักพระเจ้า
ไม่มีผู้ใดสามารถจับความเข้าใจพระราชกิจและพระวจนะของพระเจ้าในคราวเดียว
และไม่มีผู้ใดสามารถสัมผัสความรู้เกี่ยวกับทั้งหมดทั้งปวงของพระเจ้าภายในระยะเวลาสั้นๆ
มีกระบวนการที่ได้รับการสั่งสมที่จำเป็น ซึ่งหากปราศจากกระบวนการนี้แล้ว
จะไม่มีผู้ใดสามารถรู้จักพระเจ้าหรือติดตามพระองค์อย่างจริงจังได้ ยิ่งพระเจ้าทรงพระราชกิจมากเท่าใด

มนุษย์ก็ยังรู้จักพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าไม่สอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากเท่าใด

ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งได้รับการเริ่มต้นใหม่และทำให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเท่านั้น

หากพระราชกิจของพระเจ้าต้องยังอยู่กับที่และไม่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดกาล

เช่นนั้นแล้วความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์ก็คงจะมีไม่มากนัก

ระหว่างเวลาแห่งการทรงสร้างและในปัจจุบันนี้ สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติ

สิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำในช่วงระหว่างยุคพระคุณ

และสิ่งที่พระองค์ทรงทำในช่วงระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักร—

พวกเขาก็ต้องเข้าใจเกี่ยวกับนิมิตเหล่านี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง พวกเขาต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า เปโตรค่อยๆ

มารู้จักเกี่ยวกับพระราชกิจมากมายที่พระวิญญาณได้ทรงปฏิบัติในพระเยซูเพียงหลังจากที่ติดตามพระเยซูแล้วเท่านั้น

ท่านพูดว่า “การอาศัยประสบการณ์ของมนุษย์นั้นไม่เพียงพอที่จะสัมผัสความรู้ที่สมบูรณ์ ต้องมีสิ่งใหม่ๆ

มากมายจากพระราชกิจของพระเจ้าเพื่อช่วยให้เรารู้จักพระองค์” ในตอนเริ่มต้น

เปโตรเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเช่นเดียวกับอัครทูต

และท่านมองไม่เห็นว่พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ ในเวลานี้ เมื่อท่านเริ่มต้นติดตามพระเยซู

พระเยซูตรัสถามท่านว่า “ซีโมนบุตรโยนาห์ ท่านจะติดตามเราหรือไม่?” เปโตรตอบว่า

“ข้าพระองค์ต้องติดตามผู้ที่พระบิดาแห่งสวรรค์ทรงส่งมา

ข้าพระองค์ต้องยอมรับผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเลือก ข้าพระองค์จะติดตามพระองค์”

สามารถมองเห็นได้จากคำพูดนี้ว่าเปโตรเพียงไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเยซู

ท่านได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้า ได้จัดการตัวท่านเอง

และได้ทนทุกข์กับความยากลำบากเพื่อพระเจ้า แต่ท่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

หลังจากที่ได้รับประสบการณ์เป็นช่วงเวลาหนึ่ง เปโตรก็ได้มองเห็นกิจการมากมายของพระเจ้าในพระเยซู

ท่านมองเห็นความดีงามของพระเจ้า และท่านมองเห็นการดำรงอยู่มากมายของพระเจ้าในพระเยซู

ดังนั้นท่านจึงมองเห็นเช่นกันว่พระวณะที่พระเยซูตรัสไม่อาจพูดโดยมนุษย์ได้

และว่พระราชกิจที่พระเยซูทรงปฏิบัติไม่อาจกระทำโดยมนุษย์ได้ นอกจากนั้น

ในพระวณะและการกระทำของพระเยซู เปโตรมองเห็นพระปรีชาญาณมากมายของพระเจ้า

และพระราชกิจมากมายที่มีธรรมชาติที่เป็นของพระเจ้า ในระหว่างประสบการณ์ของท่าน

ท่านไม่เพียงแต่ได้มารู้จักตัวท่านเองเท่านั้น

แต่ยังให้ความใส่ใจอย่างใกล้ชิดกับทุกการกระทำของพระเยซูด้วยเช่นกัน

ซึ่งท่านได้ค้นพบสิ่งใหม่มากมายจากการกระทำเหล่านั้น นั่นคือ

การที่มีการแสดงออกมากมายของพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงในพระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติโดยผ่านทางพระเยซู

และการที่พระเยซูทรงแตกต่างจากมนุษย์ธรรมดาในพระวาระที่พระองค์ตรัสและการกระทำที่พระองค์ทรงมีตลอดจนวิธีที่พระองค์ทรงใช้ในการเป็นผู้เลี้ยงคริสตจักรและพระราชกิจที่พระองค์ทรงดำเนินการจนเสร็จสิ้น ดังนั้น เปโตรจึงได้เรียนรู้บทเรียนมากมายที่ท่านควรต้องเรียนรู้จากพระเยซู

และพอถึงเวลาที่พระเยซูกำลังจะทรงถูกดอกรึงกับกางเขนนั่น

ท่านก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระเยซูมาปริมาณหนึ่งแล้ว—

ความรู้ที่กลายเป็นพื้นฐานของความจงรักภักดีต่อพระเยซูชั่วชีวิตของท่าน

และเป็นพื้นฐานของการตรึงกางเขนกลับหัวของท่านซึ่งท่านทุกข์เพื่อประโยชน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ถึงแม้ว่าท่านมีมโนคติที่หลงผิดบางอย่างและไม่ได้มีความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเยซูในตอนเริ่มต้น แต่สิ่งต่างๆ

เช่นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่เสื่อมทรามอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อพระเยซูกำลังจะทรงจากไป

พระองค์ตรัสกับเปโตรว่าการตรึงกางเขนของพระองค์คือพระราชกิจที่พระองค์เสด็จมาทำ นั่นคือ

เป็นสิ่งที่จำเป็นที่พระองค์ทรงต้องถูกยุคนั้นทอดทิ้ง

และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ยุคเก่าที่มีมลทินนี้ควรดอกรึงพระองค์กับกางเขน

พระองค์เสด็จมาเพื่อเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ และเมื่อได้เสร็จสิ้นพระราชกิจนี้แล้ว

พันธกิจของพระองค์จะถึงบทอวสาน เมื่อไดยินเช่นนี้ เปโตรเต็มไปด้วยความโศกเศร้า

และกลายเป็นยึดติดกับพระเยซูมากขึ้นไปอีก เมื่อพระเยซูทรงถูกดอกรึงกับกางเขน

เปโตรรำไห้อย่างขมขื่นเพียงลำพัง ก่อนหน้านั้น ท่านได้ถามพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์!

พระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทรงถูกตรึงกางเขน หลังจากที่พระองค์เสด็จจากไปแล้ว

พวกเราจะได้พบพระองค์อีกครั้งเมื่อใดเจ้าข้า?” ไม่มีองค์ประกอบของการเจ็บปวเรใดๆ ในคำพูดที่ท่านกล่าวหรือ?

ไม่มีมโนคติที่หลงผิดใดๆ ผสมอยู่ในนั้นหรือ? ในหัวใจของท่าน

ท่านรู้ว่าพระเยซูเสด็จมาเพื่อเสร็จสิ้นพระราชกิจส่วนหนึ่งของพระเจ้า

และรู้ว่าหลังจากที่พระเยซูเสด็จจากไปแล้ว พระวิญญาณจะสถิตอยู่กับท่าน

ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงถูกดอกรึงกับกางเขนและเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว

ทว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะสถิตอยู่กับท่าน ณ เวลานั้น เปโตรมีความรู้เกี่ยวกับพระเยซูอยู่บ้าง นั่นคือ

ท่านทราบว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงส่งมา

และทราบว่าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในพระองค์ และทราบว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

ทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ แต่เป็นเพราะความรักที่ท่านมีให้กับพระเยซู

และเพราะความอ่อนแอของมนุษย์ของท่าน เปโตรจึงพูดคำเหล่านั้น หากในทุกๆ

ขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้า คนเราสามารถสังเกตและได้รับประสบการณ์อย่างอุตสาหกรรมได้
เช่นนั้นแล้วคนเราจะสามารถค่อยๆ ค้นพบความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า
แล้วเปาโลรับสิ่งใดมาเป็นนิมิตของท่าน? เมื่อพระเยซูทรงปรากฏต่อท่าน เปาโลพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระองค์เป็นใคร?” พระเยซูตรัสว่า “เราคือเยซูผู้ที่เจ้าข่มเหง” นี่คือนิมิตของเปาโล
เปโตรรับการคืนพระชนม์ของพระเยซู การทรงปรากฏเป็นเวลา 40 วันของพระองค์
และการสอนชั่วพระชนม์ชีพของพระเยซูเป็นนิมิตของท่าน จนกระทั่งถึงบทอวสานของการเดินทางของท่าน

มนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า มารู้จักตัวเขาเอง
ชำระล้างอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของเขาออกไป และแสวงหาการเติบโตในชีวิต
ทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของการรู้จักพระเจ้า
หากเจ้าเพียงพยายามที่จะรู้จักตัวเจ้าเองและจัดการกับอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของเจ้าเอง
แต่ไม่มีความรู้ว่าจะพระองค์ทรงพระราชกิจใดในมนุษย์ ว่าความรอดของพระองค์ยิ่งใหญ่เพียงใด
หรือว่าเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าและพบเห็นเป็นพยานกับกิจการของพระองค์อย่างไร
เช่นนั้นแล้วประสบการณ์ของเจ้าก็ไร้สาระ
หากเจ้าคิดว่าชีวิตของคนเราได้บรรลุการเติบโตเต็มที่เพียงเพราะคนเราสามารถนำความจริงมาปฏิบัติและสามารถ
ถู้อุ่นได้
นี่หมายความว่าเจ้ายังคงไม่ได้จับความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของชีวิตหรือพระประสงค์ของพระเจ้าในการ
ทำให้มนุษย์เพียบพร้อม วันหนึ่ง เมื่อเจ้าอยู่ในคริสตจักรของศาสนา
ท่ามกลางสมาชิกของคริสตจักรเพื่อการกลับใจหรือคริสตจักรเพื่อชีวิต
เจ้าจะพบกับผู้คนที่มิใช่ศรัทธามากมายที่มีการอธิษฐานอันประกอบด้วย “นิมิต”
และผู้ที่มีสติจับใจและได้รับการทรงนำโดยพระวจนะในการไล่ตามเสาะหาชีวิตของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขาสามารถถู้อุ่นและละทิ้งตนเองได้ในหลายๆ เรื่อง และไม่ถูกนำทางโดยเนื้อหนัง ณ
ขณะนั้นเจ้าจะไม่สามารถบอกความแตกต่างได้ นั่นคือ เจ้าจะเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำนั้นถูกต้อง
คือการแสดงออกตามธรรมชาติของชีวิต และว่าช่างน่าเวทนายิ่งนักที่ชื่อที่พวกเขาเชื่อนั้น ไม่ถูกต้อง
มุมมองเช่นนั้นไม่ได้โง่เขลาหรือ? เหตุใดจึงมีการกล่าวว่าผู้คนมากมายไม่มีชีวิต? เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า
และดังนั้นจึงมีการกล่าวว่าพวกเขาไม่มีพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา และไม่มีชีวิต
หากการเชื่อที่เจ้ามีในพระเจ้าได้มาถึงจุดที่เจ้าสามารถรู้จักกิจการของพระเจ้า ความเป็นจริงของพระเจ้า
และทุกช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างถ้วนทั่ว เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีความจริง
หากเจ้าไม่รู้จักพระราชกิจและพระอุปนิสัยของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ยังคงมีบางสิ่งขาดหายไปประสบการณ์ของเจ้า

พระเยซูทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในช่วงระยะนั้นอย่างไร ช่วงระยะนี้มีการดำเนินการอย่างไร พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในยุคพระคุณอย่างไร และพระราชกิจใดที่ทรงกระทำ กำลังมีการกระทำพระราชกิจใดในช่วงระยะนี้—หากเจ้าไม่มีความรู้ที่ถ้วนทั่วเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีวันรู้สึกเชื่อมั่น และเจ้าจะรู้สึกไม่มั่นคงอยู่เสมอ

หากหลังจากที่ได้รับประสบการณ์เป็นช่วงเวลาหนึ่งแล้ว

เจ้าสามารถรู้จักพระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติและทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระองค์ และหากเจ้าได้รับความรู้ที่ถ้วนทั่วเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการตรัสพระวจนะของพระองค์ และเหตุใดพระวจนะที่พระองค์ได้ตรัสมากมายจึงยังไม่ได้รับการทำให้ลุล่วง เช่นนั้นแล้วเจ้าอาจไล่ตามเสาะหาถนนข้างหน้าได้อย่างห้าวหาญและโดยไม่ระงับยับยั้ง เป็นอิสระจากความกังวลและกระบวนการถลึง

พวกเจ้าควรมองเห็นว่าพระเจ้าทรงสัมฤทธิ์ผลในพระราชกิจมากมายอย่างยิ่งของพระองค์ด้วยวิธีการใด พระองค์ทรงใช้พระวจนะที่พระองค์ตรัส

โดยทรงถลุงมนุษย์และทรงเปลี่ยนสภาพมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์โดยใช้พระวจนะหลากหลายประเภทที่แตกต่างกัน ความทุกข์ทั้งหมดที่พวกเจ้าได้สู้ทน กระบวนการถลุงทั้งหมดที่เจ้าได้ก้าวผ่าน การจัดการที่เจ้าได้ยอมรับภายในตัวเจ้า ความรู้แจ้งที่เจ้าได้รับประสบการณ์—

ทั้งหมดเหล่านี้ได้สัมฤทธิ์ผลด้วยการใช้พระวจนะที่พระเจ้าได้ตรัส มนุษย์ติดตามพระเจ้าเพราะเหตุใด? เขาติดตามเพราะพระวจนะของพระเจ้า! พระวจนะของเจ้ามีความลึกลับอย่างลึกซึ้ง และยิ่งไปกว่านั้น พระวจนะเหล่านี้ยังเร้าหัวใจของมนุษย์ เผยสิ่งต่างๆ ที่ฝังลึกอยู่ภายในนั้น ทำให้เขารู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอดีต และทำให้เขาสามารถผ่านเข้าไปในอนาคตได้ ดังนั้นมนุษย์จึงสู้ทนความทุกข์เพราะพระวจนะของพระเจ้า และยังได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเนื่องจากพระวจนะของเจ้าด้วยเช่นกัน นั่นคือ มนุษย์ติดตามพระเจ้าในเวลานี้เท่านั้น สิ่งที่มีมนุษย์ควรทำในช่วงระยะนี้คือยอมรับพระวจนะของพระเจ้า และพระวจนะของเจ้าคือสิ่งที่เป็นกุญแจสำคัญไม่ว่าเขาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือต้องอยู่ภายใต้กระบวนการถลุงหรือไม่ก็ตาม นี่คือพระราชกิจของพระเจ้า และนี่ยังเป็นนิมิตที่มีมนุษย์ควรรู้ในวันนี้ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมอย่างไร? พระอุปนิสัยของเจ้าคืออะไร?

มีอะไรอยู่ภายในพระอุปนิสัยของพระองค์? เพื่อชี้แจงสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ให้ชัดเจน:

คนเราเรียกมันว่าการเผยแผ่พระนามของพระเจ้า คนเราเรียกมันว่าการเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

และคนเราเรียกมันว่าการยกย่องพระเจ้า ในท้ายที่สุดแล้ว

มนุษย์จะกลายเป็นได้รับการแปลงสภาพในอุปนิสัยชีวิตของเขา ตามรากฐานของการรู้จักพระเจ้า

ยิ่งมนุษย์ก้าวผ่านการได้รับการจัดการและการได้รับการกลุ่่มากขึ้นเท่าใด เขาก็ยังมีชีวิตชีวามากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้ามีมากมายมากขึ้นเท่าใด

มนุษย์ยังได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมมากขึ้นเท่านั้น วันนี้ ในประสบการณ์ของมนุษย์

ทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าได้กลับมโนคติที่หลงผิดของเขา

และทั้งหมดอยู่เหนือปัญญาของมนุษย์และอยู่นอกความคาดหวังของเขา

พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์จำเป็นต้องมี

และการนี้ไม่สอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ในทุกแง่มุม

พระเจ้าดำรงพระวาระของพระองค์ในเวลาที่เจ้าอ่อนแอ

ในหนทางนี้เท่านั้นพระองค์จึงจะทรงสามารถจัดหาชีวิตของเจ้าได้

พระองค์ทรงทำให้เจ้ายอมรับการจัดการของพระเจ้าโดยการได้กลับมโนคติที่หลงผิดของเจ้า

ในหนทางนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถกำจัดความเสื่อมทรามของเจ้าออกจากตัวเจ้าเองได้ ในวันนี้

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงพระราชกิจภายในสภาวะของเทวสภาพในแง่มุมหนึ่ง แต่ในอีกแง่มุมหนึ่ง

พระองค์ทรงพระราชกิจในสภาวะของความเป็นมนุษย์ปกติ เมื่อเจ้าหยุดที่จะสามารถปฏิเสธพระราชกิจใดๆ
ของพระเจ้า

เมื่อเจ้าสามารถบ่นบอได้ไม่ว่าพระองค์จะตรัสหรือทรงกระทำสิ่งใดภายในสภาวะของความเป็นมนุษย์ปกติ

เมื่อเจ้าสามารถบ่นบอและเข้าใจได้ไม่ว่าพระองค์ทรงสำแดงความปกติประเภทใด

และเมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์จริง เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถมั่นใจได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะหยุดสร้างมโนคติที่หลงผิด

และเมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถติดตามพระองค์จนถึงบทวารสวรรค์ได้

มีพระปรีชาญาณอยู่ในพระราชกิจของพระเจ้า

และพระองค์ทรงทราบว่าคุณสามารถยื่นหยัดในคำพยานต่อพระองค์ได้อย่างไร

พระองค์ทรงทราบว่าจุดอ่อนสำคัญของมนุษย์อยู่ที่ใด

และพระวาระที่พระองค์ตรัสสามารถพบเข้าได้ที่จุดอ่อนสำคัญของเจ้า

แต่พระองค์ยังทรงใช้พระวาระอันเปี่ยมบารมีและรอบรู้ของพระองค์เพื่อทำให้เจ้ายื่นหยัดในคำพยานต่อพระองค์ด้วยเช่นกัน เช่นนั้นคือกิจการอันอัศจรรย์ของพระเจ้า

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์ไม่สามารถจินตนาการได้

ความเสื่อมทรามประเภทใดที่มนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งดำรงอยู่ของเนื้อหนังมี

และสิ่งใดที่ประกอบเป็นแก่นสารของมนุษย์—ทั้งหมดเหล่านี้ได้รับการเผยผ่านการพิพากษาของพระเจ้า

ซึ่งทำให้มนุษย์ไม่มีที่ให้อ่อนจากความอับอายของเขาเอง

พระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสสอน เพื่อที่มนุษย์อาจได้รับความรู้เกี่ยวกับพระองค์ และเพื่อประโยชน์ของคำพยานของพระองค์

หากปราศจากการพิพากษาของพระองค์ต่ออุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์แล้ว

มนุษย์คงไม่อาจสามารถรู้จักพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ได้ ซึ่งไม่ยินยอมให้มีการทำให้ขุนเคืองใดๆ อีกทั้งมนุษย์คงจะไม่สามารถเปลี่ยนความรู้เก่าๆ ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าให้กลายเป็นความรู้ใหม่ได้

เพื่อประโยชน์ของคำพยานของพระองค์ และเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระองค์

พระองค์ทรงทำให้ความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์เป็นสิ่งที่รู้กันโดยทั่วไป

ดังนั้นจึงทำให้มนุษย์สามารถมาถึงจุดที่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ได้รับการเปลี่ยนสภาพในอุปนิสัยของเขา

และเป็นคำพยานที่ดังกึกก้องต่อพระเจ้าโดยผ่านทางทรงปรากฏต่อสาธารณะของพระองค์ได้

การเปลี่ยนสภาพของอุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการทำให้สัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทางพระราชกิจหลากหลายประเภทที่แตกต่างกันของพระเจ้า หากปราศจากการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขาเช่นนั้นแล้ว

มนุษย์คงจะไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและติดตามพระทัยของพระเจ้าได้

การเปลี่ยนสภาพของอุปนิสัยของมนุษย์เป็นเครื่องแสดงว่ามนุษย์ได้ทำให้ตัวเขาเองเป็นอิสระจากพันธนาการของซาตานและจากอิทธิพลของความมืด และได้กลายเป็นแบบอย่างและอุทาหรณ์ของพระราชกิจของพระเจ้า

พยานของพระเจ้า และผู้ที่ติดตามพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง ในวันนี้

พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ได้เสด็จมากระทำพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

และพระองค์ทรงพึงประสงค์ให้มนุษย์สัมฤทธิ์ความรู้เกี่ยวกับพระองค์ การเชื่อฟังต่อพระองค์

คำพยานต่อพระองค์ เพื่อให้รู้จักพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและปกติของพระองค์

เพื่อให้เชื่อฟังพระวจนะและพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ซึ่งไม่สอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

และเพื่อเป็นคำพยานต่อพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

รวมทั้งกิจการทั้งหมดที่พระองค์ทรงสำเร็จลุล่วงเพื่อพิชิตมนุษย์

บรรดาผู้ที่ เป็นคำพยานต่อพระเจ้าต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

คำพยานประเภทนี้เท่านั้นที่ถูกต้องแม่นยำและเป็นจริง

และคำพยานประเภทนี้เท่านั้นที่สามารถทำให้ซาตานอับอายได้

พระเจ้าทรงใช้บรรดาผู้ที่ได้มารู้จักพระองค์โดยผ่านทาง การพิพากษาและการติสสอน การจัดการ

และการตัดแต่งของพระองค์ เพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์

พระองค์ทรงใช้พวกที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามให้เป็นคำพยานต่อพระองค์ และเช่นเดียวกัน

พระองค์จึงทรงใช้บรรดาผู้ที่อุปนิสัยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว

และผู้ที่ได้รับพระพรของพระองค์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์

พระองค์ไม่จำเป็นต้องทรงให้มนุษย์สรรเสริญพระองค์ด้วยปากของเขา

อีกทั้งพระองค์ไม่จำเป็นต้องทรงได้รับการสรรเสริญและคำพยานจากผู้คนจำพวกของชาตान

ผู้ซึ่งยังไม่ได้รับการช่วยให้รอดโดยพระองค์

เฉพาะบรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าเท่านั้นที่มีคุณสมบัติเป็นคำพยานต่อพระองค์

และเฉพาะบรรดาผู้ที่ได้มีการเปลี่ยนสภาพในอุปนิสัยของพวกเขาเท่านั้นที่มีคุณสมบัติเป็นคำพยานต่อพระองค์

พระเจ้าจะไม่ทรงยินยอมด้วยความตั้งพระทัยให้มนุษย์นำความอับอายมาสู่พระนามของพระองค์

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความเดิมคือ “พระราชกิจในการรู้จักพระเจ้า”

เปโตรได้มารู้จักพระเยซูได้อย่างไร

ในช่วงระหว่างที่เปโตรได้ใช้เวลากับพระเยซู

เขาได้เห็นพระลักษณะเฉพาะอันควรค่าที่จะรักหลายประการในพระเยซู

มุมมองหลายด้านที่ควรค่าแก่การเอาอย่าง และมุมมองหลายด้านซึ่งได้ถูกจัดหาให้กับเขา

แม้ว่าเปโตรจะได้เห็นความเป็นพระเจ้าในพระเยซูในหลายด้าน

และได้เห็นคุณสมบัติอันควรค่าที่จะรักหลายประการ แต่เขาก็ไม่ได้รู้จักพระเยซูตั้งแต่แรก

เปโตรได้เริ่มต้นติดตามพระเยซูเมื่อเขาอายุได้ 20 ปี และเขาได้ติดตามพระองค์ต่อไปเป็นเวลาหกปี

ในช่วงระหว่างเวลานั้น เขาไม่เคยได้มารู้จักพระเยซูเลย

เปโตรเต็มใจที่จะติดตามพระเยซูเพราะความเลื่อมใสที่มีให้พระองค์เพียงอย่างเดียวล้วนๆ

เมื่อพระเยซูได้ทรงร้องเรียกเขาครั้งแรกบนชายฝั่งของทะเลสาบกาลิลี พระองค์ได้ทรงถามว่า

“ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านจะติดตามเราไหม?” เปโตรพูดว่า

“ข้าพระองค์จำต้องติดตามผู้ที่ถูกส่งมาโดยพระบิดาแห่งสวรรค์

ข้าพระองค์จำต้องยอมรับผู้ที่ถูกเลือกสรร โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพระองค์จะติดตามท่าน” ในเวลานั้น

เปโตรเคยได้ยินชื่อของชายนามว่าพระเยซูมาแล้ว—

ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้เผยพระวจนะและบุตรอันเป็นที่รักของพระเจ้า—

และเปโตรก็หวังอยู่เสมอว่าจะได้พบพระองค์และหวังว่าจะมีโอกาสที่จะได้เห็นพระองค์

(เพราะนั่นคือวิธีที่เขาได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์)

แม้ว่าเปโตรจะไม่เคยเห็นพระองค์มาก่อนและเพียงแค่อินชาวลือเกี่ยวกับพระองค์เท่านั้น

ความโหยหาและการรักใคร่บูชาที่มีให้กับพระเยซูก็ค่อยๆ เติบโตขึ้นในหัวใจของเขา

และเขาโหยหาบ่อยครั้งว่าวันหนึ่งจะได้เฝ้ามองพระเยซู แล้วพระเยซูทรงเรียกใช้เปโตรอย่างไรหรือ?

พระองค์ก็เช่นกันที่ทรงได้ยินชื่อของชายนามว่าเปโตร

กระนั้นก็ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงแนะนำพระองค์ว่า “จงไปยังทะเลสาบกาลิลี ที่ซึ่งมีคนอื่นๆ

หนึ่งชื่อซีโมนบุตรของโยนาห์” พระเยซูทรงได้ยินใครบางคนพูดว่ามีคนอื่นๆ

หนึ่งชื่อซีโมนบุตรของโยนาห์และพูดว่าผู้คนได้ยินคำเทศนาของเขา

พูดว่าเขาก็เช่นกันที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรสวรรค์

และพูดว่าผู้คนที่ได้ยินเขาดังก็ซาบซึ้งใจจนน้ำตาริน หลังจากที่ได้ยินการนี้

พระเยซูก็ทรงติดตามบุคคลผู้นั้นไปยังทะเลสาบกาลิลี เมื่อเปโตรยอมรับการทรงเรียกของพระเยซู

เขาจึงได้ติดตามพระองค์

ในช่วงระหว่างช่วงเวลาที่เขาคิดตามพระเยซู

เปโตรได้ก่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพระองค์ขึ้นมากมายและมักตัดสินพระองค์จากมุมมองของเขาเองเสมอ

แม้ว่าเปโตรจะเข้าใจพระวิญญาณในระดับหนึ่ง ความเข้าใจของเขาก็เป็นอะไรที่ไม่กระจ่างแจ้ง

ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาจึงพูดว่า “ข้าพระองค์ต้องติดตามผู้ที่ถูกส่งมาโดยพระบิดาแห่งสวรรค์

ข้าพระองค์ต้องยอมรับผู้ที่ถูกเลือกสรร โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เขาไม่เข้าใจสิ่งทั้งหลายที่พระเยซูทรงทำและขาดพร่องความกระจ่างแจ้งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

หลังจากที่ได้ติดตามพระองค์สักระยะหนึ่งแล้ว เปโตรก็มีความสนใจยิ่งขึ้นในสิ่งที่พระองค์ทรงทำและตรัส

และสนใจในตัวพระเยซูพระองค์เอง

เขาได้มารู้สึกว่าพระเยซูทรงสร้างแรงบันดาลใจทั้งในเรื่องของการรักใคร่เอ็นดูและความนับถือ

เขาชอบที่จะคบหากับพระองค์และอยู่เคียงข้างพระองค์

และการได้ฟังพระวาจาของพระเยซูก็ทำให้เขาได้รับการจัดหาให้และความช่วยเหลือ

ในช่วงระหว่างช่วงเวลาที่เขาคิดตามพระเยซู

เปโตรได้สังเกตและจดจำทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตของพระองค์ไว้ในใจ นั่นคือ การกระทำ พระวาจา

ความเคลื่อนไหว และการแสดงออกของพระองค์ เขาได้รับความเข้าใจลึกๆ

ว่าพระเยซูไม่ทรงเหมือนพวกมนุษยธรรมดา แม้ว่าการทรงปรากฏเยี่ยมมนุษย์ของพระองค์จะเป็นปกติยิ่งนัก

พระองค์ก็ทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก ความเมตตาสงสาร และความยอมผ่อนปรนสำหรับมนุษย์

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงทำหรือตรัสเป็นความช่วยเหลืออย่างใหญ่หลวงต่อผู้อื่น

และเปโตรได้เห็นและได้รับสิ่งทั้งหลายที่เขาไม่เคยได้เห็นหรือได้ครองมาก่อนจากพระเยซู

เขาได้เห็นว่แม้ว่าพระเยซูจะไม่ได้ทรงมีวุฒิภาวะอันยิ่งใหญ่และสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ผิดแปลกใดๆ ก็ตาม

แต่พระองค์ทรงมีพระลักษณะอันน่าประทับใจที่ไม่ธรรมดาอย่างแท้จริงและไม่ได้พบเห็นอยู่ทั่วไป

แม้ว่าเปโตรจะไม่อาจอธิบายเรื่องดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน

แต่เขาก็เห็นได้ว่าพระเยซูทรงปฏิบัติอย่างแตกต่างออกไปจากคนอื่นทุกคน

เพราะสิ่งทั้งหลายที่พระองค์ทรงทำนั้นแตกต่างไปจากสิ่งเดียวกันของพวกมนุษยปกติเป็นอย่างมาก

นับตั้งแต่เวลาที่เขาได้มาสัมผัสกับพระเยซู

เปโตรยังได้เห็นอีกด้วยว่าพระบุคลิกลักษณะของพระองค์นั้นแตกต่างไปจากบุคลิกลักษณะของสามัญชน

พระองค์มักจะทรงปฏิบัติอย่างมั่นคงและไม่เคยเร่งรีบ

ไม่เคยทรงกล่าวเกินจริงหรือทำเรื่องอะไรให้สำคัญน้อยลง

และพระองค์ก็ทรงดำเนินพระชนม์ชีพของพระองค์ในหนทางที่เปิดเผยให้เห็นถึงพระบุคลิกลักษณะซึ่งทั้งปกติ

ธรรมดาและน่าเลื่อมใส ในการสนทนา พระเยซูตรัสอย่างเรียบง่ายและด้วยมารยาทอันงดงาม

ทรงสื่อสารในลักษณะที่แจ่มใสทว่าสงบนิ่งอยู่เสมอ—

และกระนั้นพระองค์ก็ไม่เคยทรงสูญเสียความทรงเกียรติของพระองค์ขณะทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ไปจนเสร็จสิ้นเลย เปโตรได้เห็นว่พระเยซูบางครั้งทรงเจี๊ยบขีริ่ม ในขณะที่ในคราวอื่นๆ

พระองค์ได้ตรัสอย่างไม่หยุดหย่อน

บางครั้งพระองค์ทรงพระตำราญมากกระทั่งพระองค์ทรงดูเหมือนอนกกพิราบที่กำลังเรีงร่าและกระโดดโลดเต้น และในคราวอื่นๆ พระองค์ก็ทรงโหม่นัสกระทั่งพระองค์ไม่ตรัสอะไรเลย

ทรงปรากฏว่าหนักอึ้งไปด้วยความตรอมใจราวกับว่พระองค์ทรงเป็นมารดาผู้เหน็ดเหนื่อยและอดโรย

ในบางครั้งพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยพระโทสะดั่งทหารกล้าที่พุ่งไปข้างหน้าเพื่อสังหารศัตรู หรือในบางโอกาส พระองค์กลับทรงดูคล้ายสิงโตคำราม บางครั้งพระองค์ทรงพระสรวล ในคราวอื่นๆ

พระองค์ทรงอธิษฐานและทรงกั้นแสง ไม่สำคัญว่พระเยซูจะทรงปฏิบัติอย่างไร

เปโตรได้เริ่มมีความรักและความนับถืออันไร้ขอบเขตให้กับพระองค์

เสียงพระสรวลของพระเยซูเติมความสุขให้กับเขา ความโศกเศร้าของพระองค์ปลักเขาเข้าสู่ความตรอมใจ

พระโทสะของพระองค์ทำให้เขาหวาดกลัว ในขณะที่ความปรานี การยกโทษของพระองค์

และข้อเรียกร้องอันเคร่งครัดที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากผู้คน

ทำให้เขาได้มารักพระเยซูอย่างแท้จริงและพัฒนาความเคารพที่แท้จริงและการถวิลหาพระองค์ แน่แน่นอนว่

เปโตรได้ใช้ชีวิตเคียงข้างพระเยซูเป็นเวลาหลายปีก่อนที่เขาคจะได้ค่อยๆ มาตระหนักถึงเรื่องทั้งหมดนี้

เปโตรเป็นคนที่มิไหวพริบเป็นพิเศษ เกิดมาพร้อมกับเขาวนัปัญญาตามธรรมชาติ

กระนั้นเขาก็ยังทำเรื่องโง่เขลาหลายอย่างในตอนที่กำลังติดตามพระเยซู แรกเริ่มนั้น

เขามีมโนคติที่หลงผิดบางอย่างเกี่ยวกับพระเยซู เขาได้ถามไปว่ “ผู้คนพูดกันว่พระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะ เช่นนั้นแล้วเมื่อพระองค์มีพระชันษาแปดปีและทรงเริ่มที่จะเข้าใจเรื่องทั้งหลาย

พระองค์ทรงรู้หรือไม่ว่พระองค์คือพระเจ้า?

พระองค์ทรงรู้หรือไม่ว่พระองค์ทรงถือกำเนิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์?” พระเยซูทรงตอบไปว่ “ไม่ เราไม่รู้ เราดูไม่เหมือนแค่คนปกติสำหรับท่านหรือ? เราก็เหมือนคนอื่นๆ

บุคคลที่พระบิดาทรงส่งมานั้นเป็นบุคคลปกติ ไม่ใช่บุคคลที่เหนือธรรมดา

และแม้ว่งานที่เราทำจะเป็นตัวแทนของพระบิดาแห่งสวรรค์ของเรา ภาพลักษณ์ของเรา สภาวะบุคคลที่เราเป็น และร่างกายฝ่ายเนื้อหนังนี้ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของเราได้อย่างสมบูรณ์—

เป็นแค่เพียงส่วนหนึ่งของพระองค์เท่านั้นเอง แม้ว่าเราได้มาจากพระวิญญาณ เราก็คงยังเป็นบุคคลธรรมดา

และพระบิดาของเราทรงส่งเรามายังแผ่นดินโลกนี้ในฐานะบุคคลปกติ ไม่ใช่บุคคลที่เหนือธรรมดา”

เฉพาะเมื่อเปโตรได้ยินเช่นนี้แล้วเท่านั้น เขาก็เข้าใจพระเยซูบ้างเล็กน้อย

และหลังจากที่เขาได้ทบทวนพระราชกิจของพระเยซู การสอนของพระองค์ การทรงเป็นผู้เลี้ยงของพระองค์ และการคำขูของพระองค์เป็นเวลาหลายต่อหลายชั่วโมงนับไม่ถ้วนแล้วเท่านั้น

เขาจึงได้มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น เมื่อพระเยซูมีพระชันษา 30 ปี

พระองค์ตรัสกับเปโตรถึงการถูกตรึงกางเขนของพระองค์ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า

และตรัสว่าพระองค์ได้มาเพื่อทำช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจ—พระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขน—

เพื่อทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง พระเยซูยังได้ตรัสกับเปโตรอีกว่า สามวันหลังการถูกตรึงกางเขน

บุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมามากขึ้น และตรัสว่าเมื่อลุกขึ้นมาแล้ว พระองค์จะทรงปรากฏต่อผู้คนเป็นเวลา 40 วัน

ทันทีที่ได้ยินพระวาทะเหล่านี้ เปโตรเศร้าใจและเก็บพระวาทะเหล่านี้ไว้ในหัวใจ นับแต่นั้นมา

เขาก็ใกล้ชิดพระเยซูยิ่งขึ้นเรื่อยๆ หลังจากที่ได้รับประสบการณ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว

เปโตรได้มาตระหนักว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูทรงทำนั้นมาจากการทรงเป็นพระเจ้า

และเขาได้มาคิดว่าพระเยซูนั้นทรงควรค่าที่จะรักยิ่งนัก เฉพาะเมื่อเขาได้มาเข้าใจในเรื่องนี้แล้วเท่านั้น

พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงได้ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เขาจากภายใน

ถึงตอนนั้นเองพระเยซูได้ทรงหันไปหาบรรดาสาวกของพระองค์และผู้ติดตามคนอื่นๆ แล้วทรงถามว่า “ขอท่านว่าเราคือใคร?”

ขอท่านตอบว่า “พระองค์คือโมเสส” แล้วพระองค์จึงทรงหันไปหาลูกา “แล้วท่านล่ะ ลูกา

ท่านว่าเราคือใคร?” ลูกาตอบว่า “พระองค์คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้เผยพระวาทะ”

จากนั้นพระองค์จึงทรงถามน้องสาวคนหนึ่ง และเธอตอบว่า

“พระองค์คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้เผยพระวาทะที่ตรัสพระวาทะมากมายตั้งแต่โนรันดร์กาลถึงโนรันดร์กาล

ไม่มีการเผยพระวาทะของผู้ใดที่ยิ่งใหญ่เท่าการเผยพระวาทะของพระองค์

อีกทั้งไม่มีความรู้ของผู้ใดที่มากล้นเท่าความรู้ของพระองค์ พระองค์คือผู้เผยพระวาทะคนหนึ่ง”

จากนั้นพระเยซูจึงทรงหันไปหาเปโตรแล้วทรงถามว่า “เปโตร ท่านว่าเราคือใคร?” เปโตรตอบว่า

“พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรแห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระองค์เสด็จมาจากสวรรค์

พระองค์ไม่ได้เป็นของแผ่นดินโลก พระองค์ไม่เหมือนกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า

พวกเรายูอยู่บนแผ่นดินโลกและพระองค์ทรงอยู่ที่นี้กับเรา แต่พระองค์เป็นของสวรรค์และไม่ได้เป็นของโลก

และพระองค์ไม่ได้เป็นของแผ่นดินโลก”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เขาโดยผ่านทางประสบการณ์ของเขานั้นเอง

ซึ่งทำให้เขาได้มาเข้าใจในเรื่องนี้ หลังจากที่ได้รับความรู้แจ้งนี้แล้ว

เขาก็ได้เลื่อมใสทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูได้ทรงทำยิ่งขึ้นไปอีก คิดถึงพระองค์ว่ายิ่งควรค่าที่จะรักมากขึ้นไปอีก

และในหัวใจของเขานั้นไม่เต็มใจเสมอที่จะออกห่างจากพระเยซู ดังนั้น

ครั้งแรกที่พระเยซูได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่เปโตรหลังจากที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนและได้ทรงคืนพระ

ชนม์ เปโตรร้องไห้ด้วยความสุขเหลือเกิน “องค์พระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ทรงเป็นขึ้นมา!” จากนั้น ขณะที่รำไห้ เปโตรจับปลาตัวใหญ่เหลือเกินได้หนึ่งตัว ประมั้นจนสุขแล้วถวายมันแก่พระเยซู พระเยซูแย้มพระสรวล แต่ไม่ได้ตรัสอะไร แม้ว่าเปโตรจะรู้ว่าพระเยซูทรงได้คืนพระชนม์แล้ว แต่เขาก็ไม่เข้าใจความลึกลับของเรื่องนี้ เมื่อเขาถวายปลาให้พระเยซูเสวย พระเยซูไม่ได้ทรงปฏิเสธมัน แต่พระองค์ไม่ได้ตรัสหรือนั่งลงเพื่อเสวย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงอันตรธานไปในทันใด นี่เป็นความเลิखวัญมากมายเหลือเกินต่อเปโตร และเมื่อถึงตอนนั้นเท่านั้น

เขาจึงได้เข้าใจว่าพระเยซูที่ทรงคืนพระชนม์นั้นแตกต่างไปจากพระเยซูองค์ก่อนหน้านั้น

เมื่อเขาได้ตระหนักในการนี้ เปโตรก็รู้สึกตรอมใจ แต่เขายังได้รับความสุขใจเช่นกันจากการที่รู้ว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์แล้ว

เขาได้รู้ว่าพระเยซูได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์แล้ว

รู้ว่าเวลาของพระองค์ในการทรงอยู่กับมนุษย์นั้นสิ้นสุดแล้ว

และรู้ว่ามนุษย์จะต้องเดินทางไปบนเส้นทางของเขาเองนับแต่นั้นไป พระเยซูได้ทรงบอกกับเขาครั้งหนึ่งว่า

“ท่านจำต้องดื่มจากถ้วยที่มีรสขมที่เราได้ดื่มแล้วด้วยเช่นกัน (นี่คือสิ่งที่พระองค์ตรัสหลังการคืนพระชนม์)

ท่านจำต้องเดินทางไปบนเส้นทางที่เราได้เดินแล้วด้วยเช่นกัน ท่านจำต้องวางชีวิตของท่านลงไว้เพื่อเรา”

งานในเวลานั้นไม่ได้อยู่ในรูปแบบของการสนทนาแบบตัวต่อตัว ไม่เหมือนกับตอนนี้ ในช่วงระหว่างยุคพระคุณ

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกซ่อนเร้นเป็นพิเศษ และเปโตรก็ทนทุกข์กับความยากลำบากมากมาย

บางครั้งเปโตรก็ไปถึงจุดที่ร้องอุทานออกมาว่า “พระเจ้า! ข้าพระองค์ไม่มีอะไรนอกจากชีวิตนี้

แม้ว่ามันจะไม่ได้มีค่ามากมายสำหรับพระองค์ ข้าพระองค์ก็ปรารถนาที่จะทุ่มเทอุทิศมันแด่พระองค์

แม้ว่าพวกมนุษย์จะไม่มีค่าคู่ควรที่จะรักพระองค์ และความรักและหัวใจของพวกเขาก็ไร้ค่า

ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงทราบถึงความพึงปรารถนาของหัวใจพวกมนุษย์

และแม้ว่าร่างกายของพวกมนุษย์ไม่ได้รับการยอมรับจากพระองค์

ข้าพระองค์ก็ปรารถนาให้พระองค์ทรงยอมรับหัวใจของข้าพระองค์”

การเอ่ยคำอธิษฐานแบบนี้ทำให้เขามีการทบทวนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาได้อธิษฐานว่า

“ข้าพระองค์เต็มใจที่จะทุ่มเทอุทิศหัวใจของข้าพระองค์อย่างหมดสิ้นแด่พระเจ้า

แม้ว่าข้าพระองค์จะไร้ความสามารถที่จะทำอะไรเพื่อพระเจ้าได้เลยก็ตาม

ข้าพระองค์เต็มใจที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยอย่างจงรักภักดีและอุทิศตัวข้าพระองค์แด่พระองค์โดยสุดหัวใจ

จ ข้าพระองค์เชื่อว่าพระเจ้าจะต้องทรงเฝ้ามองหัวใจของข้าพระองค์” เขาพูดว่า

“ข้าพระองค์ไม่ขออะไรในชีวิตของข้าพระองค์

นอกจากขอว่าความคิดเรื่องความรักสำหรับพระเจ้าของข้าพระองค์และความปรารถนาของหัวใจของข้าพระองค์

จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้า ข้าพระองค์อยู่กับองค์พระเยซูเจ้ามาเป็นเวลานานเหลือเกิน
ทว่าข้าพระองค์ไม่เคยได้รับพระองค์เลย นั่นคือหนี้อันใหญ่หลวงที่สุดของข้าพระองค์
แม้ว่าข้าพระองค์จะได้อยู่กับพระองค์ ข้าพระองค์ก็ไม่ได้รู้จักพระองค์
และข้าพระองค์ยังถึงขั้นพูดบางสิ่งไม่เหมาะสมกลับหลังพระองค์เสียด้วยซ้ำ
การคิดถึงสิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพระองค์รู้สึกเป็นหนี้องค์พระเยซูเจ้ายิ่งขึ้นไปอีก” เขาอธิบายแบบนั้นเสมอ เขาพูดว่า
“ข้าพระองค์นั้นน้อยยิ่งกว่าฝุ่น
ข้าพระองค์ไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากจะทรมานเทวทูตหวัไอน์จงรักภักดีนี้แด่พระเจ้า”

มีจุดเร้าใจสูงสุดอยู่ในประสบการณ์ทั้งหลายของเปโตร เมื่อตอนที่ร่างกายของเขาแตกหักแทบจะหมดทุกส่วน
แต่พระเยซูยังคงทรงให้การหนุนใจแก่เขาอยู่ภายใน และครั้งหนึ่ง พระเยซูได้ทรงปรากฏต่อเปโตร
เมื่อตอนที่เปโตรอยู่ในความทุกข์ทนแสนสาหัสและรู้สึกว้าวุ่นใจของเขาแตกสลายไปแล้ว
พระเยซูได้ทรงแนะนำเขาว่า “ท่านได้อยู่กับเรามาบนแผ่นดินโลก และเราก็ได้อยู่ที่นี่กับท่าน
และแม้ว่าก่อนหน้านี้เราจะเคยได้อยู่ด้วยกันในสวรรค์ จะว่าไปแล้ว มันเป็นโลกฝ่ายจิตวิญญาณนั่นเอง
บัดนี้เราได้กลับมายังโลกฝ่ายจิตวิญญาณ และท่านก็อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเราไม่ได้อยู่บนแผ่นดินโลก
และแม้ว่าท่านก็ไม่ได้อยู่บนแผ่นดินโลกเช่นกัน ท่านก็ต้องทำหน้าที่ของท่านบนแผ่นดินโลกให้ลุล่วง
เนื่องจากท่านเป็นผู้รับใช้ ท่านจำเป็นต้องทำหน้าที่ของท่านให้ลุล่วง”

การได้ยินว่าเขาจะสามารถกลับไปอยู่ข้างพระเจ้าได้ให้ความชื่นใจแก่เปโตร ในเวลานั้น
เปโตรอยู่ในความร้าวรานมากกระทั่งเขาแทบจะต้องล้มหมอนนอนเสื่อ เขารู้สึกผิดจนถึงจุดที่พูดว่า
“ข้าพระองค์ถูกรื้อทำให้เสื่อมทรามมากจนกระทั่งข้าพระองค์ไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้”
พระเยซูได้ทรงปรากฏแก่เขาแล้วตรัสว่า “เปโตร อาจเป็นไปได้ไหมว่า
ท่านลืมปณิธานที่ครั้งหนึ่งท่านได้ทำไว้ต่อหน้าเราไปแล้ว? ท่านลืมทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้พูดไว้จริงๆ หรือ?
ท่านลืมปณิธานที่ท่านทำไว้กับเราไปแล้วหรือ?” เมื่อได้เห็นว่ามันเป็นพระเยซู เปโตรจึงลุกขึ้นจากเตียง
และพระเยซูก็ทรงชื่นใจเขาดังนี้ “เราไม่ได้เป็นของแผ่นดินโลก เราได้บอกท่านไปแล้ว—
ท่านจำต้องเข้าใจในเรื่องนี้ แต่ท่านลืมอะไรอย่างอื่นที่เราได้บอกท่านไปแล้วหรือ?
‘ท่านก็ไม่ได้เป็นของแผ่นดินโลกด้วยเช่นกัน ไม่ได้เป็นของโลก’ ณ ตอนนี้มีงานที่ท่านจำเป็นต้องทำ
ท่านไม่สามารถตรอมใจเยี่ยงนี้ได้ ท่านไม่สามารถทุกข์ทนเยี่ยงนี้ได้
แม้ว่าพวกมนุษย์และพระเจ้าจะไม่สามารถดำรงอยู่ในโลกเดียวกันได้ เราก็มีงานของเราและท่านก็มีงานของท่าน
และวันหนึ่งเมื่องานของท่านแล้วเสร็จ เราจะได้อยู่ร่วมกันในอาณาจักรเดียว
และเราจะนำทางท่านให้อยู่กับเราตลอดกาล”

เปโตรได้รับการชื่นใจและรู้สึกมั่นใจหลังจากที่ได้ยินพระวาจาเหล่านี้

เขารู้ว่าความทุกข์นี้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เขาต้องสู้ทนและได้รับประสบการณ์ และนับแต่นั้นมา เขาก็มีแรงบันดาลใจ พระเยซูทรงปรากฏต่อเขาเป็นการเฉพาะในช่วงเวลาที่สำคัญทุกครั้ง ทรงมอบความรู้แจ้งและการทรงนำเป็นพิเศษแก่เขา และพระองค์ก็ทรงพระราชกิจมากมายกับเขา แล้วอะไรเล่าคือสิ่งที่เปโตรเสียใจมากที่สุด? ไม่นานนักหลังจากที่เปโตรได้พูดว่า “พระองค์คือพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” พระเยซูได้ทรงตั้งคำถามอีกคำถามหนึ่งกับเปโตร (แม้ว่ามันจะไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อย่างนี้ก็ตาม) พระเยซูทรงถามเขาว่า “เปโตร! ท่านเคยรักเราหรือไม่?” เปโตรเข้าใจว่าพระองค์ทรงหมายความว่าอย่างไร และพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า! ครั้งหนึ่งข้าพระองค์รักพระบิดาในสวรรค์ แต่ข้าพระองค์ยอมรับว่าข้าพระองค์ไม่เคยรักพระองค์เลย” พระเยซูจึงตรัสว่า “หากผู้คนไม่รักพระบิดาในสวรรค์ พวกเขาจะสามารถรักพระบุตรบนแผ่นดินโลกได้อย่างไร? และหากผู้คนไม่รักบุตรที่ถูกส่งมาโดยพระเจ้าพระบิดา พวกเขาจะสามารถรักพระบิดาในสวรรค์ได้อย่างไร? หากผู้คนรักพระบุตรบนโลกอย่างแท้จริง เช่นนั้นแล้วพวกเขาย่อมรักพระบิดาในสวรรค์อย่างแท้จริง” เมื่อเปโตรได้ยินพระวจนะเหล่านี้ เขาก็ได้ตระหนักว่าเขาได้ขาดพระองค์ไป เขารู้สึกผิดอยู่เสมอจนถึงจุดที่น้ำตาไหลรินให้กับคำพูดของเขาที่ว่า “ครั้งหนึ่งข้าพระองค์รักพระบิดาในสวรรค์ แต่ข้าพระองค์ไม่เคยรักพระองค์เลย” หลังการคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู เขารู้สึกผิดและตรอมใจยิ่งขึ้นไปอีกกับคำพูดเหล่านี้ เมื่อหวนนึกถึงงานในอดีตของเขาและวุฒิภาวะในปัจจุบันของเขา บ่อยครั้งที่เขาจะมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยซูในการอธิษฐาน รู้สึกอยู่เสมอว่าเสียใจและเป็นหนี้เนื่องมาจากการที่ไม่ได้ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าและการที่ไม่ดีพอที่จะไปถึงมาตรฐานของพระเจ้า ประเด็นปัญหาเหล่านี้กลายเป็นภาระใหญ่ที่สุดของเขา เขาพูดว่า “สักวันหนึ่งข้าพระองค์จะทูลเทศาภิบาลทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพระองค์มีและทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพระองค์เป็นแด่พระองค์ และข้าพระองค์จะมอบอะไรก็ตามที่มีค่ามากที่สุดแด่พระองค์” เขาพูดว่า “พระเจ้า! ข้าพระองค์มีความเชื่อหนึ่งเดียวเท่านั้นและความรักหนึ่งเดียวเท่านั้น ชีวิตของข้าพระองค์ไม่มีค่าอะไรเลย และร่างกายของข้าพระองค์ก็ไม่มีค่าอะไรเลย ข้าพระองค์มีความเชื่อหนึ่งเดียวเท่านั้นและความรักหนึ่งเดียวเท่านั้น ข้าพระองค์มีความเชื่อในพระองค์ในจิตใจของข้าพระองค์และความรักสำหรับพระองค์ในหัวใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มีเพียงสองสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมอบแด่พระองค์ และไม่มีอะไรอื่นอีกแล้ว” เปโตรได้รับการหนุนใจอย่างมากจากพระวจนะของพระเยซู เนื่องจากก่อนที่จะพระเยซูจะทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ได้ทรงบอกกับเปโตรว่า “เราไม่ได้เป็นของพิภพนี้ และท่านก็ไม่ได้เป็นของพิภพนี้เช่นกัน” ต่อมา

เมื่อเปโตรเข้าถึงจุดที่เจ็บปวดยิ่งนัก พระเยซูทรงเตือนความจำเขาว่า “เปโตร ท่านลืมแล้วหรือ? เราไม่เป็นของโลก และเป็นเพราะงานของเราเท่านั้นเองที่เราได้จากไปก่อน ท่านก็ไม่ได้เป็นของโลกเช่นกัน ท่านลืมไปแล้วจริงๆ หรือ? เราได้บอกท่านแล้วถึงสองครั้ง ท่านจำไม่ได้หรือ?” เมื่อได้ยินดังนี้ เปโตรจึงพูดว่า “ข้าพระองค์ยังไม่ลืม!” พระเยซูจึงได้ตรัสว่า “ครั้งหนึ่งท่านได้ใช้เวลาอันมีความสุขอยู่ร่วมกับเราในสวรรค์และใช้ช่วงเวลาหนึ่งเคียงข้างเรา ท่านคิดถึงเรา และเราก็คิดถึงท่าน แม้ว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหลายไม่คู่ควรกับการเอ่ยถึงในสายตาของเรา แต่เราจะไม่รักผู้ที่ไร้ความผิดและควรค่าที่จะรักได้อย่างไรเล่า? ท่านลืมสัญญาของเราแล้วหรือ? ท่านจำต้องยอมรับบัญชาของเราบนแผ่นดินโลก ท่านจำต้องลุล่วงในกิจที่เราได้วางใจให้ท่านทำ วันหนึ่งเราจะนำทางท่านให้มาอยู่เคียงข้างเราอย่างแน่นอน” หลังจากที่ได้ยินเช่นนี้ เปโตรจึงยิ่งรู้สึกใจมากขึ้นไปอีกและได้รับแรงบันดาลใจยิ่งขึ้นไปอีก จนถึงขนาดที่เมื่อเขาอยู่บนทางเขน เขาสามารถพูดได้ว่า “พระเจ้า! ข้าพระองค์ไม่สามารถรักพระองค์ได้มากพอ! ต่อให้พระองค์จะทรงขอให้ข้าพระองค์ตาย ข้าพระองค์ก็ยังคงไม่สามารถรักพระองค์ได้มากพอ ไม่ว่าพระองค์จะทรงส่งดวงจิตของข้าพระองค์ไปที่ใดก็ตาม ไม่ว่าพระองค์จะทรงลุล่วงพระสัญญาในอดีตของพระองค์หรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าพระองค์จะทรงทำอะไรก็ตามหลังจากนั้น ข้าพระองค์รักพระองค์และเชื่อในพระองค์” สิ่งที่เขายึดถือ นั่นคือความเชื่อของเขา และความรักที่แท้จริง

เย็นวันหนึ่ง สาวกหลายคน ซึ่งรวมทั้งเปโตร อยู่ในเรือประมงด้วยกันกับพระเยซู และเปโตรก็ถามคำถามที่ชื่อมากคำถามหนึ่งกับพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า! ข้าพระองค์อยากถามพระองค์หนึ่งคำถามที่ข้าพระองค์มีมาเป็นเวลานานมากแล้ว” พระเยซูตรัสตอบว่า “เช่นนั้นแล้วเชิญถามมา!” เปโตรจึงถามว่า “พระราชกิจที่ทำสำเร็จในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติเป็นการกระทำของพระองค์หรือไม่?” พระเยซูทรงยิ้มพระสรวล รวากับกำลังตรัสว่า “เด็กคนนี่ เขาช่างไร้เดียงสาเสียจริง!” แล้วพระองค์ก็ตรัสต่อโดยมีจุดประสงค์ “มันไม่ใช่การกระทำของเรา มันเป็นการกระทำของพระยาห์เวห์และโมเสส” เปโตรได้ยินดังนี้จึงร้องอุทานออกมาว่า “โอ้! ดังนั้นแล้วมันไม่ใช่การกระทำของพระองค์” ครั้นเปโตรได้พูดไปอย่างนี้แล้ว พระเยซูจึงมิได้ตรัสอันใดอีก เปโตรคิดกับตัวเองว่า “มันไม่ใช่พระองค์ที่ทรงกระทำพระราชกิจนั้น เช่นนั้นแล้วจึงไม่แปลกใจเลยที่พระองค์ได้ทรงมาเพื่อทำลายธรรมบัญญัติ เนื่องจากมันไม่ใช่การกระทำของพระองค์นี่เอง” หัวใจของเขาจึงรู้สึกผ่อนคลายไปด้วย หลังจากนั้น พระเยซูทรงตระหนักว่าเปโตรนั้นช่างไร้เดียงสาเสียจริง แต่เนื่องจากเขาไม่มีความเข้าใจในเวลานั้น

พระเยซูจึงไม่ได้ตรัสอะไรอื่นอีกหรือปฏิเสธเขาโดยตรง

ครั้งหนึ่งพระเยซูได้ทรงเทศนาในธรรมศาลาซึ่งผู้คนจำนวนมากไปอยู่กันที่นั่น รวมถึงเปโตร

ในคำเทศนาของพระองค์ พระเยซูได้ตรัสว่า

“องค์หนึ่งเดียวผู้ที่จะเสด็จมาตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลจะทรงพระราชกิจแห่งการไถ่ในช่วงระหว่างยุคพระคุณเพื่อทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงจากบาป แต่พระองค์จะไม่ทรงถูกจำกัดควบคุมโดยกฎข้อบังคับใดๆ

ในการนำทางมนุษย์ให้พ้นจากบาป พระองค์จะทรงเดินออกจากธรรมเนียมปฏิบัติและเข้าสู่ยุคพระคุณ

พระองค์จะทรงไถ่มวลมนุษยชาติทั้งปวง พระองค์จะทรงก้าวยาวไปข้างหน้าจากยุคธรรมเนียมปฏิบัติเข้าสู่ยุคพระคุณ

ทว่าไม่มีใครเคยรู้จักพระองค์ พระองค์ผู้ทรงมาจากพระยาห์เวห์

งานที่โมเสสทำนั้นได้รับอนุญาตจากพระยาห์เวห์

โมเสสได้ร่างธรรมเนียมปฏิบัติขึ้นก็เพราะพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ได้ทรงทำไว้” เมื่อตรัสเรื่องนี้แล้ว

พระองค์ก็ตรัสต่อไปว่า “พวกที่ยกเลิกพระบัญญัติของยุคพระคุณในช่วงระหว่างยุคพระคุณจะเผชิญกับหายนะ พวกเขาจำต้องยืนในวิหารและได้รับการทำลายล้างของพระเจ้า และไฟจะตกมาถึงพวกเขา”

การไถ่ขึ้นพระวณะเหล่านี้มีผลกระทบบางส่วนต่อเปโตร และตลอดช่วงเวลาแห่งประสบการณ์ของเขา

พระเยซูได้ทรงเป็นผู้เลี้ยงและคำชูเปโตร โดยตรัสกับเขาแบบใจถึงใจ

ซึ่งทำให้เปโตรได้เข้าใจในพระเยซูดีขึ้นเล็กน้อย

เมื่อเปโตรย้อนคิดกลับไปถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงประกาศไว้ในวันนั้นและคำถามที่เขาได้ถามพระเยซูเมื่อตอนที่

พวกเขาอยู่บนเรือประมงลำนั้น การตอบสนองที่พระเยซูได้ทรงให้ไว้

รวมทั้งการที่พระองค์ได้ทรงเยี่ยมพระสรวล เปโตรจึงได้เข้าใจเรื่องทั้งหมดนี้ในที่สุด หลังจากนั้น

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เปโตร และเมื่อนั้นเท่านั้นเอง

เขาจึงได้เข้าใจว่าพระเยซูคือพระบุตรแห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

ความเข้าใจของเปโตรมาจากการให้ความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ก็มีกระบวนการหนึ่งที่จะไปสู่ความเข้าใจของเขา โดยผ่านการถามคำถาม การไถ่ขึ้นพระเยซูทรงประกาศ

จากนั้นก็โดยผ่านการได้รับสามัคคีธรรมอันพิเศษของพระเยซูและการทรงเป็นผู้เลี้ยงอันพิเศษของพระองค์นี้

ตนเอง เปโตรจึงได้มาตระหนักว่าพระเยซูคือพระบุตรแห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ นั้นไม่ได้ทำสำเร็จในชั่วข้ามคืน

มันเป็นกระบวนการ และการนี้ได้กลายเป็นการช่วยเขาในประสบการณ์ทั้งหลายในภายหลังของเขา

เหตุใดเล่าพระเยซูจึงไม่ทรงพระราชกิจแห่งการทำให้มีความเพียบพร้อมในผู้คนอื่นๆ แต่แค่ในเปโตรเท่านั้น?

เพราะเฉพาะเปโตรเท่านั้นที่ได้เข้าใจว่าพระเยซูคือพระบุตรแห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ไม่มีใครอีกแล้วที่รู้การนี้

แม้มีสาวกหลายคนที่ยังไม่รู้เรื่องราวมากมายในกาลสมัยที่พวกเขาติดตามพระองค์

ความรู้ของพวกเขาก็เป็นไปอย่างผิวเผิน

นี่คือเหตุผลที่ทำไมพระเยซูจึงทรงเลือกสรรเปโตรเป็นวัตถุตัวอย่างของการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
สิ่งที่พระเยซูได้ตรัสแก่เปโตรเมื่อถึงตอนนั้นก็คือสิ่งที่พระองค์ตรัสแก่ผู้คนในวันนี้
ผู้ซึ่งความรู้และการเข้าสู่ชีวิตของพวกเขาจำเป็นต้องเข้าถึงความรู้และการเข้าสู่ชีวิตของเปโตร
พระเจ้าทรงทำให้ทุกคนมีความเพียบพร้อมโดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์นี้และเส้นทางนี้เอง เหตุใดหรือ
ผู้คนในวันนี้จึงพึงต้องมีความเชื่อที่เป็นจริงและความรักที่แท้จริง?
พวกเขาก็เช่นกันที่จำเป็นต้องได้รับประสบการณ์กับสิ่งที่เปโตรได้รับประสบการณ์
ดอกผลที่เปโตรได้รับจากประสบการณ์ของเขาจำเป็นต้องได้รับการสำแดงในพวกเขาด้วยเช่นกัน
และพวกเขาก็เช่นกันที่จำเป็นต้องได้รับประสบการณ์กับความเจ็บปวดที่เปโตรได้รับประสบการณ์
เส้นทางที่พวกเขาดำเดินนั้นเป็นเส้นทางเดียวกันกับที่เปโตรได้เดิน
ความเจ็บปวดที่พวกเขาดำทนทุกขนั้นเป็นความเจ็บปวดที่เปโตรได้ทนทุกข์
เมื่อพวกเขารู้จักความรุ่งโรจน์และเมื่อพวกเขารู้ชีวิตในแบบชีวิตที่เป็นจริง
เช่นนั้นแล้วเขาก็ใช้ชีวิตในภาพลักษณ์ของเปโตร เส้นทางนั้นก็เหมือนกัน
และคนเราได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยการติดตามเส้นทางนั้น อย่างไรก็ตาม
ขีดความสามารถของพวกเขายังขาดพร่องอยู่บ้างเมื่อเทียบกับขีดความสามารถของเปโตร
เพราะเวลาเปลี่ยนแปลงไป และดังนั้นขอบข่ายความเสื่อมทรามของพวกมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงเช่นกัน
และเพราะแคว้นยูเดียเป็นอาณาจักรที่ยืนยงยาวนานด้วยวัฒนธรรมโบราณ เมื่อเป็นดังนั้น
พวกเขาก็ต้องทำทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของเจ้า
เปโตรเป็นบุคคลที่มีไหวพริบมาก ชาญฉลาดในทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำ
และเขายังมีความเชื่อศรัทธาอย่างสูงสุดอีกด้วย เขาทนทุกข์จากความพลั้งพลาดมากมาย
การติดต่อกับสังคมครั้งแรกของเขามาถึงเมื่ออายุได้ 14 ปีเมื่อเขาได้เข้าโรงเรียนและยังได้ไปที่ธรรมศาลาอีกด้วย
เขามีใจกระตือรือร้นมากมายและเต็มใจเสมอที่จะเข้าร่วมการประชุม ในเวลานั้น
พระเยซูยังไม่ได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการจะเป็นกิจจะลักษณะ นี่เป็นเพียงแต่การเริ่มต้นของยุคพระคุณ
เปโตรได้เริ่มต้นการเข้ามาติดต่อกับบุคคลสำคัญทางศาสนาเมื่ออายุได้ 14 ปี พอเขาอายุได้ 18 ปี
เขาได้ติดต่อกับชนชั้นสูงทางศาสนา แต่หลังจากที่เขาได้เห็นความสับสนอลหม่านเบื้องหลังฉากของศาสนา
เขาก็ถอยห่างจากสิ่งนั้น เมื่อได้เห็นว่าผู้คนเหล่านี้เจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง และชอบวางอุบายมากขนาดไหน
เขาได้กลายเป็นรู้สึกถึงภัยอย่างรุนแรง (นี่เป็นวิธีการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจในเวลานั้น
เพื่อทำให้เขามีความเพียบพร้อม
พระองค์ได้ทรงขับไล่ถอนเขาเป็นพิเศษและทรงพระราชกิจพิเศษบางอย่างกับเขา)
และดังนั้นเขาจึงถอนตัวจากธรรมศาลาเมื่ออายุได้ 18 ปี บิดามารดาของเขาได้ข่มเหงเขาและจะไม่ยอมให้เขาเชื่อ

(พวกเขาเป็นปีศาจและผู้ปราศจากความเชื่อ) ท้ายที่สุด เปโตรจึงได้ออกจากบ้านและเดินทางไปทุกหนแห่ง
ทำการประมงและการประกาศอยู่เป็นเวลาสองปี ซึ่งในระหว่างช่วงเวลานั้น

เขายังได้นำทางผู้คนจำนวนมากไปด้วย บัดนี้เจ้าควรเห็นได้อย่างชัดเจนถึงเส้นทางที่แท้จริงที่เปโตรเลือก
หากเจ้าสามารถเห็นเส้นทางของเปโตรได้อย่างชัดเจน

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมั่นใจได้ในเรื่องพระราชกิจที่กำลังได้รับการปฏิบัติอยู่ในวันนี้

ดังนั้นเจ้าจะไม่พริบตาหรือเฉยเมย หรือถวิลหาสิ่งใดๆ เลย

เจ้าควรได้รับประสบการณ์กับอารมณ์ของเปโตรในเวลานั้น กล่าวคือ

เขาได้รับผลกระทบรุนแรงจากความโศกเศร้า เขาไม่ได้ร้องขออนาคตหรือพระพรใดอีกต่อไป

เขาไม่ได้แสวงหาผลกำไร ความสุข ชื่อเสียง หรือโชควาสนาในโลก

เขาเพียงแต่พยายามที่จะใช้ชีวิตที่เปี่ยมความหมายที่สุด

ซึ่งก็คือการขจัดใช้คืนความรักของพระเจ้าและทุ่มเททุกสิ่งที่เขาถือว่าล้ำค่ามากที่สุดแด่พระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเขาจึงจะพึงพอใจในหัวใจของเขา บ่อยครั้งที่เขาอธิษฐานต่อพระเยซูด้วยถ้อยคำที่ว่า

“องค์พระเยซูคริสต์เจ้า ครั้งหนึ่งข้าพระองค์เคยรักพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่เคยรักพระองค์อย่างแท้จริง

แม้ว่าข้าพระองค์จะพูดว่าข้าพระองค์มีความเชื่อในพระองค์

แต่ข้าพระองค์ก็ไม่เคยรักพระองค์ด้วยหัวใจที่แท้จริง ข้าพระองค์เพียงแค่นิยามบูชาพระองค์ ชื่นชมบูชาพระองค์

และคิดถึงพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่เคยรักพระองค์และไม่เคยมีความเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง”

เขาอธิษฐานอยู่เนื่องนิรันดร์ที่จะตั้งปณิธานของเขา

และเขาได้รับการหนุนใจจากพระวาระของพระเยซูและได้รับแรงจูงใจจากพระวาระเหล่านี้อยู่เสมอ ต่อมา

หลังผ่านประสบการณ์ไปได้ช่วงเวลาหนึ่ง พระเยซูได้ทรงทดสอบเขา

ทรงขยำให้เขาโหยหาพระองค์ยิ่งขึ้นไปอีก เขาพูดว่า “องค์พระเยซูคริสต์เจ้า!

ข้าพระองค์ช่างคิดถึงพระองค์และถวิลหาที่จะเฝ้ามองพระองค์อะไรเช่นนี้ ข้าพระองค์ยังขาดพระองค์อยู่มากเกินไป

และไม่สามารถขจัดเขยความรักของพระองค์ได้ ข้าพระองค์ขอร้องให้พระองค์ทรงนำตัวข้าพระองค์ไปโดยเร็ว

เมื่อไรพระองค์จะทรงมีความต้องการในตัวข้าพระองค์หรือ? เมื่อไรพระองค์จะทรงนำตัวข้าพระองค์ไป?

เมื่อไรข้าพระองค์จะได้เฝ้ามองพระพักตร์ของพระองค์อีกครั้ง?

ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่อีกต่อไปในร่างกายนี้ เพื่อกลายเป็นลูกทำให้เสื่อมทรามต่อไป

อีกทั้งข้าพระองค์ไม่ปรารถนาที่จะกบฏมากไปกว่านี้อีก

ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพระองค์มีแด่พระองค์ทันทีที่ข้าพระองค์ทำได้

และข้าพระองค์ไม่ปรารถนาที่จะทำให้พระองค์เสียพระทัยมากไปกว่านี้อีก” นี่คือนิสัยที่เขาอธิษฐาน

แต่ในเวลานั้นเขาไม่ได้รู้ว่าพระเยซูจะทรงทำให้สิ่งใดในตัวเขามีความเพียบพร้อม

ในช่วงระหว่างความร้าวรานจากการทดสอบของเขา พระเยซูได้ทรงปรากฏต่อเขาอีกครั้งแล้วตรัสว่า “เปโตร เราปรารถนาที่จะทำให้ท่านมีความเพียบพร้อม เพื่อที่ท่านจะได้กลายเป็นหินผลไม้มะขามเทศ
หินผลไม้มะขามเทศที่เป็นการตกลึกของการทำให้ท่านมีความเพียบพร้อมของเรา และซึ่งเราจะชื่นชม
ท่านสามารถให้คำพยานกับเราอย่างแท้จริงได้หรือไม่? ท่านได้ทำสิ่งที่เราขอให้ท่านทำหรือยัง?
ท่านได้ใช้ชีวิตตามวณะที่เราได้พูดไว้หรือยัง? ครั้งหนึ่งท่านได้รักเรา แต่แม้ว่าท่านได้รักเรา
ท่านได้ใช้ชีวิตตามเราหรือไม่? สิ่งใดหรือที่ท่านได้ทำไปเพื่อเรา? ท่านระลึกว่าท่านไม่คู่ควรกับความรักของเรา
แต่ท่านได้ทำสิ่งใดไปเพื่อเราหรือ?”

เปโตรได้เห็นว่าเขาไม่ได้ทำอะไรเพื่อพระเยซูเลยและจดจำได้ถึงคำปฏิญาณก่อนหน้านี้ของเขาที่จะมอบชีวิตเขา
แด่พระเจ้า และดังนั้น เขาจึงไม่ปรนเปรออีกต่อไป และคำอธิษฐานของเขานับแต่นั้นก็ดีขึ้นมาก
เขาอธิษฐานด้วยการพูดว่า “องค์พระเยซูคริสต์เจ้า! ครั้งหนึ่งข้าพระองค์ได้ทิ้งพระองค์ไป
และครั้งหนึ่งพระองค์ก็ได้ทรงทิ้งข้าพระองค์ไปเช่นกัน พวกเราได้ใช้เวลาโดยแยกห่างจากกัน
และได้ร่วมใช้เวลาอยู่ด้วยกัน กระนั้นพระองค์ก็ทรงรักข้าพระองค์ยิ่งกว่าอื่นใดทั้งสิ้น
ข้าพระองค์ได้เป็นกบฏต่อพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและได้ทำให้พระองค์ตรอมพระทัยซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ข้าพระองค์จะสามารถลืมเรื่องเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า?

ข้าพระองค์จำใส่ใจและไม่เคยลืมพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติแล้วกับข้าพระองค์และสิ่งที่พระองค์ได้ไว้วางพระทัยมอบหมายต่อข้าพระองค์เสมอมา

ข้าพระองค์ได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพระองค์สามารถทำได้สำหรับพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติแล้วกับข้าพระองค์ พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์สามารถทำอะไรได้

และพระองค์ทรงทราบยิ่งไปกว่านั้นว่าข้าพระองค์สามารถเล่นบทบาทใดได้

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะมอบตนต่อการจัดวางเรียบเรียงของพระองค์

และข้าพระองค์จะทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพระองค์มีแด่พระองค์

พระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบว่าข้าพระองค์สามารถทำอะไรเพื่อพระองค์ได้

แม้ว่าซาตานได้หลอกข้าพระองค์มากมายและข้าพระองค์ก็ได้กบฏต่อพระองค์

แต่ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ไม่ทรงจดจำข้าพระองค์เพราะการล่วงละเมิดเหล่านั้น

และเชื่อว่าพระองค์ไม่ทรงปฏิบัติต่อข้าพระองค์บนพื้นฐานของการล่วงละเมิดเหล่านั้น

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะทุ่มเททุกสิ่งในชีวิตของข้าพระองค์แด่พระองค์ ข้าพระองค์ไม่ขออะไร

และข้าพระองค์ก็ไม่มีหวังหรือแผนอื่นใด

ข้าพระองค์ปรารถนาเพียงแค่ว่าปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของพระองค์และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์เท่านั้น

ข้าพระองค์จะดื่มจากถ้วยที่มีรสขมของพระองค์ และข้าพระองค์จะเป็นของพระองค์ตามที่ทรงบัญชา”

พวกเจ้าต้องขัดแย้งเกี่ยวกับเส้นทางที่พวกเจ้าเดิน

พวกเจ้าต้องขัดแย้งเกี่ยวกับเส้นทางที่พวกเจ้าจะใช้ในอนาคต

อะไรคือสิ่งที่พระเจ้าจะทรงทำให้มีความเพียบพร้อม และอะไรคือสิ่งที่ได้รับความไว้วางใจในตัวพวกเจ้า

วันหนึ่ง บางที พวกเจ้าอาจจะได้รับการทดสอบ และเมื่อเวลานั้นมาถึง

หากพวกเจ้าสามารถได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ของเปโตร

นั่นจะแสดงให้เห็นว่าพวกเจ้ากำลังเดินบนเส้นทางของเปโตรอย่างแท้จริง

เปโตรได้รับการชมเชยจากพระเจ้าสำหรับความเชื่อและความรักที่แท้จริงของเขาและจากความจงรักภักดีต่อพระเจ้า

เจ้าของเขา และเป็นเพราะความซื่อสัตย์และความถวิลหาพระเจ้าในหัวใจของเขานั้นเอง

พระเจ้าจึงทรงทำให้เขามีความเพียบพร้อม หากเจ้ามีความรักและความเชื่อเช่นเดียวกับเปโตรอย่างแท้จริง

เช่นนั้นแล้วพระเยซูยอมจะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมอย่างแน่นอน

บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าจะดำเนินชีวิตภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล

เนื้อแท้ของการเชื่อของผู้คนส่วนใหญ่ในพระเจ้าคือความเชื่อมั่นทางศาสนา กล่าวคือ พวกเขาไม่สามารถรักพระเจ้าได้และสามารถเพียงติดตามพระเจ้าดูหุ่นยนต์ตัวหนึ่งได้เท่านั้น ไร้ความสามารถที่จะโยยหาในพระเจ้าหรือชื่นชมบูชาพระองค์ได้ พวกเขาแค่ติดตามพระองค์อย่างเงิบๆ ผู้คนจำนวนมากเชื่อในพระเจ้า แต่มีน้อยคนที่รักพระเจ้า พวกเขาเพียง “เคารพ” พระเจ้าเท่านั้นเพราะพวกเขากลัวหั่นตภัย หรือไม่พวกเขาก็ “เลื่อมใส”

พระเจ้าเพราะพระองค์ทรงอยู่สูงและมีพระอิทธิฤทธิ์—แต่ในความเคารพและการเลื่อมใสของพวกเขานั้น ไร้ความรักหรือการโยยหาที่แท้จริง

ในประสบการณ์ทั้งหลายของพวกเขานั้นพวกเขาแสวงหาข้อปลื้มของความจริง หรือไม่ก็ความล้าลึกทั้งหลายซึ่งไม่มีนัยสำคัญ ผู้คนส่วนใหญ่แค่ติดตาม ความหาพระพรในภาวาลำบากยากเย็น พวกเขาไม่แสวงหาความจริง อีกทั้งพวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างแท้จริงเพื่อที่จะรับพระพรของพระเจ้าไว้ ชีวิตแห่งการเชื่อของผู้คนทั้งหมดในพระเจ้านั้นไร้ความหมาย นั่นปราศจากคุณค่า และในการเชื่อนั้นมีการคำนึงถึงและการไล่ตามเสาะหาทั้งหลายที่เป็นส่วนตัวของพวกเขายู่ พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะรักพระเจ้า แต่เพื่อประโยชน์ของการได้รับการอวยพร ผู้คนจำนวนมากปฏิบัติไปตามที่พวกเขายินดี

พวกเขาทำอะไรก็ตามที่พวกเขาต้องการและไม่เคยคำนึงถึงผลประโยชน์ทั้งหลายของพระเจ้า หรือว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่เลย ผู้คนเช่นนั้นไม่สามารถแม้กระทั่งสัมผัสถึงความเชื่อที่แท้จริง นับประสาอะไรกับความรักที่มีต่อพระเจ้า เนื้อแท้ของพระเจ้านั้นมิใช่ไว้เพียงเพื่อให้มนุษย์เชื่อ ยิ่งไปกว่านั้น นั่นมิใช่เพื่อให้มนุษย์รัก แต่หลายคนในบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าไม่สามารถที่จะค้นพบ “ความลับ” นี้ ผู้คนไม่กล้าที่จะรักพระเจ้า อีกทั้งพวกเขาไม่ลองพยายามที่จะรักพระองค์

พวกเขาไม่เคยได้ค้นพบว่ามีมากมายนักเกี่ยวกับพระเจ้าซึ่งควรค่าที่จะรัก พวกเขาไม่เคยได้ค้นพบพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งทรงรักมนุษย์ และว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งสถิตอยู่เพื่อให้มนุษย์รัก

ความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าแสดงออกในพระราชกิจของพระองค์ เฉพาะเมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์แล้วเท่านั้น ผู้คนจึงสามารถค้นพบความน่ารักชื่นชมของพระองค์ ด้วยประสบการณ์จากการลงมือทำจริงของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาจึงสามารถซาบซึ้งในความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า และไม่มีใครเลยที่สามารถค้นพบความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าได้หากปราศจากการสังเกตการณ์นั้นในชีวิตจริง

มีมากมายนักเกี่ยวกับพระเจ้าที่ให้อภัย แต่หากปราศจากการเข้าเชื่อมความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างลงมือทำจริง ผู้คนย่อมไม่สามารถที่จะค้นพบมันได้ กล่าวคือ หากพระเจ้าไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

ผู้คนจะไม่สามารถเข้าเชื่อมความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างลงมือทำจริงได้

และหากพวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าเชื่อมความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างลงมือทำจริง

พวกเขายังคงจะไม่สามารถได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์ได้เช่นกัน—

และดังนั้นความรักของพวกเขาสำหรับพระเจ้าคงจะต่างพร้อยไปด้วยความเท็จและจินตนาการอันมากมาย

ความรักสำหรับพระเจ้านั้นสวรรค์ไม่เป็นจริงเหมือนความรักสำหรับพระเจ้านบนแผ่นดินโลก

ด้วยเหตุที่ความรู้ของผู้คนเกี่ยวกับพระเจ้านั้นสวรรค์ถูกสร้างขึ้นบนการจินตนาการทั้งหลายของพวกเขา

แทนที่จะเป็นบนสิ่งซึ่งพวกเขาได้เห็นกับตาของตัวเองและสิ่งซึ่งพวกเขาได้รับประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยเฉพาะ เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก

ผู้คนสามารถมองดูกิจการที่พระองค์ทรงทำจริงและความน่ารักชื่นชมของพระองค์

และพวกเขาสามารถเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นพระอุปนิสัยปกติและสัมพันธ์กับชีวิตจริงของพระองค์

ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลเป็นจริงกว่าความรู้เกี่ยวกับพระเจ้านั้นสวรรค์นับหลายพันเท่า

ไม่ว่าผู้คนจะรักพระเจ้านั้นสวรรค์มากเพียงใดก็ตาม ไม่มีอะไรเป็นจริงเกี่ยวกับความรักนี้

และนั่นเต็มไปด้วยแนวคิดทั้งหลายแบบมนุษย์

ไม่สำคัญว่าความรักของพวกเขาสำหรับพระเจ้านั้นบนแผ่นดินโลกจะน้อยนิดเพียงใด ความรักนี้ก็ยังคงเป็นจริง

ต่อให้มีความรักนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น มันยังคงมีความจริงแท้

พระเจ้าทรงทำให้ผู้คนรู้จักพระองค์โดยผ่านทางพระราชกิจที่เป็นจริง

และพระองค์ทรงได้รับความรักของพวกเขาโดยผ่านทางความรู้นี้เอง นั่นก็เหมือนกับเปโตรตรงที่ว่า

หากเขาไม่ได้ใช้ชีวิตกับพระเยซู คงจะเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะชื่นชมบูชาพระเยซู ดังนั้น

ความจงรักภักดีของเขาที่มีต่อพระเยซูก็ถูกสร้างขึ้นบนการเข้าเชื่อมความสัมพันธ์ของเขากับพระเยซูด้วยเช่นกัน

เพื่อที่จะทำให้มนุษย์รักพระองค์ พระเจ้าจึงได้เสด็จมาท่ามกลางมนุษย์และทรงดำเนินพระชนม์ชีพร่วมกับมนุษย์

และทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำให้มนุษย์เห็นและได้รับประสบการณ์ก็คือความเป็นจริงของพระเจ้า

พระเจ้าทรงใช้ความเป็นจริงและการกำเนิดขึ้นของข้อเท็จจริงทั้งหลายเพื่อทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม

พระวาระของพระเจ้าทำให้ส่วนหนึ่งของการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมของพระองค์นั้นถูกล้าง

และนี่คือพระราชกิจแห่งการทรงนำและการเปิดหนทาง กล่าวคือ

ในพระวาระของพระเจ้านั้นเจ้าจะต้องค้นหาเส้นทางของการฝึกฝนปฏิบัติและความรู้เกี่ยวกับนิมิตทั้งหลายให้

ดี โดยการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มนุษย์จะมีเส้นทางและนิมิตทั้งหลายในการฝึกฝนปฏิบัติแบบลงมือจริงของเขา

และเขาจะสามารถได้รับความรู้แจ้งโดยผ่านทางพระวาระของพระเจ้า

เขาจะสามารถเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ได้มาจากพระเจ้าและสามารถหยั่งรู้ได้อย่างมาก ภายหลังจากที่เข้าใจแล้ว
มนุษย์จะต้องเข้าสู่ความเป็นจริงนี้ทันทีและจะต้องใช้พระวณะของพระเจ้าเพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยในชีว
ตจริงของเขา พระเจ้าจะทรงนำเขาในทุกสรรพสิ่งและจะทรงมอบเส้นทางของการฝึกฝนปฏิบัติให้เจ้า
และทรงทำให้เจ้ารู้สึกว่พระองค์ทรงนำรักชั้นชมเป็นพิเศษ
และทรงยอมให้เจ้าเห็นว่าทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าในตัวเจ้ามีเจตนาที่จะทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม
หากเจ้าปรารถนาที่จะเห็นความรักของพระเจ้า
หากเจ้าปรารถนาที่จะได้รับประสบการณ์กับความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะต้องไปให้ลึกเข้าไปในความเป็นจริง
เจ้าจะต้องไปให้ลึกเข้าไปในชีวิตจริงและเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งพระเจ้าทรงทำคือความรักและความรอด
ว่าทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงทำคือการทำให้ผู้คนสามารถถึงสิ่งซึ่งไม่สะอาดไว้ข้างหลัง
และเพื่อที่จะถูกลงสิ่งทั้งหลายภายในมนุษย์ซึ่งไร้ความสามารถที่จะทำให้สมดั่งน้ำพระทัยของพระเจ้าได้
พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อจัดเตรียมให้มนุษย์
พระองค์ทรงจัดการเตรียมการรูปการณ์แวดล้อมทั้งหลายของชีวิตจริงเพื่อให้ผู้คนได้รับประสบการณ์
และหากผู้คนกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าให้มาก
เช่นนั้นแล้วเมื่อพวกเขาพาพระวณะไปฝึกฝนปฏิบัติจริง ๆ
พวกเขาจะสามารถแก้ไขความลำบากยากเย็นทั้งหมดในชีวิตของพวกเขาได้โดยพระวณะมากมายของพระเจ้า
กล่าวคือ เจ้าต้องมีพระวณะของพระเจ้าเพื่อที่จะไปให้ลึกเข้าไปในความเป็นจริง
หากเจ้าไม่กินและดื่มพระวณะของพระเจ้าและปราศจากพระราชกิจของพระเจ้าแล้วไซ้
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะไม่มีเส้นทางในชีวิตจริง หากเจ้าไม่เคยกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะประหลาดใจสับสนเมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า เจ้ารู้เพียงว่าเจ้าควรรักพระเจ้า
แต่เจ้าไม่สามารถแยกแยะอันใดได้และไม่มีเส้นทางของการฝึกฝนปฏิบัติ เจ้าปนเปύงเหยงและสับสนงุนง
และบางครั้งเจ้าถึงกับเชื่อว่าด้วยการสนองความต้องการของเนื้อหนัง เจ้ากำลังทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย—
ทั้งหมดนี้คือผลที่ตามมาของการไม่กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า กล่าวคือ
หากเจ้าปราศจากความช่วยเหลือของพระวณะของพระเจ้าและเพียงคลำสะเปะสะปะไปภายในความเป็นจริง
เช่นนั้นแล้วโดยพื้นฐานแล้วเจ้าก็ย่อมไม่สามารถที่จะค้นหาเส้นทางของการฝึกฝนปฏิบัติได้
ผู้คนเช่นนี้ก็แค่ไม่เข้าใจว่าการเชื่อในพระเจ้าหมายถึงอะไร
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะเข้าใจว่าการรักพระเจ้าหมายถึงอะไร หากเจ้าอธิษฐานบ่อยครั้ง และท่องสํารว
และแสวงหาโดยใช้ความรู้แจ้งและการทรงนำของพระวณะของพระเจ้า
และโดยผ่านทางกรนี้เจ้าค้นพบสิ่งซึ่งเจ้าควรที่จะนำไปฝึกฝนปฏิบัติ

พบเจอโอกาสทั้งหลายสำหรับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแท้จริง และไม่ปนเปื้อนเหิงและสับสนงุนงง เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะมีเส้นทางในชีวิตจริง และจะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยอย่างแท้จริง เมื่อเจ้าได้ทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยแล้ว ภายในตัวเจ้าจะมีการทรงนำของพระเจ้า และเจ้าจะได้รับการอวยพรเป็นพิเศษโดยพระเจ้า ซึ่งจะทำให้เจ้ามีสำนึกรับรู้แห่งความชื่นชมยินดี กล่าวคือ

เจ้าจะรู้สึกเป็นเกียรติเป็นพิเศษว่าเจ้าได้ทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยแล้ว เจ้าจะรู้สึกสุขใสภายในเป็นพิเศษ และในหัวใจของเจ้านั้นเจ้าจะเข้าใจชัดเจนและมีสันติสุข

มโนธรรมของเจ้าจะได้รับการชูใจและเป็นอิสระจากข้อกล่าวหาทั้งหลาย และเจ้าจะรู้สึกยินดีภายในเมื่อเจ้าได้เห็นบรรดาพี่น้องชายหญิงของเจ้า

นี่คือความหมายของการชื่นชมความรักของพระเจ้า และนี่เท่านั้นเป็นการชื่นชมพระเจ้าอย่างแท้จริง

ความชื่นชมยินดีของผู้คนกับความรักของพระเจ้านั้นบรรลุได้โดยผ่านทางประสบการณ์ กล่าวคือ โดยการได้รับประสบการณ์กับความยากลำบาก และการได้รับประสบการณ์กับการนำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติ

พวกเขาได้รับพระพรของพระเจ้า หากเจ้าเพียงพูดว่าพระเจ้าทรงรักเจ้าจริงๆ

ว่าพระเจ้าได้ทรงจ่ายราคาแพงอย่างแท้จริงเพื่อประโยชน์ของผู้คน

ว่าพระองค์ได้ตรัสพระวจนะไปมากมายอย่างอดทนและอย่างใจดีมีเมตตาและทรงช่วยผู้คนให้รอดเสมอมา

ถ้อยคำของเจ้าเกี่ยวกับพระวจนะเหล่านี้ก็เป็นเพียงด้านหนึ่งของความชื่นชมยินดีในพระเจ้าเท่านั้น ทว่า

ความชื่นชมยินดีอันยิ่งใหญ่กว่า—ความชื่นชมยินดีที่เป็นจริง—ก็คือ

เมื่อผู้คนนำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติในชีวิตจริงของพวกเขา

ซึ่งหลังจากนั้นแล้วพวกเขามีสันติสุขและมีความชัดเจนในหัวใจของพวกเขา

พวกเขาารู้สึกได้รับการขับเคลื่อนอย่างใหญ่หลวงภายใน และรู้สึกว่าพระเจ้าทรงควรค่าที่จะรักที่สุด

เจ้าจะรู้สึกว่าราคาที่เจ้าได้จ่ายไปนั้นยิ่งกว่ายุติธรรมเสียอีก เมื่อเจ้าได้พยายามจ่ายราคาแพงไปแล้ว

เจ้าจะสุขใสภายในเป็นพิเศษ กล่าวคือ เจ้าจะรู้สึกว่าเจ้ากำลังชื่นชมความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง

และเจ้าจะเข้าใจว่าพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจแห่งความรอดในผู้คน

ว่ากระบวนการถลุงผู้คนของพระองค์หมายความว่าชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์

และว่าพระเจ้าทรงทดสอบผู้คนเพื่อที่จะทดสอบว่าพวกเขารักพระองค์อย่างแท้จริงหรือไม่

หากเจ้านำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติในหนทางนี้เสมอ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะค่อยๆ

พัฒนาความรู้อันชัดเจนมากมายเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า และ ณ

เวลานั้นเจ้าจะรู้สึกว่าพระวจนะของพระเจ้าต่อหน้าเจ้านั้นใสกระจ่างดั่งแก้วผลึก

หากเจ้าสามารถเข้าใจความจริงมากมายได้อย่างชัดเจน เจ้าจะรู้สึกว่าทุกเรื่องนั้นง่ายต่อการนำไปฝึกฝนปฏิบัติ

ว่าเจ้าสามารถเอาชนะประเด็นปัญหาใดๆ และเอาชนะการทดลองใดๆ ได้

และเจ้าจะเห็นว่าไม่มีอะไรเป็นปัญหาสำหรับเจ้าเลย

ซึ่งจะทำให้เจ้าเป็นอิสระและให้เสรีภาพแก่เจ้าได้อย่างใหญ่หลวง ณ ช่วงขณะนี้

เจ้าจะกำลังชื่นชมความรักของพระเจ้า และความรักที่แท้จริงของพระเจ้าจะได้มาถึงเจ้าแล้ว

พระเจ้าทรงอวยพรบรรดาผู้ที่นิมิต ผู้ที่มีความจริง ผู้ที่มีความรู้ และผู้ที่รักพระองค์อย่างแท้จริง

หากผู้คนปรารถนาที่จะมองดูความรักของพระเจ้า พวกเขาจะต้องนำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติในชีวิตจริง

พวกเขาจะต้องเต็มใจที่จะสู้ทนความเจ็บปวดและละทิ้งสิ่งซึ่งพวกเขารักเพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัย และทุกๆ

ที่มีน้ำตาในดวงตาของพวกเขา พวกเขาจะต้องยังคงสามารถทำให้สมดังพระทัยของพระเจ้าได้ ในหนทางนี้

พระเจ้าจะทรงอวยพรเจ้าอย่างแน่นอน และหากเจ้าสู้ทนความยากลำบากเช่นนี้

มันจะตามติดมาด้วยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยผ่านทางชีวิตจริง

และโดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์กับพระวาระของพระเจ้า

ผู้คนสามารถที่จะเห็นความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า และต่อเมื่อพวกเขาได้ลิ้มรสความรักของพระเจ้าแล้วเท่านั้น

พวกเขาจึงสามารถรักพระองค์ได้อย่างแท้จริง

ยิ่งเจ้านำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติมากขึ้นเท่าใด เจ้าก็จะยิ่งมีความจริงมากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งเจ้านำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติมากขึ้นเท่าใด เจ้าก็จะยิ่งครองความรักของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น

และยิ่งเจ้านำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติมากขึ้นเท่าใด พระเจ้าก็จะยิ่งทรงอวยพรเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

หากเจ้าฝึกฝนปฏิบัติในหนทางนี้เสมอ ความรักของพระเจ้าที่มีให้เจ้าจะค่อยๆ ทำให้เจ้าได้เห็น

เหมือนดังที่เปโตรได้มารู้จักพระเจ้าไม่มีผิด กล่าวคือ

เปโตรได้พูดว่าพระเจ้าไม่เพียงทรงมีพระปรีชาญาณในการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งเท่า

นั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้น ได้พูดว่าพระองค์ยังทรงมีพระปรีชาญาณในการทรงพระราชกิจจริงในผู้คนเช่นกัน

เปโตรได้พูดว่าพระองค์ไม่เพียงทรงคู่ควรกับความรักของผู้คนเพราะการทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก

และทุกสรรพสิ่งของพระองค์เท่านั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้น

เพราะพระปรีชาสามารถของพระองค์ในการทรงสร้างมนุษย์ ในการทรงช่วยมนุษย์ให้รอด

ในการทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และในการทรงยกความรักของพระองค์ให้เป็นมรดกแก่มนุษย์เช่นกัน

เปโตรได้พูดว่ามีมากมายในพระองค์ซึ่งคู่ควรกับความรักของมนุษย์ด้วยเช่นกัน เปโตรได้พูดกับพระเยซูด้วยว่า

“การทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก และทุกสรรพสิ่ง

เป็นเหตุผลเดียวเท่านั้นที่พระองค์ทรงสมควรได้รับความรักของมนุษย์หรือ?

ในพระองค์นั้นมีมากกว่านี้ที่ควรค่าที่จะรัก พระองค์ทรงปฏิบัติและทรงเคลื่อนไหวในชีวิตจริง

พระวิญญาณของพระองค์ทรงสัมผัสข้าพระองค์ภายใน พระองค์ทรงบ่มวินัยข้าพระองค์

พระองค์ทรงดำนิข้าพระองค์—สิ่งเหล่านี้ยิ่งคู่ควรกับความรักของผู้คนมากขึ้นไปอีกเสียด้วยซ้ำ”

หากเจ้าปรารถนาที่จะได้เห็นและได้รับประสบการณ์กับความรักของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะต้องท่องจำและแสวงหาในชีวิตจริงและจะต้องเต็มใจที่จะละวางเนื้อหนังของเจ้าเองลงไว้ก่อน เจ้าจะต้องตั้งปณิธานนี้

เจ้าจะต้องเป็นใครบางคนที่มีความแน่วแน่ผู้ซึ่งสามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ในทุกสรรพสิ่ง

โดยปราศจากการเกียจคร้านหรือการละโมภในความชื่นชมยินดีของเนื้อหนัง

ไม่ใช่มีชีวิตอยู่เพื่อเนื้อหนังแต่มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า อาจมีบางเวลาที่เจ้าไม่ได้ทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

นั่นเป็นเพราะเจ้าไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า คราวหน้า แม้ว่ามันจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น

เจ้าก็จะต้องทำให้พระองค์พึงพอพระทัยและจะต้องไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง

เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์ในหนทางนี้ เจ้าจะได้มารู้จักพระเจ้า เจ้าจะเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถสร้างฟ้าสวรรค์

และแผ่นดินโลก และทุกสรรพสิ่ง ว่าพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่ผู้คนสามารถมองเห็นพระองค์จริงๆ

และเข้าเชื่อมความสัมพันธ์กับพระองค์จริงๆ เจ้าจะเห็นว่าพระองค์ทรงสามารถดำเนินไปในหมู่มนุษย์

และว่าพระวิญญาณของพระองค์ทรงสามารถทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมในชีวิตจริง

ทรงยอมให้พวกเขาเห็นความน่ารักชื่นชมของพระองค์และได้รับประสบการณ์กับความมีวินัยของพระองค์

การติสอนของพระองค์ และพระพรของพระองค์ หากเจ้าได้รับประสบการณ์ในหนทางนี้เสมอ

ในชีวิตจริงเจ้าจะไม่สามารถแยกจากพระเจ้าได้ และหากวันหนึ่งสัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้าไม่ปกติต่อไป

เจ้าก็จะสามารถทนทุกข์จากการดำนิและรู้สึกผิดได้ เมื่อเจ้ามีสัมพันธ์ภาพที่ปกติกับพระเจ้า

เจ้าจะไม่มีวันปรารถนาที่จะทิ้งพระเจ้า และหากวันหนึ่งพระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงทิ้งเจ้า เจ้าจะกลัว

และจะพูดว่าเจ้าน่าจะตายเสียดีกว่าที่จะถูกพระเจ้าทรงทิ้งไป ทนที่ที่เจ้ามีอารมณ์เหล่านี้

เจ้าจะรู้สึกว่เจ้าไม่สามารถที่จะทิ้งพระเจ้าได้ และในหนทางนี้ เจ้าจะมีรากฐานอย่างหนึ่ง

และจะชื่นชมความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง

บ่อยครั้งที่ผู้คนพูดถึงการยอมให้พระเจ้าทรงเป็นชีวิตของพวกเขา

แต่ประสบการณ์ของพวกเขายังไม่ได้มาถึงจุดนั้น เจ้าก็แค่กำลังพูดว่าพระเจ้าทรงเป็นชีวิตของเจ้า

ว่าพระองค์ทรงนำเจ้าทุกวัน ว่าเจ้ากินและดื่มพระวจนะของพระองค์ในแต่ละวัน

และว่าเจ้าอธิษฐานต่อพระองค์ทุกวัน ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกลายเป็นชีวิตของเจ้า

ความรู้ของพวกที่พูดการนี้ค่อนข้างผิวเผินเลยทีเดียว มีผู้คนจำนวนมากที่ไม่มีรากฐานโดยอยู่ภายในเลข

พระวจนะของพระเจ้าได้ถูกปลุกฝังไว้ภายในพวกเขา แต่พระวจนะก็ยังไม่ได้แตกหน่อ

นับประสาอะไรที่พระวจนะเหล่านั้นจะได้เกิดผลใดๆ แล้ว วันนี้ เจ้าได้รับประสบการณ์ไปถึงขอบข่ายใดแล้ว?

เพียงบัดนี้ ภายหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงบีบบังคับให้เจ้ามาไกลขนาดนี้แล้วเท่านั้น

เจ้าจึงรู้สึกว่เจ้าไม่สามารถทิ้งพระเจ้าไปได้ สักวันหนึ่ง เมื่อประสบการณ์ของเจ้าได้มาถึงที่จุดหนึ่งแล้ว หากพระเจ้าจำเป็นต้องทรงทำให้เจ้าทิ้งไป เจ้าก็จะไร้ความสามารถที่จะทำได้

เจ้าจะรู้สึกตลอดเวลาว่าเจ้าไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากพระเจ้าภายในเจ้า เจ้าสามารถอยู่ได้โดยปราศจากสามิ ภรรยา หรือลูกหลาน โดยปราศจากครอบครัว โดยปราศจากแม่หรือพ่อ

โดยปราศจากความชื่นชมยินดีทั้งหลายของเนื้อหนัง แต่เจ้าไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากพระเจ้า

การอยู่โดยปราศจากพระเจ้าคงจะเป็นเหมือนการสูญเสียชีวิตของเจ้า

เจ้าคงจะไร้ความสามารถที่จะมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากพระเจ้า ครั้นเจ้าได้รับประสบการณ์จนถึงจุดนี้แล้ว เจ้าก็จะประสบความสำเร็จจากความพยายามในความเชื่อของเจ้าในพระเจ้า และในหนทางนี้

พระเจ้าจะทรงได้กลายเป็นชีวิตของเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงได้กลายเป็นรากฐานของการดำรงอยู่ของเจ้าแล้ว

เจ้าจะไม่มีวันสามารถทิ้งพระเจ้าไปได้อีกครั้ง เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์จนถึงขอบข่ายนี้แล้ว

เจ้าจะได้ชื่นชมความรักของพระเจ้าแล้วอย่างแท้จริง และเมื่อเจ้ามีสัมพันธภาพอันใกล้ชิดพอกับพระเจ้า

พระองค์จะทรงเป็นชีวิตของเจ้า เป็นความรักของเจ้า และ ณ เวลานั้น เจ้าก็จะอธิษฐานต่อพระเจ้าและพูดว่า “โอ พระเจ้า! ข้าพระองค์ไม่สามารถทิ้งพระองค์ได้ พระองค์ทรงเป็นชีวิตของข้าพระองค์

ข้าพระองค์สามารถไปได้โดยปราศจากทุกสิ่งอื่นใด—แต่หากปราศจากพระองค์

ข้าพระองค์ไม่สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้” นี่คือวุฒิภาวะที่แท้จริงของผู้คน มันคือชีวิตจริง

ผู้คนบางคนได้ถูกบีบบังคับให้มาไกลอย่างที่พวกเขาได้มาถึงในวันนี้ กล่าวคือ

พวกเขาต้องไปต่อไม่ว่าพวกเขาต้องการหรือไม่ก็ตาม

และพวกเขารู้สึกเสมอว่าพวกเขาติดอยู่ระหว่างก้อนหินก้อนหนึ่งและสถานที่ยากลำบากแห่งหนึ่ง

เจ้าจะต้องได้รับประสบการณ์ถึงขนาดที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นชีวิตของเจ้า

ถึงขนาดที่ว่าหากพระเจ้าได้ทรงถูกนำไปจากหัวใจของเจ้า นั่นคงจะเป็นเหมือนการสูญเสียชีวิตของเจ้า นั่นคือ

พระเจ้าทรงต้องเป็นชีวิตของเจ้า และเจ้าจะต้องไม่สามารถทิ้งพระองค์ไปได้ในหนทางนี้

เจ้าจะได้รับประสบการณ์กับพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว และ ณ เวลานั้น เมื่อเจ้ารักพระเจ้า

เจ้าจะรักพระเจ้าอย่างแท้จริง และนั่นจะเป็นความรักพิเศษและบริสุทธิ์ สักวันหนึ่ง

เมื่อประสบการณ์ของเจ้าเป็นถึงขนาดที่ว่าชีวิตของเจ้าได้มาถึงจุดหนึ่งแล้ว เมื่อเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้า

กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า เจ้าจะไร้ความสามารถที่จะทิ้งพระเจ้าภายในได้

อีกทั้งเจ้าจะไร้ความสามารถที่จะลืมพระองค์ได้ต่อให้เจ้าต้องการทำก็ตาม

พระเจ้าจะได้ทรงกลายเป็นชีวิตของเจ้าไปแล้ว เจ้าสามารถลืมโลกได้ เจ้าสามารถลืมภรรยา สามิ

หรือลูกหลานของเจ้าได้ แต่เจ้าจะมีปัญหาในการลืมพระเจ้า—การทำเช่นนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้เลย

นี่คือชีวิตจริงของเจ้าและความรักที่แท้จริงของเจ้าที่มีให้กับพระเจ้า

เมื่อความรักของผู้คนสำหรับพระเจ้าได้มาถึงจุดหนึ่งแล้ว
ความรักสำหรับสิ่งอื่นใดของพวกเขาก็ไม่เทียบเท่ากับความรักของพวกเขาสำหรับพระเจ้า
ความรักของพวกเขาสำหรับพระเจ้ามาก่อน ในหนทางนี้เจ้าสามารถละทิ้งทุกสิ่งอื่นใดได้
และเต็มใจที่จะยอมรับการจัดการและการตัดแต่งทั้งหมดจากพระเจ้าได้
ครั้นเจ้าได้สัมผัสความรักสำหรับพระเจ้าซึ่งล้ำเลิศกว่าอื่นใดทั้งหมดแล้ว
เจ้าจึงจะมีชีวิตในความเป็นจริงและในความรักสำหรับพระเจ้า

ทันทีที่พระเจ้าทรงกลายเป็นชีวิตภายในผู้คน ผู้คนกลายเป็นไร้ความสามารถที่จะทิ้งพระเจ้าได้
นี่ไม่ใช่กิจการของพระเจ้าหรือ? ไม่มีคำพยานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้แล้ว! พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจจนถึงจุดหนึ่ง
พระองค์ได้ตรัสเพื่อให้ผู้คนทำงานปรนนิบัติ ถูกติสอน หรือตาย และผู้คนก็ยังไม่ได้ออกไป
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้ถูกพิชิตโดยพระเจ้าแล้ว
ผู้คนผู้ซึ่งมีความจริงคือบรรดาผู้ที่ในประสบการณ์จริงของพวกเขาสามารถตั้งมั่นในคำพยานของพวกเขา
ตั้งมั่นในตำแหน่งของพวกเขา ยืนเคียงข้างพระเจ้า โดยปราศจากการล่าถอยโดยเด็ดขาด
และผู้ซึ่งสามารถมีสัมพันธภาพปกติกับผู้ซึ่งรักพระเจ้า ผู้ซึ่งเมื่อสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นกับพวกเขา
สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ และสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้จนสิ้นชีพ
การฝึกฝนปฏิบัติและวินัยของเจ้าในชีวิตจริงคือคำพยานของพระเจ้า
สิ่งเหล่านี้คือการดำเนินชีวิตของมนุษย์และคำพยานของพระเจ้า
และนี่คือการชื่นชมความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์จนถึงจุดนี้แล้ว
ผลกระทบอันสมควรจะได้ออกทำให้สัมผัสแล้ว
เจ้าครองการดำเนินชีวิตที่แท้จริงและทุกการกระทำของเจ้าถูกมองด้วยความเลื่อมใสจากผู้อื่น
เสื้อผ้าอาภรณ์และการปรากฏภายนอกของเจ้านั้นเป็นปกติธรรมดา แต่เจ้าดำเนินชีวิตที่มีความศรัทธาอย่างที่สุด
และเมื่อเจ้าสื่อสารกับพระวาระของพระเจ้า เจ้าได้รับการทรงนำและได้รับการทำให้รู้แจ้งโดยพระองค์
เจ้าสามารถถวายน้ำพระทัยของพระเจ้าได้โดยผ่านทางคำพูดของเจ้า สื่อสารความเป็นจริง
และเจ้าเข้าใจมากมายเกี่ยวกับการรับใช้ในวิญญาณ เจ้าตรงไปตรงมาเมื่อเจ้าพูด เจ้ามีสมบัติผู้ดีและเที่ยงธรรม
ไม่เผชิญหน้าด้วยความรุนแรงและมีมารยาท
สามารถเชื่อฟังการจัดการเตรียมการของพระเจ้าและตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าได้เมื่อสิ่งทั้งหลายตกมาถึงเจ้า
และเจ้าใจเย็นและสำรวมไม่สำคัญว่าเจ้ากำลังจัดการกับอะไรอยู่
บุคคลประเภทนี้ได้เห็นความรักของพระเจ้าแล้วจริงๆ ผู้คนบางคนยังคงเขว้าขวยอยู่
แต่พวกเขาปฏิบัติตนเหมือนบางคนในวัยกลางคน พวกเขาเป็นผู้ใหญ่ ครองความจริง
และได้รับความเลื่อมใสจากผู้อื่น—และเหล่านี้คือผู้คนซึ่งมีคำพยานและเป็นการสำแดงของพระเจ้า กล่าวคือ

เมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์จนถึงจุดหนึ่ง พวกเขาจะมีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกต่อพระเจ้าอยู่ภายใน และอุปนิสัยภายนอกของพวกเขา ก็จะมั่นคงด้วยเช่นกัน

ผู้คนจำนวนมากไม่นำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติและไม่ตั้งมั่นในคำพยานของพวกเขา

ในผู้คนเช่นนั้น ไม่มีความรักสำหรับพระเจ้า หรือคำพยานต่อพระเจ้าเลย

และเหล่านี้คือผู้คนซึ่งเป็นที่พระเจ้าทรงเกลียดมากที่สุด พวกเขาอ่านพระวจนะของพระเจ้าในการชุมนุม แต่สิ่งที่พวกเขาใช้ในการดำเนินชีวิตคือซาตาน และนี่เป็นการลดพระเกียรติของพระเจ้า สบประมาทพระเจ้า และหมิ่นประมาทพระเจ้า ในผู้คนเช่นนั้น ไม่มีสัญญาณของความรักสำหรับพระเจ้า

และพวกเขาไม่มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เลยโดยสิ้นเชิง ดังนั้น

คำพูดและการกระทำทั้งหลายของผู้คนจึงเป็นตัวแทนของซาตาน

หากหัวใจของเจ้าสงบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเสมอ และเจ้าใส่ใจต่อผู้คนและสิ่งทั้งหลายรอบตัวเจ้าเสมอ และสิ่งที่กำลังเป็นไปรอบตัวเจ้า และหากเจ้าใส่ใจในพระภาระของพระเจ้า และมีหัวใจที่เคารพพระเจ้าเสมอ เช่นนั้นแล้วพระเจ้าย่อมจะทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าภายในบ่อยๆ ในคริสตจักรมีผู้คนที่ เป็น “บรรดาผู้ดูแล” กล่าวคือ

พวกเขาตั้งท่าเฝ้าดูความล้มเหลวทั้งหลายของผู้อื่นและแล้วก็เลียนแบบและเอาอย่างความล้มเหลวเหล่านั้น พวกเขาไม่สามารถแยกแยะได้

พวกเขาไม่ได้เกลียดชังบาปและไม่ได้เกลียดหรือรู้สึกละอายใจต่อสิ่งทั้งหลายของซาตาน

ผู้คนเช่นนั้นเต็มไปด้วยสิ่งทั้งหลายของซาตาน และในท้ายที่สุดพวกเขาจะถูกพระเจ้าทรงละทิ้งจนถึงที่สุด หัวใจของเจ้าควรแสดงความเคารพเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าตลอดไป

เจ้าควรดำเนินสายกลางในคำพูดและการกระทำทั้งหลายของเจ้าและอย่าได้มีวันปรารถนาที่จะต่อต้านหรือก่อวินาศกรรมพระเจ้าเป็นอันขาด

เจ้าไม่ควรเต็มใจให้พระราชกิจของพระเจ้าในตัวเจ้าได้เป็นไปโดยมิได้ประโยชน์อันใดเลยเป็นอันขาด

หรือยอมให้ความยากลำบากทั้งหมดที่เจ้าได้สู้ทนและทั้งหมดซึ่งเจ้าได้นำไปฝึกฝนปฏิบัติต้องสลายไปเปล่าๆ

เจ้าจะต้องเต็มใจที่จะทำงานหนักขึ้นและที่จะรักพระเจ้ามากขึ้นบนเส้นทางข้างหน้า

เหล่านี้คือผู้คนผู้ซึ่งมีนิมิตเป็นรากฐานของพวกเขา เหล่านี้คือผู้คนผู้ซึ่งแสวงหาความก้าวหน้า

หากผู้คนเชื่อในพระเจ้าและได้รับประสบการณ์กับพระวจนะของพระเจ้าด้วยหัวใจซึ่งเคารพพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วก็จะสามารถมองเห็นความรอดของพระเจ้าและความรักของพระเจ้าอยู่ในผู้คนเช่นนั้น

ผู้คนเหล่านี้สามารถให้คำพยานต่อพระเจ้าได้ พวกเขาดำเนินชีวิตไปตามความจริง

และสิ่งซึ่งพวกเขาให้คำพยานก็คือความจริง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น และคือพระอุปนิสัยของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

พวกเขาดำเนินชีวิตท่ามกลางความรักของพระเจ้าและได้เห็นความรักของพระเจ้า

หากผู้คนปรารถนาที่จะรักพระเจ้า

พวกเขาจะต้องลิ้มรสความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าและเห็นความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า

เมื่อนั้นเท่านั้นจึงสามารถมีหัวใจดวงหนึ่งซึ่งรักพระเจ้าถูกปลุกเร้าขึ้นในตัวพวกเขา

หัวใจดวงหนึ่งซึ่งสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนมอบตัวพวกเขาเองเพื่อพระเจ้าอย่างจงรักภักดี

พระเจ้าไม่ทรงทำให้ผู้คนรักพระองค์โดยผ่านทางคำพูดและการแสดงออกหรือโดยผ่านการจินตนาการของพวกเขา และพระองค์ไม่ทรงบีบบังคับผู้คนให้รักพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พระองค์กลับทรงปล่อยให้พวกเขารักพระองค์จากการตัดสินใจเลือกของพวกเขาเอง

และพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาเห็นความน่ารักชื่นชมของพระองค์ในพระราชกิจและถ้อยคำรัสของพระองค์ ซึ่งหลังจากนี้แล้วจึงมีความรักสำหรับพระเจ้าเกิดขึ้นในตัวพวกเขา

ในหนทางนี้เท่านั้นผู้คนจึงจะสามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

ผู้คนไม่ได้รับรักพระเจ้าเพราะพวกเขาได้ถูกผู้อื่นรื้อเร้าให้ทำเช่นนั้น อีกทั้งนั้นไม่ใช่แรงกระตุ้นทางอารมณ์ชั่วขณะ พวกเขารักพระเจ้าเพราะพวกเขาได้เห็นความน่ารักชื่นชมของพระองค์

พวกเขาได้เห็นว่ามีความมากมายในพระองค์ซึ่งคู่ควรกับความรักของผู้คน เพราะพวกเขาได้เห็นความรอด

พระปรีชาญาณ และกิจการอันมหัศจรรย์ของพระองค์—และผลก็คือ

พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าอย่างแท้จริงและโหยหาในพระองค์อย่างแท้จริง

และมีความปรารถนาอันแรงกล้าซึ่งถูกปลุกเร้าในตัวพวกเขาถึงขนาดที่ว่าพวกเขาจะไม่สามารถมีชีวิตรอดได้หากปราศจากการได้รับพระเจ้า

เหตุผลที่ทำให้ไม่บรรดาผู้ที่ให้คำพยานต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงสามารถให้คำพยานที่ก้องกังวานต่อพระองค์ได้

เป็นเพราะคำพยานของพวกเขาตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้ที่แท้จริงและการโหยหาที่แท้จริงในพระเจ้า

คำพยานดังกล่าวไม่ได้ถูกถวายเป็นไปตามแรงกระตุ้นทางอารมณ์

แต่โดยสอดคล้องกับความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าและพระอุปนิสัยของพระองค์

เพราะพวกเขาได้รู้จักพระเจ้า

พวกเขาจึงรู้สึกว่าจะต้องให้คำพยานต่อพระเจ้าอย่างแน่อนและทำให้ทุกคนซึ่งโหยหาในพระเจ้ารู้จักพระเจ้า และตระหนักรู้ความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าและสภาวะความเป็นจริงของพระองค์

เช่นเดียวกับความรักของผู้คนสำหรับพระเจ้า คำพยานของพวกเขาเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

นั่นเป็นจริงและมีนัยสำคัญและคุณค่าจริง นั่นไม่ได้มีสภาวะนิ่งเฉยหรือกลัวเปล่าและไร้ความหมาย

เหตุผลที่มีเพียงบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงเท่านั้นที่มีคุณค่าและความหมายมากที่สุดในชีวิตของพวกเขา

เหตุผลที่มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

ก็คือว่าผู้คนเหล่านี้สามารถดำเนินชีวิตในความสว่างแห่งพระเจ้าและสามารถมีชีวิตเพื่อพระราชกิจและการบริหาร

จัดการของพระเจ้า นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในความมืด แต่ดำเนินชีวิตในความสว่าง พวกเขาไม่ได้มีชีวิตที่ไร้ความหมาย แต่เป็นชีวิตซึ่งได้รับการอวยพรโดยพระเจ้า

มีเพียงบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้คำพยานกับพระเจ้าได้

มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่เป็นพยานของพระเจ้า มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่ได้รับการอวยพรโดยพระเจ้า

และมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่สามารถรับพระสัญญาของพระเจ้าไว้ บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าเป็นคนสนิทของพระเจ้า

พวกเขาคือผู้ที่เป็นที่รักโดยพระเจ้า และพวกเขาสามารถชื่นชมพระพรไปพร้อมกับพระเจ้า

มีเพียงผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่ไปชั่วกาลปาวสาน

และมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่ตลอดกาลภายใต้การดูแลเอาพระทัยใส่และการปกป้องของพระเจ้า

พระเจ้าทรงดำรงอยู่เพื่อให้ผู้คนรัก และพระองค์ทรงคู่ควรกับความรักของผู้คนทั้งหมด

แต่ไม่ใช่ทุกคนทั้งหมดที่สามารถรักพระเจ้าได้

และไม่ใช่ทุกคนทั้งหมดที่สามารถให้คำพยานกับพระเจ้าและถือครองฤทธาณภาพร่วมกับพระเจ้าได้

เพราะพวกเขาสามารถให้คำพยานกับพระเจ้าและอุทิศความพยายามของพวกเขาทั้งหมดให้แก่พระราชกิจของพระเจ้า

บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงสามารถเดินได้ทุกหนแห่งเบื้องใต้ฟ้าสวรรค์โดยไม่มีใครกล้าต่อต้านพวกเขา

และพวกเขาสามารถวัดแกว่งฤทธาณภาพบนแผ่นดินโลกและปกครองประชากรทั้งหมดของพระเจ้า

ผู้คนเหล่านี้ได้มาพร้อมหน้ากันจากทั่วทุกมุมโลก พวกเขาพูดภาษาที่แตกต่างกันและมีสีผิวที่แตกต่างกัน

แต่การดำรงอยู่ของพวกเขามีความหมายเดียวกัน พวกเขาทุกคนมีหัวใจซึ่งรักพระเจ้า

พวกเขาทุกคนมีคำพยานเดียวกัน พวกเขาทุกคนมีความแน่วแน่เดียวกัน และความปรารถนาเดียวกัน

บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าสามารถเดินได้อย่างอิสระทั่วทั้งโลก

และบรรดาผู้ที่ให้คำพยานเรื่องพระเจ้าสามารถเดินทางได้ข้ามจักรวาล ผู้คนเหล่านี้เป็นที่รักโดยพระเจ้า

พวกเขาได้รับการอวยพรโดยพระเจ้า และพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล

พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิและงานของชาตาน

คนผู้หนึ่งจะมาเข้าใจรายละเอียดของจิตวิญญูณได้อย่างไร?

พระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจในมนุษย์อย่างไร? ชาตานทำงานในมนุษย์อย่างไร?

วิญญูณชั่วทำงานในมนุษย์อย่างไร? การสำแดงคืออะไร? เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นกับเจ้า

สิ่งนั้นมาจากพระวิญญูณบริสุทธฺิหรือไม่ และเจ้าควรเชื่อฟังหรือปฏิเสธสิ่งนั้น? ในการปฏิบัติที่แท้จริงของผู้คน

โดยมากเกิดจากเจตจำนงของมนุษย์ที่ผู้คนเชื่ออย่างไม่เปลี่ยนแปลงว่ามาจากพระวิญญูณบริสุทธฺิ

สิ่งบางสิ่งมาจากวิญญูณชั่ว แต่กระนั้นผู้คนก็ยังคงคิดว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระวิญญูณบริสุทธฺิ

และบางครั้งพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงนำผู้คนจากภายใน แต่ถึงกระนั้น

ผู้คนก็เกรงว่าการทรงนำเช่นนั้นมาจากชาตาน และดังนั้นจึงไม่กล้าเชื่อฟัง ทั้งที่ในความเป็นจริง

การทรงนำนั้นคือความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธฺิ ดังนั้น

นอกเสียจากว่าคนผู้หนึ่งปฏิบัติการแยกความแตกต่างกัน

เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความเหมาะสมกับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของคนผู้หนึ่งได้

หากปราศจากการแยกความแตกต่างกัน ก็ไม่มีทางจะได้รับชีวิต พระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจอย่างไร?

วิญญูณชั่วทำงานอย่างไร? สิ่งใดที่มาจากเจตจำนงของมนุษย์?

และสิ่งใดเกิดจากการทรงนำและความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธฺิ?

หากเจ้าจับความเข้าใจแบบแผนพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิภายในมนุษย์ เช่นนั้นแล้ว

ในชีวิตประจำวันของเจ้าและในระหว่างประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้า

เจ้าจะสามารถทำให้ความรู้เพิ่มพูนขึ้นและเปรียบเทียบลักษณะเด่นได้ เจ้าจะได้มารู้จักพระเจ้า

เจ้าจะสามารถเข้าใจและหยั่งรู้ชาตาน เจ้าจะไม่สับสนในการเชื่อฟังหรือการไล่ตามเสาะหาของเจ้า

และเจ้าจะเป็นใครคนหนึ่งที่มีความคิดชัดเจน ผู้เชื่อฟังพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิ

พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิคือรูปสัณฐานหนึ่งของการทรงนำเชิงรุกและความรู้แจ้งเชิงบวก

ซึ่งไม่ยอมให้ผู้คนนิ่งเฉย สิ่งนั้นจะนำการปลอบขวัญมายังพวกเขา ให้ความศรัทธาและความแน่วแน่แก่พวกเขา

และช่วยให้พวกเขาไล่ตามเสาะหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

เมื่อพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจ ผู้คนก็สามารถเข้าสู่ได้อย่างแข็งขัน กล่าวคือ

พวกเขาไม่ได้นิ่งเฉยหรือถูกบังคับ แต่กระทำด้วยการเริ่มของพวกเขาเอง

เมื่อพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจ ผู้คนยินดีและเต็มใจ

เต็มใจที่จะเชื่อฟังและเป็นผู้ที่จะถ่อมตัวของพวกเขาเอง แม้ว่าพวกเขาเจ็บปวดและเปราะบางอยู่ภายใน

แต่พวกเขาก็มีความแน่วแน่ในการให้ความร่วมมือ พวกเขาทนทุกข์ด้วยความยินดี พวกเขาสามารถเชื่อฟัง

และพวกเขาไม่ต่างพร้อยด้วยเจตจำนงของมนุษย์ ไม่ต่างพร้อยด้วยการคิดแบบมนุษย์

และแน่นอนว่าพวกเขาไม่ต่างพร้อยด้วยความอยากได้อะยากมีและแรงจูงใจแบบมนุษย์
เมื่อผู้คนได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาที่บริสุทธิ์เป็นอย่างยิ่งที่ภายใน
บรรดาผู้ที่มิพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้ชีวิตอยู่โดยการรักพระเจ้า
และการรักพี่น้องชายหญิงของพวกเขา พวกเขาปฏิบัติในสิ่งทั้งหลายที่ทำให้พระเจ้าทรงปิติยินดี
และเกลียดสิ่งทั้งหลายที่พระเจ้าทรงเกลียด
ผู้ที่ได้รับการสัมผัสโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
และพวกเขาได้ตามเสาะหาความจริงอยู่เป็นนิตย์ และครองสภาวะความเป็นมนุษย์
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจภายในผู้คน สภาพเงื่อนไขของพวกเขาก็กลับกลายเป็นดีขึ้นและดีขึ้น
และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาก็กลับกลายเป็นปกติมากขึ้นและมากขึ้น
และแม้ว่าความร่วมมือบางอย่างของพวกเขาอาจโง่เขลา แต่แรงจูงใจของพวกเขาก็ถูกต้อง
การเข้าสู่ของพวกเขาก็เป็นเชิงบวก
พวกเขาไม่ได้พยายามก่อให้เกิดการหยุดชะงักและไม่มีการคิดร้ายภายในตัวพวกเขา
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นปกติและเป็นจริง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจในมนุษย์โดยสอดคล้องกับกฎเกณฑ์แห่งชีวิตปกติของมนุษย์
และพระองค์ทรงดำเนินความรู้แจ้งและการทรงนำภายในผู้คนโดยสอดคล้องกับการไล่ตามเสาะหาที่แท้จริงของ
ผู้คนปกติ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจในผู้คน
พระองค์ทรงนำและทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเขาโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของผู้คนปกติ
พระองค์ทรงจัดเตรียมสำหรับพวกเขาโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของพวกเขา
และพระองค์ทรงนำและทรงให้ความรู้แจ้งในเชิงบวกแก่พวกเขาโดยสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาขาดพร่อง
และโดยสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาขัดสน
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการให้ความรู้แจ้งและการทรงนำผู้คนในชีวิตจริง
เฉพาะเมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้าในชีวิตจริงของพวกเขาเท่านั้น
พวกเขาจึงจะสามารถเห็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ หากในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขา
ผู้คนอยู่ในสภาพเชิงบวกและมีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในครอบครอง ในสภาพเช่นนั้น
เมื่อพวกเขากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า พวกเขามีความเชื่อ เมื่อพวกเขาอธิษฐาน พวกเขาได้รับแรงคลใจ
เมื่อพวกเขาติดขัดในบางสิ่ง พวกเขาไม่นั่งเฉย และในขณะที่สิ่งต่างๆ เกิดขึ้น
พวกเขาสามารถเห็นบทเรียนทั้งหลายภายในสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ให้พวกเขาเรียนรู้

พวกเขาไม่ได้นิ่งเฉยหรืออ่อนแอ และถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความลำบากยากเย็นที่แท้จริง แต่พวกเขาก็เต็มใจเชื่อฟังการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้า

ผลกระทบใดที่สัมผัสจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์? เจ้าอาจโง่เขลา และเจ้าอาจไร้ซึ่งคุณพินิจ

แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์มีแต่จะต้องทรงพระราชกิจเท่านั้น และจะมีความเชื่อในเจ้า

และเจ้าจะรู้สึกเสมอว่าเจ้าไม่สามารถรักพระเจ้าได้อย่างเพียงพอ เจ้าจะเต็มใจร่วมมือ

ไม่สำคัญว่าความลำบากยากเย็นเบื้องหน้าจะใหญ่หลวงเพียงใด สิ่งทั้งหลายจะเกิดขึ้นกับเจ้า

และจะไม่ชัดเจนต่อเจ้าว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระเจ้าหรือจากซาตาน แต่เจ้าจะสามารถรอคอยได้

และเจ้าจะไม่ทั้งนิ่งเฉยและเกียจคร้าน นี่คือพระราชกิจปกติของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจภายในเจ้า เจ้าจะยังคงเผชิญกับความลำบากยากเย็นที่แท้จริง กล่าวคือ

บางครั้งเจ้าจะถูกทำให้มีน้ำตา และบางครั้งจะมีสิ่งทั้งหลายที่เจ้าไม่สามารถเอาชนะได้

แต่นี้ล้วนเป็นเพียงระยะหนึ่งของพระราชกิจธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แม้ว่าเจ้าไม่ได้เอาชนะความลำบากยากเย็นเหล่านั้น และแม้ว่าในเวลานั้นเจ้าอ่อนแอและเต็มไปด้วยการพรับ

แต่หลังจากนั้นเจ้าก็ยังจะสามารถรักพระเจ้าด้วยความเชื่อมากยิ่งขึ้น

ความนิ่งเฉยของเจ้าไม่สามารถป้องกันเจ้าไม่ให้มีประสบการณ์ปกติ และไม่ว่าผู้อื่นจะ

และผู้อื่นจะโจมตีเจ้าอย่างไร เจ้าก็ยังจะสามารถรักพระเจ้าได้ ในระหว่างการอธิษฐาน

เจ้ารู้สึกเสมอว่าในอดีตเจ้าช่างเป็นหนี้พระเจ้า และเจ้าตั้งใจแน่วแน่ในการทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

และประกาศตักขาคับเนื้อหนังเมื่อใดก็ตามที่เจ้าเผชิญกับสิ่งเช่นนั้นอีกครั้ง

ความเข้มแข็งนี้แสดงว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในเจ้า

นี่คือสภาพปกติของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อะไรคืองานที่มาจากซาตาน? ในงานที่มาจากซาตาน นิมิตภายในผู้นั้นคลุมเครือ

ผู้คนปราศจากสภาพความเป็นมนุษย์ปกติ แรงจูงใจเบื้องหลังการกระทำของพวกเขาผิด

และถึงแม้ว่าพวกเขาปรารถนาที่จะรักพระเจ้า แต่ก็มีข้อกล่าวหาภายในพวกเขาเสมอ

และข้อกล่าวหาและความคิดเหล่านี้ก่อให้เกิดการเข้าแทรกแซงเป็นนิตยภายในพวกเขา

ซึ่งจำกัดควบคุมการเติบโตของชีวิตของพวกเขา

และหยุดพวกเขาไม่ให้มายังเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในสภาพเงื่อนไขปกติ กล่าวได้ว่า

ทันทีที่งานของซาตานอยู่ภายในผู้คน หัวใจของพวกเขา也不能สงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้

ผู้คนเช่นนั้นไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับตัวเอง—เมื่อพวกเขาเห็นผู้คนมารวมตัวกัน พวกเขาต้องการวิ่งหนี

และพวกเขาไม่สามารถหันกลับตาได้เมื่อผู้อื่นอธิษฐาน

งานของวิญญาณชั่วทำลายสัมพันธภาพปกติระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า

และปั่นป่วนนิมิตก่อนหน้านี้ของผู้คนหรือเส้นทางที่ผ่านมาในการเข้าสู่ชีวิตของพวกเขา
ในหัวใจของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถมีวันเข้าไปใกล้พระเจ้าได้ และสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นเสมอ
ซึ่งก่อให้เกิดการหยุดชะงักแก่พวกเขาและพันธนาการพวกเขาไว้ หัวใจของพวกเขาไม่สามารถพบสันติสุข
และพวกเขาถูกทิ้งไว้โดยไม่มีกำลังที่จะรักพระเจ้าและโดยที่จิตวิญญาณของพวกเขาจมลง
เช่นนั้นคือการสำแดงของงานของซาตาน การสำแดงของงานของซาตานคือ
การไม่สามารถยืนหยัดต่อสู้และยืนหยัดเป็นพยาน
ซึ่งทำให้เจ้ากลายเป็นใครคนหนึ่งที่ทำผิดเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่มีความสัจซื่อต่อพระเจ้า
เมื่อซาตานเข้าแทรกแซง เจ้าสูญเสียความรักและความจงรักภักดีต่อพระเจ้าภายในเจ้า
เจ้าถูกปลดปล่อยจากสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า เจ้าไม่ไล่ตามเสาะหาความจริงหรือการปรับปรุงตัวเอง
เจ้าถอยหลังและกลายเป็นนิ่งเฉย เจ้าหมกมุ่นกับตัวเอง
เจ้าปล่อยให้การแพร่กระจายของบาปดำเนินไปอย่างอิสระและไม่รังเกียจบาป ยิ่งไปกว่านั้น
การเข้าแทรกแซงของซาตานทำให้เจ้าเหลวไหล นั่นทำให้การทรงสัมผัสของพระเจ้าอันตรธานไปภายในเจ้า
และทำให้เจ้าพัวพันเกี่ยวกับพระเจ้าและต่อต้านพระองค์ นำเจ้าไปสู่การตั้งคำถามกับพระเจ้า
มีแม้กระทั่งความเสี่ยงที่ว่าเจ้าจะทอดทิ้งพระเจ้า ทั้งหมดนี้มาจากซาตาน

เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับเจ้าในชีวิตประจำวันของเจ้า
เจ้าควรแยกความแตกต่างระหว่างกันว่าสิ่งนั้นมาจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือมาจากงานของซา
ตานอย่างไร? เมื่อสภาพเงื่อนไขของผู้คนปกติ
เช่นนั้นแล้วชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาในเนื้อหนังก็ปกติ
และเหตุผลของพวกเขาก็ปกติและเป็นระเบียบ เมื่อพวกเขาอยู่ในสภาพเงื่อนไข
สิ่งที่พวกเขาได้รับประสบการณ์และมารู้ภายในตัวพวกเขาเอง
สามารถกล่าวได้โดยทั่วไปว่ามาจากการได้รับการสัมผัสจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
(การมีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกหรือการครอบครองความรู้ที่เรียบง่ายบางอย่างเมื่อพวกเขากินและดื่มพระวจนะ
ของพระเจ้า หรือสัจซื่อในสิ่งบางสิ่ง หรือการมีกำลังที่จะรักพระเจ้าในสิ่งบางสิ่ง—
นี่ล้วนมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์) พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในมนุษย์มีความปกติอย่างยิ่ง
มนุษย์ไม่สามารถรู้ลึกถึงสิ่งนั้นได้ และดูเหมือนว่าจะผ่านมายังมนุษย์ด้วยตัวเอง
แม้ว่าที่จริงแล้วสิ่งนั้นเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในชีวิตประจำวัน
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจทั้งใหญ่และเล็กในทุกคน และขอบเขตของพระราชกิจนี้นั้นเองที่ผันแปร
ผู้คนบางคนมีขีดความสามารถที่ดี และพวกเขาเข้าใจสิ่งทั้งหลายอย่างรวดเร็ว
และความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่มากยิ่งภายในพวกเขา ในขณะที่เดียวกัน

ผู้คนบางคนก็มีขีดความสามารถที่ไม่ดี และต้องใช้เวลาอันยาวนานในการเข้าใจสิ่งทั้งหลาย
แต่พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงสัมผัสพวกเขาที่ภายในและพวกเขาก็สามารถสัมผัสความรู้สึกชื่อในพระเจ้าได้เช่นกัน—พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงพระราชกิจในบรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดผู้ที่ไล่ตามเสาะหาพระเจ้า
ในชีวิตประจำวัน เมื่อผู้คนไม่ต่อต้านหรือเป็นกบฏต่อพระเจ้า
ไม่ทำสิ่งที่ไม่ลงรอยกันกับการบริหารจัดการของพระเจ้า และไม่เข้าแทรกแซงพระราชกิจของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วในพวกเขาแต่ละคน พระวิญญูณของพระเจ้ายิ่งทรงพระราชกิจในระดับหนึ่ง
พระองค์ทรงสัมผัสพวกเขา ทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเขา ทรงให้ความเชื่อแก่พวกเขา ทรงให้กำลังใจแก่พวกเขา
และทรงเคลื่อนพวกเขาให้เข้าสู่ในเชิงรุก ไม่เกียจคร้านหรือโลกอยากได้ความชื่นชมยินดีในเนื้อหนัง
เต็มใจที่จะปฏิบัติความจริง และถวิลหาพระวณะของพระเจ้า
ทั้งหมดนี้คือพระราชกิจที่มาจากพระวิญญูณบริสุทธฺ์

เมื่อสภาวะของผู้คนไม่ปกติ พวกเขาถูกละทิ้งโดยพระวิญญูณบริสุทธฺ์ ในความรู้สึกนึกคิดทั้งหลายของพวกเขา
พวกเขาโน้มเอียงที่จะพรับ่น แรงจูงใจของพวกเขาขึ้นผิด พวกเขาเกียจคร้าน
พวกเขาปล่อยตัวปล่อยใจไปกับเนื้อหนัง และหัวใจของพวกเขาเป็นกบฏต่อความจริง ทั้งหมดนี้มาจากซาตาน
เมื่อสภาพเงื่อนไขของผู้คนไม่เป็นปกติ เมื่อพวกเขามีดมนภายในและสูญเสียเหตุผลปกติของพวกเขาไป
ได้ถูกละทิ้งโดยพระวิญญูณบริสุทธฺ์ และไร้ความสามารถที่จะรู้สึกถึงพระเจ้าภายในตัวพวกเขาเอง
นี่คือเวลาที่ซาตานกำลังทำงานภายในพวกเขา หากผู้คนมีกำลังใจอยู่เสมอภายในพวกเขาและรักพระเจ้าอยู่เสมอ
เช่นนั้นแล้วโดยทั่วไป เมื่อสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นกับพวกเขา สิ่งเหล่านั้นมาจากพระวิญญูณบริสุทธฺ์
และไม่ว่าใครก็ตามที่พวกเขาพบพาน การพบพานเป็นผลลัพธ์ของการจัดการเตรียมการของพระเจ้า กล่าวคือ
เมื่อเจ้าอยู่ในสภาพเงื่อนไขปกติ เมื่อเจ้าอยู่ในพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ของพระวิญญูณบริสุทธฺ์
เช่นนั้นแล้วก็เป็นไปไม่ได้ที่ซาตานจะทำให้เจ้าหวั่นไหว
บนรากฐานนี้สามารถกล่าวได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างมาจากพระวิญญูณบริสุทธฺ์
และแม้ว่าเจ้าอาจมีความคิดที่ไม่ถูกต้อง
แต่เจ้าก็สามารถประกาศตัดขาดจากความคิดเหล่านั้นและเจ้าไม่ติดตามความคิดเหล่านั้น
ทั้งหมดนี้มาจากพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ ซาตานเข้าแทรกแซงในสถานการณ์ใด?
เป็นเรื่องง่ายสำหรับซาตานที่จะทำงานภายในเจ้า เมื่อสภาพเงื่อนไขของเจ้าไม่ปกติ
เมื่อเจ้าไม่ได้รับการสัมผัสโดยพระเจ้า และปราศจากพระราชกิจของพระเจ้า เมื่อเจ้าแห้งแล้งและรกร้างภายใน
เมื่อเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าแต่จับความเข้าใจไม่ได้สักสิ่ง
และเมื่อเจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้าแต่ไม่ได้รับความรู้แจ้งหรือได้รับความกระจำง กล่าวอีกอย่างคือ
เมื่อเจ้าถูกทอดทิ้งโดยพระวิญญูณบริสุทธฺ์ และเจ้าไม่สามารถรู้สึกถึงพระเจ้าได้

เช่นนั้นแล้วหลายสิ่งก็เกิดขึ้นกับเจ้าซึ่งมาจากการทดลองของซาตาน

ในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ ซาตานก็กำลังทำงานอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสภายในของมนุษย์ ในขณะที่เดียวกัน ซาตานก็เข้าแทรกแซงในมนุษย์

อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรับตำแหน่งนำหน้า

และผู้คนที่สภาพเงื่อนไขของพวกเขาปกติสามารถมีชัยชนะได้

นี่คือชัยชนะของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหนืองานของซาตาน

ในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ อุปนิสัยที่เสื่อมทรามยังคงดำรงอยู่ในผู้คน อย่างไรก็ตาม

ในระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้คนที่จะค้นพบและระลึกถึงความเป็นกบฏ

แรงจูงใจ และการเจือปนของพวกเขา

เมื่อนั้นเท่านั้นผู้คนจึงจะรู้สึกสำนึกผิดและมีความเต็มใจเพิ่มมากขึ้นที่จะกลับใจ เมื่อเป็นเช่นนั้น

อุปนิสัยที่เป็นกบฏและเสื่อมทรามของพวกเขาจึงค่อยๆ ถูกเหวี่ยงทิ้งไปภายในพระราชกิจของพระเจ้า

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นปกติเป็นอย่างยิ่ง ขณะที่พระองค์ทรงพระราชกิจในผู้คน

พวกเขาก็ยังคงมีความทุกข์ยากลำบาก พวกเขายังคงร้องไห้คร่ำครวญ พวกเขายังคงทนทุกข์

พวกเขายังคงอ่อนแอและยังคงมีมากมายหลายสิ่งที่ไม่ชัดเจนสำหรับพวกเขา แต่กระนั้นก็ดีในสถานะนี้

พวกเขาก็สามารถหยุดตัวเองไม่ให้เสื่อมถอย และพวกเขาสามารถรักพระเจ้า

และแม้ว่าพวกเขาร้องไห้คร่ำครวญและคับแค้นใจ แต่พวกเขาก็ยังสามารถสรรเสริญพระเจ้า

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นปกติเป็นอย่างยิ่งโดยไม่เกินธรรมชาติเลยแม้แต่น้อยนิด

ผู้คนส่วนมากเชื่อว่า พันทีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มต้นทรงพระราชกิจ

การเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นแก่สถานะของผู้คนและสิ่งที่จำเป็นสำหรับพวกเขาก็ถูกกำจัดออก

การเชื่อเช่นนั้นเป็นความเชื่อที่ผิด เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจภายในมนุษย์

สิ่งที่นิ่งเฉยของมนุษย์ก็ยังคงอยู่ที่นั่นและวุฒิภาวะของเขาก็ยังคงเหมือนเดิม

แต่เขาได้รับความกระจำและความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และดังนั้นสถานะของเขาก็กลายเป็นเชิงรุกมากยิ่งขึ้น สภาพเงื่อนไขภายในเขากลายเป็นปกติ

และเขาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในประสบการณ์ที่แท้จริงของผู้คน

โดยหลักแล้วพวกเขาได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ก็กับงานของซาตาน

และหากพวกเขาไร้ความสามารถที่จะจับความเข้าใจสถานะเหล่านี้และไม่แยกความแตกต่าง

เช่นนั้นแล้วก็ไม่ต้องถามถึงการเข้าไปสู่ประสบการณ์ที่แท้จริง ไม่ต้องพูดถึงการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย ดังนั้น

กุญแจสำคัญในการได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าคือการที่สามารถมองทะลุสิ่งดังกล่าว

ในหนทางนี้ มันก็จะง่ายขึ้นสำหรับพวกเขาที่จะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์เป็นการดำเนินไปในเชิงบวก ในขณะที่งานของชาตาคือการล่าถอย
ความเป็นลบ ความเป็นกบฏ การต้านทานต่อพระเจ้า การสูญเสียความเชื่อในพระเจ้า
ความไม่เต็มใจแม้กระทั่งที่จะร้องเพลงสรรเสริญ และการอ่อนแอเกินไปที่จะปฏิบัติหน้าที่ของคนผู้หนึ่ง
ทุกสิ่งทุกอย่างที่แตกกิ่งก้านจากความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ได้บังคับเจ้า
หากเจ้าติดตามสิ่งนั้น เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีสันติสุข หากเจ้าไม่ติดตาม เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะต้องว่าหลังจากนั้น
ด้วยความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ ไม่มีสิ่งใดที่เจ้าทำจะถูกเจ้าแทรกแซงหรือจำกัดควบคุม
เจ้าจะได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระ จะมีเส้นทางที่จะปฏิบัติในการกระทำของเจ้า
และเจ้าจะไม่ต้องอยู่ภายใต้สิ่งยึดเหนี่ยวใดๆ แต่สามารถที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้
งานของชาตาคือทำให้เกิดการเข้าแทรกแซงเจ้าในหลายสิ่ง นั่นทำให้เจ้าไม่เต็มใจที่จะอธิษฐาน
เกียจคร้านเกินไปที่จะกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า และไม่สมัครใจที่จะใช้ชีวิตแห่งคริสตจักร
และนั่นทำให้เจ้าห่างเหินจากชีวิตฝ่ายจิตวิญญูณ
พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ไม่เข้าแทรกแซงชีวิตประจำวันของเจ้า
และไม่เข้าแทรกแซงการเข้าไปสู่ชีวิตฝ่ายจิตวิญญูณปกติของเจ้า
เจ้ารู้ความสามารถที่จะแยกแยะหลายสิ่งได้ในชั่วขณะที่แท้จริงที่สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้น แต่กระนั้นก็ตาม
หลังจากผ่านไปไม่กี่วัน หัวใจของเจ้าก็กลับกลายเป็นสว่างขึ้นและจิตใจของเจ้าก็ชัดเจนขึ้น
เจ้ามีสำนึกรับรู้บางอย่างเกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายที่เป็นจิตวิญญูณ และเจ้าสามารถแยกแยะว่าความคิดหนึ่งๆ
มาจากพระเจ้าหรือจากชาตาคืออย่างช้าๆ
สิ่งบางสิ่งทำให้เจ้าต่อต้านพระเจ้าและเป็นกบฏต่อพระเจ้าอย่างชัดเจน
หรือหยุดเจ้าไม่ให้หันพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติ สิ่งเหล่านั้นล้วนมาจากชาตาคือ สิ่งบางสิ่งก็ไม่ปรากฏ
และเจ้าไม่สามารถบอกได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไรในชั่วขณะนั้น หลังจากนั้น
เจ้าสามารถเห็นการสำแดงของสิ่งดังกล่าวและจากนั้นจึงดำเนินการแยกแยะ
หากเจ้าสามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งใดมาจากชาตาคือและสิ่งใดกำกับโดยพระวิญญูณบริสุทธฺ์
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ถูกชักนำให้หลงผิดได้โดยง่ายในประสบการณ์ของเจ้า บางครั้ง
เมื่อสภาพเงื่อนไขของเจ้าไม่สู้ดี เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีความคิดบางอย่างที่นำเจ้าออกจากสภาวะนิ่งเฉยของเจ้า
นี่แสดงว่าแม้เมื่อสภาพเงื่อนไขของเจ้าไม่น่าพอใจ
ความคิดบางประการของเจ้าก็ยังคงสามารถมาจากพระวิญญูณบริสุทธฺ์ได้ ซึ่งไม่ใช่ในกรณีเมื่อเจ้านิ่งเฉย
ความคิดทั้งหมดของเจ้าถูกส่งมาโดยชาตาคือ หากนั่นเป็นจริง
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะสามารถเปลี่ยนผ่านมาสู่สภาวะในเชิงบวกได้เมื่อใด? เมื่อได้นิ่งเฉยมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว

พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงมอบโอกาสแก่เจ้าให้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
พระองค์ทรงสัมผัสเจ้าและทรงนำเจ้าออกจากสภาวะนิ่งเฉย

เมื่อรู้ว่าพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์คืออะไรและงานของชาตานั้นคืออะไร
เจ้าก็สามารถเปรียบเทียบสิ่งเหล่านี้กับสภาวะของตัวเองในระหว่างประสบการณ์ของเจ้า
และกับประสบการณ์ของตัวเอง และในหนทางนี้
จะมีความจริงอีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมในประสบการณ์ของเจ้า
เมื่อได้เข้าใจความจริงเหล่านี้เกี่ยวกับหลักธรรมแล้ว เจ้าจะสามารถเชี่ยวชาญสภาวะที่แท้จริงของเจ้าได้
เจ้าจะสามารถแยกความแตกต่างท่ามกลางผู้คนและเหตุการณ์ทั้งหลาย
และเจ้าจะไม่ต้องใช้ความพยายามมากมายในการได้รับพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์แน่นอนว่า
นี่ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของเจ้าที่ถูกต้องและกับความเต็มใจของเจ้าที่จะแสวงหาและปฏิบัติ ภาษาเช่นนี้—
ภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักธรรม—ควรมีส่วนสำคัญในประสบการณ์ของเจ้า เมื่อปราศจากสิ่งนี้
ประสบการณ์ของเจ้าจะเต็มไปด้วยการเข้าแทรกแซงของชาตานั้นและความรู้ที่โง่เขลา
หากเจ้าไม่เข้าใจว่าพระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงพระราชกิจอย่างไร
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าเจ้าจะเข้าสู่ได้อย่างไร และหากเจ้าไม่เข้าใจว่าชาตานั้นทำงานอย่างไร
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าเจ้าจะระมัดระวังกับแต่ละก้าวที่เจ้าเดินได้อย่างไร
ผู้คนควรเข้าใจทั้งว่พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงพระราชกิจอย่างไรและชาตานั้นทำงานอย่างไร
ทั้งคู่เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ของประสบการณ์ของผู้คน

คำเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติความจริง

บรรดาผู้ที่อยู่ท่ามกลางพี่น้องชายหญิงซึ่งกำลังระบายถึงความรู้สึกในแง่ลบของตนอยู่เสมออันเป็นสมุนของชาต
านและพวกเขารบกวนคริสตจักร สักวันหนึ่ง ผู้คนเช่นนี้ต้องถูกขับไล่และถูกกำจัดออกไป

ในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา นั้น หากผู้คนไม่มีหัวใจแห่งความเคารพต่อพระเจ้า

หากพวกเขาไม่มีหัวใจแห่งการเชื่อฟังต่อพระเจ้าแล้ว ไซร์ พวกเขาจะไม่เพียงแค่ไร้ความสามารถที่จะทำงานใดๆ
เพื่อพระองค์ได้เท่านั้น แต่ในทางตรงกันข้าม

พวกเขาจะกลายเป็นพวกที่รบกวนพระราชกิจของพระองค์และพวกที่ทำทลายพระองค์
การที่เชื่อในพระเจ้าแต่ไม่เชื่อฟังหรือไม่เคารพพระองค์ และกลับต่อต้านพระองค์เท่านั้น
เป็นความอภัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับผู้เชื่อ

หากผู้เชื่อทั้งหลายแคลงใจและไม่ระงับยับยั้งคำพูดและความประพฤติดังเช่นที่ผู้ที่ไม่เชื่อเป็นแล้ว ไซร์
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อเสียอีก พวกเขาถือปัสกาจนนานแท้

บรรดาผู้ที่ระบายถึงการพุดคุยที่เป็นพิษและมุ่งร้ายของตนภายในคริสตจักร ผู้ซึ่งแพร่ข่าวลือ

ยุแหย่ให้เกิดความไม่ลงรอยกัน และก่อการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่พี่น้องชายหญิง—

พวกเขาควรจะได้ถูกขับไล่ออกจากคริสตจักร ถึงกระนั้นก็ดี

เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคแห่งพระราชกิจของพระเจ้าที่ต่างกัน ผู้คนเหล่านี้จึงถูกหวงห้ามไว้

เพราะพวกเขาเผชิญกับการกำจัดที่แน่นอน ทุกคนที่ถูกชาตานทำให้เสื่อมทรามล้วนมีอุปนิสัยที่เสื่อมทราม

บางคนไม่มีสิ่งใดมากไปกว่าอุปนิสัยที่เสื่อมทราม ในขณะที่คนอื่นๆ แตกต่างออกไป นั่นคือ

ไม่ใช่แค่พวกเขามีอุปนิสัยที่เสื่อมทรามเท่านั้น แต่ธรรมชาติของพวกเขายังมุ่งร้ายอย่างที่สุดอีกด้วย

ไม่ใช่แค่คำพูดหรือการกระทำของพวกเขาเท่านั้นที่เปิดเผยอุปนิสัยเชิงชาตานอันเสื่อมทรามของพวกเขา

แต่ยิ่งไปกว่านั้น ผู้คนเหล่านี้เป็นชาตานมารร้ายที่แท้จริง

พฤติกรรมของพวกเขาขัดจังหวะและรบกวนพระราชกิจของพระเจ้า

มันทำให้การเข้าสู่ชีวิตของบรรดาพี่น้องชายหญิงเสื่อมถอยลง

และมันสร้างความเสียหายต่อชีวิตตามปกติของคริสตจักร ไม่ช้าก็เร็ว

หมาป่าในคราบแกะเหล่านี้ต้องถูกลบล้างไป ทำที่ที่ไม่ผ่อนปรน ทำที่แห่งการปฏิเสธ

ควรจะถูกนำมาใช้กับสมุนของชาตานเหล่านี้ นี่เท่านั้นคือการยืนในฝ่ายของพระเจ้า

และพวกที่ล้มเหลวในการทำเช่นนั้นกำลังเกลือกกลิ้งในโคลนตมกับชาตาน

ผู้คนที่เชื่อในพระเจ้าโดยจริงแท้จะมีพระองค์อยู่ในหัวใจของพวกเขาตลอดเวลา

และพวกเขาจะพกพาหัวใจที่เคารพพระเจ้า หัวใจที่รักพระเจ้า ไว้ภายในพวกเขาเสมอ

บรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าควรทำสิ่งต่างๆ อย่างสุขุมและรอบคอบ

และทุกอย่างที่พวกเขาทำควรสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าและสามารถทำให้สมดังพระทัยของพระองค์ได้ พวกเขาไม่ควรคืออื่น กระทำสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพอใจ ที่ไม่เหมาะสมกับมารยาทอย่างวิสุทธิชน

ผู้คนที่ต้องไม่ก่อความวุ่นวาย โบกธงของพระเจ้าไปทั่วทุกแห่งในขณะที่กรี๊ดกรายและน้อโงะไปทุกที่

นี่คือความประพฤตินิดที่เป็นกบฏมากที่สุด ครอบครัวยุคใหม่มีกฎของตนเอง

และชนชาติทั้งหลายก็มีกฎหมายของตน—และจะไม่มีมากกว่านั้นหรือในพระนิเวศของพระเจ้า? มาตรฐานต่างๆ จะไม่เข้มงวดยิ่งกว่าหรือ? จะไม่มีประกาศกฤษฎีกาบริหารมากยิ่งขึ้นกว่าหรือ?

ผู้คนมีอิสระที่จะทำสิ่งที่พวกเขาต้องการ

แต่ประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตามใจชอบได้

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ทนต่อการทำให้ชุ่นเนื่องจากมนุษย์

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งทำให้ผู้คนถึงแก่ความตาย ผู้คนไม่ได้รู้สิ่งนี้อยู่แล้วจริงๆ หรือ?

ทุกคริสตจักรมีผู้คนซึ่งก่อให้เกิดปัญหาแก่คริสตจักรหรือก่าวุ่นวายในพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขาล้วนเป็นชาตานุชาตผู้ซึ่งได้แทรกซึมเข้ามาในพระนิเวศของพระเจ้าโดยการแฝงตัว

ผู้คนเช่นนี้เก่งด้านการแสดง นั่นคือ พวกเขามาอยู่ต่อหน้าเราด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ทำพินอบพิเทา

ใช้ชีวิตเหมือนกับสุนัขที่เรื้อน และอุทิศ “ทั้งหมด” ของพวกเขาเพื่อให้สัมฤทธิ์วัตถุประสงค์ของตนเอง—

แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าบรรดาพี่น้องชายหญิง พวกเขาแสดงให้เห็นด้านที่น่าเกลียดของพวกเขา

เมื่อพวกเขาเห็นผู้คนที่ปฏิบัติความจริง พวกเขาจะโจมตีผู้คนเหล่านั้นและผลักดันพวกเขาให้พ้นทาง

เมื่อพวกเขาเห็นผู้คนที่น่าเกรงขามกว่าตนเอง พวกเขาจะเยินยอและประจบประแจงคนพวกนั้น

พวกเขาประพฤติตัวป่าเถื่อนในคริสตจักร สามารถพูดได้ว่า “อันธพาลประจำถิ่น” เช่นนั้น “คนขี้ประจบ”

เช่นนั้น มีอยู่ในคริสตจักรส่วนใหญ่ พวกเขาจะกระทำการอย่างชั่วร้ายด้วยกัน

ขยิบตาและส่งสัญญาณลับให้กันและกัน และพวกเขาไม่มีใครปฏิบัติความจริงเลย

ผู้ใดก็ตามที่มีพิษมากที่สุดได้เป็น “หัวหน้าปีศาจ” และผู้ใดก็ตามที่มีศักดิ์ศรีสูงที่สุดจะได้นำพวกเขา

ถือธงของพวกเขาให้สูงขึ้น ผู้คนเหล่านี้จะล่องลอยไปทั่วคริสตจักร เผยแพร่ความคิดด้านลบของพวกเขา

ระบายถึงความตาย กระทำอย่างที่เขาพอใจ พูดสิ่งที่เขาพอใจ และไม่มีใครสักคนกล้าหยุดพวกเขา

พวกเขาริ่รมอยู่กับการอุปนิสัยของชาตานุชาต ทนที่ที่พวกเขาก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้น

บรรยากาศแห่งความตายก็เข้ามายังคริสตจักร บรรดาผู้คนภายในคริสตจักรผู้ซึ่งปฏิบัติความจริงถูกละทิ้งไป

ไร้ความสามารถที่จะมอบทุกอย่างของพวกเขาได้

ในขณะที่บรรดาผู้ที่รับทวงคริสตจักรและเผยแพร่ความตายทำการอาละวาดอยู่ภายใน—และนอกจากนั้น

ผู้คนส่วนใหญ่ติดตามพวกเขา คริสตจักรเช่นนั้นถูกปกครองโดยชาตานุชาต ธรรมดาและเรียบง่าย

มีมารเป็นกษัตริย์ของพวกเขา หากสมาชิกของคริสตจักรไม่ลุกขึ้นและปฏิเสธหัวหน้าปีศาจ เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะพบกับความหายนะด้วยเช่นกันไม่ช้าก็เร็ว จากนั้นเป็นต้นไป ต้องมีการใช้มาตรการต่างๆ กับคริสตจักรเช่นนั้น หากบรรดาผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติความจริงเล็กๆ น้อยๆ แต่ไม่ได้พยายามเช่นนั้นแล้ว คริสตจักรนั้นจะถูกกลบฝังไป หากคริสตจักรหนึ่งไม่มีผู้ใดสักคนที่เต็มใจปฏิบัติความจริง และไม่มีผู้ใดสักคนที่สามารถยื่นหยัดเป็นพยานให้แก่พระเจ้าได้ เช่นนั้นแล้ว

คริสตจักรนั้นจะต้องถูกแยกไปอย่างบริบูรณ์ และการติดต่อกับคริสตจักรอื่นๆ ต้องถูกตัดขาด

“สิ่งนี้เรียกว่าการฝังความตาย” นี่คือนิยามถึงการจับไล่ชาตาน

หากคริสตจักรหนึ่งมีอันธพาลประจำถิ่นหลายคน และพวกเขาถูกติดตามโดย “แมลงวันเล็กๆ”

ที่ขาดพร่องการหยั่งรู้โดยสิ้นเชิง และหากสมาชิกของคริสตจักรนั้น แม้ว่าหลังจากได้เห็นความจริงแล้ว

ก็ยังคงไม่สามารถปฏิเสธการผูกมัดและการบงการของอันธพาลเหล่านี้ได้—เช่นนั้นแล้ว

คนโง่เหล่านั้นทั้งหมดจะถูกกำจัดไปในที่สุด แมลงวันเล็กๆ เหล่านี้อาจไม่ได้ทำอะไรที่น่ากลัว

แต่พวกเขาตบตะแลงเสียยิ่งกว่า ลิ่นไหลและหลบเลี่ยงเก่งเสียยิ่งกว่า และทุกคนเช่นนี้จะถูกกำจัดออกไป

จะต้องไม่หลงเหลือสักคนเดียว! พวกที่เป็นของชาตานก็จะถูกส่งกลับไปหาชาตาน

ขณะที่บรรดาผู้ที่เปี่ยมของพระเจ้ายิ่งจะไปค้นหาความจริงอย่างแน่นอน การนี้ถูกตัดสินโดยธรรมชาติของพวกเขา

พวกเขานั้นทั้งหมดที่ติดตามชาตานจงพินาศไปให้สิ้น! จะไม่มีการแสดงความสงสารต่อผู้คนเช่นนั้นเลย

บรรดาผู้ที่ค้นหาความจริงจงได้รับการจัดเตรียมให้

และขอให้พวกเขาได้รับความพึงพอใจในพระวาระของพระเจ้าจนสนใจของพวกเขา พระเจ้าทรงชอบธรรม

พระองค์จะไม่ทรงแสดงความลำเอียงต่อผู้ใด หากเจ้าคือมาร เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถปฏิบัติความจริงได้

หากเจ้าคือใครบางคนที่ค้นหาความจริง เช่นนั้นแล้ว ก็แน่นอนว่าเจ้าจะไม่ถูกชาตานจับเป็นเชลย

การนี้อยู่นอกเหนือความสงสัยทั้งปวง

ผู้คนที่ไม่ค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้ามักจะปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นคนคิดลบและเฉื่อยชาเหมือนตัวพวกเขาเองเสมอ

พวกที่ไม่ปฏิบัติความจริงอิจฉาบรรดาผู้ที่ปฏิบัติ

และมักจะพยายามที่จะหลอกลวงพวกที่สับสนปนเปและขาดพร่องการหยั่งรู้เสมอ

สิ่งทั้งหลายที่ผู้คนเหล่านี้ระบายออกมาสามารถเป็นสาเหตุให้เจ้าเสื่อมถอย ตกต่ำ พัฒนาไปสู่สภาวะผิดปกติ

และเต็มไปด้วยความมืดได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้เจ้ากลับกลายเป็นห่างเหินไปจากพระเจ้า

และให้เจ้าหวงแหนเนื้อหนังและปรนเปรอตัวตัวเอง

ผู้คนที่ไม่รักความจริงและที่มักจะสุกเอาเผากินต่อพระเจ้าอยู่เสมอ นั้นไม่มีความตระหนักรู้ในตนเอง

และอุปนิสัยของผู้คนเช่นนั้นล่อลวงผู้อื่นให้กระทำความบาปและเยาะเย้ยทำทนายพระเจ้า พวกเขาไม่ปฏิบัติความจริง

อีกทั้งพวกเขาไม่ยอมให้ผู้อื่นปฏิบัติความจริง พวกเขาหวงแหนบาปและไม่มีความรังเกียจตัวเองเลย

พวกเขาไม่รู้จักตัวเอง และพวกเขายึดผู้อื่นจากการรู้จักตัวเอง

พวกเขายังหยุดผู้อื่นจากการอยากได้ความจริงอีกด้วย

บรรดาผู้ที่พวกเขาหลอกลวงไม่สามารถมองเห็นความสว่างได้ พวกเขาตกอยู่ในความมืด ไม่รู้จักตัวเอง ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับความจริง และกลายเป็นเหินห่างจากพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ

พวกเขาไม่ปฏิบัติตามความจริงและพวกเขายังหยุดผู้อื่นจากการปฏิบัติตามความจริง

แล้วบางคนโง่เหล่านั้นทั้งหมดมาอยู่ต่อหน้าพวกเขา แทนที่จะกล่าวว่าพวกเขาเชื่อในพระเจ้า

น่าจะดีกว่าที่จะกล่าวว่าพวกเขาเชื่อในบรรพบุรุษของพวกเขา

หรือกล่าวว่าสิ่งที่พวกเขาเชื่อคือรูปเคารพในหัวใจของพวกเขา

มันคงจะดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้ที่อ้างว่าติดตามพระเจ้าในการที่จะเปิดตาของตนและมองให้ดีเพื่อให้เห็นว่าใครกันแน่ที่พวกเขาเชื่อ กล่าวคือ จริงแท้หรือที่เจ้าเชื่อในพระเจ้า หรือเชื่อในซาตาน?

หากเจ้ารู้ว่าสิ่งที่เจ้าเชื่อไม่ใช่พระเจ้า แต่เป็นรูปเคารพของเจ้าเองแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วมันคงจะดีที่สุดหากเจ้าไม่อ้างว่าเป็นผู้เชื่อคนหนึ่ง หากเจ้าไม่รู้จริงๆ ว่าใครที่เจ้าเชื่อแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วก็อีกเช่นเคย มันคงจะดีที่สุดหากเจ้าไม่ได้อ้างว่าเป็นผู้เชื่อ การพูดเช่นนั้นจะเป็นการดูหมิ่นศาสนา!

ไม่มีใครบีบบังคับให้เจ้าเชื่อในพระเจ้า จงอย่าพูดว่าพวกเจ้าเชื่อในเรา เราเลิกทนกับการพูดเช่นนั้นแล้ว

และไม่ปรารถนาที่จะได้ยินคำนั้นอีก

เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเชื่อคือรูปเคารพในหัวใจของพวกเขาและบรรดาอันตรายาลประจักษ์ในหมู่พวกเจ้า

พวกที่ส่ายหน้าของตนเมื่อได้ยินความจริง ผู้ที่ส่ายยิ้มเมื่อได้ยินการพูดถึงความตาย

ล้วนเป็นลูกหลานของซาตาน และพวกเขาคือบรรดาผู้ที่จะถูกกำจัดไป หลายคนในคริสตจักรไม่มีการหยั่งรู้

เมื่อมีบางสิ่งที่ลงดาเกิดขึ้น พวกเขาจะยืนอยู่ในฝ่ายของซาตานอย่างคาดไม่ถึง

พวกเขาดังขึ้นมีความขุ่นเคืองกับการถูกเรียกว่าสมุนของซาตาน แม้ว่าผู้คนอาจจะกล่าวว่าพวกเขาไม่มีการหยั่งรู้

พวกเขาก็มักจะยืนอยู่ในฝ่ายที่ปราศจากความจริง พวกเขาไม่เคยยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงในยามวิกฤติเลย

พวกเขาไม่เคยยืนหยัดและโต้แย้งเพื่อความจริงเลย พวกเขาขาดพร่องการหยั่งรู้อย่างจริงแท้หรือ?

เหตุใดพวกเขาจึงเลือกฝ่ายของซาตานอย่างคาดไม่ถึง?

เหตุใดพวกเขาจึงไม่เคยพูดสักคำหนึ่งที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผลเพื่อสนับสนุนความจริง?

สถานการณ์นี้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากความสับสนเพียงชั่วขณะของพวกเขาอย่างแท้จริงหรือ?

ยิ่งผู้คนมีการหยั่งรู้น้อยลงเท่าใด พวกเขาก็น่าจะมีศักยภาพยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงน้อยลงเท่านั้น

การนี้แสดงให้เห็นถึงอะไร? มันไม่ได้แสดงให้เห็นหรือว่ามีผู้ที่ปราศจากการหยั่งรู้นั้นรักความชั่ว?

มันไม่ได้แสดงให้เห็นหรือว่ามีพวกเขานั้นเป็นลูกหลานที่รักภักดีของซาตาน? เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

ที่พวกเขาสามารถยืนอยู่ในฝ่ายของซาตานและพูดภาษาของมันได้ตลอดเวลา?

ทุกถ้อยคำและการกระทำของพวกเขา การแสดงออกทางสีหน้าของพวกเขา

ล้วนเพียงพอในการพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่ใช่ผู้รักความจริงประเภทใดเลย ตรงกันข้าม

พวกเขาเป็นผู้คนที่เกลียดชังความจริง

การที่พวกเขาสามารถยืนอยู่ในฝ่ายของซาตานได้ก็เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ให้เห็นว่าซาตานนั้นรักมารตัวน้อยเหล่านี้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตของตนต่อสู้เพื่อประโยชน์ของซาตาน

ข้อเท็จจริงเหล่านี้ทั้งหมดยังไม่กระจ่างชัดอย่างท่วมท้นหรือ?

หากเจ้าคือบุคคลหนึ่งที่รักความจริงอย่างจริงแท้แล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วเหตุใดเจ้าจึงไม่สนใจบรรดาผู้ที่ปฏิบัติความจริง

และเหตุใดเจ้าจึงติดตามพวกที่ไม่ปฏิบัติความจริงทันทีที่พวกเขามองมาเพียงนิดเดียว?

นี่เป็นปัญหาประเภทใดกันแน่? เราไม่ใส่ใจว่าเจ้าจะมีการหยั่งรู้หรือไม่

เราไม่ใส่ใจว่าเจ้าได้เข้าไปในราคาแพงเท่าใด เราไม่ใส่ใจว่ากำลังบังคับของเจ้าจะยิ่งใหญ่สักเพียงไหน

และเราไม่ใส่ใจว่าเจ้าจะเป็นอัมพาตประจำถิ่นหรือว่าเป็นผู้นำที่ถ้อยจริง หากกำลังบังคับของเจ้ายิ่งใหญ่

นั่นก็เป็นเพียงด้วยความช่วยเหลือจากพลังของซาตาน หากศักดิ์ศรีของเจ้าสูงส่ง

เช่นนั้นแล้วนั่นก็เป็นเพียงเพราะว่ามีผู้ที่ไม่ปฏิบัติความจริงอยู่รอบตัวเจ้ามากเกินไป

หากเจ้ายังไม่ถูกขับไล่ออกไป เช่นนั้นแล้วนั่นก็เป็นเพราะว่า ณ ตอนนี้อย่างไรก็ตามยังไม่ใช้เวลาสำหรับงานแห่งการขับไล่

แต่ทว่า นี่เป็นเวลาแห่งงานของการกำจัด ไม่มีความรีบร้อนที่จะขับไล่เจ้าในตอนนี้อย่างไรก็ตาม

เราเพียงแค่กำลังรอคอยวันที่เราจะลงโทษเจ้าหลังจากที่เจ้าได้ถูกกำจัดไปแล้ว

ผู้ใดก็ตามที่ไม่ปฏิบัติความจริงจะถูกกำจัดไป!

ผู้คนที่เชื่อในพระเจ้าอย่างจริงแท้คือบรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะนำพระวาทะของพระเจ้ามาปฏิบัติและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามความจริง

ผู้คนที่สามารถตั้งมั่นอย่างแท้จริงในคำพยานของตนต่อพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะนำพระวาทะของพระองค์มาปฏิบัติและสามารถยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงได้อย่างจริงแท้อีกด้วย

ผู้คนที่อาศัยเล่ห์เหลี่ยมและความไม่เป็นธรรมล้วนขาดพร่องความจริง

และพวกเขาล้วนนำความอับยศอดสูมาสู่พระเจ้า

พวกที่ก่อให้เกิดการโต้เถียงกันในคริสตจักรคือสมุนของซาตาน พวกเขาคือร่างจำแลงของซาตาน

ผู้คนเช่นนี้มั่งร้ายอย่างมาก

พวกที่ไม่มีการหยั่งรู้และไม่สามารถยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงได้ล้วนเก็บซ่อนเจตนาชั่วร้ายเอาไว้และทำให้ความจริงมัวหมอง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังเป็นตัวแทนขานแท้ของซาตาน พวกเขายืนนอกเหนือการไถ่

และจะต้องถูกกำจัดไปตามธรรมชาติ พระวาทะของพระเจ้าไม่ยอมให้พวกที่ไม่ปฏิบัติความจริงหลงเหลืออยู่

อีกทั้งไม่ยอมให้หลงเหลือผู้ที่จงใจหรือทำลายคริสตจักรอยู่เลย อย่างไรก็ตาม

ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่จะทำงานแห่งการขับไล่ ผู้คนเช่นนั้นจะเพียงแค่ถูกเปิดโปงและถูกกำจัดไปในที่สุด
งานที่ไร้ประโยชน์จะไม่ถูกนำมาใช้กับผู้คนเหล่านี้อีกแล้ว
พวกที่เป็นของชาตानไม่สามารถยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงได้
แต่ทว่าบรรดาผู้ที่แสวงหาความจริงสามารถทำได้
พวกที่ไม่ปฏิบัติความจริงไม่คู่ควรกับการได้ยินเรื่องหนทางแห่งความจริง
และไม่คู่ควรกับการเป็นพยานต่อความจริง ความจริงนั้นไม่ใช่สำหรับหูของพวกเขาย่างแน่นอน แต่ทว่า
มันมุ่งตรงไปที่บรรดาผู้ปฏิบัติความจริง ก่อนที่วาระสุดท้ายของทุกคนจะถูกเปิดเผยนั้น
พวกที่รับทวงคริสต์จักรและขัดจังหวะพระราชกิจของพระเจ้าจะถูกทิ้งไว้ก่อนในตอนนั้น
เพื่อจะถูกจัดการในภายหลัง เมื่อพระราชกิจนั้นครบบริบูรณ์ ผู้คนเหล่านี้แต่ละคนจะถูกเปิดโปง แล้วจากนั้น
พวกเขาจะถูกกำจัดไป สำหรับเวลานี้ ในขณะที่ความจริงกำลังถูกจัดเตรียมไว้ให้นั้น พวกเขาจะถูกเมินเฉย
เมื่อความจริงทั้งปวงถูกเปิดเผยต่อมนุษย์ ผู้คนเหล่านั้นควรถูกกำจัดไป
นั่นจะเป็นเวลาที่ผู้คนทั้งหมดจะถูกแบ่งขึ้นไปตามประเภทของพวกเขา เล็กกลเล็กๆ น้อยๆ
ของบรรดาผู้ที่ไม่มีการหยั่งรู้จะนำพวกเขาไปสู่ความย่อยยับในมือของคนชั่ว
พวกเขาจะถูกปล่อยออกไปโดยคนชั่วเหล่านั้น ไม่มีวันจะคืนกลับมา
และการบำบัดเช่นนี้คือสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับ เพราะพวกเขาไม่รักความจริง
เพราะพวกเขาไม่สามารถยืนอยู่ในฝ่ายของความจริงได้
เพราะพวกเขาติดตามผู้คนที่ชั่วร้ายและยืนอยู่ในฝ่ายเดียวกับผู้คนที่ชั่วร้าย
และเพราะพวกเขาสมรู้ร่วมคิดกับผู้คนที่ชั่วร้ายและเยาะเย้ยทำร้ายพระเจ้า
พวกเขารู้ตัวอย่างยิ่งว่าสิ่งที่ผู้คนที่ชั่วร้ายเหล่านั้นแผ่ออกมาคือความชั่ว ถึงกระนั้น
พวกเขาก็ยังทำหัวใจให้แข็งกระด้างและหันหลังให้กับความจริงเพื่อติดตามพวกเขา
ผู้คนเหล่านี้ผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติความจริงแต่ปฏิบัติสิ่งทั้งหลายที่ทำลายล้างและน่ารังเกียจไม่ได้กำลังกระทำความชั่วกับ
ทุกคนหรือ? ถึงแม้ว่าท่ามกลางพวกเขาจะมีบรรดาผู้ที่แต่งลักษณะของตนเองเสมือนเป็นกษัตริย์
และคนอื่นๆ ที่ติดตามพวกเขา
ธรรมชาติที่เยาะเย้ยทำร้ายพระเจ้าของพวกเขาไม่ได้เป็นแบบเดียวกันทั้งหมดหรือ?
พวกเขามีข้อแก้ตัวอะไรได้บ้างที่อ้างว่าพระเจ้าไม่ทรงช่วยพวกเขาให้รอด?
พวกเขามีข้อแก้ตัวอะไรได้บ้างที่อ้างว่าพระเจ้าไม่ทรงชอบธรรม?
มิใช่ความชั่วของพวกเขาสองหรือที่กำลังทำลายพวกเขา?
มิใช่ความเป็นกบฏของพวกเขาสองหรือที่กำลังลากพวกเขาลงไปในนรก? ผู้คนที่ปฏิบัติความจริงนั้น
ในที่สุดจะได้รับการช่วยให้รอดและถูกทำให้มีความเพียบพร้อมเนื่องจากความจริง

บรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติความจริงนั้น ในที่สุดจะนำการทำลายล้างมาสู่ตัวพวกเขาเองเนื่องจากความจริง
เหล่านี้คือบททดสอบที่รอคอยบรรดาผู้ที่ปฏิบัติความจริงและพวกที่ไม่ได้ปฏิบัติความจริงอยู่
เราขอแนะนำพวกที่ไม่ได้กำลังวางแผนที่จะปฏิบัติความจริงให้ออกไปจากคริสตจักรโดยเร็วที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยง
การทำบาปมากยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อเวลานั้นมาถึง มันก็จะสายเกินไปสำหรับการสำนึกเสียใจ
โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่ก่อการแบ่งพรรคแบ่งพวกและสร้างความแตกแยก
และอันธพาลประจำถิ่นเหล่านั้นที่อยู่ภายในคริสตจักรต้องออกไปให้เร็วยิ่งกว่านั้น ผู้คนเช่นนั้น
ผู้ซึ่งมีลักษณะของหมาป่าชั่วร้าย ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
คงจะดีกว่าหากพวกเขาออกไปจากคริสตจักรทันทีที่มีโอกาส
จงอย่ามารบกวนชีวิตปกติของบรรดาพี่น้องชายหญิงอีกเลย
และด้วยการนั้นจึงเป็นการหลีกเลี่ยงการลงโทษของพระเจ้า
พวกเจ้าผู้ที่เห็นด้วยกับพวกเขาคงได้ประโยชน์จากการใช้โอกาสนี้เพื่อทบทวนตัวเอง
พวกเจ้าจะออกไปจากคริสตจักรพร้อมกับคนชั่ว หรือว่าจะยังอยู่และติดตามอย่างเชื่อฟังกันแน่?
พวกเจ้าต้องพิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ เราให้โอกาสนี้แก่พวกเจ้าอีกครั้งเพื่อเลือก
และเรารอคอยคำตอบของพวกเจ้าอยู่

เจ้าคือใครบางคนที่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกหรือไม่?

เมื่อเจ้าได้ทิ้งอุปนิสัยอันหลงผิดของเจ้าและสัมฤทธิ์การดำรงชีพจากสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติแล้วเท่านั้น เจ้าถึงจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

แม้ว่าเจ้าจะไร้ความสามารถที่จะกล่าวคำเผยพระวจนะหรือพูดเกี่ยวกับความล้าลึกใดๆ ก็ตาม

เจ้าก็จะกำลังดำรงชีพตามและเปิดเผยภาพลักษณ์ของมนุษย์ พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์

แต่แล้วมนุษย์ก็ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม จนผู้คนกลายเป็น “คนตาย” ดังนั้น หลังจากที่เจ้าได้เปลี่ยนไป

เจ้าก็จะไม่เป็นเช่น “คนตาย” เหล่านี้อีกต่อไป

เป็นพระวจนะของพระเจ้านั่นเองที่ช่วยให้จิตวิญญาณของผู้คนฟื้นคืนขึ้นมาและทำให้พวกเขาได้เกิดใหม่

และเมื่อจิตวิญญาณของผู้คนเกิดใหม่ เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ย่อมจะได้กลับมีชีวิตขึ้นอีก เมื่อเราพูดถึง “คนตาย”

เรากำลังอ้างถึงบรรดาชาวศพที่ไร้วิญญาณ อ้างถึงผู้คนที่จิตวิญญาณของพวกเขาได้ตายไปแล้วภายในตัวพวกเขา

เมื่อประกายแห่งชีวิตถูกจุดขึ้นในจิตวิญญาณของผู้คน ผู้คนก็ย่อมกลับมีชีวิตขึ้นอีก

เหล่าวิสุทธิชนที่เคยถูกกล่าวถึงก่อนหน้านั้นอ้างอิงถึงผู้คนที่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีก

คือบรรดาผู้ที่ได้อยู่ใต้อิทธิพลของซาตานแต่มีชัยเหนือซาตาน

ประชากรที่ได้รับเลือกสรรแห่งประเทศจีนได้สู้ทนต่อการข่มเหงและเล่ห์เหลี่ยมที่โหดร้ายและไรมนุษยธรรมของพญานาคใหญ่สีแดง ซึ่งได้ทิ้งให้พวกเขาบาดเจ็บทางใจและปราศจากความกล้าแม้แต่น้อยที่จะมีชีวิตอยู่ ดังนั้น การฟื้นคืนของจิตวิญญาณของพวกเขาต้องเริ่มต้นด้วยเนื้อแท้ของพวกเขา:

จิตวิญญาณของพวกเขาต้องถูกปลุกในเนื้อแท้ของพวกเขาทีละเล็กทีละน้อย

เมื่อวันหนึ่งพวกเขากลับมีชีวิตขึ้นอีก จะไม่มีสิ่งขัดขวางอีกต่อไป และทุกสิ่งจะดำเนินไปอย่างราบรื่น

ในปัจจุบันการนี้ยังคงไม่สามารถสัมฤทธิ์ได้ ผู้คนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตในหนทางที่ก่อให้เกิดกระแสพระเมตตา

พวกเขาถูกปกคลุมด้วยรัศมีแห่งความตาย และพวกเขายังขาดแคลนอยู่อีกมาก

คำพูดของผู้คนบางคนลำเลียงความตายมา การกระทำของพวกเขาลำเลียงความตายมา

และเกือบทุกสิ่งที่พวกเขานำมาในหนทางที่พวกเขาใช้ชีวิตประกอบด้วยความตาย

หากวันนี้ผู้คนเป็นคำพยานต่อพระเจ้าในที่สาธารณะแล้ว พวกเขาก็ย่อมจะล้มเหลวในงานนี้

เพราะพวกเขายังไม่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกโดยบริบูรณ์ และมีคนตายมากเกินไปในหมู่พวกเขา

วันนี้ผู้คนบางคนถามว่าทำไมพระเจ้าไม่ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์บางอย่างเพื่อให้พระองค์ทรงสามารถกระจายพระราชกิจของพระองค์ได้อย่างรวดเร็วท่ามกลางคนต่างชาติ

คนตายไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้ นั่นเป็นบางสิ่งที่คุณเป็นเท่านั้นสามารถทำได้

และแม้กระนั้นผู้คนส่วนใหญ่ในวันนี้เป็น “คนตาย” มีผู้คนมากเกินไปมีชีวิตภายใต้การปกคลุมของความตาย

ภายใต้อิทธิพลของซาตาน และไม่สามารถได้รับชัยชนะได้ เมื่อเป็นเช่นนี้

พวกเขาจะสามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาจะสามารถเผยแพร่วะราชกิจแห่งข่าวประเสริฐได้อย่างไร?

บรรดาผู้ที่มิมีชีวิตภายใต้อิทธิพลของความมืดทั้งหมดคือผู้ที่มีชีวิตท่ามกลางความตาย ผู้ที่ถูกครอบงำโดยซาตาน เมื่อไม่ได้รับการช่วยให้รอดจากพระเจ้าและถูกพิพากษาและติสอนโดยพระเจ้า

ผู้คนก็ไร้ความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงจากอิทธิพลของความตายได้ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นคนเป็นได้

“คนตาย” เหล่านี้ไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้า และอีกทั้งพระเจ้ายิ่งไม่ทรงสามารถใช้งานพวกเขา

นับประสาอะไรกับการเข้าสู่ราชอาณาจักร พระเจ้าทรงต้องประสงค์คำพยานของคนเป็น ไม่ใช่ของคนตาย

และพระองค์ทรงขอให้คนเป็น ไม่ใช่คนตาย ทำงานให้พระองค์ “คนตาย” คือพวกที่ต่อต้านและกบฏต่อพระเจ้า

พวกเขาเป็นพวกที่ด้านชาในจิตวิญญาณและไม่เข้าใจพระวาระของพระเจ้า

พวกเขาคือผู้ที่ไม่ได้นำความจริงมาปฏิบัติและไม่มีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าแม้แต่น้อย

และพวกเขาคือผู้ที่มีชีวิตภายใต้แดนครอบครองของซาตานและถูกซาตานหาประโยชน์จากพวกเขา

คนตายล้มเหลวด้วยการยืนหยัดต่อต้านความจริง ด้วยการกบฏต่อพระเจ้า และด้วยการทำตัวต่ำช้า

น่าเหยียดหยาม มุ่งร้าย โหดร้าย เล่ห์ลวง และเจ้าเล่ห์ แม้ว่าผู้คนเช่นนี้จะกินและดื่มพระวาระของพระเจ้า

แต่พวกเขาก็ไร้ความสามารถที่จะดำรงชีพตามพระวาระของพระเจ้าได้ แม้ว่าพวกเขาจะมีชีวิต

แต่พวกเขาก็เป็นเพียงซากศพที่เดินได้ หายใจได้

คนตายนั้นไม่สามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะทำให้พระเจ้าสมดังพระทัยได้ และยังไม่เชื่อฟังพระองค์อย่างสิ้นเชิง

พวกเขาเพียงแต่สามารถหลอกลวงพระองค์ หมิ่นประมาทพระองค์และทรยศพระองค์เท่านั้น

และทั้งหมดที่พวกเขานำออกมาโดยวิธีที่พวกเขาใช้ชีวิตเปิดเผยธรรมชาติของซาตาน

หากผู้คนปรารถนาที่จะกลายเป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นคำพยานต่อพระเจ้า และได้รับการรับรองจากพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาต้องยอมรับความรอดของพระเจ้า

พวกเขาต้องนบนอบด้วยความปรารถนาดีต่อการพิพากษาและการติสอนของพระองค์และต้องยอมรับด้วยความ

ปรารถนาดีต่อการตัดแต่งของพระเจ้าและการจัดการโดยพระองค์

เมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถนำความจริงทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์มาปฏิบัติได้

และเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะได้รับความรอดของพระเจ้าและกลายเป็นสิ่งมีชีวิตอย่างแท้จริง

คนเป็นได้รับการทรงช่วยให้รอดโดยพระเจ้า พวกเขาถูกพิพากษาและติสอนโดยพระเจ้า

พวกเขาเต็มใจอุทิศตนและยินดีวางชีวิตของพวกเขาลงเพื่อพระเจ้า

และพวกเขาย่อมจะยินดีอุทิศชีวิตทั้งหมดของพวกเขาให้กับพระเจ้า

จนเมื่อคนเป็นเป็นคำพยานต่อพระเจ้าแล้วเท่านั้น ซาตานจึงสามารถถูกทำให้อับอายได้

มีเพียงคนเป็นเท่านั้นที่สามารถเผยแพร่วะราชกิจข่าวประเสริฐของพระเจ้า

มีเพียงคนเป็นเท่านั้นที่สมควรจะรับพระทัยของพระเจ้า และมีเพียงคนเป็นเท่านั้นที่เป็นผู้คนจริงๆ
เดิมทีนั้นมนุษย์ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างนั้นมีชีวิต แต่เนื่องจากถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
มนุษย์จึงมีชีวิตท่ามกลางความตายและมีชีวิตภายใต้อิทธิพลของซาตาน และดังนั้น
ด้วยวิธีนี้เองผู้คนจึงได้กลายเป็นคนตายไร้จิตวิญญาณ พวกเขาได้กลายเป็นศัตรูผู้ต่อต้านพระเจ้า
พวกเขาได้กลายเป็นเครื่องมือของซาตาน และพวกเขาได้กลายเป็นเชลยของซาตาน
พวกคนเป็นทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงสร้างได้กลายเป็นคนตาย
และดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงสูญเสียคำพยานของพระองค์
และพระองค์ได้ทรงสูญเสียมวลมนุษย์ที่พระองค์ได้ทรงสร้างและซึ่งเป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่มีลมหายใจของพระ
องค์
หากพระเจ้าทรงหมายจะเอาคำพยานของพระองค์กลับคืนและเอาพวกที่พระองค์ทรงทำขึ้นด้วยพระหัตถ์ของพระ
องค์เอง แต่ถูกซาตานจับเป็นเชลยกลับคืน
เช่นนั้นแล้วพระองค์ทรงต้องคืนชีพพวกเขาเพื่อให้พวกเขากลายเป็นสิ่งมีชีวิต
และพระองค์ทรงต้องเรียกพวกเขากลับคืนเพื่อให้พวกเขามีชีวิตในความสว่างของพระองค์
คนตายคือพวกที่ไม่มีจิตวิญญาณ พวกที่ด้านชาอย่างที่สุดและพวกที่ต่อต้านพระเจ้า
แรกที่สุดพวกเขาเป็นพวกที่ไม่รู้จักพระเจ้า ผู้คนเหล่านี้ไม่มีเจตนาแม้แต่แต่น้อยที่จะเชื่อฟังพระเจ้า
พวกเขาเพียงแต่กบฏต่อพระองค์และต่อต้านพระองค์เท่านั้น และไม่มีความรักภักดีแม้แต่แต่น้อย
คนเป็นคือพวกที่มีจิตวิญญาณได้เกิดใหม่แล้ว พวกที่รู้จักเชื่อฟังพระเจ้า และพวกที่ภักดีต่อพระเจ้า
พวกเขากลับมาด้วยความจริง และด้วยคำพยาน
และผู้คนเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้าในพระนิเวศของพระองค์
พระเจ้าทรงช่วยชีวิตพวกผู้ที่สามารถกลับมีชีวิตขึ้นอีก ผู้ที่สามารถเห็นความรอดของพระเจ้า
ผู้ที่สามารถจงรักภักดีต่อพระเจ้าและผู้ที่ได้ใจแสวงหาพระเจ้า
พระองค์ทรงช่วยชีวิตพวกที่เชื่อในการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าและในการทรงปรากฏของพระองค์ให้รอด
คนบางคนสามารถกลับมีชีวิตขึ้นอีกและบางคนก็ไม่สามารถ
นี่ขึ้นอยู่กับว่าธรรมชาติของพวกเขาสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือไม่
ผู้คนมากมายได้ยื่นพระวอนะของพระเจ้าจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้สนใจน้ำพระทัยของพระเจ้า
และยังคงไม่สามารถนำพระวอนะมาปฏิบัติได้ ผู้คนเช่นนี้ไม่สามารถดำรงชีพตามความจริงใดๆ
และยังจงใจแทรกแซงพระราชกิจของพระเจ้าอีกด้วย พวกเขาไม่สามารถทำงานใดๆ เพื่อพระเจ้าได้
พวกเขาไม่สามารถอุทิศสิ่งใดๆ ให้พระองค์ได้
และพวกเขายังแอบใช้เงินของคริสตจักรและแอบกินฟรีเมื่ออยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า

ผู้คนเหล่านี้ตายแล้วและพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยให้รอด
พระเจ้าทรงช่วยชีวิตทุกคนที่อยู่ท่ามกลางพระราชกิจของพระองค์ให้รอด
แต่มีคนส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถรับความรอดของพระองค์ได้
มีเพียงคนจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่สามารถได้รับความรอดของพระองค์
นี่เป็นเพราะคนส่วนใหญ่ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างถล่มทลายไปและได้กลายเป็นตายสนิทแล้ว
และพวกเขาก็เกินกว่าความรอดจะช่วยได้ พวกเขาถูกขนาบหาประโยชน์จากพวกเขาอย่างเต็มที่
และพวกเขามุ่งร้ายเกินไปในธรรมชาติของพวกเขา
คนส่วนน้อยพวกนั้นรู้ความสามารถที่จะเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างเต็มที่อีกด้วย
พวกเขาไม่ใช่พวกที่ได้สละชีวิตต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่มาตั้งแต่ต้น
หรือผู้ที่ได้มีความรักสุดหัวใจต่อพระเจ้าตั้งแต่ต้น แต่ในทางตรงกันข้าม
พวกเขาได้กลายเป็นเชื่อฟังพระเจ้าเพราะพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของพระองค์
พวกเขาเห็นพระเจ้าเพราะความรักสูงสุดของพระองค์
มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขาเพราะพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า
และพวกเขาได้มารู้จักพระเจ้าเพราะพระราชกิจของพระองค์
พระราชกิจของพระองค์ซึ่งทั้งสัมพันธ์กับชีวิตจริงและเป็นปกติ เมื่อปราศจากพระราชกิจของพระเจ้า
ไม่สำคัญว่าผู้คนเหล่านี้จะดีเพียงใด พวกเขาที่จะยังคงเป็นของซาตาน พวกเขาที่จะยังคงเป็นของความตาย
และพวกเขาก็จะยังคงตายแล้ว
ข้อเท็จจริงที่ว่าวันนี้ผู้คนเหล่านี้สามารถได้รับความรอดของพระเจ้าได้ก็เป็นเพียงเพราะพวกเขาเต็มใจร่วมมือกับ
พระเจ้าเท่านั้นเอง

เพราะความจงรักภักดีของพวกเขาต่อพระเจ้า
คนเป็นจะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าและมีชีวิตท่ามกลางพระสัญญาของพระองค์
และเพราะพวกเขาต่อต้านพระเจ้า
คนตายจะถูกรังเกียจและละทิ้งโดยพระเจ้าและมีชีวิตท่ามกลางการลงโทษและการสาปแช่งของพระองค์
นั่นคือพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยมนุษย์ผู้ใด
เพราะการแสวงหาของพวกเขาเอง ผู้คนจึงได้รับการรับรองจากพระเจ้าและมีชีวิตในความสว่าง
เพราะกลอุบายเจ้าเล่ห์ของพวกเขา ผู้คนจึงถูกสาปแช่งโดยพระเจ้าและดิ่งลงสู่การลงโทษ
เพราะการชั่วช้าของพวกเขา ผู้คนจึงถูกพระเจ้าทรงลงโทษ
และเพราะการโหยหาและความจงรักภักดีของพวกเขา ผู้คนจึงได้รับพระพรจากพระเจ้า พระเจ้าทรงชอบธรรม
นั่นคือ พระองค์ทรงอวยพรคนเป็น และทรงสาปแช่งคนตาย

เพื่อที่พวกเขาจะอยู่ท่ามกลางความตายเสมอและจะไม่มีวันมีชีวิตในความสว่างของพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงนำคนเป็นเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์และเข้าสู่พระพรของพระองค์

ให้ได้อยู่กับพระองค์ไปตลอดกาล แต่สำหรับคนตาย

พระองค์จะทรงทรมานพวกเขาและส่งพวกเขาไปสู่ความตายชั่วนิรันดร์

พวกเขาคือวัตถุประสงค์แห่งการทำลายล้างของพระองค์และจะเป็นของซาตานเสมอ

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติต่อผู้ใดอย่างไม่ยุติธรรม

บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริงจะยังคงอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าอย่างแน่นอน

และทุกคนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและเข้ากันไม่ได้กับพระองค์จะมีชีวิตท่ามกลางการลงโทษของพระองค์อย่างแน่น

อน บางทีเจ้าอาจไม่แน่ใจเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง—แต่สักวันหนึ่ง

เนื้อหนังของพระเจ้าจะไม่ทรงจัดการเตรียมการจุذبของมนุษย์โดยตรง

แต่พระวิญญาณของพระองค์จะจัดการเตรียมการบั้นปลายของมนุษย์แทน และ ณ เวลานั้น

ผู้คนจะรู้ว่าเนื้อหนังของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์คือหนึ่งเดียวกัน

ว่าเนื้อหนังของพระองค์ไม่สามารถกระทำความผิดพลาดได้

และว่าพระวิญญาณของพระองค์ยังไม่สามารถกระทำความผิดพลาดได้มากกว่า ในท้ายที่สุดแล้ว

พระองค์จะทรงนำบรรดาผู้ที่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์อย่างแน่นอน

ไม่มากกว่าหรือน้อยกว่านั้น ในส่วนของคนตายที่ไม่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีก

พวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในถ้ำของซาตาน

ผู้คนทั้งหมดที่ไม่รู้จักพระเจ้าคือผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า

เพื่อจับความเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า ผลที่พระราชกิจของพระองค์ทรงสัมฤทธิ์ในมนุษย์ และสิ่งซึ่งเป็นน้ำพระทัยอันแท้จริงของพระองค์ที่ทรงมีให้สำหรับมนุษย์ กล่าวคือ นี่คือสิ่งที่ทุกคนซึ่งติดตามพระเจ้าควรบรรลุไปถึง

ทุกวันนี้ความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าเป็นเพียงสิ่งที่ผู้คนทั้งหมดกำลังขาด

กิจการทั้งหลายที่พระเจ้าทรงพระราชกิจต่อผู้คน พระราชกิจทั้งสิ้นทั้งหมดของพระเจ้า และน้ำพระทัยอันแท้จริงซึ่งพระองค์ทรงมีให้กับมนุษย์นับตั้งแต่การสร้างโลกถึงกาลปัจจุบัน—

เหล่านี้คือสิ่งที่มนุษย์ทั้งไม่รู้และไม่เข้าใจ ความไม่เพียงพอนี้ไม่เพียงแต่จะพบได้ทั่วไปทั้งโลกศาสนา แต่ยังพบได้ในบรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เชื่อในพระเจ้าเช่นกัน เมื่อถึงวันนั้นที่เรามองเห็นพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อเจ้าซึ่งคุณค่าในพระปรีชาญาณของพระองค์จริงๆ

เมื่อเรามองเห็นกิจการทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจไปแล้ว

เมื่อเจ้าระลึกได้ในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นและทรงมี—เมื่อเจ้าได้มองเห็นพระทัยกว้างขวาง พระปรีชาญาณ การอัศจรรย์ และทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงพระราชกิจต่อผู้คน—

ถึงตอนนั้นเจ้าก็จะได้สัมฤทธิ์ความสำเร็จในความเชื่อที่เจ้ามีในพระเจ้า

เมื่อมีการกล่าวว่าพระเจ้าทรงโอบอ้อมทั้งหมดและทรงพระทัยกว้างทั้งหมด

ในหนทางไหนกันแน่หรือที่พระองค์ทรงโอบอ้อมทั้งหมด

และในหนทางไหนกันแน่หรือที่พระองค์ทรงพระทัยกว้างทั้งหมด? หากเจ้าไม่เข้าใจการนี้

เช่นนั้นแล้วก็ไม่สามารถถือได้ว่าเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เหตุใดหรือเราจึงกล่าวว่าพวกที่อยู่ในโลกศาสนาไม่ใช่ผู้เชื่อในพระเจ้า

แต่เป็นผู้ที่ทำความชั่วประเภทเดียวกับมาร? เมื่อเรากล่าวว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ทำความชั่ว

นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าและไม่สามารถมองเห็นพระปรีชาญาณของพระองค์

พระเจ้าไม่เคยทรงเปิดเผยพระราชกิจของพระองค์ต่อพวกเขา พวกเขาตาบอด

พวกเขาไม่สามารถมองเห็นกิจการทั้งหลายของพระเจ้า พวกเขาได้ถูกพระเจ้าทอดทิ้งแล้ว

และพวกเขขาดการเอาพระทัยใส่และการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง

คงไม่ต้องพูดถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกที่ปราศจากพระราชกิจของพระเจ้าต่างเป็นผู้ที่ทำความชั่วและเป็นผู้ต่อต้านพระเจ้าทั้งสิ้น

การต่อต้านพระเจ้าที่เรากล่าวถึงนั้น อ้างถึงพวกที่ไม่รู้จักพระเจ้า

พวกที่ยอมรับพระเจ้าแค่ลมปากแต่ไม่ได้รู้จักพระองค์ พวกที่ติดตามพระเจ้าแต่ไม่เชื่อฟังพระองค์

และพวกที่เสเพลเฮฮาในพระคุณของพระเจ้าแต่ไม่สามารถยืนหยัดเป็นพยานต่อพระองค์ได้

ครั้นปราศจากความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า
หรือความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำในมนุษย์
เขาก็ไม่สามารถปฏิบัติโดยสอดคล้องไปกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
อีกทั้งเขาไม่สามารถยื่นหยัดเป็นพยานต่อพระองค์ได้ เหตุผลที่มนุษย์ต่อต้านพระเจ้านั้น
ในแง่หนึ่งมาจากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเขา
และในอีกแง่หนึ่งมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เกี่ยวกับพระเจ้าและความขาดพร่องความเข้าใจหลักการที่พระเจ้า
ทรงใช้ในการทรงพระราชกิจและน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีให้กับมนุษย์ สองแง่มุมนี้เมื่อรวมกันแล้ว
ก่อให้เกิดเป็นประวัติการต่อต้านพระเจ้าของมนุษย์
บรรดาผู้เชื่อซึ่งมาใหม่ต่อต้านพระเจ้าย่อมเพราะการต่อต้านเช่นนั้นมืออยู่ในธรรมชาติของพวกเขา
ในขณะที่การต่อต้านพระเจ้าของบรรดาผู้ที่อยู่ในความเชื่อมาหลายปีเป็นผลลัพธ์มาจากความไม่รู้เท่าถึงการณ์เกี่
ยวกับพระองค์ เพิ่มเติมเข้าไปกับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเขา ในกาลก่อนที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
การวัดว่ามนุษย์ต่อต้านพระเจ้าหรือไม่นั้นมีพื้นฐานจากการที่เขารักษาพระราชกฤษฎีกาที่พระเจ้าในสวรรค์ทรง
กำหนดไว้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ในยุคพระธรรมบัญญัติ
ผู้ใดก็ตามที่ไม่รักษารธรรมบัญญัติของพระยาเวห์ถือว่าเป็นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า
ผู้ใดก็ตามที่ขโมยของถวายต่อพระยาเวห์ หรือผู้ใดก็ตามที่คัดค้านผู้ซึ่งพระยาเวห์ทรงโปรดปราน
ถือว่าเป็นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า และจะถูกหินขว้างจนตาย ผู้ใดก็ตามไม่เคารพบิดาและมารดาของเขา
และผู้ใดก็ตามที่โจมตีหรือสาปแช่งผู้อื่น ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่รักษารธรรมบัญญัติ
และทุกคนที่ไม่รักษารธรรมบัญญัติของพระยาเวห์ถือว่าต่อต้านพระองค์
ในยุคพระคุณนั้นหาได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว เมื่อนั้นผู้ใดก็ตามที่ต่อต้านพระเยซูถือเป็นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า
และผู้ใดก็ตามที่ไม่เชื่อฟังพระวจนะที่พระเยซูทรงเปล่งถือว่าเป็นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า ในเวลานี้
การต่อต้านพระเจ้ายกลายเป็นได้รับคำนิยามไปในวิถีทางที่ทั้งเที่ยงตรงมากขึ้นและสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้น
ในกาลที่พระเจ้ายังไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
การวัดว่ามนุษย์ต่อต้านพระเจ้าหรือไม่นั้นมีพื้นฐานจากการที่มนุษย์น้อมสการและชื่นชมบูชาพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรา
กฏแก่ตาบนสวรรค์หรือไม่ การต่อต้านพระเจ้าซึ่งมีการให้คำนิยามในเวลานั้น
ไม่เป็นไปในวิถีทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากนัก เพราะมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นพระเจ้า
อีกทั้งเขาไม่รู้ว่าพระฉายาของพระเจ้าเป็นอย่างไร หรือพระองค์ทรงพระราชกิจและตรัสอย่างไร
มนุษย์ไม่มีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าเลยไม่ว่าอะไรก็ตาม
และเขาเชื่อในพระเจ้าอย่างคลุมเครือเพราะพระเจ้ายังไม่เคยปรากฏต่อมนุษย์ ดังนั้น
ไม่สำคัญว่ามนุษย์ได้เชื่อในพระเจ้าในจินตนาการของเขาอย่างไรก็ตาม

พระเจ้าก็ได้ทรงกล่าวโทษมนุษย์หรือทรงเรียกร้องจากเขามากเกินไปนัก
เพราะมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นพระเจ้าได้โดยสิ้นเชิง
ครั้นพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และเสด็จมาทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์
ทุกคนมองเห็นพระองค์และได้สดับรับฟังพระวจนะของพระองค์
และทั้งหมดมองเห็นกิจการที่พระเจ้าทรงพระราชกิจจากภายในพระวรกายมนุษย์ของพระองค์ ณ ขณะนั้นเอง
มโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ทุกคนจึงปลาศนาการไป สำหรับผู้ที่เคยเห็นพระเจ้าซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์แล้วนั้น
พวกเขาจะไม่ถูกกล่าวโทษหากพวกเขาเต็มใจเชื่อฟังพระองค์
ในขณะที่พวกเขาซึ่งยืนด้านพระองค์อย่างมีจุดประสงค์จะถูกถือว่าเป็นผู้ต่อต้านพระเจ้า
ผู้คนดังกล่าวคือศัตรูของพระคริสต์ เป็นศัตรูที่ตั้งใจยืนด้านพระเจ้า
พวกที่เก็บงำมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าเอาไว้
แต่ยังคงพร้อมและเต็มใจจะเชื่อฟังพระองค์จะไม่ถูกกล่าวโทษ
พระเจ้าทรงกล่าวโทษมนุษย์ตามพื้นฐานของเจตนาและการกระทำของมนุษย์
ไม่ใช่เพราะความคิดและแนวคิดของเขา
หากพระองค์ทรงกล่าวโทษมนุษย์ตามพื้นฐานของความคิดและแนวคิดของเขา
เช่นนั้นแล้วจะไม่มีสักคนที่สามารถหนีพ้นจากพระหัตถ์อันพิโรธของพระองค์ไปได้
พวกที่ตั้งใจยืนด้านพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์จะถูกลงโทษสำหรับความไม่เชื่อฟังของพวกเขา
จากการพิจารณาผู้คนเหล่านี้ที่ตั้งใจยืนด้านพระเจ้า
การต่อต้านของพวกเขาที่มีต้นกำเนิดมาจากข้อเท็จจริงว่าพวกเขาเก็บงำมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าเอาไว้
ซึ่งนำพวกเขาไปสู่การทำการกระทำทั้งหลายอันขัดขวางต่อพระราชกิจของพระเจ้าตามมา
ผู้คนเหล่านี้เจตนาต้านทานและทำลายพระราชกิจของพระเจ้า พวกเขาไม่เพียงมีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้า
แต่พวกเขายังทำกิจกรรมทั้งหลายอันขัดขวางต่อพระราชกิจของพระองค์อีกเช่นกัน
และด้วยเหตุผลนี้ผู้คนประเภทนี้จะถูกกล่าวโทษ
บรรดาผู้ที่ไม่ได้ตั้งใจขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าจะไม่ถูกกล่าวโทษว่าเป็นเหล่าคนบาป
เพราะพวกเขาสามารถเชื่อฟังได้อย่างเต็มใจและไม่ทำกิจกรรมทั้งหลายที่เป็นสาเหตุของการขัดขวางและการรบกวน
ผู้คนเช่นนี้จะไม่ถูกกล่าวโทษ อย่างไรก็ตาม
เมื่อผู้คนได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าเป็นเวลาหลายปี
หากพวกเขายังคงมีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าต่อไป
และยังคงไร้ความสามารถที่จะรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์
และหากไม่ว่าพวกเขาจะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์สักกี่ปี

พวกเขาก็ยังคงเต็มไปด้วยมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าต่อไป

และยังคงไร้ความสามารถที่จะมารู้จักพระองค์ได้

เช่นนั้นแล้วทำให้เขาไม่ทำกิจกรรมทั้งหลายอันเป็นการขัดขวาง

แต่หัวใจของพวกเขาก็เต็มไปด้วยมโนคติที่หลงผิดมากมายเกี่ยวกับพระเจ้า

และต่อให้มโนคติที่หลงผิดเหล่านั้นไม่ได้กลับกลายให้เห็นชัดขึ้นมาก็ตาม

ผู้คนเช่นนี้ไม่มีประโยชน์อันใดเลยต่อพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขาไร้ความสามารถที่จะเผยแผ่ข่าวประเสริฐเพื่อพระเจ้า หรือยื่นหยัดเป็นพยานต่อพระองค์ได้

ผู้คนเช่นนี้ไม่เป็นประโยชน์อะไรและเป็นพวกโง่เง่าเบาปัญญา เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า และยังไปกว่านั้น

พวกเขาไร้ความสามารถทั้งสิ้นทั้งปวงในการละทิ้งมโนคติที่หลงผิดซึ่งพวกเขามีเกี่ยวกับพระองค์

เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงถูกกล่าวโทษ สามารถกล่าวได้ดังนี้ นั่นคือ

เป็นปกติที่ผู้เชื่อซึ่งมาใหม่จะยึดถือมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าหรือไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับพระองค์

แต่สำหรับผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้ามาหลายปีและได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์มามากมายแล้ว

คงจะไม่เป็นการปกติที่บุคคลเช่นนั้นยังคงยึดถือมโนคติที่หลงผิดอยู่ต่อไป

และคงจะยิ่งปกติน้อยลงไปอีกหากบุคคลเช่นนี้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเลย เนื่องเพราะนี้ไม่ใช่สภาวะปกติ

พวกเขาจึงถูกกล่าวโทษ ผู้คนที่ผิดปกติเหล่านั้นล้วนเป็นขยะทั้งหมด พวกเขาคือพวกที่ต่อต้านพระเจ้ายิ่งที่สุด

และเป็นผู้ที่ชื่นชมกับพระคุณของพระเจ้าโดยไม่ได้อะไรขึ้นมาเลย

ผู้คนเช่นนั้นทั้งหมดจะถูกกำจัดสิ้นในท้ายที่สุด!

ใครก็ตามที่ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าคือผู้ที่ต่อต้านพระองค์

และใครก็ตามที่ได้มาเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว

แต่ยังไม่พยายามทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยก็ยังถือว่าเป็นผู้ต่อต้านพระเจ้าขึ้นไปอีก

มีบรรดาผู้ที่อ่านพระคัมภีร์ในคริสตจักรอันอลังการและสวดท่องพระคัมภีร์ตลอดทั้งวัน

แต่กระนั้นก็ไม่มีใครสักคนท่ามกลางพวกเขาที่เข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า

ไม่มีใครสักคนท่ามกลางพวกเขาที่สามารถรู้จักพระเจ้า

นับประสาอะไรที่คนหนึ่งคนใดท่ามกลางพวกเขาจะสามารถปฏิบัติโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

พวกเขาทั้งหมดเป็นคนถ้อยไร้ค่า และแต่ละคนยื่นคำหว่าสั่งสอนพระเจ้า

พวกเขาดังใจต่อต้านพระเจ้าแม้ขณะที่พวกเขาดูเหมือนจะประจักษ์ต่อพระองค์ พวกเขาอ้างความเชื่อในพระเจ้า

แต่ยังคงกินเนื้อหนังและดื่มโลหิตของมนุษย์ ผู้คนเช่นนั้นทั้งหมดคือเหล่ามารที่กลืนกินดวงจิตของมนุษย์

เหล่าปีศาจผู้เป็นหัวหน้าที่จงใจขวางทางผู้ที่พยายามก้าวลงบนเส้นทางที่ถูกต้อง

และคือเครื่องสะดุดทั้งหลายที่คอยขัดขวางขัดขวางผู้ที่แสวงหาพระเจ้า พวกเขาอาจดูมี

“องค์ประกอบอันเพียบพร้อม” แต่ผู้ติดตามของพวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า

คนเหล่านั้นมิใช่สิ่งอื่นใดนอกเสียจากศัตรูของพระคริสต์ที่นำผู้คนให้ขึ้นด้านพระเจ้า?

ผู้ติดตามของพวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า พวกเขาคือมารที่มีชีวิตซึ่งทุ่มเททุกทิศเพื่อการกลืนกินดวงจิตของมนุษย์?

พวกที่ยกย่องตนเองสูงส่งเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าคือผู้ต่ำศักดิ์ที่สุดในหมู่มนุษย์

ในขณะที่ผู้ที่ถ่อมใจตนเองคือผู้ที่ได้รับเกียรติที่สุด และพวกที่คิดว่าตนรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า

และยิ่งไปกว่านั้น

สามารถกล่าวประกาศพระราชกิจของพระเจ้าต่อผู้อื่นอย่างเอิกเกริกเกรียวกราวแม้ในขณะที่พวกเขามองตรงมายัง

พระองค์—พวกนี้คือผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ที่สุดในหมู่มนุษย์ ผู้คนเช่นนั้นปราศจากคำพยานของพระเจ้า โอหัง

และเต็มไปด้วยความทะนงตน บรรดาผู้ที่เชื่อว่าพวกเขามีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าน้อยเกินไป

ทั้งที่มีประสบการณ์จริงและมีความรู้ที่สัมพันธ์กับสถานการณ์จริงเกี่ยวกับพระองค์นั้น

คือผู้ที่พระองค์ทรงรักอย่างที่สุด มีเพียงผู้คนเช่นนั้นเท่านั้นที่มีคำพยานอย่างแท้จริง

และสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์ได้อย่างแท้จริง

พวกที่ไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าคือผู้ต่อต้านพระเจ้า

พวกที่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าแต่ยังไม่ปฏิบัติตามความจริงคือผู้ต่อต้านพระเจ้า

พวกที่กินและดื่มพระวจานะของพระเจ้าแต่ยังคัดค้านแก่นสารในพระวจานะของพระเจ้าคือผู้ต่อต้านพระเจ้า

พวกที่มีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น

มีจิตใจที่จะทำการกบฏคือผู้ต่อต้านพระเจ้า พวกที่คัดค้านพระเจ้าคือผู้ต่อต้านพระเจ้า

และใครก็ตามที่ไร้ความสามารถที่จะรู้จักพระเจ้าหรือเป็นพยานต่อพระองค์คือผู้ต่อต้านพระเจ้า

ดังนั้นเรารับรู้พวกเจ้า นั่นคือ หากพวกเจ้ามีความเชื่อจริงๆ ว่าเจ้าสามารถเดินบนเส้นทางนี้ได้

เช่นนั้นแล้วจงเดินตามเส้นทางนี้ต่อไป แต่หากพวกเจ้าไร้ความสามารถที่จะละเว้นจากการต่อต้านพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าควรเดินออกห่างก่อนที่จะสายเกินไปยอมเป็นการดีที่สุด มิฉะนั้นแล้ว

โอกาสที่สิ่งทั้งหลายจะออกมาเลวร้ายสำหรับเจ้านั้นพุ่งสูงสุดแล้ว

เพราะธรรมชาติของพวกเจ้านั้นก็แค่เสื่อมทรามเกินไป

เจ้าไม่มีสักเสี้ยวกระผิกของความจงรักภักดีหรือการเชื่อฟัง

หรือหัวใจสักดวงที่กระหายความชอบธรรมและความจริง หรือความรักเพื่อพระเจ้า

อาจกล่าวได้ว่าสภาพการณ์ของพวกเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าคือความยุ่งเหยิงเต็มที

เจ้าไม่สามารถทำตามสิ่งที่เจ้าควรทำตาม และไร้ความสามารถที่จะพูดสิ่งที่ควรพูด สิ่งที่เจ้าควรนำมาปฏิบัติ

เจ้าก็ล้มเหลวที่จะนำมาปฏิบัติ และหน้าที่การงานที่เจ้าควรทำให้ลุล่วง เจ้าก็ไร้ความสามารถที่จะทำจนลุล่วงได้

เจ้าไม่มีความจงรักภักดี มโนธรรม การเชื่อฟัง หรือปณิธานที่เจ้าควรมี

เจ้าไม่ได้รู้ทันความทุกข์ที่เจ้าสมควรต้องรู้ทัน และเจ้าไม่มีความเชื่อที่เจ้าควรมี ง่ายเลยทีเดียวก็คือ พวกเจ้าไร้ซึ่งคุณธรรมอันใดโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ พวกเจ้าไม่อภัยหรือกหรือในการที่จะใช้ชีวิตต่อไป? ให้เราชักชวนพวกเจ้าว่าเจ้าควรปิดตาของเจ้าอยู่ในการพักผ่อนชั่วฉับวันครั้งจะดีเสียกว่า ด้วยผลจากการนั้นพระเจ้าจะได้ไม่ทรงกังวลในเรื่องของพวกเจ้าและไม่ทรงทุกข์เพื่อประโยชน์ของพวกเจ้า พวกเจ้าเชื่อในพระเจ้า และก็ยังไม่วุ่นวายพระทัยของพระองค์ เจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า และก็ยังไร้ความสามารถที่จะคงเส้นคงวาไปตามที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมนุษย์ได้ เจ้าเชื่อในพระเจ้า และก็ยังไม่วุ่นวายพระองค์ และเจ้ามีชีวิตอยู่โดยปราศจากเป้าหมายที่จะเพียรพยายามค้นคว้าไป ปราศจากคุณค่าใดๆ ปราศจากความหมายใดๆ เจ้าใช้ชีวิตในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง และยังไม่มโนธรรม ความสัตย์สุจริต หรือความน่าเชื่อถือเลยแม้ในระดับเบาบางที่สุด— พวกเจ้ายังสามารถเรียกตัวเองว่ามนุษย์ได้อยู่หรือ? เจ้าเชื่อในพระเจ้าแต่หลอกลวงพระองค์ ที่มากไปกว่านั้น เจ้าเอาเงินของพระเจ้าไปและกินของถวายที่มีผู้ทำให้พระองค์ กระนั้นในท้ายที่สุดแล้ว เจ้าก็ยังคงล้มเหลวที่จะแสดงความคำนึงแม้เพียงแผ่วบางที่สุดต่อความรู้สึกของพระเจ้าหรือมโนธรรมที่เลื่อนรางที่สุดต่อพระองค์ เจ้าไม่สามารถทำสำเร็จได้แม้แต่ข้อเรียกร้องอันสัพเพเหระที่สุดของพระเจ้า พวกเจ้ายังคงสามารถเรียกตัวเองว่ามนุษย์ได้อยู่หรือ? การกินอาหารที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เจ้า และหายใจรับออกซิเจนที่พระองค์ประทานให้เจ้า และชื่นชมพระคุณของพระองค์ กระนั้นในท้ายที่สุดแล้ว เจ้าก็ยังไม่มีความรู้แม้เพียงแผ่วเบาที่สุดเกี่ยวกับพระเจ้าเลย ในทางกลับกัน เจ้าได้กลายเป็นผู้ไม่มีประโยชน์อันใดซึ่งต่อต้านพระเจ้า นั่นไม่ทำให้เจ้าเป็นสัตว์ร้ายที่ด่ายิ่งกว่าสุนัขหรือ? ท่ามกลางบรรดาสัตว์ มีสัตว์ใดบ้างที่มุ่งร้ายไปกว่าพวกเจ้า?

ศิษยาภิบาลและผู้สูงอายุซึ่งยืนบนแท่นเทศน์สูงสอนผู้อื่นคือผู้ต่อต้านพระเจ้าและเป็นพันธมิตรของซาตาน พวกเจ้าที่ไม่ยืนอยู่บนแท่นเทศน์สูงสอนผู้อื่นจะไม่ใช่ผู้ต่อต้านพระเจ้ายิ่งกว่าหรือ? พวกเจ้าไม่ได้รวมหัวกันกับซาตานเสียยิ่งกว่าพวกเขาหรือ? บรรดาพวกที่ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า ย่อมไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรให้สอดคล้องไปกับน้ำพระทัยของพระเจ้า แน่แน่นอนว่า เป็นไปไม่ได้ที่ผู้ซึ่งเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระองค์จะไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องไปกับน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างไร พระราชกิจของพระองค์ไม่มีทางผิดพลาด แต่การไล่ตามเสาะหาของมนุษย์ต่างหากที่มีข้อผิดพลาด บรรดาคนเลื่อมที่ตั้งใจต่อต้านพระเจ้าเหล่านั้น ไม่ยิ่งต่อกลางร้ายและมุ่งร้ายกว่าศิษยาภิบาลและผู้สูงอายุเหล่านั้นหรือ? ผู้คนมากมายเป็นพวกที่ต่อต้านพระเจ้า แต่ในหมู่พวกเขาก็ยังมีวิธีการแตกต่างมากมายที่พวกเขาใช้ต่อต้านพระเจ้าอีกเช่นกัน

ดังที่มีผู้เชื่ออยู่ในทุกลักษณะ ดังนั้นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้าก็มีอยู่ในทุกลักษณะด้วยเช่นกัน
และแต่ละลักษณะไม่มีความเหมือนกัน

ในบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งล้มเหลวในการที่จะระลึกได้อย่างชัดเจนถึงจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า
ไม่มีใครสักคนที่สามารถรับการช่วยให้รอดได้ ไม่ว่ามนุษย์อาจเคยต่อต้านพระเจ้าอย่างไรไปแล้วในอดีต
เมื่อมนุษย์มาเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า

และทุ่มเทอุทิศความพยายามของเขาเพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

พระเจ้าจะทรงลบล้างบาปก่อนหน้านี้ทั้งหมดของเขาจนสะอาด

ตราบเท่าที่มนุษย์แสวงหาความจริงและปฏิบัติไปตามความจริง พระเจ้าจะไม่ทรงจดจำสิ่งที่เขาได้เคยทำ

ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าทรงตัดสินมนุษย์ตามพื้นฐานของการปฏิบัติไปตามความจริงของเขา

นี่คือความชอบธรรมของพระเจ้า ก่อนมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าหรือได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์

ไม่ว่ามนุษย์ปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างไรก็ตาม พระองค์ไม่ทรงจดจำ ใด ๆ ก็ดี

ทันทีที่มนุษย์ได้เห็นพระเจ้าและได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์แล้ว

พระเจ้าจะทรงบันทึกความประพฤติและการกระทำทั้งหมดของมนุษย์ลงใน “บันทึกรายปี”

เนื่องเพราะมนุษย์ได้เคยเห็นพระเจ้าและเคยใช้ชีวิตท่ามกลางพระราชกิจของพระองค์แล้ว

ครั้งนั้นมนุษย์ได้มองเห็นอย่างแท้จริงในสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็น

ครั้งเขาได้มองเห็นอำนาจสูงสุดของพระองค์ และครั้งเขาได้มารู้พระราชกิจของพระองค์อย่างแท้จริง

และยิ่งไปกว่านั้น เมื่ออุปนิสัยเดิมของมนุษย์ได้ถูกเปลี่ยนแปลงไป

เมื่อนั้นมนุษย์จะละทิ้งอุปนิสัยกบฏที่ต่อต้านพระเจ้าของตนไปแล้วอย่างสมบูรณ์

สามารถกล่าวได้ว่าทุกคนเคยต่อต้านพระเจ้าในบางเวลา และทุกคนเคยกบฏต่อพระเจ้าในบางเวลา ใด ๆ ก็ดี

หากเจ้าเต็มใจเชื่อฟังพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

และจากจุดนี้ทำให้สมดังพระทัยของพระเจ้าด้วยความจงรักภักดีของเจ้า ปฏิบัติไปตามความจริงที่เจ้าควรทำ

ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าเช่นที่เจ้าควรทำ และรักษากฎข้อบังคับทั้งหลายที่เจ้าควรทำ

เช่นนั้นแล้วเจ้าคือผู้ที่เต็มใจละทิ้งความกบฏของเจ้าเพื่อให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

และเป็นผู้ที่สามารถได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้า

หากเจ้าปฏิเสธอย่างดื้อรั้นที่จะมองเห็นความผิดพลาดของเจ้าและไม่มีเจตนาที่จะกลับใจด้วยตัวเจ้าเอง

หากเจ้ายืนกรานในการกระทำอันกบฏของเจ้าและปราศจากเจตนาแม้เพียงน้อยที่สุดที่จะร่วมมือกับพระเจ้าและก

ระทำให้พระองค์พึงพอพระทัย

เช่นนั้นแล้วคนที่กระด้างและเกินเยียวยาแก้ไขเช่นนั้นจะต้องถูกลงโทษอย่างแน่นอน

และจะไม่มีวันเป็นผู้ที่ได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้าอย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว

เจ้าก็คือศัตรูของพระเจ้าในวันนี้ และพรุ่งนี้เจ้าจะเป็นศัตรูของพระเจ้าเช่นกัน และดังนั้น

เจ้าจะยังคงเป็นศัตรูของพระเจ้าในวันถัดไปอีกด้วย เจ้าจะเป็นผู้ต่อต้านพระเจ้าและศัตรูของพระเจ้าไปตลอดกาล
ในกรณีเช่นนั้นแล้ว จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะประทานอภัยโทษให้เจ้า?

การต่อต้านพระเจ้านั้นอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ แต่มนุษย์ต้องไม่จงใจแสวงหา “ความลับ”

ของการต่อต้านพระเจ้าเพียงเพราะการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของเขานั้นเป็นงานชิ้นที่ยากเกินกว่าจะทำได้

หากเป็นกรณีนั้น เช่นนั้นแล้วเจ้าควรเดินจากไปก่อนที่จะสายเสียดีกว่า

เพื่อให้การติสอนของเจ้าในอนาคตจะไม่กลายเป็นรุนแรงมากเกินไปกว่านี้

และเพื่อว่าธรรมชาติอันใจโหดของเจ้าจะไม่ปะทุออกมาและกลายเป็นไม่สามารถควบคุมได้

จนกว่าร่างกายทางเนื้อหนังของเจ้าจะถูกพระเจ้าสะบัดลงในที่สุด เจ้าเชื่อในพระเจ้าเพื่อจะรับพระพร

แต่หากในที่สุดมีเพียงโซคร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า นั่นจะไม่ใช่อภัยโทษหรือ? เรารับร่ำพวกเจ้า

เจ้าควรวางแผนอื่นอีกสักอย่างจะดีกว่า สิ่งใดที่เจ้าสามารถทำได้ก็คงจะดีกว่าการเชื่อในพระเจ้า

แน่นอนว่ามันคงมิได้มีเพียงเส้นทางนี้เส้นทางเดียว

เจ้าจะไม่มีชีวิตรอดต่อไปหรือหากเจ้าไม่แสวงหาความจริง?

เหตุใดเจ้าจึงต้องหมางใจกับพระเจ้าในลักษณะเช่นนี้เล่า?

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (1)

ขอห์นได้ทำงานเพื่อพระเยซูเจ็ดปี และได้ปูทางไว้แล้วเมื่อพระเยซูเสด็จมาถึง ก่อนหน้านี้
ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์ที่ขอห์นได้ประกาศนั้นได้ยัคนกันไปทั่วทั้งแผ่นดิน
จนมันได้เผยแพร่ไปทั่วยูเดีย และทุกคนเรียกเขาว่าผู้เผยพระวจนะ ณ เวลานั้น
กษัตริย์เฮโรดทรงประสงค์ที่จะสังหารขอห์น กระนั้นท่านก็ไม่ทรงกล้า
เพราะผู้คนให้ความนับถือขอห์นเป็นอย่างสูง
และเฮโรดทรงเกรงว่าหากท่านสังหารขอห์นเสียแล้วพวกเขาจะกบฏต่อท่าน
งานที่ขอห์นทำได้ยังรากลงท่ามกลางผู้คนสามัญ และเขาได้ทำให้เกิดผู้เชื่อจากชาวยิว
เขาได้ปูทางให้กับพระเยซูเป็นเวลาเจ็ดปี
ตลอดมาจนกระทั่งถึงเวลาที่พระเยซูได้ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ ด้วยเหตุผลนี้เอง
ขอห์นจึงเป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวง
ต่อเมื่อหลังจากขอห์นถูกจำคุกแล้วเท่านั้นพระเยซูจึงได้เริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการ
ก่อนหน้าขอห์น ไม่เคยมีผู้เผยพระวจนะที่ได้ปูทางให้แก่พระเจ้า เพราะก่อนหน้าพระเยซูนั้น
พระเจ้าไม่เคยทรงบังเกิดเป็นมนุษย์มาก่อน ดังนั้น จากบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหมดมาจนกระทั่งถึงขอห์น
เขาเป็นเพียงคนเดียวที่ปูทางให้แก่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ และในหนทางนี้
ขอห์น ได้กลายเป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่
ขอห์นได้เริ่มเผยแพร่ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์เป็นเวลาเจ็ดปีก่อนบัพติศมาของพระเยซู
สำหรับผู้คนแล้ว งานที่เขาทำดูเหมือนเหนือกว่าพระราชกิจในภายหลังของพระเยซู แต่อย่างไรก็ตาม
เขายังคงเป็นเพียงแค่ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งเท่านั้น เขาไม่ได้ทำงานและพุดภายในพระวิหาร
แต่ทำงานและพุดในเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ภายนอกพระวิหาร
แน่นอนว่าเขาได้ทำการนี้ท่ามกลางผู้คนของชาติยิว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาผู้ที่ยากจน
ขอห์นแทบจะไม่เข้าไปติดต่อกับผู้คนจากชนชั้นสูงของสังคม
และเขาจะเผยแพร่ข่าวประเสริฐท่ามกลางผู้คนธรรมดาของยูเดียเท่านั้น
การนี้เป็นไปเพื่อเตรียมผู้คนที่ถูกต้องไว้ให้แก่องค์พระเยซูเจ้า
และเพื่อเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมทั้งหลายไว้ให้พระองค์ทรงพระราชกิจ
ด้วยการมีผู้เผยพระวจนะดังเช่นขอห์นมาปูทางให้
องค์พระเยซูเจ้าจึงทรงมีความสามารถที่จะเริ่มดำเนินไปบนหนทางแห่งกางเขนของพระองค์ได้โดยตรงทันทีที่พ
ระองค์เสด็จมาถึง เมื่อพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ต้องทรงพระราชกิจในการเลือกสรรประชากร และพระองค์ก็ไม่จำเป็นต้องทรงแสวงหาผู้คน

หรือสถานที่ที่ใช้ในการทรงพระราชกิจโดยพระองค์เอง
พระองค์ไม่ได้ทรงทำพระราชกิจเช่นนั้นเมื่อพระองค์ได้เสด็จมา บุคคลที่ถูกต้องได้เตรียมสิ่งต่างๆ
ดังกล่าวไว้ให้แก่พระองค์แล้วก่อนที่จะเสด็จมาถึง
ขอห์นได้ทำงานนี้ให้ครบบริบูรณ์แล้วก่อนที่จะพระเยซูทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์
เพื่อที่เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์เสด็จมาถึงเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์
พระองค์จะได้ทรงเริ่มพระราชกิจกับบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์มานาน ได้ทันที
พระเยซูไม่ได้เสด็จมาเพื่อที่จะทรงงานเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขของมนุษย์
พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงปฏิบัติพันธกิจที่เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติของพระองค์เท่านั้น
สิ่งอื่นใดทั้งหมดไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระองค์เลย เมื่อขอห์นมานั้น
เขาไม่ได้ทำสิ่งใดนอกจากนำกลุ่มของบรรดาผู้ซึ่งได้ยอมรับข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์กลุ่มหนึ่งออกมา
จากพระวิหารท่ามกลางพวกยิว เพื่อที่ว่าพวกเขาอาจจะได้กลายเป็นเป้าหมายของพระราชกิจขององค์พระเยซูเจ้า
ขอห์นได้ทำงานไปเป็นเวลาเจ็ดปี ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เขาได้เผยแพร่วางข่าวประเสริฐเป็นเวลาเจ็ดปี
ในระหว่างที่เขาทำงาน ขอห์นไม่ได้แสดงการอัศจรรย์ต่างๆ มากมาย เพราะงานของเขาคือการปูทาง
งานของเขาคืองานแห่งการเตรียม งานอื่นทั้งหมด ซึ่งเป็นพระราชกิจที่พระเยซูจะทรงทำนั้น
ไม่เกี่ยวข้องกับเขา เขาเพียงขอให้นุชนายสหายของเขาและกลับใจ และบัพติศมาผู้คนเท่านั้น
เพื่อที่พวกเขาจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้
แม้ว่าเขาได้ทำงานใหม่และได้เปิดเส้นทางที่มนุษย์ไม่เคยเดินมาก่อน
แต่เขาก็ยังคงเพียงแค่วางปูทางไว้ให้แก่พระเยซูเท่านั้น
เขาเป็นเพียงผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งที่ได้ทำงานการเตรียมเท่านั้น
และเขาไม่มีความสามารถในการทำพระราชกิจของพระเยซู
แม้ว่าพระเยซูจะไม่ใช้พระองค์แรกที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์
และแม้ว่าพระองค์ได้ทรงสืบสานต่อไปตามเส้นทางที่ขอห์นได้เริ่มดำเนินการไว้
แต่ก็ยังไม่มีใครคนอื่นที่สามารถทำพระราชกิจของพระองค์ได้ และมันเหนือกว่างานของขอห์น
พระเยซูไม่ทรงสามารถเตรียมหนทางของพระองค์เองได้
พระราชกิจของพระองค์ถูกดำเนินการโดยตรงในนามของพระเจ้า และดังนั้น ไม่สำคัญว่าขอห์นได้ทำงานไปถึงปี
เขาก็ยังคงเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง และยังคงเป็นผู้ซึ่งได้ปูทาง
พระราชกิจสามปีที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้นเหนือกว่างานเจ็ดปีที่ขอห์นได้ทำ
เพราะเนื้อแท้ของพระราชกิจของพระองค์ไม่ใช่อย่างเดียวกัน เมื่อพระเยซูได้ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์
ซึ่งก็คือเมื่องานของขอห์นได้สิ้นสุดลงด้วยนั้น

ยอห์น ได้เตรียมผู้คนและสถานที่สำหรับให้องค์พระเยซูเจ้าทรงใช้งานไว้พอแล้ว
และพวกเขาและสถานที่เหล่านั้นมีเพียงพอสำหรับให้องค์พระเยซูเจ้าได้เริ่มต้นพระราชกิจสามปีของพระองค์
และดังนั้น ทันทีที่งานของยอห์นเสร็จสิ้นลง

องค์พระเยซูเจ้าก็ได้เริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์เองอย่างเป็นทางการ
และถ้อยคำที่ยอห์นเคยพูดไว้ก็ได้ถูกทิ้งไป

นั่นเป็นเพราะงานที่ยอห์นทำไปแล้วนั้นเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ของการเปลี่ยนผ่านเท่านั้น
และถ้อยคำทั้งหลายของเขาก็ไม่ใช่ถ้อยคำแห่งชีวิตที่จะนำทางมนุษย์ไปสู่การเติบโตครั้งใหม่ ท้ายที่สุดแล้ว
ถ้อยคำทั้งหลายของเขาก็มีประโยชน์เพียงชั่วคราวเท่านั้น

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำนั้นไม่ใช่เหนือธรรมชาติ มีกระบวนการในนั้น
และพระราชกิจนั้นล้วนก้าวหน้าไปตามกฎเกณฑ์ปกติของสิ่งทั้งหลาย
เมื่อถึงหกเดือนสุดท้ายในชีวิตของพระองค์

พระเยซูทรงรู้ด้วยความแน่ชัดว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำพระราชกิจนี้
และพระองค์ทรงรู้ว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อถูกตรึงบนกางเขน ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงกางเขน

พระเยซูได้ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาอย่างต่อเนื่อง

ดังเช่นที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานสามครั้งในสวนเกทเซมนี หลังจากที่พระองค์ทรงได้รับบัปติสมา
พระเยซูได้ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์เป็นเวลาสามปีครึ่ง

และพระราชกิจที่เป็นทางการของพระองค์ได้ดำเนินไปเป็นเวลาสองปีครึ่ง ในระหว่างปีแรกนั้น

พระองค์ได้ถูกชาตานกล่าวหา ถูกมนุษย์ก่อแค้น และตกอยู่ใต้การทดลองของมนุษย์

พระองค์ได้ทรงเอาชนะการทดลองต่างๆ มากมายในขณะที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์

ในช่วงหกเดือนสุดท้าย เมื่อพระเยซูจะถูกตรึงกางเขนในอีกไม่ช้านั้น มีถ้อยคำออกมาจากปากของเปโตรว่า

พระองค์ทรงเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ชีพ ว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์

เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจของพระองค์ได้กลายเป็นที่รู้จักกันไปทั่ว

และเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระอัครลัทธิของพระองค์ได้ถูกเปิดเผยแก่สาธารณะ หลังจากนั้น

พระเยซูได้ตรัสแก่บรรดาสาวกของพระองค์ว่าพระองค์จะถูกตรึงกางเขนเพื่อประโยชน์ของมนุษย์

และว่าสามวันหลังจากนั้นพระองค์จะฟื้นขึ้นอีกครั้ง ว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่

และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เพียงในหกเดือนสุดท้ายนี้เท่านั้นที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระอัครลัทธิของพระองค์และพระราชกิจที่พระองค์
ได้ทรงตั้งพระทัยที่จะทำ นี่ยังเป็นเวลาของพระเจ้าด้วยเช่นกัน และนี่คือวิธีที่พระราชกิจจะได้รับการดำเนินการ

ณ เวลานั้น พระราชกิจของพระเยซูส่วนหนึ่งสอดคล้องกันกับพันธสัญญาเดิม

รวมทั้งสอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสและพระวณะของพระยาห์เวห์ในระหว่างยุคธรรมเนียมปฏิบัติด้วย
สิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้ พระเยซูได้เคยทรงทำพระราชกิจส่วนหนึ่งของพระองค์

พระองค์ได้ทรงประกาศแก่ผู้คนและสอนพวกเขาในธรรมศาลา และพระองค์ได้ทรงใช้คำพยากรณ์ต่างๆ
ของบรรดาผู้เผยพระวณะในพันธสัญญาเดิมเพื่อต่อว่าพวกฟาริสีที่เป็นปฏิปักษ์กับพระองค์
และได้ทรงใช้พระวณะต่างๆ

จากองค์คัมภีร์เพื่อเปิดเผยการไม่เชื่อฟังของพวกเขาและด้วยเหตุนี้จึงกล่าวโทษพวกเขา

เนื่องจากพวกเขาได้ดูหมิ่นสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

พระราชกิจส่วนมากของพระเยซูมิได้ทำไปตามธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ในองค์คัมภีร์ และยิ่งไปกว่านั้น

สิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนนั้นสูงกว่าถ้อยคำของพวกเขาเอง

สูงยิ่งกว่าสิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวณะได้พยากรณ์ไว้ในองค์คัมภีร์เสียอีก

พระราชกิจของพระเยซูนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการไถ่มนุษย์และเพื่อการตรึงกางเขนเท่านั้น

และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดสำหรับพระองค์ที่ต้องตรัสพระวณะให้มากกว่านี้เพื่อที่จะพิชิตมนุษย์คนใด

สิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนมนุษย์มีมากมายที่ดึงมาจากพระวณะต่างๆ ในองค์คัมภีร์

และถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระองค์มิได้มากเกินไปองค์คัมภีร์

แต่พระองค์ยังคงทรงมีความสามารถที่จะสำเร็จลุล่วงพระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนได้

พระราชกิจของพระองค์ไม่ใช่พระราชกิจแห่งพระวณะ

อีกทั้งไม่ใช่พระราชกิจที่นำไปเพื่อประโยชน์ของการทรงพิชิตมวลมนุษย์

แต่เป็นพระราชกิจที่นำไปเพื่อไถ่มวลมนุษย์

พระองค์เพียงแต่ได้ทรงทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปสำหรับมวลมนุษย์เท่านั้น

และไม่ได้ทรงทำหน้าที่เป็นแหล่งกำเนิดของพระวณะสำหรับมวลมนุษย์

พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจแห่งชนต่างชาติ ซึ่งเป็นพระราชกิจแห่งการทรงพิชิตมนุษย์

แต่เป็นพระราชกิจแห่งการตรึงกางเขน พระราชกิจที่ถูกกระทำขึ้นท่ามกลางบรรดาผู้ที่เชื่อว่ามีพระเจ้า

ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระองค์ได้ถูกดำเนินการไปบนรากฐานขององค์คัมภีร์

และถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงใช้สิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวณะคนเก่าๆ

ได้เคยพยากรณ์เอาไว้เพื่อกล่าวโทษพวกฟาริสีก็ตาม

นี่ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้พระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนครบบริบูรณ์

หากพระราชกิจของวันนี้ยังคงได้รับการดำเนินการไปบนรากฐานของคำพยากรณ์ของบรรดาผู้เผยพระวณะคน

เก่าๆ ในองค์คัมภีร์ เช่นนั้นแล้ว มันก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่จะพิชิตพวกเขา

เพราะพันธสัญญาเดิมไม่มีบันทึกถึงการไม่เชื่อฟังและบาปของพวกเขาเข้าสู่คนชาวจีน

และไม่มีประวัติศาสตร์เกี่ยวกับบาปของพวกเขา ดังนั้น หากพระราชกิจนี้ยังคงเกาะกุมอยู่ในพระคัมภีร์ พวกเขาก็คงจะไม่มีวันเกิดผล พระคัมภีร์บันทึกเพียงประวัติศาสตร์ที่จำกัดของชาวอิสราเอลเท่านั้น ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ที่ไม่สามารถกำหนดได้ว่าพวกเขาคือคนชั่วหรือคนดีหรือไม่ หรือไม่สามารถพิพากษาพวกเขาได้

ลองจินตนาการดูว่าเราจะพิพากษาพวกเขาไปตามประวัติศาสตร์ของชาวอิสราเอล—

พวกเขายังคงจะติดตามเราเช่นที่พวกเขาทำอยู่วันนี้หรือไม่? พวกเขารู้หรือไม่ว่าพวกเขายากเพียงใด?

หากไม่มีวาระใดกล่าวออกไปในระหว่างช่วงระยะนี้ เช่นนั้นแล้ว

ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่พระราชกิจแห่งการพิชิตจะครบบริบูรณ์ เพราะเราไม่ได้มาเพื่อที่จะถูกตอกตรึงกางเขน

เราจึงต้องกล่าววาระที่แตกต่างหากจากพระคัมภีร์ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับ การพิชิต

พระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำไปนั้นเป็นเพียงช่วงระยะหนึ่งที่สูงกว่าพันธสัญญาเดิม

มันถูกใช้เพื่อเริ่มต้นยุคหนึ่ง และเพื่อนำคุณนั้น ทำไมพระองค์จึงได้ตรัสว่า “เราไม่ได้มาล้มเลิกธรรมเนียมปฏิบัติ

แต่มาทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติสมบูรณ์ทุกประการ”? กระนั้น

ในพระราชกิจของพระองค์ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างไปจากธรรมเนียมปฏิบัติและพระบัญญัติที่ชาวอิสราเอล

แห่งพันธสัญญาเดิมปฏิบัติและติดตามอยู่ เพราะพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อเชื่อฟังธรรมเนียมปฏิบัติ

แต่มาเพื่อให้มันลุล่วง กระบวนการในการทำให้มันลุล่วงนั้นประกอบด้วยสิ่งต่างๆ

มากมายที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง กล่าวคือ พระราชกิจของพระองค์สัมพันธ์กับชีวิตจริงและเป็นจริงมากกว่า

และยิ่งไปกว่านั้น มันมีชีวิตมากกว่า และไม่ใช่ว่าการหลบลี้หนีภัยมันกับกฎต่างๆ

ชาวอิสราเอลไม่ได้รักษาวินัยบาโตหรือ? เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ไม่ได้รักษาวินัยบาโต

เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า บุตรมนุษย์เป็นเจ้าของเป็นนายเหนือวินัยบาโต

และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือวินัยบาโตได้เสด็จมาถึง พระองค์จะทรงกระทำเช่นที่พระองค์ทรงปรารถนา

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติของพันธสัญญาเดิมลุล่วงและเพื่อเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติ

ทั้งหมดที่ทำวันนี้ล้วนขึ้นอยู่กับการปัจจุบัน

กระนั้นมันก็ยังคงตั้งอยู่บนรากฐานแห่งพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในยุคธรรมเนียมปฏิบัติ

และมันไม่ลบล้างเดิมดวงเจตน์ ตัวอย่างเช่น การระงับสิ้นของเจ้า และไม่ลบล้างประเวณี—

สิ่งเหล่านี้มิใช่ธรรมเนียมปฏิบัติของพันธสัญญาเดิมหรือ? วันนี้

สิ่งที่พึงประสงค์จากพวกเขามีใช่เพียงจำกัดอยู่กับพระบัญญัติสิบประการเท่านั้น

แต่ประกอบด้วยพระบัญญัติและธรรมเนียมปฏิบัติจากระดับที่สูงกว่าพระบัญญัติและธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยมีมาก่อน

กระนั้น การนี้มิได้หมายความว่าสิ่งที่เคยมีมาก่อนได้ถูกลบทิ้งไปแล้ว

เพราะพระราชกิจแต่ละช่วงระยะของพระเจ้าได้รับการดำเนินการไปตามรากฐานของช่วงระยะที่เคยมีมาก่อน

ส่วนสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงแนะนำให้แก่อิสราเอล เช่น การพึงประสงค์ให้ผู้คนมอบถวายเครื่องบูชา ให้เกียรติบิดามารดาของพวกเขา ไม่ให้หันมัสการรูปเคารพ ไม่ให้ทำร้ายหรือสาปแช่งผู้อื่น ไม่ให้ล่วงประเวณี ไม่ให้สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา และไม่ให้รับประทานซากสิ่งที่ยาแล้วหรือดื่มเลือด—

นี่ไม่ได้ก่อรากฐานสำหรับการปฏิบัติของเจ้ากระทั่งถึงวันนี้หรือ?

บนรากฐานของอดีตนี้เองที่พระราชกิจได้ดำเนินการมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ถึงแม้ว่าธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ

ในอดีตจะไม่ถูกกล่าวถึงอีกต่อไปแล้ว แต่ข้อเรียกร้องใหม่ๆ ได้ถูกกำหนดขึ้นมาจากเจ้า ธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้ ซึ่งจะไม่ถูกลบล้างไปได้เลย กลับได้ถูกยกสถานะให้สูงขึ้นแทน

การกล่าวว่าธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านั้นถูกลบล้างไปแล้วหมายความว่ายุคก่อนหน้านั้นล้าสมัย

โดยที่มีพระบัญญัติบางประการที่เจ้าต้องให้เกียรติไปชั่วกาลปาวสาน

พระบัญญัติทั้งหลายในอดีตได้ถูกนำมาปฏิบัติแล้ว ได้กลายเป็นความเป็นอยู่ของมนุษย์แล้ว

และไม่มีคามจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อพระบัญญัติต่างๆ เช่น “จงอย่าสูบบุหรี่” และ

“จงอย่าดื่มสุรา” และอื่นๆ พระบัญญัติใหม่ๆ ถูกกำหนดขึ้นตามความจำเป็นของเจ้าในวันนี้ ตามวุฒิภาวะของเจ้า

และตามพระราชกิจของวันนี้ โดยอยู่บนรากฐานนี้ การประกาศพระบัญญัติต่างๆ

สำหรับยุคใหม่ไม่ได้หมายถึงการลบล้างพระบัญญัติต่างๆ ของยุคเก่า

แต่เป็นการยกพระบัญญัติเหล่านั้นให้สูงขึ้นบนรากฐานนี้ เพื่อทำให้การกระทำของมนุษย์ครบบริบูรณ์ยิ่งขึ้น

และสอดคล้องกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

หากวันนี้พวกเจ้าถูกพึงประสงค์ให้ติดตามพระบัญญัติและปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพันธสัญญาเดิมในหนทางเดียวกับชาวอิสราเอลเท่านั้น

และหากพวกเจ้าถูกพึงประสงค์ให้ถึงกับต้องท่องจำธรรมเนียมปฏิบัติที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกำหนดขึ้น

ก็คงจะไม่มีความเป็นไปได้ที่พวกเจ้าจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้

หากพวกเจ้าเพียงแค่อปฏิบัติตามพระบัญญัติที่จำกัดไม่กี่ข้อเหล่านั้น หรือท่องจำธรรมเนียมปฏิบัติที่นับไม่ถ้วนเท่านั้น

ธรรมชาติเก่าๆ ของพวกเจ้าก็คงจะยังฝังตัวอยู่อย่างลึกซึ้ง และคงจะไม่มีหนทางที่จะถอนรากถอนโคนมัน

ด้วยเหตุนี้เอง พวกเจ้าก็จะกลายเป็นตำราธรรมมากยิ่งขึ้น และไม่มีสักคนในพวกเจ้าที่จะมาเชื่อฟัง

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระบัญญัติต่างๆ ไม่กี่ประการ

หรือธรรมเนียมปฏิบัติอันนับไม่ถ้วนนั้นไม่สามารถที่จะช่วยให้พวกเจ้ารู้จักกิจการทั้งหลายของพระยาห์เวห์ได้

พวกเจ้าไม่ใช่แบบเดียวกันกับชาวอิสราเอล กล่าวคือ

พวกเจ้ามีความสามารถที่จะเป็นประจักษ์พยานถึงกิจการทั้งหลายของพระยาห์เวห์และให้การเฝ้าเดี่ยวของพวก

เขาแด่พระองค์ผู้เดียวได้โดยการติดตามธรรมเนียมปฏิบัติและการท่องจำพระบัญญัติทั้งหลาย

แต่พวกเจ้าไร้ความสามารถที่จะสัมผัสการณ์นี้ได้

และพระบัญญัติไม่กี่ประการของยุคพันธสัญญาเดิมก็ไม่เพียงแค่ว่าไม่สามารถทำให้พวกเจ้าสละมอบหัวใจของพวกเจ้าได้ หรือไม่สามารถคุ้มครองปกป้องพวกเจ้าได้เท่านั้น แต่กลับจะทำให้พวกเจ้าหกล้ม
และจะทำให้พวกเจ้าล้มลงไปสู่แดนคนตายแทน เนื่องมาจากงานของเราคืองานแห่งการพิชิตชัย
และมันมุ่งหมายไปที่การไม่เชื่อฟังของพวกเจ้าและธรรมชาติเก่าๆ ของพวกเจ้า
พระวณะที่มีเมตตาของพระยาห์เวห์และพระเยซูชาดไว้ซึ่งพระวณะที่รุนแรงแห่งการพิพากษาของวันนี้อยู่มาก
นัก หากไม่มีพระวณะที่รุนแรงเช่นนั้น ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่จะพิชิตพวกเจ้า “ผู้เชี่ยวชาญ”
ผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว
ธรรมเนียมของพันธสัญญาเดิมได้สูญเสียอำนาจของพวกมันที่มีต่อพวกเจ้ามานานแล้ว
และการพิพากษาของวันนี้ก็น่าเกรงขามกว่าธรรมเนียมเก่าๆ มากนัก
สิ่งที่เหมาะสมมากที่สุดสำหรับพวกเจ้าก็คือการพิพากษา และไม่ใช่อำนาจศักดิ์สิทธิ์ของธรรมเนียม
เพราะพวกเจ้าไม่ใช่ฆราวาสของเมื่อสมัยปฐมกาล แต่เป็นฆราวาสที่เสื่อมทรามมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว
สิ่งที่มนุษย์ต้องสัมผัสฤทธิ์ผลในตอนนี้สอดคล้องกันกับสถานะจริงของมนุษย์ในวันนี้
เป็นไปตามขีดความสามารถและวุฒิภาวะจริงของมนุษย์ยุคปัจจุบัน
และมัน ไม่เพียงประสงค์ให้เจ้าต้องปฏิบัติตามกฎทั้งหลาย
การนี้เป็นไปเพื่อที่ว่าอาจจะมีฤทธิ์ผลเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติเก่าๆ ของเจ้าได้
และเพื่อที่เจ้าอาจจะละทิ้งมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเจ้าไปเสีย เจ้าคิดว่าพระบัญญัติคือกฎหรือ?
อาจกล่าวได้ว่าพวกมันเป็นข้อพึงประสงค์ปกติของมนุษย์ พวกมันไม่ใช่กฎที่เจ้าต้องปฏิบัติตาม
ดูการห้ามสูบบุหรี่เป็นตัวอย่าง—นั่นคือกฎหรือ? มันไม่ใช่กฎ!
มันเป็นข้อพึงประสงค์ของสถานะความเป็นมนุษย์ปกติ มันไม่ใช่กฎ
แต่เป็นบางสิ่งบางอย่างที่กำหนดเป็นเงื่อนไขสำหรับฆราวาสทั้งหมด วันนี้
พระบัญญัติดีกว่าประการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วนั้นก็ไม่ใช่กฎเช่นกัน
พวกมันเป็นข้อพึงประสงค์เพื่อสัมผัสฤทธิ์ผลสถานะความเป็นมนุษย์ปกติ ผู้คนไม่มีหรือไม่รู้เรื่องสิ่งต่างๆ
เช่นนั้นในอดีต และดังนั้น ผู้คนจึงจึงต้องสัมผัสฤทธิ์ผลเหล่านั้นในวันนี้ และสิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่นับว่าเป็นกฎ
ธรรมเนียมบัญญัติไม่ใช่แบบเดียวกันกับกฎ กฎที่เราพูดถึงเป็นการอ้างอิงถึงพิธีต่างๆ ระเบียบแผน
หรือการปฏิบัติที่เบี่ยงเบนและผิดพลาดของมนุษย์ พวกมันคือกฎและระเบียบที่ไม่ช่วยอะไรมนุษย์เลย
ไม่มีประโยชน์กับเขาเลย สิ่งเหล่านั้นก่อให้เกิดครรลองของการปฏิบัติที่ไม่มีความหมายอันใดเลย
นี่คือตัวอย่างของกฎ และกฎเช่นนั้นต้องถูกทิ้งไป เพราะพวกมัน ไม่ให้ประโยชน์อันใดแก่มนุษย์เลย
สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ต่างหากที่ต้องนำมาปฏิบัติ

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (2)

ได้มีการประกาศข่าวประเสริฐแห่งการกลับใจในยุคพระคุณ และหากว่ามนุษย์ได้เชื่อ
เช่นนั้นแล้วเขาก็ควรจะได้รับการช่วยให้รอด วันนี้
มีเพียงการพูดถึงการพิชิตชัยและการมีความเพียบพร้อมเท่านั้นแทนที่ความรอด ไม่เคยมีการกล่าวว่า
หากบุคคลหนึ่งเชื่อ ทั้งครอบครัวของพวกเขาจะได้รับพร หรือว่า
เมื่อได้รับการช่วยให้รอดครั้งหนึ่งแล้วจะได้รับการช่วยให้รอดเสมอไป วันนี้ ไม่มีใครกล่าวคำพูดเหล่านี้
และสิ่งต่างๆ เช่นนั้นก็ล้ำสมัย ณ เวลานั้น พระราชกิจของพระเยซูคือพระราชกิจแห่งการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง
บาปต่างๆ ของทุกคนที่เชื่อในพระองค์ได้รับการอภัย ตราบเท่าที่เจ้าเชื่อในพระองค์ พระองค์จะทรงไถ่เจ้า
หากเจ้าเชื่อในพระองค์ เจ้าก็ไม่ใช่คนบาปอีกต่อไป เจ้าได้รับการปลดปล่อยจากบาปของเจ้า
นี่คือสิ่งที่เป็ความหมายของการได้รับการช่วยให้รอด และการได้รับความเป็นธรรมโดยความเชื่อ
แต่ถึงกระนั้นในบรรดาผู้ที่เชื่อ ก็ยังคงมีสิ่งที่เป็นกบฏและต่อต้านพระเจ้า และที่ยังคงต้องค่อยๆ ปล่อยออกไป
ความรอดมิได้หมายความว่ามนุษย์ต้องได้รับการรับไว้โดยพระเยซูโดยสิ้นเชิง
แต่หมายความว่ามนุษย์จะไม่มีบาปอีกต่อไป หมายความว่าเขาได้รับการอภัยบาปของเขาแล้ว หากว่าเจ้าเชื่อ
เจ้าจะไม่มีวันมีบาปอีก ณ เวลานั้น
พระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายที่บรรดาสาวกของพระองค์ไม่อาจจับใจความได้
และได้ตรัสมากมายหลายอย่างที่ผู้คนไม่เข้าใจ นี่เป็นเพราะ ณ เวลานั้น พระองค์มิได้ให้คำอธิบายใดๆ
ด้วยเหตุนี้เอง หลายปีหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จจากไป มัทธิวได้ทำทะเบียนลำดับพงศาวดารขึ้นเพื่อพระเยซู
และคนอื่นๆ ก็ได้ทำงานมากมายที่มาจากเจตจำนงของมนุษย์
พระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมและได้รับมนุษย์ แต่เพื่อทรงพระราชกิจช่วงระยะหนึ่ง
นั่นคือ การนำมาซึ่งข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์
และการทำให้พระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนครบบริบูรณ์ และดังนั้น ทันทีที่พระเยซูถูกตรึงกางเขน
พระราชกิจของพระองค์ก็ได้มาถึงบทวสานที่ครบบริบูรณ์ แต่ในช่วงระยะปัจจุบันนี้—
ที่เป็นพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย—มีพระวาระที่ต้องตรัสออกไปมากขึ้น มีพระราชกิจที่ต้องทำมากขึ้น
และต้องมีกระบวนการต่างๆ มากมาย ดังนั้น ความล้าลึกต่างๆ
จากพระราชกิจของพระเยซูและพระยาห์เวห์ก็ต้องได้รับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน
เพื่อที่ผู้คนทั้งปวงอาจจะได้มีความเข้าใจและความกระจำแจ้งในการเชื่อของพวกเขา
เพราะนี่คือพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย และยุคสุดท้ายคือบทวสานของพระราชกิจของพระเจ้า
เป็นเวลาแห่งการสรุปปิดตัวพระราชกิจ
พระราชกิจช่วงระยะนี้จะชี้แจงธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์และการไถ่ของพระเยซูแก่เจ้า

และโดยหลักแล้วเป็นไปได้ที่เจ้าอาจะได้เข้าใจพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลแห่งแผนการบริหารจัดการหกพันปี
ของพระเจ้า และซึ่งคุณค่ากับนัยสำคัญและเนื้อแท้ทั้งหมดของแผนการบริหารจัดการหกพันปีนี้
และเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจทั้งหมดที่พระเยซูได้ทรงกระทำไปและพระวาระทั้งหลายที่พระองค์ได้ตรัส
สไป และปรับการเชื่อถือและการรักใคร่บูชาในพระคัมภีร์แบบมีขอบของเจ้าให้สมดุล
ทั้งหมดนี้จะเปิดโอกาสให้เจ้าเข้าใจอย่างถ่องแท้

เจ้าจะได้มาเข้าใจทั้งพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำและพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้

เจ้าจะเข้าใจและมองเห็นทั้งหมดเกี่ยวกับความจริง ชีวิต และหนทาง

ในพระราชกิจช่วงระยะที่พระเยซูทรงกระทำนั้น

ทำไมพระเยซูจึงเสด็จจากไปโดยที่มิได้ทำการสรุปปิดตัวพระราชกิจ?

เพราะพระราชกิจในช่วงระยะของพระเยซูนั้นมีใช้พระราชกิจแห่งการสรุปปิดตัว

เมื่อพระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขน พระวาระของพระองค์ก็ได้มาถึงบทวสานด้วยเช่นกัน

หลังจากการตรึงกางเขนของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์ก็เสร็จสิ้น โดยครบบริบูรณ์

ช่วงระยะปัจจุบันแตกต่างออกไป กล่าวคือ

หลังจากที่พระวาระได้ถูกตรัสออกไปจนถึงบทวสานและพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้รับการสรุป
ปิดตัวแล้วเท่านั้น พระราชกิจของพระองค์จึงจะได้เสร็จสิ้นลง

ในระหว่างช่วงระยะของพระราชกิจของพระเยซูนั้น ยังมีพระวาระอีกมากมายที่ยังไม่ได้ตรัสออกไป

หรือที่ยังไม่ได้รับการบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วน แต่ถึงกระนั้น

พระเยซูก็มีได้ทรงใส่พระทัยว่าพระองค์ได้ตรัสหรือมิได้ตรัสสิ่งใดไป

เพราะพันธกิจของพระองค์มิใช่พันธกิจเกี่ยวกับพระวาระ และดังนั้น

หลังจากพระองค์ทรงถูกตรึงกับกางเขน พระองค์จึงเสด็จจากไป

พระราชกิจในช่วงระยะนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการตรึงกางเขนเป็นสำคัญ

และไม่เหมือนกับช่วงระยะปัจจุบัน

พระราชกิจช่วงระยะปัจจุบันนี้โดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อประโยชน์ของความครบบริบูรณ์ ของการทำให้ชัดเจน

และของการนำพระราชกิจทั้งหมดไปสู่การสรุปปิดตัว

หากพระวาระทั้งหลายไม่ได้ถูกตรัสออกไปจนถึงบทวสานของมัน

ก็จะไม่มีหนทางในการสรุปปิดตัวพระราชกิจนี้ เพราะในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจนั้น

พระราชกิจทั้งหมดจะถูกนำไปถึงบทวสานและทำให้สำเร็จลุล่วงโดยการใช้พระวาระ ณ เวลานั้น

พระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายที่มนุษย์ไม่สามารถจับความเข้าใจได้ พระองค์ได้เสด็จจากไปอย่างเงียบๆ

และวันนี้ยังคงมีผู้ที่ไม่เข้าใจพระวาระของพระองค์อีกมากมายหลายคน

ผู้ที่ความเข้าใจของพวกเขาเป็นความเข้าใจที่ผิดแต่ถึงกระนั้นพวกเขายังคงเชื่อมั่นว่ามันถูก และไม่รู้ว่าพวกเขาผิด ในที่สุด ช่วงระยะปัจจุบันนี้จะนำพาพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงบทอวานที่ครบบริบูรณ์ และจะจัดเตรียมการสรุปปิดตัวของมัน ทุกคนจะได้มาเข้าใจและรู้จักแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า

มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายภายในตัวมนุษย์ เจตนาต่างๆ ของเขา ความเข้าใจผิดของเขา มโนคติอันหลงผิดของเขาเกี่ยวกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู ธรรมชาติของเขาเกี่ยวกับชนต่างชาติ และความเบี่ยงเบนและความผิดพลาดอื่นๆ ของพวกเขาจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง และมนุษย์จะเข้าใจเส้นทางชีวิตที่ถูกต้องทั้งหมด และพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงทำทั้งหมด และความจริงทั้งหมดทั้งหมด เมื่อการนั้นเกิดขึ้น พระราชกิจช่วงระยะนี้จะได้มาถึงบทอวาน

พระราชกิจของพระยาห์เวห์คือการทรงสร้างโลก มันคือการเริ่มต้น

พระราชกิจช่วงระยะนี้คือบทอวานของพระราชกิจ และมันคือการสรุปปิดตัว เมื่อแรกเริ่ม

พระราชกิจของพระเจ้าได้ดำเนินการท่ามกลางบรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากอิสราเอล และมันคือรุ่งอรุณของศักราชใหม่ในสถานที่ที่บริสุทธิ์ที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด

พระราชกิจช่วงระยะสุดท้ายดำเนินการในประเทศที่ไม่บริสุทธิ์มากที่สุดจากบรรดาประเทศทั้งหมด เพื่อพิพากษาโลกและนำพาผู้คนไปสู่บทอวาน ในช่วงระยะแรกนั้น

พระราชกิจของพระเจ้าได้ทำไปในสถานที่ที่สะอาดที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด และช่วงระยะสุดท้ายดำเนินการขึ้นในสถานที่ที่มีดที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด และความมืดนี้จะถูกขับออกไป และความสว่างจะถูกนำออกมา และผู้คนทั้งหมดจะได้รับการพิชิต

เมื่อผู้คนจากสถานที่ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุดและมืดที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมดนี้ได้รับการพิชิตแล้ว และประชากรทั้งหมดทั้งหมดได้ยอมรับว่ามีพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง และทุกบุคคลได้มีความมั่นใจอย่างเต็มที่ เช่นนั้นแล้ว

ข้อเท็จจริงจะถูกนำมาใช้เพื่อดำเนินการพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยโดยตลอดทั่วทั้งจักรวาล

พระราชกิจช่วงระยะนี้เป็นสัญลักษณ์ กล่าวคือ ทันทีที่พระราชกิจของยุคนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการหกพันปีจะได้มาถึงบทอวานอันครบบริบูรณ์

ทันทีที่บรรดาผู้ที่อยู่ในสถานที่ที่มีดที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมดได้รับการพิชิตแล้ว ก็เป็นที่แน่นอนว่ามันจะเป็นเช่นนั้นในที่อื่นทุกแห่งด้วยเช่นกัน เช่นนี้เอง

มีเพียงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในประเทศจีนเท่านั้นที่นำการแสดงสัญลักษณ์อย่างมีความหมายมา

ประเทศจีนรวบรวมกำลังบังคับของความมืดทั้งหมดเอาไว้ในตัว

และผู้คนของประเทศจีนเป็นตัวแทนของทุกคนผู้มีเนื้อหนัง มีชาติาน และมีเลือดเนื้อ

ผู้คนชาวจีนนี่เองที่เป็นผู้ซึ่งได้ถูกพญานาคใหญ่สีแดงทำให้เสื่อมทรามมากที่สุด

ผู้ซึ่งมีการต่อต้านพระเจ้าที่หนักหน่วงที่สุด

ผู้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์มากที่สุด

และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นแม่แบบของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่เสื่อมทรามทั้งหมด

นี่มิใช่หมายความว่าประเทศอื่นๆ จะไม่มีปัญหาใดเลย

มนโคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ล้วนเหมือนกันทั้งหมด

และถึงแม้ว่าผู้คนของประเทศเหล่านี้ อาจจะมีขีดความสามารถสูง แต่หากพวกเขาไม่รู้จักรบพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว

มันก็ต้องเป็นว่าพวกเขาต่อต้านพระองค์ เหตุใดชาวียจึงได้ต่อต้านและเยาะเย้ยทำทลายพระเจ้า?

เหตุใดพวกฟาริสีจึงได้ต่อต้านพระองค์ด้วยเช่นกัน? เหตุใดยูดาจึงได้ทรยศพระเยซู? ณ เวลานั้น

สาวกจำนวนมากไม่รู้จักรบพระเยซู หลังจากพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน และได้ฟื้นขึ้นอีกครั้ง

เหตุใดผู้คนจึงยังคงไม่เชื่อในพระองค์? การไม่เชื่อฟังของมนุษย์ไม่เป็นเหมือนกันทั้งหมดหรือ?

ผู้คนของประเทศจีนเพียงถูกยกมาเป็นตัวอย่างเท่านั้นนั่นเอง และเมื่อพวกเขาได้รับการพิชิต

พวกเขาจะกลายเป็นแบบอย่างและตัวอย่าง และจะทำหน้าที่เป็นบุคคลที่อ้างอิงสำหรับคนอื่นๆ

เหตุใดเราจึงกล่าวอยู่เสมอว่าพวกเขาคือผู้ช่วยให้กับแผนการบริหารจัดการของเรา?

ในผู้คนของประเทศจีนนั่นเองที่เป็นความเสื่อมทราม ความไม่บริสุทธิ์ ความไม่ชอบธรรม การต่อต้าน

และการเป็นกบฏได้ถูกสำแดงอย่างครบบริบูรณ์มากที่สุด และเปิดเผยอยู่ในรูปแบบต่างๆ ทั้งหมดของพวกเขา

ในด้านหนึ่ง พวกเขามีขีดความสามารถอ่อนด้อย และอีกด้านหนึ่ง

ชีวิตและกระบวนการทางความคิดของพวกเขาต่ำหลัง และนิสัยใจคอ สภาพแวดล้อมทางสังคม

ครอบครัวยุคใหม่กำหนดของพวกเขา—ทั้งหมดล้วนอ่อนด้อยและต่ำหลังมากที่สุด

สถานะของพวกเขาต่ำด้อยด้วยเช่นกัน พระราชกิจในสถานที่นี้เป็นสัญลักษณ์

และหลังจากที่พระราชกิจทดสอบนี้ ได้มีการดำเนินการด้วยความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันแล้ว

พระราชกิจที่ตามมาของพระเจ้าจะเป็นไปด้วยดีกว่านี้มาก หากพระราชกิจขั้นตอนนี้สามารถครบบริบูรณ์ได้

เช่นนั้นแล้ว พระราชกิจที่ตามมาก็จะเป็นที่ชัดเจน ทันทีที่พระราชกิจขั้นตอนนี้ได้สำเร็จลุล่วงไป

ก็จะสัมฤทธิ์ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่อย่างครบถ้วน

และพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยตลอดทั่วทั้งจักรวาลก็จะได้มาถึงบทธวสถานอันครบบริบูรณ์ แท้ที่จริงแล้ว

ทันทีที่พระราชกิจท่ามกลางพวกเขาสอบความสำเร็จแล้ว

การนี้จะเทียบเท่ากับความสำเร็จตลอดทั่วทั้งจักรวาล

นี่คือนัยสำคัญของเหตุผลที่เราให้พวกเขาคิดทำหน้าที่เป็นแบบอย่างและตัวอย่าง การเป็นกบฏ การต่อต้าน

ความไม่บริสุทธิ์ ความไม่ชอบธรรม—ทั้งหมดล้วนพบอยู่ในตัวผู้คนเหล่านี้

และในตัวพวกเขานั้นเป็นตัวแทนของการเป็นกบฏของมวลมนุษย์ทั้งหมด พวกเขาเป็นบางสิ่งบางอย่างจริงๆ

ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างของการพิชิตชัย
และทันทีที่พวกเขาได้รับการพิชิตชัยพวกเขาจะกลายเป็นตัวอย่างและแบบอย่างสำหรับผู้อื่นไปในตัว
ไม่มีสิ่งใดที่เป็นสัญลักษณ์มากไปกว่าช่วงระยะแรกที่ได้มีการดำเนินการในอิสราเอล กล่าวคือ
ชาวอิสราเอลเป็นผู้คนที่บริสุทธิ์มากที่สุดและเสื่อมทรามน้อยที่สุดจากบรรดาผู้คนทั้งหมด และดังนั้น
รุ่งอรุณของศักราชใหม่ในแผ่นดินนี้จึงมีนัยสำคัญขั้นสูงสุด
อาจกล่าวได้ว่าบรรพบุรุษของมวลมนุษยย์มาจากอิสราเอล
และว่าอิสราเอลคือสถานที่กำเนิดของพระราชกิจของพระเจ้า ในปฐมกาล ผู้คนเหล่านี้บริสุทธิ์มากที่สุด
และพวกเขาล้วนนมัสการพระยาห์เวห์
และพระราชกิจของพระเจ้าในตัวพวกเขานั้นก็สามารถเกิดผลเป็นผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่
พระคัมภีร์ทั้งเล่มนั้นบันทึกพระราชกิจของสองยุค กล่าวคือ หนึ่งนั้นคือพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ
และอีกหนึ่งคือพระราชกิจแห่งยุคพระคุณ
พันธสัญญาเดิมบันทึกพระวาทะของพระยาห์เวห์ถึงชาวอิสราเอลและพระราชกิจของพระองค์ในอิสราเอล
พันธสัญญาใหม่บันทึกพระราชกิจของพระเยซูในยูเดีย แต่เหตุใดพระคัมภีร์จึงไม่มีชื่อภาษาจีนใดๆ เลย?
เพราะพระราชกิจของพระเจ้าสองส่วนแรกนั้นได้มีการดำเนินการในอิสราเอล
เพราะผู้คนของอิสราเอลเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกสรร—ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่ยอมรับพระราชกิจของพระยาห์เวห์
พวกเขาเป็นผู้ที่เสื่อมทรามน้อยที่สุดในบรรดามวลมนุษยย์ทั้งปวง และในปฐมกาลนั้น
พวกเขามีจิตใจที่ค้นหาพระเจ้าและเคารพพระองค์ พวกเขาเชื่อฟังพระวาทะทั้งหลายของพระยาห์เวห์
และรับใช้ในพระวิหารอยู่เสมอ และสวมเสื้อคลุมหรือมงกุฎอย่างปโรหิต
พวกเขาเป็นผู้คนรุ่นแรกสุดที่นมัสการพระเจ้า และเป็นเป้าหมายรุ่นแรกสุดของพระราชกิจของพระองค์
ผู้คนเหล่านี้เป็นตัวอย่างและแบบอย่างสำหรับมวลมนุษยย์ทั้งปวง
พวกเขาเป็นตัวอย่างและแบบอย่างของความบริสุทธิ์และความชอบธรรม ผู้คนอย่างเช่นโยบ อับราฮัม โลก
หรือเปโตรและติโมธี—พวกเขาล้วนเป็นชาวอิสราเอล และเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่บริสุทธิ์มากที่สุด
อิสราเอลเป็นประเทศแรกสุดที่นมัสการพระเจ้าท่ามกลางมวลมนุษยย์
และผู้ที่ชอบธรรมมีมาจากที่นี่มากกว่าที่อื่นใด
พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจในตัวพวกเขาเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงสามารถบริหารจัดการมวลมนุษยย์ทั่วทั้งแผ่นดิน
ได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต
ความสัมฤทธิ์ผลของพวกเขาและความชอบธรรมในการนมัสการพระยาห์เวห์ของพวกเขาได้รับการบันทึก

เพื่อที่พวกเขาจะสามารถทำหน้าที่เป็นตัวอย่างและแบบอย่างแก่ผู้คนทีนอกเหนือไปจากอิสราเอลในระหว่างยุคพระคุณได้ และการกระทำของพวกเขาได้คำชูพระราชกิจมาหลายพันปี เรื่อยมาจนกระทั่งถึงวันนี้

หลังจากการวางรากฐาน โลก พระราชกิจช่วงระยะแรกของพระเจ้าได้มีการดำเนินการขึ้นในอิสราเอล และด้วยเหตุนี้ อิสราเอลจึงได้เป็นสถานที่กำเนิดของพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก และเป็นพื้นฐานของพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

วงเขตพระราชกิจของพระเยซูได้ครอบคลุมยูเดียทั้งหมด ในระหว่างพระราชกิจของพระองค์ พวกที่อยู่ภายนอกยูเดียมีน้อยคนมากที่จะได้รู้เรื่องนี้ เพราะพระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจใดๆ ไกลพ้นไปจากยูเดีย วันนี้ พระราชกิจของพระเจ้าได้ถูกนำพามาถึงประเทศจีน และมันได้รับการดำเนินการภายในวงเขตนี้ล้วนๆ ในระหว่างระยะนี้ ไม่มีการเริ่มพระราชกิจใดภายนอกประเทศจีน

การเผยแผ่มันไปไกลพ้นประเทศจีนคือพระราชกิจที่จะมาในภายหลัง

พระราชกิจช่วงระยะนี้ติดตามต่อเนื่องมาจากพระราชกิจในช่วงระยะของพระเยซู

พระเยซูได้ทรงพระราชกิจแห่งการไถ่ และช่วงระยะนี้คือพระราชกิจที่ติดตามต่อเนื่องมาจากพระราชกิจนั้น พระราชกิจแห่งการไถ่ได้มีความครบบริบูรณ์ไปแล้ว

และในช่วงระยะนี้ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับการสร้างมโนคติโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพราะพระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่เหมือนกับช่วงระยะสุดท้าย และยิ่งไปกว่านั้น

เพราะประเทศจีนไม่เหมือนกับอิสราเอล

พระราชกิจช่วงระยะที่ได้รับการดำเนินการโดยพระเยซูนั้นคือพระราชกิจแห่งการไถ่ มนุษย์ได้เห็นพระเยซู และไม่นานหลังจากนั้น พระราชกิจของพระองค์ก็ได้เริ่มเผยแผ่ไปยังชนต่างชาติ วันนี้

มีผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจำนวนมากในอเมริกา สหราชอาณาจักร และรัสเซีย ดังนั้น

เหตุใดจึงมีผู้คน que เชื่อในประเทศจีนน้อยกว่าเล่า? เพราะประเทศจีนเป็นชาติที่ปิดมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้

ประเทศจีนจึงเป็นประเทศสุดท้ายที่ยอมรับหนทางแห่งพระเจ้า และแม้กระทั่งบัดนี้

ก็เป็นเวลาไม่ถึงหนึ่งร้อยปีนับตั้งแต่ที่มันได้ยอมรับ—ซึ่งช้ากว่าอเมริกาและสหราชอาณาจักรมาก

พระราชกิจช่วงระยะสุดท้ายของพระเจ้ามีการดำเนินการในแผ่นดินจีนเพื่อที่จะนำพาพระราชกิจของพระองค์ไปถึงบทวสาน และเพื่อที่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์อาจจะได้สำเร็จลุล่วง

ผู้คนอิสราเอลต่างเรียกพระเยซูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ณ เวลานั้น

พวกเขาถือว่าพระองค์ทรงเป็นหัวหน้าตระกูลของพวกเขา

และอิสราเอลทั้งหมดได้กลายมาเป็นตระกูลที่ยิ่งใหญ่ที่ทุกคนในตระกูลนมีสการองค์พระยาห์เวห์เจ้า

พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ได้ทรงปรากฏต่อพวกเขาบ่อยครั้ง

และพระองค์ได้ตรัสและได้ปลงพระสุรเสียงของพระองค์ถึงพวกเขา

และได้ทรงใช้สามงาและเสียงเพื่อนำชีวิตของพวกเขา ณ เวลานั้น

พระวิญญาณได้ทรงจัดเตรียมการทรงนำของพระองค์ในอิสราเอลโดยตรง

โดยการตรัสและการเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์ถึงผู้คน

และพวกเขาได้มองเห็นเมฆและได้ยินเสียงกังวานของฟ้าร้อง และในหนทางนี้

พระองค์ได้ทรงนำชีวิตของพวกเขาเป็นเวลาหลายพันปี ด้วยเหตุนี้เอง

ผู้คนของอิสราเอลเท่านั้นที่นมัสการพระยาห์เวห์อยู่เสมอ พวกเขาเชื่อว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา และว่าพระองค์ไม่ทรงเป็นพระเจ้าของชนต่างชาติ นี่ไม่น่าประหลาดใจเลย กล่าวคือ จะว่าไปแล้ว

พระยาห์เวห์ได้ทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเขาไปเป็นเวลาเกือบสี่พันปี ในแผ่นดินจีนนั้น

หลังจากหลายพันปีแห่งการลบล้างที่เชื่อซึ่งซึม มาบัดนี้เท่านั้นที่บรรดาคนต่ำทรามนี้ได้มารู้ว่าฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก และทุกสรรพสิ่งไม่ได้ก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาโดยธรรมชาติ แต่สร้างขึ้นมาโดยพระเจ้าผู้สร้าง เพราะข่าวประเสริฐนี้ได้มาจากต่างประเทศ

พวกที่มีจิตใจแบบหัวเก่านิยมศรัทธาเชื่อว่าทุกคนที่ยอมรับข่าวประเสริฐนี้เป็นพวกขายชาติ

พวกเขาเป็นคนสารเลวที่ได้ทรยศพระพุทธรเจ้า บรรพบุรุษของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น

พวกที่มีจิตใจแบบศรัทธาเหล่านี้จำนวนมากถามว่า “คนจีนสามารถเชื่อในพระเจ้าของชาวต่างชาติได้อย่างไร?

พวกเขาไม่ใช่กำลังทรยศบรรพบุรุษของพวกเขาหรือ? พวกเขาไม่ใช่กำลังทำชั่วหรือ?” วันนี้

ผู้คนได้ลิ้มไปนานแล้วว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

พวกเขาได้ผลักพระเจ้าผู้สร้างไปข้างหลังจิตใจของพวกเขาไปแล้ว และพวกเขากลับเชื่อในการวิวัฒนาการแทน

ซึ่งหมายความว่ามนุษย์ได้พัฒนามาจากลิง และว่าโลกธรรมชาติได้เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ อาหารดีๆ

ทั้งหมดที่มวลมนุษย์ได้ชื่นชมนั้นจัดเตรียมขึ้นโดยธรรมชาติ มีลำดับในการมีชีวิตและความตายของมนุษย์

และไม่มีมีการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ปกครองเหนือมันทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้น

มีพวกที่เชื่อว่าพระเจ้าไม่มีจริงจำนวนมากที่เชื่อว่าการที่พระเจ้าทรงปกครองเหนือทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นเรื่องเห

นือธรรมชาติและไม่เป็นวิทยาศาสตร์ แต่วิทยาศาสตร์สามารถแทนที่พระราชกิจของพระเจ้าได้หรือ?

วิทยาศาสตร์สามารถปกครองเหนือมวลมนุษย์ได้หรือ?

การประกาศข่าวประเสริฐในประเทศที่ปกครองโดยความเชื่อว่าพระเจ้าไม่มีจริงเป็นภารกิจที่ไม่ง่ายเลย

และมันเกี่ยวข้องกับอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ต่างๆ วันนี้

ไม่ใช่ว่ามีผู้ต่อต้านพระเจ้าในหนทางนี้อยู่เป็นจำนวนมากหรือ?

ผู้คนมากมายได้ยกพระราชกิจของพระเยซูมาเปรียบเทียบกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์

และเมื่อพวกเขาได้พบความไม่สอดคล้องกัน พวกเขาก็ได้ตอกตริ้งพระเยซูกับกางเขน

แต่เหตุใดพวกเขาจึงไม่พบความสอดคล้องกันระหว่างพระราชกิจของทั้งสองพระองค์เล่า?

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพระเยซูได้ทรงพระราชกิจใหม่

อีกทั้งยังเป็นเพราะก่อนที่จะพระเยซูจะได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์นั้น

ไม่เคยมีใครได้เขียนทะเบียนลำดับพงศ์ของพระองค์เลย หากว่ามีใครสักคนได้เขียน

เช่นนั้นแล้วก็คงไม่จำเป็นต้องกังวล และเช่นนั้นแล้วใครกันเล่าที่จะได้ตอกตรึงพระเยซูกับกางเขน?

หากว่ามัทธิวได้เขียนทะเบียนลำดับพงศ์ของพระเยซูไปก่อนหน้านี้หลายสิบปีแล้ว เช่นนั้นแล้ว

พระเยซูก็คงจะไม่ต้องทรงทนทุกข์กับการข่มเหงที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น นี่ไม่ใช่ดั่งนั้นหรือ?

ทันทีที่ผู้คนได้อ่านทะเบียนลำดับพงศ์ของพระเยซู—ว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของอับราฮัม

และทรงเป็นรากรแห่งชาวดาวิด—เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็คงจะได้หยุดการข่มเหงพระองค์ของพวกเขา

ไม่น่าเสียดายหรือที่ทะเบียนลำดับพงศ์ของพระองค์ถูกเขียนขึ้นสายเกินไป?

และช่างน่าเสียดายที่พระคัมภีร์เพียงแค่นี้ที่ทรงพระราชกิจของพระเจ้าสองช่วงระยะเท่านั้น ได้แก่

ช่วงระยะหนึ่งที่เป็นพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ และช่วงระยะหนึ่งที่เป็นพระราชกิจแห่งยุคพระคุณ

ช่วงระยะหนึ่งที่เป็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์ และช่วงระยะหนึ่งที่เป็นพระราชกิจของพระเยซู

มันจะดีกว่านี้มากเพียงใดหากผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งได้พยากรณ์ถึงพระราชกิจของวันนี้เอาไว้แล้ว

มันคงจะได้มีภาคพิเศษในพระคัมภีร์ที่มีชื่อว่า “พระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย”—นั่นจะไม่ดีกว่านี้มากหรือ?

เหตุใดมนุษย์จึงต้องอยู่ภายใต้ความยากลำบากมากมายยิ่งนักในวันนี้?

พวกเขาได้มีเวลาที่ลำบากยากเย็นเช่นนี้แล้ว! หากใครคนใดสมควรที่จะถูกเกลียดชัง

อิสยาห์และดาเนียลนั่นเองที่ไม่ได้บอกถึงพระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายไว้ก่อน และหากใครคนใดจะถูกดำเนิน

นั่นก็คือบรรดาอัครทูตแห่งพันธสัญญาใหม่ผู้ที่ไม่ได้บันทึกการทะเบียนลำดับพงศ์ของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่

ที่สองของพระเจ้าให้เร็วกว่านี้ ช่างน่าอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น! พวกเขาต้องค้นหาหลักฐานจนทั่วไปหมด

และถึงแม้หลังจากพบส่วนปลีกย่อยของพระวจนะเล็กๆ น้อยๆ บางอย่าง

พวกเขาก็ยังคงไม่สามารถบอกได้ว่าพระวจนะเหล่านั้นเป็นข้อพิสูจน์จริงๆ ช่างน่าอายนัก!

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงเร้นลับยิ่งนักในพระราชกิจของพระองค์? วันนี้

ผู้คนมากมายยังไม่พบหลักฐานที่เป็นบทสรุป ถึงกระนั้นพวกเขาก็รู้ความสามารถที่จะปฏิเสธมันได้เช่นกัน

ดังนั้น พวกเขาควรทำอะไร? พวกเขาไม่สามารถติดตามพระเจ้าได้อย่างแน่วแน่

ทว่าพวกเขาก็ไม่สามารถเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความเคลือบแคลงเช่นนั้นได้ด้วย และดังนั้น

“นักวิชาการที่ฉลาดและมีพรสวรรค์” จำนวนมากจึงนำท่าทีแบบ “ทดลองดู” มาใช้เมื่อพวกเขาติดตามพระเจ้า

การนี้เป็นปัญหามากเกินไป! สิ่งต่างๆ จะไม่ง่ายดายขึ้นมากอย่างยิ่งหรือหากว่ามัทธิว มาระโก ลูกา

และยอห์น มีความสามารถที่จะบอกอนาคตล่วงหน้าได้?

มันคงจะดีขึ้นหากยอห์นได้มองเห็นความจริงข้างในของชีวิตในราชอาณาจักร—

น่าเสียดายยิ่งที่เขาเพียงได้เห็นนิมิตแต่ไม่ได้เห็นพระราชกิจที่เป็นเนื้อหาจริงบนแผ่นดินโลก มันช่างน่าอัปยศ!
เกิดอะไรขึ้นกับพระเจ้า? หลังจากที่พระราชกิจของพระองค์ดำเนินไปด้วยดีในอิสราเอล

เหตุใดพระองค์จึงเสด็จมายังประเทศจีน ณ บัดนี้ และเหตุใดพระองค์จึงต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

และทรงพระราชกิจและดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางผู้คนโดยพระองค์เอง?

พระเจ้าช่างไม่ทรงคำนึงถึงมนุษย์เกินไป! พระองค์ไม่เพียงไม่ทรงบอกผู้คนไว้ล่วงหน้า

หากแต่พระองค์ได้ทรงนำการติสสอนและการพิพากษาของพระองค์มาโดยฉับพลัน มันช่างไม่มีเหตุผลเลยจริงๆ!

ครั้งแรกที่พระเจ้าได้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์

พระองค์ได้ทรงทนทุกข์กับความยากลำบากมากมายอันเป็นผลจากการที่ไม่ทรงบอกมนุษย์ล่วงหน้าถึงความจริง
ข้างในทั้งหมด แน่ใจหรือว่าพระองค์ไม่สามารถหลงลืมเรื่องนั้นไปได้? และดังนั้น

เหตุใดพระองค์จึงยังคงไม่ทรงบอกมนุษย์ในครั้งนี้? วันนี้

ช่างน่าเสียดายนักที่มีหนังสือเพียงหกสิบหกเล่มในพระคัมภีร์

จำเป็นต้องมีเพิ่มอีกเล่มหนึ่งเล่มที่บอกล่วงหน้าถึงพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย! เจ้าไม่คิดหรือหรือ?

แม้แต่พระยาห์เวห์ อิชยาห์ และดาวิด ก็ไม่ได้กล่าวถึงพระราชกิจของวันนี้

พระองค์และท่านเหล่านั้นถูกลบไปจากปัจจุบันต่อไป ถูกแยกออกไปในเวลาที่ผ่านมาแล้ว

และพระเยซูก็ไม่ได้ทรงบอกล่วงหน้าถึงพระราชกิจของวันนี้อย่างครบถ้วน โดยคริสต์ถึงมันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

และมนุษย์ยังคงไม่พบหลักฐานที่เพียงพอ หากเจ้าเปรียบเทียบพระราชกิจของวันนี้กับเมื่อก่อน

สองสิ่งนี้จะสามารถลงรอยกันได้อย่างไร? พระราชกิจช่วงระยะของพระยาห์เวห์ขึ้นไปที่อิสราเอล ดังนั้น

หากเจ้าเปรียบเทียบพระราชกิจของวันนี้กับช่วงระยะนั้นก็จะยังมีความไม่สอดคล้องกันมากยิ่งขึ้นไปอีก

ทั้งสองช่วงระยะนี้แค่ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เจ้าไม่ใช่มาจากอิสราเอล อีกทั้งเจ้าไม่ใช่คนยิว

จิตความสามารถของเจ้าและทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเจ้าขาดพร่อง—

เจ้าจะเปรียบเทียบตัวเจ้าเองกับพวกเขาได้อย่างไร? การนี้เป็นไปได้หรือ? จงรู้ไว้ว่าวันนี้คือยุคแห่งราชอาณาจักร

และมันแตกต่างจากยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ ไม่ว่าในกรณีใด จงอย่าทดลองและใช้สูตร

จะไม่สามารถพบพระเจ้าในสูตรใดๆ เช่นนั้นได้

พระเยซูทรงดำรงพระชนม์ชีพอย่างไรในระหว่าง 29 ปี หลังจากการประสูติของพระองค์?

พระคัมภีร์ไม่บันทึกสิ่งใดเกี่ยวกับวัยเด็กและวัยหนุ่มของพระองค์เลย เจ้ารู้หรือไม่ว่าสองวัยนั้นเป็นอย่างไร?

เป็นไปได้ไหมว่าพระองค์ไม่ทรงมีวัยเด็กหรือวัยหนุ่ม และเมื่อพระองค์ทรงประสูติพระองค์ก็มีพระชันษา 30

ปีแล้ว? เจ้ารู้น้อยเกินไป ดังนั้น จงอย่าประมาทนักในการแสดงพรรณนาของเจ้า มันไม่เป็นผลดีกับเจ้า!

พระคัมภีร์เพียงแต่บันทึกว่าก่อนวันประสูติปีที่ 30 ของพระเยซู

พระองค์ทรงได้รับบัพติศมาและได้รับการทรงนำทางโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อก้าวผ่าน

นการทดลองของมาร และพระกิตติคุณสี่เล่มบันทึกพระราชกิจสามปีครึ่งของพระองค์
ไม่มีบันทึกถึงวัยเด็กและวัยหนุ่มของพระองค์เลย แต่นี่มิได้พิสูจน์ว่าพระองค์ไม่เคยทรงมีวัยเด็กและวัยหนุ่ม
มันเป็นเพียงว่า ในการเริ่มต้นนั้น พระองค์มิได้ทรงพระราชกิจใดๆ และทรงเป็นบุคคลปกติ
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะสามารถกล่าวได้หรือไม่ว่า พระเยซูได้ดำรงพระชนม์ชีพมา 33 ปีโดยไม่มีวัยเด็กหรือวัยหนุ่ม?
พระองค์จะทรงสามารถมาถึงพระชนษา 33 ปีครึ่งในทันทีได้หรือไม่?
ทั้งหมดนี้ที่มนุษย์คิดเกี่ยวกับพระองค์เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติและไม่เป็นจริง
ไม่เป็นที่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์นั้นทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติและธรรมดา
แต่เมื่อพระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์
มันเป็นไปได้โดยตรงด้วยสถานะความเป็นมนุษย์ที่ไม่ครบบริบูรณ์และเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์
เป็นเพราะการนี้เองที่ผู้คนมีความสงสัยเกี่ยวกับพระราชกิจของวันนี้
และแม้กระทั่งสงสัยเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเยซู
ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าจะแตกต่างกันระหว่างสองครั้งที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
แต่เนื้อแท้ของพระองค์ไม่แตกต่างแน่นอนว่า หากเจ้าอ่านบันทึกทั้งหลายจากพระกิตติคุณสี่เล่ม
ความแตกต่างนั้นมีมากยิ่งนัก
เจ้าจะสามารถกลับไปหาชีวิตของพระเยซูในระหว่างวัยเด็กและวัยหนุ่มของพระองค์ได้อย่างไร?
เจ้าจะสามารถจับใจความสถานะความเป็นมนุษย์ปกติของพระเยซูได้อย่างไร?
บางทีเจ้าอาจจะมีความเข้าใจหนักแน่นเกี่ยวกับสถานะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในวันนี้
ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่มี การจับใจความสถานะความเป็นมนุษย์ของพระเยซู นับประสาอะไรที่เจ้าจะเข้าใจมัน
หากไม่ได้มีการบันทึกไว้โดยมัทธีว
เจ้าก็คงจะไม่มี การระแคะระคายเกี่ยวกับสถานะความเป็นมนุษย์ของพระเยซูเลย บางที
เมื่อเราบอกเจ้าเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเยซูในระหว่างชีวิตของพระองค์
และบอกเจ้าเกี่ยวกับความจริงข้างในของวัยเด็กและวัยหนุ่มของพระเยซู เจ้าจะส่ายศีรษะและพูดว่า “ไม่!
พระองค์ไม่อาจทรงเป็นอย่างนั้นได้ พระองค์ไม่ทรงสามารถมีความอ่อนแอใดๆ ได้
นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ใดๆ!” เจ้าจะถึงขั้นตะโกนและกรีดร้อง
มันเป็นเพราะเจ้าไม่เข้าใจพระเยซู นั่นเองเจ้าจึงมีมโนคติอันหลงผิดต่างๆ เกี่ยวกับเรา
เจ้าเชื่อว่าพระเยซูจะต้องทรงเป็นพระเจ้าเหลือเกิน จนไม่มีสิ่งใดในเนื้อหนังเกี่ยวกับพระองค์เลย
แต่ข้อเท็จจริงก็ยังคงเป็นข้อเท็จจริง ไม่มีใครปรารถนาที่จะพูดเยาะเย้ยทำลายความจริงของข้อเท็จจริงทั้งหลาย
เพราะเมื่อเราพูดว่า มันมีความสัมพันธ์กับความจริง มันไม่ใช่การคาดคะเน อีกทั้งมันไม่ใช่คำเผยพระวจนะ
จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงสามารถขึ้นไปถึงที่สูงยิ่งได้ และยิ่งไปกว่านั้น

จงรู้ไว้ว่าพระองค์ทรงสามารถซ่อนเร้นในที่ลึกยิ่งได้ ปัญญาของเจ้าไม่อาจจินตนาการถึงพระองค์ได้
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวง
และไม่ทรงเป็นพระเจ้าส่วนบุคคลที่เข้าใจโดยบุคคลเฉพาะคนหนึ่ง

นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)

ครั้งแรกที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์คือโดยผ่านทาง การตั้งครุฑ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการนี้สัมพันธ์กันกับพระราชกิจที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำ ยุคพระคุณเริ่มต้นด้วยพระนามของพระเยซู เมื่อพระเยซูทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเริ่มที่จะเป็นพยานต่อพระนามของพระเยซู และไม่มี การกล่าวถึงพระนามของพระยาห์เวห์อีกต่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินพระราชกิจใหม่นี้ภายใต้พระนามของพระเยซูเป็นสำคัญแทน คำพยานของบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ได้เป็นพยานแด่พระเยซูคริสต์ และงานที่พวกเขาทำก็เป็นที่ไปเพื่อพระเยซูคริสต์ด้วยเช่นกัน บทสรุปปิดตัวของยุคธรรมบัญญัติภาคพันธสัญญาเดิมหมายถึงว่าพระราชกิจที่ดำเนินการภายใต้พระนามของพระยาห์เวห์เป็นสำคัญได้มาถึงบทอวสาน ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป พระนามของพระเจ้าไม่ใช่พระยาห์เวห์อีกต่อไป แต่พระองค์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูแทน และจาก ณ ที่นี้ไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจภายใต้พระนามของพระเยซูเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้คนที่วันนี้ยังคงกินและดื่มพระวจนะของพระยาห์เวห์อยู่ และยังคงทำทุกสิ่งทุกอย่างตามพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ— เจ้ากล้าปิดหูปิดตาไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งหลายกระนั้นหรือ? เจ้ามิได้ติดอยู่ในอดีตหรือ? บัดนี้พวกเจ้ารู้ว่ายุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว มันเป็นไปได้หรือว่าเมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะยังคงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูอยู่? พระยาห์เวห์ทรงได้บอกกับประชากรแห่งอิสราเอลว่า พระเมสสิยาห์กำลังจะเสด็จมา และแม้กระนั้นเมื่อพระองค์ได้เสด็จมา พระองค์ไม่ได้รับการเรียกขานว่าพระเมสสิยาห์ แต่เรียกว่าพระเยซู พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง และว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงเพราะพระองค์ได้ทรงออกเดินทางแล้ว เหล่านี้คือพระวจนะต่างๆ ของพระเยซู แต่เจ้าเห็นหนทางที่พระเยซูทรงใช้ออกเดินทางหรือไม่? พระเยซูทรงจากไปโดยประทับบนเมฆขาว แต่เป็นไปได้ไหมว่าพระองค์จะทรงกลับมาท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เองบนเมฆขาว? หากเป็นเช่นนั้น พระองค์จะไม่ทรงยังคงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูอยู่หรือ? เมื่อพระเยซูเสด็จมาอีกครั้ง ยุคก็จะเปลี่ยนไปแล้ว ดังนั้น พระองค์ยังคงจะทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูอยู่ได้หรือ? หรือว่าพระเจ้าทรงสามารถได้รับการเรียกขานได้โดยพระนามของพระเยซูเท่านั้น? ในยุคใหม่ พระองค์มีอาจจะทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามใหม่กระนั้นหรือ? ฉายาของบุคคลหนึ่งและชื่อเฉพาะหนึ่งสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้กระนั้นหรือ? ในแต่ละยุค พระเจ้าทรงพระราชกิจใหม่และได้รับการเรียกขานโดยพระนามใหม่

พระองค์จะทรงกระทำพระราชกิจเดียวกันในยุคต่างๆ ได้อย่างไร?

พระองค์จะทรงเกาะติดอยู่กับความเก่าได้อย่างไร?

พระนามของพระเยซูถูกใช้เพื่อประโยชน์ของพระราชกิจแห่งการไถ่ ดังนั้น

พระองค์จะยังคงได้รับการเรียกขานโดยพระนามเดียวกันเมื่อพระองค์ทรงกลับมาในยุคสุดท้ายกระนั้นหรือ?

พระองค์จะยังคงทรงพระราชกิจแห่งการไถ่อยู่อีกหรือ?

ทำไมจึงเป็นไปได้ว่าพระยาห์เวห์กับพระเยซูทรงเป็นหนึ่ง

ทว่าทั้งสองพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน?

มันมิใช่เพราะยุคแห่งพระราชกิจของทั้งสองพระองค์นั้นแตกต่างกันหรือ?

ชื่อเดียวสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้กระนั้นหรือ? เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

พระเจ้าจึงต้องทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน

และพระองค์ต้องทรงใช้พระนามนั้นเพื่อเปลี่ยนยุคและเพื่อเป็นตัวแทนยุคนั้น

เพราะไม่มีชื่อเดียวชื่อใดที่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองได้อย่างเต็มเปี่ยม

และแต่ละชื่อสามารถเพียงแต่เป็นตัวแทนแง่มุมชั่วคราวของพระอุปนิสัยของพระเจ้าในยุคที่กำหนดยุคหนึ่งเท่านั้น

ทั้งหมดที่จำเป็นต้องทำก็คือเป็นตัวแทนพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น

พระเจ้าทรงสามารถเลือกพระนามใดก็ตามที่เหมาะสมกับพระอุปนิสัยของพระองค์เพื่อเป็นตัวแทนยุคทั้งยุคนั้น

ไม่ว่าจะเป็นยุคของพระยาห์เวห์หรือยุคของพระเยซูก็ตาม แต่ละยุคได้รับการแสดงแทนโดยพระนามหนึ่ง

เมื่อสิ้นสุดยุคพระคุณ ยุคสุดท้ายก็ได้มาถึง และพระเยซูได้เสด็จมาแล้ว

พระองค์ยังคงจะทรงได้รับการเรียกว่าพระเยซูอยู่ได้อย่างไร?

พระองค์จะยังคงทรงถือเอาอุปนิสัยฐานของพระเยซูท่ามกลางมนุษย์อยู่ได้อย่างไร?

เจ้าลืมไปแล้วหรือว่าพระเยซูมิได้ทรงเป็นมากไปกว่าฉายาของนาซาเร็ธอีกแล้ว?

เจ้าลืมไปแล้วหรือว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์เท่านั้น?

พระองค์จะทรงสามารถรับหน้าที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมในยุคสุดท้ายได้อย่างไร? พระเยซูได้ทรงจากไปโดยประทับบนเมฆขาว—นี่คือข้อเท็จจริง—

แต่พระองค์จะทรงกลับมาบนเมฆขาวท่ามกลางมนุษย์และยังคงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูอยู่ได้อย่างไร?

หากพระองค์เสด็จมาถึงบนเมฆขาวจริงๆ มนุษย์จะไม่สามารถตระหนักพระองค์ได้ได้อย่างไร?

ผู้คนทั่วโลกจะไม่ตระหนักพระองค์ได้หรือ? ในกรณีนั้น

พระเยซูจะมีพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวหรือ? ในกรณีนั้น

พระฉายาของพระเจ้าคงจะเป็นการปรากฏของชาวยิวคนหนึ่ง และยังไปกว่านั้นคือคงจะเป็นเหมือนเดิมตลอดไป

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงเพราะพระองค์ได้ทรงออกเดินทางแล้ว

แต่เจ้ารู้ความหมายที่แท้จริงของพระวณะของพระองค์หรือไม่?

เป็นไปได้หรือว่าพระองค์ทรงบอกกับพวกเจ้ากลุ่มนี้?

ทั้งหมดที่เจ้ารู้ก็คือพระองค์จะเสด็จมาถึงเพราะพระองค์ได้ทรงออกเดินทางแล้ว โดยประทับบนเมฆขาว

แต่เจ้ารู้โดยแน่ชัดหรือไม่ว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างไร?

หากเจ้ามีความสามารถที่จะมองเห็นได้อย่างแท้จริงแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วพระวณะทั้งหลายที่พระเยซูตรัสจะได้รับ การอธิบายอย่างไร? พระองค์ตรัสว่า

เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาในยุคสุดท้าย พระองค์จะไม่ทรงรู้พระองค์เอง ทูตสวรรค์ทั้งหลายจะไม่รู้

ผู้สื่อสารทั้งหลายในสวรรค์จะไม่รู้ และมนุษยชาติทั้งปวงจะไม่รู้ มีเพียงพระบิดาเท่านั้นที่จะทรงรู้ นั่นคือ

พระวิญญาณเท่านั้นที่จะรู้ แม้แต่บุตรมนุษย์พระองค์เองก็ไม่ทรงรู้

กระนั้นแล้วเจ้าจะมีความสามารถมองเห็นและรู้ได้หรือไม่?

หากเจ้ามีความสามารถในการรู้และการมองเห็นด้วยตาของเจ้าเอง

พระวณะเหล่านี้จะมีได้ถูกตรัสออกไปโดยเปล่าประโยชน์หรือ? และพระเยซูได้ตรัสสิ่งใดไว้ ณ เวลานั้น?

“แต่ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลาแม้แต่บรรดาทูตแห่งฟ้าสวรรค์หรือพระบุตร มีแต่พระบิดาองค์เดียว

เพราะว่าสมัยของโนอาห์เคยเป็นอย่างไร

เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น...เพราะเหตุนี้พวกท่านจงเตรียมพร้อม

เพราะในเวลาที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” เมื่อวันนั้นมาถึง

บุตรมนุษย์พระองค์เองจะไม่ทรงรู้จักมัน บุตรมนุษย์อ้างอิงถึงการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

เป็นบุคคลปกติและธรรมดาคนหนึ่ง แม้แต่บุตรมนุษย์พระองค์เองก็ไม่ทรงรู้

ดังนั้นแล้วเจ้าจะสามารถรู้ได้อย่างไร?

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงเพราะพระองค์ได้ทรงออกเดินทางแล้ว เมื่อพระองค์เสด็จมาถึง

แม้แต่พระองค์ก็ไม่รู้พระองค์เอง ดังนั้นแล้วพระองค์จะสามารถแจ้งให้เจ้ารู้ล่วงหน้าได้อย่างไร?

เจ้าจะมีความสามารถที่จะมองเห็นการเสด็จมาถึงของพระองค์กระนั้นหรือไม่? นั่นมิใช่เรื่องตลกหรือ?

แต่เวลาที่พระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก พระองค์ทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ เพศของพระองค์

พระฉายาของพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ พระองค์มีทรงกระทำซ้ำพระราชกิจของพระองค์

พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีความเก่า เมื่อพระองค์เสด็จมาก่อนหน้านั้น

พระองค์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซู

พระองค์จะยังคงสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูในเวลานี้ที่พระองค์เสด็จมาอีกครั้งได้อย่างไร?

เมื่อพระองค์เสด็จมาก่อนหน้านั้น พระองค์ทรงเป็นชาย พระองค์จะทรงสามารถเป็นชายอีกครั้งในครั้งนี้หรือไม่?

พระราชกิจของพระองค์เมื่อพระองค์ได้เสด็จมาในระหว่างยุคพระคุณคือการถูกตอกตรึงกับกางเขน

เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้ง พระองค์จะยังคงสามารถไถ่มวลมนุษย์จากบาปได้หรือ?

พระองค์จะทรงสามารถถูกตอกตรึงกับกางเขนอีกครั้งได้หรือ?

นั่นจะมีใช้การทำซ้ำพระราชกิจของพระองค์หรือ?

เจ้าไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า? มีบรรดาผู้ที่กล่าวว่าพระเจ้ามีอาจทรงเปลี่ยนแปลงได้ การนั้นถูกต้อง แต่มันหมายถึงการมีอาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระอุปนิสัยและเนื้อแท้ของพระเจ้า

การเปลี่ยนแปลงพระนามและพระราชกิจของพระองค์มิได้พิสูจน์ว่าเนื้อแท้ของพระองค์ได้รับเปลี่ยนไปแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าจะยังทรงเป็นพระเจ้าอยู่เสมอ และการนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

หากเจ้ากล่าวว่าพระราชกิจของพระเจ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วพระองค์จะทรงสามารถเสร็จสิ้นแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ได้กระนั้นหรือ?

เจ้ารู้เพียงแต่ว่าพระเจ้าไม่ทรงมีการเปลี่ยนแปลงตลอดไป

แต่เจ้ารู้หรือไม่ว่าพระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า?

หากพระราชกิจของพระเจ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วไซ้

พระองค์จะทรงสามารถได้นำทางมวลมนุษย์มาตลอดจนทางจนถึงวันปัจจุบันได้กระนั้นหรือ?

หากพระเจ้าย่อมทรงสามารถเปลี่ยนแปลงได้แล้วไซ้

เหตุใดจึงเป็นไปได้ว่าพระองค์ได้ทรงพระราชกิจของสองยุคแล้ว?

พระราชกิจของพระองค์ไม่เคยหยุดเคลื่อนไปข้างหน้า ซึ่งเป็นการกล่าวว่า

พระอุปนิสัยของพระองค์ถูกเปิดเผยต่อมนุษย์ทีละน้อย

และสิ่งที่ถูกเปิดเผยก็คือพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์ ในปฐมกาล

พระอุปนิสัยของพระเจ้าได้ถูกซ่อนเร้นไว้จากมนุษย์

พระองค์ไม่เคยทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ต่อมนุษย์อย่างเปิดเผย

และมนุษย์ก็แค่ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์

เนื่องจากการนี้พระองค์ทรงใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ต่อมนุษย์ทีละน้อย

แต่การทรงพระราชกิจในหนทางนี้มีได้หมายความว่าพระอุปนิสัยของพระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงไปในทุกยุค

มันมิใช่กรณีที่ว่าพระอุปนิสัยของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงอยู่โดยสม่ำเสมอเพราะน้ำพระทัยของพระองค์เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เนื่องจากยุคต่างๆ ของพระราชกิจของพระองค์แตกต่างกัน

พระเจ้าทรงใช้พระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์ในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมัน

และทรงเปิดเผยมันต่อมนุษย์ ทีละขั้นตอน เพื่อที่มนุษย์อาจจะสามารถรู้จักพระองค์ได้

แต่การนี้มีได้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ทรงมีพระอุปนิสัยเฉพาะโดยดั้งเดิม

หรือว่าพระอุปนิสัยของพระองค์ได้เปลี่ยนไปที่ละน้อยตามการผ่านไปของยุคทั้งหลายแต่อย่างใด—

การเข้าใจเช่นนั้นคงจะเป็นการเข้าใจผิด

พระเจ้าทรงเปิดเผยให้มนุษย์เห็นพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติและโดยเฉพาะของพระองค์—

สิ่งที่พระองค์ทรงเป็น—ตามการผ่านไปของยุคทั้งหลาย

พระราชกิจของยุคเดียวยุคหนึ่ง ไม่สามารถแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้ และดังนั้น คำว่า

“พระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า” อ้างอิงถึงพระราชกิจของพระองค์ และคำว่า

“พระเจ้ามีอาจเปลี่ยนแปลงได้” อ้างอิงถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นโดยธรรมชาติ ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม

เจ้าไม่สามารถทำให้พระราชกิจที่ใช้เวลาหกพันปีขึ้นอยู่กับจุดเดียวจุดหนึ่ง หรือจำกัดมันไว้กับคำตายต่างๆ ได้

เช่นนั้นคือความโง่เขลาของมนุษย์ พระเจ้ามิใช่ทรงเรียบง่ายดังเช่นที่มนุษย์จินตนาการ

และพระราชกิจของพระองค์ไม่สามารถประวิงอยู่ในยุคหนึ่งยุคใดได้ ดังตัวอย่างเช่น

พระยาห์เวห์ไม่สามารถยื่นหยัดเป็นพระนามของพระเจ้าได้ตลอดเวลา

พระเจ้าสามารถทรงพระราชกิจของพระองค์ภายใต้พระนามของพระเยซูด้วยเช่นกัน

นี่คือหมายสำคัญอย่างหนึ่งว่าพระราชกิจของพระเจ้ากำลังก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้าอยู่เสมอ

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าอยู่เสมอ และพระองค์จะไม่มีวันทรงกลายเป็นซาตาน ซาตานเป็นซาตานอยู่เสมอ

และมันจะไม่มีวันกลายเป็นพระเจ้า พระปรีชาญาณของพระเจ้า ความอัศจรรย์ของพระเจ้า

ความชอบธรรมของพระเจ้า และพระบารมีของพระเจ้าจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เนื้อแท้ของพระองค์และสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม

สำหรับพระราชกิจของพระองค์นั้น มันกำลังก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้าอยู่เสมอ

มีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นอยู่เสมอ เพราะพระองค์ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า

พระเจ้าทรงรับเอาพระนามใหม่ในทุกยุค พระองค์ทรงพระราชกิจใหม่ในทุกยุค

และในทุกยุคพระองค์ทรงอนุญาตให้สรรพสิ่งทรงสร้างของพระองค์มองเห็นน้ำพระทัยใหม่และพระอุปนิสัยใหม่

ของพระองค์ หากในยุคใหม่ผู้คนไม่สามารถมองเห็นการแสดงถึงพระอุปนิสัยใหม่ของพระเจ้า

พวกเขาจะมีใช่ตอกตึงพระองค์ไว้กับกางเขนตลอดไปหรือ? และโดยการทำเช่นนั้น

พวกเขาจะมีใช่กำหนดนิยามพระเจ้าหรือ? หากพระเจ้าเสด็จมาเป็นมนุษย์ในฐานะเพศชายเท่านั้น

ผู้คนคงจะกำหนดนิยามพระองค์ว่าทรงเป็นชาย ทรงเป็นพระเจ้าของผู้ชาย

และคงจะไม่มีวันเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของผู้หญิง

เช่นนั้นแล้วผู้ชายก็คงจะยึดถือว่าพระเจ้าทรงเป็นเพศเดียวกันกับผู้ชาย ว่าพระเจ้าทรงเป็นหัวหน้าของผู้ชาย—

แต่ถ้าเช่นนั้นแล้วของผู้หญิงเป็นสิ่งใด? การนี้ไม่ยุติธรรม มันมิใช่การปฏิบัติแบบให้สิทธิพิเศษหรือ?

หากเป็นกรณีนี้แล้วใช่! พวกเหล่านั้นทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้รอดคงจะเป็นผู้ชายเหมือนพระองค์

และคงจะไม่มีผู้หญิงได้รับการช่วยให้รอดสักคน เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมวลมนุษย์

พระองค์ทรงสร้างอาดัมและพระองค์ทรงสร้างเอวา พระองค์มิได้ทรงสร้างเพียงอาดัมเท่านั้น
แต่ทรงสร้างทั้งเพศชายและเพศหญิงในพระฉายาของพระองค์
พระเจ้ามิใช่ทรงเป็นเพียงพระเจ้าของผู้ชายเท่านั้น—พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของผู้หญิงด้วยเช่นกัน
พระเจ้าทรงเข้าสู่ช่วงระยะใหม่ของพระราชกิจในยุคสุดท้าย
พระองค์จะทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ให้มากยิ่งขึ้นไปอีก
และมันจะมีใช้ความสงสารและความรักในเวลาของพระเยซู
เนื่องจากพระองค์ทรงมีพระราชกิจใหม่ในพระหัตถ์ พระราชกิจใหม่นี้จะมาพร้อมกับพระอุปนิสัยใหม่ ดังนั้น
หากพระราชกิจนี้กระทำโดยพระวิญญาณ—หากพระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
และพระวิญญาณตรัสโดยตรงโดยผ่านทางฟาร้องแทน เพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่มีหนทางติดต่อกับพระองค์
มนุษย์ก็อาจจะไม่สามารถรู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์ได้?
หากมีเพียงพระวิญญาณอย่างเดียวเท่านั้นที่ทรงพระราชกิจนี้ เช่นนั้นแล้ว
มนุษย์ก็อาจจะไม่มีหนทางที่จะได้มารู้จักพระอุปนิสัยของพระเจ้า
ผู้คนสามารถมองดูพระอุปนิสัยของพระเจ้าด้วยตาของพวกเขาเองก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
เมื่อพระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
และพระองค์ทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์โดยผ่านทางเนื้อหนังเท่านั้น
พระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพอยู่ท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายจริงๆ และโดยแท้จริง พระองค์ทรงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้
มนุษย์สามารถมีส่วนร่วมด้วยพระอุปนิสัยของพระองค์
มีส่วนร่วมด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นได้อย่างแท้จริง
มีเพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่มนุษย์จะสามารถรู้จักกับพระองค์ได้โดยแท้จริง ในเวลาเดียวกันนั้น
พระเจ้าได้ทรงทำให้พระราชกิจที่ว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของผู้ชายและพระเจ้าของผู้หญิง” ครบบริบูรณ์
และทรงทำให้ความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจในการเป็นมนุษย์ของพระองค์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยเช่นกัน
พระองค์ไม่ทรงกระทำซ้ำพระราชกิจในยุคใด เนื่องจากยุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว
พระองค์จะทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในยุคสุดท้ายและจะทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลที่
เป็นของพระองค์ในยุคสุดท้าย ในการกล่าวถึงยุคสุดท้าย การนี้หมายถึงยุคที่แตกต่างหากยุคหนึ่ง
ซึ่งเป็นยุคที่พระเยซูตรัสว่าพวกเขาจะเผชิญกับความวิบัติ และเผชิญกับแผ่นดินไหว การกันดารอาหาร
และภัยพิบัติทั้งหลายอย่างแน่นอน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่านี่คือยุคใหม่ และไม่ใช่ยุคพระคุณแบบเก่าอีกต่อไป
หากแม้ว่าเป็นเช่นที่ผู้คนกล่าวว่า พระเจ้าไม่ทรงมีการเปลี่ยนแปลงตลอดไป
พระอุปนิสัยของพระองค์คือทรงมีความสงสารและความรักอยู่เสมอ
ว่าพระองค์ทรงรักมนุษย์เสมือนพระองค์เอง

และพระองค์ทรงมอบความรอดให้มนุษย์ทุกคนและไม่มีวันทรงเกลียดชังมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์จะสามารถมาถึงบทอวานได้บ้างไหม?

เมื่อพระเยซูเสด็จมาและทรงถูกตอกตรึงกับกางเขน โดยทรงพลีอุทิศพระองค์เองเพื่อคนบาปทั้งหมด

และถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาบนแท่นบูชา พระองค์ได้ทรงทำให้พระราชกิจแห่งการไถ่ครบบริบูรณ์แล้ว และได้ทรงนำพายุกระแสน้ำมาถึงบทอวานแล้ว ดังนั้น

จะมีประโยชน์อะไรในการทำซ้ำพระราชกิจของยุคนี้ในยุคสุดท้าย?

การทำสิ่งเดียวกันนั้นจะไม่เป็นการปฏิเสธพระราชกิจของพระเยซูหรือ?

หากพระเจ้ามิได้ทรงพระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนเมื่อพระองค์เสด็จมาในช่วงระยะนี้

แต่ยังคงมีความรักและความสงสารอยู่

เช่นนั้นแล้วพระองค์จะทรงมีความสามารถที่จะนำพายุคนนั้นไปถึงบทอวานได้กระนั้นหรือ?

พระเจ้าซึ่งมีความรักและความสงสารจะมีความสามารถนำพายุคนนั้นไปถึงบทอวานกระนั้นหรือ?

ในพระราชกิจสุดท้ายแห่งการสรุปปิดตัวยุคนี้ พระอุปนิสัยของพระเจ้าคือหนึ่งในการติสอนและการพิพากษา ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อเปิดเผยทั้งหมดที่ไม่ชอบธรรม เพื่อพิพากษาผู้คนทั้งหมดอย่างเปิดเผย

และเพื่อทำให้บรรดาผู้ที่รักพระองค์ด้วยหัวใจที่จริงใจได้รับความเพียบพร้อม

มีเพียงพระอุปนิสัยเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถนำพายุคนนั้นไปถึงบทอวานได้ ยุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว

ทุกสรรพสิ่งในการทรงสร้างจะถูกแยกไปตามประเภทของพวกมัน และถูกแบ่งออกเป็นจำพวกต่างๆ

ตามธรรมชาติของพวกมัน นี่คือช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเปิดเผยบทอวานของมนุษยชาติและบ้านปลายของพวกเขา

หากผู้คนมิได้ก้าวผ่านการติสอนและการพิพากษาแล้วไซ้

ก็จะไม่มีหนทางที่จะดีแผ่ความไม่เชื่อฟังและความไม่ชอบธรรมของพวกเขา

มีเพียงโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาเท่านั้นที่จะสามารถเปิดเผยบทอวานของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้ มนุษย์จะแสดงให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของเขาเฉพาะเมื่อเขาได้รับการติสอนและการพิพากษาเท่านั้น

คนชั่วจะถูกนำไปอยู่กับคนชั่ว คนดีอยู่กับคนดี และมนุษยชาติทั้งปวงจะถูกแยกออกไปตามประเภทของพวกเขา

บทอวานของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะได้รับการเปิดเผยโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษา

เพื่อที่คนชั่วอาจจะได้รับการลงโทษและคนดีได้รับบำเหน็จรางวัล

และผู้คนทั้งปวงกลับกลายมาอยู่ภายใต้แดนครอบครองของพระเจ้า

พระราชกิจทั้งหมดนี้จะต้องสัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาที่ชอบธรรม

เนื่องจากความเลื่อมทรมของมนุษย์ได้มาถึงจุดสูงสุดของมัน

และความไม่เชื่อฟังของพวกเขากลับกลายเป็นร้ายแรงอย่างเหลือเกิน

จึงมีเพียงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า

พระอุปนิสัยซึ่งประกอบด้วยการดีสอนและการพิพากษาเป็นหลัก และถูกเปิดเผยในระหว่างยุคสุดท้ายเท่านั้น
ที่สามารถแปลงสภาพและทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยมได้

มีเพียงพระอุปนิสัยนี้เท่านั้นที่สามารถเปิดโปงคนชั่ว

และด้วยเหตุนี้จึงลงโทษพวกไม่ชอบธรรมทั้งหมดอย่างรุนแรง ดังนั้น

พระอุปนิสัยเช่นนี้ซึมซับไปด้วยนัยสำคัญของยุคนั้น

และการเปิดเผยและการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ถูกทำให้สำแดงชัดเจนเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจของยุคใหม่แต่ละยุค

มิใช่ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์โดยตามความชอบพระทัยเองและโดยไม่มีนัยสำคัญ

หากแม้ว่าในการเปิดเผยบทอาณัติของมนุษย์ในระหว่างยุคสุดท้ายนั้น

พระเจ้ายังคงจะประทานความสงสารและความรักอันไม่สิ้นสุดให้แก่มนุษย์และยังคงมีความรักต่อเขาอยู่ต่อไป

โดยไม่ทรงนำมนุษย์ไปสู่การพิพากษาที่ชอบธรรม แต่ตรงกันข้ามกลับทรงแสดงให้เห็นการยอมผ่อนปรน

ความอดทน และการให้อภัย และยกโทษให้มนุษย์ไม่ว่าบาปของเขาจะมหันต์เพียงใด

โดยไม่มีการพิพากษาอันชอบธรรมแม้แต่คนเดียว กล่าวคือ เช่นนั้นแล้ว

เมื่อใดเล่าที่การบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าจะได้มาถึงการปิดตัวเสียที?

เมื่อใดที่พระอุปนิสัยเช่นนี้จะสามารถนำทางผู้คนไปสู่บ้านปลายที่เหมาะสมของมวลมนุษย์?

ตัวอย่างของผู้พิพากษาคนหนึ่งที่มีความรักอยู่เสมอ ผู้พิพากษาที่มีใบหน้าดูใจดีและมีหัวใจอ่อนโยน

เขารักผู้คนโดยไม่คำนึงถึงอาชญากรรมที่พวกเขาอาจได้กระทำมา

และเขามีความรักและความอดทนกับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาอาจจะเป็นใคร ในกรณีนั้น

เมื่อใดเขาจึงจะสามารถไปถึงการตัดสินที่ยุติธรรมได้เสียที? ในระหว่างยุคสุดท้าย

มีเพียงการพิพากษาอันชอบธรรมเท่านั้นที่สามารถแยกมนุษย์ไปตามประเภทของพวกเขาและนำพามนุษย์ไปสู่
อาณาจักรใหม่ได้ในหนทางนี้

ทั่วทั้งยุคนั้นถูกนำไปถึงบทอาณัติโดยผ่านทางพระอุปนิสัยอันชอบธรรมในการพิพากษาและการดีสอนของ
พระเจ้า

พระราชกิจของพระเจ้าตลอดทั่วทั้งการบริหารจัดการของพระองค์ทั้งหมดมีความชัดเจนอย่างเทียบพริ้ว
กล่าวคือ ยุคพระคุณก็คือยุคพระคุณ และยุคสุดท้ายก็คือยุคสุดท้าย มีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างแต่ละยุค
เพราะในแต่ละยุคนั้นพระเจ้าทรงพระราชกิจที่ใช้เป็นตัวแทนของยุคนั้น

สำหรับพระราชกิจในยุคสุดท้ายที่จะทรงกระทำนั้น ต้องมีการเผาไหม้ การพิพากษา การดีสอน พระพิโรธ

และการทำลายล้างเพื่อนำพาผู้คนไปสู่บทอาณัติ ยุคสุดท้ายหมายถึงยุคสุดท้าย ในระหว่างยุคสุดท้ายนี้

พระเจ้าจะไม่ทรงนำพาผู้คนไปถึงบทอาณัติหรือ? เพื่อสิ้นสุดยุคนี้

พระเจ้าต้องทรงนำพาการดีสอนและการพิพากษามากับพระองค์
มีเพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่พระองค์จะทรงสามารถนำคุณนี้ไปถึงบทอวานได้
จุดประสงค์ของพระเยซูคือเพื่อที่วามมนุษย์อาจจะรอดชีวิตต่อไป มีชีวิตต่อไป
และเพื่อที่ว่าเขาอาจจะดำรงอยู่ในหนทางที่ดีขึ้น
พระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาปเพื่อที่ว่าเขาอาจจะยุติการเคลื่อนลงไปในความชั่วช้าของเขา
และไม่ใช้ชีวิตอยู่ในแดนคนตายและนรกอีกต่อไป และโดยการช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนคนตายและนรก
พระเยซูได้ทรงอนุญาตให้เขาใช้ชีวิตต่อไป บัดนี้ ยุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว
พระเจ้าจะทรงทำลายล้างมนุษย์และทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ให้สิ้นซาก นั่นก็คือ
พระองค์จะทรงแปลงสภาพการกบฏของมวลมนุษย์ ด้วยเหตุผลนี้
มันจึงคงจะเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงจับคุณนี้หรือนำพาแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ไปสู่การ
บังเกิดผลด้วยความสงสารเห็นใจและพระอุปนิสัยที่แสดงถึงความรักในอดีต
ทุกยุคแสดงลักษณะความเป็นตัวแทนพิเศษอย่างหนึ่งของพระอุปนิสัยพระเจ้า
และทุกยุคบรรจด้วยพระราชกิจที่ควรต้องทรงกระทำโดยพระเจ้า ดังนั้น
พระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองในแต่ละยุคจึงบรรจด้วยการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยที่แท้จริงของ
พระองค์ และทั้งพระนามของพระองค์และพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำจึงเปลี่ยนไปพร้อมกับยุคนั้น—
ซึ่งล้วนเป็นสิ่งใหม่ ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ
พระราชกิจแห่งการทรงนำมวลมนุษย์กระทำไปภายใต้พระนามของพระยาห์เวห์
และพระราชกิจช่วงระยะแรกได้ริเริ่มขึ้นบนแผ่นดินโลก ในช่วงระยะนี้
พระราชกิจประกอบไปด้วยการสร้างพระวิหารและแท่นบูชา
และการใช้ธรรมบัญญัติเพื่อทรงนำประชากรแห่งอิสราเอลและเพื่อทรงพระราชกิจในท่ามกลางพวกเขา
โดยการทรงนำประชากรแห่งอิสราเอลนี้
พระองค์ได้ทรงเปิดตัวพื้นฐานหนึ่งสำหรับพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก จากพื้นฐานนี้
พระองค์ได้ทรงแผ่ขยายพระราชกิจของพระองค์ไปไกลโพ้นจากอิสราเอล ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระองค์ได้ทรงขยายพระราชกิจของพระองค์ออกไปโดยการเริ่มต้นจากอิสราเอล
เพื่อที่คนรุ่นต่อไปในภายหลังจะได้ค่อยๆ มารู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า
และรู้ว่าพระยาห์เวห์นั่นเองคือผู้ที่ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่ง
และรู้ว่าพระยาห์เวห์นั่นเองคือผู้ที่ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวง
พระองค์ทรงเผยแพร่พระราชกิจของพระองค์โดยผ่านทางประชากรแห่งอิสราเอลออกไปไกลโพ้นจากพวกเขา
แผ่นดินแห่งอิสราเอลคือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งแรกของพระราชกิจของพระยาห์เวห์บนแผ่นดินโลก

และเป็นแผ่นดินแห่งอิสราเอลนี่เองที่พระเจ้าได้เสด็จมาทรงพระราชกิจบนแผ่นดินโลกเป็นครั้งแรก
นั่นคือพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ ในช่วงระหว่างยุคพระคุณนั้น
พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งได้ช่วยมนุษย์ให้รอด สิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นคือพระคุณ ความรัก
ความสงสารเห็นใจ ความอดกลั้น ความอดทน ความถ่อมพระองค์ ความใส่พระทัย และความยอมผ่อนปรน
และพระราชกิจมากมายเหลือเกินที่พระองค์ได้ทรงกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการไถ่มนุษย์
พระอุปนิสัยของพระองค์คืออุปนิสัยของความสงสารและความรัก
และเพราะพระองค์ทรงมีความสงสารเห็นใจและมีความรัก
พระองค์จึงได้ต้องทรงถูกตอกตรึงกับกางเขนเพื่อมนุษย์
เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์ดังเช่นรักพระองค์เอง
รักมากจนถึงขนาดที่พระองค์มอบถวายพระองค์เองในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์
ในระหว่างยุคพระคุณนั้น พระนามของพระเจ้าคือพระเยซู กล่าวคือ
พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งได้ช่วยมนุษย์ให้รอด
และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ที่มีความสงสารเห็นใจและมีความรัก พระเจ้าได้ทรงอยู่กับมนุษย์
ความรักของพระองค์ ความสงสารของพระองค์
และความรอดของพระองค์ได้ไปพร้อมกับแต่ละบุคคลและทุกคน
มีเพียง โดยการยอมรับพระนามของพระเยซูและการสละทิ้งของพระองค์เท่านั้น
มนุษย์จึงจะสามารถได้รับสันติสุขและความชื่นบานยินดี ได้รับพระพรของพระองค์
พระคุณอันกว้างใหญ่และมากมายของพระองค์ และความรอดของพระองค์ได้
บรรดาผู้ที่ได้ติดตามพระองค์ล้วนได้รับความรอดและได้รับการอภัยบาปของพวกเขา
โดยผ่านทางกางเขนของพระเยซู ในระหว่างยุคพระคุณนั้น พระเยซูคือพระนามของพระเจ้า
อีกนัยหนึ่งคือ พระราชกิจในยุคพระคุณนั้นได้ดำเนินการภายใต้พระนามของพระเยซูเป็นหลัก
ในระหว่างยุคพระคุณนั้น พระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซู
พระองค์ทรงรับหน้าที่ในช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจใหม่ที่นอกเหนือไปจากพันธสัญญาเดิม
และพระราชกิจของพระองค์ได้สิ้นสุดลงด้วยการตรึงกางเขน
นี่คือความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ
พระยาห์เวห์คือพระนามของพระเจ้า และในยุคพระคุณนั้น พระนามของพระเยซูได้เป็นตัวแทนพระเจ้า
ในระหว่างยุคสุดท้าย พระนามของพระองค์คือ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์—องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ผู้ซึ่งทรงใช้ฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อนำมนุษย์ พิเชตมนุษย์ และได้รับมนุษย์ไว้

และนำยุคนี้ไปสู่การปิดตัวของมันในท้ายที่สุด ในทุกยุค ณ ทุกช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้านั้น
พระอุปนิสัยของพระองค์เป็นที่ประจักษ์ชัด

ในปฐมกาล

การนำทางมนุษย์ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติภาคพันธสัญญาเดิมนั้นเป็นเหมือนการนำทางชีวิตของเด็กคนหนึ่ง
มวลมนุษย์ในช่วงแรกเริ่มต้นคือทารกแรกเกิดของพระยาห์เวห์ พวกเขาคือชาวอิสราเอล
พวกเขาไม่มีความเข้าใจถึงวิธีที่จะเคารพพระเจ้าหรือวิธีที่จะดำรงชีวิตบนแผ่นดินโลกเลย กล่าวคือ
พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์ นั่นก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างอาดัมและเอวา
แต่พระองค์มิได้ทรงให้ปัญญาทั้งหลายแก่พวกเขาเพื่อเข้าใจวิธีที่จะเคารพพระยาห์เวห์หรือปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ
ทั้งหลายของพระยาห์เวห์บนแผ่นดินโลก หากไม่มีการทรงนำโดยตรงของพระยาห์เวห์
ก็ไม่มีสักคนที่สามารถรู้การนี้ได้โดยตรง เพราะในปฐมกาลนั้นมนุษย์ไม่มีปัญญาทั้งหลายเช่นนั้น
มนุษย์เพียงได้รู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเท่านั้น แต่สำหรับการที่จะเคารพพระองค์อย่างไร
ความประพฤติประเภทใดที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการเคารพพระองค์
คนเราจะต้องเคารพพระองค์ด้วยจิตใจประเภทใด หรือจะมอบถวายสิ่งใดในการเคารพพระองค์นั้น
มนุษย์ไม่มีแนวคิดโดยสิ้นเชิง
มนุษย์รู้เพียงวิธีที่จะชื่นชมกับสิ่งที่สามารถชื่นชมได้ท่ามกลางสรรพสิ่งที่ปวงที่พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างขึ้น
แต่สำหรับเรื่องชีวิตประเภทใดบนแผ่นดินโลกที่เป็นชีวิตที่ควรค่าแก่สิ่งทรงสร้างของพระเจ้านั้น
มนุษย์ไม่มีความรู้แต่อย่างใดเลย หากไม่มีใครบางคนมาแนะนำพวกเขา
หากไม่มีใครบางคนมานำพวกเขาโดยตนเองแล้ว
มวลมนุษย์นี้ก็คงจะไม่ได้ใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับมนุษย์ชาติอย่างถูกต้องเหมาะสม
แต่คงจะเพียงแค่นี้ได้ถูกจับเป็นเชลยของซาตานอย่างหลบๆ ซ่อนๆ เท่านั้น พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์
กล่าวคือ พระองค์ได้ทรงสร้างบรรพบุรุษของมวลมนุษย์ เอวาและอาดัม
แต่พระองค์มิได้ประทานความฉลาดหรือสติปัญญาใดๆ เพิ่มเติมแก่พวกเขา
ถึงแม้ว่าพวกเขาใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกแล้วก็ตาม แต่พวกเขาแทบจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย และดังนั้น
พระราชกิจของพระยาห์เวห์ในการทรงสร้างมวลมนุษย์จึงเสร็จสิ้นไปเพียงครึ่งเท่านั้น
และห่างไกลจากความครบบริบูรณ์
พระองค์เพียงได้ทรงทำแบบจำลองของมนุษย์ให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นจากดินเหนียวและได้ทรงมอบลมปราณของ
พระองค์ให้แก่มันเท่านั้น แต่มิได้ประทานความเต็มใจในการเคารพพระองค์ที่พอเพียงให้แก่มนุษย์ ในปฐมกาล
มนุษย์ยังไม่มีจิตใจที่จะเคารพพระองค์ หรือที่จะยำเกรงพระองค์
มนุษย์รู้เพียงวิธีที่จะรับฟังพระวาทะของพระองค์เท่านั้น

แต่ไม่รู้เท่าทันเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานสำหรับชีวิตบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ปกติของชีวิตมนุษย์ และดังนั้น ถึงแม้ว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างผู้ชายและผู้หญิง และได้ทรงทำโครงการเจ็ดวันเสร็จสิ้นแล้ว แต่พระองค์ยังมิได้ทรงทำให้การทรงสร้างมนุษย์มีความครบบริบูรณ์แต่อย่างใด เพราะมนุษย์เป็นแต่เพียงเกลบ และขาดความเป็นจริงของการเป็นมนุษย์

มนุษย์ได้รู้เพียงว่าพระยาห์เวห์นั่นเองคือผู้ที่ทรงได้สร้างมวลมนุษย์ขึ้นมา

แต่เขาไม่มีการระแคะระคายถึงวิธีที่จะปฏิบัติตามพระวาทะทั้งหลายหรือธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์ และดังนั้น หลังจากที่มวลมนุษย์ได้มีชีวิตขึ้น พระราชกิจของพระยาห์เวห์ก็อยู่ห่างไกลจากการเสร็จสิ้น

พระองค์ยังคงต้องทรงนำมวลมนุษย์อย่างเต็มที่เพื่อให้มาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์

เพื่อที่พวกเขาอาจจะมีความสามารถที่จะใช้ชีวิตด้วยกันบนแผ่นดินโลกและเคารพพระองค์ได้

และเพื่อที่พวกเขาอาจจะมีความสามารถที่จะเข้าสู่ร่องครรลองอันถูกต้องของชีวิตมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลกด้วยการทรงนำของพระองค์

ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระราชกิจที่ได้มีการดำเนินการภายใต้พระนามของพระยาห์เวห์เป็นหลักจะได้ครบบริบูรณ์อย่างเต็มที่ นั่นก็คือ

ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการทรงสร้างโลกของพระยาห์เวห์จะได้สรุปปิดตัวอย่างเต็มที่ และดังนั้น โดยการได้ทรงสร้างมวลมนุษย์มานี้

พระองค์จึงต้องทรงนำชีวิตของมวลมนุษย์บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหลายพันปี

เพื่อที่มวลมนุษย์อาจจะมีความสามารถที่จะปฏิบัติตามประกาศกฤษฎีกาทั้งหลายและธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหลายของพระองค์ได้ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของชีวิตมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก

เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจของพระยาห์เวห์จึงจะครบบริบูรณ์อย่างเต็มที่

พระองค์ได้ทรงเข้ารับพระราชกิจนี้หลังจากการทรงสร้างมวลมนุษย์ และได้ทรงดำเนินพระราชกิจนั้นมาจนกระทั่งถึงศักราชของยาโคบ

ซึ่งเป็นเวลาที่พระองค์ได้ทรงทำให้บุตรสิบสองคนของยาโคบเป็นสิบสองเผ่าของอิสราเอล

จากเวลานั้นเป็นต้นมา

ประชากรของอิสราเอลทั้งหมดได้กลายเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ได้รับการทรงนำทางอย่างเป็นทางการโดยพระองค์บนแผ่นดินโลก

และอิสราเอลได้กลายเป็นตำแหน่งเฉพาะบนแผ่นดินโลกที่ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์

พระยาห์เวห์ได้ทรงทำให้ผู้คนเหล่านี้เป็นประชากรกลุ่มแรกที่พระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการกับพวกเขาบนแผ่นดินโลก

และพระองค์ได้ทรงทำให้แผ่นดินทั้งหมดทั้งหมดของอิสราเอลเป็นจุดต้นกำเนิดสำหรับพระราชกิจของพระองค์

โดยได้ทรงใช้พวกเขาเป็นการเริ่มต้นพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก
เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดที่ถือกำเนิดจากพระองค์บนแผ่นดินโลกจะได้รู้จักวิธีที่จะเคารพพระองค์และวิธีที่จะดำรงชีวิต
บนแผ่นดินโลก และดังนั้น ความประพจน์ต่างๆ
ของชาวอิสราเอลจึงได้กลายเป็นแบบอย่างให้ผู้คนของชาติต่างชาติทั้งหลายได้ปฏิบัติตาม
และสิ่งที่ได้พูดกันท่ามกลางประชากรของอิสราเอลได้กลายเป็นถ้อยคำทั้งหลายที่ผู้คนของชาติต่างชาติทั้งหลาย
ได้รับฟัง เนื่องจากพวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับธรรมบัญญัติทั้งหลายและพระบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์
และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นกลุ่มแรกด้วยเช่นกันที่รู้วิธีที่จะเคารพหนทางทั้งหลายของพระยาห์เวห์
พวกเขาคือบรรดาบรรพบุรุษของเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ซึ่งรู้จักหนทางทั้งหลายของพระยาห์เวห์
ตลอดจนตัวแทนทั้งหลายของเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกสรร เมื่อยุคพระคุณได้มาถึง
พระยาห์เวห์มิได้ทรงนำมนุษย์ในหนทางนี้อีกต่อไป มนุษย์ได้ทำบาปและได้ปล่อยตัวเขาเองให้อยู่กับบาป
และดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงเริ่มช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาป ในหนทางนี้
พระองค์ได้ทรงกำหนดนิมิตหมายจนกระทั่งมนุษย์ได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปโดยสิ้นเชิง ในยุคสุดท้ายนั้น
มนุษย์ได้จมอยู่กับความชั่วช้าถึงระดับที่พระราชกิจของช่วงระยะนี้จะสามารถดำเนินการได้ก็โดยผ่านทางการศึกษา
และการสอนเท่านั้น ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระราชกิจนี้จะสามารถสำเร็จลุล่วงได้
การนี้ได้เป็นพระราชกิจของหลายยุค อีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าทรงใช้พระนามของพระองค์
พระราชกิจของพระองค์
และพระฉายาทั้งหลายที่แตกต่างกันของพระเจ้าเพื่อแบ่งแยกยุคจากยุคและทำการเปลี่ยนผ่านระหว่างยุคเหล่านั้น
พระนามของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์เป็นตัวแทนยุคของพระองค์และเป็นตัวแทนพระราชกิจของพร
องค์ในทุกยุค สมมติว่าพระราชกิจของพระเจ้าในทุกยุคนั้นเป็นแบบเดียวกันอยู่เสมอ
และพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานด้วยพระนามเดียวกันอยู่เสมอ มนุษย์จะรู้จักพระองค์ได้อย่างไร?
พระเจ้าต้องทรงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ และนอกเหนือจากพระเจ้าที่เรียกว่าพระยาห์เวห์แล้ว
ผู้ใดที่ถูกเรียกด้วยชื่ออื่นโดยอ้อมไม่ใช่พระเจ้า หรือมิฉะนั้นพระเจ้าทรงสามารถเป็นพระเยซูเท่านั้น
และนอกเหนือจากพระนามของพระเยซูแล้วพระองค์ไม่อาจได้รับการเรียกขานโดยชื่ออื่นใด
นอกเหนือจากพระเยซูแล้ว พระยาห์เวห์ก็ไม่ใช่พระเจ้า และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็ไม่ใช่พระเจ้าเช่นกัน
มนุษย์เชื่อว่า จริงอยู่ที่พระเจ้าคือผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่พระเจ้าคือพระเจ้าผู้อยู่กับมนุษย์
และพระองค์ต้องทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซู เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับมนุษย์
การทำแบบนี้คือการคล้อยตามคำสอน และการจำกัดพระเจ้าไว้กับวงเขตใดวงเขตหนึ่ง ดังนั้น
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ พระนามที่พระเจ้าทรงได้รับการเรียกขาน
และพระฉายาที่พระองค์ทรงรับมาใช้ในทุกยุค—

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในทุกช่วงระยะตลอดหนทางเรื่อยมาจนถึงวันนี้—

ทั้งหมดนี้มิได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อเดียว และมีได้อยู่ภายใต้ขีดจำกัดใดๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตาม

พระองค์คือพระยาห์เวห์ แต่พระองค์ก็คือพระเยซู รวมถึงพระเมสสิยาห์ และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ด้วยเช่นกัน

พระราชกิจของพระองค์สามารถก้าวผ่านการแปลงสภาพที่ละเอียด

ด้วยการเปลี่ยนพระนามที่สอดคล้องกันของพระองค์

ไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้โดยครบถ้วน

แต่พระนามทั้งหมดที่ใช้เรียกขานพระองค์นั้นสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้

และพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติในทุกยุคเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระองค์ สมมุติว่าเมื่อถึงยุคสุดท้าย

พระเจ้าที่เรามองเห็นยังคงเป็นพระเยซู และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์กำลังประทับอยู่บนเมฆขาว

และพระองค์ยังคงมีการทรงปรากฏของพระเยซู และพระวาระที่พระองค์ตรัสยังคงเป็นพระวาระของพระเยซู

ที่ว่า “พวกเจ้าควรจะรักเพื่อนบ้านของพวกเจ้าเสมือนตัวพวกเจ้าเอง พวกเจ้าควรอดอาหารและอธิษฐาน

รักศัตรูทั้งหลายของพวกเจ้าเสมือนที่พวกเจ้าทะนุถนอมชีวิตของเจ้าเอง จงอดกลั้นกับผู้อื่น

และจงอดทนและถ่อมใจ

พวกเจ้าต้องทำสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ทั้งหมดก่อนที่จะสามารถกลายเป็นสาวกของเรา

และโดยการทำสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ทั้งหมด พวกเจ้าอาจจะได้เข้าสู่อาณาจักรของเรา”

การนี้จะมีได้เป็นของพระราชกิจแห่งยุคพระคุณหรือ?

สิ่งที่พระองค์ตรัสจะมีไฉนทางของยุคพระคุณหรือ?

พวกเจ้าจะรู้สึกอย่างไรหากพวกเจ้าได้ยินพระวาระเหล่านี้?

พวกเจ้าจะไม่รู้สึกว่ายังคงเป็นพระราชกิจของพระเยซูหรือ? นี่จะมีไฉนการที่มันซ้ำซ้อนหรือ?

มนุษย์จะสามารถพบความชื่นชมยินดีในการนี้ได้หรือ?

พวกเจ้าจะรู้สึกว่พระราชกิจของพระเจ้าสามารถเพียงแค่ง่ายอย่างที่มีมันเป็น ณ บัดนี้

และจะไม่ก้าวหน้าต่อไปอีกแล้ว พระองค์ทรงมีเพียงฤทธานุภาพมากมายยิ่งนักเท่านั้น

และไม่มีพระราชกิจใหม่ให้ทำอีกแล้ว

และพระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพของพระองค์มาจนถึงขีดจำกัดของมันแล้ว

สองพันปีก่อนหน้านี้นี้เป็นยุคพระคุณ และสองพันปีต่อมาพระองค์ยังคงกำลังทรงประกาศหนทางของยุคพระคุณ

และยังคงกำลังทรงทำให้ผู้คนกลับใจอยู่ ผู้คนคงจะกล่าวว่า “พระเจ้า

พระองค์ทรงมีเพียงฤทธานุภาพมากมายยิ่งนักเท่านั้น ข้าพระองค์เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงพระปรีชาญาณยิ่งนัก

แต่ทว่าพระองค์ทรงรู้จักเพียงความอดกลั้นเท่านั้น และทรงเป็นกังวลอยู่กับความอดทนเท่านั้น

พระองค์ทรงรู้เพียงวิธีที่จะรักศัตรูของพระองค์ และไม่รู้อะไรมากกว่านั้นเลย” ในจิตใจของมนุษย์

พระเจ้าคงจะทรงเป็นดังเช่นที่พระองค์ทรงเคยเป็นในยุคพระคุณตลอดไป
และมนุษย์คงจะเชื่ออยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงมีความรักและมีความสงสารเห็นใจ
เจ้าคิดว่าพระราชกิจของพระเจ้าจะย่ำอยู่ที่เดิมเสมอไปหรือไม่? และดังนั้น
ในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงถูกตรึงกางเขน
และทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเจ้าเห็นและสัมผัสจะไม่เป็นเหมือนกับสิ่งใดที่พวกเจ้าได้จินตนาการไว้หรือได้ยินคำบอกเล่ามา วันนี้ พระเจ้าไม่ทรงข้องเกี่ยวกับพวกฟาริสี อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้โลกรู้จัก
และบรรดาผู้ที่รู้จักพระองค์ก็มีเพียงพวกเจ้าผู้ซึ่งติดตามพระองค์เท่านั้น
เพราะพระองค์จะไม่ทรงถูกตรึงกางเขนอีกครั้ง ในระหว่างยุคพระคุณนั้น
พระเยซูเคยทรงประกาศอย่างเปิดเผยทั่วทั้งแผ่นดินเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจข่าวประเสริฐของพระองค์
พระองค์เคยทรงข้องเกี่ยวกับพวกฟาริสีเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจการตรึงกางเขน
หากพระองค์มิได้ทรงข้องเกี่ยวกับพวกฟาริสีและพวกผู้มีอำนาจไม่เคยรู้เรื่องพระองค์
พระองค์จะไม่ทรงถูกกล่าวโทษ และจากนั้นทรงถูกทรยศและถูกดักตรึงกับกางเขนได้อย่างไร? และดังนั้น
พระองค์ได้ทรงข้องเกี่ยวกับพวกฟาริสีเพื่อประโยชน์ของการตรึงกางเขน วันนี้
พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างลับๆ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการทดลอง
ในการจุติเป็นมนุษย์สองครั้งของพระเจ้า พระราชกิจและนัยสำคัญแตกต่างกัน และสถานที่ก็แตกต่างกันด้วย
ดังนั้น พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำจะสามารถเหมือนกันอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ได้อย่างไร?

พระนามของพระเยซู—“พระเจ้าทรงอยู่กับเรา”—

สามารถเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันได้อย่างไร?

มันสามารถบรรยายให้เห็นภาพพระเจ้าอย่างครบถ้วนได้อย่างไร?

หากมนุษย์กล่าวว่าพระเจ้าทรงสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูเท่านั้น

และมีอาจทรงมีพระนามอื่นใดเพราะพระเจ้าไม่ทรงสามารถเปลี่ยนพระอุปนิสัยของพระองค์ได้

ถ้อยคำเหล่านี้เป็นการหมิ่นประมาทอย่างแท้จริง! เจ้าเชื่อหรือว่าพระนามพระเยซู ซึ่งแปลว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา
เพียงพระนามเดียวนั้นสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้?

พระเจ้าอาจทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามต่างๆ มากมาย แต่ท่ามกลางพระนามต่างๆ มากมายเหล่านี้

ไม่มีสักหนึ่งพระนามที่สามารถครอบคลุมทั้งหมดของพระเจ้าได้

ไม่มีสักหนึ่งพระนามที่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน และดังนั้น พระเจ้าจึงทรงมีพระนามต่างๆ
มากมาย แต่พระนามต่างๆ

มากมายเหล่านี้ไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน

เพราะพระอุปนิสัยของพระเจ้าทรงอุดมมากเสียจนเกินความสามารถของมนุษย์ที่จะรู้จักพระองค์ได้

ไม่มีหนทางเลยสำหรับมนุษย์ที่จะครอบคลุมพระเจ้าอย่างครบถ้วนโดยใช้ภาษาของมวลมนุษย์
มวลมนุษย์มีแต่คำศัพท์ที่จำกัดที่ใช้เพื่อครอบคลุมทุกอย่างที่พวกเขาารู้เกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า ได้แก่
ทรงยิ่งใหญ่ ทรงพระเกียรติ ทรงมหัศจรรย์ ทรงยากหยั่งถึง ทรงสูงสุด ทรงบริสุทธิ์ ทรงชอบธรรม
ทรงพระปรีชา และอื่นๆ ช่างมากมายหลายคำนัก!
คำศัพท์ที่จำกัดนี้ไม่สามารถที่จะพรรณนาถึงส่วนน้อยที่มนุษย์ได้เป็นประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้ เมื่อเวลาผ่านไป คนอื่นๆ
มากมายได้เพิ่มคำทั้งหลายที่พวกเขาคิดว่าสามารถพรรณนาความศรัทธาแรงกล้าในหัวใจของพวกเขาได้ดีกว่า
ได้แก่ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ยิ่งนัก! พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ยิ่งนัก! พระเจ้าทรงdingามยิ่งนัก! วันนี้
คำกล่าวของมนุษย์เช่นคำเหล่านี้ได้มาถึงยอดสูงสุดของพวกมันแล้ว กระนั้น
มนุษย์ยังคงไม่สามารถแสดงออกแก่ตัวเขาเองได้อย่างชัดเจน และดังนั้น สำหรับมนุษย์แล้ว
พระเจ้าทรงมีพระนามต่างๆ มากมาย กระนั้น พระองค์มิได้ทรงมีหนึ่งพระนาม
และนี่เป็นเพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นช่างอุดมสมบูรณ์ยิ่งนัก และภาษาของมนุษย์ช่างขัดสนยิ่งนัก
คำหรือพระนามเฉพาะอย่างหนึ่งนั้นไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ไ
ด้แล้วเจ้าคิดว่าพระนามของพระเจ้าสามารถลงที่ใดหรือ? พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ยิ่งนักและทรงบริสุทธิ์ยิ่งนัก
กระนั้นแล้วเจ้าจะไม่ยินยอมให้พระองค์ทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ในยุคใหม่แต่ละยุคหรือ? ดังนั้น
ในทุกยุคที่พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์เองโดยพระองค์เองนั้น
พระองค์ทรงใช้พระนามที่เหมาะสมกับยุคนั้นเพื่อที่จะครอบคลุมพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำ
พระองค์ทรงใช้พระนามเฉพาะนี้ พระนามที่มีนัยสำคัญชั่วคราว
เพื่อเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระองค์ในยุคนั้น
นี่คือการที่พระเจ้าทรงใช้ภาษาของมวลมนุษย์เพื่อแสดงพระอุปนิสัยของพระองค์เอง แม้กระนั้นก็ตาม
ผู้คนมากมายที่ได้มีประสบการณ์ทางจิตวิญญาณและได้เห็นพระเจ้าด้วยตนเองมาแล้ว
ถึงอย่างไรก็ยังรู้สึกว่าการเฉพาะพระนามหนึ่งนี้ไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์
ของพระองค์ได้—อนิจจา เช่นนั้นก็ช่วยไม่ได้—ดังนั้นมนุษย์ก็จะไม่กล่าวถึงพระเจ้าโดยพระนามใดอีกต่อไป
นอกจากเรียกพระองค์ง่ายๆ ว่า “พระเจ้า” เท่านั้น มันเป็นราวกับว่าหัวใจของมนุษย์เต็มเปี่ยมด้วยความรัก
และยังรุ่มเร้าไปด้วยความขัดแย้ง เพราะมนุษย์ไม่รู้ว่าจะอธิบายถึงพระเจ้าอย่างไร
สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นนั้นอุดมสมบูรณ์ยิ่งนักจนกระทั่งไม่มีหนทางที่จะพรรณนาถึงได้ง่ายๆ
ไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถสรุปพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้
และไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถพรรณนาถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นได้
หากมีใครถามเราว่า “พระองค์ทรงใช้พระนามใดกันแน่?” เราจะบอกพวกเขา “พระเจ้าก็คือพระเจ้า!”

นั่นมิใช่พระนามที่ดีที่สุดสำหรับพระเจ้าหรือ?

มันมิใช่การครอบคลุมที่ดีที่สุดสำหรับพระอุปนิสัยของพระเจ้าหรือ? เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

เหตุใดพวกเจ้าจึงใช้ความพยายามอย่างมากเหลือเกินในการแสวงหาพระนามของพระเจ้า?

เหตุใดพวกเจ้าจึงต้องใช้สมองอย่างหนัก โดยไม่กินไม่นอน ทั้งหมดนั้นก็เพื่อประโยชน์ของชื่อชื่อหนึ่ง?

วันนั้นจะมาถึง เมื่อพระเจ้าจะไม่ได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ พระเยซู หรือพระเมสสิยาห์—

พระองค์จะทรงเป็นเพียงพระผู้สร้าง ณ เวลานั้น พระนามต่างๆ

ทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงได้ใช้มาบนแผ่นดินโลกจะต้องมาถึงบทวสาน

เพราะพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกจะได้มาถึงบทวสานแล้ว

ซึ่งหลังจากนั้นจะไม่มีพระนามทั้งหลายของพระองค์อีกแล้ว

เมื่อทุกสรรพสิ่งมาอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระผู้สร้าง

พระองค์จะทรงมีความจำเป็นอะไรกับพระนามที่เหมาะสมอย่างสูงกระนั้นก็ยัง ไม่ครบบริบูรณ์? ขณะนี้

เจ้ายังคงกำลังแสวงหาพระนามของพระเจ้าอยู่ใช่ไหม?

เจ้ายังคงกลัวที่จะพูดว่าพระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์เท่านั้นหรือ?

เจ้ายังคงกลัวที่จะพูดว่าพระเจ้าทรงสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูได้เท่านั้นหรือ?

เจ้ามีความสามารถที่จะรับบาปแห่งการหมิ่นประมาทต่อพระเจ้าได้หรือ?

เจ้าควรต้องรู้ว่าโดยดั้งเดิมนั้นพระเจ้าไม่ทรงมีพระนาม พระองค์เพียงทรงใช้พระนามหนึ่ง หรือสอง หรือหลายๆ

พระนามก็เพราะพระองค์ทรงมีพระราชกิจที่ต้องกระทำและทรงต้องจัดการกับมวลมนุษย์เท่านั้น

ไม่ว่าพระนามใดที่พระองค์ได้รับการเรียกขาน—

พระองค์มิได้ทรงเลือกมันโดยอิสระด้วยพระองค์เองหรือ? พระองค์จำเป็นจะต้องให้เจ้า—

ซึ่งเป็นหนึ่งในสรรพสิ่งทรงสร้างของพระองค์—มาตัดสินมันกระนั้นหรือ?

พระนามที่พระเจ้าทรงใช้ในการได้รับการเรียกขานนั้นคือพระนามที่สอดคล้องกันกับสิ่งที่มนุษย์สามารถจับควา
มได้ สอดคล้องกับภาษาของมวลมนุษย์ แต่พระนามนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่สามารถหมายรวมถึงมนุษย์ได้

เจ้าสามารถพูดได้เพียงว่ามีพระเจ้าในสวรรค์ ว่าพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเจ้า

ว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงมีฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ ผู้ทรงพระปรีชาญาณยิ่งนัก ทรงเป็นที่ยกย่องยิ่งนัก
ทรงน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ทรงล้ำลึกยิ่งนัก และทรงเปี่ยมมหิทฤทธิยิ่งนักเท่านั้น

และหลังจากนั้นเจ้าก็ไม่สามารถพูดมากไปกว่านี้ได้อีก สิ่งเล็กๆ น้อยๆ นี่คือทั้งหมดที่เจ้าสามารถรู้ได้

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เพียงแค่พระนามของพระเยซูจะสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองได้หรือ?

เมื่อยุคสุดท้ายมาถึง แม้ว่าผู้ที่ทรงพระราชกิจยังคงเป็นพระเจ้า แต่พระนามของพระองค์ต้องเปลี่ยน

เพราะมันเป็นยุคหนึ่งที่แตกต่างออกไป

พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดทั่วทั้งจักรวาลและในอาณาจักรเบื้องบน

พระองค์จะทรงสามารถอธิบายถึงพระองค์เองอย่างครบถ้วนโดยใช้ภาษาของมนุษย์ได้กระนั้นหรือ?

พระเจ้าทรงถามพระองค์เองในเนื้อหานี้เพื่อที่จะทรงพระราชกิจช่วงระยะหนึ่งของพระองค์

ไม่มีนัยสำคัญเฉพาะแต่อย่างใดต่อภาษาของเนื้อหานี้ มันไม่มีความสัมพันธ์ใดกับการผ่านไปของยุคทั้งหลาย
อีกทั้งไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับพระอุปนิสัยของพระเจ้า

เหตุใดพระเจ้าจึงมิได้ทรงอนุญาตให้พระฉายาของพระองค์คงเหลืออยู่?

เหตุใดพระองค์มิได้ทรงปล่อยให้มนุษย์วาดพระฉายาของพระองค์เพื่อที่มันจะได้ถูกส่งต่อไปยังชนรุ่นต่อไป?

เหตุใดพระองค์มิได้ทรงอนุญาตให้ผู้คนยอมรับว่าพระฉายาของพระองค์คือพระฉายาของพระเจ้า?

ถึงแม้ว่าภาษาของมนุษย์ถูกสร้างขึ้นในพระฉายาของพระเจ้า

แต่มันจะเป็นไปได้หรือที่การปรากฏของมนุษย์จะเป็นตัวแสดงแทนพระฉายาอันเป็นที่ยกย่องของพระเจ้า?

เมื่อพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์เพียงเสด็จลงจากสวรรค์มาเป็นมนุษย์ที่เฉพาะเจาะจงคนหนึ่ง

คือพระวิญญาณของพระองค์นั่นเองที่เสด็จลงมาเป็นมนุษย์

ซึ่งพระองค์ทรงใช้ผ่านทางเพื่อทรงพระราชกิจของพระวิญญาณ

คือพระวิญญาณนั่นเองที่มีการแสดงออกเป็นมนุษย์

และคือพระวิญญาณนั่นเองที่ทรงพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหานี้

พระราชกิจที่ทรงทำในเนื้อหานี้เป็นตัวแทนพระวิญญาณได้อย่างครบถ้วน

และเนื้อหานี้ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจ

แต่นั่นมิได้หมายความว่าภาษาของเนื้อหานี้จะเป็นสิ่งแทนที่พระฉายาที่แท้จริงของพระเจ้าพระองค์เอง

นี่มิใช่จุดประสงค์หรือนัยสำคัญของการที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อให้พระวิญญาณได้พบสถานที่ที่จะพักอาศัยที่เหมาะสมกับการทรงพระราชกิจ

ของพระองค์เท่านั้น เพื่อสัมฤทธิ์ผลพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหานี้ได้ดีขึ้น

เพื่อให้ผู้คนสามารถมองเห็นกิจการทั้งหลายของพระองค์ เข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์

ได้ยินพระวาทะของพระองค์ และรู้จักความอัศจรรย์ของพระราชกิจของพระองค์

พระนามของพระองค์เป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระองค์

พระราชกิจของพระองค์เป็นตัวแทนพระอัครลักษณะของพระองค์

แต่พระองค์ไม่เคยตรัสไว้ว่าการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระองค์เป็นตัวแทนพระฉายาของพระองค์

นั่นเป็นเพียงมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์เท่านั้น และดังนั้น

แง่มุมที่สำคัญยิ่งของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้ก็คือพระนามของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์

พระอุปนิสัยของพระองค์ และเพศสภาพของพระองค์

เหล่านี้ถูกใช้เพื่อเป็นตัวแทนการบริหารจัดการของพระองค์ในยุคนี้

การทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระองค์ไม่มีความสัมพันธ์แต่อย่างใดกับการบริหารจัดการของพระองค์

โดยเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจของพระองค์ ณ เวลานั้นเท่านั้น

กระนั้นก็เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะไม่ทรงมีการปรากฏที่เฉพาะเจาะจง

และดังนั้นพระองค์จึงทรงเลือกครอบครัวที่เหมาะสมเพื่อกำหนดการทรงปรากฏของพระองค์

หากการทรงปรากฏของพระเจ้าจะต้องมีนัยสำคัญแบบตัวแทน

เช่นนั้นแล้วพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่มีคุณลักษณะทางใบหน้าคล้ายกับใบหน้าของพระองค์ก็คงจะเป็นตัวแทนพระเจ้าด้วยเช่นกัน นั่นจะไม่เป็นการเข้าใจผิดอย่างมหันต์หรือ?

มนุษย์ได้วาดพระฉายาลักษณ์ของพระเยซูขึ้นมาเพื่อที่มนุษย์จะได้มีสักการะพระองค์ ณ เวลานั้น

พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ทรงให้คำแนะนำพิเศษแต่อย่างใด และดังนั้น

มนุษย์จึงได้ส่งต่อพระฉายาลักษณ์ที่จินตนาการไว้นั้นมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ในความจริงนั้น

ตามเจตนารมณ์เดิมของพระเจ้า มนุษย์ไม่ควรได้ทำเช่นนั้น

มันเป็นเพียงความกระตือรือร้นของมนุษย์ที่เป็นเหตุให้พระฉายาลักษณ์ของพระเยซูยังคงมีอยู่จนกระทั่งวันนี้

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ

และมนุษย์จะไม่มีความสามารถครอบคลุมสิ่งที่พระฉายาของพระองค์เป็นในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายได้

พระอุปนิสัยของพระองค์เท่านั้นที่สามารถเป็นตัวแทนพระฉายาของพระองค์ได้

ส่วนการทรงปรากฏของพระนาสิกของพระองค์ พระโอบุษฐ์ของพระองค์ พระเนตรของพระองค์

และพระเกศาของพระองค์ เหล่านี้ล้วนอยู่นอกเหนือความสามารถของเจ้าที่จะครอบคลุมได้

เมื่อวิวรณ์ได้มาถึงยอห์น เขาได้เห็นพระฉายาของบุตรมนุษย์ กล่าวคือ

ที่ออกจากพระโอบุษฐ์ของพระองค์นั้นคือดาบสองคม พระเนตรของพระองค์เป็นเหมือนเปลวไฟ

พระเศียรและพระเกศาของพระองค์เป็นสีขาวเหมือนขนแกะ

พระบาทของพระองค์เป็นเหมือนทองสัมฤทธิ์ขัดเงา และมีขอบสีทองรอบพระอุระของพระองค์

ถึงแม้ว่าถ้อยคำของเขาแจ่มชัดอย่างยิ่ง

แต่พระฉายาของพระเจ้าที่เขาพรรณนาไว้นั้นมิใช่ฉายาของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่ง

สิ่งที่เขาได้เห็นเป็นเพียงนิมิตหนึ่งเท่านั้น และมีใช่ฉายาของบุคคลจากโลกทางวัตถุ ยอห์นได้มองเห็นนิมิต

แต่เขามีได้ประจักษ์กับการทรงปรากฏที่แท้จริงของพระเจ้า ฉายาของเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

ที่เป็นฉายาของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งนั้น

ไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันได้

เมื่อพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น พระองค์ได้ตรัสว่าพระองค์ทรงทำเช่นนั้นในพระฉายาของพระองค์เอง

และได้ทรงสร้างเพศชายและเพศหญิง ณ เวลานั้น

พระองค์ได้ตรัสว่าพระองค์ได้ทรงสร้างเพศชายและเพศหญิงในพระฉายาของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าฉายาของมนุษย์จะคล้ายคลึงกับพระฉายาของพระเจ้า

แต่การนี้ไม่สามารถตีความอนุมานเป็นการหมายความว่า การปรากฏของมนุษย์นั้นเป็นพระฉายาของพระเจ้า

และเจ้าไม่สามารถใช้ภาษาของมวลมนุษย์เพื่อแสดงตัวอย่างที่ชัดเจนอย่างครบถ้วนถึงพระฉายาของพระเจ้าได้

เพราะพระเจ้าทรงเป็นที่ที่ยกย่องยิ่งนัก ทรงยิ่งใหญ่ยิ่งนัก ทรงน่าอัศจรรย์และยากหยั่งถึงได้ยิ่งนัก!

เมื่อพระเยซูเสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ การนั้นอยู่ภายใต้การทรงชี้นำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระองค์ทรงทำดั่งเช่นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงต้องประสงค์ไว้

และมีได้เป็นไปตามยุคธรรมบัญญัติภาคพันธสัญญาเดิม หรือตามพระราชกิจของพระยาห์เวห์

ถึงแม้ว่าพระราชกิจที่พระเยซูเสด็จมาเพื่อกระทำนั้นมิได้ทรงปฏิบัติตามธรรมเนียมทั้งหลายของพระยาห์เวห์

หรือพระบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์ แต่ต้นกำเนิดของทั้งสองพระองค์เป็นอย่างหนึ่งและอย่างเดียวกัน

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำได้เป็นตัวแทนพระนามของพระเยซู และมันเป็นตัวแทนยุคพระคุณ

ส่วนพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงกระทำนั้น เป็นตัวแทนพระยาห์เวห์ และเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติ

พระราชกิจของทั้งสองพระองค์คือพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียวในสองยุคที่แตกต่างกัน

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำสามารถเป็นตัวแทนยุคพระคุณได้เท่านั้น

และพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงกระทำสามารถเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติภาคพันธสัญญาเดิมได้เท่านั้น

พระยาห์เวห์เพียงทรงนำประชากรแห่งอิสราเอลและแห่งอียิปต์

และประชาชาติทั้งหมดนอกเหนือจากอิสราเอลเท่านั้น

พระราชกิจของพระเยซูในยุคพระคุณภาคพันธสัญญาใหม่นั้นคือพระราชกิจของพระเจ้าภายใต้พระนามของพระเยซูขณะที่พระองค์ได้ทรงนำยุคนั้น

หากเจ้าพูดว่าพระราชกิจของพระเยซูมีพื้นฐานอยู่บนพระราชกิจของพระยาห์เวห์

ว่าพระองค์มิได้ทรงริเริ่มพระราชกิจใหม่ใด

และว่าทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงกระทำนั้นเป็นไปตามพระวาทะของพระยาห์เวห์

เป็นไปตามพระราชกิจของพระยาห์เวห์และคำเผยพระวาทะของอิสยาห์แล้วไซ้

พระเยซูก็คงจะมีได้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

หากพระองค์ได้ประกอบพระราชกิจในหนทางนี้มาแล้ว

พระองค์ก็คงจะทรงได้เป็นอัครทูตหรือคนงานแห่งยุคธรรมบัญญัติ หากมันเป็นดั่งเช่นที่เจ้าพูดแล้วไซ้

พระเยซูก็คงจะไม่ทรงสามารถเปิดตัวยุคหนึ่งได้ อีกทั้งพระองค์ก็คงจะไม่ทรงสามารถกระทำพระราชกิจอื่นใดได้

ในหนทางเดียวกันนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องทรงพระราชกิจของพระองค์โดยผ่านทางพระยาห์เวห์เป็นหลัก

และนอกจากโดยผ่านทางพระยาหว่าแล้วพระวิญญูณบริสุทธก็คงจะมีได้ทรงพระราชกิจใหม่ใดเลย
มันไม่ถูกต้องที่มนุษย์จะเข้าใจพระราชกิจของพระเยซูในหนทางนี้
หากมนุษย์เชื่อว่าพระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำนั้นได้ถูกกระทำไปตามพระวณะของพระยาหว่าและคำเผย
พระวณะของอิสยาห์แล้วไซ้ เช่นนั้นแล้ว พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
หรือพระองค์ทรงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวณะทั้งหลายกันแน่? ตามมุมมองนี้ ก็คงจะไม่มียุคพระคุณ
และพระเยซูก็คงจะมีใช้การจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
เพราะพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำไม่สามารถเป็นตัวแทนยุคพระคุณได้
และสามารถเพียงเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติภาคพันธสัญญาเดิมเท่านั้น
คงจะมียุคใหม่ก็เฉพาะเมื่อพระเยซูได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจใหม่ เพื่อเปิดตัวยุคใหม่
เพื่อทรงพระราชกิจที่กระทำในอิสราเอลก่อนหน้านั้นให้สำเร็จ
และเพื่อประกอบพระราชกิจที่ไม่สอดคล้องกับพระราชกิจที่พระยาหว่าเคยทรงกระทำในอิสราเอล
หรือกับกฎเกณฑ์เก่าๆ ของพระองค์ หรือที่ตรงกับกฎระเบียบใดๆ
แต่เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจใหม่ที่พระองค์ควรจะต้องกระทำมากกว่าเท่านั้น
พระเจ้าพระองค์เองเสด็จมาเพื่อเปิดตัวยุคใหม่ และพระเจ้าพระองค์เองเสด็จมาเพื่อนำพาผู้คนไปถึงบทธวนาน
มนุษย์ไม่สามารถทำงานแห่งการเริ่มต้นยุคและการสรุปปิดตัวยุค
หากพระเยซูมิได้ทรงนำพาพระราชกิจของพระยาหว่าไปถึงบทธวนานหลังจากที่พระองค์เสด็จมา เช่นนั้นแล้ว
นั่นคงจะเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งและไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้ แน่แน่นอนว่า
เพราะพระเยซูได้เสด็จมาและสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระยาหว่า ได้ทรงสานต่อพระราชกิจของพระยาหว่า
และยังไปกว่านั้น ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์เอง ซึ่งเป็นพระราชกิจใหม่
จึงพิสูจน์ให้เห็นว่านี่คือยุคใหม่ และว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง
ทั้งสองพระองค์ได้ทรงพระราชกิจสองช่วงระยะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน
ช่วงระยะหนึ่งได้ดำเนินการขึ้นในพระวิหาร และอีกช่วงระยะหนึ่งได้ดำเนินการนอกพระวิหาร
ช่วงระยะหนึ่งเป็นไปเพื่อนำทางชีวิตมนุษย์ตามธรรมบัญญัติ
และอีกช่วงระยะหนึ่งเป็นไปเพื่อมอบถวายเครื่องบูชาลงบาป
พระราชกิจสองช่วงระยะนี้แตกต่างกันอย่างโดดเด่น การนี้แบ่งแยกยุคใหม่ออกจากยุคเก่า
และมันถูกต้องที่สุดที่จะกล่าวว่าพวกมันเป็นสองยุคที่แตกต่างกัน
ตำแหน่งแห่งหนของพระราชกิจของทั้งสองพระองค์ก็แตกต่าง
และบริบทของพระราชกิจของทั้งสองพระองค์ก็แตกต่างกัน
และวัตถุประสงค์ของพระราชกิจของทั้งสองพระองค์ก็แตกต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว

พวกมันก็สามารถแบ่งออกเป็นสองยุคได้ กล่าวคือ พันธสัญญาใหม่และพันธสัญญาเดิม อีกนัยหนึ่งคือ ยุคใหม่และยุคเก่า เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา พระองค์มิได้เสด็จไปยังพระวิหาร ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่ายุคของพระยาห์เวห์ได้สิ้นสุดลงไปแล้ว

พระองค์มิได้ทรงเข้าสู่พระวิหารเพราะพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในพระวิหารได้เสร็จสิ้นไปแล้ว และไม่จำเป็นที่จะต้องกระทำอีกครั้ง และการทำอีกครั้งก็คงจะเป็นการทำมันซ้ำๆ

มีเพียงการออกไปจากพระวิหาร การเริ่มต้นพระราชกิจใหม่ และการเปิดเส้นทางใหม่ภายนอกพระวิหารเท่านั้น

ที่พระองค์ทรงสามารถนำพาพระราชกิจของพระเจ้าไปสู่จุดสุดยอดของมันได้

หากพระองค์มิได้เสด็จออกไปจากพระวิหารเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระเจ้าย่อมจะค้างค้ำอยู่บนรากฐานทั้งหลายของพระวิหาร และคงจะไม่มีวันได้เป็นการเปลี่ยนแปลงใหม่ใดๆ เลย และดังนั้น เมื่อพระเยซูได้เสด็จมา พระองค์มิได้ทรงเข้าสู่พระวิหาร และมีได้ทรงพระราชกิจในพระวิหาร

พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ภายนอกพระวิหาร และทรงนำทางสาวกทั้งหลาย ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์โดยอิสระ

การที่พระเจ้าเสด็จออกจากพระวิหารเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์หมายความว่าพระเจ้าทรงมีแผนใหม่ พระราชกิจของพระองค์จะต้องมีการดำเนินการภายนอกพระวิหาร

และมันจะต้องเป็นพระราชกิจใหม่ที่ไม่มีเงื่อนไขในลักษณะของการนำมันไปปฏิบัติ ทันทีที่พระเยซูเสด็จมาถึง พระองค์ได้ทรงนำพาพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในระหว่างยุคของพันธสัญญาเดิมไปถึงบทวสาน

ถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานโดยสองพระนามที่แตกต่างกัน แต่นั่นคือพระวิญญาณเดียวกันที่ทำให้พระราชกิจทั้งสองช่วงระยะสำเร็จลุล่วงไป

และพระราชกิจที่ได้กระทำไปนั้นได้ดำเนินต่อเนื่องไป เมื่อพระนามแตกต่างกัน และเนื้อหาของพระราชกิจแตกต่างกัน ยุคก็แตกต่างกัน เมื่อพระยาห์เวห์ได้เสด็จมา นั่นคือยุคของพระยาห์เวห์ และเมื่อพระเยซูได้เสด็จมา นั่นก็คือยุคของพระเยซู และดังนั้น ด้วยการเสด็จมาแต่ละครั้ง

พระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามหนึ่ง พระองค์ทรงแทนยุคหนึ่ง และพระองค์ทรงเปิดเส้นทางใหม่ และในเส้นทางใหม่แต่ละเส้นทางนั้น พระองค์ทรงรับเอาชื่อใหม่

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า

และแสดงให้เห็นว่าพระราชกิจของพระองค์ไม่มีวันหยุดก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้า

ประวัติศาสตร์กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอยู่เสมอ และพระราชกิจของพระเจ้าย่อมกำลังเคลื่อนไปข้างหน้า

แผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ต้องก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้าต่อไปเรื่อยๆ

เพื่อให้มันไปถึงบทอวสานของมัน แต่ละวันพระองค์ต้องทรงพระราชกิจใหม่
แต่ละปีพระองค์ต้องทรงพระราชกิจใหม่ พระองค์ต้องทรงเปิดเส้นทางใหม่ๆ เปิดตัวศักราชใหม่ๆ
เริ่มต้นพระราชกิจที่ใหม่และยิ่งใหญ่ขึ้น และทรงนำพระนามใหม่ๆ และพระราชกิจใหม่มาร่วมกับสิ่งเหล่านี้
พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทรงพระราชกิจใหม่อยู่ทุกชั่วขณะ ไม่เคยทรงเกาะติดอยู่กับหนทางเก่าๆ
หรือกฎเกณฑ์เก่าๆ และพระราชกิจของพระองค์ไม่เคยหยุด แต่กำลังจะผ่านไปกับแต่ละชั่วขณะที่กำลังผ่านไป
หากเจ้าพูดว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่นนั้นแล้ว
เหตุใดพระยาห์เวห์จึงได้ทรงขอให้ปุโรหิตทั้งหลายรับใช้พระองค์ในพระวิหาร
แต่ทว่าพระเยซูมิได้ทรงเข้าสู่พระวิหารถึงแม้ว่าเมื่อพระองค์ได้เสด็จมา
ผู้คนได้พูดด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นปุโรหิตชั้นสูง และว่าพระองค์ทรงเป็นวงศ์วานของดาวิด
และยังทรงเป็นปุโรหิตชั้นสูง และกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน?
และเหตุใดพระองค์มิได้ทรงมอบถวายเครื่องบูชาทั้งหลาย? การเข้าสู่พระวิหารหรือการไม่เข้าสู่พระวิหารนั้น—
การนี้มีไขว่แล้วแต่เป็นพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองหรือ? หากเป็นดังเช่นที่มนุษย์จินตนาการ
ว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งในยุคสุดท้าย และยังคงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซู และยังคงเสด็จมาบนเมฆขาว
เสด็จเคลื่อนลงมาท่ามกลางมนุษย์ในพระฉายาของพระเยซู เช่นนั้นแล้ว
นั่นจะไม่ใช่การทำซ้ำพระราชกิจของพระองค์หรือ?
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถเกาะติดอยู่กับความเก่าได้หรือไม่? ทั้งหมดที่มนุษย์เชื่อล้าเป็นมโนคติที่หลงผิด
และทั้งหมดที่มนุษย์เข้าใจล้าเป็นไปตามความหมายตามตัวอักษร และตามจินตนาการของเขาด้วยเช่นกัน
พวกมันไม่ลงรอยกันกับหลักการทั้งหลายในพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ทั้งหลายของพระเจ้า พระเจ้าคงจะไม่ทรงพระราชกิจในหนทางนั้น
พระเจ้าไม่ทรงโง่เขลาและบาปบุญถึงเพียงนั้น และพระราชกิจของพระองค์มิใช่ข่ายขนาดที่เจ้าจินตนาการ
บนพื้นฐานของทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์จินตนาการนั้น
พระเยซูจะเสด็จมาโดยประทับบนเมฆและเคลื่อนลงมาท่ามกลางพวกเขา พวกเขาจะมองเห็นพระองค์
ที่ประทับบนเมฆ ผู้ซึ่งจะทรงบอกพวกเขาว่าพระองค์คือพระเยซู
พวกเขายังจะมองเห็นรอยตะปูบนพระหัตถ์ของพระองค์ด้วย และจะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเยซู
และพระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้รอดอีกครั้ง และจะทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ของพวกเขา
พระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้รอด จะประทานชื่อใหม่ให้พวกเขา
และจะทรงมอบหินสีขาวก้อนหนึ่งให้พวกเขาแต่ละคน
หลังจากนั้นพวกเขาก็จะได้รับอนุญาตให้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์และได้รับการรับเข้าไปในสวรรค์
การเชื่อทั้งหลายเช่นนี้มิใช่มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์หรือ?

พระเจ้าทรงพระราชกิจไปตามมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์

หรือว่าพระองค์ทรงพระราชกิจที่แย้งกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์กันแน่?

มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์มิใช่ได้รับมาจากซาตานหรือ?

ทั้งหมดของมนุษย์นั้นมิใช่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้วหรือ?

หากพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ไปตามมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์

เช่นนั้นแล้วพระองค์จะไม่ทรงกลายเป็นซาตานไปหรือ?

พระองค์จะมีทรงเป็นประเภทเดียวกันกับสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์เองหรือ?

ในเมื่อบัดนี้สิ่งทรงสร้างของพระองค์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปจนถึงขนาดที่มนุษย์ได้กลายเป็นรูปจำแลง

ของซาตานไปแล้ว หากพระเจ้าจะต้องทรงพระราชกิจให้สอดคล้องกันกับสิ่งทั้งหลายที่เป็นของซาตาน

เช่นนั้นแล้วพระองค์จะมีใช้ทรงอยู่ร่วมขบวนการกับซาตานหรือ?

มนุษย์จะสามารถหยั่งลึกพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้น

พระเจ้าจึงไม่มีวันที่จะทรงพระราชกิจไปตามมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์

และไม่มีวันที่จะทรงพระราชกิจไปในหนทางทั้งหลายที่เจ้าจินตนาการ

มีบรรดาผู้ที่กล่าวว่าพระเจ้าพระองค์เองได้ตรัสไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงบนเมฆ

จริงอยู่ว่าพระเจ้าได้ตรัสไว้เช่นนั้นด้วยพระองค์เอง

แต่เจ้าไม่รู้หรือหรือไม่ที่มนุษย์คนใดสามารถหยั่งลึกถึงล้าลึกทั้งหลายของพระเจ้าได้?

เจ้าไม่รู้หรือหรือไม่ที่มนุษย์คนใดสามารถอธิบายพระวาระของพระเจ้าได้?

เจ้าแน่ใจโดยไม่มีเคลือบแคลงสงสัยเลยหรือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่าง

แก่เจ้าแล้ว? แนใจหรือว่าไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ทรงแสดงให้เจ้าเห็นในลักษณะตรงๆ เช่นนั้น?

เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช่ไหมที่ได้แนะนำเจ้า

หรือมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเจ้าเองกันแน่ที่นำเจ้าให้คิดเช่นนี้? เจ้าได้พูดว่า

“เรื่องนี้พระเจ้าได้ตรัสไว้โดยพระองค์เอง”

แต่พวกเราไม่สามารถไข่มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายและความรู้สึกลึกลับทั้งหลายของพวกเราเองมาประเมินพระ

วาระทั้งหลายของพระเจ้าได้ สำหรับถ้อยคำทั้งหลายที่อิสยาห์ได้พูดไว้นั้น

เจ้าสามารถอธิบายถ้อยคำทั้งหลายของเขาด้วยความแน่ใจเต็มที่ได้หรือไม่?

เจ้ากล้าที่จะอธิบายถ้อยคำทั้งหลายของเขาหรือไม่? ในเมื่อเจ้าไม่กล้าที่จะอธิบายถ้อยคำทั้งหลายของอิสยาห์

ทำไมเจ้าจึงกล้าที่จะอธิบายพระวาระทั้งหลายของพระเยซูเล่า? ใครเป็นที่ยกย่องมากกว่ากันเล่า

พระเยซูหรืออิสยาห์? ในเมื่อคำตอบคือพระเยซู เหตุใดเจ้าจึงอธิบายพระวาระทั้งหลายที่พระเยซูตรัสไว้เล่า?

พระเจ้าจะทรงบอกเจ้าล่วงหน้าถึงพระราชกิจของพระองค์กระนั้นหรือ? ไม่มีสิ่งทรงสร้างสักสิ่งเดียวที่สามารถรู้

ไม่แม้แต่บรรดาผู้สื่อสารในสวรรค์ หรือบุตรมนุษย์ ดังนั้นแล้วเจ้าจะสามารถรู้ได้อย่างไร?

มนุษย์ขาดพร่องมากเกินไป สิ่งที่สำคัญยิ่งยวดสำหรับเจ้าในตอนนี้คือการรู้จักสามช่วงระยะของพระราชกิจ

จากพระราชกิจของพระยาห์เวห์จนถึงพระราชกิจของพระเยซู

และจากพระราชกิจของพระเยซูจนถึงพระราชกิจช่วงระยะปัจจุบันนี้

สามช่วงระยะเหล่านี้ครอบคลุมเรื่องราวอันต่อเนื่องตลอดช่วงทั้งหมดของการบริหารจัดการของพระเจ้า

และเหล่านั้นล้วนเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียว นับตั้งแต่การทรงสร้างโลก

พระเจ้าทรงพระราชกิจในการบริหารจัดการมวลมนุษย์อยู่ตลอดเวลา พระองค์ทรงเป็นปฐมกาลและบทอวสาน

พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย

และพระองค์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงเริ่มต้นยุคหนึ่งและเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงนำยุคนั้น ไปถึงบทอวสาน

พระราชกิจสามช่วงระยะ ในยุคทั้งหลายที่แตกต่างกันและในตำแหน่งแห่งหนทั้งหลายที่แตกต่างกันนั้น

คือพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียวอย่างไม่มีผิดพลาด

พวกเหล่านั้นทั้งหมดที่แยกช่วงระยะทั้งสามเหล่านี้ออกจากกันล้วนยืนอยู่ในทางตรงกันข้ามกับพระเจ้า บัดนี้

จำเป็นที่เจ้าจะต้องเข้าใจว่าพระราชกิจทั้งหมดจากช่วงระยะแรกจนกระทั่งถึงวันนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าองค์

หนึ่งเดียว พระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียว ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในการนี้เลย

ความล้าลึกแห่งการทรงจุมุตเป็นมนุษย์ (1)

ในยุคพระคุณ ขอห์นได้ปูทางไว้ให้พระเยซู

ขอห์นไม่สามารถทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้นอกจากแค่ทำหน้าที่ของมนุษย์ให้ลูกลงเท่านั้น
ถึงแม้ว่าขอห์นจะเป็นผู้เบิกทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็รู้ความสามารถที่จะเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้
เขาเป็นแค่เพียงมนุษย์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน หลังจากพระเยซูได้ทรงรับบัพติศมา

พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาอยู่กับพระองค์เหมือนนกพิราบ พระองค์จึงได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์
กล่าวคือ พระองค์ได้ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระคริสต์

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ได้ทรงเข้ารับพระอัครลักษณะของพระเจ้า เพราะพระองค์ได้เสด็จมาจากพระเจ้านั่นเอง
ไม่สำคัญว่าความเชื่อของพระองค์จะเคยเป็นอย่างไรก่อนหน้านี้—มันอาจจะเคยอ่อนแอมาหลายครั้ง

หรือแข็งแกร่งในหลายครั้ง—

ทั้งหมดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ปกติที่พระองค์ได้ทรงดำรงอยู่ก่อนการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์
หลังจากที่พระองค์ทรงได้รับบัพติศมา (นั่นก็คือ ได้รับการเจิม)

ฤทธานุภาพและพระสิริของพระเจ้ายิ่งอยู่กับพระองค์โดยทันที

และดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงสามารถทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ทรงแสดงปาฏิหาริย์

และพระองค์ทรงมีฤทธานุภาพและสิทธิอำนาจ

เพราะพระองค์กำลังทรงพระราชกิจในนามของพระเจ้าพระองค์เองโดยตรง

พระองค์กำลังทรงพระราชกิจของพระวิญญาณแทนพระองค์

และกำลังทรงแสดงให้เห็นถึงพระสุรเสียงของพระวิญญาณ เพราะฉะนั้น

พระองค์จึงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง การนี้ไม่สามารถโต้แย้งได้

ขอห์นเป็นใครบางคนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน เขาไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้

อีกทั้งเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะเป็นตัวแทนของพระเจ้า หากเขาเคยปรารถนาที่จะทำเช่นนั้น

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงจะไม่ทรงอนุญาตให้ทำเช่นนั้น

เพราะเขาไม่สามารถที่จะทำงานที่พระเจ้าพระองค์เองได้ตั้งพระทัยที่จะทำให้สำเร็จลงได้

บางทีในตัวเขาอาจจะมีสิ่งที่เป็นเจตจำนงของมนุษย์อยู่มาก หรือบางสิ่งบางอย่างที่เบี่ยงเบน

ไม่มีรูปการณ์แวดล้อมใดที่เขาจะสามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าโดยตรงได้

ข้อผิดพลาดและการทำผิดของเขาเป็นตัวแทนของตัวเองเท่านั้น

แต่งานของเขาเป็นตัวแทนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงกระนั้น

เขาก็ไม่สามารถพูดได้ว่าทั้งหมดของเขาเป็นตัวแทนของพระเจ้า

ความเบี่ยงเบนและการทำผิดของเขาสามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้ด้วยกระนั้นหรือ?

การที่จะผิดพลาดในการเป็นตัวแทนของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องปกติ

แต่หากใครคนหนึ่งเบี่ยงเบนในการเป็นตัวแทนของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว

นั่นจะไม่เป็นการทำให้พระเจ้าเสื่อมเสียพระเกียรติหรือ?

นั่นจะไม่เป็นการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ?

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงอนุญาตให้มนุษย์แทนที่ของพระเจ้าเลยแม้แต่เล็กน้อย

ต่อให้เขาจะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น หากเขาไม่ใช่พระเจ้า เขาคงจะไร้ความสามารถที่จะตั้งมั่นได้ในที่สุด

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงอนุญาตให้มนุษย์เป็นตัวแทนของพระเจ้าตามที่มนุษย์พอใจ! ตัวอย่างเช่น

พระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่ทรงเป็นพยานแก่ยอห์น

และพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกเช่นกันนั่นเองที่ทรงเปิดเผยว่าเขาเป็นผู้ที่ปูทางให้แก่พระเยซู

แต่พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำกับเขานั้นมีการวัดเป็นอย่างดี

ทั้งหมดที่ถูกขอกจากยอห์นก็คือให้เป็นผู้ปูทางให้แก่พระเยซู ให้เตรียมหนทางให้แก่พระองค์

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงแค่ทรงยกฐานะของเขาในการปูทางและได้ทรงอนุญาตให้เขาเพียงแค่ทำงานเช่นนั้นเท่านั้น—เขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอื่น ยอห์นเป็นตัวแทนของเอลียาห์

และเขาเป็นตัวแทนของผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งผู้ได้ปูทาง พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงยกฐานะเขาในการนี้

ตราบเท่าที่งานของเขาคือการปูทาง พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงยกฐานะเขา อย่างไรก็ตาม

หากเขาได้ทำการกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

และได้พูดว่าเขามาเพื่อทำพระราชกิจแห่งการให้ให้เสร็จสิ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงจะต้องทรงบ่มวินัยเขา

ไม่สำคัญว่างานของยอห์นจะยิ่งใหญ่เพียงใด และถึงแม้ว่ามันจะได้รับการยกย่องโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

งานของเขาก็ไม่ใช่ว่าจะไม่มีอาณาเขต สมมติว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงยกฐานะงานของเขาจริง

อำนาจที่ได้มอบให้กับเขา ณ เวลานั้นก็ถูกจำกัดอยู่ที่การปูทางของเขา เขาไม่สามารถทำงานอื่นใดได้เลย

เพราะเขาเป็นเพียงยอห์นผู้ที่ได้ปูทางเท่านั้น และไม่ใช่พระเยซู เพราะฉะนั้น

คำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นกุญแจสำคัญ

แต่งานที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอนุญาตให้มนุษย์ทำนั้นมีความสำคัญยิ่งยวดมากกว่าเสียอีก

ยอห์นยังไม่ได้รับประจักษ์พยานที่กังวานก้อง ณ เวลานั้นหรือ?

งานของเขาไม่ได้ยิ่งใหญ่เช่นกันหรือ? แต่งานที่เขาทำไม่สามารถเหนือกว่าพระราชกิจของพระเยซูได้

เพราะเขาไม่ได้เป็นมากไปกว่ามนุษย์คนหนึ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน

และไม่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าโดยตรงได้ และดังนั้นเอง งานที่เขาทำจึงถูกจำกัด

หลังจากที่เขาได้ทำงานแห่งการปูทางเสร็จสิ้นแล้ว

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ไม่ได้ทรงยกฐคำพยานของเขาอีกต่อไป ไม่มีงานใหม่ตามหลังเขามา

และเขาได้จากไปขณะที่พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้เริ่มต้นขึ้น

มีบางคนผู้ถูกรอรับมาโดยวิญญาณชั่วและส่งเสียงร้องอย่างระเบ็งเซ็งแซ่ว่า “เราคือพระเจ้า!” กระนั้น

ในที่สุดพวกเขาก็ถูกเปิดเผย เพราะพวกเขาคิดในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นตัวแทน พวกเขาเป็นตัวแทนซาตาน

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้พระทัยพวกเขา เจ้าจะยกย่องตัวเจ้าเองอย่างสูงเพียงใดก็ตาม

หรือเจ้าจะส่งเสียงร้องอย่างแข็งกร้าวเพียงใดก็ตาม

เจ้าก็ยังเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งและเป็นผู้ที่เป็นของซาตาน เราไม่มีวันส่งเสียงร้องว่า “เราคือพระเจ้า

เราเป็นพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้า!” แต่งานที่เราทำคือพระราชกิจของพระเจ้า เราจำเป็นต้องตะโกนหรือ?

ไม่มีความจำเป็นต้องมีการยกย่อง พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์เองด้วยพระองค์เอง

และไม่จำเป็นต้องทรงให้มนุษย์มอบสถานะแก่พระองค์หรือให้สมญาที่ให้เกียรติแก่พระองค์ กล่าวคือ

พระราชกิจของพระองค์เป็นตัวแทนของพระอัครบิดรและสถานะของพระองค์

ก่อนหน้าการบัพติศมาของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองหรือไม่?

พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือ?

แน่ใจหรือไม่ว่าไม่สามารถกล่าวได้ว่า

หลังจากการได้รับประจักษ์พยานแล้วเท่านั้นพระองค์จึงทรงกลายเป็นพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า?

ไม่ได้มีบุรุษหนึ่งที่นิยามว่าเขายู้อยู่แล้วก่อนที่จะพระองค์จะได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์หรือ?

เจ้าไร้ความสามารถที่จะนำพาเส้นทางใหม่ๆ ออกมาหรือเป็นตัวแทนพระวิญญาณได้

เจ้าไม่สามารถแสดงออกถึงพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระวาระที่พระองค์ตรัส

เจ้าไร้ความสามารถที่จะทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้

และเจ้าก็ไร้ความสามารถที่จะทำพระราชกิจของพระวิญญาณได้ พระปรีชาญาณ การอัศจรรย์

และความยากหยั่งถึงได้ของพระเจ้า และความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระอุปนิสัยที่พระเจ้าทรงใช้เตือนมนุษย์—

เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเกินความสามารถของเจ้าที่จะแสดงออก

ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ที่จะพยายามกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้า

เจ้าคงจะมีเพียงชื่อเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดจากเนื้อแท้เลย พระเจ้าพระองค์เองได้เสด็จมาแล้ว

แต่ไม่มีผู้ใดจำพระองค์ได้ กระนั้นพระองค์ยังทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ต่อไป

และทรงทำเช่นนั้นในการเป็นตัวแทนของพระวิญญาณ ไม่ว่าเจ้าจะเรียกพระองค์ว่ามนุษย์หรือพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าหรือพระคริสต์ หรือเรียกพระองค์ว่าพี่น้องหญิง นั่นก็ไม่สำคัญ

แต่พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำคือพระราชกิจของพระวิญญาณและเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระเจ้าพระ

องค์เอง พระองค์ไม่ได้พระทัยกับพระนามที่มนุษย์ใช้เรียกพระองค์
พระนามนั้นสามารถกำหนดพระราชกิจของพระองค์ได้หรือไม่? ไม่ว่าเจ้าจะเรียกพระองค์ว่าอย่างไร
เท่าที่พระเจ้าทรงเกี่ยวข้องนั้น พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณของพระเจ้า
พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระวิญญาณและได้รับความเห็นชอบโดยพระวิญญาณ
หากเจ้ารู้ความสามารถที่จะกรุยทางให้แก่ยุคใหม่ หรือนำพายุคเก่าไปถึงบทวสาน หรือนำมาซึ่งยุคใหม่
หรือทำงานใหม่ได้ เช่นนั้นแล้ว ก็ไม่สามารถเรียกเจ้าว่าพระเจ้าได้!

แม้กระทั่งมนุษย์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เองได้
นี่ไม่ใช่เป็นเพียงการกล่าวว่ามนุษย์เช่นนั้นไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้เท่านั้น
แต่ยังเป็นการกล่าวว่างานที่เขาทำก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าโดยตรงได้เช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
ประสบการณ์แบบมนุษย์ไม่สามารถถูกนำมาวางไว้ภายในการบริหารจัดการของพระเจ้าโดยตรงได้
และมันไม่สามารถเป็นตัวแทนของการบริหารจัดการของพระเจ้า
พระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงทำล้วนเป็นพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำในแผนการบริหารจั
การของพระองค์ทั้งสิ้น และมันเป็นเรื่องของการบริหารจัดการที่ยิ่งใหญ่
งานที่มนุษย์ทำประกอบด้วยการจัดหาประสบการณ์แบบปัจเจกบุคคลของพวกเขา
มันประกอบด้วยการค้นหาเส้นทางใหม่แห่งประสบการณ์ที่นอกเหนือจากเส้นทางที่ถูกเหยียบย่ำโดยพวกที่ได้ไ
ปก่อนหน้านั้น
และเส้นทางแห่งการนำพี่น้องชายหญิงของพวกเขาขณะที่อยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
สิ่งที่ผู้คนเหล่านี้จัดหาคือประสบการณ์แบบปัจเจกบุคคลของพวกเขาหรืองานเขียนฝ่ายวิญญาณของผู้คนฝ่ายวิญ
ญาณ ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านี้จะถูกใช้งานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
แต่งานที่พวกเขาทำก็ไม่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่แห่งการบริหารจัดการ ในแผนหกพันปี
พวกเขาเป็นแค่บรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงยกชูขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันเพื่อนำทางผู้คนในกระแส
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
จนกระทั่งหน้าที่การงานที่พวกเขาสามารถปฏิบัติได้จะสิ้นสุดลงหรือจนกว่าชีวิตของพวกเขาจะมาถึงบทวสาน
งานที่พวกเขาทำเป็นเพียงเพื่อเตรียมเส้นทางที่เหมาะสมไว้สำหรับพระเจ้าพระองค์เอง
หรือเพื่อสานต่อแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งจากการบริหารจัดการของพระเจ้าพระองค์เองบนแผ่นดินโลก
ในตัวของพวกเขา ผู้คนเหล่านี้รู้ความสามารถที่จะทำงานที่ยิ่งใหญ่กว่าแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ได้
อีกทั้งพวกเขาไม่สามารถเปิดหนทางใหม่ออกไปได้
นับประสาอะไรที่พวกเขาคนใดจะสามารถนำพาพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าจากยุคก่อนหน้านั้นไปสู่บทสรุ
ปได้ เพราะฉะนั้น

งานที่พวกเขาทำจึงเป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งที่ปฏิบัติหน้าที่การงานของเขาเท่านั้น
และไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้
นี่เป็นเพราะงานที่พวกเขาทำไม่เหมือนกับพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงทำ
งานแห่งการนำมาซึ่งยุคใหม่ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์สามารถทำแทนพระเจ้าได้
งานนี้ไม่มีผู้ใดสามารถทำได้นอกจากพระเจ้าพระองค์เอง
งานทั้งหมดที่มนุษย์ทำนั้นประกอบด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
และทำไปเมื่อเขาได้รับการขับเคลื่อนหรือได้รับการให้ความรู้แจ้งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
การนำที่ผู้คนเหล่านี้จัดเตรียมประกอบด้วยการแสดงให้มนุษย์เห็นเส้นทางแห่งการปฏิบัติในชีวิตประจำวันและ
วิธีที่เขาควรกระทำการให้ลงรอยกับน้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งสิ้น
งานของมนุษย์ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระเจ้าอีกทั้งไม่เป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ดังตัวอย่างหนึ่งคือ งานของวิเทศและวอซท์แมนนี่ คือการนำทาง ไม่ว่าทางนั้นจะใหม่หรือเก่า
งานนั้นก็ตั้งอยู่บนหลักแห่งการคงอยู่ภายในพระคัมภีร์
ไม่ว่างานนั้นจะเป็นการฟื้นฟูคริสตจักรท้องถิ่นหรือสร้างคริสตจักรท้องถิ่น
งานของพวกเขาต้องเกี่ยวข้องกับการสถาปนาคริสตจักรทั้งหลาย
งานที่พวกเขาทำได้ทำให้งานที่พระเยซูและอัครทูตทั้งหลายของพระองค์ทิ้งไว้โดยยังไม่เสร็จสิ้นหรือไม่ได้พัฒนา
เพิ่มเติมในยุคพระคุณได้ดำเนินการต่อไป
สิ่งที่พวกเขาทำในงานของพวกเขาคือการฟื้นฟูสิ่งที่พระเยซูได้ทรงขอจากชนรุ่นหลังที่จะมาภายหลังพระองค์ใน
พระราชกิจแรกเริ่มของพระองค์ เช่น การคลุมศีรษะของพวกเขา การรับบัพติศมา การหักขนมปัง
หรือการดื่มเหล้าองุ่น อาจกล่าวได้ว่า
งานของพวกเขาคือการปฏิบัติตามพระคัมภีร์และการแสวงหาเส้นทางต่างๆ ภายในพระคัมภีร์
พวกเขาไม่ได้ทำความรุดหน้าใหม่ๆ ประเภทใดเลย ดังนั้น คนเราสามารถมองเห็นเพียงการค้นพบหนทางใหม่ๆ
ภายในพระคัมภีร์เท่านั้นในงานของพวกเขา ตลอดจนการปฏิบัติที่เป็นจริงที่ดีขึ้นและมากขึ้น
แต่คนเราไม่สามารถพบน้ำพระทัยปัจจุบันของพระเจ้าในงานของพวกเขาได้
นับประสาอะไรที่จะพบพระราชกิจใหม่ที่พระเจ้าในยุคสุดท้ายทรงวางแผนที่จะทำ
นี่เป็นเพราะเส้นทางที่พวกเขาเดินนั้นยังคงเป็นเส้นทางเก่า—ไม่มีการเริ่มใหม่และไม่มีความรุดหน้า
พวกเขายังคงยึดมั่นต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรึงกางเขนพระเยซูต่อไป
ในการรักษาการปฏิบัติในการขอให้ผู้คนกลับใจและสารภาพบาปของพวกเขา ในการยึดมั่นกับคติพจน์ต่างๆ
ที่ว่าคนที่สู้ทนจนถึงบทวารสวรรค์จะได้รับการช่วยให้รอด และที่ว่าบุรุษเป็นหัวหน้าของสตรี
และสตรีต้องเชื่อฟังสามีของเธอ

และให้ยึดมั่นมากยิ่งขึ้น ไปอีกกับมโนคติที่หลงผิดตามประเพณีที่ว่าพี่น้องหญิงไม่สามารถเทศนาได้
แต่เชื่อฟังได้เท่านั้น หากความเป็นผู้นำในลักษณะนั้นได้รับการถือปฏิบัติต่อไป
พระวิญญูณบริสุทธฺก็คงจะไม่มีวันทรงสามารถดำเนินการพระราชกิจใหม่
ปลดปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระจากคำสอน หรือนำทางพวกเขาไปสู่อาณาจักรแห่งเสรีภาพและความสวยงามได้
ดังนั้น พระราชกิจช่วงระยะนี้ ซึ่งเปลี่ยนแปลงยุค ต้องได้รับการกระทำและตรัสโดยพระเจ้าพระองค์เอง
มิฉะนั้นก็ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำเช่นนั้นแทนพระองค์ได้ จนถึงบัดนี้แล้ว
พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญูณบริสุทธฺที่นอกเหนือจากกระแสนี้ได้มาถึงจุดหยุดนิ่ง
และบรรดาผู้ที่พระวิญญูณบริสุทธฺทรงใช้งานก็ได้สูญเสียทิศทางของตน ดังนั้น
ในเมืองานของผู้คนที่พระวิญญูณบริสุทธฺทรงใช้งานนั้นไม่เหมือนกับพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำ
อัตลักษณ์ของพวกเขาและกลุ่มคนที่พวกเขากระทำการแทนก็แตกต่างกันในทำนองเดียวกันนั้น
นี่เป็นเพราะพระราชกิจที่พระวิญญูณบริสุทธฺทรงตั้งพระทัยที่จะทำนั้นแตกต่างออกไป และในเรื่องนี้
บรรดาผู้ที่ทำงานเหมือนกันก็ได้รับอัตลักษณ์และสถานะที่แตกต่างกัน
ผู้คนที่พระวิญญูณบริสุทธฺทรงใช้งานอาจทำงานบางอย่างที่ใหม่ด้วยเช่นกัน
และอาจจะขจัดงานบางอย่างที่เคยทำในยุคก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน
แต่สิ่งที่พวกเขาทำไม่สามารถแสดงออกถึงพระอุปนิสัยและน้ำพระทัยของพระเจ้าในยุคใหม่ได้
พวกเขาทำงานเพียงแค่เพื่อผลงานของยุคก่อนหน้านี้ทั้งไป
และไม่ใช้เพื่อทำงานใหม่เพื่อจุดประสงค์แห่งการเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าพระองค์เองโดยตรง
ด้วยเหตุนี้ ไม่สำคัญว่าพวกเขาละทิ้งการปฏิบัติที่ล้ำสมัยไปมากเพียงใด หรือพวกเขาแนะนำการปฏิบัติใหม่ๆ
มากเพียงใด พวกเขาก็ยังคงเป็นตัวแทนของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง อยากรู้ก็ตาม
เมื่อพระเจ้าพระองค์เองทรงดำเนินพระราชกิจ พระองค์ไม่ทรงประกาศการลบล้างการปฏิบัติต่างๆ
ของยุคเก่าอย่างเปิดเผยหรือทรงประกาศการตั้งต้นยุคใหม่โดยตรง
พระองค์ทรงซื้อตรงและตรงไปตรงมาในพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ทรงเจียบขาดในการปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำ กล่าวคือ
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำให้เกิดขึ้นโดยตรง
ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ดังที่ได้ตั้งพระทัยไว้แต่เดิมโดยตรง
โดยทรงแสดงออกถึงสิ่งทรงเป็นและพระอุปนิสัยของพระองค์ ตามที่มนุษย์มองเห็นนั้น
พระอุปนิสัยของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ด้วยเช่นกัน
ล้วนแตกต่างไปจากพระอุปนิสัยและพระราชกิจของพระองค์ในยุคต่างๆ ในอดีต อยากรู้ก็ตาม
จากมุมมองของพระเจ้าพระองค์เอง นี่เป็นเพียงความต่อเนื่องและการพัฒนาเพิ่มเติมในพระราชกิจของพระองค์

เมื่อพระเจ้าพระองค์เองทรงพระราชกิจ

พระองค์ทรงแสดงพระวาระของพระองค์ออกมาและทรงนำพาพระราชกิจใหม่มาโดยตรง ในทางตรงกันข้าม

เมื่อมนุษย์ทำงาน มันเป็นไปโดยผ่านทางตรรกะและการศึกษา

หรือมันเป็นการขยายความรู้และความเป็นระบบของการปฏิบัติที่ก่อตั้งขึ้นบนงานของผู้อื่น กล่าวคือ

เนื้อหาของงานที่มนุษย์ทำคือการปฏิบัติตามระเบียบที่ดั่งไว้และการ “เดินบนเส้นทางเก่าในรองเท้าคู่มือ”

นี้หมายความว่า แม้กระทั่งเส้นทางที่ผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานได้เดินไป

ก็ถูกสร้างขึ้นบนเส้นทางที่พระเจ้าพระองค์เองทรงเริ่มไว้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาทุกๆ อย่างแล้ว

มนุษย์ก็ยังคงเป็นมนุษย์ และพระเจ้าก็ยังคงทรงเป็นพระเจ้า

ยอห์นเกิดมาด้วยพระสัญญา มากเท่ากับที่อิสอัคได้เกิดมากับอับราฮัม

เขาได้ปูทางไว้ให้พระเยซูและได้ทำงานมากมาย แต่เขาไม่ใช่พระเจ้า ในทางตรงกันข้าม

เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวาระ เพราะเขาเพียงแค่ได้ปูทางไว้ให้พระเยซูเท่านั้น

งานของเขาก็อิงใหญ่เช่นกัน

และมีเพียงหลังจากที่เขาได้ปูทางไว้แล้วเท่านั้นพระเยซูจึงได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการ

ในสาระสำคัญแล้ว เขาเพียงแค่ลงแรงเพื่อพระเยซู และงานที่เขาทำเป็นการปรนนิบัติพระราชกิจของพระเยซู

หลังจากที่เขาได้เสร็จสิ้นการปูทางแล้ว พระเยซูก็ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจที่ใหม่กว่า

เป็นรูปธรรมกว่า และมีรายละเอียดมากกว่า ยอห์นได้ทำเพียงส่วนแรกเริ่มของงานนั้นเท่านั้น

ส่วนที่ใหญ่กว่าของงานใหม่นั้นทำโดยพระเยซู ยอห์นได้ทำงานใหม่ด้วยเช่นกัน

แต่เขาไม่ใช่ผู้ที่นำมาซึ่งยุคใหม่ ยอห์นเกิดมาด้วยพระสัญญา และทูตสวรรค์ได้ตั้งชื่อให้เขา ในเวลานั้น

บางคนต้องการที่จะตั้งชื่อเขาตามเศคาริยาห์พ่อของเขา แต่แม่ของเขาได้พูดออกมาว่า

“เด็กคนนี้ไม่สามารถถูกเรียกด้วยชื่อนั้น เขาควรถูกเรียกว่ายอห์น”

ทั้งหมดนี้เป็นไปตามพระราชโองการของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูก็ได้รับการตั้งพระนามตามพระราชโองการของพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน

พระองค์ประสูติจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระองค์ทรงได้รับพระสัญญาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระคริสต์ และบุตรมนุษย์ แต่งานของยอห์นก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน

เหตุใดเขาจึงไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า? ที่จริงแล้ว

ความแตกต่างระหว่างพระราชกิจที่พระเยซูทรงทำกับงานที่ยอห์นทำคือสิ่งใด?

เหตุผลเดียวก็คือว่ายอห์นเป็นผู้ที่ได้ปูทางให้แก่พระเยซูใช่หรือไม่?

หรือเพราะการนี้พระเจ้าได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้ว? ถึงแม้ว่ายอห์นได้กล่าวไว้ด้วยว่า “จงกลับใจใหม่

เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” และเขาได้ประกาศว่าประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์เช่นกัน

แต่งานของเขาก็ไม่ได้พัฒนาเพิ่มเติมและเพียงแค่ประกอบขึ้นเป็นการเริ่มต้นเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม พระเยซูได้ทรงนำมาซึ่งยุคใหม่ ตลอดจนทรงนำยุคเก่าไปสู่บ่ทอสาน

แต่พระองค์ยังทรงทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติแห่งภาคพันธสัญญาเดิมลุด่วงไปด้วยเช่นกัน

พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำนั้นยิ่งใหญ่กว่างานของยอห์น

และสิ่งทีมากกว่าคือพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อไถ่มวลมนุษยทั้งปวง—

พระองค์ทรงทำให้พระราชกิจช่วงระยะนั้นสำเร็จลุด่วง สำหรับยอห์นนั้น เขาแค่เตรียมทาง

ถึงแม้ว่างานของเขาจะยิ่งใหญ่ คำพูดของเขามีมากมาย และสาวกเหล่านั้นที่ติดตามเขาก็มีจำนวนมาก

แต่งานของเขาก็ไม่ได้มากไปกว่าการนำพามนุษย์มาสู่จุดเริ่มต้นใหม่ มนุษย์ไม่เคยได้รับชีวิต หนทาง หรือความจริงที่ลึกซึ้งกว่าจากเขา อีกทั้งมนุษย์ไม่ได้รับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยผ่านทางเขา

ยอห์นเป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ (เอลียาห์) ผู้ซึ่งได้เปิดพื้นฐานใหม่สำหรับพระราชกิจของพระเยซู

และได้เตรียมผู้ได้รับเลือก เขาเป็นผู้เบิกทางของยุคพระคุณ เรื่องต่างๆ

เช่นนั้น ไม่สามารถหยั่งรู้ได้เพียงแค่โดยการสังเกตรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ปกติของพวกเขา

ทั้งหมดนี้เหมาะสมยิ่งกว่าเนื่องจากยอห์นได้ทำงานทีสำคัญยิ่งด้วยเช่นกัน และยิ่งไปกว่านั้น

เขาได้รับพระสัญญาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และงานของเขาได้รับการยกชูโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเป็นดังนี้แล้ว

คนเราสามารถแยกแยะระหว่างอัตลักษณ์เฉพาะของพวกเขาโดยผ่านทางงานที่พวกเขาทำเท่านั้น

เพราะไม่มีหนทางใดทีจะบอกถึงเนื้อแท้ของมนุษย์จากรูปลักษณะภายนอกของเขา

อีกทั้งไม่มีหนทางใดสำหรับมนุษย์ทีจะสืบให้แน่ใจว่าคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือสิ่งใด

งานที่ยอห์นทำกับพระราชกิจที่พระเยซูทรงทำนั้นไม่เหมือนกันและมีธรรมชาติทีแตกต่างกัน

จากการนี้เองคนเราจึงอาจจะกำหนดได้ว่ายอห์นเป็นพระเจ้าหรือไม่ พระราชกิจของพระเยซูคือเพื่อริเริ่ม

เพื่อสานต่อ เพื่อสรุปปิดตัว และเพื่อนำมาซึ่งการเกิดผล พระองค์ได้ทรงดำเนินการแต่ละขั้นตอนเหล่านี้

ในขณะที่งานของยอห์นไม่ได้มากไปกว่าการทำจุดเริ่มต้น ในตอนเริ่มต้น

พระเยซูได้ทรงเผยแพร่ข่าวประเสริฐและได้ทรงประกาศหนทางแห่งการกลับใจ

และต่อมาได้ทรงดำเนินการต่อไปถึงการบัพติศมามนุษย์ รักษาคนป่วย ขับไล่พวกมาร ในท้ายที่สุด

พระองค์ได้ทรงไถ่มวลมนุษยจากบาป และได้ทำให้พระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์ตลอดทั้งยุคนั้น

พระองค์ยังได้เสด็จไปทั่วทุกที่ด้วยเช่นกัน

โดยทรงประกาศต่อมนุษย์และทรงเผยแพร่ข่าวประเสริฐเกี่ยวกับอาณาจักรสวรรค์ ในด้านนี้

พระองค์กับยอห์นนั้นเหมือนกัน

ความแตกต่างอยู่ที่พระเยซูได้ทรงนำมาซึ่งยุคใหม่และได้ทรงนำพายุคพระคุณมาสู่มนุษย์

พระวณะที่มนุษย์ควรปฏิบัติและหนทางที่มนุษย์ควรติดตามในยุคพระคุณได้มาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และในท้ายที่สุด พระองค์ได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ ยอห์นไม่มีทางสามารถดำเนินการงานนี้ได้ และดังนั้น จึงเป็นพระเยซูนั่นเองที่ได้ทรงทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

และเป็นพระองค์นั่นเองที่ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง และทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าโดยตรง

โมโนคิทีหลงผิดของมนุษย์กล่าวว่า บรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้เกิดมาด้วยพระสัญญา

ได้เกิดมาจากพระวิญญาณ ได้รับการยกชูโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และผู้ที่เปิดหนทางใหม่ๆ

ออกมานั้นคือพระเจ้า จากการให้เหตุผลดังนี้ ยอห์นก็จะเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน และโมเสส อับราฮัม

และดาวิด... พวกเขาทั้งหมดก็จะเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน การนี้ไม่ใช่เรื่องตลกสมมุติแบบหอคอยหรือ?

ก่อนหน้าการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์ปกติคนหนึ่งเท่านั้นที่ได้กระทำการสอดคล้องกับสิ่งใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงทำด้วยเช่นกัน ไม่ว่าพระองค์จะทรงตระหนักถึงพระอัครลักษณะของพระองค์เองในเวลานั้นหรือไม่ก็ตาม พระองค์ก็เชื่อฟังทั้งหมดที่มาจากพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยทรงเปิดเผยพระอัครลักษณะของพระองค์ก่อนที่จะพันธกิจของพระองค์จะได้ตั้งต้น

เป็นเพียงหลังจากพระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์แล้วเท่านั้นนั่นเองพระองค์จึงได้ทรงลบล้างกฎเหล่านั้นและธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านั้น

และจนกระทั่งเมื่อพระองค์ได้ทรงเริ่มการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการนี้เอง

พระวณะของพระองค์จึงได้กลายมาอึมเิบไปด้วยสิทธิอำนาจและฤทธานุภาพ

เพียงหลังจากที่พระองค์ได้ทรงตั้งต้นพันธกิจของพระองค์แล้วเท่านั้น

พระราชกิจของพระองค์ในการนำมาซึ่งยุคใหม่จึงได้เริ่มต้นขึ้น ก่อนหน้านี้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงซ่อนเร้นอยู่ในพระองค์เป็นเวลา 29 ปี

ซึ่งในช่วงระหว่างเวลานั้นพระองค์ได้ทรงเป็นตัวแทนของมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้นและทรงปราศจากพระอัครลักษณะของพระเจ้า

พระราชกิจของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้นกับการที่พระองค์ทรงพระราชกิจและทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ไปตามแผนที่อยู่ภายในของพระองค์โดยไม่คำนึงถึงว่ามนุษย์รู้เกี่ยวกับพระองค์มากเพียงใด และพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำคือการเป็นตัวแทนโดยตรงของพระเจ้าพระองค์เอง

ในเวลานั้น พระเยซูได้ทรงถามบรรดาผู้ที่อยู่รอบตัวพระองค์ว่า “พวกท่านว่าเราเป็นใคร?” พวกเขาตอบว่า

“ท่านคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้เผยพระวณะและแพทย์ผู้เก่งกาจของพวกเรา” และบางคนตอบว่า

“ท่านเป็นบุโรหิตชั้นสูงของพวกเรา” และอื่นๆ คำตอบทุกประเภทได้ถูกตอบออกมา

บางคนถึงขั้นกล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นยอห์น ว่าพระองค์ทรงเป็นเอลียาห์

พระเยซูจึงได้ทรงหันไปหาซีโมนเปโตรและตรัสถามว่า “พวกท่านว่าเราเป็นใคร?” เปโตรได้ตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ตั้งแต่นั้นมา

ผู้คนได้กลายมาตระหนักรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เมื่อพระอัครลัทธิของพระองค์ได้เป็นที่รู้จักแล้ว เปโตรนั่นเองคือคนแรกที่ได้กลายมาตระหนักรู้ในการนี้ และการนี้ได้ถูกพูดออกไปจากปากของเขานั้นเอง

เช่นนั้นแล้วพระเยซูจึงได้ตรัสกล่าวว่ “มนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราทรงเปิดเผยให้ทราบ” ภายหลังจากการบัพติสมาของพระองค์ ไม่ว่าผู้อื่นจะได้รู้เรื่องนี้หรือไม่ พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำเป็นไปในนามของพระเจ้า

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อดำเนินการพระราชกิจของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อเปิดเผยพระอัครลัทธิของพระองค์ เป็นเพียงหลังจากเปโตรได้พูดถึงมันแล้วเท่านั้นพระอัครลัทธิของพระองค์จึงได้กลายมาเป็นที่รู้จักโดยเปิดเผย

ไม่ว่าเจ้าจะตระหนักรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองหรือไม่ เมื่อถึงเวลา พระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ และไม่ว่าเจ้าจะรู้การนั้นหรือไม่

พระองค์ก็ได้ทรงทำพระราชกิจของพระองค์ต่อไปเหมือนเมื่อก่อน ต่อให้เจ้าจะได้ปฏิเสธมัน พระองค์ก็จะยังคงทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ต่อไป

และคงจะทรงดำเนินการพระราชกิจนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องทำเช่นนั้น

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์และปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อให้มนุษย์อาจได้รู้จักเนื้อหาของพระองค์ แต่เพื่อให้มนุษย์รับพระราชกิจของพระองค์ไว้

หากเจ้าได้ล้มเหลวที่จะระลึกได้ว่าช่วงระยะของงานในวันนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นั่นก็เป็นเพราะเจ้าขาดนิมิต แม้กระนั้น เจ้าก็ไม่สามารถปฏิเสธช่วงระยะนี้ของพระราชกิจได้

ความล้มเหลวในการระลึกได้ถึงการนั้นของเจ้าไม่ได้พิสูจน์ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้กำลังทรงพระราชกิจหรือ

ว่าพระราชกิจของพระองค์นั้นผิด

มีพวกที่ถึงขั้นเปรียบเทียบพระราชกิจในปัจจุบันกับพระราชกิจของพระเยซูในพระคัมภีร์

และใช้ความไม่สอดคล้องใดๆ เพื่อปฏิเสธช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ

นี่มิใช่การกระทำของคนตาบอดหรือ? สิ่งทั้งหลายที่ถูกบันทึกอยู่ในพระคัมภีร์นั้นมีขีดจำกัด

สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันได้

ข่าวประเสริฐสี่เล่มรวมทั้งหมดแล้วมีน้อยกว่าหนึ่งร้อยบท ซึ่งในนั้นเขียนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยจำนวนที่จำกัด เช่น

พระเยซูทรงสาปแช่งต้นมะเดื่อ คำปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าสามครั้งของเปโตร

พระเยซูทรงปรากฏแก่บรรดาสาวกภายหลังการตรึงกางเขนและการคืนพระชนม์ของพระองค์

การสอนเรื่องการอดอาหาร การสอนเรื่องการอธิษฐาน การสอนเรื่องการหย่า

การประสูติและลำดับพงศ์ของพระเยซู การแต่งตั้งบรรดาสาวกของพระเยซู และอื่นๆ อย่างไรก็ดีตาม

มนุษย์ให้คุณค่าสิ่งเหล่านั้นเสมือนสมบัติล้ำค่า ถึงขั้นเปรียบเทียบพระราชกิจของวันนี้กับสิ่งเหล่านั้น พวกเขาถึงขั้นเชื่อว่าพระราชกิจทั้งหมดที่พระเยซูได้ทรงทำไว้ในพระชนม์ชีพของพระองค์รวมกันเป็นเพียงมากแค่นั้นเท่านั้น รวากับว่าพระเจ้าทรงสามารถเพียงทำได้มากแค่นั้นเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดเพิ่มเติม นี่ไม่ใช่ไร้สาระหรือ?

เวลาที่พระเยซูทรงมีบนแผ่นดินโลกคือสามสิบสามปีครึ่ง กล่าวคือ พระองค์ทรงดำรงพระชนม์บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาสามสิบสามปีครึ่ง มีเพียงสามปีครึ่งจากเวลานั้นเท่านั้นที่ได้ใช้ไปในการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ เวลาที่เหลือนั้นพระองค์แก่ทรงดำรงพระชนม์ชีพอย่างมนุษย์ปกติ ในตอนเริ่มต้น พระองค์ได้ทรงเข้าร่วมการปรนนิบัติในธรรมศาลา และที่นั่นพระองค์ได้ทรงรับฟังการแสดงธรรมจากองค์คัมภีร์ทั้งหลายของเหล่าปุโรหิต และการเทศนาของผู้อื่น พระองค์ทรงได้รับความรู้มากมายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ กล่าวคือ พระองค์มิได้ทรงประสูติมาพร้อมกับความรู้เช่นนั้น และทรงได้รับความรู้นั้นโดยผ่านทาง การอ่านและการฟังเท่านั้น มีการบันทึกไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ว่าพระองค์ได้ตรัสถามคำถามครูทั้งหลายในธรรมศาลาเมื่อตอนมีอายุสิบสองปีว่า คำเผยพระวจนะทั้งหลายของบรรดาผู้เผยพระวจนะรุ่นเก่าแก่คือสิ่งใดบ้าง? ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสคือสิ่งใด? ภาคพันธสัญญาเดิม? และมนุษย์รับใช้พระเจ้าอย่างไรในเสื้อคลุมอย่างปุโรหิตในพระวิหาร?...พระองค์ได้ตรัสถามมากมาย เพราะพระองค์ทั้ง ไม่มีความรู้และไม่มีความเข้าใจ ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงอยู่ในครèche โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็ประสูติมาในฐานะมนุษย์ปกติโดยสิ้นเชิง แม้ว่าพระองค์จะได้ทรงมีคุณลักษณะพิเศษบางอย่างก็ตาม พระองค์ก็ยังทรงเป็นมนุษย์ปกติ พระปรีชาญาณของพระองค์เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องตามสัดส่วนเหมาะสมกับวุฒิภาวะของพระองค์และพระชันษาของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงก้าวผ่านระยะต่างๆ ของชีวิตของมนุษย์ปกติคนหนึ่ง ในจินตนาการของผู้คนนั้น พระเยซูไม่ทรงได้รับประสบการณ์กับวัยเด็กและวัยหนุ่ม พระองค์ทรงเริ่มดำรงพระชนม์ชีพเป็นมนุษย์วัยสามสิบปีทันทีที่พระองค์ประสูติ และพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนเมื่อมีความครบบริบูรณ์ในพระราชกิจของพระองค์ พระองค์อาจจะไม่ได้ทรงก้าวผ่านระยะต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์ปกติ พระองค์ไม่ได้เสวยอีกทั้ง ไม่ได้ร่วมสังคัมกับผู้อื่นๆ และไม่ง่ายเลยที่ผู้คนจะได้มองเห็นพระองค์สักแวบหนึ่ง พระองค์อาจจะทรงมีความผิดปกติ ผู้ซึ่งคงจะหวั่นกลัวบรรดาผู้ที่มองเห็นพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าผู้ทรงมาเป็นมนุษย์ไม่ทรงดำรงพระชนม์อย่างบุคคลปกติดำรงชีวิตอย่างแน่นอน
พวกเขาเชื่อว่าพระองค์ทรงสะอาดโดยไม่ต้องแปรงพระทนต์หรือล้างพระพักตร์
เพราะพระองค์ทรงเป็นบุคคลผู้บริสุทธิ์ เหล่านี้ไม่ใช่มนคติที่หลงผิดของมนุษย์ล้วนๆ หรือหรือ?
พระคัมภีร์ไม่ได้ทำการบันทึกถึงพระชนม์ชีพของพระเยซูในฐานะมนุษย์ มีเพียงพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น
แต่การนี้มิได้พิสูจน์ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
หรือว่าพระองค์ไม่ได้ทรงดำรงพระชนม์ชีพแบบมนุษย์ปกติก่อนถึงพระชันษาสามสิบปี
พระองค์ได้ทรงตั้งต้นพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการเมื่อพระชันษา 29 ปี
แต่เจ้าไม่สามารถตัดช่วงพระชนม์ชีพของพระองค์ในฐานะมนุษย์ก่อนที่จะถึงพระชันษานั้นทิ้งไปได้
พระคัมภีร์แต่ละวันช่วงเวลานั้นจากการบันทึก
เนื่องจากช่วงเวลานั้นเป็นพระชนม์ชีพของพระองค์ในฐานะมนุษย์ปกติคนหนึ่งและไม่ใช่ระยะของพระราชกิจแ
บบพระเจ้าของพระองค์ จึงไม่มีความจำเป็นสำหรับช่วงเวลานั้นที่จะต้องถูกบันทึกลงไป
เนื่องจากก่อนหน้าการบัพติศมาของพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ทรงพระราชกิจโดยตรง
แต่เพียงแต่ทรงรักษาพระองค์ไว้ในพระชนม์ชีพของพระองค์ในฐานะมนุษย์ปกติจนกระทั่งถึงกำหนดวันที่พระ
เยซูต้องทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์
พระองค์ก็ได้ก้าวผ่านกระบวนการของการเติบโตเต็มวัยเหมือนอย่างมนุษย์ปกติคนหนึ่งก้าวผ่าน
กระบวนการแห่งการเติบโตเต็มวัยนี้ได้ถูกละเว้นไว้จากพระคัมภีร์
กระบวนการนี้ถูกละเว้นไปเพราะมันไม่สามารถจัดเตรียมการช่วยที่ยิ่งใหญ่ใดๆ
แก่การเจริญเติบโตในชีวิตของมนุษย์ ช่วงเวลาก่อนการบัพติศมาของพระองค์เป็นช่วงเวลาที่ย่อนเร้น
ซึ่งเป็นช่วงเวลา que พระองค์ไม่ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ใดๆ
มีเพียงหลังจากการบัพติศมาของพระเยซูเท่านั้นพระองค์จึงได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจทั้งหมดแห่งการไถ่มวลมน
ุษย์ พระราชกิจที่อุดมสมบูรณ์และเต็มเปี่ยมไปด้วยพระคุณ ความจริง และความรักและความปรานี
การเริ่มต้นของพระราชกิจนี้ยังเป็นการตั้งต้นของยุคพระคุณอย่างแน่ชัดอีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้
มันจึงถูกเขียนลงไปและส่งต่อมาถึงปัจจุบัน
มันเป็นไปเพื่อเปิดทางออกไปและนำพาคนเหล่านั้นทั้งหมดในยุคพระคุณไปสู่การเกิดผล
เพื่อย่ำเท้าไปบนเส้นทางแห่งยุคพระคุณและเส้นทางแห่งกางเขน
ถึงแม้มันจะออกมาจากบันทึกที่เขียนโดยมนุษย์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นข้อเท็จจริง
ยกเว้นที่มีการพบข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ที่นี้และที่นั่น ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้น
ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าบันทึกเหล่านี้ไม่จริง เรื่องทั้งหลายที่ถูกบันทึกไว้ล้วนเป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น
มีเพียงการเขียนเรื่องเหล่านั้นลงไปเท่านั้นที่ผู้คนทำให้เกิดข้อผิดพลาด มีบางคนที่กล่าวว่า

หากพระเยซูทรงเป็นผู้ที่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติและธรรมดา

จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระองค์ทรงมีความสามารถในการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ได้?

สี่สิบวันแห่งการทดลองที่พระเยซูได้ทรงก้าวผ่านเป็นหมายสำคัญที่มหัศจรรย์

เป็นหมายสำคัญที่มนุษย์ปกติคงจะไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้

สี่สิบวันแห่งการทดลองของพระองค์อยู่ในธรรมชาติของการทรงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นนั้นแล้ว คนเราจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าไม่มีความเหนือธรรมชาติสถิตในตัวพระองค์?

ความสามารถของพระองค์ในการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์นั้น ไม่ได้พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่

เหนือธรรมชาติและไม่ใช่มนุษย์ปกติ

มันเป็นแค่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจในมนุษย์ปกติเช่นพระองค์ ด้วยเหตุนี้

จึงทำให้เป็นไปได้สำหรับพระองค์ที่จะทรงแสดงปาฏิหาริย์และทรงพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก

ก่อนหน้านี้ที่พระเยซูจะทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ หรือดังที่พระคัมภีร์กล่าวว่า

ก่อนหน้านี้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาอยู่กับพระองค์นั้น พระเยซูทรงเป็นแต่เพียงมนุษย์ปกติคนหนึ่ง

และไม่มีความเหนือธรรมชาติในทางใดเลย เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาอยู่กับพระองค์ กล่าวคือ

เมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งต้นการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ได้ทรงกลายเป็นอิมเอบไปด้วยความเหนือธรรมชาติ ในหนทางนี้

มนุษย์จึงได้มาเชื่อว่าเนื้อหนังที่จุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าไม่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติ ยิ่งไปกว่านั้น

เขายังคิดอย่างเข้าใจผิดว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงมีเพียงเทวสภาพเท่านั้น

ไม่ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์แน่นอนว่าเมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

มนุษย์ทั้งหมดมองเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เหนือธรรมชาติ

สิ่งที่พวกเขามองเห็นด้วยตาของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาได้ยินด้วยหูของพวกเขา นั้นล้วนเหนือธรรมชาติ

เพราะพระราชกิจของพระองค์และพระวณะของพระองค์ไม่อาจจับใจความได้และไม่อาจบรรลุถึงได้สำหรับพ

พวกเขา หากบางสิ่งบางอย่างจากสวรรค์ถูกนำพามายังแผ่นดินโลก

มันจะเป็นสิ่งใดได้อย่างไรนอกจากเหนือธรรมชาติ?

เมื่อความลึกลับทั้งหลายของอาณาจักรสวรรค์ได้ถูกนำพามายังแผ่นดินโลก

ความลึกลับทั้งหลายที่ไม่อาจจับใจความได้และยากหยังถึงสำหรับมนุษย์ ที่น่าอัศจรรย์และมีสติปัญญาเกินไป—

สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่เหนือธรรมชาติทั้งหมดหรือ? อย่างไรก็ตาม เจ้าควรรู้ไว้ว่า

ไม่สำคัญว่ามันจะเหนือธรรมชาติเพียงใด ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินการอยู่ภายในสถานะความเป็นมนุษย์ปกติ

เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าก็อิมเอบไปด้วยสถานะความเป็นมนุษย์ หากพระองค์ไม่เป็นเช่นนั้น

พระองค์ก็คงจะไม่ได้ทรงเป็นเนื้อหนังที่จุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า พระเยซูได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์ต่างๆ

มากมายยิ่งนักในยุคของพระองค์ สิ่งที่คนอิสราเอลในยุคนั้นได้มองเห็นเต็มไปด้วยสิ่งทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติ พวกเขาได้เห็นทูตสวรรค์และผู้สื่อสาร และพวกเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ เหล่านี้ทั้งหมดไม่เหนือธรรมชาติหรือ? แน่นอนว่า

วันนี้มีวิญญาณชั่วอยู่บ้างที่หลอกลวงมนุษย์ด้วยสิ่งทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติ นั่นไม่ใช่สิ่งใดเลยนอกจากการเอาอย่างในส่วนของพวกเขา

เพื่อหลอกลวงมนุษย์โดยผ่านทางงานที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงทำในปัจจุบัน มนุษย์จำนวนมากแสดงปาฏิหาริย์และรักษาคนป่วยและขับไล่พวกมาร

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใดเลยนอกจากงานของวิญญาณชั่ว

เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงพระราชกิจเช่นนั้นในยุคปัจจุบันอีกต่อไป และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้เอาอย่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จากเวลานั้นเรื่อยมาคือวิญญาณชั่วโดยแท้ งานทั้งหมดที่ได้ดำเนินการในอิสราเอลในเวลานั้นคืองานที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติ

ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงพระราชกิจในลักษณะเช่นนั้นแล้วตอนนี้ และงานใดๆ เช่นนั้นในตอนนี้คือการเอาอย่างและการปลอมตัวของซาตานและการบงการของมัน

แต่เจ้าไม่สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งใดก็ตามที่เหนือธรรมชาตินั้นมาจากวิญญาณชั่ว— การนี้คงจะขึ้นอยู่กับยุคแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

จงพิจารณาถึงพระราชกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ทรงกระทำในปัจจุบันนี้ว่า

แง่มุมใดของพระราชกิจนี้ที่ไม่เหนือธรรมชาติ?

พระวาระของพระองค์ไม่อาจจับใจความได้และไม่อาจบรรลุถึงได้สำหรับเจ้า

และไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำได้

มนุษย์ไม่มีหนทางที่จะเข้าใจสิ่งที่พระองค์เข้าพระทัย และสำหรับความรู้ของพระองค์นั้น

มนุษย์ไม่รู้ว่าความรู้นั้นมาจากที่ใด มีบางคนกล่าวว่า

“ฉันก็เป็นคนปกติในลักษณะเดียวกันกับที่พระองค์ทรงเป็น แต่เป็นไปได้อย่างไรที่ฉันไม่รู้สิ่งที่พระองค์ทรงรู้? ฉันแก่กว่าและมั่งคั่งกว่าในด้านประสบการณ์ แต่ทว่าพระองค์ทรงสามารถรู้ในสิ่งที่ฉันไม่รู้ได้อย่างไร?”

ทั้งหมดนี้ トラบเท่าที่มนุษย์เกี่ยวข้องนั้น เป็นบางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์ไม่มีทางที่จะบรรลุถึงได้ ต่อมา

มีบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับงานที่ได้ดำเนินการในอิสราเอล

และแม้กระทั่งบรรดาผู้แสดงธรรมจากพระคัมภีร์ก็ไม่สามารถให้คำอธิบายใดๆ ได้

พระองค์ทรงารู้ได้อย่างไร?” เหล่านี้ทั้งหมดไม่เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติหรือ?

พระองค์ไม่ทรงมีประสบการณ์เกี่ยวกับการอัศจรรย์ แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงรู้ทั้งหมด

พระองค์ตรัสและทรงแสดงออกถึงความจริงด้วยความง่ายดายที่สุด นี่ไม่ใช่เหนือธรรมชาติหรือ?

พระราชกิจของพระองค์อยู่เหนือนานที่เนื้อหนังสามารถบรรลุถึงได้
มันไม่อาจบรรลุถึงได้สำหรับความคิดของมนุษย์คนใดที่มีร่างแห่งเนื้อหนัง
และเหลือเชื่ออย่างสิ้นเชิงต่อการใช้เหตุผลในจิตใจของมนุษย์ ถึงแม้พระองค์ไม่เคยได้ทรงอ่านพระคัมภีร์
แต่พระองค์เข้าพระทัยพระราชกิจของพระเจ้าในอิสราเอล
และถึงแม้พระองค์ประทับยืนบนแผ่นดินโลกขณะที่พระองค์ตรัส
แต่พระองค์ก็ตรัสถึงความลึกลับทั้งหลายของสวรรค์ชั้นที่สาม เมื่อมนุษย์อ่านพระวจนะเหล่านี้
ความรู้สึกละเอียดจะเอาชนะเขา กล่าวคือ “นี่ไม่ใช่ภาษาของสวรรค์ชั้นที่สามหรือ?”
เหล่านี้ทั้งหมดเป็นเรื่องที่เกินกว่าสิ่งที่มนุษย์ปกติจะมีความสามารถสัมผัสถึงได้ไม่ใช่หรือ? ในเวลานั้น
เมื่อพระเยซูได้ทรงก้าวผ่านสี่สิบวันแห่งการอดอาหาร นั้นไม่ใช่เหนือธรรมชาติหรือ?
หากเจ้ากล่าวว่าสี่สิบวันแห่งการอดอาหารนั้นเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติทุกกรณี เป็นการกระทำของวิญญาณชั่ว
เช่นนั้นแล้ว เจ้าไม่ได้กล่าวโทษพระเยซูไปแล้วหรือ? ก่อนที่จะมีการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์
พระเยซูทรงเป็นเหมือนมนุษย์ปกติคนหนึ่ง พระองค์ทรงไปโรงเรียนด้วยเช่นกัน
พระองค์จะทรงสามารถได้เรียนรู้การอ่านและการเขียนด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
พระวิญญาณทรงซ่อนเร้นอยู่ในเนื้อหนังนั้น แม้กระนั้นก็ตาม ในการเป็นมนุษย์ปกติ
จำเป็นที่พระองค์จะต้องทรงก้าวผ่านกระบวนการแห่งการเจริญเติบโตและการเป็นผู้ใหญ่
และจนกระทั่งเมื่อความสามารถด้านการรู้คิดของพระองค์ได้เติบโตเต็มที่แล้ว
และพระองค์ทรงมีความสามารถที่จะหยั่งรู้สิ่งต่างๆ ได้ จึงจะสามารถถือว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ปกติได้
มีเพียงหลังจากสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ได้เติบโตเต็มที่แล้วเท่านั้นพระองค์จึงจะทรงสามารถปฏิบัติ
พันธกิจของพระองค์ได้
พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้อย่างไรในขณะที่สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ยัง
ไม่เติบโตเต็มที่และการใช้เหตุผลของพระองค์ไม่มั่นคง?
แน่นอนว่าไม่สามารถคาดหวังว่าพระองค์จะทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้เมื่อพระชนาหกหรือเจ็ดปี!
เหตุใดพระเจ้าจึงไม่ทรงสำแดงพระองค์เองอย่างเปิดเผยเมื่อพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ครั้งแรก?
นั่นเป็นเพราะสภาวะความเป็นมนุษย์ของเนื้อหนังของพระองค์ยังไม่เติบโตเต็มที่
กระบวนการเชิงรู้คิดของเนื้อหนังของพระองค์
ตลอดจนสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของเนื้อหนังนี้ยังไม่อยู่ในการทรงครองของพระองค์อย่างเต็มที่
ด้วยเหตุผลนี้เอง
จึงเป็นความจำเป็นที่สุดสำหรับพระองค์ที่ต้องทรงครองสภาวะความเป็นมนุษย์และสามัญสำนึกของมนุษย์
ปกติ—จนถึงจุดที่พระองค์ทรงมีพร้อมอย่างเพียงพอที่จะเข้ารับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง—

ก่อนที่จะพระองค์ทรงสามารถเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ได้ หากพระองค์ไม่ทรงเท่าเทียมกับการกิจนั้น ก็คงจะจำเป็นที่พระองค์ต้องทรงเจริญเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

หากพระเยซูได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์เมื่อพระชนษาเจ็ดหรือแปดปี

มนุษย์จะไม่ถือว่าพระองค์ทรงเป็นสิ่งมหัศจรรย์หรือ?

ผู้คนทั้งหมดจะไม่คิดว่าพระองค์ทรงเป็นเด็กคนหนึ่งหรือ? ผู้ใดจะพบว่าพระองค์ทรงน่าเชื่อถือ?

เด็กที่อายุเจ็ดหรือแปดปีไม่สูงไปกว่าแท่นปราศรัยที่ตั้งอยู่ข้างหน้าพระองค์—

พระองค์จะทรงเหมาะกับการเทศนาหรือไม่? ก่อนที่สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์จะเติบโตเต็มที่ พระองค์ไม่ทรงเหมาะสมกับการกิจนี้ เท่าที่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ที่ยังไม่เติบโตเต็มที่เกี่ยวข้องนั้น งานนั้นก็แค่ไม่สามารถบรรลุถึงได้ในสัดส่วนที่สมควร

พระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในเนื้อหนังยังถูกควบคุมด้วยหลักการของพระราชกิจนั้นเองด้วยเช่นกัน มีเพียงเมื่อพระองค์ทรงมีพร้อมด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติเท่านั้นพระองค์จึงทรงสามารถเข้ารับพระราชกิจ และรับหน้าที่ของพระบิดาได้ เมื่อนั้นเท่านั้นพระองค์จึงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ได้

ในวัยเด็กของพระองค์ พระเยซูยังไม่ทรงสามารถจับใจความสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในยุคเก่าแก่ได้มากนัก และพระองค์ได้มาเข้าใจโดยผ่านทางคำถามเหล่าครูในธรรมศาลาเท่านั้น

หากพระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ทันทีที่พระองค์ทรงเรียนรู้การตรัส

จะเป็นไปได้อย่างไรสำหรับพระองค์ที่จะไม่ทรงทำความผิดพลาด?

จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าอาจจะสามารถทำพลาด? ดังนั้น

จึงมีเพียงหลังจากที่พระองค์สามารถที่จะทรงพระราชกิจได้เท่านั้นพระองค์จึงได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์

พระองค์มิได้ทรงดำเนินพระราชกิจจนกระทั่งพระองค์ทรงมีความสามารถอย่างเต็มที่ในการเข้ารับพระราชกิจนั้น เมื่อพระชนษา 29 ปี

พระเยซูทรงเติบโตเต็มที่อย่างยิ่งแล้วและสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ก็เพียงพอที่จะเข้ารับพระราชกิจที่พระองค์ต้องทรงทำ

เป็นตอนนั้นเท่านั้นเองที่พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นทรงพระราชกิจในตัวพระองค์อย่างเป็นทางการ ในเวลานั้น ยอห์นได้เตรียมมาเป็นเวลาเจ็ดปีแล้วเพื่อที่จะเปิดทางให้แก่พระองค์

และในการสรุปปิดดวงานของเขานั้น เขาถูกโยนเข้าคุก

เมื่อนั้นภาระหนักจึงได้ตกอยู่กับพระเยซูอย่างครบถ้วนบริบูรณ์

หากพระองค์ได้ทรงเข้ารับพระราชกิจนี้เมื่อพระชนษา 21 หรือ 22 ปี

ในเวลาที่ยังสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ยังคงขาดพร่องอยู่

เมื่อพระองค์เพิ่งได้เข้าสู่ผู้ใหญ่วัยตอนต้นเท่านั้น และมีสิ่งต่างๆ มากมายที่พระองค์ยังคงไม่เข้าใจ
เช่นนั้นแล้วพระองค์ก็คงจะไม่ทรงสามารถเข้าควบคุมได้ ในเวลานั้น

ยอห์นได้ดำเนินงานของเขาไปแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์
ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นพระองค์ก็ทรงเข้าสู่วัยกลางคนแล้ว ในวัยนั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ก็เพียงพอที่จะเข้ารับพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงทำ บัดนี้
พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติด้วยเช่นกัน

และถึงแม้ว่าจะทรงห่างไกลจากการเติบโตเต็มที่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้สูงวัยกว่าท่ามกลางพวกเจ้า

แต่สภาวะความเป็นมนุษย์นี้ก็เพียงพอแล้วที่จะเข้ารับพระราชกิจของพระองค์

รูปการณ์แวดล้อมที่ห้อมล้อมพระราชกิจของวันนี้ไม่เหมือนกันกับรูปการณ์แวดล้อมในยุคของพระเยซูโดยสิ้น
เชิง เหตุใดพระเยซูจึงได้ทรงเลือกอัครทูตสิบสองคน?

ทั้งหมดนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนพระราชกิจของพระองค์และร่วมมือกับพระราชกิจนั้น ในด้านหนึ่ง
มันเป็นการวางรากฐานสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในเวลานั้น

ในขณะที่อีกด้านหนึ่งมันเป็นการวางรากฐานสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในยุคที่จะติดตามมา

ตามพระราชกิจในเวลานั้นแล้ว เป็นพระประสงค์ของพระเยซูพระองค์เองในการเลือกอัครทูตสิบสองคน

เหมือนที่มันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าพระองค์เอง

พระองค์ทรงเชื่อว่าพระองค์ควรทรงเลือกอัครทูตสิบสองคนแล้วจึงทรงนำทางพวกเขาไปประกาศในทุกที่

แต่วันนี้ ไม่มีความจำเป็นสำหรับการนี้ท่ามกลางพวกเจ้า!

เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง มีหลักการต่างๆ มากมาย และมีเรื่องต่างๆ

มากมายที่มนุษย์แค่ไม่เข้าใจ มนุษย์ใช้มโนคติที่หลงผิดของเขาเองอย่างสมำเสมอเพื่อใช้มาตรการของพระองค์
หรือเพื่อทำข้อเรียกร้องมากเกินไปจากพระเจ้า กระนั้นจนถึงวันนี้แล้ว

ผู้คนจำนวนมากไม่ตระหนักรู้โดยสิ้นเชิงว่าความรู้ของพวกเขาประกอบด้วยมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเองเพียง
อย่างเดียว ไม่ว่าจะเป็นยุคใดหรือสถานที่ใดที่พระเจ้าทรงจุดเป็นมนุษย์

หลักการทั้งหลายสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังยังคงไม่เปลี่ยนแปลง

พระองค์ไม่ทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์แต่ทว่าเหนือกว่าเนื้อหนังในพระราชกิจของพระองค์ได้

นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แต่ทว่าไม่ทรงพระราชกิจภายในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
ของเนื้อหนังนี้ มิฉะนั้นแล้ว นัยสำคัญแห่งการจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าก็คงจะสลายไปเป็นความสูญเปล่า

และพระวจนะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็คงจะกลายเป็นไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง ยิ่งไปกว่านั้น

มีเพียงพระบิดาในสวรรค์ (พระวิญญาณ) เท่านั้นที่ทรงรู้เกี่ยวกับการจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า และไม่มีผู้อื่นรู้
ไม่แม้กระทั่งเนื้อหนังพระองค์เองหรือบรรดาผู้สื่อสารแห่งสวรรค์ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังก็ล้วนเป็นปกติมากยิ่งขึ้นและล้วนสามารถยิ่งขึ้นในการแสดงให้เห็นว่า พระวณะได้บังเกิดเป็นมนุษย์โดยแท้ และเนื้อหนังหมายถึงมนุษย์ปกติและธรรมดาคนหนึ่ง

บางคนอาจประหลาดใจว่า “เหตุใดคุณนั้นต้องได้รับการนำมาโดยพระเจ้าพระองค์เอง?

สิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้หรือ?”

พวกเจ้าล้วนตระหนักรู้ว่าพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อแสดงออกถึงจุดประสงค์แห่งการนำมาซึ่งยุคใหม่ และแน่นอนว่า เมื่อพระองค์ทรงนำมาซึ่งยุคใหม่

พระองค์จะได้ทรงสรุปปิดตัวยุคก่อนหน้านี้ไปในเวลาเดียวกันไปแล้ว พระเจ้าทรงเป็นปฐมและอวสาน

คือพระองค์ด้วยพระองค์เองนั่นเองที่ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์เคลื่อนไหว

และดังนั้นก็ต้องเป็นพระองค์ด้วยพระองค์เองที่ทรงสรุปปิดตัวยุคก่อนหน้านี้

นี่คือข้อพิสูจน์ถึงการทำให้ชาตานพ่ายแพ้ของพระองค์และถึงการพิชิตโลกของพระองค์

แต่ครั้งที่พระองค์ด้วยพระองค์เองทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์ มันเป็นการเริ่มต้นการสู้รบครั้งใหม่

หากไม่มีการเริ่มต้นงานใหม่ ก็คงจะไม่มีการสรุปปิดตัวของงานเก่าโดยธรรมชาติ

และเมื่อไม่มีการสรุปปิดตัวงานเก่า นี่ก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าการสู้รบกับชาตานยังไม่มาถึงบทวสาน

มีเพียงเมื่อพระเจ้าพระองค์เองเสด็จมาและทรงดำเนินพระราชกิจใหม่ท่ามกลางมนุษย์เท่านั้น

มนุษย์จึงสามารถหลุดพ้นจากแดนครอบครองของชาตานได้โดยสิ้นเชิง และได้รับชีวิตใหม่และการเริ่มต้นใหม่

มิฉะนั้นมนุษย์จะต้องดำรงชีวิตอยู่ในยุคเก่าไปตลอดกาลและดำรงชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลเก่าๆ

ของชาตานไปตลอดกาล ด้วยทุกยุคที่พระเจ้าได้ทรงนำนั้น มนุษย์ส่วนหนึ่งได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระ

และด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงรุดหน้าไปพร้อมกับพระราชกิจของพระเจ้าไปสู่ยุคใหม่

ชัยชนะของพระเจ้าหมายถึงชัยชนะสำหรับคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ติดตามพระองค์

หากเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ที่ทรงสร้างได้รับหน้าที่ให้ทำการสรุปปิดตัวยุค

เช่นนั้นแล้วไม่ว่าจะเป็นจากมุมมองของมนุษย์หรือของชาตาน

การนี้คงจะไม่ใช่การกระทำแห่งการเชื่อฟังพระเจ้าหรือการต่อต้านหรือทรยศพระเจ้า

ไม่ใช่การกระทำแห่งการเชื่อฟังพระเจ้า และงานของมนุษย์ก็คงจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับชาตาน

มีเพียงเมื่อมนุษย์เชื่อฟังและติดตามพระเจ้าในยุคที่พระเจ้าพระองค์เองทรงนำมาเท่านั้นชาตานจึงจะเชื่อมั่นอย่าง

เต็มที เพราะนั่นคือหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง ดังนั้น

เรากล่าวว่าพวกเจ้าจำเป็นแต่เพียงต้องติดตามและเชื่อฟังเท่านั้น และไม่มีภารกิจประสงค์สิ่งใดจากพวกเจ้าอีก

นี่คือสิ่งที่เป็นความหมายของการที่แต่ละคนรักษาหน้าที่ของเขาและแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่การงานเฉพาะของเขา

พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์เอง และไม่มีคามจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่ต้องทำการนั้นแทนพระองค์

อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงมีส่วนร่วมในงานของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

มนุษย์ปฏิบัติหน้าที่ของเขาเองและไม่มีส่วนร่วมในพระราชกิจของพระเจ้า การนี้เท่านั้นคือการเชื่อฟัง และการพิสูจน์ถึงความพ่ายแพ้ของซาตาน หลังจากที่พระเจ้าพระองค์เองได้ทรงเสร็จสิ้นการนำมาซึ่งยุคใหม่ พระองค์ก็ไม่เสด็จลงมาทรงพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์ด้วยพระองค์เองอีกต่อไป เป็นเพียงเมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะก้าวเข้าสู่ยุคใหม่อย่างเป็นทางการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของเขาและดำเนินพันธกิจของเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง เหล่านี้คือหลักการที่พระเจ้าทรงใช้ในการทรงพระราชกิจ ซึ่งไม่มีผู้ใดอาจล่วงละเมิดได้ มีเพียงการทรงพระราชกิจในหนทางนี้เท่านั้นที่สมเหตุสมผลและมีเหตุผล พระราชกิจของพระเจ้าจะถูกกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้ทำให้พระราชกิจของพระองค์เคลื่อนที่ และพระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้สรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์ พระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้วางแผนพระราชกิจนั้น และพระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้บริหารจัดการพระราชกิจ และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้นำพาพระราชกิจไปสู่การเกิดผล ดังที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราเป็นปฐมกาลและอวสาน เราคือผู้หว่านและผู้เก็บเกี่ยว” ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์นั้นกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองแผนการบริหารจัดการหกพันปี ไม่มีผู้ใดสามารถทำพระราชกิจของพระองค์แทนพระองค์ได้ และไม่มีผู้ใดสามารถนำพาพระราชกิจของพระองค์มาสู่การปิดตัวได้ เพราะพระองค์นั้นเองทรงเป็นผู้ถือครองทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ เมื่อได้ทรงสร้างโลกแล้ว พระองค์จะทรงนำทางทั้งโลกให้ดำรงชีวิตอยู่ในความสว่างของพระองค์ และพระองค์จะทรงสรุปปิดตัวทั้งยุคด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการนำพาแผนการทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ไปสู่การเกิดผล!

ความล้มเหลวแห่งการทรงจูงเป็นมนุษย์ (2)

ณ เวลานั้น ที่พระเยซูได้ทรงพระราชกิจอยู่ในยูเดีย พระองค์ได้ทรงทำอย่างเปิดเผยยิ่งนัก แต่ ณ ตอนนี
เราทำงานและพุดอยู่ท่ามกลางพวกเจ้าอย่างลับๆ ผู้ไม่เชื่อทั้งหลายหาได้ตระหนักรู้ไม่โดยสิ้นเชิง
งานของเราท่ามกลางพวกเจ้านั้นถูกปิดกั้นสำหรับพวกคนที่อยู่ภายนอก วอนะเหล่านี้
การติสอนและการพิพากษาเหล่านี้เป็นที่รู้กันเฉพาะในหมู่พวกเจ้า และไม่มีใครอื่นอีกเลย
พระราชกิจนี้ทั้งหมดนี้ถูกดำเนินไปในท่ามกลางพวกเจ้าและได้รับการเปิดเผยต่อพวกเจ้าเท่านั้น
ท่ามกลางผู้ไม่เชื่อนั้นไม่มีใครเลยที่รู้เรื่องนี้ เพราะมันยังไม่ถึงเวลา
ผู้คนเหล่านี้ในที่นี้ใกล้จะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้วหลังจากที่ได้สู่ตนการติสอนมา
แต่พวกที่อยู่ภายนอกนั้นไม่รู้อะไรในการนี้เลย การนี้ซ่อนเร้นเกินไป! สำหรับพวกเขาแล้ว
การที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นถูกซ่อนเร้นเอาไว้ แต่สำหรับบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสนี้
คนเราสามารถพุดได้เลยว่า พระองค์ทรงเปิดเผยกว้าง แม้ว่า ในพระเจ้านั้น ทั้งหมดล้วนเปิดเผยกว้าง
ทั้งหมดล้วนได้รับการเปิดเผย และทั้งหมดล้วนได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ
นี่ก็เป็นจริงเฉพาะกับบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์เท่านั้น เท่าที่พิจารณาถึงพวกที่เหลือ พวกผู้ไม่เชื่อ
ไม่มีอะไรเลยที่ถูกทำให้รู้ พระราชกิจที่กำลังถูกดำเนินอยู่ ณ
เวลานี้ท่ามกลางพวกเจ้าและในประเทศจีนนั้นถูกปิดบังอย่างเกรงครัดเพื่อไม่ให้พวกเขา
หากพวกเขากลายเป็นไหวตัวรับรู้เกี่ยวกับพระราชกิจนี้ขึ้นมาแล้วไซ้
เช่นนั้นแล้วทั้งหมดที่พวกเขาจะทำก็คือ กล่าวโทษมันและเป็นเหตุให้มันถูกข่มเหง
พวกเขาจะไม่เชื่อในพระราชกิจนี้ การทรงพระราชกิจในชนชาติแห่งพญานาคใหญ่สีแดง
สถานที่ซึ่งล้ำหลังที่สุดแห่งหนึ่งในบรรดาสถานที่ทั้งหลาย หาใช่การกิจอันง่ายคายนเลย
หากพระราชกิจนี้จะต้องถูกทำไปอย่างเปิดเผย มันคงจะไม่มีทางดำเนินต่อไปได้
ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจย่อมเป็นอันไม่สามารถถูกดำเนินไปในสถานที่แห่งนี้ได้เท่านั้นเอง
หากพระราชกิจนี้จะต้องถูกดำเนินไปอย่างเปิดเผย พวกเขาจะยอมปล่อยให้มันเดินหน้าไปได้อย่างไร?
นี่จะไม่ทำให้พระราชกิจนี้ตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่ถึงขั้นใหญ่กว่านี้ขึ้นไปอีกหรือ?
หากพระราชกิจนี้ไม่ได้ถูกปกปิด
แต่กลับถูกดำเนินไปอย่างเปิดเผยเช่นเดียวกับในกาลสมัยของพระเยซูตอนที่พระองค์ได้ทรงรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจออกอย่างน่าตื่นตาตื่นใจ เช่นนั้นแล้วมันจะไม่ “ถูกจับเป็นเชลย” โดยพวกมารไปนานแล้วหรือหรือ?
พวกเขาจะสามารถทนยอมรับการดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างนั้นหรือ? หากบัดนี้
เราต้องเข้าสู่ธรรมศาลาเพื่อประกาศและอบรมสั่งสอนมนุษย์ เช่นนั้นแล้วเราจะไม่ถูกฟาดฟันออกเป็นชิ้นๆ
ไปนานแล้วหรือหรือ? และหากเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นจริง

งานของเราจะสามารถถูกดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้นได้อย่างไร?

เหตุผลที่ไม่มีมีหมายสำคัญและการอัศจรรย์ใดเลยถูกสำแดงออกมาอย่างเปิดเผยนั้น

ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการปกปิด ดังนั้น ผู้ไม่เชื่อทั้งหลายจึงไม่สามารถมองเห็น รู้

หรือค้นพบงานของเราได้

หากช่วงระยะนี้ของพระราชกิจต้องถูกทำในลักษณะเดียวกับพระราชกิจของพระเยซูในยุคพระคุณ

มันก็คงมีอาจมีน้มน้ำได้มากเท่าที่มันกำลังเป็นอยู่ ณ ขณะนี้ ดังนั้นการทรงพระราชกิจอย่างลับๆ

ในหนทางนี้จึงมีประโยชน์ต่อพวกเจ้าและต่อพระราชกิจโดยรวม

เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกมาถึงบทวสาน นั่นก็คือ เมื่อพระราชกิจลับนี้สรุปตัวลง ถึงตอนนั้น

ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจก็จะเผยตัวออกมาอย่างครึกโครมโดยพลัน ทุกคนจะรู้ว่า

มีผู้ชนะกลุ่มหนึ่งอยู่ในประเทศจีน ทุกคนจะรู้ว่า พระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นอยู่ในประเทศจีน

และรู้ว่าพระราชกิจของพระองค์ได้มาถึงบทวสานแล้ว

ถึงตอนนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะเริ่มตระหนักเกี่ยวกับมันเป็นครั้งแรกว่า

เหตุใดหรือที่ประเทศจีนจึงยังไม่แสดงความเสื่อมถอยหรือทรุดสวลง? ผลปรากฏออกมาว่า

พระเจ้ากำลังทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในประเทศจีนด้วยพระองค์เองและได้ทรงทำให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งมีความเพียบพร้อมจนกลายเป็นผู้ชนะไปแล้วนี่เอง

พระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ทรงสำแดงพระองค์เองต่อผู้คนส่วนหนึ่งซึ่งติดตามพระองค์ในช่วงเวลานี้ที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์เป็นการส่วนตัวเท่านั้น และไม่ได้ทรงสำแดงต่อสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อเสร็จสิ้นช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์

และหาใช่เพื่อประโยชน์แห่งการแสดงให้เห็นพระฉายาของพระองค์ต่อมนุษย์ไม่ อย่่างไรก็ตาม

พระราชกิจของพระองค์จำเป็นต้องถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นด้วยพระองค์เอง เมื่อเป็นดังนั้น

พระองค์จึงจำเป็นต้องทรงทำเช่นนั้นในเนื้อหนัง ครั้นพระราชกิจนี้สรุปปิดตัวลง

พระองค์จะทรงไปจากโลกมนุษย์ พระองค์ไม่ทรงสามารถคงอยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์ได้เป็นเวลานาน

เนื่องจากทรงเกรงว่าจะเป็นการขวางทางพระราชกิจที่กำลังจะมา

สิ่งที่พระองค์ทรงสำแดงต่อมวลชนนั้นเป็นเพียงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์และกิจการทั้งหมดของ

พระองค์เท่านั้น และหาใช่พระฉายาของตอนที่พระองค์ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์สองคราวไม่

เนื่องจากพระฉายาของพระเจ้าสามารถแสดงโดยผ่านทางพระอุปนิสัยของพระองค์ได้เท่านั้น

และไม่สามารถถูกแทนที่ด้วยพระฉายาของมนุษย์ที่พระองค์ทรงจุติมาเป็นได้

พระฉายาในเนื้อหนังของพระองค์ถูกแสดงต่อผู้คนจำนวนจำกัดเท่านั้น

เฉพาะต่อบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ในขณะที่พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนังเท่านั้น

นี่คือเหตุผลที่ทำให้พระราชกิจซึ่งกำลังถูกดำเนินการให้เสร็จสิ้นอยู่ในขณะนี้จึงถูกทำลายอย่างลับๆ ยิ่งนัก
ในทำนองเดียวกัน

พระเยซูได้ทรงแสดงพระองค์เองต่อพวกยิวเท่านั้นเมื่อตอนที่พระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์
และไม่เคยทรงแสดงพระองค์เองต่อชนชาติอื่นใดอย่างเปิดเผยเลย เมื่อเป็นเช่นนั้น

ทันทีที่พระองค์ได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์แล้ว

พระองค์จึงได้ทรงไปจากโลกมนุษย์โดยพลันและมีได้ทรงพำนักอยู่ นั่นคือ ต่อมาภายหลัง พระฉายาของมนุษย์นี้
ที่ได้ทรงแสดงพระองค์เองต่อมนุษย์นั้น หาใช่พระองค์ไม่

แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งได้ทรงดำเนินพระราชกิจโดยตรง

ทันทีที่พระราชกิจของพระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้แล้วเสร็จอย่างครบถ้วนบริบูรณ์

พระองค์จะทรงไปจากโลกมนุษย์

และจะไม่มีวันทรงพระราชกิจใดที่คล้ายคลึงกับที่พระองค์ได้ทรงทำไปเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในเนื้อหนังอีก

หลังจากนี้ พระราชกิจทั้งหมดได้ถูกปฏิบัติโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง ในระหว่างช่วงเวลานี้

ยากที่มนุษย์จะมีความสามารถมองเห็นพระฉายาของพระวรกายที่เป็นเนื้อหนังของพระองค์ กล่าวคือ

พระองค์มิได้ทรงแสดงพระองค์เองต่อมนุษย์เลย แต่ยังคงทรงซ่อนเร้นตลอดกาล

เวลาสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นมิจำกัด พระราชกิจนี้ถูกดำเนินไปในยุค

ในช่วงเวลา ในชนชาติที่เฉพาะเจาะจง และท่ามกลางผู้คนที่เฉพาะเจาะจง

พระราชกิจนี้เป็นเพียงตัวแทนของพระราชกิจในระหว่างช่วงเวลาแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้น

และเฉพาะยุคเท่านั้นเท่านั้น นั่นคือ มันเป็นตัวแทนพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในยุคเฉพาะยุคหนึ่ง

และไม่ใช้ความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น

พระฉายาของพระเจ้าที่ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์จะไม่ถูกแสดงต่อผู้คนทั้งหมด

สิ่งที่ถูกแสดงต่อมวลชนคือความชอบธรรมของพระเจ้าและพระอุปนิสัยของพระองค์ในความครบถ้วนบริบูรณ์

มากกว่าที่จะเป็นพระฉายาของพระองค์ตอนที่พระองค์ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์สองคราว

มันไม่ใช่สักพระฉายาเดียวที่ถูกแสดงต่อมนุษย์ ทั้งยังไม่ใช่พระฉายาทั้งสองที่ผนึกผสานกัน ดังนั้น

จึงจำเป็นอย่างย่งที่เนื้อหนังซึ่งทรงจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าควรไปจากแผ่นดินโลกทันทีที่พระราชกิจซึ่งพระอง

ค์ทรงจำเป็นต้องทำนั้นเสร็จบริบูรณ์

เนื่องจากพระองค์ทรงมาเพื่อทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงพึงกระทำเท่านั้น

และหาใช่เพื่อทรงแสดงพระฉายาของพระองค์ต่อผู้คนไม่

แม้ว่านัยสำคัญแห่งการจุติเป็นมนุษย์ได้ลุล่วงไปแล้วโดยพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองคราว

แต่พระองค์ก็ยังคงจะไม่ทรงสำแดงพระองค์เองอย่างเปิดเผยต่อชนชาติใดที่ไม่เคยได้เห็นพระองค์มาก่อน

พระเยซูจะไม่มีวันทรงแสดงพระองค์เองต่อพวกยิวในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความชอบธรรมอีกแล้ว
ทั้งยังจะไม่เสด็จขึ้นไปยังภูเขามะกอกเทศและทรงปรากฏต่อผู้คนที่หมดจด กล่าวคือ
ทั้งหมดที่พวกยิวได้เห็นกันไปในนั้นเป็นรูปภาพของพระเยซูในช่วงระหว่างกาลสมัยของพระองค์ในยูเดีย
นี่เป็นเพราะพระราชกิจของพระเยซูในการจัดเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นได้จบลงไปแล้วเมื่อสองพันปีที่แล้ว
พระองค์จะไม่ทรงกลับไปที่ยูเดียในรูปลักษณะของคนยิว

นับประสาอะไรที่จะทรงแสดงพระองค์เองในรูปลักษณะของคนยิวต่อชนต่างชาติใดๆ
เพราะพระฉายาของพระเยซูที่ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังนั้นเป็นแค่รูปลักษณะของคนยิว
และไม่ใช่ว่าพระฉายาของบุตรมนุษย์ที่ซ่อนเร้นให้เห็น

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงสัญญาต่อเหล่าผู้ติดตามของพระองค์ว่าพระองค์จะเสด็จมาอีก
แต่พระองค์จะไม่ทรงแสดงพระองค์เองในรูปลักษณะของคนยิวอย่างเรียบง่ายต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในชนต่างชาติทั้งหมด
พวกเจ้าจึงพึงรู้เถิดว่าพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นเป็นไปเพื่อเปิดยุคหนึ่งขึ้นมา
พระราชกิจนี้จำกัดอยู่ภายในเวลาไม่กี่ปี
และพระองค์จึงไม่ทรงสามารถที่จะทำให้พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณของพระเจ้าเสร็จสิ้นได้
ในทำนองเดียวกัน

พระฉายาของพระเยซูที่เป็นคนยิวก็สามารถเป็นตัวแทนได้เพียงพระฉายาของพระเจ้าในขณะที่พระองค์ได้ทรงงานอยู่ในยูเดียเท่านั้น และพระองค์ได้ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนเท่านั้น

ในระหว่างช่วงเวลาที่พระเยซูได้ทรงอยู่ในเนื้อหนัง

พระองค์ไม่ได้ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งการนำพาผู้คนไปสู่บัพติศมาหรือสู่การทำลายล้างมวลมนุษย
ดังนั้น หลังจากที่พระองค์ได้ทรงถูกตรึงกางเขนและได้ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์ไปแล้ว
พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และทรงปกปิดพระองค์เองจากมนุษยชาติตลอดกาล จากนั้นมา

บรรดาผู้เชื่อที่สืบทอดจากชนต่างชาติทั้งหลายจึงไร้ความสามารถที่จะมองเห็นการสำแดงขององค์พระเยซูเจ้าได้
มีก็แต่เพียงรูปภาพของพระองค์ที่พวกเขาได้ป้ายไว้บนผนังเท่านั้น

รูปภาพนี้เป็นแค่รูปภาพที่มนุษย์วาดขึ้นเท่านั้น

และหาใช่พระฉายาที่พระเจ้าพระองค์เองได้ทรงแสดงต่อมนุษย์ไม่

พระเจ้าจะไม่ทรงแสดงพระองค์เองอย่างเปิดเผยต่อมวลชนในพระฉายาของตอนที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองคราว

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำท่ามกลางมวลมนุษยชนนั้นก็คือการอนุญาตให้พวกเขาได้เข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์
ทั้งหมดนี้ถูกแสดงออกต่อมนุษย์โดยวิถีทางของพระราชกิจของยุคต่างๆ ที่แตกต่างกัน

กล่าวคือมันถูกทำให้สำเร็จลุล่วงโดยผ่านทางพระอุปนิสัยที่พระองค์ได้ทรงทำให้เป็นที่รู้จักกันไปแล้ว

และโดยผ่านทางพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติไปแล้ว มากกว่าจะโดยผ่านทางคำสั่งแสดของพระเยซู
นี่กล่าวได้ว่า พระฉายาของพระเจ้าไม่ได้ถูกทำให้เป็นที่รู้จักต่อมนุษย์โดยผ่านทางพระฉายาที่ทรงจุติเป็นมนุษย์
แต่กลับโดยผ่านทางพระราชกิจที่ถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งมีทั้งพระฉายาแล
ะพระรูปสัณฐาน

และพระฉายาของพระองค์จึงได้ถูกแสดและพระอุปนิสัยของพระองค์จึงได้ถูกทำให้เป็นที่รู้จักกันโดยผ่านทางพร
ราชกิจของพระองค์นี่เอง นี่คือนัยสำคัญของพระราชกิจที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะทำในเนื้อหนัง

ทันทีที่พระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์สองคราวของพระเจ้ามาถึงบทอวาน

พระองค์จะทรงเริ่มแสดพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ไปทั่วชนต่างชาติทั้งหลาย

เป็นการอนุญาตให้มวลชนได้เห็นพระฉายาของพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงพระอุปนิสัยของพระองค์

และทรงทำให้บทอวานของมนุษย์ในหมวดหมู่ที่ต่างกันมีความชัดเจนโดยวิธีทางนี้

ด้วยประการฉะนี้จึงเป็นการนำพายุคเดิมไปสู่บทอวานอย่างครบถ้วนบริบูรณ์

เหตุผลที่ทำให้พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังจึงไม่ยืดยายไปทั่วพื้นที่อันไพศาล

(เช่นเดียวกับที่พระเยซูได้ทรงพระราชกิจในยูเดียเท่านั้น และวันนี้ เราทำงานท่ามกลางพวกเจ้าเท่านั้น)

ก็เพราะพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมีอาณาเขตและมีขีดจำกัด พระองค์แค่กำลังทรงดำเนินช่วงเวลาสั้นๆ

แห่งพระราชกิจในรูปลักษณะของมนุษย์ปกติและธรรมดาสามัญคนหนึ่งเท่านั้น

พระองค์หาได้กำลังใช้เนื้อหนังที่ทรงจุติเป็นมนุษย์นี้เพื่อทรงพระราชกิจแห่งกัลปาวสานหรือพระราชกิจแห่งกา

รทรงปรากฏต่อประชาชนของชนต่างชาติทั้งหลายไม่

พระราชกิจในเนื้อหนังนั้นสามารถเพียงถูกจำกัดอยู่ในวงเขตเท่านั้น (ดังเช่น

การทรงพระราชกิจแคในยูเดียเท่านั้น หรือเพียงท่ามกลางพวกเจ้าเท่านั้น) และต่อจากนั้น

โดยวิธีทางของพระราชกิจที่ดำเนินเสร็จสิ้นไปภายในอาณาเขตเหล่านี้ วงเขตของมันจึงสามารถแผ่ขยายได้

แน่นอนว่า พระราชกิจแห่งการแผ่ขยายนั้นจะถูกดำเนินการโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระองค์

แล้วก็จะไม่ได้เป็นพระราชกิจของเนื้อหนังที่ทรงจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์อีกต่อไป

เพราะพระราชกิจในเนื้อหนังมีอาณาเขตและไม่ได้ยืดยายออกไปยังทุกมุมของจักรวาล—

มันไม่สามารถสำเร็จลุล่วงการนี้ได้ โดยผ่านทางพระราชกิจในเนื้อหนัง

พระวิญญาณของพระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจซึ่งกำลังจะตามมาให้เสร็จสิ้น

ดังนั้นพระราชกิจที่ทำในเนื้อหนังนั้นเป็นลักษณะของการเปิดตัวซึ่งถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นภายในอาณาเขตหนึ่งโ

ดยเฉพาะ กล่าวคือ หลังจากนั้น พระวิญญาณของพระองค์นี่เองที่ทรงดำเนินพระราชกิจนี้ต่อ

และพระองค์ทรงทำยิ่งไปกว่านั้นมากเหลือเกินในวงเขตที่ถูกขยายออกไป

พระราชกิจที่พระเจ้าเสด็จมาทำบนแผ่นดินโลกนี้ก็เพียงเพื่อทรงนำคุณนั้น เพื่อทรงเปิดยุคใหม่ขึ้นมา และนำพายุเก่าไปสู่บ่ทอวสาน

พระองค์มิได้ทรงมาเพื่อทรงดำเนินชีวิตไปตามครรลองของชีวิตมนุษย์บนแผ่นดินโลก

มิได้ทรงมาเพื่อผ่านประสบการณ์ความชื่นบานยินดีและความโศกเศร้าของชีวิตแห่งโลกมนุษย์เพื่อตัวพระองค์เอง หรือเพื่อทรงทำให้บุคคลเฉพาะหนึ่งคนมีความเพียบพร้อมด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง

หรือเพื่อทรงเฝ้ามองดูบุคคลเฉพาะหนึ่งคนด้วยพระองค์เองในขณะที่เขาเติบโต นี่ไม่ใช่พระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นเป็นเพียงเพื่อเริ่มต้นยุคใหม่อีกหนึ่งและนำพายุเก่าไปสู่บ่ทอวสาน นั่นก็คือ

พระองค์จะทรงเริ่มต้นยุคใหม่ในสภาวะบุคคล จะทรงนำพาอีกยุคไปสู่บ่ทอวสานในสภาวะบุคคล

และจะทำให้ซาตานพ่ายแพ้โดยการดำเนินพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสิ้นในสภาวะบุคคล

แต่ละคราวที่พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะบุคคล

มันเป็นราวกับว่าพระองค์กำลังทรงวางหนึ่งพระบาทลงบนสนามรบ ก่อนอื่น

ก่อนอื่นพระองค์ทรงกำราบโลกนี้ลงและมีชัยเหนือซาตานในขณะที่ทรงอยู่ในเนื้อหนัง

พระองค์ทรงครองพระสิริทั้งมวลและทรงเปิดฉากความครบถ้วนบริบูรณ์พระราชกิจของช่วงสองพันปีนั้น

อันเป็นการทำเพื่อให้ผู้คนทั้งหมดบนแผ่นดินโลกมีเส้นทางที่ถูกต้องที่จะเหยียบย่ำไปและมีชีวิตแห่งสันติสุขและความชื่นบานยินดีต่อการมีชีวิตอยู่ อย่างไรก็ตาม

พระเจ้าไม่ทรงสามารถใช้ชีวิตอยู่กับมนุษย์บนแผ่นดินโลกได้นานนัก เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า

และจะว่าไปแล้วก็ไม่ทรงเหมือนกับมนุษย์เลย

พระองค์ไม่ทรงสามารถใช้ชีวิตตลอดชั่วชีวิตของบุคคลธรรมดาสามัญ นั่นก็คือ

พระองค์ไม่ทรงสามารถพักอาศัยบนแผ่นดินโลกในฐานะบุคคลหนึ่งซึ่งไม่มีอะไรพิเศษเลย

เนื่องเพราะพระองค์ทรงมีเพียงส่วนน้อยที่สุดของสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติของบุคคลปกติคนหนึ่งเท่านั้น

ในการที่จะยังชีพชีวิตมนุษย์ของพระองค์ กล่าวได้อีกอย่างว่า พระเจ้าจะทรงสร้างครอบครัว มีอาชีพการงาน

และพุ่มพื้บุตรหลานบนแผ่นดินโลกได้อย่างไรกัน? นี่จะมีใช้ความเสื่อมเสียต่อพระองค์หรือ?

การที่พระองค์ทรงได้รับการทำให้มีคุณสมบัติของสภาวะมนุษย์ตามปกตินั้นก็เพียงเพื่อจุดประสงค์แห่งการดำเนินพระราชกิจในลักษณะที่ปกติธรรมดาเท่านั้น

หาใช่เพื่อให้พระองค์มีความทรงสามารถที่จะมีครอบครัวและอาชีพการงานเฉกเช่นที่มนุษย์ปกติคนหนึ่งจะพึงทำได้ไม่ สำคัญกับรู้อันปกติของพระองค์ ความนึกคิดจิตใจที่เป็นปกติ

และการรับประทานอาหารกับการนุ่งห่มตามปกติของเนื้อหนังของพระองค์นั้นพอเพียงที่จะพิสูจน์ว่า

พระองค์มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ ไม่มีความจำเป็นใดๆ

เลยที่พระองค์จะต้องมีครอบครัวหรือมีหน้าที่การงานเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงได้รับการประดับประดา

ด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ นี่คงจะไม่จำเป็นโดยสิ้นเชิง!

การเสด็จมายังแผ่นดินโลกของพระเจ้าก็คือการที่พระวณะทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ กล่าวคือ

พระองค์เพียงทรงอนุญาตให้มนุษย์ได้เข้าใจพระวณะของพระองค์และมองเห็นพระวณะของพระองค์เท่านั้น

เอง นั่นก็คือ เป็นการอนุญาตให้มนุษย์มองเห็นพระราชกิจของพระองค์ที่ถูกดำเนินเสร็จสิ้นไปโดยเนื้อหนัง

เจตนารมณ์ของพระองค์นั้นหาใช่เพื่อให้ผู้คนปฏิบัติต่อเนื้อหนังของพระองค์ในแบบเฉพาะไม่

แต่เพียงเพื่อให้มนุษย์มีความเชื่อฟังจนถึงจุดสุดท้าย นั่นก็คือ

เชื่อฟังทุกพระวณะที่ทรงปล่อยออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์

และนบนอบต่อพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัติ

พระองค์ก็แค่กำลังทรงพระราชกิจอยู่ในเนื้อหนังเท่านั้นเอง

พระองค์หาได้กำลังเจตนาร้องขอให้มนุษย์ยกย่องความยิ่งใหญ่หรือความบริสุทธิ์แห่งเนื้อหนังของพระองค์

แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

กลับกำลังทรงแสดงให้เห็นถึงพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระองค์และสิทธิอำนาจทั้งหมดที่ทรงแ

ก่องไกว ดังนั้น แม้ว่าพระองค์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่โดดเด่น

พระองค์กลับมิได้ทรงประกาศแสดงออกมาเลย

และเพียงทรงมุ่งเน้นอยู่กับพระราชกิจที่พระองค์ทรงพึงกระทำเท่านั้น

พวกเจ้าควรรู้ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แล้วและยังไม่ได้ทรงประกาศต่อสาธารณะหรือให้คำพ

ยานต่อสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์

แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับเพียงแค่ดำเนินพระราชกิจที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะทำจนเสร็จสิ้นไปอย่างเรียบ

ง่ายเท่านั้นเอง ดังนั้น

ทั้งหมดที่พวกเจ้าสามารถมองเห็นได้จากพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็คือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นในเชิงเทวสภาพ

กล่าวคือ

นี่เป็นเพราะพระองค์ไม่เคยทรงกล่าวประกาศว่าสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นในสภาวะมนุษย์นั้นเป็นไปเพื่อให้มนุษย์

ทำตามอย่าง มิเพียงเมื่อมนุษย์นำทางผู้คนเท่านั้นพระองค์จึงตรัสถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นในสภาวะมนุษย์

ทั้งนี้ก็เพื่อให้ได้รับความเลื่อมใสและความนบนอบจากพวกเขา

และด้วยการนั้นจึงได้บรรลุสภาวะความเป็นผู้นำของผู้อื่น ในทางกลับกัน

พระเจ้าทรงพิชิตมนุษย์โดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์โดยลำพัง (นั่นก็คือ

พระราชกิจที่มนุษย์ไม่อาจบรรลุได้)

จึงเป็นไปได้เลยที่พระองค์จะทรงได้รับความเลื่อมใสจากมนุษย์หรือทรงทำให้มนุษย์รักบูชาพระองค์

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำก็คือทรงค่อยๆ

ปลูกฝังความรู้สึกเคารพต่อพระองค์หรือสำนึกรับรู้แห่งความยากหยั่งถึงได้ของพระองค์เข้าไปในมนุษย์
พระเจ้าไม่ทรงมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้มนุษย์ประทับใจ
ทั้งหมดที่พระองค์ทรงจำเป็นต้องมีก็คือเจ้าต้องเคารพพระองค์ทันทีที่ได้เป็นพยานต่อพระอุปนิสัยของพระองค์ไ
ไปแล้ว พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเป็นของพระองค์เอง มนุษย์ไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้
อีกทั้งมนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้
เฉพาะพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถทรงพระราชกิจของพระองค์เอง
และนำมาซึ่งยุคใหม่ที่จะนำทางมนุษย์ไปสู่ชีวิตใหม่ๆ ได้
พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นก็เพื่อทำให้มนุษย์สามารถมาเข้าสู่การครองชีวิตใหม่และเข้าสู่ยุคใหม่
พระราชกิจส่วนที่เหลือถูกส่งมอบให้กับบรรดาผู้ที่มิสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
ผู้ซึ่งได้รับความเลื่อมใสจากผู้อื่น ดังนั้น ในยุคพระคุณ
พระองค์ได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจสองพันปีภายในเวลาเพียงสามปีครึ่งของเวลาสามสิบสามปีของพระองค์ในเ
นือหนึ่ง เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้น
พระองค์ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของสองพันปี หรือของทั้งยุคภายในช่วงชีวิตที่สั้นที่สุดเป็นเวลาไม่กี่ปีเสมอ
พระองค์ไม่ทรงทำให้ล่าช้า และพระองค์ไม่ทรงหยุดชะงัก
พระองค์ทรงแค่บีบอัดพระราชกิจของหลายปีเพื่อที่จะให้มันเสร็จลงภายในเวลาสั้นๆ ไม่กี่ปีเท่านั้นเอง
นี่เป็นเพราะว่า
พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติอยู่ในสภาวะบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการเปิดช่องทางออกใหม่และ
นำทางไปสู่ยุคใหม่ทั้งหมดทั้งสิ้น

ความล้าเลิกแห่งการทรงจตุเป็นมนุษย์ (3)

เมื่อพระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์

พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างหรือขบวนการใดๆ แต่เพื่อทำพันธกิจของพระองค์ให้ลุล่วง
แต่ละครั้งที่พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

มันเป็นไปได้เพียงเพื่อให้พระราชกิจช่วงระยะหนึ่งสำเร็จลุล่วงและเพื่อเปิดตัวยุคใหม่

บัดนี้ยุคแห่งราชอาณาจักรได้มาถึงแล้ว เช่นเดียวกับที่การฝึกฝนเพื่อราชอาณาจักรได้มาถึง

พระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่ใช่งานของมนุษย์

และนั่นไม่ใช่เพื่อปฏิบัติพระราชกิจในมนุษย์ให้ถึงระดับใดโดยเฉพาะ

แต่เป็นเพียงเพื่อให้ส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระเจ้าครบบริบูรณ์เท่านั้น

สิ่งที่พระองค์ทรงทำไม่ใช่งานของมนุษย์

สิ่งนั้นไม่ใช่เพื่อสัมฤทธิ์ผลลัพท์ระดับที่แน่นอนระดับหนึ่งในการปฏิบัติพระราชกิจในมนุษย์ก่อนที่จะจากแผ่นดิน
โลกไป

นั่นเป็นไปได้เพื่อให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงและทำพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงต้องทำให้แล้วเสร็จ

ซึ่งก็คือการทำการจัดการเตรียมการที่เหมาะสมเพื่อพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

และด้วยการนั้นจึงได้รับการถวายพระเกียรติ

พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจตุเป็นมนุษย์นั้น ไม่เหมือนกันกับงานของผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน

เมื่อพระเจ้าเสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

พระองค์สนพระทัยเกี่ยวกับเรื่องการทำพันธกิจของพระองค์ให้ลุล่วงเท่านั้น

สำหรับเรื่องอื่นทั้งหมดที่ไม่เกี่ยวข้องพันกับพันธกิจของพระองค์นั้น พระองค์แทบจะไม่ได้ทรงเข้าไปมีส่วนร่วมเลย

แม้กระทั่งในขอบข่ายของการเอาหูไปนาเอาตาไปไว้

พระองค์เพียงแต่ทรงดำเนินพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงต้องทำเท่านั้น

และอย่างน้อยที่สุดพระองค์ทรงเป็นหน่วยงานที่มนุษย์ควรจะทำ

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำนั้นเป็นพระราชกิจที่เกี่ยวกับยุคที่พระองค์ประทับอยู่และกับพันธกิจที่พระองค์ควร

ทรงจะทำให้ลุล่วงเท่านั้น ราวกับว่าเรื่องอื่นทั้งหมดนั้นอยู่นอกเหนือขอบเขตอำนาจของพระองค์

พระองค์ไม่ทรงเตรียมพระองค์เองให้พร้อมด้วยความรู้พื้นฐานที่มากขึ้นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตเหมือนผู้หนึ่ง

ท่ามกลางมวลมนุษย์ อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงเรียนรู้ทักษะทางสังคมมากขึ้น

อีกทั้งไม่ทรงเตรียมพระองค์เองให้พร้อมด้วยสิ่งอื่นใดที่มนุษย์เข้าใจ

ทั้งหมดที่มนุษย์ควรจะทำรอบครองนั้น ไม่ทำให้พระองค์ทรงกังวลเลย

และพระองค์แค่ทรงพระราชกิจที่เป็นหน้าที่ของพระองค์เท่านั้น และดังนั้น ตามที่มนุษย์มองเห็น

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงขาดคบกพร่องในมากมายหลายสิ่งจนพระองค์ไม่แม้กระทั่งให้ความใส่ใจพระทัยในหลายสิ่งหลายอย่างที่มนุษย์ควรจะมี และพระองค์ไม่ทรงมีความเข้าใจเรื่องทั้งหลายดังกล่าว

สิ่งทั้งหลายเช่นความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชีวิต

ตลอดจนหลักการที่ควบคุมดูแลการประพฤติดส่วนตัวและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้นปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์อันใดกับพระองค์เลย

แต่เจ้าแค่ไม่สามารถสำนึกถึงรู้ถึงเบาะแสของความผิดปกติแม้แต่คนเดียวจากพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เพียงแต่รักษาพระชนม์ชีพของพระองค์ให้คงอยู่ในฐานะบุคคลปกติคนหนึ่ง และการมีเหตุผลตามปกติของพระมัตถลุงค์ของพระองค์เท่านั้น

โดยให้พระองค์ทรงมีความสามารถในการหยั่งรู้ระหว่างถูกและผิดได้ อย่างไรก็ตาม

พระองค์ไม่ทรงได้รับการเตรียมให้พร้อมพร้อมด้วยสิ่งอื่นใด ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ (สิ่งมีชีวิตทรงสร้าง)

เท่านั้นควรจะมี พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อกำหนดกิจของพระองค์เองให้ลุล่วงเท่านั้น

พระราชกิจของพระองค์ได้รับการชี้นำไปที่ยุคหนึ่งทั้งยุค ไม่ใช่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือสถานที่หนึ่งที่ใด

แต่ที่ทั่วทั้งจักรวาล

นี่คือทิศทางของพระราชกิจของพระองค์และหลักการที่พระองค์ทรงใช้ในการทรงพระราชกิจ

ไม่มีผู้ใดสามารถปรับเปลี่ยนการนี้ได้ และมนุษย์ไม่มีทางที่จะกลายมาเป็นเกี่ยวข้องในการนี้

แต่ครั้งที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงนำพาพระราชกิจของยุคนั้นมากับพระองค์

และไม่ทรงมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินพระชนม์ชีพอยู่เคียงข้างมนุษย์เป็นเวลาสี่สิบ สามสิบ สิบ

หรือแม้กระทั่งเจ็ดสิบ หรือแปดสิบปี

เพื่อที่ว่าเขาอาจจะมีความเข้าใจและได้รับความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในตัวพระองค์ดีขึ้น

ไม่มีความจำเป็นสำหรับการนั้น!

การทำดังนั้นคงจะไม่มีทางที่จะทำให้ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันคงจะเพียงแต่เพิ่มให้กับมโนคติที่หลงผิดของเขา

และทำให้มโนคติที่หลงผิดและความคิดของเขากลายเป็นซากดึกดำบรรพ์ไปเท่านั้น

ดังนั้นมันจึงจำเป็นที่พวกเจ้าทั้งหมดจะเข้าใจอย่างแน่ชัดว่าพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์คือสิ่งใด

แน่ใจหรือไม่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถล้มเหลวที่จะได้มีความเข้าใจคำพูดที่เราพูดกับพวกเจ้าว่า

“ที่เรามาที่นี่ ไม่ใช่เพื่อได้รับประสบการณ์กับชีวิตของมนุษย์ปกติคนหนึ่ง”? พวกเจ้าลืมไปแล้วหรือกับคำพูดที่ว่า

“พระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก ไม่ใช่เพื่อดำเนินพระชนม์ชีพแบบมนุษย์ปกติ”?

พวกเจ้าไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเจ้า อีกทั้งพวกเจ้าไม่รู้ความหมายของ

“พระเจ้าจะทรงสามารถมายังแผ่นดินโลกด้วยเจตนารมณ์ที่จะได้รับประสบการณ์กับชีวิตของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างได้อย่างไร?” พระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อกำพระราชกิจของพระองค์ให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น

และดังนั้นพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกนั้นจึงมีระยะเวลาอันสั้น

พระองค์ไม่ได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกด้วยเจตนารมณ์ที่จะทำให้พระวิญญาณของพระเจ้าบ่มเพาะร่างกายฝ่ายเนื้อหนังของพระองค์ให้เป็นมนุษย์ชั้นเลิศซึ่งจะนำทางคริสตจักร เมื่อพระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลก

นั่นคือพระวาระทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตาม

มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์และบังคับกำหนดคุณลักษณะสิ่งทั้งหลายให้พระองค์

แต่พวกเขาทั้งหมดควรตระหนักว่าพระเจ้าทรงเป็น “พระวาระที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์”

ไม่ใช่ร่างกายฝ่ายเนื้อหนังที่ได้รับการบ่มเพาะโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อเข้ารับบาทบาทของพระเจ้าชั่วขณะหนึ่ง พระเจ้าพระองค์เองไม่ได้ทรงเป็นผลผลิตของการเพาะปลูก แต่เป็นพระวาระทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

และวันนี้ พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการท่ามกลางพวกเขาทั้งหมด

พวกเขาทั้งหมดรู้และยอมรับว่าการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าคือความจริงที่เป็นข้อเท็จจริง

แต่ถึงกระนั้นพวกเขายังคงกระทำการราวกับว่าเจ้าเข้าใจสิ่งนั้น

จากพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไปจนถึงนัยสำคัญและเนื้อแท้แห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ พวกเขาไร้ความสามารถที่จะจับความเข้าใจการเหล่านี้แม้แต่น้อย

และเพียงแต่ติดตามผู้อื่นในการท่องพระวาระทั้งหลายจากความจำอย่างฉาบฉวย

เจ้าเชื่อว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะทรงเป็นอย่างที่เจ้าจินตนาการหรือ?

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อนำทางยุคและทำให้งานใหม่เริ่มดำเนินไปเท่านั้น

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาที่ต้องเข้าใจประเด็นนี้ การนี้แตกต่างอย่างมากจากหน้าที่การงานของมนุษย์

และสองอย่างนี้ไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกันได้

มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการบ่มเพาะและการทำให้มีความเพียบพร้อมผ่านช่วงเวลาที่ยาวนานก่อนที่จะสามารถถูกใช้ให้ดำเนินงานได้

และสถานะความเป็นมนุษย์ประเภทที่เป็นที่ต้องการนั้นคือประเภทที่มีอันดับสูงเป็นพิเศษ

มนุษย์ไม่เพียงแต่ต้องมีความสามารถที่จะก้าวล้ำนำรู้ถึงสถานะความเป็นมนุษย์ปกติเท่านั้น

แต่เขาต้องเข้าใจหลักการและกฎเกณฑ์เพิ่มเติมอีกมากมายที่ควบคุมดูแลการประพฤติของเขาที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นและยิ่งไปกว่านั้น

เขาต้องมุ่งมั่นที่จะศึกษาให้มากยิ่งขึ้นไปอีกเกี่ยวกับความรู้ด้านสติปัญญาและตามหลักจริยธรรมของมนุษย์

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ควรจะได้รับเตรียมให้พร้อม อย่างไรก็ตาม

การนี้ไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

เพราะพระราชกิจของพระองค์ไม่ได้เป็นตัวแทนของมนุษย์ อีกทั้งไม่ใช่งานของมนุษย์ ตรงกันข้าม
นั้นเป็นการแสดงออกโดยตรงถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

และเป็นการดำเนินงานพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงทำโดยตรง (โดยธรรมชาติแล้วนั้น

พระราชกิจของพระองค์ได้รับการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม ไม่ใช่อย่างไม่ตั้งใจหรือไร้แบบแผน
และนั่นเริ่มต้นขึ้นเมื่อถึงเวลาที่จะทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง)

พระองค์ไม่ทรงเข้าไปมีส่วนร่วมในชีวิตของมนุษย์หรืองานของมนุษย์ กล่าวคือ

สถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นไม่ได้รับการเตรียมให้พร้อมด้วยสิ่งใดๆ เหล่านี้

(ถึงแม้ว่าการนี้ไม่ได้กระทบต่อพระราชกิจของพระองค์)

พระองค์เพียงแต่ทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงเมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะทรงทำดั่งนั้น

ไม่ว่าพระองค์ทรงมีสถานะใดก็ตาม พระองค์แค่ทรงทะยานไปข้างหน้ากับพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทำ

ไม่ว่ามนุษย์จะรู้สิ่งใดเกี่ยวกับพระองค์ และไม่ว่าความคิดเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์จะเป็นอย่างไร

พระราชกิจของพระองค์ก็ไม่ได้รับผลกระทบโดยสิ้นเชิง ยกตัวอย่างเช่น

เมื่อพระเยซูได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ ไม่มีผู้เคยรู้อย่างแน่ชัดว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด

แต่พระองค์แค่ทรงทะยานไปข้างหน้าในพระราชกิจของพระองค์

ไม่มีสิ่งใดจากการนี้ที่ได้ขัดขวางพระองค์ในการดำเนินพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทำ ดั่งนั้น

พระองค์มิได้ทรงสารภาพหรือประกาศถึงพระอัครลักษณะของพระองค์เองเป็นอันดับแรก

และแค่ทรงทำให้มนุษย์ติดตามพระองค์เท่านั้น โดยธรรมชาติแล้วนี้ไม่ใช่แค่การถ่อมพระทัยของพระเจ้า

แต่ยังเป็นหนทางที่พระเจ้าทรงใช้ในการทรงพระราชกิจในเนื้อหนังด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงสามารถเพียงทรงพระราชกิจในหนทางนี้เท่านั้น

เพราะมนุษย์ไม่มีทางที่จะจำพระองค์ได้ด้วยตาเปล่า และต่อให้มนุษย์จำพระองค์ได้

เขาก็จะไม่สามารถที่จะช่วยในพระราชกิจของพระองค์ได้ ยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์มิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่จะให้มนุษย์รู้จักเนื้อหนังของพระองค์

การนั้นเป็นไปเพื่อดำเนินพระราชกิจของพระองค์และทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง ด้วยเหตุผลนี้

พระองค์ไม่ได้ทรงให้ความสำคัญกับการทำให้พระอัครลักษณะของพระองค์เป็นที่เปิดเผย

เมื่อพระองค์ได้ทรงทำให้พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ควรจะทำครบบริบูรณ์แล้วนั้น

พระอัครลักษณะและสถานะทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ก็ได้กลายเป็นที่ชัดเจนต่อมนุษย์โดยธรรมชาติ

พระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นทรงนิ่งเงียบและไม่เคยทรงทำการประกาศใดๆ

พระองค์ไม่ได้พระทัยทั้งกับมนุษย์และกับวิธีที่มนุษย์กำลังเข้ากันได้ในการติดตามพระองค์

แต่แค่ทรงทะยานไปข้างหน้าในการทำพันธกิจของพระองค์ลุล่วงและการดำเนินพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทำ

ทรงทำ ไม่มีผู้ใดมีความสามารถที่จะยื่นในหนทางแห่งพระราชกิจของพระองค์ได้
เมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์
นั่นก็จะได้รับการสรุปปิดตัวและนำพาไปถึงบทธวนอนอย่างไม่มีพลาด
และไม่มีผู้ใดมีความสามารถที่จะบอกทเป็นอย่างอื่นได้
มีเพียงหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จไปจากมนุษย์เมื่อพระราชกิจของพระองค์ได้ครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้นมนุษย์จึงจะ
เข้าใจพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำ แม้ว่ายังคงไม่ชัดเจนทั้งสิ้นก็ตาม
และมนุษย์จะต้องใช้เวลายาวนานในการเข้าใจเจตนารมณ์ซึ่งพระองค์ทรงมีในการดำเนินพระราชกิจของพระองค์
ครั้งแรกอย่างเต็มที่ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระราชกิจในยุคของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์นั้นถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน
ส่วนหนึ่งประกอบด้วยพระราชกิจที่เนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าพระองค์เองทำ
และพระวณะที่เนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าพระองค์เองพูด
ทันทีที่พันธกิจของเนื้อหนังของพระองค์ถูกทำให้ลุล่วงโดยครบบริบูรณ์แล้วนั้น
อีกส่วนหนึ่งของพระราชกิจยังคงจะต้องได้รับการดำเนินการโดยบรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน
เป็นเวลานี้เองที่มนุษย์ควรจะทำให้หน้าที่การงานของเขาถูกล่วง เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดหนทางไว้แล้ว
และจำเป็นที่มนุษย์จะต้องเดินด้วยตัวเขาเอง กล่าวคือ
พระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ทรงดำเนินการพระราชกิจส่วนหนึ่ง
และต่อมาพระวิญญาณบริสุทธิ์และบรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานจะทำให้งานนี้สำเร็จ ดังนั้น
มนุษย์ควรรู้ว่าพระราชกิจที่จะได้รับการดำเนินการ โดยพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นหลักในช่วงระยะนี้จะ
นำมาซึ่งสิ่งใด และเขาต้องเข้าใจอย่างแน่ชัดว่านัยสำคัญของการที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์คือสิ่งใด
และพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทำคือสิ่งใด
และต้องไม่ทำการเรียกร้องต่อพระเจ้าตามการเรียกร้องที่สร้างขึ้นต่อมนุษย์ ในที่นี้มีความผิดพลาดของมนุษย์
มโนคติที่หลงผิดของเขา และที่มากกว่านั้นคือ การไม่เชื่อฟังของเขา
พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ไม่ใช่ด้วยเจตนารมณ์ที่จะเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้รู้จักเนื้อหนังของพระองค์
หรือเพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์แยกแยะความแตกต่างระหว่างเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์กับเนื้อหนัง
ของมนุษย์ อีกทั้งพระเจ้าไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อฝึกฝนพลังอำนาจแห่งการหยั่งรู้ของมนุษย์
และนับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยเจตนารมณ์ที่จะเปิดโอกาสให้มนุษย์น้อมสวามิภักดิ์เนื้อหนัง
ที่จุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงได้รับการถวายพระเกียรติที่ยิ่งใหญ่
ไม่มีสิ่งใดจากสิ่งเหล่านี้ที่เป็นเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระเจ้าในการบังเกิดเป็นมนุษย์
 อีกทั้งพระเจ้าไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่จะกล่าวโทษมนุษย์ อีกทั้งไม่ได้ทรงจงใจที่จะเปิดเผยมนุษย์

อีกทั้งไม่ได้จะทำสิ่งทั้งหลายให้ลำบากยากเย็นสำหรับเขา

ไม่มีสิ่งใดจากสิ่งเหล่านี้ที่เป็นเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระเจ้า ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของงานที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

นั่นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งงานที่ยิ่งใหญ่ขึ้นของพระองค์และการบริหารจัดการที่ยิ่งใหญ่ขึ้นของพระองค์ที่พระองค์ทรงกระทำการดังที่พระองค์ทรงทำ และไม่ใช่ด้วยเหตุผลทั้งหลายที่มนุษย์จินตนาการ

พระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกดังที่พระราชกิจของพระองค์พึงประสงค์เท่านั้น และดังที่จำเป็นเท่านั้น

พระองค์มิได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกด้วยเจตนารมณ์ที่จะมองไปโดยรอบเท่านั้น

แต่เพื่อดำเนินงานที่พระองค์ควรจะทรงทำ

เหตุใดอีกเล่าที่พระองค์จะทรงเข้ารับภาระหนักเช่นนั้นและรับความเสี่ยงที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นเพื่อดำเนินการพระราชกิจนี้? พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็ต่อเมื่อพระองค์ต้องทรงบังเกิดเท่านั้น

และพร้อมด้วยนัยสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์เสมอ

หากเป็นเพียงเพื่อประโยชน์แห่งการเปิดโอกาสให้ผู้คนได้มองดูพระองค์

และเพื่อขยายขอบเขตสายตาของพวกเขาให้กว้างขึ้น เช่นนั้นแล้ว

พระองค์คงจะไม่มีวันทรงมาอยู่ท่ามกลางผู้คนอย่างง่าย ๆ เช่นนั้นอย่างแน่นอนที่สุด

พระองค์เสด็จมาสู่แผ่นดินโลกเพื่อประโยชน์แห่งการบริหารจัดการของพระองค์และพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นของพระองค์ และเพื่อที่พระองค์อาจจะทรงได้รับมวลมนุษยมากยิ่งขึ้น พระองค์เสด็จมาเพื่อเป็นตัวแทนของยุค

พระองค์เสด็จมาเพื่อให้ชาดานพ่ายแพ้

และพระองค์ทรงสวมใส่พระองค์เองในเนื้อหนังเพื่อที่จะทำให้ชาดานพ่ายแพ้ ยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงนำเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดทั้งมวลในการดำรงชีวิตของพวกเขา

ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระองค์ และนั่นเกี่ยวข้องกับการพระราชกิจแห่งทั้งจักรวาล

หากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แค่เพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้รู้จักเนื้อหนังของพระองค์และเพื่อเปิดตาของมนุษย์ เช่นนั้นแล้ว เหตุใดพระองค์จึงจะไม่ทรงเดินทางไปยังทุกชนชาติเล่า?

การนี้จะไม่เป็นเรื่องที่ยากมากเกินไปหรอกหรือ? แต่พระองค์ก็ได้ทรงทำเช่นนั้น

กลับทรงเลือกสถานที่ที่เหมาะสมในการตั้งหลักและเริ่มต้นพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทรงทำแทน

แค่เนื้อหนังนี้เท่านั้นที่มีนัยสำคัญอย่างมาก พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของยุคหนึ่งทั้งยุค

และยังทรงดำเนินงานของยุคหนึ่งทั้งยุคให้เสร็จสิ้นอีกด้วย

พระองค์ทั้งทรงนำพายุคนก่อนหน้าไปสู่บ่ทอวนและนำมาซึ่งยุคใหม่

ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระเจ้า

และทั้งหมดนี้คือนัยสำคัญของงานช่วงระยะหนึ่งที่พระเจ้าเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อดำเนินการ

เมื่อพระเยซูเสด็จมายังแผ่นดินโลก

พระองค์เพียงตรัสพระวจนะบางคำและดำเนินพระราชกิจบางอย่างให้เสร็จสิ้นเท่านั้น

พระองค์มิได้ทรงให้พระองค์เองเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์

และพระองค์เสด็จจากไปทันทีที่พระองค์ได้ทำให้พระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์แล้ว วันนี้

เมื่อเราได้พูดและส่งต่อวาระของเราต่อพวกเจ้าเสร็จสิ้นแล้ว และเมื่อพวกเจ้าได้เข้าใจทั้งหมดแล้ว

งานในขั้นตอนนี้ของเราก็คจะได้สรุปปิดตัวลงแล้ว ไม่สำคัญว่าชีวิตของพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร

ต้องมีผู้คนบางคนในอนาคตที่สานต่องานของเราในขั้นตอนนี้และสานต่องานบนแผ่นดินโลกที่สอดคล้องกับว

นะเหล่านี้ต่อไป ในเวลานั้น งานของมนุษย์และการก่อสร้างของมนุษย์จะเริ่มต้นขึ้น แต่ในปัจจุบัน

พระเจ้าเพียงแค่ทรงพระราชกิจของพระองค์เพื่อทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงและเพื่อให้พระราชกิจของพ

ระองค์ขั้นตอนนี้ครบบริบูรณ์เท่านั้น พระเจ้าทรงพระราชกิจในลักษณะที่ไม่เหมือนกับการทำงานของมนุษย์

มนุษย์ชอบการชุมนุมและที่ประชุม และให้ความสำคัญกับพิธีการ

ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงรังเกียจมากที่สุดก็คือการชุมนุมและการประชุมของมนุษย์อย่างแน่นนอน

พระเจ้าทรงสนทนาและตรัสกับมนุษย์อย่างไม่เป็นกิจจะลักษณะ นี่คือพระราชกิจของพระเจ้า

ซึ่งมีเสรีภาพเป็นพิเศษและยังให้พวกเจ้าเป็นอิสระอีกด้วย อย่างไรก็ตาม

เรารังเกียจการชุมนุมกับพวกเจ้าอย่างที่สุด

และเราไร้ความสามารถที่จะกลายมาเป็นคุ้นชินกับชีวิตที่จัดเป็นหมวดหมู่ยิ่งนักเหมือนอย่างชีวิตของพวกเจ้า

เรารังเกียจกฎเกณฑ์ทั้งหลายมากที่สุด

พวกเขาตั้งข้อจำกัดต่อมนุษย์จนถึงจุดที่ทำให้เขากลับที่จะทำการเคลื่อนไหว กลับที่จะพูด และกลับที่จะร้องเพลง

ตาของเขาจึงตรงไปข้างหน้าไปที่เจ้า เรารังเกียจลักษณะในการชุมนุมของพวกเจ้าอย่างที่สุด

และเรารังเกียจการชุมนุมขนาดใหญ่อย่างที่สุด เราแค่ปฏิเสธที่จะชุมนุมกับพวกเจ้าในหนทางนี้

เพราะลักษณะการใช้ชีวิตเช่นนี้ทำให้คนผู้หนึ่งรู้สึกถูกพันธนาการ

และพวกเจ้าถือปฏิบัติพิธีการมากเกินไปและกฎเกณฑ์มากเกินไป หากพวกเจ้าได้รับอนุญาตให้นำทาง

พวกเจ้าจะแนะนำทางผู้คนทั้งหมดเข้าไปในแดนครอบครองของกฎเกณฑ์ทั้งหลาย

และพวกเขาคงจะไม่มีหนทางที่จะทิ้งกฎเกณฑ์เหล่านี้ไปภายใต้การเป็นผู้นำของพวกเจ้า

บรรยากาศแห่งศาสนาคงจะกลายมาเป็นเข้มข้นมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ แทนเท่านั้น

และการปฏิบัติของมนุษย์ก็คงจะมีแต่แพร่หลายเรื่อยไปเท่านั้น

ผู้คนบางคนทำการประกาศและพูดต่อไปเมื่อพวกเขาชุมนุม และพวกเขาไม่เคยรู้สึกเหนื่อยล้า

และบางคนสามารถทำการประกาศต่อเนื่องเป็นเวลาสิบกว่าวันโดยไม่มีการหยุด

เหล่านี้ล้วนถือว่าการชุมนุมขนาดใหญ่และการประชุมของมนุษย์

การชุมนุมและการประชุมเหล่านี้ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับชีวิตแห่งการกินและการดื่ม แห่งความชื่นชมยินดี หรือแห่งจิตวิญญาณที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ เหล่านี้ล้วนเป็นการประชุม!

การประชุมผู้ร่วมงานของพวกเขาตลอดจนการชุมนุมขนาดใหญ่และเล็ก ล้วนเป็นที่น่าชิงชังสำหรับเรา

และเราไม่เคยรู้สึกสนใจใดๆ ในสิ่งเหล่านั้นเลย นี่คือหลักการที่เราใช้ทำงาน กล่าวคือ

เราไม่เต็มใจที่จะประกาศในช่วงระหว่างการชุมนุม อีกทั้งเราไม่ปรารถนาที่จะกล่าวประกาศสิ่งใดๆ

ในการรวมกลุ่มสาธารณชนขนาดใหญ่

และนับประสาอะไรที่จะเปิดประชุมกับพวกเขาทั้งหมดเป็นเวลาสองสามวันในการประชุมพิเศษ

เราไม่พบว่ามันน่าพอใจที่พวกเขาทั้งหมดควรจะนั่งพับเพียบเรียบร้อยในการรวมกลุ่มกัน

เราเกลียดการเห็นพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ภายในขอบเขตของพิธีการดังกล่าวใดๆ และที่มากไปกว่านั้น

เราปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในพิธีการเช่นนั้นของพวกเขา ยิ่งพวกเขาทำการนี้มากเท่าใด

เราก็กยิ่งพบว่ามันน่าชิงชังมากขึ้นเท่านั้น

เราไม่มีความสนใจในพิธีการและกฎเกณฑ์เหล่านี้ของพวกเขาแม้แต่น้อย

ไม่สำคัญว่าพวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นได้ดีเพียงใด เราพบว่าสิ่งเหล่านั้นล้วนน่าชิงชัง

ไม่ใช่ว่าการจัดการเตรียมการของพวกเขาไม่เหมาะสมหรือว่าพวกเขาดำด้อยเกินไป

แต่เป็นว่าเรารังเกียจลักษณะการใช้ชีวิตของพวกเขา และที่มากไปกว่านั้น

เราไร้ความสามารถที่จะกลายมาเป็นคูนชินกับมัน พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ชนิดเดียวในงานที่เราปรารถนาจะทำ

เมื่อพระเยซูได้ทรงพระราชกิจของพระองค์ย้อนกลับไปที่ตอนนั้น

หลังจากได้ให้การเทศนาในสถานที่บางแห่งแล้ว

พระองค์ก็จะทรงนำบรรดาสาวกของพระองค์ออกไปจากเมืองนั้นและตรัสกับพวกเขาเกี่ยวกับหนทางที่เป็นความ

จำเป็นที่จะให้พวกเขาเข้าใจ พระองค์มักทรงพระราชกิจในลักษณะเช่นนี้บ่อยๆ

พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมวลชนนั้นมีน้อยและนานๆ จะมีสักครั้ง

พระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ไม่ควรทรงมีพระชนม์ชีพแบบมนุษย์ปกติ

ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาขอจากพระองค์ พระองค์ต้องทรงดำเนินงานของพระองค์

และไม่ว่าพระองค์กำลังทรงนั่ง ทรงยืน หรือทรงพระดำเนิน พระองค์ต้องตรัส

พระองค์ต้องทรงพระราชกิจตลอดเวลา และไม่มีวันทรงสามารถหยุดใน “วัฏจักรหมุนเวียน” ของพระองค์ได้

มิฉะนั้นพระองค์ก็จะทรงละเลยหน้าที่ของพระองค์

ข้อเรียกร้องเหล่านี้ของมนุษย์เหมาะสมต่อสำเนิกรับรู้แบบมนุษย์หรือไม่? ความสัจสุจริตของพวกเขาอยู่ที่ใด?

พวกเขามีได้ชอกมากเกินไปหรือ? เราจำเป็นต้องให้เจ้ามาตรวจดูเราในขณะที่เราทำงานหรือไม่?

เราจำเป็นต้องให้เจ้ามากำกับดูแลในขณะที่เราทำให้พันธกิจของเราลุล่วงหรือไม่?

เรารู้ว่าเราควรจะทำงานใดและเราควรจะทำมันเมื่อใด ไม่มีความจำเป็นต้องให้ผู้อื่นมาแทรกแซง
อาจดูเหมือนพวกเข่าจะเห็นราวกับว่าเรามีได้ทำมากนัก แต่ถึงเวลานั้นงานของเราก็อายุที่บอบช้ำ
จงดูพระวณะของพระเยซูในพระกิตติคุณสี่เล่มเป็นตัวอย่าง กล่าวคือ
พระวณะเหล่านั้นมิได้ถูกจำกัดด้วยหрокหรือ? ณ เวลานั้น
เมื่อพระเยซูได้เข้าสู่ธรรมศาลาและได้ประกาศคำเทศนา พระองค์ทรงทำเสร็จสิ้นภายในไม่กี่นาทีเป็นอย่างมาก
และเมื่อพระองค์ตรัสเสร็จ
พระองค์ได้ทรงนำบรรดาสาวกของพระองค์ลงเรือและออกเดินทางไปโดยไม่มีคำอธิบายใดๆ อย่างมากที่สุดนั้น
พวกที่อยู่ภายในธรรมศาลาได้หารือการนี้ท่ามกลางพวกเขาเอง แต่พระเยซูมิได้ทรงมีส่วนร่วมในการนั้น
พระเจ้าทรงพระราชกิจเฉพาะที่พระองค์ควรจะทรงทำเท่านั้น และไม่มีสิ่งใดมากเกินไปหรือเหนือการนี้ บัดนี้
หลายคนต้องการให้เราพูดมากขึ้นและสนทนาให้มากขึ้น อย่างน้อยวันละหลายชั่วโมง ตามที่พวกเข่าเห็นนั้น
พระเจ้าทรงหยุดเป็นพระเจ้าเว้นแต่พระองค์จะตรัส และพระองค์ผู้ตรัสเท่านั้นทรงเป็นพระเจ้า
พวกเข่าดาบอดทั้งนั้น! ป่าเถื่อนทั้งนั้น! พวกเข่าล้วนเป็นสิ่งที่ไม่รู้เท่าทันที่ไม่มีสำนึกรับรู้เลย!
พวกเข่ามีมโนคติที่หลงผิดมากเกินไป! ข้อเรียกร้องของพวกเข่านั้นมากเกินไป! พวกเข่าไม่ใช่มนุษย์!
พวกเข่าไม่เข้าใจแม้แต่นิดเดียวว่าพระเจ้าทรงเป็นสิ่งใด!
พวกเข่าเชื่อว่าผู้พูดและผู้กล่าวสุนทรพจน์ทั้งหมดนั้นคือพระเจ้า
และว่าผู้ใดก็ตามที่เต็มใจจัดหาคำพูดให้พวกเข่าคือบิดาของพวกเข่า จงบอกเรามา
พวกเข่าทั้งหมดที่มีลักษณะเฉพาะ “ที่รูปร่างดี” และการปรากฏ “ที่ไม่ธรรมดา”
ยังคงมีสำนึกรับรู้แม้แต่นิดเดียวหรือไม่? พวกเข่ายังไม่รู้จักสวรรค์สุริยัน!
พวกเข่าแต่ละคนเป็นเหมือนเจ้าหน้าที่ที่โลกและเสื่อมทราม ดังนั้นเจ้าจะสามารถเห็นสำนึกรับรู้ได้อย่างไร?
พวกเข่าสามารถแยกแยะระหว่างถูกกับผิดได้อย่างไร? เราได้ประทานให้กับพวกเข่าตั้งมากมาย
แต่มีกี่คนท่ามกลางพวกเข่าที่ได้ให้คุณค่ากับมัน? ผู้ใดเล่าได้ครอบครองมันอย่างเต็มที่บ้าง?
พวกเข่าไม่รู้ว่าเป็นใครที่ได้เปิดหนทางที่พวกเข่าใช้เดินในวันนี้
ดังนั้นพวกเข่าจึงยังคงทำข้อเรียกร้องจากเราต่อไป
โดยทำข้อเรียกร้องที่ไร้สาระน่าขันและไร้เหตุผลเหล่านี้จากเรา
พวกเข่าไม่หน้าแดงด้วยความน่าละอายของหрокหรือ? เรายังพูดไม่พอหรือ? เรายังทำไม่พอหรือ?
ผู้ใดเล่าท่ามกลางพวกเข่าสามารถทะนุถนอมวณะของเราเหมือนสมบัติล้ำค่าได้อย่างแท้จริงบ้าง?
พวกเข่าประจบเราเมื่ออยู่ต่อหน้าเรา แต่โกหกและล่อโก้งเมื่อไม่ได้อยู่!
การกระทำของพวกเข่าน่ารังเกียจเหลือเกิน และการกระทำเหล่านั้นขบถต่อเรา!
เรารู้ว่าพวกเข่าขอให้เราพูดและทำงาน ไม่ใช่เพื่อเหตุผลอื่นใดมากไปกว่าเพื่อสนุกสายตาของพวกเข่าและขยาย

อบเขตสายตาของพวกเจ้าให้กว้างขึ้น ไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งการแปลงสภาพชีวิตของพวกเจ้า เราได้พูดกับพวกเจ้ามากมายยิ่งนักแล้ว ชีวิตของพวกเจ้าควรได้เปลี่ยนมานานแล้ว ดังนั้น เช่นนั้นแล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงยังคงทรุดกลับไปสู่สภาวะเดิมของพวกเจ้าเรื่อยไปแม้กระทั่งตอนนี้? จะเป็นไปได้หรือไม่ว่าจนะของเราได้ถูกปล้นไปจากพวกเจ้าและพวกเจ้าไม่ได้รับจนะเหล่านั้น? ขอบอกความจริง เราไม่ปรารถนาที่จะพูดกับพวกเจ้าเหมือนพวกเจ้าอีกเลย—มันคงจะสูญเปล่า! เราไม่ปรารถนาที่จะทำงานที่ไร้ประโยชน์ให้มากนัก!

พวกเจ้าเพียงปรารถนาที่จะขยายขอบเขตสายตาของพวกเจ้าให้กว้างขึ้นหรือเพื่อสนุกสายตาของพวกเจ้าเท่านั้น และไม่ใช่เพื่อให้ได้รับชีวิต! พวกเจ้าล้วนกำลังหลอกลวงตัวพวกเจ้าเอง! เราขอถามพวกเจ้า

พวกเจ้าได้นำสิ่งที่เราได้พูดกับพวกเจ้าต่อหน้าไปปฏิบัติมากเพียงใด?

ทั้งหมดที่พวกเจ้าทำคือเล่นกลเพื่อหลอกลวงผู้อื่น!

เรารังเกียจพวกเหล่านั้นท่ามกลางพวกเจ้าที่ชื่นชมกับการมองดูในฐานะผู้สังเกตการณ์

และเราพบว่าความอยากรู้อยากเห็นของพวกเจ้านั้นน่ารังเกียจอย่างลึกซึ้ง

หากพวกเจ้าไม่ได้อยู่ที่นี้เพื่อแสวงหาหนทางที่แท้จริงหรือกระหายความจริง

เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าก็คือเป้าหมายแห่งความรังเกียจของเรา!

เรารู้ว่าพวกเจ้าฟังเราพูดเพียงเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของพวกเจ้าหรือเพื่อทำให้ความอยากอันละโมภของพวกเจ้าอย่างใดอย่างหนึ่งลุล่วงเท่านั้น พวกเจ้าไม่มีความคิดที่จะแสวงหาการดำรงอยู่ของความจริง

หรือถึงการท่องสำนวนรื่องครรถงที่ถูกต้องเพื่อการเข้าไปสู่ชีวิต

ข้อเรียกร้องเหล่านี้แค่ไม่มีอยู่จริงท่ามกลางพวกเจ้า

ทั้งหมดที่พวกเจ้าทำคือปฏิบัติต่อพระเจ้าเหมือนของเล่นที่พวกเจ้าศึกษาและเลื่อมใส

พวกเจ้ามีความหลงใหลน้อยเกินไปสำหรับการแสวงหาชีวิต แต่มีความอยากมากมายที่จะอยากรู้อยากเห็น!

การอธิบายหนทางแห่งชีวิตให้ผู้คนเช่นนั้นเป็นประหนึ่งการพูดคุยกับอากาศธาตุ

เราก็คงจะไม่พูดเลยด้วยเช่นกัน! เราขอบอกพวกเจ้าว่า

หากพวกเจ้าแค่จ้องที่จะเติมเต็มช่องว่างภายในหัวใจของพวกเจ้า

เช่นนั้นแล้วทางที่ดีที่สุดพวกเจ้าก็ไม่ควรมาหาเรา! เจ้าควรให้ความสำคัญกับการได้มาซึ่งชีวิต!

จงอย่าหลอกตัวเอง!

ทางที่ดีที่สุดพวกเจ้าไม่ควรใช้ความอยากรู้อยากเห็นของพวกเจ้ามาเป็นพื้นฐานในการไล่ตามเสาะหาชีวิตของพวกเจ้า หรือใช้มันเป็นข้ออ้างในการขอให้เราพูดกับพวกเจ้า

เหล่านั้นล้วนเป็นเพทุบายที่พวกเจ้ามีความชำนาญอย่างสูง! เราถามเจ้าอีกครั้งว่า

พวกเจ้าได้เข้าสู่สิ่งที่เราขอให้พวกเจ้าเข้าสู่อย่างแท้จริงแล้วมากเพียงใด?

พวกเจ้าได้จับความเข้าใจทั้งหมดที่เราได้พูดกับพวกเจ้าแล้วหรือยัง?

พวกเจ้าได้บริหารจัดการเพื่อนำทั้งหมดที่เราได้พูดกับเจ้าไปปฏิบัติแล้วหรือยัง?

พระราชกิจของทุกยุคเริ่มโดยพระเจ้าพระองค์เอง แต่เจ้าควรรู้ไว้ว่า

ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจในหนทางใด พระองค์ก็ได้เสด็จมาเพื่อเริ่มต้นขบวนการ

หรือเพื่อจัดการประชุมพิเศษ หรือเพื่อสถาปนาองค์กรแบบใดก็ตามแทนพวกเจ้า

พระองค์เสด็จมาเพื่อดำเนินพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทรงทำเท่านั้น

พระราชกิจของพระองค์ไม่ทนทุกข์กับการจำกัดความของมนุษย์คนใด

พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ไม่ว่าพระองค์จะทรงปรารถนาอย่างไร

ไม่สำคัญว่ามนุษย์จะคิดหรือรู้สิ่งใดเกี่ยวกับมัน

พระองค์ทรงกังวลกับการดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้นเท่านั้น

ตั้งแต่การทรงสร้างโลกจนถึงปัจจุบัน ได้มีพระราชกิจมาแล้วสามช่วงระยะ จากพระยาห์เวห์ถึงพระเยซู

และจากยุคธรรมบัญญัติถึงยุคพระคุณ พระเจ้าไม่เคยทรงเรียกให้มีการประชุมพิเศษสำหรับมนุษย์

อีกทั้งพระองค์ไม่เคยทรงรวมพลมวลมนุษย์ทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อที่จะเรียกให้มีการประชุมพิเศษเพื่อการทำงาน

ทั่วโลกและชี้ขยายแดนครอบครองในพระราชกิจของพระองค์ออกไปด้วยผลจากการนั้น

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำคือการดำเนินพระราชกิจริเริ่มของยุคหนึ่งทั้งยุคในเวลาที่เหมาะสมและในสถานที่ที่เหมาะสม

ด้วยการนั้นจึงนำมาซึ่งยุคนั้นและนำทางเผ่าพันธุ์มนุษย์ในวิธีที่พวกเขาจะดำรงชีวิต

การประชุมพิเศษคือการชุมนุมของมนุษย์ การรวมตัวกันของผู้คนเพื่อเฉลิมฉลองวันหยุดคืองานของมนุษย์

พระเจ้าไม่ทรงถือปฏิบัติวันหยุด และที่มากกว่านั้น ทรงพบว่าวันหยุดเหล่านั้นน่าชิงชัง

พระองค์ไม่ทรงเรียกให้มีการประชุมพิเศษ และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงพบว่าการประชุมเหล่านั้นน่าชิงชัง

บัดนี้ เจ้าควรเข้าใจอย่างแน่ชัดว่าอะไรคือพระราชกิจที่ทรงทำโดยพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์!

ความล้าลึกแห่งการทรงจตุเป็นมนุษย์ (4)

พวกเจ้าควรรู้เกี่ยวกับเรื่องราวเบื้องหลังพระคัมภีร์และเกี่ยวกับการสร้างมันขึ้นมา
ความรู้นี้ไม่ได้เป็นของพวกที่ไม่ได้ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า พวกเขารู้หรือ
หากเจ้ากำลังจะพูดกับพวกเขาโดยตรงไปตรงมาถึงเรื่องราวเหล่านี้ที่เป็นสาระสำคัญ
พวกเขาก็คงจะไม่เป็นพวกยืติดเกี่ยวกับพระคัมภีร์กับเจ้าอีกต่อไป
พวกเขากำลังขุดคุ้ยลงไปในเรื่องที่ได้ถูกพยากรณ์ไว้อยู่ตลอดเวลา ว่าคำกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นหรือไม่?
คำกล่าวนั้นได้เกิดขึ้นหรือไม่? การยอมรับว่าประเสริฐของพวกเขานั้นเป็นไปตามพระคัมภีร์
และพวกเขาก็ประกาศว่าประเสริฐไปตามพระคัมภีร์
การเชื่อของพวกเขากับพระเจ้าฝากไว้กับพระวจนะในพระคัมภีร์ หากปราศจากพระคัมภีร์
พวกเขาก็จะไม่เชื่อในพระเจ้า
การนำพระคัมภีร์มาสู่การพินิจพิเคราะห์อันหุ่ยมหิมนี่เองคือลักษณะที่พวกเขาใช้ชีวิต
เมื่อพวกเขามาขุดคุ้ยลงไปในเรื่องพระคัมภีร์อีกครั้งและขอให้เจ้าช่วยอธิบาย เจ้าพูดว่า “ก่อนอื่น
พวกเราคงอย่าได้ตรวจสอบยืนยันแต่ละคำกล่าวเลย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พวกเราคงมองดูวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจจะดีกว่า ขอพวกเราจงนำเอาเส้นทางที่พวกเราเดิน
มาเปรียบเทียบกับความจริง เพื่อที่ว่าเส้นทางนี้ใช่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริงๆ
และพวกเราจงใช้พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อตรวจว่า เส้นทางดังกล่าวนี้ถูกต้องหรือไม่
สำหรับการที่คำกล่าวนี้หรือคำกล่าวนั้นได้เกิดขึ้นตามที่ถูกทำนายไว้หรือไม่
พวกเรามนุษย์ทั้งหลายไม่ควรยื่นจมูกของเราเข้าไปพิสูจน์มัน
พวกเราคงมาพูดถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับพระราชกิจสุดท้ายที่พระเจ้าได้กำลังทรงกระทำมา
โดยตลอดแทนจะดีเสียกว่า”
คำพยากรณ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้าซึ่งถูกถ่ายทอดในเวลานั้น โดยผู้เผยพระวจนะและคำพูดที่
เขียนไว้โดยมนุษย์ที่พระเจ้าได้ทรงใช้ ซึ่งได้รับการคลอใจ
มีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถอธิบายพระวจนะเหล่านั้นได้
มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทรงสามารถทำให้ความหมายของพระวจนะเหล่านั้นเป็นที่รู้จักกันได้
และมีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่สามารถทำลายตราทั้งเจ็ดดวงและเปิดหนังสือม้วนได้ เจ้ากล่าวว่า
“ท่านไม่ใช่พระเจ้า และฉันก็ไม่ใช่เช่นกัน ดังนั้นใครเล่ากล้าที่จะอธิบายพระวจนะของพระเจ้าแม้แต่เน้อย?
ท่านกล้าที่จะอธิบายพระวจนะเหล่านั้นหรือไม่? ขอให้เหล่าผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ ยอห์น และเอลียาห์กำลังจะมา
พวกเขาก็คงจะไม่กล้าที่จะลองพยายามอธิบายพระวจนะเหล่านี้ เพราะพวกเขาหาใช่พระเมสโปดกไม่
เฉพาะพระเมสโปดกเท่านั้นที่สามารถทำลายตราทั้งเจ็ดดวงและเปิดหนังสือม้วนได้

และไม่มีใครนอกจากนี้เลยที่สามารถอธิบายพระวณะของพระองค์ได้ ฉันไม่กล้าช่วงชิงพระนามของพระเจ้านับประสาอะไรที่จะกล้าพยายามอธิบายพระวณะของพระเจ้า ฉันเป็นได้เพียงคนที่เชื่อฟังพระเจ้าท่านเป็นพระเจ้าหรือไร?

ไม่มีสิ่งทรงสร้างใดเลยของพระเจ้าที่จะกล้าเปิดหนังสือม้วนหรืออธิบายพระวณะเหล่านั้นและดังนั้นแล้วฉันก็ไม่กล้าอธิบายพระวณะเหล่านั้นเช่นกัน

ท่านจงอย่าพยายามที่จะอธิบายพระวณะเหล่านั้นเสียจะดีกว่า

ไม่มีใครควรลองพยายามที่จะอธิบายพระวณะเหล่านั้นเลย

พวกเราจึงมาพูดคุยเกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์กันเถิด มนุษย์ทำได้มากเท่านี้เอง

ฉันพอรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซูอยู่บ้างเล็กน้อย

แต่เนื่องจากฉันไม่มีประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับพระราชกิจดังกล่าวเลย

ฉันจึงสามารถพูดถึงได้เฉพาะในขอบข่ายที่เล็กน้อยเท่านั้น สำหรับเรื่องความหมายของพระวณะต่างๆ

ที่อิสยาห์หรือพระเยซูได้ตรัสไว้ในกาลเวลานั้น ฉันจะไม่กล้าอธิบาย ฉันไม่ศึกษาพระคัมภีร์ แต่ในทางกลับกัน

ฉันติดตามพระราชกิจปัจจุบันของพระเจ้า อันที่จริงแล้ว

ท่านคำนึงถึงพระคัมภีร์เสมือนเป็นหนังสือม้วนฉบับเล็ก ว่าแต่ว่า

มันมิใช่เป็นบางสิ่งโดยเฉพาะพระเมษโปดกเท่านั้นที่สามารถเปิดได้หรือ? นอกเสียจากพระเมษโปดกแล้ว

ใครอื่นเล่าที่สามารถเปิดมันได้? ท่านไม่ใช่พระเมษโปดก

และยิ่งน้อยไปใหญ่ที่ฉันจะกล้ากล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

ดังนั้นพวกเราจึงอย่าวิเคราะห์พระคัมภีร์หรือนำพระคัมภีร์ไปอยู่ภายใต้การพินิจพิเคราะห์อันหุ่ยมหิ่มเลย

การหาหรือกันเรื่องพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำ

ซึ่งก็คือพระราชกิจปัจจุบันที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำนั้นย่อมดีกว่ามากมาย

พวกเราจึงมองว่าอะไรคือหลักการที่พระเจ้าใช้ในการทรงพระราชกิจ

และอะไรคือสาระสำคัญของพระราชกิจของพระองค์

ใช้สิ่งเหล่านี้ตรวจสอบยืนยันว่าเส้นทางที่พวกเราเดินกันอยู่ในวันนี้มันถูกต้อง และด้วยวิธีนี้

ย่อมทำให้มั่นใจเกี่ยวกับมัน” หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะประกาศข่าวประเสริฐ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพวกที่อยู่ในโลกศาสนา

พวกเจ้าต้องเข้าใจพระคัมภีร์และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวเบื้องลึกเบื้องหลังของมัน มิฉะนั้นแล้ว

ไม่มีทางที่เจ้าจะประกาศข่าวประเสริฐได้เลย ทันทีที่เจ้าได้มีความรู้ความเข้าใจในภาพที่กว้างกว่า

และหยุดพินิจพิเคราะห์พระวณะที่ตายแล้วของพระคัมภีร์ในวิธีที่หุ่ยมหิ่ม

แต่พูดถึงพระราชกิจของพระเจ้าและชีวิตความจริงเท่านั้น

เมื่อนั้นเจ้าจึงจะมีความสามารถที่จะรับบรรดาผู้ซึ่งแสวงหาด้วยหัวใจที่แท้จริงเอาไว้

พระราชกิจของพระยาห์เวห์ ธรรมเนียมปฏิบัติที่พระองค์ได้ทรงจัดวางไว้ และหลักการต่างๆ

ที่พระองค์ได้ทรงใช้ในการทรงนำพวกมนุษย์ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

เนื้อหาของพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไปในยุคธรรมเนียมปฏิบัติ

นัยสำคัญของการที่พระองค์ทรงจัดวางธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์

นัยสำคัญของพระราชกิจของพระองค์ในยุคพระคุณ และพระราชกิจอะไรที่พระเจ้าทรงทำในช่วงระยะสุดท้ายนี้:

เหล่านี้คือสิ่งต่างๆ ที่พวกเจ้าควรเข้าใจ ช่วงระยะแรกคือพระราชกิจของยุคธรรมเนียมปฏิบัติ

ช่วงระยะที่สองพระราชกิจของยุคพระคุณ และช่วงระยะที่สามพระราชกิจของยุคสุดท้าย

พวกเจ้าต้องเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับช่วงระยะเหล่านี้ของพระราชกิจของพระเจ้า นับจากเริ่มต้น ไปจนจบ

รวมแล้วมีสามช่วงระยะ สารสำคัญของแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจคืออะไร?

มีกี่ช่วงระยะที่ถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นในพระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการหกพันปี? ช่วงระยะต่างๆ

เหล่านี้ถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นด้วยวิธีใด

และเหตุใดแต่ละช่วงระยะจึงถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นในหนทางเฉพาะของมัน?

เหล่านี้ล้วนเป็นคำถามอันสำคัญยิ่งยวด พระราชกิจของแต่ละยุคมีคุณค่าในเชิงของการเป็นตัวแทน

พระราชกิจอะไรหรือที่พระยาห์เวห์ได้ทรงดำเนินการจนเสร็จสิ้น?

เหตุใดพระองค์จึงได้ทรงทำมันไปในหนทางเฉพาะนั้น?

เหตุใดพระองค์จึงทรงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์? อีกเช่นกัน

พระราชกิจอะไรหรือที่พระเยซูได้ทรงดำเนินการจนเสร็จสิ้นในยุคพระคุณ

และพระองค์ได้ทรงทำมันไปในลักษณะใด?

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจและแต่ละยุคถูกใช้เป็นตัวแทนพระอุปนิสัยด้านใดของพระเจ้าหรือ?

พระอุปนิสัยด้านใดของพระองค์ที่ถูกแสดงออกมาในยุคธรรมเนียมปฏิบัติ? และด้านใดที่ถูกแสดงในยุคพระคุณ?

และด้านใดที่อยู่ในยุคสุดท้าย? เหล่านี้คือคำถามที่มีสาระสำคัญซึ่งพวกเจ้าจะต้องเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับพวกมัน

องค์รวมของพระอุปนิสัยของพระเจ้านั้น ได้ถูกเปิดเผยไว้ในครรลองของแผนการบริหารจัดการหกพันปี

มันไม่ได้ถูกเปิดเผยเฉพาะในยุคพระคุณเท่านั้น อีกทั้งไม่ใช่เฉพาะในยุคธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น

และยิ่งน้อยเข้าไปใหญ่ที่จะเป็นเช่นนั้นในช่วงเวลาของยุคสุดท้ายนี้

พระราชกิจที่ได้ถูกดำเนินไปจนเสร็จสิ้นในยุคสุดท้ายเป็นตัวแทนการพิพากษา พระพิโรธ และการตีสอน

พระราชกิจที่ถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นในยุคสุดท้ายไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของยุคธรรมเนียมปฏิบัติหรือพระ

ราชกิจของยุคพระคุณได้ อย่างไรก็ตาม

ช่วงระยะทั้งสามเชื่อมโยงกันและกันก่อร่างขึ้นเป็นความครบถ้วนหนึ่งเดียว
และทั้งหมดนั้นคือพระราชกิจของพระเจ้าหนึ่งเดียว
เป็นธรรมดาที่การลงมือปฏิบัติพระราชกิจนี้ได้ถูกแยกออกเป็นยุคต่างๆ
พระราชกิจที่ทรงทำในยุคสุดท้ายนำทุกสิ่งทุกอย่างมาสู่การปิดฉาก
ที่ทรงทำไปในยุคธรรมบัญญัตินั้นคือพระราชกิจแห่งการเริ่ม
และที่ทรงทำในยุคพระคุณคือพระราชกิจแห่งการไถ่ สำหรับเรื่องของนิมิตต่างๆ
ของพระราชกิจในแผนการบริหารจัดการหกพันปี
ไม่มีใครเลยที่มีความสามารถที่จะได้รับความเข้าใจหรือความเข้าใจเชิงลึกได้
และนิมิตเหล่านี้ยังคงค้างเป็นปริศนาอยู่ ในยุคสุดท้าย
มีเพียงพระราชกิจแห่งพระวาระเท่านั้นที่ถูกดำเนินการให้เสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร
แต่มันไม่ใช่เป็นตัวแทนของยุคทั้งหมด ยุคสุดท้ายไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ายุคสุดท้าย
และไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ายุคแห่งราชอาณาจักร
และพวกมันไม่ได้เป็นตัวแทนของยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ มันก็แค่
พระราชกิจทั้งหมดในแผนการบริหารจัดการหกพันปีถูกเปิดเผยต่อพวกเขาในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย
นี่คือการเปิดฝ้าคลุมแห่งความลึกลับ
ความลึกลับประเภทนี้เป็นบางสิ่งซึ่งไม่มีมนุษย์ใดเลยที่สามารถเปิดฝ้าคลุมออกได้
ไม่สำคัญว่ามนุษย์มีความเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์มากมายแค่ไหน
มันก็ยังคงไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าพระวาระต่างๆ เพราะมนุษย์ไม่ได้เข้าใจสาระสำคัญของพระคัมภีร์เลย
ในการอ่านพระคัมภีร์นั้น มนุษย์อาจเข้าใจความจริงบางอย่าง อธิบายพระวาระบางคำ
หรือนำบทตอนและบทต่างๆ ซึ่งมีชื่อเสียงไปอยู่ภายใต้การพินิจพิเคราะห์อันหยาบหยาบของเขา
แต่เขาก็จะไม่วันสามารถไขความหมายที่บรรจุอยู่ภายในพระวาระเหล่านั้นออกมาได้
เพราะทั้งหมดที่มนุษย์มองเห็นคือพระวาระที่ตายไปแล้ว
ไม่ใช่ฉากเหตุการณ์แห่งพระราชกิจของพระยาห์เวห์และของพระเยซู
และมนุษย์ไม่มีทางที่จะเปิดฝ้าคลุมแห่งความลึกลับของพระราชกิจนี้ออกได้
เพราะฉะนั้นความลึกลับของแผนการบริหารจัดการหกพันปีนั้นคือความลึกลับที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และถูกซ่อนเร้นอย่างลุ่มลึกที่สุด และยากหยั่งถึงทั้งสิ้นโดยมนุษย์
ไม่มีใครเลยที่สามารถจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้โดยตรง เว้นเสียแต่ว่า
พระเจ้าพระองค์เองทรงอธิบายและเปิดเผยมันต่อมนุษย์ มิฉะนั้นแล้ว
สิ่งเหล่านี้ก็จะคงค้างเป็นปริศนาต่อมนุษย์ไปตลอดกาล คงค้างเป็นความลึกลับที่ถูกผนึกตราไว้ตลอดกาล

อย่าว่าแต่พวกที่อยู่ในโลกศาสนาเลย หากพวกเขาก็ไม่ได้รับการบอกกล่าวในวันนี้แล้วไซ้
พวกเขาก็คงจะไม่มีวันได้จับความเข้าใจเช่นกัน
พระราชกิจหกพันปีนี้ล้ำลึกกว่าคำพยากรณ์ทั้งหมดของเหล่าผู้เผยวณะ
มันเป็นความล้ำลึกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนับจากการสร้างโลกมาจนถึงปัจจุบัน
และไม่มีใครเลยท่ามกลางเหล่าผู้เผยวณะตลอดทุกยุคที่เคยสามารถหยั่งลึกถึงมันได้
เพราะความล้ำลึกนี้ถูกปิดฝาคมออกก็เฉพาะในยุคสุดท้ายเท่านั้นและไม่เคยได้ถูกเปิดเผยมาก่อนเลย
หากพวกเขาก็สามารถจับความเข้าใจความล้ำลึกนี้ได้
และหากพวกเขาก็มีความสามารถที่จะได้รับมันในแบบครบถ้วนบริบูรณ์ของมัน เช่นนั้นแล้ว
บุคคลทางศาสนาทั้งหมดย่อมจะถูกกำราบด้วยความล้ำลึกนี้ นี่เท่านั้นที่เป็นนิมิตอันยิ่งใหญ่ที่สุด
มันคือสิ่งที่มนุษย์ถวิลหาอย่างใจจดใจจ่อที่สุดที่จะจับความเข้าใจ
แต่ทว่ามันก็ก็เป็นสิ่งที่เขาไม่เข้าใจอย่างชัดเจนที่สุดเช่นกัน เมื่อตอนที่พวกเขายืนอยู่ในยุคพระคุณ
พวกเขาก็ไม่ได้รู้ว่าพระราชกิจที่พระเยซูทรงทำหรือที่พระยาห์เวห์ทรงทำนั้นเกี่ยวกับอะไร
ผู้คนไม่ได้เข้าใจว่าเหตุใดพระยาห์เวห์จึงได้ทรงออกธรรมบัญญัติ
เหตุใดพระองค์จึงได้ทรงขอให้มวลชนรักษารักรัชมบัญญัติ หรือเหตุใดวิหารจึงได้จำเป็นต้องถูกสร้าง
และยิ่งน้อยเข้าไปใหญ่ที่ผู้คนได้เข้าใจว่าเหตุใดคนอิสราเอลจึงถูกนำทางจากอียิปต์เข้าไปสู่ถิ่นทุรกันดาร
แล้วก็ต่อไปยังคานาอัน จนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้เองที่เรื่องราวเหล่านี้ได้ถูกเปิดเผยออกมา

พระราชกิจในยุคสุดท้ายเป็นช่วงระยะสุดท้ายของสามช่วงระยะ เป็นพระราชกิจของยุคใหม่อีกยุค
และไม่ได้เป็นตัวแทนของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการอันครบถ้วนบริบูรณ์
แผนการบริหารจัดการหกพันปีถูกแบ่งออกเป็นพระราชกิจสามระยะ
ไม่มีช่วงระยะหนึ่งใดเพียงลำพังที่สามารถเป็นตัวแทนพระราชกิจของสามยุคได้
แต่เป็นได้แค่เพียงหนึ่งของทั้งองค์รวม

พระนามพระยาห์เวห์ไม่สามารถเป็นตัวแทนองค์รวมแห่งพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้
ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในยุคธรรมบัญญัติไม่ได้พิสูจน์ว่า
พระเจ้าทรงสามารถเป็นได้เพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติเท่านั้น
พระยาห์เวห์ได้ทรงออกธรรมบัญญัติสำหรับมนุษย์ และได้ทรงส่งต่อพระบัญญัติมายังเขา
ขอให้มนุษย์สร้างวิหารและแท่นบูชาต่างๆ

พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไปเป็นตัวแทนของยุคธรรมบัญญัติเท่านั้น
พระราชกิจนี้ที่พระองค์ได้ทรงทำไปมิได้พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นเพียงพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งขอให้มนุษย์รักษาร
มบัญญัติเท่านั้น หรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในวิหาร หรือว่าพระองค์เป็นพระเจ้านำแท่นบูชา

พูดได้เลยว่านี่คงไม่จริง พระราชกิจที่ทรงทำไปภายใต้ธรรมบัญญัติสามารถเป็นตัวแทนได้เพียงหนึ่งยุคเท่านั้น เพราะฉะนั้น หากพระเจ้าได้ทรงทำพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติเท่านั้น

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะจำกัดขอบเขตของพระเจ้าอยู่ภายในนิยามต่อไปนี้ที่กล่าวว่า

“พระเจ้าคือพระเจ้าองค์ที่อยู่ในวิหาร และเพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า

พวกเราต้องสวมเสื้อคลุมแบบปุโรหิตและเข้าสู่วิหาร”

หากพระราชกิจในยุคพระคุณไม่ได้ถูกดำเนินการจนแล้วเสร็จ

และยุคพระธรรมบัญญัติไม่ได้สานต่อมาถึงปัจจุบัน มนุษย์ก็คงจะไม่รู้ว่า

พระเจ้าทรงเปี่ยมปรานีและเปี่ยมความรักด้วยเช่นกัน หากพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติไม่ได้ถูกกระทำไป

และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับมีเพียงพระราชกิจในยุคพระคุณเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว ทั้งหมดที่มนุษย์คงจะรู้จักก็คือว่า

พระเจ้าทรงสามารถไถ่มนุษย์และยกโทษให้กับบาปต่างๆ ของมนุษย์เท่านั้น มนุษย์คงจะรู้เพียงว่า

พระองค์ทรงบริสุทธิ์และไร้เดียงสา

และว่าพระองค์ทรงมีความสามารถพลีอุทิศพระองค์เองและถูกตรึงกางเขนได้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์

มนุษย์คงจะรู้เพียงสิ่งเหล่านี้ แต่ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งอื่นใดเลย ดังนั้น

แต่ละยุคเป็นตัวแทนหนึ่งส่วนของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

สำหรับเรื่องที่พระอุปนิสัยด้านใดของพระเจ้ามืดัวแทนในยุคธรรมบัญญัติ ด้านใดมีอยู่ในยุคพระคุณ

และด้านใดมีอยู่ในช่วงระยะปัจจุบันนั้น

เฉพาะเมื่อช่วงระยะทั้งสามได้ถูกรวมเข้าเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวแล้วเท่านั้น

พวกมันจึงจะสามารถเปิดเผยความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระอุปนิสัยของพระเจ้าออกมาได้

เฉพาะเมื่อมนุษย์ได้มารู้จักครบทั้งสามช่วงระยะแล้วเท่านั้น เขาจึงจะสามารถเข้าใจมันได้อย่างครบถ้วน

ไม่มีช่วงระยะใดในสามช่วงระยะนี้ที่สามารถถูกละเว้นได้เลย

เจ้าจะมองเห็นพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ก็เฉพาะหลังจากที่ได้มารู้จักตามช่วงระยะเหล่านี้ของพระราชกิจแล้วเท่านั้น

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์ในยุคธรรมบัญญัติไม่ได้พิสูจน์ว่า

พระองค์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติเท่านั้น

และข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ก็ไม่ได้หมายความว่า

พระเจ้าจะทรงไถ่มวลมนุษย์ไปตลอดกาล เหล่านี้คือข้อสรุปที่มนุษย์วาดภาพขึ้นมา

การที่ยุคพระคุณได้จบลงไปแล้ว ไซ้ว่าเจ้าจะสามารถพูดได้ว่า พระเจ้าเพียงเป็นของกางเขนเท่านั้น

และว่าเฉพาะกางเขนเพียงลำพังเท่านั้นที่เป็นตัวแทนความรอดของพระเจ้า

การทำเช่นนั้นย่อมจะเป็นการให้นิยามต่อพระเจ้า ในช่วงระยะปัจจุบัน

โดยหลักแล้วพระเจ้ากำลังทรงพระราชกิจแห่งพระวณะ แต่เจ้าก็ยังไม่สามารถพูดได้อยู่ที่ว่า
พระเจ้าไม่เคยทรงเปี่ยมปราณีต่อมนุษย์

และพูดว่าทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงนำมาก็คือการพิพากษาและการตีสอน

พระราชกิจในยุคสุดท้ายเผยแผ่ให้เห็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู

และความล้าลึกทั้งหมดที่มนุษย์ไม่เข้าใจ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะเปิดเผยขึ้นปลายและบทอาสนของมวลมนุษย์

และสิ้นสุดพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดท่ามกลางมวลมนุษย์

ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจในยุคสุดท้ายนั้นนำพาทุกสิ่งทุกอย่างไปสู่การปิดฉาก

ความล้าลึกทั้งหมดที่มนุษย์ไม่เข้าใจจำเป็นจะต้องได้รับการคลี่คลาย

เพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้หยั่งค้นลงไปในความลึกของพวกมัน

และมีความเข้าใจที่ชัดเจน โดยครบบริบูรณ์ในหัวใจของเขา เฉพาะเมื่อถึงตอนนั้น

เผ่าพันธุ์มนุษย์จึงจะสามารถถูกจำแนกชนชั้นออกไปตามประเภท

เฉพาะหลังจากแผนการบริหารจัดการหกพันปีเสร็จสิ้นลงเท่านั้น

มนุษย์จึงจะมาเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ เพราะถึงตอนนั้น

แผนการบริหารจัดการของพระองค์ก็จะได้มาถึงปลายทางแล้ว ณ

บัดนี้ที่พวกเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้ายแล้ว

อะไรหรือคือพระอุปนิสัยของพระเจ้า? เจ้ากล้าที่จะพูดหรือไม่ว่า

พระเจ้าย่อมเป็นพระเจ้าผู้ที่ไม่แคร์สพระวณะเท่านั้นและไม่มีอะไรอีกแล้ว? เจ้าคงจะไม่กล้าที่จะให้ข้อสรุปเช่นนั้น

บางคนคงจะพูดว่า พระเจ้าก็คือพระเจ้าผู้ซึ่งทรงเปิดผ้าคลุมของความล้าลึกทั้งหลาย

ว่าพระเจ้าย่อมเป็นพระเมษโปดกและองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งทรงทำลายตราทั้งเจ็ดดวง

แต่ก็ไม่มีใครเลยที่กล้าให้ข้อสรุปเช่นนั้น คนอื่นๆ ก็อาจพูดว่า พระเจ้าคือเนื้อหนังที่ทรงจุติมาเป็นมนุษย์

แต่เนี่ยก็คงจะไม่ถูกต้อง คนอื่นๆ อาจยังคงพูดว่า

พระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์นั้นเพียงตรัสพระวณะเท่านั้นและไม่ได้ทรงพระราชกิจหายสำคัญและการอัศจรรย์

แต่เจ้าคงยังไม่กล้าพูดแบบนี้

เพราะพระเยซูได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และได้ทรงพระราชกิจหายสำคัญและการอัศจรรย์

ดังนั้นเจ้าคงจะไม่กล้าที่จะนิยามพระเจ้าอย่างเผ่าผิวขนาดนั้น

พระราชกิจทั้งหมดที่ได้ทรงกระทำมาตลอดแผนการบริหารจัดการหกพันปีได้มาปิดตัวลงในตอนนี้เท่านั้นเอง

เฉพาะหลังจากที่พระราชกิจนี้ทั้งหมดได้รับการเปิดเผยต่อมนุษย์และดำเนินการจนเสร็จสิ้นในท่ามกลางมวลมนุษย์เท่านั้น

มนุษยชาติจึงจะรู้จักพระอุปนิสัยทั้งหมดของพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็น

เมื่อพระราชกิจของช่วงระยะนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้วอย่างครบถ้วน

ความล้าลึกทั้งหมดที่มนุษย์ไม่เข้าใจจะได้รับการเปิดเผย

และความจริงทั้งหมดที่ก่อนหน้านี้ไม่เป็นที่เข้าใจจะได้รับการอธิบายให้ชัดเจน

และเผ่าพันธุ์มนุษย์จะได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับเส้นทางในอนาคตและบั้นปลายของพวกเขา

นี่คือองค์รวมของพระราชกิจซึ่งจะต้องถูกทำในช่วงระยะปัจจุบัน

แม้ว่าเส้นทางที่มนุษย์เดินในวันนี้ก็คือเส้นทางของกางเขนและเส้นทางของความทุกข์ด้วยเช่นกัน

สิ่งที่มนุษย์ปฏิบัติ และสิ่งที่เขากิน ดื่ม

และชื่นชมในวันนี้ก็แตกต่างอย่างใหญ่หลวงจากสิ่งที่ตกมาสู่มนุษย์ภายใต้ธรรมบัญญัติและในยุคพระคุณ

สิ่งที่ขอกจากมนุษย์ในวันนี้ก็ไม่เหมือนกับในอดีตและยังไม่เหมือนกับสิ่งที่ขอกจากมนุษย์ในยุคธรรมบัญญัติ

เออาละ

สิ่งที่ขอกจากมนุษย์ภายใต้ธรรมบัญญัติเมื่อตอนที่พระเจ้าได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่ในอิสราเอลนั้น
คืออะไรหรือ?

มันไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าการที่มนุษย์ควรรักษาวันสะบาโตและธรรมบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์

จะต้องไม่มีใครที่ทำงานหนักในวันสะบาโตหรือล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์

แต่บัดนี้หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ในวันสะบาโต มนุษย์ทำงาน ชุมชุม และอธิษฐานกันตามปกติ

และไม่มีข้อจำกัดที่ถูกนำมาบังคับใช้กับเขา บรรดาผู้ที่อยู่ในยุคพระคุณนั้นได้จำเป็นต้องรับบัพติศมา

และพวกเขาจะต้องถูกขอดต่อไปอีกให้ทำการอดอาหาร หักขนมปัง และดื่มเหล้าองุ่น คูลุมศิระ

และล้างเท้าของผู้อื่นเพื่อตัวพวกเขาเอง ตอนนี้ กฎเกณฑ์เหล่านี้ได้ถูกลบล้างไปแล้ว

แต่มนุษย์กลับถูกขอในข้อเรียกร้องที่ยิ่งใหญ่ขึ้น เพราะพระราชกิจของพระเจ้านับวันก็ยิ่งออกเงยลึกยิ่งขึ้น

และการเข้าสู่ของมนุษย์นับวันยิ่งเอื้อมสูงขึ้น ในอดีต พระเยซูได้ทรงวางพระหัตถ์บนตัวมนุษย์แล้วทรงอธิษฐาน

แต่มาบัดนี้ที่ทุกอย่างได้ถูกพูดไปหมดแล้ว ประโยชน์ของการวางมือคืออะไรหรือ?

พระวณะทั้งหลายเพียงลำพังก็สามารถสัมฤทธิ์ผลลัพธ์ได้อยู่แล้ว

ตอนที่พระองค์วางพระหัตถ์ของพระองค์ลงบนมนุษย์ในอดีตนั้นก็เพื่ออวยพรมนุษย์และรักษาโรคให้เขาเช่นกัน

นี่คือวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจในกาลเวลานั้น แต่มิได้เป็นเช่นนั้นในตอนนี

ตอนนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้พระวณะเพื่อที่จะทรงพระราชกิจและสัมฤทธิ์ผลลัพธ์

พระวณะของพระองค์ได้รับการอธิบายต่อพวกเขาไว้อย่างชัดเจนแล้ว

และพวกเขาก็ควรนำมาปฏิบัติให้เหมือนดังที่พวกเขาได้รับการบอกกล่าวไว้ไม่มีผิด

พระวณะของพระองค์ก็คือน้ำพระทัยของพระองค์

พระวณะเหล่านั้นคือพระราชกิจที่พระองค์ทรงปรารถนาจะทำ โดยผ่านทางพระวณะทั้งหลาย

เจ้าจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์และสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้เจ้าบรรลู่

และเจ้าอาจแนะนำพระวณะของพระองค์มาปฏิบัติโดยตรงโดยไม่มีความจำเป็นใดๆ สำหรับการเอามือมาวางเลย
บางคนอาจกล่าวว่า “ขอทรงวางพระหัตถ์ของพระองค์บนตัวข้าพระองค์!

ขอทรงวางพระหัตถ์ของพระองค์บนตัวข้าพระองค์

เพื่อที่ข้าพระองค์อาจได้รับพระพรของพระองค์และเพื่อที่ข้าพระองค์อาจได้เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์”

เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นการปฏิบัติที่หลงยุคมาจากอดีต เลิกใช้ไปแล้วตอนนี้ เพราะยุคได้เปลี่ยนไปแล้ว

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจโดยสอดคล้องกับยุค

ไม่ใช่ทั้งโดยแบบสุ่มและโดยสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ ยุคได้เปลี่ยนไปแล้ว

และยุคใหม่จำเป็นต้องนำพาพระราชกิจใหม่ของมันมากับมันด้วย

นี่เป็นความจริงสำหรับทุกช่วงระยะของพระราชกิจ และดังนั้นแล้วพระราชกิจของพระองค์จึงไม่เคยถูกทำซ้ำ

ในยุคพระคุณ พระเยซูได้ทรงทำพระราชกิจประเภทนั้นไปมากมายพอสมควรแล้ว อาทิ การรักษาอาการป่วย

การขับไล่ปีศาจ การวางพระหัตถ์บนตัวมนุษย์แล้วอธิษฐานให้เขา และการอวยพรมนุษย์ อย่างไรก็ตาม

การทำเช่นนั้นอีกก็คงจะไม่มีความหมายในปัจจุบันนี้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจในหนทางนั้นในกาลเวลานั้น เพราะนั่นเป็นยุคพระคุณ

และมีพระคุณพอเพียงสำหรับมนุษย์ที่จะชื่นชม เขาไม่ได้ถูกขอให้จ่ายอะไรเลย และนานตราบที่เขามีความเชื่อ

เขาก็จะได้รับพระคุณ ทุกอย่างได้รับการปฏิบัติไปอย่างเปี่ยมพระคุณมาก บัดนี้ยุคได้เปลี่ยนไปแล้ว

และพระราชกิจของพระเจ้าก็ได้ก้าวหน้าไปอีก นั่นก็คือ โดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษา

นี่เองที่ความเป็นกบฏของมนุษย์และสิ่งต่างๆ ที่ไม่สะอาดภายในมนุษย์จะถูกชำระล้างออกไป

ด้วยความที่ช่วงระยะนี้เป็นช่วงระยะของการไถ่ พระเจ้าจึงได้จำเป็นต้องทรงพระราชกิจในหนทางนั้น

โดยการแสดงพระคุณที่เพียงพอสำหรับมนุษย์ที่จะชื่นชม เพื่อที่มนุษย์อาจได้รับการไถ่จากบาป

และได้รับการยกโทษต่อบาปทั้งหลายของพวกเขาด้วยวิถีทางของพระคุณ

ช่วงระยะปัจจุบันนี้เป็นไปเพื่อเปิดโปงความไม่ชอบธรรมภายในมนุษย์โดยวิถีทางของการติสอน การพิพากษา

และการเจียนดีของพระวณะต่างๆ ตลอดจนการบ่มวินัยและวิวัฒน์แห่งพระวณะ

เพื่อที่มนุษยชาติอาจได้รับการช่วยให้รอดหลังจากนั้น พระราชกิจนี้ลงรายละเอียดลึกกว่าการไถ่

พระคุณในยุคพระคุณนั้นพอเพียงสำหรับความชื่นชมยินดีของมนุษย์

ตอนนี้ที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระคุณไปแล้ว เขาจะไม่ได้ชื่นชมกับมันอีกต่อไป ตอนนี้

พระราชกิจนี้ได้ผ่านกาลเวลาของมันมาแล้วและไม่ต้องกระทำอีกต่อไปแล้ว

ตอนนี้มนุษย์จะต้องได้รับการช่วยให้รอดโดยผ่านทาง การพิพากษาของพระวณะ หลังจากที่มีมนุษย์ถูกพิพากษา

ติสอน และถลุงแล้ว อุปนิสัยของเขาก็จะเปลี่ยนไปด้วยการเช่นนั้นเอง

ทั้งหมดนี้มีไว้เป็นเพราะพระวณะทั้งหลายที่เราได้กล่าวไปหรือหรือ?

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจนั้นได้ถูกทำไปในแนวเดียวกับความก้าวหน้าของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งองค์รวมและกับบุคคลนั้น พระราชกิจทั้งหมดล้วนมีนัยสำคัญ

และทั้งหมดถูกทำไปเพื่อประโยชน์ของความรอดสุดท้ายที่มวลมนุษย์อาจมีบนปาลายที่ดีในอนาคต และที่มนุษยชาติอาจได้รับการจำแนกชนชั้นไปตามประเภทในที่สุด

พระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายก็คือเพื่อที่จะตรัสพระวาทะ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ

อันยิ่งใหญ่สามารถส่งผลในมนุษย์โดยวิถีทางแห่งพระวาทะทั้งหลาย

การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่ได้ส่งผลในผู้คนเหล่านี้ในตอนนี้นั้นทันทีที่พวกเขาอมรับพระวาทะเหล่านั้น

ยิ่งใหญ่ว่าบรรดาการเปลี่ยนแปลงที่ได้ส่งผลในผู้คนในทันทีที่พวกเขายอมรับหมายสำคัญและการอัศจรรย์แห่งยุคพระคุณมากมายนัก เนื่องจากในยุควิถีพระคุณนั้น

ปีศาจทั้งหลายได้ถูกขับไล่ออกจากมนุษย์ด้วยการวางมือและการอธิษฐาน

แต่ทว่าอุปนิสัยอันเสื่อมทรามทั้งหลายภายในมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่

มนุษย์ได้รับการรักษาอาการเจ็บป่วยของเขาและได้รับการยกโทษต่อบาปของเขา

แต่สำหรับการที่มนุษย์จะต้องได้รับการชำระล้างอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานภายในตัวเขานั้น

พระราชกิจนี้ยังมีได้ถูกกระทำ

มนุษย์เพียงได้รับการช่วยให้รอดและยกโทษต่อบาปของเขาเนื่องจากความเชื่อของเขาเท่านั้น

แต่ธรรมชาติของมนุษย์อันเต็มไปด้วยบาปนั้นหาได้ถูกขุดรากถอนโคนไม่และยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา

บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษโดยผ่านทางพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แต่นี้ไม่ได้หมายความว่า

มนุษย์ไม่ได้มีบาปภายในตัวเขอีกต่อไป

บาปทั้งหลายของมนุษย์อาจสามารถได้รับการยกโทษโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาปได้ แต่สำหรับวิธีที่แน่ๆ

ที่มนุษย์จะไม่สามารถถูกทำให้มีบาปอีกต่อไป

และวิธีที่ธรรมชาติบาปของเขาอาจถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์และแปลงสภาพไปนั้น

เขาไม่มีทางแก้ปัญหานี้ได้ บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษไปแล้ว

และนี่ก็เพราะพระราชกิจการถูกตรึงกางเขนของพระเจ้า

แต่มนุษย์ยังคงมีชีวิตอยู่ภายในอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานแบบเดิมต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น

มนุษย์จะต้องได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบบริบูรณ์จากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน

เพื่อที่ธรรมชาติบาปของเขาอาจถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์ ไม่มีวันพัฒนาขึ้นมาอีก

เช่นนั้นจึงจะเป็นการทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการแปลงสภาพได้

การนี้มนุษย์พึงต้องจับความเข้าใจในเส้นทาง การเติบโตของชีวิต จับความเข้าใจในวิถีแห่งชีวิต

และจับความเข้าใจในหนทางที่จะเปลี่ยนอุปนิสัยของเขา ยิ่งไปกว่านั้น

มนุษย์พึงต้องกระทำโดยสอดคล้องกับเส้นทางนี้ เพื่อที่อุปนิสัยของเขาจะค่อยๆ
เปลี่ยนแปลงและเขาอาจมีชีวิตอยู่ภายใต้การสาดแสงของความสว่าง
เพื่อที่ทั้งหมดที่เขาทำอาจสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
เพื่อที่เขาอาจทิ้งอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของเขา
และเพื่อที่เขาอาจหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของซาตาน
อันเป็นผลให้โศลกพ้นออกจากบาปได้อย่างครบถ้วน
ถึงตอนนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะได้รับความรอดอันครบบริบูรณ์
ในกาลเวลาที่พระเยซูได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่นั้น
ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจน มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระองค์เป็นบุตรของดาวิด
และป่าวประกาศว่าพระองค์เป็นผู้เผยวาระที่ยิ่งใหญ่
เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีความกรุณามากมายผู้ซึ่งได้ทรงไถ่บาปทั้งหลายของมนุษย์
ด้วยความเชื่อที่แข็งแกร่งของพวกเขา
บางคนก็ได้รับการรักษาแ่ละจากการที่สัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระองค์ คนตาบอดได้สามารถมองเห็น
และแม้แต่คนตายก็สามารถคืนชีวิตมาได้ อย่างไรก็ตาม
มนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะค้นพบอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานซึ่งฝังรากลึกอยู่ในตัวเขาได้
อีกทั้งเขาก็ไม่รู้ว่าจะทิ้งมันไปอย่างไร มนุษย์ได้รับพระคุณมากมาย อาทิ สันติสุขและความสุขของเนื้อหนัง
ความเชื่อของสมาชิกหนึ่งคนที่นำมาซึ่งพระพรต่อทั้งครอบครัว การรักษาอาการป่วย และอื่นๆ
ที่เหลือก็คือความประพฤติดีของมนุษย์และรูปลักษณ์ตามแบบพระเจ้าของเขา
หากใครบางคนสามารถมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานเหล่านี้ พวกเขาย่อมได้ถูกถือว่าเป็นผู้เชื่อที่ยอมรับได้
เฉพาะผู้เชื่อประเภทนี้เท่านั้นที่อาจสามารถเข้าสู่สวรรค์ได้หลังจากความตาย
ซึ่งก็หมายความว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด แต่ทว่าในช่วงชีวิตของพวกเขา
ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจหนทางของชีวิตเลยสักนิด
ทั้งหมดที่พวกเขาทำลงไปก็คือการทำบาปแล้วก็สารภาพบาปของพวกเขาอย่างเป็นวัฏจักรสม่ำเสมอโดยไม่มีเส้น
ทางใดที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาเลย เช่นนั้นเองที่เป็นสภาพเงื่อนไขของมนุษย์ในยุคพระคุณ
มนุษย์ได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์แล้วหรือยังหนอ? ยัง!
ดังนั้นภายหลังจากที่พระราชกิจช่วงระยะนั้นได้แล้วเสร็จลง
ยังคงมีพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสอนค้างอยู่
ช่วงระยะนี้คือการทำให้มนุษย์บริสุทธิ์โดยวิถีทางของพระวาระ
และด้วยการนั้นจึงเป็นการให้เส้นทางสำหรับเขาที่จะติดตาม

ช่วงระยะนี้คงจะไม่ออกผลหรือเปี่ยมความหมายหากมันดำเนินต่อไปด้วยการจับไล่ปีศาจ
เพราะมันคงจะล้มเหลวที่จะบุกรากถอนโคนธรรมชาติบาปของมนุษย์
และมนุษย์ก็คงจะมาหยุดนิ่งอยู่ที่การยกโทษบาปของเขา
มนุษย์ได้รับการยกโทษต่อบาปของเขาโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาป
เพราะพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนได้มาถึงปลายทางแล้ว และพระเจ้าก็ได้ทรงมีอำนาจเหนือซาตานแล้ว
แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา
มนุษย์ยังคงสามารถทำบาปและต้านทานพระเจ้าได้ และพระเจ้ายังไม่ทรงได้รับมวลมนุษย์เอาไว้เลย
นี่คือเหตุผลที่ทำให้ไม่ในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ
พระเจ้าจึงทรงใช้พระวาระมาตีแผ่อุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์
เป็นเหตุให้เขาปฏิบัติไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง ช่วงระยะนี้เปี่ยมความหมายมากกว่าช่วงระยะก่อนหน้า
รวมถึงออกผลมากกว่า เพราะตอนนี้พระองค์เองที่จัดทำให้กับชีวิตมนุษย์โดยตรง
และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการเริ่มใหม่อย่างครบบริบูรณ์
มันเป็นช่วงระยะของพระราชกิจที่ละเอียดทั่วถึงกว่ามาก เพราะฉะนั้น
การจุดเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายได้ทำให้นัยสำคัญของการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์และเสร็จสิ้นแผน
การบริหารจัดการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์โดยสมบูรณ์
การช่วยมนุษย์ให้รอดของพระเจ้าไม่ได้ทำโดยการใช่วิธีการของพระวิญญาณและพระอัครลักษณะของพระวิญญาณ
โดยตรง เพราะพระวิญญาณของพระองค์นั้นไม่ทรงสามารถทั้งถูกสัมผัสและมองเห็นได้โดยมนุษย์
ทั้งมนุษย์ยังไม่สามารถเข้าใจได้เช่นกัน
หากพระองค์ได้ทรงพยายามที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดในลักษณะของพระวิญญาณโดยตรง
มนุษย์ก็คงจะไร้ความสามารถที่จะได้รับความรอดของพระองค์ได้
หากพระเจ้ายมิได้ทรงสวมรูปสัณฐานภายนอกของมนุษย์ที่ถูกสร้าง
ก็คงจะปราศจากหนทางที่มนุษย์จะได้รับความรอดนี้ เนื่องจากมนุษย์นั้นปราศจากหนทางที่จะเข้าหาพระองค์
มากพอๆ กับที่ไม่มีใครเลยเคยมีความสามารถที่จะเข้าไปใกล้เมฆของพระยาห์เวห์
โดยการบังเกิดเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างเท่านั้น นั่นก็คือ
โดยการบรรจุพระวาระของพระองค์เข้าไปในร่างกายของมนุษย์ที่พระองค์กำลังจะทรงบังเกิดมาเป็นเท่านั้น
พระองค์จึงจะทรงสามารถนำพระวาระของพระองค์มาดำเนินการในตัวทุกคนที่ติดตามพระองค์ได้ด้วยพระองค์
เองโดยเฉพาะ เมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมองเห็นและได้ยินพระวาระของพระองค์ และยังไปกว่านั้นคือ
เข้าสู่การครองพระวาระของพระองค์ได้ด้วยตัวเองโดยเฉพาะ
และโดยวิธีทางนี้จึงมาได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบถ้วน หากพระเจ้ายมิได้ทรงจุดเป็นมนุษย์

ไม่มีใครเลยที่มีเลือดเนื้อจะมีความสามารถได้รับความรอดอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้
ทั้งยังจะไม่มีเลยสักคนที่ได้รับการช่วยไ้หรือ

หากพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจโดยตรงในท่ามกลางมวลมนุษย์
มนุษยชาติทั้งมวลก็คงจะถูกบดขยี้จนกว่าลงไป หรือไม่เช่นนั้น

พวกเขาก็คงจะถูกซาตานจับไปเป็นเชลยอย่างสมบูรณ์โดยไม่มีหนทางที่จะมาสัมผัสกับพระเจ้าเลย
การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกนั้นก็เพื่อไถ่มนุษย์จากบาป เพื่อไถ่เขาโดยวิถีทางของพระวรกายเนื้อหนังของพระเยซู
นั่นก็คือ พระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ไ้หรือออกจากกางเขน

แต่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานยังคงตกค้างอยู่ในตัวมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนั้นมิใช่เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปอีกต่อไป

แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปไ้หรืออย่างครบถ้วนเสียมากกว่า

การนี้ทำไปก็เพื่อที่บรรดาผู้ที่ได้รับการยกโทษไปแล้วอาจได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปของพวกเขา

และได้รับการทำให้สะอาดอย่างครบถ้วน

และหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของซาตานและคืนสู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าโดยการบรรลุถึงอุปนิสัย
ที่เปลี่ยนแปลงไป เพียงในหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทำให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน
ภายหลังจากที่ยุคธรรมบัญญัติได้สิ้นสุดลงและกำลังเริ่มต้นด้วยยุคพระคุณ

พระเจ้าได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งความรอดซึ่งดำเนินต่อมาจนถึงยุคสุดท้ายที่พระองค์จะทรงชำระมวลมนุษย์ให้
บริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ในการพิพากษาและการเตือนแผ่พันธุ์มนุษย์สำหรับความเป็นกบฏของพวกเขา
เมื่อนั้นเท่านั้นพระเจ้าจึงจะทรงสรุปพระราชกิจแห่งความรอดของพระองค์และเข้าสู่การพักผ่อน ดังนั้น

ในสามระยะของพระราชกิจ

มีเพียงสองระยะเท่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อดำเนินพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์โดย
พระองค์เอง นั่นเป็นเพราะว่า

มีเพียงหนึ่งในสามช่วงระยะของพระราชกิจเท่านั้นที่ทรงนำมนุษย์ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

ในขณะที่อีกสองนั้นประกอบด้วยพระราชกิจแห่งการช่วยไ้หรือ

ด้วยการบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้นพระเจ้าจึงจะสามารถดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างไปกับมนุษย์

รับประสบการณ์ความทุกข์ของโลกนี้ และดำรงพระชนม์ชีพในพระวรกายเนื้อหนังปกติได้

เพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่พระองค์ทรงสามารถจัดหาให้กับมนุษย์ในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงที่พวกเขาจำเป็
นต้องมีในฐานะสิ่งมีชีวิตซึ่งทรงสร้าง

โดยผ่านทาง การจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้เองมนุษย์จึงได้รับการช่วยไ้หรือจากพระเจ้าอย่างครบถ้วน

และไม่ใช่ว่าโดยตรงจากสวรรค์ในคำตอบของคำอธิษฐานของเขา เนื่องจากสำหรับมนุษย์ที่เป็นเนื้อหนัง

เขาไม่มีหนทางที่จะมองเห็นพระวิญญูญาณของพระเจ้าได้ นับประสาอะไรที่จะเข้าหาพระวิญญูญาณของพระองค์
ทั้งหมดที่มนุษย์สามารถคาดเดาได้คือเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์
และเพียงด้วยวิถีทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะมีความสามารถที่จะจับความเข้าใจหนทางทั้งหมดและความจริงทั้งหมด
และได้รับความรอดอย่างครบถ้วน

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนี้จะเพียงพอสำหรับการชะล้างบาปทั้งหลายจากมนุษย์
และทำให้เขาบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน ด้วยเหตุนี้
พระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าในเนื้อหนังก็จะปิดตัวลงและนับสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจึง
ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ด้วยการทรงจุติครั้งที่สองนี้เอง

นับแต่นั้นมาพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจึงจะได้มาถึงปลายทางอย่างบริบูรณ์
ภายหลังการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สอง

พระองค์จะไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งที่สามเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์
เพราะการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์จะได้มาถึงปลายทางแล้ว

การจุติเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายจะได้รับประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้อย่างครบถ้วน
และมนุษยชาติในยุคสุดท้ายทั้งหมดจะถูกแบ่งชนชั้นไปตามประเภท

พระองค์จะไม่ทรงพระราชกิจแห่งความรอดและจะไม่ทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจใดอีกต่อไป
ในพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย พระวณะทรงฤทธิ์กว่าการสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และสิทธิอำนาจของพระวณะอยู่เหนือสิทธิอำนาจของหมายสำคัญและการอัศจรรย์
พระวณะดีแ่อุปนิสัยอันเลื่อมทรมทั้งหมดที่ถูกฝังลึกอยู่ในหัวใจมนุษย์

เจ้าไม่มีหนทางที่จะระลึกอุปนิสัยอันเลื่อมทรมเหล่านั้นด้วยตัวเอง
เมื่อพวกมันถูกแผ่วางต่อหน้าต่อตาเจ้าผ่านพระวณะ เจ้าจึงจะมาค้นพบพวกมันเอง

เจ้าจะไม่สามารถที่จะปฏิเสธพวกมัน และเจ้าจะถูกโน้มน้าวให้เชื่ออย่างถึงที่สุด
นี่มิใช่สิทธิอำนาจของพระวณะหรือ? นี่คือผลลัพธ์ที่สัมฤทธิ์ได้ด้วยพระราชกิจของพระวณะในวันนี้
ดังนั้น

มนุษย์มิได้สามารถได้รับความรอดจากบาปของเขาอย่างครบถ้วนโดยผ่านทางการศึกษาอาการป่วยและการขับไล่ปีศาจ

อีกทั้งยังมิได้สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์อย่างครบถ้วนโดยการสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
สิทธิอำนาจในการรักษาอาการป่วยและการขับไล่ปีศาจเพียงแค่นี้ให้พระคุณแก่มนุษย์เท่านั้น

แต่เนื้อหนังของมนุษย์ยังคงเป็นของซาตานและอุปนิสัยอันเลื่อมทรมเยี่ยงซาตานยังคงตกค้างอยู่ภายในมนุษย์
กล่าวได้อีกอย่างว่า สิ่งที่ยังไม่ได้รับการทำให้สะอาดนั้นยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับบาปและความโสมม

เฉพาะหลังจากที่เขาได้รับการทำให้สะอาดโดยผ่านทางกรกระทำของพระวณะแล้วเท่านั้น
มนุษย์จึงสามารถได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าและกลายเป็นสะอาดบริสุทธิ์ได้
เมื่อปีศาจถูกขับไล่ออกจากมนุษย์และเขาได้รับการไถ่ นี่หมายความว่า
เขาได้ถูกกระชากพ้นจากเงื้อมมือของซาตานและกลับคืนสู่พระเจ้าแล้วเท่านั้น อย่างไรก็ตาม
หากปราศจากการถูกทำให้สะอาดหรือเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า เขาย่อมยังคงเป็นมนุษย์ที่เสื่อมทราม
ความโสมม ความต่อต้าน และความเป็นกบฏยังคงดำรงอยู่ภายในมนุษย์
มนุษย์ได้กลับคืนสู่พระเจ้าโดยผ่านทางกรไถ่ของพระองค์เท่านั้น
แต่เขามีได้มีความรู้แม้เพียงน้อยนิดเกี่ยวกับพระเจ้าเลยและยังคงสามารถด้านทานและทรยศพระองค์ได้
ก่อนที่มนุษย์จะได้รับการไถ่ พิชมกายของซาตานซึ่งได้ถูกปลูกฝังไว้ภายในตัวเขาแล้ว
และภายหลังหลายพันปีของการถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
เขามีธรรมชาติอย่างหนึ่งซึ่งด้านทานพระเจ้าก่อตัวขึ้นมาภายในตัวเขา ดังนั้น เมื่อมนุษย์ได้รับการไถ่
ก็ย่อมไม่ใช่อะไรที่มากไปกว่ากรณีของการไถ่ที่มนุษย์ถูกซื้อได้ด้วยราคาแพง
แต่ธรรมชาติซึ่งเป็นพิษภายในตัวเขาหาได้ถูกกำจัดให้หมดสิ้นไม่
มนุษย์ซึ่งมีมลทินมากขนาดนั้นจะต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะกลายมามีคุณค่าต่อการรับใช้พระเจ้า
ด้วยวิถีทางแห่งพระราชกิจการพิพากษาและการติสอนของพระเจ้า
มนุษย์จึงจะมารู้จักธาตุแท้อันโสมมและเสื่อมทรามภายในตัวเขาเองอย่างครบถ้วน
และเขาจึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงอย่างครบบริบูรณ์และกลับกลายเป็นสะอาดได้
เฉพาะด้วยหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถกลายเป็นมีค่าพอที่จะกลับคืนสู่เบื้องบัลลังก์ของพระเจ้าได้
พระราชกิจทั้งหมดที่ทรงกระทำในวันนี้นั้นก็เพื่อที่มนุษย์จะสามารถได้รับการทำให้สะอาดหรือได้รับการเปลี่ย
นแปลง นั่นคือ มนุษย์สามารถชำระล้างความเสื่อมทรามและได้รับการทำให้บริสุทธิ์ได้
โดยผ่านทางกรพิพากษาและการติสอนจากพระวณะ ตลอดจนโดยผ่านทางกระบวนการถูกลง
แทนที่จะถือว่าช่วงระยะนี้ของพระราชกิจเป็นช่วงระยะของความรอด
น่าจะกล่าวว่านี่คือพระราชกิจแห่งการทำให้บริสุทธิ์เสียมากกว่า ในความจริง
ช่วงระยะนี้เป็นช่วงระยะของการพิชิตชัยตลอดจนช่วงระยะที่สองในพระราชกิจแห่งความรอด
โดยผ่านทางกรพิพากษาและการติสอนจากพระวณะนี้เอง มนุษย์จึงมาถึงการได้รับการรับไว้โดยพระเจ้า
และโดยผ่านทางกรใช้พระวณะถูกลง พิพากษา และเปิดเผยนี้เอง ความไม่บริสุทธิ์ มโนคติที่หลงผิด เหตุฉงใจ
และความทะเยอทะยานของปัจเจกบุคคลภายในหัวใจมนุษย์จึงถูกเผยอย่างสมบูรณ์
สำหรับทุกสิ่งที่มีมวลมนุษย์อาจได้รับการไถ่และการยกโทษในบาปของเขาไปแล้วนั้น
พิจารณาได้เพียงว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงจดจำการล่วงละเมิดของมนุษย์และไม่ได้ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์โดยสอดคล้อง

งกับการล่วงละเมิดของเขา อย่างไรก็ตาม

ในเมื่อมนุษย์ผู้มีชีวิตอยู่ในร่างกายที่เป็นเนื้อหนังยังไม่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากบาป

เขาก็ย่อมสามารถทำบาปต่อไปได้เท่านั้นเอง

อันเป็นการเปิดเผยอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของเขาอย่างไม่รู้จบ นี่คือชีวิตที่มนุษย์ดำเนินอยู่

วัฏจักรอันไม่รู้จบของการทำบาปและการได้รับการยกโทษ

บาปส่วนใหญ่ของมวลมนุษย์ตอนกลางวันก็เพื่อที่จะสารภาพในตอนค่ำเท่านั้นเอง เมื่อเป็นแบบนี้

แม้ว่าเครื่องบูชาลบล้างบาปนั้นมีประสิทธิภาพต่อมนุษย์ตลอดกาล

แต่มันก็จะไม่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาปได้ พระราชกิจแห่งความรอดเสร็จสิ้นไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

เนื่องจากมนุษย์ยังคงมีอุปนิสัยอันเสื่อมทรามอยู่ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนได้ตระหนักว่า

พวกเขาคือพงศ์พันธุ์ของโมอับ พวกเขาก็แสดงคำพุดประจบประแจงออกมา ยุติการไล่ตามเสาะหาชีวิต

และกลับกลายไปในทางลบอย่างถึงที่สุด นี่ไม่ได้แสดงว่า

มนุษยชาติยังคงไม่สามารถนับนอนบอย่างสุดใจภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าหรือ?

นี่มิใช่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของพวกเขาซักระลอกหรือ? เมื่อเจ้าไม่ได้กำลังอยู่ภายใต้การติสอน

มือของเจ้าสูงเหนือผู้อื่นทั้งหมด แม้แต่พระหัตถ์ของพระเยซู และเจ้าก็ร้องออกมาด้วยเสียงอันดังว่า

“จงเป็นบุตรที่รักของพระเจ้า! จงเป็นคนสนิทของพระเจ้า! พวกเราจะยอมตายเสียดีกว่าที่จะกราบไหว้ซาตาน!

จงขบถต่อซาตานดึกดำบรรพ์! จงขบถต่อพญานาคใหญ่สีแดง!

ขอให้พญานาคใหญ่สีแดงจงตกต่ำจากอำนาจอย่างน่าอนาถ! ขอพระเจ้าทรงทำให้พวกเราครบบริบูรณ์!”

เสียงร้องของพวกเขาดังกว่าผู้อื่นทั้งหมด แต่แล้วก็มาถึงเวลาแห่งการติสอน

และเป็นอีกครั้งที่อุปนิสัยเสื่อมทรามของมนุษยชาติถูกเปิดเผย แล้วเสียงร้องของพวกเขาก็หยุดลง

และปณิธานของพวกเขาก็ลั่นแหลว นี่คือการเสื่อมทรามของมนุษย์ที่กำลังดิ่งลงลึกกว่าบาป

มันเป็นบางสิ่งที่ปลูกฝังโดยซาตานและหยั่งรากลึกอยู่ในมนุษย์

ไม่ง่ายสำหรับมนุษย์ที่จะกลับกลายเป็นตระหนักรู้บาปทั้งหลายของเขาเอง

เขาไม่มีหนทางที่จะตระหนักได้ถึงธรรมชาติอันหยั่งรากลึกของตัวเอง

และเขาต้องพึ่งพาการพิพากษาโดยพระวจนะ เพื่อที่จะสัมผัสผลลัพธ์นี้ เฉพาะเมื่อเป็นเช่นนั้นเท่านั้น

มนุษย์จึงจะสามารถค่อยๆ ถูกเปลี่ยนแปลงจากจุดนี้เป็นต้นไป มนุษย์ได้ร้องตะโกนเช่นนั้นในอดีต

เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจในอุปนิสัยอันเสื่อมทรามดั้งเดิมของเขา

เหล่านี้คือความไม่บริสุทธิ์ที่มีอยู่จริงภายในมนุษย์

ตลอดช่วงเวลาอันยาวนานเช่นนั้นของการพิพากษาและการติสอน

มนุษย์มีชีวิตอยู่ในบรรยากาศแห่งความตึงเครียด นี่มิใช่ทั้งหมดที่สัมผัสโดยผ่านทางพระวจนะหรือ?

เจ้าไม่ได้ร่ำร้องออกมาด้วยเสียงอันดังมาก่อนบททดสอบพวกคนปรนนิบัติหรือ? “จงเข้าสู่ราชอาณาจักร!
บรรดาผู้ที่ยอมรับพระนามนี้จะเข้าสู่ราชอาณาจักร! ทุกคนจะมีส่วนในพระเจ้า!”

เมื่อบททดสอบพวกคนปรนนิบัติได้มาถึง เจ้าก็ไม่ได้ร่ำร้องอีกต่อไป ในตอนเริ่มแรกเลยนั้น

ทั้งหมดได้พากันร่ำร้องว่า “โอ้ พระเจ้า! ไม่ว่าพระองค์จะทรงวางข้าพระองค์ไว้ที่ใด

ข้าพระองค์จะนบนอบต่อการที่พระองค์ทรงคอยคัดท้าย” ทันทีที่อ่านพระวจนะของพระเจ้า

“ใครจะเป็นเปาโลของเรา?” ผู้คนได้กล่าวว่า “ข้าพระองค์จะเป็น!” แล้วพวกเขาก็ได้เห็นพระวจนะ

“แล้วของความเชื่อของโยบล่ะ?” และกล่าวว่า “ข้าพระองค์เต็มใจรับความเชื่อของโยบเอง?

พระเจ้าได้โปรดให้ข้าพระองค์ได้รับประสบการณ์กับการทดสอบด้วยเถิด!”

เมื่อบททดสอบพวกคนปรนนิบัติได้มาถึง

พวกเขาก็ได้ทรุดสวลงทันทีและแทบจะไม่สามารถยืนขึ้นมาได้อีกเลย หลังจากนั้น

ความไม่บริสุทธิ์ทั้งหลายในหัวใจพวกเขาก็ค่อยๆ ลดลงทีละน้อย

นี่มิได้สัมฤทธิ์โดยผ่านทางพระวจนะหรือ? ดังนั้น

สิ่งที่พวกเขาได้รับประสบการณ์ไปในวันนี้คือผลลัพธ์ต่างๆ ที่สัมฤทธิ์ผ่านพระวจนะ

ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าบรรดาผลลัพธ์ที่สัมฤทธิ์ผ่านพระราชกิจแห่งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ของพระเยซูเสียด้วยซ้ำ

พระสิริของพระเจ้าที่เจ้าเห็นและสิทธิอำนาจของพระเจ้าพระองค์เองที่เจ้าเห็นนั้น

มิใช่แค่ถูกมองเห็นโดยวิธีทางแห่งการตรึงกางเขน โดยวิธีทางแห่งการรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจเท่านั้น

แต่โดยวิธีทางแห่งการพิพากษาของพระวจนะของพระองค์มากกว่าเสียด้วยซ้ำ

นี่แสดงให้เห็นว่าสิทธิอำนาจและฤทธานุภาพของพระเจ้าหาได้ประกอบด้วยการทรงพระราชกิจเกี่ยวกับหมา

ยสำคัญ การรักษาอาการป่วย และการขับไล่ปีศาจเท่านั้นไม่

แต่ทว่าการพิพากษาแห่งพระวจนะของเจ้าต่างหาก

ที่สามารถเป็นตัวแทนของสิทธิอำนาจของพระเจ้าและเปิดเผยความทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ได้ดีกว่า

มนุษย์ได้สัมฤทธิ์สิ่งใดไปแล้วในตอนนี้—วุฒิภาวะ ณ ปัจจุบันของเขา ความรู้ ความรัก ความจงรักภักดี

ความเชื่อฟัง และความรู้ความเข้าใจเชิงลึก—

เหล่านี้คือผลลัพธ์ที่ได้บรรลุโดยผ่านทาง การพิพากษาของพระวจนะ

การที่เจ้ามีความสามารถที่จะมีความจงรักภักดีและยังคงยืนอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ก็บรรลุโดยผ่านทางพระวจนะ

ตอนนี้ มนุษย์สามารถมองเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าที่เจตุนั้นเป็นมนุษย์นั้นพิเศษจริงๆ

และมีมากมายในนั้นที่มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้ และนั่นก็คือ ความกล้าลึกและการอัศจรรย์ทั้งหลายนั่นเอง

ดังนั้น หลายคนจึงได้นบนอบแล้ว บางคนไม่เคยนบนอบต่อมนุษย์คนใดเลยนับแต่วันที่พวกเขาถือกำเนิดมา

กระนั้นเมื่อพวกเขามองเห็นพระวจนะต่างๆ ของพระเจ้าในทุกวันนี้

พวกเขาก็นบนอบอย่างสุดใจโดยมิได้สังเกตเลยว่าพวกเขาได้ทำเช่นนั้นลงไป
และพวกเขาไม่กล้าเสี่ยงที่จะทำการพนิงพิเคราะห์หรือกล่าวอะไรอื่นใด
มนุษยชาติได้ตกมาอยู่ภายใต้พระวณะและหมอบกราบภายใต้การพิพากษาของพระวณะ
หากพระวิญญาณของพระเจ้าตรัสกับมนุษย์โดยตรง มวลมนุษย์ทั้งปวงก็คงจะนบนอบต่อพระสุรเสียง
ตกต่ำลงโดยปราศจากพระวณะต่างๆ แห่งวิวรรณ์
ไม่ต่างอะไรกับที่เปาโลล้มลงกับพื้นในความสว่างระหว่างการเดินทางไปสู่คามัสกัส
หากพระเจ้าได้ทรงสานต่อพระราชกิจในหนทางนี้
มนุษย์ก็คงจะไม่มีวันมีความสามารถที่จะมารู้จักความเสื่อมทรามของตัวเอง โดยผ่านทาง การพิพากษาของพระ
วณะและบรรลุลความรอดโดยการนั้น
โดยผ่านทาง การบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้นพระเจ้าจึงทรงสามารถนำส่งพระวณะต่างๆ
ของพระองค์เข้าไปในหูของมนุษย์ทุกผู้ทุกคนได้ด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ
เพื่อที่ทุกคนซึ่งมีหูอาจได้ยินพระวณะทั้งหลายของพระองค์และรับพระราชกิจแห่งการพิพากษาโดยพระวณะ
ของพระองค์เอาไว้ นี่เท่านั้นที่เป็นผลลัพธ์ซึ่งสัมฤทธิ์โดยพระวณะของพระองค์
แทนที่จะเป็นการที่พระวิญญาณทรงเกิดสำแดงออกมาให้มนุษย์หวาดผวาจนต้องนบนอบ
เพียงผ่านพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงแต่ทว่ามีความพิเศษนี้เท่านั้น
อุปนิสัยเดิมของมนุษย์ซึ่งซ่อนเร้นลึกอยู่ภายในมาหลายปีจึงจะสามารถถูกตีแผ่ออกมาอย่างเต็มที่
เพื่อที่มนุษย์อาจจำมันได้และเปลี่ยนแปลงมันเสีย
สิ่งเหล่านี้คือพระราชกิจทั้งหมดซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์
ด้วยการตรัสและการทำการพิพากษาในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงอยู่ในนั้น
พระองค์จึงทรงสัมฤทธิ์ผลลัพธ์แห่งการพิพากษาที่กระทำกับมนุษย์โดยพระวณะ
นี่คือสิทธิอำนาจของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์และนัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
มันถูกทำไปก็เพื่อทำให้สิทธิอำนาจของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์เป็นที่รู้จัก
ทำให้ผลลัพธ์ที่สัมฤทธิ์โดยพระราชกิจของพระวณะเป็นที่รู้จัก และทำให้เป็นที่รู้กันว่า
พระวิญญาณได้มาอยู่ในเนื้อหนังแล้ว
และแสดงให้เห็นสิทธิอำนาจของพระองค์โดยผ่านทาง การตัดสินมนุษย์โดยพระวณะ
แม้ว่าเนื้อหนังของพระองค์เป็นรูปสัณฐานภายนอกของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติและธรรมดา
แต่ผลลัพธ์ต่างๆ ที่พระวณะทั้งหลายของพระองค์สัมฤทธิ์นี้เองที่แสดงให้เห็นว่า
พระองค์ทรงเต็มไปด้วยสิทธิอำนาจ เห็นว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง และเห็นว่าพระวณะต่างๆ
ของพระองค์คือการแสดงออกของพระเจ้าพระองค์เอง โดยวิธีทางนี้ มนุษยชาติทั้งมวลได้ถูกแสดงให้เห็นว่า

พระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง ว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
ว่าพระองค์มีอาจทรงถูกทำให้ขุ่นเคืองโดยผู้ใดเลย

และว่าไม่มีใครสามารถอยู่เหนือการพิพากษาโดยพระวาระของพระองค์ได้

และไม่มีกำลังบังคับใดเลยของความมืดที่สามารถมีสิทธิพิเศษเหนือสิทธิอำนาจของพระองค์
มนุษย์นั้นบอบต่อพระองค์จนหมดสิ้นก็เพราะพระองค์คือพระวาระที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

เพราะสิทธิอำนาจของพระองค์ และเพราะการพิพากษาด้วยพระวาระของพระองค์

พระราชกิจที่เนื้อหนังของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์นำมาก็คือสิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงครอง

เหตุผลที่ทำไมพระองค์จึงทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็เพราะมนุษย์สามารถครองสิทธิอำนาจได้

และพระองค์ก็สามารถที่จะดำเนินพระราชกิจในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงท่ามกลางมวลมนุษย์ไปจนสำเร็จ
ได้ ในหนทางดังกล่าวซึ่งมองเห็นได้และจับต้องได้สำหรับมนุษย์

พระราชกิจนี้มีความเป็นจริงมากกว่าพระราชกิจที่กระทำโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ซึ่งทรงครอง
สิทธิอำนาจทั้งมวล และผลลัพธ์ของมันก็เห็นได้ชัดแจ้งเช่นกัน

นี่เป็นเพราะเนื้อหนังที่จุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านั้นสามารถพูดและทำงานในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้

รูปสัณฐานภายนอกของเนื้อหนังของพระองค์มิได้กุมสิทธิอำนาจใดเลย และสามารถเข้าหาได้โดยมนุษย์

เมื่อเทียบกับการที่เนื้อแท้ของพระองค์นั้นถือครองสิทธิอำนาจอยู่จริง

แต่สิทธิอำนาจของพระองค์ก็หาได้มีผู้ใดสามารถมองเห็นได้เลย เมื่อพระองค์ตรัสและทรงพระราชกิจต่างๆ

มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะตรวจพบการดำรงอยู่ของสิทธิอำนาจของพระองค์ได้

นี่อำนวยความสะดวกให้พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

พระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงทั้งหมดนี้สามารถสัมฤทธิ์ผลลัพธ์ได้

แม้ว่าไม่มีมนุษย์ใดเลยที่สามารถตระหนักว่าพระองค์ทรงกุมสิทธิอำนาจ

หรือมองเห็นว่าพระองค์มีอาจทรงถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ หรือมองเห็นพระพิโรธของพระองค์

แต่พระองค์ก็ทรงสัมฤทธิ์ผลลัพธ์ที่ตั้งใจไว้ของพระวาระทั้งหลายของพระองค์โดยผ่านทางสิทธิอำนาจของพระ
องค์ซึ่งถูกปิดคลุมไว้ โดยผ่านทางพระพิโรธของพระองค์ที่ถูกซ่อนเร้นไว้

และโดยผ่านทางพระวาระทั้งหลายที่พระองค์ตรัสอย่างเปิดเผย กล่าวได้อีกอย่างว่า

มนุษย์ถูกโน้มน้าวให้เชื่อมั่นอย่างถึงที่สุดโดยผ่านทางกระแสพระสุรเสียงของพระองค์

ความเข้มข้มของพระวาตะ และพระปรีชาญาณทั้งมวลของพระวาระทั้งหลายของพระองค์ ในหนทางนี้

มนุษย์จึงบอบต่อพระวาระของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งดูเหมือนไม่มีสิทธิอำนาจเลย

อันเป็นการทำให้จุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอดนั้นลุล่วงด้วยการนี้เอง

นี่คืออีกด้านของนัยสำคัญแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ นั่นก็คือ เพื่อที่จะตรัสอย่างเป็นจริงมากขึ้น

และเอื้ออำนวยให้ความเป็นจริงแห่งพระวณะทั้งหลายของพระองค์มีผลต่อมนุษย์
เพื่อที่มนุษย์อาจเป็นพยานต่อฤทธาานุภาพแห่งพระวณะของพระเจ้า ดังนั้น
หากพระราชกิจนี้ไม่ได้ถูกทำโดยวิถีทางของการจุติเป็นมนุษย์ ก็คงจะไม่สัมฤทธิ์ผลลัพท์แม้เพียงน้อยนิด
และคงจะไม่สามารถช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอดได้อย่างครบถ้วน หากพระเจ้านี้ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
พระองค์คงจะยังเป็นพระวิญญานผู้ซึ่งมนุษย์ทั้งไม่สามารถมองเห็นได้และไม่สามารถจับต้องได้
ด้วยความที่มนุษย์เป็นสิ่งทรงสร้างที่มีเนื้อหนัง เขากับพระเจ้าเป็นของสองโลกที่แตกต่างกัน
และมีธรรมชาติที่แตกต่างกัน พระวิญญานของพระเจ้าเข้ากันไม่ได้กับมนุษย์ผู้ซึ่งมีเนื้อหนัง
และจึงเป็นธรรมดาที่ไม่มีทางที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองได้เลย
ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่มีมนุษย์นั้น ไม่สามารถกลายไปเป็นพระวิญญาน กับการที่เป็นเช่นนี้
พระวิญญานของพระเจ้าจึงต้องทรงกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างเพื่อที่จะทรงพระราชกิจดั้งเดิมของพระองค์
พระเจ้าทรงสามารถทั้งเสด็จขึ้นไปยังสถานที่ซึ่งสูงที่สุดและด้อมพระองค์เองกลายเป็นมนุษย์ที่ทรงสร้าง
ทรงพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์และดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางพวกเขา
แต่มนุษย์ไม่สามารถขึ้นไปยังสถานที่ซึ่งสูงที่สุดและกลายเป็นวิญญาน
และยิ่งน้อยนักที่เขาจะสามารถลงไปยังสถานที่ซึ่งต่ำที่สุดได้
นี่คือเหตุผลที่เหตุใดพระเจ้าจึงต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่จะดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จ
ในทำนองเดียวกัน ในช่วงระหว่างการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรก
มีเพียงเนื้อหนังซึ่งเป็นพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์เท่านั้นที่ได้สามารถไถ่มนุษย์โดยผ่านทางตรึงกางเขนของพระ
องค์
ในขณะที่เมื่อเทียบไปแล้วก็คงจะไม่มีทางที่พระวิญญานของพระเจ้าจะถูกตรึงกางเขนในฐานะเครื่องบูชาลบล้าง
บาปสำหรับมนุษย์
พระเจ้าได้ทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์โดยตรงเพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปสำหรับมนุษย์
แต่มนุษย์ไม่ได้สามารถขึ้นสู่สวรรค์โดยตรงเพื่อรับเอาเครื่องบูชาลบล้างบาปที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับ
พวกเขา ด้วยความที่เป็นเช่นนี้
ทั้งหมดที่เป็นไปได้ก็คงจะเป็นการขอให้พระเจ้าเสด็จกลับไปกลับมาสักสองสามครั้งระหว่างสวรรค์และแผ่นดิน
โลก ไม่ใช่ให้มนุษย์ขึ้นไปยังสวรรค์เพื่อรับความรอดนี้ เพราะมนุษย์ได้ตกต่ำลงไปแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น
มนุษย์ย่อมไม่สามารถขึ้นสู่สวรรค์ได้เป็นธรรมดา นับประสาอะไรที่จะได้รับเครื่องบูชาลบล้างบาป
ดังนั้นจึงได้จำเป็นสำหรับพระเยซูที่จะเสด็จมาท่ามกลางมวลมนุษย์และทรงพระราชกิจด้วยพระองค์เองซึ่งไม่อา
จถูกทำให้สำเร็จลุล่วงได้โดยมนุษย์เป็นธรรมดา ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
มันเป็นความจำเป็นอย่างสิ้นเชิงจริงๆ

หากช่วงระยะใดอาจสามารถถูกดำเนินไปจนสำเร็จได้โดยพระวิญญูญาณของพระเจ้าโดยตรงแล้วไซ้
พระองค์ก็คงจะมีได้มาน้อมรับความไว้สัจศีลของการที่ได้จัดเป็นมนุษย์

ในช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจ ผลลัพธ์ทั้งหลายสัมฤทธิ์โดยผ่านทางพระวณะ โดยผ่านทางพระวณะ
มนุษย์จึงมาเข้าใจความล้าลึกมากมายและพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงทำลงไปโดยผ่านทางชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป
นั่นคือ มนุษย์ได้รับการให้ความรู้แจ้งโดยพระวิญญูณบริสุทธิ์โดยผ่านทางพระวณะ
มนุษย์มาเข้าใจความล้าลึกต่างๆ ที่ไม่เคยถูกคลี่คลายมาก่อนในชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป
ตลอดจนงานของผู้เผยวณะและอัครทูตทั้งหลายในกาลเวลาที่ผ่านไป และหลักการทั้งหลายที่พวกเขาใช้ทำงาน
นั่นก็คือ โดยผ่านทางพระวณะ มนุษย์จึงมาเข้าใจอุปนิสัยของพระเจ้าพระองค์เอง
ตลอดจนความเป็นกบฏและการต้านทานของมนุษย์ด้วยกัน และแล้วเขาจึงมารู้จักธาตุแท้ของตัวเอง
โดยผ่านทางขั้นตอนเหล่านี้ของพระราชกิจและโดยผ่านทางพระวณะทั้งปวงที่ได้ตรัสไว้
มนุษย์จึงมารู้จักพระราชกิจของพระวิญญูณ พระราชกิจที่เนื้อหนังซึ่งทรงจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าทรงปฏิบัติ
และยิ่งไปกว่านั้นคือ พระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์
ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าตลอดหกพันปีนั้นก็ได้รับโดยผ่านทางพระว
ณะด้วยกัน

ความรู้เกี่ยวกับมโนคติที่หลงผิดในอดีตของเจ้าและความสำเร็จของเจ้าในการกันพวกมันเก็บไว้ใช้นั้น
มิได้บรรลุโดยผ่านทางพระวณะหรือ? ในช่วงระยะก่อนหน้านี้

พระเยซูทรงพระราชกิจหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ

แต่ในช่วงระยะนี้ไม่มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์เลย

ความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับเหตุผลที่พระเจ้าไม่ทรงเผยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ นั้น

มิได้สัมฤทธิ์โดยผ่านทางพระวณะด้วยกันหรือ? ดังนั้น พระวณะต่างๆ

ที่ตรัสในระยะนี้เหนือกว่างานซึ่งทำโดยอัครทูตและผู้เผยวณะทั้งหลายในชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป

แม้แต่คำพยากรณ์ทั้งหลายที่บอกเล่าโดยผู้เผยวณะก็ไม่อาจสามารถสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์นี้

ผู้เผยวณะทั้งหลายกล่าวเพียงคำพยากรณ์ต่างๆ พวกเขาพูดถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

แต่ไม่ใช่พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทำในเวลานั้น

ทั้งพวกเขายังไม่ได้กล่าวเพื่อนำทางมวลมนุษย์ในชีวิตของพวกเขา หรือมอบความจริงต่างๆ ให้กับมวลมนุษย์

หรือเปิดเผยความล้าลึกต่อพวกเขา นับประสาอะไรที่จะมอบชีวิตให้ จากพระวณะทั้งหลายที่ตรัสในช่วงระยะนี้

มีคำพยากรณ์กับความจริง แต่โดยหลักแล้ว พระวณะเหล่านี้ทำหน้าที่มอบชีวิตให้มนุษย์ พระวณะต่างๆ ณ

ปัจจุบันนั้นไม่เหมือนกับคำพยากรณ์ทั้งหลายของเหล่าผู้เผยวณะ นี่เป็นระยะของพระราชกิจเพื่อชีวิตของมนุษย์

เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยในชีวิตมนุษย์ และหาใช่เพื่อประโยชน์ของการกล่าวคำพยากรณ์ไม่

ช่วงระยะแรกนั้นเป็นพระราชกิจของพระยาหวั่นเกล้า

พระราชกิจของพระองค์ก็เพื่อที่จะเตรียมเส้นทางสำหรับมนุษย์ในการนมัสการพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

เป็นพระราชกิจแห่งการเริ่มที่จะหาสถานที่จุดกำเนิดของพระราชกิจบนแผ่นดินโลก ณ เวลานั้น

พระยาหวั่นเกล้าได้ทรงสอนคนอิสราเอลให้รักษาวันสะบาโต ให้เกียรติบิดามารดา

และใช้ชีวิตด้วยกันและกันอย่างสันติ

นี่เป็นเพราะผู้คนของช่วงเวลานั้นไม่ได้เข้าใจสิ่งที่ประกอบกันขึ้นเป็นมนุษย์

อีกทั้งยังไม่เข้าใจว่าจะใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกอย่างไร

จึงได้จำเป็นสำหรับพระองค์ในช่วงระยะแรกที่จะต้องทรงนำมวลมนุษย์ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

ทั้งหมดที่พระยาหวั่นเกล้าได้ตรัสแก่มวลมนุษย์หาได้เป็นสิ่งที่พวกเขาได้รู้หรือครองมาก่อนหน้านี้ไม่ ณ เวลานั้น

พระเจ้าได้ทรงให้เกิดมีผู้เผยวาทะขึ้นมากมายเพื่อกล่าวคำพยากรณ์

และพวกเขาทั้งหมดก็ได้ทำเช่นนั้นกันภายใต้การทรงนำของพระยาหวั่นเกล้า

นี่เป็นเพียงรายการหนึ่งในพระราชกิจของพระเจ้า ในช่วงระยะแรกนั้น พระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

และดังนั้นพระองค์จึงทรงอบรมทุกเผ่าและชนชาติโดยผ่านทางผู้เผยวาทะ

ตอนที่พระเยซูทรงพระราชกิจในกาลเวลาของพระองค์ พระองค์มิได้ตรัสมากเท่ากับในปัจจุบัน

ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจแห่งพระวาทะในยุคสุดท้ายนั้นไม่เคยถูกปฏิบัติมาก่อนในยุคต่างๆ

และในชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป แม้ว่าอิสยาห์ ดาเนียล และยอห์นได้กล่าวคำพยากรณ์ไว้มากมาย

แต่คำพยากรณ์ทั้งหลายของพวกเขาที่แตกต่างกันจากพระวาทะทั้งหลายที่ตรัสในตอนนี้อย่างสิ้นเชิง

สิ่งที่พวกเขาได้กล่าวเป็นเพียงคำพยากรณ์ต่างๆ แต่พระวาทะทั้งหลายที่ตรัสในตอนนี้นั้นไม่ใช่

หากเราเปลี่ยนทั้งหมดที่เราพูดถึงตอนนี้เป็นคำพยากรณ์ต่างๆ พวกเจ้าจะมีความสามารถเข้าใจได้หรือไม่?

สมมุติว่าสิ่งที่เราได้พูดถึงไปแล้วนั้นเกี่ยวกับเรื่องราวภายหลังจากที่เราได้จากไปแล้ว

เจ้าจะได้รับความเข้าใจได้อย่างไร?

พระราชกิจของพระวาทะไม่เคยถูกปฏิบัติในกาลเวลาของพระเยซูหรือในยุคธรรมบัญญัติ

บางทีบางคนอาจจะพูดว่า

“พระยาหวั่นเกล้าไม่ได้ตรัสพระวาทะในกาลเวลาแห่งพระราชกิจของพระองค์ด้วยหรือ?”

นอกเหนือจากการรักษาอาการป่วย การขับไล่ปีศาจ

และการทรงพระราชกิจหมายสำคัญและการอัศจรรย์ทั้งหลายแล้ว พระเยซูมิได้ตรัสพระวาทะต่างๆ

ในกาลเวลาที่พระองค์ได้กำลังทรงพระราชกิจอยู่หรือ?”

วิธีที่พระวาทะได้ถูกตรัสออกมานั้นมีความแตกต่างกัน

อะไรคือสาระสำคัญของพระวาทะทั้งหลายที่พระยาหวั่นเกล้าตรัสไว้?

พระองค์เพียงได้ทำการทรงนำมวลมนุษย์ในการดำเนินชีวิตของพวกเขามาบนแผ่นดินโลก
ซึ่งไม่ได้ไปจะต้องเรื่องราวฝ่ายจิตวิญญาณในชีวิตเลย เหตุใดจึงได้ถูกกล่าวว่า ตอนที่พระยาห์เวห์ตรัสนั้น
ก็เพื่อที่จะอบรมประชากรของทุกแห่งหนทั้งหมด? คำว่า “อบรม”

หมายถึงทรงบอกอย่างชัดเจนและทรงบัญชาโดยตรง พระองค์มิได้ทรงจัดหาชีวิตให้กับมนุษย์ ในทางกลับกัน
พระองค์เพียงทรงจับกุมมีมนุษย์และทรงสอนวิธีที่จะเคารพพระองค์ให้กับมนุษย์โดยปราศจากอุปมาต่างๆ
มากเกินไป พระราชกิจที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำนั้นมิได้เพื่อที่จะจัดการหรือบ่มวินัยมนุษย์
หรือมอบการพิพากษาและการติสอน มันเป็นไปได้เพื่อทรงนำเขา

พระยาห์เวห์ได้ทรงบัญชาโมเสสให้บอกประชากรของพระองค์ให้เก็บมานาในดินทุรกันดาร
ทุกเวลาเช้าก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น พวกเขาจะต้องเก็บมานา แค่เพียงพอรับประทานในวันนั้น
มานานั้นไม่สามารถเก็บข้ามวันได้ เนื่องจากมันจะกลายเป็นจีรนรา

พระองค์มิได้ทรงอบรมสั่งสอนผู้คนหรือตีแผ่ธรรมชาติของพวกเขา
อีกทั้งพระองค์ยังไม่ได้ทรงตีแผ่แนวคิดและความคิดต่างๆ ของพวกเขา
พระองค์มิได้ทรงเปลี่ยนแปลงผู้คนแต่ได้ทรงนำในการดำเนินชีวิตของพวกเขาเสียมากกว่า
ประชากรในกาลเวลานั้นเป็นเหมือนเด็ก

ไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและสามารถทำได้เพียงการเคลื่อนไหวเชิงกลพื้นฐานเท่านั้น และดังนั้น
พระยาห์เวห์จึงเพียงได้ทรงประกาศกฎฎีกาธรรมบัญญัติต่างๆ เพื่อทรงนำมวลชนเท่านั้น

เพื่อที่จะเผยแพร่ว่าประเสริฐ

เพื่อที่ทุกคนซึ่งแสวงหาด้วยหัวใจที่แท้จริงอาจได้รับความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจซึ่งทำอยู่ในทุกวันนี้
และได้รับการโน้มน้าวให้เชื่อมั่นอย่างถาวรหน้ากัน

เจ้าต้องมาถึงความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องราวเบื้องลึกเบื้องหลัง สารสำคัญ

และนัยสำคัญของพระราชกิจที่ทำในแต่ละช่วงระยะ

ที่ทำเช่นนั้นก็เพื่อที่ผู้อื่นอาจเข้าใจพระราชกิจของพระยาห์เวห์ พระราชกิจของพระเยซู และที่ยิ่งมากกว่านั้นก็คือ
พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในวันนี้

ตลอดจนความเชื่อมโยงและความแตกต่างระหว่างช่วงระยะทั้งสามของพระราชกิจ

โดยผ่านทาง การฟังการสามัคคีธรรมของเจ้า ที่ทำเช่นนั้นก็เพื่อที่ภายหลังจากที่พวกเขาได้ฟังจนเสร็จแล้ว

ผู้อื่นจะมองเห็นว่าช่วงระยะทั้งสามไม่ขัดขวางกันและกัน แต่ว่าทั้งหมดคือพระราชกิจของพระวิญญาณเดียวกัน
แม้ว่าพระองค์ทั้งหลายทรงพระราชกิจในยุคต่างกัน

เนื้อหาของพระราชกิจที่พระองค์ทั้งหลายดำเนินการจนแล้วเสร็จนั้นก็แตกต่างกัน

และพระวาระที่พระองค์ทั้งหลายตรัสก็ต่างกัน ทว่าหลักการต่างๆ

ที่พระองค์ทั้งหลายทรงใช้ในการทรงพระราชกิจนั้นเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกัน
สิ่งเหล่านี้คือนิมิตอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่ผู้คนทั้งปวงที่ติดตามพระเจ้าควรเข้าใจ

การจุติเป็นมนุษย์สองครั้งทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์สมบูรณ์

พระราชกิจแต่ละช่วงระยะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติมีนัยสำคัญในทางปฏิบัติของพระองค์ ย้อนกลับไปเมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นชาย และเมื่อพระเจ้าเสด็จมาครั้งนี้ พระองค์ทรงเป็นหญิง จากสิ่งนี้เจ้าสามารถมองเห็นได้ว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างทั้งชายและหญิงเพื่อพระราชกิจของพระองค์ และกับพระองค์แล้วนั้น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ เมื่อพระวิญญาณของพระองค์เสด็จมา พระองค์ทรงสามารถใช้นุษย์ใดๆ ก็ได้ตามที่พระองค์พอพระทัย และมนุษย์ผู้นั้นสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้

ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็สามารถแสดงถึงพระเจ้าได้ครบเท่าที่มนุษย์ผู้นั้นเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา หากพระเยซูทรงปรากฏเป็นผู้หญิงเมื่อพระองค์เสด็จมา กล่าวคือ

หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิสนธิในครรภ์เป็นทารกหญิง และไม่ใช่เด็กชาย

พระราชกิจในช่วงระยะนั้นจะยังเสร็จสิ้นสมบูรณ์ทั้งหมดเหมือนเช่นเดิม หากเป็นกรณีนั้น

พระราชกิจในช่วงระยะปัจจุบันก็จะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยชายแทน

แต่พระราชกิจก็จะยังเสร็จสิ้นสมบูรณ์ทั้งหมดเหมือนเช่นเดิม

พระราชกิจที่ทรงกระทำในทั้งสองช่วงระยะมีนัยสำคัญเท่าๆ กัน ทั้งสองระยะจะไม่มีการกระทำซ้ำ

และทั้งสองระยะไม่มีความขัดแย้งกัน ณ ขณะนั้น ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์

พระเยซูทรงได้รับการเรียกขานว่าเป็นพระบุตรพระองค์เดียว และ “พระบุตร” แสดงนัยถึงเพศชาย

เหตุใดจึงไม่มีการกล่าวถึงพระบุตรพระองค์เดียวนั้นในระยะปัจจุบันนี้?

นั่นเป็นเพราะข้อพึงประสงค์ของพระราชกิจทำให้จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพศจากเพศของพระเยซู

กับพระเจ้าแล้ว เพศไม่มีความแตกต่าง พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่ทรงปรารถนา

และในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์นั้น พระองค์ไม่ทรงอยู่ภายใต้ข้อจำกัดใด แต่ทรงเป็นอิสระอย่างยิ่ง

แต่พระราชกิจทุกช่วงระยะมีนัยสำคัญในทางปฏิบัติของพระองค์ พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้ง

และเป็นที่ยึดแน่นอยู่ในตัวว่า การจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายนั้นคือครั้งสุดท้าย

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อประกาศกิจการของพระองค์ทั้งหมด

หากในช่วงระยะนี้พระองค์ไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อปฏิบัติพระราชกิจด้วยพระองค์เองเพื่อให้มนุษย์ได้เป็นพ

ยาน มนุษย์ก็คงจะยึดติดกับมโนคติที่หลงผิดที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ชายเท่านั้น ไม่ใช่ผู้หญิง ก่อนนี้

มนุษย์ทั้งหมดเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นได้เพียงผู้ชายเท่านั้น และผู้หญิงไม่ได้รับการเรียกขานว่าพระเจ้าได้

เพราะมนุษย์ทั้งหมดเห็นว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง

พวกเขาเชื่อว่าไม่มีผู้หญิงคนใดที่สามารถรับสิทธิอำนาจได้ มีเพียงผู้ชายเท่านั้น ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น

พวกเขายังถึงกับกล่าวว่าผู้ชายเป็นผู้นำของผู้หญิง

และว่าผู้หญิงต้องเชื่อฟังผู้ชายและไม่สามารถเหนือกว่าผู้ชายได้ ในอดีต
เมื่อมีการกล่าวว่าผู้ชายเป็นผู้นำของผู้หญิง คำกล่าวนี้ถูกชี้นำไปยังอาดัมและเอวา ผู้ซึ่งถูกงูล่อลวงไปแล้ว—
หาใช่ชายและหญิงตามที่ได้รับการทรงสร้างโดยพระยาห์เวห์ในตอนแรกไม่
แน่นอนว่าผู้หญิงต้องเชื่อฟังและรักสามีของเธอ และสามีต้องเรียนรู้ที่จะหาเลี้ยงและสนับสนุนครอบครัวของเขา
สิ่งเหล่านี้คือธรรมเนียมปฏิบัติและประกาศกฤษฎีกาที่พระยาห์เวห์ทรงกำหนดขึ้นและที่มนุษย์ต้องปฏิบัติตามในชีวิต
ของพวกเขาบนแผ่นดินโลก พระยาห์เวห์ตรัสต่อผู้หญิงว่า “เจ้าจะยังปรารถนาในสามีของเจ้า
และเขาจะปกครองตัวเจ้า” พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพียงเพื่อให้มนุษย์ (นั่นคือ ทั้งชายและหญิง)
อาจใช้ชีวิตปกติภายใต้อำนาจครอบครองของพระยาห์เวห์ได้
และเพื่อให้ชีวิตของมนุษย์สามารถมีโครงสร้างและไม่ออกนอกระเบียบอันดีงามเหมาะสมของพวกเขา ดังนั้น
พระยาห์เวห์ทรงสร้างกฎที่เหมาะสมว่าชายและหญิงควรปฏิบัติอย่างไร
แม้ว่านี่จะเป็นเพียงในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดที่ใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก
และไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาก็ตาม
พระเจ้าทรงเป็นเหมือนกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างของพระองค์ได้อย่างไร?
พระวาระของพระองค์ได้รับการชี้นำไปสู่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นเท่านั้น
เพื่อให้มนุษย์ใช้ชีวิตปกติตามที่พระองค์ได้ทรงตั้งกฎต่างๆ ไว้สำหรับชายและหญิง ในตอนเริ่มต้น
เมื่อพระยาห์เวห์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาสองแบบ ทั้งชายและหญิง
และดังนั้นจึงมีการแบ่งแยกระหว่างชายและหญิงในมนุษย์ที่พระองค์ทรงจุติมาเป็น
พระองค์ไม่ได้ทรงตัดสินเรื่องการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามพระวาระที่พระองค์ตรัสต่ออาดัมและเอวา
สองครั้งที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น
ทั้งสิ้นล้วนได้รับการกำหนดให้สอดคล้องกับพระดำริของพระองค์ ณ
เวลาที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นเป็นครั้งแรก นั่นคือ
พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในการจุติเป็นมนุษย์สองครั้งของพระองค์เสร็จสิ้น โดยมีพื้นฐานจากชายและหญิง
ก่อนที่พวกเขาจะเสื่อมทราม หากมนุษย์นำพระวาระที่พระยาห์เวห์ตรัสต่ออาดัมและเอวา ผู้ที่ถูกงูล่อลวง
และเอามาใช้กับพระราชกิจในการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
ไม่ว่าพระเยซูจะต้องทรงรักพระยาของพระองค์เหมือนกับที่พระองค์ควรที่จะทรงรักด้วยเช่นกันหรือ
? เช่นนี้แล้ว พระเจ้าจะยังทรงเป็นพระเจ้าอยู่หรือ? และเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
พระองค์จะยังทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสมบูรณ์ได้หรือ?
หากการที่มนุษย์ซึ่งพระเจ้าทรงจุติมาเป็นหญิงนั้นเป็นสิ่งที่ผิด
เช่นนั้นแล้วการที่พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นมาเช่นนั้นจะไม่เป็นความผิดพลาดอันใหญ่หลวงที่สุดเช่นกันหรือ

? หากผู้คนยังเชื่อว่าการที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นหญิงนั้นเป็นสิ่งผิด ถ้าเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าพระเยซู
ผู้มิได้เสกสมรสและด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถรักพระชายาของพระองค์ได้ จะเป็นความผิดพลาดพอๆ
กับการจุติเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันหรือไม่?

เพราะเจ้านำพระวาระที่พระยาห์เวห์ตรัสต่อเอวามาใช้วัดความจริงของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในยุคปัจจุบัน

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ต้องใช้พระวาระที่พระยาห์เวห์ตรัสต่ออาดัมมาตัดสินองค์พระเยซูเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ใน
ยุคพระคุณด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งเดียวกันหรือ?

เพราะเจ้าประเมินองค์พระเยซูเจ้าโดยดูจากชายที่ยังไม่ถูกงูล่อลง เช่นนั้น

เจ้าก็ย่อมไม่อาจตัดสินความจริงของการจุติเป็นมนุษย์ในวันนี้โดยดูจากหญิงที่ถูกงูล่อลงไปแล้วได้

นี่ย่อมไม่ยุติธรรม! การประเมินพระเจ้าในลักษณะนี้พิสูจน์ว่าเจ้าขาดความมีเหตุผล

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้ง

เพศของมนุษย์ของพระองค์เกี่ยวข้องกับชายและหญิงที่ยังไม่ถูกงูล่อลง

พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้งโดยเป็นไปตามชายและหญิงที่ยังไม่ถูกงูล่อลง

อย่าคิดว่าความเป็นชายของพระเยซูเป็นเหมือนกับความเป็นชายของอาดัมที่ถูกงูล่อลง

ทั้งสองสิ่งนี้ไม่เกี่ยวข้องกันโดยสิ้นเชิง พระองค์และอาดัมเป็นชายที่มีธรรมชาติแตกต่างกัน

คงไม่ใช่อย่างแน่นอนที่ความเป็นชายของพระเยซูเป็นสิ่งพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นำของผู้หญิงทั้งหมด

แต่ไม่ใช่ของผู้ชายทั้งหมดกระนั้นหรือ? พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกยิวทั้งหมด

(รวมถึงทั้งชายและหญิง) หรือ? พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง ไม่ทรงใช่แค่ผู้นำของผู้หญิง

แต่ทรงเป็นหัวหน้าของผู้ชายด้วยเช่นกัน พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น

และผู้นำของสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

เจ้าสามารถกำหนดว่าความเป็นชายของพระเยซูคือสัญลักษณ์ของการเป็นผู้นำของผู้หญิงได้อย่างไร?

นี่ไม่ใช่การหมิ่นประมาทหรือ? พระเยซูทรงเป็นชายคนหนึ่งซึ่งยังไม่ถูกทำให้เสื่อมทรม

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระองค์จะทรงเป็นชายอย่างอาดัมซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรมได้อย่างไร?

พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่พระวิญญาณอันบริสุทธิ์ที่สุดของพระเจ้าทรงจุติมา

เจ้าจะสามารถกล่าวได้อย่างไรว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่มีคุณสมบัติความเป็นชายในแบบของอาดัม?

ในกรณีนั้น ไม่ใช่ว่าพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าเป็นสิ่งผิดไปแล้วหรือ?

พระยาห์เวห์จะทรงสามารถรวมความเป็นชายของอาดัมที่ถูกงูล่อลงไว้ภายในพระเยซูได้กระนั้นหรือ?

ไม่ใช่ว่าการจุติเป็นมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอีกตัวอย่างของพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งทรงจุติเป็นมนุษย์

ผู้มีเพศแตกต่างจากพระเยซูแต่มีลักษณะตามธรรมชาติเหมือนพระองค์หรือ?

เจ้ายังคงกล่าวว่าคุณเจ้าที่ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่สามารถเป็นหญิงได้

เพราะผู้หญิงคือคนแรกที่ถูกกล่อลวงกระนั้นหรือ? เจ้ายังคงกล่าวว่าคุณหญิงเป็นมลทินที่สุด

และเป็นแหล่งกำเนิดของความเสื่อมทรามของมนุษย์

จึงเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์ผู้หญิงหรือ? เจ้ากล้ายินทรานหรือไม่ที่จะกล่าวว่า

“ผู้หญิงจะต้องเชื่อฟังผู้ชายเสมอไป และอาจไม่มีวันที่จะสำแดงหรือเป็นตัวแทนโดยตรงของพระเจ้าได้”?

เจ้าไม่เข้าใจในอดีต แต่ตอนนี้เจ้าสามารถหมิ่นประมาทพระราชกิจของพระเจ้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นต่อไปได้อย่างนั้นหรือ? หากเจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจน

เจ้าควรระวังคำพูดของเจ้าจะดีที่สุด เพื่อไม่ให้ความโง่เขลาและความไม่รู้เท่าทันของเจ้าถูกเปิดเผย

และเพื่อไม่ให้ความอัปยศของเจ้าถูกตีแผ่ออกมา จงอย่าคิดว่าเจ้าเข้าใจทุกสิ่ง

เราบอกเจ้าว่าทั้งหมดที่เจ้าเคยเห็นและเคยได้รับประสบการณ์มาแล้วนั้น ไม่พอเพียงที่จะทำให้เจ้าเข้าใจแม้เพียงห

ึ่งในพันของแผนการบริหารจัดการของเรา ถ้าเช่นนั้น เหตุใดเจ้าจึงทำตัวขี้ขลาดของนัก?

พรสวรรค์อันเล็กน้อยและความรู้น้อยนิดที่เจ้ามีนั้นไม่พอเพียงที่จะให้พระเยซูทรงใช้แม้เพียงหนึ่งวินาทีในพ

ระราชกิจของพระองค์! จริงๆ แล้วเจ้ามีประสบการณ์มากเท่าใดกัน?

สิ่งที่เจ้าเคยเห็นและทั้งหมดที่เจ้าเคยได้ยินมาในช่วงชีวิตของเจ้า

และสิ่งที่เจ้าเคยจินตนาการถึงนั้นน้อยกว่างานที่เราทำในช่วงระยะเวลาเดียวเสียอีก!

เจ้าอย่าจับผิดและมองหาความผิดพลาดจะดีที่สุด เจ้าสามารถโอหังได้เท่าที่เจ้าต้องการ

แต่เจ้าไม่ได้เป็นสิ่งที่ใดมากไปกว่าสิ่งที่ทรงสร้างซึ่งไม่แม้แต่จะเทียบเท่าได้กับมดสักตัว!

ทั้งหมดที่เจ้ามีในพุงเจ้านั้นน้อยกว่าสิ่งที่อยู่ในพุงของมดตัวหนึ่ง!

จงอย่าคิดว่านี่ทำให้เจ้ามีสิทธิทำทางอย่างลำพองและคุยโตได้เพียงเพราะเจ้าเคยได้รับประสบการณ์และวัยวุฒิ

มาบ้างแล้ว ประสบการณ์และวัยวุฒิของเจ้าไม่ใช่ผลผลิตของคำพูดที่เราได้เอ่ยออกไปหรือหรือ?

เจ้าเชื่อหรือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่แลกเปลี่ยนจากแรงงานและการตรากตรำงานหนักของเจ้าเองไหม? วันนี้

เจ้ามองเห็นว่าเราได้บังเกิดเป็นมนุษย์ และด้วยเหตุนี้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น จึงมีความคิดรวบยอดต่างๆ

มากจนเกินไปในตัวเจ้าและมีมโนคติอันหลงผิดมาจากตรงนั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

หากไม่ใช่เพราะการจุติเป็นมนุษย์ของเรา ต่อให้เจ้าจะมีพรสวรรค์พิเศษก็ตาม

เจ้าก็จะไม่มีมโนทัศน์มากมายขนาดนี้ และไม่ใช่เพราะมโนทัศน์เหล่านี้หรือหรือ

มโนคติอันหลงผิดของเจ้าจึงเกิดขึ้น? หากพระเยซูไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในครั้งแรก

เจ้าจะรู้แม้แต่เรื่องของการจุติเป็นมนุษย์หรือ?

ไม่ใช่เพราะการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกได้ให้ความรู้แก่เจ้ามาแล้วหรือ

เจ้าจึงมีความอวดดีที่พยายามจะตัดสินการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนี้? เหตุใดเจ้าจึงกำลังนำหัวข้อนี้มาศึกษา แทนการเป็นผู้ติดตามที่เชื่อฟัง?

เมื่อเจ้าได้เข้าสู่กระแสและมาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์

พระองค์จะทรงยอมให้เจ้าค้นคว้าพระองค์หรือ? เจ้าสามารถค้นคว้าประวัติครอบครัวของเจ้าเองได้ แต่หากเจ้าพยายามค้นคว้า “ประวัติครอบครัว” ของพระเจ้า

พระเจ้าในวันนี้จะทรงยอมให้เจ้าทำการศึกษาเช่นนั้นหรือ? พวกเจ้าไม่ได้ تابอดหรือ?

เจ้าไม่ได้้นำการเหยียดหยามมาสู่ตัวเจ้าเองหรือ?

หากมีเพียงแค่พระราชกิจของพระเยซูเท่านั้นที่แล้วเสร็จไป

และพระราชกิจของพระเยซูไม่ได้รับการเสริมด้วยพระราชกิจในช่วงระยะนี้ของยุคสุดท้าย

มนุษย์จะยึดติดไปตลอดกาลกับมโนคติอันหลงผิดที่ว่า

พระเยซูองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระเจ้า นั่นคือ พระเจ้าทรงมีบุตรเพียงองค์เดียว และผู้ใดก็ตามที่มาหลังจากนั้นในชื่ออื่นจะไม่ใช่พระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า

และยังเป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

มนุษย์มีมโนคติที่หลงผิดว่าบุคคลใดก็ตามที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาป

หรือผู้ที่ทรงฤทธานุภาพในนามของพระเจ้าและไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมดคือพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า

มีบางคนเชื่อว่าตราบที่องค์หนึ่งเดียวผู้มานั้นเป็นชาย

ก็อาจถือได้ว่าพระองค์เป็นพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้าและเป็นตัวแทนของพระเจ้า

มีกระทั่งบางคนที่กล่าวว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระยาห์เวห์ เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

มโนคติอันหลงผิดต่างๆ เช่นนั้นไม่เกินจริงมากไปหรือ?

หากพระราชกิจของช่วงระยะนี้ไม่เสร็จสิ้นในยุคสุดท้าย

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ทั้งหมดจะถูกบดบังจากพระเจ้าภายใต้เงื้อมเงาที่มีดมิด หากเป็นเช่นนั้น

ผู้ชายจะคิดว่าตนเองสูงกว่าผู้หญิง และพวกผู้หญิงไม่มีวันที่จะสามารถเงยหน้าของตนขึ้นมาได้เลย

และจะไม่มีผู้หญิงแม้เพียงสักคนที่สามารถได้รับการช่วยเหลือได้ ผู้คนเชื่อเสมอว่าพระเจ้าทรงเป็นชาย

และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงชิงชังผู้หญิงเสมอมา และจะไม่ประทานความรอดให้แก่ผู้หญิง

หากเป็นกรณีเช่นนี้

จะไม่ใช่เรื่องจริงหรือที่ผู้หญิงทั้งหมดที่พระยาห์เวห์ทรงสร้างขึ้นและที่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้วเช่นกัน

จะไม่มีวันมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือ? ถ้าเช่นนั้น การที่พระยาห์เวห์ทรงสร้างผู้หญิง ซึ่งก็คือ

การที่ทรงสร้างเอวาขึ้นมานั้น จะไม่ไร้ความหมายหรือ? แล้วผู้หญิงจะไม่พินาศไปชั่ววันรันดร์หรือ?

ด้วยเหตุผลนี้จึงต้องมีการดำเนินพระราชกิจของช่วงระยะนี้ในยุคสุดท้ายเพื่อช่วยมวลมนุษย์ทั้งสิ้นทั้งมวลให้รอด

ค ไม่ใช่แค่ผู้หญิงเท่านั้น หากบุคคลใดก็ตามคิดว่าพระเจ้าทรงจุติเป็นเพศหญิงเพียงเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงเท่านั้น เช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นก็จะเป็นคน โง่เขลาอย่างแท้จริง!

พระราชกิจของวันนี้ทำให้พระราชกิจของยุคพระคุณเดินหน้าต่อ กล่าวคือ

พระราชกิจภายใต้แผนการบริหารจัดการทั้งหกพันปีได้เดินหน้าต่อ แม้ว่ายุคพระคุณได้สิ้นสุดลงแล้ว

แต่พระราชกิจของพระเจ้ายังมีความก้าวหน้า เหตุใดกันเล่า

เราจึงกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพระราชกิจระยะนี้ต้องยอดมาจากยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ?

ก็เพราะพระราชกิจของวันนี้เป็นการสานต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคพระคุณ

และเป็นความก้าวหน้าต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคธรรมบัญญัติ

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้เชื่อมโยงกันและกันอย่างแน่นแฟ้น

โดยที่ข้อต่อแต่ละข้อในสายโซ่เชื่อมต่อกับข้อถัดไปอย่างสนิทแนบแน่น

แล้วเหตุใดเราจึงกล่าวเช่นกันว่าพระราชกิจของช่วงระยะนี้จึงต่อยอดจากสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำจนแล้วเสร็จ

ไป? สมมุติว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่ได้ต่อยอดจากพระราชกิจที่พระเยซูทรงได้กระทำจนแล้วเสร็จไป

จะต้องมีการตรึงกางเขนเกิดขึ้นอีกครั้งในช่วงระยะนี้

และจะต้องมีการดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของช่วงระยะก่อนหน้าใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง สิ่งนี้จะไร้ความหมาย

และดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าพระราชกิจได้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ยุคได้เดินหน้าต่อ

และระดับของพระราชกิจได้ยกสูงขึ้นกว่าก่อนหน้านี

สามารถกล่าวได้ว่าพระราชกิจในช่วงระยะนี้สร้างขึ้นโดยใช้ยุคธรรมบัญญัติเป็นรากฐาน

และต่อยอดจากพระศิลาของพระราชกิจของพระเยซู พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการสร้างขึ้นเป็นช่วงระยะ

และช่วงระยะนี้ไม่ใช่จุดเริ่มต้นใหม่

เพียงการผสมรวมกันของพระราชกิจสามระยะเท่านั้นที่อาจถือเป็นแผนการบริหารจัดการหกพันปี

พระราชกิจในระยะนี้แล้วเสร็จโดยมียุคพระคุณเป็นรากฐาน หากพระราชกิจสองระยะนี้ไม่เกี่ยวข้องกัน

แล้วเหตุใดการตรึงกางเขนจึงไม่ถูกกระทำซ้ำในระยะนี้? เหตุใดเราจึงไม่ต้องแบกรับบาปของมนุษย์

แต่มาพิพากษาและตีสอนมนุษย์โดยตรงแทน?

หากงานของเราในการพิพากษาและตีสอนมนุษย์และการมาของเราในตอนนี้ซึ่งไม่ใช่โดยครุฑของพระวิญญาณ

ณบริสุทธินั้น ไม่ได้เกิดตามหลังการตรึงกางเขน เราจะไม่มีความสมบัติที่จะพิพากษาและตีสอนมนุษย์เลย

เรามาตีสอนและพิพากษามนุษย์โดยตรงได้ก็เพราะเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูนั่นเอง

พระราชกิจในช่วงระยะนี้ทั้งหมดต่อยอดมาจากพระราชกิจในช่วงระยะก่อนหน้า

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีเพียงพระราชกิจในลักษณะนี้เท่านั้นที่สามารถนำพามนุษย์มาสู่ความรอดอย่างเป็นขั้น

เป็นตอนได้ พระเยซูและเรามาจากวิญญาณหนึ่งเดียว แม้เราไม่มีความเกี่ยวข้องกันในเรื่องหนังมนุษย์ของเรา

แต่วิญญูณของเราเป็นหนึ่งเดียว แม้เนื้อหาของสิ่งที่เราทำและงานที่เราดำเนินจะไม่ใช่อะไรเดียวกัน

แต่เราก็มีแก่นแท้ที่เหมือนกัน เนื้อหามนุษย์ของเรามีรูปร่างแตกต่างกัน

แต่นี้เป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและข้อพึงประสงค์ที่ต่างกันออกไปในงานของเรา

พันธกิจของเราไม่เหมือนกัน

ดังนั้นงานที่เราทำให้เกิดขึ้นและอุปนิสัยที่เราเปิดเผยต่อมนุษย์จึงแตกต่างกันด้วยเช่นกัน

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมสิ่งที่มนุษย์มองเห็นและเข้าใจในวันนี้จึงไม่เหมือนกับในอดีต

นั่นเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

ถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ทรงแตกต่างกันในเพศและรูปร่างลักษณะของเนื้อหามนุษย์ของพระองค์ทั้งสอง

และที่พระองค์ทั้งสองจะไม่ได้ทรงกำเนิดในครอบครัวเดียวกัน และยังไม่ได้ทรงกำเนิดในช่วงเวลาเดียวกัน

แต่กระนั้น พระวิญญูณของพระองค์ทั้งสองก็เป็นหนึ่งเดียว

แม้เนื้อหามนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไม่ได้ร่วมสายโลหิตกันและไม่มีความเป็นญาติมิตรในลักษณะใดต่อกัน

ทางกายภาพ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทั้งสองทรงเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาในสองช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

เป็นความจริงที่มีอาจหากล้างได้ว่าพระองค์ทั้งสองเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา

แม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ได้ทรงเป็นสายเลือดเดียวกันและไม่ได้ทรงร่วมใช้ภาษามนุษย์เดียวกันก็ตาม

(พระองค์หนึ่งเป็นชายซึ่งตรัสภาษาของพวกยิว และอีกพระองค์เป็นหญิงซึ่งตรัสภาษาจีนเท่านั้น)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ พระองค์ทั้งสองจึงทรงใช้ชีวิตคนละประเทศ

เพื่อปฏิบัติพระราชกิจตามที่มีความเหมาะสมกับแต่ละพระองค์ และในช่วงเวลาที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

แม้พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญูณเดียวกันที่มีแก่นแท้เดียวกัน

แต่เปลือกนอกของเนื้อหามนุษย์ของพระองค์ทั้งสองก็ไม่มี ความคล้ายกันโดยสิ้นเชิง

ทั้งหมดที่พระองค์ทั้งสองทรงมีเหมือนกันคือสภาวะความเป็นมนุษย์

แต่สำหรับรูปลักษณ์ภายนอกของเนื้อหามนุษย์และรูปแบบการแผ่แผดล้อมในการประสูติของพระองค์ทั้งสองแล้ว

พระองค์ทั้งสองไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อพระราชกิจเฉพาะของทั้งสองพระองค์

หรือความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์ทั้งสอง เพราะในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายแล้ว

พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญูณเดียวกันและไม่มีใครสามารถแยกพระองค์ทั้งสองออกจากกันได้

ถึงแม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด

แต่การดำรงอยู่ทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ทั้งสองอยู่ภายใต้การควบคุมโดยพระวิญญูณของพระองค์

ซึ่งทรงจัดสรรพระราชกิจที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกันให้แก่พระองค์ทั้งสอง

และจัดสรรเนื้อหามนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไปยังสายเลือดที่ต่างกัน

พระวิญญูณของพระยาห์เวห์ไม่ใช่พระบิดาของพระวิญญูณของพระเยซู

และพระวิญญาณของพระเยซูไม่ใช่พระบุตรของพระวิญญาณของพระยาห์เวห์

พระวิญญาณเหล่านี้เป็นพระวิญญาณหนึ่งเดียวกัน ในทำนองเดียวกัน

พระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์ในวันนี้กับพระเยซูนั้นมิได้ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกัน

แต่พระองค์ทั้งสองทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน นี่เป็นเพราะพระวิญญาณของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกัน

พระเจ้าทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งความปรานีและความรักมั่นคง

รวมทั้งพระราชกิจการพิพากษาอันชอบธรรมและการติสอนมนุษย์ และพระราชกิจการสาปแช่งมนุษย์

และในท้ายที่สุด พระองค์จึงทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในการทำลายโลกและการลงโทษคนชั่วได้

พระองค์ไม่ได้ทรงทำทั้งหมดนี้ด้วยพระองค์เองหรือ?

นี่ไม่ใช่ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระเจ้าหรือ?

พระองค์ทรงสามารถทั้งประกาศธรรมบัญญัติให้แก่มนุษย์และออกพระบัญญัติให้แก่เขา

และพระองค์ยังสามารถทรงนำทางคนอิสราเอลในยุคแรกในการใช้ชีวิตของพวกเขาบนแผ่นดินโลกและทรงนำ

พวกเขาในการสร้างวิหารและแท่นบูชา และเก็บคนอิสราเอลทั้งหมดไว้ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์

เพราะสิทธิอำนาจของพระองค์

พระองค์ทรงใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกร่วมกับประชาชนอิสราเอลเป็นเวลาสองพันปี

คนอิสราเอลไม่กล้ากบฏต่อพระองค์ ทุกคนเคารพพระยาห์เวห์ และปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์

สิ่งนั้นคือพระราชกิจที่ทรงกระทำโดยอาศัยสิทธิอำนาจของพระองค์และฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระองค์

จากนั้น ในช่วงระหว่างยุคพระคุณนั้น พระเยซูเสด็จมาเพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมดที่ตกในบาป

(ไม่ใช่แค่คนอิสราเอลเท่านั้น) พระองค์ทรงแสดงความปรานีและความรักมั่นคงต่อมนุษย์

พระเยซูที่มนุษย์เห็นในยุคพระคุณนั้นทรงเปี่ยมด้วยความรักมั่นคงและมีความรักให้แก่มนุษย์อยู่เสมอ

เพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาป

พระองค์ทรงสามารถยกโทษมนุษย์จากบาปของพวกเขาจนกระทั่งการตรึงกางเขนของพระองค์ได้ไถ่บาปให้กับ

มวลมนุษย์ได้โดยสมบูรณ์ ในระหว่างช่วงเวลานี้

พระเจ้าทรงปรากฏต่อหน้ามนุษย์พร้อมกับความปรานีและความรักมั่นคง กล่าวคือ

พระองค์ทรงกลายเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปให้กับมนุษย์ และทรงถูกตรึงกางเขนเพราะบาปของมนุษย์

เพื่อที่พวกเขาอาจได้รับการยกโทษไปตลอดกาล พระองค์ทรงเปี่ยมความปรานี ความสงสารเห็นใจ ความอดทน

และความรัก และในทำนองเดียวกัน

ทุกคนที่ติดตามพระเยซูในยุคพระคุณก็พยายามที่จะอดทนและรักในทุกสรรพสิ่ง

พวกเขาทนทุกข์ทรมานยาวนาน และไม่เคยตอบโต้แม้เมื่อถูกทรมาน ถูกสาปแช่ง หรือถูกขว้างปาด้วยหิน

แต่ในระหว่างช่วงระยะสุดท้ายนั้นก็ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้อีกต่อไป

พระราชกิจของพระเยซูและพระยาห์เวห์ไม่เหมือนกัน ไปเสียทั้งหมด
แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นพระวิญญูณหนึ่งเดียวก็ตาม พระราชกิจของพระยาห์เวห์ไม่ได้นำยุคมาถึงจุดจบ
หากแต่ทรงนำยุค นำมาซึ่งชีวิตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก
และพระราชกิจในวันนี้คือการพิชิตบรรดาผู้ที่อยู่ในประชาชาติซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างล้าลึก
และไม่ใช้เพื่อที่จะทรงนำทางแก่ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในประเทศจีนเท่านั้น
แต่ในทั่วทั้งจักรวาลและมวลมนุษย์ทั้งปวงด้วย
สำหรับเจ้าอาจดูเหมือนว่าพระราชกิจนี้กำลังได้รับการปฏิบัติอยู่แค่ในประเทศจีนเท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว
พระราชกิจนี้ได้เริ่มแพร่กระจายไปยังต่างประเทศแล้ว
เพราะเหตุใดผู้คนนอกประเทศจีนจึงแสวงหาหนทางที่แท้จริงซ้ำแล้วซ้ำเล่า?
นั่นเป็นเพราะพระวิญญูณทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจแล้ว
และพระวาระที่ตรัสในปัจจุบันได้รับการชี้นำไปยังผู้คนทั่วทั้งจักรวาล ด้วยสิ่งนี้
พระราชกิจครั้งหนึ่งได้อยู่ระหว่างการดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นับจากการทรงสร้างโลกมาจนถึงปัจจุบัน
พระวิญญูณของพระเจ้าได้ทรงทำให้พระราชกิจอันยิ่งใหญ่เริ่มเคลื่อนไหวแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น
ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่แตกต่างกันในยุคซึ่งแตกต่างกัน และท่ามกลางชนชาติที่แตกต่างกัน
ผู้คนในแต่ละยุคมองเห็นอุปนิสัยหนึ่งของพระองค์ที่แตกต่างออกไป
ซึ่งได้รับการเปิดเผยอย่างเป็นธรรมชาติผ่านพระราชกิจอันแตกต่างที่พระองค์ทรงปฏิบัติ พระองค์คือพระเจ้า
ทรงเปี่ยมด้วยความปรานีและความรักมั่นคง
พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาพลบค่ำสำหรับมนุษย์และเป็นผู้เลี้ยงของมนุษย์ แต่ก็ยังทรงเป็นการพิพากษา
การติสอน และการสาปแช่งมนุษย์ด้วยเช่นกัน
พระองค์ทรงสามารถนำทางมนุษย์ให้ใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาถึงสองพันปี
และพระองค์ยังสามารถไถ่มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจากบาปด้วยเช่นกัน ในวันที่
พระองค์ยังสามารถพิชิตมวลมนุษย์ที่ไม่รู้จักพระองค์
และปราบพวกเขาให้หมอบกราบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เพื่อให้พวกเขาทั้งหมดบ่นต่อพระองค์อย่างสุดใจ ในท้ายที่สุด
พระองค์จะทรงเผาผลาญทุกสิ่งที่เป็นมลทินและไม่ชอบธรรมภายในผู้คนทั่วทั้งจักรวาลทิ้งไป
เพื่อแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้มีความรักและเปี่ยมความปรานีเท่านั้น
ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้ทรงมีพระปรีชาญาณและการอัศจรรย์เท่านั้น ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น
แต่ที่ยิ่งกว่านั้น ยังทรงเป็นพระเจ้าผู้พิพากษามนุษย์ด้วย พระองค์ทรงเป็นการเผาผลาญ การพิพากษา
และการลงโทษสำหรับพวกคนชั่วในท่ามกลางมวลมนุษย์ ส่วนบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้เพียบพร้อม

พระองค์ทรงเป็นความทุกข์ลำบาก กระบวนการถูกลง และการทดสอบ รวมทั้งเป็นความขุใจ การค้าจุน
การจัดเตรียมพระวณะ การจัดการ และการตัดแต่ง และสำหรับผู้ที่จะถูกกำจัด

พระองค์ทรงเป็นการลงโทษและบทลงโทษ จงบอกเราที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงเปี่ยมมหิทธิฤทธิ์หรือ?

พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจใดๆ ทั้งหมด ไม่เพียงแต่การตรึงกางเขนอย่างที่เจ้าจินตนาการเท่านั้น
เจ้าคิดถึงพระเจ้าน้อยเกินไป!

เจ้าเชื่อว่าทั้งหมดที่พระองค์ทรงสามารถทำได้คือการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงผ่านการตรึงกางเขนของพระองค์
แล้วก็จบแค่นั้นอย่างนั้นหรือ?

แล้วหลังจากนั้นเจ้าก็จะติดตามพระองค์ขึ้นไปจนถึงสวรรค์เพื่อกินผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิต

และดื่มน้ำจากแม่น้ำแห่งชีวิตหรือ? ...มันจะง่ายอย่างนั้นเลยหรือ? จงบอกเราที่

ว่าเจ้าเคยสำเร็จลุล่วงในสิ่งใดบ้าง? เจ้ามีชีวิตของพระเยซูหรือไม่? เจ้าได้รับการไถ่โดยพระองค์จริง

แต่การตรึงกางเขนเป็นพระราชกิจของพระเยซูพระองค์เอง

เจ้าเคยได้ทำหน้าที่ใดจนลุล่วงบ้างในฐานะมนุษย์บ้าง? เจ้ามีเพียงความเคร่งครัดแต่ภายนอก

แต่เจ้าไม่เข้าใจหนทางของพระองค์ นี่คือการที่เจ้าสำแดงถึงพระองค์หรือ?

หากเจ้าไม่ได้บรรลุชีวิตของพระเจ้า หรือได้มองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่สามารถอ้างได้ว่าเป็นผู้ที่มีชีวิต และเจ้าไม่ควรค่าที่จะผ่านประตูของอาณาจักรสวรรค์

พระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นเพียงพระวิญญาณเท่านั้น พระองค์ยังทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์ได้ด้วยเช่นกัน

ยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระกายที่เปี่ยมด้วยพระสิริ แม้ว่าพวกเจ้าไม่เคยพบเห็นพระองค์

แต่คนอิสราเอล—พวกยิวในขณะนั้น เป็นพยานของพระเยซู ในตอนแรก พระองค์ทรงเป็นพระกายทางเนื้อหนัง

แต่หลังจากที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงกลายเป็นพระกายที่เต็มไปด้วยพระสิริ

พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณผู้ทรงครอบคลุมทั้งหมด และทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ในทุกแห่งหน

พระองค์ทรงสามารถเป็นพระยาห์เวห์ หรือพระเยซู หรือพระเมสสิยาห์ก็ได้ ในท้ายที่สุด

พระองค์ทรงสามารถกลายเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้เช่นกัน พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรม

การพิพากษา และการติสอน พระองค์ทรงเป็นคำสาปแช่งและพระพิโรธ

แต่พระองค์ก็ทรงเป็นความปรานีและความรักมั่นคงด้วยเช่นกัน

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัติสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้

เจ้าจะพูดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในลักษณะใดหรือ? เจ้าไม่สามารถอธิบายได้หรอก

หากเจ้าไม่สามารถอธิบายได้ เจ้าก็ไม่ควรมาไต่บทสรุปเกี่ยวกับพระเจ้า

จงอย่าสรุปว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้มีความปรานีและความรักมั่นคงตลอดกาลเพียงเพราะพระองค์ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการไถ่ในช่วงระยะเดียว

เจ้าสามารถมั่นใจได้หรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมความปรานีและความรักเท่านั้น?

หากพระองค์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าผู้เปี่ยมความปรานีและความรัก

เหตุใดพระองค์จะทรงนำพายุมาให้มาถึงจุดจบในยุคสุดท้ายเล่า?

เหตุใดพระองค์จะทรงส่งความวิบัติมากมายลงมาเล่า? ตามมโนคติอันหลงผิดและความคิดของผู้คน

พระเจ้าทรงควรที่จะเปี่ยมความปรานีและความรักจวบจนวาระสุดท้ายเพื่อที่สมาชิกมนุษย์ทุกคนจนถึงคนสุดท้าย

จะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้ แต่เหตุใด ในยุคสุดท้าย พระองค์ทรงส่งมหาวิบัติ อย่าง แผ่นดินไหว

โรคระบาด และความอดอยาก ลงมาทำลายมวลมนุษย์ที่ชั่วช้าพวกนี้ ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่าเป็นศัตรูเล่า?

เหตุใดพระองค์ทรงยอมให้มนุษย์ทุกซ์กับความวิบัติเหล่านี้?

ไม่มีใครในหมู่พวกเจ้ากล้าพูดและไม่มีใครสามารถอธิบายได้เลยหรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในลักษณะใด?

เจ้าสามารถมั่นใจได้หรือว่าพระองค์คือพระวิญญาณ?

เจ้ากล้าพูดหรือว่าพระองค์มิใช่อื่นใดนอกเสียจากเนื้อหนังมนุษย์ของพระเยซู?

และเจ้ากล้าพูดหรือว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์หนึ่งซึ่งจะถูกตรึงกางเขนเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ตลอดกาล?

ตรีเอกานุภาพมีอยู่จริงหรือไม่?

หลังจากความจริงเกี่ยวกับการบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซูได้มีขึ้น มนุษย์เชื่อกันเช่นนี้ว่า
ในฟ้าสวรรค์นั้นมีมิใช่เพียงพระบิดา แต่ยังมีพระบุตรด้วย และมีแม้กระทั่งพระวิญญาณ
นี่คือมโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมที่มนุษย์ยึดถือ ว่ามีพระเจ้าดังเช่นที่กล่าวนี้อยู่ในฟ้าสวรรค์ กล่าวคือ
พระเจ้าตรีเอกภาพผู้ซึ่งทรงเป็นพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
มวลมนุษย์ทั้งปวงมีมโนคติอันหลงผิดเหล่านี้ นั่นคือ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าพระองค์หนึ่ง
แต่ทรงประกอบด้วยสามพระภาค
สิ่งที่พวกเหล่านั้นทั้งหมดยึดมั่นกันอย่างหนักในมโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมเข้าใจว่าเป็นพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีเพียงสามพระภาคเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นเท่านั้นที่เป็นทั้งหมดของพระเจ้า
หากปราศจากพระบิดาผู้บริสุทธิ์แล้ว พระเจ้าก็คงจะไม่ทรงครบสมบูรณ์ เช่นเดียวกันนั้น
พระเจ้าย่อมจะไม่ทรงครบสมบูรณ์ด้วยเช่นกันหากปราศจากพระบุตรหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์
ในมโนคติอันหลงผิดของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่า
ทั้งพระบิดาแต่เพียงพระองค์เดียวหรือพระบุตรแต่เพียงพระองค์เดียวไม่สามารถถือว่าเป็นพระเจ้าได้
มีเพียงพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยกันเท่านั้นที่สามารถถือว่าเป็นพระเจ้าพระองค์เองได้
บัดนี้ ผู้เชื่อทางศาสนาทั้งหมด และแม้กระทั่งผู้ติดตามแต่ละคนท่ามกลางพวกเขา ก็ยึดถือความเชื่อนี้ กระนั้น
สำหรับเรื่องที่ว่าความเชื่อนี้จะถูกต้องหรือไม่นั้น ไม่มีใครสามารถอธิบายได้
เพราะพวกเขายืนอยู่ในหมอกแห่งความสับสนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของพระเจ้าพระองค์เองอยู่เสมอ
ถึงแม้ว่าเหล่านั้นจะเป็นมโนคติอันหลงผิด พวกเขาก็ไม่รู้ว่ามีถูกหรือผิด
เพราะพวกเขาก็ได้กลายเป็นติดเชือย่างหนักด้วยมโนคติอันหลงผิดทางศาสนามากเกินไป
พวกเขายอมรับมโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมทางศาสนาเหล่านั้นอย่างลึกซึ้งเกินไปแล้ว
และพิษนี้ได้ซึมลึกเกินไปภายในตัวพวกเขา ดังนั้น ในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกัน
พวกเขาก็ได้ยอมจำนนกับอิทธิพลที่เป็นอันตรายนี้ เพราะพระเจ้าตรีเอกภาพนั้นเพียงแค่มิมีอยู่จริง กล่าวคือ
ตรีเอกานุภาพแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงแค่มิมีอยู่จริง
ทั้งหมดเหล่านี้ล้วนเป็นมโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมของมนุษย์ และเป็นการเชื่อผิดๆ ของมนุษย์
ตลอดหลายศตวรรษมานี้ มนุษย์เชื่อในตรีเอกานุภาพนี้มาตลอด
ซึ่งเกิดขึ้นโดยมโนคติอันหลงผิดในใจของมนุษย์ มนุษย์ก็รู้เรื่องขึ้นมา และมนุษย์ก็ไม่เคยเห็นมาก่อน
ตลอดหลายปีเหล่านั้น ได้มีคนสำคัญฝ่ายวิญญาณมากมายหลายคนผู้ซึ่งได้อธิบาย “ความหมายที่แท้จริง”
ของตรีเอกานุภาพ
แต่คำอธิบายเหล่านั้นเกี่ยวกับพระเจ้าตรีเอกภาพว่าเป็นสามพระองค์ในร่างเดียวกันชัดเจนนั้นเป็นคำอธิบาย

ที่คลุมเครือและไม่ชัดเจน และผู้คนล้วนงุนงงสับสนเกี่ยวกับ “โครงสร้าง” ของพระเจ้า
ไม่มีมนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่คนใดเลยมีความสามารถในการให้คำอธิบายที่ละเอียดครบถ้วนเลย
คำอธิบายส่วนใหญ่ผ่านการรวบรวมในแง่ของการให้เหตุผลและทางทฤษฎี
แต่ไม่มีมนุษย์สักคนเดียวที่มีความเข้าใจที่ชัดเจนอย่างเต็มที่เกี่ยวกับความหมายของมัน
นี่เป็นเพราะตรีเอกานุภาพอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ยึดถืออยู่ในหัวใจนั้นเพียงแค่มิได้อยู่จริง
เพราะไม่มีผู้ใดเคยเห็นรูปทรงโฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้าเลย
อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดโชคดีพอที่จะได้ขึ้นไปเยี่ยมเยือนยังที่พำนักของพระเจ้าเพื่อที่จะได้ตรวจสอบดูว่ามีสิ่งของใด
บ้างปรากฏอยู่ในพระราชฐานที่พระเจ้าประทับอยู่
เพื่อกำหนดพิจารณาว่าแท้ที่จริงแล้วมีกี่หมื่นหรือกี่ร้อยล้านชั่วคนที่อยู่ใน “พระนิเวศของพระเจ้า”
หรือเพื่อจะเถลิกว่ามีกี่พระภาคที่ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างในเนื้อแท้ของพระเจ้า
สิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบเป็นหลักก็คือการนี้ นั่นก็คือ บุคของพระบิดาและพระบุตร
รวมถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ การทรงปรากฏตามลำดับของแต่ละพระองค์ และโดยแน่แท้แล้วนั้น
การที่พวกพระองค์ทรงแยกจากกันเป็นอย่างไร และการที่พวกพระองค์ทรงรวมเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นอย่างไร
น่าเสียดายที่ในหลายปีที่ผ่านมาทั้งหมดนี้
ไม่มีมนุษย์สักคนเดียวที่สามารถกำหนดพิจารณาความจริงของเรื่องเหล่านี้ได้ พวกเขาทั้งหมดเพียงแค่คาดเดา
เพราะไม่มีมนุษย์สักคนเดียวที่ได้เคยขึ้นไปเยี่ยมเยือนยังฟ้าสวรรค์และกลับมาพร้อมกับ “รายงานการเถลิก”
สำหรับมวลมนุษย์ทั้งปวงเพื่อรายงานเกี่ยวกับความจริงของเรื่องนี้แก่บรรดาผู้เชื่อทางศาสนาทั้งหมดที่มีศรัทธาแ
รงกล้าและอุทิศตนที่กังวลเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ
แน่นอนว่าไม่สามารถกำหนดมนุษย์ได้สำหรับการก่อให้เกิดมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายเช่นนี้
เพราะเหตุใดพระยาห์เวห์พระบิดาจึงมิได้ทรงให้พระเยซูพระบุตรร่วมอยู่กับพระองค์ด้วยเมื่อครั้งที่พระองค์ได้ท
รงสร้างมวลมนุษย์ขึ้นมา? หากในปฐมกาลนั้นทั้งหมดได้ดำเนินการไปโดยพระนามของพระยาห์เวห์
ก็คงจะเป็นการดีกว่านี้ หากต้องมีการดำเนิน ก็ขอให้ดำเนินไปที่การปลดปล่อยชั่วขณะของพระยาห์เวห์พระเจ้า
ผู้ซึ่งมิได้ทรงเรียกพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ในเวลาแห่งการทรงสร้าง
แต่กลับทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์แต่เพียงพระองค์เดียวมากกว่า
หากพวกพระองค์ได้ทรงพระราชกิจโดยพร้อมเพียงกันทั้งหมด เช่นนั้นแล้ว
พวกพระองค์จะไม่ทรงกลายเป็นหนึ่งเดียวกันไปหรือ? หากตั้งแต่การเริ่มต้นจนถึงจบ
จะมีเพียงพระนามของพระยาห์เวห์เท่านั้น และไม่มีพระนามของพระเยซูจากยุคพระคุณ
หรือหากในขณะนั้นพระองค์ยังคงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ เช่นนั้นแล้ว
พระเจ้าจะไม่ทรงได้รับการละเว้นความทุกข์จากการแบ่งแยกนี้โดยมวลมนุษย์หรือ? แน่นอนว่า

ไม่สามารถตำหนิพระยาห์வேห์สำหรับทั้งหมดนี้ได้ หากต้องมีการตำหนิ ก็ขอให้ตำหนิไปที่พระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้ซึ่งได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายพันปีโดยพระนามของพระยาห์வேห์
ของพระเยซู และแม้กระทั่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดยสร้างความมึนงงและสับสนให้แก่มนุษย์จนถึงขั้นที่มนุษย์ไม่สามารถรู้ได้อย่างแน่ชัดว่าพระเจ้าคือพระองค์ใด
หากพระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองได้ทรงพระราชกิจโดยปราศากรูปทรงหรือพระฉายา และยิ่งไปกว่านั้น
โดยปราศจากพระนามดังเช่นพระเยซู และมนุษย์ไม่สามารถทั้งสัมผัสหรือมองเห็นพระองค์ได้
มีเพียงการได้ยินเสียงทั้งหลายของฟ้าร้องเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจประเภทนี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย์มากกว่าหรือ? ดังนั้น
บัดนี้จะสามารถทำอะไรได้เล่า?

มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ได้สุ่มรวมกันจนสูงดังภูเขาและกว้างดังทะเล
ถึงขนาดที่พระเจ้าในยุคปัจจุบันก็ไม่ทรงสามารถทนทานกับมโนคติอันหลงผิดเหล่านั้น ได้อีกต่อไปและอับจนหน
ทางโดยสิ้นเชิง ในอดีตเมื่อครั้งที่มีเพียงพระยาห์வேห์ พระเยซู

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ระหว่างพวกพระองค์เท่านั้น มนุษย์ก็อับจนหนทางที่จะรับมือได้อยู่แล้ว
และบัดนี้มีการเพิ่มเข้ามาขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ผู้ซึ่งกล่าวกันไปอีกว่าทรงเป็นพระภาคหนึ่งของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ผู้ใดเล่าจะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด
และในพระองค์ใดจากตรีเอกภาพที่พระองค์ได้ทรงผสมรวมอยู่ด้วยหรือซ่อนเร้นอยู่ภายในมาเป็นเวลาที่ปีแล้ว
ว? มนุษย์สามารถแบกรับการนี้ได้หรือไม่?

พระเจ้าตรีเอกภาพแต่เพียงพระองค์เดียวก็ทำให้มนุษย์ต้องใช้เวลาชั่วชีวิตเพื่ออธิบายแล้ว แต่บัดนี้มี
“พระเจ้าหนึ่งเดียวในสี่พระองค์” การนี้จะสามารถอธิบายได้อย่างไร? เจ้าสามารถอธิบายการนี้ได้หรือไม่?
พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย! พวกเจ้าเชื่อในพระเจ้าเช่นนี้มาจนกระทั่งถึงวันนี้อย่างไร? เรานับถือพวกเจ้าจริงๆ
พระเจ้าตรีเอกภาพก็หนักพออยู่แล้ว

พวกเจ้าสามารถมีความเชื่อที่ไม่สั่นคลอนเช่นนั้นในพระเจ้าหนึ่งเดียวในสี่พระองค์นี้ต่อไปได้อย่างไร?
พวกเจ้าได้รับการเร่งเร้าให้ออกไป แต่ทว่าพวกเจ้าปฏิเสธ ช่างเหลือเชื่อนัก! พวกเจ้าช่างน่าทึ่งจริงๆ!
บุคคลหนึ่งสามารถไปไกลถึงขนาดที่เชื่อในพระเจ้าสี่พระภาคได้และไม่เข้าใจอะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างแท้จริง
พวกเจ้าไม่คิดว่าเป็นปาฏิหาริย์หรือหรือ?

เราไม่สามารถบอกได้ว่าพวกเจ้าสามารถทำงานที่เป็นปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้! เราขอบอกพวกเจ้าว่า
ในความจริงนั้น พระเจ้าตรีเอกภาพไม่มีอยู่จริงไม่ว่าที่ไหนในจักรวาลนี้

พระเจ้าไม่ทรงมีพระบิดาและไม่ทรงมีพระบุตร

และนับประสาอะไรที่จะมีมโนทัศน์ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์ร่วมกันเพื่อเป็นเครื่อง

มือ ทั้งหมดนี้เป็นการเข้าใจผิดยิ่งใหญ่ที่สุดและเพียงแค่มืออยู่จริงในโลกนี้!

แต่ทว่าแม้กระทั่งการเข้าใจผิดเช่นนั้นก็มีต้นกำเนิดของมันและไม่ใช่ว่าปราศจากพื้นฐานโดยสิ้นเชิง

เพราะจิตใจของพวกเขามีอะไรที่เรียบง่ายเพียงนั้น และความคิดของพวกเขาก็มีอะไรที่ปราศจากเหตุผล

ในทางตรงกันข้าม ทั้งความคิดและจิตใจของพวกเขานั้นเหมาะสมและชาญฉลาดมากทีเดียว

มากจนถึงขั้นที่ไม่อาจมีสิ่งใดสามารถผ่านเข้าไปในพวกมันได้แม้กระทั่งชาตาคณาค

ความน่าเสียดายก็คือว่าความคิดเหล่านี้ล้วนเป็นการเข้าใจผิดและเพียงแค่มืออยู่จริง!

พวกเขาก็ไม่ได้มองเห็นความจริงที่แท้จริงเลย พวกเขากำลังทำการคาดเดาและจินตนาการเท่านั้น

จากนั้นก็สร้างมันทั้งหมดขึ้นมาเป็นเรื่องราวหนึ่งเพื่อให้ได้รับความเชื่อใจของคนอื่นอย่างหลอกลวงและเพื่อให้

ได้รับอำนาจเหนือบรรดาผู้ที่โง่เขลาที่สุดเหล่านั้นซึ่งไม่มีเขาวัวปัญญาและเหตุผล เพื่อที่พวกเขาจะเชื่อใน

“คำสอนที่เชียวชาญ” อันยิ่งใหญ่และเป็นที่เลื่องลือของพวกเขาก็ การนี้เป็นความจริงหรือไม่?

นี่คือหนทางแห่งชีวิตที่มนุษย์ควรได้รับหรือไม่? ทั้งหมดนั้นช่างไร้สาระ! ไม่มีถ้อยคำที่เหมาะสมสักคำเดียว!

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พระเจ้าได้ทรงถูกพวกเขาส่งออกมากในลักษณะนี้ โดยถูกแบ่งให้บางลงเรื่อยๆ

ในแต่ละชั่วคน จนถึงขนาดที่พระเจ้าหนึ่งเดียวได้ถูกแบ่งออกเป็นพระเจ้าสามพระภาคอย่างเปิดเผย

และบัดนี้มันเพียงเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ที่จะรวมพระเจ้าให้เป็นหนึ่งเดียวอีกครั้ง

เพราะพวกเขาก็ได้แบ่งพระองค์ออกอย่างละเอียดเกินไปแล้ว!

หากไม่ใช่เพราะงานจับพลัดของเราก่อนที่มันจะสายเกินไป

ก็คงยากที่จะกล่าวว่าพวกเขาก็จะยังคงดำเนินในหนทางนี้อย่างโจ่งแจ้งต่อไปอีกนานเพียงใด!

ในการแบ่งพระเจ้าในลักษณะนี้ต่อไปนั้น พระองค์จะยังคงทรงสามารถเป็นพระเจ้าของพวกเขาได้อย่างไร?

พวกเขาก็จะยังคงจำพระเจ้าได้อยู่หรือไม่?

พวกเขาก็จะยังคงยอมรับพระองค์ว่าเป็นบรรพบุรุษของพวกเขาและกลับมาหาพระองค์อยู่หรือไม่?

หากเรามาดึงล่าช้ากว่านี้สักนิด มันมีแนวโน้มที่พวกเขาก็จะได้ส่ง “พระบิดาและพระบุตร”

คือพระยาห์เวห์และพระเยซู กลับไปยังอิสราเอล

และอ้างว่าพวกเขาก็เป็นพระภาคหนึ่งของพระเจ้าด้วยตัวพวกเขาเองไปเสียแล้ว โชคดีที่บัดนี้เป็นยุคสุดท้าย

ในที่สุดวันนี้ที่เรารอคอยมานานได้มาถึงแล้ว

และมีเพียงหลังจากเราได้ดำเนินงานช่วงระยะนี้ด้วยมือของเราเองเท่านั้น

การแบ่งพระเจ้าพระองค์เองของพวกเขาจึงจะได้ยุติลง หากไม่ใช่เพราะการนี้

พวกเขาก็คงจะได้บานปลายออกไป

กระทั่งวางชาตาคณาคทั้งหมดท่ามกลางพวกเขาก็ไว้บนโต๊ะของพวกเขาเพื่อนมัสการไปแล้ว นี่ก็ขั้นเชิงของพวกเขา!

นี่คือวิธีการในการแบ่งพระเจ้าของพวกเขา! บัดนี้พวกเขาก็จะทำเช่นนั้นต่อไปหรือไม่? เราขอถามพวกเขากว่า

มีพระเจ้าองค์? พระเจ้าองค์ใดที่จะนำความรอดมาให้พวกเจ้า?

ที่พวกเจ้าอธิษฐานอยู่เสมอ นั่นคืออธิษฐานต่อพระเจ้าองค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง หรือองค์ที่สาม?

องค์ใดในพวกพระองค์ที่พวกเจ้าเชื่ออยู่เสมอ? คือพระบิดาใช่หรือไม่? หรือว่าพระบุตร?

หรือว่าคือพระวิญญาณ? จงบอกเราว่าเจ้าเชื่อในองค์ใด ถึงแม้ว่าด้วยทุกคำพูดเจ้าจะบอกว่าเจ้าเชื่อในพระเจ้า สิ่งที่พวกเจ้าเชื่ออย่างแท้จริงนั้นก็คือสมองของพวกเจ้าเอง! พวกเจ้าเพียงแค่มิมีพระเจ้าในหัวใจของพวกเจ้า!

และถึงกระนั้นในจิตใจของพวกเจ้าคือ “ตรีเอกานุภาพ” เช่นนั้นจำนวนหนึ่ง! พวกเจ้าไม่ยอมรับหรือ?

หากพระราชกิจสามช่วงระยะเหล่านี้ถูกประเมินสอดคล้องกับมโนทัศน์ของตรีเอกานุภาพ เช่นนั้นแล้ว

ก็ต้องมีพระเจ้าสามพระภาคเนื่องจากพระราชกิจที่แต่ละพระองค์ทรงดำเนินการไม่เป็นแบบเดียวกัน

หากคนใดท่ามกลางพวกเจ้ากล่าวว่าตรีเอกานุภาพมีอยู่จริง

เช่นนั้นแล้วก็จงอธิบายว่าแท้ที่จริงแล้วพระเจ้าหนึ่งเดียวในสามพระองค์นี้คือสิ่งใดกันแน่

พระบิดาผู้บริสุทธิ์ทรงเป็นสิ่งใด? พระบุตรทรงเป็นสิ่งใด? พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสิ่งใด?

พระยาห์เวห์คือพระบิดาผู้บริสุทธิ์กระนั้นหรือ? พระเยซูคือพระบุตรกระนั้นหรือ? เช่นนั้นแล้ว

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสิ่งใด? พระบิดาไม่ทรงเป็นพระวิญญาณหรือ?

เนื้อแท้ของพระบุตรมิใช่พระวิญญาณด้วยหรือ?

พระราชกิจของพระเยซูมิใช่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ? พระราชกิจของพระยาห์เวห์ ณ เวลาที่ดำเนินการโดยพระวิญญาณมิใช่แบบเดียวกันกับของพระเยซูหรือ?

พระเจ้าทรงสามารถมีพระวิญญาณได้กี่ดวง? ตามคำอธิบายของเจ้านั้น ทั้งสามพระองค์ที่มีพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์คือหนึ่งเดียว หากการนี้เป็นเช่นนั้น เช่นนั้นแล้ว ก็มีพระวิญญาณสามดวง

แต่การจะมีพระวิญญาณสามดวงหมายความว่าพระเจ้าสามพระองค์

การนี้หมายความว่าไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงหนึ่งเดียวใดๆ เลย

พระเจ้าประเภทนี้จะยังคงทรงมีเนื้อแท้ภายในของพระเจ้าได้อย่างไร?

หากเจ้ายอมรับว่ามีพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว พระองค์จะทรงสามารถมีบุตรและเป็นบิดาได้อย่างไร?

ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เป็นเพียงมโนคติอันหลงผิดของพวกเจ้าหรือ? มีพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น

พระองค์เดียวเท่านั้นในพระเจ้าพระองค์นี้ และพระวิญญาณของพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น

ดังที่มีการเขียนลงในพระคัมภีร์ว่า “มีพระวิญญาณบริสุทธิ์หนึ่งเดียวเท่านั้น และพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น”

ไม่ว่าพระบิดาและพระบุตรที่เจ้าพูดถึงนั้นจะมีอยู่จริงหรือไม่ก็ตาม

แต่สุดท้ายแล้วมีเพียงพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น และเนื้อแท้ของพระบิดา พระบุตร

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พวกเจ้าเชื่อนั้นคือเนื้อแท้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ แต่พระองค์ทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์และดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางมนุษย์ได้

รวมถึงทรงอยู่เหนือสรรพสิ่ง พระวิญญูญาณของพระองค์ทรงครอบคลุมทั้งหมดและสถิตทั่วทุกหนแห่ง
พระองค์ทรงสามารถสถิตในเนื้อหนังและในจักรวาลและเหนือจักรวาลในเวลาเดียวกันได้
ในเมื่อผู้คนทั้งหมดกล่าวว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว
ก็มีพระเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถแบ่งแยกพระองค์ได้ตามใจชอบ!
พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณหนึ่งเดียวเท่านั้น และพระองค์หนึ่งเดียวเท่านั้น และนั่นคือพระวิญญูญาณของพระเจ้า
หากการเป็นดังเช่นที่เจ้ากล่าว คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เช่นนั้นแล้ว
พวกพระองค์จะไม่ทรงเป็นพระเจ้าสามพระภาคหรือ? พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสิ่งหนึ่ง
พระบุตรเป็นอีกสิ่งหนึ่ง และพระบิดาก็ยังทรงเป็นอีกสิ่งหนึ่ง
องค์ทั้งหลายของพวกพระองค์แตกต่างกันและเนื้อแท้ของพวกพระองค์ก็แตกต่างกัน เช่นนั้นแล้ว
แต่ละพระองค์จะทรงสามารถเป็นพระภาคของพระเจ้าพระองค์เดียวได้อย่างไร?
พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระวิญญูญาณ การนี้ง่ายสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจ หากการนี้เป็นดังนั้น เช่นนั้นแล้ว
พระบิดาก็ทรงเป็นพระวิญญูญาณเช่นนั้นมากยิ่งขึ้นไปอีก
พระองค์ไม่เคยได้เสด็จลงมายังแผ่นดินโลกและไม่เคยได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
พระองค์ทรงเป็นพระยาห์เวห์พระเจ้าในหัวใจของมนุษย์ และพระองค์ทรงเป็นพระวิญญูญาณด้วยอย่างแน่นอน
เช่นนั้นแล้ว สัมพันธภาพระหว่างพระองค์กับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นอย่างไร?
มันคือสัมพันธภาพระหว่างพระบิดากับพระบุตรใช่หรือไม่?
หรือมันคือสัมพันธภาพระหว่างพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กับพระวิญญูญาณของพระบิดา?
เนื้อแท้ของพระวิญญูญาณแต่ละดวงเป็นแบบเดียวกันหรือไม่?
หรือพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเครื่องมือหนึ่งของพระบิดา? การนี้จะสามารถอธิบายได้อย่างไร?
และเช่นนั้นแล้ว สัมพันธภาพระหว่างพระบุตรกับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นอย่างไร?
มันคือสัมพันธภาพระหว่างพระวิญญูญาณทั้งสองหรือสัมพันธภาพระหว่างมนุษย์กับพระวิญญูญาณ?
ทั้งหมดเหล่านี้คือเรื่องที่ไม่สามารถมีคำอธิบายได้! หากพวกพระองค์ล้วนเป็นพระวิญญูญาณหนึ่งเดียว
เช่นนั้นแล้ว ก็ไม่สามารถมีการพูดถึงสามพระองค์ได้ เพราะพวกพระองค์ทรงมีพระวิญญูญาณดวงเดียว
หากพวกพระองค์ทรงเป็นองค์ที่แตกต่างกันชัดเจน เช่นนั้นแล้ว
พระวิญญูญาณของพวกพระองค์ก็คงจะมีพระกำลังที่ผันแปร
และพวกพระองค์ก็คงจะไม่สามารถเป็นพระวิญญูญาณหนึ่งเดียวดวงเดียวได้โดยง่าย มโนทัศน์เกี่ยวกับพระบิดา
พระบุตร และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์นี้เหลวไหลที่สุด! การนี้แยกพระเจ้าและแบ่งพระองค์ออกเป็นสามพระองค์
แต่ละพระองค์มีสถานะหนึ่งและพระวิญญูญาณ
เช่นนั้นแล้วพระองค์จะยังคงทรงสามารถเป็นพระวิญญูญาณหนึ่งเดียวและพระเจ้าหนึ่งเดียวได้อย่างไร?

จงบอกเรามา ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งภายในนั้นได้รับการทรงสร้างโดยพระบิดา พระบุตร หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์กันแน่? บางคนกล่าวว่าพวกพระองค์ได้ทรงสร้างมันทั้งหมดมาด้วยกัน เช่นนั้นแล้ว พระองค์ใดที่ได้ทรงไถ่มวลมนุษย์? เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบุตร หรือพระบิดากันแน่?

บางคนกล่าวว่าพระบุตรนั่นเองคือผู้ที่ได้ทรงไถ่มวลมนุษย์ เช่นนั้นแล้ว

พระบุตรในเนื้อเท่านั้นทรงเป็นพระองค์ใด?

พระองค์มิใช่ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณของพระเจ้าหรือ?

การจุติเป็นมนุษย์เรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ด้วยพระนามของพระบิดาจากมุมมองของมนุษย์ผู้ถูกสร้าง

เจ้าไม่ตระหนักหรือว่าพระเยซูประสูติโดยผ่านทาง การตั้งครุฑของพระวิญญาณบริสุทธิ์?

ภายในพระองค์คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ว่าเจ้าจะกล่าวอย่างไรก็ตาม

พระองค์ยังคงทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้าในฟ้าสวรรค์

เพราะพระองค์ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณของพระเจ้า แนวคิดเกี่ยวกับพระบุตรนี้ไม่จริงเลย

พระวิญญาณหนึ่งเดียวนั่นเองที่เป็นผู้ซึ่งดำเนินการพระราชกิจทั้งหมด พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้น

นั่นคือพระวิญญาณของพระเจ้าทรงดำเนินการพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ใดคือพระวิญญาณของพระเจ้า?

มิใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ? มิใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์หรือที่ทรงพระราชกิจในพระเยซู?

หากพระราชกิจนั้นได้รับการดำเนินการ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว (นั่นคือ พระวิญญาณของพระเจ้า)

เช่นนั้นแล้ว พระราชกิจของพระองค์จะสามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เองแล้วได้หรือ?

เมื่อพระเยซูทรงเรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ด้วยพระนามของพระบิดาในขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐาน

การนี้กระทำจากมุมมองของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นเท่านั้น

เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงสวมใส่เนื้อหนังที่ปกติและธรรมดาและทรงมีเครื่องห่อหุ้มภายนอกเป็นลี้

งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งเท่านั้น ถึงแม้ว่าภายในพระองค์จะทรงเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า

แต่การปรากฏภายนอกของพระองค์ยังคงเป็นการปรากฏของมนุษย์ปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็น “บุตรมนุษย์” ที่มนุษย์ทั้งหมดได้กล่าวถึง รวมถึงพระเยซูพระองค์เองได้ตรัสถึง

เมื่อคำนึงถึงว่าพระองค์ได้รับการเรียกขานว่าบุตรมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นบุคคลหนึ่ง (ไม่ว่าผู้ชายหรือผู้หญิง

คนเราจะมีเปลือกภายนอกเป็นมนุษย์ในทุกกรณี)

ที่ถือกำเนิดมาในครอบครัวปกติครอบครัวหนึ่งของผู้คนธรรมดา เพราะฉะนั้น

การที่พระเยซูทรงเรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ด้วยพระนามของพระบิดาก็เป็นแบบเดียวกับวิธีที่พวกเจ้าเรียกพระอ

งค์ว่าพระบิดาในตอนแรก พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจากมุมมองของมนุษย์ที่ถูกสร้าง

พวกเจ้ายังจำคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่พระเยซูได้ทรงสอนให้พวกเจ้าท่องจำได้หรือไม่?

“พระบิดาของพวกเราในฟ้าสวรรค์...”

พระองค์ได้ทรงขอให้มนุษย์ทุกคนเรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ด้วยพระนามของพระบิดา

และในเมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกพระองค์ว่าพระบิดาเช่นกัน

พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจากมุมมองของผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ในฐานรากที่เท่าเทียมกับพวกเจ้าทั้งหมด

ในเมื่อพวกเจ้าได้เรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ด้วยพระนามของพระบิดา

นี่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงมองพระองค์เองว่าอยู่บนรากฐานที่เท่าเทียมกับพวกเจ้า

และในฐานะมนุษย์คนหนึ่งบนแผ่นดินโลกที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรร (นั่นคือ พระบุตรของพระเจ้า)

หากพวกเจ้าเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา นี่ไม่ใช่เพราะพวกเจ้าเป็นสิ่งที่ชีวิตทรงสร้างหนึ่งหรือหรือ?

ไม่ว่าสิทธิอำนาจของพระเยซูบนแผ่นดินโลกจะยิ่งใหญ่เพียงใด ก่อนหน้าการตรึงกางเขนนั้น

พระองค์ทรงเป็นเพียงบุตรมนุษย์ ที่ถูกปกครองโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (นั่นคือ พระเจ้า)

และเป็นหนึ่งในสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหลายของแผ่นดินโลก

เพราะพระองค์ยังมีได้ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์ เพราะฉะนั้น

การที่พระองค์ทรงเรียกพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ว่าพระบิดาจึงเป็นเพียงความถ่อมพระทัยและการเชื่อฟังของพระองค์เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม การที่พระองค์ตรัสกับพระเจ้า (นั่นคือ พระวิญญาณในฟ้าสวรรค์)

ในลักษณะเช่นนั้นมิได้พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระวิญญาณของพระเจ้าในฟ้าสวรรค์

ในทางตรงกันข้าม มันเป็นเพียงว่ามุมมองของพระองค์นั้นแตกต่างไป

ไม่ใช่ว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ที่แตกต่างกัน การมีอยู่ขององค์ทั้งหลายที่แตกต่างกันชัดเจนนั้นเป็นการเข้าใจผิด!

ก่อนหน้าการตรึงกางเขนของพระองค์นั้น พระเยซูทรงเป็นบุตรมนุษย์ที่ถูกพันธนาการโดยข้อจำกัดต่างๆ

ของเนื้อหนัง และพระองค์มิได้ทรงมีสิทธิอำนาจของพระวิญญาณอย่างเต็มเปี่ยม

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงสามารถเพียงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งเท่านั้น

นั่นเป็นดังที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานสามครั้งในเกทเสมนีว่า

“อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

ก่อนที่พระองค์จะถูกวางบนกางเขน พระองค์ทรงเป็นแต่เพียงกษัตริย์ของชาวยิว พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์

บุตรมนุษย์ และไม่ใช่ร่างที่มีพระสิริ

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ได้ทรงเรียกพระเจ้าว่าพระบิดาจากจุดยืนของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่ง บัดนี้

เจ้าไม่สามารถกล่าวได้ว่าทุกคนที่เรียกพระเจ้าว่าพระบิดาเป็นพระบุตร หากการนี้เป็นเช่นนั้นแล้วไซ้

พวกเจ้าจะไม่ได้กลายเป็นพระบุตรกันทั้งหมดทันทีที่พระเยซูได้ทรงสอนคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้พวก

เจ้าหรือหรือ? หากพวกเจ้ายังคงไม่เชื่อ เช่นนั้นแล้วจงบอกเรามา พระองค์ใดคือผู้ที่พวกเจ้าเรียกว่าพระบิดา?

หากเจ้ากำลังอ้างถึงพระเยซู เช่นนั้นแล้ว พระองค์ใดคือพระบิดาของพระเยซูสำหรับพวกเจ้ากันเล่า?

หลังจากที่พระเยซูเสด็จจากไปแล้ว แนวคิดเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตรนี้ก็ไม่มีอีกแล้ว

แนวคิดนี้เหมาะสมเฉพาะกับหลายปีที่พระเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้น ภายใต้รูปการแวดล้อมอื่นๆ ทั้งหมดนั้น

สัมพันธภาพนั้นคือสัมพันธภาพระหว่างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้างกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งเมื่อพวกเขาเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา ไม่มีช่วงเวลาที่แนวคิดเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้สามารถยืนอยู่ได้ มันคือการเข้าใจผิดที่แทบจะไม่ได้พบเห็นตลอดหลายยุค และมันไม่มีอยู่จริง!

นี้อาจทำให้ผู้คนส่วนใหญ่นึกถึงพระวาระของพระเจ้าจากหนังสือปฐมกาล ความว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา” เมื่อคำนึงถึงว่าพระเจ้าตรัสว่า ให้ “เรา” สร้างมนุษย์ตามฉายา “ของเรา” เช่นนั้นแล้ว “เรา” บ่งบอกถึงสองขึ้นไป เนื่องจากพระองค์ได้ทรงระบุว่า “เรา” เช่นนั้นแล้วก็ไม่ใช่พระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ในหนทางนี้

มนุษย์ได้เริ่มคิดในความเป็นนามธรรมขององค์ที่แตกต่างกันชัดเจน

และจากพระวาระเหล่านี้ก็ได้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ขึ้นมา

เช่นนั้นแล้วพระบิดาทรงเป็นเหมือนสิ่งใด? พระบุตรทรงเป็นเหมือนสิ่งใด?

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเหมือนสิ่งใด?

มันอาจสามารถเป็นไปได้หรือไม่ที่มวลมนุษย์ของวันนี้จะถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาขององค์หนึ่งเดียวที่เกิดจากการรวมกันของสามองค์? เช่นนั้นแล้ว ฉายาของมนุษย์จะเป็นเหมือนพระฉายาของพระบิดา พระบุตร

หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์กันเล่า? มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์ใดของพระเจ้ากันเล่า?

แนวคิดนี้ของมนุษย์แค่ไม่ถูกต้องและไร้สาระสิ้นดี!

มันทำได้เพียงแค่แบ่งพระเจ้าหนึ่งเดียวออกเป็นพระเจ้าหลายพระองค์เท่านั้น ณ

เวลาที่โมเสสได้เขียนหนังสือปฐมกาล เป็นเวลาหลังจากที่มวลมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นภายหลังการทรงสร้างโลก ในแรกเริ่มนั้น เมื่อโลกได้เริ่มต้นขึ้น โมเสสไม่ได้ดำรงอยู่

และโมเสสไม่ได้เขียนพระคัมภีร์จนกระทั่งหลังจากนั้นนานมาก ดังนั้น

เป็นไปได้อย่างไรที่เขาจะสามารถรู้ว่าพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ได้ตรัสสิ่งใด?

เขาไม่ได้ระแคะระคายเลยว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างโลกนี้ ในพันธสัญญาเดิมของพระคัมภีร์

ไม่มีการกล่าวถึงพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดยมีเพียงการกล่าวถึงพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวเท่านั้น คือพระยาห์เวห์

ที่ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในอิสราเอล

พระองค์ได้รับการเรียกขานโดยพระนามที่แตกต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงของยุค

แต่นี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าแต่ละพระนามอ้างอิงถึงองค์ที่แตกต่างกัน หากการนี้เป็นดังนั้น เช่นนั้นแล้ว

จะไม่มีองค์ที่นับไม่ถ้วนในพระเจ้าหรือ? สิ่งที่ยืนยันไว้ในพันธสัญญาเดิมคือพระราชกิจของพระยาห์เวห์ พระราชกิจช่วงระยะของพระเจ้าพระองค์เองสำหรับการเริ่มต้นในยุคธรรมบัญญัติ มันคือพระราชกิจของพระเจ้า และมันได้เป็นไปตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ และมันได้ยืนหยัดขึ้นตามที่พระองค์ได้ทรงบัญชา

ไม่มีสักครั้งที่พระยาห์เวห์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่เสด็จมาเพื่อดำเนินพระราชกิจ และพระองค์ไม่เคยเผยพระวจนะว่าพระบุตรเสด็จมาเพื่อไถ่มวลมนุษย์ เมื่อกล่าวถึงเวลาของพระเยซู มีเพียงการกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้น

มิใช่กล่าวว่าพระบุตรผู้ซึ่งได้เสด็จมา เพราะยุคทั้งหลายนั้นไม่เหมือนกันและพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำนั้นก็แตกต่างกันด้วย พระองค์จึงทรงจำเป็นต้องดำเนินพระราชกิจของพระองค์ภายในอาณาเขตที่แตกต่างกัน ในหนทางนี้

อัตลักษณ์ที่พระองค์ทรงเป็นตัวแทนก็แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

มนุษย์เชื่อว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระบิดาของพระเยซู แต่การนี้มิได้เป็นที่ยอมรับโดยแท้จริงจากพระเยซู ผู้ซึ่งได้ตรัสว่า “เราไม่เคยถูกแยกแยะออกเป็นพระบิดาและพระบุตร เราและพระบิดาในฟ้าสวรรค์เป็นหนึ่งเดียว พระบิดาทรงอยู่ในเรา และเราอยู่ในพระบิดา เมื่อมนุษย์มองเห็นพระบุตร พวกเขา กำลังมองเห็นพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์” เมื่อมีการกล่าวถึงทั้งหมดนั้น ไม่ว่าจะเป็นพระบิดาหรือพระบุตร พวกพระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณหนึ่งเดียว มิได้ถูกแบ่งแยกออกเป็นองค์ทั้งหลายที่แตกต่างกัน

ทันทีที่มนุษย์พยายามที่จะอธิบาย เรื่องต่างๆ

ก็สลับซับซ้อนไปด้วยแนวคิดเกี่ยวกับองค์ทั้งหลายที่แตกต่างกันชัดเจน รวมถึงสัมพันธภาพระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ เมื่อมนุษย์กล่าวถึงองค์ทั้งหลายที่แตกต่างกัน

นี่มิใช่การทำให้พระเจ้าทรงเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาหรือ?

มนุษย์ถึงขั้นจัดอันดับองค์ทั้งหลายให้เป็นองค์ที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม

ทั้งหมดเหล่านี้เป็นแต่เพียงการจินตนาการของมนุษย์เท่านั้น ไม่ควรค่าแก่การอ้างอิง

และไม่เป็นความจริงโดยสิ้นเชิง! หากเจ้าถามเขาว่า “มีพระเจ้างีกองค์?” เขาก็จะกล่าวว่า

พระเจ้าคือตรีเอกานุภาพแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นคือ พระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียว

หากเจ้าถามอีกครั้งว่า “พระองค์ใดคือพระบิดา?” เขาก็จะกล่าวว่า

“พระบิดาคือพระวิญญาณของพระเจ้าในสวรรค์ พระองค์ทรงควบคุมทุกสิ่ง

และทรงเป็นองค์เจ้านายแห่งฟ้าสวรรค์” “เช่นนั้นแล้วพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระวิญญาณกระนั้นหรือ?”

เขาก็จะกล่าวว่า “ใช่!” หากเจ้าถามเขาอีกว่า “พระองค์ใดคือพระบุตร?”

เขาก็จะกล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรอย่างแน่นอน “เช่นนั้นแล้วเรื่องราวของพระเยซูคืออะไร?

พระองค์เสด็จมาจากที่ไหน?” เขาก็จะกล่าวว่า

“พระเยซูประสูติจากนางมารีย์โดยผ่านทางการตั้งครรภ์ของพระวิญญูณบริสุทธิ์” เช่นนั้นแล้ว
เนื้อแท้ของพระองค์มิใช่พระวิญญูณด้วยหรือ?

พระราชกิจของพระองค์มิใช่เป็นตัวแทนของพระวิญญูณบริสุทธิ์เช่นกันหรือ?

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระวิญญูณ และเนื้อแท้ของพระเยซูก็เป็นดั่งนั้นด้วยเช่นกัน บัดนี้ในยุคสุดท้าย
ไม่จำเป็นต้องกล่าวเลยว่าพระวิญญูณนั่นเองที่ยังคงทรงพระราชกิจอยู่

พวกพระองค์จะทรงสามารถเป็นองค์ทั้งหลายที่แตกต่างกันได้อย่างไร?

มันมิใช่แค่เพียงพระวิญญูณของพระเจ้าที่ทรงดำเนินพระราชกิจของพระวิญญูณจากมุมมองที่แตกต่างกันไปเท่านั้นหรือ? เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างองค์ทั้งหลาย

พระเยซูได้สถิตในครรภ์โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ และไม่ต้องสงสัยเลยว่า

พระราชกิจของพระองค์คือพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน

ในช่วงระยะแรกของพระราชกิจที่ดำเนินการโดยพระยาห์เวห์นั้น พระองค์มิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

อีกทั้งมิได้ทรงปรากฏต่อมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงไม่เคยมองเห็นการทรงปรากฏของพระองค์

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงยิ่งใหญ่เพียงใดและสูงเพียงใด พระองค์ยังคงทรงเป็นพระวิญญูณ

พระเจ้าพระองค์เอง ผู้ซึ่งเป็นพระองค์แรกที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ กล่าวคือ

พระองค์ทรงเป็นพระวิญญูณของพระเจ้า เมื่อพระองค์ได้ตรัสกับมนุษย์จากท่ามกลางหมู่เมฆนั้น

พระองค์ทรงเป็นเพียงพระวิญญูณ ไม่มีผู้ใดได้เป็นประจักษ์พยานการทรงปรากฏของพระองค์

มีเพียงในยุคพระคุณเมื่อพระวิญญูณของพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และได้ทรงจุติเป็นมนุษย์ในแคว้นยูเดีย

เท่านั้น มนุษย์จึงได้มองเห็นพระฉายาแห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกในฐานะชายวัยคนหนึ่ง

ความรู้สึทของพระยาห์เวห์นั้นไม่สามารถสำนึกรับรู้ได้ อย่างไรก็ตาม

พระองค์ได้สถิตในครรภ์โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ นั่นคือ

ได้สถิตในครรภ์โดยพระวิญญูณของพระยาห์เวห์พระองค์เอง

และพระเยซูยังคงได้ประสูติมาเป็นรูปจำแลงของพระวิญญูณของพระเจ้า

สิ่งที่มนุษย์ได้มองเห็นครั้งแรกคือพระวิญญูณบริสุทธิ์ที่เสด็จลงมายังพระเยซูเหมือนนกพิราบ

นั่นมิใช่พระวิญญูณของพระเยซูแต่เพียงพระองค์เดียว แต่เป็นพระวิญญูณบริสุทธิ์ต่างหาก เช่นนั้นแล้ว

พระวิญญูณของพระเยซูสามารถแยกออกจากพระวิญญูณบริสุทธิ์ได้กระนั้นหรือ?

หากพระเยซูทรงเป็นพระเยซู พระบุตร และพระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระวิญญูณบริสุทธิ์ เช่นนั้นแล้ว

พวกพระองค์จะสามารถเป็นหนึ่งเดียวได้อย่างไร?

พระราชกิจคงมิอาจได้รับการดำเนินการได้หากเป็นเช่นนั้น พระวิญญูณภายในพระเยซู

พระวิญญูณในฟ้าสวรรค์ และพระวิญญูณของพระยาห์เวห์ล้วนเป็นหนึ่งเดียว

พระวิญญูญาณนั้นสามารถเรียกได้ว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ พระวิญญูญาณของพระเจ้า
พระวิญญูญาณที่เพิ่มกำลังขึ้นเจ็ดเท่า และพระวิญญูญาณผู้ทรงครอบคลุมทั้งหมด
พระวิญญูญาณของพระเจ้าทรงสามารถดำเนินพระราชกิจได้มากมาย
พระองค์ทรงสามารถสร้างโลกและทำลายมันโดยการให้น้ำท่วมแผ่นดินโลก
พระองค์ทรงสามารถไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง และยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ทรงสามารถพิชิตและทำลายมวลมนุษย์ทั้งปวงได้
พระราชกิจนี้ล้วนได้รับการดำเนินการโดยพระเจ้าพระองค์เอง
และไม่สามารถได้รับการดำเนินการโดยองค์อื่นใดของพระเจ้าแทนพระองค์ได้
พระวิญญูญาณของพระองค์สามารถได้รับการเรียกขานโดยพระนามของพระยาห์เวห์และพระเยซู
รวมถึงองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระคริสต์
พระองค์ทรงสามารถกลายเป็นบุตรมนุษย์ได้ด้วยเช่นกัน
พระองค์สถิตในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกด้วยเช่นกัน
พระองค์สถิตอยู่สูงเหนือจักรวาลทั้งหลายและท่ามกลางฝูงชน
พระองค์ทรงเป็นองค์เจ้านายองค์เดียวแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก!
นับตั้งแต่เวลาแห่งการทรงสร้างจนกระทั่งถึงบัดนี้
พระราชกิจนี้ได้รับการดำเนินการโดยพระวิญญูญาณของพระเจ้าพระองค์เอง
ไม่ว่าจะเป็นพระราชกิจในฟ้าสวรรค์หรือในเนื้อหนัง ทั้งหมดล้วนดำเนินการโดยพระวิญญูญาณของพระองค์เอง
สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวง ไม่ว่าในฟ้าสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก
ล้วนอยู่ในอุ้งพระหัตถ์อันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ ทั้งหมดนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
และไม่มีผู้ใดสามารถดำเนินการแทนพระองค์ได้ ในฟ้าสวรรค์นั้น
พระองค์ทรงเป็นพระวิญญูญาณแต่ก็ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองด้วยเช่นกัน ท่ามกลางพวกมนุษย์นั้น
พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังแต่ก็ยังทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองอยู่
ถึงแม้ว่าพระองค์อาจได้รับการเรียกขานโดยหลายแสนพระนาม พระองค์ก็ยังคงทรงเป็นพระองค์เอง
และพระราชกิจทั้งหมดนั้นคือการแสดงออกโดยตรงของพระวิญญูญาณของพระองค์
การไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงโดยผ่านทางตรึงกางเขนของพระองค์นั้นเป็นพระราชกิจโดยตรงของพระวิญญูญาณ
บริสุทธิ์ และดังนั้นจึงเป็นการประกาศต่อชนชาติทั้งมวลและแผ่นดินทั้งมวลในระหว่างยุคสุดท้ายด้วยเช่นกัน
ตลอดเวลานั้น พระเจ้าสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียวและผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
พระเจ้าพระองค์เองผู้ทรงครอบคลุมทั้งหมด องค์ทั้งหลายที่แตกต่างกันนั้นไม่มีอยู่จริง

นับประสาอะไรที่จะมีแนวคิดนี้เกี่ยวกับพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
มีเพียงพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้นในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก!

แผนการบริหารจัดการของพระเจ้ายึดขยายเป็นเวลาหกพันปีและถูกแบ่งออกเป็นสามยุคตามความแตกต่างในพระราชกิจของพระองค์ กล่าวคือ ยุคแรกคือยุคธรรมบัญญัติแห่งพันธสัญญาเดิม ยุคที่สองคือยุคพระคุณ และยุคที่สามคือยุคสุดท้าย—ยุคแห่งราชอาณาจักร ในแต่ละยุคนั้นเป็นตัวแทนของพระอัครลักษณะที่แตกต่างกัน นี่เป็นเพียงเพราะความแตกต่างในพระราชกิจเท่านั้น นั่นคือ ข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของพระราชกิจ ช่วงระยะแรกของพระราชกิจในระหว่างยุคพระคุณนั้นได้รับการดำเนินการในอิสราเอล และช่วงระยะที่สองที่ประกอบด้วยพระราชกิจแห่งการไถ่กู้ได้รับการดำเนินการในแคว้นยูเดีย สำหรับพระราชกิจแห่งการไถ่กู้

พระเยซูได้ประสูติโดยผ่านทาง การตั้งครกโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงเป็นพระบุตรพระองค์เดียว ทั้งหมดนั้นเนื่องจากข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของพระราชกิจนี้ ในยุคสุดท้ายนั้น พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะขยายพระราชกิจของพระองค์เข้าไปในชนต่างชาติทั้งหลายและพิชิตผู้คนที่นี่เพื่อที่พระนามของพระองค์จะได้ยิ่งใหญ่ในท่ามกลางพวกเขา

พระองค์ทรงปรารถนาที่จะนำทางมนุษย์ในการทำความเข้าใจและการเข้าสู่ความจริงทั้งปวง พระราชกิจทั้งหมดนี้ดำเนินการโดยพระวิญญาณหนึ่งเดียว ถึงแม้ว่าพระองค์อาจทรงทำเช่นนั้นจากจุดยืนต่างๆ ที่แตกต่างกัน แต่ธรรมชาติและหลักการต่างๆ ของพระราชกิจนั้นยังคงเป็นอย่างเดียวกันอยู่ ทันทีที่เจ้าสังเกตหลักการทั้งหลายและธรรมชาติของพระราชกิจที่พวกพระองค์ได้ทรงดำเนินการ เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าทั้งหมดนี้ดำเนินการโดยพระวิญญาณหนึ่งเดียว แม้กระนั้นบางคนอาจยังคงกล่าวว่า “พระบิดาทรงเป็นพระบิดา พระบุตรทรงเป็นพระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในที่สุด พวกพระองค์จะทรงประกอบขึ้นเป็นหนึ่งเดียว” เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะทำให้พวกพระองค์เป็นหนึ่งเดียวอย่างไร?

พระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสามารถประกอบขึ้นเป็นหนึ่งเดียวได้อย่างไร?

หากโดยเนื้อแท้ภายในแล้วพวกพระองค์ทรงเป็นสอง เช่นนั้นแล้ว

ไม่สำคัญว่าพวกพระองค์จะเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างไร

พวกพระองค์จะไม่ทรงยังคงเป็นสองพระภาคอยู่หรือ? เมื่อเจ้าพูดถึงการทำให้พวกพระองค์เป็นหนึ่ง นั้นมิใช่เป็นเพียงการเชื่อมสองพระภาคที่แยกต่างหากเพื่อทำให้รวมเป็นหนึ่งเดียวหรือ?

แต่พวกพระองค์มิใช่ทรงเป็นสองพระภาคก่อนที่จะถูกทำให้รวมเป็นหนึ่งหรือ?

แต่ละพระวิญญาณทรงมีเนื้อแท้ที่แตกต่างกันชัดเจน

และสองพระวิญญาณไม่สามารถประกอบขึ้นเป็นหนึ่งเดียวได้

พระวิญญูณมิใช่วัตถุที่เป็นรูปธรรมและไม่ทรงเป็นเหมือนกับสิ่งอื่นใดในโลกทางวัตถุ ตามที่มนุษย์มองเห็นนั้น พระบิดาทรงเป็นพระวิญญูณหนึ่ง พระบุตรอีกหนึ่ง และพระวิญญูณบริสุทธียังอีกหนึ่ง เช่นนั้นแล้ว

พระวิญญูณทั้งสามผสมกันเหมือนกับน้ำสามแก้วมารวมอยู่ในแก้วเดียว

เช่นนั้นแล้วนั้นมิใช่สามประกอบเป็นหนึ่งหรือ? นี่เป็นคำอธิบายที่ผิดพลาดล้วนๆ!

นี่มิใช่การแบ่งแยกพระเจ้าหรือ? พระบิดา พระบุตร และพระวิญญูณบริสุทธิ

ทั้งหมดนั้นจะทรงประกอบขึ้นเป็นหนึ่งได้อย่างไร?

พวกพระองค์มิใช่ทรงเป็นสามพระภาคที่แต่ละพระภาคทรงมีธรรมชาติที่แตกต่างกันหรือ?

ยังคงมีบรรดาผู้ที่กล่าวว่า

“พระเจ้ามิได้ทรงระบุไว้อย่างเปิดเผยว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์หรือ?”

พระเยซูทรงเป็นพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้า ผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานยิ่ง—

การนี้ได้ถูกตรัสไว้โดยพระเจ้าพระองค์เองอย่างแน่นอน นั่นคือการที่พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อพระองค์เอง แต่เพียงจากมุมมองที่แตกต่างกัน

ที่เป็นมุมมองของพระวิญญูณในฟ้าสวรรค์ที่ทรงเป็นพยานต่อการจู่เป็นมนุษย์ของพระองค์เอง

พระเยซูทรงเป็นการจู่เป็นมนุษย์ของพระองค์ มิใช่พระบุตรของพระองค์ในสวรรค์ เจ้าเข้าใจหรือไม่?

พระวณะของพระเยซูที่ว่า “เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา”

บ่งบอกว่าพวกพระองค์ทรงเป็นพระวิญญูณหนึ่งเดียวมิใช่หรือ?

และนั่นมิใช่เป็นเพราะการจู่เป็นมนุษย์หรือที่พวกพระองค์ได้ถูกแยกออกระหว่างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก? ในความเป็นจริงแล้ว พวกพระองค์ยังคงทรงเป็นหนึ่ง ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม

นั่นเป็นเพียงการที่พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อพระองค์เอง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของยุคต่างๆ

ข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของพระราชกิจ และช่วงระยะที่แตกต่างกันของแผนการบริหารจัดการของพระองค์

พระนามที่มนุษย์ใช้เรียกพระองค์จึงแตกต่างกันไปด้วย

เมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จมาดำเนินพระราชกิจช่วงระยะแรกนั้น

พระองค์สามารถได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ ผู้ทรงเลี้ยงดูชาวอิสราเอลเท่านั้น ในช่วงระยะที่สอง

พระเจ้าผู้ทรงจู่เป็นมนุษย์สามารถได้รับการเรียกขานว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระคริสต์เท่านั้น แต่ ณ เวลานั้น

พระวิญญูณในฟ้าสวรรค์ทรงระบุแต่เพียงว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้าเท่านั้น

และมิได้ทรงกล่าวถึงการที่พระองค์ทรงเป็นพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระผู้เป็นเจ้าแต่อย่างใด

การนี้แค่ไม่เคยเกิดขึ้น พระเจ้าจะทรงมีบุตรเพียงพระองค์เดียวได้อย่างไร? เช่นนั้นแล้ว

พระเจ้าจะมีได้ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วหรือ? เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นการจู่เป็นมนุษย์

พระองค์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระบุตรผู้ทรงเป็นที่รักของพระเจ้า

และจากการนี้เองจึงเป็นที่มาของสัมพันธภาพระหว่างพระบิดาและพระบุตร

เป็นเพียงเพราะการแยกจากกันระหว่างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

พระเยซูได้ทรงอธิษฐานจากมุมมองของมนุษย์

ในเมื่อพระองค์ได้ทรงสวมใส่เนื้อหนังที่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติเช่นนั้น

พระองค์จึงได้ตรัสจากมุมมองของเนื้อหนังว่า “เปลือกนอกของเราเป็นเปลือกนอกของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่ง
เนื่องจากเราได้สวมเนื้อหนังในการมายังแผ่นดินโลกนี้ บัดนี้เรายู่ห่างไกลแสนไกลจากฟ้าสวรรค์”

ด้วยเหตุผลนี้เอง พระองค์จึงทรงสามารถเพียงแค่อธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาจากมุมมองของมนุษย์เท่านั้น
นี่คือหน้าที่ของพระองค์

และนั่นคือหน้าที่ซึ่งพระวิญญาณซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าทรงพึงมีอยู่กับพระองค์

มิอาจได้กล่าวว่าพระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าเพียงเพราะพระองค์ได้ทรงอธิษฐานต่อพระบิดาจากมุมมองของ
มนุษย์ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงได้รับการเรียกขานว่าพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้า

แต่พระองค์ก็ยังทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองอยู่

เพราะพระองค์ทรงเป็นแต่เพียงการจุติเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณ

และเนื้อแท้ของพระองค์ยังคงทรงเป็นพระวิญญาณอยู่

ผู้คนจงเข้าใจว่าเหตุใดพระองค์จึงได้ทรงอธิษฐานหากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

การนี้เป็นเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ พระเจ้าซึ่งดำรงพระชนม์ชีพภายในเนื้อหนัง

และมีใช้พระวิญญาณในฟ้าสวรรค์ ดังเช่นที่มนุษย์มองเห็นนั่น พระบิดา พระบุตร

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ล้วนทรงเป็นพระเจ้า

มีเพียงการที่ทั้งสามภาคนี้ประกอบขึ้นเป็นหนึ่งเท่านั้นจึงจะสามารถถือว่าเป็นพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวได้

และในหนทางนี้ ฤทธานุภาพของพระองค์ก็ยังยิ่งใหญ่เป็นพิเศษ ยังคงมีบรรดาผู้ซึ่งกล่าวว่า

ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณเพิ่มกำลังขึ้นเจ็ดเท่า

เมื่อพระบุตรได้ทรงอธิษฐานหลังจากการเสด็จมาถึงของพระองค์นั้น

พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระวิญญาณนั่นเอง ในความเป็นจริง

พระองค์กำลังทรงอธิษฐานจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่ง เนื่องจากเนื้อหนังไม่ใช่ทั้งหมด

พระองค์จึงมิได้ทรงเป็นทั้งหมด และทรงมีจุดอ่อนมากมายเมื่อครั้งที่พระองค์ได้เสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์

และพระองค์ได้ทรงประสบปัญหามากมายขณะที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาสามครั้งก่อนการตรึงกางเขนของพระองค์

รวมถึงหลายครั้งก่อนหน้านั้นอีกด้วย พระองค์ได้ทรงอธิษฐานท่ามกลางบรรดาสาวกของพระองค์

พระองค์ได้ทรงอธิษฐานตามลำพังบนภูเขา พระองค์ได้ทรงอธิษฐานขณะอยู่บนเรือประมง

พระองค์ได้ทรงอธิษฐานท่ามกลางกลุ่มผู้คนมากมาย พระองค์ได้ทรงอธิษฐานขณะกำลังทรงหักขนมปัง และพระองค์ได้ทรงอธิษฐานขณะกำลังทรงอวยพรแก่ผู้อื่น เหตุใดพระองค์จึงได้ทรงทำเช่นนั้น?

พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระวิญญาณนั่นเอง พระองค์กำลังทรงอธิษฐานต่อพระวิญญาณ

ต่อพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ จากมุมมองของมนุษย์ เพราะฉะนั้น

พระเยซูจึงได้ทรงกลายเป็นพระบุตรในพระราชกิจช่วงระยะนั้นจากจุดยืนของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม

ในช่วงระยะนี้ พระองค์มิได้ทรงอธิษฐาน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

การนี้เป็นเพราะสิ่งที่พระองค์ทรงถ่ายทอดออกไปคือพระราชกิจแห่งพระวาระ

และการพิพากษาและการติสสอนแห่งพระวาระ พระองค์ไม่ทรงมีความจำเป็นต้องอธิษฐาน

และพันธกิจของพระองค์คือการตรัส พระองค์ไม่ทรงถูกนำขึ้นไปบนกางเขน

และพระองค์ไม่ทรงถูกมนุษย์ทำให้หันกลับไปหาบรรดาผู้ที่อยู่ในอำนาจ

พระองค์เพียงทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ ในเวลาที่พระเยซูได้ทรงอธิษฐานนั้น

พระองค์ได้กำลังทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาเพื่อการเคลื่อนลงมาของอาณาจักรสวรรค์

เพื่อให้สำเร็จตามน้ำพระทัยของพระบิดา และเพื่อให้พระราชกิจนั้นมาถึง ในช่วงระยะนี้

อาณาจักรสวรรค์ได้เคลื่อนลงมาแล้ว ดังนั้น พระองค์ยังคงทรงจำเป็นต้องอธิษฐานอยู่กระนั้นหรือ?

พระราชกิจของพระองค์คือการนำยุคนี้ไปสู่บัพทวาร และจะไม่มียุคใหม่ใดๆ อีกแล้ว ดังนั้น

มีความจำเป็นที่จะต้องอธิษฐานเพื่อช่วงระยะต่อไปกระนั้นหรือ? เราเกรงว่าจะไม่มี!

มีความขัดแย้งต่างๆ มากมายในคำอธิบายของมนุษย์ แท้จริงแล้ว

ทั้งหมดเหล่านี้คือมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ หากไม่มีการพิจารณาเพิ่มเติม

พวกเจ้าทั้งหมดก็ควรจะเชื่อว่ามโนคติอันหลงผิดเหล่านั้นถูกต้อง

เจ้าไม่รู้หรือหากหรือว่าแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าทรงเป็นตรีเอกานุภาพนี้เป็นแต่เพียงมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์?

ไม่มีความรู้ใดของมนุษย์ที่ครบและถี่ถ้วน มีความไม่บริสุทธิ์อยู่เสมอ และมนุษย์ก็มีแนวคิดต่างๆ

มากมายด้วยเช่นกัน นี่แสดงให้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งเดียวไม่สามารถอธิบายพระราชกิจของพระเจ้าได้

มีหลายสิ่งหลายอย่างมากเกินไปในจิตใจของมนุษย์

ทั้งหมดล้วนมาจากตรรกะและความคิดที่ขัดแย้งกับความจริง

ตรรกะของเจ้าสามารถชำระพระราชกิจของพระเจ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วนได้หรือไม่?

เจ้าสามารถได้รับความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในพระราชกิจทั้งหมดของพระยาห์เวห์หรือไม่?

เจ้าในฐานะมนุษย์คนหนึ่งคือผู้ที่สามารถมองเห็นทั้งหมดนั้นได้

หรือว่าพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงสามารถมองเห็นตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลกันเล่า?

เจ้านั้นหรือคือผู้ที่สามารถมองเห็นตั้งแต่นิรันดร์กาลนานมาแล้วถึงนิรันดร์กาลที่จะมา

หรือว่าคือพระเจ้าผู้ที่ทรงสามารถทำเช่นนั้นได้กันแล้ว? เจ้าจะพูดว่าอย่างไร?

เจ้าคู่ควรเพียงใดที่จะอธิบายพระเจ้า? คำอธิบายของเจ้าอยู่บนพื้นฐานของสิ่งใด? เจ้าคือพระเจ้ากระนั้นหรือ?

ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นถูกสร้างขึ้นมาโดยพระเจ้าพระองค์เอง เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ได้ทำการนี้
ดังนั้น เหตุใดเจ้าจึงกำลังให้คำอธิบายต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องกันแล้ว? บัดนี้

เจ้าจะเชื่อในพระเจ้าตรีเอกภาพต่อไปกระนั้นหรือ? เจ้าไม่คิดว่าหนทางนี้เป็นภาระหนักเกินไปหรือ?

มันจะเป็นการดีที่สุดสำหรับเจ้าที่จะเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียว ไม่ใช่สาม มันเป็นการดีที่สุดที่จะเป็นความสว่าง

เพราะพระภาระขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นคือความสว่าง

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (1)

มวลมนุษย์ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอย่างล้าลึก ไม่รู้ว่ามีพระเจ้า และได้หยุคนมัสการพระเจ้า ในตอนเริ่มต้นที่อาดัมและเอวาได้รับการสร้างขึ้น พระสิริและคำพยานของพระยาห์เวห์ปรากฏอยู่เสมอ แต่หลังจากที่ถูกทำให้เสื่อมทราม มนุษย์ได้สูญเสียพระสิริและคำพยานนั้น

เพราะทุกคนกบฏต่อพระเจ้าและหยุคเคารพพระองค์โดยสิ้นเชิง

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้คือการฟื้นฟูคำพยานทั้งหมดและพระสิริทั้งหมด

และเพื่อให้มนุษย์ทุกคนนมัสการพระเจ้า เพื่อที่จะมีคำพยานท่ามกลางสิ่งทรงสร้าง

นี่คือพระราชกิจที่จะมีการปฏิบัติในระหว่างช่วงระยะนี้ มวลมนุษย์จะถูกพิชิตอย่างไรกันแน่?

โดยการใช้พระราชกิจของพระวาระในช่วงระยะนี้เพื่อโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างสมบูรณ์ โดยการใช้องค์พระพิพากษา การติสสอน และการสาปแช่งอย่างไว้ปรานี เพื่อนำเขาสู่การบนอบอย่างเต็มที่

โดยการเปิดเผยความเป็นกบฏของมนุษย์ และพิพากษาการต้านทานของเขา

เพื่อที่เขาอาจได้รู้ถึงความไม่ชอบธรรมและความสกปรกโสมนของมวลมนุษย์

และด้วยเหตุนี้จึงใช้สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแทนประกอบเสริมความเด่นให้กับอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระเจ้า

มนุษย์ถูกพิชิตและได้รับการโน้มน้าวให้เชื่ออย่างเต็มที่โดยผ่านทางพระวาระเหล่านี้เป็นส่วนใหญ่

พระวาระคือวิถีทางสู่การพิชิตมวลมนุษย์ในขั้นสุดท้าย

และทุกคนที่ยอมรับการพิชิตชัยของพระเจ้าต้องยอมรับการเจียนดีและการพิพากษาของพระวาระของพระองค์ กระบวนการพิชิตในวันนี้คือการกระบวนการพิชิตนั่นเอง แล้วผู้คนควรให้ความร่วมมืออย่างไรกันแน่?

โดยการรู้วิธีการกินและดื่มพระวาระเหล่านี้ และทำให้ความเข้าใจพระวาระเหล่านี้สัมฤทธิ์ผล

ส่วนในเรื่องว่าผู้คนถูกพิชิตอย่างไรนั้น นี่ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ด้วยตัวเอง

ทั้งหมดที่เจ้าสามารถทำได้คือการมารู้จักความเสื่อมทรามและความสกปรกโสมนของเจ้า ความเป็นกบฏของเจ้า

และความไม่ชอบธรรมของเจ้าโดยผ่านทางวิธีการกินและดื่มพระวาระเหล่านี้

และคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า หลังจากที่จับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

หากเจ้ามีความสามารถที่จะนำสิ่งนั้นมาปฏิบัติ

และหากเจ้ามีนิมิตและมีความสามารถที่จะบนอบต่อพระวาระเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์

และไม่ทำการเลือกสิ่งใดๆ ด้วยตัวเจ้าเอง เช่นนั้นแล้วเจ้าจะได้ถูกพิชิตแล้ว—

และการพิชิตนั้นจะเป็นผลจากพระวาระเหล่านี้แล้ว เหตุใดมวลมนุษย์จึงสูญเสียคำพยาน?

เนื่องจากไม่มีผู้ใดมีความเชื่อในพระเจ้า เพราะในหัวใจของผู้คนไม่มีพื้นที่สำหรับพระเจ้า

การพิชิตชัยเหนือมวลมนุษย์คือการฟื้นฟูความเชื่อของมวลมนุษย์

ผู้คนที่ต้องการวิ่งเข้าไปในโลกที่เป็นธรรมดาโลกอย่างผลิผลามเสมอ พวกเขาเก็บงำความหวังมากมายจนเกินไป

ต้องการเพื่อนาคของพวกเขามากมายจนเกินไป และมีข้อเรียกร้องอันฟังเพ้อมากมายจนเกินไป
พวกเขาคิดถึงเนื้อหนังอยู่เสมอ วางแผนเพื่อเนื้อหนังอยู่เสมอ และไม่มีความสนใจใดๆ
ที่จะแสวงหาวิธีที่จะเชื่อในพระเจ้า หัวใจของพวกเขาได้ถูกซาตานฉกไปแล้ว
พวกเขาได้สูญเสียความเคารพของพวกเขาเพื่อพระเจ้าแล้ว และพวกเขายึดติดกับซาตาน
แต่มนุษย์ได้รับการสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงได้สูญเสียคำพยาน
ซึ่งหมายถึงเขาได้สูญเสียพระสิริของพระเจ้า
จุดประสงค์ของการพิชิตมวลมนุษย์คือเพื่อเรียกกลับคืนซึ่งเกียรติยศของความเคารพที่มนุษย์มีให้พระเจ้า
ซึ่งสามารถกล่าวได้ดังนี้ว่า ผู้คนที่ไม่ได้ตามเสาะหาชีวิตมีจำนวนมากมาย
ถึงแม้ว่าจะมีบางคนที่ไม่ได้ตามเสาะหาชีวิต แต่พวกเขาก็มีจำนวนเพียงหยิบมือหนึ่ง
ผู้คนมีใจหมกมุ่นอยู่กับอนาคตของพวกเขา และไม่ให้ความสนใจใดๆ กับชีวิต
บางคนกบฏต่อพระเจ้าและต้านทานพระเจ้า ตัดสินพระองค์กลับหลังพระองค์ และไม่นำความจริงไปปฏิบัติ
ผู้คนเหล่านี้ถูกเพิกเฉยอยู่ในตอนนี้ ไม่มีการกระทำสิ่งใดกับบุตรแห่งการกบฏเหล่านี้ในขณะนี้ แต่ในอนาคต
เจ้าจะใช้ชีวิตอยู่ในความมืด ร่ำไห้คร่ำครวญและขบเคี้ยวเคี้ยวฟันของเจ้า
เจ้าไม่รู้ลึกถึงความล้ำค่าของความสว่างเมื่อเจ้ากำลังใช้ชีวิตอยู่ในนั้น
แต่เจ้าจะตระหนักถึงความล้ำค่านั้นเมื่อเจ้ากำลังใช้ชีวิตอยู่ในที่มืดมิด และในตอนนั้นเจ้าจะรู้สึกเสียใจ
ตอนนี้เจ้ารู้สึกสบายดี แต่วันที่เจ้ารู้สึกเสียใจจะมาถึงในวันหนึ่ง เมื่อวันนั้นมาถึง
และเมื่อความมืดเคลื่อนลงมาและไม่มีความสว่างอีกต่อไป ก็จะสายไปแล้วที่จะมาเสียใจ
เจ้าล้มเหลวที่จะชื่นชมเวลาที่เจ้ามีในตอนนี้อย่างไร เพราะเจ้ายังคงไม่เข้าใจพระราชกิจของวันนี้แน่นอน
ทันทีที่พระราชกิจสำหรับทั่วทั้งจักรวาลเริ่มต้นขึ้น
ซึ่งหมายถึงตอนที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราากำลังพูดในวันนี้ได้กลายเป็นจริง
ผู้คนมากมายจะกัมมธิระและหลั่งน้ำตาแห่งความระทม และในการกระทำเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่ได้ตกอยู่ในความมืดพร้อมทั้งร่ำไห้คร่ำครวญและขบเคี้ยวเคี้ยวฟันแล้วหรือ?
ทุกคนที่ไม่ได้ตามเสาะหาชีวิตจริงๆ และได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์สามารถนำมาใช้งานได้
ในขณะที่บุตรแห่งการกบฏทุกคนที่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้งานจะตกลงสู่ความมืด
พวกเขาจะสูญเสียพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้เลย
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงจะทรมานและสะอึกสะอื้น เมื่อถูกผลักให้ได้รับการลงโทษแล้ว
หากเจ้ามีความพร้อมเป็นองค์ในพระราชกิจระยะนี้ และเจ้าได้เติบโตในชีวิตของเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้งาน หากเจ้าไม่มีความพร้อม
เช่นนั้นแล้วแม้ว่าเจ้าจะถูกเรียกสำหรับพระราชกิจระยะต่อไป แต่เจ้าก็จะไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้งาน—

ถึงจุดนี้เจ้าจะไม่มีโอกาสอีกถึงแม้ว่าเจ้าจะปรารถนาที่จะเตรียมตัวเองให้พร้อมก็ตาม
พระเจ้าจะเสด็จจากไปแล้ว แล้วเจ้าจะสามารถไปที่แห่งใดเพื่อหาโอกาสเหมาะแบบที่อยู่ต่อหน้าเจ้าในตอนนี้ได้?
เจ้าจะสามารถไปที่แห่งใดเพื่อรับแบบฝึกหัดที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้กับเจ้าด้วยพระองค์เองได้? ถึงตอนนั้น
พระเจ้าจะไม่ตรัสหรือประทานพระสุรเสียงของพระองค์ด้วยพระองค์เอง
ทั้งหมดที่พวกเจ้าจะมีความสามารถที่จะทำได้คือการอ่านสิ่งต่างๆ ที่กำลังมีการพูดถึงในวันนี้—
ถึงตอนนั้นแล้วความเข้าใจจะมาถึงง่ายๆ ได้อย่างไร?
ชีวิตในอนาคตจะสามารถดีไปกว่าที่เป็นในวันนี้ได้อย่างไร? ถึงจุดนั้น
เจ้าจะไม่ทนทุกข์กับการตายทั้งเป็นในขณะที่เจ้าทำให้คร่ำครวญและขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของเจ้าหรือ?
ตอนนี้กำลังมีการประทานพระพรให้แก่เจ้า แต่เจ้าไม่รู้ว่าจะชื่นชมกับพระพรได้อย่างไร
เจ้ากำลังใช้ชีวิตอยู่ในความผาสุก แต่เจ้ายังคงไม่ตระหนักรู้ นี่พิสูจน์ว่าเจ้าถูกกำหนดให้ทนทุกข์!
วันนี้ผู้คนบางคนด้านทาน บางคนกบฏ บางคนก็ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ เราเพียงแค่ทำเพิกเฉยต่อเจ้า
แต่อย่าคิดว่าเราไม่ตระหนักถึงสิ่งที่พวกเจ้ากำลังทำอยู่ เราไม่เข้าใจแก่นแท้ของพวกเจ้าหรือ?
เหตุใดจึงเอาแต่ขัดแย้งกับเรา?
เจ้าไม่เชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะไล่ตามเสาะหาชีวิตและพระพรเพื่อประโยชน์ของเจ้าเองหรือ?
ที่เจ้ามีความเชื่อนั้นไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของเจ้าเองหรือ? ในช่วงขณะนี้
เรากำลังปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยโดยการพูดเท่านั้น
และทันทีที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยนี้มาถึงบทวสถาน บทวสถานของเจ้าก็จะเห็นได้ชัดเจน
เราต้องบอกเจ้าอย่างชัดเจนแจ่มแจ้งหรือไม่?

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เห็นได้ชัดเจนว่าบทวสถานของมนุษย์จะเป็นอะไร
เหตุใดเราถึงพูดว่าการติสสอนและการพิพากษาในวันนี้คือการตัดสินต่อหน้ามหาบัลลังก์ใหญ่สีขาวในยุคสุดท้าย?
เจ้ามองไม่เห็นการนี้หรือ? เหตุใดพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจึงเป็นพระราชกิจช่วงระยะสุดท้าย?
พระราชกิจนี้ไม่ใช่เพื่อสำแดงว่ามนุษย์แต่ละประเภทจะพบกับบทวสถานรูปแบบใดหรือ?
พระราชกิจนี้ไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนได้รับการติสสอนและการพิพากษาในระหว่างช่วงเวลาที่พระราชกิจแห่งการพิชิต
ชัยดำเนินไป เพื่อแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา
แล้วจากนั้นก็ได้รับการจำแนกตามประเภทของพวกเขาหรือ? แทนที่จะกล่าวว่านี่เป็นการพิชิตมวลมนุษย์
อาจจะเป็นการดีกว่าที่จะกล่าวว่านี่กำลังแสดงให้เห็นว่าบุคคลแต่ละประเภทจะมีบทวสถานแบบใด
นี่เป็นเรื่องของการพิพากษาบาปของผู้คน และจากนั้นจึงเปิดเผยประเภทต่างๆ ของผู้คน
ดังนั้นจึงเป็นการตัดสินว่าพวกเขาชั่วร้ายหรือชอบธรรม หลังจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
พระราชกิจแห่งการประทานรางวัลสำหรับความดีและการลงโทษสำหรับความชั่วก็จะมาถึง

ผู้คนที่เชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์—ซึ่งหมายถึงผู้ที่ถูกพิชิตอย่างถาวร—

จะได้รับการจัดให้อยู่ในชั้นตอนถัดไปในการเผยแผ่พระราชกิจของพระเจ้าไปยังทั่วทั้งจักรวาล

ผู้ที่ไม่ถูกพิชิตจะถูกจัดให้อยู่ในความมืดและจะพบกับหายนะ

ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงจะได้รับการจำแนกตามประเภท พวกคนทำชั่วจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มความชั่วร้าย

จะอยู่โดยไม่มีแสงอาทิตย์อีกเลย และผู้ชอบธรรมจะได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มความดี

ได้รับความสว่างและใช้ชีวิตอยู่ในความสว่างตลอดกาล บททอสาสำหรับทุกสรรพสิ่งมาใกล้แล้ว

บททอสาของมนุษย์ได้รับการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนกับตาของมนุษย์

และทุกสรรพสิ่งจะได้รับการจำแนกตามประเภท เช่นนั้นแล้ว

ผู้คนจะสามารถหลีกเลี่ยงจากความระทมของการที่แต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทได้อย่างไร?

บททอสาที่แตกต่างกันของมนุษย์แต่ละประเภทได้รับการเปิดเผยเมื่อบททอสาของทุกสรรพสิ่งมาใกล้แล้ว

และมีการดำเนินการนี้ในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตทั่วทั้งจักรวาล

(รวมถึงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นด้วยพระราชกิจในปัจจุบัน)

การเปิดเผยบททอสาของมวลมนุษย์ทั้งปวงดำเนินการหน้าบัลลังก์พิพากษา

ในระหว่างช่วงเวลาที่การตัดสินดำเนินไป

และในระหว่างช่วงเวลาที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของยุคสุดท้ายดำเนินไป

การจำแนกผู้คนโดยสอดคล้องกับประเภทไม่ใช่การคืนผู้คนกลับไปยังประเภทดั้งเดิมของพวกเขา

เพราะมีมนุษย์เพียงประเภทเดียวเท่านั้นในเวลาที่มีมนุษย์ได้รับการสร้างขึ้น ณ เวลาแห่งการทรงสร้าง

การแบ่งแยกเดียวที่มีคือระหว่างชายและหญิง ไม่มีผู้คนหลายประเภทแตกต่างกันไปมากนัก

มนุษย์หลายประเภทที่แตกต่างกันเกิดขึ้นก็หลังจากผ่านช่วงเวลาที่มีการเสื่อมทรามไปหลายพันปีแล้วเท่านั้น

โดยที่บางประเภทอยู่ภายใต้แดนครอบครองของพวกเขาจนกระทั่งสกปรกโสมน

บางประเภทอยู่ภายใต้แดนครอบครองของพวกเขาจนชั่วร้าย และบางประเภท ผู้ที่ไล่ตามเสาะหาหนทางแห่งชีวิต

ก็อยู่ภายใต้อำนาจครอบครองขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ประเภทหลายประเภทค่อยๆ

เกิดขึ้นท่ามกลางผู้คนโดยหนทางนี้เท่านั้น

และเพราะเช่นนั้นเท่านั้นผู้คนจึงแยกออกเป็นประเภทหลายประเภทภายในครอบครัวขนาดใหญ่ของมนุษย์

ผู้คนทั้งหมดต่างมี “บิดา” ที่แตกต่างกัน

ไม่ว่าทุกคนอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อย่างสมบูรณ์

เพราะมนุษย์เป็นกบฏจนเกินไป การพิพากษาอันชอบธรรมเผยตัวตนที่แท้จริงของบุคคลแต่ละประเภท

ไม่เหลืออะไรที่ซ่อนอยู่ ทุกคนแสดงใบหน้าที่แท้จริงของตนในความสว่าง ณ จุดนี้

มนุษย์ไม่ได้เป็นอย่างที่เขาเป็นมาแต่ดั้งเดิมอีกต่อไป

สภาพเสมือนแต่ดั้งเดิมของบรรพบุรุษของเขาได้อันตรธานหายไปนานแล้ว
เพราะพงศ์พันธุ์มากมายนับไม่ถ้วนของอาดัมและเอวาได้ถูกชาตานครบครองนานแล้ว
ไม่มีวันได้รู้จักสวรรค์พระอาทิตย์อีก และเพราะผู้คนได้ถูกเติมเต็มด้วยพิษทุกรูปแบบของชาตานั้น
ดังนั้นผู้คนจึงมีบ้านปลายที่เหมาะสมของพวกเขา ที่มากกว่านั้น
พวกเขาได้รับการจำแนกตามประเภทบนพื้นฐานของพิษที่แตกต่างกัน
ซึ่งหมายความว่าพวกเขาได้รับการแบ่งชนิดตามขอบข่ายที่พวกเขาถูกพิชิตในวันนี้
บททดสอบของมนุษย์ไม่ใช่บางสิ่งที่ได้รับการลิดไหวล่วงหน้านับตั้งแต่การทรงสร้างโลก
นั่นเป็นเพราะว่าเมื่อเริ่มต้นมีมนุษย์เพียงประเภทเดียวที่เรียกรวมกันว่า “มวลมนุษย์”
และมนุษย์ไม่ได้ถูกชาตানทำให้เสื่อมทรามในตอนแรก
และผู้คนที่หมดต่างใช้ชีวิตอยู่ในความสว่างของพระเจ้าและไม่มีความมืดบังเกิดกับพวกเขา
แต่หลังจากที่มนุษย์ถูกชาตানทำให้เสื่อมทราม
ผู้คนทุกชนิดและทุกประเภทแพร่กระจายไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก—
ผู้คนทุกชนิดและทุกประเภทที่มาจากครอบครัวที่เรียกรวมกันว่า “มวลมนุษย์” ที่ประกอบด้วยชายและหญิง
พวกเขาทั้งหมดต่างมีบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นผู้นำให้พวกเขาไกลห่างจากบรรพบุรุษที่เก่าแก่ที่สุดของพวกเขา
—มวลมนุษย์ที่ประกอบด้วยชายและหญิง (นั่นคือ อาดัมและเอวาแต่ดั้งเดิม
ซึ่งเป็นบรรพบุรุษที่เก่าแก่ที่สุดของพวกเขา) ณ ขณะนั้น
คนอิสราเอลเป็นผู้คนเพียงพวกเดียวที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลกที่ได้รับการทรงนำโดยพระยาห์เวห์
จากนั้นผู้คนชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากอิสราเอลทั้งหมด (หมายถึงจากเผ่าพันธุ์ครอบครัวแต่ดั้งเดิม)
ก็สูญเสียการทรงนำของพระยาห์เวห์ ผู้คนยุคแรกๆ
ที่ไม่รู้เท่าทันอย่างสิ้นเชิงเกี่ยวกับเรื่องราวของโลกมนุษย์เหล่านี้ทำตามบรรพบุรุษของพวกเขาตามลำดับเพื่อใช้ชี
วิตอยู่ในดินแดนที่พวกเขาอ้างสิทธิ ซึ่งได้ดำเนินอยู่มาจนถึงปัจจุบันนี้
ดังนั้นพวกเขาก็ยังคงไม่รู้เท่าทันว่าพวกเขาไกลห่างจากพระยาห์เวห์ได้อย่างไร
และพวกเขาได้ถูกทำให้เสื่อมทรามจนถึงวันนี้จากพวกมารสกปรกโสम्मและมารชั่วร้ายทุกรูปแบบอย่างไร
ผู้ที่เคยถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างล้าลึกและถูกวางยาพิษมาจนถึงตอนนี้—
ผู้ที่ในท้ายที่สุดแล้วไม่สามารถได้รับการช่วยกู้ได้—
จะไม่มีตัวเลือกอื่นใดนอกเหนือจากการทำตามบรรพบุรุษของพวกเขา
มารสกปรกโสम्मที่ทำให้พวกเขาเสื่อมทราม
ผู้ที่ในท้ายที่สุดแล้วสามารถได้รับการช่วยให้อรอดจะไปยังบ้านปลายที่เหมาะสมของมวลมนุษย์
ซึ่งหมายถึงการไปยังบททดสอบที่สงวนไว้สำหรับผู้ที่ได้รับการช่วยให้อรอดและผู้ที่ถูกพิชิต

จะมีการทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อช่วยผู้ที่สามารถช่วยให้รอดได้ทั้งหมดให้รอด—

แต่สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้สึกและไม่สามารถรักษาได้นั้น

ตัวเลือกเดียวของพวกเขาจะเป็นการติดตามบรรพบุรุษของพวกเขาลงในบาตาลีกแห่งการตีสอน

จงอย่าคิดว่าบททอสาของเจ้าได้รับการลิจิตไว้ล่วงหน้าแล้วเมื่อเริ่มต้นและเพ็งจะได้รับการเปิดเผยในตอนนี้นี้เท่านั้น หากเจ้าคิดเช่นนั้น

เช่นนั้นแล้วเจ้าลืมไปแล้วหรือว่าได้มีการสร้างประเพณีมนุษย์เยี่ยงชาตानแยกต่างหากในช่วงระหว่างการทรงสร้างมวลมนุษยครั้งแรก?

เจ้าได้ลืมไปแล้วหรือว่ามี การสร้างมวลมนุษยเพียงหนึ่งประเภทซึ่งประกอบด้วยอาดัมและเอวา

(หมายถึงมีการสร้างเพียงชายและหญิง)? หากเจ้าได้เคยเป็นพงศ์พันธุ์ของชาตानมาก่อนในตอนเริ่มต้น

นี้ไม่ได้หมายความว่าเมื่อพระยาห์เวห์ทรงสร้างมนุษย์

พระองค์ทรงรวมกลุ่มมนุษย์เยี่ยงชาตानไว้ในการทรงสร้างของพระองค์หรือ?

พระองค์จะทรงสามารถกระทำบางสิ่งบางอย่างเช่นนั้นไปได้หรือ?

พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เพื่อประโยชน์ของคำพยานของพระองค์

พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เพื่อประโยชน์ของพระสิริของพระองค์

เหตุใดพระองค์จึงจะทรงสร้างประเภทของลูกหลานของชาตานอย่างตั้งพระทัยเพื่อให้ลูกหลานเหล่านั้นต้านทานพระองค์อย่างจงใจเล่า? พระยาห์เวห์จะทรงสามารถกระทำสิ่งเช่นนั้นไปได้อย่างไร? หากพระองค์ทรงกระทำใครเล่าจะพูดได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ชอบธรรม?

ในตอนนี้นี้ที่เราพูดว่าพวกเข้างบางคนจะไปกับชาตานในท้ายที่สุดนั้น

นั่น ไม่ได้หมายความว่าเจ้าจะไปกับชาตานตั้งแต่เริ่มต้น

แต่หมายความว่าเจ้าได้จมดิ่งลงไปอย่างมากจนถึงแม้ว่าพระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะช่วยเจ้าให้รอดแล้ว

แต่เจ้าก็ยังคงล้มเหลวที่จะได้รับความรอดนั้นอยู่ดี

ไม่มีตัวเลือกใดนอกเหนือจากจำแนกประเภทเจ้าให้อยู่กับชาตาน

นี่เป็นเพียงเพราะว่าเจ้านั้นเกินกว่าที่จะช่วยให้รอดได้

ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงชอบธรรมต่อเจ้าและทรงกำหนดชะตากรรมของเจ้าเป็นร่างทรงของชาตานอย่างตั้ง

พระทัย และจากนั้นจึงจำแนกประเภทเจ้าให้อยู่กับชาตานและมีพระประสงค์ให้เจ้าทนทุกข์อย่างจงพระทัย

นั่นไม่ใช่ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย หากนั่นคือสิ่งที่เจ้าเชื่อ

เช่นนั้นแล้วความเข้าใจของเจ้าก็มีด้านเดียวอย่างยิ่ง!

ช่วงระยะสุดท้ายของการพิชิตชัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยผู้คนให้รอด และเพื่อเปิดเผยบททอสาของพวกเขาคด้วย

การพิชิตชัยเป็นไปเพื่อเผยความเสื่อมของผู้คน โดยผ่านทาง การพิพากษา

ด้วยการนั้นจึงเป็นการทำให้พวกเขากลับใจ ลูกขึ้น และได้ตามเสาะหาชีวิตและเส้นทางที่ถูกต้องของชีวิตมนุษย์
การพิชิตชัยเป็นไปเพื่อปลุกหัวใจของผู้คนที่มึนชาและปัญญาทึบ

และเพื่อแสดงให้เห็นความเป็นกบฏภายในของพวกเขาโดยผ่านทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม

หากผู้คนยังคงไร้ความสามารถที่จะกลับใจได้

ยังคงไร้ความสามารถที่จะไล่ตามเสาะหาเส้นทางที่ถูกต้องของชีวิตมนุษย์

และไร้ความสามารถที่จะจับไล่ความเสื่อมทรามเหล่านี้ได้ เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็เกินกว่าจะช่วยให้รอดได้

และจะถูกขาดานสวาปาม เช่นนั้นคือนัยสำคัญของการพิชิตชัยของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อช่วยผู้คนให้รอด

และเพื่อแสดงบทอาชญากรรมของพวกเขาด้วยเช่นกัน บทอาชญากรรมที่ดี บทอาชญากรรมที่ไม่ดี—

ทั้งหมดต่างได้รับการเปิดเผยโดยพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย

การที่ผู้คนจะได้รับการช่วยให้รอดหรือถูกสาปแช่งนั้นต่างได้รับการเปิดเผยในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิต
ชัย

ยุคสุดท้ายคือตอนที่ทุกสรรพสิ่งจะได้รับการจำแนกตามประเภทโดยผ่านทางการศึกษา

การพิชิตคือพระราชกิจของยุคสุดท้าย กล่าวคือ การศึกษาบาปของแต่ละบุคคลคือพระราชกิจของยุคสุดท้าย

มิฉะนั้นแล้ว ผู้คนจะสามารถได้รับการจำแนกตามประเภทได้อย่างไร?

พระราชกิจการจำแนกตามประเภทที่ดำเนินการท่ามกลางพวกเขาคือจุดเริ่มต้นของพระราชกิจดังกล่าวในทั่วทั้งจักรวาล หลังจากนั้น

บรรดาแผ่นดินและกลุ่มชนทั้งหมดเหล่านั้นจะอยู่ภายใต้พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยด้วยเช่นกัน

นี่หมายความว่าทุกบุคคลในการทรงสร้างจะได้รับการจำแนกตามประเภท

และมาอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาเพื่อรับการพิพากษา

ไม่มีผู้ใดและสิ่งใดที่สามารถหลีกเลี่ยงหนีการทนทุกข์กับการติสสอนและการพิพากษานี้ได้

อีกทั้งไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดที่ไม่ได้รับการจำแนกตามประเภท ทุกคนจะได้รับการจำแนก

เพราะบทอาชญากรรมของทุกสรรพสิ่งใกล้มาถึง และทั้งหมดที่อยู่ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มาถึงบทสรุปแล้ว

มนุษย์จะสามารถหลีกเลี่ยงหนีจากวันสุดท้ายที่มนุษย์จะดำรงอยู่ได้อย่างไร? และด้วยเหตุนี้

การกระทำไม่เชื่อฟังของพวกเขาจะสามารถดำเนินต่อไปได้อีกนานเพียงใด?

พวกเขามองไม่เห็นหรือว่าวันสุดท้ายของพวกเขาจะเกิดขึ้นแล้ว?

บรรดาผู้ที่เคารพพระเจ้าและอธิษทูลให้พระองค์ทรงปรากฏจะมองไม่เห็นวันแห่งการปรากฏของความชอบธรรม

ของพระเจ้าไปได้อย่างไร? พวกเขาจะไม่ได้รับบำเหน็จรางวัลสุดท้ายสำหรับความดีไปได้อย่างไร?

เจ้าเป็นผู้ที่ทำดี หรือเจ้าเป็นผู้ที่ทำชั่ว? เจ้าเป็นผู้ที่ยอมรับการศึกษาที่ชอบธรรม และจากนั้นก็เชื่อฟัง

หรือเจ้าเป็นผู้ที่ยอมรับการศึกษาที่ชอบธรรมและจากนั้นก็ถูกสาปแช่ง?

เจ้าใช้ชีวิตอยู่ในความสว่างเบื้องหน้าบัลลังก์พิพากษาในความสว่าง

หรือเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในแดนคนตายท่ามกลางความมืด?

ตัวเจ้าเองไม่ได้เป็นผู้ที่รู้อย่างชัดเจนที่สุดหรือว่าบททอสานของเจ้าจะเป็นบททอสานที่มีบำเหน็จรางวัลหรือบททอสานที่มีการลงโทษ?

เจ้าไม่ได้เป็นผู้ที่รู้อย่างชัดเจนที่สุดและเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่สุดหรือว่าพระเจ้าทรงชอบธรรม? เช่นนั้นแล้ว

การประพฤติดของเจ้าและหัวใจของเจ้าเป็นแบบใดกัน? ขณะที่เราพิชิตเจ้าในวันนี้

เจ้าต้องการให้เราพูดออกมาให้เจ้าฟังจริงๆ หรือว่าพฤติกรรมของเจ้านั้นดีหรือชั่ว?

เจ้าได้เสียสละเพื่อเรามากเพียงใด? เจ้านั้นมีการเราอย่างลึกซึ้งเพียงใด?

ตัวเจ้าเองไม่ได้รู้อย่างชัดเจนที่สุดหรือว่าเจ้าประพฤติดต่อเราอย่างไร?

เจ้าควรรู้ดีกว่าทุกคนว่าบททอสานที่เจ้าจะพบในท้ายที่สุดจะเป็นอะไร! เราจะบอกเจ้าด้วยความจริงว่า

เราเพียงสร้างมวลมนุษย์ขึ้นมาเท่านั้น และเราสร้างเจ้าขึ้น แต่เราไม่ได้ส่งพวกเจ้าให้ซาตาน

อีกทั้งเราไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำให้พวกเจ้ากบฏหรือต้านทานเราและดังนั้นจึงถูกเราลงโทษ

หายนะและความทุกข์ร้อนทั้งหมดเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพราะหัวใจของพวกเจ้าแข็งแกร่งเกินไปและการประพฤติดของพวกเจ้าชั่วช้าเกินไปหรือ? เช่นนั้นแล้ว

บททอสานที่พวกเจ้าจะพบไม่ได้กำหนดด้วยตัวพวกเจ้าเองหรือ? ในหัวใจของพวกเจ้า

พวกเจ้าไม่ได้รู้ดีกว่าใครๆ หรือว่าเจ้าจะมีจุดจบอย่างไร?

เหตุผลที่เราพิชิตผู้คนก็เพื่อเปิดเผยพวกเขาและเปิดเผยสิ่งที่ลึกกว่าเพื่อนำความรอดมาให้เจ้า

ไม่ใช่เพื่อให้เจ้าทำชั่ว อีกทั้งไม่ใช่เพื่อตั้งใจทำให้เจ้าเดินเข้าสู่รกร้างแห่งการทำลายล้าง เมื่อเวลานั้นมาถึง

ความทุกข์ปริมาณมหาศาลทั้งหมดของเจ้า การร่ำไห้คร่ำครวญและขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของเจ้า—

ทั้งหมดจะไม่ได้เป็นเพราะบาปของเจ้าหรือ? ดังนั้น

ความดีของเจ้าเองหรือความชั่วของเจ้าเองไม่ได้เป็นการพิพากษาที่ดีที่สุดสำหรับเจ้าหรือ?

มันไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดหรือว่าบททอสานของเจ้าจะเป็นอย่างไร?

วันนี้เราทำงานในประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในประเทศจีนเพื่อเผยอุปนิสัยที่เป็นกบฏของพวกเขทั้งหมด

และเปิดโปงความน่าเกลียดของพวกเข และการนี้ให้บริบทสำหรับการพูดทุกสิ่งทุกอย่างที่เราต้องพูด

หลังจากนั้น เมื่อเราดำเนินขั้นตอนต่อไปของพระราชกิจการพิชิตทั่วทั้งจักรวาลจนเสร็จสิ้นแล้ว

เราจะใช้การพิพากษาที่เรามีให้กับพวกเจ้าเพื่อพิพากษาความไม่ชอบธรรมของทุกคนในทั่วทั้งจักรวาล

เพราะผู้คนอย่างพวกเจ้าเป็นตัวแทนของความเป็นกบฏท่ามกลางมวลมนุษย์

พวกที่ไม่สามารถยกระดับขึ้นมาได้จะกลายเป็นเพียงตัวประกอบเสริมความเด่นและวัตถุเพื่อการปรนนิบัติ

ในขณะที่ผู้ที่สามารถยกระดับขึ้นมาได้จะถูกนำไปใช้

เหตุใดเราจึงพูดว่าพวกที่ไม่สามารถกระด้นขึ้นมาได้จะทำหน้าที่เป็นได้เพียงตัวประกอบเสริมความเด่นเท่านั้น?
นั่นเป็นเพราะคำพูดและงานของเราในปัจจุบันทั้งหมดมีเป้าหมายที่ภูมิหลังของพวกเจ้า

และเพราะพวกเจ้าได้กลายเป็นตัวแทนและบุคคลตัวอย่างของความเป็นกบฏท่ามกลางมนุษย์

หลังจากนั้นเราจะนำคำพูดเหล่านี้ที่พิชิตพวกเจ้าไปยังชนต่างชาติทั้งหลายและใช้คำพูดเหล่านี้เพื่อพิชิตผู้คนที่นี่
แต่เจ้าจะยังไม่ได้รับคำพูดเหล่านั้น นั่นไม่ได้ทำให้เจ้าเป็นตัวประกอบเสริมความเด่นหรือ?

อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมวลมนุษย์ทั้งปวง การกระทำที่เป็นกบฏของมนุษย์

และรูปลักษณ์และใบหน้าที่น่าเกลียดของมนุษย์—

ทั้งหมดนี้ได้รับการบันทึกไว้ในวันนี้ในวาระที่ใช้เพื่อพิชิตพวกเจ้า

จากนั้นเราจะใช้วาระเหล่านี้เพื่อพิชิตผู้คนจากทุกชนชาติและทุกนิกาย เพราะพวกเจ้าเป็นต้นแบบ

เป็นตัวอย่างที่มีมาก่อน อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้เริ่มต้นการเดินทางเพื่อจงใจทอดทิ้งพวกเจ้า

หากเจ้าล้มเหลวที่จะทำให้ดีในการไล่ตามเสาะหาของเจ้า และดังนั้นเจ้าจึงพิสูจน์ว่าไม่สามารถรักษาได้

เจ้าจะไม่เป็นเพียงวัตถุเพื่อการปรนนิบัติและตัวประกอบเสริมความเด่นหรือ?

เราเคยพูดว่าเราใช้สติปัญญาของเราโดยมีพื้นฐานอยู่บนกลอุบายของชาตาน เหตุใดเราจึงพูดเช่นนั้น?

นั่นไม่ใช่ความจริงที่อยู่เบื้องหลังสิ่งที่เรากำลังพูดและกำลังทำในตอนนี้อย่างหรือ?

หากเจ้าไม่สามารถกระด้นขึ้นมาได้ หากเจ้าไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแต่กลับถูกลงโทษแทน

เจ้าจะไม่กลายเป็นตัวประกอบเสริมความเด่นหรือ? บางทีเจ้าอาจได้ทนทุกข์มากมายในช่วงเวลาของเจ้าแล้ว

แต่เจ้ายังคงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เจ้าไม่รู้เท่าทันในทุกสิ่งเกี่ยวกับชีวิต

ถึงแม้ว่าเจ้าจะได้รับการติสอนและพิพากษาแล้ว แต่เจ้าก็ยังไม่มีเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย และลึกๆ

ลงไปภายในนั้น เจ้ายังไม่ได้รับชีวิต เมื่อถึงเวลาที่จะทดสอบงานของเจ้า

เจ้าจะได้รับประสบการณ์กับการทดสอบที่ดุเดือดดั่งไฟและแม้กระทั่งความทุกข์ลำบากที่มากยิ่งขึ้นกว่า

ไฟนี้จะเปลี่ยนการดำรงอยู่ทั้งหมดทั้งมวลของเจ้าให้กลายเป็นขี้เถ้า ในฐานะใครบางคนที่ไม่ได้ครอบครองชีวิต

ใครบางคนที่ไม่ปราศจากทองคำบริสุทธิ์ภายในแม้สักเสี้ยว ใครบางคนที่ยังคงติดอยู่กับอุปนิสัยเก่าๆ อันเสื่อมทราม

และใครบางคนที่ไม่สามารถแม้กระทั่งทำงานที่ดีได้กับการเป็นตัวประกอบเสริมความเด่น

เจ้าจะไม่ถูกกำจัดไปได้หรือไม่? ใครบางคนที่มีค่าน้อยกว่าเงินหนึ่งเพนนี และใครบางคนที่ไม่ได้ครองชีวิต

สามารถมีประโยชน์อันใดสำหรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยหรือไม่? เมื่อเวลานั้นมาถึง

วันของพวกเจ้าจะยากลำบากกว่าวันเหล่านั้นของโนอาห์และโซโดม!

ถึงตอนนั้นการอธิษฐานของเจ้าจะไม่ให้ประโยชน์ใดกับเจ้า

เจ้าจะสามารถกลับมาภายหลังและเริ่มต้นกลับใจใหม่อีกครั้งได้อย่างไรเมื่อพระราชกิจแห่งความรอดได้สิ้นสุดไป

แล้ว? พันที่ที่พระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดได้รับการดำเนินการเสร็จสิ้นก็จะไม่มีพระราชกิจนั้นอีก

สิ่งที่จะมีคือการเริ่มต้นพระราชกิจการลงโทษผู้ที่ชั่วร้าย เจ้าด้านทาน เจ้าบุญ และเจ้าทำสิ่งต่างๆ ที่เจ้ารู้ว่าชั่วร้าย เจ้าไม่ได้เป็นเป้าหมายของการลงโทษที่รุนแรงหรือ? เรากำลังพูดสิ่งนี้ออกมาให้เจ้าฟังในวันนี้

หากเจ้าเลือกที่จะไม่ฟัง เช่นนั้นแล้วเมื่อความวิบัติบังเกิดกับเจ้าในภายหลัง

จะไม่สายเกินไปหรือหากเจ้าเริ่มรู้สึกเสียใจและเริ่มเชื่อในตอนนั้นเท่านั้น? เรากำลังให้โอกาสเจ้ากลับใจในวันนี้ แต่เจ้าไม่เต็มใจที่จะทำเช่นนั้น เจ้าต้องการที่จะรอไปนานเท่าใด? จนกว่าจะถึงวันแห่งการตัดสินหรือ?

เราไม่ได้จดจำการล่วงละเมิดที่ผ่านมาของเจ้าในวันนี้ เราให้อภัยเจ้าแล้วแล้ว

เบนสายตาจากด้านที่เป็นลบของเจ้าเพื่อมองแค่ด้านที่เป็นบวกของเจ้า

เพราะคำพูดและงานในปัจจุบันของเราทั้งหมดมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเจ้าให้รอด และเราไม่มีเจตนาร้ายใดๆ ต่อเจ้า แต่เจ้ายังปฏิเสธที่จะเข้าสู่ เจ้าไม่สามารถแยกแยะความดีออกจากความเลว

และไม่รู้ว่าอะไรจะคุ้มค่ากับความใจดีมีเมตตาอย่างไร

ผู้คนเช่นนั้นไม่ใช่แค่รอการมาถึงของการลงโทษและการลงทัณฑ์อันสาสมที่ชอบธรรมหรือ?

เมื่อโมเสสทบทวนหิน และน้ำที่พระยาห์เวห์ประทานได้ผุดออกมา มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อดาวิดได้เล่นพิณตั้งเพื่อสรรเสริญเรา พระยาห์เวห์—ด้วยหัวใจที่ถูกเติมด้วยความชื่นบานยินดีของเขา—

มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อโยบสูญเสียปศุสัตว์ของเขาซึ่งเดิมภูเขาทั้งหลายและความมั่งคั่งมากมายเกินบรรยาย

และร่างกายของเขาได้กลายเป็นถูกปกคลุมไปด้วยฝีที่เจ็บปวด มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อเขาสามารถได้ยินเสียงของเรา พระยาห์เวห์ และเห็นสง่าราศีของเรา พระยาห์เวห์

มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา การที่เปโตรสามารถติดตามพระเยซูคริสต์ได้ก็เป็นเพราะความเชื่อของเขา

การที่เขาสามารถถูกต้องครึ่งกับกางเขนเพื่อเห็นแก่เราและมอบคำพยานอันรุ่งโรจน์ก็เป็นเพราะความเชื่อของเขา

เช่นกัน เมื่อโยห์นได้เห็นฉายาอันรุ่งโรจน์ของบุตรมนุษย์ มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อเขาได้เห็นนิมิตแห่งยุคสุดท้าย มันเป็นเพราะความเชื่อของเขามากขึ้นไปอีก

สาเหตุที่ทำให้ไมชนต่างชาติทั้งหลายดังที่เรียกขานกันนั้นได้รับวิวรรณ์ของเรา

และได้มารู้ว่าเราได้กลับมาในเนื้อหนังแล้วเพื่อทำงานของเราท่ามกลางมนุษย์

ก็เป็นเพราะความเชื่อของพวกเขาเช่นกัน

ทุกคนที่ถูกทำร้ายโดยถ้อยคำเกรี้ยวกราดของเราและกระนั้นกลับได้รับการปลอบใจจากถ้อยคำเหล่านั้น

และได้รับการช่วยให้ออก—พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นเพราะความเชื่อของพวกเขาหรือ?

ผู้คนได้รับมากมายเพราะความเชื่อของพวกเขา และนั่นไม่ใช่พระพรเสมอไป

พวกเขาอาจไม่ได้รับความสุขและความชื่นบานยินดีแบบที่ดาวิดรู้สึก

หรือมีน้ำที่พระยาห์เวห์ประทานให้เหมือนกับที่โมเสสได้รับ ตัวอย่างเช่น

โยบได้รับพระพรจากพระยาห์เวห์เพราะความเชื่อของเขา แต่เขายังทนทุกข์กับความวิบัติด้วยเช่นกัน
ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับพระพรหรือทนทุกข์กับความวิบัติ ทั้งสองต่างก็เป็นเหตุการณ์ที่ผ่านการอวยพระพรทั้งนั้น
หากปราศจากความเชื่อ เจ้าจะไม่มีความสามารถที่จะรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยนี้
แล้วนับประสาอะไรกับการจะได้มองเห็นกิจการของพระยาห์เวห์ที่แสดงอยู่ต่อหน้าต่อตาเจ้าในวันนี้
เจ้าจะไม่มีความสามารถที่จะมองเห็น แล้วนับประสาอะไรกับการที่เจ้าจะมีความสามารถที่จะได้รับ
เสด็จสอนเหล่านี้ หายนะเหล่านี้ และการพิพากษาทั้งหมด—หากสิ่งเหล่านี้ไม่บังเกิดแก่เจ้า
เจ้าจะมีความสามารถมองเห็นกิจการของพระยาห์เวห์ในวันนี้ได้หรือ? ในวันนี้
สิ่งที่ทำให้เจ้าสามารถถูกพิชิตได้คือความเชื่อ
และสิ่งที่ทำให้เจ้าสามารถเชื่อในทุกกิจการของพระยาห์เวห์ได้คือการถูกพิชิต
เจ้าได้รับการติสอนและการพิพากษาเช่นนั้นได้เพราะความเชื่อเท่านั้น
เจ้าถูกพิชิตและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางการติสอนและการพิพากษานี้
หากปราศจากการติสอนและการพิพากษาแบบที่เจ้ากำลังได้รับในวันนี้ ความเชื่อของเจ้าจะสูญเปล่า
เพราะเจ้าจะไม่รู้จักพระเจ้า ไม่สำคัญว่าเจ้าได้เชื่อในพระองค์มากเพียงใดก็ตาม
ความเชื่อของเจ้าจะยังคงเป็นเพียงแค่การแสดงออกอย่างว่างเปล่าที่ไม่มีพื้นฐานอยู่ในความเป็นจริง
ความเชื่อของเจ้าจะกลายเป็นจริงและเชื่อถือได้
และหัวใจของเจ้าจะหันหาพระเจ้าหลังจากที่เจ้าได้รับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยนี้เท่านั้น
ซึ่งเป็นพระราชกิจที่ทำให้เจ้าเชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์
ถึงแม้เจ้าจะทนทุกข์กับการพิพากษาและการสาปแช่งเป็นอันมากเพราะคำว่า “ความเชื่อ” นี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม
เจ้ามีความเชื่อที่แท้จริงและเจ้าได้รับสิ่งที่แท้จริงที่สุด เป็นจริงที่สุด และล้ำค่าที่สุด
นี่เป็นเพราะว่าเจ้ามองเห็นบันปลายสุดท้ายของสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระเจ้าในระหว่างที่การพิพากษาดำเนิน
ไปเท่านั้น เจ้ามองเห็นว่าพระผู้สร้างควรต้องได้รับความรักในการพิพากษานี้
เจ้ามองเห็นพระพาทของพระเจ้าในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเช่นนั้น
เจ้ามาเข้าใจชีวิตมนุษย์อย่างครบถ้วนในการพิชิตชัยนี้
เจ้าได้รับเส้นทางที่ถูกต้องของชีวิตมนุษย์และมาเข้าใจความหมายที่แท้จริงของ “มนุษย์” ในการพิชิตชัยนี้
เจ้ามองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และโสมพระพักตร์อันงดงามและเปี่ยมด้วยพระ
สิริในการพิชิตชัยนี้เท่านั้น เจ้าเรียนรู้จุดกำเนิดของมนุษย์และเข้าใจ “ประวัติศาสตร์ที่เป็นอมตะ”
ของมวลมนุษย์ทั้งปวงในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยนี้เท่านั้น
เจ้ามาจับใจความบรรพบุรุษของมวลมนุษย์และต้นกำเนิดของความเสื่อมทรามของมนุษย์ได้ในการพิชิตชัยนี้
เจ้าได้รับความชื่นบานยินดีและความสบาย ตลอดจนการติสอนอันไม่รู้จบ การคุมวินัย

และคำพูดคำหยาบจากพระผู้สร้างต่อมวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างในการพิชิตชัยนี้ เจ้าได้รับพระพรตลอดจนหาชนะที่มนุษย์สมควรได้รับในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยนี้...ทั้งหมดนี้ไม่ได้เป็นเพราะความเชื่ออันเล็กน้อยของเจ้าหรือ? แล้วความเชื่อของเจ้าไม่เพิ่มขึ้นหลังจากที่เจ้าได้รับสิ่งเหล่านี้หรือ?

เจ้าไม่ได้ได้รับมาแล้วมากมายหรือ?

เจ้าไม่เพียงแต่ได้ยินพระวาทะของพระเจ้าและได้มองเห็นพระปรีชาญาณของพระเจ้าเท่านั้น แต่เจ้ายังได้รับประสบการณ์กับแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระองค์ด้วยตัวเจ้าเองด้วย

บางทีเจ้าคงจะพูดว่าหากเจ้าไม่มีความเชื่อ

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ได้ทนทุกข์กับการติสอนแบบนี้หรือการพิพากษาแบบนี้

แต่เจ้าควรรู้ว่าหากปราศจากความเชื่อ

เจ้าไม่เพียงแต่จะไม่สามารถได้รับการติสอนแบบนี้หรือการเอาใจใส่แบบนี้จากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น แต่เจ้าจะยังสูญเสียโอกาสที่จะได้พบกับพระผู้สร้างไปตลอดกาลด้วย เจ้าจะไม่วันรู้จักต้นกำเนิดของมวลมนุษย์ และไม่มีวันได้จับใจความสำคัญของชีวิตมนุษย์ได้ ถึงแม้ว่าร่างกายของเจ้าตายไปและดวงจิตของเจ้าจากไป เจ้าก็จะยังคงไม่เข้าใจกิจการทั้งหมดของพระผู้สร้าง

นับประสาอะไรที่เจ้าจะรู้ว่าพระผู้สร้างทรงปฏิบัติพระราชกิจอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นบนแผ่นดินโลกหลังจากที่พระองค์ทรงสร้างมวลมนุษย์ขึ้น ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของมวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

เจ้าเต็มใจที่จะตกลงไปในความมืดอย่างไม่รู้เท่าทันในลักษณะนี้ และทนทุกข์กับการลงโทษชั่ววันรันดร์หรือไม่?

หากเจ้าแยกตัวเจ้าเองออกจากการติสอนและการพิพากษาของวันนี้ สิ่งที่เจ้าจะได้พบคืออะไร?

เจ้าคิดหรือว่าทันทีที่แยกจากการพิพากษาของปัจจุบันนี้แล้ว

เจ้าจะมีความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงจากชีวิตที่ลำบากยากเย็นนี้ได้? เป็นเรื่องไม่จริงหรือที่หากเจ้าออกจาก “สถานที่นี้” สิ่งที่เจ้าจะได้เผชิญคือความทรมานที่เจ็บปวดหรือการข่มเหงอย่างโหดร้ายจากมาร?

เจ้าอาจเผชิญกับวันและคืนที่ไม่อาจทนทนได้หรือไม่?

เจ้าคิดหรือว่าแค่เพราะเจ้าหลีกเลี่ยงจากการพิพากษานี้ในวันนี้

เจ้าจะสามารถเลี่ยงหนีจากการทรมานในอนาคตนั้นได้ตลอดไป? อะไรจะเกิดกับเจ้า?

สิ่งที่เจ้าหวังไว้จะสามารถเป็นแข่งกริลาได้จริงๆ หรือ?

เจ้าคิดหรือว่าเจ้าสามารถหลีกเลี่ยงจากการติสอนชั่ววันรันดร์ในอนาคตได้ด้วยเพียงการวิ่งหนีจากความเป็นจริงเหมือนอย่างที่เขาทำอยู่ตอนนี้? หลังจากวันนี้

เจ้าจะมีวันที่จะมีความสามารถพบเจอโอกาสเหมาะแบบนี้และพระพรแบบนี้ได้อีกหรือไม่?

เจ้าจะมีความสามารถค้นพบสิ่งเหล่านั้นเมื่อความวิบัติบังเกิดแก่เจ้าได้หรือ?

เจ้าจะมีความสามารถพบเจอสิ่งเหล่านั้นเมื่อมวลมนุษย์ทั้งปวงเข้าสู่การหยุดพักได้หรือ?

ชีวิตที่มีความสุขของเจ้าในปัจจุบันและครอบครัวเล็กๆ ที่ปรองดองของเจ้า—
สิ่งเหล่านั้นสามารถแทนที่บันปลายชั่ววินคร์ในอนาคตของเจ้าได้หรือไม่? หากเจ้ามีความเชื่อที่แท้จริง
และหากเจ้าได้รับมามากมายเพราะความเชื่อของเจ้า เช่นนั้นแล้วทั้งหมดนั้นคือสิ่งที่เจ้า—สิ่งมีชีวิตทรงสร้าง—
ควรได้รับ และยังเป็นสิ่งที่เจ้าควรมีตั้งแต่เริ่มต้นด้วย
ไม่มีอะไรเป็นประโยชน์กับความเชื่อและชีวิตของเจ้ามากไปกว่าการพิชิตชัยเช่นนั้น

วันนี้ เจ้าต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงขอสิ่งใดจากบรรดาผู้ที่ถูกพิชิต
พระองค์ทรงมีท่าทีเช่นใดต่อบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม และเจ้าควรเข้าสู่อะไร ณ ขณะนี้
บางสิ่งที่เจ้าต้องแค่เข้าใจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น
เจ้าไม่ต้องพินิจพิเคราะห์การเสวนาบางอย่างเกี่ยวกับความล้าลึกของพระเจ้า
สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีประโยชน์กับชีวิตมากนัก และสิ่งเหล่านี้พึงประสงค์แค่การมองดูผ่านๆ เท่านั้น
เจ้าสามารถอ่านความล้าลึก เช่น ความล้าลึกของอาดัมและเอวา นั่นคือ
เรื่องของอาดัมและเอวาเป็นอย่างไรเมื่อย้อนกลับไป
และพระเจ้าทรงต้องประสงค์ที่จะปฏิบัติพระราชกิจใดในวันนี้
เจ้าจำเป็นต้องเข้าใจว่าในการพิชิตและการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะคืนมนุษย์กลับสู่หนทางที่อาดัมและเอวาเป็น ในหัวใจของเจ้า
เจ้าควรมีแนวคิดที่ดีเกี่ยวกับระดับการทำให้มีความเพียบพร้อมที่ต้องบรรลุให้ได้เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของ
พระเจ้า และจากนั้นเจ้าต้องเพียรพยายามเพื่อทำให้สิ่งนั้นสัมฤทธิ์ผล นี่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของเจ้า
และนี่คือบางสิ่งที่เจ้าควรเข้าใจ
สิ่งนี้เพียงพอที่จะให้เจ้าพยายามเข้าสู่โดยสอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เมื่อเจ้าอ่านว่า
“ประวัติศาสตร์การพัฒนาของมวลมนุษย์ย้อนกลับไปหลายหมื่นปี” เจ้ากลายเป็นอยากรู้อยากเห็น
และดังนั้นเจ้าจึงพยายามค้นหาคำตอบพร้อมกับพี่น้องชายหญิง
“พระเจ้าตรัสว่า การพัฒนาของมวลมนุษย์ย้อนกลับไปหกพันปี ใช่ไหม? แล้วช่วงเวลาหมื่นปีนี่คืออะไรกัน?”
การพยายามค้นหาคำตอบของคำถามนี้มีประโยชน์อันใด?
ไม่ว่าพระเจ้าพระองค์เองได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจเป็นเวลาหลายหมื่นปีหรือหลายร้อยล้านปี—
พระองค์ทรงจำเป็นต้องให้เจ้าต้องรู้เรื่องนี้จริงๆ หรือไม่? ไม่ใช่บางสิ่งที่เจ้าในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างจำเป็นต้องรู้
แค่ยอมให้ตัวเจ้าเองพิจารณาการพุดคุยประเภทนี้ชั่วคราว
และอย่าพยายามที่จะทำความเข้าใจเสมือนว่ามันเป็นนิมิต
เจ้าจำเป็นต้องตระหนักถึงสิ่งที่เจ้าควรเข้าสู่และทำความเข้าใจในวันนี้
และจากนั้นเจ้าจำเป็นต้องมีการจับความเข้าใจที่หนักแน่นเกี่ยวกับสิ่งนั้น เจ้าจะถูกพิชิตเมื่อนั้นเท่านั้น

หลังจากที่อ่านข้อความข้างต้นแล้ว ควรปฏิบัติหน้าที่ปกตอย่างหนึ่งในตัวเจ้า นั่นคือ
พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยความวิตกกังวล

พระองค์ทรงต้องประสงค์การพิชิตพวกเราและได้รับพระสิริและคำพยาน

เช่นนั้นแล้วพวกเราควรร่วมมือกับพระองค์อย่างไร?

พวกเราต้องทำอะไรเพื่อให้ถูกพระองค์ทรงพิชิตอย่างครบบริบูรณ์และกลายเป็นคำพยานของพระองค์?

พวกเราต้องทำอะไรเพื่อให้พระเจ้าทรงสามารถได้รับพระสิริ?

พวกเราต้องทำอะไรเพื่อให้ตัวพวกเราเองสามารถใช้ชีวิตภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าและไม่ใช่ว่าได้แ
คนครอบครองของซาตาน? นี่คือนี่สิ่งที่ผู้คนควรกำลังคิดถึง

พวกเจ้าทุกคนควรเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับนัยสำคัญของการพิชิตชัยของพระเจ้า นั่นคือความรับผิดชอบของพวกเจ้า
เจ้าจะมีการเข้าสู่ เจ้าจะรู้พระราชกิจช่วงระยะนี้

และเจ้าจะกลายเป็นเชื้อฟังอย่างครบบริบูรณ์หลังจากที่ได้รับความกระจำงแข็งนี้เท่านั้น มิฉะนั้นแล้ว

พวกเจ้าจะไม่สัมฤทธิ์การเชื้อฟังที่แท้จริง

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (3)

เหนือสิ่งอื่นใด ผลลัพธ์ที่เจตนาของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยคือ เพื่อให้เนื้อหนังของมนุษย์ไม่กบฏอีกต่อไป

นั่นคือ เพื่อให้จิตใจของมนุษย์ได้รับความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับพระเจ้า

เพื่อให้หัวใจของมนุษย์เชื่อฟังพระเจ้าอย่างหมดจด และเพื่อให้มนุษย์ทะเยอทะยานที่จะอยู่เพื่อพระเจ้า

ผู้คนยังไม่นับว่าถูกพิชิตเมื่ออารมณ์หรือเนื้อหนังของพวกเขาเปลี่ยนแปลง เมื่อความคิดของมนุษย์

ความมีสติรู้ตัวของมนุษย์ และสำนึกรับรู้ของมนุษย์เปลี่ยนแปลง กล่าวคือ

เมื่อทำที่ทางใจทั้งหมดของเจ้าเปลี่ยนแปลง—นั่นจะเป็นเวลาที่เจ้าได้ถูกพระเจ้าพิชิตแล้ว

เมื่อเจ้าได้ตกลงใจที่จะเชื่อฟังและนำวิธีการคิดแบบใหม่มาใช้แล้ว

เมื่อเจ้าไม่นำมโนคติอันหลงผิดหรือเจตนาของเจ้าเองมาอยู่ที่พระวณะและพระราชกิจของพระเจ้าอีกต่อไป

และเมื่อสมองของเจ้าสามารถคิดได้อย่างเป็นปกติ—กล่าวคือ

เมื่อเจ้าสามารถใช้ความพยายามทำเพื่อพระเจ้าด้วยทั้งหมดทั้งหัวใจของเจ้า—เมื่อนั้น

เจ้าจะเป็นบุคคลประเภทที่ถูกพิชิตอย่างครบถ้วนแล้ว ในศาสนา

ผู้คนมากมายทนทุกข์อย่างมากมาตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา: พวกเขาอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาเอง

และแบกทุกข์ของตน พวกเขายังแม้แต่ทนทุกข์และสู้ทนต่อไปเมื่ออยู่บนปากเหวแห่งความตาย!

บางคนยังคงกำลังอดอาหารในตอนเช้าของวันที่พวกเขาตาย ทั้งชีวิตของพวกเขา

พวกเขาปฏิเสธไม่ให้ตัวเองได้รับอาหารและเสื้อผ้าดีๆ และมุ่งมั่นในความทุกข์เท่านั้น

พวกเขาสามารถอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาได้และละทิ้งเนื้อหนังของพวกเขา

จิตใจที่พวกเขามีให้กับการสู้ทนความทุกข์ช่างน่าทึ่งยิ่ง แต่ความคิดของพวกเขา มโนคติอันหลงผิดของพวกเขา

ทัศนคติทางใจของพวกเขา และโดยแท้จริงแล้ว ธรรมชาติเก่าๆ ของพวกเขา ยังไม่ได้ถูกจัดการเลยแม้แต่น้อย

พวกเขาขาดพร่องความรู้ที่แท้จริงใดๆ เกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง

ภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นภาพแบบดั้งเดิมที่มีพระเจ้าที่คลุมเครือ

ความแน่วแน่ที่จะทนทุกข์เพื่อพระเจ้าของพวกเขามาจากความกระตือรือร้นและบุคลิกลักษณะที่ดีของสภาวะความ

เป็นมนุษย์ของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้า

แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจพระองค์หรือรู้น้ำพระทัยของพระองค์

พวกเขาเพียงทำงานและทนทุกข์อย่างหุนหันพลันแล่นเพื่อพระเจ้าเท่านั้น พวกเขาไม่ให้คุณค่าใดๆ

กับการหยั่งรู้เลย ใส่ใจวิธีการทำให้แน่ใจว่าการรับใช้ของพวกเขาทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงจริงๆ

เพียงเล็กน้อย นับประสาอะไรที่พวกเขาจะตระหนักวิธีวิธีการสัมฤทธิ์ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

พระเจ้าที่พวกเขารับใช้ไม่ใช่พระเจ้าในพระฉายาเนื้อแท้ภายในของพระองค์

แต่เป็นพระเจ้าที่พวกเขาได้จินตนาการ

พระเจ้าผู้ที่พวกเขาเพียงแค่อยู่นิ่งหรือดำนันทเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขาเคยได้อ่านในงานเขียนเท่านั้น แล้วพวกเขาก็ใช้จินตนาการอันกว้างไกลและความเคร่งศาสนาของพวกเขาในการทบทวนเพื่อพระเจ้า และปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์จะปฏิบัติ การรับใช้ของพวกเขาคลาดเคลื่อนเกินไป จนกระทั่งไม่มีพวกเขาคนใดที่มีความสามารถที่จะรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง ในทางปฏิบัติเลย ไม่ว่าพวกเขาจะยินดีทบทวนทุกอย่างอย่างไรก็ตาม มุมมองแต่เดิมของพวกเขาเกี่ยวกับการรับใช้และภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง เพราะพวกเขายังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษา การติสสอน กระบวนการถูกลง และการทำให้มีความเพียบพร้อมจากพระเจ้า อีกทั้งไม่มีใครคนใดเคยนำพวกเขาโดยใช้ความจริง ต่อให้พวกเขาเชื่อในพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด ก็ไม่มีพวกเขาคนใดที่เคยพบเห็นพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาเพียงรู้จักพระองค์โดยผ่านทางตำนานและคำบอกเล่าเท่านั้น ดังนั้น การรับใช้ของพวกเขาเริ่มแล้วไม่มากกว่าการปิดตารับใช้ไปอย่างไรแบบแผน ราวกับคนตาบอดที่รับใช้พ่อของตัวเอง ถึงที่สุดแล้ว การรับใช้เช่นนั้นสามารถสัมฤทธิ์ผลสิ่งใดได้บ้าง? และผู้ใดจะเห็นชอบกับการรับใช้เช่นนั้น? การรับใช้ของพวกเขายังคงเหมือนเดิมตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด พวกเขาได้รับเพียงบทเรียนที่มนุษย์สร้างขึ้น และอิงการรับใช้ของพวกเขาบนความเป็นธรรมชาติของพวกเขาและความชอบของพวกเขาเองเท่านั้น สิ่งนี้จะสามารถให้รางวัลใด? แม้กระทั่งเปโตร ผู้ซึ่งได้มองเห็นพระเยซู ก็ยังไม่รู้วิธีการรับใช้ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาเพียงมารู้ถึงการนี้ในท้ายที่สุดในวัยชราของเขา นี่บอกอะไรเกี่ยวกับผู้คนตาบอดที่ยังไม่ได้รับประสบการณ์กับการได้รับการจัดการหรือการได้รับการตัดแต่งแม้แต่น้อย และผู้ที่ไม่เคยมีผู้นำพวกเขา? การรับใช้ของผู้คนมากมายในหมู่พวกเขาในวันนี้ไม่เหมือนกับของผู้คนที่ตาบอดเหล่านั้นหรือ? ผู้คนทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับการพิพากษา ยังไม่ได้รับการตัดแต่งและการจัดการ และผู้ที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง— พวกเขาทั้งหมดไม่ได้ถูกพิชิตอย่างไม่ครบบริบูรณ์หรือ? ผู้คนเช่นนั้นมิมีประโยชน์อันใดกัน? หากความคิดของเจ้า ความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับชีวิต และความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้าไม่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงใหม่ใดๆ และเจ้าไม่ได้รับสิ่งใดอย่างแท้จริง เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะไม่มีวันสัมฤทธิ์สิ่งใดที่ยอดเยี่ยมในการรับใช้ของเจ้า! หากปราศจากนิมิตและความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าย่อมไม่ถูกพิชิต แล้ววิธีการติดตามพระเจ้าของเจ้าก็จะเหมือนกับผู้ที่ทบทวนและอดอาหาร นั่นคือ มีคุณค่าเพียงน้อยนิด! เป็นที่แน่แท้ว่าสิ่งที่พวกเขาทำมีคำพยานเพียงน้อยนิด เราจึงพูดว่าการรับใช้ของพวกเขาไร้ประโยชน์! ผู้คนเหล่านั้นทบทวนและใช้เวลาอยู่ในคุกตลอดชีวิตของพวกเขา พวกเขาอดกลั้น รักใคร่เสมอมา

และพวกเขาแบกกางเขนเสมอมา พวกเขาถูกเยาะเย้ยถากถางและถูกปฏิเสธจากโลก

พวกเขาได้รับประสบการณ์กับความยากลำบากทุกอย่าง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะเชื่อฟังจนถึงที่สิ้นสุด

แต่พวกเขาก็ยังคงไม่ถูกพิชิต และไม่สามารถเสนอคำพยานใดๆ ต่อการถูกพิชิตได้ พวกเขาได้ทนทุกข์มากมาย

แต่ภายใน พวกเขาไม่รู้จักรบเจ้าเลย ความคิดเก่าๆ มโนคติอันหลงผิดเก่าๆ การปฏิบัติทางศาสนา

ความรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้น และแนวความคิดในแบบมนุษย์ของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเลยที่เคยได้รับการจัดการ

ไม่มีเค้าของความรู้ใหม่ๆ ในตัวพวกเขาเลยแม้แต่น้อย

ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าไม่มีแม้สักเสี้ยวที่แท้จริงหรือถูกต้องแม่นยำ

พวกเขาเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าผิด นี่คือการรับใช้พระเจ้าหรือ?

ไม่ว่าความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าในอดีตจะเป็นอย่างไรก็ตาม

หากความรู้ที่เขายังคงเหมือนเดิมในวันนี้และเขายังคงใช้มโนคติอันหลงผิดและแนวคิดของเจ้าเองเป็นพื้นฐาน

ความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าต่อไป ไม่ว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติสิ่งใดก็ตาม กล่าวคือ หากเจ้ายังไม่มีความรู้ใหม่ๆ

ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า และหากเจ้ายังล้มเหลวที่จะรู้จักพระฉายาและพระอุปนิสัยที่แท้จริงของพระเจ้า

หากความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงถูกนำด้วยความคิดตามระบบศักดินาและที่เป็นไสยศาสตร์

และยังคงเกิดขึ้นจากจินตนาการและมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์อยู่ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ยังไม่ได้ถูกพิชิต

จนจะมากมายทั้งหมดเราพูดกับเจ้าบัดนี้ มุ่งหมายเพื่อให้เจ้ารู้

เพื่อให้ความรู้ที่นำทางเจ้าสู่ความรู้ใหม่กว่าที่ถูกต้องแม่นยำ

จนจะเหล่านี้ยังมุ่งหมายที่จะกำจัดมโนคติอันหลงผิดเก่าๆ และความรู้เก่าๆ ในตัวเจ้าด้วยเช่นกัน

เพื่อให้เจ้าอาจมีความรู้ใหม่ๆ ได้ หากเจ้ากินและดื่มพระวจนะของเราจริงๆ

เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก

ตราบเท่าที่เจ้ากินและดื่มพระวจนะของพระเจ้าด้วยหัวใจแห่งความเชื่อฟัง

เช่นนั้นแล้วมุมมองของเจ้าก็จะพลิกกลับ ตราบเท่าที่เจ้าสามารถยอมรับการติสอนซ้ำๆ ได้ วิธีการคิดเก่าๆ

ของเจ้าก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไป ตราบเท่าที่วิธีการคิดเก่าๆ ของเจ้าถูกแทนที่อย่างถาวรด้วยวิธีการคิดใหม่ๆ

การปฏิบัติของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องเช่นกัน ด้วยวิธีนี้ การรับใช้ของเจ้าจะตรงเป้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ

และสามารถทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเจ้า ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์

และมโนคติอันหลงผิดมากมายที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้า เช่นนั้นแล้วความเป็นธรรมชาติของเจ้าจะค่อยๆ ลดลง

สิ่งนี้และเป็นเพียงสิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงพิชิตผู้คน

มันคือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในผู้คน หากในความเชื่อที่เขามีในพระเจ้า

ทั้งหมดที่เจ้ารู้คือการอยู่เหนือร่างกายของเจ้าและการสู้ทนและการทนทุกข์ และเจ้าไม่รู้ว่าส่งนั้นผิดหรือถูก หรือยังไม่รู้เข้าไปใหญ่ว่าทำไปเพื่อใคร แล้วการปฏิบัติเช่นนั้นจะสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร?

จงทำความเข้าใจว่าสิ่งที่เราขอจากพวกเจ้าไม่ใช่การขอให้พวกเจ้ายึดเนื้อหนังของพวกเจ้าอยู่ในความเป็นทาส หรือหยุดไม่ให้สมองของพวกเจ้าคิดตามอำเภอใจ นี่ไม่ใช่เป้าหมายของพระราชกิจ อีกทั้งไม่ใช่พระราชกิจที่จำเป็นต้องกระทำในขณะนี้ ในขณะนี้ พวกเจ้าต้องมีความรู้จากแง่มุมที่เป็นบวก เพื่อที่เจ้าอาจเปลี่ยนแปลงตัวเจ้าเองได้ การกระทำที่จำเป็นที่สุดคือ

เจ้าต้องเตรียมตัวเจ้าเองให้พร้อมด้วยพระวณะของพระเจ้า

หมายความว่าให้เตรียมตัวเจ้าเองให้พร้อมด้วยความจริงและนิมิตของปัจจุบันอย่างครบถ้วน

และจากนั้นจึงเดินหน้านำสิ่งเหล่านี้มาปฏิบัติ นี่คือการรับผิดชอบของพวกเจ้า

เราไม่ได้กำลังขอให้พวกเจ้าแสวงหาและได้รับความกระจำที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก ณ

ขณะนี้พวกเจ้าเพียงไม่มีวุฒิภาวะสำหรับสิ่งนั้น

สิ่งที่กำหนดจากพวกเจ้าคือการทำทุกอย่างที่พวกเจ้าสามารถทำได้เพื่อกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

พวกเจ้าต้องเข้าใจพระราชกิจของพระเจ้าและรู้จักธรรมชาติของพวกเจ้า เนื้อแท้ของพวกเจ้า และชีวิตเก่าๆ

เช่นนั้นของพวกเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเจ้าจำเป็นต้องรู้การปฏิบัติที่ผิดพลาดและไร้เหตุผลในอดีตเหล่านั้น

และการกระทำในแบบมนุษย์ที่เจ้าทำเหล่านั้น เพื่อเปลี่ยนแปลง เจ้าต้องเริ่มต้นโดยการเปลี่ยนความคิดของเจ้า

อันดับแรก จงแทนที่ความคิดเก่าๆ ของพวกเจ้าด้วยความคิดใหม่

และให้ความคิดใหม่ของพวกเจ้าควบคุมถ้อยคำและการกระทำของพวกเจ้าและชีวิตของพวกเจ้า

นี่คือสิ่งที่ขอจากพวกเจ้าแต่ละคนในวันนี้ จงอย่าปฏิบัติอย่างหุนหันพลันแล่น

หรือปฏิบัติตามอย่างหุนหันพลันแล่น เจ้าควรมีพื้นฐานและเป้าหมาย จงอย่าหลอกตัวเจ้าเอง

พวกเจ้าควรรู้ว่าความเชื่อที่พวกเจ้ามีในพระเจ้าเป็นไปเพื่อสิ่งใดกันแน่ ความเชื่อนั้นควรให้อะไร

และพวกเจ้าควรเข้าสู่อะไรในตอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าต้องทราบทั้งหมดนี้

สิ่งที่พวกเจ้าควรเข้าสู่ในตอนนี้เป็นคือการยกระดับชีวิตของพวกเจ้าและยกระดับขีดความสามารถของพวกเจ้า

นอกจากนี้ พวกเจ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงมุมมองเก่าๆ เหล่านั้นจากอดีตของพวกเจ้า

เปลี่ยนแปลงความคิดของพวกเจ้า และเปลี่ยนแปลงมโนคติอันหลงผิดของพวกเจ้า

ทั้งชีวิตของพวกเจ้าจำเป็นต้องเริ่มใหม่ เมื่อความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับกิจการของพระเจ้าเปลี่ยนแปลง

เมื่อเจ้ามีความรู้ใหม่เกี่ยวกับความจริงที่เกี่ยวกับทุกสิ่งทีพระเจ้าตรัส

และเมื่อความรู้ภายในตัวเจ้าได้รับการยกระดับขึ้น เช่นนั้นแล้วชีวิตของเจ้าจะหันไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

สรรพสิ่งทั้งปวงที่ผู้คนทำและพูดในตอนนี้เป็นสัมพันธกับชีวิตจริง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่คำสอน

แต่เป็นสิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องมีเพื่อชีวิตของพวกเขาและสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่พวกเขาควรมี

นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในผู้คนในช่วงระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
การเปลี่ยนแปลงที่ผู้คนควรได้รับประสบการณ์ และเป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาถูกพิชิต
เมื่อเจ้าได้เปลี่ยนแปลงความคิดของเจ้า นำทัศนคติทางใจใหม่มาใช้ ล้มล้างมโนคติอันหลงผิดและเจตนาของเจ้า
และการใช้เหตุผลตามหลักตรรกะในอดีตของเจ้า ละทิ้งสิ่งที่หยั่งรากลึกภายในตัวเจ้า
และได้รับความรู้ใหม่เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า เมื่อนั้นคำพยานที่เจ้าให้จะได้รับการยกระดับขึ้น
และการดำรงอยู่ทั้งหมดทั้งปวงของเจ้าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างแท้จริง
ทั้งหมดเหล่านี้สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากที่สุด เป็นจริงมากที่สุด และเป็นรากฐานของสิ่งต่างๆ มากที่สุด—
สิ่งที่ผู้คนไม่สามารถจับความเข้าใจได้ในอดีต และสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถพยายามทำความเข้าใจได้
สิ่งเหล่านั้นคือพระราชกิจที่แท้จริงของพระวิญญาณ ในอดีตเจ้าเข้าใจพระคัมภีร์อย่างไรกันแน่?
ให้การนี้อยู่ภายใต้การเปรียบเทียบในวันนี้แล้วเจ้าจะรู้ ในจิตใจเจ้ายกระดับโมเสส เปโตร เปาโล
หรือคำกล่าวและมุมมองในพระคัมภีร์ทั้งหมด และนำมาไว้บนแท่น ในตอนนี้
หากเจ้าได้รับคำขอให้ให้นำพระคัมภีร์ไว้บนแท่น เจ้าจะทำเช่นนั้นหรือไม่?
เจ้าจะมองเห็นว่าพระคัมภีร์ประกอบด้วยบันทึกมากมายที่มนุษย์เขียนขึ้น
และว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงการบรรยายของมนุษย์ถึงพระราชกิจสองช่วงระยะของพระเจ้า
พระคัมภีร์คือหนังสือประวัติศาสตร์
นี่ไม่ได้หมายความว่าความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระคัมภีร์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือ?
หากเจ้าดูลำดับพงศ์ของพระเยซูตามที่ระบุในพระกิตติคุณมัทธิวในวันนี้ เจ้าจะพูดว่า
“ลำดับพงศ์ของพระเยซูหรือ? ไร้สาระ! นี่คือลำดับพงศ์ของโยเซฟ ไม่ใช่ของพระเยซู
พระเยซูและโยเซฟนั้นไม่มีสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน” เมื่อเจ้าดูที่พระคัมภีร์ในตอนนี้
ความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระคัมภีร์นั้นแตกต่างออกไป ซึ่งหมายความว่ามุมมองของเจ้าได้เปลี่ยนแปลง
และเจ้านำความรู้มายังพระคัมภีร์ในระดับที่สูงกว่านักปราชญ์อาวูโตในวงการศาสนา
หากมีบางคนพูดว่ามีอะไรบางอย่างในลำดับพงศ์นี้ เจ้าจะตอบว่า “มีอะไรในลำดับพงศ์นี้? อธิบายมาสิ
พระเยซูและโยเซฟไม่เกี่ยวข้องกัน เธอไม่รู้เรื่องนั้นหรือ? พระเยซูจะทรงมีลำดับพงศ์ได้หรือ?
พระเยซูจะทรงมีบรรพบุรุษได้อย่างไร? พระองค์จะทรงเป็นพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ได้อย่างไร?
เนื้อหนังของพระองค์ประสูติจากมารีย์ พระวิญญาณของพระองค์คือพระวิญญาณของพระเจ้า
ไม่ใช่วิญญาณของมนุษย์ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรอันเป็นที่รักของพระเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงสามารถมีลำดับพงศ์ไปได้หรือ? ขณะที่ประทับอยู่บนแผ่นดินโลก
พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นสมาชิกของมวลมนุษย์ แล้วพระองค์จะทรงสามารถมีลำดับพงศ์ได้อย่างไร?”
เมื่อเจ้าวิเคราะห์ลำดับพงศ์และอธิบายความจริงภายในอย่างชัดเจน เล่าสู่กันฟังถึงสิ่งที่เจ้าได้เข้าใจ

บุคคลผู้นั้นจะพูดอะไรไม่ออก “พระเยซูทรงมีลำดับพงศ์ บางคนจะอ้างอิงพระคัมภีร์และถามเจ้าว่า พระเจ้าของเธอในวันนี้ทรงมีลำดับพงศ์หรือไม่?” จากนั้นเจ้าจะบอกพวกเขาถึงความรู้ที่เจ้ามี ซึ่งเป็นความรู้ที่จริงที่สุดจากทั้งหมด และด้วยวิธีนี้ ความรู้ที่เจ้ามีจะสัมฤทธิ์ผล ในความเป็นจริงแล้ว พระเยซูไม่ทรงมีความสัมพันธ์อันใดกับโยเซฟ และยังไม่มีความเกี่ยวข้องกับอับราฮัม พระองค์เพียงประสูติในอิสราเอลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นคนอิสราเอลหรือพงศ์พันธุ์ของคนอิสราเอล การที่ได้ประสูติในอิสราเอลไม่ได้จำเป็นต้องหมายความว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งคนอิสราเอลเท่านั้น พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจการจุติเป็นมนุษย์เพื่อประโยชน์ของพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงทั่วทั้งจักรวาล พระองค์เพียงทรงปฏิบัติพระราชกิจช่วงระยะหนึ่งของพระองค์ในประเทศอิสราเอลก่อนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นพระองค์จึงทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม ผู้คนพิจารณาว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอล และยิ่งไปกว่านั้น ผู้คนวางพระองค์ไว้ท่ามกลางคนอิสราเอลและท่ามกลางพงศ์พันธุ์ของดาวิด พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าเมื่อสิ้นสุดยุค พระนามของพระยาห์เวห์จะยิ่งใหญ่ท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลาย ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลายในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย การที่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ในยูเดียไม่ได้บ่งชี้ว่าพระเจ้าทรงรักแต่ชาวยิวเท่านั้น นั่นเกิดขึ้นเพียงเพราะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพระราชกิจเท่านั้น ไม่ใช่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ได้ในอิสราเอลเท่านั้น (เพราะคนอิสราเอลคือประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรร) ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ไม่ได้พบได้ท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลายเช่นกันหรือ? พระราชกิจได้ขยายไปสู่ชนต่างชาติทั้งหลายหลังจากที่พระเยซูทรงเสด็จขึ้นพระราชกิจในยูเดีย (คนอิสราเอลเรียกประชาชาติทั้งหมดยกเว้นอิสราเอลว่า “ชนต่างชาติทั้งหลาย”) อันที่จริงแล้ว มีประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในชนต่างชาติเหล่านั้นเช่นเดียวกัน เพียงแค่ว่า ณ ขณะนั้นยังไม่มีการปฏิบัติพระราชกิจในที่นั้นเท่านั้น ผู้คนให้ความสำคัญเช่นนั้นกับอิสราเอลเพราะพระราชกิจสองช่วงระยะแรกเกิดขึ้นในอิสราเอล ในขณะที่ไม่มีการปฏิบัติพระราชกิจในชนต่างชาติทั้งหลาย พระราชกิจท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลายเพิ่งจะเริ่มค้นในวันนี้เท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมผู้คนจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ยากนัก หากเจ้าสามารถเข้าใจทั้งหมดนี้ได้อย่างชัดเจน หากเจ้ามีความสามารถที่จะย่อยและพิจารณาสิ่งนี้ได้อย่างถูกต้อง

เช่นนั้นแล้วเจ้าจะมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำเกี่ยวกับพระเจ้าในวันนี้และในอดีต
และความรู้ใหม่นี้จะสูงกว่าความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าที่เหล่าธรรมิกชนทั้งหมดตลอดทั้งประวัติศาสตร์มี
หากเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจในวันนี้ และได้ยินถ้อยคำรัสสวนพระองค์ของพระเจ้าในวันนี้
แต่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า
และการไล่ตามเสาะหาของเจ้ายังคงเป็นเหมือนกับที่เป็นมาตลอด และไม่ได้ถูกแทนที่ด้วยอะไรใหม่ๆ เลย
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมดนี้
แต่ในท้ายที่สุดแล้วยังไม่สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลยในตัวเจ้า เช่นนั้นแล้ว
ความเชื่อของเจ้าจะไม่เหมือนกับของพวกที่เพียงเสาะหาขนมปังเพื่อตอบสนองความหิวโหยของพวกเขาหรือ?
ในกรณีนั้น พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะไม่สัมฤทธิ์ผลใดๆ ในตัวเจ้า เช่นนั้นแล้ว
เจ้าจะไม่กลายเป็นหนึ่งในผู้ที่จะต้องถูกกำจัดหรือ?

เมื่อพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมดมาถึงบทอวาน
เป็นสิ่งที่จำเป็นที่พวกเจ้าทั้งหมดต้องเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นเพียงพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น
แต่เป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง พระองค์ทรงสร้างมวลมนุษย์ ไม่ใช่แค่คนอิสราเอลเท่านั้น
หากเจ้าพูดว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น
หรือว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงจุติมาเป็นมนุษย์ในชนชาติอื่นนอกอิสราเอล
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ยังไม่ได้มีความรู้ใดๆ ในระหว่างการดำเนินพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
และเจ้าไม่ยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเจ้าเลยแม้แต่น้อย
เจ้าเพียงตระหนักว่าพระเจ้าได้เสด็จจากอิสราเอลมาประเทศจีน และทรงถูกบังคับให้เป็นพระเจ้าของเจ้า
หากเจ้ายังคงมองดูสิ่งต่างๆ ในลักษณะนี้ เช่นนั้นแล้วงานของเราก็ไร้ผลในตัวเจ้า
และเจ้ายังไม่ได้เข้าใจสักหนึ่งสิ่งที่เราได้กล่าวไป หากในท้ายที่สุดแล้ว
เจ้าเขียนลำดับพงศาวดารให้กับเราเหมือนกับที่มีทิวทำ หาบรรพบุรุษที่เหมาะสมให้กับเรา
ค้นหาต้นตระกูลที่ถูกต้องของเรา—

จนพระเจ้ามีลำดับพงศาวดารลำดับสำหรับการจุติเป็นมนุษย์สองครั้งของพระองค์—
แล้วนั่นจะไม่ใช่เรื่องตกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกหรือ? เจ้าผู้ “มีเจตนาอันดี”
ผู้พบลำดับพงศาวดารนี้จะไม่กลายเป็นผู้ที่แบ่งแยกพระเจ้าหรือ?
เจ้ามีความสามารถที่จะรับภาระบาปนี้ได้หรือ? หลังจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมดนี้แล้ว
หากเจ้ายังคงไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง
หากเจ้ายังคงคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น
เจ้าจะไม่เป็นผู้ที่ต้านทานพระเจ้าอย่างเปิดเผยหรือ?

วัตถุประสงค์ของการพิชิตเจ้าในวันนี้คือเพื่อให้เจ้ายอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเจ้า และทรงยังเป็นพระเจ้าของผู้อื่นด้วย และที่สำคัญที่สุดคือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของทุกคนที่รักพระองค์ และพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลและพระเจ้าของคนอียิปต์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคนอังกฤษและพระเจ้าของคนอเมริกัน

พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นแค่พระเจ้าของอาดัมและเอวา แต่ทรงเป็นพระเจ้าของพงศ์พันธุ์ทั้งหมดของพวกเขาคือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของทุกสิ่งในฟ้าสวรรค์และทุกสิ่งบนแผ่นดินโลก ทุกครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นคนอิสราเอลหรือคนต่างชาติ ทั้งหมดต่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าหนึ่งองค์

พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงปฏิบัติพระราชกิจในอิสราเอลเป็นเวลาหลายพันปีและประสูติในยูเดียเท่านั้น แต่วันนี้พระองค์เสด็จลงมาในประเทศจีน ซึ่งเป็นสถานที่ที่พญานาคใหญ่สีแดงนอนขมวดม้วนอยู่ หากการประสูติในยูเดียทำให้พระองค์ทรงกลายเป็นกษัตริย์ของพวกเขา

เช่นนั้นแล้วการเสด็จลงมาท่ามกลางพวกเขาทุกคนในวันนี้ไม่ทำให้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาทุกคนหรือ? พระองค์ทรงนำคนอิสราเอลและประสูติในยูเดีย และพระองค์ยังประสูติในดินแดนคนต่างชาติด้วยเช่นกัน พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ไม่ได้กระทำเพื่อทั้งมวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นหรือ?

พระองค์ทรงรักคนอิสราเอลร้อยเท่า และเกลียดคนต่างชาติพันเท่าหรือ?

นั่นไม่ใช่มนต์คิดอันหลังผิของเจ้าหรือ? ไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่เคยทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

แต่เพียงแค่ว่าพวกเขาไม่ยอมรับพระองค์ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่เต็มพระทัยที่จะเป็นพระเจ้าของพวกเขา

แต่เพียงแค่ว่าพวกเขาปฏิเสธพระองค์

มีใครท่ามกลางสิ่งทรงสร้างที่ไม่ได้อยู่ในพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์บ้าง?

เป้าหมายในการพิชิตพวกเขาในวันนี้ไม่ใช่การทำให้พวกเขายอมรับว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพระเจ้าของพวกเขาหรือ? หากพวกเขายังคงยึดมั่นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น

และยังยึดมั่นว่าวงศาวานของดาวิดในอิสราเอลคือที่มาของการประสูติของพระเจ้า

และไม่มีชนชาติอื่นใดนอกเหนือจากอิสราเอลที่มีคุณสมบัติที่จะ “สร้าง” พระเจ้า

และยังไม่มีครอบครัวคนต่างชาติใดๆ ที่มีความสามารถที่จะได้รับพระราชกิจของพระยาห์เวห์ด้วยตัวเอง—

หากเจ้ายังคงคิดเช่นนั้น นั่นไม่ได้ทำให้เจ้าเป็นผู้ต่อต้านที่หัวแข็งหรือ? จงอย่ายึดติดกับอิสราเอลเสมอไป

พระเจ้าประทับอยู่ที่นี้ ท่ามกลางพวกเขาในวันนี้ อีกทั้งเจ้าไม่ควรคอยมองขึ้นไปบนสวรรค์

จงหยุดร่ำร้องหาพระเจ้าของเจ้าในสวรรค์! พระเจ้าได้เสด็จมาท่ามกลางพวกเขาแล้ว

แล้วพระองค์จะประทับอยู่ในสวรรค์ไปได้อย่างไร? เจ้ายังไม่ได้เชื่อในพระเจ้านานมากนัก

แต่เจ้ามีมนต์คิดอันหลังผิมากมายเกี่ยวกับพระองค์

จนถึงจุดที่เจ้ากล้าที่จะไม่หยุดคิดสักเสี้ยววินาทีว่าพระเจ้าของคนอิสราเอลจะทรงยอมลดเกียรติมาเพื่อประทานพ

ระคุณให้กับพวกเจ้าด้วยการสถิตของพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเจ้ายังไม่กล้าที่จะคิดว่าพวกเจ้าจะสามารถมองเห็นพระเจ้าทรงปรากฏพระองค์เองไปได้อย่างไรเนื่องจากพวกเจ้าช่างสกปรกโสมมเกินทน

พวกเจ้าไม่เคยคิดว่าพระเจ้าจะสามารถเสด็จลงมาในแผ่นดินของคนต่างชาติด้วยพระองค์เองไปได้อย่างไร พระองค์ควรเสด็จลงมาบนภูเขาซีนายหรือภูเขามะกอกเทศ และปรากฏต่อคนอิสราเอล คนต่างชาติทั้งหมด (นั่นคือ ผู้คนนอกอิสราเอล) ไม่ใช่วัตถุที่พระองค์ทรงเกลียดหรือไม่?

พระองค์จะทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจท่ามกลางพวกเราด้วยพระองค์เองไปได้ได้อย่างไร?

ทั้งหมดนี้คือมโนคติอันหลงผิดที่ยังรากลึกซึ่งพวกเจ้าได้พัฒนาให้เกิดขึ้นในช่วงเวลาหลายปี

จุดประสงค์ของการพิชิตพวกเจ้าในวันนี้คือเพื่อทำลายมโนคติอันหลงผิดเหล่านี้ของพวกเจ้าให้หมดไป ดังนั้น พวกเจ้าจึงแลดูการทรงปรากฏพระองค์เองของพระเจ้าท่ามกลางพวกเรา—

ไม่ใช่บนภูเขาซีนายหรือภูเขามะกอกเทศ แต่ท่ามกลางผู้คนซึ่งพระองค์ไม่เคยทรงนำทางมาก่อน

หลังจากที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจสองช่วงระยะในอิสราเอลแล้ว

คนอิสราเอลและคนต่างชาติทั้งหมดแยกเช่นเดียวกันต่างมาเก็บงำมโนคติอันหลงผิดว่าแม้ว่าจะเป็นจริงที่พระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง แต่พระองค์เต็มพระทัยที่จะเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น

ไม่ใช่พระเจ้าของคนต่างชาติ คนอิสราเอลมีความเชื่อดังนี้ว่า พระเจ้าทรงเป็นเพียงพระเจ้าของพวกเราเท่านั้น

ไม่ใช่พระเจ้าของพวกเราคนต่างชาติ และเพราะพวกเราไม่เคารพพระยาห์เวห์ ดังนั้นพระยาห์เวห์—

พระเจ้าของพวกเรา—จึงทรงเกลียดพวกเรา ผู้คนชาวยิวเหล่านั้นยังมีความเชื่อดังนี้ว่า

องค์พระเยซูเจ้าทรงรับภาพของพวกเรา ผู้คนชาวยิว และทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงถือเครื่องหมายของผู้คนชาวยิว

พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจท่ามกลางพวกเรา พระฉายาของพระเจ้าและภาพของพวกเราคล้ายกัน

ภาพของพวกเราใกล้เคียงกับพระฉายาของพระเจ้า องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเราชาวยิว

คนต่างชาติไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับความรอดอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น

องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปเพื่อพวกเราชาวยิว

คนอิสราเอลและผู้คนชาวยิวเกิดมโนคติอันหลงผิดทั้งหมดเหล่านี้โดยมีพื้นฐานมาจากพระราชกิจสองช่วงระยะเหล่านั้นเท่านั้น พวกเขาถือว่าอย่างใช้อำนาจว่าพระเจ้าทรงเป็นของพวกเขาเอง

ไม่ยอมให้พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนต่างชาติเช่นกัน ดังนั้นแล้ว

พระเจ้าจึงทรงกลายเป็นช่องว่างในหัวใจของคนต่างชาติ

นี่เป็นเพราะว่าทุกคนได้มาเชื่อว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องประสงค์ที่จะเป็นพระเจ้าของคนต่างชาติ

และพระองค์พอพระทัยเพียงคนอิสราเอล—ประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรร—และผู้คนชาวยิว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาวกที่ติดตามพระองค์เท่านั้น

เจ้าไม่รู้หรือว่าพระราชกิจที่พระยาห์เวห์และพระเยซูทรงปฏิบัติเป็นไปเพื่อการมีชีวิตรอดของมวลมนุษย์ทั้งปวง?
ขณะนี้เจ้ายอมรับหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของพวกเจ้าทั้งหมดที่เกิดขึ้นนอกอิสราเอล?
พระเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ที่นี้ ตรงนี้ ท่ามกลางพวกเจ้าในวันนี้หรือ? นี่ไม่สามารถเป็นความฝันไปได้ ใช่หรือไม่?
พวกเจ้าไม่ยอมรับความเป็นจริงนี้หรือ? พวกเจ้ากลัวที่จะไม่เชื่อหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้
ไม่ว่าพวกเจ้าจะมองเห็นอะไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ที่นี้ ตรงนี้ ท่ามกลางพวกเจ้าหรือ?
พวกเจ้ายังคงกลัวที่จะเชื่อคำพูดเหล่านี้อยู่อีกหรือ? ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป
ผู้คนที่ถูกพิชิตทั้งหมดและผู้ที่ปรารถนาจะเป็นผู้ติดตามของพระเจ้าทั้งหมดไม่ได้เป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรหรือ? พวกเจ้าทุกคนที่เป็นผู้ติดตามในวันนี้ไม่ใช่ประชากรที่ได้รับเลือกนอกอิสราเอลหรือ?
สถานะของพวกเจ้าไม่เหมือนกับคนอิสราเอลหรือ? ทั้งหมดนี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกเจ้าควรตระหนักหรือ?
นี่ไม่ใช่เป้าหมายของพระราชกิจการพิชิตพวกเจ้าหรือ? เนื่องจากพวกเจ้าสามารถมองเห็นพระเจ้า
พระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเจ้าตลอดไป ตั้งแต่เริ่มต้นและต่อไปในอนาคต
พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเจ้า トラバที่พวกเจ้าทุกคนเต็มใจที่จะติดตามพระองค์
และเป็นสิ่งทรงสร้างที่จงรักภักดีและเชื่อฟังของพระองค์

ไม่ว่าผู้คนที่ทะเลาะถกเถียงกันที่จะรักพระเจ้ายากเพียงใดก็ตาม
โดยทั่วไปแล้วพวกเขาได้เชื่อฟังในการติดตามพระองค์จนกระทั่งถึงวันนี้
พวกเขาจะไม่สำนึกผิดอย่างหมดจดจนกว่าจะถึงบทวารสวรรค์ เมื่อพระราชกิจช่วงระยะนี้สรุปปิดตัวลง
เวลานั้นคือเวลาที่ผู้คนที่ถูกพิชิตอย่างแท้จริง ณ ตอนนี้ พวกเขาเพียงอยู่ระหว่างการถูกพิชิตเท่านั้น
ชั่วขณะที่พระราชกิจเสร็จสิ้นลง พวกเขาจะถูกพิชิตอย่างครบบริบูรณ์ แต่ตอนนี้ไม่ใช่เช่นนั้น!
ต่อให้ทุกคนจะถูกโน้มน้าวให้เชื่อ นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาได้ถูกพิชิตอย่างสมบูรณ์แล้ว นี่เป็นเพราะว่า
ในขณะนี้ ผู้คนได้มองเห็นเพียงพระวาทะเท่านั้นและไม่ใช่เหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริง และพวกเขายังคงไม่แน่ใจ
ไม่ว่าพวกเขาจะมีความเชื่อลึกซึ้งเพียงใดก็ตาม นั่นเป็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใดพวกเขาจึงจะถูกพิชิตอย่างสมบูรณ์
ก็ด้วยเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงเหตุการณ์สุดท้ายซึ่งพระวาทะกลายเป็นความเป็นจริงเท่านั้น ในตอนนี้
ผู้คนเหล่านี้ถูกพิชิตเพราะพวกเขาได้ยินความล้าลึกมากมายที่พวกเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน
แต่ภายในพวกเขาแต่ละคนนั้น
พวกเขายังคงเฝ้ามองและรอคอยเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงบางอย่างที่จะทำให้พวกเขาสามารถมองเห็นทุกพระวาทะ
ของพระเจ้าเป็นจริงขึ้นมาได้ เมื่อนั้นเท่านั้นที่พวกเขาจะถูกโน้มน้าวให้เชื่ออย่างสมบูรณ์
เมื่อทุกคนได้เห็นความเป็นจริงที่เป็นข้อเท็จจริงและได้เป็นจริงเหล่านี้ในท้ายที่สุด
และความเป็นจริงเหล่านี้ได้ทำให้พวกเขารู้สึกมั่นใจแล้ว
เมื่อนั้นเท่านั้นที่พวกเขาจะแสดงความมั่นใจอันแรงกล้าในหัวใจของพวกเขา คำพูดของพวกเขา

และดวงตาของพวกเขา และถูกโน้มน้าวให้เชื่ออย่างหมดจดจากก้นบึ้งของหัวใจของพวกเขา
เช่นนั้นคือธรรมชาติของมนุษย์: พวกเจ้าต้องมองเห็นพระวณะทั้งหมดกลายเป็นจริง
พวกเจ้าต้องมองเห็นเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงเกิดขึ้น และมองเห็นความวิบัติบังเกิดกับผู้คนบางคน
และแล้วพวกเจ้าจึงจะถูกโน้มน้าวให้เชื่ออย่างหมดจดจากเบื้องลึกภายใน
พวกเจ้ามีใจหมกมุ่นอยู่กับการมองเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์เช่นเดียวกับชาวยิว
แต่พวกเจ้ายังคงล้มเหลวต่อไปที่จะมองเห็นว่ามีหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และมองเห็นว่าความเป็นจริงกำลังเกิดขึ้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดตาพวกเจ้าให้กว้างอย่างยิ่ง
ไม่ว่าจะเป็นใครบางคนที่ลงมาจากท้องฟ้า หรือเสามาซึ่งพูดคุยกับพวกเจ้า
หรือการที่เราแสดงการไล่ผีกับหนึ่งในพวกเจ้า
หรือสุรเสียงของเราที่เปล่งเสียงสนั่นหวั่นไหวราวกับฟ้าร้องท่ามกลางพวกเจ้า
พวกเจ้าก็ต้องการเห็นเหตุการณ์ประเภทนี้เสมอมาและจะต้องการเห็นตลอดไป คนเราสามารถพูดได้ว่า
ในการเชื่อในพระเจ้า
ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเจ้าคือการได้มองเห็นพระเจ้าเสด็จมาและแสดงหมายสำคัญให้พวกเจ้า
เห็นด้วยพระองค์เอง เมื่อนั้นแล้วพวกเจ้าถึงจะพึงพอใจ ในการพิชิตผู้คนเช่นพวกเจ้า
เราต้องปฏิบัติงานที่คล้ายกับการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และนอกจากนั้น
ก็แสดงให้เห็นหมายสำคัญบางประเภท เมื่อนั้นแล้วหัวใจของพวกเจ้าจึงจะถูกพิชิตโดยครบบริบูรณ์

ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (4)

การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหมายความว่าอะไร? การถูกพิชิตหมายความว่าอะไร?

ผู้คนที่ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ใดจึงจะถูกพิชิต?

และพวกเขาต้องเป็นไปตามเกณฑ์ใดจึงจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม?

การพิชิตและการทำให้เพียบพร้อมต่างเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ของการทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์
เพื่อให้มนุษย์ผู้นั้นอาจกลับคืนสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของเขา

และเป็นอิสระจากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงชาตानของเขาและอิทธิพลของชาตาน

การพิชิตนี้มาถึงในช่วงต้นของกระบวนการปฏิบัติพระราชกิจในมนุษย์ อันที่จริงแล้ว

การพิชิตคือขั้นตอนแรกของพระราชกิจ ส่วนการทำให้มีความเพียบพร้อมคือขั้นตอนที่สอง

และเป็นพระราชกิจที่สรุปปิดตัว มนุษย์ทุกคนต้องก้าวผ่านกระบวนการถูกพิชิต หากไม่เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะไม่มีวิธีการที่จะรู้จักพระเจ้า อีกทั้งพวกเขาจะไม่ตระหนักรู้ว่ามีพระเจ้า

ซึ่งกล่าวได้ว่าจะเป็นไปไม่ได้เลยที่พวกเขาจะยอมรับพระเจ้า และหากบุคคลหนึ่งไม่ยอมรับพระเจ้า

ก็จะเป็นไปไม่ได้เช่นกันที่พวกเขาจะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์โดยพระเจ้า

เนื่องจากพวกเขาไม่เป็นไปตามเกณฑ์สำหรับการทำให้ครบบริบูรณ์นี้ หากเจ้าไม่แม้แต่จะยอมรับพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าจะสามารถรู้จักพระองค์ได้อย่างไร? เจ้าจะสามารถไล่ตามเสาะหาพระองค์ได้อย่างไร?

เจ้าจะไม่มีความสามารถที่จะเป็นพยานต่อพระองค์ได้เช่นกัน

แล้วนับประสาอะไรกับการที่เจ้าจะมีความเชื่อเพื่อทำให้พระองค์สมดังพระทัย ดังนั้นแล้ว

สำหรับผู้ใดก็ตามที่ต้องการได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์

ขั้นตอนแรกก็จะต้องก้าวผ่านพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเสียก่อน นี่ก็เหมือนไขแรก

แต่ทั้งการพิชิตและการทำให้มีความเพียบพร้อมต่างเป็นไปเพื่อปฏิบัติพระราชกิจในผู้คนและเพื่อเปลี่ยนแปลงพ

พวกเขา และแต่ละส่วนเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจในการบริหารจัดการมนุษย์

ทั้งสองขั้นตอนจึงต้องมีเพื่อให้คนบางคนครบถ้วนสมบูรณ์ และไม่อาจละเลยทั้งสองขั้นตอนได้

เป็นความจริงที่ว่า “การถูกพิชิต” นั้นฟังดูไม่ดีมากนัก แต่ในความเป็นจริงแล้ว

กระบวนการพิชิตคนบางคนก็กระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลงพวกเขา ทันทีที่เจ้าถูกพิชิตแล้ว

อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเจ้าอาจไม่ถูกกำจัดไปทั้งหมด แต่เจ้าจะได้รับการรู้จักมัน

โดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย เจ้าจะได้มารู้จักสถานะความเป็นมนุษย์อันต่ำต้อยของเจ้า

รวมทั้งความไม่เชื่อฟังอันมากมายของเจ้าเอง

ถึงแม้ว่าเจ้าจะไร้ความสามารถที่จะละทิ้งหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ภายในช่วงเวลาสั้นๆ

ของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยได้ แต่เจ้าจะได้มารู้จักสิ่งเหล่านี้

และนี่จะวางรากฐานของการทำให้มีความเพียบพร้อมของเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
ทั้งการพิชิตและการทำให้มีความเพียบพร้อมต่างกระทำเพื่อเปลี่ยนแปลงผู้คน
เพื่อกำจัดอุปนิสัยอันเลื่อมทรามเยี่ยงซาตานออกไปจากพวกเขา
เพื่อให้พวกเขาสามารถมอบตัวของพวกเขาเองให้แก่พระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์
การถูกพิชิตเป็นเพียงขั้นตอนแรกในการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของผู้คน
และเป็นขั้นตอนแรกในการที่ผู้คนจะมอบตัวของพวกเขาเองให้แก่พระเจ้าทั้งหมด
และเป็นขั้นตอนที่ต่ำกว่าขั้นตอนการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
อุปนิสัยในชีวิตของผู้ที่ถูกพิชิตเปลี่ยนแปลงไปน้อยกว่าอุปนิสัยของผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมมาก
การถูกพิชิตและการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมมีแนวคิดที่แตกต่างกัน
เพราะเป็นพระราชกิจในระยะเวลาที่แตกต่างกัน
และเพราะพระราชกิจทั้งสองนี้มีความคาดหวังจากผู้คนในระดับที่แตกต่างกัน
การพิชิตมีความคาดหวังจากผู้คนในระดับที่ต่ำกว่า
ในขณะที่การทำให้มีความเพียบพร้อมมีความคาดหวังจากผู้คนในระดับที่สูงกว่า
ผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมคือผู้ที่ชอบธรรม ผู้ที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์
พวกเขาคือการตกผลึกของพระราชกิจในการบริหารจัดการมนุษย์ หรือผลิตภัณฑ์สุดท้าย
ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ใช่พวกมนุษย์ที่เพียบพร้อม แต่พวกเขาก็เป็นผู้ที่พยายามใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย
ในขณะเดียวกัน ผู้ที่ถูกพิชิตยอมรับการดำรงอยู่ของพระเจ้าในพระวณะเท่านั้น
พวกเขายอมรับว่าพระเจ้าได้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ ว่าพระวณะได้ทรงปรากฏเป็นมนุษย์
และว่าพระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสอน
พวกเขายังยอมรับว่าการพิพากษาและการติสอนของพระเจ้า
การเมียนตีและกระบวนการถูกลงของพระองค์ทั้งหมดต่างเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์
พวกเขาเพียงเพิ่งจะเริ่มต้นมีสภาพเสมือนมนุษย์อยู่บ้างเท่านั้น
พวกเขามีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับชีวิตอยู่บ้าง แต่ชีวิตยังคงเป็นสิ่งที่พรำมัวสำหรับพวกเขา กล่าวคือ
พวกเขาเพียงเพิ่งเริ่มต้นมีสถานะความเป็นมนุษย์ นั่นคือผลของการถูกพิชิต
เมื่อผู้คนย่างเท้าบนเส้นทางสู่การทำให้มีความเพียบพร้อม การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเก่าๆ
ของพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ นอกจากนั้น ชีวิตของพวกเขาจะเติบโตต่อไป และพวกเขาจะค่อยๆ
เข้าสู่ความจริงอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
พวกเขามีความสามารถที่จะเกลียดโลกและผู้คนทั้งมวลที่ไม่ได้ตามเสาะหาความจริง
พวกเขากลียดตัวพวกเขาเองเป็นพิเศษ แต่มากยิ่งไปกว่านั้นคือ พวกเขารู้จักตัวพวกเขาเองอย่างชัดเจน

พวกเขาเต็มใจที่จะใช้ชีวิตตามความจริง และพวกเขาทำให้การไล่ตามเสาะหาความจริงเป็นเป้าหมายของพวกเขา พวกเขาไม่เต็มใจที่จะใช้ชีวิตภายในความคิดที่สร้างขึ้นด้วยสมองของพวกเขาเอง

และพวกเขารู้สึกเกลียดคิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูกเสมอ เกลียดความหยิ่งผยอง และความทะนงตัวของมนุษย์

พวกเขามีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่สมควรเป็นอย่างดียิ่ง จัดการสิ่งต่างๆ ด้วยการหยั่งรู้และสติปัญญา

และจงรักภักดีและเชื่อฟังพระเจ้า หากพวกเขาได้รับประสบการณ์การสอนและการพิพากษา

ไม่เพียงแต่พวกเขาจะไม่กลายเป็นนิงเฉยหรืออ่อนแอเท่านั้น

แต่พวกเขายังสำนึกขอบคุณสำหรับการสอนและการพิพากษานี้จากพระเจ้าอีกด้วย

พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้รับการสอนและการพิพากษาของพระเจ้า

ว่าสิ่งนี้คุ้มครองปกป้องพวกเขา

พวกเขาไม่ไล่ตามเสาะหาความเชื่อเกี่ยวกับสันติสุขและความชื่นบานยินดีและเกี่ยวกับการแสวงหาขนมปังเพื่อส

นองความหิว อีกทั้งพวกเขายังไม่ไล่ตามเสาะหาความชื่นชมยินดีทางเนื้อหนังชั่วขณะเดียว

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม หลังจากที่ผู้คนถูกพิชิตแล้ว

พวกเขายอมรับว่ามีพระเจ้า

แต่มีข้อจำกัดในสิ่งที่ได้รับการสำแดงในตัวพวกเขาเมื่อพวกเขาขอรับการดำรงอยู่ของพระเจ้า จริงๆ

แล้วพระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์หมายถึงอะไร? การจุติเป็นมนุษย์หมายถึงอะไร?

พระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์ทรงได้ปฏิบัติสิ่งใด?

เป้าหมายและนัยสำคัญของพระราชกิจของพระองค์คืออะไร?

หลังจากที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์มากมายแล้ว

หลังจากที่ได้รับประสบการณ์กับกิจการของพระองค์ในเนื้อหนังแล้ว เจ้าได้รับสิ่งใดมาบ้าง?

เจ้าจะถูกพิชิตหลังจากที่เข้าใจทั้งหมดนี้แล้วเท่านั้น หากเจ้าเพียงพูดว่าเจ้ายอมรับว่ามีพระเจ้า

แต่ไม่ละทิ้งสิ่งที่เจ้าควรต้องละทิ้ง และล้มเหลวที่จะยอมละทิ้งความชื่นชมยินดีทางเนื้อหนังที่เจ้าควรยอมละทิ้ง

แต่กลับอยากได้ความสะดวกสบายของเนื้อหนังเหมือนที่เจ้าเคยมีมาตลอดแทน

และหากเจ้าไร้ความสามารถที่จะปล่อยขอกติใดๆ ที่มีต่อพี่น้องชายหญิงทั้งหมด และไม่ยอมจ่ายราคาใดๆ

ในการปฏิบัติต่างๆ มากมาย เช่นนั้นแล้วนี่ก็พิสูจน์ว่าเจ้ายังไม่ถูกพิชิต ในกรณีนั้น

แม้ว่าสิ่งที่เจ้าเข้าใจจะมีมากมาย แต่ทั้งหมดก็ไม่มีความหมายใดเลย

ผู้ที่ถูกพิชิตคือผู้ที่เคยได้สัมผัสฤทธิ์ผลในการเปลี่ยนแปลงเริ่มแรกและการเข้าสู่เริ่มแรกมาบ้างแล้ว

การได้รับประสบการณ์กับการพิพากษาและการสอนของพระเจ้าทำให้ผู้คนมีความรู้เริ่มแรกเกี่ยวกับพระเจ้า

และความเข้าใจเริ่มแรกเกี่ยวกับความจริง เจ้าอาจไม่สามารถเข้าสู่ความเป็นจริงของความจริงที่ลึกซึ้งกว่า

ละเอียดยิ่งกว่าได้อย่างครบถ้วน แต่ในชีวิตจริงของเจ้า

เจ้ามีความสามารถที่จะนำความจริงที่เป็นพื้นฐานมากมายมาปฏิบัติได้ เช่น
ความจริงที่เกี่ยวข้องกับความชื่นชมยินดีทางเนื้อหนังของเจ้า หรือสถานะส่วนตัวของเจ้า
ทั้งหมดนี้คือผลที่สัมฤทธิ์ขึ้นในผู้คนในระหว่างกระบวนการถูกพิชิต
การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยยังสามารถมองเห็นได้ในผู้ที่ถูกพิชิต ตัวอย่างเช่น วิธีที่พวกเขาแต่งกายและแสดงตัวเอง
และวิธีที่พวกเขาใช้ชีวิต—สิ่งเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งหมด
มุมมองของพวกเขาก็เกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้าเปลี่ยนแปลง
พวกเขามีความชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายของสิ่งที่พวกเขาได้ตามเสาะหา
และพวกเขามีความทะเยอทะยานที่สูงขึ้น ในช่วงระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
มีการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกันเกิดขึ้นในอุปนิสัยในชีวิตของพวกเขาด้วยเช่นกัน
มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง แต่การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ดีเกินจินตนาการ เป็นขั้นบันได
และดีกว่าการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยและเป้าหมายของการได้ตามเสาะหาของผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบ
พร้อมแล้วเป็นอย่างมาก หากในระหว่างการถูกพิชิต อุปนิสัยของบุคคลหนึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย
และพวกเขาไม่ได้รับความจริงใดๆ เลย เช่นนั้นแล้ว บุคคลผู้นี้ก็ไร้ค่าและไร้ประโยชน์อย่างบริบูรณ์!
ผู้ที่ยังไม่ถูกพิชิตไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้! หากบุคคลพยายามที่จะถูกพิชิตเท่านั้น
เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้
ต่อให้อุปนิสัยของพวกเขาก็จะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องบางอย่างในช่วงระหว่างพระราชกิจแห่งการ
พิชิตชัยก็ตาม พวกเขาจะยังสูญเสียความจริงเริ่มแรกที่พวกเขาได้รับไปแล้วด้วย
ปริมาณการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยในบรรดาผู้ที่ถูกพิชิตและบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้เพียบพร้อมมีความแตกต
่างกันเป็นอย่างมาก แต่การถูกพิชิตเป็นขั้นตอนแรกในการเปลี่ยนแปลง การถูกพิชิตเป็นรากฐาน
การขาดการเปลี่ยนแปลงเริ่มแรกคือข้อพิสูจน์ว่าบุคคลไม่ได้รู้จักพระเจ้าจริงๆ แต่อย่างใด
เพราะความรู้นี้มาจากการพิพากษา และการพิพากษาดังกล่าวเป็นส่วนที่สำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
เมื่อเป็นเช่นนั้น ทุกคนที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมจึงต้องถูกพิชิตก่อนเป็นอันดับแรก
หากไม่เช่นนั้นแล้ว จะไม่มีทางที่พวกเขาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมไปได้
เจ้าพูดว่าเจ้ายอมรับพระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์ และว่าเจ้ายอมรับการทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวณะ
แต่เจ้ายังทำบางสิ่งบางอย่างลับหลังพระองค์ สิ่งที่ขัดต่อสิ่งที่พระองค์ทรงขอ
และเจ้าไม่มีความยำเกรงพระองค์ในหัวใจของเจ้า นี่คือการยอมรับพระเจ้าหรือ? เจ้ายอมรับสิ่งที่พระองค์ตรัส
แต่เจ้าไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่เจ้ามีความสามารถทำได้ อีกทั้งยังไม่ปฏิบัติตามพระมรรคาของพระองค์
นี่คือการยอมรับพระเจ้าหรือ? และแม้ว่าเจ้าจะยอมรับพระองค์
กรอบความคิดของเจ้าเป็นเพียงกรอบความคิดที่มีความระแวงระวังต่อพระองค์เท่านั้นและไม่มีความเคารพใดเลย

ย หากเจ้าเคยเห็นและยอมรับพระราชกิจของพระองค์และรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่เจ้ายังคงเฉื่อยชาและไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็เป็นบุคคลจำพวกที่ยังคงไม่ถูกพิชิต บรรดาผู้ที่ถูกพิชิตต้องทำทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้

และแม้ว่าพวกเขาจะไม่มีความสามารถที่จะเข้าสู่ความจริงที่สูงขึ้นและความจริงเหล่านี้อาจอยู่เหนือพวกเขา แต่ผู้คนเหล่านั้นมีความเต็มใจในหัวใจที่จะบรรลุสิ่งนี้

สิ่งที่พวกเขามีความสามารถที่จะปฏิบัติได้มีเขตแดนและข้อจำกัดเพราะว่ามีข้อจำกัดในสิ่งที่พวกเขาสามารถยอมรับได้ อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยที่สุดพวกเขาต้องทำทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้

และหากเจ้าสามารถสัมผัสผลในสิ่งนั้นแล้ว นี่ก็คือผลที่ได้สัมผัสเนื่องจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย สมมุติเจ้าพูดว่า “เพราะพระเจ้าสามารถตรัสพระวจนะมากมายที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้ หากพระองค์ไม่ทรงใช้พระเจ้าแล้ว ใครเล่าจะเป็นพระเจ้า?”

การคิดเช่นนั้นไม่ได้หมายความว่าเจ้ายอมรับพระเจ้า หากเจ้ายอมรับพระเจ้า เจ้าต้องแสดงให้เห็นผ่านการกระทำจริงๆ ของเจ้า หากเจ้าเป็นผู้นำคริสตจักร แต่เจ้าไม่ปฏิบัติตามความชอบธรรม หากเจ้ากระหายเงินและความมั่งมี และชักยอกเงินทุนของคริสตจักรเข้ากระเป๋าของเจ้าเอง นี่คือการยอมรับว่ามีพระเจ้าหรือไม่?

พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และพระองค์ทรงคุ้มครองแก่ความเคารพ

เจ้าจะไม่มีทางเลือกใดอย่างใดหากเจ้ายอมรับอย่างแท้จริงว่ามีพระเจ้า?

หากเจ้าสามารถกระทำสิ่งที่เลวทรามเช่นนั้นได้ เจ้ายอมรับพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่?

พระเจ้าทรงเป็นสิ่งที่เจ้าเชื่อหรือ? สิ่ง que เจ้าเชื่อคือพระเจ้าที่คลุมเครือ นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเจ้าจึงไม่มีความกลัว!

บรรดาผู้ที่ยอมรับและรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงทั้งหมดต่างยำเกรงพระองค์

และกลัวที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่ต่อต้านพระองค์หรือสิ่งที่ขัดต่อมนธรรมของพวกเขา

พวกเขารู้สึกกลัวอย่างยิ่งที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาเห็นว่าขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

สิ่งนี้น่าที่ที่สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นการยอมรับการดำรงอยู่ของพระเจ้า

เจ้าควรทำสิ่งใดเมื่อบิดามารดาของเจ้าพยายามที่จะหยุดไม่ให้เจ้าเชื่อในพระเจ้า?

เจ้าควรรักพระเจ้าอย่างไรเมื่อสามิผู้ไม่เชื่อของเจ้าทำดีต่อเจ้า?

และเจ้าควรรักพระเจ้าอย่างไรเมื่อพี่น้องชายหญิงเกลียดเจ้า? หากเจ้ายอมรับพระองค์ เช่นนั้นแล้วเจ้าจะปฏิบัติอย่างเหมาะสมและใช้ชีวิตตามความเป็นจริงในเรื่องเหล่านี้

หากเจ้าล้มเหลวที่จะลงมือกระทำสิ่งที่จับต้องได้ แต่พูดเพียงว่าเจ้ายอมรับในการดำรงอยู่ของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นเพียงคนที่ดีแต่พูด! เจ้าพูดว่าเจ้าเชื่อในพระองค์ และยอมรับพระองค์ แต่เจ้ายอมรับพระองค์ในลักษณะเช่นใด? เจ้าเชื่อพระองค์ในลักษณะเช่นใด? เจ้ายำเกรงพระองค์หรือไม่?

เจ้าเคารพพระองค์หรือไม่? เจ้ารักพระองค์ลึกซึ้งลงไปข้างในหรือไม่? เมื่อเจ้าเศร้าหมองและไม่มีใครให้พึ่งพิง เจ้ามีสำนึกรับรู้ถึงความน่าชื่นชมของพระเจ้า แต่หลังจากนั้นเจ้าก็ลืมทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนั้น

นี่ไม่ใช่การรักพระเจ้า อีกทั้งไม่ใช่การเชื่อในพระเจ้า! ในท้ายที่สุดแล้ว

พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์สัมฤทธิ์ผลในสิ่งใด? ทุกสภาวะทั้งหมดที่เราได้กล่าว เช่น

การรู้สึกประทับใจในความสำคัญของตัวเจ้าเองเป็นอย่างมาก การรู้สึกว่าเจ้าเรียนรู้และเข้าใจสิ่งใดๆ ได้รวดเร็ว

การควบคุมผู้อื่น การดูถูกผู้อื่น และการตัดสินผู้คนจากลักษณะภายนอกของพวกเขา การรังแกผู้ที่ไร้เล่ห์เหลี่ยม

การอยากได้เงินของคริสตจักร และอื่นๆ อีกมากมาย—

การพิชิตชัยของเจ้าจะได้รับการทำให้ต่ำลงขึ้นก็ต่อเมื่ออุปนิสัยอันเสื่อมทรามทั้งหมดเหล่านี้ถูกลบออกจากเจ้าไปบางส่วนแล้วเท่านั้น

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยที่กระทำกับผู้คนเช่นพวกเจ้ามีนัยสำคัญอย่างลึกซึ้งที่สุด นั่นคือ ในแง่หนึ่ง

จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการทำให้กลุ่มคนมีความเพียบพร้อม กล่าวคือ

การทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อม การที่พวกเขาอาจกลายเป็นกลุ่มผู้ชนะ—

เป็นคนกลุ่มแรกที่ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ ซึ่งหมายถึงผลแรก ในอีกแง่หนึ่ง

จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการปล่อยให้สิ่งมีชีวิตทรงสร้างได้ชื่นชมกับความรักของพระเจ้า

ได้รับความรอดที่ครบถ้วนและยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า

การปล่อยให้มนุษย์ได้ชื่นชมกับไม่เพียงแต่ความปรานีและความเมตตาเท่านั้น

แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือการติสอนและการพิพากษาด้วย ตั้งแต่การทรงสร้างโลกจนถึงปัจจุบันนี้

ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงได้ปฏิบัติในพระราชกิจของพระองค์คือความรัก โดยปราศจากความเกลียดชังใดๆ

ต่อมนุษย์ แม้แต่การติสอนและการพิพากษาที่เจ้าได้เห็นก็เป็นความรักเช่นกัน

ความรักที่แท้จริงกว่าและเป็นจริงกว่า ความรักที่นำทางให้ผู้คนมาอยู่บนเส้นทางของชีวิตมนุษย์ที่ถูกต้อง

ในอีกแง่หนึ่ง จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการเป็นคำพยานต่อหน้าชาดาน และในอีกแง่หนึ่ง

จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการวางรากฐานเพื่อเผยแผ่พระราชกิจของพระกิตติคุณในอนาคต

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการนำทางผู้คนไปสู่เส้นทางชีวิตมนุษย์ที่

ถูกต้อง เพื่อที่พวกเขาอาจใช้ชีวิตอย่างมนุษย์ที่ปกติ เพราะผู้คนไม่รู้วิธีใช้ชีวิต และหากปราศจากการทรงนำนี้

เจ้าจะใช้ชีวิตที่ว่างเปล่าเท่านั้น ชีวิตของเจ้าจะปราศจากคุณค่าหรือความหมาย

และเจ้าจะไม่สามารถเป็นบุคคลที่ปกติได้เลย นี่คือนัยสำคัญที่ลึกซึ้งที่สุดของการพิชิตมนุษย์

พวกเจ้าทั้งหมดเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับ เมื่อมีการดำเนินพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในพวกเจ้าแล้ว

ก็จะเป็นความรอดที่ยิ่งใหญ่ พวกเจ้าทั้งหมดใช้ชีวิตในแผ่นดินแห่งบาปและความฉันทนหาจัด

และพวกเจ้าทั้งหมดเต็มไปด้วยบาปและฉันทนหา

วันนี้พวกเจ้าไม่ใช่แค่มีความสามารถที่จะมองเห็นพระเจ้าได้เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่าคือ พวกเจ้ายังได้รับการติสอนและการพิพากษา พวกเจ้าได้รับความรอดที่ลึกซึ้งอย่างแท้จริง กล่าวคือ พวกเจ้าได้รับความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าแล้ว ในทุกสิ่งทีพระองค์ทรงปฏิบัติ พระองค์ทรงแสดงความรักต่อพวกเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ไม่ทรงมีเจตนารมณ์ร้าย พระองค์ทรงพิพากษาพวกเจ้าเนื่องจากบาปของพวกเจ้า

เพื่อที่พวกเจ้าจะตรวจดูตัวพวกเจ้าเองและได้รับความรอดที่ยิ่งใหญ่นี้

ทั้งหมดนี้กระทำเพื่อจุดประสงค์ในการทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์ ตั้งแต่เริ่มต้นถึงสิ้นสุด

พระเจ้าทรงได้ปฏิบัติอย่างสุดพระปรีชาสามารถเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

และไม่ทรงมีความพึงปรารถนาที่จะทำลายมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระองค์โดยสิ้นเชิงเลย

วันนี้ พระองค์ได้เสด็จมาอยู่ท่ามกลางพวกเจ้าเพื่อทรงพระราชกิจ

แล้วความรอดเช่นนั้นไม่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีกหรือ? หากพระองค์ทรงเกลียดชังพวกเจ้า

พระองค์จะยังคงทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ใหญ่โตเช่นนั้นเพื่อทรงนำพวกเจ้าด้วยพระองค์เองหรือ?

พระองค์ควรทรงทนทุกข์เช่นนั้นด้วยเหตุใด? พระเจ้าไม่ได้ทรงเกลียดชังพวกเจ้า หรือมีเจตนารมณ์ร้ายใดๆ

ต่อพวกเจ้า พวกเจ้าควรรู้ว่าความรักของพระเจ้าคือความรักที่แท้จริงที่สุด

พระองค์ต้องทรงช่วยผู้คนโดยผ่านทาง การพิพากษาเพียงเพราะว่าผู้คนไม่เชื่อฟัง หากไม่ใช่เพราะสิ่งนี้แล้ว

การช่วยมนุษย์ให้รอดก็จะไม่อาจเป็นไปได้ เพราะพวกเจ้าไม่รู้วิธีใช้ชีวิต และไม่แม้แต่จะตระหนักวิธีใช้ชีวิต

และเพราะพวกเจ้าใช้ชีวิตในแผ่นดินแห่งบาปและความคณหาจัดนี้

และเป็นมารที่คณหาจัดและสกปรกโสมมด้วยตัวเอง

พระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้พวกเจ้ากลับกลายมาเป็นผิคุณธรรมยิ่งขึ้นไปอีก

พระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะมองเห็นพวกเจ้าใช้ชีวิตในแผ่นดินที่สกปรกโสมมนี้เหมือนอย่างที่เขาทำอยู่ในตอนนี

และถูกซาตานเหยียบย่ำตามใจชอบ และพระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้เจ้าตกลงไปสู่แดนคนตาย

พระองค์ทรงเพียงต้องประสงค์ที่จะได้รับผู้คนกลุ่มนี้ และช่วยพวกเจ้าให้รอดอย่างถ้วนทั่ว

นี่คือจุดประสงค์สำคัญของการปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในพวกเจ้า—

พระราชกิจนี้เพียงเป็นไปเพื่อความรอด

หากเจ้าไม่สามารถมองเห็นได้ว่าทุกสิ่งที่ได้กระทำกับเจ้านั้นคือความรักและความรอด

หากเจ้าคิดว่ามันเป็นเพียงแค่วิธีการหนึ่ง เป็นวิธีทรมานมนุษย์ และเป็นบางสิ่งที่ไม่ควรค่า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่ต่างไปกับการกลับไปทีโลกของเจ้าเพื่อทนทุกข์กับความเจ็บปวดและความยากลำบาก!

หากเจ้าเต็มใจที่จะอยู่ในกระแสนี้และชื่นชมกับการพิพากษานี้และความรอดอันยิ่งใหญ่

ชื่นชมกับพระพรทั้งหมดเหล่านี้ พระพรที่ไม่สามารถหาได้จากที่ใดในโลกของมนุษย์ และชื่นชมกับความรักนี้

เช่นนั้นแล้วก็จงทำตัวให้ดี นั่นคือ อยู่ในกระแสนี้ต่อไปเพื่อยอมรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
เพื่อที่เจ้าจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้
เจ้าอาทนต์ทุกซ์กับความเจ็บปวดและกระบวนการถลุงเล็กน้อยเนื่องจากการพิพากษาของพระเจ้า
แต่การทนต์ทุกซ์กับความเจ็บปวดนี้มีคุณค่าและมีความหมาย
แม้ว่าผู้คนได้รับการถลุงและได้รับการสัมผัสกับการติสสอนและการพิพากษาของพระเจ้าอย่างไร้ปราณี—
ซึ่งมีจุดมุ่งหมายคือการลงโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา เพื่อลงโทษเนื้อหนังของพวกเขา—
แต่ก็ไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจนี้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อกล่าวโทษเนื้อหนังของพวกเขาจนถึงกับถูกทำลายไป
การเผยที่รุนแรงโดยพระวณะทั้งหมดเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการนำทางพวกเจ้าสู่เส้นทางที่ถูกต้อง
พวกเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจนี้มากมายด้วยตัวพวกเจ้าเอง
และเป็นที่ชัดเจนว่าพระราชกิจนี้ไม่ได้นำทางพวกเจ้าไปสู่เส้นทางที่ชั่วร้าย!
ทั้งหมดเป็นไปเพื่อทำให้พวกเจ้าใช้ชีวิตตามสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และทั้งหมดสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของเจ้า
ทุกขั้นตอนของพระราชกิจของเจ้ามีพื้นฐานมาจากความต้องการของเจ้า ตามความอ่อนแอของเจ้า
และตามวุฒิภาวะจริงๆ ของเจ้า และไม่มีการวางภาระที่ไม่อาจทนรับได้ใดๆ แก่พวกเจ้า
เจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนในวันนี้ และเจ้ารู้สึกเหมือนกับว่าเราไม่เป็นธรรมกับเจ้า
และที่จริงแล้วเจ้าเชื่ออยู่เสมอว่าเหตุผลที่เราติสสอน พิพากษา และตำหนิเจ้าทุกวันนี้เป็นเพราะเราเกลียดชังเจ้า
แต่ถึงแม้ว่าสิ่งที่เจ้าทนต์ทุกซ์จะเป็นการติสสอนและการพิพากษา ที่จริงแล้วนี่ก็คือความรักสำหรับเจ้า
และเป็นการคุ้มครองปกป้องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
หากเจ้าไม่สามารถจับใจความความหมายที่ลึกซึ้งกว่าของพระราชกิจนี้ได้
ก็จะเป็นไปไม่ได้ที่เจ้าจะได้รับประสบการณ์ต่อไป ความรอดนี้ควรนำความชื่นชมมาให้แก่เจ้า
จงอย่าปฏิเสธที่จะกลับมามีสติคิดได้ เมื่อได้มาไกลถึงเพียงนี้แล้ว
นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยควรเป็นที่ชัดเจนสำหรับเจ้า และเจ้าไม่ควรมีความคิดเห็นใดๆ
เกี่ยวกับพระราชกิจนี้เป็นอย่างอื่นอีกต่อไป!

เจ้าควรจะเข้าร่วมภารกิจในอนาคตของเจ้าอย่างไร

เจ้าสามารถสื่อถึง “พระอุปนิสัยที่พระเจ้าทรงแสดงออกในแต่ละยุค”

อย่างไรเป็นรูปธรรมด้วยภาษาที่เหมาะสมแก่การสื่อสารสำคัญของยุคนั้นได้หรือไม่?

เจ้าผู้ซึ่งรับประสบการณ์พระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้ายสามารถบรรยายพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าอย่างละเอียดได้ไหม?

เจ้าจะสามารถเป็นพยานเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้อย่างชัดเจนและถูกต้องแม่นยำได้หรือไม่?

เจ้าจะถ่ายทอดสิ่งที่เจ้าได้เห็นและได้รับประสบการณ์ไปสู่บรรดาผู้เชื่อที่เคร่งศาสนาซึ่งนำเสนอ

อ่อนค้อยและเปี่ยมศรัทธาผู้ซึ่งหิวกระหายความชอบธรรมและกำลังรอคอยให้เจ้ามาเป็นผู้เลี้ยงต่อพวกเขาอย่างไร

ร? ผู้คนประเภทไหนกันที่กำลังรอให้เจ้าเป็นผู้เลี้ยงต่อพวกเขา? เจ้าพอจะจินตนาการออกไหม?

เจ้าได้ตระหนักถึงภาระบนบ่าของเจ้า พระบัญชาสำหรับเจ้า และความรับผิดชอบของเจ้าหรือไม่?

สำนึกรับรู้แห่งภารกิจประวัติศาสตร์ของเจ้าอยู่ที่ไหน?

เจ้าจะทำหน้าที่ในฐานะของเจ้านายคนหนึ่งในยุคถัดไปอย่างพอเหมาะพอควรได้อย่างไร?

เจ้ามีสำนึกรับรู้อันแรงกล้าต่อสถานะแห่งความเป็นนายหรือไม่? เจ้าจะอธิบายถึงเจ้านายแห่งสรรพสิ่งอย่างไร?

สิ่งนั้นคือเจ้านายเหนือสิ่งสร้างซึ่งมีชีวิตทั้งมวลและเหนือสรรพสิ่งทางกายภาพในโลกนี้จริงๆ หรือ?

แผนการของเจ้าสำหรับความก้าวหน้าของงานระยะต่อไปคืออะไร?

มีผู้คนมากเพียงใดที่กำลังรอคอยให้เจ้าเป็นผู้เลี้ยงของพวกเขา? งานของเจ้าเป็นงานหนักไหม?

พวกเขาอ่อนค้อย นำเสนอสาร ตามอดและหลงทางพลางกำลังร้องคร่ำครวญอยู่ในความมืดมิด—

หนทางนั้นอยู่แห่งใด? พวกเขาช่างโหยหาความสว่างนั้นเหลือเกิน ความสว่างซึ่งเหมือนดาวตก

ที่พลันตกลงมาและจับไล่อำนาจแห่งความมืดที่บีบคั้นมนุษย์มานานหลายปีเหลือเกิน

ใครเลยจะสามารถรู้ว่าพวกเขาตั้งความหวังอย่างกระวนกระวายใจ

และร่ำร้องหาสิ่งนี้ทั้งกลางวันและกลางคืนมากมายสักเพียงไหน?

แม้กระทั่งในวันที่ความสว่างนั้นส่องแสงวาวผ่านไปแล้ว

ผู้คนที่ทุกข์ทนอย่างล้าลึกเหล่านี้ก็ยังคงถูกจองจำอยู่ในคุกใต้ดินอันมืดมิดโดยไม่มีหวังว่าจะได้รับการปลดปล่อย

เลย เมื่อไรที่พวกเขาจะไม่ต้องร่ำไห้อีกต่อไป?

ที่เลวร้ายก็คือความโศกเศร้าของจิตวิญญาณอันเปราะบางเหล่านี้ไม่เคยได้รับอนุญาตให้พัก่อนเลย

และพวกเขาได้ถูกพันธนาการอยู่ในสถานะนี้โดยพันธะซึ่งไร้ปราณีและประวัติศาสตร์อันเยือกเย็นเป็นเวลานาน

านเหลือเกิน และใครกันเล่าที่ได้สดับฟังเสียงร้องคร่ำครวญของพวกเขา?

ใครกันเล่าที่ได้มองดูสภาพอันน่าเวทนาของพวกเขา?

เจ้าเคยถูกคิดบ้างไหมว่าพระหทัยของพระเจ้าโทมัสและกระวนกระวายเพียงใด?

พระองค์ทรงทนเห็นมวลมนุษย์ซึ่งไร้เดียงสา

ผู้ที่พระองค์ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองต้องทนทุกข์ทรมานเยี่ยงนี้ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม

เหล่ามนุษย์ก็คือเหยื่อซึ่งถูกวางยาพิษ และถึงแม้ว่ามนุษย์จะรอดชีวิตมาได้จนถึงเวลานี้

ใครเล่าที่จะรู้ว่ามวลมนุษย์ได้ถูกมารวางยาพิษมานานแล้ว?

เจ้าลืมไปแล้วหรือว่าเจ้าก็เป็นหนึ่งในเหยื่อเหล่านั้นด้วย? ด้วยความรักที่มีต่อพระเจ้า

เจ้าไม่เต็มใจที่จะเพียรพยายามช่วยให้ความรอดแก่ผู้ที่รอดชีวิตมาได้เหล่านี้หรือ?

เจ้าไม่เต็มใจที่จะอุทิศพลังงานทั้งหมดที่มีเพื่อการตอบแทนพระเจ้าผู้ทรงรักมวลมนุษย์เจกเช่นเลือดและเนื้อหนัง

ของพระองค์เองหรือ? เมื่อพิจารณาทุกๆ อย่างแล้ว

เจ้าจะตีความของการถูกพระเจ้าใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อดำรงชีวิตของเจ้าอย่างพิเศษว่าอย่างไร?

เจ้ามีความแน่วแน่และความมั่นใจที่จะดำรงชีวิตอย่างมีความหมายของบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่เคร่งศาสนาใช่หรือไม่?

พวกเจ้ามีความเข้าใจในพระพรอย่างไร?

แม้ว่าผู้คนที่เกิดในยุคสมัยนี้ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามโดยซาตานและเหล่าปีศาจ โสมมเรื่อยมา แต่ความเสื่อมทรามเช่นนั้นยังได้นำความรอดสูงสุดมาให้พวกเขาด้วย

ความรอดที่ถึงขั้นยิ่งใหญ่กว่าบรรดาภูเขาและทุ่งราบปศุสัตว์และความมั่งคั่งอันมากมายของโยบ และยิ่งใหญ่มากกว่าพระพรของการได้เห็นพระยาห์เวห์ที่โยบได้รับหลังจากการทดสอบทั้งหลายของเขาอีกด้วย

หลังจากโยบก้าวผ่านการทดสอบแห่งความตายเท่านั้น

เขาจึงได้ยื่นพระยาห์เวห์ตรัสและได้ยื่นพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ในพายุนั้น

ถึงกระนั้นเขาก็ไม่ได้เห็นพระพักตร์ของพระยาห์เวห์ และเขาก็ไม่ได้รู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์

สิ่งที่โยบได้มานั้นเป็นเพียงความมั่งคั่งทางวัตถุที่ให้ความหรรษายินดีทางกายทั้งหลายและบุตรชายหญิงทั้งหลาย

ที่สุดของเมืองทั้งหมดที่อยู่โดยรอบ ตลอดจนการอารักขาโดยทูตสวรรค์ เขาไม่เคยได้เห็นพระยาห์เวห์

และแม้ว่าเขาจะถูกเรียกว่าชอบธรรม แต่เขาก็ไม่เคยได้รู้จักพระอุปนิสัยของพระยาห์เวห์ และอาจกล่าวได้ว่า

แม้ว่าความหรรษายินดีทางกายทั้งหลายของผู้คนในวันนี้จะขาดแคลนชั่วคราว

หรือสภาพแวดล้อมของโลกภายนอกจะไม่เป็นมิตร แต่เราก็แสดงอุปนิสัยของเรา

ซึ่งเราไม่เคยเปิดเผยต่อมนุษย์มาตั้งแต่บรรพกาลและซึ่งเป็นความลับตลอดมา

รวมไปถึงบรรดาความล้ำลึกทั้งหลายแห่งมหายุคในอดีตต่อผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดของบรรดาคนทั้งปวง

แต่เป็นผู้ที่เราได้มอบความรอดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราให้ ยิ่งไปกว่านั้น นี่เป็นครั้งแรกที่เราได้เปิดเผยสิ่งเหล่านี้

เราไม่เคยทำงานเช่นนี้มาก่อน แม้ว่าพวกเจ้าจะด้อยกว่าโยบอย่างมาก

แต่สิ่งที่พวกเจ้าได้มาและสิ่งที่พวกเจ้าได้เห็นนั้นเหนือกว่าเขาอย่างมาก

แม้ว่าพวกเจ้าจะได้ก้าวผ่านความทุกข์ทุกประเภทและผ่านประสบการณ์กับความทรมานทุกลักษณะ

แต่ความทุกข์นั้นไม่เหมือนกับการทดสอบของโยบแม้แต่น้อย

แต่กลับเป็นการพิพากษาและการทดสอบที่ผู้คนที่ได้รับเพราะการเป็นกบฏของพวกเขา

เพราะการต้านทานของพวกเขา และเพราะอุปนิสัยอันชอบธรรมของเรา เป็นการพิพากษา การทดสอบ

และการสาปแช่งที่ชอบธรรม ในทางกลับกัน

โยบเป็นคนชอบธรรมในบรรดาคนอิสราเอลผู้ซึ่งได้รับความรักและพระกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์

เขาไม่ได้มีพฤติกรรมชั่วร้าย และเขาไม่ได้ต้านทานพระยาห์เวห์ แต่เขากลับอุทิศให้พระยาห์เวห์โดยสัตย์ซื่อ

เพราะความชอบธรรมของเขา เขาจึงได้อยู่ภายใต้การทดสอบ

และเขาได้ก้าวผ่านการทดสอบแสนสาหัสเพราะเขาเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระยาห์เวห์

ผู้คนในวันนี้อยู่ภายใต้การพิพากษาและการสาปแช่งของเราเพราะความโสมมและความไม่ชอบธรรมของพวกเขา

แม้ว่าความทุกข์ของพวกเขาจะไม่เหมือนแม้แต่น้อยกับสิ่งที่โยบได้เผชิญเมื่อเขาสูญเสียฝูงปศุสัตว์ของเขา

ทรัพย์สินสมบัติของเขา คนรับใช้ของเขา บุตรชายหญิงของเขา และบรรดาผู้ที่เขารักทั้งหมด

แต่สิ่งที่พวกเขาต้องทนทุกข์คือการถูกละทิ้งและการเผาไหม้อย่างเร่าร้อน

และสิ่งที่ทำให้การนั้นร้ายแรงกว่าสิ่งที่โยบเคยได้ผ่านประสบการณ์ก็คือ

การทดสอบดังกล่าวไม่ได้ลดน้อยลงหรือถูกลบออกเพราะผู้คนอ่อนแอ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

สิ่งเหล่านั้นกลับจะอยู่ได้นานและดำเนินต่อไปจนถึงวันสุดท้ายของชีวิตผู้คน นี่คือการลงโทษ การพิพากษา

และการสาปแช่ง นั่นเป็นการเผาไหม้อันไร้ความปรานี และยิ่งกว่านั้น นั่นคือ “การสืบทอด”

อันชอบธรรมของมวลมนุษย์

นั่นคือสิ่งที่ผู้คนสมควรได้รับและเป็นที่ซึ่งอุปนิสัยอันชอบธรรมของเราถูกแสดงออกมา

นี่คือข้อเท็จจริงที่รู้กันทั่ว อย่างไรก็ตาม

สิ่งที่ผู้คนได้มานั้นแซงหน้าความทุกข์ที่พวกเขาต้องสู้ทนอย่างมากในวันนี้

ความทุกข์ที่พวกเขาต้องสู้ทนนั้นเป็นเพียงการเสื่อมถอยอันเป็นผลจากความโง่เขลาของพวกเขา

ในขณะที่สิ่งที่พวกเขาคิดว่าได้นั้นยิ่งใหญ่กว่าความทุกข์ของพวกเขาเป็นร้อยเท่า

ตามธรรมเนียมของอิสราเอลในภาคพันธสัญญาเดิม ผู้ที่ต่อต้านเราทั้งหมด ผู้ที่ตัดสินเราอย่างเปิดเผยทั้งหมด

และผู้ที่ไม่ติดตามวิถีทางของเราทั้งหมด และกลับกลายเสนอการพลีอุทิศที่เป็นธรรมแก่เราแทน

จะถูกทำลายอย่างแน่นอนด้วยไฟในวิหารหรือถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตายโดยผู้ถูกเลือกสรรหลายคน

และแม้แต่พงศ์พันธุ์ของตระกูลของพวกเขาเองและญาติทางตรงคนอื่นๆ

ก็จะต้องทนทุกข์จากการสาปแช่งของเรา ในชีวิตที่จะมาถึง พวกเขาจะไม่เป็นอิสระ

แต่จะเป็นทาสของทาสของเรา และเราจะจับไล่พวกเขาสู่การเนรเทศในหมู่ประชาชาติ

และพวกเขาจะไร้ความสามารถที่จะกลับไปบ้านเกิดของพวกเขา จากการกระทำและพฤติกรรมของพวกเขา

ความทุกข์ที่ผู้คนในวันนี้ต้องสู้ทนนั้นไม่ได้ร้ายแรงเท่ากับการลงโทษที่คนอิสราเอลต้องทนทุกข์แม้แต่น้อย

การกล่าวว่าสิ่งที่พวกเขากำลังทนทุกข์อยู่ในขณะนี้คือบทลงโทษ ก็ไม่ใช่จะปราศจากการแก้ต่าง

เพราะพวกเขาคิดว่าเส้นจริงๆ หากพวกเขาเคยอยู่ในอิสราเอล พวกเขาจะกลายเป็นคนบาปชั่วร้ายแล้ว

และพวกเขาก็จะต้องถูกตัดเป็นชิ้นๆ

โดยคนอิสราเอลนานแล้วและถูกเผาด้วยไฟจากสวรรค์ในพระวิหารของพระยาห์เวห์แล้ว

บัดนี้สิ่งที่พวกเขาคิดมาคืออะไร? พวกเขาได้รับสิ่งใดและพวกเขาคิดชื่นชมกับสิ่งใด?

เราได้เปิดเผยอุปนิสัยอันชอบธรรมของเราในตัวพวกเขา แต่ที่สำคัญที่สุดคือ

เราได้เปิดเผยความอดทนของเราในการไถ่มวลมนุษย์ คนผู้หนึ่งอาจกล่าวได้ว่า

งานที่เราได้ทำในตัวพวกเขาคือเป็นเพียงงานแห่งความอดทน

นั่นถูกทำเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของการบริหารจัดการของเรา และยิ่งไปกว่านั้น
ถูกทำเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของความชื่นชมยินดีของมนุษยชาติ

แม้ว่าโยบได้ก้าวผ่านการทดสอบทั้งหลายของพระยาห์เวห์
แต่เขาก็เป็นเพียงชายผู้ชอบธรรมคนหนึ่งที่มีสการพระยาห์เวห์ ทั้งๆ ที่กำลังก้าวผ่านการทดสอบเหล่านั้น
เขาก็ไม่ได้พร่ำบ่นเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ และเขาหวังเห็นการที่เขาได้พบกับพระองค์ราวสมบัติล้ำค่า
ไม่เพียงแต่ผู้คนในวันนี้ไม่ทะนุถนอมการสถิตของพระยาห์เวห์เท่านั้น แต่พวกเขายังปฏิเสธ รังเกียจ พร่ำบ่น
และเหยียดหยันการทรงปรากฏของพระองค์ พวกเขาไม่ได้รับไปมากมายแล้วหรือหรือ?
ความทุกข์ของพวกเขายิ่งใหญ่ขนาดนั้นจริงหรือไม่? พวกเขาไม่ได้มีวาสนามากกว่ามารีย์และยากอบหรือหรือ?
และการดำเนินทานของพวกเขาเป็นเรื่องเล็กน้อยจริงหรือไม่? เป็นไปได้ไหมว่า
สิ่งที่เราพึงประสงค์จากพวกเขาและสิ่งที่เราขอจากพวกเขานั้น ยิ่งใหญ่เกินไปและมากมายเกินไป?
ความโกรธของเรานั้นปล่อยไล่เฉพาะกับคนอิสราเอลที่ได้ดำเนินทานเรา ไม่ใช่กับพวกเขาโดยตรง
สิ่งที่พวกเขาได้มานั้นเป็นเพียงการพิพากษาและวิวัฒนาการที่ไร้ความปรานีของเราเท่านั้น
รวมทั้งกระบวนการถลุงที่เราร้อนรนแรง แม้จะเป็นเช่นนั้น ผู้คนยังคงดำเนินทานและหักล้างเราต่อไป
และพวกเขาก็ทำเช่นนั้น โดยปราศจากการบนอบแม้แต่น้อย
มีบางคนถึงกับทำตัวเองห่างเหินจากเราและปฏิเสธเรา
ผู้คนเช่นนี้ไม่ได้ไปกว่ากลุ่มของโคราห์และคาซานที่ต่อต้านโมเสส หัวใจของผู้คนแข็งกระด้างเกินไป
และธรรมชาติของพวกเขาคือร้อนเกินไป พวกเขาไม่เคยเปลี่ยนวิถีทางเก่าๆ ของพวกเขา
เรากล่าวว่าพวกเขาถูกวางแผ่ออกเยี่ยงเหล่าหญิงโสเภณีในเวลากลางวันแสกๆ
และถ้อยคำของเราก็เกี่ยวกราดจนถึงจุดที่มันอาจจะ “ระคายหู” เสียด้วยซ้ำ
เป็นการเปิดโปงธรรมชาติทั้งหลายของผู้คนต่อสาธารณะ—ถึงกระนั้น พวกเขาก็เพียงแค่ผงกศีรษะของพวกเขา
หลังน้ำตาไม่ก็หยด และบังคับตนเองให้รู้สึกเศร้าเล็กน้อย ทันทีที่การนี้ผ่านไป
พวกเขาก็ดูร้ายดูจรรยาชั่วตัวปาในภูเขา และพวกเขาก็ไม่มีความตระหนักรู้เลยแม้แต่น้อย
ผู้คนที่มียูนิสก็เช่นนี้สามารถรู้ได้อย่างไรว่า พวกเขาโชคดีกว่าโยบนับร้อยเท่า?
พวกเขาสามารถตระหนักได้อย่างไรว่า
สิ่งที่พวกเขาชื่นชมอยู่นั้นคือพระพรที่แทบจะไม่ได้พบเห็นมาก่อนตลอดหลายยุคหลายสมัย
และว่าไม่มีใครเคยชื่นชมมาก่อน? มโนธรรมของผู้คนสำนึกรับรู้ได้อย่างไรถึงพระพรเช่นนั้น
พระพรที่มีการลงโทษอยู่ด้วย? กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ทั้งหมดที่เราพึงประสงค์จากพวกเขาคือ
เพื่อที่พวกเขาสามารถเป็นผู้ที่เป็นต้นแบบต่องานของเรา
เป็นประจักษ์พยานต่ออุปนิสัยทั้งสิ้นของเราและการกระทำทั้งสิ้นของเรา

และเพื่อที่พวกเจ้าอาจได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากความทุกข์ร้อนของชาตาน ถึงกระนั้น
ผู้คนที่มักกังเกียงานของเราเสมอ และตั้งใจเป็นศัตรูกับการนั้น
ผู้คนเช่นนั้นจะไม่ล่อชวนให้เรานำธรรมเนียมปฏิบัติของอิสราเอลกลับมาและนำความโกรธที่เราได้นำมาสู่อิสราเอล
มาสู่พวกเขาอีกได้อย่างไร? แม้ว่าจะมีหลายคนในพวกเจ้าที่ “เชื่อฟังและนบนอบ” ต่อเรา
แต่ก็ยังมีอีกมากที่เป็นจำพวกเดียวกันกับกลุ่มของโคราห์ ทันทีที่เราได้มาซึ่งสง่าราศีเต็มเปี่ยมของเรา
เราก็จะใช้ไฟจากสวรรค์มาเผาผลาญพวกเขาให้เป็นเถ้าถ่าน
พวกเจ้าควรรู้ว่าเราจะไม่ติสอนผู้คนด้วยถ้อยคำของเราอีกต่อไป แต่ในทางกลับกัน
ก่อนที่จะทำงานของอิสราเอล เราจะเผา “กลุ่มของโคราห์” ให้เป็นเถ้าถ่านจนหมดสิ้น
คนพวกนี้ด้านทานเราและเป็นผู้ที่เราได้กำจัดไปเมื่อนานมาแล้ว
มนุษยชาติจะไม่มีโอกาสได้ชื่นชมในตัวเราอีกต่อไป
ทั้งหมดที่พวกเขาจะได้เห็นคือความโกรธของเราและเปลวไฟจากสวรรค์ต่างหาก
เราจะเปิดเผยบทอาสาที่หลากหลายของผู้คนทุกประเภท และเราจะจำแนกพวกเขาทั้งหมดออกเป็นหมวดหมู่
เราจะจดบันทึกทุกการกระทำที่เป็นกบฏของพวกเขา แล้วจึงจะทำงานของเราให้เสร็จสิ้น
เพื่อที่ว่าบทอาสาของผู้คนจะได้รับการกำหนดพิจารณาบนพื้นฐานของคำตัดสินของเราขณะที่กำลังอยู่บนโลก
รวมไปถึงท่าทีของพวกเขาต่อเราด้วย เมื่อเวลานั้นมาถึง
จะไม่มีสิ่งใดที่สามารถเปลี่ยนแปลงบทอาสาของพวกเขาได้ จึงให้ผู้คนเปิดเผยบทอาสาของพวกเขาเอง!
เมื่อนั้น เราจะถวายนบทอาสาของผู้คนต่อพระบิดาแห่งสวรรค์ด้วยมือ

อะไรคือความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า?

ผู้คนเชื่อในพระเจ้ามานาน ถึงกระนั้นพวกเขาส່วญไม่มีความเข้าใจว่าคำว่า “พระเจ้า” หมายถึงอะไร และเพียงติดตามด้วยความว่าุ่นสับสนเท่านั้น พวกเขาไม่รู้เลยว่าเหตุใดกันแน่ที่มนุษย์ควรเชื่อในพระเจ้า หรือว่าพระเจ้าทรงเป็นอะไร หากผู้คนรู้เพียงที่จะเชื่อในพระเจ้าและติดตามพระองค์เท่านั้น

แต่ไม่รู้ในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น และหากพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าด้วยแล้วไซ้

เช่นนี้จะไม่นับเป็นเรื่องชวนขันขนานใหญ่หรือ? แม้ว่าได้มาไกลถึงขนาดนี้แล้ว

ผู้คนได้เคยเป็นพยานถึงข้อความล้ำลึกแห่งสวรรค์หลายอย่าง

ทั้งยังเคยได้ยินเรื่องความรู้อันลุ่มลึกที่มนุษย์ไม่เคยเข้าใจมาแล้วก็ตาม

แต่พวกเขาก็ยังไม่เท่าทันถึงความจริงพื้นฐานที่สุดหลายประการซึ่งมนุษย์ไม่เคยใคร่ตรองมาก่อน

บางคนอาจกล่าวว่า “พวกเราเชื่อในพระเจ้ามาหลายปี เราจะไม่รู้ในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นได้อย่างไร?

คำถามนี้ไม่ดูเบาพวกเราไปหน่อยหรือ?” อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนั้น แม้ผู้คนจะติดตามเราในวันนี้ พวกเขากลับไม่รู้อะไรเกี่ยวกับงานใดๆ ของเราในวันนี้เลย

ทั้งยังล้มเหลวในการจับความเข้าใจแม้แต่คำถามที่ชัดเจนและง่ายที่สุด ยังไม่ต้องพูดถึงคำถามต่างๆ

ที่ซับซ้อนมากๆ อย่างบรรดาคำถามที่เกี่ยวกับพระเจ้าเลย จงรู้เถิดว่าบรรดาคำถามที่เจ้าไม่ใส่ใจ

ที่เจ้าไม่เคยระบุถึงนั่นคือคำถามที่สำคัญที่สุดซึ่งเจ้าต้องเข้าใจ นั่นเพราะว่าเจ้ารู้จักแต่การติดตามหมู่คนเท่านั้น โดยไม่สนใจและไม่ใส่ใจว่าเจ้าควรเตรียมตนเองให้พร้อมในเรื่องใดบ้าง

เจ้ารู้อย่างแท้จริงหรือว่าเหตุใดเจ้าจึงควรมีความเชื่อในพระเจ้า? เจ้ารู้จริงๆ หรือในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น?

เจ้ารู้อย่างแท้จริงหรือในสิ่งที่มนุษย์เป็น? ในฐานะบุคคลหนึ่งซึ่งมีความเชื่อในพระเจ้า

หากเจ้าล้มเหลวที่จะเข้าใจในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เจ้าก็ไม่ได้หมดสิ้นศักดิ์ศรีของผู้เชื่อในพระเจ้าหรือ?

งานของเราในวันนี้คือ การทำให้ผู้คนเข้าใจแก่นแท้ของพวกเขา เข้าใจสิ่งทั้งปวงที่เราทำ

และรู้จักพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า นี่เป็นปฏิบัติการปิดท้ายของแผนการบริหารจัดการของเรา

ช่วงระยะสุดท้ายของงานของเรา

นั่นคือเหตุผลว่าทำไมเราจึงบอกพวกเจ้าล่วงหน้าเรื่องความล้ำลึกทั้งสิ้นของชีวิต

เพื่อที่พวกเจ้าจะสามารถยอมรับมันจากเราได้ เมื่อสิ่งนี้คืองานแห่งยุคสุดท้าย

เราจึงต้องบอกพวกเจ้าถึงชีวิตความจริงทั้งสิ้นที่พวกเจ้าไม่เคยเปิดใจรับมาก่อน

แม้ว่าพวกเจ้าไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจหรือทนรับสิ่งนี้ได้เนื่องจากการที่เพียงขาดตกบกพร่องเกินไปและมี ความพร้อมในตัวน้อยเกินไป เราจะสรุปปิดตำนานของเรา นั่นก็คือเราจะทำงานที่เราควรทำให้เสร็จสิ้นเสียก่อน

และจะบอกพวกเจ้าถึงเรื่องทั้งหมดที่เราได้บัญชาให้พวกเจ้าทำ

เพื่อไม่ให้พวกเจ้าหลงผิดและพลัดตกลงไปในกลอุบายของมารอีกเมื่อความมืดมิดเคลื่อนตัวลงมา

มีหลายหนทางที่พวกเจ้าไม่เข้าใจ หลายเรื่องที่พวกเจ้าไม่มีความรู้เอาเสียเลย พวกเจ้าช่างไม่รู้เท่าทันยิ่งนัก เราอยู่เต็มเปี่ยมถึงวุฒิภาวะของพวกเจ้าและข้อบกพร่องต่างๆ ของพวกเจ้า เพราะฉะนั้น

แม้มีหลายถ้อยคำที่พวกเจ้าไม่สามารถเข้าใจ

เราก็กังวลใจจะบอกพวกเจ้าถึงความจริงทั้งหมดเหล่านี้ที่พวกเจ้าไม่เคยเปิดใจรับมาก่อน

นั่นเพราะเรากังวลอยู่ตลอดเวลาว่าด้วยวุฒิภาวะของพวกเจ้าในขณะนี้

พวกเจ้าจะสามารถยืนหยัดในคำพยานของเจ้าที่มีต่อเราได้หรือไม่ หากว่าเราคิดว่าพวกเจ้ามีค่าเพียงเล็กน้อยไม่ พวกเจ้าทั้งหมดคือสัตว์ร้ายที่ยังต้องก้าวผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นทางการของเรา

และเรามีอาจมองเห็นได้โดยสิ้นเชิงว่ามีเกียรติยศมากเพียงใดภายในพวกเจ้า

แม้ว่าเราได้สละพลังงานไปอย่างมากในการทำงานกับพวกเจ้า

ดูเหมือนว่าองค์ประกอบที่เป็นบวกในพวกเจ้านั้นจะไม่มีอยู่จริงในทางปฏิบัติ

และองค์ประกอบที่เป็นลบก็มีเพียงนับนิ้วได้และเป็นได้แค่คำพยานที่ทำให้ชาตานละอายใจเท่านั้น

อย่างอื่นแทบทุกอย่างในตัวพวกเจ้าคือพิษของชาตาน พวกเจ้ามองดูเราราวกับว่าพวกเจ้าอยู่เหนือความรอด

เมื่อเรื่องราวต่างๆ ยืนยันเช่นนี้ เรามองดูการแสดงออกและอากัปกริยานานาสารพันของพวกเจ้า

แล้วในที่สุดเรารู้วุฒิภาวะที่แท้จริงของพวกเจ้า นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราจึงวิตกกังวลในเรื่องพวกเจ้าอยู่เสมอ

เมื่อถูกทิ้งให้ใช้ชีวิตตามลำพังแบบนี้ มนุษย์จะดีขึ้นกว่าวันนี้จริงๆ หรือแค่พอๆ กับที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้หนอ?

วุฒิภาวะคุณธรรมของพวกเจ้าไม่ทำให้พวกเจ้ากระวนกระวายเลยหรือ?

พวกเจ้าจะสามารถเป็นเหมือนคนอิสราเอลที่เราเลือกสรร—คนที่จงรักภักดีต่อเรา

และต่อเราเพียงผู้เดียวตลอดเวลาได้จริงๆ หรือไม่?

สิ่งที่ถูกเปิดเผยในพวกเจ้านั้นหาใช่ความประพฤติดุคของเด็กๆ ที่ได้หลงผิดไปจากพ่อแม่ไม่

แต่เป็นความเคียดแค้นที่ระเบิดออกมาจากสัตว์ที่แสบของนายมันเฉียนไม่ถึง พวกเจ้าพึงรู้จักธรรมชาติของตนเอง

อันเป็นจุดอ่อนที่พวกเจ้ามีร่วมกัน มันคือความเจ็บป่วยที่พวกเจ้าทุกคนรู้จักกันดี ดังนั้น

การเตือนสติเดียวที่เราจะมอบแก่พวกเจ้าในวันนี้คือ

จงยืนหยัดในคำพยานที่เจ้ามีต่อเราไม่ว่าจะอยู่ภายใต้รูปการณืแวดล้อมใดๆ

จงอย่าให้ความเจ็บป่วยเดิมกำเริบขึ้นมาอีก การเป็นคำพยานนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด—มันคือหัวใจแห่งงานของเรา

พวกเจ้าควรยอมรับวามะของเราเช่นเดียวกับที่มรรีัยยอมรับวิวัฒนาการของพระยาห์เวห์ที่มาถึงเธอในความฝัน โดยการ

เชื่อและตามด้วยการเชื่อฟัง เพียงเช่นนี้เท่านั้นจึงมีคุณสมบัติของการเป็นผู้รักษาพรหมจรรย์

เนื่องจากพวกเจ้าเป็นผู้ที่ได้ยินวามะของเรามากที่สุด จึงเป็นผู้ที่ได้รับพรจากเรามากที่สุด

เราได้มอบสิ่งครองที่มีค่าทั้งหมดที่เรามีให้แก่พวกเจ้า เราได้มอบทุกสิ่งแก่พวกเจ้าไปแล้ว

ถึงกระนั้นพวกเจ้าช่างมีสถานภาพที่แตกต่างอย่างมหาศาลเหลือเกินกับคนอิสราเอล

พวกเจ้าช่างต่างกันคนละโลกเลยทีเดียว แต่เมื่อเปรียบเทียบกับพวกเขาแล้ว พวกเจ้าได้รับมากกว่าอย่างมากมาย ในขณะที่พวกเขาเฝ้ารอคอยการปรากฏของเราอย่างแทบขาดใจ พวกเจ้ากลับผ่านวันอันน่ายินดีไปกับเรา และแบ่งปันความไพบูลย์ของเรา ในเมื่อมีความแตกต่างกันมากเช่นนี้ เจ้ามีสิทธิ์อันใดหรือที่จะพร่ำบ่นปาวๆ และต่อล้อต่อเถียงกับเรา และเรียกร้องส่วนแบ่งในสิ่งที่เราครอง? พวกเจ้ายังได้รับไม่มากหรือ? เราให้พวกเจ้ามากมาย แต่สิ่งที่พวกเจ้าตอบแทนเรามีแต่ความโศกเศร้าร้ายใจและความวิตกกังวล ความคับแค้นใจและความไม่พอใจที่มีอาจมีได้เท่านั้นเอง พวกเจ้าช่างน่ารังเกียจเสียดั่งกลิ่นที่เหม็นเกินไป—แต่ทว่าก็น่าสงสารอยู่เช่นกัน ดังนั้น

เราจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากกลั่นความคับแค้นใจทั้งหมดของเราเอาไว้และเปล่งเสียงแสดงความโต้แย้งของเรากับเจ้าแล้วซ้ำเล่า กว่าหลายพันปีของงาน เราไม่เคยท้วงติงตัดพ้อต่อมมวลมนุษย์ เพราะเราได้ค้นพบว่าตลอดพัฒนาการของมนุษยชาติ นั้น มีเพียง “กลลวง” ท่ามกลางพวกเจ้าเท่านั้นที่กลายมาเป็นที่รู้จักมากที่สุด เสมือนมรดกล้ำค่าที่ตกทอดมาสู่พวกเจ้าโดยบรรพบุรุษผู้มีชื่อเสียงในบรรพกาล เราเกลียดชังพวกลูกผสมสุกรและสุนัขที่คล้ายมนุษย์เต็มที พวกเจ้าช่างไร้มนธรรมอะไรเช่นนี้หนอ! พวกเจ้าช่างมีบุคลิกลักษณะที่ต่ำช้าเกินไป! หัวใจของพวกเจ้าช่างแข็งกระด้างเกินไป! หากเราอาจชนะเหล่านั้นและงานที่เราทำไปให้แก่คนอิสราเอล เราคงได้รับสงวราศิไปเนิ่นนานแล้ว ทว่าท่ามกลางพวกเจ้า เรื่องนี้กลับมีอาจบรรลุถึงได้ ท่ามกลางพวกเจ้านั้น มีเพียงความเพิกเฉยอย่างโหดร้าย มีเพียงท่าที่ยกไหล่อย่างไม่นำพาของพวกเจ้าและข้ออ้างมากมายของพวกเจ้า พวกเจ้าช่างไร้ความรู้สึกเกินไปและไร้ค่าอย่างยิ่งที่สุด!

พวกเจ้าควรอุทิศตนทั้งสิ้นแก่งานของเรา พวกเจ้าควรทำงานที่ให้ประโยชน์ต่อเรา เราเต็มใจอธิบายทุกอย่างที่พวกเจ้าไม่เข้าใจเพื่อที่พวกเจ้าจะสามารถได้รับทั้งหมดทุกสิ่งที่ยังขาดพร่องอยู่จากเรา ได้ แม้ว่าความบกพร่องของพวกเจ้านั้นมากล้นเกินคณานับ เรายังเต็มใจที่จะทำงานที่ควรทำกับพวกเจ้าต่อไป และมอบความปรานีสุดท้ายของเราเพื่อที่พวกเจ้าอาจจะได้รับผลประโยชน์จากเรา และได้รับเกียรติยศที่ขาดหายไปในตัวพวกเจ้า และเป็นสิ่งที่โลกไม่เคยได้เห็น เราได้ทำงานมาหลายปี ถึงกระนั้นก็ไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักเราเลย เราปรารถนาจะบอกสิ่งลึกลับหลายอย่างแก่พวกเจ้าซึ่งเราไม่เคยบอกใครอื่นมาก่อนเลย

ท่ามกลางมนุษย์นั้น เราเคยเป็นวิญญาณที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ วิญญาณที่พวกเขาไม่อาจเกี่ยวข้องได้เลย ด้วยเพราะงานสามช่วงระยะบนแผ่นดินโลกนี้ (การสร้างโลก การไถ่และการทำลายล้าง) เราจึงปรากฏท่ามกลางพวกเขาในเวลาต่างๆ กัน (อย่างไม่เปิดเผย) เพื่อทำงานของเราท่ามกลางพวกเขา ครั้งแรกที่เราได้มาอยู่ท่ามกลางมนุษย์คือในระหว่างยุคแห่งการไถ่แน่นอนว่า เราเข้ามาในครอบครัวชาวยิวครอบครัวหนึ่ง ดังนั้น

คนพวกแรกที่ได้เห็นพระเจ้าเสด็จมาในแผ่นดินโลกก็คือพวกยิว

เหตุผลที่เราได้ทำงานนี้ด้วยตัวเองก็เพราะว่าเราต้องประสงค์ที่จะใช้เนื้อหนังที่มาจุติของเราเป็นเครื่องบูชาไถ่บา

ปในงานแห่งการไถ่ของเรา ดังนั้น คนพวกแรกที่จะได้เห็นเราจึงเป็นพวกยิวในยุคพระคุณ

นั่นเป็นครั้งแรกที่เราได้ทำงานในเนื้อหนัง ในยุคแห่งอาณาจักรนั้น

งานของเราคือการพิชิตและการทำให้มีความเพียบพร้อม

ดังนั้นเราจึงทำงานการเป็นผู้เลี้ยงของเราในเนื้อหนังอีกครั้ง นี่เป็นครั้งที่สองของเราในการทำงานในเนื้อหนัง

ในสองช่วงระยะสุดท้ายของงาน

สิ่งที่ผู้คนเกี่ยวข้องกับไม่ใช่พระวิญญาณที่มองไม่เห็นหรือจับต้องไม่ได้อีกต่อไป

แต่เป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นพระวิญญาณที่ได้เป็นจริงขึ้นมาในเนื้อหนัง ดังนั้นในสายตาของมนุษย์

เราจึงกลายเป็นมนุษย์อีกครั้งโดยปราศจากรูปร่างหน้าตาและความรู้สึกเช่นพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

พระเจ้าที่ผู้คนมองเห็น ไม่เพียงแต่เป็นเพศชายเท่านั้น แต่เป็นเพศหญิงด้วยเช่นกัน

ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าทึ่งและเป็นปริศนาที่สุด ครั้งแล้วครั้งเล่าที่งานพิเศษสุดของเราได้พังทลายการเชื่อเก่าๆ

ที่ยึดถือกันมาเนิ่นนานหลายต่อหลายปีลงไป ผู้คนพากันตกตะลึง! พระเจ้าไม่ได้เป็นแค่พระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณ พระวิญญาณที่ทรงทวิอานุภาพขึ้นเป็นเจ็ดเท่า หรือพระวิญญาณผู้ทรงครอบคลุมทั้งหมด

แต่เป็นมนุษย์ผู้หนึ่งเช่นกัน—มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง มนุษย์ธรรมดาที่ไม่เหมือนใคร

พระองค์ไม่เพียงเป็นเพศชาย แต่เป็นเพศหญิงด้วยเช่นกัน

สองพระองค์เหมือนกันตรงที่ทั้งสองพระองค์ทรงกำเนิดมาเป็นมนุษย์

และต่างกันตรงที่หนึ่งนั้นทรงปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และอีกหนึ่งนั้นทรงถือกำเนิดมาเป็นมนุษย์

แต่กระนั้นก็ก่อเกิดมาจากพระวิญญาณโดยตรง

สองพระองค์เหมือนกันตรงที่ทั้งสองทรงจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเพื่อดำเนินพระราชกิจของพระเจ้าพระบิดา

และต่างกันตรงที่หนึ่งนั้นทรงปฏิบัติพระราชกิจการไถ่ ขณะที่อีกหนึ่งนั้นทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย

ทั้งสองพระองค์ต่างเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระบิดา ทว่าหนึ่งนั้นเป็นผู้ไถ่

ซึ่งเปี่ยมด้วยความรักมั่นคงและความปรานี

ส่วนอีกหนึ่งนั้นคือพระเจ้าแห่งความชอบธรรมซึ่งเปี่ยมด้วยความโกรธเคืองและการพิพากษา

หนึ่งนั้นคือจอมทัพผู้ทรงเปิดตัวพระราชกิจแห่งการไถ่

ขณะที่อีกหนึ่งนั้นคือพระเจ้าผู้ชอบธรรมซึ่งทำให้พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยสำเร็จลุล่วง หนึ่งนั้นคือปฐมกาล

อีกหนึ่งนั้นคือบัพทวาร หนึ่งนั้นเป็นเนื้อหนังที่ไร้บาป

ขณะที่อีกหนึ่งนั้นคือเนื้อหนังซึ่งเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ สืบสานพระราชกิจนั้นต่อไปและไม่เคยมีบาป

ทั้งสองพระองค์เป็นพระวิญญาณเดียวกัน แต่สถิตในมนุษย์ที่แตกต่างกันและทรงถือกำเนิดในสถานที่ต่างกัน

และอยู่ต่างช่วงเวลากันหลายพันปี อย่างไรก็ตาม พระราชกิจทั้งมวลของทั้งสองพระองค์ต่างเสริมกันและกัน ไม่เคยขัดแย้งกัน และสามารถพูดถึงได้ในคราวเดียวกัน ทั้งสองพระองค์ล้วนเป็นคน แต่คนหนึ่งเป็นเด็กชาย อีกคนเป็นทารกเพศหญิง ในช่วงหลายปีดังกล่าว

สิ่งที่ผู้คนได้เห็นนั้น ไม่ใช่เพียงพระวิญญูญาณและไม่ใช่เพียงมนุษย์เพศชายผู้หนึ่ง แต่ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่ตรงกับมโนคติที่หลงผิดใดๆ ของมนุษย์อีกด้วย เมื่อเป็นดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีวันหยั่งถึงเราได้อย่างครบถ้วน พวกเขาเฝ้าแต่เชื่อกြ်และไม่เชื่อกြ်ในตัวเรา— เป็นทำนองว่าเรามีอยู่จริง แต่ก็เป็ลภาพมายาในฝันเช่นกัน—นั่นคือเหตุผลว่าเหตุใด กระทั่งทุกวันนี้ ผู้คนยังคงไม่รู้ในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น

พวกเขาสามารถสรุปความเป็นเราได้ด้วยประโยคเรียบง่ายประโยคเดียวจริงๆ หรือไม่? พวกเขาเจ้าล้าพูดจริงๆ หรือว่า “พระเยซูไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระเจ้า และพระเจ้าไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระเยซู”?

พวกเขาเจ้าล้าพอที่จะพูดได้จริงๆ หรือว่า “พระเจ้าไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระวิญญูญาณ

และพระวิญญูญาณไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระเจ้า”? พวกเขาพูดได้ง่ายๆ เลยหรือว่า

“พระเจ้าเป็นแก่นมนุษย์ที่สวมสภาพเนื้อหนัง”? พวกเขาเจ้าล้าที่จะยืนยันกรานจริงๆ หรือว่า

“พระฉายาของพระเยซูคือพระฉายาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”?

พวกเขาสามารถใช้กรรมไวยาหารของตัวเองมาอธิบายพระฉายาและพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วนจริงๆ หรือ? พวกเขาเจ้าล้าจริงๆ หรือที่จะพูดว่า

“พระเจ้าทรงสร้างเฉพาะผู้ชายเท่านั้นตามลักษณะพระฉายาของพระองค์ ไม่ทรงสร้างผู้หญิง”?

หากเจ้าล้าเช่นนั้น ก็คงจะไม่มีเพศหญิงอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนที่เราคัดสรรแล้ว

ยังไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่ผู้หญิงจะเป็นหนึ่งในจำพวกของมนุษยชาติ บัดนี้ เจ้ารู้อย่างแท้จริงหรือไม่

ในสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น? พระเจ้าทรงเป็นมนุษย์ใช่หรือไม่? พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณใช่หรือไม่?

พระเจ้าทรงเป็นผู้ชายจริงๆ หรือ? เฉพาะพระเยซูเท่านั้นหรือที่สามารถทำไ้งานที่เราจะต้องทำนั้นเสร็จสิ้น?

หากพวกเขาเลือกเพียงหนึ่งข้อจากข้างต้นเพื่อสรุปแก่นแท้ของเรา

พวกเขาก็เป็นผู้เชื่อผู้จงรักภักดีคนหนึ่งซึ่งไม่รู้เท่าทันเสียเหลือเกิน

หากว่าเราได้ทำงานในฐานะผู้มาจุติเป็นมนุษย์ในเนื้อหนังไปครั้งหนึ่ง

และแค่ครั้งเดียวเท่านั้นพวกเขาก็จะจำกัดขอบเขตเราไหม?

เจ้าสามารถเข้าใจเราอย่างถ้วนทั่วได้โดยการมองเพียงแวบเดียวจริงๆ หรือ?

พวกเขาสามารถสรุปความเป็นเราได้อย่างสมบูรณ์จากสิ่งที่พวกเขาได้รับการเปิดเผยในระหว่างช่วงชีวิตที่ผ่านมาจริงๆ หรือไม่? หากเราทำงานแบบเดียวกันในทั้งสองครั้งของการจุติเป็นมนุษย์ของเรา

พวกเจ้าจะล่วงรู้เกี่ยวกับเราได้อย่างไร? พวกเจ้าจะทิ้งให้เราถูกตอctrังกางเขนไปตลอดกาลอย่างนั้นหรือ? พระเจ้าอาจทรงเรียบง่ายอย่างที่พวกเจ้ากล่าวอ้างอย่างนั้นหรือ?

แม้ว่าความเชื่อของพวกเจ้าจะจริงใจอย่างมาก

แต่ก็ไม่มีใครเลยในพวกเจ้าที่สามารถบอกถึงตัวตนของเราได้ทั้งหมด

ไม่มีใครเลยที่สามารถให้คำพยานที่ครบถ้วนต่อข้อเท็จจริงทั้งหมดที่พวกเจ้าเห็น จงตรองดูเถิด ทุกวันนี้ พวกเจ้าส่วนใหญ่ต่างละเลยหน้าที่ของตนเอง แต่กลับไล่ตามเสาะหาเนื้อหนัง ปรนเปรอเนื้อหนัง และชื่นชมกับเนื้อหนังอย่างตะกุ่มตะกาม พวกเจ้าถือครองความจริงเพียงเล็กน้อย แล้วเช่นนั้น พวกเจ้าจะสามารถเป็นคำพยานต่อทั้งหมดที่พวกเจ้าได้เห็นมาได้อย่างไรกัน? พวกเจ้ามั่นใจจริงๆ หรือว่าสามารถเป็นพยานของเราได้?

หากวันหนึ่งมาถึงเมื่อเจ้าไร้ความสามารถที่จะเป็นพยานต่อทุกสิ่งที่เจ้าเห็นในวันนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะสูญเสียการทำหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

และการดำรงอยู่ของเจ้าก็จะปราศจากความหมายใดๆ เลย เจ้าก็จะไม่ควรค่าแก่การเป็นมนุษย์

กระทั้งอาจกล่าวได้ว่าเจ้าจะไม่ได้เป็นมนุษย์เลยด้วยซ้ำ! เราได้ทำงานกับพวกเจ้ามาอย่างมากมายเหลือคณา

แต่เพราะว่าขณะนี้เจ้าไม่ได้กำลังเรียนรู้อะไรเลย ไม่ตระหนักรู้อะไรเลย และลงแรงของเจ้าไปอย่างไร้ผล

เมื่อถึงเวลาที่เราจะขยายงานของเรา เจ้าก็จะได้แต่จ้องมองอย่างว่างเปล่า

พูดไม่ออกและไร้ประโยชน์อย่างถึงที่สุด นั่นจะไม่ทำให้เจ้าเป็นคนบาปคนหนึ่งตลอดเวลาหรอกหรือ?

เมื่อเวลานั้นมาถึง เจ้าจะไม่มีรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้งหรือ? เจ้าจะไม่จมดิ่งลงสู่ความหดหู่หรือ?

งานทั้งหมดของเราในวันนี้ไม่ได้ทำไปด้วยความรีบร้อนและความเบื่อหน่าย

แต่เพื่อวางรากฐานสำหรับงานในอนาคตของเรา หาใช่ว่าเรามุ่งถึงทางตัน เลยจำเป็นต้องคิดหาสิ่งใหม่

เจ้าควรเข้าใจงานที่เราทำ ไม่ใช่อะไรที่ทำได้โดยเด็กคนหนึ่งที่กำลังเล่นอยู่บนถนน

แต่เป็นงานที่กระทำในฐานะตัวแทนของพระบิดาของเรา

พวกเจ้าควรรู้ว่าเราไม่ได้กำลังทำงานทั้งหมดนี้เพียงลำพัง ทว่าเราเป็นตัวแทนของพระบิดาของเราต่างหาก

ขณะเดียวกัน บทบาทของพวกเจ้าก็คือ เกร่งครัดต่อการติดตาม การเชื่อฟัง การเปลี่ยนแปลงและการเป็นพยาน

สิ่งที่พวกเจ้าพึงเข้าใจคือเรื่องที่ว่าเหตุใดพวกเจ้าจึงควรเชื่อในเรา

นี่เป็นคำถามสำคัญที่สุดที่พวกเจ้าแต่ละคนจะต้องเข้าใจ เพื่อเห็นแก่พระสิริของพระองค์

พระบิดาของเราจึงได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าที่จะมอบพวกเจ้าทั้งหมดให้กับเรานับแต่ชั่วขณะที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

โลกแล้ว เพื่อประโยชน์ต่องานของเรา และเพื่อพระสิริของพระองค์ พระองค์จึงได้ลิขิตพวกเจ้าไว้แล้วล่วงหน้า

เป็นเพราะพระบิดาของเรานั้นเอง พวกเจ้าจึงเชื่อในเรา

เป็นเพราะการลิขิตไว้ล่วงหน้าของพระบิดาของเราพวกเจ้าจึงติดตามเรา

เรื่องนี้ไม่ได้เกิดจากการเลือกของตัวพวกเจ้าเองเลยแม้แต่น้อย ที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ พวกเจ้าจะต้องเข้าใจด้วยว่าพวกเจ้าเป็นพวกที่พระบิดาของเราประทานให้เราเพื่อพระประสงค์แห่งการเป็นพยานต่อเรา เนื่องจากพระองค์ทรงมอบพวกเจ้าแก่เรา พวกเจ้าจึงควรจะปฏิบัติตามหนทางต่างๆ ที่เรามอบแก่พวกเจ้าด้วย รวมถึงวิธีต่างๆ และขณะที่เราสอนพวกเจ้าเช่นกัน เพราะเป็นหน้าที่ของพวกเจ้าที่จะทำตามหนทางของเรา นี่คือจุดประสงค์ดั้งเดิมของความเชื่อของพวกเจ้าในเรา เพราะฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่พวกเจ้าดังนี้

พวกเจ้าเป็นเพียงผู้คนที่พระบิดาของเราประทานแก่เราเพื่อให้ปฏิบัติตามหนทางของเรา อย่างไรก็ตาม พวกเจ้าเพียงเชื่อในเราเท่านั้น พวกเจ้าไม่ได้เป็นของเรา เพราะพวกเจ้าหาใช่ครอบครัวคนอิสราเอลไม่ และแทนที่จะเป็นเช่นนั้น กลับเป็นพวกของงูคิกดาบรพพ์ ทั้งหมดที่เรากำลังขอให้พวกเจ้าทำคือ เป็นพยานต่อเรา แต่ในวันนี้พวกเจ้าต้องเดินในหนทางทั้งหลายของเรา ทั้งหมดนี้ก็เพื่อประโยชน์ต่อคำพยานในอนาคตทั้งสิ้น หากพวกเจ้าปฏิบัติเฉพาะหน้าที่ในฐานะคนที่รับฟังหนทางของเราเท่านั้น พวกเจ้าก็จะปราศจากคุณค่า และนัยสำคัญของการที่พระบิดาของเราประทานพวกเจ้าแก่เราก็จะสูญไป สิ่งที่เราจะยืนยันกราบบอกกับเจ้าก็คือ พวกเจ้าควรเดินในหนทางทั้งหลายของเรา

การเป็นมนุษย์ที่แท้จริงหมายถึงอะไร

เป็นหน้าที่ของเราที่จะจัดการมนุษย์มาตลอด ยิ่งไปกว่านั้น

การพิชิตชัยมนุษย์คือสิ่งที่เราได้กำหนดไว้เมื่อเราได้สร้างโลก

ผู้คนอาจไม่รู้ว่าเราจะพิชิตมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ในยุคสุดท้าย

หรือไม่รู้ว่าการพิชิตชัยบรรดาผู้ที่เป็นกบฏท่ามกลางมวลมนุษย์นั้นเป็นหลักฐานของการเอาชนะชาตानของเรา แต่เมื่อศัตรูของเราได้เข้าร่วมสู้รบกับเรา

เราก็ได้บอกมันแล้วว่าเราจะพิชิตพวกที่ชาตानได้จับเป็นเชลยและได้ทำให้เป็นลูกหลานของมัน

ให้เป็นผู้รับใช้ที่จงรักภักดีซึ่งได้เฝ้าบ้านของมัน ความหมายดั้งเดิมของการพิชิตคือการทำให้อยู่ภายใต้

การทำให้ได้รับความอับอายอดสู ในภาษาของคานิสราเอล มันหมายถึงการทำให้พ่ายแพ้ การทำลาย

และการทำให้ไม่สามารถต้านทานเราต่อไปอย่างที่สุด แต่ในวันนี้ เมื่อถูกนำมาใช้ท่ามกลางเจ้า

ความหมายของมันคือการพิชิต

พวกเจ้าควรรู้ว่าเจตนารมณ์ของเราตลอดมานั้นคือการทำลายและทำให้มารร้ายแห่งมนุษยชาติพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง เพื่อที่มันจะไม่สามารถกบฏต่อเราได้อีกต่อไป

และยังไม่ต้องพูดถึงว่ามีมหายาใจที่จะขัดจังหวะหรือรบกวนงานของเรา ด้วยเหตุนี้ ในแง่ของมนุษย์

ถ้อยคำนี้จึงได้มีความหมายว่าการพิชิตชัย ไม่ว่าความหมายโดยนัยต่างๆ ของคำศัพท์คำนี้จะเป็นอย่างไ

งานของเราก็คือการทำให้มวลมนุษย์พ่ายแพ้

เพราะในขณะที่มันเป็นจริงที่มวลมนุษย์นั้นเป็นสิ่งเพิ่มเติมต่อการบริหารจัดการของเรา

หากจะพูดให้แม่นยำยิ่งขึ้นก็คือ มวลมนุษย์ไม่ใช่อะไรอื่นเลยนอกจากศัตรูของเรา

มวลมนุษย์คือมารร้ายซึ่งต่อต้านและไม่เชื่อฟังเรา

มวลมนุษย์ไม่ใช่อะไรอื่นเลยนอกจากลูกหลานของมารร้ายที่ถูกเราสาปแช่ง

มวลมนุษย์ไม่ใช่อะไรอื่นเลยนอกจากพงศ์พันธุ์ของหัวหน้าทูตสวรรค์ซึ่งได้ทรยศเรา

มวลมนุษย์ไม่ใช่อะไรอื่นเลยนอกจากมรดกตกทอดของมารผู้ที่ถูกเราผลักไสนานมาแล้ว

ได้เป็นศัตรูที่ไม่สามารถปรองดองกันได้ของเรานับแต่นั้นมา

เพราะท้องฟ้าเหนือมวลมนุษย์ทั้งมวลนั้นขุ่นมัวและมีมืด ปราศจากร่องรอยของความชัดเจนแม้แต่เพียงเล็กน้อย

และโลกมนุษย์ก็ถลำเข้าสู่ความมืดมิด

จนผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์นั้นไม่สามารถเห็นแม้กระทั่งมือของเขาที่ยืดจนสุดต่อหน้าของเขาหรือเห็นดวงอา

ทิตย์เมื่อเขาผงกหัวขึ้น ถนนได้ฝ่าเท้าของเขา ซึ่งเต็มไปด้วยโคลนและมีหลุมอยู่ทุกที่ คดเคี้ยวไปมา

ทั้งแผ่นดินเคลื่อนไปด้วยซากศพ มุมมืดทั้งหลายเต็มไปด้วยซากคนตาย

และในมุมที่เยือกเย็นและอยู่ใต้เงาทั้งหลาย ปีศาจหลายฝูงได้เข้าไปอยู่อาศัยแล้ว

และทุกแห่งในโลกของพวกมนุษย์บรรดาปีศาจมาแล้วก็ไปเป็นโจง

ลูกหลานของเหล่าสัตว์เดียรฉานทุกรูปแบบ ซึ่งปกคลุมไปด้วยความโศโครก ติดพันอยู่ในการสู้รบที่ดุเดือด ซึ่งเสียงของมันก่อให้เกิดความหวาดกลัวต่อหัวใจ ในเวลาเช่นนั้น ในโลกเช่นนั้น

“สวรรค์ของโลกมนุษย์” เช่นนั้น คนเราไปที่ไหนเพื่อค้นหาความสุขทั้งหลายของชีวิต?

คนเราสามารถไปที่ไหนได้เพื่อค้นหาบ้านปลายของชีวิตของเขา? มวลมนุษย์

ซึ่งนานมาแล้วได้ถูกเหยียบย่ำภายใต้ฝ่าเท้าของซาตาน ตั้งแต่แรกได้เป็นผู้แสดงที่สวมใส่รูปลักษณ์ของซาตาน—

ยิ่งไปกว่านั้น มวลมนุษย์คือร่างทรงของซาตาน

และทำหน้าที่เป็นหลักฐานซึ่งเป็นพยานให้แก่ซาตานอย่างกึกก้องและชัดเจน เผ่าพันธุ์มนุษย์เช่นนั้น

กลุ่มคนชั้นต่ำเสื่อมโทรมเช่นนั้น เชื้อสายเช่นนั้นของตระกูลมนุษย์ที่เสื่อมทรามนี้

สามารถเป็นพยานต่อพระเจ้าได้อย่างไร? สง่าราศีของเรามาจากที่ใดเล่า?

คนเราสามารถเริ่มพูดถึงคำพยานของเราได้ที่ใดเล่า?

เพราะศัตรูซึ่งต่อต้านเราหลังจากได้ทำให้มวลมนุษย์เสื่อมทรามแล้ว ได้ครอบครองมวลมนุษย์แล้ว—

มวลมนุษย์ซึ่งเราได้สร้างขึ้นนานมาแล้วและซึ่งถูกเติมด้วยสง่าราศีของเราและการใช้ชีวิตของเรา—

และได้ทำให้พวกเขาแปดเปื้อน มันได้ลบล้างสง่าราศีของเราไป

และทั้งหมดที่มันได้รดใส่มนุษย์ก็คือพิษที่เจือปนอย่างมากมาด้วยความน่าเกลียดของซาตาน

และน้ำผลไม้จากผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่ว ในปฐมกาล เราได้สร้างมวลมนุษย์ นั่นคือ

เราได้สร้างบรรพบุรุษของมวลมนุษย์ คืออาดัม เขาได้รับมอบทั้งรูปสัณฐานและรูปลักษณ์ ปรี้มด้วยริ้วแรง

ปรี้มด้วยพลังชีวิต และยิ่งไปกว่านั้น ได้อยู่ด้วยกันกับสง่าราศีของเรา

นั่นเป็นวันอันรุ่งโรจน์เมื่อเราได้สร้างมนุษย์ หลังจากนั้น เอวาก็ได้ถูกสร้างขึ้นจากร่างกายของอาดัม

และเธอก็เป็นบรรพบุรุษของมนุษย์เช่นกัน

และดังนั้นผู้คนที่เราได้สร้างขึ้นจึงถูกเติมด้วยลมหายใจของเราและปรี้มด้วยสง่าราศีของเรา แต่เดิมนั้น

อาดัมถือกำเนิดมาจากมือของเราและเป็นตัวแทนของฉายาของเรา ด้วยเหตุนี้ ความหมายดั้งเดิมของ “อาดัม”

ก็คือสิ่งมีชีวิตสิ่งหนึ่งที่เราสร้าง ชุ่มฉ่ำไปด้วยพลังชีวิตของเรา ชุ่มฉ่ำไปด้วยสง่าราศีของเรา

มีรูปสัณฐานและภาพลักษณ์ มีวิญญาณและลมหายใจ เขาเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างขึ้นเพียงสิ่งเดียว

ซึ่งมีชีวิตวิญญาณ ที่มีความสามารถในการเป็นตัวแทนเรา ในการแบกรับฉายาของเรา และได้รับลมหายใจของเรา

ในปฐมกาล เอวาเป็นมนุษย์คนที่สองที่ได้รับมอบลมหายใจซึ่งเราได้กำหนดการสร้างไว้

ดังนั้นความหมายดั้งเดิมของ “เอวา” ก็คือสิ่งมีชีวิตทรงสร้างผู้ที่จะดำเนินสง่าราศีของเราต่อไป

ถูกเติมด้วยพลังชีวิตของเราและยิ่งไปกว่านั้นคือได้รับมอบสง่าราศีของเรา เอวามาจากอาดัม

ดังนั้นเธอจึงมีฉายาของเราด้วยเช่นกัน เพราะเธอเป็นมนุษย์คนที่สองที่ถูกสร้างขึ้นในฉายาของเรา

ความหมายดั้งเดิมของ “เอวา” ก็คือมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ มีจิตวิญญาณ เนื้อหนัง และกระดูก คำพยานที่สองของเรา รวมทั้งฉายาที่สองของเราท่ามกลางมวลมนุษย์ พวกเขาคือบรรพบุรุษของมวลมนุษย์ เป็นสมบัติอันบริสุทธิ์และล้ำค่าของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตที่ได้รับมอบจิตวิญญาณตั้งแต่แรก อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี มารร้ายได้เหยียบย่ำและได้จับลูกหลานของบรรพบุรุษของมวลมนุษย์เป็นเชลย พลักรโลกมนุษย์จมดิ่งสู่ความมืดมิด

และทำให้มันเป็นไปได้เพื่อที่ว่าลูกหลานจะไม่เชื่อในการดำรงอยู่ของเราอีกต่อไป ที่น่าสะอิดสะเอียนมากยิ่งขึ้นก็คือว่า แม้ในขณะที่มารร้ายทำให้ผู้คนเสื่อมทรามและเหยียบย่ำพวกเขา มันกำลังกระชากสง่าราศีของเรา คำพยานของเรา พลังชีวิตที่เราได้มอบให้พวกเขา ลมหายใจและชีวิตที่เราได้เป่าเข้าไปในพวกเขา สง่าราศีทั้งหมดของเราในโลกมนุษย์ และโลหิตของหัวใจทั้งหมดที่เราได้ใช้กับมวลมนุษย์อย่างโหดร้าย มนุษยชาติไม่ได้อยู่ในความสว่างอีกต่อไป ผู้คนได้สูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้มอบให้พวกเขา และพวกเขาได้ละทิ้งสง่าราศีที่เราได้ให้ไว้ พวกเขาสามารถรับรู้ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างทั้งมวลได้อย่างไร? พวกเขาสามารถเชื่อต่อไปในการดำรงอยู่ของเราในสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาสามารถค้นพบการสำแดงต่างๆ ของสง่าราศีของเราบนแผ่นดินโลกได้อย่างไร?

บรรดาหลานชายและหลานสาวเหล่านี้สามารถรับพระเจ้าซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาเอง ได้เคารพยำเกรงในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้สร้างพวกเขาได้อย่างไร?

บรรดาหลานชายและหลานสาวที่น่าสงสารเหล่านี้ได้ “มอบ” สง่าราศี ฉายา และคำพยานซึ่งเราได้ให้แก่อาดัมและเอวา

รวมทั้งชีวิตซึ่งเราได้ให้แก่มวลมนุษย์และซึ่งพวกเขาพึงพาเพื่อที่จะดำรงอยู่ ให้กับมารร้ายอย่างมีน้ำใจ และพวกเขาไม่ใส่ใจในการปรากฏของมารร้ายอย่างที่สุด และมอบสง่าราศีของเราทั้งหมดให้กับมัน นี่ไม่ใช่แหล่งที่มาที่แท้จริงของชื่อ “คนชั้นต่ำ” หรือหรือ? มวลมนุษย์เช่นนั้น บรรดาปิศาจชั่วร้ายเช่นนั้น บรรดาซาทาคพเดินได้เช่นนั้น บรรดาร่างจำแลงของซาตานเช่นนั้น เหล่าศัตรูเช่นนั้นของเราจะสามารถครอบครองสง่าราศีของเราได้อย่างไร?

เราจะกลับเข้าครอบครองสง่าราศีของเรา กลับเข้าครอบครองคำพยานของเราซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์ และทุกอย่างที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นของเราและซึ่งเราได้มอบให้มวลมนุษย์นานมาแล้ว—

เราจะพิชิตมวลมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ อย่างไรก็ดี

เจ้าควรรู้ว่าพวกมนุษย์ที่เราได้สร้างนั้นเป็นพวกคนบริสุทธิ์ซึ่งได้รับฉายาของเราและสง่าราศีของเรา

พวกเขาไม่ได้เป็นของซาตาน และพวกเขาไม่ได้ตกอยู่ภายใต้การเหยียบย่ำของมัน

แต่เป็นเพียงการสำแดงอย่างหนึ่งของเรา ซึ่งปราศจากร่องรอยของพิษของซาตานแม้แต่เพียงเล็กน้อย และดังนั้น

เราแจ้งต่อมนุษยชาติว่าเราต้องการเพียงสิ่งซึ่งถูกสร้างด้วยมือของเรา
บรรดาคนบริสุทธิตี่เรารักและซึ่งไม่ได้เป็นของแก่นแท้อื่นใด ยิ่งไปกว่านั้น
เราจะมีคณาพอใจในตัวพวกเขาและพิจารณาพวกเขาว่าเป็นสง่าราศีของเรา อย่างไรก็ดี
สิ่งซึ่งเราต้องการไม่ใช่มวลมนุษย์ซึ่งได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามแล้ว ซึ่งเป็นของชาตนาในวันนี้
และซึ่งไม่ใช่สรรพสิ่งดั้งเดิมที่เราสร้างอีกต่อไป
เพราะเราเจตนาที่จะกลับเข้าครอบครองสง่าราศีของเราซึ่งมีอยู่ในโลกมนุษย์
เราจะพิชิตบรรดาผู้รอดชีวิตท่ามกลางมวลมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์
เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงสง่าราศีของเราในการทำให้ชาตนาพ่ายแพ้
เราถือว่าคำพยานของเราเท่านั้นเป็นการตกลึกของตัวเราเอง เป็นวัตถุแห่งความชื่นชมยินดีของเรา
นี่คือเจตจำนงของเรา

ต้องใช้เวลาหลายหมื่นปีของประวัติศาสตร์เพื่อให้มวลมนุษย์ไปถึงที่ที่ดำรงอยู่ในวันนี้
กระนั้นมวลมนุษย์ที่เราได้สร้างขึ้นในปฐมกาลก็ได้จมดิ่งสู่ความเสื่อมโทรมมานานตั้งแต่นั้น
สภาวะความเป็นมนุษย์ไม่ใช่สภาวะความเป็นมนุษย์ที่เราอยากได้อีกต่อไป และด้วยเหตุนี้ ในสายตาของเรา
ผู้คนไม่คู่ควรกับชื่อของมนุษยชาติอีกต่อไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พวกเขากลับเป็นคนชั้นต่ำของมนุษยชาติซึ่งชาตนาได้จับเป็นเชลย
เป็นซากศพเดินได้ที่น่าเบื่อซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของชาตนา และเป็นสิ่งที่ชาตนาสวมใส่ให้กับตัวมัน
ผู้คนไม่มีความไว้วางใจในการดำรงอยู่ของเราอีกต่อไป อีกทั้งพวกเขาไม่ต้อนรับการมาของเรา
มวลมนุษย์เพียงแค่อบสนองต่อคำร้องขอต่างๆ ของเราอย่างไม่เต็มใจ
ยอมตามคำขอเหล่านั้นอย่างเป็นการชั่วคราว และไม่แบ่งปันความชื่นบานยินดีและความโศกเศร้าต่างๆ
ของชีวิตกับเราอย่างจริงใจ เนื่องจากผู้คนเห็นว่าเรานั้นไม่อาจจะหยั่งรู้ได้
พวกเขาจึงมอบรอยยิ้มที่ไม่เต็มใจให้เรา ท่าทีของพวกเขาเป็นแบบที่พยายามเริ่มมีสัมพันธภาพกับผู้ที่มีอำนาจ
เพราะผู้คนไม่มีความรู้เรื่องงานของเรา และยิ่งไม่ต้องพูดถึงเจตจำนงของเรา ณ ปัจจุบัน เราจะสื่อสารกับพวกเขา
กล่าวคือ เมื่อวันนั้นมาถึง ความทุกข์ของใครก็ตามที่มันสการเราจะแบกรับง่ายกว่าของพวกเขา อันที่จริงแล้ว
ระดับของความเชื่อในเราของเจ้าไม่เกินระดับของความเชื่อของโยบ—
แม้แต่ความเชื่อของพวกฟาริสีชาวยิวยังเหนือกว่าความเชื่อของพวกเจ้า—และดังนั้น หากวันแห่งไฟลงมา
ความทุกข์ของพวกเจ้าจะรุนแรงกว่าความทุกข์ของพวกฟาริสีเมื่อถูกพระเยซูทรงว่ากล่าว
รุนแรงกว่าความทุกข์ของผู้นำ 250 คนที่ได้ต่อต้าน โมเสส
และรุนแรงกว่าความทุกข์ของโสโดมภายใต้เปลวไฟที่แผดเผาของการทำลายล้างของมัน เมื่อโมเสสทบทวนก่อนหิน
และน้ำที่พระยาห์เวห์ประทานได้ผุดออกมา มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อดาวิดได้เล่นพิณตั้งเพื่อสรรเสริญเรา พระยาห์เวห์—ด้วยหัวใจที่ถูกเติมด้วยความชื่นบานยินดีของเขา—
มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อโยบสูญเสียปศุสัตว์ของเขาซึ่งเดิมภูเขاتهทั้งหลายและความมั่งคั่งมากมายเกินบรรยาย
และร่างกายของเขาได้กลายเป็นถูกปกคลุมไปด้วยฝีที่เจ็บปวด มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อเขาสามารถได้ยินเสียงของเรา พระยาห์เวห์ และเห็นสง่าราศีของเรา พระยาห์เวห์

มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา การที่เปโตรสามารถติดตามพระเยซูคริสต์ได้ก็เป็นเพราะความเชื่อของเขา

การที่เขาสามารถถูกตอกตรึงกับกางเขนเพื่อเห็นแก่เราและมอบคำพยานอันรุ่งโรจน์ก็เป็นเพราะความเชื่อของเขา

เช่นกัน เมื่อโยห์นได้เห็นฉายาอันรุ่งโรจน์ของบุตรมนุษย์ มันเป็นเพราะความเชื่อของเขา

เมื่อเขาได้เห็นนิมิตแห่งยุคสุดท้าย มันเป็นเพราะความเชื่อของเขามากขึ้นไปอีก

สาเหตุที่ทำให้ไมชนต่างชาติทั้งหลายดังที่เรียกขานกันนั้นได้รับวิโรจน์ของเรา

และได้มารู้ว่าเราได้กลับมาในเนื้อหนังแล้วเพื่อทำงานของเราท่ามกลางมนุษย์

ก็เป็นเพราะความเชื่อของพวกเขาเช่นกัน

ทุกคนที่ถูกทำร้ายโดยถ้อยคำแกล้งแสร้งของเราระยะนั้นกลับได้รับการปลอบใจจากถ้อยคำเหล่านั้น

และได้รับการช่วยให้ออก—พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นเพราะความเชื่อของพวกเขาหรือ?

พวกที่เชื่อในเราแต่ที่ยังไม่ได้ทนทุกข์กับความยากลำบาก

พวกเขาไม่ได้ถูกปฏิเสธจากโลกด้วยเช่นกันหรือ? พวกที่ใช้ชีวิตนอกวงจระของเรา

หลบหนีความทุกข์แห่งการทดสอบ พวกเขาทั้งหมดไม่ใช่กำลังล่องลอยผ่านโลกหรือ?

พวกเขาเป็นเหมือนกับใบไม้ในฤดูใบไม้ร่วงที่ปลิวสะบัดตรงนั้นตรงนี้ โดยไม่มีที่ให้หยุดพัก

และยังไม่ต้องพูดถึงถ้อยคำปลอบประโลมของเรา

แม้ว่าการติสสอนและกระบวนการถูกลงโทษของเราจะไม่ติดตามพวกเขาไป

พวกเขาไม่ใช่บรรดาขอทานที่เร่ร่อนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

เตร็ดเตร่บนท้องถนนนอกราชอาณาจักรแห่งสวรรค์หรือ? โลกคือที่หยุดพักของเจ้าจริงๆ หรือ?

โดยการหลีกเลี่ยงการติสสอนของเรา เจ้าสามารถบรรลุรอยยิ้มบางที่สุด ซึ่งแสดงความปลาบปลื้มจากโลกได้จริงๆ

หรือ? เจ้าสามารถใช้ความชื่นชมยินดีชั่วขณะเดียวของเจ้าเพื่อปกปิดความว่างเปล่าในหัวใจของเจ้า

ความว่างเปล่าซึ่งไม่สามารถปกปิดได้ ได้จริงๆ หรือ?

เจ้าอาจมีความสามารถหลอกทุกคนในครอบครัวของเจ้าได้ แต่เจ้าไม่มีวันสามารถหลอกเราได้

เพราะความเชื่อของเจ้านั้นมีน้อยเกินไป จนถึงทุกวันนี้ เจ้าจึงยังคงไร้พลังอำนาจที่จะค้นพบความปิติยินดีใดๆ

ที่ชีวิตมิให้ เราเร่งเร้าเจ้า กล่าวคือ

การใช้ครึ่งชีวิตของเจ้าอย่างจริงจังเพื่อเห็นแก่เราดีกว่าการใช้ทั้งชีวิตของเจ้าในเรื่องธรรมดาสามัญและงานที่ทำไ

หยุ่งและไม่มีประโยชน์สำหรับเนื้อหนัง สู้ทนความทุกข์ทั้งมวลที่มนุษย์คนหนึ่งแทบจะไม่สามารถทนได้
การวางแผนความล้ำค่าของตัวเองมากมายยิ่งนักและหลบหนีจากการติสอนของเราเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ใด
เล่า? การซ่อนตัวตัวเองจากการติสอนชั่วขณะของเราเพียงเพื่อเก็บเกี่ยวความน่าตะลึงตะลึงใจชั่ววันจันทร์
การติสอนชั่ววันจันทร์ เป็นไปเพื่อจุดประสงค์ใดเล่า? โดยข้อเท็จจริงแล้ว เราไม่บังคับผู้ใดต่อเจตจำนงของเรา
หากใครบางคนเต็มใจที่จะบนบอต่อแผนการของเราทั้งหมดอย่างแท้จริง
เราก็จะไม่ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างอ่อนค้อย แต่เราพึงประสงค์ให้ผู้คนที่เชื่อในเรา ดังเช่นที่โยบได้เชื่อในเรา
พระยาห์เวห์ หากความเชื่อของพวกเขาเกินกว่าความเชื่อของโรมัส
เช่นนั้นแล้วความเชื่อของพวกเขาจักจะบรรลุค่าชมเชยจากเรา
ในความจงรักภักดีของพวกเขาเจ้าจะพบความสุขอันล้นพ้นของเรา และเจ้าจะพบสง่าราศีของเราในวันต่างๆ
ของพวกเขาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่เชื่อในโลกและเชื่อในมารได้ทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง
ดังเช่นมวลชนแห่งเมืองโสโดม
โดยมีเมล็ดทรายที่ลมพัดพาในดวงตาของพวกเขาและเครื่องบูชาจากมารในปากของพวกเขา
ผู้ซึ่งจิตใจที่ยุ่งเหยิงนานมาแล้วได้ถูกรอบครองโดยมารร้ายซึ่งได้ช่วงชิงโลกไปแล้ว ความคิดต่างๆ
ของพวกเขาเกือบจะตกเป็นเชลยของมารแห่งยุคโบราณทั้งหมดทั้งสิ้น และดังนั้น
ความเชื่อของมวลมนุษย์จึงได้ลอยไปกับสายลม และพวกเขาไร้ความสามารถแม้แต่ที่จะสังเกตเห็นงานของเรา
ทั้งหมดที่พวกเขาสามารถทำได้คือพยายามอย่างเสาะแสวงที่จะปฏิบัติต่องานของเราอย่างพอเป็นพิธี
หรือวิเคราะห้งานของเราอย่างลวกๆ เพราะพวกเขาได้ถูกรอบครองโดยพิษของซาตานนานมาแล้ว
เราจะพิชิตมวลมนุษย์เพราะผู้คนที่เราสร้าง และยังไปกว่านั้น
ได้ชื่นชมวัตถุอันอุดมสมบูรณ์ทั้งหมดที่เป็นสรรพสิ่งทรงสร้างของเรา แต่ผู้คนยังได้ปฏิเสธเราเช่นกัน
เราหายไปจากหัวใจของพวกเขา และพวกเขามองเราว่าเป็นภาระบนการดำรงอยู่ของพวกเขา จนถึงจุดที่
เมื่อได้เห็นเราอย่างแท้จริงแล้ว พวกเขายังคงปฏิเสธเรา
และเค้นสมองของพวกเขาในการคิดหาทางที่เป็นไปได้ทุกทางที่จะทำให้เราพ่ายแพ้
ผู้คนไม่ยอมให้เราปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างจริงจังหรือทำการเรียกร้องที่เข้มงวดกับพวกเขา
อีกทั้งพวกเขาไม่อนุญาตให้เราพิพากษาหรือติสอนความไม่ชอบธรรมของพวกเขา
แทนที่จะพบว่าเรื่องนี้ที่น่าสนใจ พวกเขากลับพบว่ามันน่ารำคาญ
และดังนั้นงานของเราก็คือการรับมวลมนุษย์ซึ่งกิน ดื่ม และสนุกสนานมากกับเรา แต่ไม่รู้จักเรา
และทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ เราจะปลดอาวุธมนุษยชาติ และจากนั้น เราจะกลับไปยังสถานที่พักอาศัยของเรา
โดยนำเหล่าทูตสวรรค์ของเรา โดยนำสง่าราศีของเราไปด้วย เพราะการกระทำต่างๆ
ของผู้คนได้ทำให้หัวใจเราแตกสลายและทำให้งานของเราแตกเป็นชิ้นๆ มานานแล้ว

เราจึงเจตนาที่จะกลับเข้าครอบครองสง่าราศีซึ่งมารร้ายได้นำเอาไปก่อนที่จะเราจะเดินจากไปอย่างมีความสุข
ยอมให้มวลมนุษย์ใช้ชีวิตของพวกเขาต่อไป “ดำเนินชีวิตและทำงานด้วยความสงบสุขและความพอใจ” ต่อไป
“ดำเนินการเพาะปลูกบนไร่นาของพวกเขาเอง” ต่อไป และเราจะไม่แทรกแซงชีวิตของพวกเขาอีกต่อไป
แต่บัดนี้เราตั้งใจอย่างเต็มที่ที่จะกลับเข้าครอบครองสง่าราศีจากมือของมารร้าย
นำสง่าราศีทั้งหมดทั้งมวลซึ่งเราได้ก่อกำขึ้นในตัวมนุษย์ ณ เวลาที่สร้างโลกกลับคืนมา
เราจะไม่มียันมอบสง่าราศีของเราให้แก่เผ่าพันธุ์มนุษย์บนแผ่นดินโลกอีกเลย
เพราะผู้คนไม่ได้เพียงแค่มัวหลงใหลในการสงวนรักษาสง่าราศีของเราเท่านั้น
แต่พวกเขายังได้แลกเปลี่ยนให้เป็นรูปลักษณะของชาตานอีกด้วย ผู้คนไม่หวงแหนความล้ำค่าของการมาของเรา
อีกทั้งพวกเขาไม่ได้ยินวันแห่งสง่าราศีของเรา พวกเขาไม่ยินดีที่จะได้รับการเตือนของเรา
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะเต็มใจคืนสง่าราศีของเรามาให้เรา อีกทั้งพวกเขาไม่เต็มใจที่จะละทิ้งพิษของมารร้าย
มนุษยชาติยังคงหลอกลวงเราด้วยวิธีเดิมๆ ต่อไป
ผู้คนยังคงมีรอยยิ้มที่สดใสและใบหน้าอันมีความสุขด้วยวิธีเดิมๆ
พวกเขาไม่ตระหนักถึงความลึกซึ้งของความมืดมัวซึ่งจะเคลื่อนลงมาสู่มวลมนุษย์หลังจากที่สง่าราศีของเราจากพวกเขาไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาไม่ตระหนักว่าเมื่อวันของเรามาที่มวลมนุษย์ทั้งปวง
มันจะยิ่งยากกับพวกเขามากกว่ากับผู้คนในยุคของโนอาห์
เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะอิสราเอลได้กลายเป็นมีดคมเพียงใดเมื่อสง่าราศีของเราได้จากไป
เพราะมนุษย์ลืมหือถึงยามรุ่งอรุณว่าการผ่านคำคืนที่มีคสนิทไปให้ได้นั้นยากเย็นเพียงใด
เมื่อดวงอาทิตย์กลับไปยังซีกโลกอีกครั้งและความมืดลงมาสู่มนุษย์
เขาจะคร่ำครวญและขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของเขาในความมืดอีกครั้ง
พวกเขาลืมไปแล้วหรือว่ามันลำบากยากเย็นเพียงใดที่ชาวอิสราเอลได้สู้ทนวันแห่งความทุกข์เหล่านั้น
เมื่อสง่าราศีของเราได้ไปจากประเทศอิสราเอล? บัดนี้เป็นเวลาที่พวกเขาจะได้เห็นสง่าราศีของเรา
และยังเป็นเวลาที่พวกเขาจะได้แบ่งปันวันแห่งสง่าราศีของเราด้วยกันอีกด้วย
มนุษย์จะคร่ำครวญท่ามกลางความมืดเมื่อสง่าราศีของเราไปจากแผ่นดินที่โสมม
บัดนี้เป็นวันแห่งสง่าราศีเมื่อเราทำงานของเรา และเป็นวันที่เราละเว้นมวลมนุษย์จากความทุกข์
เพราะเราจะไม่แบ่งปันช่วงเวลาของความทรมานและความทุกข์ลำบากร่วมกับพวกเขา
เราต้องประสงค์เพียงพิชิตมวลมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์
และทำให้มารร้ายของมนุษยชาติพ่ายแพ้อย่างครบบริบูรณ์เท่านั้น

เจ้ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับความเชื่อ?

ในมนุษย์มีเพียงถ้อยคำที่ไม่แน่นอนเกี่ยวกับความเชื่อ กระนั้นมนุษย์ก็ยังไม่รู้ว่าการเชื่อประกอบขึ้นด้วยอะไร
นับประสาอะไรที่จะรู้ว่าเหตุใดเขาจึงมีความเชื่อ มนุษย์เข้าใจน้อยเกินไป และมนุษย์เองขาดพร่องมากเกินไป
ความเชื่อในเราของเขาเป็นแต่เพียงเรื่องไร้เหตุผลและไม่รู้เท่าทัน ถึงแม้เขาจะไม่รู้ว่าการเชื่อคืออะไร
อีกทั้งไม่รู้ว่าการเชื่อในเรา แต่เขายังคงเชื่อในเราอย่างหมกมุ่น
สิ่งที่เราขอจากมนุษย์ไม่ใช่เพียงให้เขาเรียกหาเราอย่างหมกมุ่นในหนทางนี้ หรือให้เชื่อในเราแบบจับจด
เพราะงานที่เราทำคือทำให้มนุษย์อาจจะมองเห็นเราได้ และรู้จักเรา
ไม่ใช่เพื่อให้มนุษย์ประทับใจและมองมาที่เราในความสว่างแบบใหม่ ครั้งหนึ่ง
เราได้สำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ทั้งหลายและได้ทำการอัศจรรย์ทั้งหลายมากมาย
และชาวพวกอิสราเอลในสมัยนั้นได้แสดงความเลื่อมใสอย่างมากต่อเราและเคารพความสามารถพิเศษของเราใน
การรักษาคนป่วยและไล่ปีศาจอย่างยิ่ง ในสมัยนั้น
พวกเขายึดว่าฤทธานุภาพแห่งการรักษาของเราเป็นความเก่งกาจ พิเศษเหนือธรรมดา—
และเนื่องจากกิจการมากมายของเรา พวกเขาเคารพเราทุกคน
และรู้สึกเลื่อมใสอย่างยิ่งต่อฤทธานุภาพทั้งปวงของเรา ด้วยเหตุนี้
ทุกคนที่ได้เห็นเราทำการอัศจรรย์ได้ติดตามเราอย่างใกล้ชิด
จนถึงขนาดที่มีคนหลายพันรายล้อมเราเพื่อดูเรารักษาคนป่วย
เราได้สำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์มากมายหลายประการ
ทว่าผู้คนเพียงมองว่าเราเป็นแพทย์ที่เก่งกาจเท่านั้น ดังนั้น
เราจึงได้พูดถ้อยคำแห่งการสอนมากมายแก่ผู้คนในสมัยนั้นด้วยเช่นกัน
ทว่าพวกเขาก็เพียงถือว่าเราเป็นครูที่เหนือกว่าศิษย์ของเขาเท่านั้น แม้แต่ปัจจุบัน
หลังจากที่พวกมนุษย์ได้เห็นบันทึกทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับงานของเรา
พวกเขาก็ยังคงแปลความหมายให้เป็นอย่างที่พวกเขาคิดว่า เราคือแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่รักษาคนป่วย และเป็นครูของคนที่ไม่รู้เท่าทัน
และพวกเขาได้นิยามเราว่าเป็นองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเมตตา
บรรดาผู้ที่แปลความหมายคัมภีร์อาจมีทักษะเหนือกว่าทักษะของเราในการรักษา
หรือแม้แต่อาจจะเป็นศิษย์ที่ตอนนี้เก่งเกินกว่าครูของพวกเขา ทว่าพวกมนุษย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเช่นนั้น
ซึ่งมีผู้รู้จักชื่อของเขาไปทั่วโลก ก็พิจารณาเราอย่างต่ำต้อยว่าเป็นแค่แพทย์คนหนึ่งเท่านั้น
กิจการของเรามีมากกว่าจำนวนของเม็ดยาบนชายหาด
และปัญญาของเราเหนือกว่าบุตรชายทั้งหมดของซาโลมอน
กระนั้นผู้คนก็เพียงคิดว่าเราเป็นแพทย์ที่ไม่มีความสำคัญและเป็นครูที่ไม่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของมนุษย์เท่านั้น

ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงเพื่อที่เราอาจจะได้รักษาพวกเขาเท่านั้น

ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงเพื่อที่เราอาจจะได้ใช้อุทยานภาพของเราขับวิญญาณสกปรกออกจากร่างของพวกเขาเท่านั้น

และผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงแค่พวกเขาอาจจะได้รับสันติสุขและความชื่นบานยินดีจากเรา

ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงเพื่อเรียกร้องทรัพย์สมบัติทางวัตถุจากเราให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น

ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงเพื่อที่จะได้ใช้ชีวิตนี้อย่างสันติสุขและเพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยคล้ายกังวลในโลกที่จะมาถึง ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพื่อหลีกเลี่ยงความทุกข์จากนรกและเพื่อได้รับพรจากสวรรค์

ผู้คนมากมายยังนึกเชื่อในเราเพียงเพื่อสิ่งชั่วช้าคราวเท่านั้น

แต่ไม่ได้พยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งใดในโลกที่จะมาถึง

เมื่อเราได้ปล่อยความโกรธเคืองต่อมนุษย์ของเราออกมาและได้ยึดเอาความชื่นบานยินดีและสันติสุขที่พวกเขาเคย

ยมีไป มนุษย์ก็กลับกลางแครงใจ เมื่อเราได้ให้ความทุกข์จากนรกแก่มนุษย์และได้เอาพรจากสวรรค์กลับคืน

ความละอายของมนุษย์ก็เปลี่ยนเป็นความโกรธ เมื่อมนุษย์ได้ขอให้เรารักษาเขา

แต่เราไม่ได้ให้ความสนใจและรู้สึกชิงชังต่อเขา

มนุษย์ได้ออกห่างจากเราเพื่อแสวงหาวิธีการของยาและวิทยาคมอันชั่วร้ายแทน

เมื่อเราได้อาทุกอย่างที่มนุษย์เรียกร้องจากเรากลับไป ทุกคนก็หายไปอย่างไร้ร่องรอย ด้วยเหตุนี้

เราจึงบอกว่ามนุษย์มีความเชื่อในเราเพราะเราให้พระคุณมากเกินไป และมีมากเกินไปที่จะได้รับ

พวกเขายึดเชื่อในเราเนื่องจากพระคุณของเราและได้ติดตามเราไม่ว่าเราจะไปที่ใด

คนที่ไม่รู้เท่าทันที่มีความรู้และประสบการณ์จำกัดเหล่านี้พยายามเพียงแค่ว่าได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่เราสำแดงออกมาเท่านั้น

พวกเขากลัวเราเป็นหัวหน้าวงศ์ของพวกยิวผู้ที่สามารถทำการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่สุดได้ และดังนั้น

เมื่อเราได้ขับไล่ปิศาจออกจากพวกมนุษย์ นั่นทำให้เกิดการสนทนากันมากในหมู่พวกเขา นั่นคือ

พวกเขาได้พูดกันว่าเราคือเอลียาห์ เราคือโมเสส

ว่าเราคือผู้เผยพระวจนะคนเก่าแก่ที่สุดในบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวง

ว่าเราคือแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาแพทย์ทั้งปวง นอกเหนือจากที่ตัวเราเองพูดว่า เราคือชีวิต คือวิถี

คือความจริงแล้วนั้น ไม่มีใครสามารถรู้จักการเป็นอยู่ของเราหรือตัวตนของเราได้เลย

นอกเหนือจากที่ตัวเราเองพูดว่า ฟ้าสวรรค์คือสถานที่ซึ่งพระบิดาของเราดำรงพระชนม์แล้วนั้น

ไม่มีใครได้รู้เลยว่าเราก็คือบุตรของพระเจ้า และคือพระเจ้าพระองค์เองด้วย นอกเหนือจากที่ตัวเราเองพูดว่า

เราจะนำการไถ่มาให้แก่มวลมนุษย์ทั้งปวงและไถ่มวลมนุษย์แล้วนั้น

ไม่มีใครได้รู้เลยว่าเราคือพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์

และพวกมนุษย์ได้รู้จักเราว่าเป็นคนใจบุญและมีความเมตตาเท่านั้น

และนอกเหนือจากที่ตัวเราเองสามารถอธิบายสิ่งทั้งปวงที่มีเกี่ยวกับเราแล้วนั้น ไม่มีใครได้รู้จักเรา

และไม่มีใครได้เชื่อว่าเราคือบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ด้วยเหตุนี้คือความเชื่อของผู้คนในตัวเรา

และวิธีที่พวกเขาพยายามจะหลอกลวงเรา

พวกเขาจะสามารถเป็นพยานต่อเราได้อย่างไร ในเมื่อพวกเขามีทรศนะเช่นนั้นกับเรา?

ผู้คนเชื่อในเรา แต่พวกเขาไม่สามารถเป็นพยานต่อเราได้

และพวกเขาไม่สามารถเป็นพยานให้เราก่อนที่จะทำตัวเราให้เป็นที่ยอมรับ

ผู้คนมองเห็นแค่เพียงว่าเราเหนือกว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างและพวกคนศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง

และเห็นว่างานที่เราทำไม่สามารถทำได้โดยพวกมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จากพวกยิวมาถึงผู้คนในปัจจุบัน

ทุกคนที่มองเห็นกิจการที่มีเกียรติของเราไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากเต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นต่อเรา

และไม่มีปากของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างใดสักสิ่งเดียวที่จะสามารถเป็นพยานแก่เราได้

เฉพาะพระบิดาของเราเท่านั้นที่ได้ทรงเป็นพยานให้แก่เรา

และได้ทรงสร้างวิถีให้เราท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวง หากพระองค์ไม่ได้ทรงทำเช่นนั้น

ไม่ว่าเราจะได้ทำงานอย่างไร มนุษย์คงจะไม่มีวันได้รู้เลยว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้าง

เพราะมนุษย์ผู้เพียงแค่ว่ารับเอาจากเราเท่านั้น และไม่ได้มีความเชื่อในเราอันเป็นผลจากงานของเรา

มนุษย์รู้จักเราเพียงเพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์และไม่มีส่วนใดเป็นคนบาปเลย

เพียงเพราะเราสามารถอธิบายความลึกลับทั้งหลายมากมายได้

เพียงเพราะเรามีความสามารถเหนือกว่าคนทั้งหลาย หรือเพราะมนุษย์ได้ผลประโยชน์มากมายจากเราเท่านั้น

แม้กระนั้น มีน้อยคนที่เชื่อว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้าง

นี่คือเหตุผลที่เราพูดว่ามนุษย์ไม่รู้เลยว่าเหตุใดเขาจึงมีความเชื่อในเรา

เขาไม่รู้จุดประสงค์หรือความสำคัญของการมีความเชื่อในเรา ความเป็นจริงของมนุษย์นั้นขาดพร่อง

ถึงขั้นที่เขาแทบจะไม่เหมาะกับการเป็นพยานให้เรา พวกเขามีความเชื่อแท้จริงน้อยเกินไป และได้รับน้อยเกินไป

ดังนั้น พวกเขามีคำพยานน้อยเกินไป ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขามีความเข้าใจน้อยเกินไปและยังขาดความพร่องมากเกินไป

จนถึงขั้นที่พวกเขานับถือไม่เหมาะสมกับการเป็นพยานแก่กิจการของเรา

ปณิธานของพวกเขาก็แท้จริงมีความสำคัญ

แต่พวกเขานับถือหรือไม่ว่าพวกเขาก็จะสามารถเป็นพยานแก่เนื้อแท้ของพระเจ้าได้สำเร็จ?

สิ่งที่พวกเขามีได้รับประสบการณ์และได้เห็นนั้นเหนือกว่าที่เหล่าวิสุทธิชนและเหล่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลายจากทุกยุค

แต่พวกเจ้าสามารถให้คำพยานได้ดีกว่าถ้อยคำของเหล่าวิสุทธิชนและเหล่าผู้เผยพระวจนะในอดีตกาลเหล่านี้หรือไม่? สิ่งที่เรามอบให้แก่พวกเจ้านั้นเหนือกว่าโมเสสและบดบังดาวิด ดังนั้น ในทำนองเดียวกันนี้ เราขอให้คำพยานของพวกเจ้าเหนือกว่าโมเสส และให้ถ้อยคำของพวกเจ้ายิ่งใหญ่กว่าดาวิด เราให้พวกเจ้าเป็นร้อยเท่า—ดังนั้น ในทำนองเดียวกันนี้ เราขอให้พวกเจ้าตอบแทนเราในแบบเดียวกัน พวกเจ้าต้องรู้ว่าเราคือผู้ที่มอบชีวิตให้แก่มวลมนุษย์ และพวกเจ้าคือผู้ที่ได้รับชีวิตจากเรา และต้องเป็นพยานให้เรา นี่คือน้ำที่ของพวกเจ้าที่เราได้ส่งลงมายังพวกเจ้า และที่พวกเจ้าควรจะต้องทำให้แก่เรา เราได้มอบสง่าราศีของเราทั้งหมดให้แก่พวกเจ้า เราได้มอบชีวิตให้แก่พวกเจ้า ซึ่งประชากรที่ถูกเลือก นั่นคือพวกอิสราเอล ก็ไม่เคยได้รับมาก่อน ด้วยสิทธิ์ทั้งหลายนี้ พวกเจ้าควรจะต้องเป็นพยานต่อเรา และอุทิศวัยเยาว์ของพวกเจ้าให้เราและสละชีวิตลง ไม่ว่าใครก็ตามที่เราได้มอบสง่าราศีของเราให้ จะต้องเป็นพยานให้เรา และมอบชีวิตของพวกเขามาให้เรา เราได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้าแล้ว เป็นโศกนาฏของพวกเจ้าที่เรามอบสง่าราศีของเราให้แก่พวกเจ้า และน้ำที่ของพวกเจ้าคือเป็นพยานให้สง่าราศีของเรา หากพวกเจ้าเชื่อในเราเพียงเพื่อที่จะได้รับพระพร เช่นนั้นแล้วงานของเราก็คงจะมีความสำคัญน้อยนิด และพวกเจ้าก็คงจะไม่ได้ทำน้ำที่ของพวกเจ้าให้ลุล่วง พวกอิสราเอลได้เห็นเพียงความกรุณา ความรัก และความยิ่งใหญ่ของเราเท่านั้น และพวกยิวได้เป็นพยานเฉพาะความอดทนและการไถ่ของเราเท่านั้น พวกเขาได้เห็นงานแห่งวิญญาณของเราน้อยนิดยิ่งนัก จนถึงจุดที่ว่าพวกเขามีความเข้าใจเพียงหนึ่งในหมื่นของสิ่งที่พวกเจ้าได้รู้และได้เห็น สิ่งที่พวกเจ้าได้เห็นนั้นมากเกินกว่าแม้กระทั่งหัวหน้าปูโรหิตในหมู่พวกเขา ความจริงที่พวกเจ้าเข้าใจวันนี้เหนือกว่าของพวกเขาสິงที่พวกเจ้าได้เห็นวันนี้มากเกินกว่าสิ่งที่ได้พบเห็นกันในยุคธรรมบัญญัติ รวมทั้งในยุคพระคุณ และสิ่งที่พวกเจ้าได้รับประสบการณ์นั้นเหนือกว่าแม้กระทั่งโมเสสและเอเลียห์ เนื่องจากสิ่งที่พวกอิสราเอลเข้าใจคือเฉพาะธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์เท่านั้น และสิ่งที่พวกเขาได้เห็นคือเฉพาะภาพของพระปณิธานของพระยาห์เวห์เท่านั้น สิ่งที่พวกยิวเข้าใจคือเฉพาะการไถ่ของพระเยซูเท่านั้น สิ่งที่พวกเขาได้รับไว้คือเฉพาะพระคุณที่พระเยซูประทานให้เท่านั้น และสิ่งที่พวกเขาได้เห็นคือเฉพาะพระฉายาของพระเยซูภายในวงศ์ของพวกเขายเท่านั้น สิ่งที่พวกเจ้าเห็นในปัจจุบันคือพระสิริของพระยาห์เวห์ การไถ่ของพระเยซู และกิจการทั้งหมดของเราในวันนี้ ดังนั้น พวกเจ้าได้ยินวาระแห่งวิญญาณของเราด้วยหรือไม่ ได้ซึ่งคุณค่ากับปัญญาของเราหรือไม่ ได้มารู้จักการอัสการของเรหรือไม่ และได้เรียนรู้อุปนิสัยของเราหรือไม่

เรายังได้บอกพวกเจ้าถึงแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของเราด้วยเช่นกัน
สิ่งที่พวกเจ้าได้เห็นไม่ใช่แค่พระเจ้าที่รักและเมตตาเท่านั้น แต่คือพระเจ้าผู้เพียบพร้อมด้วยความชอบธรรม
เจ้าได้เห็นงานอันอัศจรรย์ของเรา และได้รู้ว่าเราเปี่ยมด้วยบารมีและความโหดเหี้ยม ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเจ้ารู้ว่าครั้งหนึ่งเราได้โหดเหี้ยมอย่างรุนแรงต่อวงศ์ของอิสราเอล และรู้ว่าวันนี้
ความโหดเหี้ยมนั้นได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว พวกเจ้าเข้าใจความลึกลับของเราในฟ้าสวรรค์มากกว่าอิสยาห์และยอห์น
พวกเจ้ารู้จักความน่ารักน่าชื่นชมและความควรค่าแก่การเคารพเทิดทูนของเรามากกว่าเหล่าวิสุทธิชนทั้งหมดใน
หลายยุคที่ผ่านมา สิ่งที่พวกเจ้าได้รับไว้ไม่ใช่เพียงแค่ความจริงของเรา วิถีของเรา และชีวิตของเราเท่านั้น
หากแต่เป็นนิมิตและการวิโรจน์ที่ยิ่งใหญ่นิมนิตและการวิโรจน์ของยอห์น
พวกเจ้าเข้าใจการอัศจรรย์มากกว่ามาก และยังได้มองดูโฉมหน้าแท้จริงของเราอีกด้วย
พวกเจ้าได้ยอมรับคำพิพากษาของเรามากกว่า และรู้อุปนิสัยอันชอบธรรมของเรามากกว่า และดังนั้น
แม้ว่าพวกเจ้าจะถือกำเนิดในยุคสุดท้าย ความเข้าใจของพวกเจ้าก็เป็นความเข้าใจของแต่ก่อนและของอดีต
และพวกเจ้ายังได้รับประสบการณ์กับสิ่งทั้งหลายในปัจจุบันนี้ด้วย
และนั่นเป็นการกระทำโดยเราเองด้วยตัวเราเองโดยเฉพาะทั้งหมด สิ่งที่เราขอจากพวกเจ้าไม่ได้มากเกินไป
เพราะเราได้ให้พวกเจ้ามากเกินไป และพวกเจ้าได้เห็นมากมายหลายอย่างในเรา ด้วยเหตุนี้
เราขอให้เจ้าเป็นพยานให้เราต่อเหล่าวิสุทธิชนในหลายยุคที่ผ่านมา
และนี่คือความปรารถนาเพียงอย่างเดียวในหัวใจของเรา

พระบิดาของเราคือองค์แรกที่ทรงเป็นพยานให้เรา แต่เราปรารถนาที่จะได้รับเกียรติที่ยิ่งใหญ่กว่า
และเพื่อให้ถ้อยคำแห่งคำพยานมาจากปากของสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้น—เราจึงให้ทั้งหมดของเราแก่พวกเจ้า
ซึ่งพวกเจ้าจะได้ทำหน้าที่ของพวกเจ้าให้ลุล่วง ทำให้งานของเราท่ามกลางมนุษย์สิ้นสุดลง
พวกเจ้าควรต้องเข้าใจว่าเหตุใดพวกเจ้าจึงเชื่อในเรา
หากพวกเจ้าเพียงแต่ต้องการเป็นลูกมือฝึกหัดของเราหรือคนป่วยของเรา
หรือต้องการกลายเป็นเหล่าวิสุทธิชนของเราคนหนึ่งในสวรรค์ เช่นนั้นแล้ว
การที่พวกเจ้าติดตามเราจะไร้ความหมาย การติดตามเราในลักษณะเช่นนี้จะเป็นการเสียแรงเปล่าเท่านั้น
การมีความเชื่อในเราประเภทนี้จะเป็นการปล่อยวันเวลาของพวกเจ้าให้ผ่านไป
ใช้วัยเยาว์ของพวกเจ้าไปอย่างสิ้นเปลือง และในที่สุด พวกเจ้าจะไม่ได้รับสิ่งใดเลย
นั่นจะไม่ใช่การใช้แรงโดยเปล่าประโยชน์หรือ? เราได้ออกห่างจากท่ามกลางพวกยิวมานานแล้ว
และไม่ใช่แพทย์รักษาคนหรือยาสำหรับมนุษย์อีกต่อไป
เราไม่ใช่สัตว์บรรทุกของให้มนุษย์จับจีหรือเชือดขายตามใจชอบอีกต่อไป ตรงกันข้าม
เราได้มายังท่ามกลางมนุษย์เพื่อพิพากษาและติสอนมนุษย์ เพื่อที่มนุษย์อาจจะได้รู้จักเรา

พวกเจ้าควรจะรู้ว่าครั้งหนึ่งเราเคยทำงานแห่งการไถ่ ครั้งหนึ่งเราเคยเป็นพระเยซู
แต่เราไม่อาจคงอยู่เป็นพระเยซูตลอดไปได้

เช่นเดียวกับที่ครั้งหนึ่งเราเคยเป็นพระยาห์เวห์แต่ต่อมาได้กลายเป็นพระเยซู เราคือพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแห่งการทรงสร้าง แต่เราไม่อาจคงอยู่เป็นพระเยซูหรือพระยาห์เวห์ตลอดไปได้

เราคือสิ่งที่มนุษย์คิดว่าเป็นแพทย์ แต่ไม่สามารถพูดได้ว่าพระเจ้าเป็นเพียงแพทย์ของมวลมนุษยเท่านั้น ดังนั้น
หากเจ้ายังคงมีทัศนคติแบบเก่าในความเชื่อของเจ้าในเราแล้ว เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะไม่ได้บรรลุซึ่งสิ่งใดเลย
ไม่สำคัญว่าวันนี้พวกเจ้าจะสรรเสริญเราอย่างไร “พระเจ้าทรงรักมนุษย์ถึงเพียงนี้

พระองค์ทรงรักษาข้าพเจ้าและประทานพระพร สันติสุข และความชื่นบานยินดีให้แก่ข้าพเจ้า

พระเจ้าทรงดีต่อมนุษย์ถึงเพียงนี้ หากพวกเรายังมีความเชื่อในพระองค์

เช่นนั้นแล้วพวกเราก็ก็น่าจะเป็นต้องกังวลเรื่องเงินและทรัพย์สินสมบัติ...”

เรายังไม่สามารถจัดจ้งหงานเดิมของเราได้ หากพวกเจ้าเชื่อในเราวันนี้

พวกเจ้าจะได้รับสง่าราศีของเราและจะคู่ควรที่จะได้เป็นพยานให้เราเท่านั้น

และสิ่งอื่นใดทั้งหมดจะเป็นลำดับที่สอง พวกเจ้าต้องรู้เรื่องนี้ให้ชัดเจน

บัดนี้ เจ้ารู้อย่างแท้จริงแล้วหรือไม่ว่าเหตุใดเจ้าจึงเชื่อในเรา?

เจ้ารู้จักประสงค์และนัยสำคัญของงานของเราอย่างแท้จริงหรือไม่? เจ้ารู้หน้าที่ของเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่?

เจ้ารู้คำพยานของเราอย่างแท้จริงหรือไม่? หากเจ้าเพียงเชื่อในเราเท่านั้น

ทว่ายังไม่มียี่สิบสองปีแห่งสง่าราศีหรือคำพยานของเราในตัวเจ้า เช่นนั้นแล้วเราได้ตัดทิ้งเจ้าไปนานแล้ว

สำหรับบรรดาผู้ที่รู้ทั้งหมดนั้น พวกเขาเป็นหนามยอกตาของเราเสียมากกว่า

และในนิเวศของเราพวกเขาไม่ใช่สิ่งใด ที่มากไปกว่าอุปสรรคบนวิถีของเรา

พวกเขาคือข้าวละมานที่จะถูกเผ็ดร้อนออกไปจนหมดสิ้นในงานของเรา พวกเขาใช้การไม่ได้ พวกเขาไร้ค่า

และเราชิงชังพวกเขามานานแล้ว ความโกรธเคืองของเรามักจะบังเกิดกับทุกคนที่สูญเสียคำพยานไป

และไม่เรียวของเราไม่เคยไกลห่างจากพวกเขาเลย เราได้ส่งมอบพวกเขาให้กับมือของเหล่ามารร้ายมานานแล้ว

พวกเขาสูญเสียพรของเราไป เมื่อวันนั้นมาถึง

การติสอนของพวกเขาจะหนักหนาสาหัสกว่าการติสอนพวกผู้หญิงโง่เขลา วันนี้

เราทำเฉพาะงานที่เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องทำเท่านั้น เราจะผูกข้าวสาลีทั้งหมดเป็นมัดๆ

รวมเข้าด้วยกันกับข้าวละมานเหล่านั้น นี่คือน้ำที่ของเราวันนี้

ข้าวละมานเหล่านั้นจะถูกเผ็ดร้อนออกไปทั้งหมดในเวลาแห่งการเผ็ดร้อนของเรา เมื่อนั้น

เมล็ดข้าวสาลีจะถูกรวบรวมไว้ในยุ้งฉาง

และข้าวละมานที่ถูกเผ็ดร้อนออกไปเหล่านั้นจะถูกใส่ไปในไฟเพื่อเผาเป็นเถ้าถ่าน งานของเรา ณ บัดนี้

คือการผูกมนุษย์ทั้งหมดไว้เป็นมัดๆ กล่าวคือ เป็นการพิชิตพวกเขาอย่างถึงที่สุด เมื่อนั้น

เราจะเริ่มทำการฝักร้อนเพื่อเปิดเผยวาระสุดท้ายของมนุษย์ทั้งหมด และดังนั้น

เจ้าควรจะรู้ว่าเจ้าควรทำให้เราพึงพอใจอย่างไร ณ บัดนี้

และเจ้าควรจะกำหนดร่องรอยที่ต้องในความเชื่อในเราของเจ้าอย่างไร

สิ่งที่เราปรารถนาคือความจงรักภักดีและการเชื่อฟังของเจ้า ณ บัดนี้ ความรักและคำพยานของเจ้า ณ บัดนี้

แม้ว่าตอนนี้เจ้าจะไม่รู้ว่าคำพยานคืออะไรหรือความรักคืออะไร เจ้าก็ควรจะนำพาทุกอย่างของเจ้ามาให้เรา

และส่งมอบทรัพย์สินสมบัติเดียวที่เจ้ามีให้แก่เรา นั่นก็คือ ความจงรักภักดีและการเชื่อฟังของเจ้า

เจ้าควรรู้ว่าคำพยานถึงการทำให้ซาตานพ่ายแพ้ของเราเมื่ออยู่ภายในความจงรักภักดีและการเชื่อฟังของมนุษย์

เช่นเดียวกับคำพยานถึงการพิชิตมนุษย์โดยบริบูรณ์ของเรา

หน้าที่แห่งความเชื่อในเราของเจ้าก็คือการเป็นพยานแก่เรา

การจงรักภักดีต่อเราและไม่จงรักภักดีต่อสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น และการเชื่อฟังไปจนถึงที่สุด

ก่อนที่เราจะเริ่มขั้นตอนต่อไปของงานของเรา เจ้าจะเป็นพยานต่อเราอย่างไร?

เจ้าจะจงรักภักดีและจะเชื่อฟังเราอย่างไร?

เจ้าอุทิศความจงรักภักดีทั้งหมดของเจ้าให้แก่หน้าที่การงานของเจ้าหรือไม่ หรือเจ้าจะล้มเลิก?

เจ้าจะทนต่อการจัดการเตรียมการทุกอย่างของเรา (แม้ว่าจะเป็นการตายหรือความย่อยยับ)

หรือหนีหายไปกลางทางเพื่อหลบเลี่ยงการติสอนของเรา? เราติสอนเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้เป็นพยานต่อเรา

และจงรักภักดีและเชื่อฟังต่อเรา ยิ่งไปกว่านั้น

การติสอนในปัจจุบันเป็นการคลี่คลายงานขั้นตอนต่อไปของงานของเรา

และเพื่อช่วยให้งานนั้นก้าวหน้าต่อไปโดยไม่มียั้งขวางกั้น ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงเตือนสติเจ้าให้เฉลียวฉลาด

และจงอย่าปฏิบัติกับชีวิตของเจ้าหรือนัยสำคัญในการดำรงอยู่ของเจ้าเหมือนกับเมล็ดทรายที่ไร้ค่า

เจ้าสามารถรู้ได้แน่หรือไม่ว่างานที่จะมาถึงของเรานั้นคืออะไร?

เจ้ารู้หรือไม่ว่าเราจะทำงานอย่างไรในวันข้างหน้า และงานของเราจะคลี่คลายไปอย่างไร?

เจ้าควรจะรู้ถึงนัยสำคัญของประสบการณ์ของเจ้ากับงานของเรา และยิ่งไปกว่านั้น

นัยสำคัญของความเชื่อในเราของเจ้า เราได้ทำไปมากมายแล้ว

เราจะล้มเลิกแค่ครึ่งทางดังที่เจ้าจินตนาการได้อย่างไร? เราได้ทำงานที่กว้างขวางเช่นนี้แล้ว

เราจะทำลายมันได้อย่างไร? แท้ที่จริงแล้ว เราได้มาเพื่อทำให้ยุคนี้สิ้นสุดลง นี่คือการจริง แต่ที่มากกว่านั้น

เจ้าต้องรู้ว่าเรากำลังจะเริ่มยุคใหม่ จะเริ่มต้นงานใหม่ และที่สำคัญที่สุดคือ

จะเผยแพร่ว่างประเสริฐแห่งราชอาณาจักร ดังนั้น เจ้าควรรู้ว่างานปัจจุบันเป็นเพียงเพื่อการเริ่มต้นยุคหนึ่งเท่านั้น

และเพื่อวางรากฐานในการเผยแพร่ว่างประเสริฐในสมัยที่จะมาถึงและการทำให้ยุคนี้สิ้นสุดลงในภายภาคหน้า

งานของเราไม่ใช่ง่ายอย่างที่เจ้าคิด อีกทั้งไม่ได้ไร้ค่าหรือไร้ความหมายดังที่เจ้าอาจเชื่อ เพราะฉะนั้น
เรายังคงต้องพูดกับเจ้าว่า เจ้าควรจะมีชีวิตของเจ้าให้แก่งานของเรา และที่มากกว่านั้น
เจ้าควรจะมีชีวิตตัวเองเพื่อสง่าราศีของเรา นานแล้วที่เราได้โหยหาให้เจ้าเป็นพยานแก่เรา
และนานยิ่งกว่านั้นที่เราได้โหยหาให้เจ้าเผยแพร่วางประเสริฐของเรา เจ้าควรจะมีหัวใจของเรา

เมื่อใบไม้ที่ร่วงหล่นกลับคืนสู่รากของพวกมัน เจ้าจะเสียใจกับความชั่วทั้งหมดที่เจ้าได้ทำลงไป

พวกเจ้าทั้งหมดได้เห็นงานที่เราได้ทำไปท่ามกลางพวกเจ้ากับตาของพวกเจ้าเอง

พวกเจ้าเองได้ฟังวณะที่เราได้กล่าวไป และพวกเจ้าทั้งหมดได้รู้จักทำที่ของเราที่มีต่อพวกเจ้า

ดังนั้นแล้วพวกเจ้าจึงควรรู้ว่าเหตุใดเราจึงกำลังทำงานนี้ในตัวพวกเจ้า เราขอบอกแก่พวกเจ้าโดยพูดตรงๆ ว่า

พวกเจ้าไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเครื่องมือสำหรับงานแห่งการพิชิตชัยของเราในยุคสุดท้าย

เป็นเครื่องมือที่ไม่สอยสำหรับการขยายงานของเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย

เรากล่าวโดยผ่านทางความไม่ชอบธรรม ความโสมม การด่าทอ

และการเป็นกบฏของพวกเจ้าเพื่อที่จะขยายงานของเราและเผยแพร่นามของเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายได้

ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ เพื่อเผยแพร่นามของเราท่ามกลางชนชาติใดๆ ที่อยู่นอกอิสราเอล การนี้ก็เพื่อที่นามของเรา

กิจการของเรา และเสียงของเราจะได้แพร่กระจายไปตลอดทั่วประชาชาติทั้งหลาย

และด้วยเหตุนี้ชนชาติเหล่านั้นทั้งหมดที่ไม่ใช่อิสราเอลจะได้ถูกเราพิชิตและจะได้นมัสการเรา

และกลายเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของเราที่อยู่นอกดินแดนของอิสราเอลและอียิปต์ การขยายงานของเราแท้ที่จริง

แล้วคือการขยายงานแห่งการพิชิตชัยของเราและการขยายดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของเรา

มันคือการขยายหลักที่มั่นคงของเรานบนแผ่นดินโลก

พวกเจ้าควรเข้าใจชัดเจนว่าพวกเจ้าเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตทรงสร้างท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่เราพิชิต เดิมทีนั้น

เจ้าไม่ได้มีทั้งสถานภาพและคุณค่าใดๆ สำหรับการใช้งาน และไม่ได้เป็นประโยชน์เลย

เป็นเพียงเพราะเราได้ยกบรรดาหนอนแมลงจากกองมูลสัตว์ขึ้นสูงให้เป็นอุทาหรณ์ของการที่เราพิชิตดินแดนทั้ง

หมดทั้งมวล ให้เป็น “วัสดุอ้างอิง” เพียงอย่างเดียวสำหรับการที่เราพิชิตดินแดนทั้งหมดทั้งมวลเท่านั้น

พวกเจ้าจึงได้มีวาสนาพอที่จะได้มาติดต่อกับเรา และได้ชุมนุมร่วมกับเราตอนนี้

เป็นเพราะสถานภาพอันต่ำต้อยของพวกเจ้านั่นเอง

เราจึงได้คัดเลือกพวกเจ้าให้เป็นอุทาหรณ์และแบบอย่างของงานแห่งการพิชิตชัยของเรา

เป็นเพียงเพราะเหตุผลนี้เท่านั้นเราจึงทำงานและกล่าวท่ามกลางพวกเจ้า

และเราจึงดำเนินชีวิตและพักแรมกับพวกเจ้า

เจ้าควรรู้ว่าเป็นเพียงเพราะการบริหารจัดการของเราและเนื่องจากความชิงชังยิ่งนักของเราที่มีต่อหนอนแมลงใน

กองมูลสัตว์เท่านั้น เราจึงกำลังกล่าวท่ามกลางพวกเจ้า—มันได้ไปถึงจุดที่เราโกรธแล้ว

การทำงานของเราท่ามกลางพวกเจ้าไม่ใช่อย่างเดียวกันกับการทรงพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในอิสราเอลเลย

และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มันไม่ใช่อย่างเดียวกับพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำในยูเดีย

เราพูดและทำงานด้วยความขอมผ่อนปรนอย่างยิ่ง

และเราพิชิตคนต่ำทรามเหล่านี้ด้วยความโกรธตลอดจนการพิพากษา

มันไม่เหมือนกันเลยกับการที่พระยาห์เวห์ทรงนำทางประชากรของพระองค์ในอิสราเอล
พระราชกิจของพระองค์ในอิสราเอลคือการประทานอาหารและน้ำแห่งชีวิต
และพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยความสงสารและความรักที่มีให้ประชากรของพระองค์ในขณะที่ทรงจัดเตรียมเพื่อ
พวกเขา งานของวันนี้ทำไปท่ามกลางชาติที่ถูกสาปของประชากรผู้ซึ่งไม่ได้รับการเลือกสรร
ไม่มีอาหารอันอุดมสมบูรณ์ อีกทั้งไม่มีการบำรุงเลี้ยงจากน้ำแห่งชีวิตอันดับกระหาย
และนับประสาอะไรที่จะมีสิ่งหล่อเลี้ยงจากสินค้าทางวัตถุอันเหลือเฟือ มีเพียงสิ่งหล่อเลี้ยงจากการพิพากษา
คำสาปแช่ง และการตีสอนอันเหลือเฟือเท่านั้น
หนอนแมลงเหล่านี้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในกองมูลสัตว์ไม่คู่ควรอย่างสิ้นเชิงที่จะได้รับฝูงปศุสัตว์และแกะ
ความมั่งคั่งอันใหญ่หลวง และลูกหลานที่สวยงามที่สุดในแผ่นดินทั้งหมด
อย่างเช่นที่เราได้เคยประทานให้แก่อิสราเอล
อิสราเอลในปัจจุบันมอบถวายฝูงปศุสัตว์และแกะและสิ่งของที่เป็นทองคำและเงินบนแท่นบูชาซึ่งเราใช้เพื่อบำรุง
เลี้ยงผู้คนของอิสราเอล ซึ่งเหนือกว่าหนึ่งในสิบที่พระยาห์เวห์ทรงพึงประสงค์ภายใต้ธรรมบัญญัติ
และดังนั้นเราจึงได้ให้พวกเขามากขึ้นไปอีก—
มากกว่าหนึ่งร้อยเท่าที่อิสราเอลจะต้องได้รับไว้ภายใต้ธรรมบัญญัติ
สิ่งซึ่งเราใช้บำรุงเลี้ยงอิสราเอลเหนือกว่าทั้งหมดที่อับราฮัมเคยได้รับ และทั้งหมดที่อิสอัคเคยได้รับ
เราจะทำให้ครอบครัวของอิสราเอลมีลูกมากและทวีจำนวน
และเราจะทำให้ประชากรแห่งอิสราเอลของเราแพร่กระจายไปตลอดทั่วทั้งแผ่นดินโลก
บรรดาผู้ที่เราอำนวยการและดูแลเอาใจใส่ยังคงเป็นประชากรที่ได้รับเลือกแห่งอิสราเอล—กล่าวคือ
ผู้คนที่ทุ่มเทอุทิศทุกสิ่งทุกอย่างให้กับเราและผู้ที่ได้รับทุกสิ่งทุกอย่างจากเรา
เป็นเพราะพวกเขาระลึกถึงเรานั้นเอง
พวกเขาจึงพลีอุทิศลูกวัวและลูกแกะแรกเกิดของพวกเขาบนแท่นบูชาศักดิ์สิทธิ์ของเราและมอบถวายทุกสิ่งทุกอย่าง
อย่างที่พวกเขามีต่อหน้าเรา
จนถึงจุดที่มอบถวายบรรดาบุตรหัวปีแรกเกิดของพวกเขาในการรอคอยอย่างคาดหวังถึงการกลับมาของเรา
แล้วพวกเขาก็เป็นอย่างไรเล่า? พวกเจ้ากระดุนความโกรธของเรา เรียกกร้องจากเรา
และขโมยของพลีอุทิศจากบรรดาผู้ที่มอบถวายสิ่งของทั้งหลายให้เรา
และพวกเขาก็ไม่รู้ว่าจะกำลังทำให้เราขุ่นเคือง ด้วยเหตุนี้
ทั้งหมดที่พวกเขาก็ได้รับก็คือการร่ำไห้และการลงโทษในความมืด
พวกเขาก็ได้ช่วยความโกรธของเราหลายครั้งแล้ว
และเราได้ทำให้ไฟที่กำลังลุกไหม้ของเรากระหน่ำลงมาถึงจุดที่ว่าผู้คนจำนวนมากได้พบกับบทอวานอันน่าอน

ถ และบ้านอันแสนสุขได้กลายเป็นหลุมฝังศพอันอ้างว้าง
ทั้งหมดที่เราไว้สำหรับบรรดาหนอนแมลงเหล่านี้คือความโกรธไม่มีที่สิ้นสุด
และเราไม่มีเจตนาธรรมที่จะอำนวยพรพวกมัน เป็นเพราะเพื่อประโยชน์ของงานของเราเท่านั้น
เราจึงได้มีข้อยกเว้นและได้ยกพวกเจ้าขึ้นสูง
และได้สู่หนการเหยียดหยามอันใหญ่หลวงและได้ทำงานท่ามกลางพวกเจ้า
หากไม่ใช่เป็นเพราะน้ำพระทัยแห่งพระบิดาของเราแล้ว
เราจะสามารถดำเนินชีวิตในบ้านหลังเดียวกันกับบรรดาหนอนแมลงที่เกลือกกลิ้งอยู่ในกองมูลสัตว์ได้อย่างไร?
เรารู้สึกเกลียดชังนักสำหรับการกระทำและคำพูดทั้งหมดของพวกเจ้า และถึงอย่างไรก็ตาม เพราะเรามี
“ความสนใจ” อยู่บ้างในความโสมมและการเป็นกบฏของพวกเจ้า
การนี้จึงได้กลายเป็นการรวบรวมวณะของเราอันยิ่งใหญ่
มิฉะนั้นแล้วเราคงจะไม่ได้ยังคงอยู่ท่ามกลางพวกเจ้ามาเป็นเวลานานขนาดนี้แน่นอน ดังนั้น
พวกเจ้าควรรู้ว่าท่าทีของเราที่มีต่อพวกเจ้าเป็นเพียงท่าทีของความเห็นใจและเวทนา
เราไม่มีความรักให้กับพวกเจ้าแม้สักหยด สิ่งที่เรามีให้กับพวกเจ้าเป็นเพียงความยอมผ่อนปรน
เพราะเราเพียงทำการนี้เพื่อประโยชน์ของงานของเราเท่านั้น
และพวกเจ้าได้เห็นกิจการของเราเพียงเพราะเราได้เลือกเอาความโสมมและการเป็นกบฏมาเป็น “วัตถุดิบ”
มิฉะนั้นแล้ว เราคงจะไม่เปิดเผยกิจการของเราต่อบรรดาหนอนแมลงเหล่านี้อย่างแน่นอน
เราทำงานในตัวพวกเจ้าด้วยความไม่เต็มใจเท่านั้น
ไม่เหมือนกับความรักและความเต็มใจที่เราได้ใช้เพื่อทำงานของเราในอิสราเอลเลย
เรากำลังทนความโกรธของเราในขณะที่บังคับตัวเราเองให้กล่าวท่ามกลางพวกเจ้า
หากไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของงานอันยิ่งใหญ่กว่าของเราแล้ว
เราจะสามารถทนยอมรับภาพอันต่อเนื่องของบรรดาหนอนแมลงเช่นนั้นได้อย่างไร?
หากไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของนามของเราแล้ว
เราคงจะได้ขึ้นสู่ความสูงอันสูงที่สุดและได้เผาผลาญบรรดาหนอนแมลงเหล่านี้จนหมดสิ้นพร้อมกับกองมูลสัตว์
ตัวของพวกมันไปนานแล้ว! หากไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของสง่าราศีของเราแล้ว
เราจะสามารถยอมให้พวกมันรื้อเหล่านี้ด้านทานเราอย่างเปิดเผยโดยที่หัวของพวกมันแกว่งไปมาต่อหน้าต่อตา
เราได้อย่างไร? หากไม่ใช่เพื่อที่จะให้งานของเราดำเนินการไปอย่างราบรื่นโดยไม่มีอุปสรรคแม้แต่น้อยแล้ว
เราจะสามารถยอมให้ผู้คนที่เหมือนหนอนแมลงเหล่านี้ทำธุรกรรมเราอย่างป่าเถื่อนได้อย่างไร?
หากผู้คนที่หนึ่งร้อยคนในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในอิสราเอลลุกฮือขึ้นมาด้านทานเราเยี่ยงนี้
ต่อให้พวกเขาได้ทำการพลีอุทิศให้เรา

เรายังคงจะทำลายล้างและขว้างพวกเขาลงไปนรอยแยกในผืนดินเพื่อที่จะป้องกันผู้คนในเมืองอื่นๆไม่ให้ก่อการกบฏอีกครั้งโดยเด็ดขาด เราคือไฟที่เผาผลาญหมดและเราไม่ทนยอมรับการทำให้ขุนเคื่องเพราะพวกมนุษย์ทั้งหมดล้วนถูกเราสร้างขึ้น ไม่ว่าเราจะพูดหรือทำอะไร พวกเขาคงเชื่อฟังและพวกเขาไม่อาจก่อการกบฏได้ ผู้คนไม่มีสิทธิที่จะก้าวท้าวในงานของเราและนับประสาอะไรที่พวกเขาจะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ว่าสิ่งใดถูกต้องหรือผิดในงานของเราและในวณะของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้างและสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหลายควรสัมฤทธิ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราพึงประสงค์ด้วยหัวใจแห่งการเคารพที่มีให้เราพวกเขาไม่ควรพยายามที่จะชี้แจงเหตุผลกับเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาไม่ควรต้านทานเราปกครองคนของเราด้วยสิทธิอำนาจของเราและพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่เป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของเราควรนบถนอบต่อสิทธิอำนาจของเราแม้ว่าวันนี้พวกเจ้าจะใจกล้าและอวดดีต่อหน้าเราแม้ว่าพวกเจ้าจะไม่เชื่อฟังวณะซึ่งเราใช้สอนพวกเจ้าและไม่รู้จักยำเกรงเราเพียงเผชิญกับความเป็นกบฏของพวกเจ้าด้วยความยอมผ่อนปรนเราจะไม่สูญเสียการควบคุมอารมณ์ของเราและส่งผลกระทบต่องานของเราเพราะบรรดาหนอนแมลงตัวเล็กๆที่ไร้ความสำคัญได้กวนผุ่นผวในกองมูลสัตว์ขึ้นมาเราทนยอมรับการดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องของทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเกลียดชังและสิ่งทั้งหมดที่เราชิงชังเพื่อประโยชน์ของน้ำพระทัยพระบิดาของเรา และเราจะทำเช่นนั้นจนกว่าถ้อยคำของเราจะครบบริบูรณ์จนกว่าจะถึงชั่วขณะสุดท้ายจริงๆ ของเรา จงอย่ากังวล! เราไม่สามารถจมสู่ระดับเดียวกับหนอนแมลงไร้ชื่อได้และเราจะไม่เปรียบเทียบระดับความเชี่ยวชาญของเรากับเจ้า เราเกลียดเจ้า แต่เราสามารถสู้ทนได้เจ้าไม่เชื่อฟังเรา แต่เจ้าไม่สามารถหลบหนีวันที่เราจะติสอนเจ้าได้ซึ่งพระบิดาของเราได้ทรงให้พระสัญญาแก่เราไว้หนอนแมลงที่ถูกสร้างขึ้นจะสามารถเปรียบเทียบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้างได้หรือไม่ในฤดูใบไม้ร่วง ใบไม้ที่ร่วงหล่นกลับคืนสู่รากของพวกมัน เจ้าจะกลับคืนสู่บ้านของ “บิดา” ของเจ้าและเราจะกลับคืนไปอยู่เคียงข้างพระบิดาของเรา เราจะถึงพร้อมด้วยความรักอันอ่อนโยนของพระองค์และเจ้าจะถูกติดตามโดยการเหยียบย่ำของบิดาของเจ้า เราจะมีพระสิริของพระบิดาของเราและเจ้าจะมีความน่าอายของพ่อของเจ้า เราจะใช้การติสอนที่เราได้สั่งไว้นานแล้วให้ถึงพร้อมเจ้าและเจ้าจะเผชิญกับการติสอนของเรากับเนื้อหนังอันหมิ่นเหม่นของเจ้าที่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามมาเป็นเวลาหลายหมื่นปี เราจะได้สรุปปิดตัวงานแห่งถ้อยคำของเราในตัวเจ้าแล้ว โดยถึงพร้อมด้วยความยอมผ่อนปรนและเจ้าจะเริ่มต้นการปฏิบัติบทบาทหน้าที่ในการทนทุกข์กับความวิบัติจากวณะของเราให้สำเร็จลุล่วง

เราจะขึ้นบานเป็นอย่งยั้งและทำงานในอิสราเอล เจ้าจะรำไห้และขบเขี้ยวเกี้ยวพวนของเจ้า
ดำรงอยู่และตายลงในโคลน

เราจะได้รับรูปทรงดั้งเดิมของเรากลับคืนมาและจะไม่คงอยู่ในความโสมมกับเจ้าอีกต่อไป

ในขณะที่เจ้าจะได้รับความน่าเกลียดดั้งเดิมของเจ้ากลับคืนมาและยังคงมุดไปรอบๆ ต่อไปในกองมูลสัตว์

เมื่องานและวณะของเราเสร็จสิ้นแล้ว มันจะเป็นวันแห่งความขึ้นบานยินดีสำหรับเรา

เมื่อการด้านทานและการเป็นกบฏของเจ้าจบสิ้นแล้ว มันจะเป็นวันแห่งการรำไห้สำหรับเจ้า

เราจะไม่เห็นอกเห็นใจเจ้า และเจ้าจะไม่วันได้เห็นเราอีกเลย เราจะไม่เข้าร่วมในการสนทนากับเจ้าอีกต่อไป

และเจ้าจะไม่วันได้เผชิญหน้าเราอีกเลย เราจะเกลียดชังการเป็นกบฏของเจ้า

และเจ้าจะคิดถึงความน่ารักชื่นชมของเรา เราจะตีเจ้า และเจ้าจะคะนึงหาเรา เราจะไปจากเจ้าอย่างยินดี

และเจ้าจะตระหนักถึงหนี้ที่เจ้ามีต่อเรา เราจะไม่วันได้เห็นเจ้าอีกเลย

แต่เจ้าจะหวังที่จะได้พบกับเราอยู่ตลอดเวลา เราจะเกลียดชังเจ้าเพราะเจ้าด้านทานเราในปัจจุบันนี้

และเจ้าจะคิดถึงเราเพราะเราติสอนเจ้าในปัจจุบันนี้ เราจะไม่เต็มใจที่จะดำเนินชีวิตเคียงข้างเจ้า

แต่เจ้าจะโหยหาถึงมันอย่างขมขื่นและรำไห้ไปชั่วกัลปาวสาน

เพราะเจ้าจะเสียใจกับทั้งหมดที่เจ้าได้ทำกับเราลงไป เจ้าจะรู้สึกผิดไปกับการเป็นกบฏและการด้านทานของเจ้า

เจ้าจะกระทั้งนอนคว่ำหน้าไปกับพื้นด้วยความเสียใจและล้มลงต่อหน้าเราและสาบานว่าจะไม่มีวันไม่เชื่อฟังเราอีกเลย อย่งไรก็ตาม ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะรักเราเท่านั้น กระนั้นเจ้าก็จะไม่มีวันสามารถได้ยินเสียงของเรา

เราจะทำให้เจ้าละอายใจในตัวเจ้าเอง

ตอนนี้เรากำลังมองเนื้อหนังที่ปล่อยตัวของเจ้าที่จะป้อยอเรา และเราเพียงแต่มีคำเตือนเล็กๆ น้อยๆ

ให้กับเจ้าเท่านั้น กระนั้นก็ตามเราจะไม่ “รับใช้” เจ้าด้วยการติสอน เจ้าควรจะรู้ว่าเจ้ามีบทบาทใดในงานของเรา

และเช่นนั้นแล้วเราจึงจะพึงพอใจ ในเรื่องทั้งหลายนอกเหนือจากการนี้ หากเจ้าด้านทานเราหรือใช้เงินของเรา

หรือกินของพลูทิสที่ให้แก่เรา พระยาห์เวห์ หรือหากหนอนแมลงทั้งหลายเช่นพวกเจ้ากัดกันเอง

หรือหากสรรพสิ่งที่ทรงสร้างเหมือนสุนัขเช่นเจ้าขัดแย้งหรือฝ่าฝืนกันเอง—

เราไม่กังวลกับการนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด พวกเจ้าจำเป็นต้องรู้เพียงว่าเจ้าเป็นสิ่งที่ของชนิดใดเท่านั้น

และเราก็จะพึงพอใจ นอกเหนือจากทั้งหมดนี้แล้ว

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะใช้อาวุธต่อกันหรือสู้รบกันเองด้วยคำพูด นั่นก็ไม่ใช่ไร

เราไม่มีความประสงค์ที่จะก้าวท้าวในสิ่งทั้งหลายเช่นนั้น

และเราก็ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องราวของมนุษย์เลยแม้แต่น้อย

ไม่ใช่ว่าเราไม่ใส่ใจเกี่ยวกับความขัดแย้งทั้งหลายระหว่างพวกเจ้า

นั่นเป็นเพราะว่าเราไม่ใช่นึงในบรรดาพวกเจ้า

และดังนั้นจึงไม่มีส่วนร่วมในเรื่องราวทั้งหลายที่อยู่ระหว่างพวกเจ้า

ตัวเราเองไม่ใช่สิ่งมีชีวิตทรงสร้างและไม่ได้เป็นของโลกลี

ดังนั้นเราจึงเกลียดชีวิตอันวุ่นวายของผู้คนและสัมพันธภาพอันยุ่งเหยิงที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมระหว่างพวกเขา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราเกลียดฝูงชนที่อึกทึกครึกโครม อย่างไรก็ตาม

เรามีความรู้อันลึกซึ้งเกี่ยวกับความไม่บริสุทธิ์ทั้งหลายในหัวใจของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างแต่ละสิ่ง

และก่อนที่จะได้สร้างพวกเจ้านั้น เราได้อยู่แล้วถึงความไม่ชอบธรรมที่มีอยู่ลึกกลงไปในหัวใจของมนุษย์

และเราได้รู้ถึงการหลอกลวงและความคดโกงทั้งหมดในหัวใจของมนุษย์ ดังนั้น

เพื่อให้ไม่มีร่องรอยเลยเมื่อมนุษย์ทำสิ่งที่ไม่ชอบธรรม

เรายังคงรู้ว่าความไม่ชอบธรรมที่ถูกเก็บงำภายในหัวใจของพวกเจ้านั้นเหนือกว่าความอุดมของทุกสรรพสิ่งที่เร

าได้สร้างขึ้น พวกเจ้าทุกๆ คนได้ขึ้นสู่จุดสูงสุดของมวลชน เจ้าได้ขึ้นไปเป็นบรรพบุรุษของผองชน

พวกเจ้าทำตามอำเภอใจยิ่งนัก และพวกเจ้าคลุมคลั่งท่ามกลางบรรดาหนอนแมลงทั้งหมด

โดยแสวงหาสถานที่ที่สะดวกสบายและพยายามที่จะกลืนกินบรรดาหนอนแมลงที่เล็กกว่าเจ้า

พวกเจ้าเจตนาร้ายและมุ่งร้ายในหัวใจของพวกเจ้า แข่งหน้าแม้กระทั่งบรรดาผีที่ได้จรมดิ่งสู่กันทะเล

เจ้าอาศัยอยู่ในกันมุลสัตว์

รบกวนบรรดาหนอนแมลงตั้งแต่ด้านบนสุดไปจนถึงด้านล่างสุดจนกระทั่งพวกมันไม่มีสันติสุข

โดยต่อสู้กันเองชั่วขณะหนึ่งครั้นแล้วจึงสงบลง พวกเจ้าไม่รู้จักสถานที่ของพวกเจ้า

แต่พวกเจ้าก็ยังคงสู้รบกันเองในมุลสัตว์ พวกเจ้าจะสามารถได้รับสิ่งใดจากการต่อสู้ดิ้นรนเช่นนั้น?

หากพวกเจ้ามีความเคารพให้กับเราในหัวใจของพวกเจ้าอย่างแท้จริง

เจ้าจะสามารถสู้กันเองกลับหลังเราได้หรือไม่? ไม่สำคัญว่าสถานะของเจ้าจะสูงส่งเพียงใด

เจ้าไม่ได้ยังคงเป็นหนอนตัวเล็กๆ ที่ส่งกลิ่นเหม็นตัวหนึ่งในมุลสัตว์หรือ?

เจ้าจะสามารถงอกปีกและกลายเป็นนกพิราบในท้องฟ้าได้หรือไม่? หนอนตัวเล็กๆ

ที่ส่งกลิ่นเหม็นเช่นพวกเจ้าทั้งหลายขโมยเครื่องบูชาจากแท่นบูชาของเรา พระยาห์เวห์ ในการทำเช่นนั้น

เจ้าจะสามารถกู้ชื่อเสียงที่พังทลายและล้มเหลวของเจ้าและกลายเป็นประชากรที่ได้รับเลือกแห่งอิสราเอลได้หรือไม่

? เจ้าเป็นผู้เคราะห์ร้ายที่ไร้ยางอาย! ของพลูทิสเหล่านั้นบนแท่นบูชาได้รับการมอบถวายให้เราโดยผู้คน

เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกอันมีเมตตาจากบรรดาผู้ที่เคารพเรา

พวกมันอยู่ในการควบคุมของเราและมีไว้เพื่อการใช้งานของเรา

ดังนั้นแล้วเจ้าจะสามารถปล้นบรรดานกเขาตัวน้อยๆ ที่ผู้คนได้ให้เราไปจากเราได้หรือไม่?

เจ้าไม่กลัวว่าจะกลายเป็นยูดาหรือ? เจ้าไม่เกรงกลัวว่าแผ่นดินของเจ้าอาจกลายเป็นทุ่งเล็ดหรือ?

เจ้ามันเป็นสิ่งที่ไร้ยางอาย!

เจ้าคิดว่าบรรดานกเขาที่ผู้คนได้มอบถวายนั้นเป็นไปเพื่อบำรุงเลี้ยงท้องของหนอนแมลงเช่นเจ้าหรือ?
สิ่งที่เราได้ให้เจ้าไปคือสิ่งที่เราพอใจและเต็มใจที่จะให้เจ้า
สิ่งที่เราไม่ได้ให้เจ้าไปนั้นเราจะใช้เมื่อใดและอย่างไรก็ได้ เจ้าไม่อาจขโมยเครื่องบูชาของเราได้ง่ายๆ
องค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งทรงงานคือเรา พระยาห์เวห์—องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้าง—
และผู้คนถวายของพลีอุทิศก็เพราะเรา เจ้าคิดว่านี่เป็นการขดใช้สำหรับการวิ่งวุ่นดำเนินงานที่เจ้าทำหรือ?
เจ้าไร้ยางอายจริงๆ! เจ้าวิ่งวุ่นดำเนินงานเพื่อใคร? ไม่ใช่เพื่อตัวเจ้าเองหรือ?
เหตุใดเจ้าจึงขโมยของพลีอุทิศของเรา? เหตุใดเจ้าจึงขโมยเงินจากถุงเงินของเรา? เจ้าไม่ใช่บุตรของยูดา
อิสการิโธท หรือหรือ? ของพลีอุทิศที่ให้แก่เรา พระยาห์เวห์ เป็นของที่ให้ปุโรหิตชั้นซม เจ้าเป็นปุโรหิตหรือ?
เจ้ากล้าที่จะกินของพลีอุทิศของเราอย่างกระหึ่มใจ และกระทั้งวางแผ่นของพลีอุทิศเหล่านั้นบนโต๊ะ
เจ้าไม่มีค่าอะไรเลย! เจ้ามันเป็นผู้เคราะห์ร้ายที่ไร้ค่า! ไฟของเรา ไฟแห่งพระยาห์เวห์ จะเผาผลาญเจ้า!

ไม่มีใครที่มีเนื้อหนังสามารถหลีกเลี่ยงวันแห่งพระพิโรธได้

ในวันนี้ เราเตือนสอนพวกเจ้าเช่นนี้ก็เพื่อประโยชน์แห่งความอยู่รอดของพวกเจ้าเอง
เพื่อให้งานของเราก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว
และเพื่อที่งานปฐมฤกษ์ของเราทั่วทั้งจักรวาลจะได้รับการดำเนินการอย่างเหมาะสมและมีความเพียบพร้อมยิ่งขึ้น
เพื่อเปิดเผยวาระ สิทธิอำนาจ บารมี และการพิพากษาของเราต่อประชาชนของทุกประเทศและทุกชาติ
งานที่เราทำท่ามกลางพวกเจ้าคือการเริ่มต้นของงานของเราทั่วทั้งจักรวาล แม้ว่าบัดนี้คือเวลาของยุคสุดท้ายแล้ว
แต่จงรู้เอาไว้ว่า “ยุคสุดท้าย” เป็นเพียงชื่อหนึ่งของยุคหนึ่ง เฉกเช่นเดียวกับยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ
ชื่อนั้นอ้างอิงถึงยุคหนึ่ง และบ่งบอกถึงยุคหนึ่งทั้งยุค แทนที่จะเป็น ไม่กี่ปีหรือไม่กี่เดือนสุดท้าย กระนั้นก็ตาม
ยุคสุดท้ายไม่เหมือนอย่างยิ่งกับยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ
งานแห่งยุคสุดท้ายนั้น ไม่ได้ดำเนินการในประเทศอิสราเอล แต่ดำเนินการท่ามกลางประชาชาติ
เป็นการพิชิตชัยผู้คนจากทุกชนชาติและทุกเผ่าพันธุ์นอกประเทศอิสราเอลเบื้องหน้าบัลลังก์ของเรา
เพื่อที่ว่าสง่าราศีของเราทั่วทั้งจักรวาลจะสามารถเต็มเต็มจักรวาลและพื้นฟ้าได้
มันเป็นเช่นนั้นเพื่อที่เราจะสามารถได้รับสง่าราศีที่ยิ่งใหญ่กว่า
เพื่อที่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงบนแผ่นดินโลกจะสามารถส่งต่อสง่าราศีของเราไปยังทุกชนชาติ
จากรุ่นสู่รุ่นตลอดไป
และสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกจะสามารถมองเห็นสง่าราศีทั้งหมดที่เราได้รับ
มาบนแผ่นดินโลก งานที่ดำเนินการในระหว่างยุคสุดท้ายคืองานแห่งการพิชิตชัย
ไม่ใช่การนำทางชีวิตของผู้คนทั้งหมดบนแผ่นดินโลก
แต่เป็นบทสรุปปิดตัวของชีวิตแห่งความทุกข์ที่ยาวนานหลายพันปีและไม่รู้จบของมวลมนุษย์บนแผ่นดินโลก
ผลที่ตามมาก็คือ พระราชกิจในยุคสุดท้ายจึงไม่สามารถเหมือนกับพระราชกิจหลายพันปีในประเทศอิสราเอล
และไม่สามารถเหมือนกับพระราชกิจเพียงหลายปีในแคว้นยูเดีย
ซึ่งได้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาสองพันปีจนกระทั่งถึงการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้า
ผู้คนในยุคสุดท้ายเผชิญกับการทรงปรากฏอีกครั้งของพระผู้ไถ่ในเนื้อหนังเท่านั้น
และพวกเขาได้รับพระราชกิจและพระวาระส่วนพระองค์ของพระเจ้า
เวลาจะไม่นานถึงสองพันปีก่อนที่ยุคสุดท้ายจะมาถึงบนทิวสาน ยุคสุดท้ายจะสั้น
เหมือนกับเวลาที่พระเยซูทรงดำเนินพระราชกิจแห่งยุคพระคุณในแคว้นยูเดีย
นี่เป็นเพราะยุคสุดท้ายเป็นบทสรุปปิดตัวของทั้งยุค
ยุคสุดท้ายนั้นเป็นความครบบริบูรณ์และการอวสานของแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระเจ้า
และยุคสุดท้ายสรุปปิดตัวการเดินทางชีวิตแห่งความทุกข์ของมวลมนุษย์

ยุคสุดท้ายนั้นไม่ได้นำพามวลมนุษย์ทั้งปวงมาสู่ยุคใหม่หรือยอมให้ชีวิตของมวลมนุษย์ดำเนินต่อไป
นั่นจะไม่มีนัยสำคัญเลยต่อแผนการบริหารจัดการของเรา หรือต่อการดำรงอยู่ของมนุษย์
หากมวลมนุษย์ดำเนินต่อไปเช่นนี้ เช่นนั้นแล้วไม่ช้าก็เร็ว พวกเขาจะถูกมารกัดกินไปจนหมด
และวิญญาณเหล่านั้นที่เป็นของเราจะถูกทำลายด้วยมือของมันในที่สุด งานของเราใช้เวลาานแค่หกพันปี
และเราได้สัญญาว่าการควบคุมมวลมนุษย์ทั้งปวงของมารร้ายก็จะใช้เวลาไม่เกินหกพันปีเช่นกัน ดังนั้น
บัดนี้หมดเวลาแล้ว เราจะไม่ดำเนินการต่อหรือห่วงเหินยวอีกต่อไป นั่นคือ ในระหว่างยุคสุดท้าย
เราจะพิชิตซาตาน เราจะเอาสง่าราศีของเราทั้งหมดคืนมา
และเราจะเรียกคืนวิญญาณทั้งหมดที่เป็นของเราบนแผ่นดินโลก
เพื่อที่วิญญาณที่ทุกข์ยากเหล่านี้จะหนีพ้นจากทะเลแห่งความทุกข์ได้
และด้วยเหตุนี้จะเป็นการสรุปปิดตำนานทั้งหมดของเรบนแผ่นดินโลก นับจากวันนี้เป็นต้นไป
เราจะไม่มีวันบังเกิดเป็นมนุษย์บนแผ่นดินโลกอีก
และวิญญาณแห่งการควบคุมทั้งหมดของเราจะไม่มีการทำงานบนแผ่นดินโลกอีก
เราจะทำเพียงสิ่งเดียวบนแผ่นดินโลก นั่นคือ เราจะสร้างมวลมนุษย์ขึ้นใหม่
เป็นมวลมนุษย์ที่บริสุทธิ์และเป็นเมืองที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราบนแผ่นดินโลก
แต่จงรู้ไว้ว่าเราจะไม่ทำลายล้างโลกทั้งหมด อีกทั้งเราจะไม่ทำลายล้างมวลมนุษย์ทั้งปวง
เราจะเก็บหนึ่งในสามที่เหลืออยู่นั้นเอาไว้—หนึ่งในสามที่รักเราและได้ถูกเราพิชิตอย่างถาวรแล้ว
และเราจะทำให้หนึ่งในสามนี้เกิดผลและทวีคูณบนแผ่นดินโลกเช่นเดียวกับที่คนอิสราเอลได้ทำภายใต้ธรรมบัญญัติ โดยบำรุงเลี้ยงพวกเขาด้วยแกะและฝูงปศุสัตว์ใช้งานมากมาย และความมั่งคั่งทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก
มวลมนุษย์นี้จะคงอยู่กับเราตลอดไป แต่จะไม่ใช่มวลมนุษย์ที่โสโครกอย่างน่าเสียดายของวันนี้
แต่เป็นมวลมนุษย์ที่เป็นขุมมรดกของบรรดาผู้ที่เราได้รับไว้แล้วทั้งหมด
มวลมนุษย์เช่นนี้จะไม่ถูกซาตานทำให้เสียหาย ครอบงำ หรือล้อมกรอบ
และจะเป็นมวลมนุษย์หนึ่งเดียวที่ดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกหลังจากที่เราได้ชัยชนะเหนือซาตานแล้ว
เป็นมวลมนุษย์ที่เราได้พิชิตในวันนี้ และได้รับคำสัญญาของเราแล้ว และดังนั้น
มวลมนุษย์ที่ได้รับการพิชิตแล้วในระหว่างยุคสุดท้ายนั้นก็คือมวลมนุษย์ที่จะได้รับการละเว้นและจะได้รับพรนิรันดร์กาลของเราอีกด้วย มันจะเป็นหลักฐานเดียวแห่งชัยชนะของเราเหนือซาตาน
และเป็นของที่รับมาหนึ่งเดียวจากการสู้รบของเรากับซาตาน
ของที่รับมาจากสงครามเหล่านี้ได้รับการช่วยให้รอดจากแดนครอบครองของซาตานโดยเรา
และเป็นการตกผลึกและผลหนึ่งเดียวของแผนการบริหารจัดการหกพันปีของเรา
พวกเขามาจากทุกชาติและทุกนิกาย จากทุกสถานที่และทุกประเทศทั่วทั้งจักรวาล

พวกเขามีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีภาษา ขนบธรรมเนียม และสีผิวที่แตกต่างกัน
และพวกเขาก็กระจายอยู่ทั่วทุกชาติและทุกนิกายของโลก และแม้กระทั่งทุกมุมของโลก
ในที่สุดพวกเขาก็จะมารวมตัวกันเพื่อสร้างมวลมนุษย์ที่ครบบริบูรณ์
เป็นชุมชนของมนุษย์ที่กำลังบังคับของชาตानไม่สามารถเข้าถึงได้
พวกที่อยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ไม่ได้รับการช่วยให้รอดและการพิชิตโดยเรา จะจมเจิบไปในความลึกแห่งทะเล
และจะถูกเผาไหม้ด้วยไฟที่เผาผลาญของเราไปตลอดชั่วกัลปาวสาน เราจะทำลายล้างมวลมนุษย์เก่าๆ
ที่โสโครกอย่างยี่งี้ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำลายล้างบรรดาบุตรหัวปีและฝูงปศุสัตว์ของประเทศอียิปต์
โดยให้เหลืออยู่เพียงคนอิสราเอลเท่านั้น ผู้ซึ่งกินเนื้อลูกแกะ คัมเลือดลูกแกะ และป้ายชื่อประตูด้วยเลือดลูกแกะ
ผู้คนที่ได้ถูกเราพิชิตแล้วและอยู่ในครอบครัวของเราไม่ได้เป็นผู้คนที่กินเนื้อพระเมษโปดกซึ่งก็คือเรา
และคัมพระโลหิตของพระเมษโปดกซึ่งก็คือเรา และได้รับการไถ่บาปโดยเราและนมัสการเราด้วยหรรษาหรือ?
ผู้คนเช่นนี้ไม่ได้มาพร้อมกับสง่าราศีของเราตลอดหรรษาหรือ?
บรรดาพวกที่อยู่โดยปราศจากเนื้อพระเมษโปดกซึ่งก็คือ เรานั้น
ไม่ได้จมลงอย่างเจิบเจิบไปในความลึกแห่งท้องทะเลแล้วหรรษาหรือ? ในวันนี้พวกเจ้าต่อต้านเรา
และในวันนี้เราจะของเราเป็นเหมือนกับบรรดาพระวณะที่พระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้กับบรรดาบุตรชายและหลาน
ชายแห่งประเทศอิสราเอล
กระนั้นความกระด้างในส่วนลึกของหัวใจพวกเจ้ากำลังทำให้ความโกรธของเราเพิ่มพูนขึ้น
ซึ่งนำความทุกข์มาสู่เนื้อหนังของพวกเจ้ามากขึ้น นำการพิพากษามาสู่บาปทั้งหลายของพวกเจ้ามากขึ้น
และนำความโกรธมาสู่ความไม่ชอบธรรมของพวกเจ้ามากขึ้น
ใครเล่าจะสามารถได้รับการละเว้นในวันแห่งความโกรธของเราได้ ในเมื่อพวกเจ้าปฏิบัติต่อเราเช่นนี้ในวันนี้?
ความไม่ชอบธรรมของผู้ใดเล่าที่จะสามารถหลีกเลี่ยงหนีตาแห่งการติสอนของเราได้?
บาปของผู้ใดเล่าที่จะสามารถหลบหนีมือของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้?
การเยาะเย้ยทำทนายของผู้ใดเล่าที่จะสามารถหลีกเลี่ยงหนีคำพิพากษาของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้? เรา
พระยาห์เวห์ พูดเช่นนี้ต่อพวกเจ้า พงศ์พันธุ์ของครอบครัวคนต่างชาติ
และวณะที่เราพูดกับพวกเจ้าถ้าเลืกกว่าถ้อยคำรัสทั้หมดของยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ
แต่พวกเจ้ากระด้างกว่าผู้คนที่ประเทศอียิปต์ทั้งหมด
พวกเจ้าไม่กักเก็บความโกรธของเราในขณะที่เราทำงานของเราอย่างสงบเจิบหรรษาหรือ?
พวกเจ้าจะสามารถหนีพ้นโดยไม่ได้รับอันตรายจากวันของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้อย่างไรเล่า?

เราได้ทำงานและพูดในหนทางนี้ท่ามกลางพวกเจ้า เราได้สละกำลังและความพยายามไปมากมายยิ่ง
กระนั้นเมื่อใดเล่าที่พวกเจ้าได้ฟังสิ่งที่เราบอกพวกเจ้าอย่างชัดเจน? ที่ใดเล่าที่พวกเจ้าได้กราบไหว้เรา

องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์? เหตุใดพวกเจ้าจึงปฏิบัติต่อเราเยี่ยงนี้เล่า?

เหตุใดทุกสิ่งที่พวกเจ้าพูดและทำจึงช่วยความโกรธของเรา? เหตุใดหัวใจของพวกเจ้าจึงกระด้างนัก?

เราได้เคยคร่ำครวญพวกเจ้าบ้างหรือไม่?

เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ทำอะไรเลยนอกจากทำให้เราโศกเศร้าและกระวนกระวายใจ?

พวกเจ้ากำลังรอให้วันแห่งความโกรธของเรา พระยาห์เวห์ เกิดขึ้นกับพวกเจ้าอยู่ใช่หรือไม่?

พวกเจ้ากำลังรอให้เราส่งความโกรธที่ถูกช่วยด้วยการไม่เชื่อฟังของพวกเจ้าอยู่ใช่หรือไม่?

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำไม่ใช่เพื่อพวกเจ้าหรือ? กระนั้นพวกเจ้าก็ยังได้ปฏิบัติต่อเรา พระยาห์เวห์

ในหนทางนี้อยู่เสมอ นั่นคือ ขโมยเครื่องสักการะของเรา

นำเครื่องบูชาของแท่นบูชาของเรากลับไปยังถ้ำหมาป่าเพื่อเลี้ยงพวกลูกหมาป่าและลูกๆ ของพวกลูกหมาป่า

ผู้คนต่างต่อสู้กันเอง เษชุน้ำกันและกันด้วยการจ้องมองที่โกรธเกรี้ยว และด้วยดาบและหอก

โยนถ้อยคำของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ลงไปในห้องส้วมให้กลายเป็นสกปรกเหมือนสิ่งปฏิกูล

ความสัตย์สุจริตของพวกเจ้าอยู่ที่ใดเล่า?

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเจ้าได้กลายเป็นความเหมือนสัตว์เดรัจฉาน!

หัวใจของพวกเจ้าได้กลายเป็นหินมานานแล้ว

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าเวลาที่วันแห่งความโกรธของเรามาถึงจะเป็นเวลาที่เรานิยามความชั่วที่พวกเจ้ากระทำต่อเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ในวันนี้? พวกเจ้าคิดหรือว่าโดยการหลอกเราในหนทางนี้

โดยการโยนถ้อยคำของเราลงไปในโคลนตมและไม่ฟังถ้อยคำของเรา—

พวกเจ้าคิดว่าโดยการปฏิบัติตัวเช่นนี้ลับหลังเรา

พวกเจ้าจะสามารถหลีกเลี่ยงการจ้องมองที่โกรธเกรี้ยวของเราได้หรือไม่? พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าตาของเรา

พระยาห์เวห์ ได้มองเห็นพวกเจ้าแล้วคราที่พวกเจ้าขโมยเครื่องสักการะของเรา

และละโมภในสิ่งครอบครองของเรา? พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าเมื่อพวกเจ้าได้ขโมยเครื่องสักการะของเราไป

พวกเจ้าได้ทำเช่นนั้นเบื้องหน้าแท่นบูชาที่เครื่องสักการะถูกถวาย?

พวกเจ้าสามารถเชื่อตัวเองว่าฉลาดพอที่จะหลอกหลวงเราในหนทางนี้ได้หรือไม่?

ความโกรธของเราจะสามารถออกห่างจากบาปอันชั่วร้ายของพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า?

ความเดือดดาลรุนแรงของเราจะสามารถเมินเฉยต่อการทำชั่วของพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า?

ความชั่วที่พวกเจ้ากระทำในวันนี้ไม่ได้เปิดทางออกให้กับพวกเจ้า

แต่กักเก็บการติสอนไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ของพวกเจ้า มันช่วยการติสอนของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ต่อพวกเจ้า

การทำชั่วและคำพูดชั่วของพวกเจ้าจะสามารถหนีพ้นจากการติสอนของเราได้อย่างไรเล่า?

คำอธิษฐานของพวกเจ้าจะสามารถมาถึงหูของเราได้อย่างไรเล่า?

เราจะสามารถเปิดทางออกให้กับความไม่ชอบธรรมของพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า?

เราจะสามารถปล่อยการทำชั่วของพวกเจ้าในการทำหายเราไปเฉยๆ ได้อย่างไรเล่า?

เราจะสามารถไม่ตัดสินของพวกเจ้าที่มีพิษเหมือนลิ้นของงูได้อย่างไรเล่า?

พวกเจ้าไม่มาหาเราเพื่อประโยชน์แห่งความชอบธรรมของพวกเจ้า

แต่กลับกักเก็บความโกรธของเราอันเป็นผลจากความไม่ชอบธรรมของพวกเจ้าไว้แทน

เราจะสามารถให้อภัยพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า? ในสายตาของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

คำพูดและการกระทำของพวกเจ้าล้วนสกปรก สายตาของเรา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เห็นความไม่ชอบธรรมของพวกเจ้าเป็นเหมือนการตีสอนที่ไม่หยุดหย่อน

การตีสอนและการพิพากษาอันชอบธรรมของเราจะสามารถออกห่างจากพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า?

เพราะพวกเจ้าทำสิ่งนี้กับเรา ทำให้เราโศกเศร้าและโกรธเกรี้ยว

เราจะสามารถปล่อยให้พวกเจ้าหนีพ้นจากมือของเรา และออกห่างจากวันที่เรา พระยาห์เวห์

ตีสอนและสาปแช่งพวกเจ้าได้อย่างไรเล่า?

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าคำพูดและถ้อยคำชั่วทั้งหมดของพวกเจ้าได้มาถึงหูของเราแล้ว?

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าความไม่ชอบธรรมของพวกเจ้าได้ทำให้เลือดคลุ้มคลั่งลิ้นแห่งความชอบธรรมของเราแ

ปดเปื้อนแล้ว? พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าการไม่เชื่อฟังของพวกเจ้าได้ยั่วความโกรธเกรี้ยวกราดของเราแล้ว?

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าพวกเจ้าได้ปล่อยให้เราคือคนพาลมานานแล้ว

และได้ทดสอบความอดทนของเรามากแล้ว?

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าพวกเจ้าได้ทำให้เนื้อหนังของเราเสียหาย กลายเป็นผ้าฉีกไปแล้ว?

เราได้สู้ทนมาจนถึงบัดนี้ กระทั่งเราปลดปล่อยความโกรธของเรา ไม่ยอมผ่อนปรนต่อพวกเจ้าอีกต่อไป

พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่าการทำชั่วของพวกเจ้าได้มาถึงตาของเราแล้ว

และเสียงร้องของเราก็ได้ไปถึงพระกรรมของพระบิดาของเราแล้ว?

พระองค์จะทรงสามารถยอมให้พวกเจ้าปฏิบัติต่อเราเยี่ยงนี้ได้อย่างไรเล่า?

มีงานใดบ้างที่เราทำในตัวพวกเจ้าที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของพวกเจ้า?

กระนั้นใครบ้างท่ามกลางพวกเจ้าได้กลายเป็นมีความรักมากขึ้นต่องานของเรา พระยาห์เวห์?

เราจะสามารถไม่สตัยซื้อต่อน้ำพระทัยของพระบิดาของเราเพราะเราอ่อนแอ

และเพราะความระทมที่เราได้ทนทุกข์ได้หรือ? พวกเจ้าไม่เข้าใจหัวใจของเราหรือหรือ?

เราพูดกับพวกเจ้าเหมือนที่พระยาห์เวห์ได้ตรัสกับพวกเจ้า เราไม่ได้ยอมทิ้งมากมายเช่นนี้เพื่อพวกเจ้าหรือหรือ?

แม้ว่าเราเต็มใจที่จะแบกรับความทุกข์ทั้งหมดนี้เพื่อประโยชน์แห่งพระราชกิจของพระบิดาของเรา

แต่พวกเจ้าจะเป็นอิสระจากการตีสอนที่เรานำมาสู่พวกเจ้า อันเป็นผลจากความทุกข์ของเราได้อย่างไร?

พวกเจ้าไม่ได้ชื่นชมอย่างมากมายยิ่งนักจากเราหรือ?

วันนี้พระบิดาของเราได้ประทานเรามาให้แก่พวกเจ้าแล้ว

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าพวกเจ้าชื่นชมมากกว่าถ้อยคำอันโอบเอื้อของเรา?

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าชีวิตของเราได้ถูกแลกเปลี่ยนกับชีวิตของพวกเจ้าและสิ่งทั้งหลายที่พวกเจ้าชื่นชม?

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าพระบิดาของเราทรงใช้ชีวิตของเราเพื่อทำการสู้รบกับซาตาน

และพระองค์ยังประทานชีวิตของเราให้แก่พวกเจ้า ทำให้พวกเจ้าได้รับเป็นร้อยเท่า

และปล่อยให้พวกเจ้าหลีกเลี่ยงการทดลองมากมายยิ่งนักอีกด้วย?

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าเป็นเพราะงานของเราเท่านั้นพวกเจ้าจึงได้รับการยกเว้นจากการทดลองมากมาย

และจากการทดสอบรุนแรงมากมาย?

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าเป็นเพราะเราเท่านั้นพระบิดาของเราจึงทรงยินยอมให้พวกเจ้าชื่นชมตราจนบัดนี้?

ในวันนี้พวกเจ้าจะยังคงกระด้างและไม่ยอมอ่อนข้อ

จนราวกับว่ามีดิ่งเนื้อแข็งเคิบโตขึ้นในหัวใจของพวกเจ้าได้อย่างไร?

ความชั่วที่พวกเจ้ากระทำในวันนี้จะสามารถหลีกเลี่ยงวันแห่งความโกรธที่จะเกิดขึ้นตามมาหลังจากที่เราไปจากแผ่นดินโลกได้อย่างไร?

เราจะสามารถยินยอมให้พวกที่กระด้างและไม่ยอมอ่อนข้อยิ่งนักเหล่านั้นหลีกเลี่ยงความโกรธของพระยาห์เวห์ไปได้อย่างไร?

จงนึกย้อนกลับไปในอดีต นั่นคือ เมื่อใดกันเล่าที่สายดาจับจ้องของเราโกรธเกรี้ยว

และเสียงของเราเข้มข้มริมตอพวกเจ้า? เมื่อใดกันเล่าที่เราคิดเล็กคิदन้อยกับพวกเจ้า?

เมื่อใดกันเล่าที่เราได้ดำเนินพวกเจ้าอย่างไรเหตุผล? เมื่อใดกันเล่าที่เราได้ดำเนินพวกเจ้าต่อหน้าพวกเจ้า?

ไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งงานของเราหรือหรือที่เราไปหาพระบิดาของเราเพื่อรักษาพวกเจ้าจากการทดลองทุกครั้ง?

เหตุใดพวกเจ้าจึงปฏิบัติต่อเราเช่นนี้? เราได้เคยใช้สิทธิอำนาจของเราเพื่อทำร้ายเนื้อหนังของพวกเจ้าหรือไม่?

เหตุใดพวกเจ้าจึงตอบแทนเราเช่นนี้? หลังจากการเปลี่ยนท่าทีเดิยวดีเดียวร้ายใส่เรา เจ้าก็ไม่ใช้ทั้งดีหรือร้าย

และแล้วเจ้าก็พยายามที่จะป้อยอเราและซ่อนเร้นสิ่งทั้งหลายจากเรา

และปากของเจ้าก็เต็มไปด้วยน้ำลายที่พวกคนไม่ชอบธรรมถ่มออกมา

พวกเจ้าคิดหรือว่าลิ้นของพวกเจ้าสามารถโก่งวิญญาณของเราได้?

พวกเจ้าคิดหรือว่าลิ้นของพวกเจ้าสามารถหลีกเลี่ยงความโกรธของเราได้?

พวกเจ้าคิดหรือว่าลิ้นของพวกเจ้าอาจตัดสินกิจการของเรา พระยาห์เวห์ ในแบบใดก็ตามที่พวกเขาปรารถนาได้?

เราเป็นพระเจ้าที่มนุษย์ตัดสินกระนั้นหรือ? เราจะสามารถยอมให้หนอนแมลงเล็กๆ

ตัวหนึ่งหมิ่นประมาทเราเช่นนี้ได้หรือ?

เราจะสามารถวางลูกหลานที่ไม่เชื่อฟังเช่นนี้ไว้ท่ามกลางพระพรนิรันดร์ของเราได้อย่างไร?
คำพูดและการกระทำของพวกเขาได้เปิดโปงและประณามพวกเจ้ามานานแล้ว
เมื่อเราได้ขยายฟ้าสวรรค์ออกไปและสร้างทุกสรรพสิ่ง
เราไม่ได้อนุญาตให้สิ่งที่ทรงสร้างใดเข้าร่วมตามที่พวกเขาพึงพอใจ
และนับประสาอะไรที่เราจะยินยอมให้สิ่งใดขัดขวางงานของเราและการบริหารจัดการของเรา
ในแบบใดก็ตามที่มันปรารถนา เราไม่ยอมผ่อนปรนต่อมนุษย์หรือวัตถุใด
เราจะสามารถละเว้นพวกที่โหดร้ายและไร้เมตตาปรานีต่อเราได้หรือไม่?
เราจะสามารถให้อภัยพวกที่กบฏต่อถ้อยคำของเราได้อย่างไร?
เราจะสามารถละเว้นพวกที่ไม่เชื่อฟังเราได้หรือไม่? ลิขิตชีวิตของมนุษย์ไม่ได้อยู่ในมือของเรา
องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ หรือหรือไม่?
เราจะสามารถพิจารณาว่าความไม่ชอบธรรมและการไม่เชื่อฟังของเจ้านั้นบริสุทธิ์ได้อย่างไร?
บาปทั้งหลายของเจ้าจะสามารถทำให้ความบริสุทธิ์ของเรามัวหมองได้อย่างไร?
เราไม่ได้ถูกทำให้มัวหมองโดยความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาคนอธรรม
อีกทั้งเราก็ไม่ได้ชื่นชมเครื่องบูชาของพวกเขาคนอธรรม หากเจ้าจงรักภักดีต่อเรา พระยาห์เวห์
เจ้าจะสามารถนำเอาเครื่องสักการะที่แทนบูชาของเราไปเป็นของตนเองได้หรือไม่?
เจ้าจะสามารถใช้เส้นพิชของเจ้าเพื่อหมิ่นประมาทนามอันศักดิ์สิทธิ์ของเราได้หรือไม่?
เจ้าจะสามารถกบฏต่อถ้อยคำของเราในหนทางนี้ได้หรือไม่?
เจ้าจะสามารถปฏิบัติต่อสง่าราศีและนามศักดิ์สิทธิ์ของเราเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรับใช้ซาตานมารร้ายได้หรือไม่?
ชีวิตของเราถูกจัดเตรียมมาเพื่อความชื่นชมยินดีของบรรดาผู้ที่บริสุทธิ์
เราจะสามารถยินยอมให้เจ้าเล่นกับชีวิตของเราในแบบใดก็ตามที่เจ้าปรารถนา
และใช้เป็นเครื่องมือเพื่อความขัดแย้งท่ามกลางพวกเจ้าเองได้อย่างไร? พวกเจ้าจะสามารถไร้หัวใจ
และขาดแคลนหนทางแห่งความดี ในวิธีที่เจ้าเป็นต่อเราได้หรือไม่?
เจ้าไม่รู้หรือหรือว่าเราได้เขียนการทำชั่วของพวกเขาในถ้อยคำแห่งชีวิตเหล่านี้ไว้แล้ว?
พวกเจ้าจะสามารถหลีกเลี่ยงวันแห่งความโกรธเมื่อเราตีสอนประเทศอียิปต์ได้อย่างไร?
เราจะสามารถยินยอมให้พวกเจ้าต่อต้านและเยาะเย้ยทำทนายเราในหนทางนี้ครั้งแล้วครั้งเล่าได้อย่างไร?
เราขอบอกพวกเจ้าอย่างชัดเจนว่า เมื่อวันนั้นมาถึง
การตีสอนของพวกเจ้าจะเป็นอย่างที่ไม่อาจทนได้ยิ่งกว่าของประเทศอียิปต์เสียอีก!
พวกเจ้าจะสามารถหลีกเลี่ยงวันแห่งความโกรธของเราได้อย่างไรเล่า? เราขอบอกพวกเจ้าอย่างแท้จริงว่า
ความอดกลั้นของเราได้ถูกเตรียมไว้สำหรับการทำชั่วทั้งหลายของพวกเขา

และมีไว้เพื่อการเตือนพวกเจ้าในวันนั้น พวกเจ้าไม่ใช่พวกที่จะต้องทนทุกข์ต่อการพิพากษาอันโหดร้าย
ทันทีที่เราได้ไปถึงจุดสิ้นสุดของความอดกลั้นของเราแล้วหรือ? ทุกสรรพสิ่งไม่ได้อยู่ในมือของเรา
องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ หรือหรือ? เราจะสามารถยินยอมให้พวกเจ้าไม่เชื่อฟังเราเช่นนี้
ภายใต้ฟ้าสวรรค์ได้อย่างไร? ชีวิตของพวกเจ้าจะยากมากเพราะพวกเจ้าได้พบกับพระเมสสิยาห์แล้ว
ซึ่งได้มีการกล่าวไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมา แต่ก็ยังไม่เคยเสด็จมา พวกเจ้าไม่ใช่ศัตรูของพระองค์หรือ?
พระเยซูได้ทรงเป็นเพื่อนกับพวกเจ้าแล้ว แต่พวกเจ้าก็เป็นศัตรูของพระเมสสิยาห์ พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่า
ถึงแม้พวกเจ้าจะเป็นเพื่อนกับพระเยซู
แต่การทำชั่วของพวกเจ้าก็ได้เติมเต็มภาระของพวกท่านที่น่านรังเกียจเหล่านั้นแล้ว?
แม้ว่าพวกเจ้าใกล้ชิดกับพระยาห์เวห์มาก แต่พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่า
คำพูดชั่วของพวกเจ้าได้ไปถึงพระกรรณของพระยาห์เวห์และช่วยพระพิโรธของพระองค์แล้ว?
พระองค์จะทรงสามารถใกล้ชิดเจ้าได้อย่างไร และพระองค์จะไม่ทรงสามารถเผาภาระเหล่านั้นของเจ้า
ซึ่งถูกเติมเต็มด้วยการทำชั่ว ได้อย่างไร? พระองค์จะไม่ทรงสามารถเป็นศัตรูของเจ้าได้อย่างไรเล่า?

พระเจ้าช่วยให้ออดได้เสด็จกลับมาบน “เมฆขาว” แล้ว

เป็นเวลาหลายสหัสวรรษ มนุษย์ได้ถวิลหาที่จะสามารถเป็นพยานการเสด็จมาถึงของพระเจ้าช่วยให้ออด มนุษย์ได้ถวิลหาที่จะมองดูพระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออดประทับเมฆขาวขณะที่พระองค์เสด็จลงมาในสภาวะบุคคลท่ามกลางบรรดาผู้ที่ร่ำร้องและโหยหาในพระองค์มาเป็นเวลาหลายพันปี

มนุษย์ยังถวิลหาให้พระเจ้าช่วยให้ออดทรงกลับมาและทรงอยู่ร่วมกับพวกเขาอีกครั้ง นั่นคือ

ถวิลหาให้พระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออด ผู้ซึ่งได้ทรงแยกไปจากผู้คนเป็นเวลาหลายพันปี เสด็จกลับมา

และดำเนินพระราชกิจในการไถ่บาปที่พระองค์ได้ทรงกระทำท่ามกลางชาวยิวอีกครั้ง

ทรงมีความสงสารและมีความรักต่อมนุษย์ ทรงให้อภัยบาปของมนุษย์และทรงแบกรับบาปของมนุษย์

และแม้กระทั่งทรงแบกรับการล่วงละเมิดทั้งหมดของมนุษย์ และทรงช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาป

สิ่งที่มนุษย์ถวิลหาคือการที่พระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออดทรงเป็นเช่นเมื่อก่อน—พระเจ้าช่วยให้ออดผู้ควรค่าที่จะรัก

ทรงพระทัยดีมีเมตตา และทรงนำเคารพ ผู้ที่ไม่เคยพิโรธต่อมนุษย์ และผู้ที่ไม่เคยทรงตำหนิมนุษย์

แต่เป็นผู้ที่ทรงยกโทษและทรงรับบาปทั้งหมดของมนุษย์เอาไว้

และผู้ที่จะแม้กระทั่งสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อมนุษย์เช่นก่อนหน้านี้ ตั้งแต่พระเยซูได้เสด็จจากไป

บรรดาสาวกที่ได้ติดตามพระองค์ รวมทั้งเหล่าวิสุทธิชนทั้งหมดที่ได้รับการช่วยให้ออดในพระนามของพระองค์ ที่ได้อำนาจพรจากพระองค์และรอคอยพระองค์แทบขาดใจตลอดมา

ทุกคนที่ได้รับการช่วยให้ออดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ในช่วงระหว่างยุคพระคุณได้ถวิลหาวันอันปราโมทย์

ในยุคสุดท้ายนั้น เมื่อพระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออดเสด็จลงมาบนเมฆขาวเพื่อทรงปรากฏต่อหน้าผู้คนทั้งหมด

แน่นอนว่า

นี่ยังเป็นการปรารถนาาร่วมของทุกคนที่ยอมรับพระนามของพระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออดในวันนี้เช่นกัน

ทุกคนในจักรวาลที่รู้จักความรอดของพระเยซูพระเจ้าช่วยให้ออดได้โหยหาแทบขาดใจตลอดมาให้พระเยซูคริสต์เสด็จมาถึงโดยฉับพลันเพื่อทรงปฏิบัติสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสไว้ในขณะที่ทรงอยู่บนแผ่นดินโลกให้ลุล่วง:

“เราจะมาถึงเฉกเช่นที่เราได้จากไป” มนุษย์เชื่อว่า หลังการถูกตรึงกางเขนและการคืนพระชนม์

พระเยซูได้เสด็จกลับไปสู่สวรรค์บนเมฆขาวเพื่อทรงเข้าประจำที่ของพระองค์ ณ พระหัตถ์ขวาขององค์ผู้สูงสุด

ในลักษณะเดียวกัน พระเยซูจะเสด็จลงมาอีกครั้งบนเมฆขาว

(เมฆนี้อ้างถึงเมฆที่พระเยซูประทับตอนที่พระองค์ได้เสด็จกลับสู่สวรรค์)

ท่ามกลางบรรดาผู้ที่เฝ้าโหยหาพระองค์แทบขาดใจตลอดมาเป็นเวลาหลายพันปี

และพระองค์จะทรงมีพระฉายาและทรงสวมใส่เสื้อผ้าของชาวยิว หลังการทรงปรากฏต่อมนุษย์

พระองค์จะประทานอาหารแก่พวกเขา และทรงทำให้น้ำแห่งชีวิตไหลพุ่งออกมาสำหรับพวกเขา

และจะทรงใช้ชีวิตท่ามกลางพวกเขา ทรงเปี่ยมไปด้วยพระคุณและทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก

ที่มีชีวิตชีวาและเป็นจริง มโนคติที่หลงผิดเช่นนี้ทั้งหมดคือสิ่งที่ผู้คนเชื่อกัน
กระนั้นพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดก็ไม่ได้ทรงกระทำสิ่งนี้
พระองค์ได้ทรงกระทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่มนุษย์คิดไปเอง
พระองค์ไม่ได้เสด็จมาถึงท่ามกลางพวกที่ได้โหยหาการเสด็จกลับมาของพระองค์
และพระองค์ไม่ได้ทรงปรากฏต่อผู้คนทั้งหมดในขณะที่ประทับบนเมฆขาว พระองค์ได้เสด็จมาถึงแล้ว
แต่มนุษย์ไม่รู้ และยังคงไม่รู้เท่าทัน มนุษย์แค่กำลังรอคอยพระองค์อย่างไร้จุดหมาย
ไม่ตระหนักว่าพระองค์ได้เสด็จลงมาบน “เมฆขาว” แล้ว (เมฆซึ่งเป็นพระวิญญาณของพระองค์
พระวาระของพระองค์ พระอุปนิสัยครบถ้วนทั้งหมดของพระองค์ และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น)
และบัดนี้สถิตท่ามกลางกลุ่มผู้ชนะทั้งหลายที่พระองค์จะทรงทำให้เป็นในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย
มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้: ทั้งที่พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดผู้บริสุทธิ์ทรงมีความเอ็นดูและความรักทั้งหมดให้แก่มนุษย์
พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจใน “วิหาร”
เหล่านั้นซึ่งเป็นที่อยู่ของความโสมมและเหล่าวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร?
แม้ว่ามนุษย์เฝ้ารอคอยการมาถึงของพระองค์ตลอดมา
พระองค์ทรงสามารถปรากฏต่อพวกที่กินเนื้อหนังของผู้ที่ไม่ชอบธรรม คัมเล็ดของที่ไม่ชอบธรรม
และสวมใส่เสื้อผ้าของผู้ที่ไม่ชอบธรรม ผู้ซึ่งเชื่อในพระองค์แต่ไม่รู้จักพระองค์
และผู้ที่ยึดมั่นพระองค์อยู่ตลอดเวลาได้อย่างไร
มนุษย์รู้แต่เพียงว่าพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงเปี่ยมไปด้วยความรักและท่วมท้นไปด้วยความสงสาร
และรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาพลางบาป ทรงเต็มไปด้วยการไถ่อย่างใดก็ดี
มนุษย์ไม่รู้ว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง ผู้ทรงปรึ่มถันด้วยความชอบธรรม พระบารมี พระพิโรธ
และการพิพากษา ทรงมีสิทธิอำนาจ และเปี่ยมไปด้วยพระเกียรติ ดังนั้น
แม้ว่ามนุษย์จะโหยหาและกระหายการเสด็จกลับมาของพระองค์อย่างใจจดใจจ่อ
และแม้การอธิษฐานของพวกเขาจะขับ “เคลื่อนฟ้า”
พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดก็ไม่ทรงปรากฏแก่บรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์แต่ไม่รู้จักพระองค์
“พระยาห์เวห์” คือชื่อที่เราใช้ในช่วงระหว่างงานของเราในอิสราเอล และมันหมายถึงพระเจ้าของชนอิสราเอล
(ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร) ที่ทรงสามารถเวทนามนุษย์ สถาปนามนุษย์ และนำทางชีวิตของมนุษย์
พระเจ้าผู้ทรงครอบงำมหาฤทธานุภาพและทรงเปี่ยมไปด้วยพระปรีชาญาณ “พระเยซู” คือ อิมมานูเอล
ซึ่งหมายถึงเครื่องบูชาพลางบาปอันเปี่ยมไปด้วยความรัก เปี่ยมไปด้วยความสงสาร และซึ่งไถ่บาปให้มนุษย์
พระองค์ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของยุคพระคุณ และพระองค์ทรงเป็นตัวแทนยุคพระคุณ
และสามารถเป็นตัวแทนได้เพียงหนึ่งของพระราชกิจของแผนการบริหารจัดการเท่านั้น กล่าวคือ

พระยาห์เวห์เท่านั้นที่ทรงเป็นพระเจ้าของประชากรแห่งอิสราเอลผู้ได้รับการเลือกสรร พระเจ้าของอับราฮัม
พระเจ้าของอิสอัค พระเจ้าของยาโคบ พระเจ้าของโมเสส

และพระเจ้าของประชาชนทั้งหมดของประเทศอิสราเอล และดังนั้น ในยุคปัจจุบัน คนอิสราเอลทุกคน
นอกเหนือจากผู้คนชาวยิว จึงนมัสการพระยาห์เวห์

พวกเขาทำเครื่องถวายแด่พระองค์บนแท่นบูชาและรับใช้พระองค์ในวิหารโดยสวมเสื้อคลุมของพวกปุโรหิตทั้งหลาย
สิ่งที่พวกเขาหวังก็คือการทรงปรากฏใหม่ของพระยาห์เวห์ พระเยซูเท่านั้นคือพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์
และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปที่ได้ไถ่มวลมนุษย์ให้พ้นจากบาป กล่าวคือ

พระนามของพระเยซูมาจากยุคพระคุณและได้มาดำรงอยู่เพราะพระราชกิจแห่งการไถ่ในยุคพระคุณ

พระนามของพระเยซูได้มาดำรงอยู่เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนของยุคพระคุณ ได้เกิดใหม่และได้รับการช่วยให้รอด
และเป็นพระนามเฉพาะสำหรับการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง ด้วยเหตุนี้

พระนามของพระเยซูจึงเป็นตัวแทนพระราชกิจแห่งการไถ่ และบ่งแสดงถึงยุคพระคุณ

พระนามพระยาห์เวห์เป็นชื่อเฉพาะสำหรับประชาชนอิสราเอลที่ได้ใช้ชีวิตภายใต้ธรรมบัญญัติ

ในแต่ละยุคและแต่ละช่วงระยะในงานของเรา ชื่อของเรานั้นใช้ว่าไม่มีพื้นฐานที่มา

แต่ถือครองนัยสำคัญเชิงตัวแทน: แต่ละชื่อเป็นตัวแทนหนึ่งยุค “พระยาห์เวห์” ทรงเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติ

และเป็นพระนามซึ่งแสดงการถวายพระเกียรติซึ่งประชาชนอิสราเอลใช้เรียกพระเจ้าผู้ที่พวกเขานมัสการ

“พระเยซู” ทรงเป็นตัวแทนยุคพระคุณ

และเป็นพระนามของพระเจ้าของทุกคนที่ได้รับการไถ่ในช่วงระหว่างยุคพระคุณ

หากมนุษย์ยังคงถวิลหาการเสด็จมาถึงของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และยังคงคาดหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงในพระฉายาที่พระองค์ทรงใช้ในแคว้นยูเดีย

เช่นนั้นแล้วแผนการบริหารจัดการสำหรับหกพันปีทั้งหมดทั้งสิ้นก็คงจะหยุดลงไปแล้วในยุคแห่งการไถ่

และคงไม่อาจสืบหน้าไปได้มากกว่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ยุคสุดท้ายจะไม่มีวันมาถึง

และยุคนั้นจะไม่มีวันถูกนำพาไปถึงบทวสาน

นี่เป็นเพราะพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำรงอยู่เพื่อการไถ่และความรอดของมวลมนุษย์เท่านั้น

เราได้ใช้ชื่อพระเยซูเพียงเพื่อประโยชน์ของคนบาปทั้งหมดในยุคพระคุณเท่านั้น

แต่มันไม่ใช่ชื่อซึ่งเราจะใช้เพื่อนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงไปสู่บทวสาน แม้ว่าพระยาห์เวห์ พระเยซู

และพระเมสสิยาห์ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนวิญญาณของเราทั้งสิ้น

ชื่อเหล่านี้ก็แค่แสดงถึงยุคที่แตกต่างกันของแผนการบริหารจัดการของเราเท่านั้น

และไม่ได้เป็นตัวแทนเราในความครบถ้วนทั้งมวลของเรา ชื่อต่างๆ

ซึ่งผู้คนบนแผ่นดินโลกใช้เรียกขานเราไม่สามารถแสดงชัดถึงอุปนิสัยครบถ้วนทั้งมวลของเราและทุกอย่างที่เรา

ป็นได้ ชื่อเหล่านั้นเป็นเพียงชื่อต่างๆ ซึ่งผู้คนใช้เรียกขานเราระหว่างยุคที่ต่างกันเท่านั้น และดังนั้น
เมื่อยุคสุดท้าย—ยุคแห่งวันสุดท้าย—มาถึง ชื่อของเราก็จะเปลี่ยนอีกครั้ง เราจะไม่ถูกเรียกว่าพระยาห์เวห์
หรือพระเยซู นับประสาอะไรที่จะเรียกว่าพระเมสสิยาห์—

เราจะถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงฤทธานุภาพพระองค์เอง
และภายใต้ชื่อนี้เราจะนำยุคทั้งยุคไปสู่บัพติศมา ครั้งหนึ่งเราเคยเป็นที่รู้จักในนามพระยาห์เวห์
เรายังเคยถูกเรียกว่าพระเมสสิยาห์เช่นกัน

และครั้งหนึ่งผู้คนเรียกเราว่าพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยความรักและความเคารพยกย่อง อย่างไรก็ตาม ณ วันนี้
เราไม่ใช่พระยาห์เวห์หรือพระเยซูซึ่งผู้คนได้รู้จักในช่วงเวลาที่ผ่านมาอีกต่อไป

เราคือพระเจ้าผู้ที่ได้กลับมาในยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ที่จะนำพาคุณไปสู่บัพติศมา

เราคือพระเจ้าพระองค์เองซึ่งลุกขึ้นมาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก

สมบูรณ์พร้อมด้วยอุปนิสัยครบถ้วนทั้งหมดของเรา และเต็มเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจ เกียรติ และสิริ

ผู้คนไม่เคยเข้าร่วมสัมพันธ์กับเรา ไม่เคยได้รู้จักเรา และไม่รู้เท่าทันในอุปนิสัยของเราตลอดเวลา

ตั้งแต่การสร้างโลกจนกระทั่งวันนี้ ไม่มีบุคคลสักคนเดียวที่เคยเห็นเรา

นี่คือพระเจ้าผู้ที่ทรงปรากฏต่อมนุษย์ในยุคสุดท้ายแต่ได้ทรงถูกซ่อนไว้ท่ามกลางมนุษย์

พระองค์ทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ทรงเที่ยงแท้และทรงเป็นจริง

คุณดวงสุริย์ที่แผดเผาและเปลวเพลิงที่ลุกโชน ทรงถูกเติมด้วยฤทธานุภาพและทรงปรี้มล้นด้วยสิทธิอำนาจ

ไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกพิพากษาโดยวาระของเรา

และไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกชำระให้บริสุทธิ์ผ่านการแผดเผาของไฟ ในท้ายที่สุด

ชนชาติทั้งหมดจะได้รับการอวยพรเพราะวาระของเรา และจะถูกทบทวนแยกเป็นชั้นๆ

เพราะวาระของเราเช่นกัน ด้วยวิธีนี้

ผู้คนทั้งหมดในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายจะเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ได้กลับมา

และเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งพิชิตมวลมนุษย์ทั้งปวง

และทุกคนจะเห็นว่าครั้งหนึ่งเราคือเครื่องบูชาลบบาปสำหรับมนุษย์

แต่เห็นว่าในยุคสุดท้ายเรายังได้กลายเป็นเปลวเพลิงแห่งสุริยันซึ่งเผาผลาญทุกสรรพสิ่งให้เป็นจุนด้วยเช่นกัน

เช่นเดียวกับองค์ตะวันแห่งความชอบธรรมซึ่งเปิดเผยทุกสรรพสิ่ง นี่คือนิยามของเราในยุคสุดท้าย

เราใช้ชื่อนี้และครองอุปนิสัยนี้เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดจะได้เห็นว่าเราคือพระเจ้าที่ชอบธรรม ดวงสุริย์ที่แผดเผา

เปลวเพลิงที่ลุกโชน และเพื่อที่ทุกคนจะได้สัมผัสการเรา พระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียว

และเพื่อที่พวกเขาจะได้เห็นใบหน้าที่แท้จริงของเรา เราไม่ใช่เพียงแค่พระเจ้าของคณอิสราเอลเท่านั้น

และเราไม่ใช่เพียงพระเจ้าผู้ไถ่ เราคือพระเจ้าของสิ่งทรงสร้างทั้งหมดทั่วทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและห้วงทะเล

หากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จมาถึงในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายและยังคงถูกเรียกว่าพระเยซู และทรงถือกำเนิดอีกครั้งในแคว้นยูเดียและทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ที่นั่น เช่นนั้นแล้วนี่คงจะพิสูจน์ว่าเราแค่สร้างประชาชนอิสราเอลขึ้นมาเท่านั้นและแค่ไถ่ประชาชนอิสราเอลเท่านั้น และพิสูจน์ว่าเราไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับประชาชาติทั้งหลาย นี่จะไม่ย้อนแย้งกับถ้อยคำของเราว่า “เราก็คือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ที่ได้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่ง” หรือหรือ?

เราได้ทั้งแคว้นยูเดียมาและทำงานของเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายเพราะเราไม่ใช่แค่พระเจ้าของประชาชนอิสราเอลเท่านั้น แต่เป็นพระเจ้าของสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

เราปรากฏท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายเพราะเราไม่ใช่แค่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของประชาชนอิสราเอลเท่านั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้น

เพราะเราก็คือพระผู้สร้างของบรรดาผู้ที่ถูกเลือกสรรของเราทั้งหมดท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย เราไม่เพียงแค่ได้สร้างอิสราเอล อียิปต์ และเลบานอนเท่านั้น

แต่ยังได้สร้างประชาชาติทั้งหลายนอกเหนือไปจากอิสราเอลเช่นกัน เพราะเหตุนี้

เราจึงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของสิ่งทรงสร้างทั้งหมด เราเพียงแต่ใช้อิสราเอลเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับงานของเรา ใช้แคว้นยูเดียและแคว้นกาลิลีเป็นฐานที่มั่นสำหรับงานแห่งการไถ่ของเรา

และบัดนี้เราใช้ประชาชาติทั้งหลายเป็นฐานซึ่งเราจะนำพายุคทั้งยุคไปสู่บัพติศมา

เราได้ทำงานสองช่วงระยะในอิสราเอล (งานสองช่วงระยะนี้คือยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ)

และเราได้ดำเนินงานอีกสองช่วงระยะเพิ่มเติมจนเสร็จสิ้น (ยุคพระคุณและยุคแห่งราชอาณาจักร)

ไปทั่วแผ่นดินทั้งหลายนอกเหนืออิสราเอล ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย เราจะทำงานแห่งการพิชิตชัย และดังนั้นจะสรุปปิดตัวยุคนี้ หากมนุษย์เรียกเราว่าพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา

แต่ไม่รู้ว่าเราได้เริ่มต้นยุคใหม่แล้วในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายและได้เริ่มลงมือดำเนินการงานใหม่แล้ว

และหากมนุษย์ยังคงหมกมุ่นรอคอยการมาถึงของพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่ต่อไป

เช่นนั้นแล้วเราจะเรียกผู้คนเยี่ยงคนพวกนี้ว่าผู้ที่ไม่เชื่อในเรา พวกเขาคือผู้คนที่ไม่รู้จักเรา

และการเชื่อในเราของพวกเขาก็เป็นเท็จ

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถเป็นพยานการเสด็จมาถึงของพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์ได้อย่างไรเล่า?

สิ่งที่พวกเขารอคอยนั้นไม่ใช่การมาถึงของเรา แต่เป็นการมาถึงของกษัตริย์ของพวกเขา

พวกเขาไม่ได้โหยหาให้เราทำลายล้างโลกเก่าอันไม่บริสุทธิ์นี้

แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับถวิลหาการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู ซึ่งในนั้น พวกเขาจะได้รับการไถ่

พวกเขาดังคากอยที่จะให้พระเยซูทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงจากแผ่นดินที่มีมลทินและไม่ชอบธรรมแห่งนี้อีกครั้ง

หนึ่ง ผู้คนเช่นนี้จะสามารถกลายเป็นคนที่ทำงานของเราให้เสร็จสมบูรณ์ในยุคสุดท้ายได้อย่างไร?

ความอยากได้อะไรมีทั้งหลายของมนุษย์ไม่สามารถทำให้ความปรารถนาของเราลุล่วงหรือทำให้งานของเราสำเร็จ
ลุล่วงได้ เพราะมนุษย์ก็แค่เลื่อนใสหรือทะนุถนอมงานที่เราได้ทำก่อนหน้านั้นเท่านั้น
และไม่รู้เลยว่าเราคือพระเจ้าพระองค์เองผู้ที่ใหม่เสมอและไม่เคยเก่าเลย มนุษย์รู้เพียงแค่ว่าเราคือพระยาห์เวห์
และพระเยซู และไม่เฉลียวใจเลยว่าเราคือองค์หนึ่งเดียวแห่งยุคสุดท้ายที่จะนำมวลมนุษย์ไปสู่บัพติศมา
ทั้งหมดที่มนุษย์โหยหาและรู้จักนั้นมาจากมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง
และเป็นแค่สิ่งซึ่งพวกเขาสามารถเห็นได้ด้วยตาของพวกเขาเองเท่านั้น มันไม่อยู่ในแนวเดียวกับงานที่เราทำ
แต่ไม่กลมกลืนไปกับมัน หากงานของเราถูกดำเนินการปฏิบัติไปตามแนวความคิดของมนุษย์
เช่นนั้นแล้วเมื่อไรมันจะจบสิ้น เมื่อใดเล่า มวลมนุษย์จึงจะเข้าสู่การหยุดพัก? และเราจะสามารถเข้าสู่วันที่เจ็ด
วันสะบาโต ได้อย่างไร? เราทำงานตามแผนการของเราและตามจุดประสงค์ของเรา—ไม่ใช่ตามเจตนาของมนุษย์

งานแห่งการเผยแผ่ข่าวประเสริฐคืองานแห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเช่นกัน

ผู้คนทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของงานของเราบนโลก นั่นคือ สิ่งที่เราปรารถนาที่จะได้รับในท้ายที่สุด และระดับที่เราต้องสัมฤทธิ์ผลในงานนี้ก่อนที่งานจะสามารถครบบริบูรณ์ได้

หากว่าหลังจากที่เดินมากับเราจนถึงวันนี้ ผู้คนยังไม่เข้าใจว่างานของเราเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่นนั้นแล้ว พวกเขาไม่ได้เดินมากับเราอย่างเปล่าประโยชน์หรือ? หากผู้คนติดตามเรา พวกเขาควรรู้เจตจำนงของเรา เราได้ทำงานบนแผ่นดินโลกมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว และจนถึงวันนี้

เรายังคงดำเนินการงานของเราเช่นนี้ต่อไป ถึงแม้ว่างานของเราจะมีโครงการมากมาย

จุดประสงค์ของงานยังคงไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าเราเต็มเปี่ยมไปด้วยคำพิพากษาและการติสสอนต่อมนุษย์ ตัวอย่างเช่น สิ่งที่เราทำยังคงเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการช่วยเขาให้รอด

และเพื่อประโยชน์แห่งการเผยแผ่ข่าวประเสริฐของเราให้ดียิ่งขึ้นและขยายงานของเราออกไปให้ไกลยิ่งขึ้นท่ามกลางประชาชาติทั้งปวงเมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้ว ดังนั้นวันนี้

ในยามที่ผู้คนจำนวนมากจมลึกลงในความท้อใจมานานแล้ว เรายังคงทำงานของเราต่อไป

เราทำงานที่เราต้องทำเพื่อพิพากษาและติสสอนมนุษย์ต่อไป

ถึงแม้จะมีข้อเท็จจริงว่ามนุษย์เบื่อหน่ายกับสิ่งที่เราพูด และเขาไม่มีความพึงปรารถนาที่จะสนใจงานของเรา

เราก็ยังคงดำเนินการตามหน้าที่ของเราอยู่ เนื่องจากจุดประสงค์ของงานของเรายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

และแผนดั้งเดิมของเราจะไม่หยุดชะงัก

หน้าที่ของการพิพากษาของเราคือการทำให้นมนุษย์สามารถเชื่อฟังเรายิ่งขึ้น

และหน้าที่ของการติสสอนของเราคือการช่วยให้นมนุษย์สามารถรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แม้ว่าสิ่งที่เราทำจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของเราก็ตาม

แต่เราไม่เคยทำสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ต่อมนุษย์ เนื่องจากเราพึงปรารถนาที่จะทำให้ประชาชาติต่างๆ

ทั้งหมดคนนอกเหนือไปจากอิสราเอลเชื่อฟังดังเช่นผู้คนแห่งอิสราเอล ทำให้พวกเขาเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

ซึ่งเราคงจะมีหลักที่มั่นคงในแผ่นดินที่อยู่นอกอิสราเอล นี่คือการบริหารจัดการของเรา

มันคืองานที่เรากำลังทำให้สำเร็จลุ่ล่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้กระทั่งบัดนี้

ผู้คนจำนวนมากก็ยังคงไม่เข้าใจการบริหารจัดการของเรา เพราะว่าพวกเขาไม่มีความสนใจในเรื่องต่างๆ

ดังกล่าว และใส่ใจเฉพาะอนาคตและบั้นปลายของตนเองเท่านั้น ไม่ว่าเราจะกล่าวอะไรก็ตาม

พวกเขายังคงไม่เผยแสดงงานที่เราทำ แต่กลับมุงเน้นอยู่กับบั้นปลายในวันพรุ่งนี้ของตนเพียงอย่างเดียว

หากเรื่องต่างๆ ดำเนินไปอย่างนี้ งานของเราจะสามารถแผ่ขยายไปได้ได้อย่างไร?

ข่าวประเสริฐของเราจะได้รับการเผยแผ่ไปทั่วทั้งโลกได้อย่างไร? จงรู้ไว้เถิดว่าเมื่องานของเราเผยแผ่ออกไป

เราจะทำให้พวกเขাজึงจัดกระจายไป และโจมตีพวกเขาเหมือนดังที่พระยาห์เวห์ได้โจมตีแต่ละเผ่าของอิสราเอล

ทั้งหมดนี้จะถูกทำลงไปเพื่อที่ข่าวประเสริฐของเราจะสามารถเผยแผ่ไปทั่วทั้งโลกได้

เพื่อที่ข่าวประเสริฐจะสามารถไปถึงประชาชาติทั้งหลาย

เพื่อที่นามของเราจะได้รับการสรรเสริญโดยบรรดาผู้ใหญ่และเด็กๆ เช่นเดียวกัน

และนามอันศักดิ์สิทธิ์ของเราจะได้เป็นที่ยกย่องในปากของผู้คนจากทุกเผ่าและทุกชาติ มันเป็นไปได้เพื่อที่ว่า

ในยุคสุดท้ายนี้ นามของเราจะได้รับการสรรเสริญท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย

เพื่อที่ประชาชาติทั้งหลายจะได้เห็นกิจการทั้งหลายของเราและพวกเขาจะเรียกเราว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เนื่องจากกิจการทั้งหลายของเรา และเพื่อที่วาระของเราจะได้บังเกิดขึ้นในอีกไม่นาน

เราจะทำให้ผู้คนทั้งปวงรู้ว่าเราไม่ได้เป็นเพียงพระเจ้าของผู้คนแห่งอิสราเอลเท่านั้น

แต่ยังเป็นพระเจ้าของประชาชาติในบรรดาชาติทั้งหมดอีกด้วย แม้แต่บรรดาชาติที่เราได้สาปแช่ง

เราจะปล่อยให้ผู้คนทั้งหมดได้เห็นว่าเราก็คือพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง นี่คือนานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเรา จุดประสงค์ของแผนงานของเราสำหรับยุคสุดท้าย และงานเดียวที่จะต้องทำให้ลุล่วงในยุคสุดท้าย

ในระหว่างยุคสุดท้ายเท่านั้นที่งานซึ่งเราได้บริหารจัดการมาเป็นเวลาหลายพันปีจะถูกเปิดเผยแก่นมนุษย์อย่างครบ

ถ้วนบริบูรณ์ เฉพาะบัดนี้เท่านั้นที่เราได้เผยความลึกลับเต็มเปี่ยมของการบริหารจัดการของเราแก่นมนุษย์

และมนุษย์ได้เรียนรู้จุดประสงค์ของงานของเรา และยิ่งไปกว่านั้น ได้มาเข้าใจความลึกลับทั้งหมดของเรา

เราได้บอกมนุษย์แล้วถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นบันปลายของสิ่งที่เขาให้ความเป็นห่วง

เราได้เปิดเผยให้มนุษย์รู้ความลึกลับทั้งหมดของเราแล้ว ความลึกลับที่ถูกซ่อนไว้เป็นเวลาเกินกว่า 5,900 ปี

พระยาห์เวห์คือใคร? พระเมสสิยาห์คือใคร? พระเยซูคือใคร? พวกเขาควรรู้ทั้งหมดนี้

งานของเราเปลี่ยนไปตามนามเหล่านี้ พวกเขาเข้าใจเรื่องนั้นหรือยัง?

นามอันศักดิ์สิทธิ์ของเราควรจะได้รับการประกาศอย่างไร?

นามของเราควรจะได้รับการเผยแผ่ไปยังชาติใดชาติหนึ่งที่เรียกขานเราด้วยนามใดนามหนึ่งของเราอย่างไร?

งานของเรากำลังแผ่ขยายออกไป และเราจะเผยแผ่ความเต็มเปี่ยมแห่งงานนั้นไปยังบรรดาชาติทั้งหลายทั้งปวง

เนื่องจากงานของเราได้ถูกดำเนินการในตัวพวกเขา

เราจะโจมตีพวกเขาดังเช่นที่พระยาห์เวห์ได้ทรงโจมตีบรรดาคนเลี้ยงแกะของวงศ์ดาวิดในอิสราเอล

ทำให้พวกเขากะจัดกระจายไปท่ามกลางทุกชาติ เนื่องจากในยุคสุดท้าย

เราจะบดขยี้ชาติทั้งหมดให้แหลกละเอียดและทำให้ผู้คนในชาติเหล่านั้นกระเจิดกระเจิงไปอีกครึ่ง

เมื่อเรากลับมาอีกครั้ง ชาติทั้งหลายจะได้ถูกแบ่งแยกไปตามอาณาเขตที่กำหนดขึ้นโดยไฟที่ลุกไหม้ของเราแล้ว

ณ เวลานั้น เราจะสำแดงตัวเราเองต่อมนุษยชาติอีกครั้งดังดวงอาทิตย์ที่แผดเผา

แสดงตัวเราเองอย่างเปิดเผยต่อพวกเขาในฉายาขององค์บริสุทธิ์ซึ่งพวกเขาไม่เคยเห็นมาก่อน

เดินอยู่ท่ามกลางบรรดาชาติที่หลากหลาย เหมือนดังที่ครั้งหนึ่งเรา พระยาห์เวห์ ได้เคยเดินท่ามกลางเผ่าคนยิว

จากนั้นไป เราจะนำทางมนุษยชาติในชีวิตของพวกเขาบนแผ่นดินโลก
ที่นั่นเองพวกเขาจะได้เห็นสง่าราศีของเราอย่างแน่นอน
และพวกเขายังจะได้เห็นเสาเมฆในอากาศที่จะนำทางพวกเขาในชีวิตอย่างแน่นอนอีกด้วย
เนื่องจากเราจะปรากฏตัวของเราในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์จะเห็นวันแห่งความชอบธรรมของเรา
และการสำแดงอันมีสง่าราศีของเราอีกด้วย
นั่นจะเกิดขึ้นเมื่อเราปกครองแผ่นดินโลกทั้งหมดและนำบุตรมากมายของเราไปสู่สง่าราศี
ทุกหนแห่งบนแผ่นดินโลก บรรดามนุษย์จะยอมกราบไหว้
และพลับพลาของเราจะถูกตั้งขึ้นอย่างมั่นคงท่ามกลางมนุษยชาติ บนศิลาของงานที่เราดำเนินการวันนี้
ผู้คนจะรับใช้เราด้วยกันในวิหาร เราจะทบทวนบูชา
ที่ปกคลุมไปด้วยสิ่งโสโครกและน่ารังเกียจนั้นจนแตกเป็นชิ้นๆ และสร้างขึ้นใหม่
ลูกแกะและลูกวัวแรกเกิดจะถูกนำไปกองรวมกันบนแท่นบูชาอันศักดิ์สิทธิ์
เราจะทำลายวิหารของวันนี้และสร้างวิหารใหม่ วิหารที่ตั้งอยู่ขณะนี้ ที่เต็มไปด้วยผู้คนที่น่าชิงชัง จะทรุดสวบลลง
และวิหารที่เราสร้างจะเต็มไปด้วยบรรดาผู้รับใช้ที่จงรักภักดีต่อเรา
พวกเขาจะยืนขึ้นอีกครั้งและรับใช้เราเพื่อประโยชน์แห่งสง่าราศีของวิหารของเรา
พวกเขาจะได้เห็นวันที่เราได้รับสง่าราศีอันยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน
และเขายังจะได้เห็นวันที่เราทำลายวิหารนั้นและสร้างวิหารใหม่ขึ้นอย่างแน่นอนอีกด้วย
พวกเขายังจะได้เห็นวันที่พลับพลาของเราเข้ามาในโลกมนุษย์อย่างแน่นอนอีกด้วย ขณะที่เราทบทวนบูชา
เราจึงจะนำพลับพลาของเรามาสู่โลกมนุษย์ได้ ขณะเดียวกับที่พวกเขาจะเห็นการลงมาของเรา
หลังจากที่เราบดขยี้ชาติทั้งหมดแล้ว เราจะรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกันใหม่ ตั้งแต่นั้นมา
เราจะสร้างวิหารของเราและตั้งแท่นบูชาของเรา เพื่อที่ทุกคนอาจถวายเครื่องบูชาแก่เรา รับใช้เราในวิหารของเรา
และอุทิศตนอย่างสัตย์ซื่อต่องานของเราในประชาชาติทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นอย่างเช่นคนอิสราเอลในปัจจุบันนี้
แต่งกายด้วยเสื้อและมงกุฎอย่างปโรหิต ด้วยสง่าราศีของเรา พระยาห์เวห์ ซึ่งอยู่ท่ามกลางพวกเขา
และบารมีของเราที่วนเวียนอยู่เหนือพวกเขาและคงอยู่กับพวกเขา
งานของเราในประชาชาติทั้งหลายจะได้รับการดำเนินการไปในทางเดียวกันอีกด้วย
งานของเราในอิสราเอลเคยเป็นเช่นไร งานของเราในประชาชาติทั้งหลายก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย
เพราะว่าเราจะแผ่ขยายงานของเราในอิสราเอลและเผยแพร่งานนั้นไปยังประชาชาติทั้งหลาย
บัดนี้เป็นเวลาที่วิญญูณของเราจะได้ปฏิบัติงานอันยิ่งใหญ่
และเป็นเวลาที่เราจะได้เริ่มต้นงานของเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ที่มากไปกว่านั้น
นี่เป็นเวลาที่เราจะได้จำแนกแยกแยะสรรพสิ่งสร้างทั้งปวง วางแต่ละสิ่งให้อยู่ในหมวดหมู่ที่สอดคล้องกัน

เพื่อที่งานของเราจะได้ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และดังนั้นแล้ว
สิ่งที่เราขอจากพวกเจ้าก็ยังคงเป็นว่า ให้เจ้ามอบเวลาการดำรงอยู่ทั้งหมดของเจ้าให้แก่งานทั้งปวงของเรา
และยิ่งไปกว่านั้น ให้เจ้ายังรู้และมั่นใจในงานทั้งหมดที่เราได้ทำในตัวเจ้าให้ชัดเจน
และวางกำลังทั้งหมดของเจ้าในงานของเราเพื่อที่งานนั้นจะได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นี่คือสิ่งที่เจ้าต้องเข้าใจ
จงหยุดจากการต่อสู้กันท่ามกลางตัวพวกเจ้าเอง การมองหาหนทางกลับหลัง
หรือการแสวงหาความสุขใจฝ่ายเนื้อหนัง ซึ่งจะทำให้งานของเราล่าช้าออกไป
และทำให้อนาคตที่วิเศษสุดของเจ้าล่าช้าออกไป แทนที่จะปกป้องเจ้า การทำเช่นนั้นจะนำการทำลายล้างมาสู่เจ้า
นี่จะไม่ใช่ความโง่เขลาของเจ้าดอกหรือ? สิ่งซึ่งเจ้าชื่นชมอย่างละโมภในวันนี้คือสิ่งที่กำลังทำลายอนาคตของเจ้า
ในขณะที่ความเจ็บปวดที่เจ้าทนทุกข์ในวันนี้คือสิ่งที่กำลังปกป้องเจ้า เจ้าจะต้องตระหนักรู้สิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจน
เพื่อหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อของการทดลองทั้งหลายซึ่งเจ้าจะออกแรงอย่างมากเพื่อสลัดตัวเจ้าเองให้หลุดพ้น
และเพื่อเลี่ยงหนีการเดินหลงเข้าไปในหมอกหนาและการที่ไม่สามารถพบแสงอาทิตย์ได้
เมื่อหมอกหนาจางหายไป เจ้าจะพบว่าตัวเองอยู่ท่ามกลางการพิพากษาของวันที่ใหญ่ยิ่ง เมื่อถึงเวลานั้น
วันของเราจะเข้ามาใกล้มวลมนุษย เจ้าจะหลีกเลี่ยงหนีการพิพากษาของเราได้อย่างไร?
เจ้าจะสู้ทนความร้อนที่แผดเผาของแสงอาทิตย์ได้อย่างไร? เมื่อเราให้ความไพบูลย์แก่มนุษย์
เขาไม่ได้ทะนุถนอมมันไว้ในอกของเขา แต่กลับขว้างมันทิ้งไปในที่ที่ไม่มีใครจะสังเกตเห็น
เมื่อวันของเราลงมายังมนุษย เขาจะไม่สามารถค้นพบความไพบูลย์ของเรา
หรือพบวาระแห่งความจริงที่เข้มข้นยิ่งกว่าที่เราได้กล่าวแก่เขานานมาแล้วได้อีกต่อไป
เขาจะร้องไห้และคร่ำครวญ เพราะว่าเขาได้สูญเสียความเจิดจ้าของแสงสว่างไป และได้ตกลงสู่ความมืด
สิ่งที่พวกเจ้าเห็นในวันนี้เป็นเพียงดาบคมกริบจากปากของเราเท่านั้น
เจ้ายังไม่ได้เห็นไม้เท้าในมือของเราหรือเปลวไฟซึ่งเราใช้เผามนุษย
และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเจ้าจึงยังคงหึงผยองและไม่ยับยั้งชั่งใจต่อหน้าเรา
นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเจ้าจึงยังคงต่อสู้กับเราในบ้านของเรา
โต้แย้งด้วยลิ้นมนุษยของเจ้าในสิ่งที่เราได้กล่าวด้วยปากของเรา มนุษย์ไม่เกรงกลัวเรา
และอย่างไรก็ตามเขาก็แสดงความเป็นปรีภัยกับเราอย่างต่อเนื่องแม้กระทั่งวันนี้
เขายังคงไม่มีความเกรงกลัวใดๆ พวกเขามีลิ้นและฟันแห่งความอธรรมในปากของพวกเจ้า
คำพูดและความประพฤติทั้งหลายของพวกเจ้าก็เหมือนคำพูดและความประพฤติของงูที่ได้ล่อลวงเอวาไปสู่บาป
พวกเจ้าเรียกร้องการตอบแทนชนิดตาต่อตา ฟันต่อฟัน จากกันและกัน
และพวกเจ้าดิ้นรนต่อสู้ต่อหน้าเราเพื่อแย่งชิงตำแหน่ง ชื่อเสียง และผลกำไรสำหรับพวกเจ้าเอง
ทว่าพวกเจ้ากลับไม่รู้ว่เรากำลังเฝ้าดูคำพูดและความประพฤติทั้งหลายของพวกเจ้าอยู่อย่างลับๆ

เราได้ฟังกันบึ่งหัวใจของพวกเจ้าแล้ว ก่อนที่พวกเจ้าจะได้มาอยู่ต่อหน้าเราเสียด้วยซ้ำ
มนุษย์ปรารถนาที่จะหลีกหนีให้พ้นมือของเราและหลบหลีกการสังเกตของสายตาของเราเสมอมา
แต่เราไม่เคยเลียงไปจากคำพูดหรือความประพฤติทั้งหลายของเขาเลย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
เรากลับยอมให้คำพูดและความประพฤติเหล่านั้นเข้าสู่สายตาของเราอย่างมีจุดประสงค์
ซึ่งเราอาจตีสอนความไม่ชอบธรรมของมนุษย์และดำเนินการพิพากษากับการกบฏของเขา ดังนั้น
คำพูดและความประพฤติที่เป็นความลับทั้งหลายของมนุษย์จึงยังคงอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของเราเสมอ
และการพิพากษาของเราก็ไม่เคยจากมนุษย์ไป เพราะว่าการกบฏของเขานั้นมากเกินไป
งานของเราคือการเผาและชำระล้างคำพูดและพฤติกรรมทั้งหมดของมนุษย์ที่ถูกเอ่ยและกระทำลงไปต่อหน้าวิญ
ญาณของเรา ดังนี้^[๑] เมื่อเราออกไปจากแผ่นดินโลก ผู้คนจะยังคงรักษาความจงรักภักดีของตนต่อเราไว้
และจะยังคงรับใช้เราเช่นที่บรรดาผู้รับใช้ที่บริสุทธิ์ของเราทำในงานของเรา
ซึ่งเปิดโอกาสให้งานของเราบนแผ่นดินโลกดำเนินต่อไปจนถึงวันที่งานนั้นครบบริบูรณ์

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “ดังนี้”

พระราชกิจในยุครธรรมบัญญัติ

พระราชกิจซึ่งพระยาห์เวห์ทรงกระทำกับผู้คนแห่งอิสราเอลนั้นเป็นการสถาปนาสถานกำเนิดของพระเจ้าในโลก
นี้ขึ้นท่ามกลางมนุษยชาติอันเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์สถิตอยู่เช่นกัน

พระองค์ทรงจำกัดพระราชกิจของพระองค์ไว้เฉพาะกับประชาชนคนอิสราเอล ในตอนแรกเริ่มนั้น

พระองค์มิได้ทรงราชกิจนอกเขตประเทศอิสราเอล

ทว่าทรงเลือกประชาชนที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสมเพื่อจะทรงจำกัดวงเขตพระราชกิจของพระองค์

ประเทศอิสราเอลคือสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างอาดัมกับเอวา และ

พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นจากผงกลีดินแห่งสถานที่นั้น

สถานที่แห่งนี้ได้กลายเป็นฐานที่ตั้งแห่งพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ผู้คนแห่งอิสราเอลซึ่งเป็นพงศ์พันธุ์ของโนอาห์และเป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมเช่นกันคือรากฐานมนุษย์แห่งพระรา
ชกิจของพระยาห์เวห์บนโลก

ในยุคนี้ นัยสำคัญ

วัตถุประสงค์และขั้นตอนแห่งพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในประเทศอิสราเอลนั้นเป็นไปเพื่อริเริ่มพระราชกิจ
ของพระองค์บนแผ่นดินโลกทั้งหมดทุกส่วน โดยใช้อิสราเอลเป็นศูนย์กลาง แล้วค่อยๆ

แผ่กระจายไปสู่ต่างชาติทั้งหลาย

นี่คือหลักการที่พระองค์จะทรงปฏิบัติตามในการทรงพระราชกิจของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาล—

ซึ่งก็คือการสถาปนาแบบอย่างหนึ่งขึ้นมา

แล้วจากนั้นจึงขยายออกไปจนกระทั่งทุกคนในจักรวาลจะได้รับพระกิตติคุณของพระองค์

ผู้คนแห่งอิสราเอลกลุ่มแรกคือพงศ์พันธุ์ของโนอาห์

คนเหล่านี้ได้รับการประทานให้เฉพาะลมปราณของพระยาห์เวห์

และมีความเข้าใจพอที่จะดูแลสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแบบใด

หรือน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์เป็นอย่างไร

ที่ยังรู้น้อยกว่านั้นคือวิธีที่พวกเขาควรจะเคารพองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

สำหรับเรื่องที่ว่าจะมีกฎเกณฑ์และธรรมบัญญัติให้เชื่อฟัง^[1] หรือไม่

หรือมีหน้าที่หนึ่งที่สิ่งทรงสร้างควรจะปฏิบัติเพื่อพระผู้สร้างบ้างหรือไม่นั้น

พงศ์พันธุ์ของอาดัมหาได้รู้เรื่องเหล่านี้แม้แต่น้อยไม่ ทั้งหมดที่พวกเขาารู้ก็แค่เพียง

สามีควรจะทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวของตน

และภรรยาพึงนบถนอบต่อสามีและรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างให้คงอยู่ถาวรต่อไป

อีกนัยหนึ่ง ผู้คนเช่นนั้นที่มีเพียงลมปราณของพระยาห์เวห์และพระชนม์ชีพของพระองค์

ไม่รู้อะไรเลยเรื่องวิธีปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า

หรือวิธีทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งมวลพึงพอพระทัย พวกเขาเข้าใจน้อยเกินไป ดังนั้นแล้ว แม้จะไม่มีอะไรที่คดโกงหรือหลอกลวงในหัวใจของพวกเขาเลย

อีกทั้งความหวงแหนและการขบเคี้ยวก็เกิดขึ้นนานๆ ครั้งในหมู่พวกเขา

กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้หรือความเข้าใจเรื่องพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งมวลอยู่ดี บรรพบุรุษของมนุษย์เหล่านี้รู้เพียงแต่จะกินสิ่งที่เปื้อนของพระยาห์เวห์ และชื่นชมในสิ่งต่างๆ ของพระยาห์เวห์ แต่ไม่รู้จักร่างกายพระยาห์เวห์ พวกเขาไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์คือองค์หนึ่งเดียวที่พวกเขาควรคุกเข่านมัสการ ดังนั้นแล้วพวกเขาจะถูกเรียกว่าสิ่งทรงสร้างของพระองค์ได้อย่างไร? หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้อยคำที่ว่า

“พระยาห์เวห์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งมวล” และ

“พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เพื่อที่มนุษย์อาจสำแดงพระองค์ ถวายพระเกียรติแด่พระองค์และเป็นตัวแทนพระองค์” จะไม่ถูกพูดไว้โดยไร้ค่าดอกหรือ?

ผู้คนที่ไม่เคารพพระยาห์เวห์จะเป็นคำพยานแด่พระสิริของพระองค์ได้อย่างไรกัน?

พวกเขาจะกลายมาเป็นสิ่งสำแดงพระสิริของพระองค์ได้อย่างไร? พระวาทะของพระยาห์เวห์ที่ว่า

“เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา” จะไม่กลายมาเป็นอาวุธในมือของซาตานมารร้ายดอกหรือ?

พระวาทะเหล่านี้จะไม่กลายเป็นเครื่องหมายแห่งการถูกเหยียดหยามต่อการทรงสร้างมนุษย์ของพระยาห์เวห์ดอกหรือ? เพื่อที่จะทำให้พระราชกิจของช่วงระยะนั้นเสร็จสิ้นหลังการทรงสร้างมนุษยชาติแล้ว

พระยาห์เวห์ก็มีได้ทรงแนะนำ หรือทรงนำพวกเขาเลยนับตั้งแต่อาดัมไปจนถึงโนอาห์ ทว่า

จนกระทั่งภายหลังน้ำท่วมโลกได้ทำลายโลกแล้วนั่นเอง พระองค์จึงได้ทรงเริ่มต้นนำผู้คนแห่งอิสราเอล

ผู้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมและโนอาห์อย่างเป็นทางการ

พระราชกิจและถ้อยคำรัสของพระองค์ในประเทศอิสราเอลได้มอบการนำแก่ประชาชนทั้งฟองของประเทศอิสราเอล ณ ขณะที่พวกเขาดำรงชีวิตอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล เหตุนี้

จึงเป็นการแสดงให้เห็นมนุษยชาติเห็นว่าพระยาห์เวห์ไม่เพียงจะทรงสามารถเป่าลมปราณเข้าไปในมนุษย์เพื่อให้เขาได้ชีวิตจากพระองค์ และลุกขึ้นจากผงกลีดินไปเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นเท่านั้น

แต่พระองค์ยังทรงสามารถเผาทำลายจนสิ้นซากและสาปแช่งมวลมนุษยและใช้ไม้เรียวของพระองค์ปกครองมวลมนุษยได้เช่นกัน ดังนั้น

พวกเขาจึงได้เห็นอีกด้วยเช่นกันว่าพระยาห์เวห์ทรงสามารถนำชีวิตมนุษย์บนแผ่นดินโลกได้

รวมถึงตรัสและทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์ได้โดยสอดคล้องกับโมงยามของเวลากลางวันและกลางคืน

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำนั้นก็เพียงเพื่อที่บรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์อาจจะได้รู้ว่ามีมนุษย์นั้นมาจากผงกลีดินที่พระองค์ทรงเก็บขึ้นมา และยิ่งไปกว่านั้นก็คือ มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ ไม่เพียงเท่านั้น

ทว่าพระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอลเพื่อที่ประชาชนและชาติอื่นๆ (ผู้ซึ่งอันที่จริงแล้วไม่ได้ถูกแยกออกจากอิสราเอล แต่ได้มีการแตกแขนงออกจากผู้คนแห่งอิสราเอลเสียมากกว่า กระนั้น ก็ยังคงเป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมและเอวาอยู่ดี) จะได้รับพระกิตติคุณของพระยาห์เวห์จากอิสราเอล ทั้งนี้เพื่อสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดในจักรวาลจะสามารถเคารพพระยาห์เวห์และนับถือว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ได้ หากพระยาห์เวห์มิได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอล แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น กลับทรงสร้างมนุษย์ขึ้น มาแล้วปล่อยให้พวกเขาดำเนินชีวิตอิสระเสรีบนแผ่นดินโลก หากเป็นเช่นนั้น โดยธรรมชาติทางกายภาพของมนุษย์ (ธรรมชาติหมายความว่า มนุษย์ไม่มีวันรู้จักสิ่งต่างๆ ที่พวกเขามองไม่เห็น กล่าวคือ พวกเขาจะไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์นั่นเองที่ เป็นผู้สร้างมวลมนุษย์ขึ้นมา และยิ่งรู้น้อยไปกว่านั้นว่าเหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้น)

พวกเขาย่อมไม่มีวันรู้เลยว่าพระยาห์เวห์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์ หรือพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง หากพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมนุษย์และวางพวกเขาไว้บนแผ่นดินโลก จากนั้นก็เพียงทรงปิดฝุ่นดินออกจากพระหัตถ์ของพระองค์และจากไป แทนที่จะยังทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อให้การทรงนำพวกเขาในช่วงเวลาหนึ่ง เช่นนั้นแล้วมนุษยชาติทั้งหมดก็คงกลับคืนสู่ความเปล่าดายกระทั่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก รวมทั้งสรรพสิ่งมา กมายเกินคณาซึ่งพระองค์ทรงทำขึ้นมาก็คงจะกลับคืนสู่ความเปล่าดาย และยิ่งไปกว่านั้น คงจะถูกเหยียบย่ำตลอดมาโดยซาตาน หากเป็นเช่นนั้น ความพึงปรารถนาของพระยาห์เวห์ที่ว่า “บนแผ่นดินโลก ซึ่งก็คือในท่ามกลางสิ่งทรงสร้างของพระองค์นั้น พระองค์ควรจะมีสถานที่สำหรับประทับสักที่หนึ่ง สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์” ก็คงจะแตกสลายไปเรียบร้อยแล้ว และ

ดังนั้นหลังจากการสร้างมวลมนุษย์ซึ่งพระองค์ทรงสามารถอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อทรงนำชีวิตของพวกเขา และตรัสกับพวกเขาจากภายในท่ามกลางพวกเขาได้ต่อไปนั้น—

ทั้งหมดก็เพื่อจะทำความปรารถนาของพระองค์เป็นจริง และทำให้แผนการของพระองค์สัมฤทธิ์ พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในประเทศอิสราเอลนั้นมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุแผนการที่พระองค์ทรงวางไว้ตั้งแต่ก่อนที่พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง และดังนั้น

การเริ่มพระราชกิจท่ามกลางผู้คนแห่งอิสราเอลและสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์นั้นจึงไม่ขัดแย้งกันเองเลย แต่ถูกกระทำไปเพื่อประโยชน์ต่อทั้งการบริหารจัดการของพระองค์

พระราชกิจของพระองค์และพระสิริของพระองค์

และถูกกระทำไปเพื่อให้ความหมายของการทรงสร้างมวลมนุษย์ของพระองค์นั้นมีความลึกล้ำ

พระองค์ทรงนำชีวิตรวมมวลมนุษย์บนโลกอยู่ 2,000 ปีหลังจากโนอาห์

อันเป็นช่วงเวลาทีพระองค์ทรงสอนมนุษย์ให้เข้าใจวิเคราพพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้าง
ทั้งปวง รวมถึงวิธีประพฤติตนในชีวิตของพวกเขา และวิธีดำเนินชีวิตต่อไปและที่มากที่สุดก็คือ
วิธีปฏิบัติตนในฐานะของพยานเพื่อพระยาห์เวห์ ถวายความเชื่อฟังและมอบความเคารพต่อพระองค์
แม้กระทั่งการสรรเสริญพระองค์ด้วยดนตรีดังที่ดาวิดและปโรหิตของท่านทำ

ก่อนช่วงสองพันปีซึ่งพระยาห์เวห์ทรงพระราชกิจของพระองค์นั้น มนุษย์ไม่รู้อะไรเลย
และมนุษยชาติแทบทั้งหมดล้วนตกไปอยู่ในความดำทราวม จนกระทั่งก่อนการทำลายล้างโลกโดยน้ำท่วมโลก
พวกเขาได้ไปถึงก้นบึ้งของความลำสอนและความเสื่อมทรามซึ่งจิตใจของพวกเขาปราศจากพระยาห์เวห์และคว
ามต้องการในหนทางของพระองค์อีกต่อไปโดยสิ้นเชิง

พวกเขาไม่เคยเข้าใจพระราชกิจที่พระยาห์เวห์กำลังจะทรงทำ โดยพวกเขาขาดเหตุผล
ความรู้ก็ยังมีน้อยเข้าไปใหญ่ และประหนึ่งเครื่องจักรที่หายใจได้ ไม่รู้เท่าทันโดยสิ้นเชิงทั้งเรื่องมนุษย์ พระเจ้า
โลก ชีวิตและอื่นๆ บนแผ่นดินโลกนั้น พวกเขาพัวพันกับการล่อลวงหลายอย่าง เหมือนงู
และกล่าวหลายอย่างที่เป็นการขุ่นเคืองต่อพระยาห์เวห์ แต่เนื่องจากพวกเขาไม่รู้เท่าทัน
พระยาห์เวห์จึงมิได้ทรงติสอนหรือบ่มวินัยพวกเขา ต่อเมื่อภายหลังน้ำท่วมโลกแล้วเท่านั้น
เมื่อตอนโนอาห์อายุได้ 601 ปี พระยาห์เวห์จึงได้ทรงปรากฏแก่โนอาห์อย่างเป็นทางการ
และได้ทรงนำเขาและครอบครัว ทรงนำทางนกและสัตว์ป่าต่างๆ

ที่รอดชีวิตจากน้ำท่วมร่วมกับโนอาห์และพงศ์พันธุ์ของเขา จนกระทั่งสิ้นยุคธรรมบัญญัติ ซึ่งยาวนานทั้งสิ้น
2,500 ปี พระองค์ทรงทำพระราชกิจในประเทศอิสราเอลอย่างเป็นทางการเป็นเวลาทั้งสิ้น 2,000 ปี
และทรงพระราชกิจในและนอกประเทศอิสราเอลไปพร้อมๆ กันอีก 500 ปี รวมทั้งสิ้นเป็น 2,500 ปี
ตลอดช่วงเวลานั้น พระองค์ทรงแนะนำผู้คนแห่งอิสราเอลให้รับใช้พระยาห์เวห์ พวกเขาควรสร้างพระวิหาร
สวมเสื้อคลุมปุโรหิต และเดินเท้าเปล่าเข้าไปในพระวิหารตั้งแต่รุ่งเช้า
มิฉะนั้นรองเท้าของพวกเขาจะทำให้พระวิหารแปดเปื้อนและไฟจะถูกส่งลงมาจากยอดพระวิหารและเผาพวกเขา
ตาย พวกเขาปฏิบัติหน้าที่และนบนอบต่อแผนการของพระยาห์เวห์
พวกเขาอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ในพระวิหาร และหลังจากได้รับวิรณัของพระยาห์เวห์ กล่าวคือ
หลังจากที่พระยาห์เวห์ได้ตรัส

พวกเขาก็นำทางฝูงชนและสอนว่าพวกเขาควรแสดงความเคารพพระยาห์เวห์—พระเจ้าของพวกเขา
และพระยาห์เวห์ได้ทรงบอกพวกเขาว่าพวกเขาควรสร้างพระวิหารและแท่นบูชา
และในเวลาทีพระยาห์เวห์ทรงกำหนดไว้ นั่นคือในเทศกาลปัสกา
พวกเขาควรเตรียมลูกวัวและลูกแกะแรกเกิด เพื่อนำมาวางบนแท่นบูชา
เพื่อเป็นเครื่องบูชาถวายแด่พระยาห์เวห์

ทั้งนี้เพื่อควบคุมพวกเขาและเพื่อนำความเคารพต่อพระยาห์เวห์ไปใส่ไว้ในหัวใจพวกเขา
การที่พวกเขาเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัตินี้กลายเป็นมาตรวัดความจงรักภักดีของพวกเขาที่มีต่อพระยาห์เว
ห์พระยาห์เวห์ยังได้ทรงกำหนดวันสะบาโต—วันที่เจ็ดแห่งการทรงสร้างของพระองค์—สำหรับพวกเขาเช่นกัน
วันถัดจากวันสะบาโต พระองค์ทรงตั้งให้เป็นวันแรก เป็นวันที่พวกเขาจะสรรเสริญพระยาห์เวห์
ถวายเครื่องบูชาแด่พระองค์ และถวายเสียงดนตรีแด่พระองค์ ในวันนี้
พระยาห์เวห์ทรงเรียกชุมนุมบรรดาปุโรหิตทุกคนเพื่อแบ่งเครื่องถวายบูชาที่อยู่บนแท่นเพื่อให้ประชาชนได้กิน
เพื่อที่พวกเขาจะได้ชื่นชมเครื่องบูชาบนแท่นของพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ได้ตรัสว่าพวกเขาเป็นผู้ได้รับพร
พวกเขาได้ร่วมปันส่วนแบ่งกับพระองค์ และพวกเขาเป็นประชาชนที่พระองค์ทรงเลือกสรร
(อันเป็นพันธสัญญาของพระยาห์เวห์กับผู้คนแห่งอิสราเอล) นี่คือเหตุผลว่าทำไมกระทั่งทุกวันนี้
ประชาชนของประเทศอิสราเอลจึงยังพูดว่าพระยาห์เวห์คือพระเจ้าของพวกเขาเท่านั้น
และไม่ใช้พระเจ้าของคนต่างชาติ

ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ

พระยาห์เวห์ได้ทรงมอบพระบัญญัติมากมายเพื่อให้โมเสสส่งต่อไปยังผู้คนแห่งอิสราเอลที่ติดตามเขาออกจากอียิปต์ พระบัญญัติเหล่านี้พระยาห์เวห์ประทานแก่ผู้คนแห่งอิสราเอล และไม่เกี่ยวข้องใดๆ กับชาวอียิปต์แม้แต่น้อย
พระบัญญัติเหล่านี้มุ่งหมายเพื่อควบคุมผู้คนแห่งอิสราเอล
และทรงใช้พระบัญญัติเหล่านี้เพื่อเรียกร้องให้พวกเขาปฏิบัติตาม ไม่ว่าพวกเขาจะปฏิบัติวันสะบาโตหรือไม่
เคารพบิดามารดาหรือไม่ นมัสการรูปเคารพหรือไม่ และอื่นๆ—
เหล่านี้คือหลักธรรมที่พวกเขาจะถูกตัดสินว่าผิดบาปหรือชอบธรรม ท่ามกลางพวกเขา
บางคนได้ถูกไฟของพระยาห์เวห์ลงทัณฑ์ บ้างก็ถูกหินขว้างให้ตาย และบ้างก็ได้รับพระพรจากพระยาห์เวห์
และนี่ถูกกำหนดพิจารณาตามข้อที่ว่าพวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติเหล่านี้หรือไม่
คนที่ไม่ปฏิบัติวันสะบาโตจะถูกขว้างด้วยหินจนตาย
บรรดาปุโรหิตที่ไม่ปฏิบัติวันสะบาโตจะถูกไฟลงทัณฑ์ของพระยาห์เวห์
พวกที่ไม่เคารพบิดามารดาก็จะถูกขว้างด้วยหินจนตายเช่นกัน ทั้งหมดนี้ถูกสั่งโดยพระยาห์เวห์ทั้งสิ้น
พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาพระบัญญัติและธรรมบัญญัติเพื่อที่ขณะที่พระองค์ทรงนำทางชีวิตของพวกเขา
ประชาชนจะได้ฟังและเชื่อฟังพระวณะของพระองค์และไม่กบฏต่อพระองค์
พระองค์ทรงใช้ธรรมบัญญัติเหล่านี้เพื่อรักษาชาติพันธุ์มนุษย์แรกเกิดให้อยู่ในการควบคุม
ซึ่งจะเป็นผลดียิ่งขึ้นต่อการวางรากฐานพระราชกิจในอนาคตของพระองค์ และดังนั้น
บนพื้นฐานของพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำไว้ ยุคแรกจึงเรียกว่ายุคธรรมบัญญัติ
แม้ว่าพระยาห์เวห์จะทรงให้ถ้อยคำรัสและทำพระราชกิจมากมาย พระองค์ก็ทรงนำประชาชนในด้านบวกเท่านั้น

ทรงสอนประชาชนที่ไม่รู้เท่าทันเหล่านี้ให้รู้จักวิธีเป็นมนุษย์ วิธีดำเนินชีวิต
วิธีที่จะเข้าใจหนทางของพระยาห์เวห์ สำหรับพระราชกิจส่วนใหญ่นั้น
พระองค์ทรงพระราชกิจเพื่อให้ผู้คนเฝ้าสังเกตหนทางของพระองค์และติดตามธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์
พระราชกิจดังกล่าวนี้กระทำกับคนที่เสื่อมทรามในระดับต้น
ไม่ได้ขยายไปไกลจนถึงการแปรสภาพอุปนิสัยหรือความก้าวหน้าในชีวิตของพวกเขา
พระองค์ทรงห่วงหาอาทรการใช้ธรรมเนียมบัญญัติเพื่อจำกัดและควบคุมผู้คนเท่านั้น
สำหรับผู้คนแห่งอิสราเอลในเวลานั้น พระยาห์เวห์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าในพระวิหาร
พระเจ้าในฟ้าสวรรค์เท่านั้น พระองค์ทรงเป็นเสาเมฆ เสาเพลิง
ทั้งหมดที่พระยาห์เวห์ทรงพึงประสงค์ให้พวกเขาทำนั้นมีเพียงเชื่อฟังในสิ่งที่ผู้คนปัจจุบันรู้จักกันในฐานะธรรมเนียม
บัญญัติและพระบัญญัติของพระองค์—บางคนอาจถึงกับเรียกว่ากฎเกณฑ์—
เนื่องจากสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงทำนั้นไม่ได้มุ่งหมายเพื่อแปรสภาพพวกเขา
แต่เพื่อมอบสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีมากกว่านี้ให้กับพวกเขาและเพื่อแนะนำพวกเขาจากพระโอษฐ์ของพระองค์เอง
เพราะหลังจากถูกสร้างขึ้นมาแล้ว มนุษย์หาได้มีสิ่งที่พวกเขาควรจะมีไม่ และดังนั้น
พระยาห์เวห์จึงได้ประทานแก่ผู้คนในสิ่งที่พวกเขาควรมีเพื่อชีวิตของพวกเขาบนแผ่นดินโลก
ทำให้ผู้คนที่พระองค์ทรงนำทางนั้นเหนือกว่าบรรพบุรุษของพวกเขา หรืออาดัมกับเอวา
เพราะสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงมอบแก่พวกเขานั้นเหนือกว่าที่พระองค์ทรงมอบแก่อาดัมกับเอวาในปฐมกาล
โดยไม่ต้องคำนึงว่า
พระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำในประเทศอิสราเอลนั้นเพียงเพื่อทรงนำมนุษย์และทำให้มนุษย์ระลึกถึงพระองค์
างได้เท่านั้น พระองค์ไม่ได้ทรงพิชิตหรือแปรสภาพพวกเขา เพียงแต่ทรงนำพวกเขาเท่านั้น
นี่คือผลสรุปของพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในยุคธรรมเนียมบัญญัติ อันเป็นภูมิหลัง เป็นเรื่องจริง
เป็นแก่นแท้แห่งพระราชกิจของพระองค์ในดินแดนทั้งสิ้นของประเทศอิสราเอล
และเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชกิจระยะ 6,000 ปีของพระองค์—
เพื่อรักษามนุษย์ไว้ในการควบคุมของพระหัตถ์แห่งพระยาห์เวห์
จากเรื่องนี้ก่อให้เกิดงานที่เพิ่มเข้ามาในแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์

เชิงอรรถ :

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “ให้เชื่อฟัง”

เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชกิจยุคแห่งการไถ่

แผนการจัดการทั้งหมดของเรา ซึ่งเป็นแผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีนั้นประกอบด้วยสามระยะ หรือสามยุค ได้แก่ ยุคธรรมบัญญัติปฐมกาล ยุคพระคุณ (ซึ่งเป็นยุคแห่งการทรงไถ่ด้วยเช่นกัน)

และยุคแห่งราชอาณาจักรแห่งยุคสุดท้าย

งานของเราในสามยุคดังกล่าวแตกต่างกันในด้านเนื้อหาตามลักษณะของแต่ละยุค ทว่าในแต่ละระยะ

งานส่วนนี้จะมีความเหมาะสมกับความจำเป็นของมนุษย์ หรือกล่าวให้ชัดเจนกว่านั้นได้ว่า

ถูกกระทำไปโดยสอดคล้องกับเล่ห์เพทุบายที่ซาตานนำมาใช้ในสงครามที่เราต้องเข้าต่อกรด้วย

วัตถุประสงค์แห่งงานของเราคือเพื่อให้ซาตานพ่ายแพ้

เพื่อสำแดงปัญญาและฤทธานุภาพอันไม่สิ้นสุดของเราให้เป็นที่ประจักษ์

เพื่อเปิดโปงเล่ห์เพทุบายทั้งสิ้นของซาตาน

และด้วยเหตุนี้จะเป็นการช่วยเหลือพันธุ์มนุษยชาติทั้งมวลซึ่งอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานให้รอด

ทั้งหมดก็เพื่อแสดงถึงปัญญาและฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดของเรา

และเพื่อเผยให้เห็นความน่าขยะแขยงเกินจะทนทานของซาตาน และที่ยิ่งกว่านั้นก็คือ

เพื่อช่วยให้สิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหลายสามารถแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่วได้

เพื่อจะรับรู้ได้ว่าเราคือผู้ปกครองเหนือทุกสรรพสิ่ง

เพื่อให้ได้เห็นกันอย่างชัดเจนว่าซาตานคือศัตรูแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ที่เลื่อม เป็นมารชั่วร้าย

และเพื่อให้พวกเขาสามารถบอกกล่าวด้วยความเชื่อมั่นเต็มหัวใจถึงข้อแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว

ความจริงและความลวง ความบริสุทธิ์และความโสมม

รวมถึงสิ่งใดยิ่งใหญ่เลอค่าและสิ่งใดไร้เกียรติควรเหยียดหยาม

ด้วยเหตุนี้มนุษย์ผู้ไม่รู้เท่าทันจึงจะสามารถเป็นประจักษ์พยานฝ่ายเราได้ว่า

ไม่ใช่เราที่เป็นผู้บ่อนทำลายมนุษยชาติให้เลื่อมทรมาน และมีแต่เรา—พระผู้สร้าง—เท่านั้น

ที่สามารถช่วยมนุษยชาติให้อยู่รอด ที่สามารถมอบสิ่งต่างๆ ซึ่งให้ความสุขแก่พวกเขาได้

จนกระทั่งพวกเขาได้ตระหนักรู้ว่าเราคือผู้ปกครองทุกสรรพสิ่ง

และซาตานเป็นเพียงหนึ่งในสิ่งดำรงอยู่ที่เราได้สร้างขึ้นมาและซึ่งต่อมากลับผันแปรพักตร์ไปจากเรา

แผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีของเราแบ่งออกเป็นสามระยะ

และด้วยเหตุนี้เราได้ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลในการทำให้อะไรที่มีชีวิตทรงสร้างสามารถเป็นพยานต่อเราได้

เข้าใจเจตนาของเราได้ และรู้ว่าเราคือความจริง ด้วยเหตุนี้

ในช่วงระหว่างงานช่วงต้นในแผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีของเรา เราได้ทำงานด้านธรรมบัญญัติ

อันเป็นงานที่มีพระยาห์เวห์ทรงนำทางประชาชน ระยะที่สองดำเนินเข้าสู่ช่วงของยุคพระคุณ ในหมู่บ้านต่างๆ

ของแคว้นยูเดีย พระเยซูคือผู้ทำงานทั้งหมดของยุคพระคุณแทนเรา

พระองค์ได้จุติมาบังเกิดในเนื้อหนังและถูกดอกรึงบนกางเขน

และพระองค์ยังทรงเป็นผู้เริ่มต้นยุคพระคุณด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนก็เพื่อบรรลुพระราชกิจแห่งการไถ่ เพื่อปิดฉากยุคธรรมบัญญัติและเริ่มต้นยุคพระคุณ และด้วยการนั้นพระองค์จึงทรงได้รับการขนานพระนามว่า “จอมทัพ” “เครื่องบูชาไถ่บาป” และ “พระผู้ไถ่” ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือ พระราชกิจของพระเยซูจึงมีความแตกต่างทางด้านเนื้อหาจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์ แม้จะมีหลักการเดียวกันก็ตาม พระยาห์เวห์ทรงเริ่มต้นยุคธรรมบัญญัติ

สร้างรากฐานหรือจุดกำเนิดสำหรับงานของพระเจ้าบนโลก และสำหรับการออกกฎธรรมบัญญัติและพระบัญญัติ

นี่คือพระราชกิจสองอย่างที่พระองค์ได้ทรงดำเนินการ และเป็นพระราชกิจที่เป็นตัวแทนของยุคธรรมบัญญัติ

พระราชกิจที่พระเยซูทรงทำในยุคพระคุณนั้นไม่ใช่เป็นการออกกฎธรรมบัญญัติ แต่เพื่อให้ธรรมบัญญัติลุล่วง ด้วยการนั้นจึงนำทางเข้าสู่ยุคพระคุณและสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติที่ดำเนินมายาวนานร่วมสองพันปี

พระองค์ทรงเป็นผู้บุกเบิกที่มาเพื่อเริ่มต้นยุคพระคุณ ทว่าพระราชกิจส่วนหลักของพระองค์อยู่ที่การไถ่

และเมื่อเป็นเช่นนั้น พระราชกิจของพระองค์จึงมีสองด้านเช่นกัน นั่นคือ การเปิดฉากยุคใหม่

และการทำพระราชกิจแห่งการไถ่ให้ครบบริบูรณ์โดยผ่านทาง การถูกตรึงกางเขน

ซึ่งหลังจากนั้นเป็นเหตุให้พระองค์ต้องจากไป และนับจากนี้ไปยุคธรรมบัญญัติจึงได้สิ้นสุดลง

และยุคพระคุณได้เริ่มต้นขึ้น

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำนั้นสอดคล้องกับความจำเป็นของมนุษย์ในยุคนั้น

พระราชกิจของพระองค์คือเพื่อไถ่มนุษย์ เพื่ออภัยบาปของพวกเขา

และด้วยเหตุนี้อุปนิสัยของพระองค์จึงเต็มเปี่ยมด้วยความถ่อมใจ ความอดทน ความรัก ความศรัทธา

ความอดกลั้น ความกรุณา และความเมตตา พระองค์ทรงนำมาซึ่งพระคุณและพระพรอันล้นเหลือแก่มนุษย์

รวมถึงทุกๆ สิ่งที่ผู้คนจะสามารถชื่นชมได้ พระองค์ทรงมอบสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อความชื่นชมยินดีของพวกเขา

อันได้แก่ สันติภาพ ความสุข ความอดกลั้นและความรัก ความกรุณาและความเมตตาของพระองค์ ณ เวลานั้น

ความอุดมล้นเหลือของสิ่งบำเรอความสุขต่างๆ ที่มนุษย์กำลังเผชิญหน้าอยู่ ไม่ว่าจะเป็น

ความรู้สึกสุขสงบและความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยภายในใจ ความรู้สึกมั่นคงภายในจิตวิญญาณ

และความรู้สึกพึงพิงในพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด ล้วนเนื่องมาจากยุคที่พวกเขาอาศัยอยู่นั่นเอง ในยุคพระคุณนี้

มนุษย์ถูกชาดานบ่อนทำลายจนเสื่อมทรามไปแล้ว และจะนั่นแล้ว

การจะสัมฤทธิ์งานแห่งการไถ่มนุษย์ชาติทั้งมวลจำต้องอาศัยพระคุณอันอุดมล้นเหลือ

ความอดกลั้นและความอดทนอันไม่สิ้นสุด และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เพื่อให้เกิดผลแล้ว

เครื่องบูชาต้องมีย่างพอเพียงต่อการไถ่บาปของมนุษยชาติ

สิ่งที่มนุษยชาติเห็นในยุคพระคุณนั้นมีเพียงเครื่องบูชาบมถินที่เรามอบไว้ให้สำหรับการไถ่บาปของมนุษยชาติเท่านั้น ซึ่งก็คือพระเยซูนั่นเอง ทั้งหมดที่พวกเขาู้ก็คือ พระเจ้าน่าจะทรงเปี่ยมเมตตาและความอดกลั้น

และทั้งหมดที่พวกเขาเห็นก็คือความกรุณาและความเมตตาของพระเยซู

ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้เป็นเพราะว่าพวกเขาเกิดในยุคพระคุณนั่นเอง และดังนั้น ก่อนที่พวกเขาจะสามารถได้รับการไถ่ พวกเขาจึงจำเป็นต้องชื่นชมพระคุณอันหลากหลายรูปแบบที่พระเยซูประทานแก่พวกเขาเสียก่อนเพื่อที่พวกเขาจะได้รับผลประโยชน์จากมันได้ วิธีนี้เอง

ที่พวกเขาจะสามารถได้รับการอภัยบาปโดยผ่านทางความชื่นชมยินดีของพวกเขาที่มีต่อพระคุณ

ทั้งยังสามารถได้รับโอกาสการไถ่โดยผ่านทางความชื่นชมความอดกลั้นและการอดทนของพระเยซูด้วยเช่นกัน มีเพียง โดยผ่านทางความอดกลั้นและความอดทนของพระเยซูเท่านั้น

พวกเขาจึงจะมีสิทธิ์ได้รับการให้อภัยและชื่นชมพระคุณอันอุดมล้ำเหลือที่พระเยซูทรงมอบให้

ดังที่พระเยซูได้ตรัสไว้ว่า เราไม่ได้มาเพื่อช่วยคนชอบธรรมให้รอด แต่เรามาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด

เพื่อให้คนบาปได้รับการยกโทษบาปของพวกเขา หากครั้งเมื่อพระเยซูได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น

ทรงมาพร้อมด้วยพระอุปนิสัยแห่งการพิพากษาคัดสิน การสาปแช่ง

และความไม่ยอมผ่อนปรนต่อการทำให้ขุนเคืองของมนุษย์แล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะไม่มีโอกาสได้รับการไถ่ และคงจะดำรงอยู่ในสภาพผิดบาปไปตลอดกาล

หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีก็คงจะมาหยุดอยู่ตรงยุคธรรมบัญญัตินี้เอง

และยุคธรรมบัญญัติก็คงจะยึดเชื้อต่อมาอีก 6,000 ปี

บาปทั้งหลายของมนุษย์ก็คงมีแต่จะท่วมท้นมหาศาลและรุนแรงสาหัสมากยิ่งขึ้น

และการทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมาก็คงจะเป็นการสูญเปล่า ตลอดเวลาที่ผ่านมา

เหล่ามนุษย์ก็คงจะสามารถทำได้เพียงรับใช้พระยาห์เวห์ภายใต้พระธรรมบัญญัติ

ทว่าบาปทั้งหลายของพวกเขา ก็คงจะมากขึ้นเกินกว่าบาปของพวกเขาที่ถูกสร้างขึ้นมาในตอนแรกเริ่มเสียอีก

ยิ่งพระเยซูทรงรักมวลมนุษย์ ให้อภัยบาปพวกเขา

และมอบพระกรุณาและพระเมตตาอย่างพอเพียงแก่พวกเขามากขึ้นเท่าไร

มนุษย์ก็ยังมิสิทธิ์ได้รับการช่วยให้รอดโดยพระเยซูมากขึ้นเท่านั้น

มีสิทธิ์ได้รับการเรียกขานว่าเจ้าแกะหลงฝูงที่พระเยซูได้ทรงซื้อคืนมาด้วยราคาที่แพง

ซาตานไม่สามารถเข้าแทรกแซงพระราชกิจนี้ได้เลย

เนื่องเพราะพระเยซูทรงปฏิบัติต่อสาวกของพระองค์คล้ายกับที่มารดาผู้เปี่ยมรักปฏิบัติต่อทารกน้อยในอ้อมอก

พระองค์ไม่ได้กริ้วหรือทรงดุถูกพวกเขามากขึ้น แต่กลับเปี่ยมด้วยการชูกใจ

พระองค์ไม่เคยทรงบันดาลโทสะระบายอารมณ์ใส่พวกเขา แต่กลับทรงอดกลั้นกับความบาปของพวกเขา

และทรงมองข้ามความโง่เขลาและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของพวกเขาเสีย จนถึงจุดที่ตรัสด้วยว่า
“จงให้อภัยผู้อื่นเจ็ดสิบคูณเจ็ดครั้ง” ด้วยเหตุนี้หัวใจของผู้อื่นจึงได้ถูกแปลงสภาพไปโดยหัวใจของพระองค์
และเพียงเพราะด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงได้รับการอภัยบาปของตนโดยผ่านทางความอดกลั้นของพระองค์

แม้ในการจู่โจมเป็นมนุษย์ของพระเยซูจะปราศจากสภาวะอารมณ์เยี่ยงมนุษย์โดยสิ้นเชิง พระองค์ก็ทรงชูกำลัง
จัดเตรียมให้พวกเขา ช่วยเหลือพวกเขา และสนับสนุนพวกเขาอยู่เสมอ

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจหนักมากแค่ไหนก็ตาม

หรือไม่ว่าพระองค์จะทรงสู้ทนความทุกข์มากเพียงใดก็ตาม

พระองค์ไม่เคยทรงเรียกร้องอะไรที่มากเกินไปจากผู้คน

แต่ทรงอดทนและอดกลั้นต่อความบาปของพวกเขาเสมอ

จนถึงระดับที่ว่าผู้คนในยุคพระคุณเรียกขานพระองค์อย่างเปี่ยมล้นรักใคร่ว่า

“พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รัก” สำหรับผู้คนในยุคนั้น หรือสำหรับหมู่ชนทั้งผอง

สิ่งที่พระเยซูทรงเป็นและทรงมี ก็คือพระกรุณาและพระเมตตา พระองค์ไม่เคยทรงจดจำการล่วงละเมิดของผู้คน

การปฏิบัติของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาไม่เคยยึดเอาพื้นฐานการล่วงละเมิดของพวกเขามาเป็นหลัก

เนื่องเพราะนั่นเป็นอีกยุคหนึ่งซึ่งต่างออกไป บ่อยครั้งที่พระองค์ได้ประทานอาหารแก่ผู้คนอย่างเหลือเฟือ

เพื่อพวกเขาจะได้กินจนอิ่มหนำ พระองค์ทรงปฏิบัติต่อสาวกทั้งปวงของพระองค์ด้วยพระคุณ

โดยทรงรักษาคณปวช ขับไล่ปีศาจ ชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นคืน เพื่อที่ผู้คนอาจเชื่อในพระองค์

และเห็นว่าทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำนั้นเป็นไปอย่างจริงจังและจริงใจ

พระองค์ทรงดำเนินไปไกลถึงขั้นทำการฟื้นคืนชีวิตให้กับชากศพที่กำลังเน่าเปื่อย

โดยทรงสำแดงให้พวกเขาเห็นว่าในพระหัตถ์ของพระองค์นั้น กระทั่งคนตายก็ยังคืนชีวิตกลับมาได้ ในหนทางนี้

พระองค์ได้ทรงสู้ทนอย่างเงียบๆ และดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ไปท่ามกลางพวกเขา

แม้กระทั่งก่อนที่พระองค์จะทรงถูกตรึงกางเขน พระเยซูก็ได้ทรงรับเอาบาปของมนุษยชาติเข้าไปในพระองค์

และได้กลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้กับมวลมนุษย์ไปแล้ว กระทั่งก่อนจะทรงถูกตอกตรึงบนกางเขน

พระองค์ก็ได้ทรงเปิดเส้นทางสู่กางเขนเพื่อไถ่มวลมนุษย์แล้ว สุดท้ายแล้ว พระองค์ก็ทรงถูกตอกตรึงบนกางเขน

สละพระองค์เองเพื่อประโยชน์ของกางเขน และประทานพระกรุณา ความเมตตา

และความบริสุทธิ์ทั้งมวลของพระองค์แก่มวลมนุษย์ สำหรับมนุษยชาติแล้ว พระองค์ทรงยอมผ่อนปรนเสมอ

ไม่เคยทรงแค้นเคือง ทรงให้อภัยบาปพวกเขา ทรงเตือนสติพวกเขาให้กลับใจ

และทรงสอนให้พวกเขามีความอดทน ความอดกลั้น และความรัก เพื่อดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์

และอุทิศตัวพวกเขาเองเพื่อประโยชน์ของกางเขน

ความรักของพระองค์ที่มีต่อพี่น้องชายหญิงนั้นเหนือกว่าความรักของพระองค์ที่มีต่อนางมารีย์

พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำคือการรักษาคนป่วยและการจับไล่ปีศาจร้ายเป็นหลัก
ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการทรงไถ่ของพระองค์ทั้งสิ้น ไม่สำคัญว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ใด
พระองค์ทรงปฏิบัติต่อทุกคนที่ติดตามพระองค์ด้วยพระคุณ พระองค์ทรงทำให้คนยากจนกลายเป็นมั่งมี
คนง่อยกลับเดินได้ คนตาบอดกลับมองเห็น และคนหูหนวกกลับได้ยิน
พระองค์กระทั้งทรงเชื้อเชิญผู้คนที่ด้อยต่ำชั้นแอ่นอนาถา คนบาปหนา ให้นั่งร่วมโต๊ะกับพระองค์
ไม่เคยทรงหลบเลี่ยงพวกเขา แต่ทรงอดทนเสมอ กระทั่งถึงกับตรัสไว้ว่า
ยามที่ผู้เลี้ยงแกะทำแกะหายไปหนึ่งตัวจากจำนวนร้อยตัว
เขาย่อมจะละจากแกะเก้าสิบเก้าตัวเพื่อออกไปตามหาแกะตัวเดียวที่หายไปนั้น ครั้นเมื่อหาพบแล้ว
เขาจะชื่นบานยิ่งนัก พระองค์ทรงรักสาวกของพระองค์เช่นเดียวกับที่แม่แกะรักลูกแกะทั้งหลายของนาง
แม้ว่าพวกเขาจะโง่เขลาและไม่รู้เท่าทันการณ และเป็นคนบาปในสายพระเนตรของพระองค์ และยิ่งกว่านั้นคือ
เป็นผู้ต่ำศักดิ์ที่สุดในสังคม แต่พระองค์ก็ทรงถือว่าคนบาปเหล่านี้ซึ่งเป็นหมู่มนุษย์ที่คนอื่น ๆ พากันรังเกียจนั้น
คือแก้วตาของพระองค์ เนื่องจากพระองค์ทรงโปรดปรานพวกเขา
พระองค์จึงทรงละวางพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อพวกเขา
ประหนึ่งลูกแกะตัวหนึ่งซึ่งถูกมอบถวายขึ้นแทนบูชา
พระองค์ทรงดำเนินไปกลางหมู่พวกเขาราวกับเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา
ทรงยอมให้พวกเขาใช้พระองค์และประหัตประหารพระองค์ ทรงยอมจำนนแก่พวกเขาอย่างปราศจากเงื่อนไข
สำหรับสาวกของพระองค์แล้ว พระองค์คือพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รัก
แต่สำหรับพวกฟาริสีที่อบรมสั่งสอนผู้คนจากบนแท่นสูงแล้วไซ้
ที่พระองค์แสดงออกไปหาใช้ความกรุณาและความเมตตาไม่ แต่กลับเป็นความเกลียดชังและความขุ่นเคือง
พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจมากนักในหมู่พวกฟาริสี
มีบ้างก็เพียงบางครั้งที่ได้ทรงอบรมสั่งสอนและต่อว่าพวกเขาไปตามวาระ
พระองค์ไม่ได้ทรงดำเนินไปท่ามกลางหมู่พวกเขาเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการไถ่
อีกทั้งไม่ได้ทรงแสดงการอัศจรรย์และหมายสำคัญแต่อย่างใด
พระองค์ได้ประทานพระกรุณาและความเมตตาทั้งมวลของพระองค์ให้แก่เหล่าสาวกของพระองค์
โดยทรงสู้ทนต่อเพื่อประโยชน์ของคนบาปเหล่านี้จนถึงที่สุด
เมื่อคราวที่พระองค์ทรงถูกตอกตรึงบนกางเขนและทรงทุกข์กับทุกการดูหมิ่นเหยียดหยามจนกระทั่งพระองค์ได้ท
รงไถ่มนุษยชาติทั้งมวลจนครบถ้วนนั่นเอง นี่เองคือ ผลรวมทั้งสิ้นของพระราชกิจของพระองค์
หากปราศจากการไถ่ของพระเยซู มวลมนุษย์คงจะไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ในบาปและกลายเป็นลูกหลานแห่งบาป
เป็นพงศ์พันธุ์ของมารตลอดไปแล้ว หากเป็นเช่นนั้นต่อเนืองมา

โลกทั้งโลกคงจะได้กลายเป็นดินแดนที่ชาตานอยู่อาศัย เป็นที่สถิตอาศัยของมันไปแล้ว อย่างไรก็ตาม
พระราชกิจแห่งการไถ่บาปต้องพึ่งอาศัยการแสดงออกถึงความกรุณาและความเมตตาต่อมวลมนุษย์
โดยหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการอภัย
และท้ายที่สุดก็จะได้รับสิทธิ์ที่จะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์และได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างสมบูรณ์
หากปราศจากงานช่วงระยะนี้ แผนการจัดการระยะ 6,000 ปีคงจะก้าวหน้าไม่ได้เลย
หากพระเยซูไม่ได้ทรงถูกตรึงกางเขน หากพระองค์เพียงทรงรักษาคบาวัยและขับไล่ปีศาจเท่านั้น
เช่นนั้นแล้วผู้คนก็จะไม่สามารถได้รับการอภัยบาปของพวกเขาโดยสมบูรณ์
ในระยะเวลาสามปีครั้งที่พระเยซูทรงใช้ไปในการทรงพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก
พระองค์ทรงทำให้พระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์เสร็จสมบูรณ์ไปเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น แต่หลังจากนั้น
โดยการทรงถูกตอกตรึงบนกางเขนและกลายเป็นสภาพเหมือนของมนุษย์คนบาป
โดยการทรงถูกมอบไว้กับมารร้าย
พระองค์ได้ทรงทำให้พระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนเสร็จสมบูรณ์และได้ทรงเรียนรู้วิถีชีวิตของมวลมนุษย์
จนเชี่ยวชาญ เพียงภายหลังจากที่พระองค์ทรงถูกนำส่งถึงมือของชาตานแล้วเท่านั้น
พระองค์จึงได้ทรงไถ่มวลมนุษย์ เป็นเวลาถึงสามสิบสามปีครั้งที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์บนแผ่นดินโลก
ถูกเยาะเย้ยถากถาง ถูกให้ร้ายป้ายสี และถูกทอดทิ้ง จนถึงจุดที่พระองค์ไม่ทรงมีแม่ที่จะให้วางพระเศียร
ไม่มีที่ให้หยุดพัก และพระองค์ได้ทรงถูกตรึงกางเขนในเวลาต่อมา ด้วยทั้งองค์รวมของพระองค์
พระกายซึ่งบริสุทธิ์และไร้มลทินได้ถูกตอกตรึงกับกางเขน พระองค์ได้ทรงสู้ทนต่อความทุกข์ทุกชนิดที่พึงมี
พวกผู้มีอำนาจต่างพากันเย้ยหยันและโบยตีพระองค์ กระทั่งพวกทหารก็ยังถ่มน้ำลายรดพระพักตร์ของพระองค์
แต่พระองค์ยังทรงเจียบเฉยและสู้ทนจนกระทั่งวาระสุดท้าย
ทรงยอมจำนนโดยปราศจากเงื่อนไขจนถึงจุดแห่งความตายอันเป็นจุดที่พระองค์ได้ทรงไถ่มนุษยชาติทั้งมวล
มีเพียงยามนั้นเองที่พระองค์ได้รับอนุญาตให้หยุดพัก
พระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำลงไปเป็นตัวแทนของยุคพระคุณเท่านั้น
มิได้เป็นตัวแทนของยุคธรรมบัญญัติ อีกทั้งยังหาได้เป็นการทดแทนพระราชกิจของยุคสุดท้ายแต่อย่างใดไม่
นี่คือสาระสำคัญของพระราชกิจของพระเยซูในยุคพระคุณ ยุคที่สองที่มวลมนุษย์ได้ผ่านมาแล้ว—
ซึ่งก็คือยุคแห่งการไถ่

เจ้าครุฑรู้ว่าองค์รวมแห่งมนุษยชาติได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบันอย่างไร

ความครบถ้วนทั้งมวลของพระราชกิจซึ่งดำเนินไปจนเสร็จสิ้นตลอดหกพันปีนั้น
ได้เปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปในขณะที่ยุคสมัยที่แตกต่างกันได้ผ่านมาและผ่านไป
การแปรผันในพระราชกิจนี้ได้มีพื้นฐานอยู่บนสถานการณ์โดยรวมของโลก
และอยู่บนแนวโน้มทางพัฒนาการของมนุษยชาติในลักษณะองค์รวม
พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยสอดคล้องกันเท่านั้น
ทั้งหมดหาได้ถูกวางแผนการไว้นับแต่ปฐมกาลแห่งการทรงสร้างไม่
ก่อนที่โลกจะถูกสร้างขึ้นหรือไม่หน้านักหลังจากนั้น
พระยาห์เวห์ยังมิได้ทรงวางแผนการช่วงระยะแรกแห่งพระราชกิจ ซึ่งเป็นช่วงระยะแห่งธรรมเนียมปฏิบัติ
ช่วงระยะที่สองแห่งพระราชกิจ ซึ่งเป็นช่วงระยะแห่งพระคุณ หรือ ช่วงระยะที่สามแห่งพระราชกิจ
ซึ่งเป็นช่วงระยะแห่งการพิชิตชัย ซึ่งในนั้นพระองค์จะทรงเริ่มต้นด้วยพงศ์พันธุ์บางส่วนของโมอับ
และพิชิตทั้งจักรวาลโดยผ่านทางการณ์ หลังการสร้างโลก พระองค์มิได้เคยตรัสพระวาทะเหล่านี้เลย
ทั้งพระองค์ยังมิได้เคยตรัสตามหลังโมอับเช่นกัน ว่ากันจริงๆ แล้วก็คือ ก่อนมาถึงโลก
พระองค์มิได้เคยตรัสพระวาทะเหล่านี้เลย พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้านั้นทำไปอย่างเป็นธรรมชาติ
นี่คือวิธีที่แท้จริงที่พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหกพันปีของพระองค์ได้พัฒนาขึ้นมา
ก่อนการสร้างโลกพระองค์มิได้ทรงเขียนแผนการเช่นนั้นในรูปแบบของบางสิ่ง อย่างเช่น
“แผนภูมิสรุปพัฒนาการของมนุษยชาติ” เอาไว้แล้วแต่ประการใดเลย ในพระราชกิจของพระเจ้า
พระองค์ทรงแสดงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นออกมาตรงๆ
พระองค์มิได้ทรงพยายามใช้พระคำปริตติรองของพระองค์เพื่อที่จะสร้างสูตรแผนการขึ้นมา แน่แน่นอนอยู่แล้วว่า
มีผู้เผยพระวาทะไม่น้อยเลยทีเดียวที่ได้กล่าวคำเผยพระวาทะไปอย่างมากมาย แต่ก็ยังคงกล่าวไม่ได้ยุติว่า
พระราชกิจของพระเจ้าเป็นหนึ่งในการวางแผนการอันแน่ชัดเสมอ
คำเผยพระวาทะเหล่านั้นได้รับการสร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับพระราชกิจของพระเจ้า ณ เวลานั้น
พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำเป็นพระราชกิจที่จริงแท้ที่สุด
พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจนั้นไปโดยสอดคล้องกับพัฒนาการของแต่ละยุคสมัย
และทรงใช้วิธีที่สิ่งทั้งหลายเปลี่ยนแปลงไปเป็นพื้นฐานสำหรับพระราชกิจนั้น สำหรับพระองค์แล้ว
การดำเนินพระราชกิจไปจนเสร็จสิ้นนั้นคล้ายคลึงกับการบริหารยาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ
ในขณะที่กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ทรงสังเกต
และทรงสานต่อพระราชกิจของพระองค์ไปตามการสังเกตการณ์ของพระองค์
ในทุกช่วงระยะของพระราชกิจของพระองค์

พระเจ้าทรงปรีชาสามารถในการแสดงพระปรีชาญาณและพระเจ้าสามารถอันล้นพ้นของพระองค์ออกมา
พระองค์ทรงเปิดเผยพระปรีชาญาณและสิทธิอำนาจอันอุดมของพระองค์โดยสอดคล้องกับพระราชกิจของยุคเจ
พระใดๆ และทรงอนุญาตให้ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่พระองค์ทรงนำพากลับมาในช่วงระหว่างยุคนั้น
ได้มองเห็นพระอุปนิสัยทั้งสิ้นของพระองค์

พระองค์ทรงจัดเตรียมสำหรับความต้องการที่จำเป็นของผู้คน โดยสอดคล้องกับพระราชกิจซึ่งจำเป็นต้องถูกทำ
ในแต่ละยุค โดยการทรงพระราชกิจใดก็ตามที่พระองค์ควรทรงกระทำ

พระองค์ทรงจัดหาสิ่งที่ต้องการจำเป็นให้กับผู้คน
โดยมีพื้นฐานอยู่บนระดับที่ชาตानได้ทำให้พวกเขาเสื่อมทรามไป

เหมือนกับวิธีที่พระองค์ได้ทรงทำไปในตอนที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเริ่มสร้างอาดัมกับเอวา
เพื่อที่จะทำให้พวกเขาสามารถสำแดงพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้

และเพื่อที่พวกเขาจะได้อย่างสามารถเป็นพยานของพระเจ้าท่ามกลางสรรพสิ่งทรงสร้าง อย่างไรก็ตาม
เอวาได้ทำบาปหลังจากการถูกล่อลวง และอาดัมก็ได้ทำแบบเดียวกัน ตอนอยู่ในสวนนั้น
พวกเขาทั้งคู่ได้กินผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่ว ด้วยเหตุนี้

พระยาห์เวห์จึงได้มีพระราชกิจเพิ่มเติมที่จะปฏิบัติต่อพวกเขา เมื่อเห็นความเปลี่ยนแปลงของพวกเขา
พระองค์ได้ทรงปิดบังร่างกายของพวกเขาด้วยเสื้อผ้าที่ทำจากหนังสัตว์ หลังจากนั้น พระองค์ได้ตรัสแก่อาดัมว่า

“เพราะเหตุเจ้าเชื่อฟังคำพยุขของภรรยา และกินผลจากต้นไม้ที่เราสั่งไม่ให้กินผลจากต้นนั้น
แผ่นดินจึงต้องถูกสาปเพราะเจ้า...จนเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้าถูกนำมาจากดิน และเพราะเจ้าเป็นผงกลีดิน
และเจ้าจะกลับเป็นผงกลีดินดังเดิม” พระองค์ได้ตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากมากขึ้นแก่เจ้า
และเมื่อเจ้ามีครรภ์ เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด ถึงกระนั้น เจ้าจะยังปรารถนาในสามีของเจ้า
และเขาจะปกครองตัวเจ้า” แล้วจากนั้นมาพระองค์ก็ได้ทรงเนรเทศพวกเขาออกจากสวนเอเดน
และได้ทรงทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ภายนอกสวนนั้น

ดังที่มนุษย์สมัยใหม่ใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกตอนนี้ นั่นเอง
ตอนที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในตอนเริ่มแรกสุดนั้น

ไม่ใช่แผนการของพระองค์ที่จะทรงยอมให้มนุษย์ถูกล่อลวงโดยงูหลังจากที่ถูกสร้างขึ้น
แล้วจากนั้นก็สาปแช่งมนุษย์กับงู อันที่จริงแล้ว พระองค์มิได้ทรงมีแผนการเช่นนั้น
ก็แค่หนทางที่สิ่งทั้งหลายได้พัฒนาขึ้นมา นั่นเอง

ที่ได้ให้พระราชกิจใหม่แก่พระองค์ที่จะทรงทำท่ามกลางสรรพสิ่งทรงสร้างของพระองค์
หลังจากพระยาห์เวห์ได้ดำเนินพระราชกิจนี้ไปจนเสร็จสิ้นท่ามกลางอาดัมกับเอวาที่อยู่บนแผ่นดินโลก
มนุษยชาติได้พัฒนาต่อมาอีกหลายพันปี จนกระทั่ง

“พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน
และทรงเห็นว่าคำความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา
พระยาห์เวห์เสียดพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์ไว้บนแผ่นดินและโศกเศร้ายิ่งนัก...แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสาย
พระเนตรของพระยาห์เวห์” ณ เวลานั้น พระยาห์เวห์ได้ทรงมีพระราชกิจใหม่มากขึ้นที่จะทำ
เนื่องเพราะมนุษยชาติที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้นนั้นได้เติบโตไปเป็นบาปหนาเกินไปภายหลังจากที่ถูกทดลองโด
ยงู เมื่อรูปการณ์แวดล้อมเป็นเช่นนี้ ท่ามกลางมนุษยชาติทั้งมวลนั้น
พระยาห์เวห์ได้ทรงคัดสรรครอบครัวของโนอาห์ให้ได้รับการละเว้น
แล้วจากนั้นพระองค์ก็ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในการทำลายล้างโลกด้วยน้ำท่วมไปจนเสร็จสิ้น
มนุษยชาติได้พัฒนาต่อมาในลักษณะนี้จนถึงทุกวันนี้ โดยเติบโตเสื่อมทรามลงทุกที
และเมื่อถึงเวลาที่พัฒนาการของมนุษย์ไปถึงจุดยอดของมัน มันก็จะหมายถึงบทวสานของมนุษยชาติ
จากแรกเริ่มที่สุดขึ้นไปจนกระทั่งถึงบทวสานของโลก
ความจริงภายในของพระราชกิจของพระองค์ได้เป็นไปได้ในหนทางนี้ตลอดมาและจะเป็นตลอดไป
ก็เหมือนกับวิธีที่ผู้คนจะถูกจำแนกชนชั้นไปตามประเภทของพวกเขา มันห่างไกลนักจากกรณีที่ว่า
ในตอนแรกเริ่มที่สุด ทุกๆ บุคคลถูกผลิตไว้ล่วงหน้าแล้วให้เป็นของหมวดหมู่เฉพาะ ในทางกลับกัน
ทุกคนค่อยๆ ถูกจำแนกหมวดหมู่ภายหลังจากการก้าวผ่านกระบวนการแห่งพัฒนาการแล้วเท่านั้น
ในตอนสุดท้าย ใครก็ตามที่ไม่สามารถได้รับการนำความรอดอันครบบริบูรณ์มาให้จะถูกส่งคืนสู่ “บรรพบุรุษ”
ของพวกเขา
ไม่มีพระราชกิจใดๆ ของพระเจ้าในหมู่มนุษยชาติที่ได้ถูกเตรียมไว้เรียบร้อยแล้วในตอนสร้างโลก
ในทางกลับกัน พัฒนาการของสิ่งต่างๆ
นั่นเองที่ได้อำนวยความสะดวกให้พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในหมู่มนุษยชาติไปที่ละขั้นตอน
และในลักษณะที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า ตัวอย่างเช่น
พระยาห์เวห์พระเจ้ามิได้ทรงสร้างงูเพื่อให้มาทดลองหญิงผู้นั้น นั่นหาใช่แผนการเฉพาะเจาะจงของพระองค์ไม่
ทั้งยังมีบางสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเจตนาผลิตไว้ล่วงหน้า คนเราอาจกล่าวได้ว่า
นี่เป็นการอุบัติขึ้นที่มิได้คาดหมาย ด้วยเหตุนี้
จึงเป็นเพราะการนี้เองที่พระยาห์เวห์ได้ทรงขับไล่อาดัมกับเอวาออกจากสวนเอเดนและได้ทรงบัญญัติที่จะไม่
สร้างมนุษย์ขึ้นมาอีก อย่างไรก็ตาม ผู้คนเพียงค้นพบพระปรีชาญาณของพระเจื่ก็จากรากฐานนี้เท่านั้น
มันเป็นอย่างที่เราได้พูดไปตอนต้นนั่นเองว่า “เรานำสติปัญญาของเรามาใช้บนพื้นฐานของแผนร้ายของซาตาน”
ไม่สำคัญว่ามนุษยชาติจะเติบโตเสื่อมทรามไปอย่างไร หรือถูกทดลองพวกเขาอย่างไร
พระยาห์เวห์ยังคงทรงมีพระปรีชาญาณของพระองค์ เมื่อเป็นดังนั้น

พระองค์ได้ทรงทำพระราชกิจใหม่ตลอดมานับตั้งแต่พระองค์ได้ทรงสร้างโลก
และไม่มีขั้นตอนใดเลยของพระราชกิจนี้ที่เคยถูกทำซ้ำ ชาตนาได้นำแผนร้ายมาดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
มนุษยชาติได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามอยู่เป็นนิตย์
และพระยาห์เวห์พระเจ้านี้ได้ดำเนินพระราชกิจอันเปี่ยมพระปรีชาญาณของพระองค์ไปจนเสร็จสิ้นโดยไม่หยุดยั้ง
พระองค์มีเคยทรงล้มเหลว ทั้งยังมีเคยหยุดทรงพระราชกิจ ตลอดมานับตั้งแต่โลกได้ถูกสร้างขึ้น
หลังจากที่พวกมนุษย์ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทราม
พระองค์ยังทรงพระราชกิจอยู่ในหมู่พวกเขาต่อไปเพื่อที่จะมอบความปราชัยให้แก่ชาตนา
ศัตรูซึ่งเป็นที่มาของความเสื่อมทรามของพวกเขา การสู้รบนี้ได้เดือดดาลขึ้นตั้งแต่ครั้งปฐมกาล
และจะดำเนินต่อไปจนถึงบทวสานของโลก ในการทรงพระราชกิจนี้ทั้งหมด
พระยาห์เวห์พระเจ้านี้ไม่ได้ทรงอนุญาตให้พวกมนุษย์ที่ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามได้รับความรอดอันยิ่งใหญ่
ของพระองค์เท่านั้น แต่ยังได้ทรงอนุญาตให้พวกเขามองเห็นพระปรีชาญาณ พระมหิทธีฤทธิ์
และสิทธิอำนาจของพระองค์ด้วยเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น ในตอนสุดท้าย
พระองค์จะทรงยอมให้พวกเขามองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์—
การลงโทษคนเลวและการให้บำเหน็จรางวัลแก่คนดี
พระองค์ได้ทรงสู้รบกับชาตนามาจนถึงทุกวันนี้และมีได้เคยทรงปราชัยเลย
นี่ก็เป็นเพราะพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ
และพระองค์ทรงนำพระปรีชาญาณของพระองค์มาใช้บนพื้นฐานของแผนร้ายทั้งหลายของชาตนา เพราะฉะนั้น
พระเจ้านี้ใช้เพียงทรงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในฟ้าสวรรค์นั้นบนอบต่อสิทธิอำนาจของพระองค์เท่านั้น
แต่พระองค์ยังทรงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลกวางอยู่ใต้ที่รองพระบาทของพระองค์ และข้อที่สำคัญ
พระองค์ทรงทำให้คนเลวที่รุกรานและคุกคามมนุษยชาติตกมาอยู่ภายในการติสอนของพระองค์
ผลลัพธ์ของพระราชกิจนี้ทั้งหมดเป็นผลสำเร็จได้ก็เพราะพระปรีชาญาณของพระองค์
พระองค์มีเคยทรงเปิดเผยพระปรีชาญาณของพระองค์มาก่อนการดำรงอยู่ของมนุษยชาติเลย
เนื่องจากพระองค์มิได้มีศัตรูในฟ้าสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือแห่งหนใดในทั้งจักรวาลเลย
และไม่มีกำลังบังคับบีบบังคับที่คอยรุกรานสิ่งใดท่ามกลางธรรมชาติ หลังจากหัวหน้าทูตสวรรค์ได้ทรมานพระองค์
พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมาบนแผ่นดินโลก
และเป็นเพราะมนุษยชาตินี้เองที่พระองค์จึงได้ทรงเริ่มสงครามที่ยาวนานนับพันปีของพระองค์อย่างป็นกิจจะลั
กษณะกับชาตนา หัวหน้าทูตสวรรค์องค์นั้น—สงครามหนึ่งซึ่งยิ่งเร่าร้อนมากขึ้นตามทุกช่วงระยะที่สืบทอดมา
พระมหิทธีฤทธิ์และพระปรีชาญาณของพระองค์มีปรากฏอยู่ในแต่ละช่วงระยะเหล่านี้
ถึงตอนนั้นเท่านั้นเองที่ทุกสิ่งทุกอย่างในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเป็นพยานให้กับพระปรีชาญาณ

พระมหิทฺธิฤทธิ์ของพระเจ้า และให้กับความเป็นจริงของพระเจ้าโดยเฉพาะ

พระองค์ยังคงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ต่อไปให้เสร็จสิ้นในลักษณะที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในแบบเดียวกันนี้จนถึงวันนี้ นอกจากนี้แล้ว ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้น

พระองค์ยังทรงเปิดเผยพระปรีชาญาณและพระมหิทฺธิฤทธิ์ของพระองค์ไปด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเจ้ามองเห็นความจริงภายในของแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจ

มองเห็นว่าจะอธิบายพระมหิทฺธิฤทธิ์ของพระเจ้าอย่างไรให้แม่นยำ และที่มากกว่านั้นคือ

มองเห็นคำอธิบายอันเด็ดขาดเกี่ยวกับความเป็นจริงของพระเจ้า

เกี่ยวกับเรื่องที่ยูดาสทรยศพระเยซูนั้น ผู้คนบางคนรู้สึกงงงวยว่า

นี่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสร้างโลกหรือ?

อันที่จริงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสร้างแผนการเหล่านี้ขึ้นมาบนพื้นฐานของความเป็นจริงแห่งกาลสมัยนั้น

เรื่องก็บังเอิญมีอยู่ว่า มีใครบางคนในชื่อยูดาสซึ่งคอยชักยอกเงินกองทุนอยู่เสมอ ดังนั้น

บุคคลนี้จึงถูกเลือกสรรให้มารับบทบาทยุทธ และการปรนนิบัติในหนทางนี้

นี่เป็นตัวอย่างที่แท้จริงของการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ เพราะตอนแรกนั้น

พระเยซูหาได้ตระหนักรู้ในการนี้ไม่ พระองค์ได้ทรงเรียนรู้เกี่ยวกับมันต่อมาในภายหลัง

หลังจากที่ยูดาสได้ถูกเปิดโปงแล้วเท่านั้น หากใครอื่นบางคนมีความสามารถที่จะรับบทบาทยุทธ

เช่นนั้นแล้วบุคคลผู้นั้นก็จะได้ทำมันแทนยูดาสไปแล้ว ในข้อเท็จจริงแล้ว

สิ่งที่ได้ถูกลิขิตไว้แล้วล่วงหน้าก็คือบางสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงทำในช่วงเวลานั้น

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกทำไปอย่างเป็นธรรมชาติเสมอ

พระองค์ทรงสามารถวางแผนการพระราชกิจของพระองค์ ณ เวลาใดก็ได้และดำเนินไปให้เสร็จสิ้น ณ

เวลาใดก็ได้ เหตุใดหรือเราจึงพูดเสมอว่า พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นสอดคล้องกับความเป็นจริง

และพูดว่ามันใหม่อยู่เสมอ ไม่เคยเก่าเลย และสดใหม่จนถึงระดับสูงสุดเสมอ?

พระราชกิจของพระองค์หาได้ถูกวางแผนการไว้เป็นที่เรียบร้อยในตอนในโลกได้ถูกสร้างขึ้นไม่

นั่น ไม่ใช่สิ่งที่ได้เกิดขึ้นโดยสิ้นเชิง!

ทุกขั้นตอนของพระราชกิจบรรลุผลที่เหมาะสมสำหรับกาลสมัยเฉพาะของมัน และขั้นตอนต่างๆ

มิได้แทรกแซงกันและกันเลย หลายครั้งหลายหน

แผนการที่เจ้าอาจมีอยู่ในใจนั้นไม่เข้าคู่กันเอาเสียเลยกับพระราชกิจล่าสุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระราชกิจของพระองค์มิได้เรียบง่ายเหมือนกับการใช้เหตุผลของมนุษย์

และมิได้ซับซ้อนเหมือนกับการจินตนาการของมนุษย์—มันประกอบด้วยการจัดหาให้กับผู้คน ณ

เวลาใดและแห่งหนใดก็ตามโดยสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในปัจจุบันของพวกเขา

ไม่มีใครเลยที่เข้าใจเกี่ยวกับธาตุแท้ของพวกมนุษย์ดีกว่าพระองค์
และด้วยเหตุผลนี้อย่างแน่ชัดนี้เองที่ทำให้ไม่มีอะไรเลยจะสามารถเข้ากันได้กับความต้องการจำเป็นที่เป็นจริงของ
ผู้คนได้ดีเท่ากับพระราชกิจของพระองค์ เพราะฉะนั้นจากมุมมองของมนุษย์แล้ว
ดูเหมือนว่าพระราชกิจของพระองค์ได้ถูกวางแผนการไว้ล่วงหน้ามาหลายพันปีแล้ว
ขณะที่พระองค์ทรงพระราชกิจอยู่ท่ามกลางพวกเจ้าในตอนนี้อยู่
พลางกำลังทรงงานและกำลังตรัสไปตามที่พระองค์เฝ้าทอดพระเนตรสภาวะที่พวกเจ้าเป็นอยู่ไปพร้อมกันนั้น
พระองค์ทรงมีพระวาระที่เหมาะสมพอดีที่จะตรัสยามที่เผชิญกับสภาวะทุกๆ ชนิด
เป็นการตรัสพระวาระที่ผู้คนจำเป็นต้องมีอยู่พอดี จงดูตัวอย่างจากขั้นตอนแรกของพระราชกิจของพระองค์
นั่นคือ กาลสมัยแห่งการติสสอน หลังจากการนั้น
ผู้คนได้จัดแสดงพฤติกรรมทุกลักษณะออกมาและปฏิบัติตนอย่างเป็นกบฏในแบบเฉพาะ
สารพัดสภาวะในเชิงบวกได้ผุดออกมา เช่นเดียวกับสภาวะในเชิงลบเฉพาะบางอย่าง
พวกเขาได้มาถึงจุดหนึ่งในความเป็นลบของพวกเขา และได้แสดงขีดจำกัดต่ำสุดที่พวกเขาจะตกต่ำลงไป
พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์บนพื้นฐานของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้
จึงทรงริบฉวยโอกาสนำพวกมันมาใช้ประโยชน์เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นอย่างมากมาจากพระราชกิจของ
พระองค์ นั่นก็คือ พระองค์ทรงพระราชกิจซึ่งเป็นการคำฐาท่ามกลางผู้คน โดยขึ้นอยู่กับสภาวะปัจจุบันใดๆ
ก็ตามของพวกเขาที่กำลังเป็นอยู่ ณ เวลาใดนั้น
พระองค์ทรงดำเนินทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้นไปตามสภาวะที่แท้จริงของผู้คน
สรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงรู้จักพวกมันได้อย่างไร?
พระเจ้าทรงดำเนินขั้นตอนต่อไปของพระราชกิจซึ่งควรถูกกระทำจนเสร็จสิ้น ไม่ว่าที่ไหนและเวลาใด
โดยสอดคล้องกับสภาวะของผู้คน ไม่มีทางเลยที่พระราชกิจนี้ได้ถูกวางแผนการไว้ก่อนหน้านี้เป็นเวลาหลายพันปี
นั่นมันเป็นมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์!
พระองค์ทรงพระราชกิจในขณะที่พระองค์ทรงสังเกตผลของพระราชกิจของพระองค์
และพระราชกิจของพระองค์ก็ถลึงและพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ ในแต่ละครั้ง
หลังจากการสังเกตผลของพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ทรงนำขั้นตอนต่อไปของพระราชกิจของพระองค์มาดำเนินการ พระองค์ทรงใช้สิ่งต่างๆ
มากมายในการเปลี่ยนผ่านอย่างค่อยเป็นค่อยไป
และในการทำให้พระราชกิจใหม่ของพระองค์มองเห็นได้สำหรับผู้คนเมื่อเวลาผ่านไป
การทรงพระราชกิจในลักษณะนี้สามารถจัดเตรียมเพื่อความต้องการจำเป็นของผู้คนได้
ก็เพราะพระเจ้าทรงรู้จักผู้คนทั้งหมดดีเกินไปนั่นเอง

นี่คือวิธีที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสิ้นจากสวรรค์ ในทำนองเดียวกัน
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ก็ทรงพระราชกิจของพระองค์ในหนทางเดียวกัน
โดยทำการจัดการเตรียมการไปตามรูปการณ์แวดล้อมจริงและทรงพระราชกิจในหมู่มนุษย์
ไม่มีพระราชกิจใดเลยของพระองค์ที่ได้ถูกจัดการเตรียมการไว้ก่อนโลกได้ถูกสร้าง
ทั้งมันยังไม่ได้ถูกวางแผนการอย่างละเอียดลออเอาไว้ก่อนหน้านี้ สองพันปีหลังจากที่โลกได้ถูกสร้างขึ้น
พระยาห์เวห์ได้ทรงเห็นว่ามนุษยชาติได้กลายเป็นเสื่อมทรามมากเหลือเกินจนพระองค์ได้ทรงใช้ปากของผู้เผย
พระวจนะอิสยาห์เพื่อทำนายล่วงหน้าว่า หลังจากที่ยุคธรรมบัญญัติได้จบลง
พระยาห์เวห์จะทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในเรื่องการไถ่บาปมนุษยชาติจนเสร็จสิ้นในยุคพระคุณ
แน่นอนแล้วว่า นี่คือการวางแผนการของพระยาห์เวห์
แต่การแผนการนี้ก็ได้ถูกสร้างขึ้น ไปตามรูปการณ์แวดล้อมที่พระองค์ได้กำลังทรงสังเกตอยู่ ณ เวลานั้นเช่นกัน
แน่นอนว่า พระองค์มิได้ทรงดำริถึงมันในทันทีหลังจากที่ได้มีการสร้างอาดัม
อิสยาห์เพียงแต่ได้เปล่งเสียงแสดงคำเผยพระวจนะเท่านั้น
แต่พระยาห์เวห์มิได้ทรงทำการเตรียมล่วงหน้าสำหรับพระราชกิจนี้ในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติ
ในทางกลับกัน พระองค์ได้ทรงเริ่มทำการนั้นในตอนเริ่มต้นของยุคพระคุณ
เมื่อทูตได้ปรากฏในความฝันของโยเซฟเพื่อที่จะให้ความรู้แจ้งแก่เขาด้วยข่าวที่ว่าพระเจ้าจะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
และเพียงตอนนั้นเองที่พระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ได้เริ่มขึ้น
พระเจ้าหาได้ทรงเตรียมสำหรับพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ในทันทีหลังจากการสร้างโลก
ดังที่ผู้คนจินตนาการไม่
มันได้ถูกตัดสินใจไปบนพื้นฐานของระดับที่มนุษยชาติได้พัฒนาไปถึงและสถานะของสงครามที่พระองค์มีกับซา
ตานเท่านั้นเอง
เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระวิญญาณของพระองค์เสด็จลงมาบนมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสวมใส่พระองค์เองเข้ากับร่างทางกาย
พระองค์เสด็จมาทรงพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก มิใช่เพื่อนำพาขึ้นตอนต่างๆ
อันมีจิตจำกัดเฉพาะมากับพระองค์ด้วย พระราชกิจของพระองค์นั้นไร้ขีดจำกัดโดยสิ้นเชิง
พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำในเนื้อหนังยังคงถูกกำหนดพิจารณาโดยผลลัพธ์ทั้งหลายของพระราชกิจ
ของพระองค์ และพระองค์ทรงใช้สิ่งต่างๆ
ดังกล่าวกำหนดพิจารณาความยาวของระยะเวลาที่พระองค์จะทรงพระราชกิจในขณะที่ทรงอยู่ในเนื้อหนัง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระองค์ออกมาโดยตรง
โดยตรวจสอบพระราชกิจของพระองค์ขณะที่พระองค์ดำเนินร่วมไป

พระราชกิจนี้มีได้เป็นอะไรที่เหนือธรรมชาติจนทำให้ขัดจำกัดของการจินตนาการของมนุษย์เหยียดยาวออกไป
นี่ก็เหมือนกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในการทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่ง นั่นคือ
พระองค์ได้ทรงวางแผนการและทรงพระราชกิจไปอย่างเป็นธรรมชาติ

พระองค์ได้ทรงแยกความสว่างออกจากความมืด และมีเวลาเช้ากับเวลาเย็นขึ้นมา—การนี้ได้ใช้เวลาไปหนึ่งวัน
ในวันที่สอง พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าขึ้น และนั่นก็ใช้เวลาไปหนึ่งวันเช่นกัน

แล้วพระองค์ก็ได้ทรงสร้างแผ่นดินโลก ทะเล และสิ่งทรงสร้างทั้งหลายทั้งหมดที่เป็นพลเมืองของมัน

ซึ่งก็ยังต้องการเวลาอีกหนึ่งวัน การนี้ดำเนินต่อไปจนกระทั่งถึงวันที่หก

เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์และปล่อยให้เขาบริหารจัดการสรรพสิ่งทั้งหมดบนแผ่นดินโลก แล้วพอวันที่เจ็ด

เมื่อพระองค์ได้ทรงแล้วเสร็จการสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์จึงได้ทรงพักผ่อน

พระเจ้าได้ทรงอวยพรให้กับวันที่เจ็ดและตั้งให้มันเป็นวันศักดิ์สิทธิ์วันหนึ่ง

พระองค์ได้ทรงตัดสินพระทัยสถาปนาวันศักดิ์สิทธิ์นี้ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งเรียบร้อยแล้ว
แล้ว หากก่อนการทรงสร้างพวกมันไม่ พระราชกิจนี้ก็ได้ออกดำเนินไปจนเสร็จสิ้นอย่างเป็นธรรมชาติเช่นกัน

ก่อนการทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์มิได้ตัดสินพระทัยที่จะสร้างโลกในหกวัน

และจากนั้นก็ทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด การเช่นนั้นไม่ได้เป็นไปได้ในแนวเดียวกับข้อเท็จจริงแต่อย่างใดเลย

พระองค์มิได้ทรงมีส่วนตัดสินพระทัยอะไรแบบนั้นเลย ทั้งยังหาได้วางแผนการเกี่ยวกับมันไว้ไม่

ไม่มีทางเลยที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่าการทรงสร้างทุกสรรพสิ่งจะถูกทำให้เสร็จสิ้นในวันที่หกและว่าพระองค์จะ
ทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด ในทางกลับกัน พระองค์ได้ทรงสร้างไปตามสิ่งที่ดูเหมือนจะดีสำหรับพระองค์ ณ เวลานั้น
ทันทีที่พระองค์ได้แล้วเสร็จการทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง มันก็เป็นวันที่หกแล้ว

หากมันเป็นวันที่ห้าในตอนที่พระองค์แล้วเสร็จการทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง

เช่นนั้นพระองค์ก็คงจะทรงตั้งวันที่หกเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในข้อเท็จจริงนั้น

พระองค์ได้ทรงแล้วเสร็จการทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างในวันที่หก

และจะนั่นวันที่เจ็ดจึงกลายมาเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งถูกส่งผ่านต่อมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้น

พระราชกิจปัจจุบันของพระองค์จึงกำลังถูกดำเนินการให้เสร็จสิ้นในลักษณะเดียวกันนี้เอง

พระองค์ตรัสและจัดเตรียมเพื่อความต้องการจำเป็นของพวกเจ้าโดยสอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ของพวกเจ้า
นั่นก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงพระราชกิจไปตามรูปการณ์แวดล้อมต่างๆ ของผู้คน

พระองค์คอยเฝ้าทอดพระเนตรโดยรวมทั้งหมดและทรงพระราชกิจ ณ เวลาใดและสถานที่ใดก็ได้ สิ่งที่เราทำ พูด
วางให้แก่พวกเจ้า และมอบให้กับพวกเจ้านั้นก็คือสิ่งที่พวกเจ้าจำเป็นต้องมี ทั้งนี้โดยไม่มีข้อยกเว้น

ด้วยประการฉะนี้ จึงไม่มีงานใดเลยของเราที่แยกจากความเป็นจริง ทั้งหมดเป็นความจริง

เพราะพวกเจ้าทั้งหมดรู้ว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าคอยเฝ้าทอดพระเนตร โดยรวมทั้งหมด”

หากการนี้ทั้งหมดล้วนได้ถูกตัดสินใจไว้ล่วงหน้าก่อนเวลาแล้ว มันจะไม่สำเร็จรูปเกินไปหน่อยหรือ?
ราวกับเจ้าคิดว่าพระเจ้าได้ทรงกะคำนวณแผนการสำหรับทั้งหกพันปี
และจากนั้นก็ให้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าให้มนุษยชาติเป็นกบฏ ด้านทาน คดโกง และหลอกลวง
และครองความเสื่อมทรามของเนื้อหนัง ครองอุปนิสัยเยี่ยงซาตาน และต้นหาของตา
การตามใจตัวเองมากเกินไปของปัจเจกบุคคล ไม่มีอะไรเลยในนั้นที่ได้ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้า
แต่ในทางกลับกัน ทั้งหมดล้วนได้เกิดขึ้นโดยเป็นผลลัพธ์มาจากการทำให้เสื่อมทรามของซาตาน
บางคนอาจพูดว่า “ซาตานไม่ได้อยู่ในกำมือของพระเจ้าด้วยหรือ? พระเจ้าได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้วว่า
ซาตานจะทำให้มนุษย์เสื่อมทรามในลักษณะนี้ และหลังจากนั้น
พระเจ้าก็ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ไปจนเสร็จสิ้น” อันที่จริงแล้ว
พระเจ้าคงจะได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าให้ซาตานทำให้มนุษยชาติเสื่อมทรามอย่างนั้นหรือ?
พระเจ้าก็เพียงแค่ทรงใจจดใจจ่อเกินไปที่จะเปิดโอกาสให้มนุษยชาติมีชีวิตอย่างปกติ ดังนั้น
จริงหรือที่พระองค์ก็จะทรงแทรกแซงชีวิตของพวกเขา? หากเป็นเช่นนั้น
การทำให้ซาตานปราชัยและการช่วยมนุษยชาติให้รอดจะไม่ใช่ความพยายามที่ไร้ผลหรือ?
ความเป็นกบฏของมนุษยชาติได้ถูกลิขิตไว้แล้วล่วงหน้าได้อย่างไรกันเล่า?
มันเป็นบางสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเนื่องมาจากการแทรกแซงของซาตาน
ดังนั้นมันได้ถูกลิขิตไว้แล้วล่วงหน้าโดยพระเจ้าได้อย่างไรกัน?
ซาตานในกำมือของพระเจ้าที่พวกเจ้าคิดไปเองนั้นแตกต่างจากซาตานในกำมือของพระเจ้าที่เราพูดถึง
ตามคำกล่าวของพวกเจ้าที่ว่า “พระเจ้านั้นทรงมหิทธิฤทธิ์ และซาตานนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์”
ซาตานคงไม่เคยสามารถทรยศพระองค์ได้เลย เจ้าไม่ได้พูดว่า พระเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ?
ความรู้ของพวกเจ้าเป็นรูปธรรมเกินไป และไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเป็นจริงเลย
มนุษย์ช่างไม่เคยสามารถหยั่งลึกพระดำริของพระเจ้า
ทั้งยังไม่เคยสามารถจับใจความในพระปรีชาญาณของพระองค์ได้เลย! พระเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์
นี่มิใช่ความเท็จแต่อย่างใดเลย
หัวหน้าทูตสวรรค์องค์นั้นได้ทรยศพระเจ้ายี่สิบปีเพราะพระเจ้าได้ทรงให้มันร่วมแบ่งปันสิทธิอำนาจในตอนเริ่มแรก
แน่นอนแล้วว่า นี่เป็นเหตุการณ์อันไม่คาดฝัน เหมือนกับตอนที่เอวาได้งานต่อการทดลองของงูไม่มีผิด
อย่างไรก็ตาม ไม่สำคัญว่าซาตานดำเนินการทรยศของมันไปจนเสร็จสิ้นอย่างไร
มันก็ยังคงหาได้มีมหิทธิฤทธิ์เท่ากับพระเจ้าไม่ ดังที่พวกเจ้าได้พูดไป ซาตานก็แค่พอมิฤทธิ์
ไม่สำคัญว่ามันจะทำอะไร สิทธิอำนาจของพระเจ้าก็จะทำให้มันปราชัยลงเสมอ
นี่คือความหมายที่แท้จริงเบื้องหลังคำกล่าวที่ว่า “พระเจ้านั้นทรงมหิทธิฤทธิ์”

และชาตานั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์” เพราะฉะนั้น
สงครามกับชาตานั้นต้องถูกดำเนินไปทีละขั้นตอนจนเสร็จสิ้น ยิ่งไปกว่านั้น
พระเจ้าทรงวางแผนการพระราชกิจของพระองค์โดยตอบสนองต่อกลไกทั้งหลายของชาตานั้น—นั่นก็คือ
พระองค์ทรงนำพาความรอดมาสู่มนุษยชาติ
และทรงเปิดเผยพระมหิทธานุภาพและพระปรีชาญาณของพระองค์ในลักษณะอันเหมาะสมกับยุคที่กำลังเป็นอยู่
ในทำนองเดียวกัน พระราชกิจของพระองค์ในยุคสุดท้ายก็มิได้ถูกลิขิตล่วงหน้าไว้ก่อนหน้านั้น ก่อนยุคพระคุณ
การลิขิตล่วงหน้าต่างๆ มิได้ถูกทำในลักษณะเรียงลำดับแบบนี้ กล่าวคือ อันดับแรก
การทำให้อุปนิสัยภายนอกของมนุษย์เปลี่ยนแปลง อันดับสอง
การเกณฑ์ให้มนุษย์มาอยู่ภายใต้การติสอนและการทดสอบของพระองค์ อันดับสาม
การทำให้มนุษย์ก้าวผ่านบททดสอบแห่งความตาย อันดับสี่
การให้มนุษย์ได้รับประสบการณ์กับเวลาแห่งการรักพระเจ้าและแสดงปณิธานของสิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้าง
อันดับห้า การอนุญาตให้มนุษย์มองเห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าและรู้จักพระองค์อย่างครบบริบูรณ์ และสุดท้าย
การทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์ พระองค์มิได้ทรงวางแผนการในสิ่งเหล่านี้ในช่วงระหว่างยุคพระคุณเลย
ในทางกลับกัน พระองค์ได้ทรงเริ่มวางแผนการเหล่านี้ในยุคปัจจุบัน ชาตานั้นกำลังทำงาน พระเจ้าก็เช่นกัน
ชาตานั้นแสดงอุปนิสัยเสื่อมทรามทั้งหลายของมัน ในขณะที่พระเจ้ากำลังตรัสอย่างตรงไปตรงมา
และเปิดเผยสิ่งต่างๆ ซึ่งมีสาระสำคัญ นี่คือการพระราชกิจที่กำลังทำอยู่ในวันนี้
และมีหลักการงานเดียวกับหลักการที่ถูกใช้นานมาแล้วภายหลังการสร้างโลก

อันดับแรกพระเจ้าได้ทรงสร้างอาดัมกับเอวา และพระองค์ได้ทรงสร้างงูขึ้นมาด้วยเช่นกัน
ในบรรดาสรรพสิ่งทั้งมวล งูตัวนี้มีพิษที่สุด ตัวของมันบรรจุไปด้วยน้ำพิษ
ซึ่งชาตนั้นได้ใช้เพื่อฉวยประโยชน์จากมัน นี่คือการที่ได้พยายามทดลองเอวาให้ทำบาป
อาดัมได้ทำบาปหลังจากที่เอวาได้ทำลงไป
และแล้วพวกเขาก็สามารถที่จะแยกความต่างระหว่างดีและชั่วได้
หากพระยาห์เวห์ได้ทรงทราบว่างูจะพยายามทดลองเอวา และทราบว่าเอวาจะทดลองอาดัม เช่นนั้นแล้ว
เหตุใดพระองค์จึงมิได้ทรงวางแผนการทั้งหมดไว้ในสวนแล้ว? หากพระองค์ทรงสามารถคาดทำนายสิ่งเหล่านี้ได้
เช่นนั้นแล้ว เหตุใดพระองค์จึงได้ทรงสร้างงูขึ้นมาตัวหนึ่งและวางมันลงในสวนเอเดนแล้ว? เหตุใดหรือ
สวนเอเดนจึงมีผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่ว?
พระองค์มิได้ทรงหมายที่จะให้พวกเขากินผลไม้ที่นั่นหรือ? เมื่อตอนที่พระยาห์เวห์เสด็จมา
ทั้งอาดัมและเอวา ไม่มีใครกล้าเผชิญหน้ากับพระองค์
และถึงตอนนั้นเท่านั้นเองที่พระยาห์เวห์ได้ทรงทราบว่าพวกเขาได้กินผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความ

มั่วเข้าไปแล้ว และตกเป็นเหยื่อเล่ห์เหลี่ยมของงู ในตอนสุดท้าย พระองค์จึงได้ทรงสาปแข่งงู และพระองค์ทรงสาปแข่งอาดัมกับเอวาเช่นเดียวกัน ตอนที่พวกเขาทั้งสองกินผลของต้นไม้ พระยาห์เวห์หาได้ทรงตระหนักรู้เลยไม่ว่าพวกเขากำลังทำอะไรกันอยู่

มนุษยชาติได้กลายเป็นเสื่อมทรามจนถึงจุดของการเป็นคนชั่วและสำส่อนทางเพศ ไปไกลมากถึงขนาดที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาเก็บงำอยู่ในหัวใจของพวกเขาชั่วและไม่ชอบธรรม มันล้วนแต่โสมมไปทั้งหมด เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงเสียพระทัยกับการที่ได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมา หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในการทำลายล้างโลกด้วยน้ำท่วมจนเสร็จสิ้น ซึ่งโนอาห์กับบุตรทั้งหลายของเขาได้รอดชีวิต

บางสรรพสิ่งนั้นมีได้กาวล้าและเหนือธรรมชาติเท่ากับที่ผู้คนอาจจินตนาการ บ้างก็ถามว่า “ในเมื่อพระเจ้าได้ทรงทราบแล้วว่าหัวหน้าทูตสวรรค์จะทรยศพระองค์ เหตุใดพระองค์จึงได้ทรงสร้างมันขึ้นมาเล่า?” เหล่านี้คือข้อเท็จจริง นั่นคือ ก่อนที่แผ่นดินโลกจะได้มาดำรงอยู่ หัวหน้าทูตสวรรค์เป็นทูตสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของฟ้าสวรรค์

มันมีอำนาจปกครองเหนือทูตสวรรค์ทั้งปวงในฟ้าสวรรค์ นี่เป็นสิทธิอำนาจที่พระเจ้าได้ทรงมอบให้มัน ด้วยการยกเว้นของพระเจ้า มันจึงยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทูตสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์ ในเวลาต่อมา หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้น เมืองล่างบนแผ่นดินโลก

หัวหน้าทูตสวรรค์ได้ดำเนินการหักหลังซึ่งยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีกต่อพระเจ้าจนสำเร็จ เราพูดว่ามันได้ทรยศพระเจ้าก็เพราะมันต้องการที่จะบริหารจัดการมนุษยชาติและอยู่เหนือล้าสิทธิอำนาจของพระเจ้า หัวหน้าทูตสวรรค์นี้เองที่ได้ทดลองเอวาให้ทำบาป

และที่มันทำเช่นนั้นก็เพราะมันปรารถนาที่จะสถาปนาอาณาจักรของมันบนแผ่นดินโลกและทำให้พวกมนุษย์หันหลังให้กับพระเจ้าและเชื่อฟังหัวหน้าทูตสวรรค์แทน หัวหน้าทูตสวรรค์เห็นว่า

หลายสิ่งเหลือเกินที่จะสามารถเชื่อฟังมันได้—พวกทูตสวรรค์สามารถ เช่นเดียวกับที่ผู้คนบนแผ่นดินโลกก็สามารถ นกและสัตว์ร้าย ต้นไม้ ป่า ภูเขา แม่น้ำ และทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินโลกนั้นอยู่ใต้การดูแลของพวกมนุษย์—นั่นก็คือ อาดัมกับเอวา—

ในขณะที่อาดัมกับเอวาเชื่อฟังหัวหน้าทูตสวรรค์

เพราะฉะนั้นหัวหน้าทูตสวรรค์จึงได้เฝ้าอยู่เหนือล้าสิทธิอำนาจของพระเจ้าและทรยศพระเจ้า หลังจากนั้น มันได้นำทูตสวรรค์มากมายในการกบฏต่อพระเจ้า ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นวิญญาณที่ไม่สะอาดสารพัดชนิด พัฒนาการของมนุษยชาติจนถึงทุกวันนี้ไม่ได้มีเหตุมาจากการทำให้เสื่อมทรามของหัวหน้าทูตสวรรค์หรือ

?

พวกมนุษย์เป็นอย่างที่พวกเขาเป็นในวันนี้ก็เพราะหัวหน้าทูตสวรรค์ได้ทรยศพระเจ้าและทำให้มนุษยชาติเสื่อมท

ราม พระราชกิจแบบที่ละขั้นตอนนี้ไม่ได้เป็นรูปธรรมและเรียบง่ายใกล้เคียงกับที่ผู้คนอาจจินตนาการเลย
ชาตानได้ดำเนินการทรยศของมันจนสำเร็จด้วยเหตุผลหนึ่ง

ทว่าผู้คนที่หาได้สามารถจับใจความข้อเท็จจริงอันเรียบง่ายเช่นนั้นได้ไหม

เหตุใดเล่าที่พระเจ้าผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งจึงได้ทรงสร้างชาตानขึ้นมาด้วยเช่น
กัน? ในเมื่อพระเจ้าทรงดูหมิ่นชาตานมากมายยิ่งนัก และชาตานคือศัตรูของพระองค์

เหตุใดเล่าพระองค์จึงได้ทรงสร้างชาตานขึ้นมา?

การทรงสร้างชาตานไม่ใช่เป็นการที่พระองค์กำลังทรงสร้างศัตรูหรือ? อันที่จริงแล้ว

พระเจ้ามิได้ทรงสร้างศัตรูขึ้นมา ในทางกลับกัน พระองค์ทรงสร้างทูตสวรรค์

และต่อมาทูตสวรรค์องค์นั้นได้ทรยศพระองค์

สถานะของมันได้เติบโตยิ่งใหญ่เหลือเกินจนถึงขั้นที่มันได้ปรารถนาจะทรยศพระเจ้า

คนเราอาจสามารถกล่าวได้ว่านี่เป็นความบังเอิญ แต่นี่ก็เป็นความหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างหนึ่ง

มันคล้ายคลึงกับการที่บุคคลหนึ่งจะตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้หลังจากที่การเป็นผู้ใหญ่ได้ไปถึงจุดเฉพาะจุดหนึ่ง
สิ่งทั้งหลายก็แค่ได้พัฒนาการมาจนถึงช่วงระยะนั้นเท่านั้นเอง พวกโง่ลึนคิดบางคนกล่าวว่า

“ในเมื่อชาตานเป็นศัตรูของพระองค์ เหตุใดพระองค์จึงทรงสร้างมันขึ้นมา?

พระองค์ไม่ทรงทราบหรือว่าหัวหน้าทูตสวรรค์จะทรยศพระองค์?

พระองค์ไม่ได้ทรงสามารถเข้มนมองจากชั่วกัลปาวสานสู่ชั่วกัลปาวสานหรือหรือ?

พระองค์มิได้ทรงทราบธรรมชาติของหัวหน้าทูตสวรรค์หรือหรือ?

ในเมื่อพระองค์ทรงทราบชัดเจนว่ามันจะทรยศพระองค์

เหตุใดพระองค์จึงได้ทำให้มันกลายเป็นหัวหน้าทูตสวรรค์เล่า? มันไม่ได้แค่ทรยศพระองค์เท่านั้น

มันยังได้นำทูตสวรรค์องค์อื่นๆ มากมายเหลือเกินมากับมัน

และมันก็ได้ลงมายังโลกของพวกมนุษย์เพื่อที่จะทำให้มนุษยชาติเสื่อมทราม ทว่ากระทั่งทุกวันนี้

พระองค์ก็ยังไม่ได้ทรงสามารถเสร็จสิ้นแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ได้เลย”

คำพูดเหล่านั้นถูกต้องหรือ? เมื่อเจ้าคิดไปในหนทางนี้ เจ้าไม่ได้กำลังแก่งเท้าหาเสี้ยนหรือหรือ? มีคนอื่นๆ

ที่พูดว่า “หากชาตาน ไม่ได้ทำให้มนุษยชาติเสื่อมทรามมาถึงปัจจุบันนี้

พระเจ้าก็คงจะไม่ได้ทรงนำพาความรอดมาสู่มนุษยชาติอย่างนี้ เมื่อเป็นดังนั้น

พระปรีชาญาณและพระมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าคงจะไม่สามารถมองเห็นได้ นั่นคือ

พระปรีชาญาณของพระองค์จะได้รับการเปิดเผยที่แห่งหนใดหรือ? เพราะฉะนั้น

พระเจ้าได้ทรงสร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์หนึ่งขึ้นมาเพื่อชาตาน

เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงสามารถเปิดเผยพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ได้ภายหลัง—หาไม่แล้ว

มนุษย์จะสามารถค้นพบพระปรีชาญาณของพระเจ้าได้อย่างไรกัน?

หากมนุษย์มิได้ค้นหาพระเจ้าหรือกบฏต่อพระองค์ มันก็คงจะไม่จำเป็นที่การกระทำต่างๆ

ของพระองค์จะต้องถูกเปิดเผย หากสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะนมัสการพระองค์และนบถต่อพระองค์อยู่แล้ว

พระเจ้าก็คงไม่ทรงมีพระราชกิจให้ทำ” นี่ยังห่างไกลความเป็นจริงเข้าไปใหญ่

เพราะไม่มีสิ่งใดเลยที่โสมมเกี่ยวกับพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงไม่ทรงสามารถสร้างความโสมมได้

พระองค์ทรงเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์ในตอนนี้เพียงเพื่อที่จะทำให้ศัตรูของพระองค์ปราชัย

เพื่อที่จะช่วยพวกมนุษย์ที่พระองค์ได้ทรงสร้างให้รอด

และเพื่อที่จะมอบความปราชัยให้ปีศาจทั้งหลายและซาตานซึ่งเกลียดชัง ทฤษฎี และค้นหาพระเจ้า

และซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์และเป็นของพระองค์ในตอนแรกเริ่มสุด

พระเจ้าทรงต้องประสงค์ที่จะมอบความปราชัยให้ปีศาจเหล่านี้

และเปิดเผยพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ต่อทุกสรรพสิ่งในการทำเช่นนั้น

มนุษยชาติและทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลกในตอนนี้มันอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานและอยู่ภายใต้แ

ดนครอบครองของคนเลว พระเจ้าทรงต้องประสงค์ที่จะเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์ต่อทุกสรรพสิ่ง

เพื่อที่ผู้คนอาจรู้จักพระองค์

และด้วยประการฉะนี้จึงเป็นการทำให้ซาตานปราชัยและกำราบพวกศัตรูของพระองค์อย่างถ้วนหน้ากัน

ความครบถ้วนทั้งหมดของพระราชกิจนี้สำเร็จลุล่วงโดยผ่านทาง การเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์

สิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระองค์มันอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตาน

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงปรารถนาที่จะเปิดเผยพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์แก่พวกมัน

อันเป็นการทำให้ซาตานปราชัยด้วยประการฉะนี้เอง หากไม่มีซาตาน

พระองค์ก็คงจะไม่ทรงจำเป็นต้องเปิดเผยกิจการของพระองค์ หากไม่ใช่เพราะการคุกคามของซาตาน

พระเจ้าคงจะไม่ได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมา และนำทางพวกเขามาใช้ชีวิตอยู่ในสวนเอเดน

ก่อนการทรยศของซาตาน

เหตุใดเล่าพระเจ้าจึงไม่เคยทรงเปิดเผยกิจการของพระองค์ต่อพวกทูตสวรรค์หรือต่อหัวหน้าทูตสวรรค์เลย?

หากในปฐมกาล พวกทูตสวรรค์ทั้งหมดและหัวหน้าทูตสวรรค์ได้รู้จักพระเจ้าและได้นบถต่อพระองค์

เช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็คงจะไม่ได้ทรงดำเนินการกระทำต่างๆ ที่ไร้ความหมายเกี่ยวกับพระราชกิจไปจนเสร็จสิ้น

เพราะการดำรงอยู่ของซาตานและพวกปีศาจ

พวกมนุษย์จึงได้ค้นหาพระเจ้าและเต็มปรีดิ์ไปด้วยอุปนิสัยซึ่งเป็นกบฏเช่นกัน เพราะฉะนั้น

พระเจ้าจึงทรงปรารถนาที่จะเปิดเผยการกระทำของพระองค์

เพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะทำสงครามกับซาตาน

พระองค์จึงต้องทรงใช้สิทธิอำนาจของพระองค์เองและการกระทำทั้งหมดของพระองค์ในการที่จะมอบความปราชัยให้กับมัน ในหนทางนี้

พระราชกิจแห่งความรอดที่พระองค์ทรงปฏิบัติท่ามกลางพวกมนุษย์จะอำนวยให้พวกเขามองเห็นพระปรีชาญาณและพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ พระราชกิจที่พระเจ้ากำลังทรงปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้เน้นเปี่ยมความหมาย และไม่มีทางที่จะคล้ายคลึงกับพระราชกิจที่บางผู้คนพูดพาดพิงถึงว่า

“พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติไม่ย้อนแย้งกันหรือ?”

การสืบทอดพระราชกิจนี้มีใช่เป็นแค่แบบฝึกหัดหนึ่งในการสร้างปัญหาให้ตัวพระองค์เองหรือ?

พระองค์ได้ทรงสร้างชาตानขึ้นมา แล้วจากนั้นก็ปล่อยให้มันทรยศและด้านทานพระองค์

พระองค์ได้ทรงสร้างพวกมนุษย์ขึ้นมา แล้วจากนั้นก็ส่งมอบพวกเขาให้กับชาตान

ปล่อยให้อาดัมกับเอวาถูกทดลอง เพราะพระองค์ได้ทรงทำทั้งหมดนี้ลงไปอย่างมีจุดประสงค์

เหตุใดพระองค์จึงยังคงทรงรังเกียจมนุษยชาติอยู่เล่า? เหตุใดพระองค์จึงทรงเกลียดชังชาตान?

พระองค์มิได้ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเองหรือ? มีอะไรตรงนั้นให้พระองค์เกลียดชังหรือ?”

ผู้คนสิ้นคิดจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียวที่พูดอะไรแบบนี้ พวกเขาปรารถนาที่จะรักพระเจ้า แต่ลืกลงไป

พวกเขาพรั่นเกี่ยวกับพระเจ้า ช่างย้อนแย้งอะไรเช่นนั้น! เจ้าไม่เข้าใจความจริง

เจ้ามีความคิดที่เหนือธรรมชาติมากเกินไป และเจ้าถึงกับกล่าวอ้างว่าพระเจ้าได้ทรงทำผิดพลาด—

เจ้าช่างสิ้นคิดอะไรเช่นนั้น! เจ้านั่นเองที่กำลังทำเป็นเล่นกับความจริง

มันไม่ใช่กรณีที่พระเจ้าได้ทรงทำผิดพลาดเลยสักนิด! ผู้คนบางคนถึงขั้นพรั่นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า

“เป็นพระองค์นั่นเองที่ได้ทรงสร้างชาตानขึ้นมา และพระองค์ก็ทรงโยนชาตานทิ้งลงมาท่ามกลางมนุษย์

และทรงส่งมอบพวกเขาให้กับมัน ครั้นมนุษย์ได้ครองอุปนิสัยเยี่ยงชาตาน พระองค์ก็มิได้ทรงยกโทษให้พวกเขา

ในทางตรงข้าม พระองค์ได้ทรงเกลียดชังพวกเขาจนถึงระดับหนึ่งเลย ในตอนแรก

พระองค์ได้ทรงรักเขาถึงระดับหนึ่ง แต่ตอนนี้ พระองค์ทรงรังเกียจพวกเขา

พระองค์นั่นเองที่ได้ทรงเกลียดชังมนุษยชาติ ทว่าพระองค์ก็เป็นผู้ซึ่งได้ทรงรักมนุษยชาติเช่นกัน

กำลังเกิดอะไรขึ้นตรงนี้นักหนา? นี่ไม่ใช่การย้อนแย้งหรือ?” ไม่ว่าพวกเขาจะมองมันอย่างไร

นี่ก็คือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์

นี่คือลักษณะที่หัวหน้าทูตสวรรค์ได้ทรยศพระเจ้าและมนุษยชาติได้ถูกทำให้เสื่อมทราม

และนี่คือวิธีที่พวกมนุษย์ดำเนินต่อมาจนถึงทุกวันนี้ ไม่ว่าพวกเขาจะใช้วลีกับมันอย่างไร

นั่นก็คือเรื่องราวทั้งหมดทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม พวกเจ้าก็ต้องเข้าใจว่า

พระประสงค์ทั้งองค์รวมเบื้องหลังพระราชกิจนี้ที่พระเจ้ากำลังทรงกระทำอยู่ในวันนี้ก็คือ

เพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้รอด และเพื่อที่จะมอบความปราชัยให้กับชาตาน

เพราะพวกทูตสวรรค์นั้นเปราะบางเป็นพิเศษและไม่ได้ครองความสามารถต่างๆ ให้พูดถึง พวกเขากำลังเกิดความโอหังขึ้นในทันทีที่พวกเขาได้รับสิทธิอำนาจ

นี่คือความจริงแท้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหัวหน้าทูตสวรรค์ที่มีสถานะสูงกว่าสถานะของทูตสวรรค์องค์อื่น กษัตริย์องค์หนึ่งในหมู่ทูตสวรรค์ มันเป็นผู้นำของทูตสวรรค์หลายล้านองค์ และภายใต้พระยาห์เวห์ สิทธิอำนาจของมันเหนือล้าสิทธิอำนาจของทูตสวรรค์องค์อื่นๆ มันต้องการจะทำสิ่งนี้สิ่งนั้น

และต้องการจะเป็นผู้นำทูตสวรรค์ทั้งหลายลงมาท่ามกลางพวกมนุษย์เพื่อที่จะควบคุมโลก พระเจ้าได้ตรัสว่า พระองค์คือองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งควบคุมดูแลจักรวาล

แต่หัวหน้าทูตสวรรค์ได้กล่าวอ้างว่ามันเป็นผู้ควบคุมดูแลจักรวาล—แล้วหลังจากนั้นมา

หัวหน้าทูตสวรรค์ก็ได้ทรยศพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงสร้างอีกพิภพหนึ่งขึ้นในสวรรค์

และหัวหน้าทูตสวรรค์ได้ปรารถนาที่จะควบคุมพิภพนี้ และยังปรารถนาที่จะลงมายังอาณาจักรมนุษย์ด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะทรงสามารถอนุญาตให้มันทำเช่นนั้นได้หรือไม่? ด้วยเหตุนี้

พระองค์จึงได้ทรงบดขยี้หัวหน้าทูตสวรรค์และโยนมันทิ้งลงไปกลางเวหา

ตลอดมานับตั้งแต่บัดนั้นได้ทำให้พวกมนุษย์เสื่อมทราม

พระเจ้าได้ทรงทำสงครามกับหัวหน้าทูตสวรรค์เพื่อที่จะช่วยพวกมนุษย์ให้รอด นั่นคือ

พระองค์ได้ทรงใช้หกพันปีนี้ไปกับการทำให้มันปราศ

มโนคติของพวกเจ้าที่เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้นเข้ากันไม่ได้กับพระราชกิจที่พระเจ้ากำลังทรงดำเนินใน หัศจรรย์ในปัจุบัน มันช่างไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริงโดยสิ้นเชิง และช่างเป็นความเข้าใจผิดอย่างมากมาย!

อันที่จริงแล้ว เพียงหลังจากการทรยศของหัวหน้าทูตสวรรค์เท่านั้น

พระเจ้าจึงได้ทรงประกาศแถลงว่ามันคือศัตรูของพระองค์ เพียงเพราะการทรยศของมันเท่านั้น

หัวหน้าทูตสวรรค์จึงได้เหยียบย่ำไปบนมนุษยชาติหลังการมาถึงในอาณาจักรมนุษย์

และเป็นเพราะเหตุผลนี้เองที่มนุษยชาติได้พัฒนามาถึงจุดนี้ หลังจากเกิดเรื่องนั้นแล้ว

พระเจ้าได้ทรงปฏิญาณต่อชาตานว่า “เราจะทำให้เจ้าปราศ

และนำพาความรอดมาสู่พวกมนุษย์ทั้งปวงที่เราได้สร้างขึ้นมา” ด้วยความที่ไม่เชื่อในตอนแรก

ชาตานจึงได้ตอบกลับไปว่า “ว่ากันจริงๆ แล้ว สิ่งใดหรือที่พระองค์ทรงทำกับข้าได้?

พระองค์ทรงสามารถบดขยี้ข้าลงกลางเวหาได้จริงๆ กระนั้นหรือไม่?

พระองค์ทรงสามารถทำให้ข้าปราศได้อย่างแท้จริงกระนั้นหรือไม่?”

หลังจากที่พระเจ้าทรงโยนมันทิ้งลงไปกลางเวหา พระองค์ก็ได้ทรงใส่ใจในหัวหน้าทูตสวรรค์อีกต่อไปเลย

และภายหลังจากนั้นก็ได้ทรงเริ่มช่วยมนุษยชาติและดำเนินพระราชกิจของพระองค์เองทั้งที่มิมีการรบกวนอย่างต่อเนื่องของชาตาน ชาตานสามารถทำสิ่งนี้สิ่งนั้นได้

แต่ทั้งหมดก็เป็นเพราะพลังอำนาจที่พระเจ้าได้ทรงให้กับมันก่อนหน้านี้
มันได้นำสิ่งเหล่านี้ไปสู่กลางเวหากับมันด้วย และได้เก็บรักษาพวกมันมาจนถึงทุกวันนี้
ขณะกำลังบดขยี้หัวหน้าทูตสวรรค์ลงสู่กลางเวหา พระเจ้ามิได้ทรงนำสิทธิอำนาจของมันกลับคืนมา และดังนั้น
ซาตานจึงยังคงทำให้มนุษยชาติเสื่อมทรามต่อไป ในอีกทางหนึ่ง
พระเจ้าได้ทรงเริ่มการให้ความรอดกับมนุษยชาติผู้ซึ่งได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามหลังการทรงสร้างไม่ทันไร
พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์ในขณะที่อยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตาม
ก่อนการสร้างแผ่นดินโลก
พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้ผู้คนในพิภพที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้นในสวรรค์ได้เห็นการกระทำของพระองค์
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการทรงนำผู้คนเหล่านั้นบนสวรรค์ พระองค์ได้ทรงให้สติปัญญาและเขาวัวปัญญาแก่พวกเขา
และทรงนำผู้คนเหล่านั้นมาใช้ชีวิตในพิภพนั้น เป็นธรรมดาที่ไม่มีใครเลยในพวกเจ้าที่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อน
ต่อมาหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา หัวหน้าทูตสวรรค์ก็ได้เริ่มทำให้พวกเขาเสื่อมทราม นั่นคือ
บนแผ่นดินโลก มนุษยชาติทั้งปวงตกไปสู่ความสับสนอลหม่าน
ถึงตอนนั้นเท่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มสงครามของพระองค์กับซาตาน และเพียง ณ
เวลานั้นเท่านั้นที่พวกมนุษย์ได้เริ่มมองเห็นกิจการของพระองค์ ในปฐมกาล การกระทำต่างๆ
ดังกล่าวมิได้ถูกปกปิดจากมนุษยชาติเลย หลังจากที่ซาตานได้ถูกโยนทิ้งลงสู่กลางเวหา มันได้ทำสิ่งต่างๆ
ของตัวเอง และพระเจ้าได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์เองต่อไป
โดยทำสงครามกับซาตานอย่างต่อเนื่อง เรื่อยมาจนกระทั่งถึงยุคสุดท้าย
บัดนี้เป็นเวลาที่ซาตานควรถูกทำลายได้แล้ว ในตอนเริ่มต้น พระเจ้าได้ทรงให้สิทธิอำนาจแก่มัน และต่อมา
พระองค์ก็ได้ทรงบดขยี้มันลง ไปสู่กลางเวหา ทว่ามันก็ยังคงเยาะเย้ยท้าทาย หลังจากนั้น
มันก็ได้ทำให้มนุษยชาติบนแผ่นดินโลกเสื่อมทราม แต่พระเจ้าก็กำลังทรงบริหารจัดการมนุษยชาติอยู่ที่นั่น
พระเจ้าทรงใช้การบริหารจัดการพวกมนุษย์ของพระองค์ในการทำให้ซาตานปราชัย
ซาตานนำพาชะตากรรมของผู้คนไปสู่จุดจบ
และทำให้พระราชกิจของพระเจ้าหยุดชะงักโดยการทำให้พวกเขาเสื่อมทราม ในทางกลับกัน
พระราชกิจของพระเจ้าคือความรอดของมนุษยชาติ ขึ้นตอนใดของพระราชกิจของพระเจ้าหรือ
ที่ไม่ได้ตั้งใจจะช่วยเหลือมนุษยชาติให้รอด? ขึ้นตอนใดหรือ ที่ไม่ได้ตั้งใจจะชำระผู้คนให้สะอาด
และทำให้พวกเขาประพฤติตนอย่างชอบธรรม
และใช้ชีวิตในภาพลักษณ์ของคนทั้งหลายที่สามารถได้รับความรัก? อย่างไรก็ตาม ซาตานไม่ได้ทำสิ่งนี้
มันทำให้มนุษยชาติเสื่อมทราม
มันดำเนินงานของมันในการทำให้มนุษยชาติเสื่อมทรามจนสำเร็จอย่างต่อเนื่องไปทั่วทั้งจักรวาล แน่อยู่แล้วว่า

พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจของพระองค์เอง โดยมีได้ใส่พระทัยกับชาตानแต่อย่างใด
ไม่สำคัญว่าชาตानจะมีสิทธิอำนาจมากเพียงใด พระเจ้าก็ยังทรงเป็นผู้ที่ให้สิทธิอำนาจนั้นแก่มันอยู่ดี
พระเจ้าไม่ได้ทรงให้สิทธิอำนาจทั้งหมดของพระองค์แก่มันจริงๆ แต่อย่างใด และดังนั้น
ไม่สำคัญว่าชาตानจะทำอะไร มันไม่เคยสามารถอยู่เหนือล้าพระเจ้าได้เลย
และมันจะอยู่ในกำมือของพระเจ้าเสมอ พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยการกระทำใดของพระองค์ในขณะที่อยู่ในสวรรค์
พระองค์ก็แค่ได้ทรงให้สิทธิอำนาจในสัดส่วนเล็กๆ
แก่ชาตानและได้ทรงอนุญาตให้มันทำการควบคุมเหนือทูตสวรรค์องค์อื่นๆ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
ไม่สำคัญว่าชาตานจะทำอะไร มันก็ไม่สามารถอยู่เหนือล้าสิทธิอำนาจของพระเจ้าได้
เพราะสิทธิอำนาจที่พระเจ้าได้ทรงยอมอนุญาติให้มันแต่เดิมนั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ
ชาตานทำให้เกิดการหยุดชะงัก ในยุคสุดท้าย การทำให้เกิดการหยุดชะงักของมันจะแล้วเสร็จ ในทำนองเดียวกัน
พระราชกิจของพระเจ้าก็จะแล้วเสร็จเช่นกัน
และบรรดามนุษย์ประเภทที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทำให้ครบบริบูรณ์ก็จะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์
พระเจ้าทรงขึ้นผู้คนไปในทางที่เป็นบวก พระชนม์ชีพของพระองค์คือน้ำแห่งชีวิต อันประมาณค่ามิได้
และไร้พรมแดน ชาตานได้ทำให้มนุษย์เสื่อมทรามจนถึงระดับหนึ่ง ในตอนสุดท้าย
น้ำแห่งชีวิตก็จะทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์
และมันจะเป็นไปไม่ได้ที่ชาตานจะแทรกแซงและทำงานของมันจนสำเร็จ
ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงจะทรงสามารถได้รับประชากรของพระองค์โดยครบบริบูรณ์ กระทั่งบัดนี้
ชาตานก็ยังคงปฏิเสธที่จะยอมรับการนี้ มันยังคงต่อสู้ชิงดีกับพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
แต่พระองค์ก็หาได้ใส่พระทัยกับมันไม่ พระเจ้าได้ตรัสว่า
“เราจะมีชัยชนะเหนือกำลังบังคับทั้งหมดของชาตานและเหนืออิทธิพลมืดทั้งปวง”
นี่คือพระราชกิจซึ่งต้องถูกทำในเนื้อหนัง ณ ตอนนี้
และมันยังเป็นสิ่งที่ทำให้การทรงบังเกิดเป็นมนุษย์มีนัยสำคัญด้วยเช่นกัน นั่นก็คือ
เป็นการทำให้ช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการมอบความปราชัยให้กับชาตานในยุคสุดท้ายนั้นครบบริบูรณ์
และเป็นการกวาดล้างทุกสรรพสิ่งที่เปื้อนของชาตานออกไป
ชัยชนะของพระเจ้าเหนือชาตานนั้นมีอาภหลักเลียงได้! อันที่จริง ชาตานได้ล้มเหลวไปนานแล้ว
เมื่อข่าวประเสริฐได้เริ่มเผยแผ่ไปทั่วแผ่นดินของพญานาคใหญ่สีแดง—นั่นก็คือ
เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์และพระราชกิจนี้ได้เริ่มเคลื่อนไหว—
ชาตานได้รับความปราชัยอย่างถึงที่สุด
เพราะพระประสงค์ที่แท้จริงที่สุดของการจุดเป็นมนุษย์ก็คือเพื่อที่จะกำจัดชาตาน

ทันทีที่ชาตานมองเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง
และได้เริ่มดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้น ซึ่งไม่มีกำลังบังคับใดเลยจะสามารถหยุดยั้งได้
เพราะฉะนั้น มันจึงกลายเป็นสิ่งตลึงงันไปในทันทีที่พระราชกิจเข้ามาในสายตา และไม่กล้าที่จะก่อการร้ายใดๆ
อีกต่อไป ในตอนแรก ชาตานคิดว่า มันได้มีทุนสนับสนุนติดตัวเป็นสติปัญญาอันล้นเหลือ
และมันจึงได้ขัดจังหวะและคุกคามพระราชกิจของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มันไม่ได้คาดฝันว่า
พระเจ้าจะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง หรือคาดฝันว่าในพระราชกิจของพระองค์นั้น
พระเจ้าจะได้ทรงใช้การเป็นกบฏของชาตานทำหน้าที่เป็นวิวรรณ์และการพิพากษาสำหรับมนุษยชาติ
อันเป็นการพิชิตพวกมนุษย์และมอบความปราชัยให้กับชาตานด้วยประการฉะนี้เอง
พระเจ้าทรงพระปรีชาญาณกว่าชาตาน และพระราชกิจของพระองค์นั้นเกินล้ำกว่ามันไปไกล เพราะฉะนั้น
ก็อย่างที่เรารู้ได้แฉ่งไว้ก่อนหน้านี้ว่า

“งานที่เราทำนั้นได้ถูกดำเนินไปจนเสร็จสิ้นโดยตอบสนองต่อกลไกของชาตาน ในตอนสุดท้าย
เราจะเปิดเผยสิทธิพิเศษของเราและความไร้พลังอำนาจของชาตาน”
พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ในแฉ่งหน้า ในขณะที่ชาตานลากหางตามมาข้างหลัง
จนกระทั่งในตอนสุดท้าย มันจะถูกทำลายลงในที่สุด—มันจะไม่รู้กระทั่งว่าใครที่ดีมัน!
มันจะแค่ตระหนักถึงความจริงในทันทีที่มันได้ถูกทุบตีและบดขยี้ไปแล้ว และแล้วภายในตอนนั้นเอง
มันก็จะได้ถูกเผาไหม้เป็นจุณในบึงไฟไปเรียบร้อยแล้ว ถึงตอนนั้น มันจะไม่น่าเชื่อถือโดยสิ้นเชิงหรอกหรือ?
เพราะถึงตอนนั้น ชาตานจะไม่มีกลอุบายมากกว่านี้ออกมาใช้อีกแล้ว!

พระราชกิจซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงไปที่ละขั้นตอนนี้เองที่คอยถ่วงพระทัยของพระเจ้าให้จมสู่ความเศร้าสลด
สำหรับมนุษยชาติบ่อยครั้ง ดังนั้นสงครามของพระองค์กับชาตานจึงได้ยืดเยื้อมาเป็นเวลาหกพันปี
และพระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “เราจะไม่มีวันสร้างมนุษยชาติขึ้นมาอีกแล้ว
และจะไม่มอบสิทธิอำนาจให้แก่พวกทูตสวรรค์อีกแล้ว” จากนั้นมา
เมื่อบรรดาทูตสวรรค์ได้มาทำงานบนแผ่นดินโลก พวกเขาก็แค่ติดตามพระเจ้ามาทำงานบางอย่าง
พระองค์ไม่เคยให้สิทธิอำนาจใดๆ แก่พวกเขาอีกแล้ว
พวกทูตสวรรค์ที่คนอิสราเอลเห็นได้ดำเนินงานของพวกเขาไปจนเสร็จสิ้นอย่างไรระหรือ?
พวกเขาได้เปิดเผยตัวพวกเขาเองในความฝันและสื่อพระวจนะของพระยาห์เวห์
เมื่อพระเยซูได้ทรงคืนพระชนม์ขึ้นมาในสามวันหลังจากถูกตรึงกางเขน
พวกทูตสวรรค์คือบรรดาผู้ที่ดันก้อนหินใหญ่ออกไปด้านข้าง
พระวิญญาณของพระเจ้ามิได้ทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เอง พวกทูตสวรรค์ทำงานประเภทนี้เท่านั้น
พวกเขารับบทบาทในการสนับสนุน แต่ไม่มีสิทธิอำนาจ

เพราะพระเจ้าคงจะไม่มีวันทรงมอบสิทธิอำนาจใดให้กับพวกเขาอีกแล้ว หลังจากทำงานมาเป็นเวลาหนึ่ง
ผู้คนที่พระเจ้าได้ทรงใช้บนแผ่นดินโลกก็นำตำแหน่งของพระเจ้ามาใช้ และได้พูดว่า

“ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะอยู่เหนือล้ำจักรวาล! ข้าพระองค์ต้องการขึ้นในสวรรค์ชั้นที่สาม!

พวกเราต้องการถือครองสมัยปกครองแห่งอำนาจอธิปไตย!”

พวกเขาจะกลายเป็นโอหังหลังจากทำงานผ่านไปหลายวัน

พวกเขาปรารถนาที่จะครองสิทธิอำนาจอธิปไตยบนแผ่นดินโลก ปรารถนาที่จะสถาปนาอีกชนชาติหนึ่งขึ้น

ปรารถนาที่จะมีทุกสรรพสิ่งอยู่ภายใต้เท้าของพวกเขา และปรารถนาที่จะขึ้นอยู่ในสวรรค์ชั้นที่สาม

เจ้าไม่รู้หรือว่า เจ้าก็เป็นแค่มนุษย์ที่พระเจ้าทรงใช้? เจ้าจะสามารถขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สามได้อย่างไร?

พระเจ้าเสด็จมาสู่แผ่นดินโลกเพื่อทรงพระราชกิจอย่างเงียบกริบและปราศจากการเปล่งพระสุรเสียงร้องออกมา

และแล้วก็ทรงจากไปหลังจากการเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์อย่างหลบๆ ซ่อนๆ

พระองค์มิได้เคยทรงเปล่งพระสุรเสียงร้องออกมาอย่างที่พวกมนุษย์ทำกัน

แต่กลับมีลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงในการดำเนินพระราชกิจของพระองค์ไปจนเสร็จสิ้น

ทั้งพระองค์ก็ยังมิเคยทรงเข้าไปในคริสตจักรและทรงเปล่งพระสุรเสียงร้องว่า

“เราจะกวาดล้างพวกเจ้าทั้งหมดออกไป! เราจะสาปแช่งพวกเจ้าและตีสอนพวกเจ้า!”

พระองค์เพียงแค่ทรงพระราชกิจของพระองค์เองต่อไป และทรงจากไปทันทีที่พระองค์ทรงแล้วเสร็จ

บรรดาศิษยาภิบาลเคร่งศาสนาผู้ซึ่งรักษาคณปวัยและขับไล่ปีศาจ อบรมสั่งสอนลงมาจากบนแท่น

กล่าววาทะอันยืดยาวโกঁหู่ และหารู้กันในเรื่องที่ไม่เป็นจริงนั้น ทั้งหมดช่างโอหังถึงแก่นกลาง!

พวกเขาเป็นแค่พงศ์พันธุ์ของหัวหน้าทูตสวรรค์เท่านั้นเอง!

หลังจากได้มีการดำเนินพระราชกิจหกพันปีของพระองค์จนเสร็จสิ้นตลอดมาจนถึงปัจจุบันแล้ว

พระเจ้าก็ได้ทรงเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์ไปมากมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ซึ่งจุดประสงค์อันดับแรกสุดของการนั้นก็คือการได้มอบความปราชัยให้ซาตานและนำพาความรอดมาสู่มนุษย

ชาติ พระองค์กำลังทรงใช้โอกาสนี้ในการเปิดโอกาสให้ทุกสิ่งทุกอย่างในสวรรค์ ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลก

ทุกสิ่งทุกอย่างภายในท้องทะเล และวัตถุต่างๆ

ขึ้นแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้เห็นพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์

และเป็นพยานต่อการกระทำทั้งหมดของพระองค์ พระองค์กำลังทรงรีบฉวยโอกาสนี้ที่ถูกรวบรวมมาให้

โดยการที่พระองค์ทรงมอบความปราชัยให้กับซาตาน ทำการเปิดเผยกิจการของพระองค์ทั้งหมดต่อพวกมนุษย์

และทำให้พวกเขาสามารถสรรเสริญพระองค์และยกย่องพระปรีชาญาณของพระองค์ในการทำให้ซาตานปราชัย

ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลก ในฟ้าสวรรค์ และภายในท้องทะเลนำพาพระสิริมาสู่พระเจ้า

สรรเสริญพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ สรรเสริญทุกๆ กิจการของพระองค์

และให้ร้องพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ นี่คือการพิสูจน์แห่งการมอบความปราชัยให้กับชาตนาของพระองค์
มันคือการพิสูจน์ของการกำราบชาตนาของพระองค์ ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ
มันเป็นบทพิสูจน์ของความรอดแห่งมนุษยชาติของพระองค์
องค์รวมแห่งการทรงสร้างของพระองค์นำพาพระสิริมาสู่พระองค์
สรรเสริญพระองค์สำหรับการมอบความปราชัยให้กับศัตรูของพระองค์และการทรงกลับมาอย่างมีชัยชนะ
และเชิดชูพระองค์ในฐานะมหากษัตริย์ผู้ทรงชัยชนะ
พระประสงค์ของพระองค์ไม่ใช่แค่เพียงทำให้ชาตนาปราชัย
ซึ่งเป็นเหตุผลที่พระราชกิจของพระองค์ได้สานต่อเป็นเวลาหกพันปี
พระองค์ทรงใช้ความปราชัยของชาตนาในการช่วยมนุษยชาติให้รอด
พระองค์ทรงใช้ความปราชัยของชาตนาในการเปิดเผยการกระทำทั้งหมดของพระองค์และพระสิริทั้งปวงของพระองค์ พระองค์จะทรงได้รับพระเกียรติ และมวลชนของทูตสวรรค์จะมองเห็นพระสิริทั้งปวงของพระองค์
ทูตทั้งหลายในสวรรค์ พวกมนุษย์บนแผ่นดินโลก
และวัตถุแห่งการทรงสร้างทั้งปวงบนแผ่นดินโลกจะมองเห็นพระสิริแห่งผู้ทรงสร้าง
นี่คือพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำ
การทรงสร้างของพระองค์ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกจะเป็นพยานให้แก่พระสิริของพระองค์ทั้งสิ้น
และพระองค์จะทรงกลับมาอย่างมีชัยภายหลังจากที่ได้มอบความปราชัยแก่ชาตนาอย่างถึงที่สุด
และอำนวยให้มนุษยชาติได้สรรเสริญพระองค์ ด้วยเหตุนี้
จึงเป็นการสัมฤทธิ์ชัยชนะเป็นสองเท่าในพระราชกิจของพระองค์
ในตอนสุดท้ายมนุษยชาติทั้งผองจะถูกพิชิตโดยพระองค์
และพระองค์จะทรงกวาดล้างผู้ใดก็ตามที่ต้านทานหรือกบฏ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระองค์จะทรงกวาดล้างพวกที่เป็นของชาตนาทั้งหมด
เจ้ากำลังเป็นพยานการกระทำของพระเจ้ามากมายเหลือเกินในปัจจุบันนี้ ทว่าเจ้ากลับยังคงต้านทาน เป็นกบฏ
และไม่แน่นอน เจ้าเก็บงำหลายสิ่งไว้ในตัวเจ้า และทำอะไรไปตามแต่ใจเจ้าปรารถนา
เจ้าทำไปตามตัณหาและความเลื่อมใสของตัวเจ้าเอง นี่ล้วนเป็นความเป็นกบฏและความต้านทาน
การเชื่อใจในพระเจ้าเพื่อประโยชน์แห่งเนื้อหนังและตัณหาของเรา
ตลอดจนเพื่อประโยชน์แห่งความชอบของเราเอง เพื่อโลก และเพื่อชาตนานั้น โสมม
มันเป็นการต้านทานและเป็นกบฏโดยธรรมชาติ ปัจจุบันนี้ มีความเชื่อที่แตกต่างกันทั้งหมดทุกประเภท นั่นคือ
บ้างก็แสวงหาที่คุ้มภัยจากความวิบัติ และคนอื่นๆ ก็แสวงหาที่จะได้มาซึ่งพระพร
บ้างก็ปรารถนาที่จะเข้าใจความลึกลับ ในขณะที่คนอื่นๆ ยังคงแสวงหาเงินทอง

เหล่านี้คือการต้านทานทุกรูปแบบและพวกมันทั้งหมดคือการหมิ่นประมาท!

ในการที่จะพูดว่าคนเราต้านทานหรือกบฏ—นั่นไม่ได้อ้างถึงพฤติกรรมดังกล่าวหรือ?

ผู้คนมากมายในปัจจุบันนี้พูดพร่ำ ประทับ และตัดสิน เหล่านั้นล้วนเป็นสิ่งที่คนเลวทำกันทั้งสิ้น

พวกมันเป็นตัวอย่างของการต้านทานและความเป็นกบฏแบบมนุษย์

ผู้คนดังกล่าวถูกรบครองและจับจองโดยชาตาน

บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงได้มาคือบรรดาผู้ที่นับนอบต่อพระองค์อย่างครบบริบูรณ์

พวกเขาเป็นผู้คนที่ได้ถูกชาตานทำให้เสื่อมทรามแต่ได้รับการช่วยให้รอดและถูกพิชิตโดยพระราชกิจปัจจุบันของ

พระเจ้า เป็นผู้ที่ได้ทนฝ่าความทุกข์ลำบาก และผู้ที่ในตอนสุดท้ายพระเจ้าจะทรงรับเอาไว้อย่างถึงที่สุด

ผู้ซึ่งไม่ใช่ชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของชาตานอีกต่อไป ผู้ที่ได้เป็นอิสระจากความไม่ชอบธรรม

และผู้ซึ่งเต็มใจที่จะใช้ชีวิตด้วยความพิสุทธ์—เช่นนั้นคือบริสุทธิ์ที่สุดในบรรดาผู้คนทั้งหมด

พวกเขาเป็นผู้ที่บริสุทธิ์จริงๆ

หากการกระทำปัจจุบันทั้งหลายของเจ้าไม่เป็นไปในแนวเดียวกับข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าแม้แต่ส่วนเดียวแล้ว

ไซร์ เช่นนั้นแล้วเจ้าจะถูกกำจัดทิ้ง นี่ไม่สามารถโต้แย้งได้เลย ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นตอนนี้

แม้ว่าเจ้าได้ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าและได้รับการเลือกสรร

การกระทำของเจ้าวันนี้จะยังคงเป็นตัวกำหนดพิจารณาทอสวนของเจ้า หากเจ้าไม่สามารถตามทันในวันนี้

เจ้าจะถูกกำจัดทิ้ง หากเจ้าไม่สามารถตามทันในวันนี้ เจ้าจะสามารถตามทันในภายหลังได้อย่างไรเล่า?

ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้ปรากฏต่อหน้าเจ้า ทว่าเจ้าก็ยังคงไม่เชื่ออยู่ดี เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะเชื่อในพระเจ้าในภายหลังตอนที่พระองค์ได้ทรงแล้วเสร็จในพระราชกิจของพระองค์และจะไม่ทรงพระราช

ชกิจเช่นนั้นอีกได้อย่างไรเล่า? ครั้นถึงตอนนั้น มันจะยังเป็นไปไม่ได้มากขึ้นสำหรับเจ้าที่จะติดตามพระองค์!

ในภายหลัง พระเจ้าจะทรงพึงพาทำที่ของเจ้า ความรู้ของเจ้าที่มีต่อพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

และประสบการณ์ของเจ้าในการกำหนดพิจารณาว่าเจ้าเป็นคนที่บาปหนาหรือชอบธรรม

หรือในการกำหนดพิจารณาว่าเจ้าได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือถูกกำจัดทิ้ง

เจ้าต้องมองเห็นอย่างชัดเจนในตอนนี พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงงานเช่นนั้น นั่นคือ

พระองค์ทรงกำหนดพิจารณาทอสวนของเจ้าโดยสอดคล้องกับพฤติกรรมของเจ้าในวันนี้

ผู้ใดหรือที่ตรัสพระวจนะแห่งวันนี้? ผู้ใดหรือที่ทรงพระราชกิจของวันนี้?

ผู้ใดหรือที่ตัดสินใจว่าเจ้าจะถูกกำจัดทิ้งในวันนี้? ผู้ใดหรือที่ตัดสินใจว่าจะทำให้เจ้าเพียบพร้อมในวันนี้?

นี่ไม่ใช่สิ่งที่เราทำด้วยตัวเราเองหรือ? เราคือหนึ่งเดียวผู้กล่าววจนะเหล่านี้

เราคือหนึ่งเดียวที่ดำเนินงานแบบนั้นไปจนเสร็จสิ้น การสาปแช่ง การติสอน

และการพิพากษาผู้คนล้วนเป็นส่วนหนึ่งในงานของเรา ในตอนสุดท้าย

การกำจัดเจ้าที่ก็จะขึ้นอยู่กับเราด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นธุระของเรา!

การทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมคือธุระของเรา

และการอนุญาตให้เจ้าขึ้นชมกับพระพรทั้งหลายก็คือธุระของเราเช่นกัน นี่คือทั้งหมดที่เราทำ

บททวสานของเจ้ามิได้ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าโดยพระยาห์เวห์ มันถูกกำหนดพิจารณาโดยพระเจ้าของวันนี้ มันกำลังถูกกำหนดพิจารณาอยู่ ณ บัดนี้

มันหาได้ถูกกำหนดพิจารณาย้อนหลังไปเนิ่นนานก่อนโลกถูกสร้างขึ้นไม่ ผู้คนสันคิตบางคนพูดว่า “บางทีคงมีบางอย่างผิดปกติกับพระเนตรของพระองค์

และพระองค์จึงไม่ทรงมองเห็นข้าพระองค์อย่างที่พระองค์ควรจะทรงเห็น ในตอนสุดท้าย

พระองค์จะทรงมองเห็นสิ่งที่พระวิญญาณเปิดเผยไม่มีผิดเลย!”

เดิมทีพระเยซูได้ทรงเลือกสรรยูดาสเป็นสาวกของพระองค์ ผู้คนพากันถามว่า

“พระองค์ทรงเลือกสรรสาวกที่จะทรยศพระองค์ได้อย่างไรกัน?” ในตอนแรก

ยูดาสไม่ได้มีเจตนาที่จะทรยศพระเยซูเลย นี่ก็แค่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา ณ เวลานั้น

พระเยซูได้ทอดพระเนตรยูดาสอย่างโปรดปรานเลยทีเดียว พระองค์ได้ทรงทำให้ชายผู้นั้นติดตามพระองค์

และได้มอบความรับผิดชอบในเรื่องการเงินของพวกเขาให้กับเขา

หากพระเยซูได้ทรงทราบว่ายูดาสจะชักยอกเงิน พระองค์ก็คงจะไม่มีวันทรงทิ้งให้เขาควบคุมดูแลในเรื่องเช่นนั้น

พูดได้เลยว่า พระเยซูหาได้ทรงทราบแต่แรกไม่ ว่าชายผู้นี้คิดโกงและเต็มไปด้วยความหลอกลวง

หรือทรงทราบว่าเขาจะโกงพี่น้องชายหญิงของเขา ในเวลาต่อมา

หลังจากที่ยูดาสได้ติดตามพระเยซูมาเป็นเวลาหนึ่ง

พระเยซูได้ทอดพระเนตรเห็นเขาบื้อยอพี่น้องชายหญิงของเขาและบื้อยอพระเจ้า ผู้คนยังค้นพบด้วยว่า

ยูดาสมีนิสัยชอบล้วงกระเป๋า และแล้วพวกเขาก็ได้ทูลต่อพระเยซูเกี่ยวกับเรื่องนี้

ถึงตอนนั้นเท่านั้นเองที่พระเยซูได้ทรงกลายมาตระหนักรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างที่กำลังดำเนินไป

เพราะพระเยซูต้องทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนให้เสร็จสิ้น

และทรงจำเป็นต้องมีใครบางคนมาทรยศพระองค์

และเพราะยูดาสแค่ดูเหมือนบุคคลประเภทที่ไร้ไม่มีผิดที่จะดำเนินบทบาทนี้ไปจนเสร็จสิ้น พระเยซูได้ตรัสว่า

“ในหมู่พวกเรานี้ จะมีหนึ่งคนที่ทรยศเรา บุตรมนุษย์จะทำการทรยศนี้เพื่อที่จะถูกตรึงกางเขน

และหลังจากนั้นสามวันก็จะฟื้นจากความตายขึ้นมา” ณ เวลานั้น อันที่จริงแล้ว

พระเยซูมิได้ทรงคัดสรรยูดาสมาเพื่อให้เขาทรยศพระองค์ ในทางตรงข้าม พระองค์ได้ทรงหวังว่า

ยูดาสคงจะเป็นสาวกผู้จงรักภักดี โดยไม่คาดฝัน

ยูดาสกลายมาเป็นคนเสื่อมในทางละโมภโลกมากที่ได้ทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้า

ดังนั้นพระเยซูได้ทรงใช้สถานการณ์นี้คัดสรรยูดาสเพื่องานนี้

หากสาวกทั้งสิบสองของพระเยซูมีความจงรักภักดีและไม่มีใครเลยเหมือนกับยูดาสอยู่ในหมู่พวกเขา

เช่นนั้นแล้ว ในที่ท้ายสุด บุคคลที่จะทรยศพระเยซูก็คงจะได้เป็นใครบางคนที่ไม่ใช่หนึ่งในบรรดาสาวก

อย่างไรก็ตาม ณ เวลานั้น มันก็ได้บังเอิญเกิดขึ้นว่า มีหนึ่งในหมู่สาวกผู้ซึ่งชื่นชมการรับสินบน นั่นก็คือ ยูดาส เพราะฉะนั้นพระเยซูจึงได้ทรงใช้ชายผู้นี้ทำให้พระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้น นี่ช่างเรียบง่ายอะไรเช่นนี้!

พระเยซูมิได้ทรงลึกลับมันไว้ล่วงหน้าในตอนเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์

พระองค์เพียงได้ทรงคัดสรรพระทัยเช่นนี้ทันทีที่สิ่งต่างๆ ได้พัฒนามาถึงจุดหนึ่งแล้วเท่านั้น

นี่คือการคัดสรรพระทัยของพระเยซู ซึ่งกล่าวได้ว่า

เป็นการคัดสรรพระทัยของพระวิญญาณของพระเจ้าพระองค์เอง แต่เดิมนั้น พระเยซูคือผู้ที่ได้ทรงเลือกสรรยูดาส

เมื่อต่อมายูดาสทรยศพระเยซู

นี่เป็นบางสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกระทำเพื่อที่จะให้ทำหน้าที่เป็นบทอวสานของพระองค์เอง

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่ได้ดำเนินไปจนเสร็จสิ้น ณ เวลานั้น

เมื่อตอนที่พระเยซูได้ทรงเลือกสรรยูดาส พระองค์ทรงหาได้มีแนวความคิดเลยไม่ว่า ยูดาสจะทรยศพระองค์

พระองค์ได้ทรงทราบเพียงว่า ชายผู้นั้นคือ ยูดาส อิสคาริโอท

บทอวสานของพวกเขาก็ถูกกำหนดพิจารณาโดยสอดคล้องกับระดับความนบนอบของพวกเขานี้ในวันนี้

และโดยสอดคล้องกับระดับการเจริญเติบโตของชีวิตของพวกเขานี้เช่นกัน

มิใช่โดยสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดใดๆ ของมนุษย์ที่ว่า บทอวสานของเจ้านั้นได้ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้ว ณ

ตอนสร้างโลก เจ้าต้องล่วงรู้สิ่งเหล่านี้ให้ชัดเจน

ไม่มีสิ่งใดเลยในพระราชกิจนี้ที่ถูกทำลงไปบนหนทางที่เจ้าจินตนาการว่ามันถูกทำ

ว่าด้วยเรื่องชื่อและอัตลักษณ์

หากเจ้าปรารถนาที่จะเหมาะต่อการให้พระเจ้าทรงใช้ เจ้าต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า
เจ้าต้องรู้จักพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำก่อนหน้านี้ (ในพันธสัญญาใหม่และพันธสัญญาเดิม) และยิ่งกว่านั้น
เจ้าต้องรู้จักพระราชกิจของพระองค์ในวันนี้ กล่าวคือ
เจ้าต้องรู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าซึ่งได้ทรงปฏิบัติมาเป็นเวลายาวนานถึง 6,000 ปี
หากเจ้าถูกขอให้เผยแผ่ข่าวประเสริฐ
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้โดยไม่รู้จักพระราชกิจของพระเจ้า
บางคนอาจถามเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้ตรัสไว้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ พันธสัญญาเดิม
และพระราชกิจและพระวามะของพระเยซู ฦ เวลานั้น
หากเจ้าไม่สามารถพูดถึงเรื่องราวเบื้องหลังของพระคัมภีร์ได้ เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกโน้มน้าวให้เชื่อ ฦ
เวลานั้น พระเยซูได้ตรัสมากมายเกี่ยวกับพันธสัญญาเดิมกับบรรดาสาวกของพระองค์
ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้อ่านนั้นมาจากพันธสัญญาเดิม
ส่วนพันธสัญญาใหม่ได้ถูกเขียนขึ้นหลายทศวรรษหลังพระเยซูได้ทรงถูกตรึงกางเขนแล้วเท่านั้น
ในการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ พวกเจ้าควรจับความเข้าใจความจริงชั้นในของพระคัมภีร์เป็นหลัก
และพระราชกิจของพระเจ้าในประเทศอิสราเอล ซึ่งเป็นพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ได้ทรงทำ
และเจ้าก็ต้องเข้าใจพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำด้วย เหล่านี้คือประเด็นต่างๆ
ที่ผู้คนทั้งหมดเป็นกังวลมากที่สุด
และเรื่องราวเบื้องหลังของพระราชกิจสองช่วงระยะนั้นคือสิ่งที่พวกเขาไม่เคยได้ยิน ขณะเผยแผ่ข่าวประเสริฐ
แรกที่สุดจงวางการพูดถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้ไว้ก่อน
พระราชกิจช่วงระยะนี้อยู่ไกลเกินกว่าที่พวกเขาจะเอื้อมถึง
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าไล่ตามเสาะหาคือสิ่งที่สูงส่งที่สุดจากทั้งหมด—
คือความรู้เรื่องพระเจ้าและความรู้เรื่องพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—
และไม่มีสิ่งใดเป็นที่ยกย่องมากกว่าสองสิ่งนี้แล้ว หากพวกเจ้าพูดถึงสิ่งที่สูงส่งเป็นอันดับแรกแล้ว
มันก็จะมากเกินไปสำหรับพวกเขา
เพราะไม่มีใครได้มีประสบการณ์กับพระราชกิจเช่นนี้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่เคยมีสิ่งนี้เกิดขึ้นมาก่อน
และไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายที่มนุษย์จะยอมรับ ประสบการณ์ต่างๆ ของพวกเขาเป็นสิ่งที่เก่าๆ จากอดีต
โดยมีพระราชกิจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งคราวอยู่บ้าง
สิ่งที่พวกเขามีประสบการณ์ด้วยไม่ใช่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้

หรือน้ำพระทัยของพระเจ้าในวันนี้ พวกเขายังคงปฏิบัติตนโดยสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติเดิมๆ โดยไม่มีความสว่างใหม่ และไม่มีสิ่งใหม่ๆ

ในยุคพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์ในพระเยซูเป็นหลัก ในขณะที่พวกที่รับใช้พระยาห์เวห์ ผู้ซึ่งทรงสวมเสื้อคลุมแบบปุโรหิตในพระวิหาร ได้ทำเช่นนั้นด้วยความจงรักภักดีที่ไม่สั่นคลอน พวกเขายังได้มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย แต่ไม่สามารถจับความเข้าใจน้ำพระทัยปัจจุบันของพระเจ้าได้ และเพียงยังคงสวดขอร้องต่อพระยาห์เวห์โดยสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติเดิมๆ เท่านั้น ไม่ได้มีการทรงนำครั้งใหม่ พระเยซูได้เสด็จมาและได้ทรงนำพระราชกิจใหม่มา กระนั้นพวกที่รับใช้ในพระวิหารไม่ได้มีการทรงนำครั้งใหม่ อีกทั้งพวกเขาไม่ได้มีพระราชกิจใหม่ด้วย โดยการรับใช้ในพระวิหาร พวกเขาเพียงสามารถจำวนวิธีปฏิบัติเดิมๆ และโดยไม่ออกจากพระวิหาร พวกเขาก็ไม่สามารถมีการเข้าสู่ครั้งใหม่ใดๆ อย่างแน่นอน พระราชกิจใหม่นั้นถูกพระเยซูทรงนำมา และพระเยซูไม่ได้เสด็จเข้าไปในพระวิหารเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ พระองค์เพียงได้ทรงพระราชกิจของพระองค์นอกพระวิหาร เพราะขอบเขตแห่งพระราชกิจของพระเจ้าได้เปลี่ยนไปเมื่อนานมาแล้ว พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจภายในพระวิหาร และเมื่อมนุษย์ได้รับใช้พระเจ้าที่นั่น การนั้นก็มีหน้าที่เพียงเพื่อรักษาสິงต่างๆ ให้เป็นเช่นเดิม และไม่สามารถก่อให้เกิดพระราชกิจใหม่ใดๆ ในทำนองเดียวกัน ผู้คนที่เคร่งศาสนาในวันนี้ยังคงนมัสการพระคัมภีร์ หากเจ้าเผยแพร่ข่าวประเสริฐไปยังพวกเขา พวกเขาจะโยนรายละเอียดที่ไม่สลักสำคัญเกี่ยวกับพระวณะจากพระคัมภีร์แก่เจ้า และพวกเขาจะค้นพบหลักฐานมากมาย ทำให้เจ้าตะลึงงันและพูดไม่ออก เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะตราหน้าเจ้าและคิดว่าพวกเจ้าโง่เขลาในความเชื่อของพวกเจ้า พวกเขาจะพูดว่า “เจ้าไม่รู้จักแม้แต่พระคัมภีร์ พระวณะของพระเจ้า ดังนั้นเจ้าสามารถพูดได้อย่างไรว่าเจ้าเชื่อในพระเจ้า?” จากนั้นพวกเขาจะถูกเจ้าและจะพูดว่า “ในเมื่อองค์หนึ่งเดียวที่พวกเจ้าเชื่อคือพระเจ้า ทำไมพระองค์จึงไม่ทรงบอกพวกเจ้าทั้งหมดเกี่ยวกับพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เล่า? ในเมื่อพระองค์ได้ทรงนำพระสิริของพระองค์จากประเทศอิสราเอลสู่ภูมิภาคตะวันออกแล้ว ทำไมพระองค์จึงไม่ทรงรู้จักพระราชกิจที่ทรงทำในประเทศอิสราเอลเล่า? ทำไมพระองค์ไม่ทรงรู้จักพระราชกิจของพระเยซูเล่า? หากพวกเจ้าไม่รู้ เช่นนั้นแล้วนั่นก็จะพิสูจน์ว่าพวกเจ้าไม่ได้รับการบอกกล่าว ในเมื่อพระองค์ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเยซู พระองค์จะไม่ทรงรู้จักสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไรเล่า?

พระเยซูทรงรู้จักพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำ พระองค์จะไม่ทรงรู้จักได้อย่างไรเล่า?” เมื่อถึงเวลา พวกเขาทั้งหมดจะถามเจ้าด้วยคำถามเช่นนี้ หัวของพวกเขาเต็มไปด้วยสิ่งเหล่านี้

แล้วพวกเขาจะไม่ถามได้อย่างไรเล่า? พวกของเจ้าที่อยู่ในกระแสนี้ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่พระคัมภีร์

เพราะพวกเขาได้ตามทันพระราชกิจที่ละขั้นตอนที่พระเจ้าได้ทรงทำในวันนี้

พวกเขาได้รู้เห็นพระราชกิจที่ละขั้นตอนนี้ด้วยตาของพวกเขาเอง

และพวกเขาได้มองดูพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะอย่างชัดเจน

และดังนั้นพวกเขาจึงจำต้องวางพระคัมภีร์ลงและเลิกศึกษาพระคัมภีร์

แต่พวกเขาไม่สามารถไม่ศึกษาพระคัมภีร์ได้ เพราะพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจที่ละขั้นตอนนี้

ผู้คนบางคนจะถามว่า

“อะไรเล่าคือความแตกต่างระหว่างพระราชกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ได้ทรงทำกับงานของบรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครทูตแห่งอดีตกาล? คำวิบัติถูกเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน

และพระเยซูก็ทรงถูกเรียกเช่นนั้นเช่นกัน แม้ว่างานที่พวกเขาได้ทำนั้นแตกต่าง

แต่พวกเขาก็ถูกเรียกด้วยชื่อเดียวกัน จงบอกเรา ทำไมอัตลักษณ์ของพวกเขาจึงไม่เหมือนกัน?

สิ่งที่ยอห์นได้รู้เห็นคือนิมิตหนึ่ง เป็นนิมิตที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน

และเขาสามารถพูดพระวจนะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตั้งพระทัยจะตรัส

ทำไมอัตลักษณ์ของยอห์นจึงแตกต่างจากพระอัตลักษณ์ของพระเยซูเล่า?”

พระวจนะที่พระเยซูตรัสสามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

และพระวจนะเหล่านั้นเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระเจ้าอย่างเต็มที่ สิ่งที่ยอห์นได้เห็นคือนิมิตหนึ่ง

และเขาไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ ทำไมในเมื่อยอห์น

เปโตรและปาโลได้พูดคำพูดมากมาย เหมือนที่พระเยซูได้ตรัส

แต่พวกเขากลับไม่ได้มีอัตลักษณ์เดียวกันกับพระเยซูเล่า? หลักๆ แล้วเป็นเพราะงานที่พวกเขาได้ทำนั้นแตกต่าง

พระเยซูทรงเป็นตัวแทนของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า

และทรงเป็นพระวิญญาณแห่งพระเจ้าที่ทรงพระราชกิจโดยตรง พระองค์ทรงพระราชกิจของยุคใหม่

เป็นพระราชกิจที่ไม่เคยมีใครได้ทำมาก่อน พระองค์ทรงเปิดทางใหม่ พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระยาห์เวห์

และพระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เอง แต่ในส่วน of เปโตร ปาโล และดาวิดนั้น

ไม่ว่าพวกเขาจะถูกเรียกว่าอะไรก็ตาม

พวกเขาก็เป็นเพียงตัวแทนของอัตลักษณ์ของสิ่งทรงสร้างสิ่งหนึ่งของพระเจ้าเท่านั้น

และถูกพระเยซูหรือพระยาห์เวห์ทรงส่งมา ดังนั้นไม่สำคัญว่าพวกเขาจะได้ทำงานมากเพียงใด

ไม่สำคัญว่าการอัศจรรย์ที่พวกเขาได้ปฏิบัติจะยิ่งใหญ่เพียงใด

พวกเขาก็ยังคงเป็นแค่สรรพสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

และไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าได้ พวกเขาได้ทำงานในพระนามของพระเจ้า

หรือได้ทำงานหลังจากที่ได้ถูกพระเจ้าทรงส่งมา

นอกจากนี้พวกเขาได้ทำงานในยุคที่พระเยซูหรือพระยาห์เวห์ได้ทรงเริ่มต้น และพวกเขาไม่ได้ทำงานอื่นเลย

จะว่าไปแล้ว พวกเขาเป็นเพียงสรรพสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิม

ผู้เผยพระวจนะหลายท่านได้กล่าวคำทำนายต่างๆ หรือได้เขียนหนังสือแห่งการเผยพระวจนะต่างๆ

ไม่มีใครได้พูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า แต่ทันทีที่พระเยซูเริ่มทรงพระราชมกิจ

พระวิญญาณแห่งพระเจ้าก็ทรงเป็นคำพยานต่อพระองค์ในฐานะพระเจ้า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ณ จุดนี้

เจ้าคงจะรู้แล้ว! ก่อนหน้านั้น บรรดาอัครทูตและผู้เผยพระวจนะได้เขียนสารอันหลากหลาย

และได้ทำการเผยพระวจนะมากมาย ต่อมาผู้คนได้เลือกสารการเผยพระวจนะบางส่วนเพื่อใส่ไว้ในพระคัมภีร์

และบางส่วนก็ได้สูญหายไป เนื่องจากมีผู้คนพูดว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้พูดมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทำไมบางส่วนจึงได้รับการพิจารณาว่าดี และบางส่วนได้รับการพิจารณาว่าไม่ดี? และทำไมบางส่วนจึงถูกเลือก

และส่วนอื่นๆ จึงไม่ถูกเลือก? หากคำพูดเหล่านั้นเป็นพระวจนะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสจริงๆ

จะจำเป็นหรือไม่ที่ผู้คนต้องเลือกคำพูดเหล่านั้น?

ทำไมเรื่องราวของพระวจนะที่พระเยซูได้ตรัสและพระราชมกิจที่พระองค์ได้ทรงทำจึงแตกต่างกันในแต่ละเล่มของ

ข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม? นี่ไม่ใช่ความผิดพลาดของพวกที่บันทึกเรื่องราวเหล่านั้นหรือ?

ผู้คนบางคนจะถามว่า “ในเมื่อบรรดาสารที่เขียนขึ้นโดยเปาโลและผู้ประพันธ์ท่านอื่นๆ แห่งพันธสัญญาใหม่

และงานที่พวกเขาได้ทำ บางส่วนเป็นผลมาจากความตั้งใจของมนุษย์

และถูกปลอมปนโดยมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ เช่นนั้นแล้ว

ไม่มีมโนคติของมนุษย์ดำรงอยู่ในพระวจนะที่พระองค์ (พระเจ้า) ตรัสในวันนี้หรือ?

พระวจนะเหล่านั้นไม่มีมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ปนอยู่ด้วยจริงๆ หรือ?”

พระราชมกิจช่วงระยะนี้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงทำไปแล้วนั้น

แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากงานที่เปาโลและอัครทูตและผู้เผยพระวจนะมากมายได้ทำ

ความแตกต่างไม่ได้มีเพียงในอัตลักษณ์เท่านั้น แต่โดยหลักแล้ว มีความแตกต่างในงานที่ดำเนินการ

หลังจากเปาโลถูกบดขยี้และล้มลงเฉพาะพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เขาถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์นำให้ทำงาน และเขาได้กลายเป็นผู้หนึ่งที่ได้ออกส่งไป

ดังนั้นเขาจึงได้เขียนสารไปที่คริสตจักรต่างๆ และสารเหล่านี้ทั้งหมดก็ได้ติดตามคำสอนต่างๆ ของพระเยซู

เปาโลถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งไปทำงานในพระนามขององค์พระเยซูเจ้า

แต่เมื่อพระเจ้าพระองค์เองได้เสด็จมา พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชมกิจในพระนามใด

และไม่ได้ทรงเป็นตัวแทนของผู้ใดนอกจากพระวิญญาณของพระเจ้าในพระราชกิจของพระองค์
พระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์โดยตรง นั่นคือ
พระองค์ไม่ได้ทรงถูกมนุษย์ทำให้มีความเพียบพร้อม
และพระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกดำเนินการตามคำสอนของมนุษย์คนใด ในพระราชกิจช่วงระยะนี้
พระเจ้าไม่ได้ทรงนำโดยการตรัสถึงประสบการณ์ส่วนพระองค์ของพระองค์
แต่กลับดำเนินการพระราชกิจของพระองค์โดยตรง โดยสอดคล้องกับสิ่งที่พระองค์ทรงมีแทน ยกตัวอย่างเช่น
การทดสอบของบรรดาคนปรนนิบัติ เวลาแห่งการติสสอน การทดสอบแห่งความตาย
เวลาแห่งการรักพระเจ้า...นี่คือพระราชกิจทั้งหมดที่ไม่เคยทรงทำมาก่อน
และเป็นพระราชกิจที่เป็นของยุคปัจจุบัน แทนที่จะเป็นประสบการณ์ต่างๆ ของมนุษย์
ในคำพูดที่เราได้พูดไปแล้ว อันไหนเล่าที่เป็นประสบการณ์ต่างๆ ของมนุษย์?
พระวณะเหล่านั้นทั้งหมดไม่ได้มาจากพระวิญญาณโดยตรงหรอกหรือ
และพระวณะเหล่านั้น ไม่ได้ถูกพระวิญญาณทรงทำให้ปรากฏหรือ?
มันเป็นเพียงว่าจิตความสามารถของเจ้านั้นต่ำเสียจนเจ้าไร้ความสามารถที่จะมองทะลุเข้าไปถึงความจริงได้!
วิถีชีวิตซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงที่เราพูดถึงนั่นคือการนำทางเส้นทาง และไม่เคยถูกผู้ใดพูดถึงมาก่อน
อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดได้เคยมีประสบการณ์กับเส้นทางนี้ หรือรู้จักความเป็นจริงนี้
ก่อนที่เราจะได้เปล่งคำพูดเหล่านั้นออกมา ไม่เคยมีใครได้พูดคำพูดเหล่านี้
ไม่เคยมีใครได้พูดถึงประสบการณ์เช่นนี้ อีกทั้งพวกเขาก็ไม่เคยได้พูดรายละเอียดเช่นนี้ และนอกจากนั้น
ไม่เคยมีผู้ใดได้ชี้ให้เห็นสถานะเช่นนี้เพื่อเปิดเผยสิ่งเหล่านี้ ไม่เคยมีใครได้นำไปบนเส้นทางที่เราเข้าไปในวันนี้
และหากมันถูกนำโดยมนุษย์ เช่นนั้นแล้วมันก็จะไม่ใช่ทางใหม่ทางหนึ่ง ดูเปาโลและเปโตรเป็นตัวอย่าง
พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ส่วนตัวของตัวเอง ก่อนที่พระเยซูทรงนำเส้นทาง
เป็นเพียงหลังจากพระเยซูทรงนำเส้นทางเท่านั้นพวกเขาจึงได้มีประสบการณ์กับพระวณะที่พระเยซูตรัส
และเส้นทางที่พระองค์ทรงนำ จากการนี้พวกเขาได้รับประสบการณ์มากมาย และพวกเขาก็เขียนสารต่างๆ
และดังนั้น ประสบการณ์ของมนุษย์จึงไม่เหมือนกับพระราชกิจของพระเจ้า
และพระราชกิจของพระเจ้านั้นก็ไม่ได้เหมือนกับความรู้ที่มโนคติที่หลงผิดและประสบการณ์ของมนุษย์ได้บรรยายไว้
เราได้พูดครั้งแล้วครั้งเล่าว่า วันนี้เรากำลังนำเส้นทางใหม่ และกำลังทำงานใหม่
และงานและวาทะของเราแตกต่างจากงานและคำพูดของยอห์นและผู้เผยพระวณะท่านอื่นๆ ทั้งหมด
ไม่เคยเลยที่เราได้รับประสบการณ์ก่อนแล้วจึงพูดถึงประสบการณ์เหล่านั้นกับพวกเขา—
นั่นไม่จริงเลยแม้แต่น้อย หากเป็นเช่นนั้นจริง นั่นจะไม่ได้หน่วงเหนี่ยวพวกเขานานมาแล้วหรือ?
ในอดีตความรู้ที่หลายคนพูดถึงก็ได้รับการยกย่องเช่นกัน

แต่คำพูดทั้งหมดของพวกเขาถูกพูดออกมาบนพื้นฐานของคำพูดของเหล่าผู้ที่เรียกกันว่าบุคคลสำคัญฝ่ายจิตวิญญาณ คำพูดเหล่านั้นไม่ได้มีน้ำหนัก แต่มากจากประสบการณ์ของพวกเขา มาจากสิ่งที่พวกเขาได้เห็น และจากความรู้ของพวกเขา บางคนได้มีมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา และบางคนประกอบด้วยประสบการณ์ที่พวกเขาได้สรุปรวบไว้

วันนี้ลักษณะงานของเราแตกต่างจากของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง เราไม่ได้มีประสบการณ์กับการถูกผู้อื่นนำ อีกทั้งเราก็ไม่ได้ยอมรับการถูกผู้อื่นทำให้มีความเพียบพร้อม นอกจากนั้น ทั้งหมดที่เราได้พูดและสามัคคีธรรมแล้วนั้นไม่เหมือนกับของผู้อื่นใด และไม่เคยมีผู้อื่นใดได้พูด วันนี้โดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขาเป็นใคร งานของเราก็ดำเนินการไปบนพื้นฐานของคำพูดที่เราพูด หากปราศจากวาทะและงานเหล่านี้ ใครจะสามารถมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านี้

(การทดสอบของบรรดาคนปรนนิบัติ เวลาแห่งการติสอน...) ได้เล่า

และใครจะสามารถพูดถึงความรู้เช่นนี้ได้เล่า? เจ้าไม่สามารถเห็นการนี้จริงๆ หรือ?

โดยไม่คำนึงถึงขั้นตอนของงาน ทันทีที่คำพูดของเราถูกพูด พวกเขาจะเริ่มดำเนินการสามัคคีธรรมโดยสอดคล้องกับคำพูดของเรา และทำงานโดยสอดคล้องกับคำพูดของเรา และมันก็ไม่ใช่วิถีทางที่พวกเขาคนใดคนหนึ่งได้นึกถึง

เมื่อได้มาไกลจนถึงตอนนี้เจ้าไม่สามารถเห็นคำถามที่ชัดเจนและเรียบง่ายเช่นนี้หรือ?

มันไม่ใช่วิถีทางที่บางคนได้คิดขึ้นมา อีกทั้งก็ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของทางของบุคคลสำคัญฝ่ายจิตวิญญาณคนใด มันเป็นเส้นทางใหม่เส้นทางหนึ่ง

และแม้แต่พระวณะที่พระเยซูได้เคยตรัสไว้มากมายก็ไม่ได้ใช้กับเส้นทางนั้นอีกต่อไป

สิ่งที่เราพูดคืองานเปิดเผยใหม่ยุคหนึ่ง และเป็นงานที่ยืนโดยลำพัง งานที่เราทำ และคำพูดที่เราพูด

ส่วนใหม่ทั้งหมด นี่ไม่ใช่งานใหม่ของวันนี้หรือ? พระราชกิจของพระเยซูก็เป็นเช่นนี้ด้วยเช่นกัน

พระราชกิจของพระองค์ก็แตกต่างจากงานของผู้คนในพระวิหารเช่นกัน

และก็เช่นเดียวกันที่พระราชกิจของพระองค์แตกต่างจากงานของพวกเขาฟาริสี และไม่ได้มีความคล้ายคลึงใดๆ กับงานที่ผู้คนแห่งประเทศอิสราเอลทั้งหมดได้ทำ หลังจากรู้เห็นพระราชกิจนั้นแล้ว

ผู้คนไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า “พระราชกิจนั้นถูกพระเจ้าทรงทำจริงๆ หรือ?”

พระเยซูไม่ได้ทรงยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์ เมื่อพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อสอนมนุษย์

ทั้งหมดที่พระองค์ได้ตรัสนั้นใหม่และแตกต่างจากสิ่งที่เหล่าวิสุทธิชนและผู้เผยพระวณะโบราณแห่งพันธสัญญาเดิมได้พูดไว้ และด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงยังคงไม่แน่ใจ นี่คือนั่นที่ทำให้มนุษย์ยากต่อการรับมือเหลือเกิน

ก่อนที่จะยอมรับพระราชกิจขั้นตอนใหม่นี้ เส้นทางที่พวกเขาส่วนใหญ่ได้เดินไป

คือการฝึกฝนปฏิบัติและเข้าสู่รากฐานของเส้นทางของบุคคลสำคัญฝ่ายจิตวิญญาณเหล่านั้น แต่ในวันนี้

งานที่เราทำแตกต่างกันมาก และดังนั้นพวกเขาก็จะตัดสินใจได้ว่ามันถูกต้องหรือไม่ เราไม่ใส่ใจว่าเส้นทางอะไรที่เข้าได้เดินไปก่อนหน้านี้ อีกทั้งเราไม่สนใจว่าเข้าได้กิน “อาหาร” ของใคร หรือใครคือผู้ที่เข้าได้ถือว่าเป็น “บิดา” ของเจ้า ในเมื่อเราได้มาและได้นำงานใหม่มาเพื่อนำทางมนุษย์ ทั้งหมดที่ติดตามเราต้องปฏิบัติตามโดยสอดคล้องกับสิ่งที่เราพูด ไม่สำคัญว่า “ครอบครัว” ที่เข้ามาจากนั้นจะมีอำนาจมากเพียงใด เจ้าต้องติดตามเรา

เจ้าต้องไม่ปฏิบัติตัวโดยสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติแต่ก่อนของเจ้า “บิดาอุปถัมภ์” ของเจ้าควรลงจากตำแหน่ง และเจ้าควรมาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าเพื่อแสวงหาส่วนแบ่งอันยุติธรรมของเจ้า ทั้งหมดทั้งมวลของเจ้าอยู่ในมือของเรา

และเจ้าไม่ควรอุทิศการเชื่ออย่างมีขอบเขตมากเกินไปแก่บิดาอุปถัมภ์ของเจ้า เขาไม่สามารถควบคุมเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ พระราชกิจของวันนี้ขึ้นอยู่กับคำพังท้นทั้งหมดที่เราพูดในวันนี้เห็นได้ชัดว่าไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานจากอดีต มันเป็นการเริ่มต้นใหม่ และหากเจ้าพูดว่ามันถูกสร้างขึ้นด้วยมือของมนุษย์ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นผู้ที่ตาบอดจนเกินกว่าจะช่วยให้รอด!

อิสยาห์ เอเสเคียล โมเสส ดาวิด อับราฮัม

และดาเนียลคือผู้นำหรือผู้เผยพระวจนะท่ามกลางประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรแห่งประเทศอิสราเอล ทำไมพวกเขาจึงไม่ได้ถูกเรียกว่าพระเจ้า? ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงไม่ได้ทรงเป็นคำพยานต่อพวกเขา? ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเป็นคำพยานต่อพระเยซูทันทีที่พระองค์เริ่มพระราชกิจของพระองค์ และเริ่มตรัสพระวจนะของพระองค์? และทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงเป็นคำพยานต่อคนอื่น ๆ? พวกเขาเหล่านั้นที่มีเนื้อหนังทั้งหมดได้ถูกเรียกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” โดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขาถูกเรียกว่าอะไร งานของพวกเขาคือตัวแทนของความเป็นอยู่และเนื้อแท้ของพวกเขา และความเป็นอยู่และเนื้อแท้ของพวกเขาเป็นตัวแทนของอัตลักษณ์ของพวกเขา เนื้อแท้ของพวกเขาไม่เกี่ยวข้องกับชื่อต่างๆ ของพวกเขา

สิ่งที่พวกเขาแสดงออกและวิถีการดำเนินชีวิตของพวกเขาคือตัวแทนของเนื้อแท้ของพวกเขา

ในพันธสัญญาเดิมนั้น ไม่มีสิ่งใดผิดปกติในการถูกเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า

และบุคคลผู้หนึ่งอาจถูกเรียกด้วยชื่อใดก็ตาม

แต่เนื้อแท้และอัตลักษณ์ที่มีมาแต่เกิดของเขานั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ท่ามกลางพระคริสต์เทียมเท็จ ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ และคนหลอกลวงเหล่านั้น ไม่มีพวกที่ถูกเรียกว่า “พระเจ้า” อยู่ด้วยหรือ? และทำไมพวกเขาจึงไม่ใช่พระเจ้า? เพราะพวกเขาไม่สามารถทำพระราชกิจของพระเจ้าได้

ในส่วนลึกพวกเขาคือมนุษย์ คนหลอกลวงผู้คน ไม่ใช่พระเจ้า

และดังนั้นพวกเขาก็ไม่มีพระอัตลักษณ์ของพระเจ้า

ดาวิดไม่ได้ถูกเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางชนเผ่าทั้งสิบสองชนเผ่าด้วยหรือ?

พระเยซูก็ทรงถูกเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน

ทำไมพระเยซูเพียงผู้เดียวจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์?

เยเรมีย์ไม่ได้เป็นที่รู้จักในฐานะบุตรมนุษย์ด้วยหรือ?

และพระเยซูไม่ได้เป็นที่รู้จักในฐานะบุตรมนุษย์หรือ?

ทำไมพระเยซูถูกตรึงกางเขนในพระนามของพระเจ้า? ไม่ใช่เพราะเนื้อแท้ของพระองค์แตกต่างหรือ?

ไม่ใช่เพราะพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำแตกต่างหรือ? ชื่อนั้นสำคัญหรือไม่?

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงถูกเรียกว่าบุตรมนุษย์เช่นกัน แต่พระองค์ได้ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้า

พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อรับฤทธานุภาพ และทำให้พระราชกิจแห่งการไถ่สำเร็จลุล่วง

นี่พิสูจน์ว่าพระอัครทูตและเนื้อแท้ของพระเยซูแตกต่างจากผู้อื่นที่ถูกเรียกว่าบุตรมนุษย์เช่นกัน ในวันที่

ผู้ใดท่ามกลางพวกเจ้ากล้าพูดทั้งหมดที่ถูกพูดโดยพวกที่ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้มาจากพระวิญญาณ

บริสุทธิ์? ผู้ใดเล่ากล้าพูดสิ่งต่างๆ เช่นนี้? หากเจ้าพูดสิ่งต่างๆ เช่นนี้จริง

เช่นนั้นแล้วทำไมหนังสือแห่งการเผยพระวจนะของอิสราเอลถึงถูกละทิ้ง

และทำไมสิ่งเดียวกันจึงถูกกระทำกับบรรดาหนังสือของวิสุทธิชนและผู้เผยพระวจนะในยุคโบราณเหล่านั้น?

หากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นนั้นแล้วทำไมพวกเจ้าจึงกล้าทำการเลือกตามอำเภอใจเช่นนี้?

เจ้ามีคุณสมบัติที่จะเลือกพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?

หลายเรื่องราวจากประเทศอิสราเอลก็ถูกละทิ้งเช่นกัน

และหากเจ้าเชื่อว่าข้อเขียนแห่งอดีตเหล่านี้ทั้งหมดมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นนั้นแล้วทำไมหนังสือบางเล่มจึงถูกละทิ้ง? หากหนังสือทั้งหมดนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ก็ควรได้รับการเก็บรักษาไว้และส่งไปที่พี่น้องชายหญิงของคริสตจักรได้อ่าน

หนังสือเหล่านั้นไม่ควรถูกเลือกหรือละทิ้งโดยความตั้งใจของมนุษย์ มันผิดที่จะทำเช่นนั้น

การพูดว่าประสบการณ์ของเปาโลและยอห์นถูกผสมกับความเข้าใจเชิงลึกลับส่วนตัวของพวกเขาไม่ได้หมายความว่า

ประสบการณ์และความรู้ของพวกเขามาจากซาตาน แต่เป็นเพียงว่าพวกเขามีสิ่งต่างๆ

ที่มาจากประสบการณ์และความเข้าใจเชิงลึกลับส่วนตัวของพวกเขา

ความรู้ของพวกเขาสอดคล้องกับภูมิหลังของประสบการณ์จริงแท้ของพวกเขา ณ เวลานั้น

และใครเล่าจะสามารถบอกได้อย่างมั่นใจว่าทั้งหมดนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์?

หากว่าประเสริฐทั้งสี่ส่วนมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่นนั้นแล้วทำไมมัทธิว มาระโก ลูกา

และยอห์นแต่ละคนจึงพูดถึงบางสิ่งที่แตกต่างกันเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเยซู? หากเจ้าไม่เชื่อเรื่องนี้

เช่นนั้นแล้วจึงดูที่เรื่องราวต่างๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการที่เปโตรได้ปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าสามครั้งอย่างไร กล่าวคือ การปฏิเสธทั้งหมดแตกต่างกัน และแต่ละครั้งก็มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง หลายคนที่ไม่รู้เท่าทันพูดว่า

“พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ก็ทรงเป็นมนุษย์เช่นกัน

ดังนั้นพระวณะที่พระองค์ตรัสนั้นสามารถมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยครบบริบูรณ์ได้หรือไม่?

หากคำพูดของเปาโลและยอห์นถูกผสมกับความตั้งใจของมนุษย์

เช่นนั้นแล้วพระวณะที่พระองค์ตรัสนั้นก็ไม่ได้ถูกผสมกับความตั้งใจของมนุษย์จริงๆ หรือไม่?”

ผู้คนที่พูดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ดาบอดและไม่รู้เท่าทัน! จงอ่านข่าวประเสริฐทั้งสี่อย่างละเอียดถี่ถ้วน

จงอ่านสิ่งที่ข่าวประเสริฐทั้งสี่ได้บันทึกไว้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่พระเยซูได้ทรงทำ

และพระวณะที่พระองค์ได้ตรัสไว้ แต่ละเรื่องราวแตกต่างกันอย่างแน่อนมาก

และแต่ละเรื่องราวมียุทธศาสตร์ของตัวเอง

หากสิ่งที่ถูกเขียนขึ้น โดยผู้เขียนหนังสือเหล่านี้ทั้งหมดมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นนั้นแล้วทั้งหมดก็ควรจะเหมือนกันและสอดคล้องกัน เช่นนั้นแล้วทำไมจึงมีความแตกต่าง?

มนุษย์ไม่ใช่วิถีที่สมบูรณ์แบบหรือ ที่ไร้ความสามารถที่จะมองเห็นเรื่องนี้?

หากเจ้าถูกขอให้ป่าวร้องต่อพระเจ้า เจ้าจะสามารถให้คำพยานแบบใด?

วิธีรู้จักพระเจ้าเช่นนี้สามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์ได้หรือไม่? หากคนอื่นถามเจ้าว่า “หากบันทึกต่างๆ

ของยอห์นและลูกาถูกผสมกับความตั้งใจของมนุษย์

เช่นนั้นแล้วพระวณะที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้ตรัสไม่ได้ถูกผสมกับความตั้งใจของมนุษย์หรือ?”

เจ้าจะสามารถให้คำตอบที่ชัดเจนได้หรือไม่? หลังจากลูกาและมัทธิวได้ยืนยันพระวณะของพระเยซู

และได้เห็นพระราชกิจของพระเยซู พวกเขาก็พูดถึงความรู้ของพวกเขาเอง

ในลักษณะของการรำลึกถึงอดีตโดยให้รายละเอียดของข้อเท็จจริงบางข้อของพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำ

เจ้าสามารถพูดได้หรือไม่ว่าความรู้ของพวกเขาได้ถูกเปิดเผยอย่างครบบริบูรณ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

นอกพระคัมภีร์มีบุคคลสำคัญฝ่ายจิตวิญญาณมากมายที่มีความรู้สูงกว่าพวกเขา

ดังนั้นทำไมคำพูดของพวกเขาจึงไม่ได้ถูกคนรุ่นต่อๆ มารับไว้เล่า?

คำพูดของพวกเขาไม่ได้ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เช่นกันหรือ? จงรู้ไว้ว่าในพระราชกิจแห่งวันนี้

เราไม่ได้พูดถึงความเข้าใจเชิงลึกของตัวเองโดยตั้งอยู่บนรากฐานของพระราชกิจของพระเยซู

อีกทั้งเราไม่ได้กำลังพูดถึงความรู้ของเราเองกับภูมิหลังของพระราชกิจของพระเยซู

พระเยซูได้ทรงพระราชกิจอะไร ณ เวลานั้น? และงานอะไรที่เรา กำลังทำในวันนี้?

สิ่งที่เราทำและพูดไม่เคยมีมาก่อน เส้นทางที่เราเดินในวันนี้ไม่เคยถูกก้าวอย่างมาก่อน

เส้นทางนี้ไม่เคยถูกผู้คนแห่งยุคต่างๆ และรุ่นต่างๆ แห่งอดีตกาลเดิน วันนี้มันได้ถูกเปิดตัวแล้ว

และนี่ไม่ใช่พระราชกิจของพระวิญญานหรือ? แม้ว่าจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญานบริสุทธิ์
ผู้นำแห่งอดีตทั้งหมดก็ยังงดดำเนินการงานของพวกเขานบนรากฐานของพระราชกิจอื่นๆ

อย่างไรก็ตามพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองนั้นแตกต่าง

ช่วงระยะของพระราชกิจของพระเยซูนั้นเหมือนกัน กล่าวคือ พระองค์ได้ทรงเปิดหนทางใหม่

เมื่อพระองค์ได้เสด็จมา พระองค์ได้ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินสวรรค์

และได้ตรัสว่ามนุษย์ควรกลับใจและสารภาพบาป

หลังจากที่พระเยซูได้ทรงทำพระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์แล้ว เปโตรกับเปาโลและคนอื่นๆ

ก็เริ่มดำเนินการพระราชกิจของพระเยซูต่อไป หลังจากที่พระเยซูได้ทรงถูกตอกตรึงกางเขน

และได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พวกเขาก็ถูกพระวิญญานส่งไปเผยแพร่นานทางแห่งกางเขน

แม้ว่าคำพูดของเปาโลได้รับการยกย่อง

แต่คำพูดเหล่านี้ก็ยังตั้งอยู่บนรากฐานที่ถูกจัดวางไว้โดยสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสไว้ อาทิ ความอดทน ความรัก

ความทุกข์ การปลื้มระ การรับบัพติศมา หรือคำสอนอื่นๆ ที่ต้องติดตาม

ทั้งหมดนี้ถูกพูดบนรากฐานของพระวจนะของพระเยซู พวกเขาไม่สามารถเปิดทางใหม่ได้

เพราะพวกเขาคือมนุษย์ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงใช้

พระวาตะและพระราชกิจของพระเยซู ณ เวลานั้น ไม่ได้ยึดถือตามคำสอน

และพระองค์ไม่ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์โดยสอดคล้องกับพระราชกิจแห่งธรรมนูญชีวิตของพันธสัญญาเดิม พระราชกิจนั้นถูกดำเนินการโดยสอดคล้องกับพระราชกิจที่ควรทรงทำในยุคพระคุณ

พระองค์ได้ทรงตรากตรำโดยสอดคล้องกับพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงก่อเกิด

โดยสอดคล้องกับแผนการของพระองค์เอง และโดยสอดคล้องกับพันธกิจของพระองค์

พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจโดยสอดคล้องกับธรรมนูญแห่งพันธสัญญาเดิม

ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ได้ทรงทำสอดคล้องกับธรรมนูญแห่งพันธสัญญาเดิม

และพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจเพื่อทำให้คำพูดของบรรดาผู้เผยพระวจนะลุล่วง

พระราชกิจของพระเจ้าแต่ละช่วงระยะนั้นไม่ได้ถูกดำเนินการอย่างชัดเจนเพื่อที่จะทำให้คำทำนายต่างๆ

ของบรรดาผู้เผยพระวจนะในยุคโบราณลุล่วง

และพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อปฏิบัติตามคำสอนหรือจงใจทำให้คำทำนายของผู้เผยพระวจนะโบราณเป็นจริง

กระนั้นการกระทำของพระองค์ก็ไม่ได้ทำให้คำทำนายของผู้เผยพระวจนะโบราณหยุดชะงัก

และไม่ได้รับกวนพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไปแล้วก่อนหน้านี้

จุดที่โดดเด่นของพระราชกิจของพระองค์ไม่ใช่การปฏิบัติตามคำสอนใดๆ

และเป็นการทรงพระราชกิจที่พระองค์เองควรทรงทำแทน พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะหรือผู้ทำนาย

แต่เป็นผู้กระทำที่จริงๆ แล้วเสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงที่จะทำ และพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อเริ่มต้นยุคใหม่ของพระองค์และดำเนินพระราชกิจใหม่ของพระองค์แน่นอนว่าเมื่อพระเยซูได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ก็ได้ทรงทำให้คำพูดมากมายที่ผู้เผยพระวจนะโบราณได้พูดไว้ในพันธสัญญาเดิมลุล่วงอีกด้วย เช่นเดียวกันพระราชกิจของวันนี้ก็ได้ทำให้คำทำนายของผู้เผยพระวจนะโบราณในพันธสัญญาเดิมลุล่วง มันเป็นเพียงว่าเราไม่ได้รู้ “ปุมที่เก่าจนเหลือ” ก็เท่านั้นเอง เพราะยังมีงานอีกมากที่เราต้องทำ มีคำพูดอีกมากที่เราต้องพูดกับพวกเขา

และงานนี้และคำพูดเหล่านี้มีความสำคัญมากกว่าการอธิบายบทตอนต่างๆ จากพระคัมภีร์ยิ่งนัก เพราะงานเช่นนั้น ไม่ได้มีนัยสำคัญหรือคุณค่ายิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา และไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ หรือเปลี่ยนแปลงพวกเขาได้ เราตั้งใจที่จะทำงานใหม่

ไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งการทำให้บทตอนใดจากพระคัมภีร์ลุล่วง หากพระเจ้าได้เสด็จมาบนแผ่นดินโลกเพียงเพื่อให้คำพูดของผู้เผยพระวจนะโบราณแห่งพระคัมภีร์ลุล่วง เช่นนั้นแล้วใครเล่าจะยิ่งใหญ่กว่ากัน พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์หรือผู้เผยพระวจนะโบราณเหล่านั้น? จะว่าไปแล้ว ผู้เผยพระวจนะดูแลรับผิดชอบพระเจ้า หรือว่าพระเจ้าทรงดูแลรับผิดชอบผู้เผยพระวจนะ? เจ้าจะอธิบายคำพูดเหล่านี้ได้อย่างไรเล่า?

ในตอนแรกเริ่ม เมื่อพระเยซูยังไม่ได้ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการ เหมือนบรรดาสาวกที่ได้ติดตามพระองค์ บางครั้งพระองค์ก็ได้ทรงเข้าร่วมการประชุม และได้ทรงร้องเพลงสรรเสริญ ได้ทรงกล่าวชม และได้ทรงอ่านพันธสัญญาเดิมในพระวิหารด้วย หลังจากพระองค์ได้ทรงรับบัพติศมาและได้ทรงลุกขึ้น

พระวิญญาณก็ได้เสด็จลงมาสถิตบนพระองค์อย่างเป็นทางการ และได้ทรงเริ่มพระราชกิจ เปิดเผยพระอัครลักษณะของพระองค์และพันธกิจที่พระองค์ต้องทรงกระทำ

ก่อนหน้านี้ไม่มีใครได้รู้จักพระอัครลักษณะของพระองค์ และนอกเหนือจากนางมารีย์แล้ว แม้แต่ยอห์นก็ไม่ได้รู้จัก พระเยซูมีพระชันษา 29 ปีเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมา หลังจากบัพติศมาของพระองค์ครบบริบูรณ์

ฟ้าสวรรค์ก็ได้เปิดออก และพระสุรเสียงได้ตรัสว่า: “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”

ทันทีที่พระเยซูทรงได้รับบัพติศมาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ทรงเริ่มเป็นคำพยานต่อพระองค์ด้วยวิธีนี้

ก่อนที่จะทรงรับบัพติศมาเมื่อทรงมีพระชันษา 29 ปี พระองค์ได้ทรงใช้ชีวิตของบุคคลปกติ ทรงกินเมื่อพระองค์ควรจะทรงกิน ทรงนอนและแต่งตัวตามปกติ

และไม่มีอะไรเกี่ยวกับพระองค์ที่แตกต่างจากคนอื่นๆ

แต่แน่นอนว่าเป็นเพียงในสายตาฝ่ายเนื้อหนังของมนุษย์เท่านั้น บางครั้งพระองค์ก็อ่อนแอเช่นกัน

และบางครั้งพระองค์ก็ไม่ทรงสามารถหยั่งรู้สิ่งต่างๆ ได้เช่นกัน ตรงกันกับที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ กล่าวคือ พระปรีชาญาณของพระองค์ได้เจริญเติบโตขึ้นพร้อมกับพระชนม์ชีพของพระองค์

คำพูดเหล่านี้เพียงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ธรรมดาและปกติ และว่าพระองค์ไม่ได้ทรงแตกต่างจากผู้คนปกติคนอื่นเป็นพิเศษ

พระองค์ได้ทรงเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นบุคคลปกติ และไม่มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับพระองค์

ทว่าพระองค์ทรงอยู่ภายใต้การดูแลและการปกป้องของพระเจ้า หลังจากได้รับบัพติศมาแล้ว

พระองค์ก็ได้ทรงเริ่มถูกทดลอง หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

และได้ทรงเริ่มพระราชกิจ และได้ทรงกลายเป็นผู้ครอบครองอุทยานภาพ พระปรีชาญาณ และพระสิทธิอำนาจ

นี่ไม่ได้เป็นการพูดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงพระราชกิจในพระองค์ก่อนการรับบัพติศมาของพระองค์ หรือไม่ได้ทรงอยู่ในพระองค์ ก่อนการรับบัพติศมาของพระองค์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็สถิตอยู่ในพระองค์เช่นกัน แต่ยังไม่ได้ทรงเริ่มพระราชกิจอย่างเป็นทางการ

เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับว่าเมื่อใดที่พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ และยิ่งกว่านั้น

ผู้คนปกติมีกระบวนการปกติในการเจริญเติบโต พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระชนม์อยู่ในพระองค์เสมอมา

เมื่อพระเยซูประสูติ พระองค์ทรงแตกต่างจากคนอื่นๆ และมีดาวประจักษ์ดวงหนึ่งได้ปรากฏขึ้น

ก่อนการประสูติของพระองค์ ทูตสวรรค์คนหนึ่งได้ปรากฏต่อโยเซฟในความฝัน

และได้บอกเข่าว่านางมารีย์จะให้กำเนิดทารกเพศชาย และเด็กคนนั้นได้รับการปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลังจากพระเยซูทรงได้รับบัพติศมาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์

แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเพิ่งได้เสด็จลงมาสถิตบนพระเยซู

คำกล่าวที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาเหมือนนกพิราบลงมาสถิตบนพระองค์นั้นเป็นการอ้างอิงถึงการเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของพันธกิจของพระองค์ พระวิญญาณของพระเจ้าได้สถิตอยู่ในพระองค์มาก่อนแล้ว

แต่พระองค์ยังไม่ได้ทรงเริ่มพระราชกิจ เพราะยังไม่ถึงเวลา

และพระวิญญาณก็ไม่ได้ทรงเริ่มพระราชกิจอย่างหุนหันพลันแล่น

พระวิญญาณได้ทรงเป็นคำพยานต่อพระองค์ผ่านทาง การรับบัพติศมา เมื่อพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นจากน้ำ

พระวิญญาณก็ได้ทรงเริ่มพระราชกิจในพระองค์อย่างเป็นทางการ

ซึ่งมีความหมายว่าเนื้อหนังที่จุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าได้ทรงเริ่มทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง

และได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งการไถ่แล้ว กล่าวคือ ยุคพระคุณได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการแล้ว

และดังนั้นจึงมีเวลาสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าโดยไม่สำคัญว่าอะไรคือพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำ

หลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นพิเศษใดๆ ในพระเยซู

พระองค์ทรงยังคงอยู่ในเนื้อหนังเดิมของพระองค์ เพียงว่าพระองค์ได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์

และได้ทรงเปิดเผยพระอัครลักษณะของพระองค์ และพระองค์ก็ทรงเปี่ยมด้วยพระสิทธิอำนาจและพระฤทธานุภาพ
ในเรื่องนี้พระองค์ทรงแตกต่างจากเมื่อก่อน พระอัครลักษณะของพระองค์นั้นแตกต่าง กล่าวคือ
ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในสถานภาพของพระองค์ นี่คือการคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และไม่ใช่งานที่มนุษย์ทำ ในตอนแรกนั้น ผู้คนไม่รู้
และพวกเขาก็เพียงมารู้เล็กน้อยทันทีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเป็นคำพยานต่อพระเยซูด้วยวิธีเช่นนี้
หากพระเยซูได้ทรงพระราชกิจที่ยอดเยียมก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้ทรงเป็นคำพยานต่อพระองค์
แต่ปราศจากคำพยานของพระเจ้าพระองค์เอง
เช่นนั้นแล้วไม่ว่าพระราชกิจของพระองค์จะยอดเยี่ยมเพียงใดก็ตาม
ผู้คนที่คงจะไม่มีวันได้รู้เกี่ยวกับพระอัครลักษณะของพระองค์
เพราะตามนุษย์จะไม่สามารถมองเห็นพระอัครลักษณะได้
เมื่อปราศจากขั้นตอนของคำพยานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
จะไม่มีใครสามารถระลึกได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์
หากว่าหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเป็นคำพยานต่อพระองค์แล้ว
หากพระเยซูยังทรงพระราชกิจต่อไปในวิธีเดียวกันโดยไม่มีความแตกต่างใดๆ
เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่มีผลกระทบนั้น
และในการนี้คือการสาธิตให้เห็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสำคัญด้วย
หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเป็นคำพยาน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ต้องแสดงพระองค์เอง
เพื่อที่เจ้าจะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
ว่ามีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในพระองค์ คำพยานของพระเจ้าไม่ผิด
และนี่อาจพิสูจน์ได้ว่าคำพยานของพระองค์ถูกต้อง
หากพระราชกิจของพระองค์ก่อนและหลังคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกัน
เช่นนั้นแล้วพันธกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์และพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงจะไม่ถูกเน
นยำ และดังนั้นมนุษย์ก็คงจะไม่สามารถระลึกได้ถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
เพราะคงจะไม่มีมีความแตกต่างที่ชัดเจนเลย หลังจากเป็นคำพยานแล้ว
พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ต้องทรงคำพยานนี้
และดังนั้นพระองค์จึงต้องสำแดงพระปรีชาญาณและสิทธิอำนาจของพระองค์ในพระเยซู
ซึ่งแตกต่างจากในอดีตกาล แน่แน่นอนว่านี่ไม่ใช่ผลกระทบของการรับบัพติศมา—
การรับบัพติศมาเป็นเพียงพิธีอย่างหนึ่ง—
เป็นเพียงว่าการรับบัพติศมาเป็นวิธีที่แสดงให้เห็นว่าถึงเวลาปฏิบัติพันธกิจของพระองค์แล้ว

พระราชกิจเช่นนี้ก็เพื่อที่จะทำให้ฤทธาานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าชัดเจน
ทำให้คำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ชัดเจน
และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงยินยอมรับผิดชอบต่อคำพยานนี้จนถึงวาระสุดท้าย
ก่อนที่จะปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ พระเยซูก็ได้ทรงฟังคำเทศนา
ได้ทรงประกาศและได้ทรงเผยแผ่ข่าวประเสริฐในสถานที่ต่างๆ พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจที่ยอดเยียมใดๆ
เพราะเวลายังมาไม่ถึงที่พระองค์จะทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์
และเพราะพระเจ้าพระองค์เองทรงถ่อมตนซ่อนตัวอยู่ในเบื้องหลัง
และไม่ได้ทรงพระราชกิจใดจนกระทั่งเวลาสุกได้ที่อีกครั้งด้วย
พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจก่อนการรับบัพติศมาด้วยเหตุผลสองประการ กล่าวคือ ประการแรก
เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เสด็จลงมาสถิตบนพระองค์อย่างเป็นทางการเพื่อทรงพระราชกิจ (กล่าวคือ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ประทานฤทธาานุภาพและสิทธิอำนาจแก่พระเยซูเพื่อทรงพระราชกิจเช่นนี้)
และแม้ว่าพระองค์ได้ทรงรู้จักพระอัตลักษณ์ของพระองค์เองแล้ว
พระเยซูก็คงจะไม่ทรงสามารถทำพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยจะทำในภายหลัง
และคงจะต้องรอจนกว่าจะถึงวันแห่งการรับบัพติศมาของพระองค์ นี่เป็นเวลาของพระเจ้า
และไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ แม้แต่พระเยซูพระองค์เอง
พระเยซูพระองค์เองไม่ทรงสามารถขัดจังหวะพระราชกิจของพระองค์เองได้
แน่นอนนี่คือความถ่อมใจของพระเจ้า และธรรมเนียมปฏิบัติแห่งพระราชกิจของพระเจ้าอีกด้วย
หากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ได้ทรงพระราชกิจ ก็ไม่มีใครสามารถทำพระราชกิจของพระองค์ได้
ประการที่สอง ก่อนที่พระองค์ทรงได้รับบัพติศมา พระองค์ทรงเป็นเพียงคนธรรมดาและสามัญมาก
และไม่ทรงแตกต่างจากผู้คนปกติและธรรมดาคนอื่นๆ
นี่คือแง่มุมหนึ่งของการที่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่ได้ทรงเหนือธรรมชาติอย่างไร
พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่ได้ทรงโต้แย้งการจัดการเตรียมการต่างๆ ของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า
พระองค์ได้ทรงพระราชกิจด้วยวิธีที่เป็นระเบียบ และพระองค์ได้ทรงพระราชกิจอย่างปกติมาก
เป็นหลังจากการรับบัพติศมาเท่านั้นเองที่พระราชกิจของพระองค์ได้มีสิทธิอำนาจและฤทธาานุภาพ กล่าวคือ
แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ไม่ได้ทรงดำเนินการกิจการเหนือธรรมชาติใดๆ
และพระองค์ทรงเจริญเติบโตขึ้นในลักษณะเดียวกับผู้คนปกติคนอื่นๆ
หากพระเยซูทรงได้รู้จักพระอัตลักษณ์ของพระองค์เองแล้ว
ได้ทรงพระราชกิจยอดเยี่ยมทั่วทั้งแผ่นดินก่อนการรับบัพติศมาของพระองค์แล้ว และทรงแตกต่างจากผู้คนปกติ
แสดงพระองค์เองว่าพิเศษ เช่นนั้นแล้ว ไม่เพียงเป็นไปไม่ได้ที่ข้อหั้นจะทำงานของเขานั่น

แต่จะไม่มีทางที่พระเจ้าจะทรงเริ่มขั้นตอนต่อไปในพระราชกิจของพระองค์อีกด้วย
ดังนั้นนี่จะได้พิสูจน์ว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงทำได้เกิดผิดพลาด
และสำหรับมนุษย์แล้วจะดูเหมือนว่าพระวิญญาณแห่งพระเจ้า
และเนื้อหนังแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าไม่ได้มาจากแหล่งเดียวกัน
ดังนั้นพระราชกิจของพระเยซูที่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์คือพระราชกิจที่ทรงทำหลังจากพระองค์ได้รับบัพติ
สมาแล้ว เป็นพระราชกิจที่ทรงทำในช่วงเวลานานสามปี
พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกสิ่งที่พระองค์ทรงทำก่อนที่พระองค์ทรงได้รับบัพติสมา
เพราะพระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจนี้ก่อนที่พระองค์ทรงได้รับบัพติสมา
พระองค์ทรงเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งและเป็นตัวแทนของมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง
ก่อนที่พระเยซูจะทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงแตกต่างจากผู้คนปกติ และคนอื่นๆ
ก็ไม่สามารถเห็นความแตกต่างในพระองค์ เป็นหลังจากพระองค์ทรงมีพระชันษาครบ 29
ปีแล้วเท่านั้นเองที่พระเยซูได้ทรงรู้ว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำขั้นตอนหนึ่งในพระราชกิจของพระเจ้าให้ครบ
บริบูรณ์ ก่อนหน้านั้นพระองค์เองไม่ทรงรู้เรื่องนี้ เพราะพระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำไม่ใช่สิ่งเหนือธรรมชาติ
เมื่อพระองค์ได้ทรงเข้าร่วมการประชุมในธรรมศาลาเมื่อพระชันษาสิบสองปี นางมารีย์กำลังตามหาพระองค์
และพระองค์ได้ตรัสเพียงประโยคเดียว ในลักษณะเดียวกับเด็กคนอื่นๆ ว่า “ท่านแม่!
ท่านไม่รู้หรือว่าเราต้องวางน้ำพระทัยของพระบิดาของเราไว้เหนือสิ่งอื่นทั้งหมด?”
แน่นอนในเมื่อพระองค์ได้รับการปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
พระเยซูจะไม่สามารถมีความพิเศษอยู่บ้างเลยหรือ?
แต่ความพิเศษของพระองค์ไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงเหนือธรรมชาติ
เป็นแต่เพียงว่าพระองค์ทรงรักพระเจ้ามากกว่าเด็กอายุน้อยอื่นใด
แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ในพระรูปลักษณะ แต่เนื้อแท้ของพระองค์ทรงยังคงพิเศษและแตกต่างจากคนอื่นๆ
อย่างไรก็ตาม เป็นหลังจากการรับบัพติสมาแล้วเท่านั้นเองที่พระองค์ได้ทรงสำนึกรับรู้จริงๆ
ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงพระราชกิจในพระองค์ ได้ทรงสำนึกรับรู้จริงๆ
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง เป็นเมื่อพระองค์ทรงมีพระชันษาถึง 33
ปีแล้วเท่านั้นเองที่พระองค์ได้ทรงระลึกได้อย่างแท้จริงว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งใจที่จะดำเนินการพระรา
ชกิจแห่งการตรึงกางเขนโดยผ่านทางพระองค์ เมื่อพระชันษา 32
ปีพระองค์ได้ทรงมารู้ความจริงเบื้องหลังบางประการ เฉกเช่นที่ได้ถูกเขียนไว้ในข่าวประเสริฐแห่งมัทธิวว่า
“ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า ‘พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’...ตั้งแต่นั้นมา
พระเยซูทรงเริ่มเผยแก่บรรดาสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็ม

และจะต้องทรงทนทุกข์ทรมานหลายประการจากพวกผู้ใหญ่ พวกหัวหน้าปุโรหิต และพวกธรรมาจารย์ และทรงถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาใหม่”

พระองค์ไม่ได้ทรงรู้ล่วงหน้าว่าพระองค์จะต้องทรงพระราชกิจอะไร แต่ ณ เวลาที่เฉพาะเจาะจง

พระองค์ไม่ได้ทรงรู้อย่างครบถ้วนว่าทันทีที่พระองค์ประสูติ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพระราชกิจในพระองค์ที่ละน้อย และมีกระบวนการสำหรับพระราชกิจนี้

หากว่าในตอนเริ่มต้นนั้น พระองค์ได้ทรงรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระคริสต์

และบุตรมนุษย์ผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ ได้ทรงรู้ว่าพระองค์ต้องทรงพระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนให้สำเร็จ

เช่นนั้นแล้วทำไมพระองค์จึงไม่ได้ทรงพระราชกิจมาก่อน?

ทำไมหลังจากทรงบอกบรรดาสาวกของพระองค์เกี่ยวกับพันธกิจของพระองค์เท่านั้นนั่นเองพระเยซูทรงรู้สิเกอร์าโสก และทรงอธิษฐานอย่างจริงจังจริงใจเพื่อการนี้? ทำไมยอห์นจึงได้เปิดทางให้พระองค์

และให้บังเกิดมาแก่พระองค์ก่อนที่จะได้ทรงมาเข้าใจสิ่งต่างๆ มากมายที่พระองค์ไม่ได้ทรงเข้าใจ?

สิ่งที่การนี้พิสูจน์ก็คือว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในเนื้อหนัง

และดังนั้นเพื่อให้พระองค์ทรงเข้าใจ และสัมฤทธิ์ผล จึงมีกระบวนการหนึ่ง

เนื่องเพราะพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

ซึ่งพระราชกิจของพระองค์แตกต่างจากพระราชกิจที่พระวิญญาณทรงทำโดยตรง

พระราชกิจของพระเจ้าทุกชั้นตอนติดตามกระแสหนึ่งเดียวกัน

และดังนั้นในแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระเจ้านั้น แต่ละชั้นตอนจึงมีชั้นตอนต่อไปตามมาติดๆ

ตั้งแต่การสร้างแผ่นดินโลกเรื่อยมาจนถึงวันนี้ หากไม่มีใครปูทางให้ เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่มีใครตามหลัมา

ในเมื่อมีพวกที่ตามหลัมา จึงมีพวกที่ปูทางให้ ด้วยวิธีนี้พระราชกิจจึงได้รับการสืบทอดลงไปทีละชั้นตอน

ชั้นตอนหนึ่งติดตามชั้นตอนอื่น และหากไม่มีผู้ใดเปิดทางให้ ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่จะเริ่มต้นพระราชกิจ

และพระเจ้าย่ก็คงจะไม่ทรงมีวิถีทางที่จะนำพระราชกิจของพระองค์ไปข้างหน้า

ไม่มีชั้นตอนใดที่ขัดแย้งกับชั้นตอนอื่น และแต่ละชั้นตอนตามหลังชั้นตอนอื่นตามลำดับเพื่อก่อเกิดเป็นกระแส

นี่คือทั้งหมดที่พระวิญญาณองค์เดียวกันได้ทรงทำ

แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าใครบางคนจะเปิดทางหรือดำเนินการงานของผู้อื่นต่อหรือไม่

นี่ไม่ได้กำหนดอัตลักษณ์ของพวกเขา การนี้ไม่ถูกต้องหรือ? ยอห์นได้เปิดทาง

และพระเยซูได้ทรงดำเนินการพระราชกิจของพระองค์ต่อไป

ดังนั้นการนี้พิสูจน์ว่าพระอัตลักษณ์ของพระเยซูต่ำกว่าของยอห์นหรือไม่?

พระยาห์เวห์ได้ทรงดำเนินการพระราชกิจของพระองค์ก่อนพระเยซู

ดังนั้นเจ้าสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพระยาห์เวห์ทรงยิ่งใหญ่กว่าพระเยซู?

ไม่ว่าพวกเขาได้ปูทางหรือได้ดำเนินการงานของผู้อื่นต่อหรือไม่ก็ไม่สำคัญ
สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเนื้อแท้ของงานของพวกเขา และอัตลักษณ์ที่เนื้อแท้นั้นเป็นตัวแทน
การนี้ไม่ถูกต้องหรือ? ในเมื่อพระเจ้าได้ตั้งพระทัยที่จะทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์
พระองค์จึงต้องทรงยกระดับพวกที่สามารถทำงานแห่งการปูทางได้ เมื่อยอห์นเพิ่งเริ่มเทศนา เขาได้พูดว่า
“จงเตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำหนทาง ของพระองค์ให้ตรงไป” “จงกลับใจใหม่
เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” เขาได้พูดเช่นนั้นตั้งแต่เริ่มแรก และทำไมเขาจึงสามารถพูดคำเหล่านี้ได้เล่า?
ในแง่ของลำดับที่คำเหล่านี้ถูกพูด เป็นยอห์นที่ได้พูดว่าประเสริฐแห่งแผ่นดินสวรรค์ครั้งแรก
และพระเยซูได้ทรงเป็นผู้ที่ตรัสหลังจากนั้น ตามมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์นั้น เป็นยอห์นที่ได้เปิดเส้นทางใหม่
และดังนั้นจึงแน่นอนว่ายอห์นยิ่งใหญ่กว่าพระเยซู แต่ยอห์นไม่ได้พูดว่าเขาเป็นพระคริสต์
และพระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นคำพยานต่อเขาในฐานะพระบุตรสุดรักของพระเจ้า
แต่เพียงได้ทรงใช้ให้เขาเปิดทางและเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาได้ปูทางให้พระเยซู
แต่เขาไม่สามารถทำงานในพระนามของพระเยซูได้
งานของมนุษย์ทั้งหมดได้รับการบำรุงรักษาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกด้วย

ในยุคแห่งพันธสัญญาเดิม พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้นำทาง
และพระราชกิจของพระยาห์เวห์เป็นตัวแทนของยุคแห่งพันธสัญญาเดิมทั้งยุค
และพระราชกิจทั้งหมดที่ทรงทำในประเทศอิสราเอล โมเสสได้เชิดชูพระราชกิจนี้บนแผ่นดินโลกเท่านั้น
และความอุตสาหะของเขาได้รับการพิจารณาว่าเป็นความร่วมมือที่มนุษย์ได้จัดหาให้ ณ เวลานั้น
เป็นพระยาห์เวห์ที่ได้ตรัสเรียกโมเสส และพระองค์ได้ทรงชูโมเสสขึ้นท่ามกลางประชากรแห่งประเทศอิสราเอล
และได้ทรงทำให้เขานำพวกเขาเข้าไปในถิ่นทุรกันดารและต่อไปยังคานาอัน นี่ไม่ใช่งานของโมเสสเอง
แต่เป็นพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกำกับ และดังนั้นโมเสสจึงไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้
โมเสสยังได้เขียนธรรมบัญญัติไว้ด้วย แต่พระยาห์เวห์ได้ทรงเป็นผู้ที่บัญญัติธรรมบัญญัตินี้ด้วยพระองค์เอง
เป็นเพียงว่าพระองค์ได้ทรงให้โมเสสเป็นผู้แสดงธรรมบัญญัตินั้น พระเยซูก็ได้ทรงกำหนดพระบัญญัติเช่นกัน
และพระองค์ได้ทรงยกเลิกธรรมบัญญัติแห่งพันธสัญญาเดิม และได้ทรงบัญญัติพระบัญญัติสำหรับยุคใหม่
ทำไมพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง? เพราะมีความแตกต่างอยู่อย่างหนึ่ง ณ เวลานั้น
งานที่โมเสสได้ทำไม่ได้เป็นตัวแทนของยุค อีกทั้งไม่ได้เปิดทางใหม่
เขาได้รับการชี้นำไปข้างหน้าโดยพระยาห์เวห์ และเป็นเพียงผู้หนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้ เมื่อพระเยซูเสด็จมา
ยอห์นได้ดำเนินการงานขั้นตอนหนึ่งของการปูทางและได้เริ่มเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินสวรรค์แล้ว
(พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเริ่มต้นการนี้) เมื่อพระเยซูเสด็จมา
พระองค์ได้ทรงทำพระราชกิจของพระองค์เองโดยตรง

แต่มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างพระราชกิจของพระองค์กับงานของโมเสส

อิสยาห์ก็ได้กล่าวคำเผยพระวจนะมากมายด้วย แต่ทำไมเขาจึงไม่ใช่พระเจ้าพระองค์เอง?

พระเยซูไม่ได้ตรัสคำเผยพระวจนะมากมาย กระนั้นทำไมพระองค์จึงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง?

ไม่มีใครกล้าที่จะพูดว่าพระราชกิจของพระเยซู ณ เวลานั้นทั้งหมดมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

อีกทั้งพวกเขาก็ไม่กล้าที่จะพูดว่าทั้งหมดนั้นมาจากความตั้งใจของมนุษย์

หรือว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองทั้งสิ้น มนุษย์ไม่ได้มีวิธีที่จะวิเคราะห์สิ่งต่างๆ เช่นนี้

อาจพูดได้ว่าอิสยาห์ได้ทำงานเช่นนี้ และได้พูดคำเผยพระวจนะเช่นนี้

และทั้งหมดนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ งานและคำพูดเหล่านั้นไม่ได้มาจากอิสยาห์เองโดยตรง

แต่เป็นวิวัฒนาการต่างๆ จากพระยาห์เวห์ พระเยซูไม่ได้ทรงทำพระราชกิจจำนวนมากมาย

และไม่ได้ตรัสคำพูดมากมาย อีกทั้งพระองค์ไม่ได้ตรัสคำเผยพระวจนะมากมาย สำหรับมนุษย์แล้ว

การเทศนาของพระองค์ดูเหมือนจะไม่ได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ แต่พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

และนี่เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจอธิบายได้ ไม่เคยมีใครเชื่อในยอห์น หรืออิสยาห์ หรือดาวิด

อีกทั้งไม่เคยมีใครเรียกพวกเขาว่าพระเจ้า หรือดาวิดพระเจ้าหรือยอห์นพระเจ้า ไม่เคยมีใครพูดเช่นนั้น

และมีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่ทรงเคยถูกเรียกว่าพระคริสต์

การจำแนกประเภทนี้ถูกทำขึ้นโดยสอดคล้องกับคำพยานของพระเจ้า พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงดำเนินการ

และพันธกิจที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติ ในส่วนของมหาบุรุษแห่งพระคัมภีร์—อับราฮัม ดาวิด โยชูวา ดาเนียล

อิสยาห์ ยอห์น และพระเยซู—โดยผ่านทางงานที่พวกเขาได้ทำ

เจ้าสามารถบอกได้ว่าใครทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง และผู้คนชนิดใดเป็นผู้เผยพระวจนะ

และผู้คนชนิดใดเป็นอัครทูต ผู้ที่พระเจ้าทรงใช้ และผู้ที่ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

ได้รับการแยกแยะความแตกต่างและได้รับการกำหนดโดยเนื้อแท้และชนิดของงานที่พวกเขาได้ทำ

หากเจ้าไม่สามารถบอกความแตกต่างได้ เช่นนั้นแล้วนี่ก็พิสูจน์ว่าเจ้าไม่รู้ว่าการเชื่อในพระเจ้าหมายถึงอะไร

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ตรัสหลายคำเหลือเกิน และได้ทรงพระราชกิจมากเหลือเกิน

โดยเฉพาะการที่พระองค์ทรงสาธิตการอัศจรรย์มากมาย ในทำนองเดียวกัน ยอห์นก็ได้ทำงานมากมาย

และได้พูดมากมายหลายคำเช่นกัน และโมเสสก็ได้ทำเช่นเดียวกัน ทำไมพวกเขาจึงไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้าเล่า?

พระเจ้าทรงสร้างอาดัมโดยตรง ทำไมเขาจึงไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า แทนที่จะถูกเรียกว่าสิ่งทรงสร้างเท่านั้น?

หากมีใครบางคนพูดกับเจ้าว่า “วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจมากมายเหลือเกิน

และได้ตรัสคำพูดมากมายเหลือเกิน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว

ในเมื่อโมเสสได้พูดคำพูดมากมายเหลือเกิน เขาก็ต้องเป็นพระเจ้าพระองค์เองเช่นกัน!”

เจ้าก็ควรถามพวกเขากลับไปว่า “ณ เวลานั้น เหตุใดพระเจ้าทรงเป็นคำพยานต่อพระเยซู และไม่ใช่อยอห์น

ในฐานะพระเจ้าพระองค์เอง? ยอห์นไม่ได้มาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเยซูหรือ? สิ่งใดยิ่งใหญ่กว่ากัน
งานของยอห์นหรือพระราชกิจของพระเยซู? กับมนุษย์แล้ว

งานของยอห์นดูเหมือนจะยิ่งใหญ่กว่าพระราชกิจของพระเยซู

แต่ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงเป็นคำพยานต่อพระเยซู และไม่ใช่อยอห์นเล่า?”

สิ่งเดียวกันนี้กำลังเกิดขึ้นในวันนี้! ณ เวลานั้น เมื่อโมเสสนำประชาชนแห่งประเทศอิสราเอล

พระยาห์เวห์ได้ตรัสกับเขาจากท่ามกลางหมู่เมฆ โมเสสไม่ได้พูดโดยตรง

แต่ได้รับการทรงนำโดยตรงโดยพระยาห์เวห์แทน นี่คือนิยามของอิสราเอลแห่งพันธสัญญาเดิม

ภายในโมเสสไม่มีพระวิญญาณ หรือสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น เขาไม่สามารถทำงานนั้นได้

และดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างงานที่เขาได้ทำกับพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงทำ

และนั่นเป็นเพราะงานที่พวกเขาได้ทำแตกต่างกัน! การที่จะมีใครบางคนถูกใช้โดยพระเจ้า

หรือเป็นผู้เผยพระวจนะ เป็นอัครทูต หรือพระเจ้าพระองค์เองหรือไม่

สามารถหยั่งรู้ได้ด้วยธรรมชาติของงานของเขา และสิ่งนี้จะทำให้ความเคลงใจของเจ้าสิ้นสุดลง

ในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่ามีเพียงพระเมษโปดกเท่านั้นที่ทรงสามารถเปิดตราทั้งเจ็ดดวงได้

ตลอดหลายยุคที่ผ่านมาผู้อธิบายคัมภีร์มากมายท่ามกลางบรรดาบุคคลสำคัญยิ่งใหญ่เหล่านั้น

และดังนั้นเจ้าจึงสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพระเมษโปดก?

เจ้าสามารถพูดได้หรือไม่ว่าคำอธิบายของพวกเขาทั้งหมดมาจากพระเจ้า? พวกเขาเป็นเพียงผู้อธิบาย

พวกเขาไม่มีอัตลักษณ์ของพระเมษโปดก พวกเขาจะสามารถมีคุณค่าพอที่จะเปิดตราทั้งเจ็ดดวงได้อย่างไร?

เป็นความจริงที่ว่า “มีเพียงพระเมษโปดกเท่านั้นที่ทรงสามารถเปิดตราทั้งเจ็ดดวงได้”

แต่พระองค์ไม่เพียงเสด็จมาเพื่อเปิดตราเจ็ดดวงเท่านั้น ไม่มีความจำเป็นต่อพระราชกิจนี้

ถึงอย่างไรก็ต้องถูกดำเนินการอยู่แล้ว พระองค์ทรงชัดเจนอย่างที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์เอง

จำเป็นหรือไม่ที่พระองค์จะใช้เวลามากมายในการตีความคัมภีร์? “ยุคแห่งพระเมษโปดกตีความคัมภีร์”

ต้องถูกเพิ่มเข้าไปในหกพันปีแห่งพระราชกิจหรือไม่? พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจใหม่

แต่พระองค์ก็ทรงจัดเตรียมวิवरณ์เกี่ยวกับพระราชกิจแห่งอดีตกาลให้ด้วย

ทำให้ผู้คนเข้าใจความจริงของหกพันปีแห่งพระราชกิจ

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายบทตอนมากมายเกินไปจากพระคัมภีร์

เป็นพระราชกิจของวันนี้แน่นอนที่เป็นกุญแจ นั่นเป็นสิ่งสำคัญ

เจ้าควรรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้เสด็จมาเพื่อแกะตราทั้งเจ็ดดวงโดยเฉพาะ แต่เพื่อทรงพระราชกิจแห่งความรอด

เจ้ารู้เพียงว่าพระเยซูจะเสด็จลงมาในระหว่างยุคสุดท้าย แต่พระองค์จะเสด็จลงมาอย่างไรกันแน่เล่า?

คนบาปเช่นพวกเจ้า ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับการไถ่บาป และไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง

หรือได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า เจ้าสามารถเป็นที่ถูกพระทัยของพระเจ้าได้หรือ? สำหรับเจ้า
เจ้าผู้ซึ่งยังคงเป็นตัวตนเก่าของเจ้า เป็นความจริงที่ว่าเจ้าได้รับการช่วยให้รอดโดยพระเยซู
และที่ว่าเจ้าไม่ได้ถูกนับว่าเป็นคนบาปเพราะความรอดของพระเจ้า แต่นี่ไม่ได้พิสูจน์ว่าเจ้าไม่ได้มีบาป
และไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ เจ้าสามารถเป็นผู้เปี่ยมบริสุทธิ์ได้อย่างไรหากเจ้ายังไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง? ภายใน
เจ้าถูกรุมเร้าด้วยความไม่บริสุทธิ์ เห็นแก่ตัวและใจร้าย กระนั้นเจ้าก็ยังคงปรารถนาที่จะลงมาพร้อมกับพระเยซู—
เจ้าคงจะไม่โชคดียขนาดนั้น! เจ้าได้พลาดไปขั้นตอนหนึ่งในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้าแล้ว นั่นคือ
เจ้าเพียงได้รับการไถ่บาปเท่านั้น แต่เจ้ายังไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง เพื่อที่เจ้าจะได้เป็นที่ถูกพระทัยของพระเจ้า
พระเจ้าต้องทรงพระราชกิจแห่งการเปลี่ยนแปลงและการชำระล้างเจ้าให้สะอาดด้วยพระองค์เอง มิฉะนั้น
เจ้าผู้ซึ่งได้รับการไถ่บาปเท่านั้น ก็จะไม่สามารถบรรลุการชำระให้บริสุทธิ์ได้
ด้วยวิธีนี้เจ้าจะไม่มีคุณสมบัติที่จะแบ่งปันในพระพรดีๆ ของพระเจ้า
เพราะเจ้าได้พลาดขั้นตอนหนึ่งในพระราชกิจของพระเจ้าในการบริหารจัดการมนุษย์
ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญแห่งการเปลี่ยนแปลงและการทำให้มีความเพียบพร้อม ดังนั้นเจ้า
คนบาปที่เพิ่งได้รับการไถ่บาป จึงไม่สามารถรับมรดกของพระเจ้ามาเป็นมรดกของเจ้าโดยตรงได้
เมื่อไม่มีการเริ่มต้นของพระราชกิจช่วงระยะใหม่นี้แล้ว ผู้ใดเล่าจะรู้ว่าพวกเจ้า ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้เทศนา
ผู้อธิบาย และผู้ที่ถูกเรียกว่ามหาบุรุษฝ่ายจิตวิญญาณ จะไปไกลเพียงใด!
เมื่อไม่มีการเริ่มต้นของพระราชกิจช่วงระยะใหม่นี้แล้ว สิ่งที่พวกเจ้าพูดถึงก็คงจะล้าสมัย!
มันคือการขึ้นครองบัลลังก์ หรือไม่ก็การเตรียมวุฒิภาวะแห่งการกลายเป็นกษัตริย์ คือการปฏิเสธตัวตน
หรือไม่ก็การทำให้ร่างกายตนเองอ่อนแอ คือการมีความอดทน หรือไม่ก็การเรียนรู้บทเรียนต่างๆ
จากทุกสรรพสิ่ง คือความถ่อมใจ หรือไม่ก็ความรัก นี่ไม่ใช่การทำสิ่งเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าหรือหรือ?
มันเป็นเพียงกรณีของการเรียกสิ่งเดียวกันด้วยชื่อที่แตกต่าง! ไม่ว่าจะเป็นการคลุมศีรษะตนเองและการบิขณมบัง
หรือการวางมือและการอธิษฐาน และการรักษาคนป่วยและการจับไล่พวกมาร
จะสามารถมีงานใหม่ได้บ้างหรือไม่? จะสามารถมีโอกาสดำเนินการพัฒนาได้บ้างหรือไม่?
หากเจ้ายังนำทางด้วยวิธีนี้ต่อ เจ้าก็จะปฏิบัติตามคำสอนอย่างมีคบอด หรือทำตามแบบแผนต่อไป
พวกเจ้าเชื่อว่างานของพวกเจ้าสูงส่งเหลือเกิน แต่พวกเจ้าไม่รู้หรือหรือว่ามันถูกส่งผ่านและสอนโดย
“ผู้อาวุโส” แห่งยุคโบราณ? ทั้งหมดที่พวกเจ้าพูดและทำไม่ใช่คำพูดสุดท้ายของผู้อาวุโสเหล่านั้นหรือหรือ?
มันไม่ใช่สิ่งที่ผู้เฒ่าเหล่านั้นมอบหมายมาก่อนที่พวกเขาจะตายจากไปหรือหรือ?
เจ้าคิดว่าการกระทำของพวกเจ้านั้นเหนือกว่าการกระทำของบรรดาอัครทูตและผู้เผยพระวจนะของรุ่นก่อนๆ
และถึงกับเหนือกว่าทุกสรรพสิ่งหรือไม่?
การเริ่มต้นของพระราชกิจช่วงระยะนี้ได้นำบทอาสวาทมาสู่ความเลื่อมใสของพวกเจ้าต่องานของพยานลิในการพ

พยายามที่จะกลายเป็นกษัตริย์และขึ้นครองบัลลังก์ และได้ยับยั้งความโอหังและการแผ่เสียงของเจ้า
เพื่อที่เจ้าจะได้ไว้ความสามารถที่จะก้าวถวายพระราชกิจช่วงระยะนี้ได้ เมื่อไม่มีพระราชกิจช่วงระยะนี้แล้ว

พวกเจ้าคงจะจมลึกลงไปมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งพวกเจ้าไม่สามารถรับการไถ่บาปได้

ท่ามกลางพวกเจ้ามีสิ่งเก่าๆ มากเกินไป! โชคดีที่พระราชกิจในวันนี้ได้นำพาพวกเจ้ากลับมา

หาไม่ว่าแล้วผู้ใดจะรู้ว่าพวกเจ้าจะไปในทิศทางใด!

ในเมื่อพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ซึ่งทรงใหม่อยู่เสมอและทรงไม่มีวันเก่า ทำไมเจ้าจึงไม่แสวงหาสิ่งใหม่ๆ เล่า?

ทำไมเจ้าจึงยึดติดกับสิ่งเก่าๆ อยู่เสมอเล่า?

และดังนั้นการรู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้จึงมีความสำคัญสูงสุด!

เจ้าควรละวางพระพรเกี่ยวกับสถานะลงและทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในการนำพาความ รอดมาสู่มนุษย์

จากมุมมองของมนุษย์ การทำให้พงศ์พันธุ์ของโมอับได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์นั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้เลย และพวกเขาไม่มีคุณสมบัติเหมาะที่จะได้รับการทำให้เป็นเช่นนั้น ในทางกลับกัน

แน่นอนว่าลูกหลานของดาวิดมีความหวัง และสามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้โดยแท้จริง

หากใครบางคนเป็นพงศ์พันธุ์หนึ่งของโมอับ พวกเขาย่อมไม่สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้

แม้กระทั่งตอนนี้ พวกเขาก็คงไม่รู้ถึงนัยสำคัญของพระราชกิจที่กำลังทรงทำอยู่ในหมู่พวกเขา กล่าวคือ ณ

ช่วงระยะนี้ พวกเขายังคงยึดถือความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตไว้ในหัวใจของพวกเขา

และไม่เต็มใจที่จะปล่อยวางสิ่งเหล่านั้น

ไม่มีใครสนใจว่าเหตุใดวันนี้พระเจ้าจึงแค่ได้ทรงเลือกสรรที่จะทรงพระราชกิจกับกลุ่มผู้ที่ไร้ค่าที่สุดอย่างตัว

พวกเขา อาจเป็นไปได้หรือว่าพระองค์ได้ทรงกระทำผิดพลาดในพระราชกิจนี้?

พระราชกิจนี้คือความพลั้งเผลอไปชั่วขณะกระนั้นหรือ? เหตุใดพระเจ้า

ผู้ทรงทราบเสมอมาว่าพวกเขาคือลูกหลานของโมอับ

จึงเสด็จลงมาเพื่อทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเขาอย่างเฉพาะเจาะจง? การนี้ไม่เคยเกิดขึ้นกับพวกเขาเลยหรือ?

พระเจ้าไม่เคยทรงพิจารณาการนี้เลยหรือเมื่อกำลังทรงพระราชกิจของพระองค์?

พระองค์ทรงประพटीในลักษณะอันหุนหันกระนั้นหรือ?

พระองค์ไม่ได้ทรงทราบตั้งแต่เริ่มต้นหรือว่าพวกเขาคือพงศ์พันธุ์ของโมอับ?

พวกเขาไม่รู้จักพิจารณาสิ่งเหล่านี้เลยหรือ? มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขาไปถึงไหนแล้ว?

ความคิดที่ว่าปกติสมบูรณ์ดีเป็นหนักรหนาของพวกเขาได้กลายเป็นปรับเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ไม่ดีไปแล้วหรือ

ไร? ความฉลาดแบบยลและสติปัญญาของพวกเขาไปอยู่ที่ใดแล้ว?

พวกเขามีบุคลิกประจำตัวแบบใจกว้างเอื้อเฟื้อจนถึงขนาดที่เข้าไม่ใส่ใจในเรื่องเล็กน้อยเช่นนั้นอย่างนั้นหรือ?

จิตใจของพวกเขาอ่อนไหวที่สุดต่อสิ่งทั้งหลายที่เป็นดังเช่นความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของเจ้า

และชะตากรรมของตัวเอง แต่พอมาถึงเรื่องของสิ่งอื่นใดก็ตาม จิตใจของพวกเขาก็ด้านชา

ปัญญาที่บเลาะรู้เท่าไม่ถึงการณ์อย่างถึงที่สุด อะไรบนแผ่นดินโลกหรือที่พวกเขาเชื่อ?

ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของเจ้าอย่างนั้นหรือ? หรือว่าพระเจ้า?

ทุกอย่างที่เจ้าเชื่อไม่ใช่บันปลายอันสวยงามของเจ้าหรือ?

มันไม่ใช่ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของเจ้าหรือ?

ตอนนี้เจ้าเข้าใจหนทางแห่งชีวิตมากเท่าใดกัน? เจ้าได้บรรลุไปมากเท่าใดแล้ว?

เจ้าคิดว่าพระราชกิจซึ่งกำลังทำต่อพงศ์พันธุ์ของโมอับในตอนนี้มันทำเพื่อคุ้มกันเหยียดหยามพวกเขาอย่างนั้น

รือ? พระราชกิจนั้นกระทำโดยจงใจเปิดโปงความน่าเกลียดของพวกเจ้าอย่างนั้นหรือ?

พระราชกิจนั้นกระทำโดยเจตนาที่จะทำให้พวกเจ้ายอมรับการติสอน

และแล้วก็โยนพวกเจ้าลงไปในบึงไฟอย่างนั้นหรือ?

เราไม่เคยพูดว่าพวกเจ้าไม่มีความสำเร็จที่ค่าความน่าจะเป็นไปได้ในอนาคต

นับประสาอะไรที่จะเคยพูดว่าพวกเจ้าต้องถูกทำลายหรือทนทุกข์กับความพินาศ

เราเคยประกาศแสดงสิ่งทั้งหลายดังกล่าวต่อสาธารณะหรือ? เจ้ากล่าวว่าเจ้าปราศจากความหวัง

แต่นี้ไม่ใช่บทสรุปที่เจ้าได้วาดขึ้นมาเองอย่างนั้นหรือ? นี่ไม่ใช่ผลของกรอบความคิดของเจ้าเองหรือ?

บทสรุปของตัวเจ้าเองนั้นนับได้หรือ? หากเรากล่าวว่าเจ้าไม่ได้รับการอวยพร เช่นนั้นแล้ว

เจ้าย่อมจะเป็นวัตถุแห่งความลุ่มจมอย่างแน่นอน และหากเรากล่าวว่าเจ้าได้รับการอวยพร เช่นนั้นแล้ว

เจ้าย่อมจะไม่ถูกทำลายอย่างเด็ดขาด เราเพียงกำลังกล่าวว่าเจ้าเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับเท่านั้น

เราไม่ได้กล่าวว่าเจ้าคงจะถูกทำลาย มันก็เพียงคำว่าพงศ์พันธุ์ของโมอับนั้นได้ถูกสาปแช่ง

และเป็นสายพันธุ์หนึ่งของพวกมนุษย์ซึ่งเสื่อมทราม ตามที่ได้มีการกล่าวถึงบาปไปแล้วก่อนหน้านี้

พวกเจ้าทั้งหมดไม่บาปหนาหรือ? คนบาปทั้งหมดไม่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้วหรือ?

คนบาปทั้งหมดไม่เยาะเย้ยทำทนายและกบฏต่อพระเจ้าหรือ?

พวกที่เยาะเย้ยทำทนายพระเจ้าไม่ได้จะถูกสาปแช่งหรือ? คนบาปทั้งหมดไม่ต้องถูกทำลายกระนั้นหรือ?

ในกรณีนั้น ผู้ใดกันเล่าในหมู่ผู้คนที่จะมีเลือดเนื้อที่จะสามารถได้รับการช่วยให้รอด?

พวกเจ้าสามารถเอาชีวิตรอดมาถึงทุกวันนี้ได้อย่างไรกัน?

พวกเจ้ายังเป็นลบลงทุกทีก็เพราะพวกเจ้าเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับ

พวกเจ้าไม่นับเป็นพวกมนุษย์ซึ่งเป็นพวกคนบาปด้วยหรือ? พวกเจ้ายืนยาวมาจนถึงวันนี้ได้อย่างไร?

พอมีการพาดพิงถึงการทำให้มีความเพียบพร้อม พวกเจ้าก็กลายเป็นมีความสุขขึ้นมา

หลังจากที่ได้ยินว่าพวกเจ้าต้องผ่านประสบการณ์ความทุกข์ลำบากอันใหญ่หลวง

เจ้ารู้สึกว่าการทำให้เจ้าได้รับการอวยพรยิ่งขึ้นไปอีก

เจ้าคิดว่าเจ้าสามารถกลายเป็นผู้ชนะหลังจากโผล่พ้นจากความทุกข์ลำบาก และที่มากกว่านั้นคือ

รู้สึกว่าการอวยพรอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และการยกย่องอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อเจ้า

พอพาดพิงถึงโมอับ ความโกลาหลเกิดขึ้นในหมู่พวกเจ้า

ผู้ใหญ่และเด็กรู้สึกเหมือนกันในความเศร้าใจที่ไม่อาจกล่าวเป็นคำพูดได้

และเจ้าไม่มีความชื่นบานยินดีในหัวใจของเจ้าโดยสิ้นเชิง และพวกเจ้าเสียใจที่ถือกำเนิดมา

พวกเจ้าไม่เข้าใจนัยสำคัญของช่วงระยะนี้แห่งพระราชกิจที่กำลังกระทำต่อพงศ์พันธุ์ของโมอับ

เจ้ารู้เพียงการแสวงหาตำแหน่งอันสูงส่ง และเมื่อใดก็ตามที่เจ้าล่วงรู้ว่าไม่มีความหวัง

เจ้าก็ถอยกลับไปเข้าอิหรอบเดิม ทันทที่พาดพิงถึงความเพียบพร้อมและบั้นปลายในอนาคต
พวกเจ้ารู้สึกมีความสุข พวกเจ้าได้มอบความเชื่อของพวกเจ้าให้กับพระเจ้าเพื่อให้ได้รับพระพร
และเพื่อให้พวกเจ้าสามารถมีบั้นปลายที่ดีได้ ตอนนี้
ผู้คนบางคนรู้สึกถึงความประหลาดใจเพราะสถานะของพวกเขา
เพราะพวกเขามีคุณค่าต่ำด้อยและสถานะที่ต่ำด้อย
พวกเขาจึงไม่ปรารถนาที่จะพยายามทำให้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
การทำให้มีความเพียบพร้อมถูกพูดถึงก่อนเป็นอย่างแรก แล้วจึงมีการพาดพิงถึงพงศ์พันธุ์ของ โมอับ ดังนั้น
ผู้คนจึงคิดในทางลบกับเส้นทางของการทำให้มีความเพียบพร้อมที่ถูกพาดพิงถึงมาก่อนหน้านี้
นี่เป็นเพราะตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ พวกเจ้าไม่เคยรู้ถึงนัยสำคัญของพระราชกิจนี้
และพวกเจ้าไม่เคยเอาใจใส่เกี่ยวกับนัยสำคัญของพระราชกิจนี้ พวกเจ้ามีวุฒิภาวะที่น้อยเกินไป
และไม่สามารถรู้ทันได้แม้กระทั่งการรบกวนที่แผ่เบาที่สุด เมื่อจ้ามองสถานะของตัวเองต่ำด้อยเกินไป
เจ้าก็กลายเป็นมองโลกในแง่ลบและสูญเสียความมั่นใจที่จะแสวงหาต่อไป
ผู้คนก็แค่ถือว่าการได้บรรลุไปถึงพระคุณและการชื่นชมยินดีในสันติสุขเป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อ
และมองว่าการแสวงหาพระพรคือพื้นฐานของการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา
มีคนจำนวนน้อยนักที่พยายามทำความรู้จักพระเจ้า หรือแสวงหาการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขา
ในความเชื่อของพวกเขา
ผู้คนพยายามทำให้พระเจ้าประทานบั้นปลายที่เหมาะสมและพระคุณทั้งหมดที่พวกเขาจำเป็นต้องมีให้แก่พวกเขา
ทำให้พระองค์เป็นผู้รับใช้ของพวกเขา
ทำให้พระองค์ทรงธำรงรักษาสัมพันธภาพอันสงบสุขเป็นมิตรกับพวกเขา
เพื่อให้ไม่มีวันมีความขัดแย้งอันใดเลยระหว่างพวกเขาไม่ว่าเมื่อใดก็ตาม นั่นก็คือ
การเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาเรียกร้องให้พระองค์ทรงสัญญาที่จะสนองตอบข้อพึงประสงค์ทั้งหมดของพวกเขา
และประทานสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาขออธิษฐานขอให้แก่พวกเขา
โดยเป็นไปตามพระวจนะที่พวกเขาได้อ่านในพระคัมภีร์ว่า “เราจะรับฟังคำอธิษฐานทั้งหมดของพวกเขา”
พวกเขาคาดหวังให้พระเจ้าไม่ทรงพิพากษาหรือจัดการผู้ใด เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยซู
พระผู้ช่วยให้รอดผู้เปี่ยมปราณีเสมอมา ผู้ซึ่งรักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้คนในทุกเวลาและทุกสถานที่
วิธีที่ผู้คนเชื่อในพระเจ้าอยู่ตรงนี้ กล่าวคือ พวกเขาเพียงสร้างข้อเรียกร้องต่อพระเจ้าอย่างหน้าไม่อาย โดยเชื่อว่า
ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นกบฏหรือเชื่อฟังก็ตาม
พระองค์คงจะทรงแค่ปิดพระเนตรพระกรรณประทานทุกสิ่งให้พวกเขา พวกเขาก็แค่ “เก็บหนี้”
จากพระเจ้าเรื่อยไป โดยเชื่อว่าพระองค์ต้องทรง “ชดใช้คืน” ให้แก่พวกเขาโดยปราศจากการต้านทานอันใด—

และที่มากกว่านั้นก็คือ จำเป็นสองเท่า—พวกเขาคิดว่า ไม่ว่าพระเจ้าทรงได้รับสิ่งใดจากพวกเขาหรือไม่ก็ตาม พระองค์ทรงสามารถทำได้เพียงให้พวกเขาบงการเท่านั้น

และพระองค์ไม่ทรงสามารถจัดวางเรียบเรียงผู้คนไปตามพระทัยได้

นับประสาอะไรที่จะทรงสามารถเปิดเผยพระปรีชาญาณและพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ซึ่งซ่อนเร้นอยู่นานปีต่อผู้คนยามใดก็ตามที่พระองค์ทรงต้องประสงค์และโดยปราศจากการอนุญาตของพวกเขา

พวกเขาก็เพียงสารภาพบาปของพวกเขาต่อพระเจ้า โดยเชื่อว่าพระเจ้าย่อมจะแก้ทรงอภัยบาปให้พวกเขา และเชื่อว่าพระองค์จะไม่ทรงเบื่อหน่ายกับการทำเช่นนั้น และเชื่อว่าการนี้จะดำเนินต่อไปตลอดกาล

พวกเขาก็แค่ออกคำสั่งกับพระเจ้า โดยเชื่อว่าพระองค์ก็จะแก้ทรงเชื่อฟังพวกเขา

เพราะมีบันทึกอยู่ในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้พวกมนุษย์รับใช้ แต่เพื่อรับใช้มนุษย์

และที่พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นก็เพื่อเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา พวกเขาไม่ได้เชื่อในหนทางนี้เสมอมาหรือ?

เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาไม่สามารถได้รับบางสิ่งจากพระเจ้า เขาก็ปรารถนาที่จะวิงหนี เมื่อเขาไม่เข้าใจบางสิ่ง เขาก็เกิดคับแค้นใจยิ่งนัก และไปไกลถึงขั้นทรมานตัวเองทุกชนิดใส่พระองค์

พวกเขาก็แค่จะไม่ยอมให้พระเจ้าพระองค์เองทรงแสดงพระปรีชาญาณและการมหัศจรรย์ของพระองค์อย่างเต็มที่ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับแค่ต้องการชื่นชมความสบายและความเข้าใจชั่วครู่ชั่วยาม จนถึงตอนนี้ท่าทีของพวกเขาในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาแค่ประกอบด้วยทฤษฎีเก่าแก่แบบเดิมเท่านั้น

หากพระเจ้าทรงแสดงให้พวกเขาเห็นแค่พระบารมีเพียงแผ่วบาง พวกเขาก็กลายเป็นไม่มีความสุข

ตอนนี้พวกเขามองเห็นหรือไม่ว่าวิถีภาวะของพวกเขาอยู่ระดับใดกันแน่?

อย่าที่กักว่าพวกเขาทั้งหมดจงรักภักดีต่อพระเจ้า เมื่อในข้อเท็จจริงนั้น

ทฤษฎีเก่าแก่ทั้งหลายของพวกเขายังไม่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อไม่มีสิ่งร้ายอันใดเลยตกมาถึงเจ้า

เขาก็เชื่อว่าทุกอย่างกำลังดำเนินไปอย่างราบรื่น และความรักที่เขามีแด่พระเจ้าก็ไปถึงจุดสูงส่งจุดหนึ่ง

เมื่อมีบางสิ่งที่เล็กน้อยเกิดขึ้นกับเจ้า เขาก็ร่วงหล่นลงไปในแดนคนตาย

นี่คือการจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างนั้นหรือ?

หากช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเริ่มขึ้นในประเทศอิสราเอล เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยดังกล่าวก็คงจะไม่มี ความหมายเลย

พระราชกิจมีนัยสำคัญที่สุดก็ต่อเมื่อกระทำในประเทศจีน และต่อเมื่อกระทำต่อผู้คนอย่างพวกเขา

พวกเขาคือผู้คนซึ่งต่ำต้อยที่สุด ผู้คนซึ่งด้อยสถานะที่สุด พวกเขาคือผู้ซึ่งอยู่ที่ระดับต่ำต้อยที่สุดของสังคมนี้

และเขาคือพวกที่ยอมรับพระเจ้าน้อยที่สุดในตอนเริ่มต้น พวกเขาคือผู้ที่ไกลห่างจากพระเจ้าไปไกลที่สุด

และเป็นผู้ซึ่งได้ถูกทำร้ายรุนแรงที่สุด

เนื่องเพราะพระราชกิจระยะนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการพิชิตชัยเท่านั้น

จะไม่ใช่การเหมาะสมที่สุดหรือหากพวกเขาก็จะได้รับเลือกสรรให้เป็นพยานในอนาคต?

หากขั้นตอนแรกของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยไม่ได้จะกระทำกับผู้คนอย่างพวกเขา

เช่นนั้นแล้วย่อมจะกลายเป็นลำบากยากเย็นที่จะทำให้พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยที่จะมาถึงนั้นก้าวหน้าไปได้ เพราะพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยที่จะตามมานั้นจะสัมฤทธิ์ผลลัพท์ทั้งหลายโดยมีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริงของพระราชกิจที่กระทำในวันนี้

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในปัจจุบันเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยโดยรวม

พวกเขาก็เป็นรุ่นแรกที่จะถูกพิชิต เข้าเป็นตัวแทนของมนุษยชาติทั้งมวลซึ่งจะถูกพิชิต

ผู้คนซึ่งทรงความรู้อย่างถ่องแท้จะมองเห็นว่าพระราชกิจทั้งมวลที่พระเจ้าทรงปฏิบัติในวันนี้ยิ่งใหญ่ และมองเห็นว่าพระองค์ไม่เพียงแต่ทรงเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถรู้จักความกบฏของตนเองเท่านั้น แต่ยังเปิดเผยสถานะของพวกเขาด้วย

จุดประสงค์และความหมายของพระวาระของพระองค์นั้นไม่ใช่เพื่อการทำให้ผู้คนท้อแท้

และไม่ใช่เพื่อโค่นล้มพวกเขา

มันเป็นไปเพื่อให้พวกเขามั่นใจและความรอดโดยผ่านทางพระวาระของพระองค์

มันเป็นไปเพื่อปลุกจิตวิญญาณของพวกเขาให้ตื่นขึ้นด้วยหนทางแห่งพระวาระของพระองค์

นับตั้งแต่การสร้างโลก มนุษย์ได้ดำรงชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตาน

ทั้งไม่รู้และไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่พระองค์หนึ่ง

การที่ผู้คนเหล่านี้สามารถรวมอยู่ในความรอดอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

และสามารถได้รับการอภัยอย่างใหญ่หลวงโดยพระเจ้านั้นแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง

ผู้คนทั้งหมดที่เข้าใจอย่างแท้จริงจะเชื่อในสิ่งนี้ แล้วพวกที่ไม่มีควมรู้ดังกล่าวเล่า? พวกเขาจะกล่าวว่า “อา

พระเจ้าตรัสว่าพวกเราเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับ พระองค์ได้ตรัสเช่นนี้ด้วยพระวาระของพระองค์เอง

เราจะยังคงสามารถได้มาซึ่งบทธวสานที่ดีหรือ? ใครได้ทำให้พวกเราเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับ?

ใครได้ทำให้เราดำเนินตามพระองค์อย่างมากมายเหลือเกินในอดีต? พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อกล่าวโทษเรา

เงามองไม่เห็นวิธีที่พระองค์ทรงตัดสินพวกเราอยู่เสมอนับตั้งแต่เริ่มต้นหรือไร?

เพราะเราได้ดำเนินตามพระเจ้าไปแล้ว นี่จึงเป็นวิธีที่พวกเราควรถูกตัดสิน” คำพูดเหล่านี้ถูกต้องอย่างนั้นหรือ?

วันนี้ พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขา ตีสอนพวกเขา และกล่าวโทษพวกเขา

แต่เจ้าต้องรู้ว่าประเด็นของการกล่าวโทษพวกเขาคือ เพื่อให้เขารู้จักตัวเอง พระองค์ทรงกล่าวโทษ สาปแช่ง

พิพากษา และตีสอน ก็เพื่อที่เจ้าอาจจะรู้จักตัวเจ้าเอง เพื่อที่อุปนิสัยของเจ้าอาจจะเปลี่ยนแปลง

และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เพื่อที่เจ้าอาจจะรู้คุณค่าของเจ้าเอง

และมองเห็นว่าการกระทำทั้งหมดของพระเจ้านั้นชอบธรรมและเป็นไปโดยสอดคล้องกับพระอุปนิสัยของพระองค์

งค์และข้อพึงประสงค์ทั้งหลายแห่งพระราชกิจของพระองค์
มองเห็นว่าพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจโดยสอดคล้องกับแผนการของพระองค์เพื่อความรอดของมนุษย์
และมองเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ชอบธรรม ผู้ซึ่งทรงรัก ทรงช่วยให้รอด ทรงพิพากษา
และทรงติสอนมนุษย์ หากเจ้ารู้เพียงว่าเจ้ามีสถานะอันต่ำต้อย รู้เพียงว่าเจ้าเสื่อมทรามและไม่เชื่อฟัง
แต่ไม่รู้ว่าคุณเจ้าทรงปรารถนาที่จะเผยแพร่งถึงความรอดของพระองค์โดยผ่านทางการศึกษาและการติสอนที่พ
ระองค์ทรงกระทำในตัวเจ้าในวันนี้ เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะไม่มีหนทางใดเลยที่จะได้รับประสบการณ์
นับประสาอะไรที่เจ้าจะมีความสามารถที่จะเดินหน้าต่อไปได้
พระเจ้าไม่ได้เสด็จมาเพื่อประหัตประหารหรือทำลายล้าง แต่เพื่อพิพากษา สาปแช่ง ติสอน และช่วยให้รอด
จนกว่าแผนการบริหารจัดการ 6,000 ปีของพระองค์จะมาถึงจุดปิดตัว—
ก่อนที่พระองค์จะทรงเปิดเผยทอสวนของมนุษย์แต่ละหมวดหมู่—
พระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของความรอด
จุดประสงค์โดยล้วนของพระราชกิจก็คือการทำให้ผู้ที่รักพระองค์มีความครบบริบูรณ์—อย่างถ้วนทั่วเช่นนั้น—
และเพื่อนำพาพวกเขาเข้ามาอยู่ในความมั่นคงภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงช่วยผู้คนให้รอดอย่างไรก็ตาม
ทั้งหมดนั้นทรงกระทำโดยการทำให้พวกเขาหลุดรอดจากธรรมชาติเยี่ยงซาตานแบบเดิมของพวกเขา นั่นคือ
พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดโดยการทำให้พวกเขาแสวงหาชีวิต หากพวกเขาไม่ทำเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่มีหนทางที่จะยอมรับความรอดของพระเจ้าเลย ความรอดคือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
และการแสวงหาชีวิตคือสิ่งที่มนุษย์ต้องลงมือกระทำเพื่อที่จะยอมรับความรอด ในสายตาของมนุษย์
ความรอดคือความรักของพระเจ้า และความรักของพระเจ้าไม่อาจเป็นการติสอน การพิพากษา
และการสาปแช่งไปได้ ความรอดต้องบรรจุไปด้วยความรัก ความเมตตาสงสาร และที่มากกว่านั้นก็คือ
คำปลอบใจทั้งหลาย รวมทั้งพระพรอันไร้ขอบเขตที่พระเจ้าประทานให้
ผู้คนเชื่อว่าตอนที่พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ให้รอดนั้น
พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น โดยการขับเคลื่อนพวกเขาด้วยพระพรทั้งหลายและพระคุณของพระองค์
เพื่อให้พวกเขาสามารถมอบหัวใจของพวกเขาให้กับพระเจ้าได้ ดังจะกล่าวได้ว่า
การที่พระองค์ทรงสัมผัสมนุษย์คือการที่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอด
ความรอดชนิดนี้กระทำโดยการตั้งข้อตกลงประการหนึ่งขึ้นมา
มนุษย์จะยอมมอบเฉพาะพระนามของพระเจ้าและเพียรพยายามที่จะทำให้อดีเพื่อพระองค์และนำพระสิริมาสู่พ
ระองค์
ก็ต่อเมื่อพระเจ้าประทานให้พวกเขาเป็นร้อยเท่าเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงมีเจตนารมณ์ต่อมวลมนุษย์

พระเจ้าได้เสด็จมาทรงพระราชกิจบนแผ่นดินโลกก็เพื่อช่วยมวลมนุษย์ซึ่งเสื่อมทรามให้รอด
ไม่มีการไปปดมดเท็จอยู่ในการนี้เลย หากมี

พระองค์ก็คงไม่ได้เสด็จมาทรงพระราชกิจด้วยพระองค์เองอย่างแน่นอน ในอดีตนั้น

วิถีทางแห่งความรอดของพระองค์เกี่ยวข้องกับการแสดงความรักและความเมตตาสงสารอย่างถึงที่สุด
จนถึงขั้นที่พระองค์ประทานทั้งหมดของพระองค์ให้แก่ชาดานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับมวลมนุษย์ทั้งหมดทั้ง
มวล ปัจจุบันนี้ไม่มีสิ่งใดเลยที่เป็นเหมือนอดีต กล่าวคือ ความรอดที่ประทานให้แก่พวกเจ้าในวันนี้เกิดขึ้น ณ
ช่วงเวลาแห่งยุคสุดท้าย ในช่วงระหว่างที่มีการจำแนกชั้นแต่ละบุคคลไปตามประเภท ทั้งนี้

วิถีทางแห่งความรอดของพวกเจ้าไม่ใช่ความรักหรือความเมตตาสงสาร แต่เป็นการติสอนและการพิพากษา
เพื่อที่มนุษย์จะสามารถได้รับการช่วยให้อุดอย่างทั่วถึงยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ทั้งหมดที่พวกเจ้าได้รับคือการติสอน
การพิพากษา และการเขียนชื่ออย่างไรปราณี แต่จงรู้สิ่งนี้ไว้ว่า

ในการเขียนชื่ออันไร้หัวใจนี้ไม่มีการลงโทษเลยแม้แต่น้อย

โดยไม่ต้องคำนึงว่าคำพูดของเราอาจจะกร้าวกระดังเพียงใด

สิ่งที่ตกมาถึงพวกเจ้าเป็นเพียงแค่คำพูดไม่กี่คำที่อาจจะดูเหมือนไร้หัวใจอย่างถึงที่สุดสำหรับพวกเจ้า

และไม่สำคัญว่าเราอาจจะมีความโมโหมากเพียงใด สิ่งที่พรุ่งพรลงมานบนพวกเจ้าก็ยังคงเป็นวาระแห่งการสอน
และเราไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำร้ายพวกเจ้าหรือทำให้พวกเจ้าถึงแก่ความตาย

ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ข้อเท็จจริงหรือ? จงรู้ไว้ว่าทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาอันชอบธรรม

หรือกระบวนการถลุงและการติสอนอันไร้หัวใจ ทุกอย่างเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอด

โดยไม่ต้องคำนึงว่า วันนี้ แต่ละคนได้รับการจำแนกชั้นไปตามประเภทหรือไม่

หรือหมวดหมู่ของมนุษย์ได้รับการตีแผ่หรือไม่

จุดประสงค์ของพระวาระทั้งปวงและพระราชกิจของพระเจ้าคือเพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงให้อุด
การพิพากษาอันชอบธรรมถูกนำมาใช้ชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์

และกระบวนการถลุงอันไร้หัวใจกระทำขึ้นเพื่อชำระพวกเขาให้สะอาด

ทั้งพระวาระหรือการสั่งสอนอันกร้าวกระดังต่างกระทำเพื่อการชำระให้บริสุทธิ์และเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่ง
ความรอด ด้วยเหตุนี้วิธีการแห่งความรอดของวันนี้จึงไม่เหมือนกับของอดีต วันนี้

พวกเจ้าได้รับการนำพาความรอดมาให้โดยผ่านทาง การพิพากษาอันชอบธรรม

และนี่เป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับการจำแนกชั้นพวกเจ้าแต่ละคนไปตามประเภท ที่มากกว่านั้นก็คือ

การติสอนอันโหดเหี้ยมยังทำหน้าที่เสมือนความรอดอันสูงสุดของพวกเจ้า—

และพวกเจ้ามีสิ่งใดจะพูดในขณะเผชิญหน้ากับการติสอนและการพิพากษาดังกล่าวเล่า?

พวกเจ้าไม่ได้ชื่นชมความรอดตั้งแต่เริ่มต้นจนจบมาโดยตลอดหรือ?

พวกเจ้าได้มองเห็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

และตระหนักถึงฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดและพระปรีชาญาณของพระองค์ นอกจากนี้

พวกเจ้ายังได้รับประสบการณ์กับการเขียนดีและการบ่มวินัยซ้ำแล้วซ้ำเล่ามาแล้ว อย่างไรก็ตาม

พวกเจ้าไม่ได้รับพระคุณอันสูงสุดด้วยหรือ?

พระพรทั้งหลายของพวกเจ้าไม่มากกว่าของผู้คนอื่นใดกระนั้นหรือ?

พระคุณทั้งหลายของพวกเจ้าโอบอเอ้อย่างยิ่งกว่าสง่าราศีและความมั่งคั่งที่โซโลมอนได้ชื่นชมเสียอีก!

จงตรองดูเถิดว่า หากเจตนาของเราในการมาคือเพื่อที่จะกล่าวโทษและลงโทษพวกเจ้าแทนการช่วยเจ้าให้รอด

วันเวลาของพวกเจ้าจะสามารถยืนยาวมาได้ยาวนานขนาดนั้นหรือ?

สิ่งดำรงอยู่ซึ่งเป็นเลือดเนื้อที่เต็มไปด้วยบาปอย่างพวกเจ้าจะสามารถมีชีวิตรอดมาได้จนถึงวันนี้หรือ?

หากเป้าหมายของเราเป็นเพียงการลงโทษพวกเจ้า แล้วเหตุใดเล่า

เราจึงได้บังเกิดเป็นมนุษย์และเริ่มลงมือดำเนินการประกอบการอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น?

การลงโทษพวกเจ้าซึ่งเป็นแค่พวกมนุษย์ธรรมดา นั้น มิใช่ว่ากระทำได้โดยง่ายดาย

ด้วยการเปล่งวณะคำเดียวหรือ?

เรายังจำเป็นจะต้องทำลายพวกเจ้าหลังจากที่กล่าวโทษพวกเจ้าอย่างมีจุดประสงค์กระนั้นหรือ?

พวกเจ้ายังคงไม่เชื่อวณะเหล่านี้ของเราหรือ?

เราจะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้เพียงโดยผ่านทางความรักและความเมตตาสงสารหรือ?

หรือเราจะสามารถใช้ได้เฉพาะการตรึงกางเขนเท่านั้นในการช่วยมนุษย์ให้รอด?

อุปนิสัยอันชอบธรรมของเรามีได้เอื้ออำนวยมากกว่าหรือ? หรือในการที่จะทำให้มนุษย์เชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์

? อุปนิสัยอันชอบธรรมของเราไม่มีความสามารถในการช่วยมนุษย์ให้รอดอย่างทั่วถึงได้มากกว่าหรือ?

แม้วณะของเราอาจเข้มงวด แต่ทั้งหมดนั้นพุดไปเพื่อความรอดของมนุษย์

เพราะเราเพียงกำลังกล่าววณะเท่านั้น และไม่ได้กำลังลงโทษเนื้อหนังของมนุษย์

วณะเหล่านี้เป็นเหตุให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในความสว่าง รู้ว่าความสว่างนั้นมีอยู่ รู้ว่าความสว่างนั้นล้ำค่า

และยิ่งไปกว่านั้น รู้ว่าวณะเหล่านี้มีประโยชน์สำหรับพวกเขาอย่างไร ตลอดจนรู้ว่าพระเจ้าคือความรอด

แม้เราได้เปล่งวณะไปแล้วมากมายเกี่ยวกับการติสสอนและการพิพากษา

แต่สิ่งที่วณะเหล่านี้เป็นตัวแทนก็ยังไม่ได้ถูกปฏิบัติต่อพวกเจ้าเป็นการกระทำ

เราได้มาเพื่อทำงานของเราและเพื่อกล่าววณะของเรา และแม้ว่าวณะของเราอาจเคร่งครัด

แต่ก็พุดเพื่อการพิพากษาความเสื่อมทรามของพวกเจ้าและความกบฏของพวกเจ้า

จุดประสงค์ของการที่เรากระทำการนี้ก็ยังคงเป็นไปเพื่อการช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน

เรากำลังใช้วณะของเราช่วยมนุษย์ให้รอด จุดประสงค์ของเราไม่ใช่เพื่อทำอันตรายมนุษย์ด้วยวณะของเรา

วณะของเราเข้มงวดก็เพื่อที่จะสัมฤทธิ์ผลลัพท์ทั้งหลายในงานของเรา
มนุษย์สามารถมารู้จักตัวเองและหลุดรอดจากอุปนิสัยอันกบฏของพวกเขาได้ก็โดยผ่านทางงานดังกล่าวเท่านั้น
นัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระราชกิจแห่งพระวณะก็คือการเปิดโอกาสให้ผู้คนนำความจริงมาปฏิบัติหลังจาก
ที่ได้เข้าใจแล้ว สัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขา
และได้รับความรู้เกี่ยวกับตัวพวกเขาเองและเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า
การสื่อสารระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์สามารถทำให้เป็นไปได้ก็โดยการปฏิบัติพระราชกิจในหนทางของการกล่าว
พระวณะเท่านั้นและมีเพียงพระวณะเท่านั้นที่สามารถอธิบายความจริงได้
การปฏิบัติพระราชกิจในหนทางนี้คือวิถีทางที่ดีที่สุดในการพิชิตมนุษย์
นอกเหนือจากถ้อยคำรัสขของพระวณะแล้ว
ไม่มีวิธีการอื่นเลยที่สามารถให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงและเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าแก่ผู้คนได้ชัดเจน
ไปกว่านี้ ด้วยเหตุนั้น ในพระราชกิจช่วงระยะสุดท้ายของพระองค์
พระเจ้าจึงตรัสต่อมนุษย์เพื่อไขความจริงและความลึกลับทั้งหมดที่พวกเขายังไม่เข้าใจให้แก่พวกเขา
อันเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาสามารถได้รับหนทางที่แท้จริงและชีวิตจากพระเจ้า
และด้วยการนั้นจึงเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์
จุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าต่อมนุษย์คือเพื่อให้พวกเขาสามารถเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้
และพระราชกิจนั้นกระทำลงไปเพื่อนำความรอดมาให้พวกเขา เพราะฉะนั้น
ในระหว่างช่วงเวลาแห่งความรอดของมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงพระราชกิจในการลงโทษพวกเขา
ขณะที่กำลังทรงนำพาความรอดมาสู่มนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงลงโทษความชั่วหรือปฐมนำแห่งความดี
และพระองค์ไม่ทรงเปิดเผยบันปลายของผู้คนสารพัดประเภท
แต่พระองค์กลับจะทรงพระราชกิจเพื่อการลงโทษความชั่วหรือปฐมนำแห่งความดีเฉพาะหลังจากที่พระราชกิจ
ระยะสุดท้ายของพระองค์เสร็จสมบูรณ์
และพระองค์ก็จะทรงเปิดเผยบทอาสนของผู้นับต่างชนิดทั้งหมดเฉพาะเมื่อถึงเวลานั้นเท่านั้น
พวกที่ถูกลงโทษจะเป็นพวกที่ไม่สามารถช่วยให้รอดได้จริงๆ
ในขณะที่บรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดจะเป็นผู้ที่ได้มาซึ่งความรอดของพระเจ้าในระหว่างช่วงเวลาแห่งความ
รอดของมนุษย์ของพระองค์ ในขณะที่กำลังมีการปฏิบัติพระราชกิจเพื่อความรอดของพระเจ้า
บุคคลทุกคนซึ่งสามารถช่วยให้รอดได้จะได้รับการช่วยให้รอดมากเท่าที่จะมากได้และจะไม่มีใครถูกทิ้งขว้าง
เพราะจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้ายกก็คือการช่วยมนุษย์ให้รอด
ผู้คนทั้งหมดที่ไม่สามารถสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของตนเองในระหว่างช่วงเวลาแห่งความรอดของม
นุษย์ของพระเจ้า—รวมทั้งผู้คนทั้งหมดที่ไม่สามารถบนอบต่อพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์—

จะกลายเป็นวัตถุสำหรับการลงโทษ พระราชกิจในระยะนี้—พระราชกิจแห่งพระวณะ—

จะไขหนทางและความล้าลึกทั้งปวงที่ผู้คนไม่เข้าใจให้กับพวกเขา

เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าและข้อพึงประสงค์ทั้งหลายที่พระเจ้ามีต่อพวกเขา

และเพื่อให้พวกเขาสามารถมีความพร้อมพื้นฐานในการที่จะนำพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติและสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขา พระเจ้าทรงใช้เพียงพระวณะ ในการทรงพระราชกิจของพระองค์

และมีทรงลงโทษผู้คนที่เป็นกบฏเล็กน้อย นี่เป็นเพราะว่าตอนนี้คือเวลาของพระราชกิจแห่งความรอด

หากผู้ใดก็ตามซึ่งปฏิบัติอย่างเป็นกบฏได้ถูกลงโทษ

เช่นนั้นก็จะไม่มีผู้ใดมีโอกาสเหมาะที่จะได้รับการช่วยให้รอดเลย

ทุกคนคงจะถูกลงโทษและตกลงไปสู่แดนคนตาย

จุดประสงค์ของพระวณะที่ทรงพิพากษามนุษย์คือเพื่อเปิดโอกาสให้พวกเขารู้จักตัวเองและนบนอบต่อพระเจ้า

ไม่ใช่เพื่อลงโทษพวกเขาด้วยการพิพากษาดังกล่าว ในระหว่างช่วงเวลาของพระราชกิจของพระวณะ

ผู้คนมากมายจะเปิดโปงความเป็นกบฏและการเยาะเย้ยทำทนายของพวกเขาออกมา

รวมทั้งการไม่เชื่อฟังที่พวกเขามีต่อพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ด้วย อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ก็คือ

พระองค์จะไม่ลงโทษผู้คนเหล่านี้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พระองค์กลับจะทรงปิดกั้นเฉพาะผู้ที่เสื่อมทรามจนถึงแก่นกลางและผู้ที่ไม่สามารถช่วยให้รอดได้เท่านั้น

พระองค์จะประทานครานเนื้อหนังของพวกเขาให้แก่ซาตาน และในไม่ช้าก็จริง จะทรงสิ้นสุดเนื้อหนังของพวกเขา

บรรดาผู้ที่เหลืออยู่จะยังคงติดตามและได้รับประสบการณ์การถูกจัดการและตัดแต่งต่อไป หากขณะกำลังติดตาม

ผู้คนเหล่านี้ยังคงไม่สามารถยอมรับการถูกจัดการและตัดแต่งได้ และเสื่อมสภาพลงไปในทุกที

เช่นนั้นแล้วพวกเขาย่อมจะสูญเสียโอกาสสำหรับความรอดของพวกเขา

แต่ละบุคคลที่ได้นบนอบต่อการพิชิตด้วยพระวณะจะมีโอกาสเหมาะเกินพอที่จะได้รับความรอด

ความรอดของพระเจ้าสำหรับผู้คนเหล่านี้แต่ละคนจะเป็นการให้ความกรุณาอันสูงสุดของพระองค์

กล่าวได้อีกนัยว่า พวกเขาจะมองเห็นการยอมผ่อนปรนอย่างถึงที่สุด

ตราบเท่าที่ผู้คนหันหลังกลับจากเส้นทางที่ผิด และตราบเท่าที่พวกเขาสามารถกลับใจได้

พระเจ้าจะประทานโอกาสให้พวกเขาได้รับความรอดของพระองค์ เมื่อพวกมนุษย์กบฏต่อพระเจ้าในครั้งแรก

พระองค์ไม่ทรงพึงปรารถนาที่จะทำให้พวกเขาถึงแก่ความตาย

แต่พระองค์กลับทรงทำทั้งหมดที่พระองค์ทรงสามารถทำได้เพื่อช่วยพวกเขาให้รอด

หากใครบางคนไม่มีห้องว่างให้กับความรอดเลยจริงๆ เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็จะปิดพวกเขาทิ้งไป

เหตุผลที่พระเจ้าทรงลงโทษผู้คนบางคนซ้ำ

ก็เป็นเพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยทุกคนที่สามารถช่วยให้รอดได้ พระองค์ทรงพิพากษา

ทรงให้ความรู้แจ้ง และทรงนำผู้คนด้วยพระวชิระเท่านั้น และไม่ใช่ไม่เรียวเพื่อให้พวกเขาถึงแก่ความตาย
การนำพระวชิระมาใช้เพื่อนำพาความรอดมาสู่มนุษย์คือจุดประสงค์และนัยสำคัญของช่วงระยะสุดท้ายของพระ
ราชกิจ

มนุษย์ผู้ที่ได้จำกัดเขตพระเจ้าไว้ในมโนคติที่หลงผิดของเขาสามารถได้รับวิवरณ์ของพระเจ้าได้อย่างไร?

พระราชกิจของพระเจ้ากำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเสมอ
และแม้ว่าเป้าประสงค์ของพระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง
วิธีการซึ่งพระองค์ทรงใช้ในการปฏิบัติพระราชกิจนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
ซึ่งหมายความว่าบรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าย่อมกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน
ยิ่งพระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจมากขึ้นเท่าใด
ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้นเท่านั้น
การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายซึ่งสอดคล้องกันก็เกิดขึ้นในอุปนิสัยของมนุษย์โดยเป็นผลตามมาจากพระราชกิจของพระเจ้าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นเพราะว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
จนบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และบรรดาผู้คนลี้้นคิดซึ่งไม่รู้จักราชกิจจริงเริ่มต่อต้านพระเจ้า พระราชกิจของพระเจ้าไม่เคยสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เลย
ด้วยเหตุที่พระราชกิจของพระองค์นั้นใหม่เสมอและไม่เคยเก่า
และพระองค์ไม่เคยทรงปฏิบัติพระราชกิจเดิมซ้ำเลย
แต่กลับทรงทะยานไปข้างหน้าด้วยพระราชกิจใหม่ซึ่งไม่เคยถูกทำมาก่อน
เนื่องจากพระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ซ้ำ
และมนุษย์ตัดสินพระราชกิจปัจจุบันของพระเจ้าอยู่เป็นนิจีสติจากพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติไปในอดีต
มันได้กลายเป็นยากเหลือเกินสำหรับพระเจ้าที่จะทรงดำเนินการแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของยุคใหม่
มนุษย์มีความลำบากยากเย็นมากมายเกินไป! เขามีความคิดเชิงอนุรักษนิยมมากเกินไป!
ไม่มีใครรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า แต่กระนั้นทุกคนกลับจำกัดเขตพระราชกิจนั้น เมื่อเขาละทิ้งพระเจ้า
มนุษย์สูญเสียชีวิต ความจริง และพระพรของพระเจ้า แต่กระนั้นเขาก็ไม่ยอมรับชีวิตและความจริง
นับประสาอะไรที่เขาจะยอมรับพระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่มวลมนุษย์
พวกมนุษย์ทุกคนล้วนปรารถนาที่จะได้รับพระเจ้า
แต่กระนั้นกลับไม่สามารถยอมผ่อนปรนต่อการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในพระราชกิจของพระเจ้าได้
พวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าเชื่อว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นไม่มีวันเปลี่ยนแปลง
เชื่อว่ามันจะยังคงหยุดนิ่งตลอดกาล ในการเชื่อของพวกเขา
ทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อที่จะได้รับความรอดชั่วนิรันดร์จากพระเจ้าคือการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ
และตราบท่าที่พวกเขาถวิลหาและสารภาพบาปของพวกเขา น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเป็นที่พึงพอใจเสมอ
พวกเขามีความคิดเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถเป็นได้เพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติและพระเจ้าผู้ทรงถูกตรึงบน

นางเจนเพื่อนมนุษย์เท่านั้น

มันเป็นความคิดเห็นของพวกเขาอีกเช่นกันว่าพระเจ้าไม่ควรทรงและไม่ทรงสามารถกระทำเกินกว่าพระคัมภีร์ได้

ความคิดเห็นเหล่านี้เนื่องที่ได้ตีตรวนจองจำพวกเขาอย่างแน่นหนาเข้ากับธรรมเนียมปฏิบัติยุคเก่า

และตอctringพวกเขาเข้ากับกฎเกณฑ์ทั้งหลายที่ตายไปแล้ว มีผู้คนมากกว่านี้ด้วยซ้ำที่เชื่อว่า

ไม่ว่าพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าจะเป็นอะไรก็ตาม มันต้องได้รับการยืนยันโดยการเผยพระวจนะ

และเชื่อว่าในแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจดังกล่าว บรรดาทุกคนที่ติดตามพระองค์ด้วยหัวใจ “ที่แท้จริง”

ก็จะต้องได้รับการเผยให้เห็นวิวิธเช่นกัน หากไม่เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจดังกล่าวก็คงไม่สามารถเป็นพระราชกิจของพระเจ้าไปได้

มันไม่ใช่งานง่ายอยู่แล้วสำหรับมนุษย์ที่จะได้มารู้จักพระเจ้า

เมื่อรวมเข้ากับหัวใจที่ไร้สาระของมนุษย์และธรรมชาติอันเป็นกบฏของเขาในความคิดว่าตนเองสำคัญเหนือผู้อื่น

และความทะนงตนแล้ว ก็ยิ่งกลายเป็นยากขึ้นไปอีกสำหรับเขาที่จะยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

มนุษย์นั้นทั้งไม่พิจารณาพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอย่างถี่ถ้วนและไม่ยอมรับมันด้วยความถ่อมใจ

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากลับนำท่าทีของการดูหมิ่นมาใช้ขณะที่เขารอคอยวิวิธและการทรงนำจากพระเจ้า

นี่ไม่ใช่พฤติกรรมของพวกที่เป็นกบฏต่อและต่อต้านพระเจ้าหรือ?

ผู้คนดังกล่าวสามารถได้รับการรับรองจากพระเจ้าได้อย่างไร?

พระเยซูได้ตรัสว่าพระราชกิจของพระยาห์เวห์ได้หมดสมัยไปในยุคพระคุณ เหมือนดังเราที่พูดวันนี้

ว่าพระราชกิจของพระเยซูก็หมดสมัยไปแล้วเช่นกัน หากมีเพียงยุคธรรมบัญญัติเท่านั้นและไม่มียุคพระคุณ

เช่นนั้นแล้วพระเยซูก็จะไม่ได้ทรงถูกตอctringบนกางเขนและคงจะมีได้ทรงไถ่มวลมนุษย์ทั้งมวล

หากมีเพียงยุคธรรมบัญญัติเท่านั้น มวลมนุษย์จะสามารถมาไกลได้ถึงทุกวันนี้หรือ?

ประวัติศาสตร์เคลื่อนไปข้างหน้า และกฎธรรมชาติแห่งพระราชกิจของพระเจ้านั้น

หาใช่ประวัติศาสตร์หรือ?

นี่ไม่ใช่เป็นการบรรยายภาพของการบริหารจัดการมนุษย์ของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาลหรือ?

ประวัติศาสตร์เคลื่อนไปข้างหน้า และพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งเคลื่อนไปข้างหน้าเช่นกัน

น้ำพระทัยของพระเจ้ากำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

พระองค์ไม่อาจทรงคงไว้ที่พระราชกิจเพียงระยะเดียวได้เป็นเวลาถึงหกพันปี ด้วยเหตุดังที่ทุกคนรู้

พระเจ้าทรงใหม่เสมอและไม่เคยทรงเก่าเลย

และคงเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงปฏิบัติพระราชกิจเช่นการถูกตอctringบนกางเขนต่อไป

ถูกตอctringบนกางเขนหนึ่งครั้ง สองครั้ง สามครั้ง ต่อไปเรื่อยๆ...มันคงจะไร้สาระน่าขันที่จะคิดดั่งนั้น

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจเดิมต่อไปเรื่อยๆ

พระราชกิจของพระองค์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและใหม่เสมอ มากมายเท่ากับที่เราล่ำลือคำใหม่ๆ กับพวกเจ้าและทำงานใหม่ทุกวัน นี่คือการที่เราทำ และคุณเจ้าสำคัญก็คือคำว่า “ใหม่” และ “มหัศจรรย์”

“พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง และพระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าเสมอ”: คำกล่าวนี้ เป็นจริงโดยแท้

แก่นแท้ของพระเจ้าไม่มีวันเปลี่ยนแปลง พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเสมอ

และพระองค์ไม่มีวันที่จะทรงกลายเป็นซาตานไปได้

แต่นี้ไม่ได้พิสูจน์ว่าพระราชกิจของพระองค์นั้นเกิดขึ้นตลอดเวลาและไม่มีวันแปรปรวนแปรเช่นเดียวกับแก่นแท้ของพระองค์ เจ้าประกาศแถลงว่าพระเจ้าไม่ทรงมีวันเปลี่ยนแปลง ว่าแต่ว่าเช่นนั้นแล้ว

เจ้าสามารถอธิบายได้หรือไม่ว่าพระเจ้าทรงใหม่เสมอและไม่เคยทรงเก่าเลยอย่างไร?

พระราชกิจของพระเจ้าเผยแพร่ไปอย่างต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

และน้ำพระทัยของพระองค์จะทรงถูกสำแดงและถูกทำให้เป็นที่รู้จักต่อมนุษย์อย่างต่อเนื่อง

ขณะที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า อุปนิสัยของเขาเปลี่ยนแปลงโดยไม่หยุดหย่อน

เช่นเดียวกับการรู้ของเขา เช่นนั้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นมาจากทางไหนกัน?

มันไม่ได้มาจากพระราชกิจของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรอกหรือ?

หากอุปนิสัยของมนุษย์สามารถเปลี่ยนแปลงได้แล้ว

เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถยอมให้งานของเราและถ้อยคำของเราเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องด้วยเล่า?

เราจะต้องตกอยู่ภายใต้ข้อจำกัดทั้งหลายของมนุษย์ด้วยหรือ? ในการนี้

เจ้าไม่ได้กำลังใช้ข้อโต้แย้งแบบบังคับและตรรกะที่ผิดประหลาดอยู่หรือ?

ภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูได้ทรงปรากฏต่อบรรดาสาวกและได้ตรัสว่า

“เราจะส่งสิ่งที่พระบิดาของเราทรงสัญญาไว้ลงมาเหนือท่าน แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุง

จนกว่าท่านจะสวมด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” เจ้ารู้หรือไม่ว่าจะสามารถอธิบายถ้อยคำเหล่านี้ได้อย่างไร?

ตอนนี้เจ้าสวมด้วยฤทธาานุภาพของพระองค์หรือไม่? เจ้าเข้าใจหรือไม่ว่า “ฤทธาานุภาพ” อ้างอิงถึงอะไร

พระเยซูได้ทรงกล่าวประกาศว่าพระวิญญาณแห่งความจริงจะถูกประทานแก่มนุษย์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

ยุคสุดท้ายอยู่ที่นั่นแล้ว เจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าพระวิญญาณแห่งความจริงทรงแสดงพระวาทะทั้งหลายอย่างไร?

พระวิญญาณแห่งความจริงทรงปรากฏและทรงปฏิบัติพระราชกิจ ณ ที่ใด?

ในหนังสือเผยพระวจนะของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ ไม่เคยมีการเอ่ยถึงใดๆ ว่า เด็กคนหนึ่งผู้มีนามว่าพระเยซู

จะถือกำเนิดในยุคภาคพันธสัญญาใหม่ มีเพียงการเขียนไว้ว่า เด็กทารกเพศชายคนหนึ่งผู้มีนามว่าเอมมานูเอล

จะถือกำเนิดขึ้น ทำไมพระนาม “พระเยซู” จึงไม่ได้ถูกเอ่ยถึง?

พระนามนี้ไม่ทรงปรากฏในที่ใดเลยในภาคพันธสัญญาเดิม ถ้าเช่นนั้นแล้ว ทำไมเจ้าจึงยังคงเชื่อในพระเยซู?

แน่นอนว่าเจ้าไม่ได้เพียงแค่เริ่มเชื่อในพระเยซูหลังจากที่ได้เห็นพระองค์ด้วยตาทั้งสองข้างของเจ้าเองแล้วเท่านั้น

ใช่หรือไม่? หรือว่าเจ้าได้เริ่มที่จะเชื่อก็เมื่อตอนที่ได้รับวิวรรณ์แล้ว?

พระเจ้าจะทรงแสดงให้เห็นพระคุณเช่นนั้นจริงๆ หรือ?

พระองค์จะประทานพระพรอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่เจ้าหรือ? อะไรคือพื้นฐานของความเชื่อของเจ้าในพระเยซู?

ทำไมเจ้าจึงไม่เชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในวันนี้? ทำไมเจ้าจึงพูดว่า

การที่วิวรรณ์จากพระเจ้าไม่ปรากฏต่อเจ้านั้น พิสูจน์ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงจุติเป็นมนุษย์?

พระเจ้าจำเป็นต้องทรงแจ้งแก่ผู้คนก่อนที่จะทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์อย่างนั้นหรือ?

พระองค์จำเป็นต้องทรงได้รับการเห็นชอบจากพวกเขาหรือไม่หรือ?

อิสยาห์เพียงแต่กล่าวประกาศว่าทารกเพศชายคนหนึ่งจะถือกำเนิดในรางหญ้า

เขาไม่เคยได้พยากรณ์ว่ามารีย์จะให้กำเนิดพระเยซู

การเชื่อของเจ้าในเรื่องที่พระเยซูถือกำเนิดจากมารีย์มีพื้นฐานมาจากตรงไหนกันแน่?

แน่นอนว่าการเชื่อของเจ้าไม่สับสนปนเป! บางคนพูดว่าพระนามของพระเจ้านั้นไม่เปลี่ยน ถ้าเช่นนั้นแล้ว

ทำไมพระนามของพระยาห์เวห์จึงได้กลายเป็นพระเยซูเล่า? ได้มีการพยากรณ์ไว้ว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

แล้วเหตุใดชายคนที่มาจึงชื่อพระเยซู?

เหตุใดพระนามของพระเจ้าจึงเปลี่ยนพระราชกิจดังกล่าวไม่ได้ถูกดำเนินการนานมาแล้วหรือ?

พระเจ้าไม่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจซึ่งใหม่กว่าในวันนี้ได้หรือ?

พระราชกิจแห่งวันวานสามารถเปลี่ยนแปลงได้

และพระราชกิจของพระเยซูสามารถเกิดขึ้นตามหลังพระราชกิจของพระยาห์เวห์ได้ เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจอื่นๆ ไม่สามารถเกิดขึ้นต่อจากพระราชกิจของพระเยซูเขียวหรือ?

หากพระนามของพระยาห์เวห์สามารถเปลี่ยนเป็นพระเยซู

แล้วพระนามของพระเยซูจะไม่สามารถเปลี่ยนได้เช่นกันหรือ? ไม่มีอะไรในเรื่องนี้ที่แปลกประหลาดเลย

เป็นเพียงแค่ว่าผู้คนนั้นค่อยปัญญาเกินไป พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าเสมอ

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจของพระองค์จะเปลี่ยนไปเช่นใด

และไม่คำนึงถึงว่าพระนามของพระองค์อาจเปลี่ยนไปเช่นใด

พระอุปนิสัยและพระปรีชาญาณของพระองค์จะไม่มีวันเปลี่ยน

หากเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานได้ว่าพระเยซูเท่านั้น

เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็ย่อมถูกจำกัดมากเกินไปแล้ว เจ้ากล้ายืนยันหรือไม่ว่า

พระเยซูจะทรงเป็นพระนามของพระเจ้าตลอดกาล

ว่าพระเจ้าจะทรงใช้พระนามของพระเยซูตลอดกาลและเสมอไป และว่านี่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง?

เจ้ากล้ายืนยันด้วยความแน่ใจหรือไม่ว่า

พระนามของพระเยซูนั้นเองที่ได้ทำการยุติกรรมบัญญัติและจะทำการยุติสุดท้ายเช่นกัน?

ใครจะสามารถพูดได้ว่าพระคุณของพระเยซูสามารถนำพายุคนี่ไปสู่จุดจบได้?

หากเจ้าขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในความจริงทั้งหลายเหล่านี้

เจ้าก็ย่อมจะไม่เพียงแค่มิสามารถประกาศข่าวประเสริฐได้เท่านั้น แต่เจ้าเองยังจะไม่สามารถตั้งมั่นได้เช่นกัน

เมื่อวันนั้นมาถึงซึ่งเป็นวันที่เจ้าทำให้ความลำบากยากเย็นทั้งหมดของผู้คนที่เคร่งศาสนาเหล่านั้นหมดไปและหัก

ล้างความเข้าใจผิดทั้งหมดของพวกเขา

นั่นจะเป็นข้อพิสูจน์ว่าเจ้ามั่นใจในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจอย่างแน่นอนที่สุด

และไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยแม้แต่น้อยนิด หากเจ้าไม่สามารถหักล้างความเข้าใจผิดของพวกเขาได้

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ย่อมจะไล่ความเจ้าและไล่ร้ายป้ายสีเจ้า นั่นจะไม่เป็นเรื่องน่าอับอายสอสุหรอกหรือ?

พวกเขียทุกคนอ่านภาคพันธสัญญาเดิมและรู้เรื่องการเผยพระวจนะของอิสยาห์ว่าทารกเพศชายคนหนึ่งจะถือกำเนิดในรางหญ้า เช่นนั้นแล้ว ทั้งๆ ที่ตระหนักถึงการเผยพระวจนะนี้อยู่แก่ใจ

เหตุใดพวกเขาจึงยังคงข่มเหงพระเยซู?

ไม่ใช่เพราะธรรมชาติอันเป็นกบฏและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของพวกเขาในพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรอกหรือ? ในเวลานั้น

พวกเขาริสีเชื่อว่าพระราชกิจของพระเยซูแตกต่างจากสิ่งที่พวกเขาได้รู้มาเกี่ยวกับทารกเพศชายซึ่งได้ถูกกล่าวคำเผยพระวจนะไว้

และผู้คนในวันนี้ก็ปฏิเสธพระเจ้าเพราะพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ธาตุแท้ในความเป็นกบฏของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าไม่ได้เป็นเหมือนกันหรอกหรือ?

เจ้าสามารถยอมรับพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยที่ปราศจากคำถามได้หรือไม่?

หากเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ย่อมเป็นกระแสที่ถูกต้อง

และเจ้าควรยอมรับมัน โดยปราศจากความหวาดหวั่นเคลือบแคลงใดๆ เจ้าไม่ควรเลือกเฟ้นว่าจะยอมรับสิ่งใด

หากเจ้าได้รับ “ความรู้ความเข้าใจเชิงลึก” จากพระเจ้า และใช้ความระมัดระวังต่อพระองค์ให้มากขึ้น

เช่นนั้นแล้ว การนี้จะไม่มีเหตุผลกระนั้นหรือ? เจ้าไม่จำเป็นต้องมองหาการพิสูจน์ยืนยันเพิ่มเติมจากพระคัมภีร์

หากนั่นคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เจ้าก็ย่อมต้องยอมรับสิ่งนั้น

ด้วยเหตุที่เจ้าเชื่อในพระเจ้าเพื่อติดตามพระเจ้า และเจ้าไม่ควรเจาะลึกพระองค์

เจ้าไม่ควรแสวงหาหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับเราเพื่อพิสูจน์ว่าเราก็คือพระเจ้าของเจ้า

แต่เจ้าควรสามารถหยั่งรู้ได้ว่าเราเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหรือไม่—นี่คือสิ่งสำคัญยิ่งยวดที่สุด

ต่อให้เจ้าพบข้อพิสูจน์ซึ่งไม่อาจหักล้างได้อย่างมากภายในพระคัมภีร์

มันก็ไม่สามารถนำพาเจ้ามาอยู่ต่อหน้าเราได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

เจ้าเพียงแค่ใช้ชีวิตภายในขอบเขตของพระคัมภีร์ และไม่ใช่ว่าหน้าเรา พระคัมภีร์ไม่สามารถช่วยให้เจ้ารู้จักเรา
ทั้งยังไม่สามารถทำให้ความรักของเจ้าที่มีให้เราลึกซึ้งยิ่งขึ้น

แม้พระคัมภีร์ได้กล่าวคำเผยพระวจนะไว้ว่าทารกเพศชายคนหนึ่งจะถือกำเนิดขึ้น

ไม่มีใครสามารถหยั่งลึกได้ว่าคำเผยพระวจนะนั้นจะเกิดขึ้นกับใคร

ด้วยเหตุที่มนุษย์ไม่ได้รู้จักพระราชกิจของพระเจ้า และนี่คือสิ่งที่ได้ทำให้พวกฟาริสีขึ้นด้านพระเยซู

บางคนรู้งานของเราเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์

แต่กระนั้นพวกเขากลับยังคงเชื่ออยู่ต่อไปว่าพระเยซูและเราเป็นสองสิ่งที่แยกจากกันอย่างสิ้นเชิง

เป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ซึ่งไม่อาจลงรอยในกันและกัน ในเวลานั้น

พระเยซูเพียงแต่ทรงให้คำเทศนาชุดหนึ่งในยุคพระคุณแก่บรรดาสาวกของพระองค์ในหัวข้อทั้งหลาย อาทิ
จะฝึกฝนปฏิบัติอย่างไร จะชุมนุมกันอย่างไร จะวิงวอนในการอธิษฐานอย่างไร จะปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร เป็นต้น
พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงดำเนินการเป็นพระราชกิจของยุคพระคุณ และพระองค์ได้ทรงชี้แจงไว้เพียงคำว่า
บรรดาสาวกและบรรดาผู้ที่ได้ติดตามพระองค์ควรจะฝึกฝนปฏิบัติอย่างไร

พระองค์เพียงแต่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของยุคพระคุณเท่านั้น และไม่ใช่พระราชกิจใดของยุคสุดท้ายเลย

เมื่อพระยาห์เวห์ได้ทรงกำหนดธรรมเนียมบัญญัติของภาคพันธสัญญาเดิมในยุคธรรมเนียมบัญญัติ

เช่นนั้นแล้วเหตุใดพระองค์จึงไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของยุคพระคุณเล่า?

เหตุใดพระองค์จึงไม่ได้ทรงทำให้พระราชกิจของยุคพระคุณเป็นที่เข้าใจชัดเจนล่วงหน้าเล่า?

นี่จะไม่ได้ช่วยมนุษย์ให้ยอมรับมันแล้วหรือ?

พระองค์เพียงแต่ได้ตรัสคำเผยพระวจนะว่าทารกเพศชายคนหนึ่งจะถือกำเนิดและมีฤทธิ์านุภาพ

แต่พระองค์ไม่ได้ทรงดำเนินการพระราชกิจของยุคพระคุณล่วงหน้า

พระราชกิจของพระเจ้าในแต่ละยุคมีเขตกันที่ชัดเจน พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของยุคปัจจุบันเท่านั้น

และไม่เคยทรงดำเนินช่วงระยะถัดไปของพระราชกิจล่วงหน้า

ด้วยเหตุนี้เท่านั้นพระราชกิจซึ่งเป็นตัวแทนของพระองค์ในแต่ละยุคจึงจะสามารถถูกเน้นให้เห็นชัดได้

พระเยซูได้ตรัสถึงเพียงหลายสำคัญของยุคสุดท้าย ถึงวิธีที่จะอดทนและวิธีที่จะได้รับการช่วยให้รอด
ถึงวิธีที่จะกลับใจและสารภาพ และถึงวิธีที่จะแบกรับกางเขนและสู้ทนความทุกข์เท่านั้น

พระองค์ไม่เคยได้ตรัสถึงวิธีที่มนุษย์ในยุคสุดท้ายควรสัมฤทธิ์การเข้าสู่

อีกทั้งไม่เคยได้ตรัสถึงวิธีที่เขาควรพยายามทำเพื่อให้สมดั่งน้ำพระทัยของพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้น

มันไม่ไร้สาระน่าขันหรือที่จะค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาพระราชกิจของพระเจ้าของยุคสุดท้าย?

อะไรหรือที่เจ้าสามารถมองเห็นได้โดยแค่เพียงยึดกุมพระคัมภีร์เอาไว้?

ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บรรดาธิบายพระคัมภีร์หรือนักบวช

ใครเล่าที่จะสามารถได้เห็นพระราชกิจของวันนี้ได้ล่วงหน้า?

“ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักรทั้งหลาย”

ตอนนี้พวกเจ้าได้ยินพระวจนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง? พระวจนะของพระเจ้าได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว

พวกเจ้าได้ยินพระวจนะเหล่านั้นหรือไม่? พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งพระวจนะในยุคสุดท้าย

และพระวจนะดังกล่าวก็คือพระวจนะทั้งหลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ด้วยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์และยังทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์ได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น

พระวจนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่พูดถึงกันในอดีต

จึงเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ในวันนี้

มีผู้คนโง่ทึมไร้สาระจำนวนมากที่เชื่อว่าเนื่องจากเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังตรัส

พระสุรเสียงของพระองค์จึงควรตรัสจากฟ้าสวรรค์ชั้นทั้งหลายเพื่อที่ผู้คนจะได้ยิน

ใครก็ตามที่คิดแบบนี้ไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้า ในความเป็นจริงแล้ว

ถ้อยคำที่ตรัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือถ้อยคำที่กล่าวโดยพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงสามารถตรัสกับมนุษย์ได้โดยตรง แม้ในยุคธรรมบัญญัติ

พระยาห์เวห์ก็ไม่ได้ตรัสกับผู้คนโดยตรง

มันจะไม่ยังมีโอกาสเป็นไปได้น้อยมากหรือที่พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นในยุคนี้ ณ วันนี้?

เพื่อที่พระเจ้าจะได้ตรัสถ้อยคำที่หลายในอันที่จะดำเนินการพระราชกิจ

พระองค์จะต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ มิฉะนั้น

พระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงในเป้าหมายของพระราชกิจนั้นได้

พวกที่ปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์คือพวกที่ไม่รู้จักพระวิญญาณหรือหลักการทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการ

การปฏิบัติพระราชกิจ พวกที่เชื่อว่าบัดนี้คือยุคของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่กระนั้นกลับไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระองค์

คือพวกที่ใช้ชีวิตท่ามกลางความเชื่อที่คลุมเครือและเป็นนามธรรม

ผู้คนเช่นนั้นจะไม่มีวันรับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้

พวกที่ขอเพียงแค่ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสและทรงดำเนินการพระราชกิจของพระองค์โดยตรง

และไม่ยอมรับพระวจนะหรือพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์

จะไม่มีวันสามารถก้าวเข้าสู่ยุคใหม่หรือได้รับการนำมาซึ่งความรอดอันบริบูรณ์โดยพระเจ้าเลย!

บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์เท่านั้นที่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้

พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ประกอบด้วยสองส่วน

เมื่อพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งแรกนั้น ผู้คนก็ไม่เชื่อในพระองค์หรือรู้จักพระองค์ และพวกเขาได้ตรึงพระเยซูที่กางเขน จากนั้น เมื่อพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งที่สอง ผู้คนยังคงไม่เชื่อในพระองค์ นับประสาอะไรที่จะรู้จักพระองค์

และพวกเขาดำรงพระคริสต์ที่กางเขนนั่นอีกครั้งหนึ่ง มนุษย์ไม่เป็นศัตรูของพระเจ้าหรือ?

หากมนุษย์ไม่รู้จักพระองค์ มนุษย์จะเป็นคนสนิทของพระเจ้าอย่างไรได้?

เขาจะมีคุณสมบัติที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้าอย่างไรได้? คำกล่าวอ้างต่างๆ ของมนุษย์เกี่ยวกับการรักพระเจ้า การรับใช้พระเจ้า และการถวายพระเกียรติพระเจ้าจะไม่เป็นคำโกหกที่เต็มไปด้วยเล่ห์หลวงทั้งหมดหรือ?

หากเจ้าอุทิศชีวิตของเจ้าให้แก่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่ไม่สมจริงและไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

เจ้าจะไม่ตรากตรำอย่างสูญเปล่าหรือ?

เจ้าจะเป็นคนสนิทของพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อเจ้าไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด?

การไล่ตามเสาะหาเช่นนั้น ไม่คลุมเครือและเป็นนามธรรมหรือ? มันไม่เต็มไปด้วยเล่ห์หลวงหรือ?

คนผู้หนึ่งจะสามารถเป็นคนสนิทของพระเจ้าได้อย่างไร?

นัยสำคัญที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของการเป็นคนสนิทของพระเจ้าคืออะไร?

เจ้าสามารถเป็นคนสนิทคนหนึ่งของพระวิญญาณของพระเจ้าได้หรือไม่?

เจ้าสามารถมองเห็นได้หรือไม่ว่าพระวิญญาณทรงยิ่งใหญ่และเป็นที่ยกย่องเพียงใด?

การเป็นคนสนิทของพระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ที่ไม่อาจจับต้องได้—

นั่นไม่คลุมเครือและเป็นนามธรรมหรือ?

นัยสำคัญที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของการไล่ตามเสาะหาเช่นนั้นคืออะไร?

มันไม่ใช่คำมุสาอันหลอกลวงทั้งหมดหรือ? สิ่งที่เจ้าไล่ตามเสาะหาคือการกลายเป็นคนสนิทของพระเจ้า

กระนั้นอันที่จริง เจ้าเป็นสุนัขบนดักของซาตาน เพราะว่าเจ้าไม่รู้จักพระเจ้า และเจ้าไล่ตามเสาะหา

“พระเจ้าแห่งทุกสรรพสิ่ง” ผู้ไม่มีอยู่จริง ซึ่งไม่ปรากฏแก่ตา ไม่อาจจับต้องได้

และเป็นผลผลิตของมโนคติที่อันหลงผิดต่างๆ ของตัวเอง หากจะกล่าวอย่างคลุมเครือแล้ว “พระเจ้า”

เช่นนั้นคือซาตาน และหากกล่าวอย่างสัมพันธ์กับชีวิตจริง มันก็คือตัวเจ้านั่นเอง

เจ้าพยายามที่จะเป็นคนสนิทของตัวเอง

กระนั้นก็ยังกล่าวว่าเจ้าไล่ตามเสาะหาเพื่อจะกลายเป็นคนสนิทของพระเจ้า—

นั่นไม่เป็นการหมิ่นประมาทหรือ? คุณค่าของการไล่ตามเสาะหาเช่นนั้นคืออะไร?

หากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ เช่นนั้นแล้ว

เนื้อแท้ของพระเจ้านั้นก็เป็นเพียงพระวิญญาณแห่งชีวิตที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ไม่อาจจับต้องได้
ซึ่งไร้รูปทรงและไร้สัณฐาน ประเภทที่ไม่ใช่วัตถุ ไม่อาจเข้าหาได้และไม่เป็นที่จับใจความได้ต่อมนุษย์
มนุษย์จะสามารถเป็นคนสนิทของพระวิญญาณซึ่งไร้ร่าง นามัสรรย ไม่อาจหยั่งถึงเช่นนี้อย่างไรได้?
นี่ไม่เป็นเรื่องตลกหรือ? การยกเหตุผลแบบไร้สาระเช่นนั้นใช้ไม่ได้และไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริง
พวกมนุษย์ที่เป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างนั้น โดยธรรมชาติแล้วเป็นประเภทที่แตกต่างจากพระวิญญาณของพระเจ้า
ดังนั้นทั้งสองจะเป็นคนสนิทกันอย่างไรได้? หากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ได้รับการทำให้เป็นจริงในเนื้อหนัง
หากพระเจ้าไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และถ่อมพระองค์ลงโดยการกลายเป็นสิ่งทรงสร้าง เช่นนั้นแล้ว
มนุษย์ที่ถูกสร้างก็จะทั้งไร้คุณสมบัติและไม่สามารถที่จะเป็นคนสนิทของพระองค์ได้
และนอกเหนือจากบรรดาผู้เชื่อในทางพระเจ้าผู้ซึ่งอาจมีโอกาสดำเนินเป็นคนสนิทของพระเจ้าหลังจากที่ดวงจิตของ
พวกเขาได้เข้าสู่สวรรค์แล้วนั้น คนส่วนใหญ่จะไม่สามารถกลายเป็นคนสนิทของพระวิญญาณของพระเจ้าได้
และหากผู้คนปรารถนาที่จะกลายเป็นคนสนิทของพระเจ้าในสวรรค์ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็น
มนุษย์ พวกเขาจะไม่เป็นมนุษย์ซึ่งโง่เขลาอย่างน่าอึ้งหรือ? ผู้คนเพียงไล่ตามเสาะหา “ความสัจย์ซื่อ”
ต่อพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ทรงปรากฏแก่ตาองค์หนึ่ง
และไม่ให้ความสนใจแม้สักนิดเดียวต่อพระเจ้าผู้ซึ่งสามารถถูกมองเห็นได้
เพราะว่ามันง่ายเหลือเกินที่จะไล่ตามเสาะหาพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ทรงปรากฏแก่ตาองค์หนึ่ง
ผู้คนอาจทำแบบนี้ด้วยวิธีใดก็ตามที่พวกเขาชอบ
แต่การไล่ตามเสาะหาพระเจ้าผู้ซึ่งสามารถถูกมองเห็น ได้อย่างนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายนัก
บุคคลที่แสวงหาพระเจ้าที่คลุมเครือไม่สามารถที่จะได้พระเจ้านั่นอย่างแน่นอนที่สุด เพราะสิ่งต่างๆ
ที่คลุมเครือและเป็นนามธรรมล้วนเป็นสิ่งที่มนุษย์จินตนาการขึ้น และมนุษย์ไม่สามารถได้รับมาได้
หากพระเจ้าที่ได้เสด็จมาท่ามกลางพวกเขาเป็นพระเจ้าที่สูงส่งและเป็นที่ยกย่ององค์หนึ่งผู้ที่พวกเขาไม่อาจเข้าถึง
ได้ เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ได้อย่างไร?
และเขาจะรู้จักและเข้าใจพระองค์ได้อย่างไร? หากพระองค์กระทำแต่พระราชกิจของพระองค์
และไม่ทรงมีการติดต่อสัมพันธ์แบบปกติกับมนุษย์เลย
หรือไม่ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติเลยและที่มนุษย์ซึ่งต้องตายมีอาจเข้าหาได้ เช่นนั้นแล้ว
ถึงแม้ว่าพระองค์จะได้ทรงพระราชกิจมากมายเพื่อพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับพระองค์เลย
และไม่สามารถที่จะมองเห็นพระองค์ได้ พวกเขาจะรู้จักพระองค์ได้อย่างไร?
หากไม่เป็นเพราะเนื้อหนังนี้ที่ครองสถานะความเป็นมนุษย์ปกติแล้ว มนุษย์ก็คงไม่มีหนทางที่จะรู้จักพระเจ้า
มันเป็นเพราะการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้นมนุษย์จึงมีคุณสมบัติที่จะเป็นคนสนิทของพระเจ้าในเนื้อหนัง
ได้ ผู้คนกลายเป็นคนสนิทของพระเจ้านี้เพราะว่าพวกเขามาดำเนินติดต่อสัมพันธ์กับพระองค์

เพราะว่าพวกเขาดำเนินชีวิตด้วยกันกับพระองค์และให้พระองค์ร่วมสมาคมด้วย และจึงมารู้จักพระองค์ทีละน้อย หากไม่ใช่ด้วยเหตุนี้ การไล่ตามเสาะหาของมนุษย์จะไม่สูญเปล่าหรือ? กล่าวคือ

ไม่ใช่เป็นเพราะพระราชกิจของพระเจ้าเสียทั้งหมดที่มนุษย์สามารถที่จะเป็นคนสนิทของพระเจ้าได้

แต่เป็นเพราะความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

เป็นเพราะพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นเองผู้คนจึงมีโอกาที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน

และมีโอกาสที่จะนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้

นี่ไม่ใช่ความจริงที่เป็นจริงและสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากที่สุดหรือ? บัดนี้

เจ้ายังปรารถนาที่จะเป็นคนสนิทของพระเจ้าในสวรรค์อยู่อีกหรือ?

เมื่อพระเจ้าทรงถ่อมพระองค์ลงจนถึงจุดหนึ่งเท่านั้น อีกนัยหนึ่งคือ เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้น

มนุษย์จึงสามารถเป็นคนสนิทและคนไว้วางใจของพระองค์ พระเจ้าทรงมีพระวิญญาณ กล่าวคือ

ผู้คนมีคุณสมบัติที่จะเป็นคนสนิทของพระวิญญาณองค์นี้อย่างไร ผู้ทรงเป็นที่ยกย่องและไม่อาจหยั่งถึงได้ยิ่งนัก?

เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาในเนื้อหนัง

และกลายเป็นสิ่งทรงสร้างหนึ่งซึ่งมีลักษณะภายนอกเหมือนกันกับมนุษย์เท่านั้น

ผู้คนจึงจะสามารถเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์และได้รับการรับไว้โดยพระองค์ได้อย่างแท้จริง

พระองค์ตรัสและทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง ทรงมีส่วนร่วมในความขึ้นบานยินดี ความเศร้าโศก

และความทุกข์ลำบากทั้งหลายของมนุษยชาติ ดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในโลกเดียวกันกับมนุษยชาติ

ทรงปกป้องมนุษยชาติ และทรงนำพวกเขา

และโดยผ่านทางการณ์พระองค์ทรงชำระผู้คนให้สะอาดและทรงอนุญาตให้พวกเขาได้รับความรอดของพระองค์

และพระพรของพระองค์ได้ เมื่อได้รับสิ่งเหล่านี้แล้ว ผู้คนจึงเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง

และเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงสามารถเป็นคนสนิททั้งหลายของพระเจ้าได้ สิ่งนี้เท่านั้นที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

หากพระเจ้าไม่ทรงปรากฏแก่ตาและไม่อาจจับต้องได้แก่ผู้คน เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะสามารถเป็นคนสนิทของพระองค์ได้อย่างไร? นี่ไม่ใช่คำสอนที่ว่างเปล่าหรือ?

เมื่อได้เชื่อในพระเจ้ามาจนถึงบัดนี้แล้ว ผู้คนมากมายยังคงไล่ตามเสาะหาสิ่งที่คลุมเครือและเป็นนามธรรม

พวกเขาไม่มีการจับความเข้าใจความเป็นจริงเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้

และยังคงมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความหมายตามตัวอักษรและคำสอนต่างๆ นอกจากนี้

ส่วนใหญ่ยังมิได้เข้าสู่ความเป็นจริงเกี่ยวกับวลีใหม่ๆ อย่างเช่น “คนรุ่นใหม่ของบรรดาผู้ที่รักพระเจ้า”

“คนสนิทของพระเจ้า” “แบบอย่างและต้นแบบของการรักพระเจ้า” และ “ลีลาแบบของเปโตร”

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น การไล่ตามเสาะหาของพวกเขา ยังคงคลุมเครือและเป็นนามธรรม

พวกเขายังคงคลำปะปะในคำสอน และพวกเขาไม่มีการจับใจความเกี่ยวกับความเป็นจริงของวาทะเหล่านี้เลย

เมื่อพระวิญญูณของพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

เจ้าสามารถเห็นและสัมผัสพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังนั้นได้

ถึงกระนั้นหากเจ้ายังคงไม่สามารถที่จะกลายเป็นคนสนิทของพระองค์ได้

หากเจ้ายังคงไม่สามารถที่จะเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ของพระองค์ได้ เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ของพระวิญญูณของพระเจ้าได้อย่างไร? หากเจ้าไม่รู้จักพระเจ้าแห่งวันนี้

เจ้าจะสามารถเป็นหนึ่งในคนรุ่นใหม่ของบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าได้อย่างไร?

วลีเหล่านี้ไม่ใช่เป็นความหมายตามตัวอักษรและคำสอนต่างๆ ที่ว่างเปล่าหรือหรือ?

เจ้าสามารถมองเห็นพระวิญญูณและเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ได้หรือไม่?

วลีเหล่านี้ไม่ใช่ว่างเปล่าหรือหรือ? การที่เจ้าจะเพียงกล่าววลีและคำศัพท์เฉพาะเหล่านี้มันไม่พอ

และเจ้าไม่สามารถที่จะสัมผัสผลความพึงพอใจของพระทัยของพระเจ้าได้โดยผ่านทางปณิธานเพียงอย่างเดียว

เจ้าพึงพอใจกับการกล่าวคำพูดเหล่านี้เพียงเท่านั้น และเจ้าทำเช่นนั้นเพื่อสนองความอยากได้อะไรต่างๆ

ของตัวเอง เพื่อสนองอุดมคติที่ไม่สมจริงทั้งหลายของตัวเอง

และเพื่อสนองมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายและความคิดของตัวเอง หากเจ้าไม่รู้จักพระเจ้าแห่งวันนี้

เช่นนั้นแล้วไม่ว่าเจ้าทำอะไร เจ้าก็จะไม่สามารถสนองความพึงปรารถนาแห่งพระทัยของพระเจ้าได้

การเป็นคนไว้วางใจของพระเจ้าหมายถึงสิ่งใด? เจ้ายังไม่เข้าใจเรื่องนี้อยู่อีกหรือ?

ในเมื่อคนสนิทของพระเจ้านั้นคือมนุษย์ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงเป็นมนุษย์เช่นกัน นั่นคือ

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แล้ว และทรงกลายเป็นมนุษย์แล้ว

มีเพียงบรรดาผู้ที่เปี่ยมประเภทเดียวกันเท่านั้นที่สามารถเรียกขานกันและกันว่าคนไว้วางใจได้

เมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถได้รับการพิจารณาว่าเป็นคนสนิทกันได้

หากพระเจ้าทรงเป็นประเภทของพระวิญญูณ มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นจะกลายเป็นคนสนิทของพระองค์อย่างไรได้?

การเชื่อในพระเจ้าของเจ้า การไล่ตามเสาะหาความจริงของเจ้า และแม้แต่หนทางที่เจ้าประพฤติปฏิบัติตน

ทั้งหมดนี้ควรมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง กล่าวคือ ทุกสิ่งที่เจ้ากระทำควรสัมพันธ์กับชีวิตจริง

และเจ้าไม่ควรไล่ตามเสาะหาสิ่งต่างๆ ที่ลวงตาและพ้อฝัน ไม่มีคุณค่าอันใดเลยต่อการประพฤติตนในหนทางนี้

และนอกจากนี้แล้ว ไม่มีความหมายต่อชีวิตเช่นนั้นด้วย

เพราะการไล่ตามเสาะหาและชีวิตของเจ้าถูกใช้ไปท่ามกลางสิ่งที่เป็นเพียงความเทียมเท็จและเล่ห์ลวง

และเพราะเจ้าไม่ไล่ตามเสาะหาสิ่งต่างๆ ที่มีคุณค่าและนัยสำคัญ

สิ่งเดียวที่เจ้าได้มาคือการไร้เหตุผลและคำสอนอันไร้สาระที่ไม่มีความจริง สิ่งต่างๆ

เช่นนั้นไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ เลยกับนัยสำคัญและคุณค่าแห่งการดำรงอยู่ของเจ้า

และมีแต่จะนำเจ้าไปสู่อาณาจักรที่กลวงเป็นโพรงเท่านั้น ในหนทางนี้

ทั้งชีวิตของเจ้าก็จะปราศจากคุณค่าหรือความหมายใดๆ—และหากเจ้าไม่ได้ตามเสาะหาชีวิตที่มีความหมาย
เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็อาจมีชีวิตได้ถึงหนึ่งร้อยปีและทั้งหมดนั้นจะสูญเปล่า

นั่นจะสามารถเรียกว่าเป็นชีวิตมนุษย์ได้อย่างไร? อันที่จริงแล้วมันไม่ใช่ชีวิตของสัตว์ตัวหนึ่งหรือ?

ในทำนองเดียวกัน หากพวกเจ้าพยายามที่จะติดตามเส้นทางแห่งการเชื่อในพระเจ้า

แต่ไม่พยายามที่จะไล่ตามเสาะหาพระเจ้าที่สามารถมองเห็นได้และกลับมัสการพระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่ทรงปรากฏ
แก่ตาและไม่อาจจับต้องได้แทน เช่นนั้นแล้ว

การไล่ตามเสาะหาดังกล่าวไม่เปล่าประโยชน์มากกว่าเสียอีกหรือ? สุดท้ายแล้ว

การไล่ตามเสาะหาของเจ้าก็จะกลายเป็นซากปรักหักพังกองหนึ่ง

การไล่ตามเสาะหาเช่นนั้นเป็นประโยชน์อันใดต่อเจ้าเล่า?

ปัญหาที่ใหญ่โตที่สุดกับมนุษย์ก็คือว่าเขารักแต่สิ่งต่างๆ ที่เขาไม่สามารถเห็นหรือแตะต้องได้ สิ่งต่างๆ

ที่ลึกลับและน่าอัศจรรย์อย่างสูงสุด และที่มนุษย์ไม่อาจจินตนาการได้และที่มนุษย์ซึ่งต้องตายมีอาจบรรลุได้

ยิ่งสิ่งเหล่านี้ไม่สมจริงมากขึ้นเท่าใด ผู้คนก็ยิ่งวิเคราะห์พวกมันมากขึ้นเท่านั้น

และผู้คนถึงขนาดไล่ตามเสาะหาพวกมันโดยไม่สนใจสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น และพยายามที่จะได้รับพวกมันมา

ยิ่งพวกมันไม่สมจริงมากขึ้นเท่าใด ผู้คนก็ยิ่งพินิจพิเคราะห์และวิเคราะห์พวกมันอย่างใกล้ชิดมากขึ้นเท่านั้น

โดยถึงขั้นรังสรรค์ความคิดต่างๆ แบบละเอียดยิบของพวกเขာเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยซ้ำ ในทางตรงกันข้าม

ยิ่งสิ่งต่างๆ สมจริงมากขึ้นเท่าใด ผู้คนก็ยิ่งไม่แยแสต่อพวกมันมากขึ้นเท่านั้น

พวกเขาแค่มองสิ่งเหล่านั้นแบบดูถูก และถึงขั้นเหยียดหยามพวกมันด้วยซ้ำ

นี่ไม่ใช่ทำที่ของพวกเจ้าที่มีต่องานที่สมจริงที่เรากระทำวันนี้อย่างแน่นอนหรือ?

ยิ่งสิ่งเหล่านั้นสมจริงมากขึ้นเท่าใด พวกเจ้าก็ยิ่งมีอคติต่อพวกมันมากขึ้นเท่านั้น

เจ้าไม่สละเวลาเลยที่จะตรวจดูพวกมัน แต่เพิกเฉยต่อพวกมันไปเสียอย่างนั้น

เจ้าดูเหมือนจะพึงประสงค์ที่สมจริงและมาตรฐานต่ำเหล่านี้

และถึงขั้นเก็บงำโนคติที่หลงผิดหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นจริงมากที่สุดพระองค์นี้

และไม่สามารถที่จะยอมรับความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระองค์ได้เลยจริงๆ ในหนทางนี้

พวกเจ้าไม่ใช่ยึดมั่นกับการเชื่อที่คลุมเครือหรือ?

พวกเจ้ามีความเชื่อที่ไม่สั่นคลอนในพระเจ้าที่คลุมเครือแห่งอดีตกาล และไม่สนใจในพระเจ้าแท้จริงแห่งวันนี้

นี่ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าแห่งวันวานและพระเจ้าแห่งวันนี้ทรงมาจากสองยุคสมัยที่แตกต่างกันหรือ?

นั่นไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าแห่งวันวานทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเป็นที่ยกย่องแห่งฟ้าสวรรค์

ในขณะที่พระเจ้าแห่งวันนี้ทรงเป็นมนุษย์ตัวเล็กจิ๋วบนแผ่นดินโลกด้วยหรือ? นอกจากนี้

นั่นไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าที่มนุษย์นมัสการนั้นเป็นองค์ที่ถูกสร้างขึ้นโดยมนโนคติที่หลงผิดต่างๆ ของเขา

ในขณะที่พระเจ้าแห่งวันนี้ทรงเป็นผู้ที่มีเนื้อหนังแท้จริง ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนแผ่นดินโลกหรือ?

เมื่อพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้วนั้น

นั่นไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าแห่งวันนี้ทรงเป็นจริงมากเกินไปจนมนุษย์ไม่ได้ตามเสาะหาพระองค์หรือ?

เพราะสิ่งที่พระเจ้าแห่งวันนี้ทรงขอจากผู้คนแท้ที่จริงแล้วก็คือสิ่งที่ผู้คนไม่เต็มใจที่จะกระทำมากที่สุด

และเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาารู้สึกอายใจ นี่ไม่ได้กำลังทำให้สิ่งต่างๆ ยากลำบากสำหรับผู้คนหรือ?

นี่ไม่ได้เปิดเผยเป็นของผู้อื่นหรือ? ในหนทางนี้

พวกเขาเหล่านั้นจำนวนมากที่ไม่ได้ตามเสาะหาความเป็นจริงจึงกลายเป็นพวกศัตรูของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็น

มนุษย์ กลายเป็นเหล่าศัตรูของพระคริสต์ นี่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัดหรือ? ในอดีตนั้น

เมื่อพระเจ้ายังไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ เจ้าอาจจะเป็นคนสำคัญทางศาสนา

หรือเป็นผู้เชื่อคนหนึ่งซึ่งนับถือพระเจ้า หลังจากพระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แล้ว

ผู้เชื่อที่นับถือพระเจ้าเช่นนั้นจำนวนมากได้กลายเป็นเหล่าศัตรูของพระคริสต์ไปโดยไม่รู้ตัว

เจ้ารู้หรือไม่ที่กำลังเกิดอะไรขึ้น ณ ที่นี้? ในความเชื่อของเจ้าในพระเจ้า

เจ้าไม่จดจ่ออยู่กับความเป็นจริงหรือได้ตามเสาะหาความจริง แต่กลับหมกมุ่นอยู่กับความเทียมเท็จต่างๆ แทน—

นี่ไม่ใช่แหล่งกำเนิดอันแจ่มชัดที่สุดของความเป็นปฏิกิริยาของเจ้าต่อพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์หรือ?

พระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระคริสต์

ดังนั้นพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์จะมีเหล่าศัตรูของพระคริสต์หรือ?

อ? ดังนั้น พระองค์ผู้ที่เจ้าเชื่อและรักอย่างแท้จริงทรงเป็นพระเจ้าในเนื้อหนังพระองค์นี้ใช่หรือไม่?

ใช่พระเจ้าพระองค์นี้จริงๆ หรือไม่ที่ทรงพระชนม์ชีพอยู่ ทรงมีลมหายใจอยู่

ซึ่งเป็นพระเจ้าพระองค์จริงมากที่สุดและเป็นปกติอย่างเหนือธรรมชาติ?

แท้ที่จริงแล้วอะไรคือวัตถุประสงค์ของการได้ตามเสาะหาของเจ้ากันแน่? มันอยู่ในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก?

มันเป็นมโนคติที่หลงผิดอย่างหนึ่งหรือเป็นความจริง? มันเป็นพระเจ้าหรือมันเป็นบางสิ่งที่เหนือธรรมชาติ?

อันที่จริงแล้ว ความจริงเป็นคำสุภาษิตของชีวิตที่เป็นจริงมากที่สุด

และเป็นภาษิตซึ่งสูงส่งที่สุดในบรรดาภาษิตเช่นนั้นท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งปวง

เพราะว่ามันเป็นข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงกำหนดต่อมนุษย์

และเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำด้วยพระองค์เอง ด้วยเหตุนี้ มันจึงถูกเรียกว่า “ภาษิตแห่งชีวิต”

มันไม่ใช่ภาษิตที่ถูกสรุปย่อจากบางสิ่ง และมันไม่ใช่คำคมอันโด่งดังจากบุคคลสำคัญ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

มันเป็นถ้อยคำรัสถึงมวลมนุษย์จากองค์เจ้านายแห่งฟ้าสวรรค์ แผ่นดิน โลกและทุกสรรพสิ่ง

มันไม่ใช่คำพูดบางคำที่มนุษย์สรุปขึ้นมา แต่เป็นพระชนม์ชีพประจำพระองค์ของพระเจ้า

และดังนั้นมันจึงถูกเรียกว่า “ที่สุดแห่งภาษิตชีวิตทั้งปวง”

การไล่ตามเสาะหาของผู้คนในการนำความจริงไปปฏิบัติคือการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา—กล่าวคือ มันเป็นการไล่ตามเสาะหาการสนองข้อพึงประสงค์ของพระเจ้า

แก่นแท้ของข้อพึงประสงค์นี้เป็นจริงมากที่สุดในการบรรดาความจริงทั้งหมด

แทนที่จะเป็นคำสอนที่ว่างเปล่าที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสัมฤทธิ์ผลได้

หากการไล่ตามเสาะหาของเจ้าไม่ใช่สิ่งใดนอกจากคำสอนและไม่บรรลุความเป็นจริงโดยอยู่เฉย

เจ้าไม่ได้กบฏต่อความจริงหรือ? เจ้าไม่ใช่ใครบางคนที่โจมตีความจริงหรือ?

บุคคลเช่นนั้นจะสามารถเป็นใครบางคนที่ยกย่องพระเจ้าได้อย่างไร?

ผู้ที่ปราศจากความเป็นจริงคือบรรดาผู้ที่ทรยศความจริง และพวกเขาล้วนเป็นกบฏโดยธรรมชาติกับทุกคน!

ไม่ว่าเจ้าจะไล่ตามเสาะหาอย่างไร เจ้าก็ต้องเข้าใจพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำวันนี้เหนือสิ่งอื่นใด และเจ้าต้องรู้จักนัยสำคัญของพระราชกิจนี้

เจ้าต้องเข้าใจและรู้ว่าพระเจ้าทรงนำพาพระราชกิจใดมาเมื่อพระองค์เสด็จมาในยุคสุดท้าย

พระองค์ทรงนำพาพระอุปนิสัยใดมา และสิ่งใดจะถูกทำให้ครบบริบูรณ์ในมนุษย์

หากเจ้าไม่รู้จักหรือเข้าใจพระราชกิจที่พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อกระทำในเนื้อหนัง เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ได้อย่างไร และเจ้าจะกลายเป็นคนสนิทของพระองค์ได้อย่างไร?

อันที่จริง การเป็นคนสนิทของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องซับซ้อน แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องง่าย

หากผู้คนสามารถเข้าใจมันอย่างถ่องแท้และนำมาไปปฏิบัติได้ เช่นนั้นแล้ว มันก็จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ซับซ้อนเลย

หากผู้คนไม่อาจเข้าใจมันได้อย่างถ่องแท้ได้ เช่นนั้นแล้ว มันก็กลายเป็นยากกว่าเดิมมาก และยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขาจะกลายเป็นมีแนวโน้มที่จะทำให้การไล่ตามเสาะหาของพวกเขา นำพวกเขาไปสู่ความคลุมเครือ

หากว่าในการไล่ตามเสาะหาพระเจ้านั้น ผู้คนไม่มีตำแหน่งของตนเองที่จะยืนหยัด

และไม่รู้ว่าตนต้องยึดมั่นกับความจริงใด เช่นนั้นแล้ว นี่ก็หมายความว่าพวกเขาไม่มีรากฐาน

และดังนั้นมันจึงกลายเป็นยากสำหรับพวกเขาที่จะตั้งมั่น วันนี้มีคนมากมายเหลือเกินที่ไม่เข้าใจความจริง

ที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างความดีและความชั่วหรือบอกได้ว่าสิ่งใดที่จะรักหรือเกลียด

ผู้คนเช่นนั้นแทบจะตั้งมั่นไม่ได้เลย คุณเชื่อว่าการเชื่อในพระเจ้าคือการสามารถที่จะนำความจริงไปปฏิบัติได้

ที่จะใส่ใจต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

ที่จะรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์เมื่อพระองค์เสด็จมาในเนื้อหนังและหลักการที่พระองค์ทรงใช้ตรัส

จงอย่าติดตามพองชนทั้งหลาย เจ้าต้องมีหลักการต่างๆ ในสิ่งที่เจ้าควรเข้าสู่ และเจ้าต้องยึดหลักการเหล่านั้นไว้

การยึดมั่นสิ่งเหล่านั้นภายในตัวเจ้าซึ่งถูกนำมาโดยความรู้แจ้งของพระเจ้า ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่เจ้า

หากเจ้าไม่ยึดมั่น วันนี้เจ้าก็จะเฉไปทางหนึ่ง พรุ่งนี้เจ้าก็จะเฉไปอีกทาง

และเจ้าจะไม่มีวันได้รับสิ่งใดที่เป็นจริงเลย การเป็นเยี่ยงนี้ไม่เป็นประโยชน์อันใดต่อชีวิตของเจ้าเองเลย

บรรดาผู้ที่ไม่เข้าใจความจริงมักจะติดตามผู้อื่นอยู่เสมอ กล่าวคือ
หากผู้คนกล่าวว่านี่เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้น
เจ้าเองก็จะกล่าวว่ามันเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน
หากผู้คนกล่าวว่ามันเป็นงานของวิญญาณชั่ว เมื่อนั้น เจ้าเองก็จะเริ่มกังขา
หรือกล่าวว่ามันเป็นงานของวิญญาณชั่วเช่นกัน เจ้ามักจะพูดตามคำพูดของคนอื่นๆ
แบบนกแก้วนกขุนทองอยู่เสมอ และไม่สามารถที่จะแยกแยะสิ่งใดด้วยตัวเองได้เลย
และเจ้าไม่สามารถคิดด้วยตัวเองได้ นี่คือใครบางคนที่ไม่มีความเห็น ที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้—
บุคคลเช่นนั้นเป็นคนเจazyไร้ค่า! เจ้าพูดตามคำพูดของคนอื่นๆ อยู่เสมอ กล่าวคือ
วันนี้มีการกล่าวว่านี่เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
แต่มีความเป็นไปได้ที่ว่าสักวันหนึ่งใครบางคนจะกล่าวว่านั่นไม่ใช่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และกล่าวว่าอันที่จริงแล้วมันไม่ใช่สิ่งใดนอกจากความประหลาดของมนุษย์เท่านั้น—
กระนั้นเจ้าก็ไม่สามารถหยั่งรู้อะไรได้ และเมื่อเจ้าเป็นประจักษ์พยานว่าคนอื่นกล่าวสิ่งนี้ เจ้าก็จะกล่าวสิ่งเดียวกัน
แท้ที่จริงแล้วมันเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เจ้ากล่าวว่ามันเป็นงานของมนุษย์
เจ้าไม่ได้กลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่หมิ่นประมาทพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปแล้วหรือหรือ?
ในการนี้ เจ้าไม่ได้ต่อต้านพระเจ้าเพราะเจ้าไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้หรือหรือ?
บางทีสักวันหนึ่งคนโง่บางคนจะปรากฏขึ้น ผู้ซึ่งกล่าวว่า “นี่เป็นงานของวิญญาณชั่ว”
และเมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้เจ้าก็จะจนปัญญา และเจ้าจะถูกจองจำด้วยคำพูดของคนอื่นอีกครั้งหนึ่ง
ทุกครั้งที่ใครบางคนก่อให้เกิดการรบกวน เจ้าก็ไม่สามารถยืนหยัดต่อจุดยืนของเจ้าได้
และทั้งหมดนี้เป็นเพราะเจ้าไม่ถือครองความจริง
การเชื่อในพระเจ้าและการพยายามที่จะรู้จักพระเจ้าไม่ใช่เรื่องง่าย
สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถบรรลุถึงได้เพียงโดยการมาชุมนุมกันและการฟังคำเทศนา
และเจ้าไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้โดยแรงปรารถนาเพียงอย่างเดียว
เจ้าต้องรับประสบการณ์ และรู้จัก และมีหลักการในการกระทำทั้งหลายของเจ้า
และได้มาซึ่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเจ้าได้ก้าวผ่านประสบการณ์ต่างๆ มาแล้ว
เจ้าก็จะสามารถวินิจฉัยหลายสิ่งได้—เจ้าจะสามารถแยกแยะระหว่างความดีและความชั่วได้
ระหว่างความชอบธรรมและความเลว ระหว่างสิ่งที่เป็นอย่างหนึ่งและสิ่งที่เป็นอย่างอื่นและสิ่งที่เป็นอย่างอื่น
เจ้าจะสามารถที่จะแยกแยะระหว่างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ และในการทำเช่นนั้น
ไม่ว่ารูปการณ์แวดล้อมจะเป็นเช่นไร เจ้าก็จะไม่มีวันหลงทางเลย นี่เท่านั้นเป็นวุฒิภาวะที่แท้จริงของเจ้า

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องง่าย เจ้าควรมีมาตรฐานต่างๆ
และวัตถุประสงค์หนึ่งในการไล่ตามเสาะหาของเจ้า เจ้าควรรู้จักวิธีที่จะแสวงหาหนทางที่แท้จริง
วิธีที่จะวัดได้นั้นเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่ และนั่นเป็นพระราชกิจของพระเจ้าหรือไม่
หลักการพื้นฐานที่สุดในการแสวงหาหนทางที่แท้จริงคืออะไร?
เจ้าต้องมองไปที่ว่ามีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนทางนี้หรือไม่
ว่าจนะเหล่านี้เป็นการแสดงออกถึงความจริงหรือไม่ ผู้ใดได้รับการเป็นพยานให้
และมันสามารถนำสิ่งใดมาให้เจ้าได้
การแยกแยะระหว่างหนทางที่แท้จริงและหนทางที่เป็นเท็จนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้พื้นฐานหลายแง่มุม
ซึ่งสิ่งที่เป็นรากฐานที่สุดของมันก็คือการบอกได้ว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีอยู่ในนั้นหรือไม่
เพราะเนื้อแท้ของการเชื่อของผู้คนในพระเจ้าคือการเชื่อในพระวิญญาณของพระเจ้า
และแม้กระทั่งการเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ก็เป็นเพราะว่าเนื้อหนังนี้เป็นร่างจำลองของพระ
วิญญาณของพระเจ้า ซึ่งหมายความว่า การเชื่อดังกล่าวยังคงเป็นการเชื่อในพระวิญญาณ
มีความแตกต่างหลายประการระหว่างพระวิญญาณและเนื้อหนัง แต่เพราะว่าเนื้อหนังนี้มาจากพระวิญญาณ
และเป็นพระวจนะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เอง สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อจึงยังคงเป็นเนื้อแท้ภายในของพระเจ้า
ดังนั้นในการแยกแยะว่ามันเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่
เหนือสิ่งอื่นใดเจ้าต้องมองไปที่ว่ามันมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่
ซึ่งหลังจากนั้นเจ้าต้องมองไปที่ว่ามีความจริงอยู่ในหนทางนั้นหรือไม่
ความจริงนั้นเป็นอุปนิสัยชีวิตของความเป็นมนุษย์ปกติ นั่นคือ
สิ่งที่ถูกเรียกร้องจากมนุษย์เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างเขาในปฐมกาล
กล่าวคือสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมัน (ซึ่งรวมถึงสำนึกรับรู้แบบมนุษย์
ความเข้าใจเชิงลึก สติปัญญา และความรู้พื้นฐานของการเป็นมนุษย์) นั่นคือ
เจ้าจำเป็นต้องมองไปที่ว่าหนทางนี้สามารถนำผู้คนไปสู่ชีวิตแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติได้หรือไม่
ว่าความจริงที่ถูกกล่าวถึงนั้นเป็นที่พึงประสงค์ตามความเป็นจริงแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติหรือไม่
ว่าความจริงนี้สัมพันธ์กับชีวิตจริงและเป็นจริงหรือไม่ และว่ามันเหมาะสมแก่เวลามากที่สุดหรือไม่
หากมีความจริงอยู่ เช่นนั้นแล้ว มันก็สามารถนำผู้คนไปสู่ประสบการณ์ต่างๆ ที่ปกติและเป็นจริง ยิ่งไปกว่านั้น
ผู้คนก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที สำนึกรับรู้แบบมนุษย์ของพวกเขา ก็จะกลายเป็นครบบริบูรณ์มากขึ้นทุกที
ชีวิตของพวกเขาในเนื้อหนังและชีวิตฝ่ายวิญญาณก็กลายเป็นมีระเบียบมากขึ้นทุกที และอารมณ์ต่างๆ
ของพวกเขาจะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที นี่คือการข้อที่สอง มีหลักการอีกข้อหนึ่ง
ซึ่งก็คือว่าผู้คนมีความรู้ที่เพิ่มขึ้นในเรื่องพระเจ้าหรือไม่

และว่าการได้รับประสบการณ์กับงานและความจริงดังกล่าวสามารถบันดาลใจให้เกิดความรักต่อพระเจ้าในตัวพวกเขาและนำพวกเขาให้เข้าใกล้พระเจ้าได้มากขึ้นทุกทีหรือไม่ ในการนี้

ก็สามารถวัดได้ว่าหนทางนี้เป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่

ที่เป็นรากฐานมากที่สุดก็คือว่าหนทางนี้สมจริงมากกว่าที่จะเหนือธรรมชาติหรือไม่

และว่ามันสามารถจัดเตรียมเพื่อชีวิตของมนุษย์ได้หรือไม่ หากมันสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้

ก็จะได้ข้อสรุปว่าหนทางนี้คือหนทางที่แท้จริง เรากล่าวว่าจะเหล่านี้มิใช่เพื่อทำให้พวกเขายอมรับหนทางอื่นๆ

ในประสบการณ์ต่างๆ ในอนาคตของพวกเขา

และไม่ใช่เป็นการทำนายว่าจะมีงานของยุคใหม่อีกยุคหนึ่งในอนาคต

เรากล่าวว่าจะเหล่านี้เพื่อที่พวกเขาจะได้แน่ใจว่าหนทางแห่งวันนี้เป็นหนทางที่แท้จริง

เพื่อที่พวกเขาจะไม่เพียงแน่ใจแค่บางส่วนในความเชื่อของพวกเขาในงานแห่งวันนี้และไม่สามารถที่จะได้รับความ

เข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับมัน มีคนมากมายด้วยซ้ำที่ถึงแม้จะแน่ใจแล้ว แต่ยังคงติดตามอยู่ในความสับสน

ความแน่ใจดังกล่าวไม่มีหลักการอยู่เลย และผู้คนเช่นนั้นต้องถูกกำจัดทิ้งไม่ช้าก็เร็ว

แม้แต่คนเหล่านั้นที่ไฟแรงเป็นพิเศษในการติดตามของพวกเขาก็ยังแน่ใจสามส่วนและไม่แน่ใจห้าส่วน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีรากฐาน

เพราะขีดความสามารถของพวกเขาแน่นด้าเกินไปและรากฐานของพวกเขาตื้นเกินไป

พวกเขาก็ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะความแตกต่างเลย

พระเจ้าไม่ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ซ้ำ พระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่ไม่สมจริง

พระองค์ไม่กำหนดข้อพึงประสงค์ที่มากเกินไปจากมนุษย์

และพระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่อยู่เหนือสำนึกรับรู้ของมนุษย์

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำอยู่ภายในวงเขตแห่งสำนึกรับรู้ปกติของมนุษย์

และไม่เกินสำนึกรับรู้แห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

และพระราชกิจของพระองค์ดำเนินไปตามข้อพึงประสงค์ต่างๆ ที่ปกติของมนุษย์

หากมันเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้คนก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที

และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขา ก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที

ผู้คนได้ความรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัยของพวกเขา และเกี่ยวกับแก่นแท้ของมนุษย์

และพวกเขายังได้รับการถวิลหาความจริงที่มากขึ้นทุกทีอีกด้วย กล่าวคือ ชีวิตของมนุษย์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ

และอุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์ก็กลายเป็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้นเรื่อยๆ—

ซึ่งทั้งหมดนี้คือความหมายของการที่พระเจ้าทรงกลายเป็นชีวิตของมนุษย์

หากหนทางหนึ่งไม่สามารถที่จะเปิดเผยบรรดาสิ่งที่เปี่ยมแก่นแท้ของมนุษย์ได้

ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น

ไม่สามารถที่จะนำผู้คนไปอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือให้ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าแก่พวกเขาได้ และแม้กระทั่งทำให้ความเป็นมนุษย์ของพวกเขากลายเป็นคำด้อยลงทุกทีและทำให้สำนึกรับรู้ของพวกเขาผิดปกติดีกขึ้นทุกที เช่นนั้นแล้ว หนทางนี้ก็ต้องไม่ใช่หนทางที่แท้จริง และมันอาจเป็นงานของวิญญาณชั่ว

หรือเป็นหนทางเก่า กล่าวโดยสรุปคือ มันไม่สามารถเป็นพระราชกิจในปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ พวกเขาได้เชื่อในพระเจ้ามาตลอดหลายปีนี้ กระนั้นพวกเขาก็ไม่ระแคะระคายถึงหลักการต่างๆ

ในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างหนทางที่แท้จริงและหนทางที่เป็นเท็จ

หรือในการแสวงหาหนทางที่แท้จริง ผู้คนส่วนใหญ่ไม่สนใจในเรื่องเหล่านี้ด้วยซ้ำ

พวกเขาแค่ไปในที่ซึ่งคนส่วนใหญ่ไปกัน และพูดตามสิ่งที่คนส่วนใหญ่พูด

ใครบางคนก็แสวงหาหนทางที่แท้จริงนี้เป็นอย่างไรเล่า?

และผู้คนเช่นนั้นจะสามารถพบหนทางที่แท้จริงได้อย่างไร?

หากพวกเขารู้จักความหลักการที่เป็นกุญแจสำคัญต่างๆ เหล่านี้ เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

พวกเขาก็จะไม่ถูกหลอกลวง วันนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้คนต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างได้

นี่เป็นสิ่งที่สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติควรครอง และนี่คือสิ่งที่ผู้คนต้องครองในประสบการณ์ของตน

หากแม้ในวันนี้ ผู้คนยังคงไม่แยกแยะสิ่งใดเลยในกระบวนการแห่งการติดตาม

และหากสำนึกรับรู้แบบมนุษย์ของพวกเขายังคงไม่เติบโต เช่นนั้นแล้วผู้คนก็โง่เขลาเกินไป

และการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาก็เป็นการเข้าใจผิดและเบี่ยงเบน

ไม่มีการแยกแยะความแตกต่างแม้แต่น้อยในการไล่ตามเสาะหาของเจ้าวันนี้

และในขณะที่มันเป็นความจริงตามที่เจ้ากล่าวว่าเจ้าได้พบหนทางที่แท้จริงแล้ว

เจ้าได้รับมันมาแล้วอย่างนั้นหรือ? เจ้าสามารถที่จะแยกแยะสิ่งใดได้แล้วหรือ?

เนื้อแท้ของหนทางที่แท้จริงนั้นคือสิ่งใด? ในหนทางที่แท้จริงนั้น เจ้ายังไม่ได้รับหนทางที่แท้จริงเลย

เจ้ายังไม่ได้มาซึ่งสิ่งใดของความจริงเลย กล่าวคือ เจ้ายังไม่สัมผัสผลลัพธ์สิ่งที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์จากเจ้า

และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความเปลี่ยนแปลงใดเลยในความเสื่อมทรามของเจ้า

หากเจ้ายังไล่ตามเสาะหาในหนทางนี้อยู่ต่อไป เจ้าก็จะถูกกำจัดทิ้งในที่สุด เมื่อได้ติดตามมาจนถึงวันนี้แล้ว

เจ้าควรแน่ใจว่าหนทางที่เจ้าได้ใช้เดินนั้นเป็นหนทางที่ถูกต้อง และไม่ควรมีข้อกังขาเพิ่มเติมอีก

ผู้คนมากมายไม่แน่ใจอยู่เสมอและหยุดไล่ตามเสาะหาความจริงเพราะเรื่องเล็กๆ บางเรื่อง

ผู้คนเช่นนั้นคือบรรดาผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขาเป็นบรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าในความสับสน

ผู้คนที่ไม่รู้จักราชกิจของพระเจ้าย่อมไม่สามารถที่จะเป็นคนสนิทของพระองค์ได้

หรือที่จะเป็นคำพยานต่อพระองค์ได้

เราขอแนะนำบรรดาผู้ที่เพียงแค่แสวงหาพระพรทั้งหลายและเพียงแค่ไล่ตามเสาะหาสิ่งที่คลุมเครือและเป็นนามธรรมเท่านั้นให้ไล่ตามเสาะหาความจริงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่ชีวิตของพวกเขาจะได้มีความหมาย พวกเจ้าจงอย่าหลอกตัวเองอีกต่อไปเลย!

ความแตกต่างระหว่างพันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์และหน้าที่ของมนุษย์

พวกเขาจำเป็นต้องทำความรู้จักกับนิมิตต่างๆ

แห่งพระราชกิจของพระเจ้าและจับความเข้าใจทิศทางทั่วไปของพระราชกิจของพระองค์ นี่คือการเข้าสู่เชิงบวก เมื่อเจ้าเข้าใจองค์แท้ในความจริงของนิมิตอย่างถูกต้องแล้ว การเข้าสู่ของเจ้าก็จะมั่นคง

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจของพระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เจ้าก็จะยังคงแน่วแน่ในหัวใจของเจ้า ชัดเจนเกี่ยวกับนิมิต และมีเป้าหมายสำหรับการเข้าสู่ของเจ้าและการไล่ตามเสาะหาของเจ้า ในวิถีทางนี้ ประสบการณ์และความรู้ทั้งหมดภายในตัวเจ้าจะเติบโตลึกยิ่งขึ้นและมีรายละเอียดมากขึ้น ทันทีที่เจ้าได้จับความเข้าใจภาพรวมที่ใหญ่ขึ้นทั้งหมดทั้งหมดแล้ว เจ้าจะไม่ประสบทุกข์กับการสูญเสียใดๆ ในชีวิต อีกทั้งเจ้าจะไม่หลงผิดอีกด้วย หากเจ้าไม่ได้มาทำความรู้จักขั้นตอนเหล่านี้ของพระราชกิจ เจ้าก็จะประสบทุกข์กับการสูญเสียในแต่ละขั้นตอน

และเจ้าจะต้องใช้เวลามากกว่าสองสามวันในการแก้ไขสิ่งต่างๆ ให้กลับดีขึ้น

อีกทั้งเจ้าจะไม่สามารถมุ่งมั่นในร่องครรลองที่ถูกต้องแม้กระทั่งในสองสัปดาห์อีกด้วย

นี่จะไม่ทำให้เกิดความล่าช้าหรือ?

มีมากมายในหนทางของการเข้าสู่และการปฏิบัติเชิงบวกที่พวกเขาต้องเข้าใจองค์แท้ สำหรับนิมิตต่างๆ

แห่งพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าต้องจับความเข้าใจประเด็นต่อไปนี้:

นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการทรงพิชิตของพระองค์

เส้นทางในอนาคตุการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

สิ่งที่ต้องสัมฤทธิ์โดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์กับการทดสอบและความทุกข์ลำบาก

นัยสำคัญของการพิพากษาและการติสอน หลักธรรมเบื้องหลังพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และหลักธรรมเบื้องหลังความเพียบพร้อมและการทรงพิชิต เหล่านี้ล้วนเป็นของความจริงแห่งนิมิต

ส่วนที่เหลือคือ สามช่วงระยะของพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติ ยุคพระคุณ และยุคแห่งราชอาณาจักร

ตลอดจนคำพยานในอนาคต เหล่านี้ยังเป็นความจริงแห่งนิมิตอีกด้วย

และเป็นสิ่งที่เปี่ยมรากฐานสำคัญที่สุดและสำคัญยิ่งยวดที่สุด ในปัจจุบัน

มีมากมายยิ่งนักที่พวกเขาควรเข้าสู่และปฏิบัติ และบัดนี้ ก็ได้ถูกทำให้มีหลายระดับขั้นและมีรายละเอียดมากขึ้น

หากเจ้าไม่มีความรู้ในความจริงเหล่านี้ นี่ก็พิสูจน์ว่าเจ้ายังไม่ได้สัมฤทธิ์การเข้าสู่ โดยมากแล้ว

ความรู้ของผู้คนเกี่ยวกับความจริงนั้นตื้นเกินไป

พวกเขาไร้ความสามารถที่จะนำความจริงพื้นฐานบางอย่างไปปฏิบัติได้ และไม่รู้วิธีรับมือแม้แต่เรื่องที่ไม่สำคัญ

เหตุผลที่ผู้คนไร้ความสามารถที่จะปฏิบัติตามความจริงได้ก็เพราะอุปนิสัยของพวกเขาเป็นกบฏ

และเพราะความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระราชกิจของวันนี้มันตื้นเขินและเป็นด้านเดียวเกินไป ดังนั้น

จึงไม่ใช่งานง่ายที่ผู้คนจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม เจ้าเป็นกบฏมากเกินไป
และเจ้าเก็บรักษาตัวตนดั้งเดิมของเจ้าไว้มากเกินไป เจ้าไร้ความสามารถที่จะยืนอยู่ข้างความจริงได้
และเจ้าไร้ความสามารถที่จะปฏิบัติแม้แต่ความจริงที่ชัดเจนในตัวเองที่สุด
ผู้คนเช่นนี้ไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดและเป็นพวกผู้ที่ไม่ได้ถูกพิชิต
หากการเข้าสู่ของเจ้าไม่มีทั้งรายละเอียดและวัตถุประสงค์ การเติบโตก็จะมาถึงเจ้าช้า
หากไม่มีความเป็นจริงแม้แต่น้อยในการเข้าสู่ของเจ้า เช่นนั้นแล้วการไล่ตามเสาะหาของเจ้าก็จะสูญเปล่า
หากเจ้าไม่ตระหนักถึงเนื้อแท้ของความจริง เจ้าก็จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลง
การเติบโตในชีวิตของมนุษย์และการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขานั้นสัมฤทธิ์ได้โดยการเข้าสู่ความเป็นจริง
และยิ่งไปกว่านั้น โดยผ่านทาง การเข้าสู่ประสบการณ์ที่มีรายละเอียด
หากเจ้าได้รับประสบการณ์ที่มีรายละเอียดมากมายระหว่างการเข้าสู่ของเจ้า
และเจ้ามีความรู้และการเข้าสู่ที่แท้จริงมากมายแล้ว อุปนิสัยของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
แม้ว่าในปัจจุบัน หากเจ้ายังไม่ชัดเจนอย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติแล้ว
อย่างน้อยที่สุดเจ้าต้องชัดเจนเกี่ยวกับนิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า หากไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว
เจ้าก็จะไม่สามารถทำการเข้าสู่ได้ การเข้าสู่เป็นไปได้อีกต่อเมื่อเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับความจริงเท่านั้น
เฉพาะในกรณีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่เจ้าในประสบการณ์ของเจ้าเท่านั้น
เจ้าจึงจะได้รับความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความจริงและการเข้าสู่ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย
พวกเจ้าต้องมาทำความรู้จักกับพระราชกิจของพระเจ้า

ในปฐมกาล หลังการทรงสร้างมวลมนุษย์ เป็นคนอิสราเอลที่ทำหน้าที่เป็นพื้นฐานของพระราชกิจของพระเจ้า
ประเทศอิสราเอลทั้งหมดเป็นฐานของพระราชกิจของพระยาห์เวห์บนแผ่นดินโลก
พระราชกิจของพระยาห์เวห์คือการนำทางและเป็นผู้เลี้ยงแกะมนุษย์โดยตรงด้วยการกำหนดธรรมบัญญัติ
เพื่อให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตที่ปกติและนมัสการพระยาห์เวห์ในลักษณะที่ปกติบนแผ่นดินโลก
พระเจ้าของพระยาห์เวห์ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้โดยมนุษย์
เพราะทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำคือการทรงนำผู้คนพวกแรกสุดที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
โดยการสั่งสอนและเป็นผู้เลี้ยงแกะพวกเขา พระวาระของพระองค์จึงไม่ได้บรรจุอะไรไว้นอกจากธรรมบัญญัติ
กฎเกณฑ์ และบรรทัดฐานของความประพฤติมนุษย์ และไม่ได้ให้ความจริงของชีวิตแก่พวกเขา
คนอิสราเอลภายใต้การนำของพระองค์ไม่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอย่างถล่มทลาย
พระราชกิจแห่งธรรมบัญญัติของพระองค์เป็นเพียงช่วงระยะแรกสุดในพระราชกิจแห่งความรอด
จุดเริ่มต้นอย่างแท้จริงของพระราชกิจแห่งความรอด
และไม่มีอะไรเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงกับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยชีวิตของมนุษย์

ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นในช่วงเริ่มต้นของพระราชกิจแห่งความรอดที่พระองค์จะทรงยอมรับสภาพเนื้อหนังสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอล นี่คือเหตุผลที่พระองค์ทรงต้องการสื่อกลาง—

เครื่องมือสักขึ้น—ที่จะใช้เพื่อเชื่อมสัมพันธ์กับมนุษย์ ดังนั้น

ท่ามกลางสิ่งมีชีวิตทรงสร้างจึงมีผู้ที่พูดและทำงานในพระนามของพระยาห์เวห์ลุกขึ้นมา

ซึ่งเป็นวิธีที่บรรดาบุตรมนุษย์และผู้เผยพระวจนะได้มาทำงานท่ามกลางมนุษย์

บรรดาบุตรมนุษย์ทำงานท่ามกลางมนุษย์ในพระนามของพระยาห์เวห์ การถูกพระยาห์เวห์ทรงเรียกว่า

“บุตรมนุษย์” นั้นหมายความว่าผู้คนเช่นนี้ได้กำหนดกรรมบัญญัติในพระนามของพระยาห์เวห์

พวกเขาเป็นปุโรหิตท่ามกลางผู้คนของประเทศอิสราเอลอีกด้วย

ปุโรหิตที่พระยาห์เวห์ทรงคอยปกป้องและคุ้มครอง

และซึ่งพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ทรงพระราชกิจในพวกเขา พวกเขาเป็นผู้นำท่ามกลางผู้คน

และรับใช้พระยาห์เวห์โดยตรง ในทางกลับกัน

ผู้เผยพระวจนะได้อุทิศตนเพื่อการพูดในพระนามของพระยาห์เวห์ต่อผู้คนของทุกแผ่นดินและชนเผ่า

พวกเขาทำนายพระราชกิจของพระยาห์เวห์อีกด้วย ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นบุตรมนุษย์หรือผู้เผยพระวจนะ

ทั้งหมดได้รับการยกขึ้นโดยพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ด้วยพระองค์เองและมีพระราชกิจของพระยาห์เวห์ใน

พวกเขา ท่ามกลางผู้คน พวกเขาคือผู้ที่เป็นตัวแทนโดยตรงของพระยาห์เวห์

พวกเขาทำงานของพวกเขาเพียงเพราะพวกเขาได้รับการยกขึ้นโดยพระยาห์เวห์

และไม่ใช่เพราะพวกเขาเป็นเนื้อหนังที่พระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองทรงจุติมาเป็น ดังนั้น

แม้ว่าพวกเขาจะพูดและทำงานคล้ายคลึงกันในพระนามของพระเจ้า

บุตรมนุษย์และผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นในยุคธรรมบัญญัติจึงไม่ใช่เนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าในยุคพระคุณและช่วงระยะสุดท้ายนั้นตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง

เพราะพระราชกิจแห่งความรอดและการพิพากษาของมนุษย์นั้นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์พระองค์เองทรงทำทั้ง
คู่ และดังนั้น

จึงไม่มีความจำเป็นใดๆเลยที่จะยกผู้เผยพระวจนะและบุตรมนุษย์ขึ้นอีกครั้งเพื่อทำงานในพระนามของพระอ

งค์ ในสายตามนุษย์ ไม่มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเนื้อแท้และวิธีการทำงานของพวกเขา และด้วยเหตุผลนี้

ผู้คนจึงสับสนเป็นนิตยระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์กับงานของบรรดาผู้เผยพระวจนะและ
บุตรมนุษย์

การทรงปรากฏของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์โดยพื้นฐานแล้วก็เหมือนกับการปรากฏของผู้เผยพระวจนะและบุ
ตรมนุษย์ และพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ยังปกปิดว่าและเป็นจริงกว่าผู้เผยพระวจนะ ดังนั้น

มนุษย์จึงไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างพวกเขาได้

มนุษย์มุ่งเน้นไปยังสิ่งที่ปรากฏทั้งหมดโดยไม่ตระหนักหรืออย่างสิ้นเชิงว่า แม้ว่าทั้งสองเหมือนกันในการดำรงอยู่ การทำงานและการพูด แต่ก็มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างพวกเขา

เนื่องจากความสามารถของมนุษย์ในการแยกแยะสิ่งต่างๆ อ่อนด้อยเกินไป

เขาจึงไร้ความสามารถที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างปัญหาง่ายๆ ยิ่งสิ่งที่ซับซ้อนมากๆ ยิ่งไม่ได้เลย

เมื่อผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ได้พูดและได้ทำงาน

นี่คือการปฏิบัติหน้าที่ของมนุษย์ มันคือการรับใช้ภารกิจของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

และมันเป็นบางสิ่งที่มนุษย์ควรจะทำ อย่างไรก็ตาม

พระวจนะและพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ก็คือการดำเนินการพันธกิจของพระองค์

แม้ว่ารูปสัณฐานภายนอกของพระองค์เป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

แต่พระราชกิจของพระองค์ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ของพระองค์แต่เป็นพันธกิจของพระองค์ คำว่า “หน้าที่”

ถูกนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง ในขณะที่ “พันธกิจ”

ถูกนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างทั้งสอง ซึ่งทั้งสองไม่สามารถเปลี่ยนที่กันได้ งานของมนุษย์เป็นเพียงการทำหน้าที่ของเขา

ในขณะที่พระราชกิจของพระเจ้าคือการบริหารจัดการและการดำเนินการพันธกิจของพระองค์ ดังนั้น

แม้ว่าอัครทูตหลายท่านได้ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้และผู้เผยพระวจนะหลายท่านก็เต็มเปี่ยมด้วยพระองค์

งานและคำพูดของพวกเขาเป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

คำพยากรณ์ของพวกเขาอาจเกินเลยวิถีชีวิตที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ได้ตรัสถึง

และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาอาจอยู่เหนือกว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

แต่พวกเขาก็ยังคงทำหน้าที่ของพวกเขา และไม่ได้กำลังดำเนินการพันธกิจให้ถูกล่วง

หน้าที่ของมนุษย์อ้างถึงภารกิจของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถบรรลุได้ อย่างไรก็ตาม

พันธกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงดำเนินการนั้นเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระองค์

และนี่ไม่สามารถบรรลุได้โดยมนุษย์ ไม่ว่าพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์จะตรัส ทรงพระราชกิจ

หรือทรงสำแดงการมหัศจรรย์ พระองค์กำลังทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่ท่ามกลางการบริหารจัดการของพระองค์

และพระราชกิจเช่นนี้มนุษย์ไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้

งานของมนุษย์เป็นเพียงการทำหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างในช่วงระยะใดช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจการบริหารจัดการของพระเจ้า หากไม่มีการบริหารจัดการของพระเจ้า กล่าวคือ

หากพันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ต้องสูญหายไป หน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างก็จะสูญหายไป

พระราชกิจของพระเจ้าในการดำเนินการพันธกิจของพระองค์คือการบริหารจัดการมนุษย์

ในขณะที่การปฏิบัติหน้าที่ของมนุษย์คือการทำให้ภาระผูกพันของเขาเองถูกล่วงเพื่อสนองตอบข้อเรียกร้องของพ

ระผู้สร้าง และไม่มีทางสามารถถือได้ว่าเป็นการดำเนินการพันธกิจของผู้ใด
สำหรับแก่นแท้โดยธรรมชาติของพระเจ้า—สำหรับพระวิญญาณของพระองค์—
พระราชกิจของพระเจ้าคือการบริหารจัดการของพระองค์
แต่สำหรับพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ที่ทรงสวมรูปสัณฐานภายนอกของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
พระราชกิจของพระองค์คือการดำเนินการพันธกิจของพระองค์ พระราชกิจใดๆ
ก็ตามที่พระองค์ทรงทำก็คือการดำเนินการพันธกิจของพระองค์
ทั้งหมดที่มนุษย์สามารถทำได้คือทำให้ดีที่สุดภายในขอบเขตการบริหารจัดการของพระเจ้าและภายใต้การทรง
นำของพระองค์

อันที่จริง ผลการปฏิบัติงานของมนุษย์เป็นความสำเร็จลุล่วงทั้งหมดที่มีอยู่โดยธรรมชาติในตัวมนุษย์ กล่าวคือ
ทั้งหมดที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์ เป็นเวลานี้เองที่หน้าที่ของเขาได้กระทำให้ลุล่วงแล้ว ข้อบกพร่องต่างๆ
ของมนุษย์ในระหว่างการปรนนิบัติของเขาจะค่อยๆ
ลดลงผ่านประสบการณ์ที่ก้าวหน้าและกระบวนการการก้าวผ่านการพิพากษาของเขาข้อบกพร่องต่างๆ
เหล่านี้ไม่ขัดขวางหรือส่งผลกระทบต่อหน้าที่ของมนุษย์
พวกผู้ที่หุ้ดรับใช้หรือยอมแพ้และถอยกลับเพราะกลัวว่าอาจมีข้อบกพร่องในการรับใช้ของพวกเขา นั้นชี้ขาดที่
สุดของคนทั้งหมด
หากผู้คนไม่สามารถแสดงออกในสิ่งที่พวกเขาควรที่จะแสดงออกในระหว่างการปรนนิบัติหรือการสัมฤทธิ์สิ่งที่เป็
นไปได้โดยธรรมชาติสำหรับพวกเขา แต่กลับเล่นไปเรื่อยเปื่อยและเสแสร้งแสดงท่าทาง
พวกเขาได้สูญเสียภารกิจที่สิ่งมีชีวิตทรงสร้างควรมี ผู้คนเช่นนี้เป็นสิ่งที่รู้จักกันว่าเป็น
“คนที่มีคุณภาพปานกลาง” พวกเขาเป็นขยะที่ไร้ประโยชน์
ผู้คนเช่นนี้จะสามารถถูกเรียกอย่างเหมาะสมว่าสิ่งมีชีวิตทรงสร้างได้อย่างไร?
พวกเขาไม่ใช่สิ่งมีชีวิตที่เสื่อมทรามซึ่งสุกใสที่ด้านนอกแต่เน่าเสียที่ด้านในหรือหรือ?
หากมนุษย์คนหนึ่งเรียกตัวเองว่าพระเจ้า แต่ไร้ความสามารถที่จะแสดงออกถึงการมีเทพสภาพ
ทำงานของพระเจ้าพระองค์เอง หรือเป็นตัวแทนของพระเจ้า ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาไม่ใช่พระเจ้า
เพราะเขาไม่มีแก่นแท้ของพระเจ้า และสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถสัมฤทธิ์ได้โดยธรรมชาติไม่ดำรงอยู่ในตัวเขา
หากมนุษย์สูญเสียสิ่งที่เขาสามารถบรรลุได้โดยธรรมชาติ เขาก็จะไม่สามารถถูกพิจารณาว่าเป็นมนุษย์อีกต่อไป
และเขาก็จะไม่มีค่าพอที่จะขึ้นหัชคเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหรือมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและรับใช้พระองค์
ยิ่งไปกว่านั้น เขาไม่มีค่าพอที่จะรับพระคุณของพระเจ้าหรือรับการปกป้อง คุ่มครอง
และทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
หลายคนที่ได้สูญเสียความไว้วางใจของพระเจ้ายังกงสุญเสียพระคุณของพระเจ้าต่อไป

พวกเขาไม่เพียงไม่ดูหมิ่นการประพฤติดของพวกเขานั้น

แต่พวกเขายังเผยแพร่แนวคิดที่ว่าหนทางของพระเจ้านั้นไม่ถูกต้องอย่างโจ่งแจ้ง

และบรรดาผู้ที่เป็นกบฏถึงกับปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า

ผู้คนเช่นนี้ที่มีความเป็นกบฏมากเช่นนี้จะสามารถมีสิทธิ์ได้ชื่นชมกับพระคุณของพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกผู้ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขานั้นเป็นกบฏอย่างยิ่งต่อพระเจ้าและเป็นหนี้พระองค์มากมาย

แต่พวกเขาหันหลังกลับและวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงว่าพระเจ้าผิด

มนุษย์ชนิดนี้จะสามารถมีค่าพอที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้อย่างไร?

นี่ไม่ใช่เหตุเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การถูกกำจัดและลงโทษหรือ?

ผู้คนที่ไม่ได้ทำหน้าที่ของพวกเขานอกจากจะพระพักตร์ของพระเจ้านั้นมีความผิดอยู่แล้วต่ออาชญากรรมอันชั่วร้ายที่

สุด ซึ่งแม้แต่ความตายก็เป็นการลงโทษที่ไม่เพียงพอ

แต่พวกเขาก็ยังมีหน้ามาได้ถึงกับพระเจ้าและเทียบตัวพวกเขากับพระองค์

อะไรคือมูลค่าของการทำให้ผู้คนเช่นนี้เพียบพร้อม? เมื่อผู้คนล้มเหลวในการทำให้หน้าที่ของพวกเขาลุล่วง

พวกเขาควรรู้สึกผิดและเป็นหนี้ พวกเขาคควรจะดูหมิ่นความอ่อนแอและความไร้ประโยชน์ของพวกเขา

การเป็นกบฏและความเสื่อมทรามของพวกเขา และยังไปกว่านั้น ควรจะมอบชีวิตของพวกเขาให้กับพระเจ้า

เมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาก็จะเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างซึ่งรักพระเจ้าอย่างแท้จริง

และมีเพียงผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่มีค่าพอที่จะได้ชื่นชมกับพระพรและพระสัญญาของพระเจ้า

และได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์ แล้วส่วนใหญ่ของพวกเขานั้นล่ะ?

พวกเขาคจะปฏิบัติต่อพระเจ้าที่ทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขาอย่างไร?

พวกเขาคได้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขานอกจากจะพระพักตร์ของพระองค์อย่างไร?

พวกเขาคได้ทำทุกสิ่งที่เขาคได้ถูกเรียกให้ทำโดยถึงกับต้องสงสัยแม้แต่ชีวิตของเขาคเองแล้วหรือยัง?

พวกเขาคได้พลีอุทิศอะไรไปบ้าง? เขาคได้รับมากมายจากเราคแล้วหรือ?

พวกเขาคสามารถแยกแยะได้หรือไม่? เขาคจะรักภักดีต่อเราคเพียงใด? เขาคได้รับใช้เราคอย่างไร?

แล้วทุกสิ่งที่เราคได้ประทานให้เขาคและได้ทำเพื่อเขาคนั้นเล่า?

เขาคได้ทำการประเมินทุกอย่างไว้แล้วหรือยัง?

เขาคทั้งหมดคได้ตัดสินใจและเปรียบเทียบการนี้กับมโนธรรมน้อยนิดที่เขาคมีอยู่ในตัวเขาคแล้วหรือยัง?

ใครคคือผู้ที่คำพูดและการกระทำของเขาคสามารถมีค่าพอกับเขาค?

เป็นไปคได้ไหมว่าการพลีอุทิศเพียงน้อยนิดของเขาคนั้นมีค่าพอสำหรับทุกสิ่งที่เราคได้ประทานให้เขาค?

เราคไม่มีทางเลือกอื่นใดและคได้อุทิศตนอย่างสุดหัวใจให้เขาคมานานแล้ว

แต่เขาคยังคงเก็บงำเจตนาชั่วร้ายไว้และคมีความไม่เต็มใจต่อเราค นั่นคคือขอบข่ายหน้าที่ของเขาค

ภารกิจเพียงอย่างเดียวของพวกเจ้า มันไม่ได้เป็นอย่างนั้นหรอกหรือ?

พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าพวกเจ้าได้ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในการปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง?

พวกเจ้าจะสามารถถูกพิจารณาว่าเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างได้อย่างไร?

มันไม่ชัดเจนสำหรับพวกเจ้าหรอกหรือว่าพวกเจ้ากำลังแสดงออกและดำรงชีวิตตามอะไร?

พวกเจ้าได้ล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเจ้าให้ลุล่วง

แต่พวกเจ้าพยายามที่จะได้รับความอดกลั้นและพระคุณอันไพบูลย์ของพระเจ้า

พระคุณเช่นนี้ไม่ได้ถูกเตรียมไว้สำหรับคนที่ไร้ค่าและต่ำช้าเช่นพวกเจ้า

แต่ถูกเตรียมไว้สำหรับพวกที่ไม่ขออะไรและพลีอุทิศด้วยความยินดี ผู้คนเช่นพวกเจ้า

คนที่มีคุณภาพปานกลางเช่นนี้ ไม่มีค่าพออย่างที่สุดที่จะได้ชื่นชมกับพระคุณแห่งสวรรค์

มีแต่ความยากลำบากและการลงโทษที่ไม่มีที่สิ้นสุดเท่านั้นที่จะไปกับพวกเจ้าทุกวัน!

หากพวกเจ้าไม่สามารถสัจซื่อต่อเรา ชะตากรรมของพวกเจ้าก็จะเป็นชะตากรรมแห่งความทุกข์

หากเจ้าไม่สามารถรับผิดชอบต่อถ้อยคำของเราและงานของเรา

บทอาสาของพวกเจ้าก็จะเป็นบทอาสาแห่งการลงโทษ พระคุณ พระพร

และชีวิตอันวิเศษของอาณาจักรทั้งหมดนั้นจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกเจ้า

นี่คือจุดจบที่พวกเจ้าสมควรได้พบและเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำของพวกเจ้าเอง!

ไม่เพียงแต่พวกที่ไม่รู้เท่าทันและโง่งมไม่ได้พยายามอย่างเต็มที่หรือปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาเท่านั้น

พวกเขายังยื่นมือของพวกเขาออกไปหาพระคุณราวกับว่าสิ่งที่พวกเขาร้องขอนั้นเป็นสิ่งซึ่งสมควรได้รับ

และหากพวกเขาไม่ได้รับสิ่งที่พวกเขาร้องขอ พวกเขาก็จะกลั่นกลายเป็นสัจซื่อน้อยลงไปทุกที

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถถือว่ามีเหตุผลได้อย่างไร? พวกเขามีขีดความสามารถต่ำและไร้เหตุผล

ไม่สามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่พวกเจ้าควรจะทำให้ลุล่วงในระหว่างพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ

ร มูลค่าของพวกเจ้าได้ตกฮวบลงแล้ว

ความล้มเหลวของพวกเจ้าในการตอบแทนเราสำหรับการแสดงพระคุณเช่นนี้ต่อพวกเจ้าเป็นการกระทำที่เป็นกบ

ฏอย่างที่สุด ซึ่งเพียงพอที่จะประณามพวกเจ้าและแสดงให้เห็นถึงความขี้ลาด ความไร้สามารถ ความต่ำช้า

และความไร้ค่าของพวกเจ้า อะไรให้สิทธิ์พวกเจ้ายื่นมือออกไปอยู่อย่างนั้น?

การที่พวกเจ้าไร้ความสามารถที่จะให้ความช่วยเหลืองานของเราแม้แต่น้อย ไร้ความสามารถที่จะจงรักภักดี

และไร้ความสามารถที่จะขืนหยัดเป็นพยานให้เราได้นั้นคือการประทุพผิดและความล้มเหลวของพวกเจ้า

แต่พวกเจ้ากลับโง่งมดีเรา เล่าความเท็จเกี่ยวกับเรา และพร่ำบ่นว่าเราไม่ชอบธรรมแทน

นี่หรือคือสิ่งที่ประกอบกันเป็นความจงรักภักดีของพวกเจ้า? นี่หรือคือสิ่งที่ประกอบกันเป็นความรักของพวกเจ้า?

มีงานอื่นนอกเหนือจากนี้ไหมที่พวกเจ้าสามารถทำได้?

พวกเจ้าได้มีส่วนช่วยในงานทั้งหมดที่ทำเสร็จไปแล้วอย่างไร? พวกเจ้าได้สละไปมากเท่าใด?

เราได้แสดงให้เห็นถึงความอดกลั้นสูงยิ่งโดยไม่โทษพวกเจ้า แต่พวกเจ้าก็ยังยกข้ออ้างอย่างหน้าไม่อายต่อเรา

และพำปนเกี่ยวกับเราเป็นการส่วนตัว พวกเจ้ามีร่องรอยของความเป็นมนุษย์แม้เพียงน้อยนิดหรือไม่?

แม้ว่าหน้าที่ของมนุษย์จะถูกแปดเปื้อนโดยความรู้สึกลึกซึ้งของมนุษย์และมโนคติที่หลงผิดของเขา

แต่เจ้าต้องทำหน้าที่ของเจ้าและแสดงความจงรักภักดีของเจ้า มลทินต่างๆ

ในงานของมนุษย์คือประเด็นของขีดความสามารถของเขา เพราะเหตุว่า หากมนุษย์ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของเขา

ก็แสดงให้เห็นความเป็นกบฏของเขา ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ

ระหว่างหน้าที่ของมนุษย์กับการที่เขาจะได้รับพระพรหรือถูกสาปแช่งหรือไม่

หน้าที่คือสิ่งที่มนุษย์ควรจะทำให้ลุล่วง มันเป็นวิชาชีพที่สวรรค์ส่งมาของเขา และไม่ควรถูกขึ้นอยู่กับการตอบแทน

สภาพเงื่อนไขต่างๆ หรือเหตุผล เมื่อนั้นเท่านั้นที่เขา กำลังทำหน้าที่ของเขา

การได้รับพระพรคือเมื่อใครบางคนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและได้ชื่นชมกับพระพรของพระเจ้าหลังไ

ด้รับประสบการณ์กับการพิพากษา

การถูกสาปแช่งคือเมื่ออุปนิสัยของใครบางคนไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากพวกเขาได้รับประสบการณ์กับการเตือน

และการพิพากษาแล้ว

คือตอนที่พวกเขาไม่ได้รับประสบการณ์กับการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแต่ถูกลงโทษ

แต่ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับพระพรหรือถูกสาปแช่งก็ตาม สิ่งมีชีวิตทรงสร้างควรปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาให้ลุล่วง

ทำสิ่งที่ควรจะทำ และทำสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ นี่เป็นสิ่งที่น้อยที่สุดที่บุคคลคนหนึ่ง

บุคคลซึ่งไล่ตามเสาะหาพระเจ้า ควรทำ เขาไม่ควรทำหน้าที่ของเจ้าเพียงเพื่อให้ได้รับพระพรเท่านั้น

และเขาไม่ควรปฏิเสธที่จะกระทำเพราะกลัวถูกสาปแช่ง เราขอบอกสิ่งเดียวกันกับพวกเจ้า:

การปฏิบัติหน้าที่ของมนุษย์คือสิ่งที่เขาควรทำ และหากเขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาได้

เช่นนั้นแล้วนี่ก็คือความเป็นกบฏของเขา โดยผ่านทางกระบวนการของการทำหน้าที่ของเขา มนุษย์ค่อยๆ

เปลี่ยนไป และโดยผ่านทางกระบวนการนี้ เขาแสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีของเขา ด้วยเหตุนี้

ยิ่งเจ้าสามารถทำหน้าที่ของเจ้าได้มากเท่าใด เจ้าก็จะได้รับความจริงมากขึ้นเท่านั้น

และการแสดงออกของเจ้าก็จะยิ่งกลายเป็นจริงมากขึ้นเท่านั้น

พวกที่เพียงแต่แสสร้งทำไปอย่างพอเป็นพิธีในการทำหน้าที่ของพวกเขาและไม่แสวงหาความจริงจะถูกกำจัดใน

ท้ายที่สุด เพราะผู้คนเช่นนี้ไม่ได้ทำหน้าที่ของพวกเขาในการปฏิบัติความจริง

และไม่ปฏิบัติความจริงในการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาให้ลุล่วง

พวกเขาคือพวกที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงและจะถูกสาปแช่ง

ไม่เพียงแต่การแสดงออกของพวกเขาไม่บริสุทธิ์เท่านั้น แต่ทุกสิ่งที่พวกเขาแสดงออกนั้นชั่วร้าย

ในยุคพระคุณ พระเยซูได้ตรัสไว้หลายคำและทรงพระราชกิจมากมาย พระองค์ทรงแตกต่างจากอิสยาห์อย่างไร?

พระองค์ทรงแตกต่างจากดาเนียลอย่างไร? พระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะหรือไม่?

ทำไมจึงพูดว่าพระองค์คือพระคริสต์? อะไรคือความแตกต่างระหว่างพวกเขา?

พวกเขาล้วนเป็นบุรุษทุกคนที่กล่าวคำพูด และคำพูดของพวกเขาที่ปรากฏต่อมนุษย์เหมือนกันไม่มากนักน้อย

พวกเขาทั้งหมดกล่าวคำพูดและทำงาน ผู้เผยพระวจนะในภาคพันธสัญญาเดิมได้กล่าวคำพยากรณ์

และในทำนองเดียวกัน พระเยซูก็ทรงสามารถทำเช่นนั้นได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

ความแตกต่างในที่นี้อยู่บนพื้นฐานของลักษณะของงาน เพื่อแยกแยะในเรื่องนี้

เจ้าต้องไม่พิจารณาธรรมชาติของเนื้อหนัง

อีกทั้งเจ้าไม่ควรพิจารณาความลึกหรือความผิวเผินของคำพูดของพวกเขา

เจ้าต้องพิจารณางานของพวกเขาและผลทำงานของพวกเขาสัมฤทธิ์ในมนุษย์ก่อนเสมอ

คำพยากรณ์ที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ในเวลานั้นไม่ได้จัดหาชีวิตของมนุษย์ และการคลางแคลงใจที่พวกเขา เช่น

อิสยาห์และดาเนียล ได้รับนั้นเป็นเพียงคำพยากรณ์ และไม่ใช่วิถีชีวิต

หากไม่ใช่เพื่อการเปิดเผยโดยตรงของพระยาห์เวห์ ก็คงไม่มีใครสามารถทำงานนั้นได้

ซึ่งเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ พระเยซูก็ได้ตรัสพระวจนะหลายคำเช่นกัน

แต่คำพูดเช่นนี้เป็นวิถีชีวิตซึ่งมนุษย์สามารถหาเส้นทางไปสู่การปฏิบัติจากมันได้ นั่นก็คือการกล่าวว่า

ประการแรก พระองค์ทรงสามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์ได้เพราะพระเยซูทรงเป็นชีวิต ประการที่สอง

พระองค์ทรงสามารถย้อนกลับการเบี่ยงเบนของมนุษย์ได้ ประการที่สาม

พระราชกิจของพระองค์ทรงสามารถทำต่อจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์เพื่อดำเนินการยุคต่อไปได้ ประการที่สี่

พระองค์ทรงสามารถจับความเข้าใจในสิ่งจำเป็นภายในมนุษย์และเข้าใจในสิ่งที่มนุษย์ขาดพร่อง ประการที่ห้า

พระองค์ทรงสามารถนำมาซึ่งยุคใหม่และสรุปปิดตัวยุคเก่า

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงถูกเรียกว่าพระเจ้าและพระคริสต์ พระองค์ไม่เพียงทรงแตกต่างจากอิสยาห์เท่านั้น

แต่ทรงแตกต่างจากผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆ ทั้งหมดอีกด้วย

ลองดูอิสยาห์เป็นตัวเปรียบเทียบสำหรับงานของบรรดาผู้เผยพระวจนะ ประการแรก

เขาไม่สามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์ ประการที่สอง เขาไม่สามารถนำมาซึ่งยุคใหม่

เขาทำงานภายใต้การนำของพระยาห์เวห์และไม่ใช่เพื่อการนำมาซึ่งยุคใหม่ ประการที่สาม

คำพูดที่เขาถ่าวนั้นอยู่เหนือเขา เขาได้รับการเปิดเผยโดยตรงจากพระวิญญาณของพระเจ้า และคนอื่นๆ

จะไม่เข้าใจ แม้จะได้ฟังคำพูดเหล่านั้น

เพียงไม่กี่สิ่งเหล่านี้ก็เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าคำพูดของเขาไม่ได้เป็นมากกว่าคำพยากรณ์

ไม่ได้เป็นมากกว่าแง่มุมหนึ่งของงานที่ถูกทำแทนที่ของพระยาห์เวห์ อย่างไรก็ตาม

เขาไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระยาห์เวห์ได้อย่างสมบูรณ์ เขาเป็นผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์
เป็นเครื่องมือในพระราชกิจของพระยาห์เวห์

เขาเพียงแต่กำลังทำงานในยุคธรรมบัญญัติและภายในขอบเขตของพระราชกิจของพระยาห์เวห์

เขาไม่ได้ทำงานเกินเลยยุคธรรมบัญญัติ ในทางตรงกันข้าม พระราชกิจของพระเยซูแตกต่างออกไป

พระองค์ทรงอยู่เหนือขอบเขตของพระราชกิจของพระยาห์เวห์

พระองค์ทรงพระราชกิจเสมือนพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์และก้าวผ่านการตรึงกางเขนเพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมด

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระองค์ได้ทรงดำเนินการพระราชกิจใหม่นอกพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำ

นี่คือการนำมาซึ่งยุคใหม่ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงสามารถตรัสถึงสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้

พระราชกิจของพระองค์เป็นพระราชกิจภายในการบริหารจัดการของพระเจ้าและเกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ทั้งหมด

พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจในมนุษย์เพียงไม่กี่คน

อีกทั้งพระราชกิจของพระองค์ก็ไม่ได้มีไว้เพื่อนำทางมนุษย์จำนวนจำกัด

ในส่วนของวิธีที่พระเจ้าทรงจัดเป็นมนุษย์ วิธีที่พระวิญญาณทรงมอบวิโรจน์ในเวลานั้น

และวิธีที่พระวิญญาณทรงเคลื่อนลงสถิตบนบุรุษหนึ่งเพื่อทรงพระราชกิจ—

เหล่านี้เป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้

มันเป็นไปไม่ได้อย่างที่สุดที่ความจริงเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นบทพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ ดังนั้น ความแตกต่างสามารถทำขึ้นได้ท่ามกลางพระวณะและพระราชกิจของพระเจ้าเท่านั้น

ซึ่งเป็นรูปธรรมสำหรับมนุษย์ นี่เท่านั้นที่เป็นจริง

นี่เป็นเพราะเรื่องของพระวิญญาณนั้นไม่สามารถมองเห็นได้สำหรับเจ้าและมีพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงรู้จัก

ทุกอย่างชัดเจน และแม้แต่เนื้อหนังในพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ก็ทรงรู้ไม่ทั้งหมด

เจ้าสามารถเพียงแต่ตรวจสอบยืนยันได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่จากพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไป

แล้ว จากพระราชกิจของพระองค์ จะเห็นได้ว่า ประการแรก พระองค์ทรงสามารถเปิดฉากยุคใหม่ ประการที่สอง

พระองค์ทรงสามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์และแสดงให้มนุษย์เห็นหนทางที่จะติดตามไป

นี่เพียงพอที่จะยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง อย่างน้อยที่สุด

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำก็สามารถเป็นตัวแทนของพระวิญญาณของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

และจากพระราชกิจเช่นนี้ จะเห็นได้ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่ภายในพระองค์

เมื่อพระราชกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงทำโดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อนำมาซึ่งยุคใหม่ นำพระราชกิจใหม่

และเปิดฉากอาณาจักรใหม่ เหล่านี้เท่านั้นก็เพียงพอแล้วที่จะยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง ดังนั้น

นี่จึงทำให้พระองค์ทรงแตกต่างจากอิสยาห์ ดาเนียล และผู้เผยพระวณะที่ยิ่งใหญ่ท่านอื่นๆ อิสยาห์ ดาเนียล

และท่านอื่นๆ ล้วนอยู่ในกลุ่มคนที่มีการศึกษาและมีวัฒนธรรมสูงส่ง

พวกเขาเป็นกลุ่มคนพิเศษภายใต้การนำของพระยาหวั

เนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ก็มีความรู้สูงและไม่ขาดสำนึกรับรู้เช่นกัน

แต่สถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เป็นปกติโดยเฉพาะ พระองค์ทรงเป็นคนธรรมดาสามัญคนหนึ่ง

และตาเปล่าไม่สามารถหยั่งรู้สถานะความเป็นมนุษย์พิเศษใดๆ

เกี่ยวกับพระองค์หรือสืบหาสิ่งใดในสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ที่ไม่เหมือนกับสถานะความเป็นมนุษย์

ของคนอื่นๆ พระองค์ไม่ได้ทรงเหนือธรรมชาติหรือมีเอกลักษณ์เฉพาะใดๆ และพระองค์ไม่ทรงมีการศึกษาสูง

ความรู้ หรือทฤษฎีใดๆ ชีวิตที่พระองค์ตรัสถึงและเส้นทางที่พระองค์ทรงใช้ไม่ได้ได้มาโดยผ่านทางทฤษฎี

โดยผ่านทางความรู้ โดยผ่านทางประสบการณ์ชีวิต หรือโดยผ่านทาง การเล็งดูโดยรอบคร่าว แต่ตรงกันข้าม

พวกนั้นเป็นพระราชกิจโดยตรงของพระวิญญาณ ซึ่งเป็นงานของเนื้อหนังที่ทรงจุติ

เป็นเพราะมนุษย์มีมโนคติที่หลงผิดใหญ่หลวงเกี่ยวกับพระเจ้า

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะมโนคติเหล่านี้สร้างขึ้นจากองค์ประกอบที่คลุมเครือและเหนือธรรมชาติมากเกินไป

จนกระทั่ง ในสายตาของมนุษย์ พระเจ้าปกติองค์หนึ่งพร้อมความอ่อนแอของมนุษย์

ซึ่งไม่สามารถสร้างหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ย่อมไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

เหล่านี้ไม่ใช่มโนคติที่ผิดพลาดของมนุษย์หรือ?

หากเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ได้เป็นคนธรรมดา เช่นนั้นแล้ว

จะสามารถกล่าวว่าพระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้อย่างไร?

การมีสภาพเนื้อหนังคือการเป็นมนุษย์ธรรมดาสามัญคนหนึ่ง หากพระองค์ทรงเคยเป็นสิ่งมีชีวิตที่เหนือกว่าแล้ว

เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะทรงไม่ได้รับสภาพเนื้อหนัง เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นของฝ่ายเนื้อหนัง

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงจำเป็นต้องมีเนื้อหนังปกติ

นี่เป็นเพียงการทำให้ย่นสำคัญของการทรงจุติเป็นมนุษย์ครบถ้วนบริบูรณ์ อย่างไรก็ตาม

นี่ไม่ใช่กรณีของบรรดาผู้เผยอาณัติและบุตรมนุษย์ พวกเขาเป็นคนที่มิพรสวรรค์ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้

ในสายตาของมนุษย์ สถานะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาที่ยิ่งใหญ่เป็นพิเศษ

และพวกเขาแสดงการกระทำหลายอย่างที่เหนือกว่าความเป็นมนุษย์ธรรมดา ด้วยเหตุผลนี้

มนุษย์จึงถือว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า บัดนี้ พวกเจ้าทั้งหมดต้องเข้าใจการนี้อย่างชัดเจน

เพราะมันเป็นประเด็นที่สับสนได้ง่ายที่สุดของมนุษย์ทุกคนในยุคที่ผ่านไป นอกจากนี้

การทรงจุติเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ล้าลึกที่สุดของทุกสรรพสิ่ง

และพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ยากที่สุดสำหรับมนุษย์

สิ่งที่เรากล่าวช่วยชักนำไปสู่การทำให้ภารกิจของพวกเจ้าและความเข้าใจของพวกเจ้าเกี่ยวกับความล้าลึกของการ

ทรงจุติเป็นมนุษย์ถูกล่วง ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระเจ้า กับนิมิต

ความเข้าใจของพวกเจ้าเกี่ยวกับการนี้จะมีประโยชน์มากขึ้นต่อการได้รับความรู้เกี่ยวกับนิมิต
ซึ่งก็คือพระราชกิจการบริหารจัดการของพระเจ้านั่นเอง ด้วยวิธีนี้
พวกเจ้าจะได้รับความเข้าใจมากมายเกี่ยวกับหน้าที่ที่ผู้คนหลากหลายประเภทควรปฏิบัติอีกด้วย
แม้ว่าคำพูดเหล่านี้จะไม่แสดงอย่างตรงไปตรงมาให้พวกเจ้าเห็นหนทาง
แต่ก็ยังจะช่วยพวกเจ้าได้มากสำหรับการเข้าสู่ของพวกเจ้า เพราะชีวิตปัจจุบันของพวกเจ้ายังขาดนิมิตอยู่มาก
และนี่จะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดกันการเข้าสู่ของพวกเจ้า
หากพวกเจ้าไร้ความสามารถที่จะเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้แล้ว
เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีแรงจูงใจในการขับเคลื่อนการเข้าสู่ของพวกเจ้า
และการไล่ตามเสาะหาเช่นนี้จะสามารถช่วยให้เจ้าปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าลุล่วงอย่างดีที่สุดได้อย่างไร?

พระเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของสองยุคก่อนหน้านี้ทรงดำเนินการเสร็จสิ้นในประเทศอิสราเอล และอีกช่วงระยะหนึ่งทรงดำเนินการในแคว้นยูเดีย กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ทั้งสองช่วงระยะของพระราชกิจนี้หาได้พ้นไปจากประเทศอิสราเอลไม่ และแต่ละช่วงระยะได้ปฏิบัติกับประชากรที่ทรงเลือกสรรเป็นอันดับแรก ผลลัพธ์ก็คือคนอิสราเอลเชื่อว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น เพราะพระเยซูทรงพระราชกิจในแคว้นยูเดียที่ซึ่งพระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขน พวกยิวจึงมองว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของประชาชนชาวยิว พวกเขาคิดว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกยิวแต่ผู้เดียวไม่ใช่ของชนชาติอื่นใด คิดว่าพระองค์ทรงไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงไถ่บาปคนอังกฤษ หรือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงไถ่บาปคนอเมริกัน แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงไถ่บาปคนอิสราเอล และเป็นพวกยิวนั่นเองที่พระองค์ได้ทรงไถ่บาปในประเทศอิสราเอล อันที่จริงแล้ว พระเจ้าทรงเป็นองค์เจ้านายของทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงพระองค์ไม่เพียงทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลหรือของพวกยิวเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง ทั้งสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ของพระราชกิจของพระองค์เกิดขึ้นในประเทศอิสราเอลซึ่งได้สร้างมโนคติที่หลงผิดบางอย่างไว้ในผู้คน พวกเขาเชื่อว่าพระยาห์เวห์ทรงพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอล เชื่อว่าพระเยซูพระองค์เองทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นในแคว้นยูเดีย และยิ่งไปกว่านั้น เชื่อว่าพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจ—และไม่ว่ากรณีใดก็ตาม พระราชกิจนี้ไม่ได้แผ่ขยายไปพันประเทศอิสราเอล พระเจ้าไม่ได้ทรงพระราชกิจในคนอียิปต์หรือคนอินเดีย พระองค์ทรงพระราชกิจในคนอิสราเอลเท่านั้น ดังนั้น ผู้คนจึงก่อกมโนคติที่หลงผิดสารพัดและวาดขอบพระราชกิจของพระเจ้าขึ้นภายในขอบเขตหนึ่ง พวกเขากล่าวว่าเมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจ พระองค์ต้องทรงทำเช่นนั้นท่ามกลางประชากรที่ทรงเลือกสรรและทำในประเทศอิสราเอล นอกจากคนอิสราเอลแล้ว พระเจ้าจะไม่ทรงพระราชกิจต่อผู้อื่นเลย และไม่มีขอบเขตที่กว้างใหญ่กว่านี้อีกแล้วในพระราชกิจของพระองค์ พวกเขาเข้มงวดเป็นพิเศษเมื่อมาถึงเรื่องการจัดให้พระเจ้าผู้ทรงปรากฏในรูปมนุษย์ไม่แตกแถวและไม่อนุญาตให้พระองค์ขยับออกนอกเขตแดนของประเทศอิสราเอล เหล่านี้ไม่ได้เป็นแค่มโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เท่านั้นหรือ?

พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์ทุกชั้นและแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงสร้างสิ่งทรงสร้างทั้งปวงขึ้นมา
ดังนั้นพระองค์จะทรงจำกัดพระราชกิจของพระองค์ไว้กับประเทศอิสราเอลเท่านั้นได้อย่างไร?

หากเป็นเช่นนั้นแล้ว การที่พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงขึ้นมาจะเป็นประโยชน์อันใดเล่า?

พระองค์ทรงสร้างทั้งพืชผลและพระองค์ทรงดำเนินแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์จนเสร็จสิ้นไม่เพียง
ในประเทศอิสราเอล แต่กับทุกๆ คนในจักรวาล ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ในประเทศจีน สหรัฐอเมริกา

สหราชอาณาจักรหรือรัสเซีย ทุกคนเป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัม พวกเขาล้วนถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า

ไม่มีแม้สักคนในพวกเขาสามารถหลบหนีออกนอกเขตแดนของการทรงสร้างได้และไม่มีแม้สักคนในพวกเขาสามารถ

แยกตัวเองออกจากป้าหลาน “พงศ์พันธุ์ของอาดัม” ได้ พวกเขาล้วนเป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

พวกเขาล้วนเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของอาดัม และพวกเขาก็เป็นพงศ์พันธุ์อันเลื่อมทราวมของอาดัมและเอวา

ไม่ใช่มีแต่คนอิสราเอลเท่านั้นที่เป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า แต่ทุกชนชาติก็เป็น

เพียงแต่ว่าบางคนได้ถูกสาปแช่งและบางคนได้รับการอวยพร มีมากมายหลายสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับคนอิสราเอล

พระเจ้าทรงพระราชกิจต่อพวกเขาในตอนเริ่มต้นเพราะพวกเขาเลื่อมทรามน้อยที่สุด

คนจีนนั้นไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบกับพวกเขาได้เลย พวกเขาดีด้อยกว่ามาก ดังนั้น ในตอนแรกเริ่ม

พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจท่ามกลางประชาชนอิสราเอลและช่วงระยะที่สองของพระราชกิจของพระองค์นั้นได้ทรง

ดำเนินการในแคว้นยูเดียเท่านั้น—ซึ่งได้นำไปสู่มนโคติที่หลงผิดและกฎเกณฑ์มากมายท่ามกลางมนุษย์

โดยข้อเท็จจริงแล้ว หากพระเจ้าต้องทรงทำตามมนโคติที่หลงผิดของมนุษย์

พระองค์ก็จะทรงเป็นเพียงพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น และดังนั้น

จะไม่ทรงสามารถแผ่ขยายพระราชกิจของพระองค์ไปยังชนต่างชาติ

เพราะพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้นและไม่ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

คำเผยพระวจนะทั้งหลายกล่าวไว้แล้วว่า พระนามของพระยาห์เวห์จะได้รับการขยายความไปในหมู่ชนต่างชาติ

กล่าวไว้ว่าจะแพร่กระจายไปยังชนต่างชาติ เหตุใดจึงได้เผยพระวจนะไว้เช่นนี้เล่า?

หากพระเจ้าทรงเป็นเพียงพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น

พระองค์ก็จะทรงพระราชกิจในประเทศอิสราเอลเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์จะไม่ทรงแพร่กระจายพระราชกิจนี้ และพระองค์จะไม่ทรงกล่าวคำเผยพระวจนะเช่นนี้

ในเมื่อพระองค์ทรงกล่าวคำเผยพระวจนะนี้ไว้แล้ว

พระองค์ก็จะทรงแผ่ขยายพระราชกิจของพระองค์ไปท่ามกลางชนต่างชาติ

ท่ามกลางทุกชนชาติและทุกแผ่นดินอย่างแน่นอน ในเมื่อพระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นนี้ พระองค์ก็จำเป็นต้องทรงปฏิบัติ

นี่คือแผนการของพระองค์เพราะพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพ

สิ่ง และเป็นพระเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจท่ามกลางคนอิสราเอลหรือทั่วแคว้นยูเดียทั้งหมด

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำก็คือพระราชกิจของทั้งจักรวาลและพระราชกิจของมนุษยชาติทั้งมวล

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในวันนี้ในชนชาติแห่งพญานาคใหญ่สีแดง—ในชนต่างชาติ—

ยังคงเป็นพระราชกิจของมนุษยชาติทั้งมวล

ประเทศอิสราเอลสามารถเป็นฐานสำหรับพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกได้ ในทำนองเดียวกัน

ประเทศจีนก็สามารถเป็นฐานสำหรับพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนต่างชาติได้เช่นกัน

บัดนี้พระองค์ยังไม่ได้ทรงลุล่วงในคำเผยพระวจนะที่ว่า

“พระนามของพระยาห์เวห์จะได้รับการขยายให้ยิ่งใหญ่ท่ามกลางชนต่างชาติ” ไปแล้วหรือหรือ?

ขั้นตอนแรกของพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลายก็คือพระราชกิจนี้เอง

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในชนชาติของพญานาคใหญ่สีแดง

ที่พระเจ้าซึ่งทรงปรากฏในรูปมนุษย์ควรทรงพระราชกิจในแผ่นดินนี้และทรงพระราชกิจท่ามกลางผู้คนที่ถูกสา

ปแช่งเหล่านี้ นั่นไม่ลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง

เหล่านี้คือผู้คนที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาทั้งหมด

พวกเขาไม่มีค่าเลยและพวกเขาถูกพระยาห์เวห์ทอดทิ้งไปในตอนแรกเริ่ม ผู้คนสามารถถูกผู้อื่นทอดทิ้งได้

แต่ถ้าพวกเขาถูกพระเจ้าทอดทิ้งแล้วไซ้ ก็จะไม่มีการสิ้นไร้สถานะไปกว่านี้แล้ว จะไม่มีใครที่มีค่าต่ำกว่านี้แล้ว

สำหรับสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

การถูกรอบงำโดยซาตานหรือถูกทอดทิ้งโดยผู้คนนั้นเป็นบางสิ่งที่รู้สึกเจ็บปวดมาก—

แต่สำหรับสิ่งทรงสร้างที่ถูกพระเจ้าสร้างทอดทิ้ง มันหมายความว่าพวกเขาไม่อาจมีสถานะต่ำกว่านี้ได้แล้ว

พงศ์พันธุ์ของโมอับถูกสาปแช่ง และพวกเขาได้ถือกำเนิดขึ้นในประเทศล้าหลังนี้

ที่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นประเทศของผู้คนที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของความมืดทั้งหมด

พงศ์พันธุ์ของโมอับมีสถานะต่ำที่สุด เพราะผู้คนเหล่านี้มีสถานะต่ำที่สุดตลอดมา

พระราชกิจที่ทรงทำต่อพวกเขาจึงสามารถพังทลายมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ให้สิ้นไปได้อย่างดีที่สุด

และยังเป็นประโยชน์มากที่สุดต่อแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระเจ้าทั้งหมดอีกด้วย

การทรงพระราชกิจเช่นนี้ท่ามกลางผู้คนเหล่านี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพังทลายมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

และพระเจ้าทรงเปิดตัวยุคสมัยก็ด้วยการนี้ กล่าวคือ พระองค์ทรงพังทลายมโนคติที่หลงผิดทั้งหมดของมนุษย์

ด้วยการนี้ พระองค์ทรงสิ้นสุดพระราชกิจของยุคพระคุณทั้งหมด ก็ด้วยการนี้

พระราชกิจแรกของพระองค์ได้ทรงดำเนินการไปในแคว้นยูเดีย ภายในเขตแดนของประเทศอิสราเอล

ท่ามกลางชนต่างชาติทั้งหลายนั้น พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจใดๆ เพื่อเปิดยุคสมัยใหม่

ช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจไม่เพียงทรงดำเนินการท่ามกลางคนต่างชาติเท่านั้น

แต่ยังยิ่งมากไปถึงท่ามกลางบรรดาผู้ที่ถูกสาปแช่ง

ประเด็นเดียวนี้คือหลักฐานที่สามารถสร้างความอภัยให้แก่ชาตนาได้อย่างมากที่สุด และดังนั้น พระเจ้าจึงทรง
“กลายเป็น” พระเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงในจักรวาล องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่ง
วัตถุแห่งการนมัสการสำหรับทุกสิ่งที่มีชีวิต

วันนี้ มีพวกที่ยังคงไม่เข้าใจว่าอะไรคือพระราชกิจใหม่ที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มทำ ท่ามกลางชนต่างชาติ
พระเจ้าได้ทรงนำมาซึ่งการเริ่มต้นใหม่ พระองค์ได้เริ่มยุคสมัยใหม่และริเริ่มพระราชกิจใหม่—

และพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจนี้กับพงศ์พันธุ์ของ โมอับ

นี่ไม่ใช่พระราชกิจใหม่ที่สุดของพระองค์หรือ?

ไม่มีใครเคยสักคนทั่วทั้งประวัติศาสตร์ได้เคยมีประสบการณ์กับพระราชกิจนี้มาก่อน

ไม่มีใครเคยได้ยินเรื่องนี้เลยด้วยซ้ำ และนับประสาอะไรที่จะได้ซาบซึ้งกับมัน พระปัญญาของพระเจ้า

การอัศจรรย์ของพระเจ้า ความไม่อาจหยั่งถึงได้ของพระเจ้า ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

และความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ล้วนถูกสำแดงให้ปรากฏผ่านช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ

พระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย นี่ไม่ใช่พระราชกิจใหม่

พระราชกิจซึ่งพังทลายมนโคติที่หลงผิดของมนุษย์หรือ? มีพวกที่คิดดังนี้ว่า

“ในเมื่อพระเจ้าทรงสาปแช่ง โมอับและได้ตรัสไว้ว่าพระองค์จะละทิ้งพงศ์พันธุ์ของ โมอับ แล้วในตอนนี้

พระองค์จะสามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้อย่างไร?”

เหล่านี้คือพวกคนต่างชาติที่ถูกพระเจ้าทรงสาปแช่งและขับออกจากประเทศอิสราเอล

คนอิสราเอลเรียกพวกเขาว่า “สุนัขต่างชาติ” ในมุมมองของทุกคน พวกเขาไม่เพียงเป็นสุนัขต่างชาติเท่านั้น

แต่ที่เยือกกว่านั้นคือ ยังเป็นบุตรแห่งการทำลายล้าง ซึ่งกล่าวได้ว่า

พวกเขาไม่ใช่ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พวกเขาอาจเกิดมาภายในเขตแดนของประเทศอิสราเอล

แต่พวกเขาไม่ได้เป็นของประชาชนอิสราเอล และถูกขับไล่ไปยังชนต่างชาติ

พวกเขาค่ำด้อยที่สุดในบรรดาผู้คนทั้งหมด

แท้จริงแล้วมันเป็นเพราะพวกเขาค่ำด้อยที่สุดท่ามกลางมนุษยชาติที่พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ใ

นการเปิดตัวยุคใหม่ท่ามกลางพวกเขา เนื่องจากพวกเขาเป็นตัวแทนของมนุษยชาติที่เสื่อมทราม

พระราชกิจของพระเจ้านั้นมีการคัดสรรและตั้งเป้าหมายไว้

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในผู้คนเหล่านี้ในวันนี้ก็เป็นพระราชกิจที่ทรงปฏิบัติต่อสรรพสิ่งทรงสร้างเช่นกัน

โนอาห์เป็นสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า เช่นเดียวกับพงศ์พันธุ์ของเขา

ผู้ใดในพิภพที่มีเลือดเนื้อคือสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า

พระราชกิจของพระเจ้าชี้ตรงไปที่สรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าใครบางคนถูกสาปแช่งหลังจากที่พวกเขาถูกทรงสร้างขึ้นหรือไม่
พระราชกิจการบริหารจัดการของพระองค์นั้นชี้ตรงไปที่สรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมด
ไม่ใช่ผู้คนที่ทรงเลือกสรรซึ่งยังไม่ถูกสาปแช่ง

เนื่องจากพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้นท่ามกลางสรรพสิ่งทรงสร้างของพระองค์ พระองค์ย่อมจะทรงดำเนินการจนสำเร็จบริบูรณ์อย่างแน่นอน
และพระองค์จะทรงพระราชกิจท่ามกลางผู้คนเหล่านั้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์
ดังนั้นพระองค์จึงทรงสลายธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมดลงเมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจท่ามกลางผู้คน
สำหรับพระองค์แล้ว คำว่า “ถูกสาปแช่ง” “ถูกติสอน” และ “ได้รับการอวยพร” นั้นไร้ความหมาย! พวกเขานั้นก็ดี
เช่นเดียวกับประชาชนอิสราเอลที่ทรงเลือกสรร พวกเขาเป็นคนที่มีความสามารถดีและความเป็นมนุษย์ที่ดี
ในช่วงเริ่มต้นนั้น พระยาห์เวห์ได้เปิดตัวพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางพวกเขา
และทรงพระราชกิจแรกสุดของพระองค์—

แต่การปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยพวกเขาในวันนี้ย่อมไร้ความหมาย
พวกเขาอาจเป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งทรงสร้างด้วยเช่นกัน และอาจมีหลายสิ่งที่เป็นบวกเกี่ยวกับพวกเขา
แต่การดำเนินการช่วงระยะนี้ของพระราชกิจท่ามกลางพวกเขาย่อมไร้ความหมาย
พระเจ้าจะไม่ทรงสามารถพิชิตผู้คนและจะไม่ทรงสามารถโน้มน้าวใจสรรพสิ่งทรงสร้างได้ทั้งหมด
ซึ่งแท้จริงแล้วคือเหตุผลของการสับเปลี่ยนพระราชกิจของพระองค์มายังผู้คนเหล่านี้ในประเทศของพญานาคใหญ่
ยูลีแดง ที่มีนัยสำคัญยิ่งใหญ่ที่สุดในที่นี้คือการที่พระองค์ทรงเปิดตัวยุคสมัย
การที่พระองค์ทรงพังทลายกฎเกณฑ์ทั้งหมดและมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ทั้งหมด
และการที่พระองค์ทรงสิ้นสุดพระราชกิจของยุคพระคุณทั้งหมด
หากพระราชกิจปัจจุบันของพระองค์ถูกดำเนินการเสร็จสิ้นท่ามกลางคนอิสราเอล
เมื่อถึงเวลาที่แผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ปิดตัวลง
ทุกคนก็จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น
เชื่อว่าคนอิสราเอลเท่านั้นที่เป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
เชื่อว่าชาวอิสราเอลเท่านั้นที่สมควรได้รับพระพรและพระสัญญาของพระเจ้าเป็นมรดก
การจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายในชนต่างชาติของประเทศแห่งพญานาคใหญ่สีแดงทำให้
พระราชกิจของพระเจ้าในฐานะพระเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงนั้นสำเร็จลุล่วงลง
พระองค์ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจการบริหารจัดการของพระองค์ครบถ้วนทั้งหมดและพระองค์ก็จบพระราชกิจส
วามกลางของพระองค์ในชนชาติของพญานาคใหญ่สีแดง
หัวใจสำคัญของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้คือความรอดของมนุษย์—กล่าวคือ

การทำให้สรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงนมัสการพระผู้สร้าง ดังนั้น
จึงมีความหมายยิ่งใหญ่ต่อแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจ
พระเจ้าไม่ทรงทำสิ่งใดที่ปราศจากความหมายหรือคุณค่า ในด้านหนึ่งนั้น
ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจนำมาซึ่งยุคสมัยใหม่และยุคสองยุคสมัยก่อนหน้านี้ ในอีกด้านหนึ่งนั้น
มันพังทลายมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ทั้งหมดและหนทางอันเก่าแก่ทั้งหมดของความเชื่อและความรู้ของมนุษย์ พระราชกิจของสองยุคก่อนหน้านี้ได้ดำเนินการไปตามมโนคติที่หลงผิดต่างๆ นานาของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม
ช่วงระยะนี้จัดมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ออกไปจนหมดสิ้น ส่งผลให้พิชิตมนุษยชาติได้อย่างถึงที่สุด
พระเจ้าจะทรงพิชิตผู้คนทั้งหมดทั่วจักรวาล
ด้วยการพิชิตพงศ์พันธุ์ของ โมอับผ่านพระราชกิจที่ทรงดำเนินการท่ามกลางพงศ์พันธุ์ของ โมอับ
นี่คือนัยสำคัญลึกสุดของช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระองค์
และเป็นแง่มุมที่มีค่าที่สุดของช่วงระยะนี้แห่งพระราชกิจของพระองค์
ต่อให้ตอนนี้เจ้ารู้แล้วว่าสถานะของตัวเจ้านั้นต่ำต้อยและเจ้ามีค่าต่ำ
เจ้าจะยังคงรู้สึกได้ว่าเจ้าได้พบกับสิ่งที่น่าชื่นบานที่สุด: เจ้าได้รับพระพรอันยิ่งใหญ่เป็นมรดก
ได้รับพระสัญญาอันยิ่งใหญ่ และเจ้าสามารถช่วยให้พระราชกิจยิ่งใหญ่ของพระเจ้านี้สำเร็จลุล่วงไปได้
เจ้าได้เห็น โนมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
เจ้ารู้จักพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้าและเจ้าทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
สองช่วงระยะก่อนหน้านี้ของพระราชกิจของพระเจ้าทรงดำเนินการในประเทศอิสราเอล
หากช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระองค์ในยุคสุดท้ายดำเนินการไปจนเสร็จสิ้นท่ามกลางคนอิสราเอลอีกเช่นกัน
กันแล้วไซร้
ไม่เพียงแต่สรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะเชื่อว่ามีเพียงคนอิสราเอลเท่านั้นที่เป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
แต่แผนการบริหารจัดการทั้งสิ้นของพระเจ้าจะพลาดจากการบรรลุผลที่ทรงพึงปรารถนา
ในระหว่างช่วงเวลาที่สองช่วงระยะของพระราชกิจของพระองค์ได้ทรงดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในประเทศอิสราเอล
ไม่มีทั้งพระราชกิจใหม่—และพระราชกิจใดอันใดแห่งการเปิดตัวยุคสมัยใหม่—
ได้ทรงดำเนินการเสร็จสิ้นไปท่ามกลางชนต่างชาติ ช่วงระยะในวันนี้ของพระราชกิจ—
พระราชกิจแห่งการเปิดตัวยุคสมัยใหม่—ทรงดำเนินการท่ามกลางชนต่างชาติก่อน และยิ่งไปกว่านั้น
ทรงดำเนินการเริ่มแรก ท่ามกลางพงศ์พันธุ์ของ โมอับ ดังนั้นจึงเป็นการเปิดตัวทั้งยุคสมัย
พระเจ้าได้ทรงพังทลายความรู้ใดๆ ที่ถูกบรรจุอยู่ในมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
โดยไม่ทรงยอมให้หลงเหลืออยู่แม้แต่น้อย ในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของพระองค์
พระองค์ได้ทรงพังทลายมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ บรรดาวิถีอันเก่าแก่แห่งความรู้ของมนุษย์ก่อนหน้านี้

พระองค์ทรงให้ผู้คนมองเห็นว่ากับพระเจ้าแล้ว ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีอะไรเก่าแก่เกี่ยวกับพระเจ้า
มองเห็นว่าพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำนั้นล้วนมีเสรีภาพทั้งสิ้น
ล้วนเป็นอิสระทั้งสิ้นและมองเห็นว่าพระองค์ทรงถูกต้องในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ
เจ้าต้องนบนอบอย่างสุดใจต่อพระราชกิจใดก็ตามที่พระองค์ทรงทำท่ามกลางสรรพสิ่งทรงสร้าง
พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำมีความหมายและทรงดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยและพ
ระปัญญาของพระองค์เอง และไม่ได้เป็นไปตามตัวเล็งและมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์
หากมีบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ย่อมทรงทำ
และถ้ามีบางสิ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ก็ย่อมทรงไม่ทำ ไม่ว่ามันจะดีเพียงใด!
พระองค์ทรงพระราชกิจและทรงคัดสรรผู้รับและที่ตั้งของพระราชกิจของพระองค์โดยสอดคล้องกับความหมาย
และจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์ในอดีตในยามที่พระองค์ทรงพระราชกิจ และพระองค์ไม่ทรงทำตามสูตรเก่าๆ
อีกด้วย แต่พระองค์กลับทรงวางแผนพระราชกิจของพระองค์โดยสอดคล้องกับนัยสำคัญของพระราชกิจแทน
ในท้ายที่สุด พระองค์จะบรรลุประสิทธิผลอันแท้จริงและเป้าหมายที่มุ่งหวังไว้ หากเจ้าไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ในวันนี้
พระราชกิจนี้จะไม่เกิดประสิทธิผลในตัวเจ้าเลย

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับเส้นทางที่มนุษย์เดิน

ผู้คนส่วนใหญ่เชื่อในพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของบ้านปลายในอนาคตของพวกเขา
หรือเพื่อความชื่นชมยินดีชั่วคราว สำหรับพวกที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการจัดการใดๆ
พวกเขาเชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะเข้าสู่สวรรค์ เพื่อที่จะได้บำเหน็จ
พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
หรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า ซึ่งกล่าวก็คือ
ผู้คนส่วนใหญ่ไม่เชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะถูกลงความรับผิดชอบทั้งหลายของพวกเขา
หรือเพื่อให้หน้าที่ของพวกเขาเสร็จสิ้น ผู้คนไม่ค่อยเชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะใช้ชีวิตที่เปี่ยมความหมาย
อีกทั้งไม่ค่อยมีบรรดาผู้ที่เชื่อว่า เนื่องจากมนุษย์มีชีวิตอยู่
เขาควรรักพระเจ้าเพราะการทำเช่นนั้นได้รับการลิขิตโดยฟ้าและยอมรับรู้โดยแผ่นดินโลก
และเป็นงานทรงเรียกตามธรรมชาติของมนุษย์ ในหนทางนี้
แม้ว่าผู้คนแต่ละคนที่แตกต่างกันต่างก็ได้ตามเสาะหาเป้าหมายของพวกเขาเอง
จุดมุ่งหมายของการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาและแรงจูงใจเบื้องหลังมันทั้งหมดล้วนแต่เหมือนกัน
ที่มากไปกว่านั้นคือ สำหรับพวกเขาส่วนใหญ่แล้ว วัตถุประสงค์สำหรับการมีสการของพวกเขานั้นเหมือนกันมาก
ในช่วงหลายพันปีที่ผ่านมา ผู้เชื่อจำนวนมากได้ตายลง และหลายคนได้ตายลงและเกิดใหม่อีกครั้ง
ไม่ใช่แค่ผู้คนหนึ่งหรือสองคนที่แสวงหาพระเจ้า ไม่ใช่แม้กระทั่งหนึ่งหรือสองพัน
กระนั้นแล้วผู้คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็ได้ตามเสาะหาเพื่อประโยชน์ของความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของพว
กเขาเองหรือความหวังอันรุ่งโรจน์สำหรับอนาคต
บรรดาผู้ที่อุทิศแด่พระคริสต์นั้นมีน้อยมากและอยู่กระจัดกระจาย
ผู้เชื่อเปี่ยมศรัทธาจำนวนมากยังคงตายโดยติดบ่วงในร่างของพวกเขาเอง และยิ่งไปกว่านั้น
จำนวนผู้ที่ได้รับชัยชนะก็น้อยนักยิ่งนัก จนถึงวันนี้
พวกเขายังคงไม่รู้ถึงเหตุผลทั้งหลายที่ทำให้ผู้คนจึงล้มเหลว หรือความลับทั้งหลายของชัยชนะของพวกเขา
พวกที่ยึดติดอยู่กับการแสวงหาพระคริสต์ยังคงไม่ได้มีชัยชนะแห่งความรู้ความเข้าใจเชิงลึกแบบฉบับปล้นของพว
กเขา พวกเขายังไม่ได้ไปถึงแก่นขั้วของความลึกลับเหล่านี้ เพราะพวกเขาแค่ไม่รู้
แม้ว่าพวกเขาจะใช้ความพยายามอันอุตสาหะในการไล่ตามเสาะหาของพวกเขา
เส้นทางที่พวกเขาเดินนั้นก็เป็เส้นทางของความล้มเหลวที่ครั้งหนึ่งบรรพชนของพวกเขาได้เดินแล้ว
และไม่ใช่เส้นทางของความสำเร็จ โดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขาจะแสวงหาอย่างไร ในหนทางนี้
ไม่ใช่ว่าพวกเขาเดินบนเส้นทางที่นำไปสู่ความมืดมิดหรือหายนะหรือ?
สิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นไม่ใช่ดอกผลอันชื่นชมขึ้นหรือหายนะหรือ? มันยากพออยู่แล้วที่จะคาดการณ์ว่า

ผู้คนที่เลียนแบบบรรดาผู้ที่ได้ประสบความสำเร็จในกาลเวลาที่ผ่านมานั้น

ท้ายที่สุดจะมาถึงความมีโชคหรือหายนะ เช่นนั้นแล้ว

โอกาสสำหรับผู้คนที่แสวงหาโดยการทำตามอย่างพวกที่ได้ล้มเหลวนั้นแย่งมากเพียงใด?

พวกเขาไม่อยู่ในภาวะที่มีโอกาสถึงขั้นล้มเหลวมากขึ้นหรือ?

มีคุณค่าอะไรหรือสำหรับเส้นทางที่พวกเขาเดิน? ไม่ใช่ว่าพวกเขากำลังเสียเวลาของพวกเขาอยู่หรือ?

โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้คนที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาหรือไม่ สรุปสั้นๆ

คือ มีเหตุผลหนึ่งที่ทำไมพวกเขาจึงทำเช่นนั้น

และนั่นไม่ใช่กรณีที่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของพวกเขาถูกกำหนดพิจารณาโดยการแสวงหาในวิถีใดก็ตามที่พวกเขาเดิน

ข้อพึงประสงค์พื้นฐานที่สุดของความเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์ก็คือว่า เรามีหัวใจที่ซื่อสัตย์

และว่าเราอุทิศตัวเราเองอย่างสุดใจ และเชื่อฟังอย่างแท้จริง

สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์คือการจัดเตรียมชีวิตของเขาทั้งชีวิตเพื่อแลกกับความเชื่อที่แท้จริง

ซึ่งเขาสามารถได้รับความจริงทั้งหมดทั้งมวลโดยผ่านทางนั่น

และลู่ดวงหน้าทีของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ไม่สามารถบรรลุได้โดยพวกที่ล้มเหลว

และมันยังไม่สามารถบรรลุได้มากขึ้นไปอีกโดยพวกที่ไม่สามารถค้นพบพระคริสต์ได้

เพราะมนุษย์ไม่เก่งในการอุทิศตัวเราเองทั้งหมดทั้งสิ้นแด่พระเจ้า

เพราะมนุษย์ไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเขาต่อพระเจ้า เพราะมนุษย์ได้เห็นความจริงแล้ว

แต่กลับหลีกเลี่ยงสิ่งนั้นและเดินไปบนเส้นทางของเขาเอง

เพราะมนุษย์แสวงหาอยู่เสมอโดยการเดินตามเส้นทางของพวกที่ได้ล้มเหลว

เพราะมนุษย์เย้ยทำท่ายั่วอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงล้มเหลวอยู่เสมอ

หลงกลเล่ห์เหลี่ยมของซาตานอยู่เสมอ และติดบ่วงในร่างแหของเขาเอง เพราะมนุษย์ไม่รู้จักพระคริสต์

เพราะมนุษย์ไม่ชำนาญในการทำความเข้าใจและการได้รับประสบการณ์กับความจริง

เพราะมนุษย์แสดงความเคารพบูชาเปาโลมากเกินไปและละโมภในเรื่องสวรรค์มากเกินไป

เพราะมนุษย์เรียกร้องให้พระคริสต์เชื่อฟังเขาและคอยออกคำสั่งพระเจ้าอยู่เสมอ

ด้วยเหตุนี้บรรดานักคิดสำคัญที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นและบรรดาผู้ที่ได้รับประสบการณ์กับความพลิกผันของโลกจึงยังคงต้องตาย และยังคงตายลงท่ามกลางการติสอนของพระเจ้า ทั้งหมดที่เราสามารถกล่าวถึงผู้คนเช่นนั้น ได้ก็คือว่า พวกเขายาวอย่างอนาถ และว่า ผลสืบเนื่องที่ตามมาสำหรับพวกเขา—ความตายของพวกเขา—

หาใช่ปราศจากเหตุผลอันควรไม่

ความล้มเหลวของพวกเขาไม่ใช่เป็นเรื่องที่ยิ่งสุดจะทนได้มากขึ้นไปอีกต่อธรรมเนียมปฏิบัติแห่งฟ้าหรือ?

ความจริงนั้นมาจากโลกของมนุษย์ กระนั้นความจริงท่ามกลางมนุษย์ก็ถูกส่งต่อโดยพระคริสต์
นั่นมีจุดกำเนิดจากพระคริสต์ กล่าวคือ จากพระเจ้าพระองค์เอง และนี่ไม่ใช่บางสิ่งที่มีมนุษย์สามารถทำได้
กระนั้นพระคริสต์ก็ทรงจัดเตรียมความจริงเท่านั้น
พระองค์ไม่ได้ทรงมาเพื่อตัดสินพระทัยว่ามนุษย์จะประสบความสำเร็จในการไล่ตามเสาะหาความจริงของเขาหรือ
อไม่ ด้วยเหตุนี้ที่ตามมาก็คือว่า
ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในความจริงทั้งหมดล้วนเป็นผลจากการไล่ตามเสาะหาของมนุษย์
ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในความจริงของมนุษย์ไม่เคยมีความเกี่ยวข้องกับอันใดกับพระคริสต์
แต่กลับกำหนดพิจารณาโดยการไล่ตามเสาะหาของเขา
บั้นปลายของมนุษย์และความสำเร็จหรือความล้มเหลวของเขาไม่สามารถงมบนพระเศียรของพระเจ้าได้
เพื่อที่พระเจ้าพระองค์เองจะได้ทรงถูกทำให้เบกรับสิ่งนั้นไว้ เพราะนี่ไม่ใช่เรื่องสำหรับพระเจ้าพระองค์เอง
แต่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหน้าที่ซึ่งสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหลายของพระเจ้าควรปฏิบัติ
ผู้คนส่วนใหญ่มีความรู้เล็กน้อยเกี่ยวกับการไล่ตามเสาะหาและบั้นปลายของเปาโลและเปโตร
กระนั้นผู้คนก็ไม่รู้อะไรมากไปกว่าบททอสาของเปโตรและเปาโล
และไม่รู้เท่าทันถึงความล้มเหลวหลังความสำเร็จของเปโตร
หรือความขาดตกบกพร่องที่ได้นำไปสู่ความล้มเหลวของเปาโล และดังนั้น
หากพวกเขาก็ไม่สามารถมองทะลุอุปสรรคไปถึงสาระสำคัญของการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาอย่างครบบริบูรณ์
เช่นนั้นแล้วการไล่ตามเสาะหาของพวกเขาเจ้าส่วนใหญ่ก็จะยังคงล้มเหลว
และต่อให้พวกเขาก็จำนวนเล็กน้อยจะประสบความสำเร็จ พวกเขาก็จะยังคงเทียบไม่ได้กับเปโตร
หากเส้นทางของการไล่ตามเสาะหาของเจ้าเป็นเส้นทางที่ถูกต้อง
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีความหวังที่จะประสบความสำเร็จ
หากเส้นทางที่เจ้าทำในการไล่ตามเสาะหาความจริงเป็นเส้นทางที่ผิด
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จเลยตลอดกาล และจะพบกับปลายทางเดียวกับเปาโล

เปโตรเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
เพียงภายหลังจากได้รับประสบการณ์กับการติสอนและการพิพากษา
และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความรักอันบริสุทธิ์ที่มีแด่พระเจ้าแล้วเท่านั้น
เขาจึงได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมอย่างครบถ้วน
เส้นทางที่เขาได้เดินนั้นเป็นเส้นทางของการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ซึ่งกล่าวก็คือ ตั้งแต่แรกเริ่ม
เส้นทางที่เปโตรได้เดินนั้นเป็นเส้นทางที่ถูกต้อง
และแรงจูงใจของเขาสำหรับการที่เชื่อในพระเจาก็เป็นแรงจูงใจที่ถูกต้อง

และดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นใครบางคนที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
และเขาได้เข้าทำบนเส้นทางใหม่ที่มีมนุษย์ไม่เคยเดินมาก่อน อย่างไรก็ตาม
เส้นทางที่เปาโลได้เดินตั้งแต่แรกเริ่มนั้นเป็นเส้นทางตรงกันข้ามกับพระคริสต์
และเป็นเพียงเพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงปรารภนาที่จะใช้เขาและใช้ประโยชน์จากพรสวรรค์ของเขาแ
ละคุณความดีของเขาทั้งหมดเพื่อพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น
เขาจึงได้ทำงานแด่พระคริสต์มาเป็นเวลาหลายทศวรรษ
เขาเป็นเพียงใครบางคนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงใช้งาน
และเขาไม่ได้ถูกใช้งานเพราะพระเยซูได้ทรงมองสถานะความเป็นมนุษย์ของเขาอย่างโปรดปราน
แต่เพราะพรสวรรค์ของเขา เขาสามารถทำงานเพื่อพระเยซูได้เพราะเขาถูกปราบพยศ
ไม่ใช่เพราะเขามีความสุขที่จะทำเช่นนั้น
เขาสามารถทำงานเช่นนั้นได้เพราะความรู้แจ้งและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และงานที่เขาได้ทำนั้นไม่ได้เป็นตัวแทนการไล่ตามเสาะหาของเขาหรือสถานะความเป็นมนุษย์ของเขาแต่อย่างไ
ดเลย งานของเปาโลได้เป็นตัวแทนงานของผู้รับใช้ ซึ่งกล่าวก็คือเขาได้ทำงานของอัครทูต กระนั้นก็ตาม
เปโตรนั้นแตกต่างออกไป นั่นคือ เขาก็ได้ทำงานบางอย่างเช่นกัน นั่นไม่ได้ยิ่งใหญ่เช่นงานของเปาโล
แต่เขาได้ทำงานในขณะที่ไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ของเขาเอง และงานของเขานั้นแตกต่างไปจากงานของเปาโล
งานของเปโตรเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า เขาไม่ได้ทำงานในบทบาทของอัครทูต
แต่ได้ทำงานในขณะที่ไล่ตามเสาะหาความรักที่มีแด่พระเจ้า
ครรลองของงานของเปาโลยังมีการไล่ตามเสาะหาส่วนตัวของเขามากด้วย นั่นคือ
การไล่ตามเสาะหาของเขาไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าเพื่อประโยชน์ของความหวังสำหรับอนาคตของเขา
และความพึงปรารถนาของเขาสำหรับบ้านปลายที่ดี เขาไม่ได้ยอมรับกระบวนการถลุงในช่วงระหว่างงานของเขา
อีกทั้งไม่ได้ยอมรับการตัดแต่งและการจัดการ
เขาได้เชื่อว่าตราบเท่าที่งานที่เขาทำนั้นทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา
และทั้งหมดที่เขาทำนั้นเป็นที่น่ายินดีต่อพระเจ้า เช่นนั้นแล้วบ่าเหน็จย่อมรอเขาอยู่ในท้ายที่สุด
ไม่มีประสบการณ์ส่วนตัวเลยในงานของเขา—ทั้งหมดเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้นนั่นเอง
และไม่ได้ถูกดำเนินการเสร็จสิ้นท่ามกลางการไล่ตามเสาะหาการเปลี่ยนแปลง
ทุกสิ่งทุกอย่างในงานของเขาเป็นธุรกรรมอย่างหนึ่ง
นั่นไม่ได้มีหน้าที่หรือการบนอบของสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้าบรรจุอยู่เลย
ในช่วงระหว่างครรลองแห่งงานของเขานั้น ไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดในอุปนิสัยแต่เดิมของเปาโล
งานของเขาเป็นเพียงการปรนนิบัติต่อผู้อื่น

และไม่สามารถที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยของเขา

เปาโลได้ดำเนินงานของเขาจนเสร็จสิ้นโดยตรง

โดยปราศจากการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือการจัดการ และเขาได้รับแรงจูงใจจากบำเหน็จ

เปโตรนั้นแตกต่างออกไป นั่นคือ

เขาเป็นใครบางคนที่ได้ก้าวผ่านการตัดแต่งและการจัดการและได้ก้าวผ่านกระบวนการถูกลง

จุดมุ่งหมายและแรงจูงใจของงานของเปโตร โดยพื้นฐานแล้วแตกต่างไปจากจุดมุ่งหมายและแรงจูงใจของงานของ

เปาโล แม้ว่าเปโตรจะไม่ได้ทำงานปริมาณมาก อุปนิสัยของเขาก็ได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงมากมาย

และสิ่งที่เขาได้แสวงหานั้นก็คือความจริง และการเปลี่ยนแปลงที่เป็นจริง

งานของเขาไม่ได้ถูกดำเนินการเสร็จสิ้นเพียงเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แม้ว่าเปาโลได้ทำงานไปมากมาย

แต่สิ่งนั้นทั้งหมดล้วนเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และแม้ว่าเปาโลได้ร่วมมือในงานนี้

เขาก็ไม่ได้รับประสบการณ์กับสิ่งนั้น การที่เปโตรได้ทำงานน้อยกว่ามาก

ก็เป็นเพียงเพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงพระราชกิจมากขนาดนั้นโดยผ่านทางเขา

ปริมาณงานของพวกเขาไม่ได้กำหนดพิจารณาว่าพวกเขาได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือไม่

การไล่ตามเสาะหาของหลายๆ หนึ่งเป็นไปเพื่อที่จะได้รับบำเหน็จ

และการไล่ตามเสาะหาของอีกคนหนึ่งนั้นเป็นไปเพื่อที่จะสัมผัสความรักขั้นสูงสุดที่มีแด่พระเจ้า

และลู่ทางหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

จนถึงขอบข่ายที่เขาสามารถดำเนินชีวิตในภาพลักษณ์อันดีงามเพื่อให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา

ภายนอกนั้นพวกเขาแตกต่างกัน และดังนั้นธาตุแท้ของพวกเขาจึงแตกต่างกันด้วย

เจ้าไม่สามารถกำหนดพิจารณาได้ว่าใครในบรรดาพวกเขาที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยขึ้นอยู่กับว่า

พวกเขาได้ทำงานมากเพียงใด เปโตรได้พยายามที่จะดำเนินชีวิตตามภาพลักษณ์ของคนหนึ่งซึ่งรักพระเจ้า

ที่จะเป็นใครบางคนที่ได้เชื่อฟังพระเจ้า ที่จะเป็นใครบางคนที่ได้ยอมรับการจัดการและการตัดแต่ง

และที่จะเป็นใครบางคนที่ได้ลู่ทางหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

เขาสามารถอุทิศตัวเองแด่พระเจ้า วางทั้งหมดทั้งมวลของตัวเองไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

และเชื่อฟังพระองค์จนตาย นั่นคือสิ่งที่เขาได้ปลงใจที่จะทำ และที่มากกว่านั้น นั่นคือสิ่งที่เขาได้สัมผัส

นี่คือเหตุผลพื้นฐานที่ทำไมในที่สุดแล้วปลายทางของเขาจึงแตกต่างไปจากปลายทางของเปาโล

พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกระทำในตัวเปโตรคือการทำให้เขามีความเพียบพร้อม

และพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกระทำในตัวเปาโลคือการทรงใช้งานเขา

นั่นเป็นเพราะธรรมชาติของพวกเขาและธรรมชาติของพวกเขาที่มีต่อการไล่ตามเสาะหาอันไม่ใช่ออย่างเดียวกัน

ทั้งคู่มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปโตรได้ประยุกต์ใช้พระราชกิจนี้กับตัวเอง

และยังได้จัดเตรียมพระราชกิจนี้ให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย ในขณะเดียวกัน

เปาโลได้จัดเตรียมทั้งหมดทั้งมวลของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ผู้อื่น

และไม่ได้อะไรจากพระราชกิจนี้ด้วยตัวเองเลย ในหนทางนี้

ภายหลังจากที่เขาได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเวลาหลายปีเหลือเกินแล้ว การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในเปาโลก็ใกล้เคียงกับการไม่มีอยู่ เขายังคงแทบจะอยู่ในสภาวะธรรมชาติของเขา และเขายังคงเป็นเปาโลคนก่อนหน้านั้น

เป็นเพียงแค่ภายหลังจากการสูญเสียความยากลำบากจากงานเป็นเวลาหลายปี เขาได้เรียนรู้วิธีที่จะ “ทำงาน”

และได้เรียนรู้การสูญเสีย แต่ธรรมชาติแต่เดิมของเขา—ธรรมชาติในเชิงแข่งขันและเห็นแก่เงินอย่างสูง—ยังคงมีอยู่

ภายหลังจากที่ทำงานเป็นเวลาหลายปียิ่งนัก เขาไม่ได้รู้จักอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเขา

อีกทั้งไม่ได้กำจัดอุปนิสัยแต่เดิมของเขาทิ้งไป และนั่นยังคงเห็นได้ชัดเจนในงานของเขา

ในตัวเขานั้นมีเพียงประสบการณ์ทำงานที่มากขึ้น

แต่ประสบการณ์อันน้อยนิดเช่นนั้นเพียงลำพังไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงเขาได้และไม่สามารถปรับเปลี่ยนพร
รชนะของเขาเกี่ยวกับการมีอยู่หรือนัยสำคัญของการไล่ตามเสาะหาของเขา

แม้ว่าเขาจะได้ทำงานเป็นเวลาหลายปีเพื่อพระคริสต์ และไม่เคยได้ข่มเหงองค์พระเยซูเจ้าอีกเลย

แต่ในหัวใจของเขาก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดในความรู้ของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า

การนี้หมายความว่าเขาไม่ได้ทำงานเพื่ออุทิศตัวเองแด่พระเจ้า

แต่ในทางตรงกันข้ามเขาถูกบีบให้ยอมทำงานเพื่อประโยชน์ของบันปลายในอนาคตของเขา

ด้วยเหตุที่เขาได้ข่มเหงพระคริสต์ในตอนแรกเริ่ม และไม่ได้บนอบต่อพระคริสต์

โดยปกติวิสัยเขาจึงเป็นกบฏที่ได้ตั้งใจต่อต้านพระคริสต์

และเป็นใครบางคนที่ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตอนที่งานของเขาใกล้จะสรุปปิดตัวลง เขาก็ยังคงไม่รู้จักราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และเพียงแค่กระทำการไปตามความสมัครใจของเขาเองตามลักษณะนิสัยของเขาเอง

โดยไม่ให้ความสนใจต่อน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์แม้แต่แต่น้อย

และดังนั้นธรรมชาติของเขาจึงเป็นปฏิปักษ์กับพระคริสต์และไม่ได้เชื่อฟังความจริง ใครบางคนเยี่ยงนี้

ผู้ที่ได้ถูกละทิ้งโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่ได้รู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และผู้ที่ได้ต่อต้านพระคริสต์ด้วยเช่นกัน—บุคคลเช่นนี้จะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้อย่างไรกัน?

การที่มนุษย์จะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือไม่ นั่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาทำงานมากเพียงใด

หรือเขาอุทิศมากเพียงใด แต่กลับกำหนดพิจารณาจากการที่เขารู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่

การที่เขาสามารถนำความจริงไปปฏิบัติได้หรือไม่

และการที่ทรศนะของเขามีต่อการไล่ตามเสาะหาในนั้นสอดคล้องกับความจริงหรือไม่

แม้ว่าวิวรรณ์ในธรรมชาติไม่ได้เกิดขึ้นภายหลังจากที่เปโตรได้เริ่มติดตามพระเยซู

โดยธรรมชาติแล้วเขาเป็นใครบางคนที่ได้มาเจอพระเยซูและแสวงหาพระคริสต์นับตั้ง
แต่แรกเริ่ม ความเชื่อฟังพระเยซูของเขานั้นบริสุทธิ์ นั่นคือ

เขาไม่ได้แสวงหาชื่อเสียงและความมีโชค แต่กลับได้รับแรงจูงใจจากความเชื่อฟังความจริง

แม้ว่าจะมีอยู่สามครั้งที่เปโตรได้ปฏิเสธการรู้จักพระคริสต์ และแม้ว่าเขาจะได้ทดลององค์พระเยซูเจ้า

แต่ความอ่อนแอของมนุษย์ที่เล็กน้อยเช่นนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติของเขา

นั่นไม่ได้ส่งผลต่อการไล่ตามเสาะหาในอนาคตของเขา

และนั่น ไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างเพียงพอว่าการทดลองของเขาเป็นการกระทำของศัตรูของพระคริสต์

ความอ่อนแอตามปกติของมนุษย์ก็อบางสิ่งที่ผู้คนทั้งหมดในแผ่นดินโลกมีร่วมกัน—

เจ้าคาดหวังว่าเปโตรจะแตกต่างออกไปบ้างกระนั้นหรือ?

ผู้คนไม่มีความเชื่อเฉพาะบางอย่างเกี่ยวกับเปโตรเพราะการที่เขาได้ทำความผิดพลาดอัน ใหญ่โตไปหลายประการ
หรือ? และผู้คนไม่ชื่นชมบูชาเปาโลยิ่งนักเพราะงานทั้งหมดที่เขาได้ทำ

และจดหมายทั้งหมดที่เขาได้เขียนหรือ?

มนุษย์อาจสามารถมองทะลุปรุโปร่งถึงแก่นแท้ของมนุษย์ได้อย่างไร?

บรรดาผู้ที่มิได้นึกอย่างแท้จริงสามารถมองเห็นบางสิ่งที่ปราศจากนัยสำคัญเช่นนั้นอย่างแน่นอนหรือ?

แม้ว่าหลายปีแห่งประสบการณ์อันเจ็บปวดของเปโตร ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์

นี่ไม่ได้พิสูจน์ว่าเปโตรไม่ได้มีประสบการณ์ที่เป็นจริง หรือว่าเปโตรไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

มนุษย์จะสามารถหยั่งลึกถึงพระราชกิจของพระเจ้าอย่างครบถ้วนได้อย่างไร?

บันทึกทั้งหลายในพระคัมภีร์ไม่ได้ถูกคัดสรรโดยพระเยซูด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ

แต่ถูกรวบรวมขึ้นโดยชนรุ่นหลังต่อมา เมื่อเป็นเช่นนั้น

ทั้งหมดที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไม่ได้ถูกเลือกสรรตามแนวคิดของมนุษย์หรือ? ที่มากกว่านั้น

ปลายทางของเปโตรและเปาโลนั้นไม่ได้กล่าวระบุไว้อย่างชัดเจนในจดหมายทั้งหลาย

ดังนั้นมนุษย์จึงตัดสินเปโตรและเปาโลตามการล่อลวงใจของเขาเอง และตามการเลือกชอบของเขาเอง

และเพราะเปาโลได้ทำงานไปมากมายยิ่งนัก เพราะ “การมีส่วนร่วมสนับสนุน” ของเขานั้นยิ่งใหญ่ยิ่งนัก

เขาจึงได้รับความไว้วางใจจากหมู่ชน มนุษย์ไม่ได้จดจำอยู่กับสิ่งฉาบฉวยทั้งหลายเท่านั้นหรือ?

มนุษย์อาจสามารถมองทะลุปรุโปร่งถึงแก่นแท้ของมนุษย์ได้อย่างไร? นี่ยังไม่พุดถึงว่า

กับการที่เปาโลได้เป็นวัตถุสำหรับการนมัสการมาหลายพันปี ใครหรือจะกล้าปฏิเสธงานของเขาอย่างว่า?

เปโตรเป็นแค่ชาวประมงคนหนึ่ง

ดังนั้นแล้วการมีส่วนร่วมสนับสนุนของเขาจะสามารถยิ่งใหญ่เท่ากับของเปาโลได้อย่างไร?

ในด้านของการมีส่วนร่วมสนับสนุนที่พวกเขาได้ทำ เปาโลควรได้รับบำเหน็จก่อนเปโตร

และเขาควรได้เป็นหนึ่งในผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมดีกว่าที่จะได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้า

ใครจะสามารถได้จินตนาการไปว่า ในการปฏิบัติต่อเปาโลของพระองค์

พระเจ้าได้ทรงเพียงแค่ทำให้เขาทำงานโดยผ่านทางพรสวรรค์ของเขา

ในขณะที่พระเจ้าได้ทรงทำให้เปโตรมีความเพียบพร้อม

นั่นไม่ใช่กรณีที่องค์พระเยซูเจ้าได้ทรงสร้างแผนสำหรับเปโตรและเปาโลตั้งแต่แรกเริ่ม นั่นคือ

ในทางตรงกันข้าม

พวกเขาได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือจัดให้ทำงานไปโดยสอดคล้องกับธรรมชาติซึ่งมีมาแต่กำเนิดของ

พวกเขา และดังนั้น สิ่งที่คุณเห็นเป็นเพียงการมีส่วนร่วมสนับสนุนภายนอกของมนุษย์

ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นคือแก่นแท้ของมนุษย์ รวมทั้งเส้นทางที่มนุษย์ไล่ตามเสาะหาตั้งแต่แรกเริ่ม

และแรงจูงใจเบื้องหลังการไล่ตามเสาะหาของมนุษย์

ผู้คนประเมินมนุษย์คนหนึ่งตามมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา และตามการล่อลวงรู้ของพวกเขามาก

กระนั้นปลายทางสุดท้ายของมนุษย์คนหนึ่งก็ไม่ได้กำหนดพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ภายนอกของเขา

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่า หากเส้นทางที่เจ้าใช้ตั้งแต่แรกเริ่มคือเส้นทางแห่งความสำเร็จ

และทัศนคติของเจ้าที่มีต่อการไล่ตามเสาะหาเป็นทัศนคติที่ถูกต้องตั้งแต่แรกเริ่ม

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นเหมือนเปโตร หากเส้นทางที่เจ้าทำแท้งเป็นเส้นทางแห่งความล้มเหลว

เช่นนั้นแล้วไม่ว่าเจ้าจะจ่ายที่ราคาใดก็ตาม ปลายทางของเจ้าจะยังคงเป็นเช่นเดียวกับปลายทางของเปาโล

ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม บั้นปลายของเจ้า และการที่เจ้าจะสำเร็จหรือล้มเหลวนั้น

ทั้งสองอย่างกำหนดพิจารณาจากการที่เส้นทางซึ่งเจ้าแสวงหาเป็นเส้นทางที่ถูกต้องหรือไม่

แทนที่จะเป็นการเฝ้าเดี่ยวของเจ้าหรือราคาที่เจ้าจ่าย

ธาตุแท้ของเปโตรและเปาโลและเป้าหมายที่พวกเขาได้ไล่ตามเสาะหาแตกต่างกัน

มนุษย์ไม่สามารถค้นพบสิ่งเหล่านี้ได้ และพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถรู้จักสิ่งเหล่านั้นได้โดยทั้งหมดทั้งมวล

ด้วยเหตุที่สิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นคือแก่นแท้ของมนุษย์ ในขณะที่มนุษย์ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับธาตุแท้ของเขาเอง

มนุษย์ไม่สามารถมองดูธาตุแท้ภายในมนุษย์หรือวุฒิภาวะจริงของเขา

และด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถระบุแยกแยะเหตุผลสำหรับความล้มเหลวและความสำเร็จของเปาโลและเปโตรได้

เหตุผลที่ทำไม่ว่าผู้คนส่วนใหญ่เคารพบูชาเปาโลและไม่เคารพบูชาเปโตรเป็นเพราะเปาโลถูกใช้สำหรับงานสาธารณะ

และมนุษย์นั้นสามารถล่วงรู้ถึงงานนี้ได้ และดังนั้นผู้คนจึงยอมรับ “ความสำเร็จลุล่วงทั้งหลาย” ของเปาโล

ในขณะเดียวกัน มนุษย์มองไม่เห็นประสบการณ์ของเปโตร
และสิ่งซึ่งเขาได้แสวงหา นั้นไม่สามารถบรรลุได้โดยมนุษย์ และดังนั้นมนุษย์จึงไม่มีความสนใจในเปโตร

เปโตรได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์กับการจัดการและกระบวนการดูแล
เขาได้กล่าวว่า “ฉันจะทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนาตลอดเวลา

ในทั้งหมดที่ฉันทำฉันเพียงพยายามที่จะทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนาเท่านั้น
และไม่ว่าฉันจะถูกติสสอนหรือถูกพิพากษาหรือไม่ก็ตาม ฉันยังคงมีความสุขที่จะทำเช่นนั้น”

เปโตร ได้มอบทั้งหมดของเขาแก่พระเจ้า และงาน คำพูด

และชีวิตทั้งชีวิตของเขาทั้งหมดล้วนแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการรักพระเจ้า

เขาเป็นใครบางคนที่ได้แสวงหาความบริสุทธิ์ และยังเขาได้รับประสบการณ์มากขึ้นเท่าใด

ความรักของเขาที่มีแก่พระเจ้าลึกลงไปภายในหัวใจของเขาก็ยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่านั้น ในขณะเดียวกัน

เปาโลทำงานภายนอกเท่านั้น และแม้ว่าเขาได้ทำงานหนักเช่นกัน

การตรากตรำของเขาก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการทำงานของเขาย่างถูกต้องเหมาะสมและด้วยเหตุนี้จึงได้รับ
บำเหน็จ หากเขาได้รู้ว่าเขาจะไม่ได้รับบำเหน็จใด เขาคงจะละทิ้งงานของเขาไปแล้ว

สิ่งที่เปโตรใส่ใจคือความรักจริงแท้ภายในหัวใจของเขา และสิ่งซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงและสามารถสัมผัสได้
เขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับการที่เขาจะได้รับบำเหน็จหรือไม่

แต่เกี่ยวกับการที่อุปนิสัยของเขาจะสามารถได้รับการเปลี่ยนแปลงหรือไม่

เปาโลใส่ใจกับการทำงานหนักขึ้นทุกที เขาใส่ใจกับงานภายนอกและการเฝ้าเดี่ยว

และกับคำสอนที่ผู้คนปกติไม่ได้รับประสบการณ์ เขาไม่ใส่ใจเลยสำหรับการเปลี่ยนแปลงลึกลงไปภายในตัวเขา
อีกทั้งความรักจริงแท้ที่มีแก่พระเจ้า

ประสบการณ์ของเปโตรนั้นเป็นไปเพื่อที่จะสัมผัสความรักที่แท้จริงและความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า

ประสบการณ์ของเขาเป็นไปเพื่อที่จะได้รับสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดขึ้นกับพระเจ้า

และเพื่อที่จะมีการดำเนินชีวิตที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

งานของเปาโลกระทำไปเพราะการนั้นที่พระเจ้าได้ทรงไว้ว่างพระทัยมอบหมายให้เขา

และเพื่อที่จะได้รับสิ่งทั้งหลายที่เขาได้ถวิลหารอคอย

กระนั้นเหล่านี้ก็ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ของเขาเกี่ยวกับตัวเองและพระเจ้า

งานของเขาเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการฝึกหัดการติสสอนและการพิพากษาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

สิ่งที่เปโตรได้แสวงหาคือความรักบริสุทธิ์ และสิ่งที่เปาโลได้แสวงหาคือมงกุฎแห่งความชอบธรรม

เปโตรได้รับประสบการณ์กับหลายปีแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และได้มีความรู้อันสัมพันธ์กับชีวิตจริงเกี่ยวกับพระคริสต์ ตลอดจนความรู้อันลุ่มลึกเกี่ยวกับตัวเอง

และดังนั้น ความรักของเขาที่มีแด่พระเจ้าจึงบริสุทธิ์

หลายปีแห่งกระบวนการถลุงได้ยกระดับความรู้ของเขาเกี่ยวกับพระเยซูและชีวิต

และความรักของเขาเป็นความรักอันปราศจากเงื่อนไข เป็นความรักที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

และเขาไม่ได้ขออะไรเป็นการตอบแทน อีกทั้งไม่ได้หวังผลประโยชน์ใดเลย เปาโลได้ทำงานเป็นเวลาหลายปี กระนั้นเขาก็ไม่ได้ครอบครองความรู้อันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระคริสต์

และความรู้ของเขาเกี่ยวกับตัวเขาเองก็น้อยนิดอย่างน่าสมเพชเช่นกัน เขาแค่ไม่มีความรักแด่พระคริสต์

และงานของเขาและครรลองที่เขาได้โลดแล่นไปนั้นก็เพื่อที่จะได้รับพวงมาลัยเกียรติยศสุดท้าย

สิ่งที่เขาได้แสวงหา นั่นคือมงกุฎอันประณีตงดงามที่สุด ไม่ใช่ความรักบริสุทธิ์ เขาไม่ได้แสวงหาอย่างแท้จริง

แต่อย่างหนึ่งเลย เขาไม่ได้กำลังปฏิบัติหน้าที่ของเขา

แต่ถูกบีบให้ทำการไล่ตามเสาะหาของเขาหลังจากที่ได้ถูกเกาะกุมด้วยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และดังนั้น

การไล่ตามเสาะหาของเขาจึงไม่ได้พิสูจน์ว่าเขาเป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

เปโตรต่างหากที่เป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขา

มนุษย์คิดว่าบรรดาทั้งหมดที่มีส่วนร่วมสนับสนุนแด่พระเจ้าควรได้รับบำเหน็จ

และว่ายิ่งมีส่วนร่วมสนับสนุนมากขึ้นเท่าใด

ก็ยิ่งถือเป็นของตายได้มากขึ้นเท่านั้นว่าพวกเขาควรได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า

แก่นแท้ของทัศนคติของมนุษย์นั้นเป็นไปในเชิงธุรกรรม

และเขาไม่พยายามอย่างแท้จริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

สำหรับพระเจ้านั้น

ยิ่งผู้คนแสวงหาความรักที่แท้จริงที่มีให้พระเจ้าและความเชื่อฟังโดยครบบริบูรณ์ต่อพระเจ้ามากขึ้นเท่าใด

ซึ่งหมายถึงการพยายามที่จะปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

พวกเขาก็จะยังสามารถได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

ทัศนคติของพระเจ้าก็คือเพื่อทรงเรียกร้องให้มนุษย์ฟื้นคืนหน้าที่และสถานะดั้งเดิมของเขา

มนุษย์คือสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

และดังนั้นแล้วมนุษย์จึงไม่ควรล้าเส้นด้วยตัวเองโดยการเรียกร้องอันใดจากพระเจ้า

และไม่ควรทำอะไรมากไปกว่าปฏิบัติหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

บันปลายของเปาโลและเปโตรนั้นประเมินตามการที่พวกเขาสามารถปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาในฐานะสรรพสิ่ง

ที่ทรงสร้างของพระเจ้าได้หรือไม่ และไม่ใช่ตามขนาดของการมีส่วนร่วมสนับสนุนของพวกเขา

บันปลายของพวกเขาเน้นกำหนดพิจารณาตามสิ่งซึ่งพวกเขาได้แสวงหาตั้งแต่แรกเริ่ม

ไม่ใช่ตามการที่ว่าพวกเขาได้ทำงานไปมากเพียงใด หรือการประเมินพวกเขาโดยผู้อื่น และดังนั้นแล้ว การพยายามที่จะปฏิบัติหน้าที่ของคนเราอย่างแข็งขันในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าจึงเป็นเส้นทางสู่ความสำเร็จ การแสวงหาเส้นทางแห่งความรักที่แท้จริงแด่พระเจ้าคือเส้นทางที่ถูกต้องที่สุด การแสวงหาการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยดั้งเดิมของคนเรา และการแสวงหาความรักอันบริสุทธิ์ที่มีแด่พระเจ้า คือเส้นทางสู่ความสำเร็จ เส้นทางสู่ความสำเร็จเช่นนั้นคือเส้นทางของการฟื้นคืนหน้าที่ดั้งเดิมตลอดจนการปรากฏดั้งเดิมของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า นั่นเป็นเส้นทางแห่งการฟื้นคืน และนั่นยังเป็นจุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนจบด้วยเช่นกัน หากการไล่ตามเสาะหาของมนุษย์นั้นต่างพร้อยไปด้วยข้อเรียกร้องอันฟุ้งเฟ้อส่วนตัวและการถวิลหาอันไร้เหตุผล เช่นนั้นแล้วผลที่สัมฤทธิ์ได้ก็ย่อมจะไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยของมนุษย์ การนี้ไม่ลงรอยกันกับพระราชกิจแห่งการฟื้นคืน ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามันไม่ใช่พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติ และดังนั้นแล้วนี่จึงพิสูจน์ว่าการไล่ตามเสาะหาประเภทนี้ไม่ได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้า การไล่ตามเสาะหาที่ไม่ได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้านั้นมีนัยสำคัญอันใดเล่า?

งานที่เปาโลได้ทำนั้นได้ถูกจัดแสดงต่อหน้ามนุษย์ แต่ในเรื่องที่ว่าความรักของเขาที่มีแด่พระเจ้านั้นบริสุทธิ์เพียงใดและเขาได้รักพระเจ้ามากเพียงใดลึกลงไปในหัวใจของเขานั้น—มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ มนุษย์สามารถมองดูเพียงงานที่เขาได้ทำ ซึ่งมนุษย์รู้ว่าเขาได้ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานอย่างแน่อนจากงานนี้ และดังนั้นมนุษย์จึงคิดว่าเปาโลดีกว่าเปโตร คิดว่างานของเขานั้นยิ่งใหญ่กว่า เพราะเขาสามารถจัดเตรียมให้แก่คริสตจักรทั้งหลายได้ เปโตรเพียงได้หมายพึงประสงค์ส่วนตัวของเขาและได้รับผู้คนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในช่วงระหว่างงานที่เขาทำเป็นครั้งคราว มีจดหมายที่ไม่เป็นที่รู้จักกันมากนักเพียงไม่กี่ฉบับจากเขา แต่ใครหรือที่รู้ว่าความรักของเขาที่มีแด่พระเจ้าลึกลงไปในหัวใจของเขานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด? วันแล้ววันเล่า เปาโลได้ทำงานเพื่อพระเจ้า นั่นคือ トラバタที่มีงานที่จะต้องทำ เขาก็ได้ทำงานนั้นไป เขาได้รู้สึกว่ในหนทางนี้เขาคงจะสามารถได้รับมงกุฎ และน่าจะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ กระนั้นเขาก็ไม่ได้แสวงหาหนทางทั้งหลายที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเขาเองโดยผ่านทางงานของเขา สิ่งใดก็ตามในชีวิตของเปโตรที่ไม่ได้ทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนาได้ทำให้เขาารู้สึกไม่สบายใจ หากนั่นไม่ได้ทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา เช่นนั้นแล้วเขาคงจะรู้สึกสำนึกผิด และคงจะมองหาหนทางซึ่งเหมาะสมที่จะเป็นหนทางที่เขาสามารถเพียรพยายามที่จะทำให้สมดังพระทัยของพร

เข้าได้ ในแม้กระทั่งแง่มุมที่เล็กที่สุดและไม่สำคัญที่สุดของชีวิตของเขา

เขาเองยังคงได้พึงต้องทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา

เขาไม่ได้เข้มงวดน้อยลงเลยเมื่อเป็นเรื่องอุปนิสัยดั้งเดิมของเขา

โดยเด็ดขาดในข้อพึงประสงค์ของเขามีต่อตัวเขาเองในอันที่จะก้าวหน้าลึกซึ้งยิ่งขึ้นสู่ความจริง

เปาโลได้แสวงหาเพียงความมีหน้ามีตาและสถานะอันผิวเผิน เขาได้พยายามที่จะโอ้อวดตัวเขาเองต่อหน้ามนุษย์

และไม่ได้พยายามที่จะสร้างความก้าวหน้าที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในการเข้าสู่ชีวิต สิ่งที่เขาได้ใส่ใจก็คือคำสอน

ไม่ใช่ความเป็นจริง ผู้คนบางคนกล่าวว่า “เปาโลได้ทำงานเพื่อพระเจ้าไปมากเหลือเกิน

เหตุใดพระเจ้าจึงไม่ได้ทรงจดจำเขา? เปโตรได้ดำเนินงานเพื่อพระเจ้าเสร็จสิ้นเพียงเล็กน้อย

และไม่ได้มีส่วนร่วมสนับสนุนอันใหญ่หลวงต่อคริสตจักรทั้งหลาย

ดังนั้นแล้วเหตุใดเขาจึงได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม?” เปโตรได้รักพระเจ้าจนถึงจุดหนึ่ง

ซึ่งเป็นที่พึงประสงค์โดยพระเจ้า ผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่มีคำพยาน แล้วเปาโลละเป็นอย่างไร?

เปาโลได้รักพระเจ้าจนถึงระดับใด? เข้าใจหรือไม่? งานของเปาโลนั้นได้ทำไปเพื่ออะไร?

และงานของเปโตรได้ทำไปเพื่ออะไร? เปโตรไม่ได้ทำงานมาก

แต่เข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่อยู่ลึกภายในหัวใจของเขา?

งานของเปาโลนั้นได้เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมให้กับคริสตจักรทั้งหลาย และสิ่งรองรับของคริสตจักรทั้งหลาย

สิ่งที่เปโตรได้รับประสบการณ์คือการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยในชีวิตของเขา

เขาได้รับประสบการณ์กับความรักที่มีแด่พระเจ้า มาถึงตอนนี้ที่เข้าใจความแตกต่างในธาตุแท้ของพวกเขา

ท้ายที่สุดแล้วเจ้าสามารถเห็นได้ว่าใครได้เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง และใครไม่ได้เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

หนึ่งในพวกเขาได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริง และอีกคนหนึ่งไม่ได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริง

คนหนึ่งได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยของเขา และอีกคนหนึ่งไม่ได้ก้าวผ่าน

คนหนึ่งได้รับใช้อย่างถ่อมใจ และไม่ได้เป็นที่สังเกตอย่างง่ายดายโดยผู้คน

และอีกคนหนึ่งได้รับการเคารพบูชาโดยผู้คน และได้มีภาพลักษณ์อันยิ่งใหญ่ คนหนึ่งได้แสวงหาความบริสุทธิ์

และอีกคนหนึ่งไม่ได้แสวงหา และแม้ว่าเขาจะไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ แต่เขาก็ไม่ได้ครองความรักอันบริสุทธิ์

คนหนึ่งครองสภาวะความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง และอีกคนหนึ่งไม่ได้ครอง

คนหนึ่งครองสำนักของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า และอีกคนหนึ่งไม่ได้ครอง

เช่นนั้นคือความแตกต่างในธาตุแท้ของเปาโลและเปโตร เส้นทางที่เปโตรได้เดินนั้นเป็นเส้นทางแห่งความสำเร็จ

ซึ่งก็เป็นเส้นทางแห่งการสัมฤทธิ์การฟื้นคืนของสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติและการฟื้นคืนของหน้าที่ของสิ่งที่

ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เปโตรเป็นตัวแทนพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่ประสบความสำเร็จ

เส้นทางที่เปาโลได้เดินนั้นเป็นเส้นทางแห่งความล้มเหลว

และเขาเป็นตัวแทนพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่เพียงบนอบและสละตัวพวกเขาเองอย่างพิถีพิถันเท่านั้น และไม่รักพระเจ้าอย่างถ่องแท้ เปาโลเป็นตัวแทนพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่ไม่ครองความจริง ในการเชื่อในพระเจ้าของเขา เปโตรได้พยายามที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยในทุกสิ่งทุกอย่าง และได้พยายามเชื่อฟังทั้งหมดที่ได้มาจากพระเจ้า โดยที่ไม่มีการปรบหนัแม่แต่น้อย เขาสามารถยอมรับการติสอนและการพิพากษา ตลอดจนกระบวนการถูกลง ความทุกข์ลำบาก และการดำเนินต่อไปโดยความไม่มีสิ่งใดเลยในชีวิตของเขา ซึ่งไม่มีสิ่งใดเลยในบรรดาเหล่านี้ที่จะสามารถปรับเปลี่ยนความรักของเขาที่มีแด่พระเจ้าได้ นี่ไม่ใช่ความรักขั้นสูงสุดที่มีแด่พระเจ้าหรือ? นี่ไม่ใช่การลွ่ลงหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าหรือ? ไม่ว่าในการติสอน การพิพากษา หรือความทุกข์ลำบาก เจ้าสามารถสัมผัสฤทธิ์ความเชื่อฟังจนตายได้เสมอ และนี่คือสิ่งที่ควรสัมผัสโดยสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า นี่คือความบริสุทธิ์ของความรักที่มีแด่พระเจ้า หากมนุษย์สามารถสัมผัสผลได้มากขนาดนี้ เช่นนั้นแล้วเขาก็เป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และไม่มีสิ่งใดเลยที่ทำให้สมดังที่พระเจ้าผู้สร้างทรงพึงปรารถนาได้ดีกว่า จงจินตนาการว่าเจ้าสามารถทำงานเพื่อพระเจ้าได้ ทว่าเจ้ากลับไม่เชื่อฟังพระเจ้า และไม่สามารถที่จะรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง ในหนทางนี้ ไม่เพียงเจ้าจะไม่ได้ลွ่ลงหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าเท่านั้น แต่เจ้ายังจะถูกพระเจ้าทรงกล่าวโทษด้วยเช่นกัน เพราะเจ้าคือใครบางคนที่ไม่ครองความจริง ที่ไม่สามารถที่จะเชื่อฟังพระเจ้าได้ และที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า เจ้าเพียงใส่ใจกับการทำงานเพื่อพระเจ้าเท่านั้น และไม่ใส่ใจกับการนำความจริงไปปฏิบัติหรือการรู้จักตัวตัวเอง เจ้าไม่เข้าใจหรือรู้จักพระเจ้าผู้สร้าง และไม่เชื่อฟังหรือรักพระเจ้าผู้สร้าง เจ้าคือใครบางคนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้ามาแต่กำเนิด และดังนั้นแล้วผู้คนเช่นนั้นจึงไม่เป็นที่รักโดยพระเจ้าผู้สร้าง

ผู้คนบางคนกล่าวว่า “เปาโลได้ทำงานในปริมาณมากมายมหาศาล และเขาได้แบกรับภาระอันใหญ่หลวงสำหรับคริสตจักรทั้งหลาย และได้มีส่วนร่วมสนับสนุนมากมายเหลือเกินแก่คริสตจักรเหล่านั้น จดหมายสิบสามฉบับของเปาโลได้คำจุน 2,000 ปีแห่งยุคพระคุณ และเป็นรองแค่ข่าวประเสริฐสี่เล่มนั้นเท่านั้น ใครกันเล่าสามารถเทียบกับเขาได้? ไม่มีใครสามารถถอดรหัสวิวัฒนาการของยอห์นได้ ในขณะที่จดหมายของเปาโลจัดเตรียมชีวิต และงานที่เขาได้ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรทั้งหลาย ใครอื่นอีกหรือที่สามารถได้สัมผัสสิ่งทั้งหลายเช่นนั้นได้? แล้วเปโตรได้ทำงานอะไรไป?”

เมื่อมนุษย์ประเมินผู้อื่น เขาทำเช่นนั้นโดยสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมสนับสนุนของพวกเขา
เมื่อพระเจ้าทรงประเมินมนุษย์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นโดยสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์
ท่ามกลางบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิต เปาโลเป็นใครบางคนที่ไม่ได้รู้จักแก่นแท้ของเขาเอง
เขาไม่ได้ถ่อมใจหรือเชื่อฟังโดยวิธีทางใดเลย อีกทั้งเขาไม่ได้รู้จักธาตุแท้ของเขา ซึ่งตรงกันข้ามกับพระเจ้า
และดังนั้นแล้ว เขาจึงเป็นใครบางคนที่ไม่ได้ก้าวผ่านประสบการณ์โดยละเอียด
และเป็นใครบางคนที่ไม่ได้นำความจริงไปปฏิบัติ เปโตรนั้นแตกต่างออกไป เขาได้รู้จักความไม่เพียบพร้อม
จุดอ่อน และอุปนิสัยอันเลื่อมทรมของเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า
และดังนั้นแล้วเขาจึงได้มีเส้นทางแห่งการปฏิบัติซึ่งใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของเขา
เขาไม่ใช่หนึ่งในพวกที่มีเพียงคำสอนแต่ไม่ได้ครองความเป็นจริง บรรดาผู้ที่เปลี่ยนแปลงคือผู้คนใหม่ๆ
ที่ได้รับการช่วยให้รอดแล้ว พวกเขาถือบรรดาผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการไล่ตามเสาะหาความจริง
ผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือพวกที่ล้าสมัยโดยธรรมชาติ พวกเขาถือพวกที่ยังไม่ได้รับการช่วยให้รอด นั่นคือ
พวกที่พระเจ้าทรงรังเกียจและทรงปฏิเสธ
พวกเขาจะไม่เป็นที่จดจำโดยพระเจ้าโดยไม่สำคัญว่างานของพวกเขาจะยิ่งใหญ่เพียงใด
เมื่อเจ้าเปรียบเทียบการนี้กับการไล่ตามเสาะหาของเจ้าเอง
ไม่ว่าท้ายที่สุดแล้วเจ้าจะเป็นบุคคลประเภทเดียวกับเปโตรหรือเปาโลก็ควรจะมีหลักฐานชัดเจนอยู่ในตัวเอง
หากยังคงไม่มีความจริงในสิ่งที่เจ้าแสวงหา และหากแม้กระทั่งในวันนี้
เจ้าก็ยังคงโอหังและสามหาวเหมือนเปาโล และยังคงกะล่อนและชอบอวดตัวเหมือนเขา
เช่นนั้นแล้วไม่ต้องสงสัยเลยว่าเจ้าก็เป็นคนเลื่อมทรมคนหนึ่ง ที่ล้มเหลว หากเจ้าแสวงหาอย่างเดียวกับเปโตร
หากเจ้าแสวงหาการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง และไม่โอหังหรือดื้อรั้น
แต่พยายามที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าที่สามารถสัมผัสฤทธิ์ชัยชนะได้
เปาโลไม่ได้รู้จักธาตุแท้หรือความเลื่อมทรมของเขาเอง
นับประสาอะไรที่เขาจะได้รู้จักความไม่เชื่อฟังของเขาเอง
เขาไม่เคยได้เอ่ยถึงการเยาะเย้ยทำทนายเชิงดูหมิ่นของเขาเกี่ยวกับพระคริสต์ อีกทั้งเขาไม่ได้เสียใจจนเกินควร
เขาเพียงได้เสนอคำอธิบายสั้นๆ ไว้เท่านั้น และลึกลงไปในหัวใจของเขานั้น
เขาไม่ได้นับนอนบต่อพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ แม้ว่าเขาจะได้ล้มลงบนถนนสู่ดามัสกัส
เขาก็ไม่ได้มองลึกภายในตัวเขาเอง เขาพอใจเพียงแค่ว่าได้ทำงานต่อไป
และเขาไม่ได้พิจารณาการรู้จักตัวเขาเองและการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยแต่เดิมของเขาว่าเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญ
ยิ่งยวดที่สุด เขาพึงพอใจกับแค่การพูดความจริง

กับการจัดเตรียมให้แก่ผู้อื่นเป็นสิ่งบรรเทาความรู้สึกลึกซึ้งสำหรับมโนธรรมของเขาเอง
และกับการไม่ข่มเหงบรรดาสาวกของพระเยซูอีกต่อไป

เพื่อที่จะปลอบใจตัวเองและยกโทษให้ตัวเองสำหรับบาปทั้งหลายในอดีตของเขา

เป้าหมายที่เขาได้ไล่ตามเสาะหานั้นไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ามงกุฎในอนาคตและงานที่ไม่ยั่งยืน

เป้าหมายที่เขาได้ไล่ตามเสาะหานั้นคือพระคุณอันอุดม เขาไม่ได้แสวงหาความจริงที่เพียงพอ

อีกทั้งเขาไม่ได้พยายามที่จะก้าวหน้าลึกซึ้งยิ่งขึ้นสู่ความจริงที่เขาไม่ได้เข้าใจก่อนหน้านี้

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้ของเขาเกี่ยวกับตัวเขาเองนั้นเป็นเท็จ

และเขาไม่ได้ยอมรับการติสอนหรือการพิพากษา

การที่เขาสามารถทำงานได้นั้นไม่ได้หมายความว่าเขาได้ครองความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติหรือธาตุแท้ของเขาเอง

จุดมุ่งเน้นของการปฏิบัติภายนอกเท่านั้น ที่มากกว่านั้น

สิ่งที่เขาได้เพียรพยายามเพื่อให้ได้มาไม่ใช่การเปลี่ยนแปลง แต่เป็นความรู้

งานของเขาเป็นผลลัพธ์ของการทรงปรากฏของพระเยซูบนถนนสู่ดามัสกัสโดยสมบูรณ์

นั่นไม่ใช่บางสิ่งที่เขาได้ปลงใจที่จะทำโดยดั้งเดิม

อีกทั้งนั่นไม่ใช่งานที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่เขาได้ยอมรับการตัดแต่งอุปนิสัยเดิมของเขา

ไม่สำคัญว่าเขาจะได้ไปทำงานอย่างไร อุปนิสัยเดิมของเขาก็หาได้เปลี่ยนแปลงไม่

และดังนั้นงานของเขาจึงไม่ได้ลบมลทินบาปทั้งหลายในอดีตของเขา

แต่แค่ได้มีบทบาทบางอย่างท่ามกลางคริสตจักรทั้งหลายของกาลสมัยนั้น สำหรับใครบางคนเช่นนี้

ผู้ซึ่งอุปนิสัยเดิมไม่ได้เปลี่ยนแปลง—กล่าวคือ ผู้ที่ไม่ได้รับความรอด

และถึงขั้นปราศจากความจริงมากขึ้นไปอีก—

เขาไม่สามารถที่จะกลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับการยอมรับจากองค์พระเยซูเจ้าอย่างแน่นอน

เขาไม่ใช่ใครบางคนที่ได้รับการเติมเต็มด้วยความรักและความเคารพสำหรับพระเยซูคริสต์

อีกทั้งเขาไม่ใช่ใครบางคนที่มีชำนาญในการแสวงหาความจริง

นับประสาอะไรที่เขาจะเป็นใครบางคนที่ได้แสวงหาความลึลึกของการจุติเป็นมนุษย์

เขาเป็นเพียงใครบางคนที่มีทักษะในการให้เหตุผลอย่างชาญฉลาด

และผู้ที่จะไม่ยอมอ่อนข้อให้ใครก็ตามที่สูงส่งกว่าเขาหรือผู้ที่ครองความจริง

เขาอาจหาผู้คนหรือความจริงทั้งหลายที่ตรงกันข้ามกับเขา หรือที่เป็นปฏิปักษ์กับเขา

โดยเลือกชอบพวกผู้คนซึ่งมีพรสวรรค์ที่ได้นำเสนอภาพลักษณ์อันยิ่งใหญ่และครองความรู้อันลุ่มลึก

เขาไม่ได้ชอบการมีปฏิสัมพันธ์กับคนจนผู้ซึ่งได้แสวงหาหนทางที่แท้จริงและไม่ได้ใส่ใจกับสิ่งใดนอกจากความจริง

และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นเขากลับได้นำตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับบรรดานักลบล้างศาสนา
ผู้ที่พูดถึงแต่คำสอนทั้งหลายเท่านั้น และผู้ที่ครองความรู้อันอุดม
เขาไม่ได้มีความรักในพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้ใส่ใจกับความเคลื่อนไหวของพระราช
กิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
เขากลับได้โปรดปรานกฎเกณฑ์และคำสอนเหล่านั้นที่สูงส่งกว่าความจริงทั่วไป
ในแก่นแท้โดยกำเนิดของเขาและทั้งหมดทั้งมวลของสิ่งที่เขาได้แสวงหา
เขาไม่คู่ควรที่จะได้รับการเรียกขานว่าคริสตชนผู้ได้ไล่ตามเสาะหาความจริง
นับประสาอะไรที่จะได้รับการเรียกขานว่าผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อในพระนิเวศของพระเจ้า
เพราะความหน้าซื่อใจคดของเขานั้นมากเกินไป และความไม่เชื่อฟังของเขานั้นใหญ่หลวงเกินไป
แม้ว่าเขาจะเป็นที่รู้จักในนามของผู้รับใช้ขององค์พระเยซูเจ้า
แต่เขาก็ไม่ได้เหมาะสมเลยที่จะเข้าสู่ประตูแห่งอาณาจักรสวรรค์
เพราะการกระทำของเขาตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสิ้นสุดไม่สามารถเรียกได้ว่าชอบธรรม
เขาสามารถเพียงถูกมองว่าเป็นบุคคลผู้ซึ่งหน้าซื่อใจคดและได้ทำความไม่ชอบธรรมเท่านั้น
แต่ก็ยังเป็นผู้ที่ได้ทำงานเพื่อพระคริสต์ด้วยเช่นกัน แม้ว่าเขาจะไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าชั่วร้าย
แต่เขาสามารถถูกเรียกอย่างเหมาะสมได้ว่ามนุษย์ผู้ที่ได้ทำความไม่ชอบธรรม เขาได้ทำงานไปมากมาย
กระนั้นเขาก็ต้องไม่ถูกตัดสินตามปริมาณงานที่เขาได้ทำ แต่เพียงตามคุณภาพและเนื้อหาสาระของมันเท่านั้น
ในหนทางนี้เท่านั้นจึงจะเป็นไปได้ที่จะไปถึงก้นบึ้งของเรื่องนี้ เขาเชื่อเสมอว่า “ฉันสามารถทำงานได้
ฉันคิดว่าผู้คนส่วนใหญ่ ฉันคำนึงถึงพระภาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่เหมือนใครคนอื่นเลย
และไม่มีใครกลับใจอย่างลึกซึ้งเท่ากับฉัน เพราะความสว่างอันยิ่งใหญ่ได้ฉายมาที่ฉัน
และฉันได้เห็นความสว่างอันยิ่งใหญ่แล้ว และดังนั้นการกลับใจของฉันจึงลึกซึ้งกว่าใครอื่น” ณ เวลานั้น
นี่คือสิ่งที่เขาได้คิดภายในหัวใจของเขา เมื่อสิ้นสุดงานของเขา เปาโลได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ต่อสู้แล้ว
ข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน และมงกุฎแห่งความชอบธรรมก็จะเป็นของข้าพเจ้า” การต่อสู้ งาน
และครองของเขาเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมงกุฎแห่งความชอบธรรมทั้งหมดทั้งสิ้น
และเขาไม่ได้ทะยานไปข้างหน้าอย่างแข็งขัน แม้ว่าเขาไม่ใช่คนที่ทำอะไรอย่างพอเป็นพิธีในงานของเขา
แต่ก็อาจกล่าวได้ว่างานของเขานั้นทำไปเพียงเพื่อชดเชยความผิดทั้งหลายของเขา
เพื่อชดเชยคำกล่าวหาทั้งหลายเกี่ยวกับมโนธรรมของเขา เขาเพียงได้หวังที่จะทำงานของเขาให้เสร็จสิ้น
ทำครองของเขาให้แล้วเสร็จ และสู่ในการต่อสู้ของเขาโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
เพื่อที่เขาอาจจะได้รับมงกุฎแห่งความชอบธรรมซึ่งเป็นที่ยกย่องของเขาโดยเร็วที่สุด
สิ่งที่เขาได้ถวิลหาไม่ใช่การพบกับองค์พระเยซูเจ้าด้วยประสบการณ์ทั้งหลายและความรู้ที่แท้จริงของเขา

แต่เพื่อทำงานของเขาให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่ว่าเมื่อเขาได้พบกับองค์พระเยซูเจ้า เขาจะได้รับบำเหน็จที่งานของเขาได้หามาให้เขา เขาได้ใช้งานของเขาเพื่อชูใจตัวเขาเอง

และเพื่อทำข้อตกลงในการแลกเปลี่ยนกับมั่งกุญในอนาคต สิ่งที่เขาได้แสวงหาไม่ใช่ความจริงหรือพระเจ้า แต่เป็นเพียงมั่งกุญเท่านั้น การไล่ตามเสาะหาเช่นนั้นจะสามารถเป็นไปตามมาตรฐานได้อย่างไร?

แรงจูงใจของเขา งานของเขา ราคาที่เขาได้จ่ายไป และความพยายามของเขาทั้งหมด—

ความเพ้อฝันอันน่ามหัศจรรย์ของเขาได้แผ่ซ่านไปทั่วสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

และเขาได้ทำงานตามความพึงปรารถนาของเขาเองทั้งหมดทั้งสิ้น ในทั้งหมดทั้งมวลของงานของเขา

ไม่มีความเต็มใจแม้แต่น้อยในราคาที่เขาได้จ่ายไป เขาแค่ได้เข้าร่วมในการทำข้อตกลง

ความพยายามทั้งหลายของเขานั้น ไม่ได้ทำขึ้นอย่างเต็มใจเพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเขา

แต่ทำขึ้นอย่างเต็มใจเพื่อที่จะสัมฤทธิ์วัตถุประสงค์ของข้อตกลงนั้น

มีคุณค่าใดต่อความพยายามทั้งหลายเช่นนั้นหรือ?

ใครกันเล่าจะกล่าวชมเชยความพยายามทั้งหลายอันไม่บริสุทธิ์ของเขา? ใครหรือมีความสนใจใดๆ

ในความพยายามทั้งหลายเช่นนั้น? งานของเขาเต็มไปด้วยความฝันสำหรับอนาคต

เต็มไปด้วยแผนทั้งหลายอันน่ามหัศจรรย์ และไม่มีเส้นทางที่ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์บรรจอยู่เลย

ความเมตตากรุณาของเขามากมายเหลือเกินนั้นเป็นการเสแสร้ง งานของเขาไม่ได้จัดเตรียมชีวิต

แต่เป็นการตอบว่ามีความเป็นผู้ดี นั่นเป็นการทำข้อตกลงอย่างหนึ่ง

งานเช่นนี้สามารถนำมนุษย์ไปสู่เส้นทางแห่งการฟื้นคืนหน้าที่ดั้งเดิมของเขาได้อย่างไรกัน?

ทั้งหมดที่เปโตรได้แสวงหา นั้นได้เป็นไปตามดังพระทัยของพระเจ้า

เขาได้พยายามที่จะทำให้พระเจ้าทรงลွ่งในสิ่งที่พึงปรารถนา และโดยไม่คำนึงถึงความทุกข์และความทุกข์ยาก

เขายังคงเต็มใจที่จะทำให้พระเจ้าทรงลွ่งในสิ่งที่พึงปรารถนา

ไม่มีการไล่ตามเสาะหาโดยผู้เชื่อในพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้แล้ว

สิ่งที่เปโตรได้แสวงหา นั้นต่างพริ้วโดยเนื้อหนังของเขาเอง โดยมโนคติที่หลงผิดของเขาเอง

และโดยแผนและกลอุบายของเขาเอง

เขาไม่ใช่สิ่งที่ทรงสร้างซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมสิ่งหนึ่งของพระเจ้าในวิถีทางใดเลย

ไม่ใช่ใครบางคนที่ได้พยายามที่จะทำให้พระเจ้าทรงลွ่งในสิ่งที่พึงปรารถนา

เปโตรได้พยายามที่จะบนอบต่อการจัดวางเรียบเรียงของพระเจ้า และแม้ว่างานที่เขาได้ทำนั้นไม่ยิ่งใหญ่

แต่แรงจูงใจเบื้องหลังการไล่ตามเสาะหาของเขาและเส้นทางที่เขาได้เดินนั้นถูกต้อง

แม้ว่าเขาไม่สามารถได้รับผู้คนมากมาย แต่เขาก็สามารถที่จะไล่ตามเสาะหาหนทางแห่งความจริง

เพราะการนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าเขาเป็นสิ่งที่ทรงสร้างซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมสิ่งหนึ่งของพระเจ้า วันนี้

ต่อให้เจ้าไม่ใช่คนงาน

เจ้าก็ควรจะสามารปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าและพยายามที่จะบนอบต่อการจัดวางเรียบเรียงทั้งมวลของพระเจ้าได้ เจ้าควรจะสามารเชื่อฟังสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าตรัส

และได้รับประสบการณ์กับทุกลักษณะของความทุกข์ลำบากและกระบวนการถูกลง และแม้ว่าเจ้านั้นอ่อนแอในหัวใจของเจ้านั้นเจ้ายังคงควรจะสามารรักพระเจ้าได้

บรรดาผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของพวกเขาเองนั้นเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า และทัศนคติของผู้นั้นเกี่ยวกับการไล่ตามเสาะหาเป็นทัศนคติที่ถูกต้อง

เหล่านี้คือผู้คนที่พระเจ้าทรงจำเป็นต้องมี หากเจ้าได้ทำงานไปมากมาย และผู้อื่นได้รับการสอนจากเจ้า

แต่เจ้าเองไม่ได้เปลี่ยนแปลง และไม่ได้เป็นคำพยานใดๆ หรือไม่มีประสบการณ์แท้จริงอันใด

จนถึงขั้นที่ว่าเมื่อสิ้นสุดชีวิตของเจ้า ยังคงเป็นว่าไม่มีสิ่งใดเลยที่เจ้าได้ทำไปที่เป็นคำพยาน

เช่นนั้นแล้วเจ้าเป็นใครบางคนที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือไม่?

เจ้าเป็นใครบางคนที่ได้ตามเสาะหาความจริงหรือไม่? ในกาลสมัยนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงใช้งานเจ้า

แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงใช้งานเจ้า พระองค์ได้ทรงใช้ส่วนของเจ้าที่สามารถใช้เพื่อทำงานได้

และพระองค์ไม่ได้ทรงใช้ส่วนของเจ้าที่ไม่สามารถใช้งานได้ หากเจ้าได้พยายามที่จะเปลี่ยนแปลง

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะค่อยๆ ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมในช่วงระหว่างกระบวนการของการถูกใช้งาน

กระนั้นก็ตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงยอมรับความรับผิดชอบใดสำหรับการที่เจ้าจะ ได้ถูกรับไว้ในท้ายที่สุดหรือไม่ และการนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการไล่ตามเสาะหาของเจ้า

หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยส่วนตัวของเจ้า เช่นนั้นแล้วนั่นก็เป็นเพราะว่า

ทัศนคติของเจ้าที่มีต่อการไล่ตามเสาะหา นั้นผิด หากเจ้าไม่ได้รับบำเหน็จใด

เช่นนั้นแล้วนั่นก็เป็นปัญหาของเจ้าเอง

และเพราะเจ้าเองยังไม่ได้นำความจริงไปปฏิบัติและไม่สามารถที่จะทำให้พระเจ้าทรงลุ่มงในสิ่งที่พึงปรารถนา

ได้ และดังนั้นแล้ว จึงไม่มีสิ่งใดที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่ไปกว่าประสบการณ์ส่วนตัวของเจ้า

และไม่มีสิ่งใดที่วิฤติไปกว่าการเข้าสู่ส่วนตัวของเจ้าแล้ว! ผู้คนบางคนจะลงเอยด้วยการกล่าวว่า

“ข้าพระองค์ได้ทำงานมากมายเหลือเกินเพื่อพระองค์

และแม้ว่าข้าพระองค์อาจไม่ได้ผลสัมฤทธิ์อันขึ้นชื่อลือนามใดๆ

แต่ข้าพระองค์ก็ยังขยันหมั่นเพียรในความพยายามของข้าพระองค์เสมอมา

พระองค์แค่ทรงปล่อยให้ข้าพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์เพื่อกินผลไม้แห่งชีวิตไม่ได้หรือ?”

เจ้าต้องรู้ว่าเราพึงปรารถนาผู้คนประเภทใด พวกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่ราชอาณาจักร

พวกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำผืนดินศักดิ์สิทธิ์เปดเปื้อน แม้ว่าเจ้าอาจได้ทำงานมากมายแล้ว

และได้ทำงานมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในที่สุดหากเจ้ายังคงโสมมอย่างน่าสังเวช
เช่นนั้นแล้วก็จะเป็นเรื่องที่มีอาจยอมผ่อนปรนได้ต่อธรรมเนียมปฏิบัติแห่งฟ้าที่เจ้าปรารถนาที่จะเข้าสู่ราชอาณาจักร
ของเรา! ตั้งแต่การแรกสร้างโลกจนกระทั่งวันนี้

เราไม่เคยได้เสนอช่องทางอันง่ายดายสู่ราชอาณาจักรของเราให้แก่พวกที่ประจบเรา นี่คือกฎเกณฑ์แห่งสวรรค์
และไม่มีใครสามารถทำลายสิ่งนั้นได้! เจ้าต้องแสวงหาชีวิต วันนี้

บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมคือประเภทเดียวกันกับเปโตร นั่นคือ
พวกเขาคือบรรดาผู้ที่แสวงหาการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในอุปนิสัยของพวกเขาเอง
และผู้ที่เต็มใจที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า
มีเพียงผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม หากเจ้าเพียงมุ่งหวังบำเหน็จ
และไม่พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของชีวิตของเจ้าเอง
เช่นนั้นแล้วความพยายามของเจ้าทั้งหมดก็จะสูญเปล่า—นี่คือความจริงที่มีอาจปรับเปลี่ยนได้อย่างหนึ่ง!

จากความแตกต่างในธาตุแท้ของเปโตรและเปาโล

เจ้าควรเข้าใจว่าพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่ไม่แสวงหาชีวิตจะออกแรงโดยสูญเปล่า!

เจ้าเชื่อในพระเจ้าและติดตามพระเจ้า และดังนั้นแล้วในหัวใจของเจ้า เจ้าต้องรักพระเจ้า

เจ้าต้องทิ้งอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเจ้า เจ้าต้องพยายามทำให้พระเจ้าทรงดูถ่วงในสิ่งพึงปรารถนา

และเจ้าต้องปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า เนื่องจากเจ้าเชื่อในพระเจ้าและติดตามพระเจ้า

เจ้าควรถวายทุกสิ่งทุกอย่างแด่พระองค์ และไม่ควรตัดสินใจเลือกหรือทำการเรียกร้องเป็นการส่วนตัว

และเจ้าควรสัมฤทธิ์การทำให้พระเจ้าทรงดูถ่วงในสิ่งพึงปรารถนา เนื่องจากเจ้าได้ถูกสร้างขึ้น

เจ้าควรเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้ทรงสร้างเจ้า เพราะโดยธรรมชาติแล้วเจ้าไม่มีอำนาจครอบครองเหนือตัวเอง

และไม่สามารถควบคุมชะตาชีวิตของเจ้าเอง เนื่องจากเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเชื่อในพระเจ้า

เจ้าควรแสวงหาความบริสุทธิ์และการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเจ้าเป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า

เจ้าควรยึดติดต่อหน้าที่ของเจ้า และรู้สถานะของเจ้า และเจ้าต้องไม่ล้ำเส้นหน้าที่ของเจ้า

นี่ไม่ได้เป็นการจำกัดควบคุมเจ้า หรือเป็นการข่มปรามเจ้าโดยผ่านทางคำสอน

แต่กลับเป็นเส้นทางที่เจ้าสามารถใช้เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า และมันสามารถสัมฤทธิ์ผลได้—

และควรที่จะสัมฤทธิ์ผล—โดยพวกเหล่านั้นทั้งหมดที่ทำความชอบธรรม

หากเจ้าเปรียบเทียบธาตุแท้ของเปโตรและเปาโล เช่นนั้นแล้วเจ้าจะรู้ว่าเจ้าควรแสวงหาอย่างไร

จากบรรดาเส้นทางที่เปโตรและเปาโลได้เดินนั้น

เส้นทางหนึ่งเป็นเส้นทางของการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และเส้นทางหนึ่งเป็นเส้นทางของการกำจัดทิ้ง เปโตรและเปาโลเป็นตัวแทนสองเส้นทางที่ต่างกัน

แม้ว่าแต่ละคนจะได้รับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และแต่ละคนได้รับความรู้แจ้งและความกระจ่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และแต่ละคนได้ยอมรับสิ่งซึ่งองค์พระเยซูเจ้าได้วางพระทัยมอบหมายให้พวกเขา
ดอกผลที่มีในแต่ละคนนั้น ไม่เหมือนกัน นั่นคือ คนหนึ่งให้ดอกผลอย่างแท้จริง และอีกคนหนึ่งนั้น ไม่ได้ให้
จากธาตุแท้ของพวกเขา งานที่พวกเขาได้ทำ สิ่งซึ่งพวกเขาได้แสดงออกมาภายนอก
และปลายทางสุดท้ายของพวกเขา เจ้าควรเข้าใจว่าเจ้าควรใช้เส้นทางใด เจ้าควรเลือกเส้นทางใดที่จะเดิน
พวกเขาได้เดินบนเส้นทางที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เปาโลและเปโตร พวกเขาถือตัวอย่างที่ดีของแต่ละเส้นทาง
และดังนั้นตั้งแต่แรกเริ่มพวกเขาได้รับการยกให้เป็นแบบอย่างให้กับเส้นทางสองเส้นนี้
ประเด็นสำคัญของประสบการณ์ของเปาโลคืออะไรหรือ และเหตุใดเขาจึงทำไม่สำเร็จ?
ประเด็นสำคัญของประสบการณ์ของเปโตรคืออะไร
และเขาได้รับประสบการณ์กับการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมอย่างไร?
หากเจ้าเปรียบเทียบสิ่งที่พวกเขาแต่ละคนใส่ใจ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการบุคคลประเภทใดกันแน่ น้ำพระทัยของพระเจ้าคืออะไร
พระอุปนิสัยของพระเจ้าคืออะไร บุคคลประเภทใดจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมในท้ายที่สุด
และบุคคลประเภทใดจะไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมด้วยเช่นกัน
เจ้าจะรู้ว่าอุปนิสัยของบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเป็นเช่นใด
และอุปนิสัยของพวกที่จะไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเป็นเช่นใด—
ประเด็นปัญหาเรื่องธาตุแท้เหล่านี้เห็นได้ในประสบการณ์ของเปโตรและเปาโล พระเจ้าได้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง
และดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงมาอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์และนบ
นอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์ พระองค์จะทรงบัญชาทุกสรรพสิ่ง
เพื่อที่ทุกสรรพสิ่งจะได้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ สิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้าทั้งหมด รวมถึงสัตว์ พืชพรรณ
มวลมนุษย์ ภูเขาและแม่น้ำ และทะเลสาบ—ทั้งหมดล้วนต้องมาอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
ทุกสรรพสิ่งในท้องฟ้าและบนผืนดินต้องมาอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถมีตัวเลือกใดและทั้งหมดต้องนบนอบต่อการจัดวางเรียบเรียงของพระองค์
การนี้ประกาศกฤษฎีกาโดยพระเจ้า และเป็นสิทธิอำนาจของพระเจ้า พระเจ้าทรงบัญชาทุกสิ่งทุกอย่าง
และทรงจัดระเบียบและทรงจัดลำดับทุกสรรพสิ่ง โดยที่แต่ละสิ่งนั้นได้รับการแยกชั้นตามชนิด
และได้รับการแบ่งสรรตำแหน่งของพวกมันเองโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
ไม่สำคัญว่ามันจะยิ่งใหญ่เพียงใด ไม่มีสิ่งใดเลยที่สามารถล้ำเลิศกว่าพระเจ้าได้
ทุกสรรพสิ่งรับใช้มวลมนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

และไม่มีสิ่งใดเลยที่กล้าที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าหรือทำการเรียกร้องใดๆ จากพระเจ้า ดังนั้นแล้วมนุษย์
ในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ของมนุษย์ด้วยเช่นกัน
ไม่ว่าเขาจะเป็นเจ้านายหรือผู้ดูแลของทุกสรรพสิ่งหรือไม่ก็ตาม
ไม่สำคัญว่าสถานะของมนุษย์ท่ามกลางทุกสรรพสิ่งจะสูงส่งเพียงใด เขายังคงเป็นเพียงแค่มนุษย์ตัวเล็กๆ
คนหนึ่งภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า และไม่ได้เป็นมากไปกว่ามนุษย์ที่ไม่สำคัญคนหนึ่ง
สิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า และเขาจะไม่มีวันอยู่เหนือพระเจ้า ในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า
มนุษย์ควรพยายามปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า
และพยายามรักพระเจ้าโดยไม่สร้างตัวเล็กอื่น เพราะพระเจ้าทรงคู่ควรกับความรักของมนุษย์
บรรดาผู้ที่พยายามรักพระเจ้าไม่ควรแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวใดๆ
หรือแสวงหาสิ่งซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นการส่วนตัว นี่คือวิถีทางที่ถูกต้องที่สุดของการไล่ตามเสาะหา
หากสิ่งที่เจ้าแสวงหาคือความจริง หากสิ่งที่เจ้านำไปปฏิบัติคือความจริง
และหากสิ่งที่เจ้าบรรลุคือการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเจ้า
เช่นนั้นแล้วเส้นทางที่เจ้าย้ำทำก็เป็นเส้นทางที่ถูกต้อง หากสิ่งที่เจ้าแสวงหาคือพระพรของเนื้อหนัง
และสิ่งที่เจ้านำไปปฏิบัติคือความจริงแห่งมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง
และหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเจ้า และเจ้าไม่เชื่อฟังพระเจ้าในเนื้อหนังเลย
และเจ้ายังคงใช้ชีวิตในความคลุมเครือ เช่นนั้นแล้วสิ่งที่เจ้าแสวงหาจะนำเจ้าไปสู่รอกอย่างแน่นอน
เพราะเส้นทางที่เจ้าเดินนั้นคือเส้นทางแห่งความล้มเหลว
การที่เจ้าจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมหรือถูกกำจัดทั้งนั้นขึ้นอยู่กับเจ้าไล่ตามเสาะหาของเจ้าเอง
ซึ่งก็เป็นการกล่าวอีกด้วยว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับเส้นทางที่มนุษย์เดิน

พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์

งานของมนุษย์มากเท่าใดที่เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และมากเท่าใดที่เป็นประสบการณ์ของมนุษย์? อาจกล่าวได้ว่าผู้คนยังคงไม่เข้าใจคำถามเหล่านี้

และเหตุผลสำหรับการนั้นก็คือ พวกเขาไม่เข้าใจหลักการในพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราพูดว่า

“งานของมนุษย์” แน่แน่นอนว่าเรากำลังอ้างอิงถึงงานของบรรดาผู้ที่มิใช่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หรือบรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน

เราไม่ได้กำลังอ้างอิงถึงพระราชกิจที่มีต้นกำเนิดมาจากเจตจำนงของมนุษย์ แต่อ้างอิงถึงงานของอัครทูต ผู้ทำงาน

หรือพี่น้องชายหญิงธรรมดาที่อยู่ภายในวงเขตของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในที่นี้ “งานของมนุษย์”

ไม่ได้อ้างอิงถึงพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

แต่อ้างอิงถึงวงเขตและหลักการในพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติต่อผู้คน

ถึงแม้ว่าหลักการเหล่านี้เป็นหลักการและวงเขตของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้เหมือนกันกับหลักการและวงเขตของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

งานของมนุษย์มีเนื้อแท้และหลักการของมนุษย์ และพระราชกิจของพระเจ้ามามีเนื้อแท้และหลักการของพระเจ้า

พระราชกิจในกระแสของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ไม่ว่าจะเป็นพระราชกิจของพระเจ้าเองหรืองานของผู้คนที่กำลังได้รับการใช้งาน

ต่างก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เองคือพระวิญญาณ

ซึ่งสามารถเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือพระวิญญาณซึ่งทรงแกร่งกล้าขึ้นเป็นเจ็ดเท่า โดยรวมแล้ว

ทั้งหมดนั้นคือพระวิญญาณของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะได้รับการเรียกด้วยพระนามอื่นๆ

ในยุคสมัยที่แตกต่างกันก็ตาม เนื้อแท้เหล่านั้นยังคงเป็นหนึ่งเดียว ดังนั้น

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในขณะที่พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ไม่ใช่สิ่งใดที่น้อยไปกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงพระราช

กิจ งานของผู้คนที่ได้รับการใช้งานก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกัน

ฉะนั้นพระราชกิจของพระเจ้านี้เป็นการแสดงออกอย่างครบบริบูรณ์ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

ซึ่งแท้จริงอย่างแน่นอน ในขณะที่งานของผู้คนที่ได้รับการใช้งานได้รับการผสมผสานด้วยสิ่งต่างๆ

มากมายที่เป็นของมนุษย์ และไม่ได้เป็นการแสดงออกโดยตรงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่าว่าแต่เป็นการแสดงออกอย่างครบบริบูรณ์ของพระองค์เลย

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความหลากหลายและไม่ถูกจำกัดด้วยสภาพเงื่อนไขใดๆ

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์แตกต่างออกไปในผู้คนที่แตกต่าง พระราชกิจนี้สำแดงถึงแก่นแท้ที่แตกต่าง

และพระราชกิจนี้แตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัยและตามประเทศ

แน่นอนว่าถึงแม้ว่าพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจในหลายวิธีที่แตกต่างกันและตามหลักการมากมาย แต่ไม่ว่าพระราชกิจนั้นจะดำเนินการอย่างไรหรือต่อผู้คนประเภทใด แก่นแท้ของพระราชกิจนั้นก็แตกต่างเสมอ พระราชกิจทั้งหมดที่ได้รับการทำต่อผู้คนที่แตกต่างกันต่างก็มีหลักการของมัน และทั้งหมดนั้นสามารถเป็นตัวแทนของแก่นแท้ของวัตถุประสงค์ของพระราชกิจนั้น นี่เป็นเพราะว่าพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺิค่อนข้างมีวงเขตที่เฉพาะเจาะจงและค่อนข้างผ่านการไตร่ตรองรอบคอบ

พระราชกิจที่ได้รับการดำเนินการในเนื้อหน้าที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ไม่ใช่อย่างเดียวกันกับพระราชกิจที่ทรงดำเนินการต่อผู้คน

และพระราชกิจนั้นก็แตกต่างออกไปตามขีดความสามารถของบุคคลที่พระราชกิจนั้นดำเนินการด้วยเช่นกัน

พระราชกิจที่ได้รับการดำเนินการในเนื้อหน้าที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ไม่ได้ดำเนินการต่อผู้คน

และไม่ใช้อย่างเดียวกันกับพระราชกิจที่ได้รับการดำเนินการต่อผู้คน กล่าวอย่างสั้นๆ คือ

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจจะได้รับการดำเนินการอย่างไร

พระราชกิจที่ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไม่มีวันเป็นอย่างเดียวกัน

และหลักการที่พระองค์ทรงพระราชกิจก็แตกต่างกันตามสถานะและธรรมชาติของผู้คนที่แตกต่างกันที่พระองค์ทรงพระราชกิจ พระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจต่อผู้คนที่แตกต่างกันตามเนื้อแท้โดยธรรมชาติของพวกเขา และไม่ทรงเรียกร้องสิ่งที่เกินจากเนื้อแท้ที่นั่นจากพวกเขา

อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงพระราชกิจที่เกินจากขีดความสามารถโดยธรรมชาติของพวกเขาต่อพวกเขา ดังนั้น

พระราชกิจต่อมนุษย์ของพระวิญญูณบริสุทธฺิเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถมองเห็นแก่นแท้ของวัตถุประสงค์ของพระราชกิจนั้น แก่นแท้โดยธรรมชาติของมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง ขีดความสามารถโดยธรรมชาติของเขามีจำกัด พระวิญญูณบริสุทธฺิทรงให้ผู้คนหรือทรงพระราชกิจต่อพวกเขาตามข้อจำกัดของขีดความสามารถของพวกเขา เพื่อที่ว่าพวกเขาอาจได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น

เมื่อพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงพระราชกิจต่อผู้คนที่กำลังได้รับการใช้งาน

พรสวรรค์และขีดความสามารถโดยธรรมชาติของผู้คนเหล่านั้นได้รับการปลดปล่อย ไม่ได้ขยับยั้งไว้

ขีดความสามารถโดยธรรมชาติของพวกเขาถูกนำมาใช้ในการปรนนิบัติของพระราชกิจ

อาจกล่าวได้ว่าพระองค์ทรงใช้ส่วนต่างๆ

ของมนุษย์ที่สามารถนำมาใช้ในพระราชกิจของพระองค์ได้เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลลัพท์ในพระราชกิจนั้น ในทางตรงกันข้าม

พระราชกิจที่ดำเนินการในเนื้อหน้าที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์นั้นแสดงออกถึงพระราชกิจของพระวิญญูณโดยตรง และไม่เจือปนด้วยความคิดและจิตใจของมนุษย์ ทั้งพรสวรรค์ของมนุษย์ ประสพการณ์ของมนุษย์

และสภาพเงื่อนไขภายในของมนุษย์ไม่สามารถบรรลุไปถึงพระราชกิจนั้นได้
พระราชกิจมากมายทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจุดหมายเพื่อให้ประโยชน์และเสริมสร้างมนุษย์
อย่างไรก็ตาม ผู้คนบางคนสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ในขณะที่คนอื่น ๆ
ไม่มีสภาพเงื่อนไขสำหรับการทำให้มีความเพียบพร้อม
ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ และแทบจะไม่สามารถช่วยให้รอดได้
และถึงแม้ว่าพวกเขาอาจเคยได้มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในท้ายที่สุดแล้วพวกเขาจะถูกกำจัดไป
นี่จึงกล่าวได้ว่า ถึงแม้พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการเสริมสร้างผู้คน
แต่คนเราไม่สามารถกล่าวได้ว่าทุกคนที่ได้มีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับการทำให้มีความเพียบ
พร้อมอย่างครบบริบูรณ์
เพราะเส้นทางที่ผู้คนเดินตามในการไล่ตามเสาะหาของพวกเขานั้นไม่ใช่เส้นทางของการได้รับการทำให้มีความ
เพียบพร้อม พวกเขามีได้เพียงพระราชกิจแต่เพียงฝ่ายเดียวของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น
ไม่ใช่การร่วมมือที่เป็นนามธรรมของมนุษย์หรือการไล่ตามเสาะหาที่ถูกต้องของมนุษย์ ดังนั้น
พระราชกิจต่อผู้คนเหล่านี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงมาเพื่อปรนนิบัติผู้ที่กำลังได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
ผู้คนไม่สามารถมองเห็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยตรง
อีกทั้งผู้คนไม่สามารถสัมผัสพระราชกิจเหล่านี้ได้โดยตรงด้วยตัวเอง
พระราชกิจนี้สามารถแสดงออกได้โดยพวกที่ได้รับพรสวรรค์ของพระราชกิจเท่านั้น
ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการจัดเตรียมให้กับผู้ติดตามโดยผ่านทาง การแสดงออก
ที่ผู้คนทำ
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงและครบบริบูรณ์โดยผ่านทางผู้คนหลายชนิดและ
สภาพเงื่อนไขที่แตกต่างหลากหลาย
ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์สามารถเป็นตัวแทนของพระราชกิจของทั้งยุคสมัย
และสามารถเป็นตัวแทนของการเข้าสู่ของผู้คนในทั้งยุคสมัยได้
แต่พระราชกิจเกี่ยวกับรายละเอียดการเข้าสู่ของผู้คนยังคงจำเป็นต้องได้รับการดำเนินการโดยพวกมนุษย์ที่พระวิ
ญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งาน ไม่ใช่โดยพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ ดังนั้น
พระราชกิจของพระเจ้าหรือพันธกิจของพระเจ้าเองคือพระราชกิจของเนื้อหาที่พระเจ้าทรงจัดมาเป็นมนุษย์
ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการดำเนินการครบบริบูรณ์โดยผ่านทางผู้คนหลายชนิดที่แตกต่าง
ไม่มีบุคคลใดแม้สักคนที่จะสามารถสัมผัสพระราชกิจอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ได้
และไม่มีบุคคลใดแม้สักคนที่จะสามารถแสดงออกถึงพระราชกิจอย่างครบบริบูรณ์ได้

บรรดาผู้ที่นำคริสตจักรก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ได้เช่นกัน พวกเขาสามารถทำงานการเป็นผู้นำได้เพียงบางอย่างเท่านั้น ดังนั้น

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงได้รับการแบ่งออกเป็นสามส่วน กล่าวคือ พระราชกิจของพระเจ้าเอง
พระราชกิจที่ดำเนินการโดยผู้คนที่ได้รับการใช้งาน

และพระราชกิจที่ดำเนินการต่อผู้คนที่ทั้งหมดในกระแสของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระราชกิจของพระเจ้าเองคือการนำทั้งยุคสมัย

ส่วนพระราชกิจที่ดำเนินการโดยบรรดาผู้ที่ได้รับการใช้งานคือการนำผู้ติดตามทั้งหมดของพระเจ้าโดยการได้รับการส่งหรือได้รับพระบัญชาหลังจากที่พระเจ้าทรงทำพระราชกิจของพระองค์เอง

และเหล่านี้คือผู้ที่ให้ความร่วมมือกับพระราชกิจของพระเจ้า

พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินการต่อผู้ที่อยู่ในกระแสคือการรักษาพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์เอง นั่นคือ การรักษาการบริหารจัดการทั้งหมดของพระองค์และคำพยานของพระองค์

ในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ที่สามารถทำให้มีความเพียบพร้อมได้เพียบพร้อมไปพร้อมกัน โดยรวมแล้ว

สามส่วนนี้คือพระราชกิจที่ครบบริบูรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่หากปราศจากพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองแล้ว พระราชกิจการบริหารจัดการจะหยุดนิ่งไปทั้งหมด

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองเกี่ยวพันกับงานของมวลมนุษย์ทั้งปวง

และยังเป็นสิ่งแทนพระราชกิจของทั้งยุคสมัยด้วยเช่นกัน

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจของพระเจ้าเองเป็นสิ่งแทนทุกๆ

การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและแนวโน้มของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในขณะที่งานของอัครทูตมาหลังจากพระราชกิจของพระเจ้าเองและติดตามพระราชกิจของพระเจ้าเอง

และไม่ได้นำยุคสมัย อีกทั้งไม่ได้เป็นสิ่งแทนแนวโน้มของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทั้งยุคสมัย

พวกเขาเพียงทำงานที่มนุษย์ควรทำ ซึ่งไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการเลย

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำด้วยพระองค์เองคือ โครงการที่อยู่ภายในพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ

ส่วนงานของมนุษย์เป็นเพียงหน้าที่ที่ผู้คนที่ได้รับการใช้งานทำให้ลุล่วง

และไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ

ถึงแม้ว่าจะมีข้อเท็จจริงว่าทั้งสองต่างก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าเองและงานของมนุษย์ก็มีความแตกต่างที่ชัดเจนและมีความสำคัญเนื่องจากความแตกต่างในอัตลักษณ์และการเป็นตัวแทนของพระราชกิจนั้น ยิ่งไปกว่านั้น

ขอบเขตที่พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำนั้นแตกต่างออกไปตามวัตถุประสงค์ที่มีอัตลักษณ์ที่แตกต่าง

เหล่านี้คือหลักการและวงเขตของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

งานของมนุษย์เป็นเครื่องแสดงถึงประสบการณ์ของเขาและสภาวะความเป็นมนุษย์ของเขา
สิ่งที่มนุษย์จัดเตรียมและงานที่เขาทำเป็นตัวแทนเขา ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกของมนุษย์
การใช้เหตุผลของมนุษย์ ธรรมชาติของมนุษย์ และจินตนาการอันอุดมของเขาทั้งหมดต่างรวมอยู่ในงานของเขา
ประสบการณ์ของมนุษย์มีความสามารถที่จะเป็นเครื่องแสดงถึงงานของเขาได้โดยเฉพาะ
และประสบการณ์ของบุคคลหนึ่งจะกลายเป็นส่วนประกอบของงานของเขา
งานของมนุษย์สามารถแสดงออกถึงประสบการณ์ของเขา เมื่อผู้คนบางคนได้รับประสบการณ์ในแง่ลบ
ภาษาส่วนใหญ่ในการสามัคคีธรรมของพวกเขาจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่เป็นลบ
หากประสบการณ์ของพวกเขาในช่วงเวลาหนึ่งเป็นบวกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาครอบครองเส้นทางในแง่
บวกที่เป็นบวก การสามัคคีธรรมของพวกเขาจะหนุนใจเป็นอย่างยิ่ง
และผู้คนสามารถได้รับการจัดเตรียมที่เป็นบวกจากสิ่งเหล่านั้น
หากผู้ทำงานคนหนึ่งกลับกลายเป็นทางลบในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
การสามัคคีธรรมของเขาจะมีองค์ประกอบที่เป็นลบเสมอ การสามัคคีธรรมประเภทนี้น่าหดหู่ และคนอื่นๆ
จะกลายเป็นหดหู่โดยไม่รู้ตัวหลังจากการสามัคคีธรรมของเขา
สภาวะของผู้ติดตามเปลี่ยนแปลงไปโดยขึ้นอยู่กับสภาวะของผู้นำ ไม่ว่าผู้ทำงานจะมีลักษณะอย่างไรภายใน
นั่นคือสิ่งที่เขาแสดงออก และพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มักเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของมนุษย์
พระองค์ทรงพระราชกิจตามประสบการณ์ของผู้คนและไม่ทรงบังคับพวกเขา
แต่ทรงทำข้อเรียกร้องจากผู้คนตามช่วงระหว่างที่ได้รับประสบการณ์ตามปกติของพวกเขา
นี่จึงกล่าวได้ว่าสามัคคีธรรมของมนุษย์นั้นแตกต่างจากพระวจนะของพระเจ้า
สิ่งที่ผู้คนสามัคคีธรรมสื่อถึงความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและประสบการณ์ของพวกเขาแต่ละคน
โดยแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและประสบการณ์ของพวกเขาบนพื้นฐานของพระราชกิจของพระเจ้า
ความรับผิดชอบของพวกเขาคือการค้นหาหลังจากที่พระเจ้าทรงพระราชกิจหรือตรัส
ว่าสิ่งใดในนั้นที่พวกเขาควรปฏิบัติหรือเข้าสู่ และจากนั้นจึงส่งต่อสิ่งนั้นให้แก่ผู้ติดตาม ดังนั้น
งานของมนุษย์จึงเป็นตัวแทนการเข้าสู่และการปฏิบัติของพวกเขา
แน่นอนว่างานเช่นนั้นผสมผสานไปด้วยบทเรียนและประสบการณ์ของมนุษย์หรือความคิดบางประการของมนุษย์
ไม่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจอย่างไร ไม่ว่าต่อมนุษย์หรือในพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์
แต่ผู้ทำงานจะแสดงออกถึงสิ่งที่พวกเขาเป็นเสมอ ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นผู้ทรงพระราชกิจ
แต่พระราชกิจนั้นมีรากฐานมาจากสิ่งที่มนุษย์เป็น โดยธรรมชาติ
เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงดำเนินพระราชกิจโดยปราศจากรากฐาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระราชกิจไม่ได้เกิดขึ้นมาเองคือๆ

แต่กระทำขึ้นโดยสอดคล้องกับรูปการณ์แวดล้อมจริงแท้และสภาพเงื่อนไขที่เป็นจริงเสมอ
ในหนทางนี้เท่านั้นอุปนิสัยของมนุษย์จึงสามารถได้รับการแปลงสภาพ และมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ
ของเขาและความคิดเก่าๆ ของเขาจึงเปลี่ยนแปลง สิ่งที่มีมนุษย์แสดงออกคือสิ่งที่เขาเห็น ได้รับการประสบการณ์
และสามารถจินตนาการได้ และเป็นสิ่งที่ความคิดของมนุษย์สามารถบรรลุได้
ถึงแม้ว่าจะเป็นหลักทฤษฎีหรือมโนคติที่หลงผิดก็ตาม
งานของมนุษย์ไม่สามารถเกินวงเขตของประสบการณ์ของมนุษย์ สิ่งที่มีมนุษย์มองเห็น
สิ่งที่มนุษย์สามารถจินตนาการหรือคิดฝันได้ ไม่ว่างานนั้นจะมีขนาดเท่าใดก็ตาม
ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงแสดงออกคือสิ่งที่พระเจ้าพระองค์เองทรงเป็น และสิ่งนี้มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้—
นั่นคือ สิ่งนี้เกินที่ความคิดของมนุษย์จะเอื้อมถึง
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระราชกิจของพระองค์ในการนำมวลมนุษย์ทั้งปวง
และสิ่งนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับรายละเอียดของประสบการณ์ของมนุษย์
แต่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระองค์เองแทน สิ่งที่มีมนุษย์แสดงออกคือประสบการณ์ของเขา
ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงออกคือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น
ซึ่งคือพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์ซึ่งอยู่เกินเอื้อมสำหรับมนุษย์
ประสบการณ์ของมนุษย์คือความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและความรู้ของเขา
ซึ่งได้มาโดยมีพื้นฐานจากการแสดงออกของพระเจ้าถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น
ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและความรู้เช่นนั้นเรียกกันว่าสิ่งที่มนุษย์เป็น
และพื้นฐานของการแสดงออกของพวกเขาคืออุปนิสัยโดยธรรมชาติและขีดความสามารถของมนุษย์—
นี่เป็นเหตุผลที่สิ่งเหล่านั้นเรียกกันว่าสิ่งที่มนุษย์เป็นเช่นเดียวกัน
มนุษย์มีความสามารถที่จะสามัคคีธรรมในสิ่งที่เขาได้รับการประสบการณ์และมองเห็น
ไม่มีใครสามารถสามัคคีธรรมในสิ่งที่พวกเขายังไม่ได้รับการประสบการณ์ ยังไม่ได้มองเห็น
หรือที่ความคิดของพวกเขาไม่สามารถเอื้อมถึงได้ สิ่งเหล่านั้นคือสิ่งที่พวกเขาไม่มีอยู่ภายในตัวพวกเขา
หากสิ่งที่มนุษย์แสดงออกไม่ได้มาจากการประสบการณ์ของเขา นั่นก็จะเป็นจินตนาการหรือหลักทฤษฎีของเขา
กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ ไม่มีความเป็นจริงในคำพูดของเขา หากเจ้าไม่เคยได้มาสัมผัสกับสิ่งต่างๆ ของสังคม
เจ้าคงจะไม่สามารถที่จะสามัคคีธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของสังคมได้อย่างชัดเจน
หากเจ้าไม่มีครอบครัว เจ้าคงจะไม่เข้าใจส่วนใหญ่ที่พวกเขาพูดหากคนอื่นๆ พูดถึงเรื่องครอบครัว ดังนั้นแล้ว
สิ่งที่มนุษย์สามัคคีธรรมและงานที่เขาทำจึงเป็นตัวแทนถึงสิ่งที่เขาเป็นภายใน
หากมีใครบางคนได้สามัคคีธรรมเกี่ยวกับความเข้าใจที่เขามีเกี่ยวกับการติสอนและการพิพากษา
แต่เจ้าไม่ได้มีประสบการณ์ใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น เจ้าคงจะไม่กล้าปฏิเสธความรู้ของเขา

แต่นับประสาอะไรกับการที่เจ้าจะกลั่นใจในเรื่องนั้นหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์
นี่เป็นเพราะว่าการสามัคคีธรรมของพวกเขาเป็นบางสิ่งบางอย่างที่เจ้าไม่เคยได้รับประสบการณ์
บางสิ่งบางอย่างที่เจ้าไม่รู้จักรู้ และจิตใจของเจ้าไม่อาจจินตนาการถึงสิ่งนั้นได้ จากความรู้ของพวกเขา
ทั้งหมดที่เจ้าสามารถรับมาได้คือเส้นทางก้าวผ่านการทดสอบและการพิพากษาในอนาคต
แต่เส้นทางนี้สามารถเป็นได้เพียงหนึ่งในความรู้เชิงหลักทฤษฎีเท่านั้น
สิ่งนั้นไม่สามารถเข้ามาแทนความเข้าใจของเจ้าเองได้ แต่มันนับประสาอะไรกับประสบการณ์ของเจ้า
บางทีเจ้าคิดว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นค่อนข้างถูกต้อง แต่ในประสบการณ์ของเจ้าเองแล้ว
เจ้าพบว่าสิ่งนั้นไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริงในหลายๆ วิธี
บางทีเจ้ารู้สึกว่าการที่เจ้าได้ยินมานั้นมีบางส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริงโดยสิ้นเชิง
เจ้าเก็บงำโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นไว้ ณ ขณะนั้น และถึงแม้ว่าเจ้าจะยอมรับสิ่งนั้น
แต่เจ้าก็ยอมรับอย่างลังเลเท่านั้น แต่ในประสบการณ์ของเจ้าเองแล้ว
ความรู้ที่เจ้าได้รับมโนคติที่หลงผิดกลายเป็นวิธีการปฏิบัติของเจ้า และยังเจ้าปฏิบัติมากเท่าใด
เจ้าก็ยังเข้าใจคุณค่าและความหมายที่แท้จริงของคำพูดที่เจ้าได้ยินมากขึ้นเท่านั้น
หลังจากที่ได้มีประสบการณ์ของเจ้าเองแล้ว
เมื่อนั้นเจ้าจะสามารถพูดถึงความรู้ที่เจ้าควรมีเกี่ยวกับสิ่งที่เจ้าได้รับประสบการณ์ได้ นอกจากนี้
เจ้ายังสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างบรรดาผู้ที่มีความรู้ที่เป็นจริงและสัมพันธ์กับชีวิตจริง
และพวกที่มีความรู้ที่มีพื้นฐานมาจากหลักทฤษฎีและไร้ค่า ดังนั้น
การที่ความรู้ที่เจ้าอ้างว่ามีจะสอดคล้องตามความจริงหรือไม่นั้น
โดยส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับว่าเจ้ามีประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงเกี่ยวกับความรู้นั้นหรือไม่
เมื่อมีความจริงในประสบการณ์ของเจ้า ความรู้ของเจ้าจะสัมพันธ์กับชีวิตจริงและมีค่า
โดยผ่านทางประสบการณ์ของเจ้า เจ้ายังสามารถรับการหยั่งรู้และความรู้ความเข้าใจเชิงลึก
ทำให้ความรู้ของเจ้าลึกซึ้ง
และเพิ่มพูนสติปัญญาและสามัญสำนึกเกี่ยวกับวิธีการที่เจ้าควรประพฤติตัวของเจ้าเองได้เช่นเดียวกัน
ความรู้ที่แสดงออกโดยผู้คนที่ไม่ได้ครอบครองความจริงคือหลักทฤษฎี ไม่ว่ามันอาจจะสูงส่งเพียงใดก็ตาม
บุคคลชนิดนี้อาจมีปัญญายังยิ่งเมื่อพูดถึงเรื่องเนื้อหา
แต่ไม่สามารถหาความแตกต่างเมื่อพูดถึงเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณก็เป็นได้
นี่เป็นเพราะว่าบุคคลเช่นนั้นไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการฝ่ายจิตวิญญาณเอาเสียเลย
ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่ไม่รู้แจ้งในกิจการฝ่ายจิตวิญญาณและไม่เข้าใจเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ
ไม่ว่าเจ้าจะแสดงออกถึงความรู้แบบใดก็ตาม ตราบเท่าที่ความรู้นั้นเป็นสิ่งที่เจ้าเป็น

เช่นนั้นแล้วมันก็เป็นประสบการณ์ส่วนตัวของเจ้า ความรู้จริงๆ ของเจ้า
สิ่งที่เสวนาโดยผู้คนที่พูดถึงเพียงหลักทฤษฎี—ผู้ที่เป็นผู้คนที่ไม่ได้ครอบครองทั้งความจริงหรือความเป็นจริง—
ยังสามารถเรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่พวกเขาเป็น
เพราะพวกเขาได้มาถึงหลักทฤษฎีของพวกเขาโดยผ่านทางวิธีการบางอย่างลึกซึ้งเท่านั้น
และมันเป็นผลจากการตรึกตรองอย่างลึกซึ้งของพวกเขา กระนั้นมันก็เป็นเพียงหลักทฤษฎี
ไม่ได้เป็นสิ่งใดมากไปกว่าจินตนาการ! ประสบการณ์ทั้งหลายของผู้คนทุกประเภทเป็นตัวแทนสิ่งต่างๆ
ภายในตัวพวกเขา ผู้ใดก็ตามที่ไม่มีประสบการณ์ฝ่ายจิตวิญญาณจะไม่สามารถพูดถึงความรู้เกี่ยวกับความจริง
อีกทั้งไม่สามารถแก้ไขความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่หลากหลายฝ่ายจิตวิญญาณได้
สิ่งที่มนุษย์แสดงออกคือสิ่งที่เขาเป็นภายใน—นี่คือสิ่งที่แน่นอน
หากคนเราปรารถนาที่จะมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ฝ่ายจิตวิญญาณและความรู้เกี่ยวกับความจริง
คนเราต้องมีประสบการณ์จริง หากเจ้าไม่สามารถพูดถึงสามัญสำนึกในชีวิตมนุษย์ได้อย่างชัดเจน
เจ้าจะมีความสามารถที่จะพูดถึงสิ่งต่างๆ ฝ่ายจิตวิญญาณได้น้อยลงไปมากเท่าใด? ผู้ที่สามารถนำคริสตจักร
จัดหาชีวิตให้ผู้คน และเป็นอัครทูตให้กับผู้คนต้องมียุทธศาสตร์จริง
พวกเขาต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ฝ่ายจิตวิญญาณ
และมีความซึ่งคุณค่าและประสบการณ์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความจริง
มีเพียงผู้คนที่เช่นนั้นเท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้นำหรืออัครทูตที่นำคริสตจักรได้ มิฉะนั้นแล้ว
พวกเขาจะสามารถติดตามในฐานะคนที่เล็กน้อยที่สุดได้เท่านั้น และไม่สามารถเป็นผู้นำได้
แล้วนับประสาอะไรกับการเป็นอัครทูตที่มีความสามารถที่จะจัดหาชีวิตให้กับผู้คนได้
นี่เป็นเพราะว่าหน้าที่การทำงานของอัครทูตนั้นไม่ใช่การริบเร่งหรือการต่อสู้
แต่เป็นการทำงานการปรนนิบัติชีวิต และการนำผู้อื่นในการแปลงสภาพอุปนิสัยของพวกเขา
ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่การทำงานนี้ได้รับการบัญชาให้แบกรับความรับผิดชอบอันหนักหน่วง
เป็นความรับผิดชอบที่ไม่ใช่แค่ผู้ใดก็ได้จะสามารถแบกรับ
งานประเภทนี้สามารถทำได้โดยผู้ที่มีสิ่งที่เป็นชีวิตเท่านั้น นั่นคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ของความจริง
งานนี้ไม่สามารถดำเนินการได้โดยแค่ใครก็ตามที่สามารถประกาศตักขาค ที่สามารถริบเร่ง
หรือที่เต็มใจจะสละตัวพวกเขาเอง ผู้คนที่ไม่มีประสบการณ์ของความจริงเลย
ผู้ที่ไม่ได้ผ่านการตัดแต่งหรือพิพากษาไว้ความสามารถที่จะทำงานชนิดนี้ได้ ผู้คนที่ไม่มีประสบการณ์
ผู้ที่เป็นผู้คนที่ปราศจากความเป็นจริง ไร้ความสามารถที่จะมองเห็นความเป็นจริงได้อย่างชัดเจน
เพราะพวกเขาเองปราศจากการเป็นอยู่ประเภทนี้ ดังนั้น
บุคคลชนิดนี้จึงไม่เพียงแต่ไร้ความสามารถที่จะทำงานการเป็นผู้นำได้เท่านั้น

แต่หากพวกเขายังคงปราศจากความจริงเป็นเวลานานแล้ว

พวกเขาจะกลายเป็นวัตถุประสงค์ของการทำลายด้วยเช่นกัน

ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกที่เจ้าแสดงออกสามารถยื่นหยัดเป็นข้อพิสูจน์ถึงความยากลำบากที่เจ้าเคยได้รับประสบการณ์ในชีวิต สิ่งต่างๆ ที่เจ้าถูกติสอน และประเด็นต่างๆ ที่เจ้าได้ถูกพิพากษา

และนี่ก็เป็นจริงสำหรับการทดสอบด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ในจุดที่คนเราได้รับการถลุง ในจุดที่คนเราอ่อนแอ—เหล่านี้คือด้านต่างๆ ที่คนเรามีประสบการณ์ ที่คนเรามีเส้นทาง ตัวอย่างเช่น

หากมีใครสักคนทนทุกข์กับความผิดหวังในการแต่งงาน พวกเขาอาจจะสวดภาวนาว่า “ขอบคุณพระเจ้า สรรเสริญพระเจ้า ข้าพระองค์ต้องทำให้สมดังพระทัยของพระเจ้า และมอบถวายทั้งชีวิตของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ต้องวางการแต่งงานของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าโดยตลอดทั้งหมด

ข้าพระองค์ยินดีที่จะปฏิญาณทั้งชีวิตของข้าพระองค์ต่อพระเจ้า” สิ่งต่างๆ

ทั้งหมดภายในมนุษย์สามารถแสดงให้เห็นสิ่งที่เขาเป็น โดยผ่านทาง การสวดภาวนา จังหวะการพูดของบุคคล ไม่ว่าพวกเขาจะพูดเสียงดังหรือเสียงค่อย—เรื่องเช่นนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องของประสบการณ์

และไม่สามารถเป็นตัวแทนถึงสิ่งที่พวกเขามีและทำได้

สิ่งเหล่านี้สามารถบอกได้เพียงว่าลักษณะนิสัยของบุคคลหนึ่งดีหรือแย่ ว่าธรรมชาติของพวกเขาดีหรือแย่ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถเทียบเท่าได้กับที่ว่าใครบางคนมีประสบการณ์หรือไม่

ความสามารถในการแสดงตัวเองออกมาเมื่อพูด หรือทักษะหรือความเร็วในการพูดเป็นแค่เรื่องของการปฏิบัติ และไม่สามารถแทนที่ประสบการณ์ของคนเราได้ เมื่อเจ้าพูดถึงประสบการณ์แต่ละอย่างของเจ้า

เจ้าสวดภาวนาในสิ่งที่เจ้าพบว่ามีค่าสำคัญ และทุกสิ่งภายในเจ้า วาตะของเราแสดงถึงสิ่งที่เราเป็น

แต่สิ่งที่เราพูดอยู่กินเอื้อนสำหรับมนุษย์ สิ่งที่เราพูดไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์

และมันไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์สามารถมองเห็น และยังไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์สามารถสัมผัสได้

แต่คือสิ่งที่เราเป็น ผู้คนบางคนรับรู้เพียงว่าสิ่งที่เราสวดภาวนานั้นคือสิ่งที่เราได้รับประสบการณ์

แต่พวกเขาไม่รับรู้ว่ามันคือการแสดงออกของพระวิญญาณโดยตรง

แน่นอนว่าสิ่งที่เราพูดคือสิ่งที่เราเคยได้รับประสบการณ์มาแล้ว

เราคือผู้ที่ได้ทำงานการบริหารจัดการมาเป็นเวลาหกพันปี

เราได้รับประสบการณ์ในทุกสิ่งทุกอย่างนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการสร้างมวลมนุษย์มาจนถึงตอนนี้

แล้วเราจะรู้ความสามารถที่จะเสวนาถึงการนั้นได้อย่างไร? เมื่อพูดถึงเรื่องของธรรมชาติของมนุษย์

เราได้มองเห็นอย่างชัดเจนแล้ว เราได้สังเกตเห็นมันมานานแล้ว

เราจะรู้ความสามารถที่จะพูดถึงมันอย่างชัดเจนได้อย่างไร? เป็นเพราะเราได้เห็นแก่นแท้ของมนุษย์อย่างชัดเจน

เราจึงมีคุณสมบัติที่จะติสอนมนุษย์และพิพากษาเขา เพราะมนุษย์ทั้งหมดมาจากเรา

แต่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม แน่แน่นอนว่าเราก็มีคุณสมบัติที่จะประเมิงานที่เราได้ทำไปแล้วเช่นกัน
ถึงแม้ว่างานนี้จะไม่ได้ทำโดยเนื้อหาของเรา แต่งานนี้เป็นการแสดงออกโดยตรงของพระวิญญาณ
และนี่คือสิ่งที่เรามีและสิ่งที่เราเป็น ดังนั้น เราจึงมีคุณสมบัติที่จะแสดงถึงงานนี้และทำงานที่เราควรต้องทำ
สิ่งที่ผู้คนพูดคือสิ่งที่พวกเขาได้รับประสบการณ์มา นั่นคือสิ่งที่พวกเขาได้มองเห็น
สิ่งที่จิตใจของเขาสามารถไปถึงได้ และสิ่งที่สำนึกรับรู้ของพวกเขาสามารถสืบหาได้
นั่นคือสิ่งที่พวกเขาสามารถสัมผัสธรรมได้
พระวณะที่คริสต์โดยเนื้อหาของพระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์คือการแสดงออกของพระวิญญาณโดยตรง
และพระวณะเหล่านั้นแสดงออกถึงพระราชกิจที่พระวิญญาณได้ทรงทำ
ซึ่งเนื้อหาของไม่เคยได้รับประสบการณ์หรือมองเห็น กระนั้นพระองค์ยังทรงแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น
ด้วยเหตุที่เนื้อหาของเนื้อหาของนั้นคือพระวิญญาณ และพระองค์ทรงแสดงออกถึงพระราชกิจของพระวิญญาณ
นั่นคืองานที่พระวิญญาณได้ทรงกระทำไปแล้ว ถึงแม้ว่าจะเกินเอื้อมสำหรับเนื้อหาของก็ตาม
หลังจากการจุติเป็นมนุษย์ โดยผ่านทางแสดงออกของเนื้อหาของ
พระองค์ทรงทำให้ผู้คนสามารถรู้จักสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น
และทำให้ผู้คนสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยของพระเจ้าและพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำแล้ว
งานของมนุษย์ทำให้ผู้คนมีความกระตือรือร้นมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาควรเข้าสู่และสิ่งที่พวกเขาควรทำความ
เข้าใจ งานนี้เกี่ยวพันกับการนำทางผู้คนสู่การเข้าใจและการได้รับประสบการณ์กับความจริง
งานของมนุษย์คือการค้าหาผู้คน
พระราชกิจของพระเจ้าคือการเปิดเส้นทางใหม่และยุคสมัยใหม่สำหรับมวลมนุษย์
และเพื่อเปิดเผยต่อผู้คนถึงสิ่งที่มนุษย์ธรรมดาไม่รู้ ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถรู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์
พระราชกิจของพระเจ้าคือการนำทางมวลมนุษย์ทั้งปวง
พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการปฏิบัติเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้คน
ทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเสริมสร้างผู้คน และไม่มีพระราชกิจใดที่ไม่ให้ผลประโยชน์ต่อผู้คน
ไม่สำคัญว่าความจริงจะลึกซึ้งหรือตื้นเขิน
และไม่สำคัญว่าจิตใจความสามารถของผู้ที่ยอมรับความจริงจะเป็นอย่างไรก็ตาม
สิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำนั้นให้ประโยชน์แก่ผู้คนทั้งสิ้น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งใดก็ตาม
แต่พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถได้รับการดำเนินการโดยตรงได้
พระราชกิจต้องได้รับการแสดงออกผ่านผู้ที่ให้ความร่วมมือกับพระองค์
ด้วยประการนี้เท่านั้นจึงจะสามารถได้รับผลลัพธ์ของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
แน่นอนว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจโดยตรง พระราชกิจนั้นก็ไม่ได้ถูกเจือปนแต่อย่างใด

แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจโดยผ่านทางมนุษย์ พระราชกิจนั้นก็กลายเป็นต่างพร้อยอย่างยิ่ง และไม่ใช้พระราชกิจดั้งเดิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังเช่นนี้แล้ว

ความจริงจึงเปลี่ยนแปลงไปในหลายระดับที่แตกต่างกัน

ผู้ติดตามไม่ได้รับเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ได้รับการรวมกันระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับประสบการณ์และความรู้ของมนุษย์

สิ่งที่ผู้ติดตามได้รับซึ่งเป็นส่วนของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นมีความถูกต้อง

ในขณะที่ประสบการณ์และความรู้ของมนุษย์ที่พวกเขาได้รับแตกต่างกันออกไปเพราะผู้ทำงานมีความแตกต่างกัน

ผู้ทำงานที่มีความรู้แจ้งและการทรงนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีประสบการณ์ที่มีพื้นฐานจากความรู้แจ้ง และการทรงนำทางนี้ต่อไป ภายในประสบการณ์เหล่านี้คือจิตใจและประสบการณ์ของมนุษย์ร่วมกัน

ตลอดจนสิ่งที่ป็นสภาวะความเป็นมนุษย์ และหลังจากนั้น

พวกเขาจะได้รับความรู้หรือความรู้ความเข้าใจเชิงลึกที่พวกเขาควรมี

นี่คือวิธีการปฏิบัติของมนุษย์หลังจากที่ได้รับประสบการณ์กับความจริง

วิธีการปฏิบัติเช่นนี้ไม่ได้เหมือนกันเสมอไป เพราะผู้คนได้รับประสบการณ์แตกต่างกัน และสิ่งต่างๆ

ที่ผู้คนได้รับประสบการณ์ก็แตกต่างกัน ในหนทางนี้

ความรู้แจ้งเดียวกันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่งผลให้เกิดความรู้และการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

เพราะผู้ที่ได้รับความรู้แจ้งนั้นมีความแตกต่างกัน ผู้คนบางคนทำผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ในระหว่างการปฏิบัติ

ในขณะที่อีกคนทำผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง และอีกคนไม่ได้ทำอะไรนอกไปจากทำผิดพลาด

นี่เป็นเพราะว่าผู้คนมีความสามารถในการทำความเข้าใจแตกต่างกัน

และยังเป็นเพราะขีดความสามารถโดยธรรมชาติของพวกเขาก็แตกต่างกันด้วย

ผู้คนบางคนมีความเข้าใจแบบหนึ่งหลังจากที่ได้ยินสารหนึ่ง

และผู้คนบางคนมีความเข้าใจอีกแบบหนึ่งหลังจากที่ได้ยินความจริง ผู้คนบางคนเบี่ยงเบนไปเล็กน้อย

ในขณะที่บางคนไม่เข้าใจความหมายที่เป็นจริงของความจริงเลยแม้แต่น้อย ดังนั้น

การเข้าใจของคนเราบอกรับวิธีการที่คนเราจะนำทางผู้อื่น นี่เป็นความจริงที่แน่ชัด

เพราะงานของคนเราเป็นเพียงแค่การแสดงออกของสิ่งที่คนเราเป็น

ผู้ที่ได้รับการนำทางโดยผู้ที่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความจริงก็จะมีมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความจริงเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะมีผู้คนที่มิชอบผิดพลาดในความเข้าใจของพวกเขา แต่พวกเขาก็มีจำนวนน้อยนัก

และไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีข้อผิดพลาด หากคนเรามีข้อผิดพลาดในความเข้าใจความจริงของเขา

พวกที่ติดตามเขาผู้นั้นจะผิดพลาดเช่นเดียวกันอย่างไม่ต้องสงสัย และผู้คนเหล่านี้จะผิดพลาดในทุกๆ

ความหมายของคำนี้ โดยมากแล้ว ระดับที่ผู้ติดตามเข้าใจความจริงจะขึ้นอยู่กับผู้ทำงาน
แน่นอนว่าความจริงจากพระเจ้ามีความถูกต้องและปราศจากข้อผิดพลาด และมันมีความแน่นอนอย่างแน่แท้
อย่างไรก็ตาม ผู้ทำงานไม่ได้ถูกต้องไปทั้งหมด และไม่สามารถกล่าวได้ว่าเชื่อถือได้ไปทั้งหมด
หากผู้ทำงานมีวิธีการที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงอย่างยิ่งในการนำความจริงมาปฏิบัติ
เช่นนั้นแล้วผู้ติดตามก็จะมีวิธีการปฏิบัติเช่นเดียวกัน
หากผู้ทำงานไม่มีวิธีการปฏิบัติตามความจริงแต่มีเพียงหลักทฤษฎี เช่นนั้นแล้วผู้ติดตามก็จะไม่มีความเป็นจริง
จิตความสามารถและธรรมชาติของผู้ติดตามได้รับการกำหนดโดยการกำหนด
และไม่ได้มีความสัมพันธ์กับผู้ทำงาน
แต่ขอบเขตที่ผู้ติดตามเข้าใจความจริงและรู้จักพระเจ้านั้นขึ้นอยู่กับผู้ทำงาน
(เป็นเช่นนี้แค่สำหรับผู้คนบางคนเท่านั้น) ไม่ว่าผู้ทำงานเป็นอย่างใดก็ตาม ผู้ติดตามที่เขาหนักจะเป็นเช่นนั้นด้วย
สิ่งที่ผู้ทำงานแสดงออกคือสิ่งที่เขาเอง โดยไม่มีการสงวนตัวใดๆ
สิ่งที่เขาเรียกร้องจากผู้ติดตามเขาคือสิ่งที่เขาเองเต็มใจสัมผัสฤทธิ์ผลหรือมีความสามารถที่จะสัมผัสฤทธิ์ผลได้
ผู้ทำงานส่วนใหญ่ใช้สิ่งที่พวกเขาทำเองเป็นพื้นฐานในการเรียกร้องจากผู้ติดตามของพวกเขา
ถึงแม้ว่าจะมีผู้ติดตามของพวกเขาจำนวนมากมายที่ไม่สามารถสัมผัสฤทธิ์ผลได้เลย—
และสิ่งที่คนเราไม่สามารถสัมผัสฤทธิ์ผลได้ก็กลายเป็นอุปสรรคในการเข้าสู่ของคนเรา

มีการเบี่ยงเบนน้อยกว่ามากในงานของบรรดาผู้ที่ได้ก้าวผ่านการตัดแต่ง การถูกจัดการ การพิพากษา
และการติสอน และการแสดงออกของงานของพวกเขาที่มีความถูกต้องแม่นยำมากกว่ามาก
บรรดาผู้ที่อาศัยความเป็นธรรมชาติของตนในการทำงานทำผิดพลาดค่อนข้างใหญ่หลวง
งานของผู้คนที่ยังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแสดงออกถึงความเป็นธรรมชาติของพวกเขาเองมากจน
เกินไป ซึ่งทำให้เกิดอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงต่อพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ไม่ว่าจิตความสามารถของบุคคลจะดีเพียงใดก็ตาม พวกเขาต้องก้าวผ่านการตัดแต่ง การได้รับการจัดการ
และการพิพากษาก่อนที่จะพวกเขาจะสามารถทำตามพระบัญชาของพระราชกิจของพระเจ้าด้วยเช่นกัน
หากพวกเขาไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษาเช่นนั้น
งานของเขาก็ไม่อาจสอดคล้องกับหลักการของความจริงได้ไม่ว่างานของเขาจะได้รับการดำเนินการมาดีเพียงใด
ก็ตาม และเป็นผลผลิตจากความเป็นธรรมชาติและความดีของมนุษย์เสมอ
งานของบรรดาผู้ที่ได้ก้าวผ่านการตัดแต่ง การจัดการ
และการพิพากษามีความถูกต้องแม่นยำมากกว่างานของผู้ที่ยังไม่ได้รับการตัดแต่ง การจัดการและการพิพากษา
พวกเขาที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษาไม่แสดงออกถึงสิ่งใดเลยนอกจากเนื้อหนังและความคิดของมนุษย์
ซึ่งผสมปนเปด้วยปัญญาของมนุษย์และพรสวรรค์ภายในตัวเป็นอันมาก

นี่ไม่ใช่การแสดงออกที่ถูกต้องแม่นยำของมนุษย์เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า
บรรดาผู้ที่ติดตามผู้คนเช่นนี้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพวกเขาด้วยขีดความสามารถภายในตัวของพวกเขา
เพราะพวกเขาแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและประสบการณ์ของมนุษย์มากเกินไป
ซึ่งเกือบจะหลุดจากเจตนารมณ์แต่ดั้งเดิมของพระเจ้าและเบี่ยงเบนจากเจตนารมณ์นั้นไปไกลจนเกินไป
งานของบุคคลชนิดนี้จึงไม่สามารถนำผู้คนมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
แต่กลับนำพวกเขามาอยู่ต่อหน้ามนุษย์แทน ดังนั้น
ผู้ที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษาและการทดสอบจึงไม่มีคุณสมบัติที่จะดำเนินการตามพระบัญชาของพระราชกิจ
ของพระเจ้าให้เสร็จสิ้น งานของผู้ทำงานที่มีคุณสมบัติสามารถนำผู้คนไปสู่หนทางที่ถูกต้อง
และให้พวกเขาได้รับการเข้าสู่ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่า งานของเขาสามารถนำผู้คนมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
นอกจากนี้ งานที่เขาทำสามารถแตกต่างออกไปตามแต่ละบุคคล และไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆ
ซึ่งทำให้ผู้คนได้รับการหลุดพ้นและเสรีภาพ และความสามารถที่จะค่อยๆ เติบโตในชีวิต
และที่จะมีการเข้าสู่ความจริงที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้น
ส่วนงานของผู้ทำงานที่ไม่มีคุณสมบัตินั้นไม่ถึงมาตรฐานที่ควรเป็นอย่างมาก งานของเขานั้น โง่เขลา
เขาสามารถนำผู้คนมาสู่กฎเกณฑ์ต่างๆ ได้เท่านั้น
และสิ่งที่เขาเรียกร้องจากผู้คนไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละบุคคล เขาไม่ได้ทำงานตามความจำเป็นจริงๆ
ของผู้คน ในงานชนิดนี้มีกฎเกณฑ์ต่างๆ มากจนเกินไปและมีหลักทฤษฎีมากจนเกินไป
และงานนี้ไม่สามารถนำผู้คนมาสู่ความเป็นจริงได้
อีกทั้งไม่สามารถนำผู้คนเข้าสู่การปฏิบัติปกติของการเติบโตในชีวิตได้
งานนี้สามารถทำได้แค่ให้ผู้คนยึดติดกับกฎเกณฑ์ไร้ค่าไม่ก่อกวนเท่านั้น
การนำเช่นนั้นสามารถนำทางผู้คนให้หลงผิดไปเท่านั้นรถทำได้แค่พาทางผู้คนให้หลงผิดเท่านั้น
เขานำทางเจ้าให้กลายเป็นเหมือนเขา เขาสามารถนำเจ้าไปสู่สิ่งที่เขามีและเป็น
ในการที่ผู้ติดตามจะยังรู้ได้ว่าผู้นำมีคุณสมบัติหรือไม่นั้น
กุญแจสำคัญคือการดูที่เส้นทางที่พวกเขานำทางและผลลัพธ์ของการทำงานของเข
และมองเห็นว่าผู้ติดตามได้รับหลักการตามความจริงหรือไม่
และพวกเขาได้รับวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการแปลงสภาพของพวกเขาหรือไม่
เจ้าควรจำแนกความแตกต่างระหว่างงานที่แตกต่างกันของผู้คนชนิดที่แตกต่างกัน
เจ้าไม่ควรเป็นผู้ติดตามที่โง่เขลา นี่ส่งผลกระทบต่อเรื่องการเข้าสู่ของผู้คน
หากเจ้ารู้ความสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างว่าการเป็นผู้นำของบุคคลใดมีเส้นทางและของบุคคลใดไม่มี
เจ้าจะถูกหลอกลวงได้โดยง่าย ทั้งหมดนี้มีผลโดยตรงต่อชีวิตของเจ้าเอง

มีความเป็นธรรมชาติมากเกินไปในงานของผู้คนที่ไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
งานนั้นผสมผสานด้วยเจตจำนงของมนุษย์มากเกินไป สิ่งที่เขาเป็นคือความเป็นธรรมชาติ—
สิ่งที่มาพร้อมกับที่พวกเขาเกิด

นั่น ไม่ใช่ชีวิตหลังจากที่ได้รับการจัดการแล้วหรือความเป็นจริงหลังจากที่ได้รับการแปลงสภาพแล้ว
บุคคลเช่นนั้นจะสามารถสนับสนุนผู้ที่กำลังไล่ตามเสาะหาชีวิตได้อย่างไร?

ชีวิตที่มนุษย์คนนั้นมีโดยดั้งเดิมแล้วคือปัญญาหรือพรสวรรค์ภายในตัวของเขา

ปัญญาหรือพรสวรรค์ประเภทนี้ค่อนข้างไกลห่างจากสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องอย่างแท้จริงจากมนุษย์
หากมนุษย์ไม่ได้ผ่านการทำให้มีความเพียบพร้อมและอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของเขาไม่ได้ผ่านการตัดแต่งและจัด
การ จะมีช่องว่างอันกว้างใหญ่ระหว่างสิ่งที่เขาแสดงออกและความจริง
สิ่งที่เขาแสดงออกจะผสมผสานด้วยสิ่งที่คลุมเครือ เช่น จินตนาการและประสบการณ์ด้านเดียวของเขา
ยิ่งไปกว่านั้น ไม่ว่าเขาจะทำงานอย่างไรก็ตาม

ผู้คนจะรู้สึกว่ามีเป้าหมายโดยรวมและไม่มีความจริงที่เหมาะสมสำหรับการเข้าสู่ของผู้คนทั้งปวง
ในสิ่งที่เรียกร้องจากผู้คนนั้น ส่วนใหญ่แล้วเกินความสามารถของพวกเขา

เสมือนว่าพวกเขาเป็นเปิดที่ถูกบังคับให้นั่งบนคอน นี่คือนอกจากเจตจำนงของมนุษย์

อุปนิสัยที่เสื่อมทรามของมนุษย์ ความคิดของเขา และมโนคติที่หลงผิดของเขาแผ่ซ่านไปทุกส่วนในร่างกายเขา
มนุษย์ไม่ได้เกิดมาพร้อมสัญชาตญาณที่จะปฏิบัติตามความจริง

อีกทั้งเขาไม่มีสัญชาตญาณที่จะเข้าใจความจริงโดยตรง นอกจากนั้นยังมีอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของมนุษย์—
เมื่อบุคคลที่เป็นธรรมชาติประเภทนี้ทำงาน งานนั้นไม่ก่อให้เกิดการจัดจ้ะหะหรือ?

แต่มนุษย์ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วนั้นมีประสบการณ์ของความจริงที่ผู้คนควรเข้าใจ
และความรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยที่เสื่อมทรามทั้งหลายของพวกเขา

เพื่อที่สิ่งที่คลุมเครือและไม่เป็นจริงในงานของเขาจะค่อยๆ ลดลงไป การมีสิ่งเจือปนของมนุษย์กลายเป็นน้อยลง
และการทำงานและการรับใช้ของเขาเข้ามาใกล้เคียงกับมาตรฐานที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น
งานของเขาได้เข้าสู่ความเป็นจริงของความจริง และมันยังได้กลายเป็นเหมือนจริงด้วยเช่นกัน

ความคิดในจิตใจของมนุษย์สกดกันพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพิเศษ

มนุษย์มีจินตนาการอันอุดมและตรรกะอันมีเหตุผล

และเขาได้มีประสบการณ์อันยาวนานในการจัดการกิจการต่างๆ

หากแง่มุมเหล่านี้ของมนุษย์ไม่ได้ก้าวผ่านการตัดแต่งและการแก้ไข ทั้งหมดก็เป็นอุปสรรคต่อพระราชกิจ ดังนั้น
งานของมนุษย์จึงไม่สามารถสัมฤทธิ์ความถูกต้องแม่นยำในระดับที่สูงที่สุดได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานของผู้คนที่ไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

งานของมนุษย์คงอยู่ภายในแนวข่ายหนึ่งและถูกจำกัด บุคคลหนึ่งสามารถทำได้เพียงงานระยะเฉพาะใดๆ เท่านั้น
และไม่สามารถทำงานของทั้งยุคสมัยได้—มิฉะนั้น เขาคงจะนำทางผู้คนเข้าไปสู่ท่ามกลางกฎต่างๆ แล้ว
งานของมนุษย์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับเวลาหรือระยะที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆ เท่านั้น
นี่เป็นเพราะว่าประสบการณ์ของมนุษย์มีวงเขตของมันเอง
คนเราไม่สามารถเปรียบเทียบงานของมนุษย์กับพระราชกิจของพระเจ้าได้
วิธีการปฏิบัติของมนุษย์และความรู้เกี่ยวกับความจริงของเขาทั้งหมดใช้ได้กับวงเขตที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆ
เจ้าไม่สามารถกล่าวว่าเส้นทางที่มนุษย์ก้าวย่ำนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์
เพราะมนุษย์สามารถได้รับความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น
และไม่สามารถได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ได้
สิ่งที่มนุษย์สามารถรับประสบการณ์ได้ทั้งหมดอยู่ในวงเขตของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และไม่สามารถเกินจากแนวข่ายความคิดในจิตใจของมนุษย์ที่ปกติได้
คนเหล่านั้นทั้งหมดที่สามารถใช้ชีวิตตามความจริงความเป็นจริงได้รับประสบการณ์ภายในแนวข่ายนี้
เมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์กับความจริง
สิ่งนั้นเป็นประสบการณ์ของชีวิตมนุษย์ที่ปกติที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ
นั่นไม่ใช่วิธีการรับประสบการณ์ที่เบี่ยงเบนไปจากชีวิตของมนุษย์ที่ปกติ
พวกเขาได้รับประสบการณ์กับความจริงที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
ซึ่งอยู่บนรากฐานของการใช้ชีวิตมนุษย์ของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น ความจริงนี้แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล
และความลึกซึ้งของความจริงนี้สัมพันธ์กับสภาวะของบุคคลนั้นๆ
คนเราสามารถพูดได้เพียงว่าเส้นทางที่พวกเขาเดินคือชีวิตมนุษย์ที่ปกติของใครบางคนที่ไม่ได้ตามเสาะหาความจริง
และอาจจะเรียกเส้นทางนั้นได้ว่าเส้นทางที่เดินโดยบุคคลที่ปกติที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ คนเราไม่สามารถพูดได้ว่าเส้นทางที่เขาเดินคือเส้นทางที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระดำเนิน
ในประสบการณ์ของมนุษย์ที่ปกติ นั่น เพราะผู้ที่ไล่ตามเสาะหาหนั้นไม่เหมือนกัน
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงไม่เหมือนกันด้วยเช่นกัน นอกจากนั้น
เพราะสภาพแวดล้อมที่ผู้คนได้รับประสบการณ์และแนวข่ายของประสบการณ์ของพวกเขาไม่เหมือนกัน
และเพราะส่วนผสมของจิตใจและความคิดของพวกเขา
ประสบการณ์ของพวกเขาจึงผสมผสานในระดับที่แตกต่างกัน
บุคคลแต่ละคนเข้าใจความจริงตามสภาพเงื่อนไขของพวกเขาที่แตกต่างกันและเป็นปัจเจก
ความเข้าใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับความหมายจริงๆ ของความจริงไม่ได้ครบบริบูรณ์
และเป็นเพียงหนึ่งหรือหลายแง่มุมของความจริงนั้นเท่านั้น

วงเขตของความจริงที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล
ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเงื่อนไขของแต่ละบุคคล ในหนทางนี้
ความรู้เกี่ยวกับความจริงเรื่องเดียวกันตามที่แสดงออกโดยผู้คนที่ต่างกันก็ไม่เหมือนกัน
นี่จึงกล่าวได้ว่าประสบการณ์ของมนุษย์มีข้อจำกัดเสมอ
และไม่สามารถเป็นตัวแทนน้ำพระทัยของพระวิญญูณบริสุทธิ์ได้อย่างครบบริบูรณ์
อีกทั้งงานของมนุษย์ไม่สามารถได้รับการล่วงรู้ว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้า
ถึงแม้ว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกจะสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดมากก็ตาม
และถึงแม้ว่าประสบการณ์ของมนุษย์จะใกล้เคียงกับพระราชกิจการทำให้มีความเพียบพร้อมที่พระวิญญูณบริสุทธิ์
ทรงดำเนินการก็ตาม มนุษย์สามารถเป็นได้เพียงผู้รับใช้ของพระเจ้า
ผู้ที่กระทำการงานที่พระเจ้ามอบความไว้วางพระทัยให้แก่เขา
มนุษย์สามารถแสดงออกได้เพียงความรู้ที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญูณบริสุทธิ์และความจริงที่
ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัวของเขาเองเท่านั้น
มนุษย์ไม่มีคุณสมบัติและไม่เป็นไปตามสภาพเงื่อนไขที่จะเป็นทางออกของพระวิญญูณบริสุทธิ์
เขาไม่มีสิทธิ์จะพูดว่างานของเขาคือพระราชกิจของพระเจ้า มนุษย์มีหลักการทำงานของมนุษย์
และมนุษย์ทุกคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันและครอบครองสภาพเงื่อนไขที่หลากหลาย
งานของมนุษย์รวมถึงประสบการณ์ทั้งหมดของเขาภายใต้ความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธิ์
ประสบการณ์เหล่านี้สามารถเพียงเป็นตัวแทนสิ่งที่มนุษย์เป็น
และไม่ได้เป็นตัวแทนสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นหรือน้ำพระทัยของพระวิญญูณบริสุทธิ์ ดังนั้น
จึงไม่สามารถพูดได้ว่าเส้นทางที่มนุษย์เดินเป็นเส้นทางที่พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงพระดำเนิน
เพราะงานของมนุษย์ไม่สามารถเป็นตัวแทนพระราชกิจของพระเจ้า
และงานของมนุษย์และประสบการณ์ของมนุษย์ไม่ได้เป็นน้ำพระทัยที่ครบบริบูรณ์ของพระวิญญูณบริสุทธิ์
งานของมนุษย์มีแนวโน้มที่จะเริ่มกลายเป็นกฎเกณฑ์
และวิธีการทำงานของเขาถูกจำกัดเขตที่วงเขตที่จำกัดได้โดยง่าย
และไร้ความสามารถที่จะนำผู้คนสู่หนทางที่อิสระได้ ผู้ติดตามส่วนใหญ่ใช้ชีวิตภายในวงเขตที่จำกัด
และวิธีได้รับประสบการณ์ของพวกเขาถูกจำกัดในวงเขตของมันด้วยเช่นกัน
ประสบการณ์ของมนุษย์ถูกจำกัดอยู่เสมอ และวิธีการทำงานของเขาก็ถูกจำกัดเป็นไม่กี่ชนิดเช่นเดียวกัน
และไม่สามารถเทียบได้กับพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธิ์หรือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
นี่เป็นเพราะว่าในท้ายที่สุดแล้ว ประสบการณ์ของมนุษย์ถูกจำกัด
ไม่ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างไรก็ตาม พระราชกิจนั้นก็ไม่ถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์

ไม่ว่าพระราชกิจนั้นได้รับการดำเนินการอย่างไรก็ตาม พระราชกิจนั้นก็ไม่ได้ถูกจำกัดด้วยวิธีการหนึ่งเดียวใดๆ
ไม่มีกฎเกณฑ์แต่อย่างใดเลยกับพระราชกิจของพระเจ้า—

พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ได้รับการปลดปล่อยและเป็นอิสระ

ไม่สำคัญว่ามนุษย์ใช้เวลาในการติดตามพระองค์มากเพียงใดก็ตาม เขาไม่สามารถถ่วงกรงกฎใดๆ
ที่ควบคุมวิธีการทรงพระราชกิจของพระเจ้าได้ ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระองค์จะมีหลักการ

แต่พระราชกิจก็ได้รับการดำเนินการในวิธีใหม่ๆ เสมอ และมีการพัฒนาใหม่ๆ เสมอ

และอยู่เกินเอื้อมสำหรับมนุษย์ ในช่วงเวลาหนึ่ง

พระเจ้าอาจทรงมีพระราชกิจที่ต่างกันหลายชนิดและการนำทางผู้คนที่แตกต่างกันหลายวิธี

ซึ่งทำให้ผู้คนมีการเข้าสู่และการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอ

เขาไม่สามารถหยั่งรู้กฎของพระราชกิจของพระองค์ได้ เพราะพระองค์ทรงพระราชกิจในวิธีใหม่ๆ เสมอ

และดังนั้นผู้ติดตามพระเจ้าจึงไม่กลายเป็นถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์ทั้งหลายเพราะเหตุนี้เท่านั้น

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองหลักเลื่องมโนคติที่หลงผิดของผู้คนและตอบโต้มโนคติที่หลงผิดของพวกเขา

เสมอ

มีเพียงบรรดาผู้ที่ติดตามและไล่ตามเสาะหาพระองค์ด้วยหัวใจที่แท้จริงเท่านั้นที่สามารถทำให้อุปนิสัยของพวกเขา

ได้รับการแปลงสภาพและมีความสามารถที่จะใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ใดๆ

หรือถูกจำกัดด้วยมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาใดๆ

งานของมนุษย์เรียกร้องจากผู้คนโดยมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ของเขาเองและสิ่งที่เขาเองสามารถสัมผัสได้

ได้ มาตรฐานของข้อพึงประสงค์เหล่านี้จำกัดอยู่ในวงเขตเฉพาะหนึ่งๆ

และวิธีการปฏิบัติก็ยังถูกจำกัดอย่างมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้ติดตามจึงใช้ชีวิตภายในวงเขตที่จำกัดนี้โดยไม่รู้ตัว

เมื่อเวลาผ่านไป สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็กลายเป็นกฎเกณฑ์และพิธีกรรม

หากงานของช่วงเวลานึงได้รับการนำทางโดยใครบางคนที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการทำให้มีความเพียบพร้อมของพ

ระเจ้าโดยพระองค์เองและยังไม่ได้รับการพิพากษา

ผู้ติดตามของเขาทั้งหมดจะกลายเป็นนักศาสนาและผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินตามพระเจ้า ดังนั้น

หากมีใครสักคนเป็นผู้นำที่มีคุณสมบัติ

บุคคลนั้นต้องได้ก้าวผ่านการพิพากษาและได้ยอมรับการทำให้มีความเพียบพร้อมมาแล้ว

พวกที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษาจะแสดงออกเพียงสิ่งที่คลุมเครือและไม่เป็นจริงเท่านั้น

ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม เมื่อเวลาผ่านไป

พวกเขาจะนำทางผู้คนเข้าไปในกฎเกณฑ์ที่คลุมเครือและเกินธรรมชาติ

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงดำเนินการ ไม่ได้สอดคล้องกับเนื้อหาของมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้สอดคล้องกับความคิดของมนุษย์ แต่ตอบโต้มนคติที่หลงผิดของมนุษย์
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกทำให้ค้างพริ้วด้วยการแค้นสีสันของศาสนาที่คลุมเครือ
ผลลัพธ์ของพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถสัมผัสได้โดยใครบางคนที่ยังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์ ผลลัพธ์เหล่านี้เกินที่ความคิดของมนุษย์จะเอื้อมถึง

งานในจิตใจของมนุษย์นั้นง่ายเกินไปที่มนุษย์จะสัมผัสได้ ตัวอย่างเช่น
ศิษยาภิบาลและผู้นำในโลกศาสนาอาศัยความสามารถพิเศษและตำแหน่งของพวกเขาในการทำงานของพวกเขา
ผู้คนที่ดีติดตามพวกเขามาเป็นเวลานานจะติดเชื่อความสามารถพิเศษของพวกเขา
และได้รับอิทธิพลจากบางส่วนของสิ่งที่พวกเขาเป็น พวกเขามุ่งมั่นอยู่กับความสามารถพิเศษ ความสามารถ
และความรู้ของผู้คน

และพวกเขาให้ความสนใจกับสิ่งเหนือธรรมชาติและหลักทฤษฎีที่ลุ่มลึกและไม่เป็นจริงมากมาย
(แน่นอนว่าหลักทฤษฎีที่ลุ่มลึกเป็นสิ่งที่ไม่อาจบรรลุได้)

พวกเขาไม่มุ่งมั่นไปที่การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของผู้คน แต่มุ่งมั่นไปที่การฝึกผู้คนให้เทศนาและทำงาน
พัฒนาความรู้ของผู้คน และคำสอนทางศาสนาмаกสั้นของพวกเขา
พวกเขาไม่มุ่งมั่นไปที่ว่าอุปนิสัยของผู้คนเปลี่ยนแปลงไปมากเพียงใด หรือว่าผู้คนเข้าใจความจริงมากเพียงใด
พวกเขาไม่สนใจที่จะไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเนื้อแท้ของผู้คน
และนับประสาอะไรที่พวกเขาจะพยายามที่จะรู้ถึงสถานะที่ปกติและไม่ปกติของผู้คน

พวกเขาไม่ตอบโต้มนคติที่หลงผิดของผู้คน อีกทั้งพวกเขาไม่เผยมนคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะคัดแต่งผู้คนเพื่อข้อบกพร่องหรือความเสื่อมทรามของพวกเขา

ผู้คนส่วนใหญ่ที่ดีติดตามพวกเขาปรนนิบัติด้วยความสามารถพิเศษของพวกเขา
และทั้งหมดที่พวกเขาปลดปล่อยออกมาคือมนคติที่หลงผิดทางศาสนาและทฤษฎีทางเทววิทยา
ซึ่งไม่สัมพันธ์กับความเป็นจริงและไร้ความสามารถที่จะให้ชีวิตกับผู้คนได้โดยสิ้นเชิง อันที่จริงแล้ว
เนื้อแท้ของงานของพวกเขาคือการบ่มพรสวรรค์

เลี้ยงดูผู้คนที่ไม่มีความรู้ให้กลายเป็นบัณฑิตทางศาสนาที่มีพรสวรรค์
ซึ่งในภายหลังก็ไปทำงานและเป็นผู้นำต่อไป เจ้าสามารถหยั่งรู้กฎเกณฑ์ใดๆ

ในพระราชกิจเป็นเวลาหกพันปีของพระเจ้าได้หรือไม่? ในงานที่มนุษย์ทำมีกฎเกณฑ์และข้อจำกัดมากมาย
และสมองของมนุษย์ก็ตันตันทุ้งจนเกินไป

สิ่งที่มนุษย์แสดงออกจึงเป็นความรู้และการตระหนักที่อยู่ภายในวงเขตของประสบการณ์ของเขา
มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะแสดงออกถึงสิ่งอื่นใดนอกเหนือไปจากนี้

ประสบการณ์หรือความรู้ของมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความสามารถพิเศษหรือสัญชาตญาณของเขา

สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเพราะการทรงนำและการทรงเป็นผู้เลี้ยงโดยตรงของพระเจ้า
มนุษย์มีเพียงปฏิภาณที่จะยอมรับการเป็นผู้เลี้ยงนี้

และไม่มีปฏิภาณใดที่สามารถแสดงออกได้โดยตรงว่าเทวสภาพคืออะไร

มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะเป็นแหล่งกำเนิด เขาสามารถเป็นได้เพียงภาชนะที่รองรับน้ำจากแหล่งกำเนิดเท่านั้น
นี่คือสัญชาตญาณของมนุษย์ ปฏิภาณที่คนเราควรมีในฐานะมนุษย์

หากบุคคลหนึ่งสูญเสียปฏิภาณที่ยอมรับพระวามะของพระเจ้าและสูญเสียสัญชาตญาณของมนุษย์
บุคคลนั้นก็จะสูญเสียสิ่งที่มีค่าที่สุดไปเช่นกัน และสูญเสียหน้าที่ของมนุษย์ที่ได้รับการทรงสร้างขึ้น

หากบุคคลหนึ่งไม่มีความรู้หรือได้รับประสบการณ์กับพระวามะของพระเจ้าหรือพระราชกิจของพระองค์
บุคคลนั้นก็จะสูญเสียหน้าที่ของเขา ซึ่งเป็นหน้าที่ที่เขาควรกระทำในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

และสูญเสียความมีเกียรติของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

การแสดงออกว่าเทวสภาพคืออะไรเป็นสัญชาตญาณของพระเจ้า

ไม่ว่าจะแสดงออกในเนื้อหนังโดยพระวิญญาณโดยตรงหรือไม่ก็ตาม นี่คือพันธกิจของพระเจ้า

มนุษย์แสดงออกถึงประสบการณ์หรือความรู้ของเขาเอง (นั่นคือ แสดงออกถึงสิ่งที่เขาเป็น)

ในช่วงระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าหรือหลังจากนั้น นี่คือสัญชาตญาณของมนุษย์และหน้าที่ของมนุษย์
และมันคือสิ่งที่มนุษย์ควรสัมฤทธิ์

ถึงแม้ว่าการแสดงออกของมนุษย์จะไปไม่ถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงออกเป็นอย่างมาก

และถึงแม้ว่าการแสดงออกของมนุษย์จะถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์หลายประการ

แต่มนุษย์ต้องทำให้หน้าที่ที่ตนควรทำให้ลุล่วงได้ และทำสิ่งที่เขาต้องทำ

มนุษย์ควรทำทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สามารถทำได้เพื่อทำให้หน้าที่ของเขาถูกล่วง

และเขาไม่ควรมีการสงวนตัวใดๆ แม้แต่น้อย

หลังจากที่ทำงานมาหลายปี มนุษย์จะสรุปประสบการณ์การทำงานหลายปีของเขา

ตลอดจนสติปัญญาและกฎเกณฑ์ที่เขาได้สะสมมา

คนผู้หนึ่งที่ได้ทำงานมาเป็นเวลานานรู้วิธีการที่จะสำนึกรับรู้ถึงการเคลื่อนไหวของพระราชกิจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

เขารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงปฏิบัติพระราชกิจเมื่อใดและพระองค์ไม่กำลังทรงปฏิบัติพระราชกิจเมื่อใด
เขารู้วิธีการสามัคคีธรรมในขณะที่แบกรับภาระ

และเขาตระหนักถึงสภาพะปกติของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และสภาพะปกติของการเติบโตในชีวิต
ของผู้อื่น เช่นนั้นคือบุคคลที่ได้ทำงานมาเป็นเวลาหลายปีแล้วและรู้พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรดาผู้ที่ได้ทำงานมาเป็นเวลานานพูดอย่างมั่นใจและไม่เร่งรีบ แม้เมื่อพวกเขาไม่มีอะไรจะพูด

พวกเขาก็สงบสุขุม ส่วนภายในนั้น

พวกเขาสามารถอธิษฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหาพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขามีประสบการณ์ในการทำงาน บุคคลที่ได้ทำงานมาเป็นเวลานานแล้ว

ผู้ที่มีประสบการณ์มากมายและได้เรียนรู้บทเรียนมากมาย

มีสิ่งภายในมากมายที่ขัดขวางพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือข้อบกพร่องของงานระยะยาวของเขา

ส่วนบุคคลที่เพิ่งจะเริ่มทำงานไม่มีสิ่งเจือปนจากบทเรียนหรือประสบการณ์ของมนุษย์

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำอะไรไม่ถูกเกี่ยวกับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจอย่างไร อย่างไรก็ตาม

ในช่วงระหว่างการทำงาน เขาค่อยๆ เรียนรู้ที่จะสำนึกได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจอย่างไร

และกลายเป็นตระหนักถึงสิ่งที่ต้องทำให้ได้มาซึ่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สิ่งที่ต้องทำเพื่อทำให้ถูกที่ถูกต้องของผู้อื่น และความรู้สามัญอื่นๆ ที่ผู้ที่ทำงานควรครอบครอง เมื่อเวลาผ่านไป

เขามาถึงจุดที่รู้สติปัญญาและความรู้สามัญเกี่ยวกับการทำงานดังกล่าวราวกับเป็นหลังมือของเขาเอง

และจะใช้นั้น ได้อย่างง่ายดายเมื่อทำงาน อย่างไรก็ตาม

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปลี่ยนแปลงวิธีการที่พระองค์ทรงพระราชกิจ เขายังคงยึดติดกับความรู้เก่าๆ

เกี่ยวกับการทำงานและกฎเกณฑ์เก่าๆ เกี่ยวกับการทำงานของเขา

และรู้เกี่ยวกับพลังขับเคลื่อนของพระราชกิจเล็กน้อยมาก

ช่วงเวลาหลายปีในการทำงานและการเต็มไปด้วยการสถิตและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้เขามี

บทเรียนเกี่ยวกับงานมากยิ่งขึ้น และประสบการณ์มากยิ่งขึ้น สิ่งต่างๆ

เช่นนั้นเพิ่มความมั่นใจในตัวเองที่ไม่ใช่ความภาคภูมิใจให้กับเขา กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

เขาค่อนข้างพอใจกับงานของเขาเอง

และพอใจกับความรู้สามัญที่เขาได้รับเกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การได้รับหรือได้ตระหนักสิ่งต่างๆ

ที่ผู้อื่น ไม่ได้รับหรือได้ตระหนักทำให้เขามีความมั่นใจในตัวเองมากยิ่งขึ้น

ดูเหมือนว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในเขาไม่มีวันสามารถถูกขจัดไปได้ ในขณะที่คนอื่นๆ

ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษเช่นนี้ มีเพียงผู้คนประเภทเดียวกับเขา

ซึ่งได้ทำงานเป็นเวลาหลายปีและการใช้งานพวกเขามีคุณค่าอย่างมากเท่านั้น ที่มีคุณสมบัติจะได้ชื่นชมกับสิ่งนี้

สิ่งเหล่านี้กลายเป็นอุปสรรคขัดขวางอย่างใหญ่หลวงต่อการที่เขาจะยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าเขาสามารถยอมรับพระราชกิจใหม่ได้ แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้ในเวลาข้ามคืน

แน่นอนว่าเขาต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงที่น่าประหลาดใจหลายต่อหลายคราก่อนที่จะยอมรับพระราชกิจนั้นไป

ดี สถานการณ์นี้สามารถพลิกกลับได้อย่างค่อยเป็นค่อยไปหลังจากที่มโนคติที่หลงผิดเก่าๆ

ของเขาได้รับการจัดการและอุปนิสัยเก่าๆ ของเขาได้รับการพิพากษาเท่านั้น

หากปราศจากการก้าวผ่านขั้นตอนเหล่านี้

เขาจะไม่ยอมปล่อยและยอมรับคำสอนและพระราชกิจใหม่ที่ไม่ปรองดองกับมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ

ของเขาได้ง่ายๆ นี่คือการจัดการได้ยากที่สุดในมนุษย์ และสิ่งนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ หากในฐานะผู้ทำงาน เขามีความสามารถที่จะสัมผัสความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และสรุปพลังขับเคลื่อนของพระราชกิจนั้นได้ทันที

และหากเขาไม่มีความสามารถที่จะไม่ถูกจำกัดด้วยประสบการณ์การทำงานของเขาและยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระราชาธิราชเก่า เช่นนั้นแล้วเขาก็เป็นมนุษย์ที่ชาญฉลาดและผู้ที่ทำงานที่มีคุณสมบัติ ผู้คนมักเป็นเช่นนี้

กล่าวคือ พวกเขาทำงานเป็นเวลาหลายปีโดยที่ไม่มีความสามารถที่จะสรุปประสบการณ์การทำงานของพวกเขา หรือหลังจากที่สรุปประสบการณ์และสติปัญญาของพวกเขาเกี่ยวกับงานแล้ว

พวกเขาถูกขัดขวางไม่ให้ยอมรับพระราชกิจใหม่

และไม่สามารถเข้าใจพระราชกิจเก่าและพระราชกิจใหม่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

หรือปฏิบัติต่อพระราชกิจเก่าและพระราชกิจใหม่ได้อย่างถูกต้อง ผู้คนช่างรับมือได้ยากจริงๆ!

พวกเขามีส่วนใหญ่เป็นเช่นนี้

พวกที่เคยได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเวลาหลายปีพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับพระราชกิจใหม่ และพวกเขาเต็มไปด้วยมโนคติที่หลงผิดที่พวกเขาไม่สามารถวางลงได้อยู่เสมอ

ในขณะที่มนุษย์ที่เพิ่งจะเริ่มทำงานขาดความรู้สามัญเกี่ยวกับพระราชกิจและไม่รู้กระทั่งว่าจะจัดการเรื่องที่ยากที่สุดบางอย่างได้อย่างไร ผู้คนอย่างพวกเขาช่างลำบากยากเย็นจริงๆ!

พวกที่มีความอาวุโสอยู่บ้างก็ช่างภาคภูมิใจและทะนงตัวจนพวกเขาได้ลืมแล้วว่าพวกเขามาจากที่ใด

พวกเขาถูกผู้คนที่เด็กกว่าเสมอ กระนั้น

พวกเขาก็ไร้ความสามารถที่จะยอมรับพระราชกิจใหม่และปล่อยวางมโนคติที่หลงผิดที่พวกเขาได้สะสมและเก็บมาผ่านช่วงเวลาหลายปีได้

ถึงแม้ว่าผู้คนที่อายุน้อยและไม่รู้เท่าทันเหล่านั้นจะสามารถยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

เล็กน้อยและค่อนข้างมีความกระตือรือร้น พวกเขามักกลายเป็นสับสนวุ่นวายเสมอ

และไม่รู้ว่าควรทำอะไรเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น พวกเขากระตือรือร้นแต่ไม่รู้เท่าทัน

พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงเล็กน้อย

และไร้ความสามารถที่จะนำพระราชกิจของพระองค์มาใช้ในชีวิตของพวกเขาได้

สิ่งนั้นเป็นเพียงหลักทฤษฎีที่ไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง มีผู้คนเช่นพวกเขามากมายจนเกินไป

มีจำนวนเท่าใดที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานบ้าง?

มีจำนวนเท่าใดที่สามารถเชื่อฟังความรู้แจ้งและความกระจำของพระวิญญูณบริสุทธ
และเห็นสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้สำเร็จ?

ดูเหมือนว่าพวกเขาที่ได้เคยเป็นผู้ติดตามจนถึงตอนนี้มีความเชื่อฟังอย่างยิ่ง แต่อันที่จริงแล้ว

พวกเขาก็ไม่เคยยอมละทิ้งมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเลย พวกเขา ยังคงกำลังแสวงหาในพระคัมภีร์
เชื่อในความคลุมเครือ หรืออ่อนระไปในมโนคติที่หลงผิด

ไม่มีผู้ใดที่เจาะลึกพระราชนิพนธ์ของวันนี้อย่างละเอียดรอบคอบหรือมองลึกเข้าไปในพระราชนิพนธ์เลย

พวกเขากำลังยอมรับหนทางของวันนี้ด้วยมโนคติที่หลงผิดต่างๆ ของพวกเขา

แล้วพวกเขาจะสามารถได้รับสิ่งใดด้วยการเชื่อเช่นนั้น?

สามารถกล่าวได้ว่าในพวกเขานั้นมีมโนคติที่หลงผิดมากมายซ่อนเร้นอยู่ที่ยังไม่ได้ถูกเปิดเผยออกมา

และว่าพวกเขาก็กำลังใช้ความพยายามซ่อนเร้นพวกมันอย่างถึงที่สุดและไม่เปิดเผยพวกมันออกมาง่ายๆ

พวกเขาก็ไม่ยอมรับพระราชนิพนธ์ใหม่อย่างจริงจัง และพวกเขาก็ไม่วางแผนที่จะยอมละทิ้งมโนคติที่หลงผิดต่างๆ

ของพวกเขา พวกเขา มีปรัชญาสำหรับการใช้ชีวิตมากเกินไป และสิ่งเหล่านั้นมีมากมายจนเกินไป

พวกเขาก็ไม่ยอมละทิ้งมโนคติที่หลงผิดต่างๆ ของพวกเขา และพวกเขาก็จัดการกับพระราชนิพนธ์ใหม่อย่างลังเล

หัวใจของพวกเขา มุ่งร้ายจนเกินไป และพวกเขาก็เพียงแค่มองไม่ใส่ใจขั้นตอนของพระราชนิพนธ์ใหม่อย่างจริงจัง

คนไม่เอาถ่านอย่างเช่นพวกเขาก็สามารถทำงานการเผยแผ่ข่าวประเสริฐได้อย่างไร?

พวกเขามีความสามารถที่จะรับหน้าที่ทำงานการเผยแผ่ข่าวประเสริฐต่อทั้งจักรวาลได้หรือ?

การปฏิบัติเหล่านี้ของพวกเขา กำลังหยุดเขาไม่ให้แปลงสภาพอุปนิสัยของพวกเขา และรู้จักพระเจ้า

หากเขาทำเช่นนั้นต่อไป พวกเขาจะถูกกำหนดเป็นแน่

พวกเขาคงต้องรู้วิธีที่จะบอกความแตกต่างระหว่างพระราชนิพนธ์ของพระเจ้ากับงานของมนุษย์

เขาสามารถมองเห็นสิ่งใดในงานของมนุษย์? มโนคติประกอบของประสบการณ์ของมนุษย์มากมายในงานของเขา

สิ่งที่มนุษย์แสดงออกคือสิ่งที่เขาเป็น พระราชนิพนธ์ของพระเจ้าเองก็แสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเช่นเดียวกัน

แต่สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นก็แตกต่างจากสิ่งที่มนุษย์เป็น

สิ่งที่มนุษย์เป็นนั้นเป็นตัวแทนประสบการณ์และชีวิตของมนุษย์

(สิ่งที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์หรือเผชิญในชีวิตของพวกเขา หรือปรัชญาสำหรับการใช้ชีวิตที่เขามี)

และผู้ที่ใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างก็แสดงออกถึงการเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน

ไม่ว่าเขามีประสบการณ์ของสังคมหรือไม่และไม่ว่าเขาใช้ชีวิตจริงๆ

ในครอบครัวของเขาและได้รับประสบการณ์ภายในนั้นอย่างไร สามารถมองเห็นได้ในสิ่งที่เขาแสดงออก

ในขณะที่เขาไม่สามารถมองเห็นว่าพระองค์ทรงมีประสบการณ์ทางสังคมหรือไม่ในพระราชนิพนธ์ของพระเจ้าผู้ทรง

งจติเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงตระหนักรู้เป็นอย่างดีถึงแก่นแท้ของมนุษย์

และทรงสามารถเปิดเผยการปฏิบัติประเภทต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวกับผู้คนทุกประเภท
พระองค์ทรงพระปรีชายิ่งกว่านั้นในการเปิดเผยอุปนิสัยที่เลื่อมทราวมทั้งหลายและพฤติกรรมที่เป็นกบฏของพวก
มนุษย์ พระองค์ไม่ดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางผู้คนทางโลก
แต่พระองค์ทรงตระหนักถึงธรรมชาติของมนุษย์ธรรมดาและความเลื่อมทราวมทั้งหมดของผู้คนทางโลก
นี่คือสิ่งทรงเป็นของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ทรงจัดการกับโลก พระองค์ทรงรู้กฎการจัดการ โลก
เพราะพระองค์เข้าพระทัยธรรมชาติของมนุษย์อย่างครบถ้วน
พระองค์ทรงรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณที่ดาของมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นและหูของมนุษย์ไม่สามารถ
ได้ยิน ทั้งในวันนี้และในอดีต
นี่รวมถึงสติปัญญาที่ไม่ใช่ปรัชญาสำหรับการใช้ชีวิตและการอัศจรรย์ที่ผู้คนหยิ่งลึกได้ยาก
นี่คือสิ่งทรงเป็นของพระองค์ ซึ่งเปิดกว้างต่อผู้คนและซ่อนเร้นจากผู้คนด้วยเช่นกัน
สิ่งที่พระองค์ทรงแสดงออกไม่ใช่สิ่งที่บุคคลเห็นอุปคติเป็น
แต่เป็นพระลักษณะโดยธรรมชาติของพระวิญญาณและสิ่งที่พระวิญญาณทรงเป็น
พระองค์ไม่ได้ทรงพระดำเนินทั่วโลก แต่ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับโลก พระองค์ทรงสัมผัสกับ
“พวกลิงคล้ายคน” ที่ไม่มีความรู้หรือความรู้ความเข้าใจเชิงลึก
แต่พระองค์ทรงแสดงพระวณะที่สูงกว่าความรู้และสูงกว่าหล่ามนุษย์ที่ยิ่งใหญ่
พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพภายในกลุ่มผู้คนที่ทึบและด้านชา
ผู้ที่ปราศจากสถานะความเป็นมนุษย์และผู้ที่ไม่เข้าใจธรรมเนียมและชีวิตของมนุษยชาติ
แต่พระองค์ทรงสามารถขอให้มวลมนุษย์ใช้ชีวิตตามสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และในขณะที่เดียวกันก็ทรงเปิดเผยพื้นฐานและสถานะความเป็นมนุษย์ที่ต่ำด้อยของมวลมนุษย์
ทั้งหมดนี่คือสิ่งทรงเป็นของพระองค์ ซึ่งสูงส่งกว่าสิ่งที่บุคคลที่มีเลือดเนื้อคนใดเป็น สำหรับพระองค์แล้ว
ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับประสบการณ์กับชีวิตทางสังคมที่ซับซ้อน ยุ่งยาก
และสกปรกเพื่อที่จะทรงพระราชกิจที่พระองค์ต้องทรงทำและเปิดเผยถึงแก่นแท้ของมวลมนุษย์ที่เลื่อมทราวมอย่า
งถ้วนทั่ว ชีวิตทางสังคมที่สกปรกไม่เสริมสร้างเนื้อหนังของพระองค์
พระราชกิจและพระวณะของพระองค์เพียงเปิดเผยถึงความไม่เชื่อฟังของมนุษย์เท่านั้น
และไม่ได้จัดเตรียมประสบการณ์และบทเรียนเพื่อการจัดการ โลกให้กับมนุษย์
พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องเจาะลึกด้านสังคมหรือครอบครัวของมนุษย์เมื่อพระองค์ทรงจัดหาชีวิตให้กับมนุษย์
การตีแผ่และการพิพากษามนุษย์ไม่ใช่การแสดงออกถึงประสบการณ์ของเนื้อหนังของพระองค์
นั่นคือการเปิดเผยของพระองค์ถึงความไม่ชอบธรรมของมนุษย์หลังจากที่ทรงได้รู้ถึงความไม่เชื่อฟังของมนุษย์
เป็นเวลานานและทรงชิงชังความเลื่อมทราวมของมนุษย์

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำทั้งหมดมีความหมายเพื่อเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ต่อมนุษย์ และเพื่อแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น มีเพียงพระองค์ที่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจนี้ได้ พระราชกิจนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่บุคคลที่มีเลือดเนื้อสามารถสัมผัสได้ จากพระราชกิจของพระองค์ มนุษย์ไม่สามารถบอกได้ว่าพระองค์ทรงเป็นบุคคลประเภทใด และมนุษย์ยังรู้ความสามารถที่จะจัดประเภทพระองค์เป็นบุคคลที่ได้รับการทรงสร้าง โดยอิงพื้นฐานจากพระราชกิจของพระองค์ได้เช่นกัน

สิ่งทรงเป็นของพระองค์ยังทำให้พระองค์ไม่สามารถจัดประเภทเป็นบุคคลที่ได้รับการทรงสร้างเช่นกัน มนุษย์สามารถพิจารณาพระองค์ได้ว่าไม่ใช่มนุษย์เท่านั้น แต่ไม่รู้ว่าจะนำพระองค์ไว้ในหมวดหมู่ใด ดังนั้นมนุษย์จึงถูกบังคับให้ต้องระบุพระองค์ไว้ในหมวดหมู่พระเจ้า การที่มนุษย์ทำเช่นนั้นไม่ใช่เรื่องไร้เหตุผล เพราะพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจมากมายที่มนุษย์รู้ความสามารถที่จะทำได้ท่ามกลางผู้คน

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้เป็นตัวแทนถึงประสบการณ์ของเนื้อหนังของพระองค์ ส่วนงานที่มนุษย์ทำเป็นตัวแทนถึงประสบการณ์ของเขา ทุกคนพูดถึงประสบการณ์ส่วนตัวของพวกเขา พระเจ้าทรงสามารถแสดงออกถึงความจริงได้โดยตรง

ในขณะที่มนุษย์สามารถแสดงออกได้เพียงประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความจริงที่เขาได้รับประสบการณ์มาแล้วเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีกฎเกณฑ์และไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลาหรือภูมิศาสตร์

พระองค์ทรงสามารถแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นได้ทุกที่ทุกเวลา

พระองค์ทรงพระราชกิจตามที่พระองค์มีพระประสงค์ งานของมนุษย์มีเงื่อนไขและบริบท หากปราศจากสิ่งเหล่านี้

เขาจะรู้ความสามารถที่จะทำงานและรู้ความสามารถที่จะแสดงออกถึงความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าหรือประสบการณ์ที่เขามีเกี่ยวกับความจริง

ในการที่จะบอกว่าบางสิ่งบางอย่างเป็นพระราชกิจของพระเจ้าเองหรืองานของมนุษย์นั้น

เจ้าเพียงต้องเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทั้งสอง

หากไม่มีพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำและมีเพียงงานของมนุษย์

เจ้าจะรู้เพียงว่าคำสอนของมนุษย์นั้นสูงเกินความสามารถของบุคคลอื่นๆ ทั้งหมด น้ำเสียงการพูดของพวกเขา

หลักการของพวกเขาในการรับมือกับสิ่งต่างๆ

และกิริยาอันมีประสบการณ์และมั่นคงของพวกเขาในการทำงานนั้นอยู่เกินเอื้อมสำหรับผู้อื่น

พวกเขารู้สึกต่างเลื่อมใสผู้คนที่มีขีดความสามารถดีและความรู้ที่สูงส่งเหล่านี้

แต่เจ้าไม่สามารถมองเห็นจากพระราชกิจและพระวาทะของพระเจ้าว่าสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์อยู่สูงเพียงใด แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงธรรมดา และเมื่อทรงพระราชกิจ พระองค์ทรงปกติและเป็นจริง

กระนั้นยังทรงไม่อาจวัดได้โดยมนุษย์ธรรมดา ซึ่งดังนั้นจึงทำให้ผู้คนรู้สึกมีความเคารพประเทพหนึ่งต่อพระองค์
บางทีประสบการณ์ของบุคคลหนึ่งในการทำงานของเขาถือว่าเป็นพิเศษ

หรือจินตนาการและการใช้เหตุผลของเขาถือว่าเป็นพิเศษ และสภาวะความเป็นมนุษย์ของเขาก็ดีเป็นพิเศษ
ลักษณะเช่นนั้นจะสามารถรับความเลื่อมใสของผู้คนได้เท่านั้น

แต่ไม่สามารถปลุกเร้าความเกรงขามและเกรงกลัวของพวกเขาได้

ผู้คนที่หมดค่าเลื่อมใสผู้ที่สามารถทำงานได้ดี ผู้ที่มีประสบการณ์ลึกซึ้งเป็นพิเศษ

และผู้ที่สามารถปฏิบัติตามความจริง แต่ผู้คนที่เช่นนั้นไม่มีวันสามารถเอาความเกรงขามออกมาได้

มีเพียงความเลื่อมใสและความอิจฉาเท่านั้น

แต่ผู้คนที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้เลื่อมใสพระเจ้า

พวกเขากลับรู้สึกว่าการราชกิจของพระองค์อยู่เกินเอื้อมของมนุษย์และยากที่มนุษย์จะหยั่งถึงได้

ว่าพระราชกิจของพระองค์สดชื่นและน่าพิศวง เมื่อผู้คนที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า

ความรู้แรกที่เขามีเกี่ยวกับพระองค์คือพระองค์ทรงยากหยั่งถึง ทรงชาญฉลาด และทรงน่าพิศวง

และพวกเขาเคารพพระองค์และรู้สึกถึงความล้ำลึกของพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำโดยไม่รู้ตัว

ซึ่งอยู่เกินจากความรู้ความเข้าใจของจิตใจมนุษย์

ผู้คนที่ต้องการที่จะมีความสามารถทำได้ตามสิ่งที่พระองค์ทรงพึงประสงค์

เพื่อทำให้สมดังพระองค์ทรงพึงปรารถนาเท่านั้น พวกเขาไม่ปรารถนาที่จะเกินพระพักตร์พระองค์

เพราะพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำนั้นไปไกลเกินกว่าความคิดและจินตนาการของมนุษย์

และมนุษย์ไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้ แม้กระทั่งมนุษย์เองก็ไม่รู้ถึงความไม่เพียงพอของเขาเอง กระนั้น

พระเจ้าทรงสร้างเส้นทางใหม่และได้ทรงมานำมนุษย์เข้าสู่โลกที่ใหม่กว่าและสวยงามกว่า

และด้วยเหตุนี้มวลมนุษย์จึงได้สร้างความก้าวหน้าใหม่ๆ และได้มีการเริ่มต้นใหม่

สิ่งที่ผู้คนรู้สึกเพื่อพระเจ้าไม่ใช่ความเลื่อมใส หรือไม่ใช่แค่ความเลื่อมใส

ประสบการณ์ที่ลึกซึ้งที่สุดของพวกเขาคือความเกรงขามและความรัก

ความรู้สึกของพวกเขาคือพระเจ้าทรงน่าพิศวงโดยแท้

พระองค์ทรงพระราชกิจที่มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะทำได้ และคริสต์สิ่งต่างๆ

ที่มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะพบได้

ผู้คนที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่อาจอธิบายได้เสมอ

ผู้คนที่มีความประสบการณ์ลึกซึ้งเพียงพอก็จะสามารถเข้าใจความรักของพระเจ้า

พวกเขาสามารถรู้สึกถึงความดีงามของพระองค์ ว่าพระราชกิจของพระองค์ช่างชาญฉลาด ช่างน่าพิศวง

และด้วยเหตุนี้จึงเป็นพลังที่ไม่จำกัดที่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเขา

มันไม่ใช่ความกลัวหรือความรักและความนับถือชั่วคราว

แต่เป็นสำนึกที่รับรู้อย่างลึกซึ้งถึงความสงสารที่พระเจ้าทรงมีให้กับมนุษย์และการยอมผ่อนปรนให้กับเขา
อย่างไรก็ตาม

ผู้คนที่เคยได้รับประสบการณ์กับการติสสอนและการพิพากษาของพระองค์สำนึกถึงพระบารมีของพระองค์และ
สำนึกถึงรู้ว่าพระองค์ไม่ทรงยอมผ่อนปรนให้กับการทำให้ขุนเคืองใดๆ

แม้กระทั่งผู้คนที่เคยได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์มากมายก็ไร้ความสามารถที่จะหยิ่งลึกลับพระองค์ได้

ทุกผู้คนที่เคารพพระองค์อย่างแท้จริงรู้ว่าพระราชกิจของพระองค์ไม่สอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของผู้คน
แต่ตรงกันข้ามกับมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเสมอ

พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ผู้คนเลื่อมใสพระองค์ทั้งหมดหรือแสดงท่าทางแห่งการบนอบต่อพระองค์
แต่พวกเขาควรสัมผัสความเคารพที่แท้จริงและการบนอบที่แท้จริง ในพระราชกิจอันมากมายของพระองค์
ผู้ใดก็ตามที่มีประสบการณ์ที่แท้จริงจะรู้สึกเคารพพระองค์ ซึ่งสูงกว่าการเลื่อมใส

ผู้คนได้มองเห็นพระอุปนิสัยของพระองค์เนื่องจากพระราชกิจการติสสอนและการพิพากษาของพระองค์
และดังนั้นพวกเขาจึงเคารพพระองค์ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้าควรทรงได้รับการเคารพและเชื่อฟัง
เพราะสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นและพระอุปนิสัยของพระองค์ไม่เหมือนกับของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
และอยู่เหนือกว่าของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง พระเจ้าทรงปรากฏด้วยพระองค์เองและทรงคงอยู่ชั่วนิรันดร์
และไม่ทรงใช้สิ่งมีชีวิตทรงสร้าง และมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ควรค่าแก่การเคารพและการเชื่อฟัง
มนุษย์ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการนี้ ดังนั้น

ผู้คนที่ทั้งหมดที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์และรู้จักพระองค์อย่างแท้จริงจึงรู้สึกถึงความเคารพ
ต่อพระองค์ อย่างไรก็ตาม พวกที่ไม่ปลดปล่อยมโนคติที่หลงผิดที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระองค์—

พวกที่ไม่คำนึงถึงพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้าเลย—ไม่มีความเคารพต่อพระองค์

และถึงแม้ว่าพวกเขาจะติดตามพระองค์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ถูกพิชิต พวกเขาคือผู้คนที่ไม่เชื่อฟังโดยธรรมชาติ
ดังนั้น

สิ่งที่พระองค์ตั้งพระทัยว่าจะสัมฤทธิ์ผลโดยการทรงพระราชกิจเพื่อให้สิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดได้มีหัวใจแห่ง
การเคารพให้กับพระผู้สร้าง นมัสการพระองค์ และบนอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์อย่างไม่มีเงื่อนไข
นี่คือผลลัพธ์สุดท้ายที่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์มีจุดมุ่งหมายที่จะสัมฤทธิ์

หากผู้คนที่เคยได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจดังกล่าวไม่เคารพพระเจ้าแม้แต่น้อย

และหากการไม่เชื่อฟังในอดีตของเขาไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะถูกกำจัดอย่างแน่นอน

หากทำที่บุคคลหนึ่งมีต่อพระเจ้าเป็นเพียงการเลื่อมใสพระองค์หรือการแสดงความรักต่อพระองค์จากที่ไกล

ๆ และไม่ใช่ว่าการรักพระองค์เลยแม้แต่หน่อย

เช่นนั้นแล้วนี่ก็คือผลลัพธ์ที่บุคคลที่ปราศจากหัวใจที่รักพระเจ้าได้มาถึง

และบุคคลนั้นขาดเงื่อนไขที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

หากพระราชกิจมากมายไร้ความสามารถที่จะได้รับความรักที่แท้จริงของบุคคล

เช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นก็ไม่ได้รับพระเจ้า และไม่ได้ไล่ตามเสาะหาความจริงอย่างจริงแท้

บุคคลที่ไม่ได้รักพระเจ้าไม่ได้รักความจริงและดังนั้นจึงไม่สามารถได้รับพระเจ้า

แล้วจะนับประสาอะไรกับการได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้า

ผู้คนเช่นนั้นไร้ความสามารถที่จะเคารพพระเจ้าได้

ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรก็ตาม

และไม่ว่าพวกเขาจะได้รับประสบการณ์กับการพิพากษาอย่างไรก็ตาม

เหล่านี้คือผู้คนที่มีความเชื่อที่เปลี่ยนไม่ได้ และผู้ที่มีอุปนิสัยชั่วร้ายอย่างถึงที่สุด

ทุกคนที่ไม่เคารพพระเจ้าจะต้องถูกกำจัด ต้องเป็นเป้าหมายการลงโทษ

และต้องถูกลงโทษเช่นเดียวกับผู้ที่ทำความชั่ว และต้องทนทุกข์มากกว่าผู้ที่ได้กระทำการที่ไม่ชอบธรรม

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์แบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ทั้งสามช่วงระยะนี้ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

แต่ น่าจะเป็นพระราชกิจสามช่วงระยะของยุคธรรมบัญญัติ ยุคพระคุณ และยุคแห่งราชอาณาจักรมากกว่า

พระราชกิจแห่งการสร้างโลกได้เป็นพระราชกิจแห่งการสร้างมวลมนุษย์ทั้งปวง

นั่นไม่ได้เป็นพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด และไม่มี ความเกี่ยวพันใดๆ

กับพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด เพราะเมื่อครั้งที่โลกได้ถูกสร้างขึ้นนั้น

มวลมนุษย์ยังไม่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และดังนั้นจึงไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งความรอดของมวลมนุษย์

พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้นก็เมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้นเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง

การบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น โดยเป็นผลของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และไม่ได้ก่อเกิดจากพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

เป็นหลังจากที่มวลมนุษย์ได้รับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการจึงได้เริ่มปรากฏขึ้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงมีสามส่วนด้วยกัน แทนที่จะเป็นสี่ช่วงระยะ หรือสี่ยุค

วิธีนี้เท่านั้นที่เป็นวิธีที่ถูกต้องในการอ้างอิงถึงการบริหารจัดการมวลมนุษย์ของพระเจ้า

เมื่อยุคสุดท้ายมาถึงปลายทาง

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็จะได้มาถึงบทอวสานที่ครบบริบูรณ์แล้ว

บทสรุปปิดตัวของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดจะได้รับการทำให้เสร็จสิ้นอย่างครบบริบูรณ์แล้ว

และหมายความว่าระยะนี้จะได้สรุปปิดตัวแล้วนับตั้งแต่นั้นมา

หากปราศจากพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดแล้ว

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็คงจะไม่ดำรงอยู่ และก็จะไม่มีพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนั้น

เป็นเพราะความต่ำทรามของมวลมนุษย์นั่นเอง

และเพราะมวลมนุษย์ได้ต้องการความรอดอย่างเร่งด่วนเช่นนั้นนั่นเอง

พระยาห์เวห์จึงได้ทรงสรุปปิดตัวการสร้างโลก และได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ
เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงได้เริ่มต้นขึ้น
ซึ่งหมายความว่าเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้น
“การบริหารจัดการมวลมนุษย์” ไม่ได้หมายถึงการนำชีวิตของมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลก
(กล่าวคือ มวลมนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกทำให้เสื่อมทราม) ตรงกันข้าม
เป็นความรอดของมวลมนุษย์ที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว กล่าวคือ
เป็นการแปลงสภาพมวลมนุษย์อันเสื่อมทรามนี้นั่นเอง นี่คือความหมายของ “การบริหารจัดการมวลมนุษย์”
พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก
และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลกเช่นกัน
แต่กลับรวมถึงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่แยกจากการสร้างโลกเท่านั้น
เพื่อให้เข้าใจพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์
จำเป็นที่จะต้องตระหนักรู้ถึงประวัติของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ—
นี่คือสิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักรู้เพื่อที่จะได้รับการช่วยให้รอด ในฐานะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า
เจ้าควรระลึกว่ามนุษย์ถูกพระเจ้าทรงสร้างขึ้น
และเจ้าควรระลึกถึงแหล่งที่มาของความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์ และยิ่งกว่านั้น
กระบวนการแห่งความรอดของมนุษย์
หากพวกเจ้าเพียงรู้วิธีปฏิบัติตัวโดยสอดคล้องกับคำสอนในความพยายามที่จะได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า
แต่ไม่มีความเฉลียวใจใดๆ เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด
หรือเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์
เช่นนั้นแล้วนี่คือสิ่งที่เจ้าขาดไปในฐานะสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า
เจ้าไม่ควรพึงพอใจกับแค่การเข้าใจความจริงเหล่านั้นที่สามารถนำไปฝึกฝนปฏิบัติได้เท่านั้น
ในขณะนี้ยังคงไม่รู้เท่าทันถึงวงเขตที่กว้างขึ้นของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า—
หากเป็นเช่นนั้นจริง เช่นนั้นแล้วเจ้าก็หัวคือเกินไป
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือเรื่องราวเบื้องหลังของการบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้า
การถือกำเนิดของข้าวประเสริฐแห่งจักรวาลทั้งปวง ข้อล้าลึกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งปวง
และพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะยังเป็นรากฐานของการเผยแผ่ข้าวประเสริฐอีกด้วย
หากเจ้าเพียงมุ่งเน้นที่การเข้าใจความจริงที่เรียบง่ายซึ่งเกี่ยวพันกับชีวิตของเจ้า และไม่รู้สิ่งใดเลยในการนี้
ซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดในข้อล้าลึกและนิมิตต่างๆ ทั้งหมด

เช่นนั้นแล้วชีวิตของเจ้าก็จะไม่คล้ายกับผลิตภัณฑ์ที่มีข้อบกพร่อง
ซึ่งไม่มีอะไรดีเลยนอกจากมีไว้ดูเล่นหรือ?

หากมนุษย์จ้องกับการปฏิบัติเท่านั้น และเห็นพระราชกิจของพระเจ้าและความรู้ของมนุษย์เป็นเรื่องรอง
เช่นนั้นแล้วนี่จะไม่เหมือนกับการหมกมุ่นกับรายละเอียดปลีกย่อย ในขณะที่ไม่สนใจสิ่งต่างๆ
ที่สำคัญกว่าหรือ? เจ้าต้องรู้สิ่งที่เจ้าต้องรู้ สิ่งที่ต้องนำไปปฏิบัติ เจ้าก็ต้องนำไปปฏิบัติ
เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเป็นใครบางคนที่มีวิถีที่ไล่ตามเสาะหาความจริง เมื่อวันที่เจ้าจะเผยแผ่ข่าวประเสริฐมาถึง
หากเจ้าเพียงมีความสามารถที่จะพูดได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และชอบธรรม
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่มียุติภัยใดๆ สามารถเปรียบเทียบได้
และว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ไม่มีผู้ใดอยู่เบื้องบน...หากเจ้าเพียงสามารถพูดคำพูดที่ไม่ตรงประเด็นและผิว
เผินเหล่านี้ได้ในขณะที่ไม่สามารถพูดคำพูดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและมีสาระสำคัญได้อย่างเด็ดขาด
หากเจ้าไม่มีสิ่งใดจะพูดเกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้าหรือพระราชกิจของพระเจ้า และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่สามารถอธิบายความจริง หรือจัดเตรียมสิ่งที่ขาดไปในมนุษย์ได้
เช่นนั้นแล้วใครบางคนเช่นเจ้าก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองได้ดี
การเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและการเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรไม่ใช่เรื่องเรียบง่ายแต่อย่างใด
ก่อนอื่นเจ้าต้องตระเตรียมให้พร้อมด้วยความจริง และนิมิตต่างๆ ที่ต้องเข้าใจจิตตัวไว้
เมื่อเจ้ามีความชัดเจนเกี่ยวกับนิมิตต่างๆ และความจริงของแง่มุมต่างๆ ของพระราชกิจของพระเจ้า
เจ้าก็จะมารู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในหัวใจของเจ้า และโดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ—
ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาอันชอบธรรมหรือกระบวนการถลุงของมนุษย์—
เจ้ามีนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นรากฐานของเจ้า และเจ้ามีความจริงที่ถูกต้องที่จะนำไปปฏิบัติ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีความสามารถที่จะติดตามพระเจ้าไปจนถึงบทวสถานได้
เจ้าต้องรู้ว่าไม่ว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอะไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของพระราชกิจของพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง
หัวใจของพระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง และน้ำพระทัยของพระองค์ต่อมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง
ไม่สำคัญว่าพระวณะของพระองค์จะรุนแรงเพียงใด ไม่สำคัญว่าสภาพแวดล้อมจะไม่เป็นใจเพียงใด
หลักการของพระราชกิจของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลง
และเจตนารมณ์ของพระองค์ในการช่วยมนุษย์ให้รอดจะไม่เปลี่ยนแปลง
อีกทั้งหัวใจของพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่เปลี่ยนแปลง
โดยมีเงื่อนไขว่าไม่ใช่พระราชกิจแห่งวิวัฒนาการของบทวสถานของมนุษย์หรือบันปลายของมนุษย์
และไม่ใช่พระราชกิจแห่งระยะสุดท้าย
หรือพระราชกิจแห่งการนำแผนการบริหารจัดการทั้งปวงของพระเจ้าไปสู่บทวสถาน

และโดยมีเงื่อนไขว่าเป็นระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงพระราชกิจกับมนุษย์

หัวใจของพระราชกิจของพระองค์จะเป็นความรอดของมวลมนุษย์เสมอ

นี่ควรเป็นรากฐานของการที่พวกเขาเชื่อในพระเจ้า

จุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความรอดของมวลมนุษย์ทั้งปวง—

นี่หมายถึงความรอดที่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์จากแดนครอบครองของซาตาน

แม้ว่าแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะมีวัตถุประสงค์และนัยสำคัญแตกต่างกัน

แต่ละช่วงระยะก็เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และแต่ละช่วงระยะก็เป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่แตกต่างกัน

ซึ่งดำเนินการโดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของมวลมนุษย์

ทันทีที่เจ้าตระหนักจุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะตระหนักวิธีซึ่งคุณค่าในนัยสำคัญของแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจ

และจะระลึกวิธีปฏิบัติตัวเพื่อที่จะทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา หากเจ้าสามารถไปถึงจุดนี้ได้

เช่นนั้นแล้วการนี้ นิमितที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนิมิตทั้งหมด ก็จะกลายเป็นรากฐานของการที่เจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าไม่ควรแสวงหาวิธีปฏิบัติต่างๆ หรือความจริงที่ลึกลับเท่านั้น แต่ควรรวมนิมิตต่างๆ เข้ากับการปฏิบัติ

เพื่อที่จะมีทั้งความจริงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และความรู้ที่มีพื้นฐานบนนิมิตต่างๆ

เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเป็นใครบางคนที่ไม่ไล่ตามเสาะหาความจริงอย่างสุดตัว

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะอยู่ที่ใจกลางของการบริหารจัดการทั้งปวงของพระเจ้า

และในช่วงระยะเหล่านั้นมีการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้า และสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

พวกที่ไม่รู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าไม่สามารถตระหนักถึงวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงออกถึงพระอุป

นิสัยของพระองค์ได้ อีกทั้งพวกเขาก็ไม่รู้จักพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขายังคงไม่รู้เท่าทันวิธีมากมายที่พระองค์ทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และไม่รู้เท่าทันน้ำพระทัยของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ทั้งปวงอีกด้วย

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือการแสดงออกอย่างเต็มรูปแบบของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

พวกที่ไม่รู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะไม่รู้เท่าทันวิธีการและหลักการต่างๆ

ของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพวกที่ยึดมั่นอย่างเหนียวแน่นในคำสอนที่หลงเหลือจากพระราชกิจช่วงระยะใดช่วงระยะหนึ่งเท่านั้นคือผู้ค

นที่จำกัดพระเจ้าไว้กับคำสอน และการที่พวกเขาเชื่อในพระเจ้านั้นคลุมเครือและไม่แน่นอน

ผู้คนเช่นนี้จะไม่มีวันได้รับความรอดของพระเจ้า

มีเพียงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ถึงพระอุปนิสัยที่ครบถ้วน

นบบริบูรณ์ของพระเจ้า

และสามารถแสดงออกได้อย่างครบบริบูรณ์ถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้าที่จะทรงช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอด และกระบวนการแห่งความรอดของมวลมนุษย์ทั้งปวง

นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ชาดานพ่ายแพ้และทรงได้รับมนุษย์มาแล้ว

เป็นข้อพิสูจน์ถึงชัยชนะของพระเจ้า และเป็นการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า พวกที่เข้าใจเพียงหนึ่งช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าเท่านั้นรู้จักเพียงส่วนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เป็นเรื่องง่ายที่ช่วงระยะเดียวนี้ของพระราชกิจจะกลายเป็นคำสอน

และกลายเป็นน่าจะเป็นไปได้ว่ามนุษย์จะกำหนดกฎเกณฑ์ตายตัวเกี่ยวกับพระเจ้า

และใช้ส่วนเดียวนี้ของพระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นตัวแทนของพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า นอกจากนี้จินตนาการส่วนมากของมนุษย์สับสนปนเปอยู่ภายใน จนถึงระดับที่มนุษย์หนึ่งขว้างพระอุปนิสัย การทรงอยู่ และพระปรีชาญาณของพระเจ้า

ตลอดจนหลักการแห่งพระราชกิจของพระเจ้าอย่างเหนียวแน่นไว้ภายในข้อกำหนดต่างๆ ที่จำกัด

โดยเชื่อว่าหากพระเจ้าได้ทรงเป็นเช่นนั้นหนึ่งครั้ง เช่นนั้นแล้วพระองค์จะยังคงทรงเหมือนเดิมตลอดเวลา และไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เฉพาะพวกที่รู้จักและซึ่งคุณค่าในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเท่านั้นที่สามารถรู้จักพระเจ้าได้อย่างเต็มที่และแม่นยำ อย่างน้อยที่สุดพวกเขาจะไม่นิยามพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอล หรือพวกยิว

และจะไม่เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์หนึ่งซึ่งจะทรงถูกตอctringกับกางเขนตลอดกาลเพื่อประโยชน์แห่งมนุษย์ หากคนเรารู้จักพระเจ้าจากช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น

เช่นนั้นแล้วความรู้ของพวกเขาที่เล็กลงไปมาก และมีปริมาณไม่มากกว่าน้ำหนึ่งหยดในมหาสมุทร หากไม่แล้ว

เหตุใดผู้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทางศาสนามากมายจึงตอctringพระเจ้ายกกับกางเขนขณะยังทรงพระชนม์อยู่เล่า?

ไม่ใช่เพราะมนุษย์จำกัดขอบเขตพระเจ้าไว้ภายในข้อกำหนดบางอย่างหรือ?

ผู้คนมากมายไม่ต่อต้านพระเจ้าและไม่ขัดขวางพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระราชกิจอันหลากหลายและแตกต่างกันของพระเจ้า

และนอกจากนั้นเพราะพวกเขามีความรู้และคำสอนเก่าๆที่จะใช้ประเมินพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีใช่หรือไม่? แม้ว่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้คนเช่นนี้จะผิดเพี้ยน แต่พวกเขาก็โหยหวนและหลงใหลในธรรมชาติ

และพวกเขาคำนิ่งถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการเหยียดหยาม

เพิกเฉยต่อการบ่มวินัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และยังกว่านั้นใช้ข้อโต้แย้งเก่าๆ ไร้สาระของพวกเขามาเพื่อ

“ยืนยัน” พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขายังเล่นละครตบตาอีกด้วย

และหลงเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมในการเรียนรู้และความคงแก่เรียนของตัวเอง

และหลงเชื่อมั่นว่าพวกเขามีความสามารถที่จะเดินทางข้ามโลกได้

ผู้คนเช่นนี้ไม่ใช่พวกที่ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคูห่มั่นและทรงปฏิเสธหรือ

และพวกเขาจะไม่ถูกยุคใหม่ขจัดสิ้นหรือ?

พวกที่มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อต้านพระองค์อย่างเปิดเผย

ไม่ใช่ผู้คนตัวเล็กที่ไม่รู้เท่าทันและได้รับข่าวสารน้อยเกินไป

ซึ่งเพียงกำลังพยายามอวดว่าพวกเขาหลักแหลมเพียงใดหรือ? ด้วยความรู้เรื่องพระคัมภีร์เพียงน้อยนิด

พวกเขาพยายามนั่งคร่อม “สถาบันวิชาการ” ของโลก ด้วยคำสอนเพียงผิวเผินเพื่อใช้สอนผู้คน

พวกเขาพยายามย้อนกลับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพยายามทำให้พระราชกิจหมุนรอบกระบวนการขบคิดของพวกเขาเอง

เพราะพวกเขามีสายตาสั้นพวกเขาก็พยายามมองดู 6,000 ปีแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วยการชำเลื่องครั่งเดียว

ผู้คนเหล่านี้ไม่มีสำนึกรับรู้ที่มีค่าคู่ควรต่อการกล่าวถึงแต่อย่างใด!

อันที่จริงยิ่งผู้คนมีความรู้เรื่องพระเจ้ามากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งตัดสินพระราชกิจของพระองค์ช้าลงเท่านั้น

นอกจากนี้พวกเขาพูดถึงความรู้เรื่องพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้เพียงเล็กน้อย

แต่พวกเขาก็ไม่ได้หุนหันพลันแล่นในการตัดสินของพวกเขา ยิ่งผู้คนรู้เรื่องพระเจ้าน้อยลงเท่าใด

พวกเขาก็ยิ่งโอหังและหลงตัวเองมากขึ้นเท่านั้น

และพวกเขาก็ยิ่งประกาศการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างหยาบคายมากขึ้นเท่านั้น—กระนั้น

พวกเขาก็พูดถึงทฤษฎีเท่านั้น และไม่เสนอหลักฐานจริงแท้ใดๆ ผู้คนเช่นนี้ไม่มีค่าอะไรเลย

พวกที่เห็นว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเรื่องเล่นนั้นเป็นคนเหลวไหล!

พวกที่ไม่ระมัดระวังเมื่อพวกเขาเผชิญกับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพูดมาก ด่วนตัดสิน

ผู้ซึ่งให้อิสระเต็มที่แก่สัญชาตญาณตามธรรมชาติของพวกเขาที่จะปฏิเสธความถูกต้องของพระราชกิจของพระวิ

ญานบริสุทธิ์ และผู้ซึ่งดูแคลนและหมิ่นประมาทพระราชกิจด้วยเช่นกัน—

ผู้คนที่ขาดความเคารพเช่นนี้ไม่ได้ขาดความรู้เท่าทันต่อพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ?

ยิ่งกว่านั้นพวกเขาไม่ใช่ผู้ที่โอหังอย่างหนัก

ผู้คนที่ทะนงตนและไม่สามารถควบคุมได้โดยสันดานหรือ?

แม้ว่าสักวันหนึ่งจะมาถึงเมื่อผู้คนเช่นนี้ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเจ้ายิ่งคงไม่ทรงยอมผ่อนปรนต่อพวกเขา พวกเขาไม่เพียงดูถูกพวกที่ทำงานเพื่อพระเจ้าเท่านั้น

แต่พวกเขายังหมิ่นประมาทพระเจ้าพระองค์เองอีกด้วย ผู้คนที่มั่วทะลุนั้นจะไม่ได้รับการอภัย

ทั้งในยุคนี้และในยุคที่จะมา และพวกเขาจะต้องพินาศในนรกตลอดกาล!

ผู้คนที่ขาดความเคารพและหลงระเหิงเช่นนี้กำลังเสแสร้งทำเป็นเชื่อในพระเจ้า
และยังผู้คนที่เขี่ยนี้มากขึ้นเท่าใด

พวกเขาก็ยังมีแนวโน้มที่จะฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น
พวกคนโอหังเหล่านั้นผู้ซึ่งปราศจากการควบคุมแต่กำเนิด และผู้ซึ่งไม่เคยได้เชื่อฟังผู้ใด
ต่างก็ไม่เดินบนเส้นทางนี้ทั้งหมดหรือ? พวกเขาไม่ต่อต้านพระเจ้าวันแล้ววันเล่า
พระเจ้าผู้ทรงใหม่เสมอและทรงไม่มีวันเก่าหรือ?

วันนี้พวกเจ้าควรเข้าใจว่าทำไมพวกเจ้าต้องรู้ความสำคัญของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้า
คำพูดที่เราพูดมีประโยชน์ต่อพวกเจ้า และไม่ได้เป็นเพียงการพูดลอยๆ

หากพวกเจ้าเพียงอ่านคำพูดเหล่านั้นราวกับว่ากำลังชื่นชมมวลบุปผาขณะควบผ่านไปบนหลังม้า
การทำงานหนักของเราจะไม่สูญเปล่าหรือ? พวกเจ้าแต่ละคนควรรู้จักธรรมชาติของตัวเอง
พวกเจ้าส่วนใหญ่มีทักษะในการโต้แย้ง คำตอบสำหรับคำถามเชิงทฤษฎีก็ออกจากลิ้นของพวกเจ้า
แต่พวกเจ้าไม่มีอะไรจะพูดกับคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ แม้แต่ในวันนี้

พวกเจ้ายังคงปล่อยตัวปล่อยใจอยู่กับทศนาไร้สาระ โดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเก่าของเจ้าได้
และพวกเจ้าส่วนใหญ่ไม่มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีที่เจ้าใช้ในการไล่ตามเสาะหาเพื่อที่จะสัมผัสความจริงที่สูง
ขึ้น แต่กลับดำเนินชีวิตของพวกเจ้าอย่างไม่เต็มใจเท่านั้นแทน

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถติดตามพระเจ้าจนถึงบทวารสวรรค์ได้อย่างไรเล่า?

แม้ว่าเจ้าจะไปจนถึงบทวารสวรรค์ของเส้นทางได้สำเร็จ จะมีประโยชน์อะไรกับพวกเจ้าเล่า?

เป็นการดีกว่าที่จะเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าก่อนที่จะสายเกินไป ไม่ว่าจะเป็นการไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริง
หรือไม่ก็เป็นการถอนตัวแต่เนิ่นๆ เมื่อเวลาผ่านไป เจ้าจะกลายเป็นกาฝากที่เอาเปรียบผู้อื่น—
พวกเจ้าเต็มใจที่จะเล่นบทบาทที่ต่ำตมและชั่วช้าเช่นนี้หรือ?

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นบันทึกของพระราชกิจอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นบันทึกของการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดของพระเจ้า

และพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะไม่ใช่จินตภาพ

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะแสวงหาความรู้เรื่องพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่พระเจ้าทรงดำเนินการ

และนอกจากนั้นเจ้าต้องไม่ยกเว้นช่วงระยะใด นี่คือขั้นต่ำสุดที่พวกที่พยายามรู้จักพระเจ้าต้องสัมผัสผล
มนุษย์เองไม่สามารถเสกสรรความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าได้

นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่มนุษย์เองสามารถจินตนาการได้

และก็ได้เป็นผลสืบเนื่องของความโปรดปรานพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทานแก่บุคคลคนเดียว

ตรงกันข้ามเป็นความรู้ที่มาจากมนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว
และเป็นความรู้เรื่องพระเจ้าที่มาจากได้รับประสบการณ์กับข้อเท็จจริงของพระราชกิจของพระเจ้าแล้วเท่านั้น
ความรู้เช่นนี้ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยความคิดชั่วแล่น และไม่ใช่ว่าสิ่งที่สามารถสอนกันได้
ความรู้ที่ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ส่วนตัว
การช่วยมวลมนุษย์ให้รอดของพระเจ้าอยู่ที่แกนกลางของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้
ฉะนั้นภายในพระราชกิจแห่งความรอดนั้น ได้รวมวิธีการทำงานหลายวิธีและวิถีทางมากมายที่ใช้เพื่อแสดงออก
ถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์ที่จะระบุ
และสิ่งนี้เองที่ยากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจ การแยกยุคต่างๆ การเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจของพระเจ้า
การเปลี่ยนแปลงในตำแหน่งแห่งหนของพระราชกิจ การเปลี่ยนแปลงในผู้รับของพระราชกิจนี้ และอื่นๆ—
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดรวมอยู่ในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างในวิธีทรงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ตลอดจนการปรับเปลี่ยนในพระอุปนิสัย พระฉายา พระนาม พระอัครลักษณ์ หรือการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ
ของพระเจ้า ทั้งหมดล้วนเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจสามารถเป็นตัวแทนส่วนหนึ่งเท่านั้น และถูกจำกัดอยู่ภายในขอบเขตหนึ่ง
มันไม่เกี่ยวข้องกับการแยกยุคต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจของพระเจ้า
นับประสาอะไรกับแง่มุมอื่นๆ นี่คือข้อเท็จจริงที่เห็นได้ชัดอย่างแจ่มแจ้ง
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจของพระเจ้าในการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด
มนุษย์ต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าและพระอุปนิสัยของพระเจ้าในพระราชกิจแห่งความรอด
หากปราศจากข้อเท็จจริงนี้ความรู้เรื่องพระเจ้าของเจ้าจะไม่ได้ประกอบด้วยอะไรเลยนอกจากคำพูดคลวงๆ
ไม่มีอะไรมากไปกว่าการทำหน้าที่พระสังฆราชจากเก้าอี้ทำแขน
ความรู้เช่นนี้ไม่สามารถโน้มน้าวหรือพิชิตมนุษย์ได้ มันขัดแย้งกับความเป็นจริง และไม่ใช่ว่าความจริง
ความรู้เช่นนี้อาจมีอยู่อย่างอุดมและไพเราะเสนาะหู แต่หากมันขัดแย้งกับพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็จะไม่ละเว้นเจ้า ไม่เพียงแต่พระองค์จะไม่ทรงชมเชยความรู้ของเจ้า
แต่พระองค์จะทรงทำการลงทัณฑ์เจ้าที่เป็นคนบาปที่ได้หมิ่นประมาทพระองค์ด้วยเช่นกัน
คำพูดแห่งการรู้จักพระเจ้าไม่ได้ถูกพูดพล่อยๆ แม้ว่าเจ้าอาจจะกะล่อนและพูดโน้มน้าวเก่ง
และแม้ว่าคำพูดของเจ้าจะฉลาดเสียจนเจ้าสามารถโต้เถียงให้คำกลายเป็นอย่างและให้ขาวกลายเป็นดำได้
เจ้าก็ยังคงไม่รู้อะไรเลยแม้แต่น้อยถ้าพูดถึงความรู้เรื่องพระเจ้า
พระเจ้าไม่ทรงเป็นใครบางคนที่เจ้าสามารถตัดสินอย่างบุ่มบ่ามหรือสรรเสริญอย่างลวกๆ
หรือใส่ร้ายด้วยความเฉยเมยได้ เจ้าสรรเสริญใครต่อใครและทุกคน

กระนั้นเจ้าก็ค้นหาคำพูดที่ถูกต้องเพื่อบรรยายความทรงธรรมและพระกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า—นี่คือสิ่งที่ผู้แพ้ทุกคนมาตระหนักถึง แม้จะมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามากมายที่สามารถพรรณนาพระเจ้าได้ แต่ความถูกต้องแม่นยำของสิ่งที่พวกเขาพรรณนานั้นเป็นเพียงหนึ่งส่วนร้อยของความจริงที่ถูกพูดโดยผู้คนที่ เป็นของพระเจ้า ผู้คนที่มิประสบการณ์อันอุดมซึ่งนำมาใช้ได้ทันที แม้ว่าจะมีเพียงคำศัพท์ที่จำกัด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องพระเจ้านั้นตั้งอยู่ในความถูกต้องแม่นยำและความเป็นจริง และไม่ได้ตั้งอยู่ในการใช้คำอย่างเกลียวฉลาดหรือคำศัพท์มากมาย และจะเห็นได้ว่าความรู้ของมนุษย์และความรู้เรื่องพระเจ้านั้นไม่เกี่ยวข้องกันอย่างสิ้นเชิง บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้านั้นสูงส่งกว่าวิทยาศาสตร์ธรรมชาติใดๆ ของมวลมนุษย์ เป็นบทเรียนที่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยคนจำนวนน้อยมากอย่างที่สุดที่พยายามรู้จักพระเจ้าเท่านั้น และไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยบุคคลใดก็ตามที่มีความสามารถพิเศษ ดังนั้นพวกเจ้าต้องไม่มองการรู้จักพระเจ้าและการไล่ตามเสาะหาความจริงราวกับว่าเป็นสิ่งที่เด็กน้อยคนหนึ่งก็ สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ บางทีเจ้าอาจได้ประสบความสำเร็จอย่างครบบริบูรณ์ในชีวิตครอบครัวของเจ้า หรือในอาชีพของเจ้า หรือในการสมรสของเจ้า แต่ถ้าพูดถึงความจริงและบทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้า เจ้าก็ไม่มีอะไรจะรอดสำหรับตัวเจ้าเอง และเจ้าไม่ได้สัมฤทธิ์ผลอะไรเลย อาจกล่าวได้ว่าการนำความจริงไปปฏิบัตินั้นลำบากยากเย็นอย่างมากสำหรับพวกเจ้า และการรู้จักพระเจ้ายิ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่กว่าเสียอีก นี่คือการลำบากยากเย็นของพวกเจ้า และนี่ก็เป็นความลำบากยากเย็นที่มวลมนุษย์ทั้งปวงเผชิญหน้าเช่นกัน ท่ามกลางพวกที่ได้มีการสัมฤทธิ์ผลอยู่บ้างในครองครองแห่งการรู้จักพระเจ้า แทบจะไม่มีใครสักคนที่ได้มาตรฐาน มนุษย์ไม่รู้ว่าการรู้จักพระเจ้าหมายความว่าอะไร หรือเหตุใดจึงจำเป็นต้องรู้จักพระเจ้า หรือคนเราจะต้องบรรลุถึงระดับใดเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้า นี่คือการทำให้มวลมนุษย์สับสนเหลือเกิน และเป็นปริศนาที่ใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ได้เผชิญหน้าอย่างแน่นอนมาก—ไม่มีใครสามารถตอบคำถามนี้ได้ อีกทั้งไม่มีใครเต็มใจที่จะตอบคำถามนี้ เพราะจนถึงบัดนี้ไม่มีใครสักคนท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ได้มีความสำเร็จใดๆ ในการศึกษาพระราชากิจนี้ บางทีเมื่อปริศนาแห่งพระราชากิจทั้งสามช่วงระยะได้รับการทำให้เป็นที่รู้จักแก่มวลมนุษย์แล้ว ก็จะมีผู้คนที่มีความสามารถพิเศษกลุ่มหนึ่งซึ่งรู้จักพระเจ้าปรากฏขึ้นตามมาติดๆ แน่แน่นอนว่าเราหวังว่าจะเป็นเช่นนั้นจริง และนอกจากนั้นเราก็คงอยู่ในระหว่างการดำเนินการพระราชากิจนี้ และหวังจะได้เห็นการปรากฏของผู้คนที่มีความสามารถพิเศษเช่นนี้มากขึ้นในอนาคตอันใกล้ พวกเขาจะกลายเป็นพวกที่เป็นคำพยานต่อข้อเท็จจริงแห่งพระราชากิจทั้งสามช่วงระยะนี้ และแน่นอนว่าพวกเขาจะเป็นพวกแรกที่เป็นคำพยานต่อพระราชากิจทั้งสามช่วงระยะนี้อีกด้วย

แต่ไม่มีอะไรจะน่าเศร้าหมองและน่าเสียใจกว่าการที่ผู้คนที่มีความสามารถพิเศษเช่นนี้ไม่ปรากฏขึ้นในวันที่พระราชกิจของพระเจ้ามาถึงบทอวาน

หรือการที่มีเพียงหนึ่งหรือสองคนที่ได้ยอมรับด้วยตัวเองให้พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงทำให้มีความเพียบพร้อม อย่างไรก็ตามนี้เป็นเพียงจากสมมุติการณ์ที่เลวร้ายที่สุด ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม เรายังคงหวังว่าพวกที่ไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริงจะสามารถได้รับพระพรนี้

ตั้งแต่ปฐมกาลมาแล้วไม่เคยได้มีพระราชกิจเฉกเช่นนี้มาก่อนเลย

การดำเนินการเช่นนี้ไม่เคยได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์แห่งการพัฒนาของมนุษย์

หากเจ้าสามารถกลายเป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกที่ยู้งักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้

นี่จะไม่ใช่เกียรติสูงสุดท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งมวลหรือ?

จะมีสิ่งทรงสร้างใดหรือไม่ท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ได้รับการชมเชยมากขึ้นจากพระเจ้า?

พระราชกิจเช่นนี้ไม่ยากที่จะสัมฤทธิ์ผล แต่ในท้ายที่สุดแล้วก็จะยังคงเก็บเกี่ยวผลตอบแทน

โดยไม่คำนึงถึงเพศหรือสัญชาติของพวกเขา

พวกที่สามารถสัมฤทธิ์ความรู้เรื่องพระเจ้าทั้งหมดจะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า

และจะเป็นคนกลุ่มเดียวที่ครอบครองสิทธิอำนาจของพระเจ้าในบทอวาน นี่คือพระราชกิจของวันนี้

และก็เป็นพระราชกิจแห่งอนาคตด้วย เป็นพระราชกิจสุดท้ายและสูงส่งที่สุดที่จะทรงทำให้สำเร็จใน 6,000

ปีแห่งพระราชกิจ และเป็นวิธีการทรงพระราชกิจที่เปิดเผยแต่ละประเภทของมนุษย์

โดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการทำให้มนุษย์ยู้งักพระเจ้า ลำดับชั้นที่แตกต่างของมนุษย์ถูกเปิดเผย กล่าวคือ

บรรดาผู้ที่ยู้งักพระเจ้านั้นมีคุณสมบัติที่จะได้รับพระพรของพระเจ้า และยอมรับพระสัญญาของพระองค์

ในขณะที่พวกที่ไม่ยู้งักพระเจ้าขาดคุณสมบัติที่จะได้รับพระพรของพระเจ้า และยอมรับพระสัญญาของพระองค์

บรรดาผู้ที่ยู้งักพระเจ้าคือผู้ใกล้ชิดพระเจ้า

และพวกที่ไม่ยู้งักพระเจ้าไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้ใกล้ชิดพระเจ้า ผู้ใกล้ชิดพระเจ้าสามารถรับพระพรใดๆ

ของพระเจ้าได้ แต่พวกที่ไม่ใช่ผู้ใกล้ชิดพระองค์ไม่คู่ควรกับพระราชกิจใดของพระองค์

ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ลำบาก กระบวนการถูกลง หรือการพิพากษา

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีอยู่เพื่อประโยชน์แห่งการเปิดโอกาสให้มนุษย์สัมฤทธิ์ความรู้เรื่องพระเจ้าในที่สุด

และเพื่อที่มนุษย์จะได้บนอบต่อพระเจ้า นี่เป็นผลกระทบเดียวที่จะสัมฤทธิ์ผลในที่สุด

ไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะถูกซ่อนเร้น และนี่เป็นประโยชน์ต่อความรู้เรื่องพระเจ้าของมนุษย์

และช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้เรื่องพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์และถ้วนทั่วยิ่งขึ้น

พระราชกิจทั้งหมดนี้มีประโยชน์ต่อมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองเป็นนิมิตที่มนุษย์ต้องรู้จัก

เพราะพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถสัมผัสได้โดยมนุษย์ และไม่ได้ถูกมนุษย์ครอบครอง

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความครบถ้วนบริบูรณ์ของการบริหารจัดการของพระเจ้า

และไม่มีนิมิตยิ่งใหญ่กว่านี้ที่มนุษย์ควรรู้จัก หากมนุษย์ไม่รู้จักนิมิตอันทรงฤทธิ์นี้

เช่นนั้นแล้วมันก็ไม่ง่ายที่จะรู้จักพระเจ้า ไม่ง่ายที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และยิ่งกว่านั้น

เส้นทางที่มนุษย์เดินไปจะกลายเป็นตรากตรำมากขึ้นเรื่อยๆ หากปราศจากนิมิตต่างๆ

มนุษย์คงจะไม่สามารถมาได้ไกลขนาดนี้ เป็นนิมิตต่างๆ นั่นเองที่ได้อารักขามนุษย์ตราบนานนี้

และซึ่งได้จัดเตรียมการคุ้มครองปกป้องสูงสุดแก่มนุษย์ ในอนาคต ความรู้ของพวกเขาก็จะต้องลึกขึ้น

และพวกเขาก็ต้องมารู้จักความครบถ้วนบริบูรณ์ของน้ำพระทัยของพระองค์และเนื้อแท้ของพระราชกิจอันทรงพระ

ปริชาของพระองค์ภายในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ นี่เท่านั้นคือวุฒิภาวะที่แท้จริงของพวกเขา

ช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจไม่ได้ยืนอยู่ลำพัง

แต่เป็นส่วนหนึ่งของทั้งหมดที่ก่อเกิดร่วมกันกับสองช่วงระยะก่อนหน้านี้

กล่าวคือเป็นไปได้ที่จะทำให้พระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดครบบริบูรณ์โดยการทำให้เพียงหนึ่งในสามช่วง

ระยะของพระราชกิจ แม้ว่าช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจจะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้อย่างเต็มที่

แต่นี้ไม่ได้หมายความว่ามันจำเป็นเพียงแค่ว่าจะต้องดำเนินการช่วงระยะเดียวนี้เดียวๆ

และว่าพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านี้มันจำเป็นต้องมีเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากอิทธิพลของซาตาน

ไม่มีสักช่วงระยะเดียวในสามช่วงระยะสามารถถูกชูขึ้นในฐานะนิมิตเดียวที่มวลมนุษย์ทั้งปวงต้องรู้จัก

เพราะความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นคือพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

ไม่ใช่ช่วงระยะเดียวท่ามกลางทั้งสามช่วงระยะ トラบเท่าที่พระราชกิจแห่งความรอดยังไม่สำเร็จลุล่วง

การบริหารจัดการของพระเจื่อก็จะไม่สามารถมาถึงบทธาสนที่ครบบริบูรณ์ได้ สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น

พระอุปนิสัยของพระองค์

และพระปรีชาญาณของพระองค์แสดงออกมาในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอด

ไม่ได้ถูกเปิดเผยต่อมนุษย์ตั้งแต่แรกเริ่ม

แต่ได้รับการแสดงออกอย่างค่อยเป็นค่อยไปในพระราชกิจแห่งความรอด

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดแสดงออกถึงส่วนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

และส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

ไม่ใช่ทุกช่วงระยะของพระราชกิจที่สามารถแสดงออกถึงความครบถ้วนบริบูรณ์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นได้โดย

ตรงและครบบริบูรณ์

เมื่อเป็นเช่นนั้นพระราชกิจแห่งความรอดจึงสามารถได้รับการสรุปปิดตัวอย่างเต็มที่ได้อีกต่อเมื่อพระราชกิจทั้งสาม

ในช่วงระยะนี้ได้ถูกทำให้ครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้น

และดังนั้นความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าจึงไม่สามารถแยกออกจากพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าได้

สิ่งที่มนุษย์ได้รับจากช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจเป็นเพียงพระอุปนิสัยของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในส่วนหนึ่งส่วนเดียวของพระราชกิจของพระองค์

มันไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระอุปนิสัยและสิ่งที่ทรงเป็นซึ่งแสดงออกในช่วงระยะก่อนหรือหลังได้

นั่นเป็นเพราะพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้นได้ทันทีในระหว่างช่วงเวลานึง หรือในสถานที่หนึ่ง แต่จะค่อยๆ กลายเป็นลึกขึ้นโดยสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของมนุษย์ ณ

เวลาและสถานที่ที่แตกต่างกัน เป็นพระราชกิจที่ทรงดำเนินการในช่วงระยะต่างๆ

และไม่ถูกทำให้ครบบริบูรณ์ในช่วงระยะเดียว

ดังนั้นพระปรีชาญาณทั้งหมดของพระเจ้าจึงตกผลึกในสามช่วงระยะแทนที่จะเป็นช่วงระยะเดียวเดียวๆ

สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นทั้งหมดทั้งหมดและพระปรีชาญาณทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์ได้รับการจัดวางลงไปในการสามช่วงระยะนี้ และแต่ละช่วงระยะบรรจุสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเอาไว้

และแต่ละช่วงระยะคือบันทึกของพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระองค์

มนุษย์ควรรู้จักพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งหมดของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในสามช่วงระยะนี้

สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นทั้งหมดนี้มีความสำคัญสูงสุดต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง

และหากผู้คน ไม่มีความรู้เมื่อพวกเขานมัสการพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่ต่างจากพวกที่นมัสการพระพุทธรูป

พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์นั้น ไม่ได้ถูกซ่อนเร้นจากมนุษย์

และควรเป็นที่รู้จักของพวกที่นมัสการพระเจ้าทั้งหมด

ในเมื่อพระเจ้าได้ทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะท่ามกลางมนุษย์แล้ว

มนุษย์ก็ควรรู้จักการแสดงออกของสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นในระหว่างพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ต้องทำ สิ่งที่พระเจ้าทรงซ่อนเร้นจากมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้

และสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรรู้จัก ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงต่อมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ควรรู้จัก

และสิ่งที่มนุษย์ควรมี

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะดำเนินการบนรากฐานของช่วงระยะก่อนหน้า

ไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นเอกเทศ โดยแยกออกจากพระราชกิจแห่งความรอด

แม้ว่าจะมีความแตกต่างอย่างมากในยุคและชนิดของพระราชกิจที่ดำเนินการ

แต่ที่แกนกลางของพระราชกิจก็ยังคงเป็นความรอดของมวลมนุษย์

และแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นลึกกว่าช่วงระยะล่าสุด

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจดำเนินต่อไปจากรากฐานของช่วงระยะล่าสุด ซึ่งไม่ได้ถูกลบล้าง

ด้วยวิธีนี้ในพระราชกิจของพระองค์ที่ใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า

พระเจ้าทรงแสดงออกอย่างสม่ำเสมอถึงแง่มุมต่างๆ

ของพระอุปนิสัยของพระองค์ที่ไม่เคยทรงแสดงออกต่อมนุษย์มาก่อน

และกำลังทรงเปิดเผยให้มนุษย์เห็นพระราชกิจใหม่ของพระองค์และสิ่งใหม่ที่พระองค์ทรงเป็นเสมอ

และแม้ว่าผู้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงศาสนาอย่างเต็มกำลังเพื่อต้านทานการนี้ และต่อต้านอย่างเปิดเผย

พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจใหม่ที่พระองค์ตั้งพระทัยว่าจะทำเสมอ พระราชกิจของพระองค์กำลังเปลี่ยนแปลงเสมอ

และเพราะการนี้จึงกำลังเผชิญกับการต่อต้านของมนุษย์เสมอ

พระอุปนิสัยของพระองค์ก็กำลังเปลี่ยนแปลงเสมอด้วย เช่นเดียวกับยุคและผู้รับของพระราชกิจของพระองค์

นอกจากนี้พระองค์มักจะกำลังทรงพระราชกิจที่ไม่เคยทรงทำมาก่อนเสมอ

แม้กระทั่งดำเนินการพระราชกิจที่มนุษย์เห็นว่าขัดแย้งกับพระราชกิจที่ได้ทรงทำไปแล้วก่อนหน้านี้

โดยเล่นไปในทิศตรงข้าม มนุษย์เพียงสามารถยอมรับพระราชกิจประเภทหนึ่ง หรือการปฏิบัติวิธีหนึ่ง

และมันยากที่มนุษย์จะยอมรับพระราชกิจ หรือวิธีปฏิบัติ ที่ขัดแย้งกับ หรือสูงส่งกว่าพวกเขา

แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังทรงพระราชกิจใหม่อยู่เสมอ

และดังนั้นจึงมีผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาปรากฏขึ้นกลุ่มแล้วกลุ่มเล่าซึ่งต่อต้านพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

ผู้คนเหล่านี้ได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเพราะมนุษย์ไม่มีความรู้ที่พระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและทรงไม่มีวันเก่าอย่างไ

ร และไม่มีความรู้ในหลักการของพระราชกิจของพระเจ้า และยิ่งกว่านั้น

ไม่มีความรู้ในวิธีมากมายที่พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ให้รอดอย่างแน่นอน

เมื่อเป็นเช่นนั้นมนุษย์ไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะบอกได้ว่าเป็นพระราชกิจที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

หรือเป็นพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

ผู้คนมากมายยึดติดกับทำที่ซึ่งหากบางสิ่งบางอย่างสอดคล้องกับคำพูดที่มาก่อนหน้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะยอมรับ และหากมีความแตกต่างกับพระราชกิจก่อนหน้านี้

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะต่อต้านและปฏิเสธ วันนี้พวกเขาทั้งหมดไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการเช่นนั้นหรือ?

พระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะไม่ได้มีผลกระทบอย่างมากต่อพวกเขาเลย

และมีพวกที่เชื่อว่าสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ของพระราชกิจเป็นภาระที่พวกเขาไม่จำเป็นต้องรู้อย่างแน่นอน

พวกเขาคิดว่าช่วงระยะเหล่านี้ไม่ควรได้รับการประกาศต่อมวลชน และควรถอนกลับโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพื่อที่ผู้คนจะไม่รู้สึกท่วมท้นกับสองช่วงระยะก่อนหน้านี้จากทั้งสามช่วงระยะของพระราชกิจ

ส่วนใหญ่เชื่อว่าทำให้พระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านี้เป็นที่รู้จักนั้น ไกลเกินไปหนึ่งขั้นตอน

และไม่ช่วยอะไรเลยในการรู้จักพระเจ้า—นั่นคือสิ่งที่พวกเขาคิด

วันนี้พวกเขาทั้งหมดเชื่อมั่นว่ามันถูกต้องที่จะประพฤติด้วยวิธีนี้

แต่วันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาตระหนักถึงความสำคัญของงานของเรา นั่นคือรู้ว่าเราไม่ทำงานใดๆ

ที่ไม่มีนัยสำคัญ ในเมื่อเรากำลังประกาศพระราชมารชกิจทั้งสามช่วงระยะต่อพวกเขา

ทั้งสามช่วงระยะนั้นก็ต้องมีประโยชน์กับพวกเขา

ในเมื่อพระราชมารชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้อยู่ที่ใจกลางของการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า

ทั้งสามช่วงระยะนั้นก็ต้องกลายเป็นจุดรวมศูนย์ของทุกคนทั่วทั้งจักรวาล

สักวันหนึ่งพวกเขาทั้งหมดจะตระหนักถึงความสำคัญของพระราชมารชกิจนี้

จงรู้ไว้ว่าพวกเขาต่อต้านพระราชมารชกิจของพระเจ้า

หรือใช้มโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเองในการประเมินพระราชมารชกิจของวันนี้ เพราะพวกเขาไม่รู้จักหลักการต่างๆ

ของพระราชมารชกิจของพระเจ้า และเพราะพวกเขาไม่ถือจริงจังกอย่างเพียงพอต่อพระราชมารชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การที่พวกเขาต่อต้านพระเจ้าและขัดขวางพระราชมารชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเกิดจากมโนคติอันหลงผิดและ

ความโอหังแต่กำเนิดของพวกเขา ไม่ใช่เพราะพระราชมารชกิจของพระเจ้านั้นผิด

แต่เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังเกินไปโดยธรรมชาติ หลังจากพวกเขาได้พบการเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนบางคนก็ถึงกับไม่สามารถพูดด้วยความมั่นใจว่ามนุษย์ได้มาจากไหน

กระนั้นพวกเขาก็จะกล่าวสุนทรพจน์ต่อสาธารณะเพื่อประเมินความถูกต้องและความผิดของพระราชมารชกิจของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาถึงกับสั่งสอนบรรดาอัครทูตที่มีพระราชมารชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้ความคิดเห็น และแย้งกันพูด สภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาต่ำเกินไป

และไม่มีสำนึกรับรู้ในพวกเขาแม้แต่น้อย

วันนั้นจะมาถึงหรือเมื่อผู้คนเช่นนี้ถูกปฏิเสธโดยพระราชมารชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และถูกเผาด้วยไฟแห่งนรก? พวกเขาไม่รู้จักพระราชมารชกิจของพระเจ้า แต่กลับวิจารณ์พระราชมารชกิจของพระองค์แทน

และยังพยายามอบรมพระเจ้าถึงวิธีทรงพระราชมารชกิจอีกด้วย ผู้คนที่ไร้เหตุผลเช่นนี้จะรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร?

มนุษย์มารู้จักพระเจ้าในระหว่างกระบวนการแสวงหาและการมีประสบการณ์

ไม่ใช่โดยผ่านทาง การวิจารณ์ตามอำเภอใจว่ามนุษย์มารู้จักพระเจ้าโดยผ่านทาง การทรงรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ยิ่งความรู้เรื่องพระเจ้าของผู้คนถูกต้องแม่นยำมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งต่อต้านพระองค์น้อยลงเท่านั้น

ในทางกลับกันยิ่งผู้คนรู้จักพระเจ้าน้อยลงเท่าใด พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะต่อต้านพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

มโนคติที่หลงผิดของเจ้า ธรรมชาติเก่าของเจ้า และสภาวะความเป็นมนุษย์ ลักษณะนิสัย

และทัศนคติด้านศีลธรรมของเจ้าเป็น “ทุน” ที่เจ้าใช้ในการต้านทานพระเจ้า และยิ่งเจ้ากลายเป็นเลื่อมทรม เลว

และต่ำช้ามากขึ้นเท่าใด เจ้าก็ยังเป็นศัตรูของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น

พวกที่ถูกครอบงำโดยมโนคติที่หลงผิดอย่างแรงกล้า
และที่มีอุปนิสัยเห็นตัวเองถูกเสมอจะยังมีความเป็นศัตรูกับพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์มากขึ้นไปอีก
ผู้คนเช่นนี้คือศัตรูของพระคริสต์ หากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง
เช่นนั้นแล้วพวกมันก็จะต่อต้านพระเจ้าอยู่เสมอ เจ้าจะไม่มีวันเข้ากันได้กับพระเจ้า
และจะอยู่ห่างจากพระองค์เสมอ

โดยการวางมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ ของเจ้าไว้ก่อนเท่านั้น เจ้าจึงจะสามารถได้รับความรู้ใหม่
กระนั้นความรู้เก่าไม่จำเป็นต้องเทียบเท่ากับมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ “มโนคติที่หลงผิด” อ้างอิงถึงสิ่งต่างๆ
ที่มนุษย์จินตนาการขึ้นซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริง หากความรู้เก่าได้ล้าสมัยไปแล้วในยุคเก่า
และยับยั้งมนุษย์จากการเข้าสู่งานใหม่ เช่นนั้นแล้วความรู้เช่นนี้ก็ถือเป็นมโนคติที่หลงผิดเช่นกัน
หากมนุษย์มีความสามารถที่จะใช้วิธีเข้าหาที่ถูกต้องกับความรู้เช่นนี้ และสามารถรู้จักพระเจ้าจากแง่มุมต่างๆ
มากมาย โดยนำสิ่งเก่าและใหม่มารวมกัน เช่นนั้นแล้วความรู้เก่าก็จะกลายเป็นความช่วยเหลือแก่มนุษย์
และกลายเป็นพื้นฐานที่มนุษย์ใช้เพื่อเข้าสู่ยุคใหม่
บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้าพึงประสงค์ให้เจ้าเชี่ยวชาญหลักการมากมาย กล่าวคือ
วิธีเข้าสู่เส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า ความจริงข้อใดบ้างที่เจ้าต้องเข้าใจเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้า
และวิธีกำจัดมโนคติที่หลงผิดและธรรมชาติเก่าของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้ับนอบต่อการจัดการเตรียมการต่างๆ
ทั้งหมดของพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า
หากเจ้าใช้หลักการเหล่านี้เป็นรากฐานสำหรับการเข้าสู่บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็จะกลายเป็นลึกขึ้นและลึกขึ้น
หากเจ้ามีความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ—
กล่าวคือเกี่ยวกับแผนการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า—
และหากเจ้าสามารถเชื่อมโยงพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้าของพระเจ้ากับช่วงระยะปัจจุบันได้อย่างเต็มที่
และเห็นว่าเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าองค์เดียวทรงกระทำ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีรากฐานที่แข็งแกร่งหาใดเสมอเหมือน พระเจ้าองค์เดียวทรงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
นี้เป็นนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และนี่เป็นเส้นทางเดียวสู่การรู้จักพระเจ้า
มีแต่พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนั้นได้
และไม่มีมนุษย์ผู้ใดจะสามารถทำงานเช่นนี้ในพระนามของพระองค์ได้—
กล่าวคือมีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำพระราชกิจของพระองค์เองได้ตั้งแต่ปฐมกาลจน
ถึงวันนี้ แม้ว่าพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าได้ดำเนินการในยุคและสถานที่ที่แตกต่างกัน
และแม้ว่าพระราชกิจของแต่ละช่วงระยะจะแตกต่างกัน

แต่ก็เป็นพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงกระทำ ในบรรดานิमितทั้งหมด
นี่เป็นนิमितที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ควรรู้จัก และหากมนุษย์สามารถเข้าใจได้อย่างครบบริบูรณ์
เช่นนั้นแล้วเขาก็จะมีความสามารถที่จะตั้งมั่นได้ วันนี้ปัญหาใหญ่ที่สุดที่ศาสนาและนิกายต่างๆ
กำลังเผชิญหน้าอยู่คือพวกเขาไม่รู้จักราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และไร้ความสามารถที่จะแยกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานที่ไม่ได้เป็นของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้—

เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถบอกได้ว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ทรงกระทำโดยพระยาห์เวห์เช่นเดียวกันกับพระ
ราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุดหรือไม่ แม้ว่าผู้คนติดตามพระเจ้า

แต่ส่วนใหญ่ก็ยังไร้ความสามารถที่จะบอกได้ว่าเป็นวิธีที่ถูกต้องหรือไม่

มนุษย์กังวลว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่พระเจ้าพระองค์เองทรงนำทางเป็นการส่วนพระองค์หรือไม่

และการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้านั้นเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่

และผู้คนส่วนใหญ่ยังคงไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวิธีแยกแยะสิ่งต่างๆ เช่นนี้

พวกที่ติดตามพระเจ้าไร้ความสามารถที่จะกำหนดวิธีได้

และดังนั้นข่าวสารที่ถูกพูดจะมีผลบางส่วนท่ามกลางผู้คนเหล่านั้น

และไม่สามารถที่จะมีประสิทธิผลอย่างเต็มที่ และดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อการเข้าสู่ชีวิตของผู้คนเช่นนี้

หากมนุษย์สามารถมองเห็นในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงดำเนินการ ณ

เวลาที่ต่างกัน ในสถานที่ที่ต่างกัน และในผู้คนที่ต่างกัน หากมนุษย์สามารถเห็นว่าถึงแม้ว่าพระราชกิจจะแตกต่าง

แต่ทั้งหมดก็ทรงกระทำโดยพระเจ้าองค์เดียว และว่าในเมื่อเป็นพระราชกิจที่ทรงกระทำโดยพระเจ้าองค์เดียว

เช่นนั้นแล้วก็ต้องถูกต้องและไร้ข้อผิดพลาด และแม้ว่าจะขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

ก็ไม่มีทางปฏิเสธว่าไม่ใช่พระราชกิจของพระเจ้าองค์เดียว—

หากมนุษย์สามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้าองค์เดียว

เช่นนั้นแล้วมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ก็จะลดลงเป็นเพียงเรื่องหุยมหิมเล็กน้อย ไม่ควรค่าที่จะเอ่ยถึง

เพราะนิमितต่างๆ ของมนุษย์ไม่ชัดเจน และเพราะมนุษย์เพียงรู้จักพระยาห์เวห์ในฐานะพระเจ้า

และพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า และสองจิตสองใจเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ในวันนี้

ผู้คนมากมายยังคงอุทิศตนเพื่อพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู

และถูกมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจในวันนี้รบกวน ผู้คนส่วนใหญ่มักจะคลั่งใจเสมอ

และไม่ถือจริงจังกับพระราชกิจในวันนี้ มนุษย์ไม่มีมโนคติที่หลงผิดต่อพระราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุด

ซึ่งไม่ปรากฏแก่ตา นั่นเป็นเพราะมนุษย์ไม่เข้าใจความเป็นจริงของพระราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุด

และไม่ได้รู้เห็นสองช่วงระยะนั้นด้วยตัวเอง เป็นเพราะช่วงระยะเหล่านี้ของพระราชกิจไม่สามารถมองเห็นได้

มนุษย์จึงจินตนาการตามที่เขาชอบ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่เขาคิดขึ้น ไม่มีข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์จินตนาการเช่นนี้ และไม่มีใครที่จะทำการแก้ไข มนุษย์ปล่อยให้สัญชาตญาณตามธรรมชาติของเขาเป็นอิสระจากการควบคุม โยนความระมัดระวังทิ้งไปในสายลม และปล่อยให้จินตนาการโลดแล่นโดยอิสระ เพราะไม่มีข้อเท็จจริงใดที่จะยืนยันความเป็นจริงของจินตนาการต่างๆ ของเขา และดังนั้นจินตนาการต่างๆ ของมนุษย์จึงกลายเป็น “ข้อเท็จจริง” โดยไม่คำนึงถึงว่ามีข้อพิสูจน์ใดหรือไม่

ดังนั้นมนุษย์จึงเชื่อในพระเจ้าที่เขาจินตนาการขึ้นมาเองในจิตใจของเขา และไม่แสวงหาพระเจ้าแห่งความเป็นจริง หากบุคคลผู้หนึ่งมีการเชื่อหนึ่งอย่าง เช่นนั้นแล้วท่ามกลางผู้คนหนึ่งร้อยคนก็จะมีการเชื่อหนึ่งร้อยอย่าง

มนุษย์ถูกรอบงำโดยการเชื่อเช่นนี้เพราะเขาไม่ได้เห็นความเป็นจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า เพราะเขาเพียงได้ยินด้วยหูของเขา และไม่ได้มองดูด้วยตาของเขา มนุษย์ได้ยินตำนานและเรื่องเล่า— แต่ไม่บ่อยนักที่เขาได้ยินความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

ดังนั้นจึงเป็นว่าผู้ที่ได้เป็นผู้เชื่อเพียงหนึ่งปีมาเชื่อในพระเจ้าโดยผ่านทางมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง การนี้ก็เป็นจริงเช่นกันสำหรับผู้ที่ได้เชื่อในพระเจ้าตลอดชีวิตของพวกเขา

พวกที่ไม่สามารถเห็นข้อเท็จจริงจะไม่มีวันมีความสามารถที่จะหลบหนีจากความเชื่อหนึ่งซึ่งในนั้นพวกเขามีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์เชื่อว่าเขาได้ปลดปล่อยตัวเองจากพันธนาการของมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ ของเขา และได้เข้าสู่ดินแดนใหม่แล้ว

มนุษย์ไม่รู้หรือทราบดีว่าความรู้ของพวกเขาที่ไม่สามารถมองเห็นพระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าได้นั้น ไม่ใช่อะไรเลย นอกจากมโนคติที่หลงผิดและคำเล่าขาน? มนุษย์คิดว่ามโนคติที่หลงผิดของเขาถูกต้อง และไร้ข้อผิดพลาด และเขาคิดว่ามโนคติที่หลงผิดเหล่านี้มาจากพระเจ้า วันนี้เมื่อมนุษย์รู้เห็นพระราชกิจของพระเจ้า เขาก็ปล่อยให้มโนคติที่หลงผิดซึ่งได้พอกพูนขึ้นมานานหลายปีออกมาเพ่นพ่าน จินตนาการและแนวคิดต่างๆ แห่งอดีตได้กลายเป็นการจัดขวางต่อพระราชกิจของช่วงระยะนี้

และมันกลายเป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ที่จะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดเช่นนี้ และหักล้างแนวคิดเช่นนี้ มโนคติที่หลงผิดต่อพระราชกิจที่ละขั้นตอนนี้ของพวกที่ได้ติดตามพระเจ้าจนถึงวันนี้มากมายหลายคนได้กลายเป็นน่าสลดใจมากขึ้น และผู้คนเหล่านี้ได้ค่อยๆ กลายเป็นศัตรูที่ดื้อรั้นของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แหล่งที่มาของความเกลียดชังนี้ตั้งอยู่ในมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์

มโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์ได้กลายเป็นศัตรูของพระราชกิจของวันนี้ พระราชกิจที่ขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

นี่ได้เกิดขึ้นเพราะข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้มนุษย์ปลดปล่อยจินตนาการของเขาให้เป็นอิสระ และยิ่งกว่านั้นไม่สามารถถูกมนุษย์หักล้างได้อย่างง่ายดาย

และมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์ไม่ได้ยอมให้มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริง และยิ่งไปกว่านั้น เพราะมนุษย์ไม่ได้นึกถึงความถูกต้องและความสัจจริงของข้อเท็จจริง

และเพียงแค่ว่าปล่อยให้มโนคติที่หลงผิดของเขาให้เป็นอิสระและใช้จินตนาการของเขาเองด้วยใจเด็ดเดี่ยว นี้สามารถกล่าวได้เพียงว่าเป็นความผิดของมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

และไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นความผิดของพระราชกิจของพระเจ้า

มนุษย์อาจจินตนาการสิ่งใดก็ตามที่เขาปรารถนา แต่เขาไม่อาจโต้แย้งช่วงระยะใดในพระราชกิจของพระเจ้า หรือส่วนเล็กน้อยส่วนใดได้โดยอิสระ ข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้านั้น ไม่อาจถูกล้ำได้โดยมนุษย์ เจ้าอาจปล่อยให้จินตนาการของเจ้าเป็นอิสระไร้การควบคุม และอาจถึงกับรวบรวมเรื่องราว

เกี่ยวกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู

แต่เจ้าไม่อาจหักล้างข้อเท็จจริงแห่งแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู

นี่เป็นหลักการหนึ่ง และก็เป็นประกาศกฤษฎีกาบริหารอีกด้วย

และพวกเจ้าควรเข้าใจความสำคัญของประเด็นเหล่านี้

มนุษย์เชื่อว่าช่วงระยะนี้ของพระราชกิจเข้ากันไม่ได้กับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

และเชื่อว่าไม่ใช่กรณีของพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ ในจินตนาการของเขา

มนุษย์เชื่อว่าพระราชกิจของสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ไม่เหมือนกับพระราชกิจของวันนี้อย่างแน่นอน—

แต่เจ้าเคยได้พิจารณาหรือไม่ว่าหลักการของพระราชกิจของพระเจ้านั้นเหมือนกันทั้งหมด

ว่าพระราชกิจของพระองค์สัมพันธ์กับชีวิตจริงเสมอ และว่าโดยไม่คำนึงถึงยุค

จะมีผู้คนจำนวนล้านหลามที่ด้านทานและต่อต้านข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระองค์?

พวกเขานั้นทั้งหมดที่ด้านทานและต่อต้านพระราชกิจช่วงระยะนี้ในวันนี้

ได้ต่อต้านพระเจ้านานแล้วในอดีตกาลอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะผู้คนเช่นนี้จะเป็นศัตรูของพระเจ้าเสมอ

ผู้คนที่รู้ข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้าจะเห็นว่าพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นพระราชกิจของพระเจ้า องค์เดียว และจะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา เหล่านี้คือผู้คนที่รู้จักพระเจ้า

และผู้คนเช่นนี้คือบรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริง

เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้ากำลังเข้าไปใกล้ทวสาน

พระเจ้าจะทรงจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภท

มนุษย์ได้รับการทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระผู้สร้าง และในท้ายที่สุด

พระองค์ต้องทรงคืนมนุษย์กลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์อย่างครบบริบูรณ์

นี่คือบทสรุปปิดตัวของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ ช่วงระยะของพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย

และสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ในอิสราเอลและยูเดียนี้เป็นแผนการแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าในจักรวาล

ทั้งหมดทั้งมวล ไม่มีใครสามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้ และนี่คือข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า แม้ว่าผู้คนไม่ได้มีประสบการณ์หรือรู้เห็นพระราชกิจนี้มากนัก แต่ข้อเท็จจริงก็ยังคงเป็นข้อเท็จจริง และไม่มีมนุษย์คนใดสามารถปฏิเสธได้

ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าในทุกแผ่นดินแห่งจักรวาลทั้งหมดจะยอมรับพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ หากเจ้ารู้จักเพียงช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจเป็นพิเศษ และไม่เข้าใจพระราชกิจอีกสองช่วงระยะ ไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้าในอดีตกาล

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไร้ความสามารถที่จะพูดความจริงทั้งหมดของแผนการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้ และความรู้เรื่องพระเจ้าของเจ้านั้นลำเอียง เพราะในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า เจ้าไม่รู้จักหรือเข้าใจพระองค์ และดังนั้นเจ้าจึงไม่เหมาะสมที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

โดยไม่คำนึงถึงว่าความรู้ปัจจุบันของเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ลึกซึ้งหรือผิวเผิน ในท้ายที่สุดพวกเจ้าต้องมีความรู้ และต้องเชื่ออย่างสิ้นเชิง

และผู้คนทั้งหมดจะเห็นความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้าและบนบอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า ในบทอาณัติของพระราชกิจนี้ ทุกศาสนาจะกลายเป็นหนึ่ง

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดจะกลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าผู้สร้าง

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดจะมีสการพระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียว และศาสนาที่ชั่วร้ายทั้งหมดจะสูญสลายไป ไม่มีวันปรากฏอีกครั้ง

เหตุใดจึงมีการอ้างอิงถึงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะอย่างต่อเนื่องเช่นนี้? การผ่านไปของยุคต่างๆ

การพัฒนาด้านสังคม และโฉมหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ

ล้วนแล้วแต่ติดตามการปรับเปลี่ยนในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

มวลมนุษย์เปลี่ยนแปลงในเวลาที่พักกับพระราชกิจของพระเจ้า และไม่ได้พัฒนาด้วยตัวเอง

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นถูกอ้างอิงเพื่อที่จะนำสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด

และผู้คนทั้งปวงของทุกศาสนาและทุกนิกาย สู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าองค์เดียว

โดยไม่คำนึงถึงว่าเจ้านับถือศาสนาอะไร ในท้ายที่สุดเจ้าก็จะบนบอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า

พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นทรงสามารถดำเนินการพระราชกิจนี้ได้ ไม่สามารถทำได้โดยหัวหน้าศาสนาใดๆ

มีศาสนาที่สำคัญมากมายในโลก และแต่ละศาสนาก็มีหัวหน้า หรือผู้นำของตัวเอง

และบรรดาผู้ติดตามก็กระจายไปทั่วประเทศและภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก ทุกประเทศ ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก

มีศาสนาต่างๆ อยู่ภายในประเทศ อย่างไรก็ตามโดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีกี่ศาสนาทั่วโลก

ในท้ายที่สุดผู้คนทั้งปวงภายในจักรวาลก็จะดำรงอยู่ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าองค์เดียว

และการดำรงอยู่ของพวกเขาก็ไม่ได้มาโดยหัวหน้าหรือผู้นำทางศาสนา

กล่าวคือมวลมนุษยชาติไม่ถูกนำโดยหัวหน้าหรือผู้นำทางศาสนาคนใดคนหนึ่ง
ตรงกันข้ามมวลมนุษยชาติทั้งปวงได้รับการทรงนำทางโดยพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ที่ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
และทุกสรรพสิ่ง และผู้ที่ทรงสร้างมวลมนุษยชาติอีกด้วย—นี่คือข้อเท็จจริง แม้ว่าโลกจะมีศาสนาสำคัญมากมาย
แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าจะยิ่งใหญ่เพียงใด ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดก็ดำรงอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าผู้สร้าง
และไม่มีศาสนาใดสามารถเกินเลยวงเขตแห่งอำนาจครอบครองนี้ การพัฒนาของมวลมนุษย
ความก้าวหน้าทางสังคม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ—
แต่ละเรื่องไม่สามารถแยกออกจากการจัดการเตรียมการของพระเจ้าผู้สร้างได้
และพระราชกิจนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่หัวหน้าทางศาสนาใดสามารถทำได้
หัวหน้าทางศาสนาเป็นเพียงผู้นำของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง และไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้
อีกทั้งพวกเขาก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนขององค์หนึ่งเดียว
ผู้ที่ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งได้
หัวหน้าทางศาสนาสามารถนำทางพวกเขาทั้งหมดภายในศาสนาทั้งปวงได้
แต่พวกเขาไม่สามารถบังคับบัญชาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดได้ฟ้าสวรรค์ได้—
นี่คือข้อเท็จจริงที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หัวหน้าด้านศาสนาเป็นเพียงผู้นำ
และไม่สามารถยื่นเทียบเท่ากับพระเจ้า (พระเจ้าผู้สร้าง) ได้ ทุกสรรพสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้าง
และในบทอาณัติทุกสรรพสิ่งก็จะกลับสู่พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้าง แต่เดิมนั้นมวลมนุษยชาติได้ถูกพระเจ้าทรงสร้าง
และโดยไม่คำนึงถึงศาสนา บุคคลทุกคนจะกลับมายุ่งเกี่ยวใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า—
การนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ พระเจ้าเท่านั้นทรงสูงส่งที่สุดท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง
และผู้ปกครองสูงสุดท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดที่จะต้องกลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เช่นกัน ไม่สำคัญว่าสถานะของมนุษย์ผู้หนึ่งจะสูงเพียงใด
มนุษย์ผู้นั้นไม่สามารถนำพามวลมนุษยชาติไปสู่บันปลายที่เหมาะสมได้
และไม่มีใครมีความสามารถที่จะจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภทได้
พระยาห์เวห์พระองค์เองได้ทรงสร้างมวลมนุษยชาติและได้ทรงจำแนกแต่ละประเภทโดยสอดคล้องกับประเภท
และเมื่อวาระสิ้นสุดมาถึง พระองค์ก็จะยังคงทรงพระราชกิจของพระองค์เองด้วยพระองค์เอง
โดยจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภท—พระราชกิจนี้ไม่สามารถทำได้โดยผู้ใดนอกจากพระเจ้า
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่ทรงดำเนินการตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวันนี้ล้วนดำเนินการ โดยพระเจ้าพระองค์เอง
และดำเนินการ โดยพระเจ้าองค์เดียว
ข้อเท็จจริงของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือข้อเท็จจริงของการที่พระเจ้าทรงเป็นผู้นำของมวลมนุษย
เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ ณ บทอาณัติของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

ทุกสรรพสิ่งจะถูกจำแนกโดยสอดคล้องกับประเภท และกลับสู่ภายใต้อำนาจปกครองของพระเจ้า เพราะทั่วทั้งจักรวาลมีพระเจ้าองค์เดียวของคัมภีร์เท่านั้นทรงดำรงอยู่ และไม่มีศาสนาอื่นใด

ผู้ที่ไม่สามารถสร้างโลกได้จะไม่สามารถนำโลกไปสู่บัพทวารานได้

ในขณะที่พระองค์ผู้ทรงสร้างโลกจะทรงสามารถนำไปสู่บัพทวารานได้อย่างแน่นอน

ดังนั้นหากคนเราไร้ความสามารถที่จะนำยุคสู่บัพทวารานได้

และเพียงมีความสามารถที่จะช่วยมนุษย์ฝึกฝนจิตใจของเขาได้ เช่นนั้นแล้วเขาก็จะไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

และจะไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าของมวลมนุษย์อย่างแน่นอน เขาจะไม่สามารถทำงานที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้

มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถทำงานเช่นนี้ได้

และทั้งหมดที่ไร้ความสามารถที่จะทำงานนี้ได้คือศัตรูและไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

ศาสนาชั่วทั้งหมดเข้ากันไม่ได้กับพระเจ้า และในเมื่อศาสนาเหล่านั้นเข้ากันไม่ได้กับพระเจ้า

จึงเป็นศัตรูของพระเจ้า พระราชกิจทั้งหมดกระทำโดยพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวของคัมภีร์

และทั่วทั้งจักรวาลได้รับการบัญชาโดยพระเจ้าหนึ่งเดียวของคัมภีร์

โดยไม่คำนึงถึงว่าพระองค์กำลังทรงพระราชกิจในประเทศอิสราเอลหรือในประเทศจีน

โดยไม่คำนึงถึงว่าพระราชกิจดำเนินการโดยพระวิญญาณหรือโดยเนื้อหนัง

ทั้งหมดก็กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง และไม่สามารถทำได้โดยผู้อื่นใด

เป็นเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวงอย่างแน่นอน พระองค์จึงทรงพระราชกิจโดยอิสระ

ปราศจากการเหนี่ยวรั้งโดยสภาพเงื่อนไขใดๆ—นี่คือนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนิมิตทั้งหมด

ในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

หากเจ้าปรารถนาที่จะปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าและเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

เจ้าต้องเข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

เจ้าต้องเข้าใจแผนการบริหารจัดการของพระองค์

และเจ้าต้องเข้าใจนัยสำคัญทั้งหมดของพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำ

พวกที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า! ในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

หากเจ้าไม่เข้าใจว่าเจ้าได้มาจากไหน ไม่เข้าใจประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์

และพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ และยิ่งกว่านั้น

ไม่เข้าใจว่ามวลมนุษย์ได้พัฒนาขึ้นมาจนถึงวันนี้อย่างไร และไม่เข้าใจว่าใครบัญชามวลมนุษย์ทั้งปวง

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าได้ พระเจ้าได้ทรงนำทางมวลมนุษย์มาจนถึงวันนี้

และนับตั้งแต่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก พระองค์ไม่เคยทรงทิ้งเขาเลย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่มีวันทรงหยุดทรงพระราชกิจ ไม่เคยได้ทรงหยุดนำมวลมนุษย์

และไม่เคยได้ทรงทั้งมวลมนุษย์ แต่มวลมนุษย์ไม่ตระหนักว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่ง
นับประสาอะไรที่เขาจะรู้จักพระเจ้า

ยังจะมีอะไรน่าดูหมิ่นเหยียดหยามยิ่งกว่านี้อีกหรือสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า?

พระเจ้าทรงนำทางมนุษย์ด้วยพระองค์เอง แต่มนุษย์ไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า

เจ้าเป็นสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า แต่เจ้าไม่เข้าใจประวัติศาสตร์ของตัวเอง

และไม่ตระหนักว่าใครได้นำทางเจ้าในการเดินทางของเจ้า เจ้าไม่รับรู้ถึงพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ

และดังนั้นเจ้าจึงไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้ หากเจ้าไม่รู้ตอนนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่มีวันมีคุณสมบัติที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

วันนี้พระเจ้าสร้างทรงนำทางผู้คนทั้งหมดด้วยพระองค์เองอีกครั้ง และทรงทำให้ผู้คนทั้งหมดมองดูพระปรีชาญาณ

ความทรงมหิทธิฤทธิ์ ความรอด และความมหัศจรรย์ของพระองค์ กระนั้นเจ้ายังคงไม่ตระหนักหรือเข้าใจ—

เพราะฉะนั้นเจ้าจึงไม่ใช่ผู้หนึ่งซึ่งจะไม่ได้รับความรอดหรือ?

พวกที่เป็นของซาตานไม่เข้าใจพระวาระของพระเจ้า

ในขณะที่บรรดาผู้ที่ เป็นของพระเจ้าจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าได้

บรรดาผู้ที่ตระหนักและเข้าใจวาระที่เรากล่าวทั้งหมดคือบุคคลผู้ที่ จะได้รับการช่วยให้รอดและบุคคลผู้ที่จะเป็น

คำพยานต่อพระเจ้า พวกที่ไม่เข้าใจวาระที่เรากล่าวทั้งหมดไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้

และเป็นบุคคลผู้ที่จะถูกขจัดสิ้น พวกที่ไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

และไม่ตระหนักถึงพระราชกิจของพระเจ้าจะไม่สามารถสัมผัสรู้เรื่องพระเจ้า

และผู้คนเหล่านั้นจะไม่เป็นคำพยานต่อพระเจ้า หากเจ้าปรารถนาที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระเจ้า

ความรู้เรื่องพระเจ้าได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงโดยผ่านทางพระราชกิจของพระเจ้า โดยรวมแล้ว

หากเจ้าปรารถนาที่จะรู้จักพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า กล่าวคือ

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้านั้นมีความสำคัญสูงสุด

เมื่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะมาถึงบทวสถานจะมีกลุ่มของพวกที่เป็นคำพยานต่อพระเจ้าถูกสร้างขึ้นกลุ่มหนึ่ง

เป็นกลุ่มของบรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้า ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดจะรู้จักพระเจ้า

และจะมีความสามารถที่จะนำความจริงสู่การปฏิบัติได้ พวกเขาจะมีสถานะความเป็นมนุษย์และสำนึกรับรู้

และทั้งหมดจะรู้จักพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้า

นี่คือพระราชกิจที่จะทรงทำให้สำเร็จลุล่วงในบทวสถาน และผู้คนเหล่านี้คือการตกผลึกของพระราชกิจแห่ง

6,000 ปีของการบริหารจัดการ และเป็นคำพยานที่ทรงพลังที่สุดต่อการเอาชนะซาตานครั้งสุดท้าย

บรรดาผู้ที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าจะมีความสามารถที่จะได้รับพระสัญญาและพระพรของพระเจ้าได้

และจะเป็นกลุ่มที่เหลืออยู่ในบทวสาน เป็นกลุ่มที่มีสิทธิอำนาจของพระเจ้า และเป็นคำพยานต่อพระเจ้า
บางทีบรรดาผู้ที่อยู่ท่ามกลางพวกเจ้าทั้งหมดอาจกลายเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ หรืออาจจะเพียงครั้งเดียว
หรือเพียงไม่กี่คน—ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของพวกเจ้าและการไล่ตามเสาะหาของพวกเจ้า

มวณมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า

พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพราะเป้าหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์มิใช่วิญญานของชาตान

หรือสิ่งที่ไม่มีความดีใดๆ แต่คือมนุษย์ ผู้ซึ่งมีเนื้อหนังและได้ถูกชาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว

แน่นอนว่าเป็นเพราะเนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว

พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้มนุษย์ที่มีเนื้อหนังเป็นเป้าหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น

เนื่องจากมนุษย์คือเป้าหมายของความเสื่อมทราม

พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้มนุษย์เป็นเป้าหมายเพียงอย่างเดียวแห่งพระราชกิจของพระองค์โดยตลอดทุกช่วงระยะของ

พระราชกิจแห่งความรอดของพระองค์ มนุษย์คือสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย มีเลือดเนื้อ

และพระเจ้าคือองค์หนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้ ในหนทางนี้

พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

เพื่อที่ว่าพระราชกิจของพระองค์อาจจะบรรลุประสิทธิผลได้ดียิ่งขึ้น

พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างแน่นอนเพราะมนุษย์มีเนื้อหนัง

และไม่สามารถเอาชนะบาปหรือปลดปล่อยตัวเองจากเนื้อหนังได้

แม้ว่าเนื้อแท้และพระอัครลักษณะของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะแตกต่างไปอย่างยิ่งจากเนื้อแท้และอัครลักษณะของ

มนุษย์ กระนั้นการทรงปรากฏของพระองค์นั้นก็เหมือนกันกับการปรากฏของมนุษย์

พระองค์ทรงมีการปรากฏของบุคคลปกติคนหนึ่ง และดำรงพระชนม์ชีพแบบบุคคลปกติคนหนึ่ง

และบรรดาผู้ที่มองเห็นพระองค์ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างกับบุคคลปกติได้

การทรงปรากฏตามปกติและสภาวะความเป็นมนุษย์ปกตินี้เพียงพอสำหรับพระองค์ที่จะทรงพระราชกิจเยี่ยงพระเจ้า

ของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

เนื้อหนังของพระองค์เปิดโอกาสให้พระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

และช่วยพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ และยังไปกว่านั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์นั้นช่วยพระองค์ดำเนินพระราชกิจแห่งความรอดท่ามกลางมนุษย์

ถึงแม้ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์จะก่อให้เกิดความสับสนอลหม่านมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่ความสับสนอลหม่านเช่นนั้นก็หาได้ส่งผลกระทบต่อการประสิทธิผลตามปกติของพระราชกิจของพระองค์ไม่

กล่าวสั้นๆ ก็คือ พระราชกิจแห่งเนื้อหนังปกติของพระองค์นั้นมีประโยชน์สูงสุดต่อมนุษย์

แม้ว่าผู้คนส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์

แต่พระราชกิจของพระองค์ก็ยังคงสามารถสัมฤทธิ์ผลลัพท์ได้

และผลลัพท์เหล่านี้สัมฤทธิ์ได้เนื่องจากสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเกี่ยวกับการนี้เลย

จากพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง มนุษย์ได้รับสิ่งต่างๆ

มากกว่าโนคติอันหลงผิดทั้งหลายที่มีอยู่ท่ามกลางมนุษย์เกี่ยวกับสถานะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์สิบเท่าหรือหลายสิบเท่า

และมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายเช่นนั้น ในท้ายที่สุดแล้วจะต้องถูกพระราชกิจของพระองค์ลบล้างไปทั้งหมด

และประสิทธิผลที่ได้สัมฤทธิ์ขึ้น โดยพระราชกิจของพระองค์ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ

ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์นั้น มีน้ำหนักเกินกว่ามโนคติอันหลงผิดของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์อย่างมาก

ไม่มีหนทางใดที่จะจินตนาการหรือประเมินพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในเนื้อหนัง

เพราะเนื้อหนังของพระองค์นั้น ไม่เหมือนกับเนื้อหนังของมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใด

ถึงแม้ว่าเปลือกภายนอกจะเหมือนกัน แต่เนื้อแท้ไม่ใช่อะไรอย่างเดียวกัน

เนื้อหนังของพระองค์ทำให้เกิดมโนคติอันหลงผิดต่างๆ มากมายเกี่ยวกับพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ กระนั้น

เนื้อหนังของพระองค์ก็ยังสามารถเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้ความรู้มาอย่างมากมายด้วยเช่นกัน

และสามารถกระทั้งพิชิตบุคคลใดก็ตามที่มีเปลือกภายนอกที่คล้ายคลึงกัน

เนื่องจากพระองค์มิใช่ทรงเป็นแค่มนุษย์ แต่ทรงเป็นพระเจ้าที่มีเปลือกภายนอกของมนุษย์

และจึงไม่มีผู้ใดเลยที่สามารถหยั่งถึงและเข้าใจพระองค์ได้โดยครบบริบูรณ์

พระเจ้าซึ่งไม่ทรงปรากฏแก่ตาและมีอาจจับต้องได้ทรงเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของทุกคน

หากพระเจ้าทรงเป็นแค่พระวิญญาณที่ไม่ปรากฏแก่ตาต่อมนุษย์

มันก็จะง่ายเหลือเกินสำหรับมนุษย์ที่จะเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนสามารถให้อิสระอย่างเต็มที่แก่จินตนาการของพวกเขา

สามารถเลือกฉายาใดก็ตามที่พวกเขาชอบให้เป็นพระฉายาของพระเจ้าเพื่อให้ตัวพวกเขาเองพอใจและทำให้ตัวพวกเขาเองรู้สึกมีความสุข ในหนทางนี้

ผู้คนอาจทำสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าของพวกเขาเองชอบและประสงค์ให้พวกเขาทำมากที่สุด

โดยไม่มีศีลธรรมจรรยาใดๆ ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านั้นคือ

ผู้คนเชื่อว่าไม่มีผู้ใดสักคนที่รักภักดีและเปี่ยมศรัทธามากไปกว่าที่พวกเขามีต่อพระเจ้า และเชื่อว่าคนอื่นๆ

ทั้งหมดนั้นเป็นบรรดาสุนัขต่างชาติและไม่รักภักดีต่อพระเจ้า สามารถกล่าวได้ว่า

นี่คือสิ่งที่แสวงหากันโดยบรรดาผู้ที่ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาคลุมเครือและตั้งอยู่บนคำสอน

สิ่งที่พวกเขาแสวงหาล้วนเหมือนกันอย่างมาก โดยมีความคลาดเคลื่อนกันเล็กน้อย

นั่นก็คือเพียงแค่ว่าพระฉายาต่างๆ ของพระเจ้าในจินตนาการทั้งหลายของพวกเขาต่างแตกต่างกัน

แต่ทว่าเนื้อแท้ของพระฉายาเหล่านั้นเป็นอย่างเดียวกันโดยแท้จริง

มนุษย์ไม่มีปัญหาโดยการเชื่อในพระเจ้าอย่างไร้กังวลของพวกเขา และเชื่อในพระเจ้าอย่างไรก็ตามที่เขาพอใจ

นี่คือหนึ่งใน “สิทธิและเสรีภาพของมนุษย์” ที่ไม่อาจมีผู้ใดสักคนแทรกแซงได้

เพราะผู้คนเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาเองและไม่เชื่อในพระเจ้าของคนอื่นใด
มันคือทรัพย์สินส่วนตัวของพวกเขาเอง และเกือบทุกคนมีทรัพย์สินส่วนตัวประเภทนี้
ผู้คนถือว่าทรัพย์สินนี้เป็นสมบัติล้ำค่าอย่างหนึ่ง แต่สำหรับพระเจ้าไม่มีสิ่งใดต่ำต้อยหรือไร้ค่ามากกว่าเลย
เพราะไม่มีสิ่งบ่งบอกถึงการต่อต้านต่อพระเจ้าที่ชัดเจนยิ่งไปกว่าทรัพย์สินส่วนตัวของมนุษย์ชั้นนี้อีกแล้ว
เนื่องจากพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นั่นเองที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างซึ่งจับต้องได้
และผู้ซึ่งมนุษย์สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระวิญญาณที่ไร้รูปร่าง
แต่ทรงเป็นเนื้อหนังที่มนุษย์สามารถมองเห็นและเข้ามาติดต่อสัมผัสได้ อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าส่วนใหญ่ที่ผู้คนเชื่อนั้นคือบรรดาเทพเจ้าไร้เนื้อหนังที่ไม่มีรูปร่าง ซึ่งปราศจากรูปทรงด้วย ในหนทางนี้
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ได้ทรงกลายเป็นศัตรูของผู้คนส่วนใหญ่ในบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และคล้ายกันนี้
บรรดาผู้ที่ไม่สามารถยอมรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าได้ก็ได้กลายเป็นปรปักษ์ทั้งหลายของพระเจ้า
มนุษย์ถูกรอบำงำด้วยมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายนั้น ไม่ใช่เนื่องจากวิธีการคิดของเขา
หรือเนื่องจากความเป็นกบฏของเขา แต่เนื่องจากทรัพย์สินส่วนตัวนี้ของมนุษย์
เนื่องจากทรัพย์สินนี้เองที่ผู้คนส่วนใหญ่ตาย และพระเจ้าซึ่งคลุมเครือนี้ที่ไม่สามารถถูกสัมผัสได้
ไม่สามารถถูกมองเห็นได้ และไม่ดำรงอยู่ในความเป็นจริงนี้เองที่ทำให้ลายชีวิตมนุษย์
ชีวิตมนุษย์ถูกริบไปมิใช่โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ นับประสาอะไรที่จะมิใช่โดยพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
แต่โดยพระเจ้าจากการจินตนาการของมนุษย์เอง
เหตุผลประการเดียวที่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ได้ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์ก็คือเนื่องจากความจำเป็นของมนุษย์
ที่เสื่อมทราม เป็นเพราะความจำเป็นของมนุษย์นั่นเอง มิใช่ของพระเจ้า
และการพลีอุทิศและความทุกข์ทั้งหมดของพระองค์นั้นล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์
และมิใช่เพื่อประโยชน์ของพระเจ้าพระองค์เอง ไม่มีข้อดีและข้อเสียหรือรางวัลตอบแทนใดๆ เลยสำหรับพระเจ้า
พระองค์จะไม่ได้เก็บเกี่ยวพืชผลในอนาคตบางอย่าง แต่พืชผลนั้นเองที่เป็นหนี้ต่อพระองค์มาแต่เดิม
ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำและทรงพลีอุทิศให้แก่มวลมนุษย์นั้นมิใช่เพื่อที่พระองค์จะทรงได้รางวัลตอบแทนที่ยิ่ง
ใหญ่ต่างๆ แต่เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ล้วนๆ
แม้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจะเกี่ยวข้องกับความลำบากยากเย็นอันมีอาจินตนาการได้มากมาย
แต่ประสิทธิผลทั้งหลายที่มันจะสัมฤทธิ์ในท้ายที่สุดนั้นมากเกินกว่าประสิทธิผลทั้งหลายของพระราชกิจที่พระวิ
ญญาณทรงกระทำโดยตรงมากนัก พระราชกิจแห่งเนื้อหนังพ่วงเอาความยากลำบากมากมาย
และเนื้อหนังไม่สามารถมีอัตลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่แบบเดียวกับพระวิญญาณได้
พระองค์ไม่ทรงสามารถดำเนินกิจการทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติแบบเดียวกับพระวิญญาณได้
นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงสามารถมีสิทธิอำนาจแบบเดียวกับพระวิญญาณได้ กระนั้น

เนื้อแท้ของพระราชกิจที่กระทำโดยเนื้อหนังที่ไม่โดดเด่นนี้กลับเหนือกว่าเนื้อแท้ของพระราชกิจที่พระวิญญูญาณทรงกระทำโดยตรงมากนัก และพระองค์เองในเนื้อหนังนี้ก็ทรงตอบสนองความจำเป็นต่างๆ ของมวลมนุษย์ทั้งปวง สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดนั้น

คุณค่าการใช้งานของพระวิญญูญาณด้อยกว่าคุณค่าการใช้งานของเนื้อหนังมากนัก กล่าวคือ พระราชกิจของพระวิญญูญาณสามารถครอบคลุมทั่วทั้งจักรวาล ตลอดทั้งภูเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ และมหาสมุทรทั้งหมด กระนั้น

พระราชกิจของเนื้อหนังสัมพันธ์กับทุกคนที่พระองค์เสด็จมาติดต่อสัมผัสอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ยิ่งไปกว่านั้น

เนื้อหนังของพระเจ้าที่มีรูปทรงอันสัมผัสได้สามารถได้รับความเข้าใจและไว้วางใจจากมนุษย์ได้ดีกว่า และสามารถทำให้มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก

และสามารถทำให้มนุษย์เกิดความประทับใจลึกล้ำยิ่งขึ้นกับกิจการจริงทั้งหลายของพระเจ้าได้

พระราชกิจของพระวิญญูญาณถูกปกคลุมอยู่ในความลึกลับ มันยากที่จะหยั่งลึกได้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย และยิ่งยากมากขึ้นไปอีกสำหรับพวกเขาที่จะมองเห็น

และดังนั้นพวกเขาจึงสามารถเพียงพึ่งพาจินตนาการทั้งหลายอันไม่มีแก่นสารของพวกเขานั้น อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของเนื้อหนังเป็นปกติ และมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง และมีสติปัญญาอันอุดม

และเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถมองเห็นได้โดยตาเนื้อของมนุษย์

มนุษย์สามารถรับประสบการณ์กับพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วยตนเอง

และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้จินตนาการอันอุดมสมบูรณ์ของเขา

นี่คือความแน่นอนและคุณค่าที่แท้จริงของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระวิญญูญาณสามารถเพียงแต่ทำสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์มีอาจมองเห็นได้และยากสำหรับเขาที่จะจินตนาการ ตัวอย่างเช่น ความรู้แจ้งของพระวิญญูญาณ การทรงขับเคลื่อนของพระวิญญูญาณ การทรงนำของพระวิญญูญาณ

แต่สำหรับมนุษย์ผู้มีความรู้ลึกลึกคิด การเหล่านี้มิได้จัดเตรียมความหมายที่ชัดเจนใดๆ

พวกมันเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อน หรือความหมายกว้างๆ เท่านั้น และไม่สามารถให้คำแนะนำด้วยถ้อยคำได้

อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังแตกต่างกันอย่างยิ่ง กล่าวคือ

มันเกี่ยวข้องกับการทรงนำที่ถูกต้องด้วยพระวอนะ มันมีพระประสงค์ที่ชัดเจน

และมีเป้าหมายที่พึงประสงค์ทั้งหลายที่ชัดเจน และดังนั้น มนุษย์ไม่จำเป็นต้องควานไปทั่ว

หรือใช้จินตนาการของเขา นับประสาอะไรที่จำเป็นต้องทำการคาดเดาต่างๆ

นี่คือความชัดเจนของพระราชกิจในเนื้อหนัง

และความแตกต่างอันยิ่งใหญ่ของมันจากพระราชกิจของพระวิญญูญาณ

พระราชกิจของพระวิญญูณเหมาะสมเพียงสำหรับขอบเขตที่จำกัดขอบเขตหนึ่งเท่านั้นและไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของเนื้อหนังได้ พระราชกิจของเนื้อหนังให้มนุษย์มีเป้าหมายทั้งหลายที่แน่นอนและจำเป็นกว่าและความรู้ที่จริงและมีคุณค่ากว่าพระราชกิจของพระวิญญูณมากนัก

พระราชกิจที่มีคุณค่ายิ่งใหญ่ที่สุดต่อมนุษย์ที่เสื่อมทรามคือพระราชกิจที่จัดเตรียมพระวณะที่ถูกต้องทั้งหลายเป้าหมายที่ชัดเจนทั้งหลายเพื่อไล่ตามเสาะหา และที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้

มีเพียงพระราชกิจที่เป็นจริงและการทรงนำที่ถูกกาลเทศะเท่านั้นที่เหมาะสมกับรสนิยมของมนุษย์และมีเพียงพระราชกิจจริงเท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าของเขาได้

การนี้สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้น

มีเพียงพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าก่อนหน้านี้ของเขาได้ ถึงแม้พระวิญญูณจะเป็นเนื้อแท้ในธรรมชาติของพระเจ้า

แต่พระราชกิจดังเช่นการนี้สามารถกระทำได้โดยเนื้อหนังของพระองค์เท่านั้น

หากพระวิญญูณได้ทรงพระราชกิจเพียงฝ่ายเดียว เช่นนั้นแล้ว

ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่พระราชกิจของพระองค์จะมีประสิทธิผล—นี่คือความจริงที่ชัดเจน

แม้ว่าผู้คนส่วนใหญ่ได้กลายมาเป็นศัตรูทั้งหลายของพระเจ้าเนื่องจากเนื้อหนังนี้

แต่เมื่อพระองค์ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์

บรรดาผู้ที่ต่อต้านพระองค์จะไม่เพียงเลิกเป็นศัตรูของพระองค์เท่านั้น แต่ตรงกันข้าม

จะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายของพระองค์

พวกเขาจะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงพิชิต

ประจักษ์พยานทั้งหลายที่เข้ากันได้กับพระองค์และมีอาจแยกกันได้จากพระองค์

พระองค์จะทรงทำให้มนุษย์รู้จักความสำคัญของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังต่อมนุษย์

และมนุษย์จะรู้จักความสำคัญของเนื้อหนังนี้ต่อความหมายแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์

จะรู้จักคุณค่าที่แท้จริงของพระองค์ต่อการเจริญเติบโตของชีวิต และยิ่งไปกว่านั้น

จะรู้ว่าเนื้อหนังนี้จะกลายเป็นน้ำพุแห่งชีวิตที่มีชีวิตที่มนุษย์ไม่สามารถทนแยกกับมันได้

แม้ว่าเนื้อหนังของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะห่างไกลจากการจับคู่กับพระอัครลักษณะและฐานะของพระเจ้า

และสำหรับมนุษย์แล้วดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งซึ่งเข้ากันไม่ได้กับสถานะจริงของพระองค์

แต่เนื้อหนังนี้ผู้ซึ่งไม่มีพระฉายาที่แท้จริงของพระเจ้า หรือพระอัครลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า

สามารถทรงพระราชกิจที่พระวิญญูณของพระเจ้าไม่สามารถทำได้โดยตรง

เช่นนั้นคือนัยสำคัญและคุณค่าที่แท้จริงของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

และนัยสำคัญและคุณค่านี้เองที่มนุษย์ไม่สามารถเห็นคุณค่าและยอมรับได้

แม้ว่ามวลมนุษย์ทั้งปวงจะยกย่องพระวิญญาณของพระเจ้าและดูแลเนื้อหนังของพระเจ้า
ไม่ว่าพวกเขาจะมีทรศนะหรือคิดอย่างไร
นัยสำคัญและคุณค่าจริงของเนื้อหนังก็มากกว่านัยสำคัญและคุณค่าของพระวิญญาณมากนัก แน่นอนว่า
การนี้เกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามเท่านั้น
สำหรับทุกคนที่แสวงหาความจริงและถวิลหาการทรงปรากฏของพระเจ้า
พระราชกิจของพระวิญญาณสามารถเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อนหรือการคลาย
และสำนึกรับรู้ถึงความน่าอัศจรรย์ว่ามันมีอาจอธิบายได้และมีอาจจินตนาการได้ และสำนึกรับรู้ว่ามันยิ่งใหญ่
สูงส่ง และน่าเลื่อมใส กระนั้นทุกคนก็ยังมีอาจบรรลุถึงได้และมีอาจได้รับมาได้ด้วยเช่นกัน
มนุษย์และพระวิญญาณของพระเจ้าสามารถเพียงมองดูกันและกันจากที่ห่างไกล
ราวกับว่ามีระยะห่างกว้างใหญ่ระหว่างพวกเขา และพวกเขาไม่สามารถมีวันที่จะเหมือนกันได้
ราวกับว่ามนุษย์และพระเจ้าถูกแยกออกจากกันโดยขีดคั่นที่ไม่ประจักษ์แก่ตา ในความเป็นจริงแล้ว
นี่คือภาพมายาที่พระวิญญาณทรงมอบให้แก่มนุษย์
ซึ่งเป็นเพราะพระวิญญาณและมนุษย์ไม่ใช่ประเภทเดียวกันและจะไม่มีวันอยู่ร่วมกันในโลกเดียวกัน
และเพราะพระวิญญาณไม่ทรงมีสิ่งใดๆ ของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีพระวิญญาณ
เพราะพระวิญญาณไม่สามารถทรงพระราชกิจที่มนุษย์จำเป็นต้องมากที่สุดได้โดยตรง
พระราชกิจของเนื้อหนังมอบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงเพื่อไล่ตามเสาะหา มอบพระวณะที่ชัดเจน
และมอบสำนึกรับรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นจริงและเป็นปกติ
ว่าพระองค์ทรงถ่อมพระทัยและทรงธรรมดาให้แก่มนุษย์ ถึงแม้ว่ามนุษย์อาจจะยำเกรงพระองค์
แต่สำหรับผู้คนส่วนใหญ่แล้วพระองค์ทรงง่ายที่จะมีสัมพันธด้วย กล่าวคือ
มนุษย์สามารถมองพระพักตร์ของพระองค์ และได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
และเขาไม่จำเป็นต้องมองพระองค์จากที่ห่างไกล เนื้อหนังนี้ให้ความรู้สึกสามารถเข้าถึงได้แก่มนุษย์
ไม่ทรงห่างไกล หรือมีอาจหยั่งลึกได้ แต่เป็นที่ประจักษ์แก่ตาและสัมผัสได้
เพราะเนื้อหนังนี้ทรงอยู่ในโลกเดียวกันกับมนุษย์
สำหรับบรรดาผู้คนที่ทั้งหมดที่ดำรงชีวิตอยู่ในเนื้อหนังนั้น
การเปลี่ยนอุปนิสัยของพวกเขาจำเป็นต้องมีเป้าหมายต่างๆ เพื่อไล่ตามเสาะหา
และการรู้จักพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเป็นประจักษ์พยานถึงกิจการจริงทั้งหลายและพระพักตร์จริงของพระเจ้า
ทั้งสองนั้นสามารถสัมผัสผลได้โดยเนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้น
และทั้งสองนั้นสามารถบรรลุถึงได้โดยเนื้อหนังที่ปกติและจริงเท่านั้น
นี่คือเหตุผลว่าทำไมการจุดเป็นมนุษย์จึงเป็นสิ่งจำเป็น

และทำไมจึงเป็นที่ต้องการของมวลมนุษย์ที่เลื่อมทรมทุกคน ในเมื่อผู้คนจำเป็นต้องรู้จักพระเจ้า
ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือและเหนือธรรมชาติต้องถูกขับไล่ออกไปจากหัวใจของพวกเขา
และในเมื่อพวกเขาจำเป็นต้องกำจัดอุปนิสัยที่เลื่อมทรมของพวกเขาออกไป
พวกเขาก็ต้องรู้จักอุปนิสัยที่เลื่อมทรมของพวกเขาเสียก่อน
หากมนุษย์เพียงแค่ทำงานเพื่อขับไล่ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือออกไปจากหัวใจของผู้คนเท่านั้น
เช่นนั้นแล้ว เขาจะไม่สามารถสัมผัสฤทธิ์ประสิทธิผลที่ถูกต้องเหมาะสมได้
ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือในหัวใจของผู้คนนั้นไม่สามารถถูกเปิดโปง ถูกกำจัดออกไป
หรือถูกไล่ออกไปได้โดยสิ้นเชิงด้วยพระวจนะต่างๆ เพียงอย่างเดียว ท้ายที่สุดแล้วในการทำเช่นนั้น
มันคงจะยังคงเป็นไปไม่ได้ที่จะขับไล่สิ่งที่หยังรากลึกเหล่านี้ไปจากผู้คน
มีเพียงการแทนที่สิ่งคลุมเครือและเหนือธรรมชาติเหล่านี้ด้วยพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงและพระฉายาที่แท้จริงของ
พระเจ้า และการทำให้ผู้คนค่อยๆ รู้จักสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น จึงจะสามารถสัมผัสฤทธิ์ประสิทธิผลที่เหมาะสมได้
มนุษย์ระลึกได้ว่าพระเจ้าผู้ที่เขาแสวงหาในอดีตกาลนั้นคลุมเครือและเหนือธรรมชาติ
สิ่งที่ทำให้สามารถสัมผัสฤทธิ์ประสิทธิผลนี้ได้ นั่นไม่ใช่การทรงนำโดยตรงของพระวิญญาณบริสุทธิ์
นับประสาอะไรที่จะใช้คำสอนทั้งหลายของบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง แต่คือพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ถูกวางแผ่ออกเมื่อพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงพระราชกิจของพระองค์
อย่างเป็นกิจจะลักษณะ
เพราะความเป็นปกติและความเป็นจริงของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์คือสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระเจ้าที่คลุมเครือ
และเหนือธรรมชาติในจินตนาการของมนุษย์
มโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมทั้งหลายของมนุษย์สามารถถูกเผยออกมาได้ก็เฉพาะเมื่อถูกเทียบเคียงกับพระเจ้าซึ่งจุติ
มาเป็นมนุษย์เท่านั้น หากไม่มีการเปรียบเทียบกับพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ก็คงจะไม่สามารถถูกเผยออกมาได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
หากไม่มีความเป็นจริงมาเป็นเครื่องตีฟาย สิ่งคลุมเครือทั้งหลายก็คงไม่สามารถถูกเผยออกมาได้
ไม่มีผู้ใดสามารถใช้พระวจนะทั้งหลายเพื่อทำพระราชกิจนี้ได้
และไม่มีผู้ใดสามารถแสดงชัดถึงพระราชกิจนี้โดยใช้พระวจนะทั้งหลายได้
มีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่สามารถทรงพระราชกิจของพระองค์เองได้
และไม่มีผู้ใดอื่นที่สามารถทำพระราชกิจนี้ในนามของพระองค์ได้ ไม่สำคัญว่าภาษาของมนุษย์จะอุดมเพียงใด
เขาไม่สามารถที่จะแสดงชัดถึงความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้าได้
หากพระเจ้าทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เองและทรงแสดงพระฉายาของพระองค์และสิ่งทรงเป็น
ของพระองค์ออกมาโดยครบบริบูรณ์

มนุษย์ก็สามารถเพียงแค่รู้จักพระองค์อย่างสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้นเท่านั้น
และสามารถเพียงแค่มองเห็นพระองค์ได้ชัดเจนขึ้นเท่านั้น
ไม่มีมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถสัมผัสประสิทธิภาพนี้ได้ แน่แน่นอนว่า
พระวิญญาณของพระเจ้ก็ไม่สามารถที่จะสัมผัสประสิทธิภาพนี้ด้วยเช่นกัน
พระเจ้าทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่เสื่อมทรามให้รอดจากอิทธิพลของซาตานได้
แต่พระราชกิจนี้ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงโดยตรงได้โดยพระวิญญาณของพระเจ้า ตรงกันข้าม
มันสามารถกระทำได้โดยเนื้อหนังที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสวม
โดยเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้น เนื้อหนังนี้คือมนุษย์และคือพระเจ้าด้วยเช่นกัน
คือมนุษย์ที่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติและพระเจ้าซึ่งทรงมีเทวสภาพเต็มเปี่ยมด้วยเช่นกัน และดังนั้น
ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะไม่ใช่พระวิญญาณของพระเจ้า และแตกต่างอย่างยิ่งจากพระวิญญาณ
แต่เนื้อหนังนี้ยังคงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอด
ผู้ซึ่งทรงเป็นพระวิญญาณและเป็นเนื้อหนังด้วยเช่นกัน ไม่สำคัญว่าพระองค์จะได้รับการเรียกขานว่าอะไร
ท้ายที่สุดแล้วเนื้อหนังนั้นก็ยังคงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด
เนื่องจากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่อาจทรงแยกกันได้จากเนื้อหนัง
และพระราชกิจของเนื้อหนังก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าด้วยเช่นกัน
มันเป็นเพียงแค่ว่าพระราชกิจนี้ไม่กระทำขึ้น โดยใช้พระอัครลักษณะของพระวิญญาณ
แต่กระทำขึ้นโดยใช้อัครลักษณะของเนื้อหนัง
พระราชกิจที่จำเป็นต้องกระทำโดยพระวิญญาณโดยตรงนั้นไม่จำเป็นต้องมีการจุติเป็นมนุษย์
และพระราชกิจที่จำเป็นต้องให้เนื้อหนังทำนั้นไม่สามารถกระทำได้โดยพระวิญญาณโดยตรง
และสามารถกระทำได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้น นี่คือนิยามที่จำเป็นสำหรับพระราชกิจนี้
และคือสิ่งที่มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามพึงต้องมี ในพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้น
มีเพียงช่วงระยะหนึ่งเท่านั้นที่พระวิญญาณทรงดำเนินการโดยตรง
และสองช่วงระยะที่เหลือนั้นดำเนินการโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ และไม่ใช่โดยพระวิญญาณโดยตรง
พระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติที่พระวิญญาณทรงกระทำนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอุปนิสัยอันเสื่อมทราม
ของมนุษย์ และไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดๆ กับความรู้ของมนุษย์ในเรื่องพระเจ้าด้วย อย่างไรก็ตาม
พระราชกิจของเนื้อหนังของพระเจ้าในยุคพระคุณและยุคแห่งราชอาณาจักรนั้น
เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์และความรู้ของเขาในเรื่องพระเจ้า
และเป็นตอนที่สำคัญและวิกฤติของพระราชกิจแห่งความรอด เพราะฉะนั้น
มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจึงจำเป็นต้องมีความรอดของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า

และจำเป็นต้องมีพระราชกิจโดยตรงของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า
มวลมนุษย์จำเป็นต้องมีพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มาเลี้ยงดูเขา สนับสนุนเขา ให้น้ำเขา ให้อาหารเขา
พิพากษาและตีสอนเขา

และเขาจำเป็นต้องมีพระคุณมากขึ้นและการไถ่ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
มีเพียงพระเจ้าในเนื้อหนังเท่านั้นที่สามารถเป็นคนสนิทของมนุษย์ เป็นผู้เลี้ยงดูมนุษย์
เป็นความช่วยเหลือในปัจจุบันนี้ของมนุษย์
และทั้งหมดนี้เป็นความจำเป็นของการจุติเป็นมนุษย์ทั้งในวันนี้และในอดีตกาล

มนุษย์ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามไปแล้วและเป็นสิ่งที่สูงที่สุดจากสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า
ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีความรอดของพระเจ้า เป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้าคือมนุษย์ ไม่ใช่ชาตนา
และสิ่งที่จะต้องได้รับการช่วยให้รอดนั้นคือเนื้อหนังของมนุษย์ และจิตใจของมนุษย์ และไม่ใช่มาร
ชาตนาคือเป้าหมายแห่งการทำลายล้างของพระเจ้า มนุษย์คือเป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้า
และเนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว ดังนั้น

สิ่งแรกที่ต้องได้รับการช่วยให้รอดก็คือเนื้อหนังของมนุษย์
เนื้อหนังของมนุษย์ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างล้ำลึกมากที่สุด
และมันได้กลายเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ต่อต้านพระเจ้า

มากเสียจนกระทั่งว่ามันถึงกับต่อต้านและปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างเปิดเผย
เนื้อหนังที่เสื่อมทรามของมนุษย์นี้ต่อต้านมากเกินไปเท่านั้น
และไม่มีสิ่งใดที่จัดการหรือเปลี่ยนแปลงได้ยากไปกว่าอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์
ชาตนาเข้ามาในเนื้อหนังของมนุษย์เพื่อก่อการรบกวนต่างๆ
และมันใช้เนื้อหนังของมนุษย์เพื่อรบกวนพระราชกิจของพระเจ้า และขัดขวางแผนของพระเจ้า
และด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงได้กลายเป็นชาตนา และได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า

เพื่อการที่มนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดนั้น เขาต้องได้รับการพิชิตเสียก่อน
เป็นเพราะการนี้เองที่พระเจ้าทรงรับความท้าทายและเสด็จมาเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำ และเพื่อทำการสู้รบกับชาตนา จุดมุ่งหมายของพระองค์คือความรอดของมนุษย์
ผู้ซึ่งได้ถูกทำให้เสื่อมทราม และคือการเอาชนะและการทำลายล้างชาตนา ซึ่งกบฏต่อพระองค์
พระองค์ทรงเอาชนะชาตนาโดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมนุษย์ของพระองค์
ขณะที่ในเวลาเดียวกันนั้นพระองค์ทรงช่วยมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามให้รอด ด้วยเหตุนี้เอง
มันจึงเป็นพระราชกิจที่สัมฤทธิ์ผลสองจุดมุ่งหมายในคราวเดียว พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง
และตรัสในเนื้อหนัง และทรงเข้ารับพระราชกิจทั้งหมดในเนื้อหนังเพื่อที่จะทรงมีส่วนร่วมด้วยมนุษย์ได้สืบ

และพิชิตมนุษย์ได้ดีขึ้น ครั้งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น
พระราชกิจของพระองค์ในยุคสุดท้ายจะได้รับการสรุปปิดตัวในเนื้อหนึ่ง
พระองค์จะทรงจัดระดับมนุษย์ทั้งมวลไปตามประเภท
ทรงสรุปปิดตัวการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์
และสรุปปิดตัวพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนึ่งอีกด้วย
หลังจากที่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์บนแผ่นดินโลกมาถึงบทวสาน
พระองค์จะทรงมีชัยชนะอย่างครบบริบูรณ์ โดยการทรงพระราชกิจในเนื้อหนึ่งนั้น
พระเจ้าจะทรงได้พิชิตมวลมนุษย์แล้วอย่างเต็มเปี่ยม และได้รับมวลมนุษย์ไว้แล้วอย่างเต็มเปี่ยม
การนี้มีได้หมายความว่าบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์จะได้มาถึงบทวสานแล้วหรือหรือ?
เมื่อพระเจ้าทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนึ่ง
ขณะที่พระองค์ได้ทรงเอาชนะซาตานและได้ทรงมีชัยชนะอย่างเต็มเปี่ยมแล้วนั้น
ซาตานจะไม่มีโอกาสทำให้มนุษย์เสื่อมทรามอีกต่อไป
พระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้าคือการไถ่และการให้อภัยบาปทั้งหลายของมนุษย์ บัดนี้
มันคือพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและการได้รับมวลมนุษย์ไว้อย่างเต็มเปี่ยม เพื่อที่ซาตานจะไม่มีหนทางใดๆ
ที่จะทำงานของมันอีกต่อไป และจะพ่ายแพ้แล้วอย่างสิ้นเชิง และพระเจ้าจะทรงมีชัยชนะแล้วอย่างครบบริบูรณ์
นี่คือพระราชกิจของเนื้อหนึ่ง และเป็นพระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง
พระราชกิจขั้นแรกเริ่มของพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้ากระทำโดยพระวิญญาณโดยตรง
และไม่ใช้โดยเนื้อหนึ่ง อย่างไรก็ตาม
พระราชกิจขั้นสุดท้ายของพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นกระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
และไม่ใช้โดยพระวิญญาณโดยตรง
พระราชกิจแห่งการไถ่ในช่วงระยะระหว่างกลางก็กระทำโดยพระเจ้าในเนื้อหนึ่งเช่นกัน
พระราชกิจการบริหารจัดการโดยตลอดทั่วทั้งหมดนั้น
พระราชกิจที่สำคัญมากที่สุดคือการช่วยมนุษย์ให้รอดจากอิทธิพลของซาตาน
พระราชกิจสำคัญคือการพิชิตชัยที่ครบบริบูรณ์ต่อมนุษย์ที่เสื่อมทราม
จึงเป็นการฟื้นฟูความเคารพดั้งเดิมต่อพระเจ้าในหัวใจของมนุษย์ที่ได้รับการพิชิต
และเป็นการเปิดโอกาสให้เขาสัมผัสฤทธิ์ผลชีวิตปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ชีวิตปกติของสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า
พระราชกิจนี้สำคัญยิ่ง และมันเป็นแกนของพระราชกิจการบริหารจัดการ
ในสามช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการไถ่นั้น
ช่วงระยะที่หนึ่งของพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติอยู่ห่างไกลจากแกนของพระราชกิจการบริหารจัดการ

มันได้มีการทรงปรากฏของพระราชกิจแห่งความรอดเพียงน้อยนิดเท่านั้น
และไม่ใช่ว่าการเริ่มต้นของพระราชกิจของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน
พระราชกิจช่วงระยะแรกกระทำโดยพระวิญญาณโดยตรงเพราะภายใต้ธรรมบัญญัตินั้น
มนุษย์รู้จักเพียงการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติเท่านั้น และมนุษย์ไม่ได้มีความจริงมากขึ้น
และเพราะพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติแทบจะไม่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอุปนิสัยของมนุษย์
นับประสาอะไรที่มันจะเกี่ยวข้องกับพระราชกิจเกี่ยวกับวิธีที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน
ด้วยเหตุนี้ พระวิญญาณของพระเจ้าจึงได้ทรงทำให้พระราชกิจช่วงระยะที่เรียบง่ายอย่างยิ่งนี้ครบบริบูรณ์
ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์

พระราชกิจช่วงระยะแรกนี้มีความสัมพันธ์เล็กน้อยกับแกนของการบริหารจัดการ
และมันไม่ได้มีความเกี่ยวพันที่ยิ่งใหญ่กับพระราชกิจที่เป็นกิจจะลักษณะแห่งความรอดของมนุษย์
และมันจึงไม่มีความจำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์โดยพระองค์เอง
พระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณนั้นแสดงเป็นนัยและมีอาจหยั่งลึกได้
และมันน่ากลัวอย่างลึกซึ้งและไม่อาจเข้าถึงได้สำหรับมนุษย์

พระวิญญาณไม่ทรงเหมาะที่จะทรงพระราชกิจแห่งความรอดโดยตรง
และไม่ทรงเหมาะที่จะจัดเตรียมชีวิตให้มนุษย์โดยตรง
ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือการแปลงรูปพระราชกิจของพระวิญญาณมาเป็นแนวทางที่ใกล้ชิดกับมนุษย์
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

สิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือการที่พระเจ้าทรงกลายมาเป็นบุคคลปกติธรรมดาเพื่อทรงพระราชกิจของ
พระองค์

การนี้จำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงจุติเป็นมนุษย์เพื่อรับตำแหน่งของพระวิญญาณในพระราชกิจของพระองค์
และเพื่อมนุษย์แล้ว ไม่มีหนทางที่เหมาะสมอีกแล้วสำหรับพระเจ้าที่จะทรงพระราชกิจ
ท่ามกลางพระราชกิจสามช่วงระยะเหล่านี้ สองช่วงระยะดำเนินการโดยเนื้อหนัง
และสองช่วงระยะเหล่านี้เป็นระยะสำคัญของพระราชกิจการบริหารจัดการ

การจุติเป็นมนุษย์สองครั้งนี้เป็นสิ่งเสริมความสมบูรณ์ของทั้งสองฝ่าย
และทั้งสองครั้งนั้นก็เสริมความสมบูรณ์ซึ่งกันและกันอย่างเพียบพร้อม

ช่วงระยะแรกของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าได้วางรากฐานสำหรับช่วงระยะที่สอง และสามารถกล่าวได้ว่า
การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งของพระเจ้านั้นก่อให้เกิดความครบถ้วนหนึ่งเดียว และไม่ได้เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันเอง
พระราชกิจสองช่วงระยะเหล่านี้ของพระเจ้าดำเนินการโดยพระเจ้าในพระอัครลักษณะซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระ
องค์เพราะทั้งสองช่วงระยะนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพระราชกิจการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวล

มันเกือบจะกล่าวได้ว่า หากไม่มีพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งของพระเจ้าแล้ว
พระราชกิจการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลก็คงจะหยุดชะงักไปแล้ว

และพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดก็คงจะไม่ใช่อะไรเลยนอกจากการพูดลอยๆ

การที่พระราชกิจนี้มีความสำคัญหรือไม่ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของมวลมนุษย์

ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงเกี่ยวกับความชั่วช้าของมวลมนุษย์

และขึ้นอยู่กับความรุนแรงในการไม่เชื่อฟังของซาตานและการรบกวนของมันต่อพระราชกิจ

ผู้ที่เหมาะสมดีพอสำหรับภารกิจนี้ได้รับการยืนยันตามธรรมชาติของพระราชกิจที่ปฏิบัติโดยคนงาน

และความสำคัญของพระราชกิจ เมื่อกล่าวถึงความสำคัญของพระราชกิจนี้

ในแง่ของวิธีการทรงพระราชกิจแบบใดที่จะนำมาใช้—

พระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

หรือพระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ หรือพระราชกิจที่กระทำโดยผ่านทางมนุษย์—

สิ่งแรกที่จะถูกตัดทิ้งไปคือพระราชกิจที่กระทำโดยผ่านทางมนุษย์ และตามธรรมชาติของพระราชกิจ

และธรรมชาติของพระราชกิจของพระวิญญาณเปรียบเทียบกับพระราชกิจของเนื้อหนังนั้น

ในท้ายที่สุดจะถูกตัดสินว่า

พระราชกิจที่กระทำโดยเนื้อหนังนั้นมีคุณประโยชน์ต่อมนุษย์มากกว่าพระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณ โดย
ตรง และว่ามันให้ข้อได้เปรียบต่างๆ มากกว่า

นี่คือความคิดของพระเจ้าเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงตัดสินว่าพระราชกิจนั้นต้องกระทำโดยพระวิญญาณหรือโดยเนื้อ
หนังกันแน่ มีนัยสำคัญอย่างหนึ่งและพื้นฐานหนึ่งกับพระราชกิจแต่ละช่วงระยะ

แต่ละช่วงระยะนั้นมีใช้การจินตนาการต่างๆ ที่ไร้เหตุผล

และแต่ละช่วงระยะนั้นมิได้ดำเนินการไปโดยไม่มีกฎเกณฑ์ มีปัญญาเฉพาะอย่างหนึ่งกับแต่ละช่วงระยะ

เช่นนั้นคือความจริงเบื้องหลังพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

แผนการของพระเจ้าในพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจะมีมากยิ่งขึ้นอีกขณะที่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์กำลังทรง
พระราชกิจโดยพระองค์เองท่ามกลางมนุษย์ ดังนั้น

พระปรีชาญาณของพระเจ้าและความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งการทรงเป็นของพระองค์จึงสะท้อนอยู่ในทุกการกระทำ
ความคิด และแนวคิดในพระราชกิจของพระองค์

นี่คือการทรงเป็นของพระเจ้าที่เป็นรูปธรรมและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ความคิดและแนวคิดที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้เป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ที่จะจินตนาการ

และยากสำหรับมนุษย์ที่จะเชื่อ และยิ่งไปกว่านั้น ยากสำหรับมนุษย์ที่จะรู้

งานที่มนุษย์ทำนั้นทำไปตามหลักการทั่วไป ซึ่งสำหรับมนุษย์แล้วเป็นที่น่าพึงพอใจอย่างสูง ถึงกระนั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว ก็มีความแตกต่างกันมากเกินไปเท่านั้น
ถึงแม้ว่ากิจการทั้งหลายของพระเจ้าจะยิ่งใหญ่และพระราชกิจของพระเจ้าจะเป็นพระราชกิจที่มีขนาดใหญ่โตอลังการ

แต่เบื้องหลังของกิจการและพระราชกิจเหล่านั้นคือบรรดาแผนการและการจัดการเตรียมการทั้งหลายที่ประณีตและถูกต้องแม่นยำที่มนุษย์ไม่อาจจินตนาการได้

พระราชกิจแต่ละช่วงระยะของพระองค์มิใช่เพียงปฏิบัติไปตามหลักการเท่านั้น

แต่ทว่าแต่ละช่วงระยะนั้นยังบรรจุสิ่งต่างๆ มากมายที่ไม่สามารถแสดงชัดเป็นภาษาของมนุษย์ได้

และเหล่านี้คือสิ่งต่างๆ ที่ไม่ปรากฏแก่ตาต่อมนุษย์

ไม่ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

แต่ละพระราชกิจนั้นก็บรรจุไปด้วยแผนการต่างๆ แห่งพระราชกิจของพระองค์

พระองค์มิได้ทรงพระราชกิจอย่างไรเหตุผล และพระองค์มิได้ทรงพระราชกิจที่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพระวิญญาณทรงพระราชกิจโดยตรง มันเป็นไปด้วยเป้าหมายทั้งหลายของพระองค์

และเมื่อพระองค์ทรงกลายมาเป็นมนุษย์ (กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

เมื่อพระองค์ทรงแปลงรูปเปลี่ยนอกของพระองค์) เพื่อทรงพระราชกิจ

มันก็เป็นไปด้วยจุดประสงค์ของพระองค์ที่มากยิ่งขึ้นอีก

ทำไมพระองค์จึงจะไม่ทรงพร้อมที่จะเปลี่ยนพระอัตลักษณ์ของพระองค์อีกเล่า?

ทำไมพระองค์จึงจะไม่ทรงพร้อมที่จะกลายมาเป็นบุคคลหนึ่งผู้ซึ่งถือว่าต่ำต้อยและถูกข่มเหงอีกเล่า?

พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นพระราชกิจที่มีนัยสำคัญสูงสุด ซึ่งกล่าวถึงในแง่ของพระราชกิจ

และองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจในท้ายที่สุดก็คือพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ และมีใช้พระวิญญาณ

บางคนเชื่อว่าพระเจ้าอาจจะเสด็จมายังแผ่นดินโลกและทรงปรากฏต่อมนุษย์ในบางเวลาที่ไม่มีการรู้

ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์จะทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดโดยพระองค์เอง

โดยทรงทดสอบพวกเขาทีละคนโดยไม่มีผู้ใดถูกปล่อยไว้เลย

บรรดาผู้ที่คิดในหนทางนี้ไม่รู้จักราชกิจแห่งการจุติมาเป็นมนุษย์ในช่วงระยะนี้

พระเจ้าไม่ทรงพิพากษามนุษย์ทีละคน และพระองค์ไม่ทรงทดสอบมนุษย์ทีละคน

การทำดังนั้นคงจะไม่ใช้พระราชกิจแห่งการพิพากษา

ความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์ทั้งหมดไม่เหมือนกันหรือ?

เนื้อแท้ของมวลมนุษย์ทั้งหมดไม่เหมือนกันหรือ?

สิ่งที่ได้รับการพิพากษาคือเนื้อแท้ที่เสื่อมทรามของมวลมนุษย์ เนื้อแท้ของมนุษย์ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และบาปต่างๆ ทั้งหมดของมนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงพิพากษาความผิดหุ่ยมหิ่ยมและไม่มีนัยสำคัญของมนุษย์

พระราชกิจแห่งการพิพากษาคือตัวแทน และมีใช้ดำเนินการเพื่อบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ
ตรงกันข้าม มันคือพระราชกิจที่ผู้คนกลุ่มหนึ่งได้รับการพิพากษาเพื่อเป็นตัวแทนการพิพากษามวลมนุษย์ทั้งปวง
พระเจ้าในเนื้อหนังทรงใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อเป็นตัวแทนพระราชกิจแห่งมวลมนุษย์ทั้งหมดโดยการดำเนิน
พระราชกิจของพระองค์กับผู้คนกลุ่มหนึ่งโดยพระองค์เอง ซึ่งหลังจากนั้นมันจะค่อยๆ แผลออกไปทีละน้อย
นี่คือลักษณะของพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยเช่นกัน

พระเจ้ามิได้ทรงพิพากษามวลบุคคลเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่งหรือผู้คนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ทรงพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมวลมนุษย์ทั้งหมดแทน—ตัวอย่างเช่น
การต่อต้านพระเจ้าของมนุษย์ หรือการไม่เคารพต่อพระองค์ของมนุษย์

หรือการรบกวนพระราชกิจของพระเจ้าของมนุษย์ เป็นต้น

สิ่งที่ได้รับการพิพากษาคือเนื้อแท้แห่งการต่อต้านพระเจ้าของมวลมนุษย์

และพระราชกิจนี้คือพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในยุคสุดท้าย

พระราชกิจและพระวาระของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ที่มนุษย์ได้เป็นประจักษ์พยานคือพระราชกิจแห่งการพิ
พากษาต่อหน้าพระบัลลังก์ใหญ่สีขาวในระหว่างยุคสุดท้าย ซึ่งมนุษย์ได้คิดฝันในระหว่างอดีตกาล

พระราชกิจที่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์กำลังทรงกระทำอยู่ปัจจุบันนี้คือการพิพากษาต่อหน้าพระบัลลังก์ใหญ่สี
ขาวอย่างแน่นอน

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ในวันนี้คือพระเจ้าผู้ซึ่งทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดในระหว่างยุคสุดท้าย

เนื้อหนังนี้และพระราชกิจของพระองค์ พระวาระของพระองค์

และพระอุปนิสัยของพระองค์คือความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์

ถึงแม้ว่าขอบเขตของพระราชกิจของพระองค์จะถูกจำกัด และมีได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

แต่เนื้อแท้ของพระราชกิจแห่งการพิพากษาคือการพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดโดยตรง—

มิใช่เพียงเพื่อประโยชน์ของประชากรที่ได้รับการเลือกสรรของประเทศจีน

อีกทั้งมิใช่เพื่อประโยชน์ของผู้คนจำนวนน้อยกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ในระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังนี้

ถึงแม้ว่าขอบเขตของพระราชกิจนี้มีได้เกี่ยวข้องกับจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

แต่มันเป็นตัวแทนพระราชกิจแห่งจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

และหลังจากพระองค์ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจภายในขอบเขตของพระราชกิจแห่งเนื้อหนังของพระองค์

พระองค์จะทรงขยายพระราชกิจนี้ไปถึงจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลโดยทันที

ในหนทางเดียวกันกับที่ข้าวประเสริฐของพระเยซูได้ถูกเผยแผ่ไปตลอดทั่วทั้งจักรวาลหลังจากการคืนพระชนม์แ
ละการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์

ไม่ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระราชกิจของเนื้อหนังหรือไม่ก็ตาม

มันคือพระราชกิจที่ดำเนินการอยู่ภายในขอบเขตที่จำกัด
แต่เป็นพระราชกิจซึ่งเป็นสิ่งแทนพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวล ในระหว่างยุคสุดท้ายนั้น
พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์โดยการทรงปรากฏในพระอัครลักษณ์ซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์
และพระเจ้าในเนื้อหนังคือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามนุษย์ต่อหน้าบัลลังก์ใหญ่สีขาว
ไม่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณหรือเนื้อหนังหรือไม่ก็ตาม
พระองค์ผู้ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาก็ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามวลมนุษย์ในระหว่างยุคสุดท้าย
การนี้ถูกกำหนดโดยขึ้นอยู่กับพระราชกิจของพระองค์
และมันมิได้ถูกกำหนดไปตามการทรงปรากฏภายนอกของพระองค์หรือปัจจัยอื่นๆ ที่หลากหลาย
ถึงแม้มนุษย์จะเก็บงำโน้คิดอันหลงผิดทั้งหลายเกี่ยวกับพระวาระเหล่านี้ไว้
แต่ไม่มีสักคนที่สามารถปฏิเสธข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพิพากษาและการพิชิตชัยมวลมนุษย์ทั้งปวงของพระเจ้าซึ่ง
จุติมาเป็นมนุษย์ได้ ไม่ว่ามนุษย์จะคิดถึงมันอย่างไร แต่ในที่สุดแล้ว ข้อเท็จจริงทั้งหลายก็คือข้อเท็จจริง
ไม่มีสักคนที่สามารถกล่าวได้ว่า “พระราชกิจนั้นดำเนินการ โดยพระเจ้า แต่เนื้อหนังนั้นไม่ใช่พระเจ้า”
การนี้เป็นเรื่องไร้เหตุผล เพราะพระราชกิจนี้ไม่มีใครสักคนสามารถกระทำได้เว้นแต่พระเจ้าในเนื้อหนัง
ในเมื่อพระราชกิจนี้ได้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว
ภายหลังจากพระราชกิจนี้ก็จะไม่ปรากฏพระราชกิจแห่งการพิพากษามนุษย์ของพระเจ้าเป็นครั้งที่สอง
พระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจทั้งหมดแห่งการบริหารจัดการ
ทั้งหมดทั้งมวลไปแล้ว และจะไม่มีช่วงระยะที่สี่ของพระราชกิจของพระเจ้า
เนื่องจากผู้ที่ได้รับการพิพากษาคือมนุษย์ มนุษย์ผู้ซึ่งมีเนื้อหนังและถูกทำให้เสื่อมทรามไป
และมันไม่ใช่วิญญาณของชาตานที่ได้รับการพิพากษาโดยตรง
เพราะฉะนั้นพระราชกิจแห่งการพิพากษาจึงมิได้ดำเนินการใน โลกฝ่ายวิญญาณ แต่ดำเนินการท่ามกลางมนุษย์
ไม่มีผู้ใดเหมาะสมและมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับพระราชกิจแห่งการพิพากษาความเสื่อมทรามของเนื้อหนังมนุษย์
อย่างมากไปกว่าพระเจ้าในเนื้อหนัง หากการพิพากษาดำเนินการ โดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง
เช่นนั้นแล้วก็จะจะไม่ครอบคลุมทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้น พระราชกิจเช่นนั้นคงจะยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับ
เพราะพระวิญญาณไม่สามารถที่จะมาพบกันซึ่งหน้ากับมนุษย์ได้ และเนื่องจากการนี้
ประสิทธิผลทั้งหลายก็คงจะไม่ส่งผลในทันที
นับประสาอะไรที่มนุษย์จะสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยอันมีอาจถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ของพระเจ้าอย่างชัดเจนขึ้น
ชาตานสามารถได้รับความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงก็เฉพาะเมื่อพระเจ้าในเนื้อหนังทรงพิพากษาความเสื่อมทรามของ
มวลมนุษย์เท่านั้น โดยการทรงเป็นอย่างเดียวกับมนุษย์ที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้โดยตรง

นี่คือเครื่องหมายของความบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายในของพระองค์
และของความพิเศษเหนือธรรมดาของพระองค์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีคุณสมบัติเหมาะสม
และทรงอยู่ในตำแหน่งที่จะพิพากษามนุษย์ เพราะพระองค์ทรงถือครองความจริงและความชอบธรรม
และดังนั้นพระองค์จึงทรงสามารถพิพากษามนุษย์ได้
พวกที่ไม่มีความจริงและความชอบธรรมย่อมไม่เหมาะที่จะพิพากษาผู้อื่น
หากพระราชกิจนี้กระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วมันก็จะมิใช่หมายถึงชัยชนะเหนือซาตาน
พระวิญญาณทรงเป็นที่ยกย่องโดยเนื้อแท้ภายในมากกว่าบรรดาสิ่งมีชีวิตที่ต้องตายทั้งหลาย
และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายใน และทรงมีชัยชนะเหนือเนื้อหนัง
หากพระวิญญาณทรงพระราชกิจนี้โดยตรง
พระองค์คงจะไม่ทรงสามารถพิพากษาความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมนุษย์ได้
และอาจจะไม่ทรงสามารถเผยความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของมนุษย์ได้
เนื่องจากพระราชกิจแห่งการพิพากษายังถูกดำเนินการโดยผ่านทางมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์เกี่ยวกับ
พระเจ้าด้วยเช่นกัน และมนุษย์ไม่เคยได้มีมโนคติอันหลงผิดใดๆ เกี่ยวกับพระวิญญาณ และดังนั้น
พระวิญญาณจึงไม่ทรงสามารถที่จะเผยความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้ดีกว่า
นับประสาอะไรที่จะทรงสามารถเปิดเผยความไม่ชอบธรรมเช่นนั้นอย่างครบถ้วน
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงเป็นศัตรูของบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ทั้งหมด
พระองค์ทรงเปิดเผยความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมวลมนุษย์โดยผ่านทาง การพิพากษามโนคติอันหลงผิดทั้งหลาย
และการต่อต้านพระองค์ของมนุษย์
ประสิทธิผลทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นที่ประจักษ์ชัดมากกว่าประสิทธิผลทั้งหลายของ
พระราชกิจของพระวิญญาณ และดังนั้น
การพิพากษามวลมนุษย์ทั้งปวงจึงมิได้ถูกดำเนินการโดยพระวิญญาณโดยตรง
แต่เป็นพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
พระเจ้าในเนื้อหนังทรงเป็นที่มองเห็นได้และสัมผัสได้โดยมนุษย์
และพระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถพิชิตมนุษย์ได้โดยครบบริบูรณ์ ในสัมพันธภาพเช่นนี้กับพระเจ้าในเนื้อหนัง
มนุษย์จึงก้าวหน้าจากการต่อต้านไปสู่การเชื่อฟัง จากการข่มเหงไปสู่การยอมรับ
จากมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายไปสู่ความรู้ และจากการปฏิเสธไปสู่ความรัก—
เหล่านี้คือประสิทธิผลทั้งหลายจากพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอดโดยผ่านทาง การยอมรับการพิพากษาของพระองค์เท่านั้น มนุษย์ค่อยๆ
มารู้จักพระองค์ทีละน้อยโดยผ่านทางพระวจนะทั้งหลายจากพระโอษฐ์ของพระองค์เท่านั้น

มนุษย์ได้รับการพิชิตโดยพระองค์ในระหว่างการที่เขาต่อต้านพระองค์
และเขาได้รับสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตจากพระองค์ในระหว่างการยอมรับการตีสอนของพระองค์
พระราชกิจทั้งหมดนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง
และมีใช้พระราชกิจของพระเจ้าในพระอัครลักษณะของพระองค์ในฐานะพระวิญญาณ
พระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์คือพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และพระราชกิจที่ล้ำลึกมากที่สุด
และตอนที่สำคัญยิ่งจากพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นก็คือสองช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการจุติเป็น
มนุษย์
ความเสื่อมทรามอันล้ำลึกของมนุษย์เป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ต่อพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชกิจที่ดำเนินการกับผู้คนในยุคสุดท้ายเป็นพระราชกิจที่ยากลำบากอย่างยิ่งยวด
และสภาพแวดล้อมไม่อำนวย และขีดความสามารถของบุคคลทุกประเภทก็ต่ำมาก กระนั้น
ในบทวสานของพระราชกิจนี้ มันจะยังคงสัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่ถูกต้องเหมาะสม
โดยไม่มีข้อบกพร่องแต่อย่างใดเลย นี่คือประสิทธิผลของพระราชกิจของเนื้อหนัง
และประสิทธิผลที่น่าอัศจรรย์มากกว่าประสิทธิผลของพระราชกิจของพระวิญญาณ
พระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้าจะได้รับการสรุปปิดตัวในเนื้อหนัง
และพวกมันต้องได้รับการสรุปปิดตัวโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
พระราชกิจที่สำคัญมากที่สุดและวิฤติมากที่สุดกระทำขึ้นในเนื้อหนัง
และความรอดของมนุษย์ต้องได้รับการดำเนินการโดยพระเจ้าในเนื้อหนังโดยพระองค์เอง
ถึงแม้ว่ามวลมนุษย์ทั้งหมดจะรู้สึกว้าเหว่พระเจ้าในเนื้อหนังนั้นดูเหมือนไม่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์
แต่แท้ที่จริงแล้วเนื้อหนังนี้เกี่ยวข้องกับชะตากรรมและการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ทั้งหมด
พระราชกิจทุกช่วงระยะของพระเจ้าได้รับการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ทั้งปวงและมุ่งตรงมาที่มวล
มนุษย์ทั้งหมด ถึงแม้ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง
แต่มันยังคงมุ่งตรงมาที่มวลมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวง
และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งมีชีวิตทรงสร้างและมิได้ทรงสร้างทั้งปวง
ถึงแม้พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังจะอยู่ภายในขอบเขตที่จำกัด
และเป้าหมายของพระราชกิจนี้ก็ถูกจำกัดด้วยเช่นกัน
แต่แต่ละครั้งที่พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์นั้น
พระองค์ทรงเลือกสรรเป้าหมายของพระราชกิจของพระองค์ที่เป็นตัวแทนอย่างดียิ่ง
และพระองค์มิใช่ทรงคัดเลือกกลุ่มผู้คนที่ย่อยง่ายและไม่โดดเด่นเพื่อใช้ในการทรงพระราชกิจ
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ทรงเลือกผู้คนกลุ่มหนึ่งที่มีความสามารถในการเป็นตัวแทนสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมาเป็น
เป้าหมายของพระราชกิจของพระองค์แทน

ประชากรกลุ่มนี้ได้รับการเลือกสรรเพราะขอบเขตของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมีจำกัด

และได้รับการเตรียมเป็นพิเศษเพื่อเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์

และได้รับการเลือกสรรเป็นพิเศษเพื่อพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง

การคัดเลือกเป้าหมายทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์มิใช่จะไม่มีพื้นฐาน แต่กระทำไปตามหลักการ

กล่าวคือ เป้าหมายของพระราชกิจนั้นต้องมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

และต้องสามารถเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดได้ ตัวอย่างเช่น

ชาวยิวสามารถเป็นตัวแทนของมวลมนุษย์ทั้งหมดในการรับการไถ่ส่วนพระองค์ของพระเยซู

และชาวจีนสามารถเป็นตัวแทนของมวลมนุษย์ทั้งหมดในการรับการพิชิตชัยส่วนพระองค์ของพระเจ้าซึ่งจุติมา

เป็นมนุษย์ มีพื้นฐานเพื่อการเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดของชาวยิว

และมีพื้นฐานเพื่อการเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดของผู้คนชาวจีนด้วยเช่นกันในการรับการพิชิตชัยส่วนพระ
องค์ของพระเจ้า

ไม่มีสิ่งใดเผยนัยสำคัญของการไถ่มากไปกว่าพระราชกิจแห่งการไถ่ที่ทรงกระทำท่ามกลางชาวยิว

และไม่มีสิ่งใดเผยความครบถ้วนและความสำเร็จของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมากไปกว่าพระราชกิจแห่งการ
พิชิตชัยที่กำลังทรงกระทำท่ามกลางผู้คนชาวจีน

พระราชกิจและพระวาระของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ปรากฏขึ้นเพื่อมุ่งหมายไปยังผู้คนกลุ่มเล็กๆ

กลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางกลุ่มเล็กๆ

กลุ่มนี้คือพระราชกิจแห่งจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล และพระวาระของพระองค์มุ่งตรงไปยังมวลมนุษย์ทั้งหมด

หลังจากที่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมาถึงบทอวสาน

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะได้เริ่มต้นเผยแผ่พระราชกิจที่พระองค์ทรงได้กระทำท่ามกลางพวกเขา

สิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังก็คือว่า

พระองค์ทรงสามารถทั้งพระวาระและคำแนะนำที่เที่ยงตรงทั้งหลาย

และพระประสงค์เฉพาะของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ไว้ให้แก่บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ เพื่อที่ภายหลังจากนั้น

ผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์จะสามารถถ่ายทอดพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง

และพระประสงค์ของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหมด

ให้แก่บรรดาผู้ที่ยอมรับหนทางนี้ได้อย่างเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้นและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

มีเพียงพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังท่ามกลางมนุษย์เท่านั้นที่ทำให้ข้อเท็จจริงแห่งการที่พระเจ้าทรงอยู่ร่วม

และทรงใช้ชีวิตด้วยกันกับมนุษย์สำเร็จลุล่วงได้อย่างแท้จริง

มีเพียงพระราชกิจนี้เท่านั้นที่ทำให้ความอยากของมนุษย์ที่จะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
เป็นประจักษ์พยานพระราชกิจของพระเจ้า และได้ยินพระวณะส่วนพระองค์ของพระเจ้าล่งไปได้
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงนำพาคุณนี้ไปถึงบทธวสานเฉพาะเมื่อพระปฤษฎางค์ของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏต่อ
อวมลมนุษย์แล้วเท่านั้น

และพระองค์ทรงสรุปปิดตัวยุคแห่งความเชื่อของมวลมนุษย์ในพระเจ้าที่คลุมเครือด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายนั้นจะนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงมาสู่ยุคหนึ่งที่เป็นความจริง
มากกว่า สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า และสวยงามกว่า

พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติและคำสอนเท่านั้น แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ
พระองค์ทรงเผยให้มวลมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าผู้ซึ่งจริงแท้และปกติ ผู้ซึ่งชอบธรรมและบริสุทธิ์
ผู้ทรงปลดปล่อยพระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการ
และผู้ทรงสาธิตให้เห็นสิ่งลึกลับทั้งหลายและบันปลายของมวลมนุษย์
ผู้ซึ่งได้ทรงสร้างมวลมนุษย์และทรงนำพาแผนการบริหารจัดการมาสู่บทธวสาน
และผู้ซึ่งได้ทรงซ่อนอยู่เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว

พระองค์ทรงนำพายุคแห่งความคลุมเครือมาสู่บทธวสานอันบริบูรณ์
พระองค์ทรงสรุปปิดตัวยุคซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดปรารถนาที่จะแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าแต่ไม่สามารถทำได้
พระองค์ทรงจบสิ้นยุคซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดได้รับใช้ซาตาน
และพระองค์ทรงนำมวลมนุษย์ทั้งหมดตลอดเส้นทางไปสู่ศักราชใหม่โดยครบบริบูรณ์
ทั้งหมดนี้คือบทธวสานของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังซึ่งมาแทนที่พระวิญญาณของพระเจ้า
เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์นั้น
บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะไม่แสวงหาและความหาบรรดาสิ่งทั้งหลายที่ดูเหมือนทั้งมืออยู่และไม่มืออยู่อีกต่อไป
และพวกเขาจะเลิกคาดเดาน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คลุมเครือ
เมื่อพระเจ้าทรงเผยแผ่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังนั้น
บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะถ่ายทอดพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเนื้อหนังให้กับทุกๆ
ศาสนาและคณะนิกายทั้งหมด
และพวกเขาจะสื่อสารพระวณะทั้งหมดของพระองค์ไปถึงหูของมวลมนุษย์ทั้งหมด
ทุกอย่างที่บรรดาผู้ได้รับข่าวประเสริฐของพระองค์ได้ยินนั้นจะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวพระราชกิจของพระองค์
จะเป็นสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์ได้เห็นและได้ยินมาด้วยตนเอง และจะเป็นข้อเท็จจริงและไม่ใช่เรื่องเล่าขาน
ข้อเท็จจริงเหล่านี้คือหลักฐานที่พระองค์ทรงใช้เผยแผ่พระราชกิจ
และพวกมันยังเป็นเครื่องมือทั้งหลายที่พระองค์ทรงใช้ในการเผยแผ่พระราชกิจด้วยเช่นกัน

หากไม่มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริงทั้งหลายแล้ว

ข่าวประเสริฐของพระองค์ก็คงจะไม่เผยแผ่ไปทั่วทุกประเทศและทุกสถานที่

หากไม่มีข้อเท็จจริงแต่มีเพียงการจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์เท่านั้น

พระองค์ก็คงจะไม่มีวันสามารถทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลได้

พระวิญญาณเป็นที่เข้าใจยากสำหรับมนุษย์ และไม่ปรากฏแก่ตาสำหรับมนุษย์

และพระราชกิจของพระวิญญาณก็ไม่ทรงสามารถที่จะทั้งหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมใดๆ

เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าไว้ให้แก่นมนุษย์ได้ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์อันแท้จริงของพระเจ้า

เขาจะเชื่ออยู่เสมอในพระเจ้าที่คลุมเครือซึ่งไม่มีอยู่ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า

และมนุษย์จะไม่ได้ยินพระวาทะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองตลอดไป อย่างไรก็ตาม

การจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์นั้นคือความว่างเปล่า และไม่สามารถแทนพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

พระอุปนิสัยภายในเนื้อแท้ของพระเจ้า และพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้

ไม่สามารถได้รับการแสดงบทบาทโดยมนุษย์ได้

พระเจ้าที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตาในฟ้าสวรรค์และพระราชกิจของพระองค์สามารถได้รับการนำพามาสู่แผ่นดินโลก

ได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ด้วยพระองค์เองเท่านั้น

นี่คือหนทางที่ดีเลิศที่สุดสำหรับพระเจ้าที่จะทรงปรากฏต่อมนุษย์

ที่มนุษย์จะมองเห็นพระเจ้าและมารู้จักพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

และมันไม่สามารถสัมฤทธิ์ได้โดยพระเจ้าซึ่งไม่จุติมาเป็นมนุษย์

การที่ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์มาจนถึงช่วงระยะนี้แล้วนั้น

พระราชกิจของพระเจ้าได้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่เหมาะสมที่สุดแล้ว และได้เป็นความสำเร็จที่ครบบริบูรณ์แล้ว

พระราชกิจส่วนพระองค์ของพระเจ้าในเนื้อหนังได้ทำให้พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระ

องค์ครบบริบูรณ์ไปแล้วร้อยละเก้าสิบ

เนื้อหนังนี้ได้จัดเตรียมการเริ่มต้นที่ดีขึ้นให้แก่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์

และการสรุปย่อสำหรับพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ และได้ประกาศใช้พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์

และได้ทำการเติมเต็มที่ครบถ้วนครั้งสุดท้ายให้แก่พระราชกิจทั้งหมดนี้ ต่อแต่นี้ไป

จะไม่มีพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์อีกพระองค์เพื่อทรงพระราชกิจของพระเจ้าช่วงระยะที่สี่

และจะไม่มีวันมีพระราชกิจที่น่าอัศจรรย์ใดๆ แห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สามของพระเจ้า

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์เป็นสิ่งที่แทนพระราชกิจของพระองค์แห่งยุคนั้นทั้งยุค

และมันมิได้เป็นสิ่งที่แทนช่วงเวลาเฉพาะช่วงใดช่วงหนึ่ง ดังเช่นที่งานของมนุษย์เป็น และดังนั้น

บททวสานของพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายของพระองค์มิได้หมายความว่าพระราชกิจของพระ

องค์ได้มาถึงบทธวสานอันบริบูรณ์แล้ว เพราะพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นสิ่งแทนยุคนั้นทั้งยุค และมีใช่เป็นสิ่งแทนช่วงเวลาซึ่งพระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนังเท่านั้น มันเป็นเพียงว่าพระองค์ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์ในยุคนั้นทั้งยุคในระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ซึ่งหลังจากนั้นมันจะเผยแผ่ไปยังสถานที่ทั้งหมด

หลังจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงนั้น พระองค์จะทรงมอบหมายพระราชกิจในอนาคตของพระองค์ให้แก่บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ ในหนทางนี้ พระราชกิจของพระองค์ในยุคทั้งยุคนั้นจะดำเนินการไปอย่างไม่ขาดตอน

พระราชกิจของยุคแห่งการบังเกิดเป็นมนุษย์ทั้งยุคนั้นจะถือว่าครบบริบูรณ์ก็เฉพาะทันทีที่มันได้เผยแผ่ไปตลอดทั่วทั้งจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เริ่มต้นศักราชใหม่ และบรรดาผู้ที่สานต่อพระราชกิจของพระองค์คือบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงใช้งาน

พระราชกิจที่กระทำโดยมนุษย์ล้วนอยู่ภายในพันธกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังทั้งสิ้น และมันไม่สามารถที่จะไปไกลเกินขอบเขตนี้ได้

หากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มิได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ มนุษย์ก็อาจจะไม่สามารถนำพายุคเก่าไปสู่บทธวสานได้ และคงจะไม่สามารถนำเข้าไปในศักราชใหม่ได้ งานที่มนุษย์กระทำอยู่ภายในระยะหน้าที่ของเขาคือความสามารถของมนุษย์จะทำได้เท่านั้น และมันมิได้เป็นสิ่งแทนพระราชกิจของพระเจ้า

มีเพียงพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถมาและทำพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทำให้ครบบริบูรณ์ได้ และนอกเหนือจากพระองค์แล้วก็ไม่มิมีผู้ใดสักคนที่สามารถทำพระราชกิจนี้ในนามของพระองค์ได้

แน่นอนว่าสิ่งที่เราพูดถึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้ทรงดำเนินขั้นตอนหนึ่งของพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์เป็นครั้งแรก

ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์จะทรงพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์มากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของพระราชกิจนี้คือการพิชิตชัยมนุษย์ ในแง่หนึ่ง การจุติเป็นมนุษย์ของเจ้ามิได้ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์

นอกจากที่พระองค์ทรงพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์มากยิ่งขึ้น และดังนั้น มนุษย์จึงพัฒนาทฤษฎีต่างๆ ที่ล่อแหลมมากยิ่งขึ้นไปอีกเกี่ยวกับพระองค์

พระองค์เพียงแต่ทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยท่ามกลางมนุษย์ที่มีมโนคติอันหลงผิดมากมายเหลือคณา

ไม่ว่าพวกเขาจะปฏิบัติกับพระองค์อย่างไร ทันทีที่พระองค์ได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงไปแล้ว ผู้คนทั้งหมดจะได้กลายมาเป็นผู้อยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์แล้ว

ข้อเท็จจริงของพระราชกิจนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนอยู่ท่ามกลางผู้คนชาวจีนเท่านั้น
แต่มันยังเป็นสิ่งแทนวิธีที่มวลมนุษย์ทั้งหลายจะได้รับการพิชิตด้วยเช่นกัน
ประสิทธิผลที่สัมฤทธิ์ต่อผู้คนเหล่านี้คือเครื่องแสดงถึงประสิทธิผลที่จะสัมฤทธิ์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหมด
และประสิทธิผลของพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในอนาคตจะมากยิ่งขึ้นไปกว่าแม้กระทั่งประสิทธิผลต่อผู้คน
เหล่านี้ พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังมิได้เกี่ยวข้องกับการประโคมที่ยิ่งใหญ่
และมันมิได้สวมมาลัยในความพราวมัน เป็นจริงและจริงแท้ และมันเป็นพระราชกิจซึ่งหนึ่งกับหนึ่งเท่ากับสอง
มันมิได้ซ่อนเร้นจากผู้ใด และมันมิได้หลอกลวงผู้ใด สิ่งที่คุณเห็นเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ที่จริงและแท้
และสิ่งที่มนุษย์ได้รับคือความจริงและความรู้ที่จริง เมื่อพระราชกิจนี้จบลง
มนุษย์จะมีความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระองค์
และบรรดาผู้ที่ไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริงจะไม่มีมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายใดๆ เกี่ยวกับพระองค์อีกต่อไป
นี่ไม่ใช่แค่ประสิทธิผลของพระราชกิจของพระองค์ต่อผู้คนชาวจีนเท่านั้น
แต่ยังเป็นสิ่งแทนประสิทธิผลของพระราชกิจของพระองค์ในการพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดด้วยเช่นกัน
เพราะไม่มีสิ่งใดมีประโยชน์ต่อพระราชกิจแห่งการพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดมากไปกว่าเนื้อหนังนี้
และพระราชกิจของเนื้อหนังนี้ และทุกสิ่งทุกอย่างของเนื้อหนังนี้
พวกมันมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์วันนี้ และมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์ในอนาคต
เนื้อหนังนี้จะพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดและจะได้รับมวลมนุษย์ทั้งหมด
ไม่มีพระราชกิจที่ดีกว่าอีกแล้วที่มวลมนุษย์ทั้งหมดจะได้มองเห็นพระเจ้า และเชื่อฟังพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า
พระราชกิจที่มนุษย์กระทำเพียงแต่เป็นสิ่งที่แทนขอบเขตที่จำกัดเท่านั้น
และเมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ไม่ตรัสกับบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง
แต่ตรัสกับมวลมนุษย์ทั้งหมด และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ยอมรับพระวาทะของพระองค์
บททอสานที่พระองค์ทรงประกาศคือบททอสานของมวลมนุษย์ทั้งปวง
ไม่ใช่เพียงบททอสานของบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง พระองค์มิทรงให้การปฏิบัติเป็นพิเศษแก่ผู้ใด
และพระองค์ไม่ทรงทำให้ผู้ใดตกเป็นเหยื่อ และพระองค์ทรงพระราชกิจเพื่อมวลมนุษย์ทั้งหมด
และตรัสกับมวลมนุษย์ทั้งหมด
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้จึงได้ทรงแบ่งชั้นมวลมนุษย์ทั้งหมดไปตามประเภทแล้ว
ได้ทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดไปแล้ว
และได้ทรงจัดการเตรียมการบั้นปลายที่เหมาะสมสำหรับมวลมนุษย์ทั้งหมดไว้แล้ว
ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจของพระองค์ในประเทศจีนเท่านั้น แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว
พระองค์ได้ทรงแก้ไขพระราชกิจของจักรวาลทั้งหมดทั้งหมดไปแล้ว

พระองค์ไม่ทรงสามารถจรรจนกระทั่งพระราชกิจของพระองค์ได้เผยแผ่ไปท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งหมดก่อนทรง
ทำการเอ่ยพระวาจาและการจัดการเตรียมการทั้งหลายของพระองค์ทีละขั้นตอน

นั่นจะไม่ใช่การเข้าเกินไปหรือ?

บัดนี้พระองค์มีความสามารถอย่างเต็มเปี่ยมที่จะทำให้พระราชกิจในอนาคตรับบริบูรณ์ล่วงหน้า

เพราะองค์หนึ่งเดียวผู้กำลังทรงพระราชกิจคือพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระองค์กำลังทรงพระราชกิจอันไร้ขีดจำกัดภายในขอบเขตที่จำกัด

และภายหลังจากนั้นพระองค์จะทรงทำให้มนุษย์ปฏิบัติหน้าที่ที่มนุษย์ควรต้องปฏิบัติ

นี่คือหลักการของพระราชกิจของพระองค์

พระองค์ทรงสามารถดำรงพระชนม์ชีพอยู่กับมนุษย์เป็นเวลาหนึ่งเท่านั้น

และไม่ทรงสามารถอยู่ร่วมกับมนุษย์ไปจนกระทั่งพระราชกิจของทั้งศักราชนี้จะได้รับการสรุปปิดตัว

เป็นเพราะพระองค์คือพระเจ้านั่นเองพระองค์จึงตรัสคาดการณ์พระราชกิจในอนาคตของพระองค์ไว้ล่วงหน้า

หลังจากนี้ไป พระองค์จะทรงแบ่งชั้นมวลมนุษย์ทั้งหมดไปตามประเภทโดยพระวาจาทั้งหลายของพระองค์

มวลมนุษย์จะเข้าสู่พระราชกิจแบบเป็นขั้นตอนของพระองค์ไปตามพระวาจาทั้งหลายของพระองค์

ไม่มีผู้ใดเลยจะหนีรอด และทั้งหมดต้องปฏิบัติไปตามนี้ ดังนั้น ในอนาคต

ยุคจะต้องได้รับการทรงนำโดยพระวาจาทั้งหลายของพระองค์ และมีใช้ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังต้องกระทำในเนื้อหนัง หากกระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

ก็คงจะไม่เกิดประสิทธิผลใดๆ เลย ถึงแม้ว่าพระราชกิจนี้จะกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันก็จะไม่มีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ใดๆ และในท้ายที่สุดก็คงจะไม่เป็นที่น่าพอใจ

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงปรารถนาที่จะรู้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าผู้สร้างมีนัยสำคัญหรือไม่

และมันเป็นสิ่งแทนสิ่งใด และมันถูกกระทำไปเพื่อสิ่งใด

และพระราชกิจของพระเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจและพระปรีชาญาณหรือไม่

และมันมีคุณค่าและนัยสำคัญสูงสุดหรือไม่

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำนั้นกระทำไปเพื่อความรอดของมวลมนุษย์ทั้งหมด

เพื่อประโยชน์แห่งการเอาชนะซาตาน และเพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำต้องมีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่

เนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว และมันได้ถูกทำให้มีคบอดอย่างลึกที่สุด

และได้รับอันตรายอย่างลึกซึ้ง

เหตุผลที่เป็นรากฐานสำคัญที่สุดที่พระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง โดยพระองค์เองนั้นเป็นเพราะเป้าหมายแห่ง

ความรอดของพระองค์คือมนุษย์ ผู้มีเนื้อหนัง

และเพราะชาตานั้นยังใช้เนื้อหนังของมนุษย์มารบกันพระราชกิจของพระเจ้าอีกด้วย
การสู้รบกับชาตานั้นแท้ที่จริงแล้วคือพระราชกิจแห่งการพิชิตมนุษย์ และในเวลาเดียวกันนั้น
มนุษย์ก็ยังเป็นเป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้าอีกด้วย ในหนทางนี้
พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์จึงจำเป็นที่สุด ชาตนั้นได้ทำให้เนื้อหนังของมนุษย์เสื่อมทราม
และมนุษย์ได้กลายเป็นรูปจำแลงของชาตนั้น และได้กลายเป็นเป้าหมายที่ต้องถูกพระเจ้าทำให้พ่ายแพ้
ในหนทางนี้ พระราชกิจแห่งการทำการสู้รบกับชาตนั้นและการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดจึงเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก
และพระเจ้าต้องทรงกลายเป็นมนุษย์เพื่อที่จะทำการสู้รบกับชาตนั้น
นี่คือพระราชกิจแห่งความสัมพันธ์กับชีวิตจริงขั้นสูงสุด เมื่อพระเจ้ากำลังทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง
แท้ที่จริงแล้วพระองค์กำลังทรงทำการสู้รบกับชาตนั้นในเนื้อหนัง เมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง
พระองค์กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์ในดินแดนฝ่ายวิญญาณ
และพระองค์ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์ทั้งหมดในดินแดนฝ่ายวิญญาณเป็นจริงบนแผ่นดินโลก
ผู้ที่ได้รับการพิชิตคือมนุษย์ มนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ และผู้ที่ถูกทำให้พ่ายแพ้คือรูปจำแลงของชาตนั้น
(แน่นอนว่า นี่ก็คือมนุษย์ด้วยเช่นกัน) ที่อยู่ในความเป็นปฏิปักษ์กับพระองค์
และผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดในท้ายที่สุดแล้วนั้นก็คือมนุษย์ด้วยเช่นกัน ในหนทางนี้
พระเจ้าจึงจำเป็นมากยิ่งขึ้นไปอีกที่จะต้องทรงกลายมาเป็นมนุษย์ที่มีเปลือกภายนอกของสิ่งทรงสร้างหนึ่ง
เพื่อที่พระองค์จะสามารถทำการสู้รบจริงกับชาตนั้นได้ เพื่อพิชิตมนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์
และมีเปลือกภายนอกแบบเดียวกันกับพระองค์
และเพื่อช่วยมนุษย์ที่มีเปลือกภายนอกเหมือนพระองค์และได้ถูกชาตนั้นทำให้ได้รับอันตรายไปแล้วนั้นให้รอด
ศัตรูของพระองค์คือมนุษย์ เป้าหมายแห่งการพิชิตชัยของพระองค์คือมนุษย์
และเป้าหมายแห่งความรอดของพระองค์คือมนุษย์ที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น
ดังนั้นพระองค์จึงต้องทรงกลายเป็นมนุษย์ และในหนทางนี้ พระราชกิจของพระองค์จึงกลายเป็นง่ายขึ้นมาก
พระองค์ทรงสามารถเอาชนะชาตนั้นและพิชิตมวลมนุษย์ และยังไปกว่านั้น
ทรงสามารถช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้ ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะเป็ปกติและจริง แต่พระองค์มิใช่เนื้อหนังทั่วไป
กล่าวคือ พระองค์มิใช่เนื้อหนังที่เป็นแค่เพียงมนุษย์เท่านั้น แต่เป็นเนื้อหนังที่เป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้า
นี่คือความแตกต่างระหว่างพระองค์กับมนุษย์ และมันคือเครื่องหมายแห่งพระอัครลักษณะของพระเจ้า
มีเพียงเนื้อหนังดังเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถทำพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำได้
และทำให้พันธกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังสำเร็จลุล่วงได้
และทำให้พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยมได้ หากมันมิได้เป็นดังนี้แล้ว
พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ก็คงจะเป็นความว่างเปล่าและมีข้อบกพร่องอยู่เสมอ

ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงสามารถทำการสู้รบกับวิญญาณของซาตานและทำให้เกิดชัยชนะได้ แต่ธรรมชาติเก่าๆ
ของมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้วก็ไม่มีวันสามารถได้รับการแก้ไขได้
และพวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและต่อต้านพระองค์ก็ไม่มีวันสามารถกลายมาเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบครอง
ของพระองค์ได้อย่างแท้จริง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระองค์ไม่มีวันทรงสามารถพิชิตมวลมนุษย์ได้
และไม่มีวันทรงสามารถได้รับมวลมนุษย์ทั้งหมดไว้ได้ หากพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถได้รับการแก้ไข
เช่นนั้นแล้ว การบริหารจัดการของพระองค์ก็จะไม่มีวันได้รับการนำไปสู่บทอวสาน
และมวลมนุษย์ทั้งหมดก็จะไม่สามารถเข้าสู่การหยุดพักได้
หากพระเจ้าไม่ทรงสามารถเข้าสู่การหยุดพักกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ได้ เช่นนั้นแล้ว
ก็จะต้องไม่มีวันมีบทอวสานแก่พระราชกิจการบริหารจัดการเช่นนั้น
และผลที่สุดก็คือพระสิริของพระเจ้าจะสาบสูญไป ถึงแม้ว่าเนื้อหาของพระองค์จะไม่มีสิทธิอำนาจ
แต่พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำจะได้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลของมันมาแล้ว
นี่คือทิศทางที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของพระราชกิจของพระองค์
ไม่ว่าเนื้อหาของพระองค์จะมีสิทธิอำนาจหรือไม่ก็ตาม
ตราบเท่าที่พระองค์ทรงมีความสามารถในการกระทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว
พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง ไม่ว่าเนื้อหาของนี่จะเป็นปกติและธรรมดาเพียงใดก็ตาม
พระองค์ก็ยังทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทรงกระทำได้
เพราะเนื้อหาของนี่คือพระเจ้าและไม่ใช่เป็นเพียงแค่มนุษย์
เหตุผลที่เนื้อหาของนี่สามารถทำงานที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้คือเพราะเนื้อแท้ภายในของพระองค์ไม่เหมือนกับเนื้อ
แท้ภายในของมนุษย์คนใด
และเหตุผลที่พระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดคือเพราะพระอัตลักษณ์ของพระองค์แตกต่างไปจากอัตลักษณ์
ของมนุษย์คนใด เนื้อหานี้มีความสำคัญต่อมนุษย์ยิ่งนักเพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่ไม่มีมนุษย์ธรรมดาที่มีเนื้อหาคคนใดสามารถกระทำได้
และเพราะพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่เสื่อมทรามผู้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพระองค์บนแผ่นดินโลกให้รอดได้
แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นเหมือนกันกับมนุษย์
แต่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ก็ทรงมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์มากกว่าบุคคลที่มีคุณค่าคนใด
เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงสามารถกระทำได้
ทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการเป็นคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เอง
และทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการได้รับมวลมนุษย์อย่างครบถ้วน เนื่องจากผลอันนี้

ถึงแม้เนื้อหานี้จะเป็นปกติและธรรมดา

แต่คุณความดีของพระองค์ต่อมวลมนุษย์และนัยสำคัญของพระองค์ต่อการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ก็ทำให้พระองค์ทรงมีค่าอย่างสูง และคุณค่าและนัยสำคัญที่แท้จริงของเนื้อหานี้มีอาจประเมินได้กับมนุษย์คนใด

ถึงแม้ว่าเนื้อหานี้จะไม่สามารถทำลายชาติใดโดยตรง

แต่พระองค์ทรงสามารถใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อพิชิตมวลมนุษย์และเอาชนะชาติใด

และทำให้ชาตินั้นบนอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์อย่างเต็มเปี่ยมได้

เป็นเพราะพระเจ้าทรงจัดเป็นมนุษย์นี้เองที่พระองค์ทรงสามารถเอาชนะชาติใดและทรงสามารถช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้ พระองค์มิได้ทรงทำลายชาติใดโดยตรง แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ทรงกลายมาเป็นเนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตมวลมนุษย์ที่ได้ถูกชาติใดทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว ในหนทางนี้

พระองค์ทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

และพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทรามให้รอดได้ดีกว่า

การเอาชนะชาติใดของพระเจ้าซึ่งจัดมาเป็นมนุษย์นั้นเป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่กว่า

และเป็นที่น่าพอใจมากกว่าการทำลายชาติใดโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถช่วยมนุษย์ให้รู้จักพระผู้สร้างได้ดีกว่า

และทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าประทับ

ในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระองค์ พระเจ้าทรงดำรงพระชนม์ชีพบนโลกเป็นเวลาสามสิบสามปีครึ่ง และในช่วงเวลาหลายปีเหล่านั้น พระองค์ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์เป็นเวลาเพียงสามปีครึ่ง ทั้งในระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงพระราชกิจ และก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

พระองค์ประทับอยู่ในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์เป็นเวลาสามสิบสามปีครึ่ง ตลอดระยะเวลาสามปีครึ่งสุดท้าย พระองค์ทรงเผยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ ก่อนพระองค์ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงปรากฏกายด้วยสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติธรรมดา

ไม่แสดงหมายสำคัญถึงเทวสภาพของพระองค์

และเทวสภาพของพระองค์ได้รับการทำให้สำแดงขึ้นหลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการแล้วเท่านั้น

พระชนม์ชีพและพระราชกิจของพระองค์ในระหว่างช่วงเวลายี่สิบเก้าปีแรกเหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่จริงแท้ บุตรมนุษย์ และกายที่มีเนื้อหนัง

เพราะพันธกิจของพระองค์ได้เริ่มต้นอย่างจริงจังหลังจากที่ทรงพระชนม์ชีพยี่สิบเก้าปีแล้วเท่านั้น

“การจุติเป็นมนุษย์” คือการทรงปรากฏของพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระเจ้าทรงพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นในพระฉายาของเนื้อหนัง ดังนั้น

เพื่อที่พระเจ้าจะทรงจุติเป็นมนุษย์ได้นั้น ประการแรกพระองค์ต้องทรงเป็นเนื้อหนังก่อน นั่นคือ

เนื้อหนังที่มีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ นี่คือการกำหนดเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด อันที่จริงแล้ว

ความหมายโดยนัยของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้ก็คือว่า

พระเจ้าทรงพระชนม์ชีพและทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง

คือว่าพระเจ้าในแก่นสารที่แท้จริงของพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ทรงกลายเป็นมนุษย์

พระชนม์ชีพซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์และพระราชกิจของพระองค์สามารถแบ่งออกได้เป็นสองช่วงระยะ

ช่วงระยะแรกคือพระชนม์ชีพที่พระองค์ทรงดำเนินก่อนปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในครอบครัวมนุษย์ธรรมดา ในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติอย่างที่สุด

โดยทรงเชื่อฟังจรรยาที่ปกติและกฎแห่งชีวิตมนุษย์ และทรงมีความต้องการตามปกติของมนุษย์ (อาหาร เสื้อผ้า การนอนหลับ ที่พักอาศัย) ความอ่อนแอตามปกติของมนุษย์ และอารมณ์ตามปกติของมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในระหว่างช่วงระยะแรกนี้

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ไม่เป็นของพระเจ้าและเป็นปกติอย่างบริบูรณ์

และทรงกระทำกิจกรรมตามปกติทั้งหมดของมนุษย์

ช่วงระยะที่สองคือพระชนม์ชีพที่พระองค์ทรงดำเนินหลังจากเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ยังคงทรงอยู่อาศัยในสภาวะความเป็นมนุษย์ธรรมดาและมีเปลือกมนุษย์ที่ปกติ

ไม่แสดงถึงสัญญาณภายนอกของความเกินธรรมชาติ

แต่พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพเพื่อประโยชน์ของพันธกิจของพระองค์โดยสิ้นเชิง และในระหว่างเวลานี้ สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์มีอยู่เพื่อสนับสนุนพระราชกิจปกติของเทวสภาพของพระองค์เท่านั้น เพราะพอถึงเวลานั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ได้พัฒนาเต็มที่ถึงจุดที่สามารถปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้ ดังนั้น ช่วงระยะที่สองของพระชนม์ชีพของพระองค์คือการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์

ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เป็พระชนม์ชีพที่มีทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติและเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์

เหตุผลที่ว่าทำไมพระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ธรรมดาอย่างบริบูรณ์ในระหว่างช่วงระยะแรกของพระชนม์ชีพของพระองค์นั้นเป็นเพราะว่า

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ยังไม่สามารถรักษาทั้งหมดของพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้า ยังไม่พัฒนาเต็มที่

พระองค์ทรงสามารถเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจที่พระองค์ควรต้องทรงกระทำหลังจากที่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เติบโตพัฒนาเต็มที่แล้วเท่านั้น เนื่องจากพระองค์ ในฐานะเนื้อหนัง ต้องทรงเติบโตและพัฒนาเต็มที่ ช่วงระยะแรกของพระชนม์ชีพของพระองค์จึงเป็นช่วงระยะแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ—

ในขณะที่ในช่วงระยะที่สอง

เนื่องจากสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีความสามารถที่จะดำเนินพระราชกิจของพระองค์และปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระชนม์ชีพที่พระเจ้าผู้ทรงเจติเป็นมนุษย์ทรงดำเนินในช่วงระหว่างพันธกิจของพระองค์จึงเป็นพระชนม์ชีพที่มีทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์ หากนับจากช่วงเวลาแห่งการประสูติของพระองค์

พระเจ้าผู้ทรงเจติเป็นมนุษย์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์อย่างจริงจัง

และทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่เกินธรรมชาติ

เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะไม่ทรงมีแก่นสารที่มีตัวตน ดังนั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จึงปรากฏเพื่อประโยชน์ของแก่นสารที่มีตัวตนของพระองค์

หากไร้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์แล้วก็ไม่อาจมีเนื้อหนังได้ และผู้ที่ไร้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์ก็มีไข่มนุษย์ในวิถีทางนี้

สภาวะความเป็นมนุษย์ของเนื้อหนังของพระเจ้าจึงเป็นคุณสมบัติที่เป็นเนื้อแท้ของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา
การจะกล่าวว่า “เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าทั้งหมด
และไม่ได้ทรงเป็นมนุษย์เลย” เป็นการหมิ่นประมาท เพราะคำกล่าวนี้เพียงแค่มิได้อยู่
และฝ่าฝืนหลักการของการจุติเป็นมนุษย์ แม้หลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์แล้ว
พระองค์ยังคงทรงดำเนินพระชนม์ชีพในเทวสภาพของพระองค์ร่วมกับเปลือกนอกของมนุษย์เมื่อพระองค์ทรงพ
ระราชกิจของพระองค์ เป็นเพียงคำว่า ณ ขณะนั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทำหน้าที่เพียงหนึ่งเดียวในการทำให้เทวสภาพของพระองค์สามารถกระทำ
พระราชกิจในเนื้อหนังที่ปกติได้ ดังนั้น

ผู้กระทำพระราชกิจคือเทวสภาพที่อาศัยอยู่ในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

เทวสภาพของพระองค์คือผู้ที่ทรงพระราชกิจ มิใช่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

ถึงกระนั้นเทวสภาพนี้ยังคงซ่อนอยู่ภายในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ โดยแก่นสารแล้ว

พระราชกิจของพระองค์ได้รับการดำเนินการเสร็จสมบูรณ์โดยเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์

มิใช่โดยสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ แต่ผู้ที่กระทำพระราชกิจนี้คือเนื้อหนังของพระองค์

เราอาจกล่าวได้ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ และทรงเป็นพระเจ้าด้วย

เพราะพระเจ้าทรงกลายเป็นพระเจ้าที่ทรงดำเนินพระชนม์ในเนื้อหนังที่มีเปลือกของมนุษย์และแก่นสารของมน
ุษย์ แต่ยังมีแก่นสารของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่มีแก่นสารของพระเจ้า

พระองค์จึงทรงอยู่เหนือมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นทั้งปวง เหนือมนุษย์คนใด ๆ

ที่สามารถกระทำพระราชกิจของพระเจ้าได้ และดังนั้นแล้ว

ท่ามกลางทุกคนที่มีเปลือกมนุษย์เช่นเดียวกับของพระองค์ ท่ามกลางทุกคนที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์แล้ว

มีเพียงพระองค์ที่ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์—ผู้อื่น ๆ

ทั้งหมดต่างเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้น แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะมีสภาวะความเป็นมนุษย์

แต่มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นไม่มีสิ่งใดนอกจากสภาวะความเป็นมนุษย์

ในขณะที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นแตกต่างออกไป นั่นคือ ในเนื้อหนังของพระองค์

พระองค์ไม่ทรงมีเพียงแค่สภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือ

พระองค์ทรงมีเทวสภาพด้วยเช่นกัน

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์สามารถมองเห็นได้ในการปรากฏภายนอกของเนื้อหนังของพระองค์และใน
พระชนม์ชีพแต่ละวันของพระองค์ แต่เทวสภาพของพระองค์นั้นล่องรู้ได้ยาก

เนื่องจากเทวสภาพของพระองค์แสดงออกเมื่อพระองค์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น

และไม่ได้เกินธรรมชาติเหมือนดังที่ผู้คนจินตนาการไว้ว่าจะเป็น จึงเป็นการยากยิ่งที่ผู้คนจะมองเห็น

แม้กระทั่งวันนี้

ผู้คนมีความลำบากยากเย็นอย่างที่สุดที่จะหยั่งลึกถึงแก่นสารที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์

แม้หลังจากที่เราได้กล่าวถึงมันอย่างยืดเยื้อยาวนานแล้ว

เราคาดหวังว่ามันก็จะยังคงเป็นความลึกลับสำหรับพวกเจ้าส่วนใหญ่ อันที่จริง ประเด็นนี้นั้นง่ายมาก กล่าวคือ
เนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

แก่นสารของพระองค์จึงเป็นการรวมกันระหว่างสถานะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพ

การรวมกันนี้เรียกว่าพระเจ้าพระองค์เอง พระเจ้าพระองค์เองบนแผ่นดินโลก

พระชนม์ชีพที่พระเจ้าทรงดำเนินบนโลกคือชีวิตที่ปกติของเนื้อหนัง

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของเนื้อหนังของพระองค์

สิทธิอำนาจของพระองค์—ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์และตรัสพระวจนะของพระองค์

หรือการรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ การทำสิ่งทั้งหลายที่เหนือปกติเช่นนั้น—

ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้สำแดงด้วยตัวมันเอง จนกระทั่งพระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์

พระชนม์ชีพของพระองค์ก่อนพระชนม์ชีพที่สิบเก้าปี ก่อนพระองค์จะทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

คือหลักฐานเพียงพอว่าพระองค์ทรงเป็นเพียงกายที่มีเนื้อหนังที่ปกติ เพราะการนี้

และเพราะพระองค์ยังมีได้ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

ผู้คนจึงมองไม่เห็นสิ่งใดที่เป็นพระเจ้าในพระองค์ มองไม่เห็นสิ่งใดที่มากกว่ามนุษย์ที่ปกติ มนุษย์ธรรมดา—

เช่นเดียวกับในเวลานั้นที่บางคนเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของโยเซฟ

ผู้คนเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของมนุษย์ธรรมดา

พวกเขาไม่มีทางที่จะบอกว่าพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจัดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

แม้เมื่อพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์มากมายในระหว่างการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงกล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของโยเซฟ

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่มีเปลือกนอกของสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

ทั้งสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ต่างดำรงอยู่เพื่อทำให้นัยสำคัญของกา

รจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่หนึ่งลุล่วง เพื่อพิสูจน์ว่าพระเจ้าเสด็จมาเป็นเนื้อหนังทั้งหมด

ว่าพระองค์ทรงกลายเป็นมนุษย์ที่ธรรมดาอย่างที่สุด

สถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์เป็นสิ่งพิสูจน์ว่า

พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังธรรมดา

และการที่พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจหลังจากนั้นยังพิสูจน์อีกด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังธรรมดา

เพราะพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ รักษาคนป่วย

และขับไล่ปีศาจในเนื้อหนังด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

เหตุผลที่พระองค์ทรงสามารถแสดงการอัศจรรย์คือ เนื้อหนังของพระองค์มีสิทธิอำนาจของพระเจ้า

คือเนื้อหนังที่ปกคลุมพระวิญญาณของพระเจ้า พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจนี้เพราะพระวิญญาณของพระเจ้า

และไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่ใช่เนื้อหนัง

การรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจคือพระราชกิจที่พระองค์ต้องทรงกระทำในพันธกิจของพระองค์

มันเป็นการแสดงออกของเทวสภาพของพระองค์ที่ซ่อนอยู่ในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

และไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงแสดงหมายสำคัญอะไร

หรือพระองค์ทรงสาธิตแสดงสิทธิอำนาจของพระองค์อย่างไร

พระองค์ยังคงทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ และยังคงเป็นเนื้อหนังที่ปกติ

พระองค์ทรงอยู่อาศัยภายในเนื้อหนังที่ปกติจนถึงจุดที่พระองค์ทรงพินาศพระชนม์หลังจากสิ้นพระชนม์บนกาง

เขน การประทานพระคุณ การรักษาคนป่วย และการขับไล่ปีศาจ ทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของพระองค์

ทั้งหมดคือพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในเนื้อหนังที่ปกติของพระองค์ ก่อนที่พระองค์ทรงขึ้นบนกางเขน

พระองค์ไม่เคยทรงแยกห่างจากเนื้อหนังมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ ไม่ว่าพระองค์กำลังทรงทำสิ่งใดอยู่ก็ตาม

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง และปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าเอง

แต่เพราะพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า พระองค์เสวยและทรงฉลองพระองค์

ทรงมีความต้องการของมนุษย์ที่ปกติ ทรงมีเหตุผลของมนุษย์ที่ปกติ และจิตใจของมนุษย์ที่ปกติ

ทั้งหมดนี้คือหลักฐานว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่ปกติ

ซึ่งพิสูจน์ว่าเนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของเจ้าคือเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

และไม่ได้เกินธรรมชาติ

พระราชกิจของพระองค์คือการปฏิบัติพระราชกิจของการจุดเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้าให้ครบบริบูรณ์

เพื่อทำให้พันธกิจที่การจุดเป็นมนุษย์ครั้งแรกควรต้องกระทำให้ลุล่วง

นัยสำคัญของการจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่หนึ่งคือ มนุษย์ที่ปกติธรรมดากระทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

นั่นคือ พระเจ้าทรงประกอบพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์

และเช่นนั้นจึงการบาปชาดาน การจุดเป็นมนุษย์หมายความว่า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

นั่นคือ พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระราชกิจที่เนื้อหนังกระทำคือพระราชกิจของพระวิญญาณ

ซึ่งทำให้เป็นจริงในเนื้อหนัง แสดงออกโดยเนื้อหนัง

ไม่มีผู้ใดเว้นแต่เนื้อหนังของพระเจ้าที่สามารถทำให้พันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ลุล่วง นั่นคือ

มีเพียงเนื้อหนังซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกตินี้เท่านั้น—และไม่มีผู้ใด—

ที่สามารถแสดงออกถึงพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าได้ หากในระหว่างการเสด็จมาครั้งแรก

พระเจ้าไม่ได้ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติก่อนพระชนม์ชีพเก็บปี—

หากพระองค์ทรงสามารถแสดงการอัศจรรย์ได้ทันทีที่พระองค์ประสูติ

หากพระองค์ทรงสามารถพูดภาษาของสวรรค์ได้ทันทีที่พระองค์ทรงเรียนรู้ที่จะพูด

หากพระองค์ทรงสามารถเข้าใจเรื่องราวทางโลกทั้งหมด

วินิจฉัยความคิดและเจตนาของทุกคนในช่วงเวลาที่พระองค์ทรงย่างพระบาทครั้งแรกบนโลก—

บุคคลเช่นนั้นไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นมนุษย์ที่ปกติ และเนื้อหนังเช่นนั้นไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นเนื้อหนังของมนุษย์

หากเป็นเช่นนั้นกับพระคริสต์

เช่นนั้นแล้วความหมายและแก่นสารของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าย่อมจะสูญสิ้นไป

การที่พระองค์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าซึ่งจุติเป็นมนุษย์ในเนื้อหนัง
ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงก้าวผ่านกระบวนการเติบโตของมนุษย์ที่ปกติยังแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นเนื้อ
หนังที่ปกติ ยิ่งไปกว่านั้น

พระราชกิจของพระองค์เป็นหลักฐานเพียงพอว่าพระองค์ทรงเป็นพระวณะของพระเจ้า

พระวิญญาณของพระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เนื่องจากความจำเป็นของพระราชกิจของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระราชกิจช่วงระยะนี้ต้องดำเนินการเสร็จสิ้นในเนื้อหนัง ต้องกระทำในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

นี่คือข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับ “พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” และสำหรับ

“การทรงปรากฏของพระวณะในเนื้อหนัง”

และเป็นเรื่องจริงที่อยู่เบื้องหลังการจุติเป็นมนุษย์สองครั้งของพระเจ้า

ผู้คนอาจเชื่อว่าพระเยซูทรงแสดงการอัศจรรย์ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์

ว่าพระองค์ไม่แสดงสัญญาณสถานะความเป็นมนุษย์จนกระทั่งพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกสิ้นสุด

ว่าพระองค์ไม่ทรงมีความต้องการของมนุษย์ที่ปกติหรือความอ่อนแอหรืออารมณ์ของมนุษย์

ทรงไม่จำเป็นต้องมีสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิตหรือมีความคิดของมนุษย์ที่ปกติ

พวกเขาจินตนาการว่าพระองค์ทรงมีเพียงพระทัยที่เกินมนุษย์ สถานะความเป็นมนุษย์ที่เหนือกว่า

พวกเขาเชื่อว่าเนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

พระองค์จึงไม่ควรทรงมีพระดำริและทรงดำเนินพระชนม์ชีพเยี่ยงมนุษย์ที่ปกติ

ว่ามีเพียงบุคคลที่ปกติและมนุษย์ที่แท้จริงเท่านั้นที่สามารถถกเถียงความคิดของมนุษย์ที่ปกติ

และใช้ชีวิตของมนุษย์ที่ปกติ ทั้งหมดนี้คือแนวคิดของมนุษย์และมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์

และมโนคติอันหลงผิดเหล่านี้ขัดแย้งกับเจตนาคั้งเดิมของพระราชกิจของพระเจ้า

การคิดของมนุษย์ที่ปกติสนับสนุนเหตุผลของมนุษย์ที่ปกติและสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ที่ปกติของเนื้อหนัง
และการปฏิบัติหน้าที่ที่ปกติของเนื้อหนังทำให้ชีวิตที่ปกติของเนื้อหนังทั้งหมดเกิดขึ้นได้
พระเจ้าทรงสามารถทำให้จุดประสงค์ของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ลุล่วงได้ด้วยการทรงพระราชกิจในเนื้อ
หนังดังกล่าวเท่านั้น

หากพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงมีเพียงเปลือกนอกของเนื้อหนังแต่ไม่ได้มีพระคำริแบบมนุษย์ที่ปกติแล้ว
เช่นนั้นแล้วเนื้อหนังนี้จะไม่มีเหตุผลของมนุษย์ นับประสาอะไรที่จะมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง
เนื้อหนังเช่นนี้ที่ปราศจากสภาวะความเป็นมนุษย์จะสามารถทำให้พันธกิจที่พระ
เจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ควรต้องทรงปฏิบัติให้ลุล่วงได้อย่างไร? จิตใจที่ปกติสนับสนุนทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์
หากปราศจากจิตใจที่ปกติแล้ว ผู้นั้นก็จะไม่ใช่มนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
ผู้ที่ไม่ได้คิดความคิดที่ปกติมีความป่วยทางจิต

และพระคริสต์ที่ไม่ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์แต่ทรงมีเพียงเทวสภาพเท่านั้น
จะไม่สามารถพูดได้ว่าทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า ดังนั้นแล้ว
เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจะไม่สามารถมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติได้อย่างไร?

การกล่าวว่าพระคริสต์ทรงไม่มีสภาวะความเป็นมนุษย์จะไม่เป็นการหมิ่นประมาทหรือ?

กิจกรรมทั้งหมดที่มนุษย์ทำนั้นอาศัยการปฏิบัติหน้าที่ของจิตใจของมนุษย์ที่ปกติ หากปราศจากสิ่งนี้แล้ว
มนุษย์จะประพฤติตัวอย่างวิปลาส พวกเขาจะถึงขั้นไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างขาวกับดำ ดีกับชั่ว
และพวกเขาจะไม่มีจริยธรรมของมนุษย์และหลักการเกี่ยวกับคุณความดี ในทำนองเดียวกัน

หากพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ได้ทรงมีพระคำริอย่างมนุษย์ที่ปกติ
เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะไม่ได้ทรงเป็นเนื้อหนังที่แท้จริง เนื้อหนังที่ปกติ
เนื้อหนังที่ไม่มีความคิดเช่นนั้นจะไม่สามารถรับพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าได้
พระองค์จะไม่ทรงสามารถทำกิจกรรมทั้งหลายของเนื้อหนังปกติ
นับประสาอะไรที่จะดำเนินพระชนม์ชีพพร้อมกับมนุษย์บนโลก และดังนั้นแล้ว
นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า แก่นสารจริงๆ ของการเสด็จมาในเนื้อหนังของพระเจ้า
ก็จะสูญเสียไป

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์มีอยู่เพื่อรักษาพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าที่ปกติในเนื้อ
หนัง

การคิดของมนุษย์ที่ปกติของพระองค์สนับสนุนสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์และกิจกรรมที่มีตัวต
นที่ปกติทั้งหมดของพระองค์

เราอาจกล่าวได้ว่าการคิดของมนุษย์ที่ปกติของพระองค์มีอยู่เพื่อสนับสนุนพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในเนื้อ

หนังสือหากหนังสือนี้ไม่ได้มีจิตใจของมนุษย์ที่ปกติ
เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในหนังสือได้
และสิ่งที่พระองค์ทรงต้องทำในหนังสือคงไม่มีวันสำเร็จลุล่วงได้
แม้ว่าพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์จะทรงมีพระทัยของมนุษย์ที่ปกติ
แต่พระราชกิจของพระองค์ก็ได้ถูกปลอมปนด้วยความคิดของมนุษย์
พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจที่ปกติ
ภายใต้เงื่อนไขเบื้องต้นคือการมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจ ไม่ใช่โดยการใช้ความคิดของมนุษย์ที่ปกติ
ไม่สำคัญว่าความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาของพระเจ้าจะสูงส่งอย่างไร
พระราชกิจของพระองค์ก็ไม่มีมลทินจากตรรกะหรือความคิด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ก่อเกิดขึ้นด้วยจิตใจของเนื้อหาของพระองค์
แต่เป็นการแสดงออกโดยตรงของพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์คือพันธกิจที่พระองค์ทรงต้องทำให้ลุล่วง
และไม่มีพระราชกิจใดที่ก่อเกิดขึ้นด้วยพระมัตถลุงค์ของพระองค์ ตัวอย่างเช่น การรักษาคนป่วย การขับไล่ปีศาจ
และการตรึงกางเขน ไม่ใช่ผลผลิตของจิตใจของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
และไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยมนุษย์คนใดที่มีจิตใจของมนุษย์ ในทำนองเดียวกัน
พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้คือพันธกิจที่ต้องกระทำโดยพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์
แต่ไม่ใช่พระราชกิจของความต้องการของมนุษย์
พระราชกิจนี้คือพระราชกิจที่เทวสภาพของพระองค์ควรทรงปฏิบัติ
เป็นพระราชกิจที่ไม่มีมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถกระทำได้ ดังนั้น
พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงต้องมีพระทัยของมนุษย์ที่ปกติ ทรงต้องมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
เนื่องจากพระองค์ทรงต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจที่ปกติ
นี่คือแก่นสารของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แก่นสารที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์
ก่อนที่พระเยซูทรงประกอบพระราชกิจ
พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์เท่านั้น
ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่มีใครพบว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์
ผู้คนเพียงรู้จักพระองค์ในฐานะมนุษย์ธรรมดาอย่างบริบูรณ์
สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติธรรมดาอย่างที่สุดของพระองค์คือหลักฐานว่าพระเจ้าทรงจัดเป็นมนุษย์ในเนื้อหนัง
และว่ายุคพระคุณคือยุคแห่งพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์
ไม่ใช่ยุคแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณ

มันคือหลักฐานว่าพระวิญญูณของพระเจ้าได้เป็นจริงอย่างบริบูรณ์ในเนื้อหนัง
ว่าในยุคแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

เนื้อหนังของพระองค์ทรงประกอบพระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญูณ

พระคริสต์ที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติทรงเป็นเนื้อหนังที่พระวิญญูณทรงได้เป็นจริงขึ้น

และทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ ประสาทสัมผัสที่ปกติ และความคิดของมนุษย์ “การได้เป็นจริง”

หมายถึงพระเจ้าทรงกลายเป็นมนุษย์ พระวิญญูณทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ กล่าวอย่างง่าย ๆ ยิ่งกว่านั้นคือ

นั่นคือเวลาที่พระเจ้าพระองค์เองประทับในเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

และทรงแสดงออกถึงพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าของพระองค์โดยผ่านทางเนื้อหนังนี้—

นี่คือความหมายของการได้เป็นจริง หรือจุติเป็นมนุษย์ ในระหว่างการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระองค์

เป็นสิ่งจำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงรักษาคนปวยและขับไล่ปีศาจ เพราะพระราชกิจของพระองค์คือการไถ่

พระองค์ต้องทรงเมตตาและให้อภัยเพื่อไถ่เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด

พระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติก่อนที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนคือการรักษาคนปวยและการขับไล่ปีศาจ

ซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงความรอดของพระองค์สำหรับมนุษย์จากบาปและความโสมม เพราะยุคนั้นคือยุคพระคุณ

จึงมีความจำเป็นที่พระองค์ทรงต้องทรงรักษาคนปวย

และด้วยการนั้นจึงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ซึ่งเป็นสิ่งแสดงถึงพระคุณในยุคนั้น—

เพราะประเด็นสำคัญของยุคพระคุณนั้นเกี่ยวกับการประทานพระคุณ ซึ่งมีสัญลักษณ์คือสันติสุข

ความชื่นบานยินดี และพระพรที่เป็นวัตถุ ทั้งหมดคือสัญลักษณ์แห่งความเชื่อที่ผู้คนมีในพระเยซู กล่าวคือ

การรักษาคนปวย การขับไล่ปีศาจ

และการประทานพระคุณคือความสามารถที่เป็นสัญชาตญาณของเนื้อหนังของพระเยซูในยุคพระคุณ

สิ่งเหล่านี้คือพระราชกิจที่พระวิญญูณทรงทำให้ได้เป็นจริงขึ้นในเนื้อหนัง

แต่ในขณะที่พระองค์ทรงประกอบพระราชกิจดังกล่าว พระองค์ก็กำลังทรงดำเนินพระชนม์ชีพในเนื้อหนัง

และไม่ได้ทรงอยู่เหนือเนื้อหนังนั้น ไม่ว่าพระองค์ทรงกระทำการรักษาใดก็ตาม

พระองค์ยังคงทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ พระองค์ยังคงทรงดำเนินพระชนม์ชีพของมนุษย์ที่ปกติ

เหตุผลที่เราพูดว่าเนื้อหนังได้กระทำพระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญูณในช่วงระหว่างยุคแห่งการจุติเป็นมนุษย์

ของพระเจ้านั้น เป็นเพราะไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจใด พระองค์ก็ทรงปฏิบัติในเนื้อหนัง

แต่เพราะพระราชกิจของพระองค์ ผู้คนจึงไม่พิจารณาว่าเนื้อหนังของพระองค์มีแก่นสารที่มีตัวตนอย่างบริบูรณ์

เพราะเนื้อหนังนี้สามารถกระทำการอัศจรรย์

และในบางช่วงเวลาพิเศษสามารถทำสิ่งทั้งหลายที่อยู่เหนือเนื้อหนังนั้น

แน่นอนว่าปรากฏการณ์ทั้งหมดเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ เช่น

การที่พระองค์ทรงถูกทดลองเป็นเวลาสี่สิบวัน

หรือการที่พระองค์ทรงได้รับการเปลี่ยนแปลงพระกายบนภูเขาสูง ดังนั้นกับพระเยซู

ความหมายของการจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจึงไม่ได้ครบบริบูรณ์ แต่ได้รับการทำให้ลุล่วงเพียงบางส่วนเท่านั้น พระชนม์ชีพที่พระองค์ทรงดำเนินในเนื้อหนังก่อนเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์นั้นเป็นปกติอย่างที่สุดในทุกด้าน หลังจากທີ່พระองค์ทรงเริ่มต้นพระราชกิจแล้ว

พระองค์ทรงรักษาไว้เพียงเปลือกนอกของเนื้อหนังของพระองค์เท่านั้น

เพราะพระราชกิจของพระองค์คือการแสดงออกของเทวสภาพ

พระราชกิจนี้จึงเกินกว่าการปฏิบัติหน้าที่ที่ปกติของเนื้อหนัง ไม่ว่าจะอย่างไร

เนื้อหนังซึ่งจัดมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้ก็แตกต่างจากมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อ

แน่นอนว่าในพระชนม์ชีพในแต่ละวันของพระองค์ พระองค์ทรงต้องการอาหาร เสื้อผ้า การนอนหลับ

และที่พักอาศัย พระองค์ต้องทรงมีสิ่งจำเป็นที่ปกติทั้งหมด และทรงมีประสาทสัมผัสของมนุษย์ที่ปกติ

และทรงมีพระคำรืออย่างมนุษย์ที่ปกติ ผู้คนยังคงถือว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่ปกติ

เว้นแต่ว่าพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเกินธรรมชาติ ที่จริงแล้ว ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงทำสิ่งใด

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติธรรมดา

และตราบเท่าที่พระองค์ทรงประกอบพระราชกิจของพระองค์นั้น ประสาทสัมผัสของพระองค์เป็นปกติอย่างยิ่ง

พระคำริของพระองค์สว่างเป็นพิเศษ และเป็นเช่นนั้นมากยิ่งขึ้นกว่ามนุษย์ที่ปกติคนไหนๆ

พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงจำเป็นต้องมีพระคำริและประสาทสัมผัสเช่นนั้น

เพราะพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าจำเป็นต้องได้รับการแสดงออกโดยเนื้อหนังที่มีประสาทสัมผัสที่ปกติมากอยางยิ่ง และมีความคิดสว่างอย่างมาก—

เนื้อหนังของพระองค์จะสามารถแสดงออกถึงพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าได้ในหนทางนี้เท่านั้น

ตลอดระยะเวลาสามสิบสามปีครั้งที่พระเยซูทรงดำเนินพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงรักษาสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์

แต่เนื่องจากพระราชกิจของพระองค์ในช่วงระหว่างพันธกิจสามปีครึ่งของพระองค์

ผู้คนจึงคิดว่าพระองค์ทรงมีความเหนือธรรมชาติอย่างมาก

ว่าพระองค์ทรงเกินธรรมชาติมากกว่าก่อนหน้านี้มาก ในความเป็นจริงแล้ว

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระเยซูยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เป็นเหมือนเดิมโดยตลอด

แต่เนื่องจากความแตกต่างก่อนและหลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์

จึงเกิดมุมมองที่แตกต่างกันสองมุมมองเกี่ยวกับเนื้อหนังของพระองค์ ไม่สำคัญว่าผู้คนจะคิดสิ่งใด

พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ยังทรงรักษาสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติดั้งเดิมของพระองค์ตลอดเวลา

เพราะนับตั้งแต่ที่พระเจ้าทรงจุดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในเนื้อหนัง

เนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของเนื้อหนังของพระองค์ไม่อาจถูกลบไปได้

ไม่ว่าพระองค์กำลังทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์หรือไม่ก็ตาม

เพราะสภาวะความเป็นมนุษย์คือแก่นสารพื้นฐานของเนื้อหนัง ก่อนที่พระเยซูทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

เนื้อหนังของพระองค์ยังคงปกติอย่างบริบูรณ์และทำกิจกรรมทั้งหมดของมนุษย์ธรรมดา

พระองค์ไม่ได้ปรากฏพระองค์เกินธรรมชาติแม้แต่เล็กน้อย และไม่ได้ทรงแสดงหมายสำคัญมหัศจรรย์ใดๆ ณ

เวลานั้นพระองค์ทรงเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาสามัญมากที่นมัสการพระเจ้า

แม้ว่าการไขว่คว้าของพระองค์จะมีความซื่อสัตย์มากกว่า จริใจมากกว่าของผู้ใดก็ตาม

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติอย่างที่สุดของพระองค์ได้รับการสำแดงตัวเองด้วยวิธีเช่นนี้

เพราะพระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจใดๆ เลยก่อนที่จะทรงยอมรับพระราชกิจของพระองค์

จึงไม่มีผู้ใดตระหนักรู้ถึงพระอัครลักษณะของพระองค์

ไม่มีผู้ใดสามารถบอกได้ว่าเนื้อหนังของพระองค์แตกต่างจากผู้อื่นทั้งหมด

เพราะพระองค์ไม่ได้ทรงสำแดงการอัศจรรย์แม้แต่สักหนึ่งอย่าง

ไม่ได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระเจ้าเองแม้แต่เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม

หลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงรักษาเปลือกนอกของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

และยังทรงดำเนินพระชนม์ชีพด้วยเหตุผลของมนุษย์ที่ปกติ

แต่เนื่องจากพระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง ยอมรับพันธกิจของพระคริสต์

และปฏิบัติพระราชกิจที่ผู้ไม่เป็นอมตะ นั่นคือ มนุษย์ที่มีเลือดเนื้อ ไม่สามารถทำได้

ผู้คนจึงทักท้วงพระองค์ไม่ได้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ และไม่ได้เป็นเนื้อหนังที่ปกติอย่างบริบูรณ์

แต่เป็นเนื้อหนังที่ไม่ครบบริบูรณ์ เนื่องจากพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำ

ผู้คนจึงพูดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในเนื้อหนังที่ไม่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

ความเข้าใจเช่นนั้นไม่ถูกต้อง เพราะผู้คนไม่ได้เข้าใจนัยสำคัญของการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

ความเข้าใจผิดนี้เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระราชกิจที่พระเจ้าทรงแสดงออกในเนื้อหนังคือพระราชกิจที่เป็นของ

พระเจ้าที่แสดงในเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ พระเจ้าทรงอยู่ในเนื้อหนัง

พระองค์ทรงอยู่อาศัยภายในเนื้อหนัง

และพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทำให้ความเป็นปกติของสภาวะความเป็นม

มนุษย์ของพระองค์ไม่กระจ่าง ด้วยเหตุผลนี้ ผู้คนจึงเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ แต่ทรงมีเพียงเทวสภาพเท่านั้น

พระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์จนครบบริบูรณ์

พระองค์ทรงเพียงแต่ปฏิบัติพระราชกิจในขั้นตอนแรกที่พระเจ้าทรงจำเป็นต้องปฏิบัติในเนื้อหนังให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้พระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์ลุล่วง พระเจ้าได้ทรงกลับมายังเนื้อหนังอีกครั้ง

และดำเนินพระชนม์ชีพตามความเป็นปกติทั้งหมดและความเป็นจริงทั้งหมดของเนื้อหนัง นั่นคือ

ทำให้พระวณะของพระเจ้าได้รับการสำแดงในเนื้อหนังที่ปกติธรรมดาทั้งหมด และด้วยการนั้น

จึงทำให้พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำไม่เสร็จสิ้นในเนื้อหนังได้สรุปปิดตัวลง โดยแก่นสารแล้ว

เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองเป็นเหมือนกับเนื้อหนังแรก แต่เป็นจริงมากยิ่งขึ้นกว่า

เป็นปกติมากยิ่งขึ้นกว่าเนื้อหนังแรก ดังนั้นแล้ว

ความทุกข์ที่เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองสู้ทนจึงมากกว่าของเนื้อหนังครั้งที่หนึ่ง

แต่ความทุกข์นี้เป็นผลจากพันธกิจของพระองค์ของในเนื้อหนัง

ซึ่งไม่เหมือนกับความทุกข์ของมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทราม

นอกจากนี้ยังเกิดจากความเป็นปกติและความเป็นจริงของเนื้อหนังของพระองค์ด้วย

เพราะพระองค์ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในเนื้อหนังที่ปกติและเป็นจริงอย่างที่สุด

เนื้อหนังนี้จึงต้องสู้ทนความยากลำบากมากมาย ยิ่งเนื้อหนังนี้เป็นปกติและเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด

พระองค์ก็จะยิ่งทรงทนทุกข์ในการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ยิ่งขึ้นเท่านั้น

พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการแสดงออกในเนื้อหนังสามัญอย่างยิ่ง เนื้อหนังที่ไม่ได้เกินธรรมชาติเลย

เนื่องจากเนื้อหนังของพระองค์ปกติและยังต้องรับภาระพระราชกิจในการช่วยมนุษย์ให้รอดเช่นกัน

พระองค์จึงทรงทนทุกข์ในระดับที่มากยิ่งขึ้นกว่าที่เนื้อหนังที่เกินธรรมชาติจะเป็น—

และความทุกข์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากความเป็นจริงและความเป็นปกติของเนื้อหนังนี้

คนเราสามารถมองเห็นแก่นสารของเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ได้จากความทุกข์ที่เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

สองครั้งได้ก้าวผ่านขณะที่ปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ทั้งหลาย ยิ่งเนื้อหนังเป็นปกติมากขึ้นเท่าใด

ความยากลำบากที่พระองค์ต้องทรงสู้ทนขณะที่ทรงปฏิบัติพระราชกิจก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งเนื้อหนังที่ดำเนินพระราชกิจเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด มโนคติอันหลงผิดของผู้คนก็ยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น

และภยันตรายก็ยังมีแนวโน้มที่จะบังเกิดกับพระองค์มากขึ้นเท่านั้น แต่กระนั้น ยิ่งเนื้อหนังเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด

และยิ่งเนื้อหนังมีความต้องการและประสาทสัมผัสทั้งหมดของมนุษย์ที่ปกติมากขึ้นเท่าใด

พระองค์ก็จะยิ่งจะทรงมีความสามารถในการรับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังมากขึ้นเท่านั้น

เนื้อหนังของพระเยซูคือเนื้อหนังที่ถูกตรึงกางเขน

เนื้อหนังของพระองค์ที่พระองค์ทรงละวางในฐานะเครื่องบูชาลบ้างบาป

พระองค์ทรงเอาชนชาติและช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขนได้อย่างบริบูรณ์ด้วยการใช้เนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

และพระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระองค์ทรงประกอบพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและเอาชนชาติตามในฐานะเนื้อหนังที่ครบบริบูรณ์

เนื้อหนังที่ปกติและเป็นจริงอย่างบริบูรณ์เท่านั้นที่สามารถกระทำพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมดทั้งมวลและเป็นคำพยานที่ทรงพลัง กล่าวคือ

การพิชิตชัยของมนุษย์ได้รับการทำให้เกิดประสิทธิผลโดยผ่านทางความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้าในเนื้อหนัง ไม่ใช่โดยผ่านทางการณ์อัศจรรย์เกินธรรมชาติและวิวรรณ

พันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นคือการพูด และด้วยการนั้นจึงพิชิตและทำให้มนุษย์เพียบพร้อม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระราชกิจของพระวิญญาณที่ได้เป็นจริงในเนื้อหนัง นั่นคือหน้าที่ของเนื้อหนัง คือการพูด และด้วยการนั้นจึงพิชิต เผย ทำให้เพียบพร้อม และกำจัดมนุษย์อย่างบริบูรณ์ และดังนั้นแล้ว

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจึงจะสำเร็จลุล่วงอย่างครบถ้วนในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย

พระราชกิจแห่งการไถ่ในครั้งแรกเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์

เนื้อหนังที่กระทำพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะปฏิบัติพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ทั้งหมดให้ครบบริบูรณ์

ในด้านเพศ การจุติครั้งแรกหนึ่งเป็นชายและอีกครั้งหนึ่งเป็นหญิง

ดังนั้นจึงทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์

และขจัดมโนคติที่หลงผิดที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้า กล่าวคือ พระเจ้าทรงสามารถบังเกิดเป็นได้ทั้งชายและหญิง

และโดยแก่นสารแล้ว พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นไร้เพศ พระองค์ทรงสร้างทั้งชายและหญิง

และสำหรับพระองค์แล้วไม่มีการแบ่งแยกของเพศ ในพระราชกิจในช่วงระยะนี้

พระเจ้าไม่ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อให้พระราชกิจสัมฤทธิ์ผลลัพท์โดยการใช้พระวจนะ ยิ่งไปกว่านั้น

เหตุผลสำหรับเรื่องนี้เป็นเพราะพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ในครั้งนี้ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ แต่เป็นการพิชิตมนุษย์โดยการพูด

กล่าวได้ว่าความสามารถโดยกำเนิดที่เนื้อหนังของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้มีคือการพูดพระวจนะและพิชิตมนุษย์ ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ

พระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติไม่ใช่การแสดงการอัศจรรย์

ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ แต่เป็นการพูด และดังนั้น สำหรับผู้คนแล้ว

เนื้อหนังซึ่งจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองจึงดูเป็นปกติมากกว่าครั้งแรก
ผู้คนมองเห็นว่าการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องโกหก
แต่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์องค์นี้ทรงแตกต่างจากพระเยซูผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์
และถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ต่างเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์
แต่ทั้งสองพระองค์ก็ไม่ได้ทรงเป็นสิ่งเดียวกันไปทั้งหมด พระเยซูทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
สถานะความเป็นมนุษย์ที่ธรรมดา แต่พระองค์ทรงมีหมายสำคัญและการอัศจรรย์มากมายเสริมเพิ่มเติมด้วย
ในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นี้ ตาของมนุษย์จะมองไม่เห็นหมายสำคัญหรือการอัศจรรย์
ไม่เห็นทั้งการรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจ ไม่เห็นทั้งการเดินบนทะเล
ไม่เห็นทั้งการอดอาหารนานสี่สิบวัน...พระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจเดียวกันกับที่พระเยซูทรงปฏิบัติ
ไม่ใช่เพราะว่าโดยแก่นสารแล้วเนื้อหนังของพระองค์แตกต่างจากเนื้อหนังของพระเยซู
แต่เป็นเพราะว่าการรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจไม่ใช่พันธกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงทำลายพระราชกิจของพระองค์เอง และไม่รบกวนพระราชกิจของพระองค์เอง
เนื่องจากพระองค์ทรงพิชิตมนุษย์โดยผ่านทางพระวจนะที่แท้จริงของพระองค์
จึงไม่มีความจำเป็นต้องทำให้การอัศจรรย์อยู่เหนือพระองค์
และดังนั้นช่วงระยะนี้จึงเป็นไปเพื่อทำพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ให้ครบบริบูรณ์
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ที่เจ้ามองเห็นในวันนี้เป็นเนื้อหนังทั้งหมด
และไม่มีสิ่งใดเลยที่เกินธรรมชาติเกี่ยวกับพระองค์ พระองค์ประจักษ์เหมือนกับผู้อื่น
ทรงต้องการอาหารและเสื้อผ้าเช่นเดียวกับผู้อื่น พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังทั้งหมดทั้งสิ้น หากในครั้งนี้
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่เกินธรรมชาติ
หากพระองค์ทรงรักษาคนป่วย ขับไล่ปีศาจ หรือสามารถฆ่าด้วยคำพูดคำเดียวได้
พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะดำเนินการอย่างไร?
พระราชกิจนี้จะสามารถแพร่กระจายในหมู่ประชาชาติได้อย่างไร?
การรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจคือพระราชกิจของยุคพระคุณ เป็นขั้นตอนแรกในพระราชกิจแห่งการไถ่
และในตอนนี้ที่พระเจ้าทรงได้ช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขนแล้ว
พระองค์จะไม่ทรงประกอบพระราชกิจนั้นอีกต่อไป หากในระหว่างยุคสุดท้าย “พระเจ้า”
ทรงเป็นเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงปรากฏ ผู้ที่รักษาคนป่วย ขับไล่ปีศาจ และถูกตรึงกางเขนเพื่อมนุษย์แล้ว
“พระเจ้า” องค์นั้นแม้ว่าจะเหมือนกับคำอธิบายถึงพระเจ้าในพระคัมภีร์และมนุษย์ยอมรับได้ง่าย
แต่ในแก่นสารแล้วจะไม่ใช่อะไรที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงจุติมา หากแต่เป็นวิญญาณชั่วร้าย
เพราะหลักการของพระราชกิจของพระเจ้าคือไม่ทรงมีวันทำสิ่งที่พระองค์ทรงได้ทำจนครบบริบูรณ์แล้วซ้ำ

และดังนั้น พระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจึงแตกต่างจากครั้งแรก ในยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงทำให้พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเป็นจริงขึ้นในเนื้อหนังที่ปกติธรรมดา พระองค์ไม่ได้ทรงรักษาคนปวาย จะไม่ทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อมนุษย์ แต่เพียงตรัสพระวาจาในเนื้อหนัง และทรงพิชิตมนุษย์ในเนื้อหนังเท่านั้น เนื้อหนังดังกล่าวเท่านั้นที่เป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า เนื้อหนังดังกล่าวเท่านั้นที่สามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าให้ครบบริบูรณ์ในเนื้อหนังได้

ไม่ว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์กำลังทรงสู้ทนต่อความยากลำบากหรือทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในช่วงระยะนี้ พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพื่อทำให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์

เพราะนี่คือการจุติเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายของพระเจ้า พระเจ้าทรงสามารถจุติเป็นมนุษย์ได้เพียงสองครั้งเท่านั้น ไม่อาจมีครั้งที่สามได้ การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกเป็นชาย ครั้งที่สองเป็นหญิง

และดังนั้นพระฉายาของเนื้อหนังของพระเจ้าจึงครบบริบูรณ์ในจิตใจของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น

การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งยังได้ทำให้พระราชกิจในเนื้อหนังของพระเจ้าลุล่วงอีกด้วย ในครั้งแรก

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติเพื่อทำให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์ ในครั้งนี้พระองค์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติเช่นกัน

แต่ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้แตกต่างออกไป กล่าวคือ

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้มีความหมายลึกซึ้งขึ้น และพระราชกิจของพระองค์มีนัยสำคัญอย่างสุดซึ้งยิ่งกว่า

เหตุผลที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งคือเพื่อทำให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์

เมื่อพระเจ้าทรงสิ้นสุดช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระองค์ทั้งหมดแล้ว

ความหมายทั้งหมดของการจุติเป็นมนุษย์ นั่นคือ พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง จะครบบริบูรณ์

และจะไม่มีพระราชกิจเพิ่มเติมใดๆ ที่ต้องกระทำในเนื้อหนัง ซึ่งกล่าวได้ว่า

นับจากนี้ไปพระเจ้าจะไม่เสด็จมาในเนื้อหนังเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์อีก

พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์เพียงเพื่อช่วยมวลมนุษย์ให้รอดและทำให้มวลมนุษย์เพียบพร้อมเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มิใช่เรื่องปกติเลยที่พระเจ้าจะเสด็จมาในเนื้อหนัง

ยกเว้นแต่เพื่อประโยชน์ของพระราชกิจ โดยการเสด็จมาในเนื้อหนังเพื่อปฏิบัติพระราชกิจนั้น

พระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นเนื้อหนัง บุคคลที่ปกติ บุคคลที่ธรรมดา—แต่กระนั้น

พระองค์ทรงสามารถปกครองโลกอย่างมีชัย ทรงสามารถกำราบซาตาน ได้มวลมนุษย์ พิชิตมวลมนุษย์!

เป้าหมายของงานของซาตานคือการทำให้มวลมนุษย์เสื่อมทราม

ในขณะที่เป้าหมายของพระราชกิจของพระเจ้าคือการช่วยเหลือมวลมนุษย์

ซาตานทำให้นุษย์ตกหลุมพรางในบาปาลึก ในขณะที่พระเจ้าทรงช่วยกู้มนุษย์จากบาปาลึกนั้น

ซาตานทำให้นุษย์ทั้งมวลบูชามัน

ในขณะที่พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์ทั้งมวลอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้าง
พระราชกิจทั้งหมดนี้สัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทางการจูดิเป็นมนุษย์สองครั้งของพระเจ้า โดยแก่นสารแล้ว
เนื้อหาของพระองค์คือการรวมกันระหว่างสภาวะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพ
และมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ ดังนั้น หากปราศจากเนื้อหาของซึ่งจูดิมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าแล้ว
พระเจ้าจะไม่ทรงสามารถทำให้ผลลัพธ์ของการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดสัมฤทธิ์ได้
และหากปราศจากสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของเนื้อหาของพระองค์แล้ว
พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหาของจะไม่สามารถทำให้ผลลัพธ์เหล่านี้สัมฤทธิ์ได้
แก่นสารของการจูดิเป็นมนุษย์ของพระเจ้าคือพระองค์ทรงต้องมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
เพราะหากมิฉะนั้นแล้วจะขัดแย้งกับเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระเจ้าในการจูดิเป็นมนุษย์

เหตุใดเราจึงพูดว่าความหมายของการจูดิเป็นมนุษย์ไม่ได้ครบบริบูรณ์ในพระราชกิจของพระเยซู?
นั่นเป็นเพราะพระวณะไม่ได้กลายมาเป็นเนื้อหาของทั้งหมด
สิ่งที่พระเยซูทรงทำเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระราชกิจในเนื้อหาของพระเจ้า
พระองค์ทรงปฏิบัติเพียงพระราชกิจแห่งการไถ่
และไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการได้รับมนุษย์อย่างบริบูรณ์ ด้วยเหตุผลนี้
พระเจ้าจึงทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งในยุคสุดท้าย พระราชกิจช่วงระยะนี้ยังเสร็จสิ้นในเนื้อหาของที่ธรรมดา
กระทำโดยมนุษย์ที่ปกติอย่างที่สุด มนุษย์ที่สภาวะความเป็นมนุษย์ไม่ได้เหนือธรรมชาติแม้แต่แต่น้อย
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าได้ทรงกลายมาเป็นมนุษย์อย่างบริบูรณ์
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีพระอัครลักษณะของพระเจ้า มนุษย์ที่บริบูรณ์ เนื้อหาที่บริบูรณ์ ผู้ที่กำลังปฏิบัติพระราชกิจ
ตาของมนุษย์มองเห็นกายที่มีเนื้อหาที่ไม่ได้เหนือธรรมชาติเลย ผู้ที่ธรรมด้ายิ่งที่สามารถพูดภาษาของสวรรค์
ผู้ที่ไม่แสดงหมายสำคัญมหัศจรรย์ใดๆ ไม่แสดงการอัศจรรย์ใดๆ
นับประสาอะไรที่จะเผยความจริงภายในเกี่ยวกับศาสนาในหอประชุมที่ยิ่งใหญ่ สำหรับผู้คนแล้ว
พระราชกิจของเนื้อหาของพระเจ้าทรงจูดิมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองดูไม่เหมือนกับของครั้งแรกเอาเสียเลย
ไม่เหมือนมากจนเนื้อหาของทั้งสองครั้งดูไม่มีสิ่งใดร่วมกันเลย
และไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจครั้งที่หนึ่งที่สามารถพบได้ในครั้งนี้
แม้ว่าพระราชกิจของเนื้อหาของพระเจ้าทรงจูดิมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองจะแตกต่างจากครั้งแรก
นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์ว่าแหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งไม่ได้เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งเดียวกัน
แหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งจะเป็นสิ่งเดียวกันหรือไม่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของพระราชกิจที่เนื้อหาของทั้งสอง
ได้กระทำ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเปลือกนอกของเนื้อหาของนั้น ในระหว่างพระราชกิจสามช่วงระยะของพระองค์

พระเจ้าทรงจุดเป็นมนุษย์สองครั้ง

และในทั้งสองครั้งพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็เปิดฉากยุคใหม่และนำพระราชกิจใหม่เข้ามา การจุดเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งนั้นเสริมซึ่งกันและกัน

เป็นไปไม่ได้เลยที่ตามนุษย์จะบอกได้ว่าเนื้อหนังทั้งสองมาจากแหล่งกำเนิดเดียวกันจริงๆ

ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเนื้ออยู่เหนือความสามารถของตามนุษย์หรือจิตใจมนุษย์

แต่ในแก่นสารของเนื้อหนังทั้งสองแล้วเป็นสิ่งเดียวกัน

เพราะพระราชกิจของเนื้อหนังทั้งสองมีจุดเริ่มต้นจากพระวิญญาณเดียวกัน

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุดมาเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งจะเกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดเดียวกันหรือไม่นั้นไม่สามารถตัดสินได้โดยยุคและสถานที่ที่เนื้อหนังทั้งสองเกิดขึ้นหรือปัจจัยดังกล่าวอื่นๆ

แต่ตัดสินได้โดยพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าที่เนื้อหนังทั้งสองได้แสดงออก

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุดมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้กระทำพระราชกิจใดๆ ที่พระเยซูทรงได้กระทำ

เพราะพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้ยึดติดอยู่กับแบบแผน แต่เปิดเส้นทางใหม่ๆ ในแต่ละครั้ง

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุดมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทำความประทับใจที่จิตใจของผู้คน มีเกี่ยวกับเนื้อหนังครั้งแรกสักซึ่งหรือแข็งแกร่งยิ่งขึ้น แต่เพื่อเสริมและทำให้ความประทับใจนั้นเพียบพร้อม

เพื่อทำให้ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น เพื่อทำลายกฎทั้งหมดที่มีอยู่ในหัวใจของผู้คน

และเพื่อจัดภาพเกี่ยวกับพระเจ้าที่ไม่ถูกต้องในหัวใจของพวกเขา

สามารถกล่าวได้ว่าไม่มีช่วงระยะใดของพระราชกิจของพระเจ้าเองที่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าอย่างบริบูรณ์แก่มนุษย์ แต่ละช่วงระยะให้ความรู้เพียงส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมด

แม้ว่าพระเจ้าทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ทั้งหมด

แต่เพราะศักยภาพในการทำความเข้าใจที่จำกัดของมนุษย์ ความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าจึงยังคงไม่บริบูรณ์

เป็นไปไม่ได้เลยที่จะสื่อสารถึงทั้งหมดทั้งปวงของพระอุปนิสัยของพระเจ้าโดยใช้ภาษาของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์จะสามารถแสดงออกถึงพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร?

พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนังภายใต้การบังตาด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์

และคนเราสามารถรู้จักพระองค์ได้จากการแสดงออกถึงเทวสภาพของพระองค์เท่านั้น

ไม่ใช่จากเปลือกกร่างกายของพระองค์

พระเจ้าเสด็จมาในเนื้อหนังเพื่อให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้โดยวิถีทางแห่งพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ และไม่มีช่วงระยะสองช่วงใดๆ ของพระราชกิจของพระองค์ที่เหมือนกัน

มนุษย์สามารถมีความรู้ที่ครบถ้วนเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังได้ในหนทางนี้เท่านั้น

ซึ่งไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตอยู่ในด้านเหลี่ยมมุมหนึ่งเดียว

แม้ว่าพระราชกิจของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์สองครั้งจะแตกต่างกัน
แต่แก่นสารของเนื้อหนังและแหล่งกำเนิดของพระราชกิจของเนื้อหนังทั้งสองนั้นเหมือนกัน
เป็นเพียงแก้วว่าเนื้อหนังทั้งสองมีอยู่เพื่อกระทำพระราชกิจที่แตกต่างสองช่วงระยะ
และเกิดขึ้นในยุคที่แตกต่างกันสองยุค ไม่ว่าอะไรก็ตาม
เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้ามีแก่นสารเดียวกันและจุดกำเนิดเดียวกัน—
นี่คือความจริงที่ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้

พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์เป็นสิ่งที่มิอาจแยกจากมนุษย์ได้

ด้วยเหตุที่มนุษย์เป็นวัตถุประสงค์ของพระราชกิจนี้

และเป็นสิ่งทรงสร้างเพียงอย่างเดียวของพระเจ้าที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้

ชีวิตของมนุษย์และกิจกรรมทั้งหมดของมนุษย์ก็เป็นสิ่งที่มิอาจแยกจากพระเจ้าได้

และถูกพระหัตถ์ของพระเจ้าควบคุมไว้ทั้งหมด

และอาจถึงกับกล่าวได้ว่าไม่มีบุคคลใดสามารถดำรงอยู่โดยเป็นอิสระจากพระเจ้า

ไม่มีใครสามารถปฏิเสธการนี้เพราะนี่คือข้อเท็จจริง

ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์ และมุ่งต่อต้านกลอุบายของซาตาน

ทั้งหมดที่มนุษย์จำเป็นต้องมีส่วนมาจากพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของมนุษย์ ดังนั้น

มนุษย์จึงไร้ความสามารถที่จะแยกจากพระเจ้าได้ ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าไม่เคยได้ทรงมีเจตนารมณ์ใดๆ

ที่จะแยกจากมนุษย์ พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ทั้งปวง

และพระคำริชของพระองค์เมตตาเสมอ เช่นนั้นแล้ว สำหรับมนุษย์

ทั้งพระราชกิจของพระเจ้าและพระคำริชของพระเจ้า (นั่นคือ น้ำพระทัยของพระเจ้า) ต่างเป็น “นิมิต”

ที่มนุษย์ควรรู้ นิมิตทั้งหลายเช่นนั้นยังเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า

และพระราชกิจที่มนุษย์ไม่สามารถกระทำได้อีกด้วย ในขณะเดียวกัน

ข้อพึงประสงค์ทั้งหลายที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ในช่วงระหว่างพระราชกิจของพระองค์ย่อมเรียกว่า

“การปฏิบัติ” ของมนุษย์ นิมิตทั้งหลายคือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

หรือนิมิตคือน้ำพระทัยที่พระองค์ทรงมีให้กับมวลมนุษย์หรือจุดมุ่งหมายและนัยสำคัญต่างๆ

ของพระราชกิจของพระองค์ สามารถกล่าวได้อีกว่านิมิตเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ

ด้วยเหตุที่การบริหารจัดการนี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้าและชี้นำไปที่มนุษย์

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำท่ามกลางมนุษย์

พระราชกิจนี้จึงเป็นหลักฐานและเส้นทางที่มนุษย์ใช้ผ่านเข้ามารู้จักพระเจ้า

และพระราชกิจนี้ย่อมมีความสำคัญสูงสุดสำหรับมนุษย์

หากผู้คนให้ความสนใจเพียงหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้าหรือให้ความสนใจในรายละเอียดที่ไม่สำคัญ

อย่างแท้จริงแทนที่จะให้ความสนใจในความรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาจะไม่รู้จักพระเจ้าเลย และยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาจะไม่ทำให้พระเจ้าสมดังพระทัย

พระราชกิจของพระเจ้าที่เป็นประโยชน์อย่างมากมายังต่อความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้านั้นเรียกว่านิมิต

นิมิตเหล่านี้คือพระราชกิจของพระเจ้า น้ำพระทัยของพระเจ้า

และจุดมุ่งหมายกับนัยสำคัญของพระราชกิจของพระเจ้า ทั้งหมดนั้นเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์
การปฏิบัติอ้างอิงถึงสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำ เป็นสิ่งซึ่งสิ่งทรงสร้างทั้งหลายที่ติดตามพระเจ้าควรกระทำ
และยังเป็นหน้าที่ของมนุษย์อีกด้วย สิ่งที่มนุษย์ควรต้องทำไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์ได้เข้าใจมาตั้งแต่เริ่มต้น
แต่เป็นข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ในช่วงระหว่างพระราชกิจของพระองค์
ในขณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ ข้อพึงประสงค์เหล่านี้ก็ค่อยๆ กลายเป็นลุ่มลึกมากขึ้นและยกสูงขึ้น
ตัวอย่างเช่น ในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติ มนุษย์ต้องปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ และในช่วงระหว่างยุคพระคุณ
มนุษย์ต้องแบกกางเขน ยุคแห่งราชอาณาจักรนั้นแตกต่างออกไป กล่าวคือ
ข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์นั้นสูงกว่าข้อพึงประสงค์ทั้งหลายในช่วงระหว่างยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ
เมื่อนิมิตได้รับการยกสูงขึ้น ข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ก็กลายเป็นสูงขึ้นทุกที
และกลายเป็นชัดเจนขึ้นและเป็นจริงยิ่งขึ้นทุกที ในทำนองเดียวกัน นิมิตก็กลายเป็นจริงยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน
นิมิตที่เป็นจริงมากมายเหล่านี้ไม่ได้เอื้อต่อการเชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์เท่านั้น แต่นอกจากนั้น
ยังเอื้อต่อความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าด้วย

เมื่อเปรียบเทียบกับยุคต่างๆ ก่อนหน้านี้

พระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักรสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า

ขึ้นไปในที่เนื้อแท้ของมนุษย์และการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขามากกว่า

และผู้คนที่ติดตามพระองค์มีความสามารถมากขึ้นที่จะกล่าวคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เอง

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในช่วงระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักร ขณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ

พระองค์ทรงแสดงพระองค์เองให้มนุษย์เห็นมากยิ่งขึ้นกว่ายุคใดในอดีต

ซึ่งหมายความว่านิมิตทั้งหลายที่มนุษย์ควรรู้นั้นสูงกว่าในยุคใดๆ ก่อนหน้านี้

เพราะพระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ได้เข้าสู่ดินแดนที่ไม่เคยเป็นที่รู้จักมาก่อน

นิมิตที่มนุษย์รู้ในช่วงระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักรจึงสูงที่สุดโดยตลอดพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมด

พระราชกิจของพระเจ้าได้เข้าสู่ดินแดนที่ไม่เคยเป็นที่รู้จักมาก่อน และดังนั้น

นิมิตที่มนุษย์จะรู้ย่อมกลายเป็นสูงสุดในบรรดานิมิตทั้งหมด

และการปฏิบัติของมนุษย์อันเป็นผลที่เกิดขึ้นก็ย่อมสูงกว่าในยุคใดก่อนหน้านี้เช่นกัน

เพราะการปฏิบัติของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องกับนิมิต

และความเพียบพร้อมของนิมิตก็แสดงถึงความเพียบพร้อมของข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์อีกด้วย

ทันทีที่การบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าหยุดลง การปฏิบัติของมนุษย์ก็ยุติเช่นกัน

และหากปราศจากพระราชกิจของพระเจ้า

มนุษย์ก็จะไม่มีตัวเลือกอื่นใดนอกจากการทำตามหลักข้อเชื่อของยุคอดีตทั้งหลาย หรือถ้าไม่ทำเช่นนั้น

เขาก็จะไม่มีที่ใดให้หันไปหาเลย เมื่อปราศจากนิมิตใหม่ๆ มนุษย์ก็จะไม่มีการปฏิบัติใหม่ๆ
เมื่อปราศจากนิมิตที่ครบบริบูรณ์ มนุษย์ก็จะไม่มีการปฏิบัติที่เพียบพร้อม เมื่อปราศจากนิมิตที่สูงขึ้น
มนุษย์ย่อมจะไม่มีการปฏิบัติที่สูงขึ้น การปฏิบัติของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปตามอย่างพระบาทของพระเจ้า
และในทำนองเดียวกัน ความรู้และประสบการณ์ของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปตามพระราชกิจของพระเจ้าเช่นกัน
ไม่ว่ามนุษย์จะสามารถเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังคงไม่สามารถแยกจากพระเจ้าได้
และหากพระเจ้าทรงหยุดกระทำพระราชกิจแม้เพียงชั่วขณะหนึ่ง มนุษย์ก็จะตายด้วยพระพิโรธของพระองค์ทันที
มนุษย์ไม่มีสิ่งใดให้อวดตัว เพราะไม่ว่าวันนี้ความรู้ของมนุษย์จะสูงเพียงใด
ไม่ว่าประสบการณ์ของเขาจะลุ่มลึกขนาดไหน เขาก็ไม่สามารถแยกจากพระราชกิจของพระเจ้าได้—
เพราะการปฏิบัติของมนุษย์และสิ่งที่เขาควรแสวงหาในการเชื่อในพระเจ้าของเขานั้นไม่สามารถแยกจากนิมิตได้
ในทุกพระราชกิจของพระเจ้าที่เกิดขึ้น มีนิมิตต่างๆ ที่มนุษย์ควรรู้ และตามหลังนิมิตเหล่านี้
ข้อพึงประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์จึงเกิดขึ้น เมื่อปราศจากนิมิตเหล่านี้เป็นรากฐานแล้ว
มนุษย์จะไม่สามารถปฏิบัติได้เลย อีกทั้งมนุษย์จะไม่สามารถติดตามพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหวได้
หากมนุษย์ไม่รู้จักรับพระเจ้าหรือเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วทั้งหมดที่มนุษย์ทำก็สูญเปล่าและไม่สามารถได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้า
ไม่ว่ามนุษย์จะมีของประทานมากมายเพียงใดก็ตาม
เขายังคงไม่สามารถแยกจากพระราชกิจของพระเจ้าและการทรงนำของพระเจ้า
ไม่ว่าการกระทำของมนุษย์จะดีเพียงใดหรือไม่ว่าจะมีการกระทำมากมายเพียงใดที่มนุษย์ลงมือทำก็ตาม
การกระทำเหล่านั้นก็ยังคงไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของพระเจ้าได้ และดังนั้น ไม่ว่าในกรณีใด
การปฏิบัติของมนุษย์ย่อมไม่สามารถแยกจากนิมิตได้ พวกที่ไม่ยอมรับนิมิตใหม่จึงไม่มีการปฏิบัติใหม่
การปฏิบัติของเขาไม่มีความสัมพันธ์อันใดกับความจริง
เพราะพวกเขาปฏิบัติตามหลักข้อเชื่อและทำตามกฎที่ตายไปแล้ว พวกเขาไม่มีนิมิตใหม่ๆ เลย
และผลที่ตามมาคือพวกเขาย่อมไม่ได้นำสิ่งใดจากยุคใหม่ไปปฏิบัติ พวกเขาได้สูญเสียนิมิต
และในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ได้สูญเสียพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปด้วย
และพวกเขาได้สูญเสียความจริง พวกที่ปราศจากความจริงก็คือลูกหลานของความไร้สาระน่าขัน
พวกเขาเป็นร่างทรงของซาตาน ไม่ว่าคนบางคนจะเป็นบุคคลประเภทใดก็ตาม
พวกเขาย่อมไม่สามารถปราศจากนิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
และไม่สามารถสูญเสียการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ทันทีที่คนเราสูญเสียนิมิต
คนเราย่อมตกลงสู่แดนคนตายและใช้ชีวิตท่ามกลางความมืดทันที
ผู้คนที่ปราศจากนิมิตคือพวกที่ติดตามพระเจ้าอย่างโง่เขลา

พวกเขาคือพวกที่ปราศจากพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากำลังใช้ชีวิตอยู่ในนรก
ผู้คนเช่นนั้นไม่ได้ตามเสาะหาความจริง แต่กลับแขวนพระนามของพระเจ้าไว้เหมือนกับแผ่นป้ายโฆษณา
พวกที่ไม่รู้จักพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
พวกที่ไม่รู้พระราชกิจสามระยะในการบริหารจัดการที่ครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า—พวกเขาย่อมไม่รู้นิมิต
และดังนั้นจึงปราศจากความจริง แล้วพวกที่ไร้ความจริงไม่ใช่คนทำชั่วทั้งหมดหรือ?
บรรดาผู้ที่เต็มใจจะนำความจริงไปปฏิบัติ บรรดาผู้ที่เต็มใจจะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า
และบรรดาผู้ที่ร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแท้จริงคือผู้คนที่นิมิตยอมทำหน้าที่เป็นรากฐานให้
พวกเขาได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้าเพราะพวกเขาร่วมมือกับพระเจ้า
และยอมเป็นความร่วมมือนี้ที่มนุษย์ควรนำไปปฏิบัติ

ในนิมิตประกอบด้วยเส้นทางให้ปฏิบัติมากมาย

ภายในนิมิตยังประกอบด้วยข้อเรียกร้องต่อมนุษย์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

เช่นเดียวกับพระราชกิจของพระเจ้าที่มนุษย์ควรรู้ ในอดีต

ในช่วงระหว่างการชุมนุมพิเศษหรือการชุมนุมใหญ่ที่จัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ

มีการพูดถึงเส้นทางปฏิบัติเพียงแง่มุมเดียวเท่านั้น

วิธีปฏิบัติเช่นนั้นคือสิ่งที่ต้องนำมาปฏิบัติในช่วงระหว่างยุคพระคุณ และแทบจะไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดๆ

กับความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเลย เพราะนิมิตของยุคพระคุณเป็นเพียงนิมิตเกี่ยวกับการตรึงกางเขนของพระเยซู

และยอมไม่มีนิมิตทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่า

มนุษย์ไม่ได้ควรต้องรู้มากไปกว่าพระราชกิจแห่งการไถ่มวลมนุษย์โดยผ่านทางการตรึงกางเขนของพระองค์

และดังนั้น ย่อมไม่มีนิมิตอื่นใดในช่วงระหว่างยุคพระคุณให้มนุษย์ล่วงรู้ ในหนทางนี้

มนุษย์จึงเพียงมีความรู้อันจำกัดเกี่ยวกับพระเจ้าเท่านั้น

และนอกเหนือจากความรู้เกี่ยวกับความรักและความกรุณาของพระเยซูแล้ว

ก็มีเพียงสิ่งที่เรียบง่ายและน่าสงสัยไม่กี่อย่างให้มนุษย์นำไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากวันนี้อย่างมาก

ในอดีต ไม่ว่าสมาชิกของมนุษย์จะจัดขึ้นในรูปแบบใดก็ตาม

มนุษย์ก็ไม่ได้สามารถพูดถึงความรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

นับประสาอะไรที่ใครบางคนจะมีความสามารถที่จะพูดได้อย่างชัดเจนว่าเส้นทางปฏิบัติใดเป็นเส้นทางที่เหม

เหมาะสมที่สุดเพื่อให้มนุษย์เข้าสู่ มนุษย์เพียงเพิ่มรายละเอียดต่างๆ

ไม่กี่อย่างลงในรากฐานของการอดกลั้นและความอดทน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ

ในเนื้อแท้ของการปฏิบัติของเขาเลย เพราะภายในยุคเดียวกันนั้น

พระเจ้าไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจใดที่ใหม่กว่า

และข้อพึงประสงค์ที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษย์ก็มีเพียงการอดกลั้นและความอดทน หรือการแบกกางเขนเท่านั้น นอกเหนือจากการปฏิบัติเช่นนั้นแล้ว ก็ไม่มีนิมิตใดที่สูงกว่าการตรึงกางเขนของพระเยซูอีก ในอดีต ไม่มีการกล่าวถึงนิมิตอื่นเพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงทำพระราชกิจมากมายนัก และเพราะพระองค์ทรงมีเพียงข้อเรียกร้องอันจำกัดต่อมนุษย์เท่านั้น ในหนทางนี้ ไม่ว่ามนุษย์ได้ทำสิ่งใดลงไปก็ตาม เขาก็ไม่สามารถล่วงละเมิดเขตแดนเหล่านี้ เขตแดนที่มีเพียงสิ่งที่เรียบง่ายและตื้นเขิน ไม่ก่ออย่างให้มนุษย์นำไปปฏิบัติ วันนี้เราพูดถึงนิมิตอื่นหลายอย่าง เพราะวันนี้มีพระราชกิจที่ได้ทรงกระทำมากขึ้น พระราชกิจที่เกินจากยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ ไปหลายเท่า ข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ก็สูงกว่าในยุคอดีตหลายเท่าเช่นกัน หากมนุษย์ไม่สามารถรู้พระราชกิจดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน เช่นนั้นแล้ว พระราชกิจนั้นก็จะไม่มีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ใดๆ สามารถพูดได้ว่ามนุษย์จะมีความลำบากยากเย็นในการรู้จักพระราชกิจดังกล่าวอย่างครบถ้วนหากเขาไม่อุทิศความพยายามทั้งชีวิตให้กับพระราชกิจนั้น ในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย การพูดถึงเพียงเส้นทางการปฏิบัติจะทำให้การพิชิตชัยมนุษย์เป็นไปได้ เพียงการพูดถึงนิมิตโดยปราศจากข้อพึงประสงค์ใดๆ ต่อมนุษย์ก็จะทำให้การพิชิตชัยมนุษย์เป็นไปได้เช่นเดียวกัน หากไม่มีการพูดถึงสิ่งใดนอกเหนือจากเส้นทางการปฏิบัติ เช่นนั้นแล้วก็จะย่อมจะเป็นไปไม่ได้ที่จะโบยตีจุดอ่อนของมนุษย์หรือขจัดมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ และย่อมจะเป็นไปไม่ได้ด้วยที่จะพิชิตมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ นิมิตคือเครื่องมือหลักของการพิชิตชัยมนุษย์ ถึงกระนั้น หากไม่มีเส้นทางการปฏิบัติ นอกเหนือจากนิมิต เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็จะไม่มีหนทางให้ติดตาม และเขาจะยังไม่มียุติทางเข้าสู่ใดๆ สิ่งนี้ได้เป็นหลักการของพระราชกิจของพระเจ้ามาตั้งแต่เริ่มต้นจนอวสาน กล่าวคือ ในนิมิตมีสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ และมีนิมิตที่นอกเหนือจากการปฏิบัติเช่นเดียวกัน ระดับการเปลี่ยนแปลงทั้งในชีวิตของมนุษย์และอุปนิสัยของเขา ย่อมเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงในนิมิต หากมนุษย์อาศัยเพียงความพยายามของตนเองเท่านั้น เช่นนั้นแล้วก็จะจะเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะสัมผัสทุกระดับการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ใดๆ นิมิตพูดถึงพระวามะของพระเจ้าพระองค์เองและการบริหารจัดการของพระเจ้า การปฏิบัติอ้างอิงถึงเส้นทางการปฏิบัติของมนุษย์ และถึงวิธีการดำรงอยู่ของมนุษย์ ในการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้า ความสัมพันธ์ระหว่างนิมิตกับการปฏิบัติคือความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ หากนิมิตถูกลบออกไป หรือหากนิมิตได้รับการพูดถึงโดยปราศจากการสนทนาถึงการปฏิบัติ หรือหากมีเพียงนิมิต

แล้วการปฏิบัติของมนุษย์ได้ถูกกำจัดไป เช่นนั้นแล้วสิ่งต่างๆ

ดังกล่าวก็ไม่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า

ยิ่งไม่อาจกล่าวได้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าได้รับการทรงกระทำเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ ในหนทางนี้
ไม่เพียงแต่หน้าที่ของมนุษย์จะถูกกลบออกไปเท่านั้น

แต่ย่อมจะเป็นการปฏิเสธจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าด้วยเช่นกัน หากนับตั้งแต่เริ่มต้นจนอวสาน
มนุษย์พึงต้องปฏิบัติเท่านั้น โดยพระราชกิจของพระเจ้าไม่มีความเกี่ยวข้องด้วย และนอกจากนี้

หากมนุษย์ไม่พึงต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพระราชกิจดังกล่าวก็จะยิ่งเรียกไม่ได้แม้กระทั่งว่าเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า

หากมนุษย์ไม่ได้รับรู้จักพระเจ้าและไม่ได้รู้เท่าทันน้ำพระทัยของพระเจ้า

และได้ดำเนินการปฏิบัติของตนจนเสร็จสิ้นอย่างมีขอบเขตในหนทางที่คลุมเครือและเป็นนามธรรม

เช่นนั้นแล้วเขาย่อมจะไม่วันกลายเป็นสิ่งทรงสร้างที่มีคุณสมบัติอย่างครบถ้วน และดังนั้น

ทั้งสองสิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ หากมีเพียงพระราชกิจของพระเจ้า กล่าวคือ

หากมีเพียงนิมิตและหากไม่มีความร่วมมือหรือการปฏิบัติของมนุษย์ เช่นนั้นแล้วสิ่งต่างๆ

ดังกล่าวก็จะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า

หากมีเพียงการปฏิบัติและการเข้าสู่ของมนุษย์ เช่นนั้นแล้วไม่ว่าเส้นทางที่มนุษย์ได้เข้าสู่จะสูงเพียงใด

นี้ก็ย่อมจะกลายเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้เช่นเดียวกัน การเข้าสู่ของมนุษย์ต้องค่อยๆ

เปลี่ยนแปลงอย่างสอดคล้องกับพระราชกิจและนิมิต

การเข้าสู่ของมนุษย์ย่อมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตามความคิดชั่วแล่น

หลักการปฏิบัติของมนุษย์ไม่ได้เป็นอิสระและไม่ใช่ว่าไม่มีข้อจำกัด แต่ได้รับการกำหนดอยู่ในบางเขตแดน

หลักการเช่นนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องกับนิมิตของพระราชกิจ ดังนั้น ในท้ายที่สุดแล้ว

การบริหารจัดการของเจ้าย่อมขึ้นอยู่กับพระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการได้เกิดขึ้นเพราะมวลมนุษย์เท่านั้น

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจได้เกิดขึ้นเพียงเพราะการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์

ไม่มีการบริหารจัดการก่อนที่จะมีมวลมนุษย์

หรือในปฐมกาลเมื่อฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งได้รับการทรงสร้าง

หากในพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าไม่มีการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ กล่าวคือ

หากพระเจ้าไม่ทรงมีข้อพึงประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับมวลมนุษย์ที่เสื่อมทราม

(หากในพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ ไม่มีเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติของมนุษย์)

เช่นนั้นแล้วพระราชกิจนี้ก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า

หากความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้าได้เกี่ยวข้องเพียงแค่การบอกมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามว่า
จะเริ่มการปฏิบัติของพวกเขาอย่างไร และพระเจ้าไม่ได้ทรงดำเนินแผนการใดๆ ของพระองค์เอง
และไม่ได้ทรงแสดงเลี้ยวหนึ่งแห่งฤทธาภาพไม่สิ้นสุดหรือพระปรีชาญาณของพระองค์ออกมา เช่นนั้นแล้ว
ไม่ว่าข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์จะสูงเพียงใด
ไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงพระชนม์ชีพท่ามกลางมนุษย์เป็นเวลานานเท่าใด
มนุษย์ย่อมจะไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าเลย หากเป็นเช่นนั้นแล้ว
พระราชกิจประเภทนี้ก็จะควรค่าแก่กระทั้งต่อการเรียกว่าการบริหารจัดการของพระเจ้าน้อยลงไปอีก
กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าคือพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ
และพระราชกิจทั้งหมดได้รับการดำเนินการจนเสร็จสิ้นภายใต้การทรงนำของพระเจ้าโดยบรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ท
รงรับไว้ พระราชกิจดังกล่าวสามารถสรุปความได้ว่าเป็นการบริหารจัดการ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์และท่ามกลางความร่วมมือกับพระองค์ของบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์
รวมเรียกว่าการบริหารจัดการ ในที่นี้ พระราชกิจของพระเจ้าเรียกว่านิมิต
และความร่วมมือของมนุษย์เรียกว่าการปฏิบัติ ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าสูงขึ้นเท่าใด (นั่นคือ
ยิ่งนิมิตสูงขึ้นเท่าใด) พระอุปนิสัยของพระเจ้าก็ยิ่งได้รับการทำให้ชัดเจนแก่มนุษย์มากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากขึ้นเท่าใด
การปฏิบัติและความร่วมมือของมนุษย์ก็ยิ่งกลายเป็นสูงขึ้นเท่านั้น ยิ่งข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์สูงขึ้นเท่าใด
พระราชกิจของพระเจ้าก็ยิ่งขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจากผลนั้นเอง
บททดสอบทั้งหลายของมนุษย์และมาตรฐานต่างๆ ที่เขาพึงต้องไปให้ถึงก็กลายเป็นสูงขึ้นเช่นเดียวกัน
เมื่อพระราชกิจนี้สรุปปิดตัว นิมิตทั้งหมดย่อมจะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว
และสิ่งที่มนุษย์พึงต้องนำมาปฏิบัติย่อมจะได้ไปถึงจุดสูงสุดของความเพียบพร้อมแล้ว
นี่จะเป็นเวลาที่แต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทด้วย
เพราะสิ่งที่มนุษย์พึงต้องรู้ย่อมจะได้รับการแสดงให้เห็น ดังนั้น เมื่อนิมิตไปถึงจุดสูงสุดของมัน
พระราชกิจก็จะเข้าไปกลับทวนของมันเป็นอย่างสอดคล้องกัน
และการปฏิบัติของมนุษย์ก็จะได้ไปถึงจุดสูงสุดของมันเช่นเดียวกัน
การปฏิบัติของมนุษย์อยู่บนพื้นฐานของพระราชกิจของพระเจ้า
และการบริหารจัดการของพระเจ้าย่อมได้รับการแสดงออกอย่างครบถ้วนก็เพราะการปฏิบัติและความร่วมมือของ
มนุษย์เท่านั้น
มนุษย์คือตัวอย่างที่ดีที่สุดของพระราชกิจของพระเจ้าและเป็นวัตถุประสงค์ของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ
ทั้งหมดของพระเจ้า และยังเป็นผลผลิตของการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าด้วย

หากพระเจ้าทรงพระราชกิจเพียงลำพังโดยปราศจากความร่วมมือของมนุษย์
เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีสิ่งใดสามารถทำหน้าที่เป็นการตกผลึกของพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์
และเช่นนั้นแล้วการบริหารจัดการของพระเจ้าย่อมจะไม่มีนัยสำคัญใดๆ แม้แต่น้อย
นอกเหนือจากพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว
พระเจ้าจะทรงสามารถสัมฤทธิ์จุดหมายของการบริหารจัดการของพระองค์
และสัมฤทธิ์จุดหมายในการใช้พระราชกิจนี้ทั้งหมดเพื่อให้ซาตานพ่ายแพ้ไปอย่างสมบูรณ์
ก็โดยการที่พระเจ้าทรงเลือกวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมเพื่อแสดงพระราชกิจของพระองค์ออกมาและเพื่อพิสูจน์ถึง
ฤทธานุภาพสูงสุดและปัญญาของพระราชกิจเท่านั้น ดังนั้น
มนุษย์จึงเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า
และมีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถทำให้การบริหารจัดการของพระเจ้าเกิดผลและสัมฤทธิ์จุดหมายสูงสุดของ
มัน นอกเหนือจากมนุษย์ ไม่มีรูปแบบชีวิตอื่นใดที่สามารถรับบทบาทเช่นนั้นได้
หากมนุษย์จะกลายเป็นการตกผลึกที่แท้จริงของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว
การไม่เชื่อฟังของมวลมนุษยชาติที่เสื่อมทรามย่อมต้องถูกขจัดไปให้หมดสิ้น
การนี้พึงต้องให้มนุษย์ได้รับวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับยุคที่แตกต่างกัน
และพึงต้องให้พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจที่เกี่ยวข้องจนเสร็จสิ้นในท่ามกลางมนุษย์ ในท้ายที่สุดแล้ว
เฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นจึงจะมีการรับไว้ซึ่งผู้คนกลุ่มหนึ่งที่เป็นการตกผลึกของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ
ของพระเจ้า
พระราชกิจของพระเจ้าในท่ามกลางมนุษย์ไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เองโดยผ่านทางพระราชกิจ
ของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในการที่จะทำให้สัมฤทธิ์คำพยานได้นั้น
คำพยานดังกล่าวต้องมีมนุษย์ที่มีชีวิตที่เหมาะสมสำหรับพระราชกิจของพระองค์ด้วย อันดับแรก
พระเจ้าจะทรงพระราชกิจกับผู้คนเหล่านี้ก่อน
จากนั้นพระราชกิจของพระองค์จะได้รับการแสดงออกผ่านผู้คนเหล่านี้ และดังนั้น
คำพยานแห่งน้ำพระทัยของพระองค์จึงจะได้รับการกล่าวท่ามกลางสิ่งทรงสร้างทั้งหลาย และในการนี้
พระเจ้าจะได้ทรงสัมฤทธิ์จุดหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์
พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจเพียงลำพังในการทำให้ซาตานพ่ายแพ้
เพราะพระองค์ไม่ทรงสามารถตรัสคำพยานโดยตรงให้พระองค์เองท่ามกลางทุกสรรพสิ่งทรงสร้าง
หากพระองค์ทรงทำเช่นนั้น ก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ที่จะโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างถึงที่สุด ดังนั้น
พระเจ้าจึงต้องทรงพระราชกิจกับมนุษย์เพื่อพิชิตเขา
และเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระองค์จะทรงมีความสามารถที่จะได้รับคำพยานท่ามกลางทุกสรรพสิ่งทรงสร้าง

หากมีเพียงพระเจ้าที่ทรงพระราชกิจโดยปราศจากความร่วมมือของมนุษย์
หรือหากมนุษย์ไม่จำเป็นต้องให้ความร่วมมือแล้ว มนุษย์ก็จะไม่มีวันมีความสามารถที่จะรู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า
และจะไม่ตระหนักถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าตลอดไป เช่นนั้นแล้ว
พระราชกิจของพระเจ้าย่อมไม่สามารถเรียกว่าพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า
หากมนุษย์จะเพียงเพียรพยายาม และแสวงหาและทำงานอย่างหนักด้วยตัวเองเท่านั้น
โดยไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว มนุษย์ก็ย่อมจะกำลังเล่นตลกคณอนอยู่
หากปราศจากพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว สิ่งที่มนุษย์ทำย่อมเป็นการกระทำของซาตาน
เขาย่อมเป็นกบฏและเป็นคนทำชั่ว ซาตานได้รับการแสดงออกในทุกสิ่งที่มีวามมนุษย์ที่เสื่อมทรามกระทำ
และไม่มีสิ่งใดที่เข้ากันได้กับพระเจ้า และทั้งหมดที่มนุษย์ทำย่อมเป็นการสำแดงซาตาน
ในทั้งหมดที่ได้รับการพูดถึงนั้น ไม่มีสิ่งใดที่ไม่นับรวมนิมิตกับการปฏิบัติเข้าไว้ด้วย
มนุษย์พบวิธีปฏิบัติและเส้นทางแห่งการเชื่อฟังบนรากฐานของนิมิต
เพื่อที่เขาอาจจะวางมโนคติที่หลงผิดของเขาและได้รับสิ่งเหล่านั้นที่เขายังไม่ได้มีในอดีต
พระเจ้าทรงพึงประสงค์ให้มนุษย์ร่วมมือกับพระองค์
ให้มนุษย์บนบอดต่อข้อพึงประสงค์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์
และมนุษย์ก็ย่อมมองเห็นพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำ
ขอได้รับประสบการณ์กับฤทธานุภาพอันเปี่ยมมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า และขอรู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า
สรุปความแล้ว สิ่งเหล่านี้คือการบริหารจัดการของพระเจ้า
ความปรองดองกับมนุษย์ของพระเจ้าคือการบริหารจัดการ และนี่คือการบริหารจัดการที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิมิตโดยหลักแล้วอ้างอิงถึงพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติควรได้รับการปฏิบัติโดยมนุษย์ และไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับพระเจ้าเลย
พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการทรงทำให้ครบบริบูรณ์โดยพระเจ้าพระองค์เอง
และการปฏิบัติของมนุษย์ย่อมได้รับการทำให้สัมฤทธิ์ผลโดยมนุษย์เอง
สิ่งที่พระเจ้าพระองค์เองควรทรงทำย่อมไม่จำเป็นต้องให้มนุษย์ทำ
และสิ่งที่มนุษย์ควรปฏิบัติก็ไม่สัมพันธ์กับพระเจ้า พระราชกิจของพระเจ้าคือพันธกิจของพระองค์เอง
และไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับมนุษย์ พระราชกิจนี้ไม่จำเป็นต้องให้มนุษย์ทำ และยิ่งไปกว่านั้น
มนุษย์จะไม่สามารถทำพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำได้
สิ่งที่มนุษย์พึงต้องปฏิบัติย่อมต้องให้มนุษย์ทำให้สำเร็จลุล่วง ไม่ว่าจะเป็นการพลีอุทิศชีวิตของเขา
หรือการส่งตัวเขาให้กับซาตานเพื่อยืนหยัดในคำพยาน—
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงโดยมนุษย์

พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ควรต้องทรงกระทำจนครบบริบูรณ์
และสิ่งที่มนุษย์ควรทำย่อมได้รับการแสดงให้มนุษย์เห็น และงานที่เหลือจากนั้นก็ย่อมเป็นงานให้มนุษย์ทำ
พระเจ้าไม่ทรงกระทำพระราชกิจเพิ่มเติม

พระองค์ทรงกระทำเพียงพระราชกิจที่อยู่ภายในพันธกิจของพระองค์และทรงแสดงให้มนุษย์เห็นหนทางเท่านั้น
และทรงกระทำพระราชกิจแห่งการเปิดทางเท่านั้น และไม่ได้ทรงกระทำพระราชกิจของการปูทาง
นี่เป็นสิ่งที่ทุกคนควรเข้าใจ การนำความจริงมาปฏิบัติหมายถึงการนำพระวาระของพระเจ้ามาปฏิบัติ
และทั้งหมดนี้คือหน้าที่ของมนุษย์ คือสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำ และไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องใดๆ กับพระเจ้า
หากมนุษย์เรียกร้องให้พระเจ้าทรงทนทุกข์กับความทรมานและการถลุงในความจริง

ในหนทางเดียวกันกับมนุษย์ เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็กำลังไม่เชื่อฟัง

พระราชกิจของพระเจ้าคือการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

และหน้าที่ของมนุษย์คือการเชื่อฟังการทรงนำทั้งหมดของพระเจ้าโดยไม่มีการต้านทานใดๆ

มนุษย์จำเป็นต้องสำเร็จลุล่วงในสิ่งที่เขาต้องบรรลु

ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจหรือทรงพระชนม์ชีพในลักษณะใดก็ตาม

มีเพียงพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงสามารถกำหนดข้อพึงประสงค์ต่างๆ ให้กับมนุษย์ กล่าวคือ

มีเพียงพระเจ้าพระองค์เองที่เหมาะสมที่จะกำหนดข้อพึงประสงค์ต่างๆ ให้กับมนุษย์

มนุษย์ไม่ควรมัวเลือกและไม่ควรทำสิ่งใดนอกจากบนอบและปฏิบัติอย่างสุดใจ นี่คือนิยามที่มนุษย์ควรมี
ทันทีที่พระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองควรจะทำได้รับการทรงกระทำให้ครบบริบูรณ์

มนุษย์พึงต้องได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจนั้นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน หากในท้ายที่สุด

เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าได้รับการทรงทำให้ครบบริบูรณ์แล้วมนุษย์ยังไม่ได้ทำสิ่งที่พระเจ้าทรง
พึงประสงค์ เมื่อนั้นมนุษย์ก็ควรถูกลงโทษ หากมนุษย์ไม่ทำให้ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าลุล่วง เช่นนั้นแล้ว

นี่ย่อมเป็นเพราะความไม่เชื่อฟังของมนุษย์

มันไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงถึถ้วนมากพอในพระราชกิจของพระองค์

พวกที่ไม่สามารถนำพระวาระของพระเจ้าไปปฏิบัติ พวกที่ไม่สามารถทำให้ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าลุล่วง

และพวกที่ไม่สามารถถวายความจงรักภักดีและทำหน้าที่ของพวกเขาให้ลุล่วงย่อมจะถูกลงโทษทั้งหมด วันนี้

สิ่งที่พวกเขากำลังต้องสัมผัสผลไม่ใช่ข้อเรียกร้องเพิ่มเติม แต่เป็นหน้าที่ของมนุษย์

และเป็นสิ่งที่ผู้คนทั้งหมดควรกระทำ

หากพวกเขาก็ไม่สามารถทำได้แม้กระทั่งหน้าที่ของพวกเขาหรือไม่สามารถทำมันได้ดี เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาก็ไม่ได้กำลังนำความยากลำบากมาสู่ตัวพวกเขาเองหรือ?

พวกเขาก็ไม่ได้กำลังเสี่ยงกับความตายอยู่หรือ?

พวกเขายังคงสามารถคาดหวังที่จะมีอนาคตและความสำเร็จที่มองว่าน่าจะเป็นไปได้ได้อย่างไร?

พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการทรงกระทำเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์

และความร่วมมือของมนุษย์ก็ได้รับการถวายเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระเจ้า

หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงกระทำทุกสิ่งที่พระองค์ควรทรงกระทำแล้ว

มนุษย์พึงต้องทุ่มเทในการปฏิบัติของเขาและร่วมมือกับพระเจ้า ในพระราชกิจของพระเจ้า

มนุษย์ควรทุ่มเทจนสุดความสามารถ ควรมอบถวายความจงรักภักดีของเขา

และไม่ควรปล่อยตัวปล่อยใจไปกับมโนคติที่หลงผิดมากมาย หรือนั่งนิ่งเฉยและรอความตาย

พระเจ้าทรงสามารถเสียดสละพระองค์เองเพื่อมนุษย์

แล้วเหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถถวายความจงรักภักดีของเขาแก่พระเจ้าเล่า?

พระเจ้าทรงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับมนุษย์

แล้วเหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถถวายความร่วมมือสักเล็กน้อยบ้างเล่า? พระเจ้าทรงพระราชกิจเพื่อมวลมนุษย์

แล้วเหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถทำหน้าที่บางอย่างของตนเพื่อประโยชน์แห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าเล่า?

พระราชกิจของพระเจ้าได้มาถึงขนาดนี้ แม้กระนั้น พวกเขาก็กังเพียวมองเห็นแต่ไม่ลงมือทำ

พวกเขาก็ได้ยืนแต่ไม่ขยับตัว ผู้คนเช่นนี้ไม่ใช่เป้าหมายของความพินาศหรือ?

พระเจ้าได้ทรงอุทิศทุกสิ่งทุกอย่างของพระองค์แก่มนุษย์

แล้วเหตุใดวันนี้มนุษย์จึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างจริงจังจริงใจบ้าง? สำหรับพระเจ้า

พระราชกิจของพระองค์คือลำดับความสำคัญแรกของพระองค์

และพระราชกิจในการบริหารจัดการของพระองค์ย่อมมีความสำคัญที่สุด สำหรับมนุษย์

การนำพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติและทำให้ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าถูกล่วงคือลำดับความสำคัญแรกของ

เขา พวกเข่าทั้งหมดควรเข้าใจสิ่งนี้ พระวณะที่ตรัสกับพวกเขาก็ได้มาถึงแกนหลักของแก่นแท้ของพวกเขา

และพระราชกิจของพระเจ้าได้เข้าสู่ดินแดนที่ไม่เคยเป็นที่รู้จักมาก่อน

ผู้คนมากมายยังคงไม่เข้าใจความจริงหรือความเทียมเท็จของหนทางนี้

พวกเขายังคงกำลังรอคอยและไม่ได้กำลังปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา แทนที่จะทำเช่นนั้น

พวกเขากลับตรวจสอบดูทุกพระวณะและทุกการกระทำของพระเจ้า พวกเขามุ่งเน้นที่ของเสวยและฉลองพระองค์

และมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาที่กลายเป็นหนักหนาขึ้นทุกที

ผู้คนเช่นนั้นไม่ได้กำลังทำเรื่องไม่เป็นเรื่องให้เป็นเรื่องใหญ่อยู่หรือ?

ผู้คนเช่นนั้นจะสามารถเป็นผู้ที่แสวงหาพระเจ้าได้อย่างไร?

และพวกเขาจะสามารถเป็นผู้ที่มีเจตนาบนอบต่อพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาเอาความจงรักภักดีและหน้าที่ของพวกเขาไปเก็บไว้ลึกๆ ในจิตใจ

และกลับจ่ออยู่กับสถานที่ประทับต่างๆ ของพระเจ้าแทน พวกเขาช่างน่าโมโหเหลือทน!

หากมนุษย์ได้เข้าใจทั้งหมดที่พวกเขาควรต้องเข้าใจ และได้ปฏิบัติทั้งหมดที่พวกเขาควรต้องนำไปปฏิบัติ

เช่นนั้นแล้วพระเจ้าย่อมจะประทานพระพรของพระองค์แก่มนุษย์อย่างแน่นอน

เพราะสิ่งที่พระองค์ทรงพึงประสงค์จากมนุษย์คือหน้าที่ของมนุษย์และสิ่งที่มนุษย์ควรทำ

หากมนุษย์ไม่สามารถจับใจความเกี่ยวกับสิ่งที่เขาควรต้องเข้าใจและไม่สามารถนำสิ่งที่เขาควรนำไปปฏิบัติไปป

ฏิบัติได้ เช่นนั้นแล้วมนุษย์ย่อมจะถูกลงโทษ พวกที่ไม่ร่วมมือกับพระเจ้าย่อมเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า

พวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ย่อมต่อต้านพระราชกิจนั้น

ถึงแม้ว่าผู้คนเช่นนั้นจะไม่ได้ทำอะไรที่เป็นการต่อต้านพระราชกิจอย่างชัดเจนก็ตาม

ผู้คนทั้งหมดที่ไม่นำความจริงที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ไปปฏิบัติคือผู้ที่จงใจต่อต้านและไม่เชื่อฟังพระวณะ

ของพระเจ้า ถึงแม้ว่าผู้คนเช่นนั้นจะให้ความสนใจเป็นพิเศษในพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม

ผู้คนที่ไม่เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าและไม่บ่นอบต่อพระเจ้าย่อมเป็นกบฏ และพวกเขาต่อต้านพระเจ้า

ผู้คนที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนคือพวกที่ไม่ร่วมมือกับพระเจ้า

และผู้คนที่ไม่ร่วมมือกับพระเจ้าย่อมคือพวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงจุดหนึ่ง และการบริหารจัดการของพระองค์ไปถึงจุดหนึ่ง

บรรดาผู้ที่ทำให้พระองค์สมดังพระทัยทั้งหมดย่อมจะสามารถทำให้ข้อพึงประสงค์ของพระองค์ลุล่วงได้

พระเจ้าทรงกำหนดข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์อย่างสอดคล้องกับมาตรฐานของพระองค์เอง

และอย่างสอดคล้องกับสิ่งที่มนุษย์สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ ในขณะที่ตรัสเกี่ยวกับการบริหารจัดการของพระองค์

พระองค์ยังทรงชี้หนทางแก่มนุษย์และประทานเส้นทางของการเอาชีวิตรอดแก่มนุษย์ด้วย

ทั้งการบริหารจัดการของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์ต่างอยู่ในพระราชกิจช่วงระยะเดียวกัน

และได้รับการดำเนินการพร้อมกัน

การพูดถึงการบริหารจัดการของพระเจ้าสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของมนุษย์

และการพูดถึงสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำกับการพูดถึงการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของมนุษย์ก็สัมพันธ์กับพระราชก

ิจของพระเจ้า ไม่มีเวลาใดที่สองสิ่งนี้อาจแยกจากกัน

การปฏิบัติของมนุษย์กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

นั่นเป็นเพราะว่าข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ก็กำลังเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

และเพราะพระราชกิจของพระเจ้ากำลังเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าอยู่เสมอ

หากการปฏิบัติของมนุษย์ยังคงติดอยู่ในหลักข้อเชื่อ

นี้ย่อมพิสูจน์ว่าเขานั้นสูญเสียพระราชกิจและการทรงนำของพระเจ้า

หากการปฏิบัติของมนุษย์ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงหรือไปให้ลึกลง เช่นนั้นแล้ว

นี่ย่อมพิสูจน์ว่าการปฏิบัติของมนุษย์ได้รับการดำเนินการตามเจตจำนงของมนุษย์ และไม่ใช่ว่าการปฏิบัติความจริง
หากมนุษย์ไม่มีเส้นทางที่จะก้าวอย่าง เช่นนั้นแล้ว เขาก็ได้ตกลงไปในมือของชาตานเรียบร้อยแล้ว
และถูกชาตานควบคุม ซึ่งหมายความว่าเขาย่อมถูกพวกวิญญาณชั่วควบคุม
หากการปฏิบัติของมนุษย์ไม่ไปให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่นนั้นแล้ว พระราชกิจของพระเจ้าก็จะไม่พัฒนา
และหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว การเข้าสู่ของมนุษย์ก็จะหยุดลง
นี่คือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยตลอดพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า
หากมนุษย์จะยึดปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์เสมอ เช่นนั้นแล้ว
พระราชกิจของพระเจ้าย่อมจะไม่สามารถก้าวหน้าไปได้
และจะยังเป็นไปไม่ได้เข้าไปใหญ่ที่จะนำทั้งยุคไปให้ถึงบทวารสวรรค์
หากมนุษย์ได้ยึดมั่นในทางเขนและได้ปฏิบัติความอดทนและความถ่อมใจอยู่เสมอ
เช่นนั้นแล้วก็จะยังเป็นไปไม่ได้ที่พระราชกิจของพระเจ้าจะก้าวหน้าต่อไป
ช่วงเวลาหกพันปีของการบริหารจัดการไม่สามารถได้รับการนำไปถึงบทวารสวรรค์ท่ามกลางผู้คนที่เพียงปฏิบัติตาม
ธรรมบัญญัติหรือเพียงยึดมั่นในทางเขนและปฏิบัติความอดทนกับความถ่อมใจเท่านั้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้ากลับได้รับการสรุปปิดตัวท่ามกลางผู้คนที่ของยุคสุดท้าย
ท้ายคือ บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้า บรรดาผู้ที่ได้รับการฟื้นฟูจากเงื้อมมือของชาตาน
และบรรดาผู้ที่ได้ปลดปล่อยตัวพวกเขาเองอย่างสมบูรณ์จากอิทธิพลของชาตาน
นี่คือทิศทางที่หลีกเลี่ยงไม่ได้แห่งพระราชกิจของพระเจ้า
เหตุใดจึงมีการพูดว่าการปฏิบัติของพวกที่อยู่ในคริสตจักรทางศาสนานั้นล่าช้า?
นั่นเป็นเพราะสิ่งที่พวกเขานำไปปฏิบัตินั้นถูกตัดขาดจากพระราชกิจของวันนี้ ในยุคพระคุณ
สิ่งที่พวกเขาได้นำไปปฏิบัตินั้นถูกต้อง
แต่เมื่อยุคนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วและพระราชกิจของพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงไป
การปฏิบัติของพวกเขาก็ได้กลายเป็นล่าช้าไปเรื่อยๆ
การปฏิบัติเช่นนั้นได้ถูกพระราชกิจใหม่และความสว่างใหม่ทั้งไวข้างหลัง
พระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ก้าวหน้าลึกซึ้งยิ่งขึ้นจากรากฐานดั้งเดิมของมันไปหลายขั้นตอนแล้ว
แม้กระนั้นผู้คนเหล่านั้นก็ยังคงติดอยู่ในช่วงระยะดั้งเดิมของพระราชกิจของพระเจ้า
และยังคงมั่นคงต่อการปฏิบัติแบบเก่าและความสว่างเก่า
พระราชกิจของพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วงเวลาสามปีหรือห้าปี ดังนั้น
การแปลงสภาพที่ใหญ่กว่านั้นจะไม่เกิดขึ้นแม้กระทั่งตลอดครรถลอดกว่า 2,000 ปีเชียวหรือ?
หากมนุษย์ไม่มีความสว่างใหม่หรือวิธีปฏิบัติใหม่

ก็หมายความว่าเขายังตามไม่ทันพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ นี่คือข้อบกพร่องของมนุษย์
การดำรงอยู่ของพระราชกิจใหม่พระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้
เพราะวันนี้พวกที่เคยมีพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์มาก่อนหน้านี้ยังกงปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติที่ล้าหลังอยู่
พระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าเสมอ
และทุกคนที่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ก็ควรกำลังก้าวหน้าลึกซึ้งยิ่งขึ้นและยอมกำลังเปลี่ยนแปลง
อย่างเป็นขั้นเป็นตอนด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ควรหยุดที่ช่วงระยะหนึ่งใด
เฉพาะพวกที่ไม่รู้พระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะยังคงอยู่ท่ามกลางพระราชกิจดั้งเดิมของพระ
องค์และยอมจะไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
เฉพาะพวกที่ไม่เชื่อฟังเท่านั้นที่จะไม่สามารถได้รับพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้
หากการปฏิบัติของมนุษย์ตามไม่ทันพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
เช่นนั้นแล้วการปฏิบัติของมนุษย์ก็จะถูกแยกออกจากพระราชกิจของวันนี้อย่างแน่นอน
และไม่สามารถเข้ากันได้กับพระราชกิจของวันนี้แน่นอน
ผู้คนที่ล้าหลังเช่นนี้ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงในน้ำพระทัยของพระเจ้าได้เลย
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้คนที่ในท้ายที่สุดแล้วจะยืนหยัดในคำพยานต่อพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น
พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้ายอมไม่สามารถสรุปปิดตัวท่ามกลางกลุ่มคนเช่น
นี้ได้ สำหรับพวกที่ครั้งหนึ่งเคยยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์และพวกที่ครั้งหนึ่งเคยทนทุกข์เพื่อกางเขน
หากพวกเขาไม่สามารถยอมรับช่วงระยะของพระราชกิจในยุคสุดท้าย
เช่นนั้นแล้วทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำมาก็จะสูญเปล่าและไร้ประโยชน์
การแสดงออกที่ชัดเจนที่สุดถึงพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กำลังโอบล้อมที่นี่และตอนนี้
ไม่ใช่กำลังยึดติดกับอดีต
พวกที่ยังตามไม่ทันพระราชกิจของวันนี้และพวกที่ได้กลายเป็นแยกจากการปฏิบัติของวันนี้คือพวกที่ต่อต้านแล
ะไม่ยอมรับพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ผู้คนดังกล่าวเยาะเย้ยทำทลายพระราชกิจปัจจุบันของพระเจ้า
ถึงแม้ว่าพวกเขาเชื่อมั่นในความสว่างของอดีต
ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าพวกเขาไม่รู้พระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
เหตุใดจึงมีการพูดทั้งหมดนี้ถึงการเปลี่ยนแปลงในวิธีปฏิบัติของมนุษย์
ถึงความแตกต่างในการปฏิบัติระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ถึงวิธีดำเนินการปฏิบัติในช่วงระหว่างยุคก่อนหน้านี
และถึงวิธีทำการปฏิบัติในวันนี้? การแบ่งแยกดังกล่าวในการปฏิบัติของมนุษย์ได้รับการพูดถึงเสมอ
เพราะพระราชกิจแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กำลังขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง
ดังนั้นการปฏิบัติของมนุษย์จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ หากมนุษย์ยังคงติดอยู่ในช่วงระยะหนึ่ง เช่นนั้นแล้ว

นี่ก็พิสูจน์ว่าเขาไม่สามารถตามทันพระราชกิจใหม่และความสว่างใหม่ของพระเจ้า
มันย่อมไม่ได้พิสูจน์ว่าแผนการบริหารจัดการของพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลง
พวกที่อยู่นอกกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คิดเสมอว่าพวกเขาถูกต้อง แต่อันที่จริงแล้ว
พระราชกิจของพระเจ้าในตัวพวกเขาได้หยุดไปนานแล้ว
และพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็หายไปจากพวกเขา
พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการส่งผ่านไปยังผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งนานแล้ว
เป็นกลุ่มคนซึ่งพระองค์ทรงมีเจตนาธรรมที่จะทรงทำพระราชกิจใหม่ของพระองค์ให้ครบบริบูรณ์กับพวกเขา
เพราะพวกที่อยู่ในศาสนาย่อมไม่สามารถยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าได้
และยึดมั่นเพียงในพระราชกิจเก่าของอดีต ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงละทิ้งผู้คนเหล่านี้
และทรงพระราชกิจใหม่ของพระองค์กับผู้คนที่ยอมรับพระราชกิจใหม่นี้
ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่ถวายความร่วมมือในพระราชกิจใหม่ของพระองค์
และการบริหารจัดการของพระองค์จะสามารถสำเร็จลุล่วงได้ในหนทางนี้เท่านั้น
การบริหารจัดการของพระเจ้ากำลังขับเคลื่อนไปข้างหน้าเสมอ
และการปฏิบัติของมนุษย์ก็กำลังเคลื่อนสูงขึ้นอยู่เสมอ พระเจ้ากำลังทรงพระราชกิจอยู่เสมอ
และมนุษย์ย่อมขัดสนอยู่เสมอ จนกระทั่งทั้งพระเจ้ากับมนุษย์ไปถึงจุดสูงสุดของตน
และพระเจ้ากับมนุษย์สัมฤทธิ์ความปรองดองอันครบบริบูรณ์
นี่คือการแสดงออกถึงความสำเร็จลุล่วงของพระราชกิจของพระเจ้า
และเป็นผลสุดท้ายแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า

ในแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้ายังมีข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ที่สอดคล้องกับช่วงระยะนั้นๆ
ด้วยเช่นกัน

ผู้คนทั้งหมดที่อยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกรองโดยการสถิตและการบ่มวินัยของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และพวกที่ไม่อยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมอยู่ภายใต้คำสั่งของซาตาน
และปราศจากพระราชกิจใดๆ แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้คนที่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คือบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า
กับผู้ที่มีส่วนร่วมในพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า หากบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสนี้ไม่สามารถร่วมมือ
และไร้ความสามารถที่จะนำความจริงที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ในช่วงระหว่างยุคนี้ไปปฏิบัติได้ เช่นนั้นแล้ว
พวกเขาจะถูกบ่มวินัย และในกรณีที่เราร้ายที่สุดพวกเขาก็จะถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงละทิ้ง
บรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมจะใช้ชีวิตภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
และพวกเขาจะได้รับการดูแลและการคุ้มครองปกป้องของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะนำความจริงไปปฏิบัติย่อมได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกที่ไม่เต็มใจจะนำความจริงไปปฏิบัติย่อมถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบ่มวินัย และอาจแม้กระทั่งถูกลงโทษ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นบุคคลประเภทใดก็ตาม

พระเจ้าจะทรงรับผิดชอบทุกคนที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระองค์เพื่อประโยชน์แห่งพระนามของพระองค์ ภายใต้เงื่อนไขว่าพวกเขานั้นอยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรดาผู้ที่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์และเต็มใจที่จะนำพระวาทะของพระองค์ไปปฏิบัติจะได้รับพระพรของพระองค์

ส่วนพวกที่ไม่เชื่อฟังพระองค์และไม่นำพระวาทะของพระองค์ไปปฏิบัติย่อมจะได้รับการลงโทษของพระองค์ ผู้คนที่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คือบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ และเนื่องจากพวกเขาได้ยอมรับพระราชกิจใหม่แล้ว พวกเขาจึงควรร่วมมือกับพระเจ้าอย่างเหมาะสม และไม่ควรปฏิบัติตนเป็นกบฏที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน

นี่คือข้อพึงประสงค์เพียงข้อเดียวที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ สำหรับผู้คนที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ การยอมไม่เป็นดังนั้น กล่าวคือ พวกเขาอยู่นอกกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

และการบ่มวินัยกับการดำเนินของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมไม่ได้ใช้กับพวกเขา ตลอดทั้งวัน

ผู้คนเหล่านี้ใช้ชีวิตภายในเนื้อหนัง พวกเขาใช้ชีวิตภายในจิตใจของพวกเขา และทั้งหมดที่พวกเขาทำก็สอดคล้องกับหลักข้อเชื่อที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์และการค้นคว้าวิจัยของสมองของพวกเขาเอง นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์พึงประสงค์ และยิ่งไม่ใช่การร่วมมือกับพระเจ้าเข้าไปใหญ่

พวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าจึงสูญเสียการสถิตของพระเจ้า และนอกจากนั้น พวกเขาย่อมปราศจากพระพรและการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า

คำพูดและการกระทำส่วนใหญ่ของพวกเขาจึงยึดมั่นอยู่กับข้อพึงประสงค์ในอติของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านั้นคือหลักข้อเชื่อ ไม่ใช่ความจริง

หลักข้อเชื่อและระเบียบข้อบังคับเช่นนั้นเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าการชุมนุมกันของผู้คนเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากศาสนา พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรหรือเป้าหมายของพระราชกิจของพระเจ้า

สมาชิกของผู้คนทั้งหมดท่ามกลางพวกเขาสามารถเรียกได้ว่าเป็นการประชุมใหญ่ของศาสนา และยอมไม่สามารถเรียกว่าคริสตจักร นี่คือข้อเท็จจริงที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

พวกเขาไม่มีพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งที่พวกเขาทำดูเหมือนชวนให้นึกถึงศาสนา สิ่งที่พวกเขาทำในชีวิตดูเหมือนเต็มแน่นไปด้วยศาสนา

พวกเขาไม่มีการสถิตและพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะมีคุณสมบัติที่จะได้รับการบ่มวินัยหรือความรู้แจ้งของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นชาวศพที่ไร้ชีวิต และเป็นหนอนแมลงวันที่ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิญญูณ
พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับการกบฏและการต่อต้านของมนุษย์ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำชั่วทั้งหมดของมนุษย์
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะรู้พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าและน้ำพระทัยในปัจจุบันของพระเจ้า
พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้คนต่ำช้าที่ไม่รู้เท่าทัน และพวกเขาเป็นคนที่สมควรจะเรียกว่าผู้เชื่อ!
ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาทำส่งผลถึงการบริหารจัดการของพระเจ้า
และมันยังไม่สามารถทำให้แผนการของพระเจ้าค่อยๆ ค่อยๆ ดำเนินไปได้
คำพูดและการกระทำของพวกเขา น่าขยะแขยงเกินไป น่าสมเพชเกินไป และไม่ควรค่าแก่การกล่าวถึงเลย
สิ่งที่กระทำโดยพวกที่ไม่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์ย่อมไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพระราชกิจใหม่แห่ง
พระวิญญูณบริสุทธิ์ เพราะเหตุนี้ ไม่ว่าพวกเขาจะทำการสิ่งใดก็ตาม
พวกเขาย่อมปราศจากวินัยแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์
และนอกจากนั้นย่อมปราศจากความรู้แจ้งแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์
เพราะพวกเขาทั้งหมดล้วนเป็นผู้ที่ไม่มีความรักให้กับความจริง
และเป็นผู้ที่ได้ถูกพระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงรังเกียจและปฏิเสธ พวกเขาถูกเรียกว่าคนทำชั่ว
เพราะพวกเขาเดินในเนื้อหนังและทำสิ่งใดๆ ก็ตามที่ทำให้พวกเขาพอใจภายใต้แผ่นป้ายโฆษณาถึงพระเจ้า
ขณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ พวกเขาถึงใจเป็นศัตรูกับพระองค์ และวิ่งไปคนละทิศทางกับพระองค์
ความล้มเหลวของมนุษย์ในการร่วมมือกับพระเจ้าจึงเป็นกบฏอย่างสูงสุดในตัวมันเอง ดังนั้น
ผู้คนเหล่านั้นที่ใจวิ่งในทางตรงข้ามกับพระเจ้าจะไม่ได้รับการลงทัณฑ์ที่ยุติธรรมของพวกเขาโดยเฉพาะหรือ
หรือ? เมื่อกล่าวถึงการทำชั่วของผู้คนเหล่านี้ ผู้คนบางคนใจจดใจจ่อที่จะสาปแช่งพวกเขา
ในขณะที่พระเจ้าทรงเพิกเฉยต่อพวกเขา สำหรับมนุษย์
ดูเหมือนว่าการกระทำของพวกเขาเกี่ยวข้องกับพระนามของพระเจ้า แต่อันที่จริงแล้ว สำหรับพระเจ้า
การกระทำของพวกเขาไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับพระนามของพระองค์หรือคำพยานต่อพระองค์
ไม่ว่าผู้คนเหล่านี้จะทำการสิ่งใดก็ตาม มันก็ไม่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า กล่าวคือ
มันไม่เกี่ยวข้องกับทั้งพระนามของพระองค์และพระราชกิจปัจจุบันของพระองค์
ผู้คนเหล่านี้ทำให้ตัวพวกเขาเองน่าเหยียดหยาม และสำแดงซาตาน
พวกเขาคือพวกคนทำชั่วที่กำลังกักตุนเพื่อวันแห่งพระพิโรธ วันนี้
ไม่ว่าการกระทำของพวกเขาจะเป็นอย่างไรก็ตาม
แล้วหากการกระทำเหล่านั้นไม่ขัดขวางการบริหารจัดการของพระเจ้าและไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ
กับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า ผู้คนเช่นนั้นจะไม่ต้องได้รับการลงทัณฑ์ตามสิ่งที่กระทำ

ด้วยเหตุว่าวันแห่งพระพิโรธยังมาไม่ถึง มีสิ่งมากมายที่ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าควรได้จัดการไปเรียบร้อยแล้ว และพวกเขาคิดว่าพวกคนทำชั่วเหล่านั้นควรได้รับการลงทัณฑ์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่เพราะพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้ายังไปไม่ถึงบทอสาณ และวันแห่งพระพิโรธยังมาไม่ถึง พวกที่ไม่ชอบธรรมจึงยังคงทำความประพฤติที่ไม่ชอบธรรมของพวกเขาค่อยไป บางคนพูดว่า “พวกที่อยู่ในศาสนาปราศจากการสถิตหรือพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพวกเขานำความอับอายมาสู่พระนามของพระเจ้า แล้วเหตุใดพระเจ้าจึงไม่ทรงทำลายพวกเขา แทนที่จะยังทรงยอมผ่อนปรนให้กับพฤติกรรมที่ไร้การควบคุมของพวกเขาก่อน?”

ผู้คนเหล่านี้ที่เป็นการสำแดงชาตและแสดงออกถึงเนื้อหนัง พวกเขาเป็นผู้คนต่ำช้าที่ไม่รู้เท่าทัน พวกเขาเป็นผู้คนที่ไร้สาระ

พวกเขาย่อมจะมองไม่เห็นการมาถึงของพระพิโรธของพระเจ้าก่อนที่จะได้มาเข้าใจว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์อย่างไร และทันทีที่พวกเขาได้รับการพิชิตอย่างสมบูรณ์แล้ว

พวกคนทำชั่วเหล่านั้นทั้งหมดก็จะได้รับการลงทัณฑ์ของพวกเขาก่อน

และไม่มีสักคนเดียวในพวกเขาที่จะมีความสามารถหลีกเลี่ยงจากวันแห่งพระพิโรธไปได้

ตอนนี้ไม่ใช่เวลาสำหรับการลงโทษมนุษย์ แต่เป็นเวลาแห่งการดำเนินพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยให้เสร็จสิ้น เว้นแต่ว่ามีพวกที่ทำให้การบริหารจัดการของพระเจ้าด้อยคุณค่าลง

ซึ่งในกรณีนั้นพวกเขาย่อมจะถูกลงโทษตามความรุนแรงของการกระทำของพวกเขาก่อน

ในช่วงระหว่างการบริหารจัดการมวลมนุษย์ของพระเจ้า

ผู้คนทั้งหมดที่อยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

พวกที่ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรังเกียจและปฏิเสธย่อมใช้ชีวิตภายใต้อิทธิพลของชาต

และสิ่งที่พวกเขานำไปปฏิบัติก็ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับพระเจ้า

มีเพียงบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าและร่วมมือกับพระเจ้าเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เพราะพระราชกิจของเจ้ามุ่งหมายไปที่บรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจเท่านั้น

และไม่ได้มุ่งหมายไปที่ผู้คนทั้งหมดไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับพระราชกิจหรือไม่ก็ตาม

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ มีเป้าหมายเสมอและไม่ได้ทรงทำไปตามพระดำริชั่วเล่น

พวกที่ถูกเชื่อมโยงกับชาตจึงไม่เหมาะที่จะกล่าวคำพยานต่อพระเจ้า

และพวกเขายังไม่เหมาะที่จะร่วมมือกับพระเจ้า

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงต้องมีคำพยานของมนุษย์ด้วย

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจคือการต่อสู้ระหว่างพระเจ้ากับชาต และเป้าหมายของการต่อสู้คือชาต

ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระราชกิจนี้คือมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าจะสามารถเกิดผลได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของคำพยานต่อพระเจ้าของมนุษย์ คำพยานนี้คือสิ่งที่พระเจ้าทรงฟังประสงค์จากบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ นี่คือการพยานที่สร้างขึ้นต่อหน้าชาดาน และยังเป็นข้อพิสูจน์ถึงผลแห่งพระราชกิจของพระองค์ด้วย

การบริหารจัดการทั้งหมดทั้งหมดของพระเจ้าได้รับการแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

และในแต่ละช่วงระยะมีข้อฟังประสงค์ที่เหมาะสมต่อมนุษย์ถูกกำหนดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อยุคต่างๆ

ผ่านเข้ามาและเคลื่อนไปข้างหน้า ข้อฟังประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมวลมนุษย์ทั้งหมดก็กลายเป็นสูงขึ้นทุกที

ดังนั้น พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้านี้จึงมาถึงจุดสำคัญสูงสุดของมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

จนกระทั่งมนุษย์มองเห็นข้อเท็จจริงของ “การทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวาระ” และในหนทางนี้

ข้อฟังประสงค์ต่อมนุษย์ย่อมกลายเป็นสูงขึ้นอีก เช่นเดียวกับข้อฟังประสงค์ต่อมนุษย์ในการกล่าวคำพยาน

ยิ่งมนุษย์สามารถร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแท้จริงมากขึ้นเท่าใด เขาก็ยิ่งถวายพระเกียรติแด่พระเจ้ายิ่งขึ้นเท่านั้น

ความร่วมมือของมนุษย์คือคำพยานที่เขาฟังต้องกล่าว และคำพยานที่เขากล่าวก็คือการปฏิบัติของมนุษย์ ดังนั้น

การที่พระราชกิจของพระเจ้าจะสามารถมีผลที่ถูกต้องเหมาะสมได้หรือไม่

และการที่จะสามารถมีคำพยานที่จริงแท้ได้หรือไม่

ย่อมเชื่อมโยงกับความร่วมมือและคำพยานของมนุษย์อย่างแยกจากกันไม่ได้

เมื่อพระราชกิจได้รับการทำให้แล้วเสร็จ กล่าวคือ

เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าได้ไปถึงบัพทวารของมัน มนุษย์จึงจะต้องเป็นคำพยานที่สูงขึ้น

และเมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงบัพทวารของมัน

การปฏิบัติและการเข้าสู่ของมนุษย์ก็จะไปถึงจุดสูงสุดของมันด้วย ในอดีต

มนุษย์จึงต้องทำตามธรรมเนียมปฏิบัติและพระบัญญัติ และเขาฟังต้องอดทนและถ่อมใจ วันนี้

มนุษย์จึงต้องเชื่อฟังการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้าและฟังต้องมีความรักสูงสุดเพื่อพระเจ้า

และในท้ายที่สุดแล้วเขายังคงฟังต้องรักพระเจ้าท่ามกลางความทุกข์ลำบาก

สามช่วงระยะนี้คือข้อฟังประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์อย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยตลอดการบริหารจัดการทั้ง

หมดทั้งหมดของพระองค์ แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้าจึงยิ่งลึกซึ้งกว่าช่วงระยะก่อนหน้า

และในแต่ละช่วงระยะ ข้อฟังประสงค์ต่อมนุษย์ก็ยิ่งลุ่มลึกกว่าช่วงระยะก่อนหน้า และในหนทางนี้

การบริหารจัดการทั้งหมดทั้งหมดของพระเจ้าย่อมค่อยๆ เป็นรูปเป็นร่างขึ้น

การที่อุปนิสัยของมนุษย์เข้ามาใกล้มาตรฐานที่พระเจ้าทรงฟังประสงค์ยิ่งขึ้นนั้นเป็นเพราะข้อฟังประสงค์ต่อมนุษย์

สูงขึ้นทุกทีนั่นเอง และเมื่อนั้นเท่านั้นที่มวลมนุษย์ทั้งปวงจะเริ่มค่อยๆ แยกห่างจากอิทธิพลของชาดาน

จนกระทั่งมวลมนุษย์ทั้งหมดจะได้รับการช่วยให้รอดจากอิทธิพลของชาดานเมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงป

ลายทางที่ครบบริบูรณ์ เมื่อเวลานั้นมาถึง พระราชกิจของพระเจ้าจะได้ไปถึงบัพทวารของมัน

และความร่วมมือกับพระเจ้าของมนุษย์เพื่อสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขาก็จะไม่มีอีกต่อไป
และมวลมนุษย์ทั้งหมดจะใช้ชีวิตอยู่ในความสว่างของพระเจ้า และจากนั้นเป็นต้นไป

จะไม่มีกรกฎหรือการต่อต้านพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ทรงมีข้อเรียกร้องใดๆ ต่อมนุษย์ด้วยเช่นกัน

และระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าจะมีความร่วมมือที่กลมเกลียวขึ้น

ความร่วมมือที่จะเป็นชีวิตของมนุษย์และพระเจ้าร่วมกัน

ชีวิตที่มาถึงหลังจากที่การบริหารจัดการของพระเจ้าได้สรุปปิดตัวอย่างครบบริบูรณ์

และหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดอย่างครบถ้วนจากเงื้อมมือของซาตาน

พวกที่ไม่สามารถติดตามอย่างพระบาทของพระเจ้าได้อย่างใกล้ชิดย่อมไม่สามารถบรรลุชีวิตเช่นนั้นได้

พวกเขาจะทำให้ตัวพวกเขาเองตกต่ำลงไปสู่ความมืด

ที่ที่พวกเขาจะร่ำไห้คร่ำครวญและขบเจี้ยวเกี่ยวกับพวกเขา

พวกเขาคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าแต่ไม่ติดตามพระองค์

พวกที่เชื่อในพระเจ้าแต่ไม่เชื่อฟังพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ เนื่องจากมนุษย์เชื่อในพระเจ้า

เขาจึงต้องติดตามอย่างพระบาทของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เขาควร

“ติดตามพระเมษโปดกไม่ว่าพระองค์เสด็จไปที่ใดก็ตาม”

มีเพียงผู้คนเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นผู้แสวงหาหนทางที่แท้จริง

มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่รู้พระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ที่ติดตามความหมายตามตัวอักษรและหลักข้อเชื่อราวกับทาสคือพวกที่ได้เคยถูกพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์กำจัด ในแต่ละยุค พระเจ้าจะทรงเริ่มต้นพระราชกิจใหม่

และในแต่ละยุคจะมีการเริ่มต้นใหม่ท่ามกลางมนุษย์ หากมนุษย์เพียงยึดถือความจริงที่ว่า

“พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า” และ “พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์” ซึ่งก็คือความจริงที่ใช้เฉพาะกับยุคนั้นๆ

ของพวกเขาเท่านั้น เช่นนั้นแล้วมนุษย์ย่อมจะไม่มีวันตามทันพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

และจะไม่สามารถได้รับพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดไปได้ ไม่ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจอย่างไร

มนุษย์ก็ติดตามโดยปราศจากความสงสัยแม้แต่น้อย และเขาย่อมติดตามอย่างใกล้ชิด ในหนทางนี้

มนุษย์จะถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกำจัดได้อย่างไร? ไม่ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดก็ตาม

ตราบนานเท่าที่มนุษย์มั่นใจว่านั่นคือพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

และให้ความร่วมมือในพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยไม่มีความขุ่นข้องใจใดๆ

และพยายามทำให้ถึงข้อพึงประสงค์ของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเขาจะถูกลงโทษได้อย่างไร?

พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีวันยุติ อย่างพระบาทของพระองค์ไม่มีวันหยุดยั้ง

และก่อนที่พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์จะครบบริบูรณ์

พระองค์ได้ทรงอยู่เสมอและไม่เคยทรงหยุด แต่มนุษย์นั้นแตกต่างออกไป กล่าวคือ
หลังจากที่ได้รับเพียงส่วนเล็กน้อยของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
เขาก็ปฏิบัติต่อพระราชกิจเสมือนว่าพระราชกิจจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง หลังจากที่ได้รับความรู้เล็กน้อย
เขาก็ไม่ได้เดินหน้าเพื่อติดตามรอยพระบาทของพระราชกิจที่ใหม่กว่าของพระเจ้า
หลังจากที่ได้มองเห็นพระราชกิจของพระเจ้าเพียงเล็กน้อย
เขาก็กำหนดทันทีว่าพระเจ้าทรงเป็นหุ่นไม้จำเพาะตัวหนึ่ง
และเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงอยู่ในรูปร่างนี้ที่เขาเห็นตรงหน้าเขาเสมอ
เขาเชื่อว่าในอดีตมันเป็นแบบนี้และจะเป็นดังนี้เสมอในอนาคต หลังจากที่ได้รับความรู้เพียงผิวเผินแล้ว
มนุษย์ก็ช่างภูมิอกภูมิใจจนเขาลืมตัวเอง
และเริ่มประกาศอย่างมัวเมาถึงพระอุปนิสัยและสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นซึ่งก็ไม่ได้มีอยู่เลย
และหลังจากที่ได้กลายเป็นมั่นใจเกี่ยวกับช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว
ไม่ว่าบุคคลที่ประกาศพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าจะเป็นบุคคลประเภทใดก็ตาม
มนุษย์ก็ไม่ยอมรับพระราชกิจนั้น เหล่านี้คือผู้คนที่ไม่สามารถยอมรับพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
พวกเขาหัวโบราณเกินไปและไม่สามารถยอมรับสิ่งใหม่ๆ ได้ ผู้คนเช่นนั้นคือพวกที่เชื่อในพระเจ้า
แต่ก็ปฏิเสธพระเจ้าเช่นกัน มนุษย์เชื่อว่าคนอิสราเอลผิดที่ “เชื่อแต่ในพระยาห์เวห์และไม่เชื่อในพระเยซู”
ถึงกระนั้น ผู้คนส่วนใหญ่ก็แสดงบทบาทที่พวกเขา “เชื่อแต่ในพระยาห์เวห์และปฏิเสธพระเยซู” และ
“ถวิลหาการทรงกลับมาของพระเมสสิยาห์ แต่ต่อต้านพระเมสสิยาห์ที่ทรงได้รับเรียกว่าพระเยซู” เช่นนั้นแล้ว
ไม่น่าแปลกใจที่ผู้คนยังคงใช้ชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานหลังจากที่ยอมรับช่วงระยะหนึ่งของพระ
ราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และยังคงไม่ได้รับพระพรของพระเจ้า
นี่ไม่ใช่ผลของการเป็นทาสของมนุษย์หรือ? ชนคริสเตียนทั่วโลกที่ตามไม่ทันพระราชกิจใหม่ของวันนี้
ทั้งหมดเกาะติดกับความหวังที่ว่าพวกเขาจะโชคดี
ทีกักว่าพระเจ้าจะทรงทำให้ความปรารถนาแต่ละอย่างของพวกเขาถูกลง ถึงกระนั้น
พวกเขาก็ไม่สามารถพูดได้อย่างแน่นอนว่าเหตุใดพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาขึ้นไปบนสวรรค์ชั้นที่สาม
อีกทั้งพวกเขาก็ไม่มั่นใจว่าพระเยซูจะเสด็จมาทรงรับพวกเขาขึ้นไปบนเมฆขาวอย่างไร
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะพูดได้ด้วยความมั่นใจที่สุดว่าพระเยซูจะเสด็จมาบนเมฆขาวในวันที่พวกเขาจิน
ตนาการ พวกเขาทั้งหมดกระวนกระวายและทำอะไรไม่ถูก
ตัวพวกเขาเองไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาแต่ละคนซึ่งเป็นกลุ่มคนที่หลากหลายไม่กี่หยิบมือ
ผู้มาจากทุกๆ นิกายหรือไม่ พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำในตอนนี้ ในยุคปัจจุบัน น้ำพระทัยของพระเจ้า—
พวกเขาไม่จับความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งใดๆ เหล่านี้

และพวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดนอกเหนือจากนับวันถอยหลังด้วยนิ้วมือของพวกเขา
มีเพียงบรรดาผู้ที่ติดตามอย่างพระบาทของพระเมษโปดกจนถึงบทวสานเท่านั้นที่สามารถได้รับพระพรสุดท้าย
ในทางตรงกันข้าม พวก “ผู้คนที่ฉลาด” ผู้ใดมีความสามารถที่จะติดตามไปจนถึงบทวสาน
แต่กลับเชื่อว่าพวกเขาได้รับทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ผู้คนเหล่านี้ไม่สามารถเป็นพยานต่อการทรงปรากฏของพระเจ้า
พวกเขาแต่ละคนเชื่อว่าพวกเขาคือบุคคลที่ฉลาดหลักแหลมที่สุดบนแผ่นดินโลก
และพวกเขาคัดค้านการพัฒนาที่ต่อเนื่องของพระราชกิจของพระเจ้าโดยไม่มีเหตุผลแต่อย่างใด
และจะเชื่อด้วยความมั่นใจอย่างที่สุดว่าพระเจ้าจะทรงพาพวกเขาขึ้นสวรรค์ พวกเขาซึ่งเป็นผู้ที่
“มีความจงรักภักดีอย่างถึงที่สุดต่อพระเจ้า ติดตามพระเจ้า และปฏิบัติตามพระวอนะของพระเจ้า”
ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมี “ความจงรักภักดีอย่างถึงที่สุด” ต่อพระวอนะที่พระเจ้าตรัส
แต่คำพูดและการกระทำของพวกเขายังคงน่าขยะแขยงเหลือเกิน
เพราะพวกเขาต่อต้านพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และกระทำการหลอกลวงและความชั่ว
พวกที่ไม่ติดตามไปจนถึงบทวสาน พวกที่ตามไม่ทันพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
และพวกที่ยึดติดในพระราชกิจเก่าๆ เท่านั้น
ย่อมไม่เพียงได้ล้มเหลวในการสัมผัสกับความจงรักภักดีต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่ในทางตรงกันข้าม
พวกเขาย่อมได้กลายเป็นพวกที่ต่อต้านพระเจ้า ได้กลายเป็นพวกที่ถูกยุคใหม่ปฏิเสธ และพวกที่จะถูกลงโทษ
มีสิ่งใดที่น่าเวทนามากกว่าพวกเขาเล่า?

ผู้คนมากมายยังเชื่อกระทั่งว่าผู้คนทั้งหมดที่ปฏิเสธธรรมบัญญัติเก่าและยอมรับพระราชกิจใหม่นั้น
ปราศจากมโนธรรม ในท้ายที่สุดแล้ว ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของผู้คนเหล่านี้ที่พูดถึงเพียง
“มโนธรรม” และไม่รู้จักพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะถูกคัดถอนลงด้วยมโนธรรมของพวกเขาเอง
พระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้ยึดตามหลักข้อเชื่อ และถึงแม้ว่านั่นอาจเป็นพระราชกิจของพระองค์เอง
แต่พระเจ้าไม่ทรงยึดติดในพระราชกิจนั้น สิ่งที่ต้องถูกปฏิเสธย่อมถูกปฏิเสธ สิ่งที่ต้องถูกกำจัดย่อมถูกกำจัด
ถึงกระนั้น

มนุษย์ก็วางตัวเขาเองเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าโดยการยึดมั่นเพียงส่วนเล็กน้อยส่วนเดียวของพระราชกิจแห่งการบ
ริหารจัดการของพระเจ้า นี่ไม่ใช่ความไร้สาระของมนุษย์หรือ?

นี่ไม่ใช่ความไม่รู้เท่าทันของมนุษย์หรือ?

ยิ่งผู้คนฉลาดกลัวและระมัดระวังเกินไปเพราะพวกเขากลัวที่จะไม่ได้รับพระพรของพระเจ้ายิ่งเท่าใด
พวกเขาก็ยิ่งไม่สามารถได้รับพระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไป และยิ่งไม่สามารถได้รับพระพรสุดท้ายมากขึ้นเท่านั้น
ผู้คนทั้งหมดที่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติราวกับทาสต่างแสดงความจงรักภักดีอย่างถึงที่สุดต่อธรรมบัญญัติ
และยังพวกเขาแสดงความจงรักภักดีเช่นนั้นต่อธรรมบัญญัติมากเท่าใด

พวกเขาก็ยังเป็นกบฏที่ต่อต้านพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

เพราะขณะนี้คือยุคแห่งราชอาณาจักรและไม่ใช่อุคธรรมบัญญัติ

และพระราชกิจของวันนี้กับพระราชกิจของอดีตก็ไม่สามารถกล่าวถึงพร้อมกันได้

อีกทั้งพระราชกิจของอดีตย่อมไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับพระราชกิจของวันนี้

พระราชกิจของพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว และการปฏิบัติของมนุษย์ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเช่นกัน

มันไม่ใช่การยึดมั่นในธรรมบัญญัติหรือการแบกกางเขน ดังนั้น

ความจงรักภักดีของผู้คนต่อธรรมบัญญัติและกางเขนจึงจะไม่ได้ได้รับความเห็นชอบของพระเจ้า

มนุษย์จะได้รับการดำเนินการให้ครบบริบูรณ์อย่างเต็มที่ในยุคแห่งราชอาณาจักร

หลังจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย มนุษย์จะอยู่ภายใต้การถลุงและความทุกข์ลำบาก

บรรดาผู้ที่สามารถเอาชนะและยืนหยัดคำพยานในช่วงระหว่างความทุกข์ลำบากนี้คือผู้ที่ในท้ายที่สุดแล้วจะได้รับการ

ดำเนินการให้ครบบริบูรณ์ พวกเขาคือผู้ชนะ ในช่วงระหว่างความทุกข์ลำบากนี้

มนุษย์พึงต้องยอมรับกระบวนการถลุงนี้ และกระบวนการถลุงนี้คือเหตุการณ์สุดท้ายแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

เหตุการณ์นี้คือครั้งสุดท้ายที่มนุษย์จะได้รับการถลุงก่อนการสรุปปิดตัวของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้ง

หมดของพระเจ้า และบรรดาผู้คนที่ทั้งหมดที่ติดตามพระเจ้าต้องยอมรับการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้

และพวกเขาต้องยอมรับกระบวนการถลุงครั้งสุดท้ายนี้

พวกที่ถูกความทุกข์ลำบากรุมล้อมย่อมปราศจากพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และการทรงนำของพระเจ้า

แต่ในท้ายที่สุดแล้ว

บรรดาผู้ที่ได้รับการพิชิตอย่างแท้จริงแล้วและบรรดาผู้ที่แสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริงจะตั้งมั่น

พวกเขาคือผู้ที่มีสถานะความเป็นมนุษย์และผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริง ไม่ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดก็ตาม

ผู้ที่มีชัยเหล่านี้จะไม่สูญเสียสันนิบาต และจะนำความจริงไปปฏิบัติโดยไม่ล้มเหลวในคำพยานของพวกเขา

พวกเขาคือผู้ที่จะอุบัติขึ้นจากความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ในที่สุด

ถึงแม้ว่าพวกที่พยายามแสวงหาประโยชน์จากสถานการณ์วุ่นวายจะยังสามารถเอาตัวรอดเอาไว้ได้ในวันนี้

แต่ไม่มีผู้ใดมีความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงความทุกข์ลำบากครั้งสุดท้ายไปได้

และไม่มีผู้ใดสามารถหลีกเลี่ยงจากการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้ได้ สำหรับบรรดาผู้ที่ชนะ

ความทุกข์ลำบากเช่นนั้นคือกระบวนการถลุงครั้งใหญ่

แต่สำหรับผู้ที่พยายามแสวงหาประโยชน์จากสถานการณ์วุ่นวาย

นั่นคือพระราชกิจแห่งการกำจัดอันครบบริบูรณ์ ไม่ว่าพวกเขาจะพยายามอย่างไร

ความสามัคคีของบรรดาผู้ที่มิมีพระเจ้าในหัวใจของพวกเขายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

แต่สำหรับพวกที่ไม่มีพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา

ทันทีที่พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีความได้เปรียบต่อเนื้อหนังของพวกเขาแล้ว

พวกเขาย่อมเปลี่ยนทัศนคติที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้า และอาจถึงขั้นแยกห่างจากพระเจ้า

เช่นนั้นคือพวกที่จะไม่ตั้งมั่นในเบื้องปลาย

พวกที่แสวงหาเพียงพระพรของพระเจ้าและไม่มีความพึงปรารถนาที่จะสละตัวพวกเขาเองเพื่อพระเจ้าและมอบอุทิศตัวพวกเขาเองแด่พระองค์ ผู้คนต่ำช้าเช่นนั้นทั้งหมดจะถูกขับไล่เมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงบทอวาน และพวกเขาไม่ควรค่าแก่ความเห็นอกเห็นใจใดๆ

พวกที่ปราศจากสถานะความเป็นมนุษย์ย่อมไม่สามารถรักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้

เมื่อสภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยและมั่นคงหรือเมื่อมีผลกำไรให้ทำ พวกเขาจะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเต็มที่

แต่เมื่อสิ่งที่พวกเขายากได้ยากมีถูกประนีประนอมลงมาหรือถูกหักล้างในที่สุด พวกเขาก็ลุกฮือทันที

แม้แต่ในระยะชั่วข้ามคืนเท่านั้น พวกเขาก็อาจเปลี่ยนจากบุคคลที่ยิ้มแย้มและ “ใจดี”

เป็นฆาตกรที่น่าเกลียดและดุร้าย

ที่พลันปฏิบัติต่อผู้มีพระคุณในวันวานของพวกเขาประดุจศัตรูคู่อาฆาตของพวกเขาโดยไม่มีเหตุผลใดๆ

หากผีเหล่านี้ไม่ถูกไล่ออกไป ผีเหล่านี้ซึ่งจะลงมือฆ่าโดยไม่มีการกะพริบตา

พวกมันจะไม่กลายเป็นอันตรายที่ซ่อนเร้นอยู่หรือ?

พระราชกิจแห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดไม่ได้สัมฤทธิ์ผลหลังจากการครบบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย ถึงแม้ว่าพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยได้ไปถึงบทอวาน

แต่พระราชกิจแห่งการชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์ยังไม่ไปถึงบทอวาน

พระราชกิจดังกล่าวจะเสร็จสิ้นได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างถาวรแล้ว

ต่อเมื่อบรรดาผู้ที่บนอบต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์

และต่อเมื่อพวกปลอมตัวที่ปราศจากพระเจ้าในหัวใจของพวกเขาได้ถูกกวาดล้างแล้วเท่านั้น

พวกที่ไม่ทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยในช่วงระยะสุดท้ายแห่งพระราชกิจของพระองค์จะถูกกำจัดอย่างสมบูรณ์ และพวกที่ถูกกำจัดคือพวกของมาร เป็นเพราะพวกเขาไม่สามารถทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยได้

พวกเขาจึงเป็นกบฏต่อพระเจ้า และถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านี้จะติดตามพระเจ้าในวันนี้

การนี้ก็ไม่ได้พิสูจน์ว่าพวกเขาคือบรรดาผู้ที่จะหลงเหลืออยู่ในท้ายที่สุด ในคำว่า

“บรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าไปจนถึงปลายทางจะได้รับความรอด” นั้น ความหมายของคำว่า “ติดตาม”

คือการตั้งมั่นท่ามกลางความทุกข์ลำบาก วันนี้ ผู้คนมากมายเชื่อว่าการติดตามพระเจ้าเป็นเรื่องง่าย

แต่เมื่อพระราชกิจของพระเจ้ากำลังจะสิ้นสุด เจ้าจะรู้ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ติดตาม”

เพียงเพราะเจ้ายังคงมีความสามารถที่จะติดตามพระเจ้าในวันนี้หลังจากที่ได้รับการพิชิต

ไม่ได้พิสูจน์ว่าเจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ในท้ายที่สุด

พวกที่ไร้ความสามารถที่จะสู้ทนการทดสอบ พวกที่ไม่สามารถมีชัยท่ามกลางความทุกข์ลำบาก จะไม่สามารถยืนหยัด และดังนั้นจะไร้ความสามารถที่จะติดตามพระเจ้าไปจนถึงบทอวาน บรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริงย่อมมีความสามารถที่จะทนสู้การทดสอบของงานของพวกเขา ในทางตรงกันข้าม พวกที่ไม่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริง ย่อมไม่สามารถทนสู้การทดสอบใดๆ ของพระเจ้า ไม่ช้าไม่นาน พวกเขาจะถูกขับไล่ ในขณะที่ผู้ชนะจะยังคงอยู่ในราชอาณาจักร การที่มนุษย์แสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่นั้นกำหนดจากการทดสอบแห่งงานของเขา นั่นคือ จากบททดสอบของพระเจ้า และไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องใดๆ กับการตัดสินใจของมนุษย์เอง พระเจ้าไม่ทรงปฏิเสธบุคคลใดตามพระคำริชั่วนั้น

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำให้สามารถโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างถึงที่สุดได้ พระองค์ไม่ทรงทำอะไรก็ตามที่มนุษย์มองไม่เห็น หรือพระราชกิจใดก็ตามที่ไม่สามารถโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่อ การเชื่อของมนุษย์เป็นจริงหรือไม่นั้นย่อมพิสูจน์ด้วยข้อเท็จจริง และมนุษย์ไม่สามารถตัดสินใจความเชื่อของตนได้ คำว่า “ข้าวสาธิตไม่สามารถถูกทำให้เป็นข้าละมานได้ และข้าละมานก็ไม่สามารถถูกทำให้เป็นข้าสาธิตได้” เป็นสิ่งที่ไม่ต้องสงสัยเลย ผู้คนทั้งหมดที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะยังคงเหลืออยู่ในราชอาณาจักรในท้ายที่สุด และพระเจ้าจะไม่ทรงปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ใดก็ตามที่รักพระองค์อย่างแท้จริง

ผู้ชนะทั้งหลายภายในราชอาณาจักรจะทำหน้าที่เป็นนักบวชหรือผู้ติดตาม ตามพื้นฐานของหน้าที่การงานและคำพยานที่แตกต่างกันของพวกเขา และผู้คนทั้งหมดที่มีชัยท่ามกลางความทุกข์ลำบากจะกลายเป็นกลุ่มนักบวชภายในราชอาณาจักร กลุ่มนักบวชจะได้รับการทำให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นเมื่อพระราชกิจแห่งข่าวประเสริฐทั่วทั้งจักรวาลได้ไปถึงบทอวาน เมื่อเวลานั้นมาถึง สิ่งที่มีมนุษย์ควรทำย่อมจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเขายภายในราชอาณาจักรของพระเจ้า และการใช้ชีวิตของเขาร่วมกับพระเจ้าภายในราชอาณาจักร ในกลุ่มนักบวชจะมีหัวหน้านักบวชกับนักบวช และที่เหลือจะเป็นบุตรทั้งหลายกับประชากรของพระเจ้า

ทั้งหมดนี้กำหนดจากคำพยานของพวกเขาต่อพระเจ้าในช่วงระหว่างความทุกข์ลำบาก สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ตำแหน่งที่มอบให้ตามพระคำริชั่วนั้น เมื่อสถานภาพของมนุษย์ได้รับการกำหนดขึ้นแล้ว พระราชกิจของพระเจ้าจะยุติ เพราะแต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทและกลับสู่ฐานะดั้งเดิมของพวกเขา และนี่คือเครื่องหมายแห่งความสำเร็จลุล่วงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

คือบทอวานสุดท้ายแห่งพระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์ และคือการตกผลึกของนิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้ากับความร่วมมือของมนุษย์ ในท้ายที่สุด มนุษย์จะพบกับการพักผ่อนในราชอาณาจักรของพระเจ้า

และพระเจ้าจะทรงกลับมาสู่ที่สถานที่ประทับของพระองค์เพื่อทรงพักผ่อนเช่นเดียวกัน
นี่จะเป็นบทวสานสุดท้ายของความร่วมมือ 6,000 ปีระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เรียกว่าพระคริสต์

และพระคริสต์คือเนื้อหนังมนุษย์ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงจุติมา

เนื้อหนังมนุษย์นี้ไม่เหมือนกับมนุษย์คนใดที่มีเนื้อหนัง ความแตกต่างนี้เป็นเพราะว่า

พระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นเนื้อ พระองค์ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณ

พระองค์ทรงมีทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ และเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์

ไม่มีมนุษย์คนใดครอบครองเทวสภาพของพระองค์

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ช่วยในการทำกิจกรรมตามปกติทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง

ในขณะที่เทวสภาพของพระองค์ปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

ไม่ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์หรือเทวสภาพของพระองค์ ต่างก็บนอบต่อน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือพระวิญญาณ นั่นก็คือ เทวสภาพ ดังนั้นแล้ว

เนื้อแท้ของพระองค์จึงเป็นเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เอง เนื้อแท้จะไม่ขัดขวางพระราชกิจของพระองค์เอง

และคงไม่อาจเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดๆ ที่ทำลายพระราชกิจของพระองค์เอง

อีกทั้งพระองค์คงจะไม่ทรงเปล่งพระวาจาใดๆ ที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระองค์เอง ดังนั้น

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะไม่มีวันทรงปฏิบัติพระราชกิจใดๆ

ที่ขัดขวางการบริหารจัดการของพระองค์เองอย่างแนบแน่น นี่คือนิสัยที่ผู้คนทั้งมวลควรเข้าใจ

แก่นสารของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระเจ้าเอง ในทำนองเดียวกัน

พระราชกิจของพระคริสต์ก็เป็นการช่วยมนุษย์ให้รอดเช่นกัน

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของน้ำพระทัยของพระเจ้า เนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์ทรงตระหนักถึงเนื้อแท้ของพระองค์ภายในเนื้อหนังของพระองค์จนถึงขั้นที่เนื้อหนังของพระองค์เพียง

พอที่จะปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น

พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณของพระเจ้าจึงถูกแทนที่ด้วยพระราชกิจของพระคริสต์ในระหว่างช่วงเวลา

แห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์

และแกนกลางของพระราชกิจทั้งหมดตลอดช่วงเวลาแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์คือพระราชกิจของพระคริสต์

พระราชกิจนี้ไม่สามารถนำมาผสมผสานกับพระราชกิจจากยุคอื่นใดได้

และเนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกิจในพระอัตลักษณ์ของเนื้อหนังของพระองค์

เนื่องจากพระองค์เสด็จมาในเนื้อหนัง

พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงปฏิบัติให้เสร็จสิ้นในเนื้อหานั้น
ไม่ว่าจะเป็นพระวิญญูณของพระเจ้าหรือพระคริสต์ต่างก็เป็นพระเจ้าพระองค์เอง
และพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงปฏิบัติ และดำเนินพันธกิจที่พระองค์ควรทรงดำเนิน

เนื้อแท้ของพระเจ้าเองจริงๆ นั้นใช้สิทธิอำนาจ

แต่พระองค์ทรงสามารถบนอบต่อสิทธิอำนาจที่มาจากพระองค์ได้อย่างเต็มเปี่ยม

ไม่ว่าจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญูณหรือพระราชกิจของเนื้อหนังต่างก็ไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน

พระวิญญูณของพระเจ้าทรงเป็นสิทธิอำนาจเหนือสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

เนื้อหนังที่มีเนื้อแท้ของพระเจ้านั้นมีสิทธิอำนาจเช่นกัน

หากแต่พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจทั้งหมดที่เชื่อฟังน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

ซึ่งมีอาจบรรลุหรือก่อเกิดขึ้นได้โดยบุคคลหนึ่งบุคคลใด พระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นสิทธิอำนาจ

แต่เนื้อหนังของพระองค์สามารถบนอบต่อสิทธิอำนาจของพระองค์ได้ นี่คือความหมายโดยนัยเมื่อกล่าวว่า

“พระคริสต์ทรงเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา”

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูณและทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งความรอดได้เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสาม

ารถกลายมาเป็นมนุษย์ ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม พระเจ้าพระองค์เองทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เอง

พระองค์ไม่ทรงขัดขวางหรือแทรกแซง นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ขัดแย้งตัวมันเอง

เนื่องเพราะเนื้อแท้ของพระราชกิจที่พระวิญญูณทรงปฏิบัติและที่เนื้อหนังปฏิบัตินั้นเป็นเอกเช่นเดียวกัน

ไม่ว่าจะเป็นพระวิญญูณหรือเนื้อหนัง

ทั้งสองต่างก็ปฏิบัติพระราชกิจเพื่อให้ น้ำพระทัยหนึ่งเดียวลุล่วงและเพื่อบริหารจัดการพระราชกิจเดียวกัน

แม้ว่าพระวิญญูณและเนื้อหนังมีคุณสมบัติสองอย่างที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

แต่เนื้อแท้ของทั้งสองนั้นเหมือนกัน ทั้งสองต่างมีเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เอง

และพระอัครลักษณ์ของพระเจ้าพระองค์เอง พระเจ้าพระองค์เองไม่ทรงมีองค์ประกอบของความไม่เชื่อฟัง

เนื้อแท้ของพระองค์ดั่งiam พระองค์ทรงเป็นการแสดงออกถึงความงดงามและความดงามทั้งหมด

รวมทั้งความรักทั้งหมดด้วย แม้ในเนื้อหนัง พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติสิ่งใดที่เป็นการไม่เชื่อฟังพระเจ้าพระบิดา

แม้จะต้องเสียสละพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ก็จะยังเต็มพระทัยที่จะทำเช่นนั้นอย่างสุดพระทัย

และพระองค์จะไม่ตัดสินพระทัยเลือกสิ่งอื่น

พระเจ้าไม่ทรงมีองค์ประกอบของความคิดว่าพระองค์เองชอบธรรมเสมอหรือความคิดว่าพระองค์เองสำคัญ

หรือองค์ประกอบของความโอหังและความอวดดี พระองค์ไม่ทรงมีองค์ประกอบของความคดโกง

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้ามาจากซาตาน

ซาตานคือแหล่งกำเนิดของความน่าเกลียดและความชั่วช้าทั้งหมด

เหตุผลที่มนุษย์มีคุณสมบัติที่คล้ายกับคุณสมบัติทั้งหลายของชาตานั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามและถูกแปรรูปโดยชาตานั้นแล้ว พระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกชาตนั้นทำให้เสื่อมทราม ดังนั้น

พระองค์จึงทรงมีเฉพาะพระลักษณะของพระเจ้าเท่านั้น และไม่มีคุณลักษณะใดๆ ของชาตนั้นเลย

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจจะยากแก่ใจหรือเนื้อหนังจะอ่อนแอเพียงใด

พระเจ้าในขณะที่พระองค์ยังดำรงพระชนม์ชีพในเนื้อหนังนั้นจะไม่มีวันทรงทำสิ่งใดก็ตามที่ขัดขวางต่อพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นับประสาอะไรที่จะทรงละทิ้งน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาอย่างไม่เชื่อฟัง

พระองค์ทรงยินดีที่จะทนทุกข์จากความเจ็บปวดของเนื้อหนังมากกว่าที่จะทรยศต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ในการอธิษฐานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์

ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี

อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

ผู้คนตัดสินใจเลือกโดยตนเอง แต่พระคริสต์ไม่ทรงทำเช่นนั้น

แม้ว่าพระองค์ทรงมีพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง

แต่พระองค์ยังคงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

และทำให้สิ่งที่พระเจ้าพระบิดาได้วางพระทัยมอบหมายให้พระองค์ลุล่วงจากในมุมมองของเนื้อหนัง

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้ สิ่งซึ่งมาจากชาตนั้นไม่สามารถมีเนื้อแท้ของพระเจ้า

และสามารถมีได้เพียงเนื้อแท้ที่ไม่เชื่อฟังและต้านทานพระเจ้าเท่านั้น

มันไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมได้ นับประสาอะไรที่จะเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างเต็มใจ

มนุษย์ทั้งมวล นอกเหนือจากพระคริสต์ อาจทำสิ่งที่ต้านทานพระเจ้า

และไม่มีมนุษย์คนไหนคนใดที่สามารถปฏิบัติพระราชกิจที่พระเจ้าวางพระทัยมอบหมายได้โดยตรง

ไม่มีผู้ใดสามารถถือว่าการบริหารจัดการของพระเจ้าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของพวกเขาเองได้

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการนบนอบต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

การไม่เชื่อฟังพระเจ้าคือคุณลักษณะของชาตนั้น คุณสมบัติสองอย่างเหล่านี้เข้ากัน ไม่ได้

และผู้ใดที่มีคุณสมบัตินี้ของชาตนั้นก็มิอาจเรียกได้ว่าพระคริสต์

เหตุผลที่มนุษย์ไม่สามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าแทนพระองค์ได้เป็นเพราะมนุษย์ไม่มีเนื้อแท้ใดๆ ของพระเจ้า

มนุษย์ทำงานเพื่อพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของมนุษย์ แต่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์นั้นควบคุมด้วยเทวสภาพของพระองค์ แม้ว่าพระองค์ทรงอยู่ในเนื้อหนัง แต่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ไม่เหมือนกับของมนุษย์ที่มีเนื้อหนังเสียทั้งหมด

พระองค์ทรงมีลักษณะนิสัยของพระองค์เองที่หาที่เสมอเหมือนไม่ได้
และสิ่งนี้ก็ควบคุมด้วยเทวสภาพของพระองค์ด้วยเช่นกัน เทวสภาพของพระองค์ไม่มีจุดอ่อน
จุดอ่อนของพระคริสต์อ้างอิงถึงจุดอ่อนของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
จุดอ่อนนี้จำกัดเทวสภาพของพระองค์ในระดับหนึ่ง แต่ข้อจำกัดดังกล่าวอยู่ภายในวงเขตและเวลาหนึ่งๆ
และไม่ได้ไร้เขตกัน เมื่อถึงเวลาที่จะปฏิบัติพระราชกิจของเทวสภาพของพระองค์นั้น
พระราชกิจได้รับการดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์โดยทั้งหมด
นอกเหนือจากชีวิตตามปกติของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์แล้ว การกระทำอื่นๆ
ทั้งหมดของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นได้รับอิทธิพล ได้รับผลกระทบ
และได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์ แม้ว่าพระคริสต์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์
แต่มันก็ไม่ได้ขัดขวางพระราชกิจของเทวสภาพของพระองค์
และแน่นอนว่านี่เป็นเพราะสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์
แม้ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ไม่พัฒนาเต็มที่ในด้านวิธีการที่จะปฏิบัติตัวกับผู้อื่น
แต่มันก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อพระราชกิจตามปกติของเทวสภาพของพระองค์
เมื่อเรากล่าวว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ยังไม่ถูกทำให้เสื่อมทรามนั้น
เราหมายถึงว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์สามารถได้รับการบัญชาโดยตรงจากเทวสภาพของพระองค์
และพระองค์ทรงมีสำนึกที่สูงกว่าของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เหมาะสมที่สุดที่จะได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพในพระราชกิจของพระองค์
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีความสามารถมากที่สุดที่จะแสดงออกถึงพระราชกิจของเทวสภาพ
และมีความสามารถมากที่สุดที่จะตอบสนองต่อพระราชกิจดังกล่าว
ขณะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจในเนื้อหนัง
พระองค์ไม่เคยทรงลืมหน้าที่ที่มนุษย์ในเนื้อหนังควรต้องทำให้ลุล่วง
พระองค์สามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง พระองค์ทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้า
และพระอัครลักษณะของพระองค์คือพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง
เป็นเพียงแค่พระองค์เสด็จมายังโลกและทรงกลายมาเป็นสิ่งทรงสร้าง ซึ่งมีเปลือกภายนอกของสิ่งทรงสร้าง
และในตอนนี้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่พระองค์ไม่เคยทรงมีมาก่อน
พระองค์ทรงสามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ นี่คือการดำรงอยู่ของพระเจ้าพระองค์เอง
และมนุษย์ไม่อาจเลียนแบบได้ พระอัครลักษณะของพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง
การที่พระองค์ทรงนมัสการพระเจ้านั้นมาจากมุมมองของเนื้อหนัง ดังนั้น พระวจนะว่า

“พระคริสต์ทรงนมัสการพระเจ้าในสวรรค์” จึงไม่ผิด

สิ่งที่พระองค์ทรงขอจากมนุษย์คือการทรงดำรงอยู่ของพระองค์เองอย่างแน่แท้

พระองค์ทรงได้สัมฤทธิ์ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงขอจากมนุษย์ก่อนที่จะทรงขอสิ่งเหล่านั้นจากพวกเขาแล้ว

พระองค์จะไม่มีวันทรงเรียกร้องจากผู้ใดในขณะที่พระองค์เองทรงเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น

เพราะทั้งหมดนี้ประกอบเป็นการทรงดำรงอยู่ของพระองค์

ไม่ว่าพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์อย่างไร

พระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติในลักษณะที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงขอสิ่งใดจากมนุษย์

จะไม่มีมีการเรียกร้องใดที่เกินกว่าสิ่งที่มนุษย์สามารถบรรลุได้

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นคือสิ่งที่นำไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระองค์ เทวสภาพของพระคริสต์อยู่เหนือมนุษย์ทั้งหมด

ดังนั้น พระองค์จึงทรงเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งปวง

สิทธิอำนาจนี้คือเทวสภาพของพระองค์ นั่นคือ อุปนิสัยและการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าพระองค์เอง

ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดพิจารณาพระอัครลักษณะของพระองค์ ดังนั้นแล้ว

ไม่สำคัญว่าสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จะเป็นปกติอย่างไร

ก็มีอาจปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงมีพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะตรัสจากจุดยืนใด

และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างไรก็ตาม

ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

มนุษย์ที่โง่เขลาและรู้เท่าไม่ถึงการณ์มักเห็นว่าสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์นั้นเป็นคำนิ

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงแสดงและเผยการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์อย่างไร

มนุษย์ก็ไม่สามารถยอมรับว่าพระองค์คือพระคริสต์ได้

และยังพระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟังและความถ่อมใจของพระองค์มากขึ้นเพียงใด

มนุษย์ที่โง่เขลาที่ยังคำนึงถึงพระคริสต์ว่าไม่สำคัญยิ่งขึ้นเท่านั้น

มีแม้กระทั่งพวกผู้ที่ทำท่าทีกีดกันและดูหมิ่นต่อพระองค์ แต่ยัวางพวก “ผู้ยิ่งใหญ่”

ที่มีภาพลักษณ์สูงส่งไว้บนโต๊ะเพื่อนมัสการ

การต้านทานและการ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์มาจากข้อเท็จจริงที่ว่า

เนื้อแท้ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นบนบอบต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

รวมทั้งจากสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์

นี่คือแหล่งกำเนิดของการต้านทานและการ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์

หากพระคริสต์ไม่ทรงมีลักษณะท่าทางของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
หรือไม่ทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
แต่มีสภาวะความเป็นมนุษย์เหนือปกติแทน เช่นนั้นแล้วก็คงไม่น่าจะมีความไม่เชื่อฟังในหมู่มนุษย์
เหตุผลที่มนุษย์เต็มใจอยู่เสมอที่จะเชื่อในพระเจ้าในสวรรค์ที่มีอาจมองเห็นได้นั้นเป็นเพราะพระเจ้าในสวรรค์ไม่
ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงมีคุณสมบัติของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างแม้เพียงอย่างเดียว ดังนั้น
มนุษย์จึงคำนึงถึงพระองค์ด้วยความเคารพนับถืออย่างมากที่สุดอยู่เสมอ แต่มีท่าทีดูหมิ่นต่อพระคริสต์

แม้ว่าพระคริสต์บนแผ่นดินโลกทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในพระนามของพระเจ้าพระองค์เองได้
แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมาด้วยเจตนารมณ์ที่จะแสดงพระฉายาของพระองค์ในเนื้อหนังต่อมนุษย์ทั้งมวล
พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์ทั้งมวลมองเห็นพระองค์

พระองค์เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์สามารถได้รับการนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์ได้
และเช่นนั้นมนุษย์จึงเข้าสู่ยุคใหม่ได้

การปฏิบัติหน้าที่ของเนื้อหนังของพระคริสต์นั้นเป็นไปเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นั่นคือ
เพื่อพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

และไม่ใช่ว่าเพื่อให้มนุษย์สามารถเข้าใจเนื้อแท้ของเนื้อหนังของพระองค์ได้อย่างเต็มเปี่ยม

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจอย่างไร

ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงปฏิบัติที่อยู่เหนือกว่าสิ่งที่เนื้อหนังสามารถบรรลุได้

ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอย่างไร

พระองค์ทรงพระราชกิจนั้นในเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติ

และไม่ได้ทรงเผยโฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้าต่อมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม นอกจากนี้

พระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์ไม่มีวันที่จะเกินธรรมชาติหรือประมาณค่าไม่ได้อย่างที่มนุษย์คิดฝัน

ถึงแม้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองในเนื้อหนัง

และทรงปฏิบัติในสภาวะบุคคลในพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองควรทรงปฏิบัติ

แต่พระองค์มิได้ทรงปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าในสวรรค์

อีกทั้งพระองค์มิได้ทรงกล่าวประกาศกิจการของพระองค์เองอย่างร้อนรุ่ม ตรงกันข้าม

พระองค์ยังคงทรงซ่อนอย่างถ่อมพระทัยอยู่ในเนื้อหนังของพระองค์ นอกเหนือจากพระคริสต์แล้ว

บรรดาผู้ที่อ้างอย่างเทียมเท็จว่าเป็นพระคริสต์นั้น ไม่มีคุณสมบัติของพระองค์ เมื่อนำมาวางเปรียบเทียบกับข้างๆ

อุปนิสัยที่โอหังและยกย่องตนเองของพวกเขาพระคริสต์เทียมเท็จแล้ว

ก็เป็นที่ชัดเจนขึ้นมามากว่าเนื้อหนังลักษณะเช่นใดที่เป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง ยิ่งพวกเขาเทียมเท็จมากขึ้นเท่าใด

พวกเขาก็ยิ่งถูกโดดถึงตนเองมากขึ้นเท่านั้น

และพวกเขาก็ยังมีความสามารถที่จะทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อหลอกลวงมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น พระคริสต์เทียมเท็จไม่มีคุณสมบัติของพระเจ้า พระคริสต์ไม่ทรงมีมลทินจากองค์ประกอบใดๆ

ที่เป็นของพระคริสต์เทียมเท็จ

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของเนื้อหนังให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น ไม่ใช่เพียงเพื่อทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นพระองค์ได้

แต่พระองค์ทรงปล่อยให้พระราชกิจของพระองค์ยืนยันพระอัครลักษณะของพระองค์

และทรงปล่อยให้สิ่งที่พระองค์ทรงเผยพิสุจน์เนื้อแท้ของพระองค์แทน เนื้อแท้ของพระองค์มิได้ไร้มูลฐาน

พระอัครลักษณะของพระองค์ไม่ได้ถูกเกาะกุมไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

แต่ถูกกำหนดพิจารณาโดยพระราชกิจของพระองค์และเนื้อแท้ของพระองค์

แม้ว่าพระองค์จะทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เองและทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้ แต่อย่างไรก็ตาม พระองค์ยังคงทรงเป็นเนื้อหนัง ไม่เหมือนกับพระวิญญาณ

พระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าที่มีคุณสมบัติของพระวิญญาณ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่มีเปลือกของเนื้อหนัง ดังนั้น ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงเป็นปกติเพียงใด และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงอ่อนแอเพียงใด

และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาอย่างไร

เทวสภาพของพระองค์ก็มีอาภัพเสียได้

ภายในพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่ได้มีเพียงแค่สถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติและความอ่อนแอของสถานะความเป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมีความมหัศจรรย์และความมีอาภัพยิ่งลึกลับของเทวสภาพของพระองค์

อีกทั้งกิจการทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง ดังนั้น

ทั้งสถานะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพต่างก็มีอยู่ภายในพระคริสต์ ทั้งตามความเป็นจริงและในการปฏิบัติ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ว่างเปล่าหรือเกินธรรมชาติเลยแม้แต่น้อย

พระองค์เสด็จมายังแผ่นดินโลกโดยมีจุดประสงค์หลักคือการปฏิบัติพระราชกิจ

มีความจำเป็นที่ต้องทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติเพื่อปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลก มิเช่นนั้นแล้ว

ไม่ว่าเทวสภาพของพระองค์จะมีฤทธานุภาพยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม

ก็สามารถนำการปฏิบัติพระราชกิจแต่ดั้งเดิมของฤทธานุภาพนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

แม้ว่าสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่นั่นก็มีใช้เนื้อแท้ของพระองค์

เนื้อแท้ของพระองค์คือเทวสภาพ ดังนั้น

ช่วงเวลาที่พระองค์ทรงเริ่มต้นดำเนินพันธกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกจึงเป็นช่วงเวลาที่พระองค์ทรงเริ่มต้นแสดงการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์

สถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีอยู่เพียงเพื่อช่วยกู้จุนชีวิตตามปกติของเนื้อหนังของพระองค์เพื่อให้เทว

ภาพของพระองค์สามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ตามปกติในเนื้อหนังเท่านั้น
ทั้งหมดทั้งปวงที่ชี้นำพระราชกิจของพระองค์คือเทวสภาพ
เมื่อพระองค์ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์
พระองค์จะได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงแล้ว
สิ่งที่มนุษย์ควรต้องรู้คือทั้งหมดทั้งมวลของพระราชกิจของพระองค์
และพระองค์ทรงทำให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้โดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์นั่นเอง
ตลอดครรลองแห่งพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ทรงค่อนข้างแสดงถึงการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์อย่างเต็มที่
ซึ่งมิใช่อุปนิสัยที่มีมลทินจากสภาวะความเป็นมนุษย์ หรือที่มีมลทินจากความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์
เมื่อถึงเวลาที่พันธกิจทั้งหมดของพระองค์ได้มาถึงจุดสิ้นสุด
พระองค์จะได้ทรงแสดงถึงอุปนิสัยที่พระองค์ควรต้องทรงแสดงอย่างสมบูรณ์แบบและเต็มที่แล้ว
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้รับการนำทางจากการชี้นำของมนุษย์คนใด
การแสดงออกของอุปนิสัยของพระองค์ยังค่อนข้างเป็นอิสระ
และไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของจิตใจหรือผ่านการประมวลผลโดยความคิดอีกด้วย
แต่เผยออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ นี่คือสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสัมผัสได้
แม้ว่าสิ่งที่ล้อมรอบจะรุนแรงหรือสภาวะจะไม่เอื้ออำนวย
พระองค์ก็ทรงสามารถแสดงออกถึงอุปนิสัยของพระองค์ในเวลาที่เหมาะสมได้
ผู้ที่เป็นพระคริสต์แสดงออกถึงการดำรงอยู่ของพระคริสต์
ในขณะที่ผู้ที่ไม่ใช่พระคริสต์ไม่มีอุปนิสัยของพระคริสต์ ดังนั้น
ต่อให้ทุกคนจะด้านทานพระองค์หรือมีมโนคติอันหลงผิดเกี่ยวกับพระองค์
ก็ไม่มีใครที่สามารถปฏิเสธตามพื้นฐานของมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์ได้ว่า
พระอุปนิสัยที่พระคริสต์ทรงแสดงออกนั้นคือพระอุปนิสัยของพระเจ้า
บรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่แสวงหาพระคริสต์ด้วยหัวใจที่แท้จริงหรือแสวงหาพระเจ้าอย่างตั้งใจจะยอมรับว่า
พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่มีพื้นฐานจากการแสดงออกของเทวสภาพของพระองค์
พวกเขาจะไม่วันปฏิเสธพระคริสต์โดยอิงถึงแง่มุมใดๆ
ของพระองค์ที่ไม่สอดคล้องกับมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์เป็นพื้นฐาน แม้ว่ามนุษย์จะโง่เขลาถึง
แต่มนุษย์ทุกคนรู้อย่างแน่ชัดว่าสิ่งใดคือความตั้งใจของมนุษย์และสิ่งใดที่มาจากพระเจ้า
มันเป็นเพียงแค่ผู้คนมากมายใจด้านทานพระคริสต์เนื่องจากเจตนาของพวกเขาเอง หากไม่ใช่เพราะการนี้
เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่มีมนุษย์คนไหนคนใดที่จะมีเหตุผลในการปฏิเสธการมีอยู่ของพระคริสต์

เพราะเทวสภาพที่พระคริสต์ทรงแสดงออกนั้นปรากฏอยู่จริง

และพระราชกิจของพระองค์สามารถพบเห็นเป็นพยานได้ด้วยตาเปล่า

พระราชกิจและการทรงแสดงออกของพระคริสต์กำหนดพิจารณาเนื้อแท้ของพระองค์

พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ได้รับการวางพระทัยมอบหมายให้ครบบริบูรณ์ได้ด้วยพระทัยที่แท้จริง

พระองค์ทรงสามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง

และทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาด้วยพระทัยที่แท้จริง

ทั้งหมดนี้ต่างกำหนดพิจารณาโดยเนื้อแท้ของพระองค์ และดังนั้น

การวิวัฒน์ตามธรรมชาติของพระองค์ก็กำหนดพิจารณาโดยเนื้อแท้ของพระองค์เช่นเดียวกัน

เหตุผลที่เราเรียกสิ่งนี้ว่า “การวิวัฒน์ตามธรรมชาติ” ของพระองค์นั้น

เป็นเพราะว่าการทรงแสดงออกของพระองค์ไม่ใช่การเลียนแบบ หรือผลจากการให้การศึกษาโดยมนุษย์

หรือผลจากการอบรมสั่งสอนเป็นเวลาหลายปีโดยมนุษย์ พระองค์มิได้ทรงเรียนรู้หรือนำมานับระดับพระองค์

หากแต่การทรงแสดงออกของพระองค์นั้นเป็นสิ่งที่มิได้อยู่โดยธรรมชาติภายในพระองค์

มนุษย์อาจปฏิเสธพระราชกิจของพระองค์การทรงแสดงออกของพระองค์ สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

และทั้งชีวิตของสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระองค์

แต่ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง

ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์ลุล่วง

และไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ถึงความจริงใจในการที่พระองค์แสวงหาพระเจ้าพระบิดา

แม้ว่าพระฉายาของพระองค์ไม่ได้เป็นที่น่าฉงนใจสำหรับประสาทสัมผัส

การปรากฏตาของพระองค์ไม่ได้มีบรรยากาศพิเศษเกินปกติ

และพระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ทำให้โลกสั่นไหวหรือสวรรค์สั่นคลอนอย่างที่มนุษย์จินตนาการ

แต่พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง

ผู้ทรงทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์ลุล่วงด้วยพระทัยที่แท้จริง

ทรงนบนอบต่อพระบิดาแห่งสวรรค์อย่างบริบูรณ์ และทรงมีความเชื่อฟังจนสิ้นพระชนม์

นี่เป็นเพราะว่าเนื้อแท้ของพระองค์คือเนื้อแท้ของพระคริสต์ ความจริงนี้ยากที่จะเชื่อสำหรับมนุษย์

แต่มันคือข้อเท็จจริง เมื่อพันธกิจของพระคริสต์ได้รับการทำให้ลุล่วงอย่างบริบูรณ์แล้ว

มนุษย์จะสามารถมองเห็นจากพระราชกิจของพระองค์ว่า

พระอุปนิสัยของพระองค์และการทรงดำรงอยู่ของพระองค์แสดงถึงพระอุปนิสัยและการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า

ในสวรรค์ ในเวลานั้น ผลรวมของพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์สามารถยืนยันได้ว่า

พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังที่พระวจนะกลายเป็นอย่างแท้จริง และไม่เหมือนกับเนื้อหนังของมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อ

ทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกมีนัยสำคัญที่เป็นตัวแทนของแต่ละขั้นตอนนั้น
แต่มนุษย์ที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจที่แท้จริงในแต่ละขั้นตอนไม่สามารถจับความเข้าใจนัยสำคัญของพ
ระราชกิจของพระองค์ได้

ซึ่งเป็นเช่นนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะพระราชกิจหลายขั้นตอนมีการดำเนินการ โดยพระเจ้าในการจัดเป็นมนุษย์
ครั้งที่สองของพระองค์

ผู้คนส่วนใหญ่ที่เคยเพียงได้ยินหรือได้เห็นพระวาระของพระคริสต์เท่านั้นแต่ไม่เคยมองเห็นพระองค์
ไม่มีมโนคติอันหลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์

พวกที่เคยเห็นพระคริสต์และเคยได้ฟังพระวาระของพระองค์

รวมทั้งเคยได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์

พบว่าเป็นการยากที่จะยอมรับพระราชกิจของพระองค์

นี่ไม่ได้เป็นเพราะการทรงปรากฏและสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์ไม่เป็นไปตามที่มนุษย์ชั้นช
อบหรือ?

พวกที่ยอมรับพระราชกิจของพระองค์หลังจากที่พระคริสต์ได้ทรงจากไปจะไม่มีความยากลำบากเช่นนั้น

เพราะพวกเขาเพียงยอมรับพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น

และไม่ได้สัมผัสกับสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์

มนุษย์ไม่สามารถละทิ้งมโนคติอันหลงผิดที่ตนมีเกี่ยวกับพระเจ้า

และพินิจพิจารณาพระองค์อย่างเอาจริงเอาจังแทน

นี่เป็นเพราะข้อเท็จจริงว่ามนุษย์มุ่งเน้นแต่กับการทรงปรากฏของพระองค์เท่านั้น

และไม่สามารถระลึกได้ถึงเนื้อแท้ของพระองค์โดยมีพื้นฐานอยู่บนพระราชกิจและพระวาระของพระองค์

หากมนุษย์ปิดตาให้กับการทรงปรากฏของพระคริสต์

หรือหลีกเลี่ยงการหาหรือเกี่ยวกับสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ และพูดถึงเฉพาะเทวสภาพของพระองค์

ผู้ซึ่งพระราชกิจและพระวาระของพระองค์ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุได้เท่านั้น

เช่นนั้นแล้วมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์จะลดลงไปครึ่งหนึ่ง

จนถึงระดับที่ความลำบากยากเย็นของมนุษย์ทั้งหมดจะได้รับการแก้ไขเสียด้วยซ้ำ

ในช่วงระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับพระองค์ได้

และเต็มไปด้วยมโนคติอันหลงผิดมากมายเกี่ยวกับพระองค์

และกรณีการต้านทานและการไม่เชื่อฟังเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไป

มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการดำรงอยู่ของพระเจ้า

แสดงถึงความกรุณาต่อความถ่อมพระทัยและการซ่อนตัวของพระคริสต์

หรืออภัยให้เนื้อแท้ของพระคริสต์ที่เชื่อฟังพระบิดาแห่งสวรรค์ ดังนั้น

พระองค์ไม่ทรงสามารถประทับอยู่กับมนุษย์เป็นนิรันดร์ได้หลังจากที่พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้น เพราะมนุษย์ไม่เต็มใจที่จะยอมให้พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างพวกเขา

หากมนุษย์ไม่สามารถแสดงความกรุณาต่อพระองค์ในช่วงระหว่างช่วงเวลาแห่งพระราชกิจของพระองค์ เช่นนั้นแล้วพวกเขาอาจจะสามารถทนยอมรับการที่พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างพวกเขาหลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง ในขณะที่พระองค์ทอดพระเนตรพวกเขาบ่อยๆ

ได้รับประสบการณ์กับพระวาระของพระองค์ไปได้อย่างไร? เช่นนั้นแล้ว

จะไม่มีผู้คนมากมายตกในบาปเพราะพระองค์หรือ?

มนุษย์เพียงยอมให้พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลก นี่คือระดับความกรุณาสูงสุดของมนุษย์ หากไม่ใช่เพื่อพระราชกิจของพระองค์ มนุษย์คงจะเนรเทศพระองค์จากแผ่นดินโลกไปเสียนานแล้ว ดังนั้นแล้ว พวกเขาจะแสดงความกรุณาน้อยลงเพียงใดทันทีที่พระราชกิจของพระองค์เสร็จสมบูรณ์แล้ว?

เช่นนั้นแล้วมนุษย์จะไม่ประหัดประหารพระองค์และทรمانพระองค์จนถึงแก่พระชนม์ชีพหรือ?

หากพระองค์ไม่ได้ทรงรับการขนานพระนามว่าพระคริสต์แล้ว

เช่นนั้นแล้วคงไม่อาจเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์

หากพระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจด้วยพระอัตลักษณ์ของพระเจ้าพระองค์เอง

และปฏิบัติในฐานะมนุษย์ทั่วไปเท่านั้นแทน

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะไม่ทนยอมรับการดำรงเพียงประโยชน์เดียวของพระองค์

นับประสาอะไรที่จะทนยอมรับพระราชกิจแม้ส่วนน้อยที่สุดของพระองค์ ดังนั้น

พระองค์ทรงสามารถถือพระอัตลักษณ์นี้ไว้กับพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น ในหนทางนี้

พระราชกิจของพระองค์มีอิทธิพลยิ่งกว่าหากพระองค์ไม่ได้ทรงกระทำเช่นนั้น

เพราะมนุษย์ทั้งหมดต่างเต็มใจที่จะเชื่อฟังตำแหน่งและพระอัตลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่

หากพระองค์มิได้ทรงถือพระอัตลักษณ์ของพระเจ้าพระองค์เองขณะที่ทรงพระราชกิจหรือทรงปรากฏในฐานะพระเจ้าพระองค์เอง เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะไม่ทรงมีโอกาสได้ปฏิบัติพระราชกิจเลย

แม้จะมีข้อเท็จจริงว่าพระองค์ทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้าและการทรงดำรงอยู่ของพระคริสต์

มนุษย์ก็คงจะไม่ผ่อนปรนและยอมให้พระองค์ปฏิบัติพระราชกิจในหมู่มวลมนุษย์ได้ง่ายๆ

พระองค์ทรงถือพระอัตลักษณ์ของพระเจ้าพระองค์เองในพระราชกิจของพระองค์

แม้ว่าพระราชกิจดังกล่าวจะมีอิทธิพลมากกว่าพระราชกิจที่ทรงปฏิบัติโดยไม่มีพระอัตลักษณ์นั้นหลายสิบเท่า

แต่มนุษย์ยังคงไม่เชื่อฟังต่อพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม เพราะมนุษย์นบนอบให้กับตำแหน่งของพระองค์เท่านั้น

ไม่ใช่เนื้อแท้ของพระองค์ หากเป็นดังนั้นแล้ว

บางทีในวันหนึ่งที่พระคริสต์ทรงลงมาจากตำแหน่งของพระองค์แล้ว

มนุษย์จะสามารถยอมให้พระองค์ลงพระชนม์ชีพอยู่ต่อไปแม้เพียงสักวันหรือไม่?

พระเจ้าเต็มพระทัยที่จะดำรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลกกับมนุษย์

เพื่อที่พระองค์อาจทอดพระเนตรผลที่พระราชกิจจากพระหัตถ์ของพระองค์จะนำพามาให้เกิดขึ้นในช่วงเวลาหลายปีต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการทรงสถิตของพระองค์ได้แม้เพียงสักวัน

ดังนั้นพระองค์ทรงทำได้เพียงลี้ภัยเท่านั้น

มนุษย์ยอมให้พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทรงปฏิบัติและทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงท่ามกลางหมู่มวลมนุษย์ด้วยความกรุณาและความเมตตาในระดับที่สูงที่สุดแล้ว

แม้ว่าบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงพิชิตด้วยพระองค์เอง โดยเฉพาะจะแสดงความเมตตาเช่นนั้นต่อพระองค์

แต่พวกเขายังคงอนุญาตให้พระองค์ประทับอยู่จนกระทั่งพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นเท่านั้น

และไม่มากไปกว่านั้นแม้ชั่วขณะหนึ่ง หากเป็นเช่นนั้น มีอะไรในสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ยังไม่ได้ทรงพิชิตอีกหรือ?

เหตุผลที่มนุษย์ปฏิบัติต่อพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในลักษณะเช่นนี้นั้นไม่ได้เป็นเพราะพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่มีเปลือกของมนุษย์ทั่วไปหรือ?

หากพระองค์ทรงมีเพียงเทวสภาพและไม่ใช่อะไรที่เป็นมนุษย์ตามปกติแล้ว

เช่นนั้นแล้วความลำบากยากเย็นของมนุษย์จะไม่ถูกแก้ไขไปด้วยความง่ายดายอย่างยิ่งหรือ?

มนุษย์ยอมรับเทวสภาพของพระองค์อย่างจำใจ

และไม่แสดงความสนใจในเปลือกมนุษย์ธรรมดาทั่วไปของพระองค์

แม้ว่าเนื้อแท้ของพระองค์จะเป็นเนื้อแท้ของพระคริสต์ที่ทรงบนอบต่อน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์อย่างแน่นอนแท้ก็ตาม ดังนั้นแล้ว

พระองค์ทรงทำได้เพียงยกเลิกพระราชกิจที่จะประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อแบ่งปันความชื่นบานยินดีและความโศกเศร้ากับพวกเขาเท่านั้น เพราะมนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระองค์ได้อีกต่อไป

การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บ้านปลายอันน่าอัศจรรย์

มนุษย์มีความเข้าใจน้อยนิดเกี่ยวกับพระราชกิจของวันนี้และพระราชกิจแห่งอนาคต

แต่เขาไม่เข้าใจบ้านปลายซึ่งมวลมนุษย์จะเข้าสู่ ในฐานะสิ่งทรงสร้างหนึ่ง

มนุษย์ควรปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งทรงสร้าง นั่นคือ มนุษย์ควรติดตามพระเจ้าในสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงกระทำ พวกเขาควรเดินหน้าในหนทางใดก็ตามที่เราบอกให้พวกเขาทำ

เขาไม่มีหนทางที่จะบริหารจัดการสิ่งทั้งหลายเพื่อตัวเอง และเขาไม่มีความเป็นนายเหนือตัวเอง

ทั้งหมดนั้นต้องปล่อยให้อยู่ภายใต้ความปรานีของพระเจ้า และทุกสิ่งทุกอย่างถูกถือไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

หากพระราชกิจของพระเจ้าได้จัดเตรียมบทอวสานให้กับมนุษย์ไว้ล่วงหน้า เป็นบ้านปลายอันน่าอัศจรรย์

และหากพระเจ้าได้ทรงใช้สิ่งนี้เพื่อชักนำมนุษย์และเป็นเหตุให้มนุษย์ติดตามพระองค์—

หากพระองค์ได้ทรงทำข้อตกลงกับมนุษย์—เช่นนั้นแล้ว นี่คงจะไม่ใช่การพิชิตชัย

และคงจะไม่ได้เป็นไปเพื่อทรงพระราชกิจกับชีวิตของมนุษย์

หากพระเจ้าต้องทรงใช้บทอวสานของมนุษย์เพื่อควบคุมเขาและได้หัวใจของเขามา

เช่นนั้นแล้วในการนี้พระองค์คงจะไม่ได้กำลังทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม

และพระองค์คงจะไม่ทรงสามารถได้มนุษย์มา แต่คงจะกำลังทรงใช้บ้านปลายเพื่อควบคุมเขาแทน

มนุษย์ไม่ใส่ใจเรื่องอื่นใดมากไปกว่าบทอวสานในอนาคต บ้านปลายสุดท้าย

และการที่มีบางสิ่งบางอย่างที่ดีให้หวังหรือไม่ นั่นเอง

หากมนุษย์ได้รับความหวังอันสวยงามในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย และหากว่าก่อนการพิชิตชัยมนุษย์

เขาได้รับบ้านปลายที่ถูกต้องเหมาะสมให้ไล่ตามเสาะหา เช่นนั้นแล้ว

ไม่เฉพาะแต่การพิชิตชัยมนุษย์จะไม่สัมฤทธิ์ประสิทธิผลของมันเท่านั้น

แต่ประสิทธิผลของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยก็คงจะได้รับอิทธิพลด้วยเช่นกัน กล่าวคือ

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยสัมฤทธิ์ประสิทธิผลโดยการนำชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้

ปจากมนุษย์ และโดยการพิพากษาและการติสอนอุปนิสัยกบฏของมนุษย์นั่นเอง

มัน ไม่ได้สัมฤทธิ์ผลโดยการทำข้อตกลงกับมนุษย์ ซึ่งก็คือโดยการให้พระพรและพระคุณกับมนุษย์ แต่ตรงกันข้าม

จะสัมฤทธิ์ผลได้โดยการเปิดเผยความจริงรักภักดีของมนุษย์โดยการปลดปล่อยเขาจาก “อิสรภาพ” ของเขา

และทำลายความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเขาให้สิ้นไปต่างหาก

นี่คือเนื้อแท้ของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย หากมนุษย์ได้รับความหวังที่สวยงามตั้งแต่แรกเริ่ม

และพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษาถูกกระทำขึ้นภายหลัง เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ก็คงจะยอมรับการติสอนและการพิพากษานี้บนพื้นฐานที่ว่าเขามีความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้

และในที่สุด

การเชื่อฟังและการนบถการพระผู้สร้างอันไม่มีเงื่อนไขโดยสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ก็คงจะไม่สัมฤทธิ์ผล จะมีก็เพียงแก่การเชื่อฟังที่มีขอบเขตไม่รู้เท่าทัน

หรือมิฉะนั้นมนุษย์ก็คงจะทำข้อเรียกร้องจากพระเจ้าอย่างมีขอบเขต

และคงเป็นไปได้ที่จะพิชิตหัวใจมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม ผลที่ตามมาคือ

คงเป็นไปได้สำหรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเช่นนั้นที่จะได้มนุษย์มา หรือยิ่งไปกว่านั้น

ที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า สรรพสิ่งที่ทรงสร้างเช่นนั้นคงจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาได้

และคงจะเพียงแต่กระหน่ำต่อรองกับพระเจ้าเท่านั้น นี่คงจะไม่ใช่การพิชิตชัย

แต่เป็นความปรานีและพระพรต่างหาก ปัญหาใหญ่ที่สุดกับมนุษย์ก็คือว่า

เขาไม่คิดถึงสิ่งใดเลยนอกจากชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเขา และเทิดทูนสิ่งเหล่านี้

มนุษย์ได้ตามเสาะหาพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเขา

เขามีได้นบถการพระเจ้าเนื่องจากความรักที่พวกเขามีต่อพระองค์ และดังนั้น ในการพิชิตชัยมนุษย์

ความเห็นแก่ตัว ความโลภของมนุษย์

และสิ่งทั้งหลายของมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการนบถการพระเจ้าของเขามากที่สุดต้องถูกจัดการและถูกกำจัดทิ้ง

ไปด้วยการนั้นทั้งหมด ในการทำเช่นนั้น ประสิทธิผลของการพิชิตชัยมนุษย์จึงจะสัมฤทธิ์

ผลลัพธ์ก็คือในช่วงระยะแรกของการพิชิตชัยมนุษย์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องชำระล้างความทะเยอทะยานอันดิบเถื่อน

กับความอ่อนแอที่คอยคาดบาศตายมากที่สุดของมนุษย์ และโดยผ่านทางนี้

จะต้องเผยความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าและเปลี่ยนความรู้ของเขาเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์และธรรมชาติของเขาเกี่ยวกับพระเจ้าและเกี่ยวกับความหมายของการดำรงอยู่ของเขา ในหนทางนี้

ความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าจะได้รับการชำระให้สะอาด ซึ่งกล่าวได้ว่า เป็นการพิชิตหัวใจของมนุษย์

แต่ในท่าทีของพระเจ้าต่อสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดนั้น

พระเจ้านิได้ทรงพิชิตเพียงเพื่อประโยชน์ของการทรงพิชิตชัยเท่านั้น ตรงกันข้าม

พระองค์ทรงพิชิตเพื่อที่จะให้ได้มนุษย์มา เพื่อประโยชน์ของพระสิริของพระองค์เอง

และเพื่อฟื้นฟูสภาพเหมือนดั้งเดิมแต่แรกเริ่มของมนุษย์ต่างหาก

หากพระองค์ทรงพิชิตเพียงเพื่อประโยชน์ของการทรงพิชิตชัยเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

ความสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยก็คงจะสูญหายไป นั่นจึงกล่าวได้ว่า

หากหลังจากการทรงพิชิตชัยมนุษย์แล้ว

พระเจ้าทรงล้างพระหัตถ์ของพระองค์จากมนุษย์และไม่ทรงให้ความใส่ใจต่อความเป็นหรือความตายของมนุษย์

แล้ว เช่นนั้นแล้ว นี่คงจะไม่ใช่การบริหารจัดการมวลมนุษย์

และการพิชิตชัยมนุษย์ก็คงจะไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของความรอดของเขา

มีเพียงการได้มนุษย์มาภายหลังจากการพิชิตชัยเขาและการที่เขามาถึง ณ
บันปลายอันน่าอัศจรรย์ในที่สุดเท่านั้นที่เป็นหัวใจสำคัญของพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมด
และมีเพียงการนี้เท่านั้นที่สามารถสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายแห่งความรอดของมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
มีเพียงการที่มนุษย์มาถึง ณ บันปลายอันสวยงาม
และการเข้าสู่การหยุดพักของเขาเท่านั้นที่เป็นความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ที่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งมวลค
วจะมี และเป็นพระราชกิจที่พระผู้สร้างควรจะทำ หากมนุษย์จะทำงานนี้ ก็คงจะมีข้อจำกัดมากเกินไป
กล่าวคือ มันอาจจะนำมนุษย์ไปถึงจุดใดจุดหนึ่งได้
แต่มันคงจะไม่สามารถนำพามนุษย์ไปถึงบันปลายอันเป็นนิรันดร์ได้
มนุษย์ไม่มีความสามารถที่จะตัดสินใจในลิขิตชีวิตของมนุษย์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น
เขาไม่สามารถรับรองความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้และบันปลายในอนาคตของมนุษย์ได้ อย่างไรก็ตาม
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำนั้นแตกต่างออกไป เนื่องจากพระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ก็ทรงนำทางเขา
เนื่องจากพระองค์ทรงช่วยมนุษย์ให้รอด พระองค์ก็จะทรงช่วยเขาให้รอดอย่างถ้วนทั่ว
และจะทรงได้เขามาโดยครบบริบูรณ์ เนื่องจากพระองค์ทรงนำทางมนุษย์
พระองค์ก็จะทรงนำพาเขาไปยังบันปลายที่ถูกต้องเหมาะสม
และเนื่องจากพระองค์ได้ทรงสร้างและบริหารจัดการมนุษย์
พระองค์ก็ต้องทรงรับผิดชอบต่อชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของมนุษย์
พระราชกิจที่พระผู้สร้างทรงทำเป็นเยี่ยงนี้เอง
ถึงแม้ว่าพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะสัมฤทธิ์ผลโดยการลบล้างความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเขาไป
แต่ในที่สุดแล้วมนุษย์ก็ต้องถูกนำพาไปสู่บันปลายที่ถูกต้องเหมาะสมที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้ให้เขา
เป็นที่แน่แท้ว่าเป็นเพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ มนุษย์จึงมีบันปลาย
และได้รับความมั่นใจในชะตากรรมของเขา
บันปลายที่เหมาะสมซึ่งได้อ้างถึงในที่นี้มิใช่ความหวังและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของมนุษย์ที่ได้ถูก
ลบล้างไปแล้วในเวลาที่ผ่านมา ทั้งสองนี้แตกต่างกัน
สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นซึ่งมนุษย์มุ่งหวังและไล่ตามเสาะหาคือความโหยหาที่เกิดขึ้นจากการไขว่คว้าตามความอยาก
ได้อยากมีอันพึงพอใจของเนื้อหนังของเขา แทนที่จะเป็นบันปลายอันเนื่องมาจากมนุษย์ ขณะเดียวกัน
สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้เพื่อมนุษย์คือพระพรและพระสัญญาอันเนื่องมาจากมนุษย์ทันทีที่เขาได้ถูกทำ
ให้สะอาดบริสุทธิ์แล้ว ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้เพื่อมนุษย์แล้วภายหลังจากการสร้างโลก
และซึ่งไม่ต่างพร้อยจากตัวเลือก มโนคติอันหลงผิด การจินตนาการทั้งหลาย หรือเนื้อหนังของมนุษย์
บันปลายนี้มีได้ถูกเตรียมไว้เพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ

แต่เป็นสถานที่แห่งการหยุดพักของมวลมนุษย์ทั้งหมด และดังนั้น
บ้านปลายนี้จึงเป็นบ้านปลายที่เหมาะสมที่สุดสำหรับมวลมนุษย์

พระเจ้าผู้สร้างตั้งพระทัยที่จะจัดวางเรียบเรียงสรรพสิ่งแห่งการทรงสร้างทั้งมวล
เจ้าต้องไม่ทิ้งขว้างหรือคือดั่งกับสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงทำ และเจ้าต้องไม่เป็นกบฏต่อพระองค์
เมื่อในที่สุดพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำสัมฤทธิ์อุดมงามหมายของพระองค์ พระองค์จะทรงได้รับพระสิริในการนี้
วันนี้ เหตุใดจึงไม่กล่าวว่า เจ้าเป็นพงศ์พันธุ์ของโมอับ หรือเป็นลูกหลานของพญานาคใหญ่สีแดงเล่า?
ทำไมหรือจึงไม่มีการพูดถึงประชากรที่ทรงเลือกสรรเลย และพูดถึงแต่เพียงสิ่งมีชีวิตทรงสร้างเท่านั้น?
สิ่งมีชีวิตทรงสร้าง—นี่คือชื่อเรียกดั้งเดิมของมนุษย์ และเช่นนี้เองที่เป็นอัตลักษณ์โดยกำเนิดของเขา
ชื่อทั้งหลายผันแปรไปเพราะยุคและช่วงเวลาแห่งพระราชกิจนั้นผันแปรไปเท่านั้น
ในข้อเท็จจริงแล้วมนุษย์คือสิ่งที่ทรงสร้างธรรมดาสิ่งหนึ่ง สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงนั้น
ไม่ว่าจะเป็นสรรพสิ่งที่เสื่อมทรามมากที่สุดหรือบริสุทธิ์มากที่สุดก็ตาม
ล้วนต้องปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง เมื่อพระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
พระองค์มิได้ทรงควบคุมเจ้าโดยใช้ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ ชะตากรรม หรือบ้านปลายของเจ้า
แท้จริงแล้วไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทรงพระราชกิจในหนทางนี้
อุดมงามหมายของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยคือเพื่อทำให้มนุษย์ปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
เพื่อให้เขานมัสการพระเจ้าผู้สร้าง ภายหลังจากนี้เท่านั้นเขาจึงจะสามารถเข้าสู่บ้านปลายอันน่าอัศจรรย์ได้
ชะตากรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า เจ้าไม่มีความสามารถในการควบคุมตัวของเจ้า
กล่าวคือ ทั้งที่มนุษย์จะสาละวนเร่งรีบและทำตัวเขาเองให้วุ่นวายในนามของเขาเองอยู่เสมอ
เขาก็ยังคงไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ หากเจ้าสามารถรู้ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเจ้าเอง
หากเจ้าสามารถควบคุมชะตากรรมของเจ้าเองได้ เจ้าจะยังคงเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างอยู่หรือ? กล่าวสั้นๆ ก็คือ
ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจอย่างไร พระราชกิจของพระองค์ทั้งหมดล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษย์
คู่มืออย่างของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเพื่อรับใช้มนุษย์ กล่าวคือ ดวงจันทร์
ดวงอาทิตย์ และดวงดาวทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์ สัตว์และต้นไม้พืชทั้งหลาย ฤดูใบไม้ผลิ
ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว และอื่นๆ—
ทั้งหมดล้วนถูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์แห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ และดังนั้น
ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงเตือนและพิพากษามนุษย์อย่างไร
ทั้งหมดล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของมนุษย์
ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยมนุษย์จากความหวังทางเนื้อหนังของเขา
นั่นก็เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์

และการชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์นั้นก็เกินไปเพื่อที่เขาอาจจะรอดชีวิตได้นั่นเอง
บันปลายของมนุษย์อยู่ในพระหัตถ์ของผู้สร้าง เช่นนั้นแล้ว
มนุษย์จะสามารถควบคุมตัวเองได้อย่างไรกัน?

ทันทีที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้ว มนุษย์จะถูกนำไปสู่พิภพหนึ่งซึ่งสวยงาม
แน่นอนว่าชีวิตนี้จะยังคงอยู่บนแผ่นดินโลก แต่มันจะไม่เหมือนกับชีวิตมนุษย์วันนี้โดยสิ้นเชิง
มันคือชีวิตที่มวลมนุษย์จะมีภายหลังจากที่มวลมนุษย์ทั้งปวงได้ถูกพิชิตแล้ว

มันจะเป็นการเริ่มต้นใหม่สำหรับมนุษย์บนแผ่นดินโลก

และสำหรับการที่มนุษย์จะมีชีวิตเช่นนั้นจะเป็นข้อพิสูจน์ว่ามวลมนุษย์ได้เข้าสู่อาณาจักรอันงดงามแห่งใหม่แล้ว
มันจะเป็นการเริ่มต้นชีวิตของมนุษย์และพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ข้อสนับสนุนเกี่ยวกับชีวิตที่สวยงามเช่นนั้นต้องเป็นว่า

ภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และถูกพิชิตแล้ว เขาบนอบเฉพาะพระพักตร์ของผู้สร้าง
และดังนั้น

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะเป็นช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจของพระเจ้าก่อนที่มวลมนุษย์จะเข้าสู่บันปลาย
อันน่าอัศจรรย์ ชีวิตเช่นนั้นคือชีวิตในอนาคตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก

เป็นชีวิตที่สวยงามที่สุดบนแผ่นดินโลก เป็นชีวิตประเภทที่มนุษย์ถวิลหา

เป็นชีวิตประเภทที่มนุษย์ไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนในประวัติศาสตร์ของโลก

มันคือบทวสานขั้นสุดท้ายของพระราชกิจการบริหารจัดการ 6,000 ปี มันคือสิ่งที่มวลมนุษย์โหยหามากที่สุด
และมันคือพระสัญญาของพระเจ้าที่มีกับมนุษย์ด้วยกัน แต่สัญญานี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในทันที กล่าวคือ
มนุษย์จะเข้าสู่บันปลายในอนาคตได้ก็ต่อเมื่อพระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์

และเขาถูกพิชิตจนครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้น นั่นคือ ทันทีที่ชาตนาปราชัยอย่างสิ้นเชิง

หลังจากที่มนุษย์ได้รับการถลุงแล้ว เขาจะปราศจากธรรมชาติบาป

เพราะพระเจ้าจะได้ทรงทำให้ชาตนาปราชัยแล้ว หมายความว่าจะไม่มีการบุกรุกโดยกองกำลังที่ไม่เป็นมิตรอีก
และไม่มีกองกำลังไม่เป็นมิตรที่สามารถโจมตีเนื้อหนังของมนุษย์ได้เลย และดังนั้นมนุษย์จะเป็นอิสระ
และบริสุทธิ์—เขาจะได้เข้าสู่ความเป็นนิรันดร์แล้ว มนุษย์จะเป็นอิสระไม่ว่าเขาจะไปอยู่ที่แห่งใด

และดังนั้นเขาจึงจะปราศจากการเป็นทาสหรือการต่อต้าน

ก็ต่อเมื่อกองกำลังซึ่งไม่เป็นมิตรจากความมีอคติถูกพันนาการไว้แล้วเท่านั้น

ชาตนาจำเป็นต้องถูกพันนาการเท่านั้น และทุกสิ่งจึงจะดีกับมนุษย์

สถานการณ์ปัจจุบันดำรงอยู่ก็เพราะชาตนายังคงก่อวนให้เกิดปัญหาเรื้อรังทั่วทุกหนแห่งบนแผ่นดินโลก
และเพราะพระราชกิจทั้งหมดแห่งการบริหารจัดการของเจ้ายังไม่ไปถึงบทวสานของมัน

ทันทีที่ชาตานได้ปราชัยไปแล้ว มนุษย์จะได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระอย่างครบบริบูรณ์

เมื่อมนุษย์ได้รับพระเจ้าและออกมาจากภายใต้แดนครอบครองของชาตาน

เขาจะได้เฝ้ามองดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ชีวิตอันเนื่องมาจากมนุษย์ปกติจะได้คืนมาอีกครั้ง

ทั้งหมดที่ควรจะถูกครอบครองโดยมนุษย์ปกติ—เช่น ความสามารถในการแยกแยะความดีจากความชั่ว

และการเข้าใจว่าจะกินและนุ่งห่มตัวเองอย่างไร และความสามารถที่จะดำรงชีวิตอย่างเป็นปกติ—

ทั้งหมดนี้จะได้รับคืนมาอีกครั้ง หากเอวามีได้ถูกต้อง

มนุษย์ก็ควรจะได้มีชีวิตที่ปกติประเภทนี้หลังจากที่เขาได้ถูกสร้างขึ้นในปฐมกาล เขาควรจะได้กิน นุ่งห่ม

และใช้ชีวิตแบบมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก กระนั้น หลังจากที่มีมนุษย์ได้กลายเป็นคำทรมานไป

ชีวิตนี้ได้กลายเป็นภาพลวงตาที่มีอาจบรรลุถึงได้

และแม้กระทั่งวันนี้มนุษย์ก็ไม่กล้าจินตนาการถึงสิ่งทั้งหลายดังกล่าวนั้นเลย ในความเป็นจริง

ชีวิตอันสวยงามที่มนุษย์ถวิลหา คือความจำเป็น กล่าวคือ หากมนุษย์ปราศจากบันปลายเช่นนั้นแล้วใคร

ชีวิตอันคำทรมานของเขานบนแผ่นดินโลกนี้ก็คงจะไม่วันสิ้นสุด และหากไม่มีชีวิตอันสวยงามเช่นนั้นแล้วใคร

ก็คงจะไม่มีบทสรุปให้กับชะตากรรมของชาตาน หรือให้กับยุคที่ชาตานมีอำนาจเหนือแผ่นดินโลก

มนุษย์ต้องไปถึง ณ อาณาจักรซึ่งไม่อาจไปถึงได้โดยกำลังบังคับแห่งความมืดมิด และเมื่อเขาไปถึง

นี้จึงจะพิสูจน์ว่าชาตานได้ปราชัยไปแล้ว ในหนทางนี้ ทันทีที่ไม่มีการรบกวนจากชาตาน

พระเจ้าพระองค์เองจะทรงควบคุมมวลมนุษย์ และพระองค์จะทรงบัญชาและควบคุมชีวิตทั้งหมดของมนุษย์

เมื่อนั้นเท่านั้นชาตานจึงจะปราชัยโดยแท้จริง ชีวิตของมนุษย์วันนี้ส่วนใหญ่เป็นชีวิตที่โสम्म

มันยังคงเป็นชีวิตแห่งการทนทุกข์และความทุกข์ร้อน นี่อาจไม่สามารถเรียกว่าความปราชัยของชาตาน

มนุษย์ยังไม่ได้รอดพ้นจากทะเลแห่งความทุกข์ร้อนเลย ยังไม่ได้รอดพ้นจากความยากลำบากของชีวิตมนุษย์

หรืออิทธิพลของชาตาน และเขายังคงมีแต่ความรู้อันน้อยนิดเกี่ยวกับพระเจ้า

ชาตานเป็นผู้สร้างความยากลำบากทั้งหมดของมนุษย์ ชาตานนั่นเองที่ได้้นำการทนทุกข์มาสู่ชีวิตมนุษย์

และหลังจากที่ชาตานถูกพันธนาการไว้แล้วเท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถหนีพ้นจากทะเลแห่งความทุกข์ร้อนได้อย่าง

บริบูรณ์ แต่ว่าการพันธนาการชาตานจะสัมฤทธิ์ได้โดยผ่านทาง การพิชิตชัยและการได้มาซึ่งหัวใจของมนุษย์

โดยการทำให้มนุษย์เป็นของที่ริบมาได้จากการสู้รบกับชาตาน

ในวันนี้ การไล่ตามเสาะหาเพื่อกลายเป็นผู้ชนะและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมของมนุษย์นั้น

คือสิ่งที่เขาไล่ตามเสาะหา ก่อนที่เขาจะมีชีวิตแบบมนุษย์ที่ปกติบนแผ่นดินโลก

และสิ่งเหล่านั้นคือวัตถุประสงค์ที่เขาแสวงหา ก่อนที่ชาตานจะถูกกำหนดให้อยู่ในพันธนาการ ในเนื้อแท้แล้ว

การไล่ตามเสาะหาเพื่อกลายเป็นผู้ชนะและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

หรือได้รับการทำให้มีประโยชน์ยิ่งของมนุษย์นั้น ก็คือเพื่อที่จะหนีรอดจากอิทธิพลของชาตาน กล่าวคือ

การไล่ตามเสาะหาของมนุษย์ก็คือ เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ชนะ
แต่บททอสานขั้นสุดท้ายจะเป็นการที่เขานีรอดจากอิทธิพลของชาตान
มีเพียง โดยการหนีรอดจากอิทธิพลของชาตानเท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถมีชีวิตแบบมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก
ได้ ซึ่งเป็นชีวิตแห่งการนมัสการพระเจ้า วันนี้
การไล่ตามเสาะหาเพื่อกลายเป็นผู้ชนะและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมของมนุษย์คือสิ่งที่ถูกไล่ตามเสาะหา
ก่อนที่จะมีชีวิตแบบมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก
โดยพื้นฐานแล้วสิ่งเหล่านั้นถูกไล่ตามเสาะหาเพื่อประโยชน์ของการได้รับการชำระให้สะอาดและการนำความจ
ริงมาปฏิบัติ และเพื่อนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง หากมนุษย์มีชีวิตแบบมนุษย์ที่ปกติบนแผ่นดินโลก
ซึ่งเป็นชีวิตที่ปราศจากความยากลำบากและความทุกข์ร้อน เช่นนั้นแล้ว
มนุษย์ก็จะไม่ได้มีส่วนร่วมในการไล่ตามเสาะหาเพื่อกลายเป็นผู้ชนะ “การกลายเป็นผู้ชนะ” และ
“การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม” คือวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่มนุษย์เพื่อไล่ตามเสาะหา
และโดยผ่านทาง การไล่ตามเสาะหาวัตถุประสงค์เหล่านี้เองที่พระองค์ทรงทำให้มนุษย์นำความจริงมาสู่การปฏิบัติ
และดำเนินชีวิตที่มีความหมาย วัตถุประสงค์คือเพื่อทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์และเพื่อให้ได้เข้ามา
และการไล่ตามเสาะหาเพื่อกลายเป็นผู้ชนะและการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมนั้นเป็นเพียงหนทางหนึ่ง
เท่านั้นเอง หากในอนาคต มนุษย์เข้าสู่บั้นปลายอันน่าอัศจรรย์
ก็จะไม่มีการกล่าวอ้างถึงการกลายเป็นผู้ชนะและการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
จะมีก็เพียงแต่สิ่งมีชีวิตทรงสร้างแต่ละอย่างปฏิบัติหน้าที่ของตนเท่านั้น วันนี้
มนุษย์ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ไล่ตามเสาะหาสิ่งเหล่านี้ก็เพียงเพื่อยามวงเขตให้แก่มนุษย์
เพื่อที่ว่า การไขว่คว้าของมนุษย์สามารถเป็นเป้าหมายและสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้น มิฉะนั้นแล้ว
มนุษย์ก็คงจะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความหม่อมอลอยที่คลุมเครือ และไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์
และหากว่าเป็นเช่นนั้น มนุษย์จะไม่ยั้่นนำเวทนามากขึ้นหรือ? การไล่ตามเสาะหาในหนทางนี้
โดยปราศจากเป้าหมายหรือหลักการ—มิใช่การหลอกลวงตัวเองหรือ? ทำยที่สุดแล้ว
การไล่ตามเสาะหานี้ก็คงจะไม่ให้ผลอันใดอย่างแน่นอน ในที่สุด
มนุษย์ก็คงจะยังดำรงชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของชาตान
และคงจะไม่มีความสามารถแกะตัวเขาเองออกจากมันได้
ทำไมจึงนำตัวเองไปสู่การไล่ตามเสาะหาที่ไร้จุดหมายเช่นนั้น? เมื่อมนุษย์เข้าสู่บั้นปลายอันเป็นนิรันดร์
มนุษย์จะนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง และเนื่องจากมนุษย์ได้รับความรอดและได้เข้าสู่ความเป็นนิรันดร์แล้ว
มนุษย์จะไม่ไล่ตามเสาะหาวัตถุประสงค์ใดๆ และยิ่งไปกว่านั้น
เขาจะไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับการถูกชาตานตีโอบ ณ เวลานั้น มนุษย์จะรู้สถานทีของเขาเอง

และจะปฏิบัติหน้าที่ของเขา และต่อให้พวกเขาจะไม่ถูกติสอนหรือถูกพิพากษา
แต่แต่ละคนจะปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา ณ เวลานั้น มนุษย์จะเป็นสิ่งทรงสร้างทั้งในอัตลักษณ์และสถานะ
จะไม่มีการแบ่งแยกสูงและต่ำอีกต่อไป แต่ละคนจะเพียงปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันเท่านั้น
กระนั้นมนุษย์ก็จะยังคงดำรงชีวิตอยู่ในบ้านปลายที่มีระเบียบและเหมาะสมสำหรับมวลมนุษย์
มนุษย์จะปฏิบัติหน้าที่ของเขาเพื่อประโยชน์แห่งการนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง
และมวลมนุษย์เช่นนี้เองที่จะกลายเป็นมวลมนุษย์แห่งกัลปาวสาน ณ เวลานั้น
มนุษย์จะได้รับชีวิตที่พระเจ้าได้ให้ความกระจ่างแล้ว
ชีวิตที่อยู่ภายใต้การทรงดูแลและการทรงคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า ชีวิตซึ่งอยู่ร่วมกันกับพระเจ้า
มวลมนุษย์จะมีชีวิตที่ปกคืบบนแผ่นดินโลก และผู้คนทั้งหมดจะเข้าสู่ร่องครรลองที่ถูกต้อง แผนการบริหารจัดการ
6,000 ปี จะได้เอาชนะซาตานอย่างสิ้นเชิงแล้ว
ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะทรงได้ฟื้นฟูภาพลักษณ์ดั้งเดิมของมนุษย์เมื่อทำการสร้างเขาแล้ว และเมื่อเป็นเช่นนั้น
เจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระเจ้าจะได้รับการทำให้ลุล่วงแล้ว ในปฐมกาล
ก่อนที่มวลมนุษย์จะถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม มวลมนุษย์มีชีวิตที่ปกคืบบนแผ่นดินโลก ต่อมา
เมื่อมนุษย์ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม มนุษย์ได้สูญเสียชีวิตที่ปกคืบนี้ และดังนั้น
จึงมีการเริ่มต้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า
และการสู้รบกับซาตานเพื่อฟื้นฟูชีวิตที่ปกคืบของมนุษย์ เฉพาะเมื่อพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ 6,000 ปี
ของพระเจ้ามาถึงบทวารแล้วเท่านั้น
ชีวิตของมวลมนุษย์ทั้งหมดจึงจะเริ่มฟื้นขึ้นอย่างเป็นทางการบนแผ่นดินโลก
เมื่อนั้นเท่านั้นที่มนุษย์จะมีชีวิตอันน่าอัศจรรย์
และพระเจ้าจะทรงฟื้นฟูจุดประสงค์ของพระองค์ในการทรงสร้างมนุษย์ในปฐมกาล
ตลอดจนสภาพเหมือนดั้งเดิมของมนุษย์ และดังนั้น ทันทีที่มนุษย์มีชีวิตที่ปกคืบของมวลมนุษย์บนแผ่นดินโลก
มนุษย์จะไม่ไล่ตามเสาะหาการกลายเป็นผู้ชนะหรือการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
เพราะมนุษย์จะบริสุทธิ “เหล่าผู้ชนะ” และ “การมีความเพียบพร้อม”
ที่มนุษย์กล่าวถึงนั้นเป็นวัตถุประสงค์ที่ถูกมอบให้มนุษย์เพื่อไล่ตามเสาะหาในระหว่างการสู้รบระหว่างพระเจ้ากับ
ซาตาน และพวกมันมีอยู่ก็เพราะมนุษย์ถูกทำให้เสื่อมทรามเท่านั้น
โดยการมอบวัตถุประสงค์หนึ่งให้เจ้าและทำให้เจ้าไล่ตามเสาะหาวัตถุประสงค์นี้นั้นเองที่ซาตานจะปราชัย
การขอให้เจ้าเป็นผู้ชนะหรือได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม หรือถูกใช้งาน
จำเป็นที่เจ้าจะต้องเป็นคำพยานเพื่อที่จะทำให้ซาตานอับอาย ในที่สุด
มนุษย์จะมีชีวิตแบบมนุษย์ปกคืบบนแผ่นดินโลก และมนุษย์จะบริสุทธิ เมื่อการนี้เกิดขึ้น

พวกมันมิได้ถกกล่าวถึงเกี่ยวกับพระเจ้า

พวกเขาทั้งหมดจะเป็นสมาชิกของมวลมนุษย์ที่มีคุณสมบัติดีพร้อม

และจะใช้ชีวิตอย่างเท่าเทียมกันบนแผ่นดินโลก ซึ่งหมายความว่า
พวกเขาจะเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างที่มีคุณสมบัติพร้อม และสิ่งเดียวกันนั้นจะได้ถูกมอบให้แก่พวกเขาทั้งหมด
เนื่องจากยุคทั้งหลายแห่งพระราชกิจของพระเจ้านั้นแตกต่างกัน
และวัตถุแห่งพระราชกิจของพระองค์ก็แตกต่างกัน หากพระราชกิจนี้ถูกกระทำในตัวพวกเขา เช่นนั้นแล้ว
พวกเขาก็จะมีสิทธิ์ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและกลายเป็นผู้ชนะ หากมันถูกกระทำในต่างแดน
เช่นนั้นแล้ว ผู้คนที่นั่นก็จะมีสิทธิ์ในการกลายเป็นประชากรกลุ่มแรกที่ได้รับการพิชิต
และเป็นประชากรกลุ่มแรกที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้ พระราชกิจนี้มีได้ถูกกระทำในต่างแดน
ดังนั้น ผู้คนในประเทศอื่นๆ จึงไม่มีสิทธิ์ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและกลายเป็นผู้ชนะ
และเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะได้กลายเป็นกลุ่มแรก เนื่องจากวัตถุของพระราชกิจของพระเจ้าแตกต่างกัน
ยุคของพระราชกิจของพระเจ้าแตกต่างกัน และวงเขตของมันก็แตกต่างกัน มีกลุ่มแรก นั่นก็คือ มีบรรดาผู้ชนะ
แล้วก็จะมียุคที่สองที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมด้วยเช่นกัน
ทันทีที่มีกลุ่มแรกที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ก็จะมีวัตถุตัวอย่างและแบบอย่าง
และดังนั้นในอนาคตก็จะมีบรรดาผู้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมกลุ่มที่สองและกลุ่มที่สาม
แต่ในกาลปาวสานนั้นพวกเขาทั้งหมดจะเป็นเหมือนกัน และจะไม่มีการจำแนกชั้นจากสถานะ
พวกเขาเพียงจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมในเวลาที่แตกต่างกัน
และจะไม่มีความแตกต่างกันเลยในด้านสถานะ เมื่อเวลานั้นมาถึงที่ทุกคนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
และพระราชกิจของทั้งจักรวาลได้รับการสรุปปิดตัว จะไม่มีการแบ่งแยกในด้านสถานะ
และทั้งหมดจึงจะมีสถานะเท่าเทียมกัน วันนี้
พระราชกิจนี้ถูกกระทำท่ามกลางพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้กลายเป็นผู้ชนะ
หากมันถูกกระทำในสหราชอาณาจักร เช่นนั้นแล้ว สหราชอาณาจักรก็จะมีกลุ่มแรก
ในหนทางเดียวกันกับที่พวกเขาจะได้เป็นกลุ่มแรก
มันเป็นเพียงแค่พวกเขาได้รับการอวยพรเป็นพิเศษด้วยพระคุณในหนทางที่มีการดำเนินพระราชกิจเสร็จสิ้นใน
ตัวพวกเขาวันนี้ และหากพระราชกิจนี้มีได้ถูกกระทำในตัวพวกเขา เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็คงจะได้เป็นกลุ่มที่สอง
หรือที่สาม หรือที่สี่ หรือที่ห้า การนี้เป็นเพียงเพราะความแตกต่างในลำดับของพระราชกิจเท่านั้น
กลุ่มแรกและกลุ่มที่สองมิได้แสดงว่ากลุ่มหนึ่งสูงกว่าหรือต่ำกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง
มันแค่แสดงถึงลำดับที่ผู้คนเหล่านี้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้
พระวณะเหล่านี้ได้ถูกสื่อสารถึงพวกเขา แต่ทำไมพวกเขาจึงมิได้ถูกแจ้งให้รู้เร็วกว่านี้?
เพราะหากไม่มีกระบวนการหนึ่ง ผู้คนก็โน้มน้าวไปยังสิ่งที่สุดชั่ว ยกตัวอย่างเช่น
พระเยซูคริสต์ในยุคของพระองค์ว่า “ครั้นเราได้ออกเดินทางแล้ว เราก็จะต้องมาถึง” วันนี้

หลายคนลุ่มหลงกับพระวณะเหล่านี้
และพวกเขาต้องการเพียงที่จะสวมเสื้อคลุมสีขาวและรอคอยการมารับพวกเขาขึ้นไปเข้าสู่สวรรค์ ดังนี้เอง
พระวณะมากมายจึงไม่สามารถถูกตรัสได้เร็วเกินไป หากพระวณะเหล่านี้ถูกตรัสเร็วเกินไป
มนุษย์ก็อาจจะโน้มเอียงไปสู่สิ่งที่สุดชั่ว วุฒิภาวะของมนุษย์น้อยเกินไป
และเขาไม่สามารถมองเห็นถึงความจริงของพระวณะเหล่านี้

เมื่อมนุษย์สัมผัสชีวิตแท้จริงของมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกองกำลังทั้งหมดของชาตานุภพพันธุนาการแล้ว
มนุษย์ก็จะใช้ชีวิตอย่างง่ายดายบนแผ่นดินโลก สิ่งทั้งหลายจะไม่ซับซ้อนเช่นที่พวกมันเป็นอยู่วันนี้ กล่าวคือ
สัมพันธภาพของมนุษย์ สัมพันธภาพทางสังคม สัมพันธภาพในครอบครัวที่ซับซ้อน
พวกมันนำมาซึ่งปัญหาที่มากมายยิ่งนัก ความเจ็บปวดมากมายยิ่งนัก!
ชีวิตของมนุษย์ในที่นี้ช่างน่าทุกข์ระทมยิ่งนัก! ท้นที่ที่มนุษย์ได้รับการพิชิต
หัวใจและจิตใจของเขาจะเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เขาจะมีหัวใจที่เคารพและรักพระเจ้า
ท้นที่ที่บรรดาผู้ที่อยู่ภายในจักรวาลทั้งหมดผู้ซึ่งพยายามที่จะรักพระเจ้าได้รับการพิชิต ซึ่งกล่าวได้ว่า
ท้นที่ที่ชาตานุภพสำเร็จแล้ว และเมื่อชาตานุภพ—กองกำลังแห่งความมืดทั้งหมด—ได้ถูกพันธุนาการแล้ว เมื่อนั้น
ชีวิตมนุษย์บนแผ่นดินโลกก็จะไม่เดือดร้อน และเขาจะสามารถมีชีวิตอย่างอิสระบนแผ่นดินโลก
หากชีวิตมนุษย์ไม่ได้มีสัมพันธภาพทางเนื้อหนังและความซับซ้อนแห่งเนื้อหนัง
เช่นนั้นแล้วมันคงจะง่ายขึ้นมากนัก สัมพันธภาพแห่งเนื้อหนังของมนุษย์ซับซ้อนเกินไป
และการที่มนุษย์มีสิ่งทั้งหลายเช่นนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเขายังไม่ปล่อยตนเองให้เป็นอิสระจากอิทธิพลของชาตานุภพ
หากเจ้าได้มีสัมพันธภาพแบบเดียวกันกับพี่น้องชายหญิงแต่ละคนของเจ้า
หากเจ้ามีสัมพันธภาพแบบเดียวกันกับสมาชิกแต่ละคนของครอบครัวของเจ้า เช่นนั้นแล้ว
เจ้าก็คงจะไม่มีความเป็นห่วง และคงจะไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับผู้ใด คงจะไม่มีสิ่งใดดีขึ้นได้
และในหนทางนี้มนุษย์คงจะบรรเทาความทุกข์ของเขาไปครั้งหนึ่ง เมื่อใช้ชีวิตแบบมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก
มนุษย์จะเป็นคล้ายกับทูตสวรรค์ แม้ว่าเขายังคงเป็นเนื้อหนัง เขาจะเป็นเหมือนกับทูตสวรรค์มาก
นี่คือสัญญาขั้นสุดท้าย เป็นสัญญาสุดท้ายที่ได้ประทานให้แก่มนุษย์
วันนี้มนุษย์ก้าวผ่านการติสอนและการพิพากษา
เจ้าคิดว่าประสบการณ์ของมนุษย์กับสิ่งทั้งหลายเช่นนี้ไร้ความหมายกระนั้นหรือ?
พระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษามิสามารถถูกกระทำขึ้นโดยไม่มีเหตุผลได้หรือ? เมื่อก่อนนี้
มีการพูดกันว่าการติสอนและการพิพากษามนุษย์เป็นไปเพื่อส่งมนุษย์ลงสู่บาบิโลน
ซึ่งหมายถึงการนำชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเขาไป
การนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสิ่งหนึ่ง นั่นคือ การชำระมนุษย์ให้สะอาด

มนุษย์มิได้ถูกส่งลงสู่บาปกาลสักอย่างจงใจ แล้วหลังจากนั้นพระเจ้าก็ทรงล้างพระหัตถ์ของพระองค์จากเขา ในทางกลับกัน มันเป็นไปได้ที่จะจัดการกับความเป็นกบฏภายในมนุษย์ต่างหาก เพื่อที่ว่าในที่สุด สิ่งทั้งหลายภายในมนุษย์อาจจะได้รับการชำระให้สะอาด เพื่อที่เขาอาจจะมีความรู้แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า และเป็นเหมือนบุคคลบริสุทธิ์ หากการนี้เสร็จลง เช่นนั้นแล้ว ทั้งหมดก็จะสำเร็จลุล่วง ในข้อเท็จจริง เมื่อสิ่งเหล่านั้นภายในมนุษย์ที่จะต้องได้รับการจัดการ ได้ถูกจัดการแล้ว และมนุษย์เป็นคำพยานที่กึกก้อง ชาติานก็จะปราศด้วยเช่นกัน

และถึงแม้ว่าอาจมีสิ่งเหล่านั้นไม่ก่ออย่างซึ่งมีอยู่ภายในตัวมนุษย์มาแต่ดั้งเดิมที่มีได้ถูกชำระให้สะอาดโดยครบบริบูรณ์ ทันทีที่ชาติานปราศ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาอะไรอีกต่อไป และ ณ เวลานั้น

มนุษย์จะได้รับการชำระให้สะอาดโดยครบบริบูรณ์แล้ว มนุษย์ไม่เคยได้รับประสบการณ์กับชีวิตเช่นนั้น

แต่เมื่อชาติานปราศ ทั้งหมดจะลงเอย และสิ่งหุ้มหิมเหล่านั้นภายในมนุษย์จะได้รับการแก้ไข

และทันทีที่ปัญหาหลักนั้นได้รับการแก้ไขไปแล้ว ความยากลำบากปัญหาอื่นๆ ทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง

ในระหว่างการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

เมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เอง

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำนั้นทำไปเพื่อทำให้ชาติานปราศ

และพระองค์จะทรงทำให้ชาติานปราศโดยผ่านทางวิธีการพิชิตชัยมนุษย์และโดยการทำให้พวกเขเจ้าครบบริบูรณ์

เมื่อพวกเขเจ้าเป็นคำพยานอันกึกก้อง นี่ก็จะเป็นเครื่องหมายแห่งความปราศของชาติานเช่นกัน

มนุษย์ถูกพิชิตก่อนและในที่สุดจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยครบบริบูรณ์เพื่อที่จะทำให้ชาติานปราศ อย่างไรก็ตาม ในเนื้อแท้

นี่คือความรอดจากทะเลว้างเปล่าแห่งความทุกข์ร้อนของมวลมนุษย์ทั้งปวงที่เป็นความปราศของชาติานด้วยเช่นกัน ไม่ว่าพระราชกิจจะถูกดำเนินการเสร็จสิ้นตลอดทั่วทั้งจักรวาลหรือในประเทศจีน

ทั้งหมดนั้นก็เป็นไปได้ที่จะทำให้ชาติานปราศและนำความรอดมาสู่มวลมนุษย์ทั้งปวง

เพื่อที่มนุษย์อาจจะได้เข้าสู่สถานที่แห่งการหยุดพัก พระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ เนื้อหนังธรรมดานี้

ทรงเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการทำให้ชาติานปราศอย่างแน่แท้

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังนี้ใช้เพื่อนำพาความรอดมาสู่พวกเขเหล่านั้นทั้งหมดที่อยู่เบื้องล่างฟ้าสวรรค์ผู้ซึ่งรักพระเจ้า มันเป็นไปได้เพื่อประโยชน์แห่งการทรงพิชิตชัยมวลมนุษย์ทั้งปวง และยิ่งไปกว่านั้น

คือเพื่อประโยชน์ของการเอาชนะชาติาน

แก่นสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าทั้งหมดนั้น ไม่สามารถแยกจากความปราศของชาติานเพื่อนำความรอดมาสู่มวลมนุษย์ทั้งปวงได้ เหตุใดหรือ

ในส่วนมากของพระราชกิจนี้จึงมีการพูดถึงการให้พวกเขเจ้าเป็นคำพยานอยู่เสมอ?

และคำพยานนี้มุ่งตรงไปที่ผู้ใด? มันมิได้มุ่งตรงไปที่ชาตานหรือ? คำพยานนี้มีขึ้นต่อพระเจ้า และมันมีขึ้นเพื่อเป็นพยานว่าพระราชกิจของพระเจ้าได้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลของมันแล้ว

การเป็นคำพยานเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการทำให้ชาตานปราศัย หากไม่มีการสู้รบกับชาตาน เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะไม่จำเป็นต้องเป็นคำพยาน เป็นเพราะชาตานต้องปราศัย พระเจ้าจึงทรงพึงประสงค์ให้มนุษย์เป็นคำพยานต่อพระองค์ต่อหน้าชาตาน

ในเวลาเดียวกันกับที่ทรงช่วยมนุษย์ให้รอด ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดและทำการสู้รบกับชาตาน ผลลัพธ์ก็คือ มนุษย์จึงเป็นทั้งวัตถุแห่งความรอดและเครื่องมือในการทำให้ชาตานปราศัย และดังนั้นมนุษย์จึงอยู่ที่แก่นสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้า

ในขณะที่ชาตานเป็นเพียงวัตถุแห่งการทำลายล้าง ซึ่งเป็นศัตรู เจ้าอาจจะรู้สึกได้ว่าเจ้ามิได้ทำสิ่งใดเลย แต่เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเจ้า จึงได้เป็นคำพยาน และคำพยานนี้มุ่งตรงไปที่ชาตาน และมีขึ้นต่อมนุษย์ มนุษย์ไม่เหมาะที่จะได้ชื่นชมคำพยานเช่นนั้น

เขาสามารถเข้าใจพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำได้อย่างไร? วัตถุแห่งการต่อสู้ของพระเจ้าคือชาตาน ในขณะที่มนุษย์เป็นวัตถุแห่งความรอดเท่านั้น มนุษย์มีอุปนิสัยอันเลื่อมทราบบ้างหลายอย่าง และไม่มีความสามารถในการเข้าใจพระราชกิจนี้ นี่เป็นเพราะความเลื่อมทราบบ้างของชาตาน และมีใจอยู่ภายในมนุษย์โดยสันดาน แต่ถูกชี้นำโดยชาตาน วันนี้

พระราชกิจหลักของพระเจ้าคือเพื่อให้ชาตานปราศัย นั่นคือ เพื่อพิชิตมนุษย์โดยครบบริบูรณ์ เพื่อที่มนุษย์อาจเป็นคำพยานขั้นสุดท้ายต่อพระเจ้าต่อหน้าชาตาน ในหนทางนี้ ทุกสรรพสิ่งจะสำเร็จลุ่ลง ในหลายกรณี มันปรากฏชัดแก่ตาเปล่าของเจ้าว่าไม่มีสิ่งใดได้ถูกกระทำขึ้นเลย แต่ในความเป็นจริง พระราชกิจนี้ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้ว

มนุษย์พึงประสงค์ที่จะให้พระราชกิจแห่งความครบบริบูรณ์ทั้งหมดนั้นมองเห็นได้ด้วยตา แต่แม้ปราศจากการทำให้มันมองเห็นได้ด้วยตาแก่เจ้า เราก็ได้ทำให้งานของเราครบบริบูรณ์แล้ว เพราะชาตานได้บนอบแล้ว ซึ่งหมายความว่ามันได้ปราศัยโดยสิ้นเชิงแล้ว ว่าพระปรีชาญาณ ฤทธาานุภาพ และสิทธิอำนาจของพระเจ้าทั้งหมดนั้นได้ปราบชาตานแล้ว นี่คือคำพยานที่ต้องมีอย่างแน่นอน และแม้ว่ามันไม่มีการแสดงออกที่ชัดเจนในตัวของมนุษย์ แม้ว่ามันไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ชาตานก็ได้ปราศัยไปเรียบร้อยแล้ว ความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจนี้มุ่งตรงไปที่ชาตาน และถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นเนื่องจากการสู้รบกับชาตาน และดังนั้น

จึงมีมากมายหลายสิ่งซึ่งมนุษย์ไม่เห็นว่าได้ถูกทำให้ประสบผลสำเร็จไปแล้ว แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า เป็นสิ่งซึ่งถูกทำให้ครบบริบูรณ์อย่างประสบผลสำเร็จมานานแล้ว

นี่คือความจริงด้านในอย่างหนึ่งแห่งพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า

ทันทีที่ชาตนาปราชัยแล้ว กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ถูกพิชิตอย่างครบบริบูรณ์แล้ว เมื่อนั้น มนุษย์จะจับใจความได้ว่าพระราชกิจทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอด และว่าความหมายของความรอดคือเพื่อก้าวชิงผู้คนมาจากมือของชาตนา ระยะเวลา 6,000 ปีของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าถูกแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ ได้แก่ ยุคธรรมบัญญัติ ยุคพระคุณ และยุคแห่งราชอาณาจักร

พระราชกิจสามช่วงระยะเหล่านี้ล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของมวลมนุษย์ กล่าวคือ พวกมันเป็นไปเพื่อความรอดของมนุษย์ที่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างรุนแรงโดยชาตนา อย่างไรก็ตาม ในเวลาเดียวกันพวกมันก็เป็นไปเพื่อที่พระเจ้าอาจทรงสู้รบกับชาตนาด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ ดังนั้นที่พระราชกิจแห่งความรอดถูกแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ ดังนั้น การสู้รบกับชาตนาจึงถูกแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะด้วยเช่นกัน

และสองแง่มุมเหล่านี้ของพระราชกิจของพระเจ้าจึงถูกกระทำขึ้นโดยพร้อมเพรียงกัน การสู้รบกับชาตนาเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของมวลมนุษย์โดยแท้จริง และเพราะพระราชกิจแห่งความรอดของมวลมนุษย์มิใช่บางสิ่งที่สามารถถูกทำให้ครบบริบูรณ์อย่างประสบผลสำเร็จได้ในช่วงระยะเดียว การสู้รบกับชาตนายังถูกแบ่งออกเป็นระยะและเป็นช่วงเวลาด้วยเช่นกัน และมีการเปิดศึกกับชาตนาโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของมนุษย์และขอบข่ายของความเสื่อมทรามของชาตนาในตัวเขา บางที ในจินตนาการของมนุษย์ เขาอาจเชื่อว่าการสู้รบนี้ พระเจ้าจะทรงใช้อาวุธกับชาตนา ในหนทางเดียวกับที่สองกองทัพจะต่อสู้กัน

นี่เป็นแค่สิ่งที่ภูมิปัญญาของมนุษย์สามารถจินตนาการได้ มันเป็นแนวคิดที่คลุมเครือและไม่สมจริงอย่างที่สุด กระนั้นมันก็เป็นสิ่งที่มนุษย์เชื่อ และเพราะเราพูด ณ ที่นี้ว่า

วิถีทางแห่งความรอดของมนุษย์คือโดยผ่านทาง การสู้รบกับชาตนา มนุษย์จินตนาการว่านี่คือวิธีการทำการสู้รบ มีสามช่วงระยะในพระราชกิจแห่งความรอดของมนุษย์

ซึ่งกล่าวได้ว่าการสู้รบกับชาตนาได้ถูกแยกออกเป็นสามช่วงระยะเพื่อที่จะทำให้ชาตนาปราชัยอย่างเด็ดขาด กระนั้น

ความจริงด้านในของพระราชกิจทั้งหมดแห่งการสู้รบกับชาตนาก็คือประสิทธิผลของมันนั้นสัมฤทธิ์ได้โดยผ่านทางพระราชกิจหลายขั้นตอน ได้แก่ การประทานพระคุณให้แก่มนุษย์

การกลายเป็นเครื่องบูชาพลล้างบาปของมนุษย์ การยกโทษให้กับบาปทั้งหลายของมนุษย์ การพิชิตชัยมนุษย์ และการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม ตามข้อเท็จจริงแล้ว การสู้รบกับชาตนามิใช่การใช้อาวุธรบกับชาตนา แต่คือความรอดของมนุษย์ การทรงพระราชกิจกับชีวิตมนุษย์ และการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์

เพื่อที่เขาอาจเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้ นี่คือวิธีที่ชาตนาถูกทำให้ปราชัย

ชาตนาปราศัยโดยผ่านทางการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยที่เลื่อมทราของมนุษย์ เมื่อชาตนาปราศัยแล้ว กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ได้รับการช่วยใหรรอดโดยครบบริบูรณแล้ว เมื่อนั้น

ชาตนาซึ่งถูกคูหมิ่นเหยียดหยามจะถูกพันนาการเอาไว้โดยครบบริบูรณ และในหนทางนี้

มนุษย์จะได้รับการช่วยใหรรอดโดยครบบริบูรณ ด้วยเหตุนี้

เนื้อแท้แห่งความรอดของมนุษย์ก็คือสงครามกับชาตนา

และสงครามนี้โดยพื้นฐานแล้วสะท้อนอยู่ในความรอดของมนุษย์ ช่วงระยะแห่งยุคสุดท้าย

ซึ่งเป็นยุคที่มนุษย์จะถูกพิชิต คือช่วงระยะสุดท้ายในการสู้รบกับชาตนา

และนั่นยังเป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่ครบบริบูรณของมนุษย์จากแดนครอบครองของชาตนาด้วยเช่นกัน

ความหมายภายในของการพิชิตชัยมนุษย์คือการกลับคืนของรูปจำแลงของชาตนา—

มนุษย์ผู้ถูกชาตนาทำให้เลื่อมทรา—ไปสู่พระผู้สร้างภายหลังจากที่เขาได้ถูกทำการพิชิตชัย

ซึ่งโดยผ่านทางนี้ที่เขาจะละทิ้งชาตนาและกลับคืนสู่พระเจ้าอย่างครบบริบูรณ ในหนทางนี้

มนุษย์จะถูกช่วยใหรรอดอย่างครบบริบูรณ และดังนั้น

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจึงเป็นพระราชกิจสุดท้ายในการสู้รบกับชาตนา

และเป็นช่วงระยะขั้นสุดท้ายในการบริหารจัดการของพระเจ้าเพื่อประโยชน์แห่งความปราศัยของชาตนา

หากปราศจากพระราชกิจนี้ ความรอดอันครบถ้วนของมนุษย์ก็คงจะเป็นไปไม่ได้โดยสิ้นเชิง

ความพ่ายแพ้เด็ดขาดของชาตนา ก็คงจะเป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน

และมวลมนุษย์ก็คงจะไม่มีวันสามารถเข้าสู่บ้นปลายอันน่าอัศจรรย์ หรือได้รับอิสระจากอิทธิพลของชาตนาได้ ผลพวงที่ตามมาคือ

พระราชกิจแห่งความรอดของมนุษย์ย่อมไม่สามารถสรุปปิดตัวได้ก่อนที่การสู้รบกับชาตนาจะสรุปปิดตัว

เพราะแก่นสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้านั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของ

มนุษย์ มวลมนุษย์ในยุคแรกสุดนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

แต่เนื่องจากการทดลองและการทำให้เลื่อมทราของชาตนา

มนุษย์จึงถูกชาตนาผูกมัดไว้และตกอยู่ในมือของมารร้าย ด้วยเหตุนี้

ชาตนาจึงได้กลายเป็นวัตถุที่จะถูกทำให้ปราศัยในพระราชกิจการบริหารจัดการของพระเจ้า

เพราะชาตนาถือครองมนุษย์

และเพราะมนุษย์คือต้นทุนที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทรงดำเนินการบริหารจัดการทั้งหมดจนเสร็จสิ้น

หากมนุษย์ได้รับการช่วยใหรรอด เช่นนั้นแล้ว เขาก็ต้องถูกฉวยคว้ากลับมาจากมือของชาตนา ซึ่งกล่าวได้ว่า

มนุษย์ต้องถูกนำกลับมาหลังจากได้ถูกชาตนาจับไปเป็นเชลย ด้วยเหตุนี้

ชาตนาจะต้องถูกพิชิตโดยผ่านทางการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยเก่าของมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงซึ่งพื้นคั่นสำนึกรับรู้ถึงเหตุผลดั้งเดิมของมนุษย์ ในหนทางนี้ มนุษย์ ผู้ได้ถูกจับไปเป็นเชลย จะสามารถถูกฉวยคว้ากลับมาจากมือของซาตานได้

หากมนุษย์ได้เป็นอิสระจากอิทธิพลและพันธนาการของซาตาน เช่นนั้นแล้ว ซาตานก็จะอับอาย

มนุษย์จะถูกนำกลับมาในท้ายที่สุด และซาตานก็จะปราชัย

และเพราะมนุษย์ได้เป็นอิสระจากอิทธิพลมืดของซาตาน

มนุษย์จะกลายเป็นของที่รับมาได้จากการสู้รบทั้งหมดนี้

และซาตานจะกลายเป็นวัตถุที่จะถูกลงโทษทันทีที่สงครามได้เสร็จสิ้นลง

หลังจากนั้นพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดของมวลมนุษย์ก็จะได้ถูกทำให้ครบบริบูรณ์

พระเจ้าไม่ทรงมีความคิดร้ายใดต่อสิ่งมีชีวิตแห่งการทรงสร้างเลย

พระองค์ทรงประสงค์เพียงที่จะทำให้ซาตานปราชัยเท่านั้น พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์—

ไม่ว่าจะเป็นการติสสอนหรือการพิพากษา—มุ่งตรงไปที่ซาตาน

ถูกดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของมนุษย์ ทั้งหมดล้วนเป็นไปเพื่อที่จะทำให้ซาตานปราชัย

และมันมีวัตถุประสงค์หนึ่ง นั่นคือ เพื่อทำการสู้รบกับซาตานจนถึงที่สุด!

พระเจ้าจะไม่วันทรงหยุดพักจนกว่าพระองค์จะได้มีชัยชนะเหนือซาตาน!

พระองค์จะทรงหยุดพักทันทีที่พระองค์ได้ทรงทำให้ซาตานปราชัยแล้วเท่านั้น

เนื่องเพราะพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าทรงกระทำนั้นมุ่งตรงไปที่ซาตาน

และเพราะพวกที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามล้วนอยู่ภายใต้การควบคุมในแดนครอบครองของซาตาน

และล้วนมีชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตาน หากไม่มีการสู้รบกับซาตานและการแตกหักกับมัน

ซาตานก็คงจะไม่ผ่อนคลายการยึดจับผู้คนเหล่านี้ของมัน และพวกเขาคงไม่สามารถถูกรับไว้ได้

หากพวกเขาไม่ถูกรับไว้ ก็คงจะพิสูจน์ว่าซาตานยังมิได้ถูกทำให้ปราชัย ว่ามันยังมิได้ถูกกำราบ และดังนั้น

ในแผนการบริหารจัดการ 6,000 ปีของพระเจ้า

ในระหว่างช่วงระยะแรกพระองค์ทรงพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ

ในระหว่างช่วงระยะที่สองพระองค์ทรงพระราชกิจแห่งยุคพระคุณ นั่นคือ พระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขน

และในระหว่างช่วงระยะที่สามพระองค์ทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมวลมนุษย์

พระราชกิจทั้งหมดนี้มุ่งตรงไปที่ขบขัความเสื่อมทรามที่ซาตานได้ทำไว้กับมวลมนุษย์

ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นไปเพื่อทำให้ซาตานปราชัย

และทุกช่วงระยะนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการทำให้ซาตานปราชัย

เนื้อแท้ของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ 6,000 ปีของพระเจ้าคือการสู้รบกับพญานาคใหญ่สีแดง

และพระราชกิจแห่งการจัดการมวลมนุษย์ยังเป็นพระราชกิจแห่งการทำให้ซาตานปราชัยด้วยเช่นกัน

ซึ่งเป็นพระราชกิจแห่งการทำการสู้รบกับซาตาน พระเจ้าได้ทรงสู้รบมาเป็นเวลา 6,000 ปี และด้วยเหตุนี้
พระองค์ได้ทรงพระราชกิจมาเป็นเวลา 6,000 ปี เพื่อท้ายที่สุดจะทรงนำมนุษย์ไปสู่อาณาจักรใหม่

เมื่อซาตานปราชัยแล้ว มนุษย์จะได้รับการปลดปล่อยอย่างครบบริบูรณ์

นี่มิใช่ทิศทางของพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้หรือ? นี่คือทิศทางของพระราชกิจในวันนี้แน่นอน
นั่นคือ การปลดปล่อย และการเป็นอิสระที่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์ เพื่อที่เขาจะไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ใดๆ
หรือถูกจำกัดโดยข้อผูกมัดหรือข้อห้ามใดๆ พระราชกิจทั้งหมดนี้กระทำขึ้นสอดคล้องกับวิถีภาวะของพวกเจ้า
และสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของพวกเจ้า

ซึ่งหมายความว่าเจ้าได้ถูกจัดเตรียมด้วยสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าสามารถสำเร็จลุล่วงได้ มันมิใช่กรณีของ

“การดื้อนเปิดเข้าเล่า” ในการบังคับใช้สิ่งใดๆ กับพวกเจ้า ในทางตรงกันข้าม

พระราชกิจทั้งหมดนี้ถูกดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นแท้จริงของพวกเจ้า

พระราชกิจแต่ละช่วงระยะได้รับการดำเนินการให้เสร็จสิ้นด้วยความสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นและข้อ
พึงประสงค์แท้จริงของมนุษย์ พระราชกิจแต่ละขั้นตอนเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการทำให้ซาตานปราชัย
ในข้อเท็จจริงแล้ว ในปฐมกาลไม่มีสิ่งกีดขวางใดระหว่างพระผู้สร้างกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์
สิ่งกีดขวางทั้งหมดเหล่านี้ได้เกิดขึ้นโดยซาตาน

มนุษย์กลับกลายเป็นไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสสิ่งอันใดได้เนื่องจากวิธีที่ซาตานได้รับกวนและทำให้เขาเสื่อม
ทราม มนุษย์เป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เป็นผู้ซึ่งได้ถูกหลอกลวง ทันทีที่ซาตานได้ถูกทำให้ปราชัยแล้ว
สิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหลายจะได้เห็นพระผู้สร้าง

และพระผู้สร้างจะทรงมองไปยังสิ่งมีชีวิตทรงสร้างเหล่านั้นและทรงสามารถนำทางพวกเขาโดยพระองค์เองได้

นี่เท่านั้นคือชีวิตที่มนุษย์ควรต้องมีบนแผ่นดินโลก และดังนั้น

พระราชกิจของพระเจ้าโดยพื้นฐานแล้วเป็นไปเพื่อทำให้ซาตานปราชัย และครั้นซาตานได้ปราชัยแล้ว

ทุกสิ่งทุกอย่างจะได้รับการแก้ไข วันนี้

เจ้าได้เห็นแล้วว่ามันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเสด็จมาท่ามกลางมนุษย์

พระองค์มิได้เสด็จมาเพื่อใช้เวลาแต่ละวันค้นหาข้อผิดพลาดในตัวพวกเจ้า เพื่อตรัสเรื่องนี้และเรื่องนั้น
หรือเพื่อแค่มองให้พวกเจ้าได้เห็นพระองค์ทรงดูเหมือนสิ่งใด

และพระองค์ตรัสและทรงดำรงพระชนม์ชีพอย่างไร

พระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อยอมให้พวกเจ้าได้มองดูพระองค์ หรือเพื่อเปิดตาของพวกเจ้า

หรือเพื่อยอมให้พวกเจ้าได้ย่นความล้าลึกทั้งหลายที่พระองค์ได้ตรัสถึงและตราผนึกทั้งเจ็ดดวงที่พระองค์ได้ทรง
ปิดออก ตรงกันข้าม พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทำให้ซาตานปราชัย

พระองค์ได้เสด็จมาท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เองในเนื้อหนังเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

และเพื่อทำการสู้รบกับซาตาน นี่คือความสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์
หากมิใช่เพื่อให้ซาตานปราชัยแล้วไซ้ พระองค์คงจะไม่ทรงพระราชกิจนี้โดยพระองค์เอง
พระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์
เพื่อเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์และยอมให้มนุษย์มองเห็นพระองค์โดยพระองค์เอง นี่คือเรื่องเล็กน้อยกระนั้นหรือ?
มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยจริงๆ! มันมิใช่สิ่งที่มนุษย์จินตนาการว่าพระเจ้าได้เสด็จมาแล้ว
ดังนั้นมนุษย์จึงอาจจะมองดูพระองค์
เพื่อที่มนุษย์อาจเข้าใจว่าพระเจ้าทรงมีจริงและไม่คลุมเครือหรือกลวงเป็นโพรง
และว่าพระเจ้าทรงสูงส่งแต่ทรงถ่อมพระทัยด้วย มันจะเรียบง่ายเช่นนั้นได้หรือ?
ที่แท้จริงแล้วมันเป็นเพราะซาตานได้ทำให้เนื้อหาของมนุษย์เสื่อมทราม
และมนุษย์คือผู้ซึ่งพระเจ้าตั้งพระทัยที่จะช่วยให้รอด
ซึ่งพระองค์ต้องทรงยอมรับเนื้อหาเพื่อทำการสู้รบกับซาตานและเพื่อเป็นผู้เลี้ยงมนุษย์โดยพระองค์เอง
นี่เท่านั้นที่เป็นประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์
การทรงจุติเป็นมนุษย์สองครั้งของพระเจ้านั้นขึ้นเพื่อให้ซาตานปราชัย และเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดได้ดีขึ้นด้วย
นั่นเป็นเพราะผู้ที่สามารถกระทำการสู้รบกับซาตานได้คือพระเจ้าเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า
หรือเป็นเนื้อหาที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ กล่าวสั้นๆ ได้ว่า
บรรดาทูตสวรรค์ไม่สามารถเป็นผู้ที่กำลังทำการสู้รบกับซาตานได้
นับประสาอะไรที่มนุษย์ผู้ซึ่งได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามจะสามารถเป็นได้
บรรดาทูตสวรรค์ไร้พลังอำนาจที่จะต่อสู้ในการสู้รบนี้ และมนุษย์ก็ยิ่งไร้สมรรถภาพกว่านั้นเสียอีก
เมื่อเป็นเช่นนั้น หากพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทรงพระราชกิจกับชีวิตของมนุษย์
หากพระองค์ทรงปรารถนาที่จะเสด็จมายังแผ่นดินโลกเพื่อทรงช่วยมนุษย์ให้รอดโดยพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว
พระองค์ต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์โดยพระองค์เอง—นั่นคือ
พระองค์ต้องทรงยอมรับเนื้อหาเข้าไปโดยพระองค์เอง และด้วยอัตลักษณ์ในธรรมชาติของพระองค์
กับพระราชกิจที่พระองค์ต้องทรงกระทำ จึงเสด็จมาท่ามกลางมนุษย์และช่วยมนุษย์ให้รอดโดยพระองค์เอง
หากมิเป็นเช่นนั้น หากว่าเป็นพระวิญญาณของพระเจ้าหรือมนุษย์ที่ทรงพระราชกิจนี้ เช่นนั้นแล้ว
ก็คงจะไม่มีวันได้สิ่งใดมาจากการสู้รบนี้ และมันคงจะไม่มีวันจบสิ้นลง
มีเพียงเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไปทำสงครามกับซาตานท่ามกลางมนุษย์เท่านั้น
มนุษย์จึงจะมีโอกาสแห่งความรอด ยิ่งไปกว่านั้น
เมื่อนั้นเท่านั้นที่ซาตานจะอับอายและจากไปโดยปราศจากโอกาสอันใดที่จะหาประโยชน์ใส่ตัว
หรือแผนการอันใดที่จะลงมือดำเนินการ

พระราชกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ทรงกระทำไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยพระวิญญูญาณของพระเจ้า และมันคงจะเป็นไปไม่ได้มากยิ่งขึ้นเสียอีกสำหรับมนุษย์ที่มีเนื้อหนังที่จะทำการนั้นในนามของพระเจ้า เนื่องจากพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของชีวิตมนุษย์ และเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเสื่อมทรามของมนุษย์ หากว่ามนุษย์จะมีส่วนร่วมในการสู้รบนี้ เขาก็คงจะเพียงแค่ผ่านไปในความระส่ำระสายอันเปี่ยมวิบัติเท่านั้น และก็จะแค่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเสื่อมทรามของเขาได้เลย เขาคงจะไม่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขน หรือพิชิตมวลมนุษย์ที่กบฏทั้งปวงได้ แต่คงจะสามารถทำได้แค่เพียงงานเก่าเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่ได้ไปเกินพื้นฐานหลักการทั้งหลาย หรือไม่ก็งานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำให้ชาตानปราศัยเท่านั้น แล้วไซ้ต้องเป็นกังวลเล่า? อะไรหรือคือนัยสำคัญของพระราชกิจที่ไม่สามารถได้มวลมนุษย์ มา แล้วนับประสาอะไรกับการทำให้ชาตानปราศัย? และเช่นนี้เอง การสู้รบกับชาตानจึงสามารถดำเนินการเสร็จสิ้นได้โดยพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้น และมันคงแค่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ที่จะทำการนั้น หน้าที่ของมนุษย์คือเชื่อฟังและติดตาม เพราะมนุษย์ไม่มีความสามารถที่จะทำงานซึ่งคล้ายคลึงกับการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกได้ และยิ่งไปกว่านั้น เขาไม่สามารถที่จะดำเนินงานแห่งการสู้รบกับชาตานจนเสร็จสิ้นได้ มนุษย์สามารถเพียงแค่ทำให้พระเจ้าผู้สร้างพึงพอพระทัยภายใต้สภาวะผู้นำของพระเจ้าพระองค์เอง โดยผ่านทาง การที่ชาตานได้รับความปราศัย นี่เป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่มนุษย์สามารถทำได้ และดังนั้น ทุกครั้งที่การสู้รบครั้งใหม่เริ่มขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่า ทุกครั้งที่พระราชกิจแห่งยุคใหม่เริ่มต้นขึ้น พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำพระราชกิจนี้โดยพระองค์เอง โดยผ่านทางนี้ซึ่งพระองค์ทรงนำทางไปทั่วทั้งยุคและทรงเปิดเส้นทางใหม่สำหรับมวลมนุษย์ทั้งปวง อรุณรุ่งของยุคใหม่แต่ละยุคคือการเริ่มต้นใหม่ในการสู้รบกับชาตาน โดยผ่านทางนี้ซึ่งมนุษย์จะเข้าสู่อาณาจักรที่สวยงามกว่า ใหม่กว่า และยุคใหม่ที่พระเจ้าพระองค์เองทรงนำทางโดยพระองค์เอง มนุษย์คือเจ้านายของสรรพสิ่งทั้งปวง แต่บรรดาผู้ที่ได้ถูกรับไว้จะกลายเป็นดอกผลแห่งการสู้รบทั้งหมดกับชาตาน ชาตานคือผู้ทำให้สรรพสิ่งทั้งปวงเสื่อมทราม มันคือผู้ที่ได้รับความปราศัย ณ บทอวสานของการสู้รบทั้งหมด และคือผู้เดียวที่จะถูกลงโทษภายหลังจากการสู้รบเหล่านี้ ท่ามกลางพระเจ้า มนุษย์ และชาตาน มีเพียงชาตานเท่านั้นที่เป็นผู้ซึ่งจะถูกรังเกียจและถูกปฏิเสธ ในขณะเดียวกัน พวกที่ถูกชาตานได้ไปและพระเจ้ามิได้ทรงนำกลับมา ก็จะกลายเป็นบรรดาผู้ซึ่งจะได้รับการลงโทษในนามของชาตาน ท่ามกลางทั้งสามนี้

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สรรพสิ่งทั้งปวงควรจะต้องนมัสการ ในขณะเดียวกัน
บรรดาผู้ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแต่พระเจ้าได้ทรงนำกลับมา และเป็นผู้ที่ติดตามทางแห่งพระเจ้า
จะกลายเป็นบรรดาผู้ที่ได้รับพระสัญญาของพระเจ้าและจะพิพากษาพวกมารร้ายแทนพระเจ้า
พระเจ้าทรงมีชัยชนะอย่างแน่นอน และซาตานจะปราชัยอย่างแน่นอน
แต่ท่ามกลางมนุษย์มีบรรดาผู้ที่ชนะและพวกที่จะแพ้ บรรดาผู้ที่ชนะจะอยู่กับเหล่าผู้ชนะ
และพวกที่แพ้จะอยู่กับบรรดาผู้แพ้ นี่คือการจำแนกชั้นแต่ละคนไปตามประเภท
นี่คือบททดสอบขั้นสุดท้ายของพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า
มันคือจุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าด้วยเช่นกัน และมันจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง
แก่นสำคัญของพระราชกิจหลักแห่งแผนการบริหารจัดการของเจ้ามุ่งเน้นที่ความรอดของมนุษย์
และพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์โดยพื้นฐานแล้วก็เพื่อประโยชน์แห่งแก่นสำคัญนี้
เพื่อประโยชน์แห่งพระราชกิจนี้ และเพื่อให้ซาตานปราชัย
ครั้งแรกที่พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็เพื่อที่จะทำให้ซาตานปราชัยด้วยเช่นกัน นั่นคือ
พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์โดยพระองค์เอง
และทรงถูกดอกรีดกับกางเขนโดยพระองค์เองเพื่อที่จะทำให้พระราชกิจแห่งการสู้รบครั้งแรกครบบริบูรณ์
ซึ่งเป็นพระราชกิจแห่งการไถ่มวลมนุษย์ ในทำนองเดียวกันนั้น
พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจในช่วงระยะนี้โดยพระองค์เองเช่นกัน
ซึ่งได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์
เพื่อตรัสพระวจนะของพระองค์โดยพระองค์เองและยอมให้มนุษย์มองเห็นพระองค์
แน่นอนว่ามันหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่พระองค์จะต้องทรงพระราชกิจอื่นบางอย่างระหว่างทางด้วยเช่นกัน
แต่เหตุผลหลักที่พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นโดยพระองค์เองนั้นก็เพื่อที่จะทรงทำให้ซา
ตานปราชัย เพื่อทรงพิชิตมวลมนุษย์ทั้งปวง และเพื่อให้ได้ผู้คนเหล่านี้มา ดังนั้น
พระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจึงมิใช่เรียบง่ายเลยจริงๆ
หากพระประสงค์ของพระองค์เป็นเพียงเพื่อแสดงให้มนุษย์เห็นว่าพระเจ้าอ้อมพระทัยและทรงซ่อนเร้นเท่านั้น
และเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นจริง หากมันเป็นไปเพียงเพื่อประโยชน์แห่งการทรงพระราชกิจนี้เท่านั้น เช่นนั้นแล้ว
ก็คงจะไม่จำเป็นต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ถึงแม้ว่าพระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
พระองค์ก็ทรงสามารถเปิดเผยความอ้อมพระทัยและความซ่อนเร้นของพระองค์
ความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของพระองค์ต่อมนุษย์โดยตรงได้
แต่สิ่งทั้งหลายเช่นนั้นมิได้มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์
สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดหรือทำให้เขาครบบริบูรณ์ได้

นับประสาอะไรที่พวกมันจะสามารถเอาชนะชาตานได้

หากการเอาชนะชาตานเพียงแค่เกี่ยวข้องกับพระวิญญาณที่ทรงทำการสู้รบกับวิญญาณหนึ่งเท่านั้น เช่นนั้นแล้วพระราชกิจดังกล่าวคงจะมีคุณค่าที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงน้อยลงไปอีก

มันคงจะไม่สามารถทำให้ได้มนุษย์มาและคงจะทำให้โชคชะตาและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของมนุษย์ย่อยยับไป เช่นนี้เอง พระราชกิจของพระเจ้าวันนี้จึงมีนัยสำคัญลุ่มลึก

มันมิใช่เป็นเพียงเพื่อที่มนุษย์อาจมองเห็นพระองค์ หรือเพื่อที่มนุษย์อาจลืมหายใจ

หรือเพื่อที่จะจัดเตรียมให้เขามีสำนึกกับรู้เล็กน้อยถึงความรู้สึกว่าได้รับการขับเคลื่อนและได้รับการหนุนใจเท่านั้น พระราชกิจเช่นนั้นไม่มีนัยสำคัญอันใด หากเจ้าสามารถพูดถึงความรู้ประเภทนี้เท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

มันก็พิสูจน์ให้เห็นว่าเจ้าไม่รู้จักนัยสำคัญที่แท้จริงแห่งการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

พระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้ากระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง ช่วงระยะแรก—การทรงสร้างโลก—กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง

และหากมิได้เป็นเช่นนั้นแล้วไซ้ ก็คงจะไม่มีผู้ใดมีความสามารถในการสร้างมวลมนุษย์ได้

ช่วงระยะที่สองคือการได้มวลมนุษย์ทั้งปวง และมันกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เองเช่นกัน

ช่วงระยะที่สามก็ไม่จำเป็นต้องกล่าวเลยว่า

มีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นไปอีกสำหรับบทอวสานของพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าที่จะต้องกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง พระราชกิจแห่งการไถ่ การพิชิต การได้รับ

และการทำให้มวลมนุษย์ทั้งปวงมีความเพียบพร้อมล้วนดำเนินการเสร็จสิ้นโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง หากพระองค์มิได้ทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ก็คงไม่สามารถเป็นตัวแทนอัครลักษณะของพระองค์ได้

และมนุษย์คงไม่สามารถกระทำพระราชกิจของพระองค์ได้ พระองค์ทรงนำทางมนุษย์โดยพระองค์เอง

และทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เอง ก็เพื่อที่จะทำให้ชาตานปราชัย เพื่อที่จะได้รับมวลมนุษย์

และเพื่อที่จะมอบชีวิตที่ปกคืบบนแผ่นดินโลกให้มนุษย์ พระองค์ต้องทรงทำพระราชกิจนี้โดยพระองค์เอง

เพื่อประโยชน์แห่งแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของพระองค์ และเพื่อพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์

หากมนุษย์เชื่อเพียงว่าพระเจ้าทรงมาเพื่อที่มนุษย์อาจมองเห็นพระองค์

เพื่อประโยชน์แห่งการทำให้มนุษย์มีความสุขเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว ความเชื่อเช่นนั้นไม่มีคุณค่าอันใด

ไม่มีนัยสำคัญอันใด ความเข้าใจของมนุษย์ผิดเพี้ยนเกินไป!

พระเจ้าทรงสามารถทำพระราชกิจนี้อย่างถ้วนทั่วและอย่างครบบริบูรณ์ได้โดยการทรงดำเนินพระราชกิจนี้จนเส

ร็จสิ้นด้วยพระองค์เองเท่านั้น มนุษย์ไม่มีความสามารถในการทำพระราชกิจนั้นในนามของพระเจ้าได้

เมื่อเขาไม่มีอัครลักษณะของพระเจ้าหรือเนื้อแท้ของพระองค์

เขาจึงไม่มีความสามารถในการทำพระราชกิจของพระเจ้าได้ และต่อให้มนุษย์ได้ทำพระราชกิจนี้ มันก็คงจะไม่มีประสิทธิผลใดๆ ครั้งแรกที่พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการไถ่ เพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมดจากบาป

เพื่อทำให้มนุษย์สามารถได้รับการชำระให้สะอาดและได้รับการยกโทษสำหรับบาปของเขาได้

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยก็กระทำโดยพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ด้วยพระองค์เองเช่นกัน

ถ้าเพียงแค่ว่าในช่วงระยะนี้พระเจ้าตรัสคำเผยพระวจนะ เช่นนั้นแล้ว

ก็อาจสามารถพบว่าผู้เผยพระวจนะหรือใครบางคนที่มีพรสวรรค์ได้เข้าแทนที่ของพระองค์

ถ้าเพียงแค่ว่ามีการตรัสคำเผยพระวจนะ เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะสามารถทำการแทนพระเจ้าได้ กระนั้น

หากมนุษย์พยายามจะทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองด้วยตัวเองและพยายามที่จะทำงานกับชีวิตของมนุษย์

ก็คงจะเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะทำงานนี้ มันต้องกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง กล่าวคือ

พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยพระองค์เองเพื่อทรงพระราชกิจนี้ ในยุคพระวจนะ

ถ้าเพียงแค่ว่ามีการตรัสคำเผยพระวจนะ เช่นนั้นแล้ว ก็คงจะพบได้ว่า อิชยาห์หรือเอลียาห์

ผู้เผยพระวจนะทำพระราชกิจนี้

และคงจะไม่มีคามจำเป็นใดสำหรับพระเจ้าพระองค์เองที่จะต้องทรงทำมันด้วยพระองค์เอง

เนื่องจากพระราชกิจที่ทำในช่วงระยะนี้มีไว้เพียงการตรัสคำเผยพระวจนะเท่านั้น

และเพราะมันมีความสำคัญมากขึ้นที่จะต้องให้พระราชกิจแห่งพระวจนะเพื่อพิชิตมนุษย์และทำให้ซาตานปราชัย

พระราชกิจนี้จึงไม่สามารถกระทำโดยมนุษย์ได้

และต้องกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ ในยุคธรรมบัญญัติ

พระยาห์เวห์ได้ทรงพระราชกิจในส่วนของพระองค์

ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์ได้ตรัสพระวจนะบางประการและทรงพระราชกิจบางประการโดยผ่านทางบรรดาผู้เผย

พระวจนะ นั่นเป็นเพราะมนุษย์สามารถทำหน้าที่แทนพระยาห์เวห์ในพระราชกิจของพระองค์ได้

และบรรดาผู้ทำนายสามารถทำนายสิ่งทั้งหลาย และตีความความฝันบางอย่างในนามของพระองค์ได้

พระราชกิจที่กระทำในปฐมกาลมิใช่พระราชกิจแห่งการเปลี่ยนอุปนิสัยของมนุษย์โดยตรง

และไม่เกี่ยวข้องกับบาปของมนุษย์ และประสงค์เพียงแต่ให้มนุษย์ยึดปฏิบัติตามธรรมบัญญัติเท่านั้น ดังนั้น

พระยาห์เวห์จึงมิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พระองค์กลับตรัสต่อโมเสสและคนอื่นๆ โดยตรง ทรงทำให้พวกเขาพูดและทำงานในนามของพระองค์

และเป็นเหตุให้พวกเขาทำงานโดยตรงท่ามกลางมวลมนุษย์

พระราชกิจช่วงระยะแรกของพระเจ้าคือสถานะผู้นำของมนุษย์ มันคือการเริ่มต้นของการสู้รบกับซาตาน

แต่การสู้รบนี้ยังมิได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ

สงครามที่เป็นทางการกับซาตานเริ่มต้นขึ้นด้วยการจู่โจมเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้า
และมันได้ต่อเนื่องมาจนกระทั่งถึงวันนี้

การสู้รบครั้งแรกของสงครามนี้คือเมื่อพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์ทรงถูกตอกตรึงกับกางเขน

การตรึงกางเขนพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์ได้ทำให้ซาตานปราชัย

และมันเป็นช่วงระยะที่ประสบผลสำเร็จครั้งแรกในสงครามนี้

เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจกับชีวิตมนุษย์โดยตรง

นี่จึงได้เป็นการเริ่มต้นที่เป็นทางการของพระราชกิจแห่งการไถ่มนุษย์คืนกลับมา

และเนื่องจากนี่คือพระราชกิจแห่งการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเก่าๆ ของมนุษย์

มันจึงเป็นพระราชกิจแห่งการสู้รบกับซาตาน

พระราชกิจช่วงระยะที่พระยาห์เวห์ทรงกระทำในปฐมกาลเป็นเพียงแค่สถานะผู้นำของการใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกของมนุษย์เท่านั้น มันเป็นการเริ่มต้นของพระราชกิจของพระเจ้า

และถึงแม้ว่ามันยังมิได้เกี่ยวข้องกับการสู้รบใดๆ หรืองานใหญ่ใดๆ

มันก็ได้วางรากฐานให้แก่พระราชกิจแห่งการสู้รบที่จะมาถึง ต่อมา

พระราชกิจช่วงระยะที่สองในระหว่างยุคพระคุณเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเก่าๆ ของมนุษย์

ซึ่งหมายความว่า พระเจ้าพระองค์เองได้ทรงสร้างชีวิตมนุษย์ขึ้นมา การนี้ต้องกระทำโดยพระเจ้าด้วยพระองค์เอง กล่าวคือ การนี้จำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยพระองค์เอง

หากพระองค์มิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ก็ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่สามารถทำแทนพระองค์ในพระราชกิจช่วงระยะนี้ได้ เพราะมันเป็นการทำหน้าที่แทนพระราชกิจแห่งการต่อสู้โดยตรงกับซาตาน

หากมนุษย์ได้ทำงานนี้ในนามของพระเจ้า เมื่อมนุษย์ยื่นต่อหน้าซาตาน ซาตานคงจะไม่บ่นบอ

และคงจะไม่มีทางที่จะทำให้มันปราชัยได้

มันจำเป็นที่จะต้องเป็นพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งเสด็จมาเพื่อทำให้มันปราชัย

เนื่องจากเนื้อแท้ของพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์นั้นยังคงเป็นพระเจ้าอยู่ พระองค์ยังคงเป็นชีวิตของมนุษย์

และพระองค์ยังคงเป็นพระผู้สร้าง ไม่ว่าจะเกิดสิ่งใดขึ้นก็ตาม

อัตลักษณ์และเนื้อแท้ของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลง และดังนั้น

พระองค์ได้ทรงยอมรับเนื้อหนังและได้ทรงพระราชกิจเพื่อทำให้เกิดการบ่นบอที่ครบบริบูรณ์ของซาตาน

ในระหว่างช่วงระยะของพระราชกิจในยุคสุดท้าย

หากมนุษย์จะต้องทำพระราชกิจนี้และถูกทำให้ต้องพูดพระวจนะโดยตรง

เช่นนั้นแล้วเขาคงจะไม่สามารถพูดพระวจนะเหล่านั้นออกไปได้ และหากมีการพูดคำเผยพระวจนะออกไป

เช่นนั้นแล้วคำเผยพระวจนะนี้ก็คงจะไม่สามารถพิชิตมนุษย์ได้

พระเจ้าเสด็จมาเพื่อให้ชาตนาปราชัยและทำให้เกิดการบนอบที่ครบบริบูรณ์ของมัน
โดยการทรงยอมรับเนื้อหนัง เมื่อพระองค์ทรงเอาพระชนาตนาได้โดยสิ้นเชิง ทรงพิชิตมนุษย์ได้อย่างเต็มที่
และทรงได้มนุษย์มาโดยครบบริบูรณ์ พระราชกิจช่วงระยะนี้ก็จะครบบริบูรณ์และสัมฤทธิ์ผลสำเร็จ
ในการบริหารจัดการของพระเจ้านั้น มนุษย์ไม่สามารถทำการแทนพระเจ้าได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชกิจแห่งการทรงนำทางในยุคนั้นและการเริ่มต้นพระราชกิจใหม่ก็จำเป็นมากยิ่งขึ้นไป
อีกที่พระเจ้าพระองค์เองจะต้องทรงกระทำด้วยพระองค์เอง
การมอบชีวิตให้มนุษย์และการจัดเตรียมคำเผยพระวจนะให้มนุษย์สามารถกระทำได้โดยมนุษย์
แต่หากมันเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าต้องทรงกระทำด้วยพระองค์เอง
เป็นพระราชกิจแห่งการสู้รบระหว่างพระเจ้าพระองค์เองกับชาตนา เช่นนั้นแล้ว
มนุษย์ก็ไม่สามารถกระทำพระราชกิจนี้ได้ ในระหว่างช่วงระยะแรกของพระราชกิจ เมื่อไม่มีการสู้รบกับชาตนา
พระยาห์เวห์ได้ทรงนำทางประชาชนอิสราเอลด้วยพระองค์เองโดยการใช้คำเผยพระวจนะที่ผู้เผยพระวจนะพูด
ภายหลังจากนั้น ช่วงระยะที่สองของพระราชกิจคือการสู้รบกับชาตนา
และพระเจ้าพระองค์เองทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยพระองค์เอง และเสด็จเข้าสู่เนื้อหนัง เพื่อทรงพระราชกิจนี้
สิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการสู้รบกับชาตนา ก็เกี่ยวข้องกับการจู่โจมเป็นมนุษย์ของพระเจ้าด้วยเช่นกัน
ซึ่งหมายความว่า การสู้รบนี้นมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ หากมนุษย์จะต้องทำการสู้รบ
เขาก็คงไม่สามารถทำให้ชาตนาปราชัยได้
เขาจะสามารถมีความแข็งแกร่งไปต่อสู้กับมันได้อย่างไรในขณะที่ยังคงอยู่ภายใต้แดนครอบครองของมัน?
มนุษย์อยู่ตรงกลาง กล่าวคือ หากเจ้าเอนไปหาชาตนา เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็นของชาตนา
แต่หากเจ้าทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัย เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็นของพระเจ้า
หากมนุษย์จะต้องพยายามและทำการแทนพระเจ้าในพระราชกิจแห่งการสู้รบนี้ เขาจะสามารถทำได้หรือไม่?
หากเขาทำได้ เขาก็คงจะไม่พิณาสนามาแล้วใช่หรือไม่? เขาคงจะไม่ได้เข้าสู่รณภูมิกลียุคมาแล้วใช่หรือไม่?
ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความสามารถที่จะแทนที่พระเจ้าในพระราชกิจของพระองค์ได้ ซึ่งกล่าวได้ว่า
มนุษย์ไม่มีเนื้อแท้ของพระเจ้า และหากเจ้าทำการสู้รบกับชาตนา เจ้าคงจะไม่สามารถทำให้มันปราชัยได้
มนุษย์สามารถทำงานบางอย่างได้เท่านั้น เขาสามารถชนะใจผู้คนบางคนได้
แต่เขาไม่สามารถทำการแทนพระเจ้าในพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้
มนุษย์จะสามารถทำการสู้รบกับชาตนาได้อย่างไร? ชาตนาคงจะจับเจ้าเป็นเชลยก่อนที่จะได้เริ่มต้นด้วยซ้ำ
มีเพียงเมื่อพระเจ้าพระองค์เองทรงสู้รบกับชาตนาและมนุษย์ติดตามและเชื่อฟังพระเจ้าบนพื้นฐานนี้เท่านั้น
มนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าและรอดพ้นจากข้อผูกมัดของชาตนา
สิ่งทั้งหลายที่มนุษย์สามารถสัมฤทธิ์ได้ด้วยปัญญาและความสามารถของเขาเองนั้นมีจำกัดเหลือเกิน

เขาไม่มีความสามารถในการทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์ ในการนำทางมนุษย์ และยิ่งกว่านั้น ในการทำให้ชาตานปราศัย เขาวุ่นปัญหาและสติปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถสกัดกั้นกลอุบายของชาตานได้ ดังนั้นมนุษย์จะสามารถทำการสู้รบกับมันได้อย่างไร?

บรรดาผู้ซึ่งเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมทั้งหมดล้วนมีโอกาสที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ดังนั้น ทุกคนต้องผ่อนคลาย กล่าวคือ ในอนาคตเจ้าทั้งหมดจะได้เข้าสู่บั้นปลาย แต่หากเจ้าไม่เต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม และไม่เต็มใจที่จะเข้าสู่อาณาจักรอันน่าอัศจรรย์ เช่นนั้นแล้ว นั่นก็คือปัญหาของเจ้าเอง

บรรดาผู้ซึ่งเต็มใจที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมทั้งหมดล้วนจงรักภักดีต่อพระเจ้า ทุกคนที่เชื่อฟัง และทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยสัตย์ซื่อ—ผู้คนเช่นนี้ทั้งหมดสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้ ทุกคนที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยภักดี ทุกคนที่ไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้า ทุกคนที่ไม่มอบตนต่อพระเจ้า โดยเฉพาะพวกที่ได้รับความรู้แจ้งและความกระจ่างเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วแต่มิได้นำมาปฏิบัติ—ผู้คนเช่นนี้ทั้งหมดไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้

บรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะจงรักภักดีและเชื่อฟังพระเจ้าทั้งหมดล้วนสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ต่อให้พวกเขาจะไม่รู้เท่าทันอยู่บ้างก็ตาม

บรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะไล่ตามเสาะหาทั้งหมดล้วนสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม ไม่มีความจำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ トラบเท่าที่เจ้าเต็มใจที่จะไล่ตามเสาะหาในทิศทางนี้

เจ้าสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ เราไม่เต็มใจที่จะละทิ้งหรือขจัดคนใดในหมู่พวกเจ้า แต่หากมนุษย์ไม่เพียรพยายามที่จะทำให้ดี เช่นนั้นแล้ว เจ้าเพียงกำลังทำให้ตัวเจ้าเองย่อยยับเท่านั้น มิใช่เราที่ขจัดเจ้าทิ้ง แต่เป็นเจ้าด้วยตัวเจ้าเองเท่านั้น หากเจ้ามิได้เพียรพยายามที่จะทำให้ดีด้วยตัวเจ้าเอง—

หากเจ้าเกียจคร้าน หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า หรือไม่จงรักภักดี หรือไม่ไล่ตามเสาะหาความจริง และทำดังที่เจ้ายินคืออยู่เสมอ หากเจ้าประพฤติอย่างชะล่าใจ ต่อสู้เพื่อชื่อเสียงและโชคชะตาของเจ้าเอง และไม่มีหลักศีลธรรมในการจัดการของเจ้ากับเพศตรงข้าม เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะแบกภาระบาปของเจ้าเอง เจ้าไม่มีค่าคู่ควรกับความเวทนาของผู้ใด

เจตนารมณ์ของเราคือเพื่อให้พวกเจ้าทั้งหมดได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และอย่างน้อยที่สุดได้รับการพิชิต เพื่อที่พระราชกิจช่วงระยะนี้อาจครบบริบูรณ์อย่างประสบผลสำเร็จ

พระประสงค์ของพระเจ้าคือเพื่อให้ทุกคนได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และท้ายที่สุดได้เป็นผู้ที่พระองค์ทรงรับไว้ ได้เป็นผู้ที่พระองค์ทรงชำระให้สะอาด

และได้กลายเป็นประชากรที่พระองค์ทรงรัก มันไม่สำคัญ

ไม่ว่าเราจะกล่าวว่าพวกเจ้าล้ำหลังหรือมีขีดความสามารถต่ำหรือไม่ก็ตาม—นี่คือข้อเท็จจริงทั้งหมด

การกล่าวเรื่องนี้ของเรามีได้พิสูจน์ว่าเราตั้งใจที่จะละทิ้งพวกเจ้า ว่าเราได้สูญเสียความหวังในตัวพวกเจ้านับประสาอะไรที่จะพิสูจน์ว่าเราไม่เต็มใจที่จะช่วยพวกเจ้าให้รอด วันนี้

เราได้มาเพื่อทำงานแห่งความรอดของพวกเจ้า ซึ่งกล่าวได้ว่า งานที่เราทำคือส่วนต่อเนื่องของงานแห่งความรอดทุกคนมีโอกาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม กล่าวคือ หากว่าเจ้าเต็มใจ หากว่าเจ้าไล่ตามเสาะหาในท้ายที่สุดเจ้าจะสามารถสัมฤทธิ์ผลลัพท์นี้ และไม่มีสักคนจากพวกเจ้าที่จะถูกละทิ้ง

หากเจ้ามีขีดความสามารถต่ำ ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าจะสอดคล้องกับขีดความสามารถที่ต่ำของเจ้า

หากเจ้ามีขีดความสามารถสูง ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าก็จะสอดคล้องกับขีดความสามารถที่สูงของเจ้า

หากเจ้าไม่รู้เท่าทันหรือไม่มีการศึกษา ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าก็จะสอดคล้องกับความไม่มีการศึกษาของเจ้า

หากเจ้ามีการศึกษา ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าก็จะสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าเจ้ามีการศึกษา

หากเจ้าเป็นคนสูงวัย ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าจะสอดคล้องกับวัยของเจ้า

หากเจ้ามีความสามารถในการให้การต้อนรับขับสู้ ข้อพึงประสงค์ของเราต่อเจ้าก็จะสอดคล้องกับความสามารถนี้

หากเจ้าพูดว่าเจ้าไม่สามารถให้การต้อนรับขับสู้ได้ และสามารถเพียงปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

ไม่ว่าจะเป็นการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ หรือการดูแลคริสตจักร หรือการเข้าร่วมกิจการทั่วไปอื่นๆ

การทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมของเราก็จะสอดคล้องกับหน้าที่ที่เจ้าปฏิบัติ การจงรักภักดี

การเชื่อฟังจนถึงปลายทาง และการพยายามที่จะมีความรักสูงสุดให้แก่พระเจ้า—นี่คือสิ่งที่เจ้าต้องสำเร็จลุล่วงและไม่มีการปฏิบัติใดที่ดีกว่าสามสิ่งนี้ ท้ายที่สุด มนุษย์ต้องสัมฤทธิ์ในสามสิ่งนี้

และหากเขาสามารถสัมฤทธิ์สิ่งเหล่านี้ได้ เช่นนั้นแล้ว เขาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม แต่เหนืออื่นใดเจ้าต้องไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริง เจ้าต้องมุ่งสู่สิ่งที่ดีขึ้นและสูงขึ้นอย่างแข็งขัน และต้องไม่นิ่งเฉยในเรื่องนั้น

เราได้กล่าวไปแล้วว่าทุกคนมีโอกาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

และมีความสามารถที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม และเรื่องนี้ยังคงเป็นจริง

แต่เจ้าไม่พยายามที่จะทำให้ดีขึ้นในการไล่ตามเสาะหาของเจ้า หากเจ้าไม่สัมฤทธิ์ในสามเกณฑ์เหล่านี้

เช่นนั้นแล้ว ในที่สุด เจ้าต้องถูกขจัดทิ้งไป เราต้องการให้ทุกคนตามให้ทัน

เราต้องการให้ทุกคนมีงานและความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสามารถเชื่อฟังไปจนถึงปลายทาง

เพราะนี่คือหน้าที่ที่พวกเจ้าแต่ละคนควรต้องปฏิบัติ เมื่อพวกเจ้าทั้งหมดได้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเจ้าแล้ว

พวกเจ้าทั้งหมดก็จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วพวกเจ้าก็จะมีคำพยานอันถ่วงด้วยเช่นกัน

ทุกคนที่มีคำพยานคือบรรดาผู้ที่มิชัชนะเหนือชาดานและได้รับพระสัญญาของพระเจ้า

และพวกเขาคือบรรดาผู้ที่ยังคงเหลืออยู่เพื่อมีชีวิตในบ้านปลายอันน่าอัศจรรย์

พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงอยู่ในการหยุดพัก ไม่มีมนุษย์หรือสิ่งอื่นใดบนแผ่นดินโลกในเวลานั้นเลย

และพระเจ้ายังไม่ได้ทรงดำเนินพระราชกิจใดๆ เลย

พระองค์ทรงเริ่มต้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ก็เฉพาะเมื่อมนุษยชาติได้มีขึ้นมาและหลังจากที่มนุษยชาติได้ถูกทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้น จากจุดนั้นเป็นต้นมา พระองค์ไม่ทรงหยุดพักอีกต่อไป

แต่กลับทรงเริ่มต้นให้พระองค์เองสาละวนอยู่ท่ามกลางมนุษยชาติ

เป็นเพราะความเสื่อมทรามของมนุษยชาติที่ทำให้พระเจ้าทรงสูญเสียการหยุดพักของพระองค์

และเพราะการกบฏของหัวหน้าทูตสวรรค์ด้วย

หากพระเจ้าไม่ทรงทำให้ซาตานพ่ายแพ้และช่วยมนุษยชาติที่เสื่อมทรามให้รอด

พระองค์จะไม่มีวันสามารถเข้าสู่การหยุดพักได้อีกครั้ง เมื่อมนุษยชาติการหยุดพัก พระเจ้าก็เช่นกัน

และเมื่อพระองค์ทรงหยุดพักอีกครั้ง พวกมนุษย์ก็จะได้หยุดพักด้วยเช่นเดียวกัน

การใช้ชีวิตอยู่ในการหยุดพักหมายถึงชีวิตที่ปราศจากการสู้รบ ปราศจากความโศโครก

และปราศจากความไม่ชอบธรรมที่ฝังคั่งใดๆ กล่าวคือ เป็นชีวิตที่ไร้ซึ่งการถูกทำให้หยุดชะงักของซาตาน

(“ซาตาน” ในที่นี้อ้างอิงถึงกองกำลังศัตรู) และความเสื่อมทรามของซาตาน

และไม่มีแนวโน้มที่จะมีการรุกรานของกองกำลังใดๆ ในการต่อต้านพระเจ้า นั่นคือ

เป็นชีวิตซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างติดตามประเภทของมันเอง

และสามารถนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้างได้

และซึ่งสวรรค์และแผ่นดินโลกต่างเจียบสงอย่างครบถ้วนบริบูรณ์—นี่คือความหมายของคำพูดที่ว่า

“ชีวิตที่หยุดพักของพวกมนุษย์” เมื่อพระเจ้าทรงหยุดพัก ความไม่ชอบธรรมจะไม่คงอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไป

อีกทั้งจะไม่มีการรุกรานจากกองกำลังศัตรูอีก และมวลมนุษย์จะเข้าสู่อาณาจักรใหม่

ซึ่งมนุษยชาติไม่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอีกต่อไป

แต่ทว่าจะเป็นมนุษยชาติที่ได้รับการช่วยให้รอดหลังจากถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว

วันแห่งการหยุดพักของมนุษยชาติจะเป็นวันแห่งการหยุดพักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

พระเจ้าทรงสูญเสียการหยุดพักของพระองค์เนื่องจากมนุษยชาติไร้ความสามารถในการเข้าสู่การหยุดพัก

มิใช่เพราะเดิมทีพระองค์ทรงไร้ความสามารถที่จะหยุดพัก

การเข้าสู่การหยุดพักไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างหยุดการเคลื่อนไหวหรือเลิกพัฒนา

อีกทั้งไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงหยุดการทรงพระราชกิจหรือว่าพวกมนุษย์หยุดการใช้ชีวิต

หมายสำคัญของการเข้าสู่การหยุดพักคือเมื่อซาตานจะถูกทำลาย

เมื่อบรรดาคนชั่วผู้ซึ่งเข้าร่วมกับมันในการกระทำชั่วได้ถูกลงโทษและถูกกวาดล้างออกไป

และเมื่อกองกำลังทั้งหมดที่เป็นศัตรูต่อพระเจ้าสูญสิ้นไป พระเจ้าทรงเข้าสู่การหยุดพักหมายความว่า พระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งความรอดของมนุษยชาติอีกต่อไป

มนุษยชาติเข้าสู่การหยุดพักหมายความว่า

มนุษยชาติทั้งหมดจะใช้ชีวิตอยู่ภายในความสว่างของพระเจ้าและอยู่ภายใต้พระพรของพระองค์

ไร้ซึ่งความเสื่อมทรามของซาตาน และจะไม่มีความไม่ชอบธรรมเกิดขึ้นอีกเลย ภายใต้การดูแลของพระเจ้า

พวกมนุษย์จะใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติบนแผ่นดินโลก เมื่อพระเจ้าและมนุษยชาติเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน

นั่นหมายความว่า มนุษยชาติได้รับการช่วยให้รอดและซาตานได้ถูกทำลายไปแล้ว

และหมายความว่าพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์นั้นครบบริบูรณ์อย่างถาวรแล้ว

พระเจ้าจะไม่ทรงสานต่อพระราชกิจในมนุษย์อีกต่อไป

และพวกเขาจะไม่ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานอีกต่อไป เช่นนั้นแล้ว

พระเจ้าจะไม่ทรงสาละวนอีกต่อไป และพวกมนุษย์ก็จะไม่เคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดหย่อนอีกต่อไป

พระเจ้าและมนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพักไปพร้อมกัน

พระเจ้าจะทรงเสด็จกลับสู่พระราชฐานดั้งเดิมของพระองค์

และแต่ละคนก็จะกลับไปสู่สถานที่แต่ละแห่งของพวกเขา

เหล่านี้คือบั้นปลายที่พระเจ้าจะทรงพำนักและมนุษย์จะอาศัยอยู่เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า เสร็จสิ้นลงแล้ว พระเจ้าทรงมีบั้นปลายของพระเจ้า และมนุษยชาติก็มีบั้นปลายของมนุษยชาติ ขณะทรงหยุดพัก

พระเจ้าจะทรงสานต่อการทรงนำพวกมนุษย์ทั้งมวลในการใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกของพวกเขาต่อไป

และขณะที่อยู่ในความสว่างของพระองค์ พวกเขาจะนมัสการพระเจ้าแท้จริงพระองค์เดียวบนสวรรค์

พระเจ้าจะไม่ทรงดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางมนุษยชาติอีกต่อไป

อีกทั้งพวกมนุษย์จะไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่กับพระเจ้าในบั้นปลายของพระองค์ได้

พระเจ้าและพวกมนุษย์ไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ภายในอาณาจักรเดียวกันได้ ตรงกันข้าม

ทั้งสองมีลักษณะการดำรงชีวิตแต่ละอย่างของตนเอง พระเจ้าคือองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงนำมนุษยชาติทั้งมวล

และมนุษยชาติทั้งมวลคือการตกผลึกของพระราชกิจการบริหารจัดการของพระเจ้า

พวกมนุษย์คือผู้ซึ่งได้รับการนำทาง และไม่ได้มีแก่นแท้แบบเดียวกันกับพระเจ้า การ “หยุดพัก”

หมายถึงการกลับคืนสู่สถานที่ดั้งเดิมของเรา เพราะฉะนั้น เมื่อพระเจ้าทรงเข้าสู่การหยุดพัก

จึงหมายถึงพระองค์ได้ทรงกลับมาสู่พระราชฐานดั้งเดิมของพระองค์

พระองค์จะไม่ดำรงพระชนม์ชีพอยู่บนแผ่นดินโลกหรืออยู่ท่ามกลางมนุษยชาติเพื่อร่วมแบ่งปันความชื่นบานยินดีและความทุกข์ของพวกเขาอีกต่อไป เมื่อพวกมนุษย์เข้าสู่การหยุดพัก

หมายถึงการที่พวกเขาได้กลายเป็นวัตถุแห่งการทรงสร้างแท้จริง พวกเขาจะนมัสการพระเจ้าจากบนแผ่นดินโลก

และดำเนินชีวิตแบบมนุษย์ปกติ ผู้คนจะไม่เป็นผู้ไม่เชื่อฟังพระเจ้าหรือต้านทานพระองค์อีกต่อไป และจะกลับคืนสู่ชีวิตดั้งเดิมของอาดัมและเอวา เหล่านี้คือการดำรงพระชนม์ชีพ การดำรงชีวิต และบั้นปลายแต่ละแบบของพระเจ้าและพวกมนุษย์หลังจากที่พระเจ้าและพวกมนุษย์ได้เข้าสู่การหยุดพัก การพ่ายแพ้ของซาตานเป็นแนวโน้มที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ในการสู้รบระหว่างมันกับพระเจ้า เช่นนั่นเอง การเข้าสู่การหยุดพักของพระเจ้าหลังจากการครบบริบูรณ์แห่งพระราชกิจการบริหารจัดการของพระองค์ และความรอดอย่างครบบริบูรณ์และการเข้าสู่การหยุดพักของมนุษยชาติก็ได้กลายเป็นแนวโน้มที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ในทำนองเดียวกัน สถานที่แห่งการหยุดพักของมนุษยชาติคือบนแผ่นดินโลก

และพระราชฐานแห่งการหยุดพักของพระเจ้าอยู่บนสวรรค์ ขณะที่พวกมนุษย์นมัสการพระเจ้าในการหยุดพัก พวกเขาจะใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก และขณะที่พระเจ้าทรงนำทางมนุษยชาติที่เหลือในการหยุดพักนั้น พระองค์จะทรงนำทางพวกเขาจากสวรรค์ ไม่ใช่จากแผ่นดินโลก พระเจ้าจะยังคงทรงเป็นพระวิญญูญาณ ในขณะที่พวกมนุษย์จะยังคงเป็นเนื้อหนัง พระเจ้าและพวกมนุษย์ต่างหยุดพักในลักษณะที่แตกต่างกัน ขณะที่พระเจ้าทรงหยุดพัก พระองค์จะเสด็จมาทรงปรากฏท่ามกลางพวกมนุษย์ ขณะที่พวกมนุษย์หยุดพัก พวกเขาจะได้รับการทรงนำทางโดยพระเจ้าเพื่อไปเยือนสวรรค์ รวมถึงเพื่อชื่นชมกับชีวิตที่นั่นด้วย หลังจากที่พระเจ้าและมนุษยชาติเข้าสู่การหยุดพัก ซาตานจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไป ในทำนองเดียวกันนั้น เหล่าผู้คนชั่วร้ายก็จะสูญสิ้นไปด้วยเช่นกัน ก่อนที่พระเจ้าและมนุษยชาติจะหยุดพัก บรรดาบุคคลที่ชั่วร้าย ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยข่มเหงพระเจ้าบนแผ่นดินโลก รวมทั้งบรรดาศัตรูผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ที่นั่น

จะได้ถูกทำลายไปแล้ว พวกเขาจะถูกกำจัดไปโดยมหาวิบัติแห่งยุคสุดท้าย

ทันทีที่บรรดาผู้คนชั่วร้ายได้ถูกทำลายล้างจนหมดสิ้นแล้ว

แผ่นดินโลกก็จะไม่มีวันได้รู้จักการรังควานของซาตานอีกเลย

ตอนนั้นเท่านั้นที่มนุษยชาติจะได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์

และพระราชกิจของพระเจ้าจะเสร็จสิ้นลงโดยครบถ้วน

เหล่านี้คือข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการที่พระเจ้าและมนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพัก

การมาถึงของวาระสิ้นสุดของทุกสรรพสิ่งบ่งบอกถึงความครบบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้า ตลอดจนการสิ้นสุดของพัฒนาการของมนุษยชาติ นี่หมายความว่า เมื่อถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม พวกมนุษย์จะได้มาถึงช่วงระยะสุดท้ายแห่งพัฒนาการของพวกเขา

และหมายความว่าลูกหลานของอาดัมและเอวาจะได้ทำให้การแพร่ขยายของพวกเขาครบบริบูรณ์

นี่ยังหมายความว่า เมื่อถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว

จะไม่มีทางเป็นไปได้สำหรับมนุษยชาติเช่นนั้นที่จะพัฒนาต่อไป

อาดัมและเอวาไม่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามในตอนเริ่มต้น แต่อาดัมและเอวา ผู้ซึ่งถูกขับออกจากสวนเอเดนนั้น

ถูกทำให้เสื่อมทรามโดยชาตาน เมื่อพระเจ้าและพวกมนุษย์เข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน อาดัมและเอวา—
ผู้ซึ่งถูกขับออกจากสวนเอเดน—และลูกหลานของพวกเขาจะมาถึงที่สิ้นสุดในที่สุด

มนุษยชาติแห่งอนาคตก็จะยังคงประกอบด้วยลูกหลานของอาดัมและเอวา

แต่พวกเขาเหล่านั้นจะไม่ใช้พวกมนุษย์ที่ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของชาตาน ตรงกันข้าม

พวกเขาจะเป็นประชากรผู้ซึ่งได้ถูกช่วยให้รอดและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว

นี่จะเป็นมนุษยชาติที่ได้รับการพิพากษาและติสสอนแล้ว และเป็นมนุษยชาติที่บริสุทธิ์

ผู้คนเหล่านี้จะไม่เป็นเหมือนกับเผ่าพันธุ์มนุษย์เช่นที่เคยเป็นมาแต่ดั้งเดิม

ซึ่งแทบจะสามารถกล่าวได้ว่าพวกเขาจะเป็นมนุษยชาติประเภทที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิงจากประเภทของอาดัมและเอวาในตอนเริ่มต้น

ผู้คนเหล่านี้จะได้รับการคัดเลือกจากท่ามกลางพวกเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งถูกชาตานทำให้เสื่อมทรามทั้งหมด

และพวกเขาจะเป็นบรรดาผู้ซึ่งในท้ายที่สุดได้ตั้งมั่นในระหว่างการศึกษาและการติสสอนของพระเจ้า

พวกเขาจะเป็นพวกมนุษย์กลุ่มสุดท้ายที่คงเหลืออยู่ในหมู่มวลมนุษย์ที่เสื่อมทราม

ผู้คนเหล่านี้เท่านั้นจะสามารถเข้าสู่การหยุดพักขั้นสุดท้ายด้วยกันกับพระเจ้าได้

บรรดาผู้ซึ่งมีความสามารถที่จะตั้งมั่นในระหว่างพระราชกิจแห่งการศึกษาและการติสสอนของพระเจ้าช่วงระหว่างยุคสุดท้าย—กล่าวคือ ในระหว่างพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ขั้นสุดท้ายนั้น—

จะเป็นบรรดาผู้ซึ่งจะเข้าสู่การหยุดพักขั้นสุดท้ายเคียงข้างพระเจ้า เช่นนี้เอง

บรรดาผู้ซึ่งเข้าสู่การหยุดพักทั้งหมดนั้นจะหลุดพ้นจากอิทธิพลของชาตาน

และจะได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าหลังจากได้ก้าวผ่านพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ขั้นสุดท้ายของพระองค์แล้ว พวกมนุษย์เหล่านี้ ผู้ซึ่งในที่สุดจะได้ถูกรับไว้โดยพระเจ้านั้น จะเข้าสู่การหยุดพักขั้นสุดท้าย

จุดประสงค์สำคัญของพระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษาของพระเจ้าคือเพื่อชำระมนุษยชาติให้บริสุทธิ์

และเพื่อเตรียมพวกเขาสำหรับการหยุดพักขั้นสูงสุด หากไม่มีการชำระให้สะอาดดังกล่าว

ก็คงจะไม่มีมนุษย์คนใดถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มแตกต่างกันตามประเภท หรือเข้าสู่การหยุดพักได้

พระราชกิจนี้เป็นเพียงเส้นทางเดียวเท่านั้นของมนุษยชาติที่จะเข้าสู่การหยุดพัก

เฉพาะพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะชำระพวกมนุษย์ให้สะอาดจากความไม่ชอบธรรมของพวกเขา

และเฉพาะพระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษาของพระองค์เท่านั้นที่จะนำส่วนประกอบของมนุษยชาติที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้นไปสู่ความสว่าง ด้วยวิธีนั้น

จึงเป็นการแยกบรรดาผู้ที่สามารถถูกช่วยให้รอดออกจากบรรดาผู้ที่ไม่สามารถถูกช่วยให้รอดได้

และแยกบรรดาผู้ที่จะคงเหลืออยู่ออกจากบรรดาผู้ที่จะไม่คงเหลืออยู่ได้ เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลง

บรรดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่จะถูกชำระให้สะอาดทั้งหมดและเข้าสู่สถานะที่สูงขึ้นของมนุษยชาติ ซึ่งพวกเขาจะได้ชื่นชมกับชีวิตที่สองของมนุษย์อันน่าอัศจรรย์มากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก กล่าวคือ พวกเขาจะเริ่มวันแห่งการหยุดพักแบบมนุษย์ของพวกเขา และดำรงอยู่ร่วมกันกับพระเจ้า

หลังจากที่บรรดาผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่ได้ถูกติสอนและถูกพิพากษาแล้ว ตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาจะถูกตีแผ่ออกมาโดยถ้วนทั่ว ซึ่งหลังจากนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย และไม่ได้รับอนุญาตให้รอดชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไป เช่นเดียวกับชาตานิรันดร์

มนุษยชาติแห่งอนาคตจะไม่รวมเข้ากับผู้คนประเภทนี้คนใดเลยอีกต่อไป

ผู้คนเช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะเข้าสู่แผ่นดินแห่งการหยุดพักขั้นสูงสุด

อีกทั้งไม่เหมาะสมที่จะร่วมในวันแห่งการหยุดพักที่พระเจ้าและมนุษยชาติจะร่วมแบ่งปันกัน

ด้วยเพราะพวกเขาเป็นเป้าหมายแห่งการลงโทษและเป็นผู้คนไม่ชอบธรรมที่ชั่วร้าย

พวกเขาเคยได้รับการไถ่มาครั้งหนึ่ง และพวกเขายังได้ถูกพิพากษาและถูกติสอนด้วย

ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยทำการปรนนิบัติพระเจ้าด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อวันสุดท้ายมาถึง พวกเขาจะยังคงถูกกำจัดและถูกทำลายเนื่องจากความชั่วร้ายของพวกเขา

และเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟังและการไม่สามารถได้รับการไถ่ของพวกเขา

พวกเขาจะไม่มีวันได้มาอยู่ในโลกแห่งอนาคตอีกครั้ง

และจะไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางเผ่าพันธุ์มนุษย์แห่งอนาคตอีกต่อไป

ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นวิญญาณของคนตายหรือเป็นผู้คนที่ยังคงมีชีวิตอยู่ในเนื้อหนัง

คนชั่วทั้งหมดและพวกที่ไม่ได้ถูกช่วยให้รอดทั้งหมดจะถูกทำลายทันทีที่ผู้บริสุทธิ์ในท่ามกลางมนุษยชาติเข้าสู่การหยุดพัก สำหรับวิญญาณและพวกมนุษย์ที่ทำชั่วเหล่านี้

หรือวิญญาณของผู้คนที่ชอบธรรมและบรรดาผู้ที่ทำความชอบธรรม ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในยุคใด

พวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดที่ทำชั่วจะถูกทำลายในที่สุด และพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดที่ชอบธรรมจะรอดชีวิต

การที่บุคคลหรือวิญญาณจะได้รับความรอดหรือไม่

ไม่ได้ถูกตัดสินบนพื้นฐานของพระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายโดยสิ้นเชิง ตรงกันข้าม

มันจะถูกกำหนดโดยการที่พวกเขาได้ต้านทานหรือไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้าหรือไม่ต่างหาก ผู้คนในยุคก่อนหน้านี้

ผู้ซึ่งกระทำชั่วและไม่สามารถได้รับความรอดได้ จะเป็นเป้าหมายสำหรับการลงโทษโดยไม่มีข้อสงสัย

และพวกที่อยู่ในยุคปัจจุบัน

ผู้ซึ่งกระทำความชั่วและไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดก็จะเป็นเป้าหมายสำหรับการลงโทษอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน พวกมนุษย์จะถูกแบ่งกลุ่มไปตามความดีและความชั่ว ไม่ใช่ตามยุคสมัยที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่

เมื่อถูกแบ่งกลุ่มดังนี้แล้ว พวกเขาจะไม่ถูกลงโทษหรือได้รับบำเหน็จรางวัลในทันที

แต่ทว่าพระเจ้าจะทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการลงโทษคนชั่วและให้บำเหน็จรางวัลคนดีก็ต่อเมื่อหลังจากที่พระองค์ได้ทรงเสร็จสิ้นการดำเนินพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในยุคสุดท้ายของพระองค์แล้วเท่านั้น อันที่จริง พระองค์ทรงแยกมนุษย์ออกเป็นคนดีและคนชั่วมาตั้งแต่ที่พระองค์ทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางพวกเขาแล้ว

พระองค์เพียงแต่จะให้บำเหน็จรางวัลคนชอบธรรมและลงโทษคนชั่วเฉพาะหลังจากที่พระราชกิจของพระองค์ได้มาถึงบทอวสานแล้วเท่านั้น ไม่ใช่ว่าพระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกเป็นกลุ่มๆ

เมื่อพระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์แล้วจากนั้นก็เริ่มภารกิจแห่งการลงโทษคนชั่วและให้รางวัลคนดีในที่

จุดประสงค์ทั้งหมดทั้งมวลเบื้องหลังพระราชกิจขั้นสูงสุดแห่งการลงโทษคนชั่วและการให้บำเหน็จรางวัลคนดีของพระเจ้านั้นคือการชำระพวกมนุษย์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์อย่างถาวร

เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงนำมนุษยชาติที่บริสุทธิ์สะอาดเข้าสู่การหยุดพักอันเป็นนิรันดร์ได้

พระราชกิจช่วงระยะนี้ของพระองค์นี้มีความสำคัญยิ่งยวดมากที่สุด

ซึ่งเป็นช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ทั้งหมด

หากพระเจ้าไม่ได้ทรงทำลายคนชั่ว แต่กลับทรงยอมให้พวกเขาคงเหลืออยู่ เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ทุกคนก็จะยังคงไร้ความสามารถที่จะเข้าสู่การหยุดพักได้

และพระเจ้าก็จะไม่ทรงมีความสามารถที่จะนำมนุษยชาติทั้งหมดเข้าสู่อาณาจักรที่ดีกว่าได้

พระราชกิจดังกล่าวก็คงจะไม่ครบบริบูรณ์ เมื่อพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นลง

มนุษยชาติทั้งหมดจะบริสุทธิ์อย่างถาวรบริบูรณ์

ด้วยหนทางนี้เท่านั้นที่พระเจ้าจะทรงสามารถดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในการหยุดพักได้อย่างมีสันติสุข

ผู้คนปัจจุบันยังไร้ความสามารถที่จะปล่อยวางสิ่งทั้งหลายแห่งเนื้อหนังได้

พวกเขาไม่สามารถล้มเลิกความชื่นชมยินดีแห่งเนื้อหนัง โลภ เงินทอง หรืออุปนิสัยเสื่อมทรามของพวกเขาได้

ผู้คนส่วนใหญ่เริ่มต้นการไล่ตามเสาะหาของตนในลักษณะที่ฉาบฉวย อันที่จริง

ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้รับพระเจ้าเข้าไปในหัวใจของพวกเขาเลย ซ้ำร้ายไปกว่านั้น พวกเขาไม่ยำเกรงพระเจ้า

พวกเขาไม่มีพระเจ้าอยู่ในหัวใจของพวกเขา

และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถล่วงรู้ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงปฏิบัติได้

และนับประสาอะไรที่พวกเขาจะสามารถเชื่อพระวจนะที่พระองค์ดำรัสได้

ผู้คนเช่นนี้มีความเป็นเนื้อหนังมากเกินไป กล่าวคือ

พวกเขาเสื่อมทรามอย่างลึกซึ้งและขาดอะไรก็ตามที่เป็นความจริง ที่มากไปกว่านั้นคือ

พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเจ้าสามารถทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้ ผู้ใดที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์—กล่าวคือ

ผู้ใดที่ไม่เชื่อในพระเจ้าที่มองเห็นได้ หรือไม่เชื่อในพระราชกิจและพระวาระของพระองค์
แต่กลับบนมัสการพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้บนสวรรค์แทนนั้น—

คือบุคคลผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา ผู้คนเช่นนี้เป็นกบฏและต้านทานพระเจ้า

พวกเขาขาดพร่องสภาวะความเป็นมนุษย์และขาดเหตุผล ไม่มีอะไรที่จะกล่าวถึงความจริงเลย ยิ่งไปกว่านั้น
สำหรับผู้คนเหล่านี้แล้ว พระเจ้าที่มองเห็นได้และจับต้องได้นี้ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่สามารถเชื่อได้

กระนั้นพวกเขาก็ยังถือว่าพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้และไม่สามารถจับต้องได้นั้นมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด
และน่าปลาบปลื้มยินดีมากที่สุด สิ่งที่พวกเขาแสวงหาไม่ใช่ความจริงที่แท้จริง

อีกทั้งไม่ใช่แก่นแท้ที่แท้จริงของชีวิต นับประสาอะไรที่จะใช้น้ำพระทัยของพระเจ้า ตรงกันข้าม

พวกเขาแสวงหาความตื้นตื้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า

สิ่งใดก็ตามที่สามารถทำให้ความอยากได้ออยากมีของพวกเขาเองลุล่วงมากที่สุดนั้นก็คือสิ่งที่พวกเขาเชื่อและสิ่งที่

พวกเขาไล่ตามเสาะหานั้นเอง พวกเขาเพียงแค่เชื่อในพระเจ้าเพื่อสนองความอยากของพวกเขาเองเท่านั้น

ไม่ใช่เพื่อแสวงหาความจริง ผู้คนเช่นนี้มีใครคนทำชั่วหรือ? พวกเขามั่นใจในตัวเองอย่างสุดขีด

และพวกเขาไม่เชื่อเลยว่าพระเจ้าบนสวรรค์จะทรงทำลาย “ผู้คนดีๆ” เช่นพวกเขา

พวกเขากลับเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงยอมให้พวกเขาคงเหลืออยู่แทน และยิ่งไปกว่านั้น

จะทรงให้บำเหน็จรางวัลแก่พวกเขาอย่างงามเนื่องจากการได้ทำสิ่งต่างๆ มากมายเพื่อพระเจ้า และได้แสดง

“ความรักภักดี” มากมายต่อพระองค์ หากพวกเขาไล่ตามเสาะหาพระเจ้าที่มองเห็นได้ด้วยเช่นกัน

ทันทีที่ไม่เป็นไปตามความอยากได้ออยากมีของพวกเขา พวกเขาก็จะตอบโต้พระเจ้ากลับหรือเดือดดาลในทันที

พวกเขาแสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นผู้คนเลวทรามที่น่ารังเกียจ

ผู้ซึ่งมักจะเพียงแค่แสวงหาเพื่อสนองความอยากได้ออยากมีของตนอยู่เสมอเท่านั้น

พวกเขาไม่ใช่ผู้คนที่มีความสัตย์สุจริตในการไล่ตามเสาะหาความจริง

ผู้คนเช่นนี้คือพวกที่เรียกกันว่าคนชั่วผู้ติดตามพระคริสต์

ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่แสวงหาความจริงไม่อาจเชื่อความจริงได้

และล้วนไร้ความสามารถมากขึ้นไปอีกที่จะล่วงรู้บทอาชญากรรมในอนาคตของมนุษยชาติ

ด้วยเพราะพวกเขาไม่เชื่อพระราชกิจหรือพระวาระใดๆ ของพระเจ้าที่มองเห็นได้—

และนี่ก็รวมถึงการที่ไม่มีความสามารถที่จะเชื่อในบั้นปลายในอนาคตของมนุษยชาติได้ เพราะฉะนั้น

ถึงแม้พวกเขาจะติดตามพระเจ้าที่มองเห็นได้ พวกเขาก็ยังคงกระทำความชั่วและไม่แสวงหาความจริงเลย

อีกทั้งพวกเขาไม่ปฏิบัติตามความจริงที่เราพึงประสงค์ ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อว่าพวกเขาจะถูกทำลาย ในทางกลับกัน

พวกเขานั้นเองจะเป็นผู้ที่ถูกทำลาย พวกเขาทั้งหมดเชื่อว่าตัวพวกเขาเองฉลาดมาก

และคิดว่าพวกเขานั้นเองคือผู้คนที่ปฏิบัติตามความจริง พวกเขาถือว่าความประพฤติชั่วของตนนั้นคือความจริง

และดังนั้นจึงทะนุถนอมมัน ผู้คนชั่วร้ายเช่นนี้มั่นใจในตัวอย่างมาก พวกเขาใช้ความจริงมาเป็นคำสอน และใช้การกระทำชั่วของตนมาเป็นความจริง แต่ในวาระสิ้นสุด

พวกเขาสามารถเก็บเกี่ยวได้เฉพาะสิ่งที่พวกเขาหว่านไว้เท่านั้น ยิ่งผู้คนมั่นใจในตนเองมากขึ้นเท่าใด และยิ่งพวกเขาโอหังอย่างล่ำพองมากขึ้นเท่าใด

พวกเขาก็ยิ่งไร้ความสามารถที่จะได้รับความจริงได้มากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งผู้คนเชื่อในพระเจ้าบนสวรรค์มากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งด้านทานพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

ผู้คนเหล่านี้นั่นเองคือผู้ที่จะถูกลงโทษ ก่อนที่มนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพัก

การที่บุคคลแต่ละประเภทจะถูกลงโทษหรือได้รับบำเหน็จรางวัลหรือไม่

จะถูกกำหนดไปตามที่ว่าพวกเขาได้แสวงหาความจริงหรือไม่ พวกเขารู้จักพระเจ้าหรือไม่

และพวกเขาสามารถตอบสนองต่อพระเจ้าที่มองเห็นได้หรือไม่

บรรดาผู้ที่ได้ทำการปรนนิบัติต่อพระเจ้าที่มองเห็นได้ แต่ทว่าไม่รู้จักพระองค์ อีกทั้งไม่ตอบสนองต่อพระองค์นั้น

ย่อมขาดพร่องความจริง ผู้คนเช่นนี้คือคนทำชั่ว และคนทำชั่วจะเป็นวัตถุของการลงโทษอย่างไม่มีข้อสงสัย

และยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาจะต้องถูกลงโทษไปตามความประพฤติชั่วของพวกเขา

พระเจ้าทรงดำรงอยู่เพื่อให้พวกมนุษย์เชื่อ และพระองค์ทรงคู่ควรกับการเชื่อฟังของพวกเขาด้วยเช่นกัน

บรรดาผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าที่คลุมเครือและไม่สามารถมองเห็นได้เท่านั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและไร้ความสามารถที่จะตอบสนองต่อพระเจ้าได้

หากผู้คนเหล่านี้ยังคงไม่สามารถจัดการเพื่อให้เชื่อในพระเจ้าที่มองเห็นได้ในเวลาที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของพระองค์ถูกทำให้เสร็จสิ้น และยังคงไม่เชื่อฟังและด้านทานพระเจ้าที่มองเห็นได้ในเนื้อหนัง เมื่อนั้น

“คนไม่ชัดเจน” เหล่านี้ก็จะกลายเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง โดยไม่มีข้อสงสัย

ซึ่งจะเหมือนใครบางคนในหมู่พวกเจ้า—ใครก็ตามที่ตระหนักถึงพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์โดยวาท

แต่ทว่าไม่สามารถปฏิบัติความจริงแห่งการตอบสนองต่อพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ได้นั้น

ในท้ายที่สุดก็จะกลายเป็นวัตถุแห่งการจัดและการทำลายล้าง นอกจากนั้น

ใครก็ตามที่ตระหนักถึงพระเจ้าที่มองเห็นได้โดยวาท

กินและดื่มความจริงที่แสดงออกโดยพระองค์ในขณะที่กำลังแสวงหาพระเจ้าที่คลุมเครือและไม่สามารถมองเห็นได้อยู่ด้วยนั้น ก็ยังมีแนวโน้มที่จะถูกทำลายในอนาคตมากขึ้นไปอีก

ไม่มีคนใดในบรรดาผู้คนเหล่านี้ที่จะสามารถคงเหลืออยู่จนกระทั่งถึงเวลาแห่งการหยุดพักซึ่งจะมาหลังจากพระราชกิจของพระเจ้าได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

อีกทั้งไม่มีบุคคลที่คล้ายกับผู้คนเหล่านี้สักคนเดียวที่สามารถคงเหลืออยู่ในเวลาแห่งการหยุดพักนั้น

ผู้คนที่เหมือนปีศาจคือบรรดาผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติความจริง

แก่นแท้ของพวกเขาคือแก่นแท้แห่งการต้านทานและการไม่เชื่อฟังพระเจ้า
และพวกเขาไม่มีเจตนาแห่งการบนอบต่อพระองค์เลยแม้แต่น้อย ผู้คนเช่นนี้จะถูกทำลายทั้งหมด
การที่เจ้าจะมีความจริงหรือไม่ และการที่เจ้าจะต้านทานพระเจ้าหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับแก่นแท้ของเจ้า
ไม่ใช่กับการปรากฏของเจ้าหรือวิธีที่เจ้าอาจจะพูดหรือประพฤติตนเป็นบางครั้งบางคราว
การที่บุคคลหนึ่งจะถูกทำลายหรือไม่นั้นถูกกำหนดโดยแก่นแท้ของคนเรา
มันถูกตัดสินไปตามแก่นแท้ที่เปิดเผยโดยพฤติกรรมของคนเราและการไล่ตามเสาะหาความจริงของคนเรา
ท่ามกลางผู้คนที่เหมือนกันและกันในด้านที่พวกเขากำลังทำงาน และผู้ที่ทำงานปริมาณเท่ากัน
บรรดาผู้ซึ่งมีแก่นแท้ของมนุษย์ที่ดีและผู้ซึ่งมีความจริง คือผู้คนที่จะได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่
ในขณะที่บรรดาผู้ซึ่งมีแก่นแท้ของมนุษย์ที่ชั่วร้ายและผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังพระเจ้าที่มองเห็นได้
คือผู้คนที่จะเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง
พระราชกิจและพระวาระของพระเจ้าทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับบั้นปลายของมนุษยชาติจะจัดการกับผู้คนอย่างเหมาะสมตามแก่นแท้ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะไม่มีความผิดพลาดเกิดขึ้นแม้แต่น้อย
และจะไม่มีการทำผิดพลาดสักอย่างเดียว
เฉพาะเมื่อผู้คนทำงานเท่านั้นที่ความรู้สึกรหรือความหมายของมนุษย์เข้าสู่การปะปนกัน
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปฏิบัติมีความเหมาะสมมากที่สุด
พระองค์ไม่ทรงตั้งข้อกล่าวหาเทียมเท็จต่อสรรพสิ่งที่ทรงสร้างใดๆ โดยเด็ดขาด
มีผู้คนมากมายในปัจจุบันผู้ซึ่งไร้ความสามารถที่จะล่วงรู้บั้นปลายในอนาคตของมนุษยชาติ
และผู้ซึ่งไม่เชื่อว่าขณะที่เราเปล่งออกไป พวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดที่ไม่เชื่อ
รวมทั้งบรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติความจริงคือพวกปีศาจ!

ปัจจุบันนี้ บรรดาผู้ที่แสวงหาและบรรดาผู้ที่ไม่แสวงหาคือผู้คนสองประเภทที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง
ผู้ซึ่งบั้นปลายของพวกเขาแตกต่างกันมากเช่นกัน
บรรดาผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความรู้แห่งความจริงและปฏิบัติความจริงคือผู้ซึ่งพระเจ้าจะทรงนำความรอดมาให้
ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักหนทางที่แท้จริงคือพวกปีศาจและศัตรูทั้งหลาย
พวกเขาคือลูกหลานของหัวหน้าทูตสวรรค์ และจะเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง
แม้แต่บรรดาผู้ที่เป็นผู้เชื่อที่เคร่งครัดในพระเจ้าที่คลุมเครือ—พวกเขาไม่ใช่ปีศาจด้วยหรือหรือ?
ผู้คนที่มิจดจำนักที่ดีแต่ไม่ยอมรับหนทางที่แท้จริงคือพวกปีศาจ กล่าวคือ
แก่นแท้ของพวกเขาคือแก่นแท้แห่งการต้านทานพระเจ้า
บรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับหนทางที่แท้จริงคือพวกที่ต้านทานพระเจ้า
และแม้ว่าผู้คนเช่นนี้จะสืบทอดความยากลำบากมากมาย แต่พวกเขาก็จะยังคงถูกทำลายล้าง

พวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดผู้ไม่เต็มใจปล่อยวางโลก ผู้ไม่สามารถทนแยกจากพ่อแม่ของตนได้ และผู้ที่ไม่สามารถทนให้ตนเองเป็นอิสระจากความชื่นชมยินดีแห่งเนื้อหนังของตัวเองได้นั้น ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และล้วนจะต้องเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง ผู้ใดที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์คือผู้เป็นเยี่ยงปีศาจ และมีหน้าซำ ยังจะถูกทำลาย บรรดาผู้ที่มีความเชื่อแต่ไม่ได้ปฏิบัติความจริง บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ และบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจื่อก็จะเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้างด้วยเช่นกัน บรรดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่ทั้งหมดนั้นคือผู้คนที่ได้ก้าวผ่านความทุกข์แห่งกระบวนการถลุงและไฟดั่งม้ัน เหล่านี้คือผู้ที่ได้สู้ทนต่อการทดสอบอย่างแท้จริง ผู้ใดที่ไม่ยอมรับพระเจ้าคือศัตรู กล่าวคือ ผู้ใดที่ไม่ตระหนักถึงพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์—

ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ภายในหรือภายนอกกระแสนี้หรือไม่ก็ตาม—คือศัตรูของพระคริสต์! ใครคือซาตาน ใครคือปีศาจ และใครคือศัตรูของพระเจ้าหากไม่ใช่บรรดาผู้ด้านทานซึ่งไม่เชื่อในพระเจ้า?

พวกเขามีใช้ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าหรือ?

พวกเขามีใช้บรรดาผู้ที่อ้างว่ามีความเชื่อทว่ายังเป็นผู้ขาดพร่องความจริงหรือ?

พวกเขาไม่ใช่บรรดาผู้ที่เพียงแค่ว่าพยายามให้ได้มาซึ่งพระพร ในขณะที่ไร้ความสามารถที่จะเป็นพยานให้พระเจ้าได้หรือ? เจ้ายังคงอยู่ร่วมกันกับปีศาจเหล่านั้นวันนี้ และแบกรับจิตสำนึกและความรักต่อพวกมัน แต่ในกรณีนี้ เจ้ามิได้กำลังหยิบนั่นเจตนาที่ดีต่อซาตานหรือ?

เจ้ามิได้กำลังคบหาสมาคมกับพวกปีศาจอยู่หรือ?

หากผู้คนทุกวันนี้ยังไร้ความสามารถที่จะแยกแยะระหว่างความดีและความชั่วได้ และยังคงหลับหูหลับตารักและเมตตาต่อไปโดยไม่มีเจตนาใดๆ ที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า หรือไม่ว่าจะหนทางใดก็มิมีความสามารถที่จะรับเจตนารมณ์ของพระเจ้าไว้เสมือนเป็นของตนเองได้ เช่นนั้นแล้ว วาระสุดท้ายของพวกเขาจะล้นน่านาอย่างยิ่งขึ้นไปอีก

ผู้ใดที่ไม่เชื่อในพระเจ้าที่เป็นมนุษย์ก็คือศัตรูของพระเจ้า หากเจ้าสามารถแบกรับจิตสำนึกและความรักต่อศัตรูได้ เจ้ามิได้ขาดสำนึกรับรู้แห่งความชอบธรรมหรือ?

หากเจ้าสามารถเข้ากันได้กับพวกเหล่านั้นที่เรารังเกียจและกับพวกที่เราไม่เห็นด้วย และยังคงแบกรับความรักหรือความรู้สึกส่วนตัวต่อพวกเขาอยู่ เช่นนั้นแล้ว เจ้ามิได้ไม่เชื่อฟังหรือ?

เจ้ามิได้กำลังด้านทานพระเจ้าโดยเจตนาหรือ? บุคคลเช่นนั้นถือครองความจริงกระนั้นหรือ?

หากผู้คนแบกรับจิตสำนึกต่อเหล่าศัตรู มีความรักให้ปีศาจ และปรานีต่อซาตาน เช่นนั้นแล้ว พวกเขามีได้กำลังทำให้พระราชกิจของพระเจ้าหยุดชะงักโดยเจตนาหรือ?

บรรดาผู้คนที่เชื่อในพระเยซูเท่านั้นแต่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ในระหว่างยุคสุดท้าย

รวมทั้งบรรดาผู้ที่กล่าวอ้างด้วยวาจาว่าเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์แต่ทำความชั่ว
ล้วนเป็นศัตรูของพระคริสต์ โดยไม่ต้องแม้แต่กล่าวถึงบรรดาผู้ที่ไม่แม้แต่จะเชื่อในพระเจ้า
ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดล้วนจะเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง มาตรฐานที่มนุษย์ใช้ตัดสินมนุษย์คนอื่นๆ
อยู่บนพื้นฐานของพฤติกรรมของพวกเขา กล่าวคือ บรรดาผู้ที่ความประพฤติของเขานั้นดีก็เป็นคนชอบธรรม
ในขณะเดียวกัน บรรดาผู้ที่ความประพฤติของเขาน่าสะอิดสะเอียนก็เป็นคนชั่ว
ส่วนมาตรฐานที่พระเจ้าทรงใช้พิพากษามนุษย์นั้นอยู่บนพื้นฐานของแก่นแท้ของพวกเขาว่าบนอบต่อพระองค์
หรือไม่ กล่าวคือ บุคคลผู้ซึ่งบนอบต่อพระเจ้าคือคนชอบธรรม
ในขณะที่บุคคลผู้ซึ่งไม่บนอบเป็นศัตรูและเป็นคนชั่ว โดยไม่คำนึงถึงว่าพฤติกรรมของบุคคลผู้นี้ดีหรือชั่ว
และโดยไม่คำนึงถึงว่าวาตะของพวกเขากลุกหรือมืด
ผู้คนบางคนปรารถนาที่จะใช้ความประพฤติที่ดีเพื่อให้ได้มาซึ่งบั้นปลายที่ดีในอนาคต
และผู้คนบางคนปรารถนาที่ใช้คำพูดที่น่าฟังเพื่อให้ได้รับบั้นปลายที่ดี
ทุกคนเชื่อโดยเข้าใจผิดว่าพระเจ้าทรงกำหนดบทอาชญากรรมของผู้คนหลังจากที่เฝ้ามองพฤติกรรมของพวกเขาคือหรือ
หลังจากที่รับฟังวาตะของพวกเขาคือ
ดังนั้นผู้คนมากมายจึงปรารถนาที่จะถือประโยชน์จากการนี้เพื่อหลอกลวงพระเจ้าให้ประทานความโปรดปราน
ชั่วคราวแก่พวกเขา ในอนาคต
ผู้คนซึ่งจะรอดชีวิตในสภาวะแห่งการหยุดพักล้วนจะได้คู่หูต่อวันแห่งความทุกข์ลำบาก
และยังจะได้เป็นพยานให้พระเจ้าอีกด้วย
พวกเขาล้วนจะเป็นผู้คนซึ่งได้ทำหน้าที่ของตนคล่องและผู้ซึ่งได้บนอบต่อพระเจ้าโดยตั้งใจ
บรรดาผู้ซึ่งเพียงปรารถนาที่จะใช้โอกาสเพื่อทำการปรนนิบัติด้วยเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติความจริงนั้นจะ
ไม่ได้รับอนุญาตให้หลงเหลืออยู่
พระเจ้าทรงมีมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเตรียมการบทอาชญากรรมของแต่ละคนทุกคน กล่าวคือ
พระองค์ไม่เพียงแต่ตัดสินพระทัยในสิ่งเหล่านี้ไปตามคำพูดและความประพฤติของคนเรา
อีกทั้งไม่ตัดสินพระทัยในสิ่งเหล่านั้นบนพื้นฐานของวิธีที่คนเรากระทำในระหว่างระยะเวลาเดียว
พระองค์จะไม่ทรงผ่อนผันเกี่ยวกับความประพฤติเลวทรามของบุคคลหนึ่งเนื่องจากการปรนนิบัติต่อพระองค์ใน
อดีตของพวกเขาโดยเด็ดขาด อีกทั้งพระองค์จะไม่ทรงไว้ชีวิตบุคคลหนึ่งจากความตายเนื่องจากการใช้ภัยใดๆ
เพื่อพระเจ้าครั้งเดียว ไม่มีผู้ใดสักคนสามารถหลบเลี่ยงการลงทัณฑ์อันสาสมสำหรับความชั่วของพวกเขาได้
และไม่มีผู้ใดสักคนสามารถปิดบังพฤติกรรมชั่วร้ายของตนและด้วยเหตุนี้ก็จะหลบเลี่ยงความทรمانแห่งการทำ
ลายล้างได้ หากผู้คนสามารถทำหน้าที่ของพวกเขาเองได้คล่องโดยแท้จริง
นั่นหมายความว่าพวกเขาสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าโดยนิรันดร์ และไม่แสวงหาบำเหน็จรางวัล

โดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขาจะได้รับพระพรหรือทนทุกข์กับความโศกเศร้าหรือไม่ก็ตาม
หากผู้คนสวดขอร้องต่อพระเจ้าเมื่อพวกเขามองเห็นพระพร
แต่สูญเสียความสวดขอร้องไปเมื่อพวกเขาไม่สามารถมองเห็นพระพรใดๆ และหากว่าในท้ายที่สุด
พวกเขายังคงไม่สามารถเป็นพยานให้พระเจ้าและทำหน้าที่ที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติให้ลุล่วงได้แล้ว
หรือ
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะยังคงเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้างแม้พวกเขาจะเคยได้ให้การปรนนิบัติอย่างสวดขอร้องต่อ
พระเจ้ามาก่อนหน้านั้นแล้วก็ตาม สรุปคือ คนชั่วไม่สามารถรอดชีวิตตลอดชั่ววันรันครีได้
อีกทั้งพวกเขาไม่สามารถเข้าสู่การหยุดพักได้ เฉพาะผู้คนที่ชอบธรรมเท่านั้นที่เป็นนายทั้งหลายแห่งการหยุดพัก
เมื่อมนุษยชาติอยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้องแล้ว ผู้คนก็จะมีชีวิตแบบมนุษย์ปกติ
พวกเขาทั้งหมดต่างก็จะทำหน้าที่ของพวกเขาเอง และสวดขอร้องต่อพระเจ้าโดยสมบูรณ์
พวกเขาจะกำจัดการไม่เชื่อฟังของพวกเขาและอุปนิสัยเสื่อมทรามของพวกเขาไปโดยสิ้นเชิง
และพวกเขาจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าและเนื่องเพราะพระเจ้า จะปราศจากทั้งการไม่เชื่อฟังและการต้านทาน
พวกเขาจะสามารถบนอบต่อพระเจ้าได้โดยครบบริบูรณ์ นี่จะเป็นชีวิตแห่งพระเจ้าและมนุษยชาติ
ซึ่งจะเป็นชีวิตแห่งราชอาณาจักร และจะเป็นชีวิตแห่งการหยุดพัก

บรรดาผู้ที่ลากงูๆ
และญาติพี่น้องที่ไม่เชื่อ โดยสิ้นเชิงของตนมายังคริสตจักรล้วนเป็นคนเห็นแก่ตัวอย่างสุดขีด
และพวกเขาเพียงแค่อำลังแสดงความเมตตาเท่านั้น ผู้คนเหล่านี้มุ่งเน้นที่การมีความรักเท่านั้น
โดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขาเชื่อหรือไม่ และไม่คำนึงถึงว่านั่นจะเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่
บางคนนำภรรยาของตนมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
หรือลากงูบิดามารดาของตนมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และไม่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเห็นชอบกับการนี้หรือไม่ หรือจะทรงพระราชกิจในพวกเขาหรือไม่
พวกเขาก็ยังคงหลับหูหลับตา “รับเอาผู้คนที่มีความสามารถพิเศษ” มาให้พระเจ้าอยู่ต่อไป
ประโยชน์อะไรที่อาจจะสามารถได้มาจากการหยิบนความเมตตาให้แก่ผู้ไม่เชื่อทั้งหลายเหล่านี้? แม้ว่าพวกเขา
ผู้ซึ่งปราศจากการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พยายามดิ้นรนต่อสู้ที่จะติดตามพระเจ้า
พวกเขาก็ยังคงไม่สามารถถูกช่วยให้รอดดังเช่นที่คนเราอาจเชื่อกันได้
บรรดาผู้ที่สามารถได้รับความรอดนั้นแท้จริงแล้วไม่ใช่จะได้รับมาโดยง่ายคายเพียงนั้น
ผู้คนที่ซึ่งยังไม่ได้ก้าวผ่านพระราชกิจและการทดสอบของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และยังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์นั้น
ไม่สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้โดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้น

จากช่วงเวลาที่พวกเขาเริ่มติดตามพระเจ้าโดยเพียงในนาม

ผู้คนเหล่านั้นก็ขาดการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ตามที่เห็นจากสภาพและสภาวะจริงของพวกเขา
พวกเขาแค่ไม่สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ได้ เช่นนั่นเอง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตัดสินพระทัยที่จะไม่ใช่พลังงานกับพวกเขามากนัก

อีกทั้งพระองค์ก็ไม่ทรงจัดเตรียมความรู้แจ้งใดๆ หรือไม่ทรงนำพวกเขาไปในหนทางใดๆ

พระองค์เพียงแต่ทรงปล่อยให้พวกเขาติดตามไปด้วยเท่านั้นเอง

และในท้ายที่สุดจะทรงเปิดเผยทอวาสนาของพวกเขา—การนี้ก็พอแล้ว

ความกระตือรือร้นและเจตนาของมนุษยชาติมาจากชาตนา

และไม่มีทางที่สิ่งเหล่านี้จะสามารถทำให้พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ครบบริบูรณ์ได้

ไม่สำคัญว่าผู้คนจะเป็นเหมือนสิ่งใด พวกเขาต้องมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกมนุษย์สามารถทำให้พวกมนุษย์ครบบริบูรณ์ได้หรือไม่? ทำไมสามิจึงรักภรรยาของเขา?

ทำไมภรรยาจึงรักสามิจของเธอ? ทำไมลูกๆ จึงกตัญญูต่อบิดามารดาของพวกเขา?

ทำไมบิดามารดาจึงหลงใหลลูกๆ ของพวกเขา? อันที่จริงแล้วผู้คนเก็บงำเจตนาชนิดใดเอาไว้?

เจตนาของพวกเขาไม่ใช่เพื่อตอบสนองแผนการและความอยากได้อะไรที่เห็นแก่ตัวของพวกเขาเองหรือ?

พวกเขาหมายถึงจะกระทำการเพื่อประโยชน์ของแผนการบริการจัดการของพระเจ้าโดยแท้จริงหรือไม่?

พวกเขากำลังกระทำการเพื่อประโยชน์ของพระราชกิจของพระเจ้าจริงๆ ใช่มั้ย?

เจตนาของพวกเขาคือเพื่อทำหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างให้ลุล่วงหรือไม่?

บรรดาผู้ซึ่งยังไร้ความสามารถที่จะได้รับการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์

นับตั้งแต่ช่วงเวลาที่พวกเขาเริ่มเชื่อในพระเจ้านั้น ไม่มีวันสามารถได้รับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

ผู้คนเหล่านี้ได้ถูกกำหนดให้เป็นวัตถุที่จะถูกทำลาย ไม่สำคัญว่าคนเราจะมีความรักให้พวกเขามากเพียงใด

แต่นั้นไม่สามารถทดแทนพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

ความกระตือรือร้นและความรักของผู้คนเป็นตัวแทนเจตนาของมนุษย์

อีกทั้งไม่สามารถเป็นตัวแทนเจตนารมณ์ของพระเจ้าได้

และสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเป็นสิ่งทดแทนพระราชกิจของพระเจ้าได้

แม้ว่าคนเราจะหยิบยื่นความรักหรือความปรานีอย่างใหญ่หลวงที่สุดที่สามารถเป็นไปได้ให้แก่ผู้คนเหล่านั้นซึ่ง

เชื่อในพระเจ้าเพียงในนามและแสวงติดตามพระองค์โดยไม่รู้ว่าการเชื่อในพระเจ้าแท้จริงแล้วหมายถึงสิ่งใด

พวกเขาจะยังคงไม่ได้รับความเห็นใจจากพระเจ้า

อีกทั้งพวกเขาจะยังไม่ได้มาซึ่งพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

แม้ว่าผู้คนที่ติดตามพระเจ้าอย่างจริงใจจะมีขีดความสามารถต่ำและไร้ความสามารถที่จะเข้าใจความจริงทั้งหลาย

ยที่มากมายได้ แต่พวกเขาก็ยังคงสามารถได้รับพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตาม
บรรดาผู้ซึ่งมีขีดความสามารถค่อนข้างสูง แต่ไม่ได้เชื่ออย่างจริงจัง
ก็ย่อมไม่สามารถได้รับการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
ไม่มีความเป็นไปได้โดยสิ้นเชิงที่จะมีความรอดกับผู้คนเช่นนั้น
แม้ว่าพวกเขาจะอ่านพระวจนะของพระเจ้าหรือฟังคำเทศนาเป็นครั้งคราว
หรือแม้แต่ร้องเพลงสรรเสริญต่อพระเจ้า
ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็จะไม่สามารถที่จะรอดชีวิตจนกระทั่งถึงเวลาแห่งการหยุดพักได้
การที่ผู้คนแสวงหาอย่างจริงจังจริงใจหรือไม่นั้น ไม่ได้ถูกกำหนดโดยวิธีที่ผู้อื่นตัดสินพวกเขาหรือวิธีที่ผู้คนรอบ
ข้างมองพวกเขา แต่กำหนดโดยการที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจต่อพวกเขาหรือไม่
และพวกเขาได้รับการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้น
มันขึ้นอยู่กับว่าอุปนิสัยของพวกเขาเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และพวกเขาได้รับความรู้ใดๆ
ของพระเจ้าหรือไม่หลังจากที่ก้าวผ่านพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว
หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจต่อบุคคลหนึ่ง อุปนิสัยของบุคคลผู้นี้จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลง
และมุมมองด้านการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาจะค่อยๆ สะอาดบริสุทธิ์ขึ้น
ไม่ว่าผู้คนจะติดตามพระเจ้านานเพียงใด คราบเก่าที่พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงแล้ว
นั้นหมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงพระราชกิจต่อพวกเขา หากพวกเขายังไม่เปลี่ยนแปลง
นั้นหมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้กำลังทรงพระราชกิจต่อพวกเขา
แม้ว่าผู้คนเหล่านี้จะทำการปรนนิบัติอยู่บ้าง
สิ่งที่ขับเคลื่อนพวกเขาให้ทำเช่นนั้นคือความอยากที่จะได้ความโชคดี
การทำการปรนนิบัติเป็นครั้งคราวเท่านั้นไม่สามารถทดแทนการผ่านประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย
ของพวกเขาได้ ในท้ายที่สุด พวกเขาจะยังคงถูกทำลาย
เพราะในราชอาณาจักรนั้นจะไม่มีใครจำเป็นใดที่จะต้องมีคนปรนนิบัติ
อีกทั้งจะไม่มีใครจำเป็นที่ผู้ใดซึ่งอุปนิสัยของเขายังไม่เปลี่ยนแปลง
จะต้องมาปรนนิบัติบรรดาผู้คนที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วและผู้ซึ่งสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า
คำพูดเหล่านั้นได้ถูกกล่าวไว้ในอดีตว่า “เมื่อคนผู้หนึ่งเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า
โซคลากจะยืมให้แก่ทั้งครอบครัวของคนผู้นั้น” เหมาะสมสำหรับยุคพระคุณ
แต่ไม่สัมพันธ์กันกับบั้นปลายของมนุษยชาติ
คำพูดเหล่านั้นเหมาะสมเฉพาะสำหรับช่วงระยะในระหว่างยุคพระคุณเท่านั้น
ความหมายแฝงของคำพูดเหล่านั้นมุ่งตรงไปที่สันติสุขและพระพรทางวัตถุที่มนุษย์ได้ชื่นชม

คำพูดเหล่านั้นไม่ได้หมายความว่าครอบครัวของคนผู้ซึ่งเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกช่วยให้รอดทั้งหมด
อีกทั้งไม่ได้หมายความว่าเมื่อคนเราได้รับความโศกเศร้าแล้วนั้น

ทั้งครอบครัวของเขาจะสามารถถูกนำพาไปสู่การหยุดพักด้วย

การที่คนเราจะได้รับพระพรหรือทนทุกข์กับความโศกเศร้าหรือไม่นั้น ย่อมถูกกำหนดไปตามแก่นแท้ของคนเรา
ไม่ใช่ตามแก่นแท้ทั่วไปใดๆ ที่คนเราอาจมีร่วมกันกับผู้อื่น

คำพูดหรือกฎเกณฑ์ประเภทนั้นย่อมไม่มีที่ทางอยู่ในราชอาณาจักรนี้

หากในท้ายที่สุดบุคคลหนึ่งมีความสามารถรอดชีวิต

นั่นเป็นเพราะพวกเขาได้ทำตามข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าแล้ว

และหากว่าในท้ายที่สุดพวกเขาไร้ความสามารถที่จะหลงเหลืออยู่จนกระทั่งถึงเวลาแห่งการหยุดพัก

นั่นก็เป็นเพราะพวกเขายังไม่ได้เชื่อฟังต่อพระเจ้าและไม่ได้ตอบสนองข้อพึงประสงค์ของพระเจ้า

ทุกคนมีบันปลายที่เหมาะสม บันปลายเหล่านี้ถูกกำหนดไปตามแก่นแท้ของแต่ละปัจเจกบุคคล

และไม่มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับผู้อื่นๆ โดยสิ้นเชิง

พฤติกรรมชั่วร้ายของเด็กคนหนึ่งไม่สามารถส่งผ่านไปยังบิดามารดาของพวกเขาได้

อีกทั้งความชอบธรรมของเด็กคนหนึ่งไม่สามารถแบ่งปันกับพ่อแม่ของพวกเขาได้

พฤติกรรมชั่วร้ายของบิดามารดาไม่สามารถส่งผ่านไปยังลูกๆ ของพวกเขาได้

และความชอบธรรมของบิดามารดาก็ไม่สามารถแบ่งปันกับลูกๆ ของพวกเขาได้

ทุกคนแบกรับบาปแต่ละอย่างของพวกเขา และทุกคนชื่นชมกับโศกเศร้าแต่ละอย่างของพวกเขา

ไม่มีผู้ใดสามารถแทนที่บุคคลอีกคนหนึ่งได้ นี่คือการยอมรับจากมุมมองของมนุษย์นั้น

หากว่าบิดามารดาได้รับความโศกเศร้า เช่นนั้นแล้วลูกๆ ของพวกเขาก็ควรจะสามารถที่จะได้ด้วยเช่นกัน

และหากลูกๆ กระทำความชั่ว เช่นนั้นแล้วบิดามารดาของพวกเขาก็ต้องชดใช้ให้แก่บาปเหล่านั้น

นี่คือมุมมองแบบมนุษย์และหนทางแบบมนุษย์ในการทำสิ่งทั้งหลาย ซึ่งไม่ใช่มุมมองของพระเจ้า

บททวนสวนของทุกคนถูกกำหนดไปตามแก่นแท้ที่มาจากความประพฤติของพวกเขา

และมักจะถูกกำหนดอย่างถูกต้องเหมาะสมเสมอ ไม่มีใครสามารถแบกรับบาปของอีกคนหนึ่งได้ ยิ่งไปกว่านั้น

ไม่มีใครสามารถได้รับการลงโทษแทนอีกคนหนึ่งได้ เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน

ความเอาใจใส่อย่างมากสิ้นของบิดามารดาต่อลูกๆ

ของพวกเขาไม่ได้บ่งบอกว่าพวกเขาสามารถแสดงความประพฤติที่ชอบธรรมแทนลูกๆ ของพวกเขาได้

อีกทั้งความรักตัณญาของลูกต่อบิดามารดาก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาสามารถแสดงความประพฤติที่ชอบธรรม

แทนบิดามารดาของพวกเขาได้ นี่คือการหมายที่แท้จริงของพระวจนะที่ว่า “เวลานั้นชายสองคนอยู่ที่ทุ่งนา

จะถูกจับไปคนหนึ่ง และถูกละทิ้งไว้คนหนึ่ง หญิงสองคนไม่แบ่งอยู่ด้วยกัน จะถูกจับไปคนหนึ่ง

ถูกละทิ้งไว้คนหนึ่ง” ผู้คนไม่สามารถนำลูกๆ

ที่ทำชั่วของพวกตนเข้าสู่การหยุดพักบนพื้นฐานของความรักลึกซึ้งที่พวกตนมีต่อพวกเขาได้

อีกทั้งไม่มีผู้ใดสามารถนำภรรยา (หรือสามี)

ของพวกเขาสู่การหยุดพักบนพื้นฐานของความประพฤติชอบธรรมของตัวเองได้

นี่คือกฎเกณฑ์บริหาร ซึ่งไม่สามารถมีข้อยกเว้นสำหรับผู้ใดได้ ในที่สุด

คนทำความชอบธรรมก็คือคนทำความชอบธรรม และคนทำชั่วก็คือคนทำชั่ว

คนชอบธรรมจะได้รับอนุญาตให้รอดชีวิตในที่สุด ในขณะที่คนทำชั่วจะถูกทำลาย คนบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์

พวกเขาไม่โสโครก คนโสโครกคือคนโสโครกและไม่มีสักส่วนหนึ่งของพวกเขาที่บริสุทธิ์

ผู้คนที่จะถูกทำลายนั้นล้วนเป็นคนชั่ว และบรรดาผู้ซึ่งจะรอดชีวิตล้วนเป็นคนชอบธรรม—แม้ว่าลูกๆ

ของบรรดาคนชั่วเหล่านั้นจะแสดงความประพฤติที่ชอบธรรมก็ตาม

และแม้ว่าบิดามารดาของบรรดาคนที่ชอบธรรมจะกระทำความประพฤติที่ชั่วร้ายก็ตาม

ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสามีที่เชื่อกับภรรยาที่ไม่เชื่อ และไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆ

ที่เชื่อกับบิดามารดาที่ไม่เชื่อ กล่าวคือ ผู้คนสองประเภทนี้ไม่สามารถเข้ากันได้โดยสิ้นเชิง

ก่อนที่จะเข้าสู่การหยุดพัก คนเรามีญาติพี่น้องทางกายภาพ แต่ทันทีที่คนเราเข้าสู่การหยุดพัก

เขาจะไม่มีญาติพี่น้องทางกายภาพให้พูดถึงอีกต่อไป บรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ของตนเป็นศัตรูกับพวกที่ไม่ได้ทำ

และบรรดาผู้ที่รักพระเจ้ากับพวกที่เกลียดชังพระเจ้าจะอยู่ในทางตรงข้ามของกันและกัน

บรรดาผู้ที่เข้าสู่การหยุดพักและพวกที่จะได้ถูกทำลายเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างสองประเภทที่ไม่สามารถเข้ากัน

กันได้ สรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่ทำหน้าที่ของตนให้ลุล่วงจะสามารถรอดชีวิต

ในขณะที่พวกที่ไม่ได้ทำหน้าที่ของตนให้ลุล่วงจะเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ

การนี้จะคงอยู่ตลอดชั่ววันรันคร

เจ้ารักสามีของเจ้าเพื่อที่จะทำหน้าที่ของเจ้าให้ลุล่วงในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างสิ่งหนึ่งใช่หรือไม่?

เจ้ารักภรรยาของเจ้าเพื่อที่จะทำหน้าที่ของเจ้าให้ลุล่วงในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างสิ่งหนึ่งใช่หรือไม่?

เจ้ากตัญญูต่อบิดามารดาที่ไม่เชื่อของเจ้าเพื่อที่จะทำหน้าที่ของเจ้าให้ลุล่วงในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างสิ่งหนึ่งใช่

หรือไม่? ทรรศนะของมนุษย์ต่อความเชื่อในพระเจ้าถูกหรือผิด? เหตุใดเจ้าจึงเชื่อในพระเจ้า?

เจ้าปรารถนาว่าจะได้อะไร? เจ้ารักพระเจ้าอย่างไร?

พวกที่ไม่สามารถทำหน้าที่ของตนในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างให้ลุล่วงได้

และพวกที่ไม่สามารถทำความพยายามอย่างเต็มที่ จะกลายเป็นวัตถุแห่งการทำลายล้าง

มีความสัมพันธ์ทางกายภาพที่เกิดขึ้นระหว่างผู้คนในปัจจุบัน รวมทั้งความเกี่ยวพันทางสายเลือด แต่ในอนาคต

สิ่งเหล่านั้นจะแตกสลายไปทั้งหมด บรรดาผู้เชื่อกับบรรดาผู้ไม่เชื่อไม่สามารถเข้ากันได้ ตรงกันข้าม

พวกเขาขัดแย้งซึ่งกันและกัน บรรดาผู้ที่อยู่ในการหยุดพักจะเชื่อว่ามีพระเจ้าและจะนบถต่อพระเจ้า ในขณะที่บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะถูกทำลายทั้งหมด ครอบครัวทั้งหลายจะไม่มีอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไปแล้วจะสามารถมีบิดามารดา หรือลูกๆ หรือความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาได้อย่างไร? ความไม่สามารถเข้ากันได้ของความเชื่อและความไม่เชื่อจะตัดขาดความสัมพันธ์ทางกายภาพดังกล่าวโดยสิ้นเชิง!

แต่เดิมนั้นไม่มีครอบครัวในหมู่มนุษยชาติ มีเพียงชายคนหนึ่งและหญิงคนหนึ่งเท่านั้น— มนุษย์สองประเภทที่แตกต่างกัน ไม่มีประเทศ ไม่ต้องพูดถึงเรื่องครอบครัว แต่จากผลของความเสื่อมทรามของมนุษยชาติ ผู้คนทุกประเภทจึงได้จัดตัวพวกเขาเองให้อยู่ในแต่ละวงศ์ตระกูลต่อมาภายหลังก็พัฒนาเป็นประเทศและชนชาติทั้งหลาย ประเทศและชนชาติทั้งหลายเหล่านี้ประกอบด้วยครอบครัวเล็กๆ และในลักษณะนี้เอง ผู้คนทุกจำพวกได้กระจายออกไปท่ามกลางเผ่าพันธุ์ที่หลากหลายตามความแตกต่างในด้านภาษาและอาณาเขต แท้ที่จริงแล้ว ไม่สำคัญว่าอาจจะมีเผ่าพันธุ์มากมายเพียงใดบนโลกนี้ มนุษยชาติมีบรรพบุรุษเพียงหนึ่งคนเท่านั้น ในปฐมกาล มีมนุษย์อยู่เพียงสองประเภทเท่านั้น และสองประเภทนี้ก็คือชายและหญิง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความก้าวหน้าของพระราชกิจของพระเจ้า ความเคลื่อนไหวของประวัติศาสตร์ และความเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์ มนุษย์สองประเภทนี้ได้พัฒนาถึงระดับต่างๆ เป็นมนุษย์จำพวกต่างๆ มากยิ่งขึ้น โดยพื้นฐานแล้ว ไม่ว่าอาจจะมีเผ่าพันธุ์มากมายเพียงใดที่ประกอบขึ้นเป็นมนุษยชาติ แต่มนุษยชาติทั้งหมดยังคงเป็นการทรงสร้างของพระเจ้า ไม่สำคัญว่าผู้คนจะอยู่ในเผ่าพันธุ์ใด พวกเขาล้วนเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ พวกเขาล้วนเป็นลูกหลานของอาดัมและเอวา ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้า แต่พวกเขาก็คือลูกหลานของอาดัมและเอวา ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นโดยพระองค์เอง ไม่สำคัญว่าผู้คนจะอยู่ในกลุ่มของสิ่งมีชีวิตประเภทใด พวกเขาล้วนเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ เมื่อพวกเขาอยู่ในกลุ่มของมนุษยชาติ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้น บั้นปลายของพวกเขาก็คือบั้นปลายที่มนุษยชาติควรจะต้องมี และพวกเขาได้ถูกแบ่งแยกออกไปตามกฎเกณฑ์ที่จัดระเบียบมนุษย์ กล่าวคือ คนทำชั่วและคนชอบธรรมท้ายที่สุดแล้วก็ล้วนเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง สรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่กระทำความชั่วจะถูกทำลายไปในที่สุด และสรรพสิ่งที่ทรงสร้างผู้แสดงความประพฤติที่ชอบธรรมจะรอดชีวิต นี่คือการจัดการเตรียมการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างสองประเภทนี้ คนทำชั่วไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าถึงแม้พวกเขาจะเป็นการทรงสร้างของพระเจ้า แต่พวกเขาได้ถูกชดเชยไว้เนื่องจากความไม่เชื่อฟังของพวกเขา

และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดได้

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างซึ่งประพาศตัวเองอย่างชอบธรรมไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าพวกเขาถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า และยังได้รับความรอดหลังจากที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว

บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาจะรอดชีวิต คนทำชั่วคือสรรพสิ่งที่ทรงสร้างผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่ไม่สามารถถูกช่วยให้รอดได้ และได้ถูกซาตานจับไว้โดยทั่วทั้งสิ้นแล้ว

ผู้คนซึ่งกระทำความชั่วก็คือผู้คนเช่นเดียวกัน พวกเขาเป็นพวกมนุษย์ผู้ซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรามจนถึงที่สุด และเป็นผู้ซึ่งไม่สามารถถูกช่วยให้รอดได้ ในฐานะที่พวกเขาเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างเช่นเดียวกันนั้น

ผู้คนซึ่งประพาศชอบธรรมก็ถูกทำให้เสื่อมทรามด้วยเช่นกัน

แต่พวกเขาเป็นพวกมนุษย์ผู้ซึ่งเต็มใจที่จะหลุดพ้นจากอุปนิสัยเสื่อมทรามของตนและได้กลับกลายเป็นมีความสามารถที่จะนบนอบต่อพระเจ้าได้ ผู้คนที่ประพาศชอบธรรมมิได้เปี่ยมล้นด้วยความชอบธรรม

แต่ทว่าพวกเขาได้รับความรอดและหลุดพ้นจากอุปนิสัยชั่วร้ายของพวกเขา พวกเขาสามารถนบนอบต่อพระเจ้า พวกเขาจะตั้งมั่นในท้ายที่สุด แต่ทว่านั่นมิใช่การกล่าวว่าพวกเขาไม่เคยถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

ภายหลังจากที่พระราชกิจของพระเจ้าจบสิ้นลง ในหมู่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ทั้งหมดนั้น

จะมีบรรดาผู้ซึ่งจะถูกทำลายและบรรดาผู้ซึ่งจะรอดชีวิต

นี่คือแนวโน้มที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้แห่งงานการบริหารจัดการของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้ คนทำชั่วทั้งหลายจะไม่ถูกปล่อยไว้ให้รอดชีวิต

บรรดาผู้ซึ่งนบนอบและติดตามพระเจ้าย่อมมั่นใจได้ว่าจะรอดชีวิตในท้ายที่สุด

เนื่องจากพระราชกิจนี้คือการบริหารจัดการของมนุษยชาติ

จึงจะมีบรรดาผู้ซึ่งหลงเหลืออยู่และบรรดาผู้ซึ่งถูกกำจัดไป

เหล่านี้คือบททดสอบที่แตกต่างกันสำหรับผู้คนประเภทที่แตกต่างกัน

และบททดสอบเหล่านี้คือการจัดการเตรียมการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า

การจัดการเตรียมการขั้นสุดท้ายของพระเจ้าสำหรับมวลมนุษย์คือการแบ่งแยกพวกเขาโดยการตัดขาดครอบครัว บคยอื่นชนชาติทั้งหลาย

และสลายพรมแดนของชาติในการจัดการเตรียมการที่ไม่มีครอบครัวหรือพรมแดนของชาติ

เพราะในที่สุดแล้วพวกมนุษย์นั้นสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษหนึ่งเดียวและเป็นการทรงสร้างของพระเจ้า

สรุปว่า สรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่ทำชั่วจะถูกทำลายทั้งหมด และสรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่เชื่อฟังพระเจ้าจะรอดชีวิต ในหนทางนี้ จะไม่มีครอบครัว ไม่มีประเทศ

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีชนชาติในเวลาของการหยุดพักที่จะมาถึง

มนุษยชาติประเภทนี้จะเป็นมนุษยชาติประเภทที่บริสุทธิ์ที่สุด

อาดัมและเอวาถูกสร้างขึ้นมาโดยดั้งเดิมเพื่อที่มนุษย์ชาติจะได้ดูแลทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินโลก
โดยดั้งเดิมนั้นพวกมนุษย์เป็นนายแห่งทุกสรรพสิ่ง

เจตนารมณ์ของพระยาห์เวห์ในการสร้างพวกมนุษย์นั้นคือเพื่อปล่อยให้พวกเขาดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก
และเพื่อดูแลเอาใจใส่ทุกสรรพสิ่งบนนั้น

เนื่องจากมนุษยชาติมิได้ถูกทำให้เสื่อมทรามและไม่มีความสามารถในการกระทำความชั่วโดยดั้งเดิม

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่พวกมนุษย์กลายเป็นถูกทำให้เสื่อมทราม

พวกเขาก็ไม่ได้เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่ทุกสรรพสิ่งอีกต่อไป

จุดประสงค์ของความรอดของพระเจ้าคือเพื่อฟื้นคืนหน้าที่นี้ของมนุษยชาติ

เพื่อฟื้นคืนเหตุผลดั้งเดิมและการเชื่อฟังดั้งเดิมของมวลมนุษย์ ดังนั้น

มนุษยชาติในการหยุดพักจึงจะเป็นตัวแทนที่แท้จริงของผลที่พระเจ้าทรงหวังที่จะบรรลู่กับพระราชกิจแห่งความ
รอดของพระองค์ ถึงแม้ว่ามันจะไม่ใช่ชีวิตดังเช่นชีวิตในสวนเอเดนอีกต่อไป

แต่แก่นแท้ของทั้งสองนั้นจะเหมือนกัน

มนุษยชาติจะเพียงแต่ไม่ใช่ตัวตนที่ไม่ถูกทำให้เสื่อมทรามเมื่อก่อนนี้อีกแล้วเท่านั้น

แต่เป็นมนุษยชาติที่ได้กลายเป็นถูกทำให้เสื่อมทรามและต่อมาได้รับความรอดต่างหาก

ผู้คนเหล่านี้ซึ่งได้รับความรอดจะเข้าไปสู่การหยุดพักในท้ายที่สุด (นั่นคือ

หลังจากที่พระราชกิจของพระเจ้าได้เสร็จสิ้นแล้ว) ในทำนองเดียวกัน

บททวสานของบรรดาผู้ซึ่งได้ถูกลงโทษก็จะถูกเปิดเผยโดยครบบริบูรณ์ในที่สุดด้วยเช่นกัน

และพวกเขาจะถูกทำลายหลังจากที่พระราชกิจของพระเจ้าได้จบสิ้นแล้วเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

หลังจากที่พระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นแล้วนั้น

บรรดาคนทำชั่วและบรรดาผู้ซึ่งถูกช่วยให้รอดจะถูกเปิดโปงทั้งหมด

ด้วยเพราะพระราชกิจแห่งการเปิดโปงผู้คนประเภทต่างๆ ทั้งหมด

(ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนทำชั่วหรืออยู่ในหมู่ผู้ถูกช่วยให้รอด) จะถูกดำเนินการกับทุกคนโดยพร้อมกัน

คนทำชั่วจะถูกกำจัด และบรรดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่ก็จะถูกเปิดเผยโดยพร้อมกัน เพราะฉะนั้น

บททวสานของผู้คนประเภทต่างๆ ทั้งหมดจะถูกเปิดเผยในเวลาเดียวกัน

พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้กลุ่มผู้คนที่ถูกนำมาสู่ความรอดเข้าไปสู่การหยุดพักก่อนที่จะจัดสรรคนทำชั่วทั้งหลาย
และพิพากษาหรือลงโทษพวกเขาทีละน้อย ที่จะไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

เมื่อคนทำชั่วทั้งหลายถูกทำลายและบรรดาผู้ที่สามารถรอดชีวิตได้เข้าสู่การหยุดพัก

พระราชกิจของพระเจ้าทั่วทั้งจักรวาลก็จะครบบริบูรณ์

จะไม่มีลำดับความสำคัญท่ามกลางบรรดาผู้ซึ่งได้รับพระพรและบรรดาผู้ซึ่งทนทุกข์ความโศกเศร้า

บรรดาผู้ซึ่งได้รับพระพรจะมีชีวิตตลอดไป

ในขณะที่บรรดาผู้ซึ่งทนทุกข์ความโศกเศร้าก็จะพินาศย่อยยับไปจนตราบชั่วนิรันดร์

สองชั้นตอนเหล่านี้ของพระราชกิจจะถูกทำให้ครบบริบูรณ์โดยพร้อมกัน

แน่นอนว่าเป็นเพราะการดำรงอยู่ของผู้คนที่ไม่เชื่อฟัง

ทำให้ความชอบธรรมของบรรดาผู้ที่บนอบจะต้องถูกเปิดเผย และแน่นอนว่าเป็นเพราะมีบรรดาผู้ได้รับพระพร

ทำให้ความโศกเศร้าที่ประสบกับคนทำชั่วทั้งหลายเนื่องจากพฤติกรรมเลวทรามของพวกเขาจะต้องถูกเปิดเผย

หากพระเจ้าไม่ทรงเปิดโปงคนทำชั่วแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วผู้ที่บนอบต่อพระเจ้าโดยจริงใจก็คงจะไม่มีวันได้เห็นเดือนเห็นตะวัน

หากพระเจ้าไม่ทรงนำบรรดาผู้ซึ่งบนอบต่อพระองค์ไปยังบ้านปลายที่เหมาะสมแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระเจื่ก็คงจะไม่สามารถได้รับการลงทัณฑ์อันสาสม

นี่คือกระบวนการในพระราชกิจของพระเจ้า

หากพระองค์ไม่ทรงดำเนินพระราชกิจแห่งการลงโทษความชั่วและให้บำเหน็จรางวัลความดีแล้วไซ้

เช่นนั้นแล้วสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ก็คงจะไม่มีวันมีความสามารถที่จะเข้าไปสู่บ้านปลายแต่ละอย่างของ

พวกเขาได้ ทันทีที่มวลมนุษย์ได้เข้าสู่การหยุดพัก

คนทำชั่วทั้งหลายจะถูกทำลายและมนุษยชาติทั้งหมดจะได้อู่อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้อง ผู้คนประเภทต่างๆ

ทั้งหมดจะอยู่กับประเภทของตนเองโดยสอดคล้องกับหน้าที่ที่พวกเขาควรดำเนินการ

นี่เท่านั้นจะเป็นวันแห่งการหยุดพักของมนุษยชาติ

มันจะเป็นแนวโน้มนั้นอันหลีกเลี่ยงมิได้สำหรับพัฒนาการของมนุษยชาติ

และเฉพาะเมื่อมนุษยชาติเข้าสู่การหยุดพักแล้วเท่านั้นที่ความสำเร็จลุล่วงที่ยิ่งใหญ่และขั้นสูงสุดของพระเจ้าจะม

าถึงซึ่งความครบบริบูรณ์ นี่จะเป็นตอนสุดท้ายแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พระราชกิจนี้จะทำให้ชีวิตแห่งเนื้อหนังอันต่ำทรามของมนุษยชาติทั้งหมดจบสิ้นลง

รวมทั้งชีวิตของมนุษยชาติที่เสื่อมทราม มนุษย์จะเข้าสู่ดินแดนใหม่นับแต่นั้นเป็นต้นมา

แม้ว่ามนุษย์ทั้งหมดจะดำรงชีวิตในเนื้อหนัง

แต่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างแก่นแท้ของชีวิตกับชีวิตของมนุษยชาติที่เสื่อมทราม

นัยสำคัญแห่งการดำรงอยู่กับนัยสำคัญแห่งการดำรงอยู่ของมนุษยชาติที่เสื่อมทรามก็แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

แม้ว่านี่จะไม่ใช่วิชีวิตของบุคคลประเภทใหม่ แต่สามารถกล่าวได้ว่ามันเป็นชีวิตของมนุษยชาติที่ได้รับความรอด

รวมทั้งเป็นชีวิตที่ได้รับสภาวะความเป็นมนุษย์และเหตุผลกลับมาอีกครั้ง

เหล่านี้คือผู้คนที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ผู้ซึ่งถูกพระเจ้าพิชิตแล้วและหลังจากนั้นจึงได้ถูกพระองค์ช่วยให้รอด

เหล่านี้คือผู้คนซึ่งไม่ให้เกียรติพระเจ้าและในเวลาต่อมาก็ได้เป็นพยานต่อพระองค์
การดำรงอยู่ของพวกเขาหลังจากก้าวผ่านการทดสอบของพระองค์และรอดชีวิตแล้วนั้น
เป็นการดำรงอยู่ที่มีความหมายที่สุด พวกเขาคือผู้คนซึ่งได้เป็นพยานต่อพระเจ้าต่อหน้าชาตान
และเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งเหมาะที่จะมีชีวิตอยู่
พวกที่จะถูกทำลายคือผู้ที่ไม่สามารถยืนหยัดเป็นพยานต่อพระเจ้าได้และไม่เหมาะที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
ความย่อยยับของพวกเขาจะเป็นผลจากพฤติกรรมที่เลวทรามของพวกเขา
และการทำลายล้างเช่นนั้นคือบั้นปลายที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขา ในอนาคต
เมื่อมนุษยชาติเข้าสู่อาณาจักรที่สว่างงามแล้ว จะไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสามิภรรยา ระหว่างบิดากับบุตรหญิง
หรือระหว่างมารดากับบุตรชายที่ผู้คนจินตนาการว่าพวกเขาจะได้พบเลย ในเวลานั้น
มนุษย์แต่ละคนจะติดตามประเภทของพวกเขาเอง และครอบครัวทั้งหลายจะได้ถูกทำให้แตกสลายไปแล้ว
เมื่อล้มเหลวโดยสิ้นเชิงแล้ว ชาตानก็จะไม่รับกวนมนุษย์อีกเลย
และพวกมนุษย์ก็จะไม่มีอุปนิสัยที่เลวทรามแบบชาตานอีกต่อไป
บรรดาผู้คนที่ไม่เชื่อฟังจะได้ถูกทำลายไปแล้ว และผู้คนซึ่งบนอบเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เมื่อเป็นเช่นนั้น
ครอบครัวส่วนน้อยมากที่จะรอดชีวิตโดยครบถ้วน
แล้วความสัมพันธ์ทางกายภาพจะสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้อย่างไร?
ชีวิตแห่งเนื้อหนังก่อนหน้านี้ของมนุษยชาติจะถูกห้ามโดยสิ้นเชิง
แล้วความสัมพันธ์ทางกายภาพจะสามารถมีอยู่ระหว่างผู้คนได้อย่างไร?
เมื่อไม่มีอุปนิสัยที่เลวทรามแบบชาตานแล้ว ชีวิตมนุษย์จะไม่เป็นชีวิตแบบเก่าในอดีตอีกต่อไป
แต่ทว่าจะเป็นชีวิตใหม่ต่างหาก บิดามารดาจะสูญเสียลูกๆ และลูกๆ จะสูญเสียบิดามารดา สามิจะสูญเสียภรรยา
และภรรยาจะสูญเสียสามิ ความสัมพันธ์ทางกายภาพมีอยู่ระหว่างผู้คนในปัจจุบัน
แต่ความสัมพันธ์เหล่านั้นจะไม่มีอยู่อีกต่อไปทันทีที่ทุกคนได้เข้าสู่การหยุดพัก
เฉพาะมนุษยชาติจำพวกนี้เท่านั้นที่จะมีความชอบธรรมและความบริสุทธิ์
เฉพาะมนุษยชาติจำพวกนี้เท่านั้นที่สามารถนมัสการพระเจ้าได้

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และได้จัดวางพวกเขาบนแผ่นดินโลก และพระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขามานับตั้งแต่นั้น
จากนั้นพระองค์จึงได้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดและทรงรับหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปให้มนุษยชาติ
ในท้ายที่สุด พระองค์ยังคงทรงต้องพิชิตมนุษยชาติ ช่วยมนุษยชาติให้รอดโดยถ้วนทั่ว
และฟื้นคืนพวกเขากลับสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขา
นี่คือพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงเข้าดำเนินการมานับตั้งแต่ตอนเริ่มต้น—
เป็นการฟื้นคืนมนุษยชาติกลับสู่รูปลักษณ์และสภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขา

พระเจ้าจะทรงสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์และฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมของมวลมนุษย์
ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะทรงฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลกและท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง
ทั้งปวง มนุษยชาติได้สูญเสียหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้า

รวมทั้งหน้าที่ที่เป็นภาระแก่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้าหลังจากที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
ด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นศัตรูที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

มนุษยชาติจึงดำรงชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานและปฏิบัติตามคำสั่งของซาตาน ดังนั้น
พระเจ้าจึงไม่ทรงมีหนทางใดที่จะทรงพระราชกิจท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้
และกลายเป็นไร้ความสามารถที่จะเอาชนะความเคียดแค้นมากมายของพวกเขาได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม
พวกมนุษย์ถูกสร้างโดยพระเจ้า และควรจะมีสักการพระเจ้า

แต่แท้จริงแล้วพวกเขาหันหลังให้พระองค์และนมัสการซาตานแทน

ซาตานได้กลายเป็นรูปเคารพในหัวใจของพวกเขา ดังนั้น

พระเจ้าจึงสูญเสียที่ประทับของพระองค์ในหัวใจของพวกเขา ซึ่งกล่าวได้ว่า

พระองค์ทรงสูญเสียความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์ เพราะฉะนั้น

เพื่อฟื้นคืนความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์

พระองค์จึงต้องทรงฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขาและทำให้มนุษยชาติสละทิ้งอุปนิสัยเสื่อมทรามของ
พวกเขาไป เพื่อเรียกคืนพวกมนุษย์จากซาตาน พระองค์จึงต้องทรงช่วยพวกเขาให้รอดจากบาป

เฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นที่พระเจ้าจะทรงสามารถฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมและหน้าที่ของพวกเขาทีละน้อย
และฟื้นคืนราชอาณาจักรของพระองค์ได้ในที่สุด

การทำลายล้างขั้นสุดขีดของบรรดาบุตรแห่งการไม่เชื่อฟังจะต้องถูกดำเนินการด้วยเช่นกันเพื่อเปิดโอกาสให้พวก
มนุษย์ได้นมัสการพระเจ้าดียิ่งขึ้นและดำรงชีวิตบนแผ่นดินโลกได้ดียิ่งขึ้น

เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างพวกมนุษย์ พระองค์จึงจะทรงทำให้พวกเขานมัสการพระองค์

เพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะฟื้นคืนหน้าที่ดั้งเดิมของมนุษยชาติ

พระองค์จึงจะทรงฟื้นคืนมันโดยครบบริบูรณ์และโดยไม่มีการเจือปนใดๆ

การฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์หมายถึงการทำให้พวกมนุษย์นมัสการพระองค์และบนอบต่อพระองค์
ซึ่งหมายความว่า

พระเจ้าจะทรงทำให้พวกมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่เนื่องจากพระองค์และจะทรงทำให้บรรดาศัตรูของพระองค์พินาศย่อยยับไปอันเป็นผลแห่งสิทธิอำนาจของพระองค์

นั่นหมายความว่าพระเจ้าจะทรงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับพระองค์คงทนอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์โดยไม่มีการ
รื้อรันทานจากผู้ใดเลย ราชอาณาจักรที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสถาปนาขึ้นคือราชอาณาจักรของพระองค์เอง

มนุษยชาติที่พระองค์ทรงปรารถนาคือมนุษยชาติที่จะนมัสการพระองค์
มนุษยชาติที่จะนบถต่อพระองค์โดยครบบริบูรณ์และสำแดงพระสิริของพระองค์
หากพระเจ้าไม่ทรงช่วยมนุษยชาติที่เสื่อมทรามให้รอด
เช่นนั้นแล้วความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์ก็จะสูญหายไป
พระองค์จะไม่ทรงมีสิทธิอำนาจท่ามกลางพวกมนุษยอีกเลย
และราชอาณาจักรของพระองค์ก็จะไม่สามารถดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกได้อีกต่อไป
หากพระเจ้าไม่ทรงทำลายศัตรูเหล่านั้นผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังต่อพระองค์
พระองค์ก็จะทรงไร้ความสามารถที่จะได้มาซึ่งพระสิริที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์
อีกทั้งพระองค์ก็จะไม่ทรงมีความสามารถที่จะสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกได้
เหล่านี้จะเป็นเครื่องหมายของความครบบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระองค์และเครื่องหมายของความสำเร็จ
ล้นท้นยิ่งใหญ่ของพระองค์ นั่นก็คือ การทำลายล้างพวกที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ในหมู่มนุษยชาติโดยสิ้นเชิง
และการนำบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์เข้าสู่การหยุดพัก
เมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้ฟื้นคืนสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขาแล้ว
และเมื่อพวกเขาสามารถทำหน้าที่แต่ละอย่างของพวกเขาให้ลุล่วง
คงอยู่กับที่ซึ่งถูกต้องเหมาะสมของพวกเขาเอง และนบถต่อการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้าได้
พระเจ้าก็จะทรงได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งบนแผ่นดินโลกผู้ซึ่งนมัสการพระองค์
และพระองค์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งขึ้นบนแผ่นดินโลกที่นมัสการพระองค์อีกด้วย
พระองค์จะทรงมีชัยชนะอันเป็นนิรันดร์บนแผ่นดินโลก
และพวกเหล่านั้นทั้งหมดผู้ซึ่งต่อต้านพระองค์จะพินาศย่อยยับไปตลอดกาล
นี่จะฟื้นคืนเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระองค์ในการทรงสร้างมนุษยชาติ
ซึ่งจะฟื้นคืนเจตนารมณ์ของพระองค์ในการทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง
และยังจะฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลก ท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง
และท่ามกลางศัตรูของพระองค์อีกด้วย เหล่านี้จะเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะทั้งหมดของพระองค์
นับตั้งแต่นั้นมา มนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพักและเริ่มต้นชีวิตที่อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้อง
พระเจ้าจะทรงเข้าสู่การหยุดพักอันเป็นนิรันดร์กับมนุษยชาติด้วยเช่นกัน
และเริ่มต้นชีวิตอันเป็นนิรันดร์ซึ่งทั้งพระองค์เองและพวกมนุษยต่างก็มีร่วมกัน
ความโสโครกและการไม่เชื่อฟังบนแผ่นดินโลกจะปลาสนาการไปแล้ว
และเสียงคร่ำครวญทั้งหมดจะได้เหือดหายไปแล้ว
และทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ที่ต่อต้านพระเจ้าจะได้ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว

มีเพียงพระเจ้าและบรรดาผู้คนซึ่งพระองค์ได้ทรงนำความรอดมาให้เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่
เฉพาะสรรพสิ่งทรงสร้างของพระองค์เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่

ในเวลาที่เราได้เห็นกายจิตวิญญาณของพระเยซู พระเจ้าจะได้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นใหม่แล้ว

เจ้าปรารถนาที่จะพบเจอพระเยซูหรือไม่? เจ้าปรารถนาที่จะใช้ชีวิตร่วมกับพระเยซูหรือไม่?

เจ้าปรารถนาที่จะได้ยืนพระวณะที่พระเยซูตรัสหรือไม่? หากเป็นเช่นนั้น

แล้วเจ้าจะต้อนรับการทรงกลับมาของพระเยซูอย่างไร? เจ้าเตรียมอย่างเต็มที่หรือไม่?

เจ้าจะต้อนรับการทรงกลับมาของพระเยซูในลักษณะใด?

เราคิดว่าพี่น้องชายหญิงทุกคนที่ติดตามพระเยซูต้องการให้การต้อนรับที่ดีแก่พระองค์

แต่เจ้าเคยพิจารณาสิ่งนี้หรือไม่ กล่าวคือ เจ้าจะรู้จักพระเยซูอย่างแท้จริงหรือไม่ เมื่อพระองค์ทรงกลับมา?

พวกเจ้าจะจับใจความทุกสิ่งที่พระองค์ตรัสอย่างแท้จริงหรือไม่?

พวกเจ้าจะยอมรับพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำอย่างแท้จริงและไร้เงื่อนไขหรือไม่?

ทุกคนที่ได้อ่านพระคัมภีร์รู้ถึงการทรงกลับมาของพระเยซู

และทุกคนที่ได้อ่านพระคัมภีร์รอคอยการเสด็จมาของพระองค์อย่างตั้งใจ

พวกเจ้าทุกคนยึดติดอยู่กับการมาถึงของช่วงเวลานั้น และความจริงใจของพวกเจ้าสมควรแก่การยกย่อง

ความเชื่อของพวกเจ้าเป็นที่น่าอิจฉาอย่างแท้จริง

แต่พวกเจ้าตระหนักหรือไม่ว่าพวกเจ้าได้ทำความผิดพลาดอย่างร้ายแรง? พระเยซูทรงกลับมาในลักษณะใด?

พวกเจ้าเชื่อว่าพระเยซูจะทรงกลับมาบนเมฆขาว แต่เราขอถามพวกเจ้าว่า เมฆขาวนี้อ้างอิงถึงสิ่งใด?

เนื่องจากผู้ติดตามพระเยซูที่รอการทรงกลับมาของพระองค์มีมากมายยิ่งนัก

พระองค์จะเสด็จลงมาท่ามกลางผู้คนกลุ่มใด? หากพวกเจ้าเป็นกลุ่มแรกที่พระเยซูเสด็จลงมาอยู่ท่ามกลาง

กลุ่มอื่นๆ จะไม่มองว่า นี่ไม่ยุติธรรมอย่างโจ่งแจ้งหรือ?

เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความจริงใจและความจงรักภักดีต่อพระเยซูอย่างยิ่ง แต่พวกเจ้าเคยพบพระเยซูหรือไม่?

พวกเจ้ารู้พระอุปนิสัยของพระองค์หรือไม่? พวกเจ้าเคยใช้ชีวิตร่วมกับพระองค์หรือไม่?

พวกเจ้าเข้าใจเกี่ยวกับพระองค์จริงๆ มากเพียงใด? บ้างก็จะพูดว่า

พระวณะเหล่านี้ทำให้พวกเขาอยู่ในสภาวะลำบากใจกระอักกระอ่วน พวกเขาจะพูดว่า

“ข้าพระองค์ได้อ่านพระคัมภีร์จากปกหน้าถึงปกหลังหลายต่อหลายครั้ง

ข้าพระองค์จะไม่เข้าใจพระเยซูได้อย่างไร? ไม่ต้องห่วงเรื่องพระอุปนิสัยของพระเยซู—

ข้าพระองค์ยังรู้แม้กระทั่งสีของฉลองพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงโปรดที่จะสวมใส่

เมื่อพระองค์ตรัสว่าข้าพระองค์ไม่เข้าใจพระองค์ พระองค์ไม่ได้กำลังดูเบาข้าพระองค์หรือ?”

เราขอแนะนำให้เจ้าอย่าได้เถียงเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ กล่าวคือ

จะเป็นการดีเสียกว่าที่จะสงบใจลงและสามัคคีธรรมเกี่ยวกับคำถามต่อไปนี้ ประการแรก

เจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรคือความเป็นจริง และอะไรคือทฤษฎี? ประการที่สอง
เจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรคือมโนคติที่หลงผิด และอะไรคือความจริง? ประการที่สาม
เจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรถูกจินตนาการขึ้นมา และอะไรเป็นจริง?

บางคนปฏิเสธข้อเท็จจริงว่าพวกเขาไม่เข้าใจพระเยซู แต่ถึงกระนั้น
เราพูดเลยว่าพวกเขาก็ไม่เข้าใจพระองค์แม้แต่น้อย และไม่จับใจความพระวาจาของพระเยซูแม้สักคำ
นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาคิดตามพระองค์เนื่องจากเรื่องราวของพระคัมภีร์ เนื่องจากสิ่งที่ผู้อื่นพูดขึ้น
พวกเขาก็ไม่เคยเห็นพระเยซู นับประสาอะไรกับที่จะเคยใช้ชีวิตร่วมกับพระองค์
และพวกเขาก็ไม่เคยแม้กระทั่งให้พระองค์ร่วมเคียงเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ดังนั้นแล้ว
ความเข้าใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเยซูนั้นหาได้เป็นสิ่งที่ใดเลยนอกเสียจากทฤษฎีมิใช่หรือ?
นี่ไม่ได้ปราศจากความเป็นจริงโดยสิ้นเชิงหรอกหรือ? บางทีคนบางคนอาจเคยได้เห็นรูปภาพของพระเยซู
หรือคนบางคนอาจเคยได้เยี่ยมบ้านของพระเยซูด้วยตัวเอง
บางทีคนบางคนอาจเคยได้สัมผัสสกลของพระองค์ของพระเยซู
แต่ความเข้าใจที่เขามีเกี่ยวกับพระองค์ยังคงเป็นเชิงทฤษฎีและไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริง
ต่อให้เขาจะได้ชิมรสอาหารที่พระเยซูเคยเสวยแล้วด้วยตัวเจ้าเองก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม
เขาก็ไม่เคยพบเห็นพระเยซูเลย และไม่เคยร่วมเคียงไปกับพระองค์ในรูปสัณฐานของเนื้อหนัง ดังนั้น
ความเข้าใจที่เขามีเกี่ยวกับพระเยซูจึงเป็นทฤษฎีที่ว่างเปล่าและปราศจากความเป็นจริงเสมอ
บางทีคำพูดของเราอาจไม่เป็นที่น่าสนใจต่อเจ้ามากเท่าใดนัก แต่เราขอถามสิ่งนี้กับเจ้าว่า
ถึงแม้เจ้าอาจเคยได้อ่านผลงานมากมายจากนักเขียนคนโปรดของเจ้า
เจ้าสามารถเข้าใจนักเขียนคนนั้นได้อย่างครบถ้วนโดยปราศจากการใช้เวลาอยู่กับเขาเลยได้หรือไม่?
เจ้ารู้หรือไม่ว่าบุคลิกของเขาเป็นอย่างไร? เจ้ารู้หรือไม่ว่าเขาใช้ชีวิตในรูปแบบใด?
เจ้ารู้สิ่งใดเกี่ยวกับสภาวะทางอารมณ์ของเขาหรือไม่?
เจ้าไม่สามารถแม้แต่จะเข้าใจมนุษย์ที่เจ้าเลื่อมใสได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นแล้ว
เป็นไปได้อย่างไรที่เจ้าอาจจะสามารถเข้าใจพระเยซูคริสต์ได้?
ทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูนั้นเต็มไปด้วยการจินตนาการและมโนคติที่หลงผิด
และไม่มีความจริงหรือความเป็นจริงอยู่เลย มันส่งกลิ่นเหม็นและเต็มไปด้วยเนื้อหนัง
ความเข้าใจเช่นนั้นจะสามารถทำให้เจ้ามีคุณสมบัติที่จะต้อนรับการทรงกลับมาของพระเยซูได้อย่างไร?
พระเยซูจะไม่ทรงรับผู้ที่เต็มไปด้วยความเพ้อฝันและมโนคติที่หลงผิดของเนื้อหนังไว้
พวกที่ไม่เข้าใจพระเยซูจะเหมาะสมที่จะเป็นผู้เชื่อของพระองค์ได้อย่างไร?

พวกเจ้าปรารถนาที่จะรู้ต้นตอว่าทำไมพวกฟาริสีจึงต่อต้านพระเยซูหรือไม่?

พวกเจ้าปรารถนาที่จะรู้สาเหตุแท้ของพวกฟาริสีหรือไม่? พวกเขาเต็มไปด้วยความเพ้อฝันเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ พวกเขาเชื่อเพียงว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา ทว่าไม่ได้แสวงหาชีวิตความจริง และดังนั้นแม้กระทั่งวันนี้พวกเขาก็ยังคงรอคอยพระเมสสิยาห์ เพราะพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับหนทางแห่งชีวิต และไม่รู้ว่าหนทางแห่งความจริงคืออะไร พวกเจ้าพูดว่า ผู้คนที่โง่เขลา คือธรรมาจารย์ และไม่รู้เท่าทันเช่นนั้นได้รับพระพรของพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาจะสามารถมองเห็นพระเมสสิยาห์ได้อย่างไร?

พวกเขาต่อต้านพระเยซูเพราะพวกเขาไม่รู้ทิศทางของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพวกเขาไม่รู้หนทางแห่งความจริงที่พระเยซูตรัส และยังไปกว่านั้น เพราะพวกเขาไม่เข้าใจพระเมสสิยาห์ และเนื่องจากพวกเขาไม่เคยพบเห็นพระเมสสิยาห์และไม่เคยได้ร่วมเคียงกับพระเมสสิยาห์

พวกเขาทำผิดพลาดที่ขี้คิดอย่างสูญเปล่ากับพระนามของพระเมสสิยาห์

ในขณะที่ต่อต้านเนื้อแท้ของพระเมสสิยาห์ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ โดยธาตุแท้แล้ว พวกฟาริสีเหล่านี้คือธรรมาจารย์ และไม่ใช่ผู้ฟังความจริง หลักการของความเชื่อที่พวกเขามีในพระเจ้าคือ

ไม่สำคัญว่าการประกาศของพระองค์จะลุ่มลึกเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าสิทธิอำนาจของพระองค์จะสูงส่งเพียงใดก็ตาม พระองค์ไม่ทรงใช้พระคริสต์หากพระองค์ไม่ได้รับการขนานพระนามว่าพระเมสสิยาห์

ทหรสนะเหล่านี้ไม่ได้โง่เขลาและไร้สาระน่าขันหรือ? เราจะถามพวกเจ้าต่อไปอีกว่า ด้วยความที่พวกเจ้าไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูเลยแม้แต่น้อย

พวกเจ้าจะไม่ทำผิดพลาดอย่างพวกฟาริสีในช่วงยุคเริ่มแรกได้อย่างง่ายดายสุดขีดหรือ?

เจ้ามีความสามารถที่จะหยั่งรู้หนทางแห่งความจริงได้หรือไม่?

เจ้ามีความสามารถที่จะรับประกันได้อย่างแท้จริงหรือไม่ว่าเจ้าจะไม่ต่อต้านพระคริสต์?

เจ้ามีความสามารถที่จะติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่?

หากเจ้าไม่รู้ว่าเจ้าจะต่อต้านพระคริสต์หรือไม่

เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่าเจ้าก็กำลังใช้ชีวิตหมิ่นเหม่ใกล้ความตายแล้ว

ผู้ที่ไม่รู้จักพระเมสสิยาห์ต่างสามารถที่จะต่อต้านพระเยซู ปฏิเสธพระเยซู ใส่ร้ายป้ายสีพระองค์

ผู้คนที่ไม่เข้าใจพระเยซูล้วนสามารถที่จะปฏิเสธพระองค์และประณามพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขาสามารถมองเห็นการทรงกลับมาของพระเยซูว่าเป็นการหลอกลวงของซาตาน

และผู้คนเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้นจะพากันกล่าวโทษพระเยซูผู้ที่ได้ทรงกลับสู่เนื้อหนัง

ทั้งหมดนี้ไม่ทำให้พวกเจ้ารู้สึกกลัวหรือ? พวกเจ้าจะเผชิญกับการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความขบถของพระวณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมีต่อคริสตจักรทั้งหลาย

และการบอกปิดทุกสิ่งที่พระเยซูทรงแสดงออก เจ้าจะสามารถได้รับสิ่งใดจากพระเยซูหรือ หากพวกเจ้ามีนงสับสนถึงเพียงนี้?

พวกเจ้าจะสามารถเข้าใจพระราชกิจของพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงกลับมาสู่เนื้อหนังบนเมฆขาวได้อย่างไร

หากพวกเจ้าปฏิเสธอย่างหัวคือไม่ยอมที่จะตระหนักถึงความผิดพลาดของพวกเจ้า? เราขอบอกพวกเจ้าถึงสิ่งนี้ว่า ผู้คนที่ไม่ได้รับความจริง แต่ยังรอการเสด็จมาถึงของพระเยซูบนเมฆขาวอย่างหุนหวนคาดบอด

จะหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน และพวกเขาคือหมวดหมู่ที่จะถูกทำลาย

พวกเจ้าเพียงปรารถนาพระคุณของพระเยซู และเพียงต้องการชื่นชมอาณาจักรอันผาสุกแห่งสวรรค์

ทว่าพวกเจ้าไม่เคยเชื่อฟังพระวจนะที่พระเยซูตรัส

และไม่เคยได้รับความจริงที่พระเยซูทรงแสดงเมื่อพระองค์ทรงกลับมาสู่เนื้อหนัง

พวกเจ้าจะยกสิ่งใดขึ้นมาแลกกับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงกลับมาบนเมฆขาว?

สิ่งนั้นก็คือความจริงใจที่พวกเจ้าทำบาปซ้ำๆ

แล้วก็พูดคำสารภาพบาปของพวกเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่ในนั้นใช่หรือไม่?

พวกเจ้าจะถวายสิ่งใดเพื่อพลีอุทิศให้แก่พระเยซูผู้ทรงกลับมาบนเมฆขาว?

สิ่งนั้นก็คือช่วงเวลาหลายปีที่พวกเจ้าใช้ยกย่องตัวเองใช่หรือไม่?

พวกเจ้าจะยกสิ่งใดขึ้นมาทำให้พระเยซูผู้ทรงกลับมาไว้เนื้อเชื่อใจพวกเจ้า?

สิ่งนั้นก็คือธรรมชาติอันโอหังของพวกเจ้าที่ไม่เชื่อฟังความจริงใดเลยใช่หรือไม่?

ความจริงรักภักดีของพวกเจ้าเป็นแค่เพียงคำพูดเท่านั้น

ความรู้ของพวกเจ้าเป็นแค่ในเชิงภูมิปัญญาและในทางมโนทัศน์เท่านั้น

การลงแรงของพวกเจ้าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการได้รับพระพรของสวรรค์ ดังนั้นแล้ว

ความเชื่อของพวกเจ้าต้องเป็นแบบใดหรือ? แม้กระทั่งวันนี้ พวกเจ้ายังคงทำหุนหวนไม่รับทุกๆ

พระวจนะแห่งความจริง พวกเจ้าไม่รู้สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น พวกเจ้าไม่รู้สิ่งที่พระคริสต์ทรงเป็น

พวกเจ้าไม่รู้ว่าจะเคารพพระยาห์เวห์อย่างไร พวกเจ้าไม่รู้ว่าเจ้าผู้พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

และพวกเจ้าไม่รู้ว่าจะแยกความต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองกับการหลอกลวงของมนุษย์อย่างไร เจ้ารู้เพียงการกล่าวโทษพระวจนะแห่งความจริงใดๆ

ก็ตามที่พระเจ้าทรงแสดงซึ่งไม่สอดคล้องกับความคิดของเจ้าเอง ความถ่อมตัวของเจ้าอยู่ที่ใด?

ความเชื่อฟังของเจ้าอยู่ที่ใด? ความจงรักภักดีของเจ้าอยู่ที่ใด? ความอยากที่จะแสวงหาความจริงของเจ้าอยู่ที่ใด?

ความเคารพพระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ใด? เราบอกพวกเจ้าเลยว่า พวกที่เชื่อในพระเจ้าเนื่องจากหมายสำคัญทั้งหลาย

เป็นหมวดหมู่ที่จะถูกทำลายอย่างแน่นอน

พวกที่ไม่สามารถรับพระวจนะของพระเยซูผู้ทรงกลับมาสู่เนื้อหนังได้นั้นคือผู้สืบสันดานของนรก

คือพงศ์พันธุ์ของหัวหน้าทูตสวรรค์ คือหมวดหมู่ที่จะต้องอยู่ภายใต้การทำลายล้างชั่ววันรื้อสร้างอย่างแน่นอน
ผู้คนมากมายอาจไม่ใส่ใจในสิ่งที่เราพูด แต่เรายังอยากบอกทุกคนที่ได้ชื่อว่าเป็นทาสผู้ติดตามพระเยซูว่า
เมื่อพวกเขาได้เห็นพระเยซูเสด็จลงมาจากรัศมีเมฆขาวด้วยตาของพวกเขาเองแล้ว

นี่จะเป็นการทรงปรากฏต่อสาธารณะของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม

บางทีนั่นอาจเป็นเวลาแห่งความตื่นเต้นอย่างใหญ่หลวงสำหรับเจ้า

ทว่าเจ้าควรรู้ว่าเวลาที่เจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูเสด็จลงมาจากรัศมีเมฆขาวยังเป็นเวลาที่เจ้าจะลงสู่นรกเพื่อรับการลงโทษด้วยเช่นกัน นั่นจะเป็นเวลาที่แผนการบริหารจัดการของพระเจ้ามาถึงบทอซาน

และนั่นจะเป็นเวลาที่พระเจ้าทรงปูนบำเหน็จรางวัลแก่คนดีและลงโทษคนชั่ว

เพราะการพิพากษาของพระเจ้าจะสิ้นสุดลงก่อนที่มนุษย์จะมองเห็นหมายสำคัญทั้งหลาย

ในเวลาที่มีเพียงการแสดงออกของความจริงเท่านั้น บรรดาผู้ที่ยอมรับความจริงและไม่แสวงหาหมายสำคัญ

และดังนั้นจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว จะได้หวนคืนมาอยู่หน้าบัลลังก์ของพระเจ้า

และเข้าสู่อ้อมกอดของพระเจ้าผู้สร้าง มีเพียงบรรดาผู้ที่ยืนยันในการเชื่อว่

“พระเยซูผู้ไม่ได้ประทับมาบนเมฆขาวทรงเป็นพระคริสต์เทียมเท็จ”

เท่านั้นที่จะต้องอยู่ภายใต้การลงโทษชั่ววันรื้อสร้าง

เพราะพวกเขาเชื่อในพระเยซูผู้ทรงจัดแสดงหมายสำคัญเท่านั้น

แต่ไม่ยอมรับพระเยซูผู้ทรงป่าวประกาศการพิพากษาที่รุนแรงและปลดปล่อยหนทางที่แท้จริงของชีวิต

และดังนั้น จึงเป็นไปได้เพียงว่าพระเยซูทรงจัดการกับพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงกลับมาบนเมฆขาวอย่างเปิดเผย

พวกเขาคือรันทดเกินไป มั่นใจในตัวเองเกินไป โอหังเกินไป

พวกเขาคนเลื่อมเช่นนั้นจะสามารถได้รับการปูนบำเหน็จรางวัลจากพระเยซูได้อย่างไร?

การทรงกลับมาของพระเยซูเป็นความรอดที่ยิ่งใหญ่สำหรับบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความจริงได้

แต่สำหรับพวกที่ไร้ความสามารถที่จะยอมรับความจริงได้แล้ว นี่เองคือหมายสำคัญหนึ่งแห่งการกล่าวโทษ

พวกเขาควรเลือกเส้นทางของพวกเขาเอง และไม่ควรหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์และปฏิเสธความจริง

เจ้าไม่ควรเป็นคนที่ไม่รู้เท่าทันและโอหัง

แต่เป็นคนที่เชื่อฟังการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และถวิลหาและแสวงหาความจริง

พวกเขาจะได้รับประโยชน์ด้วยวิธีนี้เท่านั้น

เราแนะนำให้พวกเขาก้าวข้ามบนเส้นทางแห่งความเชื่อในพระเจ้าด้วยความรอบคอบระมัดระวัง จงอย่าด่วนสรุป

ยิ่งไปกว่านั้น อย่าทำตามสบายและไร้ความคิดในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า พวกเขาควรรู้อย่างน้อยที่สุด

บรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าควรถ่อมใจและมีความเคารพ

พวกที่เคยได้ยืนความจริงว่ากลับใจได้ความจริงนั้นเป็นผู้ที่โง่เขลาและไม่รู้เท่าทัน

พวกที่เคยได้ยืนความจริงทว่ายังคว่นสรุปหรือกล่าวโทษความจริงนั้นโดยประมาทเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความโอหัง
ไม่มีผู้ใดเลยที่เชื่อในพระเยซูจะมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่จะสาปแช่งหรือกล่าวโทษผู้อื่นได้

พวกเจ้าทั้งหมดควรเป็นคนที่มีสำนึกรับรู้และผู้ที่ยอมรับความจริง บางที

เมื่อได้ยืนหนทางแห่งความจริงและได้อ่านพระวณะแห่งชีวิตแล้ว เจ้าเชื่อว่ามีเพียงหนึ่งใน 10,000

ของพระวณะเหล่านี้ที่สอดคล้องกับความเชื่อมั่นอันแรงกล้าของเจ้าและพระคัมภีร์

เช่นนั้นแล้วเจ้าควรแสวงหาในพระวณะลำดับที่ 10,000 ของพระวณะเหล่านี้ต่อไป

เรายังขอแนะนำให้เจ้าถ่อมใจ อย่างมั่นใจเกินไป และอย่ายกย่องตัวเองให้สูงส่งจนเกินไป

ด้วยหัวใจของเจ้าซึ่งขาดแคลนความเคารพที่มีแด่พระเจ้าเช่นนั้น เจ้าจะได้รับความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า

หากเจ้าตรวจดูอย่างถี่ถ้วนและไตร่ตรองพระวณะเหล่านี้ซ้ำๆ

เจ้าจะเข้าใจว่าพระวณะเหล่านี้เป็นความจริงหรือไม่ และพระวณะเหล่านี้คือชีวิตหรือไม่

บางทีหลังจากที่ได้อ่านเพียงไม่กี่ประโยค คนบางคนจะกล่าวโทษพระวณะเหล่านี้อย่างหุนหวนคาดบอด

และพูดว่า “นี่ไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าความรู้แจ้งบางส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ

“นี่คือพระคริสต์เทียมเท็จที่เสด็จมาเพื่อหลอกลวงผู้คน”

พวกที่พูดอะไรเช่นนั้นเป็นผู้ที่คาดบอดด้วยความไม่รู้เท่าทัน!

เจ้าเข้าใจพระราชกิจและพระปรีชาญาณของพระเจ้าน้อยเกินไป

และเราแนะนำให้เจ้าเริ่มใหม่อีกครั้งตั้งแต่ต้นเลย!

พวกเจ้าต้องไม่หุนหวนคาดบอดกล่าวโทษพระวณะที่พระเจ้าทรงแสดงเพราะการทรงปรากฏของพระคริสต์เทียม
เท็จในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และพวกเจ้าต้องไม่เป็นคนที่มีนัยประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพวกเจ้ากลัวการหลอกลวง

นั่นจะไม่ใช่ความน่าเวทนาอย่างยิ่งหรือ? หลังจากการตรวจดูมากมาย

หากเจ้ายังคงเชื่อว่าพระวณะเหล่านี้ไม่ใช่ความจริง ไม่ใช่หนทาง และไม่ใช่การแสดงออกของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าจะได้รับการลงโทษในท้ายที่สุด และเจ้าจะปราศจากพระพร

หากเจ้าไม่สามารถยอมรับความจริงที่ถูกกล่าวอย่างราบเรียบยิ่งนักและชัดเจนยิ่งนักดังกล่าวได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าไม่ได้ไม่เหมาะสมสำหรับความรอดของพระเจ้าหรือ?

เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ไม่ได้รับพระพรเพียงพอที่จะกลับคืนสู่หน้าบัลลังก์ของพระเจ้าหรือ? จงตรองดูเถิด!

อย่าหุนหันพลันแล่นและใจเร็ว และอย่าทำเหมือนว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นเกม

จงขบคิดเพื่อประโยชน์ของบั้นปลายของเจ้า เพื่อประโยชน์ของความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเจ้า

เพื่อประโยชน์ของชีวิตของเจ้า และอย่าเล่นกับตัวเจ้าเอง เจ้าสามารถยอมรับพระวณะเหล่านี้ได้หรือไม่?

พวกที่เข้ากันไม่ได้กับพระคริสต์คือปรักข์ของพระเจ้าอย่างแน่นอน

มนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะเห็นโฉมพระพักตร์แท้จริงของพระเยซูและทุกคนอยากอยู่กับพระองค์ เราไม่คิดว่าพี่น้องชายหรือหญิงคนใดจะกล่าวว่าพวกเขาไม่ปรารถนาที่จะเห็นหรืออยู่กับพระเยซู ก่อนที่พวกเขาจะได้เห็นพระเยซู—ก่อนที่พวกเขาจะได้เห็นพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์—

พวกเขาก็จะน่าจะฟังชานอยู่กับแนวคิดต่างๆ นานาทุกชนิด ตัวอย่างเช่นที่เกี่ยวกับการทรงปรากฏของพระเยซู วิธีที่พระองค์ตรัส วิธีชีวิตของพระองค์ และอื่นๆ เป็นต้น แต่ทันทีที่พวกเขาได้เห็นพระองค์จริงๆ

แนวคิดของพวกเขาจะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? พวกเขาปรารถนาที่จะรู้หรือไม่?

การขบคิดของมนุษย์ไม่อาจมองข้ามได้ ซึ่งก็จริง—แต่ยิ่งไปกว่านั้น

เนื้อแท้ของพระคริสต์ไม่ยอมให้มีการดัดแปลงแก้ไขโดยมนุษย์

พวกเขาคิดว่าพระคริสต์ทรงเป็นอมตะหรือนักปราชญ์

แต่ไม่มีใครเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ปกติที่ทรงครองเนื้อแท้ของพระเจ้า

เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้คนมากมายที่โหยหาทั้งทิวาและราตรีที่จะได้เห็นพระเจ้านั้น อันที่จริงแล้วเป็นศัตรูของพระเจ้า และเข้ากันไม่ได้กับพระองค์ นี่ไม่ใช่ความผิดพลาดในส่วนของมนุษย์หรือ? แม้แต่ในขณะนี้

พวกเขาก็ยังคงคิดว่าการเชื่อและความจงรักภักดีของพวกเขาเพียงพอแล้วที่จะทำให้เจ้าผู้ควรที่จะได้เห็นโฉมพระพักตร์ของพระคริสต์ แต่เราขอเตือนสติให้พวกเขาคะเตรียมตัวเองให้พร้อมด้วยสิ่งต่างๆ

ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้น! เพราะในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

ผู้คนมากมายที่เข้ามาพบปะติดต่อกับพระคริสต์ได้ล้มเหลวหรือจะล้มเหลว

พวกเขาทั้งหมดแสดงบทบาทของพวกฟาริสี อะไรหรือคือเหตุผลของความล้มเหลวของพวกเขา?

แน่นอนว่ามันเป็นเพราะว่า ในมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา พระเจ้าทรงสูงส่งและควรแก่การเลื่อมใส

แต่ความจริงมิได้เป็นดังเช่นที่มนุษย์ปรารถนา พระคริสต์ไม่เพียงไม่ทรงสูงส่ง แต่พระองค์ทรงเล็กเป็นพิเศษ

พระองค์ไม่เพียงทรงเป็นมนุษย์ แต่พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง

พระองค์ไม่เพียงทรงไม่สามารถเสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์

แต่พระองค์ยังไม่ทรงสามารถไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระบนแผ่นดินโลก และเมื่อเป็นเช่นนั้น

ผู้คนก็ปฏิบัติต่อพระองค์เหมือนกับที่พวกเขาจะทำกับมนุษย์ธรรมดา

พวกเขาปฏิบัติต่อพระองค์อย่างไม่มีพิธีรีตองเมื่อพวกเขาอยู่กับพระองค์ และพูดจากับพระองค์อย่างไม่เอาใจใส่ และในระหว่างนั้นก็ยังคงรอคอยการทรงมาถึงของ “พระคริสต์เที่ยงแท้”

พวกเขาคิดเชื่อไปเองว่าพระคริสต์ที่ทรงมาถึงแล้วเป็นมนุษย์ธรรมดา

และพระวาทะของพระองค์เป็นคำพูดของมนุษย์ธรรมดา ด้วยเหตุผลนี้ พวกเขาจึงไม่ได้รับสิ่งใดๆ

จากพระคริสต์และกลับได้สัมผัสความอัปยศของตัวเขาเองออกมาในที่แจ้งแทนอย่างหมดเปลือก

ก่อนที่จะพบปะติดต่อกับพระคริสต์ เจ้าอาจเชื่อว่าอุปนิสัยของเจ้าได้รับการแปลงสภาพไปอย่างสิ้นเชิงแล้ว
เชื่อว่าเจ้าเป็นผู้ติดตามที่จงรักภักดีของพระคริสต์

เชื่อว่าไม่มีใครมีค่าคู่ควรได้รับพระพรของพระคริสต์มากกว่าเจ้า—และเชื่อว่า

เมื่อได้เดินทางไปบนถนนหลายสาย ทำงานไปมากมายและผลิตดอกผลมากมายออกมา

เจ้าจะเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับมงกุฎในท้ายที่สุดอย่างแน่นอน แม้กระนั้น มีความจริงข้อหนึ่งที่เจ้าอาจยังไม่รู้
กล่าวคือ อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์

และความเป็นกบฏและการต้านทานของเขาถูกเปิดโปงเมื่อเขาเห็นพระคริสต์

และความเป็นกบฏและการต้านทานที่ถูกเปิดโปงในเวลานี้นั้น

ถูกเปิดโปงโดยเปิดเผยและอย่างหมดเปลือกยิ่งกว่าเวลาอื่นใด มันเป็นเพราะพระคริสต์ทรงเป็นบุตรมนุษย์—

บุตรมนุษย์คนหนึ่งซึ่งมีความเป็นมนุษย์ตามปกติ—มนุษย์จึงไม่ให้เกียรติและไม่เคารพพระองค์

มันเป็นเพราะพระเจ้าทรงมีชีวิตอยู่ในเนื้อหนังซึ่งการเป็นกบฏของมนุษย์ถูกค้นพบอย่างทะลุปรุโปร่งและในรายละเอียดที่แจ่มชัดยิ่งนัก

ดังนั้นเราจึงบอกเลยว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ได้ขุดคุ้ยความเป็นกบฏทั้งหมดของมวลมนุษย์และเผยให้เห็นธรรมชาติของมนุษย์ชาติอย่างเด่นชัด สิ่งนี้เรียกว่า “ล่อลวงจากภูเขาลูกแรก” และ “ล่อลวงจากภูเขาลูกที่สอง”

เจ้ากล้าหรือไม่ที่จะบังอาจพูดว่าเจ้าจงรักภักดีต่อพระเจ้า?

เจ้ากล้าหรือไม่ที่จะบังอาจพูดว่าเจ้าแสดงความเชื่อฟังครบถ้วนต่อพระเจ้า?

เจ้ากล้าหรือไม่ที่จะบังอาจพูดว่าเจ้าเป็นกบฏ? บางคนจะพูดว่า:

“เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงจัดวางให้ข้าพระองค์อยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่

ข้าพระองค์มักจะยอมตามเสมอโดยไม่ปรีบ่นสักคำ และยิ่งไปกว่านั้น

ข้าพระองค์ไม่ฟังข่าวในมโนคติอันหลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้าเลย” บางคนจะพูดว่า:

“สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงมอบเป็นภารกิจให้ข้าพระองค์ทำ

ข้าพระองค์จะทำให้ดีที่สุดความสามารถของข้าพระองค์ และจะไม่มีวันทำพลาด” ในกรณีนั้น

เราขอถามพวกเจ้าดังนี้: พวกเจ้าสามารถเข้ากันได้กับพระคริสต์เมื่อตอนที่เจ้ามีชีวิตอยู่เคียงข้างพระองค์หรือไม่?

และเจ้าจะเข้ากันได้กับพระองค์นานเท่าใด? หนึ่งวัน? สองวัน? หนึ่งชั่วโมง? สองชั่วโมง?

ความเชื่อของพวกเจ้าอาจจะน่าชมเชย แต่พวกเจ้าไม่ได้มีในเรื่องของความมูมานะมากนัก

ทันทีที่เจ้ากำลังมีชีวิตอยู่กับพระคริสต์จริงๆ

ความมองตนเองเป็นฝ่ายถูกเสมอและความสำคัญตนของเจ้าจะถูกตีแผ่ผ่านคำพูดและการกระทำของเจ้าที่ละเล็กละน้อย และเช่นเดียวกัน ความอยากอันหยิ่งยโสของเจ้า

กรอบความคิดที่ดื้อแพ่งและความไม่สมดั่งใจของเจ้าก็จะถูกเปิดเผยอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ในที่สุด

ความโอหังของเจ้าจะยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งเจ้าไม่ลงรอยกับพระคริสต์มากจนเข้ากันไม่ได้เสมือนน้ำกับไฟ และเมื่อนั้น ธรรมชาติของเจ้าจะถูกตีแผ่อย่างหมดเปลือก ณ เวลานั้น มโนคติที่หลงผิดของเจ้าจะไม่สามารถถูกปิดบังได้อีกต่อไป

ปัญหาทวนใจของเจ้าก็จะโผล่ออกมาอย่างแน่นอนเช่นกัน

และความเป็นมนุษย์ต่ำทรามของเจ้าก็จะถูกตีแผ่อย่างหมดเปลือก แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม

เจ้ายังคงปฏิเสธที่จะรับรู้ความเป็นกบฏของเจ้าเอง แต่กลับเชื่อว่าพระคริสต์เช่นนี้ไม่ยากที่มนุษย์จะยอมรับว่าพระองค์ทรงเข้มงวดเกินไปกับมนุษย์

และว่าเจ้าจะนบนอบอย่างสุดใจหากพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่พระทัยดีกว่านี้

พวกเจ้าเชื่อว่าการเป็นกบฏของพวกเจ้านั้นสมเหตุสมผล

และพวกเจ้าเพียงแค่มองต่อพระองค์เมื่อพระองค์ทรงผลักดันพวกเจ้ามากเกินไป

เจ้าไม่เคยพิจารณาเลยแม้สักครั้งว่าเจ้าไม่ได้มองพระคริสต์ในฐานะพระเจ้า

ว่าเจ้าขาดความตั้งใจที่จะเชื่อฟังพระองค์ ตรงกันข้าม

เจ้ากลับยื่นกรานหัวชนฝ่าให้พระคริสต์ทรงพระราชกิจตามความปรารถนาของเจ้าเอง

และทันทีที่พระองค์ทรงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ขัดแย้งกับการคิดไปเองของเจ้า

เจ้าก็เชื่อว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าแต่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง

มีคนไม่มากนักท่ามกลางพวกเจ้าใช่หรือไม่ที่ได้ซึ่งดีซึ่งเด่นกับพระองค์ด้วยวิธีนี้? จะว่าไปแล้ว

ใครหรือที่พวกเจ้าเชื่อ? และพวกเจ้าแสวงหาด้วยวิธีใดกันหรือ?

พวกเจ้าปรารถนาที่จะเห็นพระคริสต์อยู่เสมอ แต่เราบเร้าให้พวกเจ้าอย่าวางทนนับถือตัวเองเสียสูงส่งขนาดนั้น

ผู้ใดก็อาจเห็นพระคริสต์ได้ แต่เราบอกเลยว่าไม่มีใครเหมาะสมที่จะเห็นพระคริสต์

เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นเปี่ยมด้วยความชั่ว ความโอหังและความเป็นกบฏ ณ ช่วงเวลาที่เจ้าเห็นพระคริสต์

ธรรมชาติของเจ้าจะทำลายเจ้าและกล่าวโทษเจ้าจนตาย การคบหาสมาคมของเจ้ากับพี่น้องชาย (หรือหญิง)

อาจไม่แสดงอะไรเกี่ยวกับตัวเจ้ามากนัก แต่มันไม่เรียบง่ายนักเมื่อเจ้าคบหาสมาคมกับพระคริสต์ ไม่ว่าเวลาใด

มโนคติที่หลงผิดของเจ้าอาจหยั่งรากลึก ความโอหังของเจ้าเริ่มงอกงาม

และความเป็นกบฏของเจ้าผลิดอกออกผล ด้วยความเป็นมนุษย์เยี่ยงนี้

เจ้าสามารถเหมาะสมที่จะคบหาสมาคมกับพระคริสต์ได้อย่างไรเล่า?

เจ้ามีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะปฏิบัติต่อพระองค์ในฐานะพระเจ้าในทุกช่วงขณะของทุกวันอย่างนั้นหรือ?

เจ้าจะมีความนบนอบที่เป็นจริงต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่?

พวกเจ้านับการพระเจ้าผู้สูงส่งในหัวใจพวกเจ้าในฐานะพระยาห์เวห์

ในขณะที่ถือว่าพระคริสต์ที่มองเห็นได้คือมนุษย์คนหนึ่ง

สำนึกรับรู้ของพวกเจ้าช่างต่ำต้อยเกินไปและความเป็นมนุษย์ของพวกเจ้านั้นช่างต่ำทรามเกินไป!
พวกเจ้าไม่สามารถมองพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าได้เสมอ มีเพียงบางครั้งบางคราวเท่านั้นเมื่อถูกใจเจ้า
เจ้าจึงจะคว่ำเกาะกุมพระองค์ไว้และนมัสการพระองค์ในฐานะพระเจ้า
นี่คือเหตุผลที่เราบอกว่าพวกเจ้าไม่ใช่ผู้เชื่อของพระเจ้า แต่เป็นกลุ่มผู้สมรู้ร่วมคิดที่ต่อสู้กับพระคริสต์
แม้แต่คนที่แสดงความใจดีมีเมตตาต่อผู้อื่นก็ยังได้รับการตอบแทน
แต่พระคริสต์ผู้ได้ทรงพระราชกิจเช่นนี้ท่ามกลางพวกเจ้ากลับไม่ได้รับทั้งความรักของมนุษย์และคำตอบแทนแล
ะการบนอบของเขา นี่ไม่ใช่เรื่องน่าปวดร้าวใจหรือ?

อาจเป็นไปได้ว่าตลอดหลายปีที่เจ้ามีความเชื่อในพระเจ้า
เจ้าไม่เคยสาปแช่งใครหรือกระทำความประพฤติกเล่ร้ายใดๆ แต่ในการคบหาสมาคมกับพระคริสต์ของเจ้า
เจ้าไม่สามารถพูดความจริง กระทำการอย่างซื่อสัตย์ หรือเชื่อฟังพระวจนะของพระคริสต์ ในกรณีเช่นนั้น
เราบอกเลยว่าเจ้าเป็นบุคคลที่ชั่วร้ายและมั่งร้ายที่สุดในโลก
เจ้าอาจมีอริยาศรัยดีและอุทิศตนเป็นพิเศษต่อบรรดาญาติ เพื่อน ภรรยา (หรือสามี) บุตรชายหญิง
และบิดามารดาของเจ้า และไม่เคยเอาเปรียบผู้อื่น แต่หากเจ้าไม่สามารถเข้ากันได้กับพระคริสต์
หากเจ้าไร้ความสามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์อย่างปรองดองกับพระองค์ได้แล้วไซ้
ต่อให้เจ้าสละทั้งหมดที่มีให้กับเพื่อนบ้านของเจ้า
หรือดูแลเอาใจใส่บิดามารดาและสมาชิกในครัวเรือนของเจ้าอย่างพิถีพิถัน เราก็จะบอกว่าเจ้ายังคงเลวร้าย
และยิ่งกว่านั้น ยังเต็มไปด้วยเพทุบายอันเจ้าเล่ห์
จงอย่าคิดว่าเจ้าเข้ากันได้กับพระคริสต์เพียงเพราะเจ้าไปกันได้กับคนอื่นหรือทำความประพฤติดีมาบ้าง
เจ้าคิดว่าเจตนาเปี่ยมกุศลของเจ้าสามารถหลอกรับพระพรแห่งฟ้าได้หรือ?
เจ้าคิดว่าการทำความประพฤดีเพียงเล็กน้อยเป็นการทดแทนการเชื่อฟังของเจ้าหรือ?
ไม่มีใครในพวกเจ้าที่สามารถยอมรับการถูกจัดการและตัดแต่ง
และเจ้าทุกคนพบว่ามันยากที่จะอ้าแขนรับความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์
โดยไม่คำนึงถึงว่าเจ้าป่าวประกาศการเชื่อฟังพระเจ้าของเจ้าอยู่เป็นนิจ
ความเชื่อในแบบที่พวกเจ้ามีนั้นจะนำลงมาซึ่งผลการกระทำอันสาสมที่เหมาะสมกัน
จงหยุดตามใจตัวเองในภาพลวงตาเพื่อฝันและความปรารถนาที่จะเห็นพระคริสต์เพราะพวกเจ้าวุฒิภาวะต่ำเกินไป
ป คำเสียใจเจ้าไม่ควรค่าแม้แต่จะได้เห็นพระองค์
เมื่อเจ้าถูกกวาดล้างจากความเป็นกบฏของเจ้าอย่างสิ้นเชิงและสามารถอยู่ร่วมกันอย่างปรองดองกับพระคริสต์ได้
แล้ว ณ ตอนนั้นพระเจ้าจะทรงปรากฏต่อเจ้าอย่างแน่นอน
หากเจ้าไปพบพระเจ้าโดยไม่ได้ผ่านการตัดแต่งหรือพิพากษาแล้วไซ้

เจ้าจะต้องกลายเป็นปรปักษ์ของพระเจ้าและถูกลิขิตให้ถูกทำลายอย่างแน่นอน

ธรรมชาติของมนุษย์เป็นศัตรูต่อพระเจ้าในตนเองอยู่แล้วเพราะมนุษย์ทั้งหมดได้ตกอยู่ภายใต้การทำให้เสื่อมทรามอย่างล้ำลึกที่สุดของซาตานตลอดมา

หากมนุษย์พยายามคบหาสมาคมกับพระเจ้าจากท่ามกลางความเสื่อมทรามของเขาเอง

แน่นอนว่าจะไม่มีสิ่งดีใดๆ เกิดขึ้นจากการนี้ได้

การกระทำและคำพูดของเขาจะเปิดโปงความเสื่อมทรามของเขาในทุกแห่งหนอย่างแน่นอน

และในการคบหาสมาคมกับพระเจ้านั้น ความเป็นกบฏของเขาจะถูกเปิดเผยในทุกๆ แง่มุม

มนุษย์มาต่อต้านพระคริสต์ หลอกลวงพระคริสต์ และละทิ้งพระคริสต์โดยไม่รู้ตัวเลย เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น

มนุษย์จะอยู่ในสภาวะที่ล่อแหลมเสียยิ่งกว่าเดิม และหากสิ่งนี้ดำเนินต่อไป

เขาก็จะกลายเป็นเป้าหมายของการลงโทษ

บางคนอาจเชื่อว่าหากการคบหาสมาคมกับพระเจ้ามีอันตรายยิ่งนัก เช่นนั้นแล้ว

อาจเป็นการฉลาดกว่าที่จะรักษาระยะห่างจากพระเจ้าเอาไว้ ผู้คนเช่นนี้จะสามารถได้รับอะไรบ้างหรือ?

พวกเขาจะสามารถจงรักภักดีต่อพระเจ้าได้หรือ? แน่ใจได้เลยว่าการคบหาสมาคมกับพระเจ้านั้นยากมาก—

แต่นั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์ได้ถูกทำเสื่อมทราม ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าไร้ความสามารถที่จะคบหาสมาคมกับเขาได้

จะเป็นการดีที่สุดสำหรับพวกเจ้าที่จะมอบอุทิศความพยายามมากขึ้นให้กับความจริงของการรู้จักตนเอง

เหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงไม่ได้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า?

เหตุใดกันอุปนิสัยของเจ้าจึงเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับพระองค์?

เหตุใดความทะเยอทะยานของเจ้าปลุกเร้าความเกลียดชังของพระองค์? ทันทิที่เจ้าได้แสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีสักเล็กน้อย

เจ้าก็ขับร้องสรรเสริญตนเอง

และเจ้าเรียกร้องบำเหน็จรางวัลสำหรับการมีส่วนร่วมสนับสนุนเพียงน้อยนิดของเจ้า

เจ้าถูกผู้อื่นเมื่อเจ้าแสดงความเชื่อฟังเพียงเล็กน้อยและกลายเป็นเหยียดหยามพระเจ้าเมื่อได้สำเร็จลุล่วงในการกิจ

จิบย้อยบางอย่าง ในการต้อนรับจับคู่พระเจ้า พวกเจ้าร้องขอเงินทอง ของขวัญ และคำชมเชย

เจ้ารู้สึกใจแป้วที่จะต้องบริจาคนึงหรือสองเหรียญ ครั้นเจ้าบริจาคลิบเหรียญ

เจ้าปรารณาพระพรและต้องการได้รับการปฏิบัติต่ออย่างโดดเด่น

ความเป็นมนุษย์เช่นที่พวกเจ้ามีนั้นช่างระคายปากและแสดงหญิงนักร

มีสิ่งใดบ้างใหม่ที่น่าขบถในคำพูดและการกระทำของเจ้า? พวกที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนและพวกที่ไม่ปฏิบัติ

พวกที่เป็นผู้นำและพวกที่ติดตาม พวกที่ต้อนรับจับคู่พระเจ้าและพวกที่ไม่ต้อนรับ

พวกที่บริจาควและพวกที่ไม่บริจาคว พวกที่ประกาศและพวกที่รับพระวจนะ และอื่นๆ กล่าวคือ

มนุษย์เหล่านี้ทุกคนชมตัวเอง พวกเจ้าไม่คิดว่าสิ่งนี้น่าหัวเราะหรือ? ทั้งที่รู้ดีอยู่เต็มอกว่าเจ้าเชื่อในพระเจ้า

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เจ้าก็ไม่สามารถเข้ากันได้กับพระเจ้า

ทั้งที่รู้ดีอยู่เต็มอกว่าพวกเจ้าปราศจากคุณความดีอย่างสิ้นเชิง เจ้าก็ยังยืนยันกรานที่จะอวดตัวอยู่ดี

พวกเจ้าไม่รู้สึกรู้ว่า ตำนานรับรู้ของพวกเจ้าเสื่อมลงจนถึงจุดที่พวกเจ้าไม่มีการควบคุมตนเองอีกต่อไปแล้ว?

ด้วยสำนึกรับรู้เช่นนี้ เจ้ายังเหมาะที่จะคบหาสมาคมกับพระเจ้าได้อย่างไรเล่า?

พวกเจ้าไม่กลัวว่าตัวพวกเจ้าเองกำลังตกอยู่ในอันตรายในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้หรือ?

อุปนิสัยของพวกเจ้าได้เสื่อมลงแล้วจนถึงจุดที่พวกเจ้าไม่สามารถเข้ากันได้กับพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

ความเชื่อของพวกเจ้าไม่น่าหัวเราะหรือ? ความเชื่อของพวกเจ้าไม่วิปริตหรือ?

เจ้าจะเข้าหาอนาคตของเจ้าอย่างไร? เจ้าจะเลือกเส้นทางที่จะใช้อย่างไร?

ผู้ที่ถูกเรียกมีมากมาย แต่ผู้ที่ถูกเลือกมีเพียงคนเดียว

เราได้แสวงหาผู้คนมากมายบนโลกนี้เพื่อให้มาเป็นผู้ติดตามของเรา ในหมู่ผู้ติดตามทั้งหมดเหล่านี้ มีผู้ที่ทำหน้าที่เป็นนักบวช ผู้ที่เป็นผู้นำ ผู้ที่เป็นบุตรของพระเจ้า ผู้ที่เป็นประชากรของพระเจ้า และผู้ที่ทำงานปรนนิบัติ เราแบ่งพวกเขาออกเป็นพื้นฐานของความจงรักภักดีที่พวกเขาแสดงต่อเรา เมื่อทั้งหมดถูกจำแนกออกตามประเภทแล้ว นั่นก็คือ เมื่อลักษณะของบุคคลแต่ละประเภทมีความชัดเจนขึ้น เราจะกำหนดลำดับให้พวกเขาแต่ละคนในหมวดหมู่ที่ชอบธรรมของพวกเขา และจัดแต่ละประเภทให้อยู่ในที่ทางที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เพื่อให้สัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายการช่วยมนุษย์ให้รอดของเรา เราเรียกผู้ที่เราปรารถนาช่วยให้มาที่บ้านของเราเป็นหมู่เหล่า และจากนั้นทำให้พวกเขาทุกคนยอมรับงานแห่งยุคสุดท้ายของเรา ในเวลาเดียวกัน เราจำแนกพวกเขาตามประเภท จากนั้นจึงให้บำเหน็จรางวัลหรือลงโทษพวกเขาแต่ละคนบนพื้นฐานการกระทำของพวกเขา เช่นนั้นคือขั้นตอนที่ประกอบกันเป็นงานของเรา

วันนี้ เราอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และเราใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ผู้คนได้รับประสบการณ์ในงานของเรา และระงับไว้ในถ้อยคำของเรา และควบคู่ไปกับสิ่งนี้ เราได้มอบความจริงทั้งหมดให้แก่ผู้ติดตามแต่ละคนของเรา ว่าพวกเขาอาจได้รับชีวิตจากเรา และเมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะได้มาซึ่งเส้นทางที่พวกเขาสามารถก้าวเดินไป เพราะเรคือพระเจ้า ผู้มอบชีวิต ในระหว่างช่วงเวลาหลายปีในการทำงานของเรา ผู้คนได้รับสิ่งต่างๆ มากมาย และละทิ้งสิ่งต่างๆ ไปมากมาย กระนั้นเรายังคงกล่าวว่าพวกเขาไม่ได้เชื่อในเราอย่างแท้จริง เพราะผู้คนเพียงรับรู้ว่าเป็นพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับความจริงที่เรากล่าว และยิ่งไปกว่านั้น ไม่ได้ปฏิบัติตามความจริงที่เราขอจากพวกเขา ซึ่งกล่าวได้ว่าผู้คนรับรู้เพียงการดำรงอยู่ของพระเจ้า แต่ไม่ใช่การดำรงอยู่ของความจริง ผู้คนรับรู้เพียงการดำรงอยู่ของพระเจ้า แต่ไม่ใช่การดำรงอยู่ของชีวิต ผู้คนรับรู้เพียงพระนามของพระเจ้า แต่ไม่ใช่เนื้อแท้ของพระองค์ เราดูหมิ่นพวกเขาตรงความกระตือรือร้นของพวกเขา ตรงที่พวกเขาใช้เพียงคำที่ฟังดูดีเพื่อหลอกลวงเรา ไม่มีพวกเขาคนใดที่นั้สการเราอย่างแท้จริง คำพูดของพวกเขาประกอบไปด้วยการทดลองของอสรพิษ นอกจากนี้ คำพูดของพวกเขายังทะนงตนเป็นที่สุด ช่างเป็นคำประกาศจากอัครทูตสวรรค์โดยแท้ ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ความประพฤติดของพวกเขายังรุ่งเรืองและนิกลาจนถึงขั้นเสื่อมเสีย ความอยากได้อาหากมีเกินขอบเขตและเจตนาอันละโมภของพวกเขาช่างเป็นสิ่งที่แสดงหนัก

พวกเจ้าทั้งหมดได้กลายเป็นตัวมอดในบ้านของเรา วัตถุที่จะถูกละทิ้งด้วยความเกลียด
ด้วยความที่ไม่มีพวกเจ้าคนใดรักความจริง แต่เจ้ากลับอยากได้รับพร อยากขึ้นสู่สวรรค์
อยากมองเห็นนิมิตอันงดงามของพระคริสต์ที่กำลังทรงใช้ฤทธาานุภาพของพระองค์บนแผ่นดินโลก
แต่พวกเจ้าเคยคิดหรือไม่ว่า คนเช่นพวกเจ้า
คนที่ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างถลำลึกและไม่รู้เอาเสียเลยว่าพระเจ้าคืออะไร
คู่ควรแก่การติดตามพระเจ้าได้อย่างไร? เจ้าจะขึ้นสู่สวรรค์ได้อย่างไร?
เจ้าคู่ควรแก่การได้มองเห็นทัศนียภาพทั้งงดงามเช่นนั้น—
ทัศนียภาพที่มีความงดงามตระการอันไม่เคยมีให้เห็นเป็นแบบอย่างมาก่อนได้อย่างไร?
ปากของเจ้าเต็มไปด้วยคำพูดแห่งการหลอกลวงและความสกปรกโสมม
คำพูดแห่งการทรยศหักหลังและความโอหัง เจ้าไม่เคยกล่าวคำพูดแห่งความจริงใจกับเรา ไม่มีคำพูดที่บริสุทธิ์
ไม่มีคำพูดแห่งความนบนอบต่อเราตามประสบการณ์ที่ได้รับจากวณะของเรา ในท้ายที่สุดแล้ว
ความเชื่อของพวกเจ้าน้ำตาเป็นอย่างไร?
ในหัวใจของพวกเจ้าไม่มีสิ่งใดนอกจากความอยากได้ อยากมี และเงินตรา
และในความคิดจิตใจของพวกเจ้าไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากวัตถุสิ่งของ ทุกวัน
เจ้าคำนวณว่าจะทำอะไรจึงจะได้รับบางสิ่งบางอย่างจากเรา ทุกวัน
เจ้านับว่าเจ้าได้รับความมั่งคั่งและวัตถุสิ่งของจากเรามากเพียงใด ทุกวัน
เจ้าเฝ้ารอให้มีพระพรที่มากยิ่งขึ้นตลอดเวลาตราบเท่าที่พวกเจ้า
เพื่อที่พวกเจ้าอาจได้ชื่นชมในสิ่งที่พวกเจ้าอาจจะชื่นชมได้ในปริมาณที่มากกว่าและด้วยมาตรฐานที่สูงกว่า
สิ่งที่อยู่ในความคิดของพวกเจ้าทุกชั่วขณะของเวลานั้น ไม่ใช่เรา อีกทั้งไม่ใช่ความจริงที่มาจากเรา
แต่เป็นสามีหรือภรรยาของพวกเจ้า บุตรชายและบุตรสาวของเจ้า และสิ่งต่างๆ ที่พวกเจ้ากินและสวมใส่แทน
เจ้าขบคิดว่าทำอะไรพวกเจ้าจะสามารถได้รับในปริมาณที่มากยิ่งขึ้นตลอดเวลา
และได้รับความชื่นชมยินดีที่สูงส่งยิ่งขึ้นตลอดเวลา
แต่ต่อให้พวกเจ้าเต็มท้องของพวกเจ้าจนเต็มถึงขั้นระเบิดออกมา เจ้ายังคงไม่ใช่ซากศพหรือ?
ต่อให้ภายนอกเจ้าประดับประดาตัวพวกเจ้าเองด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวยงามปานนั้น
พวกเจ้ายังคงไม่ใช่ซากศพเดินได้ที่ไร้ชีวิตหรือ? พวกเจ้าหักโหมงานหนักเพื่อปากท้องของพวกเจ้า
จนกระทั่งเส้นผมของเจ้าถูกแฉกเป็นริ้วด้วยสีเทา
แต่กระนั้นก็ยังไม่มีพวกเจ้าคนใดที่พลีอุทิศเส้นผมแม้เพียงหนึ่งเส้นเพื่องานของเรา พวกเจ้าก็ยุ่งวุ่นวายอยู่เสมอ
สร้างภาระแก่ร่างกายเจ้าและบีบเค้นสมองของเจ้าให้ขบคิดเกินกำลัง เพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังของเจ้าเอง
และเพื่อบุตรชายและบุตรสาวของเจ้า

แต่กระนั้นก็ยังไม่มีพวกเจ้าคนใดที่แสดงความกังวลหรือเป็นห่วงเจตจำนงของเรา
แล้วพวกเจ้ายังคงหวังว่าจะได้รับสิ่งใดจากเราอีกหรือ?

เราไม่เคยรีบเร่งเมื่อเราทำงาน ไม่ว่าผู้คนจะติดตามเราอย่างไร เราทำงานของเราไปตามแต่ละขั้นตอน
ไปตามแผนการของเรา ดังนั้น แม้ว่าพวกเจ้าทุกคนจะกบฏต่อเรา เราก็ยังคงทำงานต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง
และเรายังคงกล่าววอนะที่เราต้องกล่าวต่อไป เราเรียกผู้คนที่เราลิขิตไว้ล่วงหน้าให้มาที่บ้านของเรา
เพื่อพวกเขาอาจพอจะอดทนรับฟังวอนะของเราได้ ผู้คนเหล่านั้นทุกคนที่บนอบต่อวอนะของเรา
คนที่โหยหาวอนะของเรา เรานำมาต่อหน้าบัลลังก์ของเรา ทุกคนที่หันหลังให้กับวอนะของเรา คนที่ไม่เชื่อฟังเรา
และเยาะเย้ยทำทนายเราอย่างเปิดเผย เราโยนไปไว้ด้านหนึ่งเพื่อรอรับการลงโทษขั้นสุดท้ายของพวกเขา
ผู้คนทั้งผองล้วนใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางความเสื่อมทรามภายใต้ฝ่ามือมาร
ดังนั้นจึงมีคนไม่มากนักจากจำนวนผู้คนเหล่านั้นที่ติดตามเราซึ่งถวิลหาความจริง ซึ่งกล่าวได้ว่า
คนส่วนใหญ่ไม่ได้นมัสการเราอย่างแท้จริง พวกเขาไม่ได้นมัสการเราด้วยความจริง
แต่พยายามได้รับความไว้วางใจจากเราผ่านความเสื่อมทรามและการกบฏ ด้วยวิถีทางที่หลอกลวง
นี่คือเหตุผลที่ทำให้เรากล่าวว่า: ผู้ที่ถูกเรียกมีมากมาย แต่ผู้ที่ถูกเลือกมีเพียงคนเดียว
บรรดาผู้ถูกเรียกได้ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างถล่มทลาย และทั้งหมดใช้ชีวิตในยุคเดียวกัน—
แต่พวกผู้ที่ถูกเลือกคือหนึ่งในหมู่พวกนั้น พวกเขาเป็นผู้ที่เชื่อและรับรู้ความจริง และเป็นผู้ที่ปฏิบัติความจริง
ผู้คนเหล่านี้เป็นเพียงส่วนเล็กมากจากทั้งหมดทั้งมวล และจากท่ามกลางผู้คนเหล่านี้เอง
ที่เราจะได้รับเกียรติมากกว่า เมื่อประเมินจากวอนะเหล่านี้
พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่าพวกเจ้าเป็นหนึ่งในผู้ที่ถูกเลือกหรือไม่? บทอาณัติของพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร?

ดังที่เรากล่าวแล้ว บรรดาผู้ที่ติดตามเรามีมากมาย แต่ผู้ที่รักเราอย่างแท้จริงมีเพียงคนเดียว บางที
บางคนอาจกล่าวว่า “เราจะจ่ายราคาแพงขนาดนั้นหรือหากเราไม่ได้รักพระองค์?”
เราจะติดตามมาจนถึงจุดนี้หรือหากเราไม่ได้รักพระองค์?” เรามีเหตุผลมากมายเป็นแน่
และความรักของเจ้ายิ่งใหญ่มากเป็นแน่ แต่แก่นแท้ของความรักที่เจ้ามีให้เราคืออะไร? “ความรัก”
ก็เป็นดังชื่อของมันซึ่งอ้างอิงถึงอารมณ์ความรู้สึกหนึ่งซึ่งบริสุทธิ์และปราศจากมลทิน
ที่เจ้าใช้หัวใจของเจ้าเพื่อรัก เพื่อรู้สึก และเพื่อใคร่ครวญ ในความรักไม่มีเงื่อนไข ไม่มีสิ่งกีดขวาง
และไม่มีระยะห่าง ในความรักไม่มีความสงสัย ไม่มีการหลอกลวง และไม่มีความเจ้าเล่ห์
ในความรักไม่มีการค้าขาย และไม่มีสิ่งใดไม่บริสุทธิ์ หากเจ้ารัก เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่หลอกลวง พร่ำบ่น ทรมาน
ก่อกบฏ เรียกร้องหรือแสวงหาที่จะได้รับบางสิ่งหรือได้รับในบางปริมาณที่เจ้าจะจง หากเจ้ารัก
เจ้าก็จะมอบอุทิศตัวของเจ้าอย่างยินดี จะทนทุกข์ความยากลำบากอย่างยินดี เจ้าจะไปกันได้กับเรา
เจ้าจะละทิ้งทุกอย่างที่เจ้ามีเพื่อเรา เจ้าจะยอมละทิ้งครอบครัวของเจ้า อนาคตของเจ้า วัยเยาว์ของเจ้า

และการสมรสของเจ้า หากไม่แล้ว ความรักของเจ้าจะไม่ใช่ความรักเลย แต่เป็นการหลอกลวงและการทรยศ!
ความรักของเจ้าเป็นแบบใด? มันคือรักแท้? หรือเทียมเท็จ? เจ้าได้ละทิ้งมากเพียงใด?
เจ้าได้มอบถวายให้มากเพียงใด? เราได้รับความรักจากเจ้ามากเพียงใด? เจ้ารู้หรือไม่?
หัวใจของพวกเจ้าเต็มไปด้วยความชั่วร้าย การทรยศ และความหลอกลวง—ดังนั้นแล้ว
ความรักของพวกเจ้ามากเท่าใดที่ไม่บริสุทธิ์? พวกเจ้าคิดว่าเจ้าได้ยอมละทิ้งเพื่อเรามากพอแล้ว
พวกเจ้าคิดว่าความรักที่พวกเจ้ามีต่อเรานั้นมากพอแล้ว แต่ถ้าเช่นนั้น
เหตุใดคำพูดและการกระทำของพวกเจ้าจึงเป็นกบฏและหลอกลวงอยู่เสมอ? พวกเจ้าติดตามเรา
แต่เจ้าไม่รับรู้ถึงวาระของเรา สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ? พวกเจ้าติดตามเรา แต่กระนั้น พอถึงเวลา
เจ้าก็กำจัดเราให้พ้นทาง สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ? พวกเจ้าติดตามเราแต่เจ้าไม่เชื่อใจเรา
สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ? พวกเจ้าติดตามเรา แต่เจ้าไม่สามารถยอมรับการดำรงอยู่ของเราได้
สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ? พวกเจ้าติดตามเรา แต่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติต่อเราอย่างเหมาะสมกับผู้ที่เราเป็น
และเจ้าทำให้สิ่งต่างๆ ยากสำหรับเราในทุกครั้งที่เราพยายามทำบางสิ่ง สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ?
พวกเจ้าติดตามเรา แต่เจ้าพยายามหลอกและโกปัดเราในทุกเรื่อง สิ่งนี้ถือว่าเป็นความรักหรือไม่?
พวกเจ้ารับใช้เรา แต่เจ้าไม่ได้เกรงกลัวเรา สิ่งนี้ถือเป็นความรักหรือ?
พวกเจ้าต่อต้านเราในทุกด้านและทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งหมดนี้ถือเป็นความรักหรือ? พวกเจ้าได้มอบอุทิศมา
นั่นคือความจริง แต่พวกเจ้าก็ยังไม่เคยปฏิบัติในสิ่งที่เราพึงประสงค์จากพวกเจ้า
สิ่งนี้สามารถถือเป็นความรักได้หรือ?
จากการคิดพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแสดงให้เห็นว่าภายในพวกเจ้าไม่มีเค้าของความรักต่อเราเลยแม้แต่เล็กน้อย
หลังจากช่วงเวลาการทำงานหลายปีของเราและวาระมากมายที่เราได้จัดหาให้ พวกเจ้าได้รับไปจริงๆ
มากเท่าใด? สิ่งนี้ไม่ควรค่าแก่การมองย้อนกลับไปพิจารณาอย่างถี่ถ้วนหรือ? เราขอตัดเตือนพวกเจ้า:
ผู้คนที่เราเรียกไม่ใช่ผู้ที่ไม่เคยถูกทำให้เสื่อมทราม ตรงกันข้าม ผู้ที่เราเลือกคือผู้ที่รักเราอย่างแท้จริง ดังนั้น
พวกเจ้าต้องระมัดระวังคำพูดและความประพฤติกของพวกเจ้า
และตรวจสอบเจตนาและความคิดของพวกเจ้าเพื่อให้สิ่งเหล่านี้ไม่ข้ามเส้นนั้น เมื่อถึงเวลาแห่งยุคสุดท้าย
จงใช้ความพยายามสูงสุดที่เจ้ามีมอบถวายความรักของพวกเจ้าต่อหน้าเรา
มิฉะนั้นความโกรธเคืองของเราจะไม่มีวันไปจากพวกเจ้า!

เจ้าควรแสวงหาหนทางแห่งการเข้ากันได้กับพระคริสต์

เราได้ทำงานไปมากมายท่ามกลางมนุษย์ ซึ่งในระหว่างเวลานั้นเราได้แสดงวณะไปมากมายด้วยเช่นกัน
วณะเหล่านี้ล้วนเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของมนุษย์และแสดงออกเพื่อที่มนุษย์อาจกลายเป็นเข้ากันได้กับเร
าอย่างไรก็ตาม เราได้รับผู้คนมาเพียงไม่กี่คนบนแผ่นดินโลกที่เข้ากันได้กับเรา
และดังนั้นเราจึงกล่าวเลยว่ามนุษย์ไม่ได้มองเห็นคุณค่าของวณะของเรา—
มันเป็นเพราะมนุษย์ไม่สามารถเข้ากันได้กับเรา ในหนทางนี้
งานที่เราทำจึงไม่ได้เป็นเพียงเพื่อให้มนุษย์สามารถนัสการเราได้
ที่สำคัญกว่านั้นคือเป็นไปเพื่อให้มนุษย์สามารถเข้ากันได้กับเรา
มนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามและมีชีวิตในกับดักของซาตาน ผู้คนทั้งหมดมีชีวิตในเนื้อหนัง
มีชีวิตในความอยากได้อะไรที่เห็นแก่ตัวและไม่มีใครแม้แต่คนเดียวในหมู่พวกเขาที่เข้ากันได้กับเรา
มีพวกที่บอกว่าพวกเขาเข้ากันได้กับเรา แต่ผู้คนเช่นนี้ทั้งหมดคนนัสการรูปเคารพที่คลุมเครือ
แม้ว่าพวกเขาจะยอมรับว่านามของเราบริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็ย้ายไปในเส้นทางที่ไปตรงกันข้ามกับเรา
และคำพูดของพวกเขาเต็มไปด้วยความโอหังและความมั่นใจในตนเอง นี่เป็นเพราะว่าโดยรากลึกแล้ว
พวกเขาทั้งหมดต่อต้านเราและเข้ากันได้กับเราไม่ได้กับเรา ทุกวันพวกเขาแสวงหาร่องรอยต่างๆ
ของเราในพระคัมภีร์และใช้การลุ่มล้นหาบทตอนที่ “เหมาะสม”
ซึ่งพวกเขาอ่านอย่างไม่รู้จบและท่องจำเหมือนคัมภีร์ทั้งหลาย
พวกเขาไม่รู้วิธีที่จะเข้ากันได้กับเราหรืออะไรคือความหมายของการต่อต้านเรา
พวกเขาแค่อ่านคัมภีร์ทั้งหลายไปอย่างมีดบอด ภายในพระคัมภีร์นั้น
พวกเขาก็กังพระเจ้าของผู้คลุมเครือซึ่งพวกเขาไม่เคยเห็นและไม่สามารถมองเห็นได้
และนำมันออกไปชมดูในเวลาว่างของพวกเขา
พวกเขาเชื่อในการดำรงอยู่ของเราภายในขอบเขตของพระคัมภีร์เท่านั้นและพวกเขาก็ถือว่าเราเทียบเท่าพระคัมภีร์
กล่าวคือไม่มีพระคัมภีร์ไม่มีเราและไม่มีเราไม่มีพระคัมภีร์
พวกเขาไม่ใส่ใจต่อการดำรงอยู่หรือการกระทำของเรา
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับอุทิศการให้ความสนใจอย่างที่สุดและเป็นพิเศษให้กับทุกๆ คำในคัมภีร์
ผู้คนอีกมากมายกว่านั้นถึงกับเชื่อว่าเราไม่ควรทำสิ่งใดก็ตามที่เราปรารถนาจะทำวันแต่จะถูกบอกไว้ล่วงหน้าโด
ยคัมภีร์ พวกเขาให้ความสำคัญกับคัมภีร์มากเกินไป
อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาเห็นความสำคัญของวณะและการแสดงออกต่างๆ
มากเกินไปจนถึงขอบข่ายที่พวกเขาจะใช้ข้อพระคัมภีร์จากพระคัมภีร์มาวัดทุกคำที่เราพูดและเพื่อกล่าวโทษเรา
สิ่งที่พวกเขาแสวงหาไม่ใช่หนทางแห่งการเข้ากันได้กับเราหรือหนทางแห่งการเข้ากันได้กับความจริง

แต่เป็นหนทางแห่งการเข้ากันได้กับวณะของพระคัมภีร์และพวกเขาเชื่อว่าสิ่งใดที่ไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ไม่
ใช้งานของเราโดยไม่มีข้อยกเว้น ผู้คนเช่นนี้ไม่ใช่พงศ์พันธุ์ผู้เคร่งครัดต่อหน้าที่ของพวกฟาริสีหรือ?

พวกฟาริสีชาวยิวใช้ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสกล่าวโทษพระเยซู

พวกเขาไม่ได้แสวงหาความเข้ากันได้กับพระเยซูในเวลานั้น

แต่ทำตามธรรมเนียมปฏิบัติอย่างขยันขันแข็งตามตัวอักษร จนถึงขอบข่ายที่—

หลังจากได้ตั้งข้อหาพระองค์ว่าไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติในพันธสัญญาเดิมและไม่ใช่พระเมสสิยาห์—

พวกเขาก็ได้ตอกตรึงพระเยซูผู้ไร้ความผิดเข้ากับกางเขนในท้ายที่สุด อะไรหรือคือแก่นแท้ของพวกเขา?

มิใช่การที่พวกเขาไม่ได้แสวงหาหนทางแห่งการเข้ากันได้กับความจริงหรือ? พวกเขาหมกมุ่นกับทุกๆ

คำในคัมภีร์ในขณะที่ไม่ได้ใส่ใจทั้งต่อเจตจำนงของเราและต่อขั้นตอนและวิธีการทำงานของเรา

พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่แสวงหาความจริง แต่เป็นผู้คนที่เกาะติดอย่างตายตัวอยู่กับวณะ

พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่เชื่อในพระเจ้า แต่เป็นผู้คนที่เชื่อในพระคัมภีร์ โดยแก่นแท้แล้ว

พวกเขาคือสุนัขเฝ้าพระคัมภีร์ เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์นานาของพระคัมภีร์

เพื่อคำจูนความทรงเกียรติของพระคัมภีร์และเพื่อปกป้องเกียรติภูมิของพระคัมภีร์

พวกเขาดึงกับตอกตรึงพระเยซูผู้ทรงเปี่ยมปรานีไว้กับกางเขน

พวกเขาทำสิ่งนี้ก็แค่เพื่อประโยชน์แห่งการป้องกันพระคัมภีร์เท่านั้นและเพื่อประโยชน์แห่งการธำรงสถานะของ
ทุกๆ คำในพระคัมภีร์ไว้ในหัวใจของผู้คน

ดังนั้นพวกเขาก็พอใจที่จะเลือกละทิ้งอนาคตของพวกเขาและเครื่องบูชาลบล้างบาปเพื่อกกล่าวโทษพระเยซูผู้ไม่
ทรงปฏิบัติตามคำสอนของคัมภีร์จนถึงแก่ความตาย พวกเขาทั้งหมดไม่ได้เป็นข้าของทุกๆ

คำในคัมภีร์หรือ?

แล้วผู้คนในทุกวันนี้เล่า? พระคริสต์ได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยความจริง

แต่พวกเขากลับเลือกขับไล่พระองค์ออกไปจากพิภพนี้

เพื่อที่พวกเขาอาจได้รับการเข้าสู่สวรรค์และได้รับพระคุณ

พวกเขากลับเลือกปฏิเสธการมาของความจริงอย่างสิ้นเชิงเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของพระคัมภีร์

และพวกเขากลับเลือกตอกตรึงพระคริสต์ผู้ทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังไว้กับกางเขนอีกครั้งเพื่อให้แน่ใจในการดำรง
อยู่นิรันดร์กาลของพระคัมภีร์

มนุษย์สามารถได้รับความรอดของเราได้อย่างไร ในเมื่อหัวใจของเขาช่างมั่งร้ายและธรรมชาติของเขาเป็นปรปักษ์
ต่อเรายังนัก เรามีชีวิตท่ามกลางมนุษย์ แต่มนุษย์ก็มิรู้ถึงการดำรงอยู่ของเรา

ครั้นเราฉายความสว่างของเราไปบนมนุษย์ เขาก็ยังคงไม่รู้เท่าทันเลยแม้แต่น้อยถึงการดำรงอยู่ของเรา

ครั้นเราปลดปล่อยความโศกเศร้าของเราใส่มนุษย์

เขาก็ปฏิเสธการดำรงอยู่ของเราด้วยความกร้าวแกร่งที่มากขึ้นไปอีก
มนุษย์ค้นคว้าความเข้ากันได้กับวณะและความเข้ากันได้กับพระคัมภีร์
แต่ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวมาอยู่เบื้องหน้าเราเพื่อแสวงหาหนทางแห่งการเข้ากันได้กับความจริง
มนุษย์มองขึ้นมาหาเราในสวรรค์และอุทิศความกังวลสนใจเป็นพิเศษให้กับการดำรงอยู่ของเราในสวรรค์
แต่ไม่มีใครเลยที่เป็นห่วงเราในเนื้อหนัง
เพราะเราที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์นั้นมิใช่นัยสำคัญน้อยเกินไปแก่นั่นเอง
พวกที่แสวงหาความเข้ากันได้กับวณะในพระคัมภีร์เท่านั้นและผู้ที่แสวงหาความเข้ากันได้กับพระเจ้าที่คลุมเครือ
เท่านั้นเป็นภาพที่น่าสังเวชต่อสายตารานัก
นั่นเป็นเพราะว่าสิ่งที่พวกเขามัสนั้นคือวณะที่ตายแล้วกับพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งสามารถมอบสมบัติล้ำค่าเกิน
บรรยายให้พวกเขาได้
สิ่งที่พวกเขามัสนั้นคือพระเจ้าองค์หนึ่งที่จะวางพระองค์เองไว้ในการควบคุมของมนุษย์—
พระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งไม่มีตัวตน เช่นนั้นแล้ว ผู้คนเช่นนี้จะสามารถได้รับอะไรจากเราเล่า?
มนุษย์นั้นด้อยค่าเกินไปจริงๆ สำหรับวณะ พวกที่ต่อต้านเรา ผู้ที่เรียกร้องอย่างไร้ขีดจำกัดจากเรา
ผู้ที่ไม่มีความรักในความจริง ผู้ที่กบฏต่อเรา—พวกเขาจะสามารถเข้ากันได้กับเราได้อย่างไรกัน?
พวกที่ต่อต้านเราคือพวกที่เข้ากันไม่ได้กับเรา นี่ก็เป็นกรณีเดียวกันกับในหมู่พวกที่ไม่รักความจริง
พวกที่กบฏต่อเรานั้นยิ่งต่อต้านเราและเข้ากันไม่ได้กับเราเสียยิ่งกว่า
เราส่งพวกที่เข้ากันไม่ได้กับเราทั้งหมดไปสู่มือของมารร้ายและเรายกพวกเขาไว้กับความเสื่อมทรามของมารร้าย
ให้พวกเขามีอิสระเต็มที่ในการเปิดเผยความมุ่งร้ายของพวกเขาละทำยที่สุด
ก็ส่งมอบพวกเขาให้มารร้ายได้สาวปาม เราไม่ใส่ใจว่ามีคนมากเท่าใดนมัสการเรา
ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเราไม่ใส่ใจว่ามีคนมากเท่าใดที่เชื่อในเรา
ทั้งหมดที่น่าเป็นห่วงสำหรับเราคือมีคนมากเท่าใดที่เข้ากันได้กับเรา
นั่นเป็นเพราะทุกคนที่เข้ากันไม่ได้กับเราเป็นพวกมารร้ายที่ทรยศเรา
พวกเขาเป็นศัตรูของเราและเราจะไม่วางบรรดาศัตรูของเรา “ขึ้นแท่น” ในบ้านของเรา
บรรดาผู้ที่เข้ากันได้กับเราจะรับใช้เราไปตลอดกาลในบ้านของเราและพวกที่ต่อต้านเราจะต้องทนทุกข์ไปตลอด
กาลกับการลงโทษของเรา
พวกที่ใส่ใจเพียงวณะของพระคัมภีร์เท่านั้นและไม่กังวลต่อทั้งความจริงและการแสวงหารอยเท้าของเรา—
พวกเขาต่อต้านเราเพราะพวกเขาจำกัดเราตามพระคัมภีร์
กักขังเราไว้ภายในพระคัมภีร์และดังนั้นจึงเป็นการหมิ่นประมาทเราจนถึงขีดสุด
ผู้คนเช่นนี้สามารถมาอยู่เบื้องหน้าเราได้อย่างไร?

พวกเขาไม่ให้ความสนใจต่อกิจการของเราหรือเจตจำนงของเราหรือความจริง
แต่กลับหมกมุ่นอยู่กับวาระทั้งหลายแทน—วาระที่ทำให้ตาย ผู้คนเช่นนี้จะสามารถเข้ากันกับเราได้อย่างไร?

เราได้แสดงวาระออกไปมากมายแล้วและได้แสดงเจตจำนงและอุปนิสัยของเราอีกด้วย แต่ถึงกระนั้น
ผู้คนก็ยังไม่สามารถรู้จักเราและเชื่อในเรา หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้คนยังคงไม่สามารถเชื่อฟังเรา
พวกที่มีชีวิตอยู่ภายในพระคัมภีร์ พวกที่มีชีวิตอยู่ภายในธรรมนูญ พวกที่มีชีวิตอยู่บนทางเขน
พวกที่ดำเนินชีวิตตามคำสอน พวกที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางงานที่เราทำในวันนี้—

ใครหรือในหมู่พวกเขาที่เข้ากันได้กับเรา? พวกเจ้าแค่คิดถึงการได้รับพรและบำเหน็จ
แต่ไม่เคยคิดเลยแม้แต่น้อยว่าจะเข้ากันได้กับเราได้อย่างไร หรือจะกีดกันตัวเจ้าเองจากการต่อต้านเราได้อย่างไร
เราผิดหวังในพวกเจ้าเหลือเกิน เพราะเราได้ให้พวกเจ้าไปมากมาย แต่เราได้รับมาจากพวกเจ้าน้อยยิ่งนัก
เล่ห์หลวงของพวกเจ้า ความโอหังของพวกเจ้า ความโลภของพวกเจ้า ความอยากได้อะไรที่มีอันพึงเพื่อของพวกเจ้า
การทรยศของพวกเจ้า การไม่เชื่อฟังของพวกเจ้า—อันใดเล่าในเหล่านี้สามารถหนีพ้นจากการสังเกตของเรา?
พวกเจ้าสะดุ้งพรั่นกับเรา พวกเจ้าหลอกเรา พวกเจ้าดูถูกเรา พวกเจ้าโอ้อวดเรา
พวกเจ้าบีบบังคับเราและขู่เชิญเราให้พลีอุทิศ—

ความมุ่งร้ายเช่นนี้จะสามารถหลบหลีกการลงโทษของเราไปได้ได้อย่างไร?
การทำชั่วทั้งหมดนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเจ้าเป็นปฏิปักษ์ต่อเราและเป็นข้อพิสูจน์ความเข้ากันไม่ได้ของพวกเจ้ากับเรา
พวกเจ้าแต่ละคนเชื่อว่าตัวพวกเจ้าเองเข้ากันได้กับเราเหลือเกิน แต่หากเป็นอย่างนั้นแล้วไซร้
หลักฐานที่แย้งไม่ขึ้นเช่นนี้จะนำไปใช้กับใครเล่า?

พวกเจ้าเชื่อว่าตัวพวกเจ้าเองมีความจริงใจและความจงรักภักดีจนถึงที่สุดต่อเรา
พวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าใจดีเหลือเกิน มีความสงสารเห็นใจเหลือเกินและได้อุทิศให้กับเรามากเหลือเกิน
พวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าได้ทำมามากเกินพอแล้วเพื่อเรา

แต่พวกเจ้าเคยเทียบเคียงสิ่งนี้กับบรรดาการกระทำของพวกเจ้าบ้างไหม? เราบอกเลยว่าพวกเจ้าโอหังมากเต็มที
โลภมากเต็มที สุกเอาเผากินมากเต็มที เล่ห์เหลี่ยมสารพัดที่เจ้าใช้หลอกเรานั้นแยบยลมากเต็มที
และเจ้ามีเจตนาที่น่าเหยียดหยามและวิธีการที่น่าเหยียดหยามมากมายเต็มที
ความจงรักภักดีของพวกเจ้าขาดแคลนเกินไป

ความตั้งใจจริงของพวกเจ้าน้อยนิดเกินไปและมโนธรรมของพวกเจ้ายิ่งขาดพร่องเสียยิ่งกว่า
ในหัวใจของพวกเจ้ามีความมุ่งร้ายมากเกินไป และไม่มีใครเลยที่ได้รับการยกเว้นจากมัน แม้กระทั่งเรา
พวกเจ้าปิดกั้นเราเพื่อประโยชน์ของลูกหลานของเจ้าหรือสามีของเจ้าหรือการเอาตัวรอดของเจ้า
แทนที่จะห่วงใยเรา เจ้าห่วงใยครอบครัวของพวกเจ้า ลูกหลานของพวกเจ้า สถานะของพวกเจ้า
อนาคตของพวกเจ้า และความปลาบปลื้มยินดีของพวกเจ้าเอง

เมื่อใดเล่าที่พวกเจ้าเคยนึกถึงเราในขณะที่พวกเจ้าพูดหรือทำอะไร? ในวันที่หนาวจัด
ความคิดของพวกเจ้าหันไปหาลูกหลาน สามิ ภรรยาหรือบิดามารดาของพวกเจ้า ในวันที่ร้อนระอุ
ก็ไม่มีที่ให้เราอยู่ในความคิดของพวกเจ้าเลยเช่นกัน เมื่อเจ้าปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า
เจ้ากำลังนึกถึงผลประโยชน์ของตนเอง คิดถึงความปลอดภัยส่วนบุคคลของเจ้าเอง
คิดถึงบรรดาสมาชิกในครอบครัวของเจ้า เจ้าเคยได้ทำอะไรที่เป็นไปเพื่อเรา? คราใดหรือที่เจ้าเคยนึกถึงเรา?
เมื่อใดหรือที่เจ้าเคยอุทิศตนเองอย่างเต็มกำลังให้กับเราและงานของเรา?
หลักฐานของความเข้ากันได้กับเราของเจ้าอยู่ที่ใดหรือ?
ความเป็นจริงแห่งความรักภักดีของเจ้าที่มีต่อเราอยู่ที่ใด? ความเป็นจริงแห่งการเชื่อฟังเราของเจ้าอยู่ที่ใด?
คราใดหรือที่พวกเจ้าไม่มีเจตนาที่จะได้รับพรของเรา? พวกเจ้าเล่นตลกและหลอกลวงเรา
พวกเจ้าล้อเล่นกับความจริง เจ้าปกปิดการดำรงอยู่ของความจริงและทรยศต่อเนื้อแท้ของความจริง
อะไรหรือที่รบกวนพวกเจ้าอยู่ในอนาคตจากการต่อต้านเราเช่นนี้?
พวกเจ้าเพียงแสวงหาความเข้ากันได้กับพระเจ้าที่คลุมเครือและเพียงแสวงหาความเชื่อที่คลุมเครือ
แต่เจ้าไม่สามารถเข้ากันได้กับพระคริสต์
ความมั่งร่ำรวยของเจ้าจะไม่นำมาซึ่งการลงทัณฑ์อันสาสมแบบเดียวกันกับที่คนเลวสมควรได้รับหรือ?
ในเวลานั้นพวกเจ้าจะตระหนักว่าไม่มีใครที่เข้ากันได้กับพระคริสต์สามารถหลีกเลี่ยงหนวันแห่งพระพิโรธไปได้
และพวกเจ้าจะค้นพบว่าผลการกระทำอันสาสมที่จะทรงกระทำต่อพวกที่ต่อต้านพระคริสต์นั้นเป็นแบบใด
เมื่อวันนั้นมาถึง
ความฝันของพวกเจ้าที่จะได้รับพรสำหรับความเชื่อในพระเจ้าของพวกเจ้าและที่จะได้รับทางเข้าสู่สวรรค์นั้นจะ
แตกกระจายไปทั้งหมด อย่างไรก็ตาม มันจะไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับบรรดาผู้ที่เข้ากันได้กับพระคริสต์
แม้ว่าพวกเขาได้สูญเสียไปมาก แม้ว่าพวกเขาจะทนทุกข์กับความยากลำบากมากมาย
แต่พวกเขาจะได้รับมรดกทั้งหมดที่เรายกให้กับมวลมนุษย์ ในท้ายที่สุด
พวกเจ้าจะเข้าใจว่าลำพังเราเท่านั้นที่เป็นพระเจ้าผู้ชอบธรรม
และลำพังเราเท่านั้นสามารถพามวลมนุษย์ไปสู่บ้านปลายอันสวยงามของเขาได้

เจ้าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าที่แท้จริงหรือไม่

เจ้าอาจได้เดินบนเส้นทางแห่งความเชื่อในพระเจ้านานกว่าหนึ่งหรือสองปีแล้ว และบางทีเจ้าได้สู้ทนต่อความยากลำบากอย่างมากในชีวิตของเจ้าในระหว่างหลายปีมานี้ หรือบางทีเจ้าไม่ได้สู้ทนต่อความยากลำบากอย่างมาก และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับได้รับพระคุณอย่างมาก อาจเป็นไปได้อีกด้วยว่าเจ้าไม่ได้ผ่านประสบการณ์ทั้งความยากลำบากและพระคุณ แต่ได้ใช้ชีวิตแบบที่ค่อนข้างธรรมดาไม่มีอะไรน่าสนใจ

ไม่ว่าจะเป็นแบบใดที่กล่าวมาเจ้าก็ยังคงเป็นสาวกของพระเจ้า

ดังนั้นพวกเราจึงมาร่วมสามัคคีธรรมกันในหัวข้อของการติดตามพระเจ้ายกย่อง

อย่างไรก็ตามเราต้องเตือนความจำผู้คนทุกคนที่อ่านวนะเหล่านี้ว่า

พระวนะของพระเจ้านั้นถูกชี้ตรงไปยังบรรดาผู้ที่ยอมรับและติดตามพระองค์

ไม่ใช่ไปยังผู้คนทุกคนโดยไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับพระองค์หรือไม่ หากเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าตรัสต่อผองชน

ต่อผู้คนทั้งหมดในโลก เช่นนั้นแล้วพระวนะของพระเจ้าย่อมจะไม่ส่งผลใดต่อเจ้าเลย

ดังนั้นแล้วเจ้าควรจดจำพระวนะเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในหัวใจของเจ้า

และไม่แยกตัวเจ้าเองออกจากพระวนะเหล่านี้ตลอดเวลา ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม

พวกเรามาพูดถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในบ้านของพวกเรากันเถิด

บัดนี้พวกเราทุกคนควรเข้าใจความหมายที่แท้จริงของความเชื่อในพระเจ้า

ความหมายของความเชื่อในพระเจ้าซึ่งเราได้เคยพูดไว้ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการเข้าสู่ในเชิงบวกของพวกเจ้า

วันนี้แตกต่างออกไป: วันนี้เราต้องการวิเคราะห์เนื้อหาของความเชื่อในพระเจ้าของพวกเจ้าแน่นอนว่า

นี่เป็นการชี้นำพวกเจ้าจากแง่มุมเชิงลบ หากเราไม่ได้ทำเช่นนั้น

พวกเจ้าก็คงไม่มีทางรู้จักใบหน้าที่แท้จริงของพวกเจ้าเอง

และคงจะอวดตัวในความเคร่งครัดศรัทธาและความสัตย์ซื่อของเจ้าไปตลอดกาล

มันยุติธรรมที่จะพูดว่าหากเราไม่ได้เปิดโปงความน่าเกลียดในส่วนลึกของหัวใจของพวกเจ้าออกมา

เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าแต่ละคนก็จะวางมงกุฎไว้บนหัวของเจ้าและเก็บความรุ่งโรจน์ทั้งหมดไว้เพื่อตัวพวกเจ้าเอง

ธรรมชาติอันโอหังและทะนงตนของพวกเจ้าขัดขวางพวกเจ้าให้ทรยศต่อมโนธรรมของเจ้าเอง

ให้ต่อต้านและเป็นกบฏต่อพระคริสต์ และเปิดเผยความอัปยศของพวกเจ้าออกมา ด้วยเหตุนี้ เจตนา

มโนคติที่หลงผิด ความอยากอันฟุ้งเฟ้อและดวงตาที่เต็มไปด้วยความโลภของพวกเจ้าจึงถูกนำมาเผยให้รู้ทั่วกัน

และกระนั้นพวกเจ้าก็ยังพูดพร่ำต่อไปเกี่ยวกับความปรารถนาอันแรงกล้าของเจ้าที่มีมาตลอดชีวิตเพื่อพระราช

กิจของพระคริสต์ และพร่ำพูดความจริงที่พระคริสต์ตรัสไว้นานมาแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือ “ความเชื่อ”

ของพวกเจ้า—“ความเชื่อที่ปราศจากราศี” ของพวกเจ้า เราได้ยึดมนุษย์ไว้กับมาตรฐานที่เคร่งครัดมาโดยตลอด

หากความจงรักภักดีของเจ้ามาพร้อมกับเจตนาและสภาพเงื่อนไขนาสารพัน

เช่นนั้นแล้วเราน่าจะอยู่โดยปราศจากสิ่งที่เราเรียกว่าความจงรักภักดีของเจ้าจะดีเสียว่า

เพราะเราจึงซังพวกที่หลอกลวงเราผ่านเจตนาทั้งหลายของพวกเราและบีบคั้นเราด้วยสภาพเงื่อนไขนาสารพัน เราหวังเพียงให้มนุษย์นั้นจงรักภักดีต่อเราอย่างบริบูรณ์ และทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อประโยชน์—และเพื่อพิสูจน์— คำๆเดียว นั่นก็คือความเชื่อ เราดูหมิ่นการใช้คำประจบสอพลอทั้งหลายของพวกเจ้าเพื่อพยายามทำให้เราชื่นบาน เพราะเรานั้นปฏิบัติต่อพวกเจ้าด้วยความจริงใจเสมอมา

และดังนั้นจึงหวังให้พวกเจ้าปฏิบัติต่อเราด้วยความเชื่อที่แท้จริงเช่นเดียวกัน

เมื่อพูดถึงความเชื่อคนจำนวนมากอาจคิดว่าพวกเขาคิดตามพระเจ้าเพราะพวกเขามีความเชื่อ

และหากไม่เช่นนั้นแล้ว คงจะไม่สู้ทนต่อความทุกข์เช่นนั้น ดังนั้นเราจึงถามคำถามนี้กับเจ้าว่า:

หากเจ้าเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้า เหตุใดเจ้าจึงไม่เคารพพระองค์ หากเจ้าเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้า

ทำไมจึงไม่มีความยำเกรงพระองค์แม้แต่น้อยในหัวใจของเจ้า เจ้ายอมรับว่าพระคริสต์คือพระเจ้าที่จุติมาบังเกิด

เช่นนั้นแล้วทำไมเจ้าจึงถือว่าพระองค์น่าเหยียดหยาม เหตุใดเจ้าจึงปฏิบัติต่อพระองค์อย่างไม่เคารพ

เหตุใดเจ้าจึงตัดสินพระองค์อย่างเปิดเผย เหตุใดเจ้าจึงคอยสอดแนมความเคลื่อนไหวของพระองค์เสมอ

เหตุใดเจ้าจึงไม่ยอมมอบตนต่อการจัดการเตรียมการต่างๆ ของพระองค์

เหตุใดเจ้าจึงไม่ปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับพระวาระของพระองค์

เหตุใดเจ้าจึงพยายามที่จะบีบคั้นพระองค์และปล้นเครื่องบูชาของพระองค์ไปจากพระองค์

เหตุใดเจ้าจึงพูดแทนพระคริสต์

เหตุใดเจ้าจึงตัดสินว่าพระราชกิจของพระองค์และพระวาระของพระองค์นั้นถูกต้องหรือไม่

เหตุใดเจ้าจึงกล้าหมิ่นประมาทพระองค์กลับหลังพระองค์ สิ่งเหล่านี้และสิ่งอื่นๆ

คือสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความเชื่อของเจ้าอย่างนั้นหรือ

ในวาจาและพฤติกรรมของพวกเจ้านั้นคือองค์ประกอบของความไม่เชื่อในพระคริสต์ของพวกเจ้าที่ถูกเปิดเผยออกมา ความไม่เชื่อแผ่ซ่านไปทั่วสิ่งจุใจและวัตถุประสงค์ทั้งหลายของทั้งหมดที่พวกเจ้าทำ

แม้แต่นุคลิกลักษณะของการเพ่งมองของเจ้าก็ยังบรรจุไปด้วยความไม่เชื่อในพระคริสต์ อาจกล่าวได้ว่าในทุกๆ

นาที พวกเจ้าแต่ละคนเก็บงำองค์ประกอบของความไม่เชื่อเอาไว้

นี่หมายความว่าในทุกชั่วขณะพวกเจ้าอยู่ในอันตรายจากการทรยศต่อพระคริสต์

เพราะโลหิตที่เล่นไปทั่วร่างกายของพวกเจ้านั้นซึมซาบไปด้วยความไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์

เพราะฉะนั้นเราจึงกล่าวว่ารอยเท้าที่พวกเจ้าทิ้งไว้บนเส้นทางแห่งความเชื่อในพระเจ้าไม่เป็นจริง

ขณะที่พวกเจ้าเดินไปบนเส้นทางของความเชื่อในพระเจ้า เจ้าไม่ได้วางเท้าของเจ้าบนพื้นดินอย่างหนักแน่น—

เจ้าเพียงแค่ทำท่าไปอย่างนั้น

พวกเจ้าไม่เคยเชื่อในพระวณะของพระคริสต์อย่างสุดใจและไม่สามารถนำพระวณะไปปฏิบัติได้ในทันที
นี่คือเหตุผลที่พวกเจ้าไม่มีความเชื่อในพระคริสต์

การมีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระองค์เสมอเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้พวกเจ้าไม่มีความเชื่อในพระองค์
การเคลือบแคลงสงสัยตลอดกาลเกี่ยวกับพระราชกิจของพระคริสต์

การปล่อยให้พระวณะของพระคริสต์เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา

การแสดงความเห็นเกี่ยวกับพระราชกิจอะไรก็ตามที่พระคริสต์ทรงกระทำและการไม่สามารถเข้าใจพระราชกิจ
ของพระองค์ได้อย่างถูกต้อง

การคืนรนที่จะกันเก็บมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอาไว้ไม่ว่าเจ้าจะได้รับการอธิบายใดก็ตาม เป็นต้น

ทั้งหมดเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบของความไม่เชื่อที่ระคนอยู่ภายในใจของพวกเจ้า

แม้ว่าพวกเจ้าจะติดตามพระราชกิจของพระคริสต์และไม่เคยล่าหลังเลยก็ตาม

แต่ก็มีความเป็นกบฏเคล้าอยู่ในใจของพวกเจ้ามากเกินไป

ความเป็นกบฏนี้เป็นราศีอย่างหนึ่งในความเชื่อของเจ้าในพระเจ้า บางทีพวกเจ้าไม่ได้คิดว่านี่เป็นกรณีปัญหา

แต่หากเจ้าไม่สามารถระลึกรู้เจตนาของพวกเจ้าซึ่งมาจากภายในสิ่งนี้ได้

ถ้าอย่างนั้นแล้วเจ้าก็มีแนวโน้มที่จะไปอยู่ท่ามกลางพวกที่พินาศ

เพราะพระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อมเฉพาะบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์อย่างแท้จริงเท่านั้น

ไม่ใช่บรรดาผู้ที่เคลือบแคลงสงสัยในพระองค์

และที่น้อยที่สุดก็คือบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์อย่างอดอดทั้งที่ไม่เคยเชื่อว่าพระองค์คือพระเจ้า

ผู้คนบางคนไม่ได้ขึ้นบานในความจริง นับประสาอะไรกับคำพิพากษา แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเขากลับขึ้นบานในอำนาจและความมั่งคั่ง ผู้คนเช่นนั้นเรียกกันว่าผู้แสวงอำนาจ

พวกเขาค้นหาเฉพาะบรรดานิกายในโลกที่มีอิทธิพล

และพวกเขาก็ค้นหาเฉพาะบรรดาศิษยาภิบาลและคณาจารย์ที่มาจากโรงเรียนสอนศาสนาทั้งหลาย

แม้ว่าพวกเขาจะได้ยอมรับหนทางแห่งความจริงแล้ว พวกเขาก็เชื่อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

พวกเขาไม่สามารถให้หัวใจและจิตใจของพวกเขาได้ทั้งหมด

ปากของพวกเขาพูดถึงการสละตัวพวกเขาเองเพื่อพระเจ้า

แต่สายตาของพวกเขากลับจ้องอยู่ที่บรรดาศิษยาภิบาลและคณาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่

และพวกเขาก็ไม่ได้ซาตามองมาที่พระคริสต์อีกเลย หัวใจของพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับชื่อเสียง

ความมีโชคและความรุ่งโรจน์ พวกเขาคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่บุคคลตัวเล็กๆ

เช่นนั้นจะสามารถพิชิตได้มากมายขนาดนั้น

เป็นไปไม่ได้ที่คนธรรมดาไม่มีอะไรน่าสนใจอย่างนั้นจะสามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้

พวกเขาคิดว่ามันเป็นไปได้ที่พวกนอกสายตาเหล่านี้ท่ามกลางฝุ่นและกองขยะจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
พวกเขาเชื่อว่าหากผู้คนเช่นนั้นคือวัตถุแห่งความรอดของพระเจ้า

ถ้าอย่างนั้นแล้วสวรรค์และโลกก็ควรจะกลับด้านกัน และผู้คนทุกคนก็ควรจะหัวเราะจนท้องแข็ง

พวกเขาเชื่อว่าหากพระเจ้าทรงเลือกสรรพวกนอกสายตานี้เพื่อที่จะทำให้มีความเพียบพร้อม

ถ้าอย่างนั้นแล้วบรรดามนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็ควรจะกลายเป็นพระเจ้าไปเสียเอง

มุมมองของพวกเขานั้นค่อนข้างพร้อมไปด้วยการไม่เชื่อเกินกว่าที่กำลังไม่เชื่อ

พวกเขาเป็นแค่สัตว์ป่าที่วิปริตผิดแปลก เพราะว่าพวกเขาเห็นคุณค่าเฉพาะสถานภาพเกียรติยศและอำนาจเท่านั้น

และพวกเขาก็เคารพนับถือเฉพาะบรรดากลุ่มและนิกายใหญ่ๆ เท่านั้น

พวกเขาไม่ได้มีความนับถือสำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงนำโดยพระคริสต์แม้แต่แต่น้อย

พวกเขาเป็นแค่เหล่าคนทรยศที่หันหลังให้กับพระคริสต์ กับความจริง และกับชีวิต

สิ่งที่เจ้าเลื่อมใสนั้นไม่ใช่ความถ่อมใจของพระคริสต์ แต่เป็นบรรดาผู้เลื่องเทียมนึงที่มีจุดยืนอันโดดเด่นเหล่านั้น

เจ้าไม่ได้ชื่นชมบูชาความดีงามหรือพระปรีชาญาณของพระคริสต์

แต่เป็นพวกคนหลงระเหิดที่เกลือกกลิ้งในความโสมมของโลก

เจ้าหัวเราะให้กับความเจ็บปวดของพระคริสต์ที่ไม่มีที่จะวางพระเศียรของพระองค์

แต่เจ้ากลับเลื่อมใสบรรดาซากศพเหล่านั้นที่ตามล่าหาของถวายและใช้ชีวิตอยู่กับความเสเพล

เจ้าไม่เต็มใจที่จะทนทุกข์เคียงข้างพระคริสต์

แต่เจ้ากลับปรารถนาที่จะโผล่เข้าสู่อ้อมแขนของพวกต่อต้านพระคริสต์ที่บ้าบิ่นสิ้นคิดเหล่านั้น

แม้พวกเขาจะจัดหาให้เจ้าเพียงแค่นื้อหนังกำพูดและการควบคุม แม้ว่าบัดนี้หัวใจของเจ้ายังคงหันเข้าหาพวกเขา

เข้าหาความมีหน้ามีตาของพวกเขา เข้าหาสถานภาพของพวกเขา เข้าหาอิทธิพลของพวกเขา

และกระนั้นเจ้าก็ยังคงสวมนาทำที่ที่ทำให้เจ้าพบว่าพระราชกิจของพระคริสต์นั้นยากที่จะกลืนลง

และเจ้าก็ไม่เต็มใจที่จะยอมรับพระราชกิจนั้น

นี่คือเหตุผลที่ทำให้เราจึงกล่าวว่าเจ้าขาดความเชื่อที่จะยอมรับพระคริสต์

เหตุผลที่เจ้าได้ติดตามพระองค์มาจนถึงวันนี้ก็เพียงเพราะเจ้าไม่มีทางเลือกอื่น ภาพลักษณ์อันสูงส่งเป็นชุดๆ

ตั้งตระหง่านอยู่ในหัวใจของเจ้าตลอดกาล เจ้าไม่อาจลืมทั้งวาจาและความประทุติทุกอย่างของพวกเขา

และคำพูดกับมือที่มีอิทธิพลของพวกเขาได้ ในหัวใจของพวกเขา

พวกเขาคือผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดตลอดกาลและเหล่าวีรบุรุษตลอดกาล แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นสำหรับพระคริสต์ในวันนี้

พระองค์ไม่มีนัยสำคัญตลอดกาลในหัวใจของเจ้า และไม่ว่าใครที่จะได้รับความเคารพตลอดกาล

เพราะพระองค์นั้นทรงมีความเป็นธรรมดาเกินไป ทรงมีอิทธิพลน้อยเกินไป และห่างไกลจากคำว่าสูงส่ง

ไม่ว่าในกรณีใด เราพูดเลยว่า

ผู้คนทุกคนที่ไม่ได้เห็นคุณค่าของความจริงคือพวกที่ไม่เชื่อและพวกที่หักหลังความจริง

พวกมนุษย์เช่นนั้นจะไม่มีวันได้รับการยอมรับจากพระคริสต์

บัดนี้เจ้าได้ระบุหรือยังว่ามีความไม่เชื่อมากเพียงใดอยู่ภายในตัวเจ้า และเจ้ามีการทรยศต่อพระคริสต์มากเพียงใด เราเคี้ยวเคี้ยวเจ้าดังนี้ว่า เนื่องจากเจ้าได้เลือกหนทางแห่งความจริงเช่นนั้นแล้ว

เจ้าจึงควรอุทิศตัวเจ้าเองโดยสุดหัวใจ จงอย่าลังเลหรือไม่เต็มใจ

เจ้าควรเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้เป็นของโลกรึบุคคลหนึ่งบุคคลใด

แต่เป็นของผู้คนทุกคนที่เชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง ผู้คนทุกคนที่นมัสการพระองค์

และผู้คนทุกคนที่อุทิศตนและสัตย์ซื่อต่อพระองค์

วันนี้ความไม่เชื่อมากมายยังคงมีอยู่ภายในตัวพวกเจ้า จงมองภายในตัวของพวกเจ้าเองอย่างตั้งใจ

แล้วเจ้าจะพบคำตอบของเจ้าอย่างแน่นอน เมื่อเจ้าพบคำตอบที่แท้จริง

เมื่อนั้นเจ้าจะยอมรับว่าเจ้าไม่ใช่ผู้ที่เชื่อในพระเจ้า แต่ตรงกันข้ามเป็นผู้ที่หลอกลวง หมิ่นประมาท

และทรยศพระองค์ และผู้ที่ไม่จงรักภักดีต่อพระองค์ เมื่อนั้นเจ้าจะตระหนักว่าพระคริสต์ไม่ใช่มนุษย์

แต่เป็นพระเจ้า เมื่อวันนั้นมาถึง เจ้าจะเคารพ ยำเกรง และรักพระคริสต์อย่างแท้จริง ณ ปัจจุบัน

มีเพียงสามสิบในร้อยส่วนของหัวใจของพวกเจ้าที่ถูกเติมด้วยความเชื่อ

ในขณะที่อีกเจ็ดสิบในร้อยส่วนนั้นเต็มไปด้วยความกังขา

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคริสต์ทรงกระทำและตรัสนั้นมีแนวโน้มที่จะให้พวกเจ้าได้มีมโนคติที่หลงผิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับพระองค์

มโนคติที่หลงผิดและความคิดเห็นที่ก่อเกิดขึ้นมาจากความไม่เชื่อในพระองค์โดยสิ้นเชิงของพวกเจ้า

พวกเจ้าเลื่อมใสและยำเกรงเฉพาะพระเจ้าในสวรรค์ที่ไม่มีผู้ใดมองเห็นเท่านั้น

และไม่ได้มีความสนใจให้กับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลก

นี่ไม่ใช่ความไม่เชื่อของพวกเจ้าเช่นกันหรือ? พวกเจ้าโหยหาแต่พระเจ้าที่ได้ทรงพระราชกิจในอดีตเท่านั้น

แต่ไม่ยอมเผชิญหน้ากับพระคริสต์ในวันนี้ ทั้งหมดนี้คือ “ความเชื่อ”

ที่คลุกเคล้าอยู่ในหัวใจของพวกเจ้าตลอดกาล ความเชื่อที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ของวันนี้

เราไม่ได้กำลังประณามพวกเจ้าผิดไปแต่ประการใดเลย เพราะความไม่เชื่อนั้นมีอยู่มากเกินไปภายในพวกเจ้า

มีพวกเจ้ามากเกินไปที่ไม่บริสุทธิ์และจะต้องถูกชำระแหว่งออกมาดู

ความไม่บริสุทธิ์เหล่านี้เป็นสัญญาณว่าพวกเจ้าไม่มีความเชื่อเลยแม้แต่น้อย

ความไม่บริสุทธิ์เหล่านี้เป็นเครื่องหมายของการปฏิเสธพระคริสต์ของพวกเจ้า

และความไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ดีตราพวกเจ้าว่าเป็นคนทรยศต่อพระคริสต์

ความไม่บริสุทธิ์เหล่านี้คือมันบางผืนหนึ่งซึ่งบดบังความรู้เรื่องพระคริสต์ของพวกเจ้า

คือเครื่องขวางกั้นอย่างหนึ่งต่อการถูกรับไว้โดยพระคริสต์ของพวกเจ้า

คืออุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการเข้ากันได้กับพระคริสต์ของพวกเจ้า

และคือข้อพิสูจน์ว่าพระคริสต์ไม่ยอมรับพวกเจ้า บัดนี้เป็นเวลาที่จะตรวจดูทุกๆ ส่วนของชีวิตของพวกเจ้าแล้ว!

การทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเจ้าในทุกหนทางเท่าที่จะจินตนาการได้!

พระคริสต์ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยความจริง

พระราชกิจของยุคสุดท้ายคือการแยกทั้งหมดตามชนิดของพวกมันและการสรุปปิดตัวแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า เพราะเวลาได้ใกล้เข้ามาและวันของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว

พระเจ้าทรงนำพาทุกคนที่เข้ามาในราชอาณาจักรของพระองค์—ทุกคนที่จงรักภักดีต่อพระองค์จนถึงที่สุด—เข้าสู่ยุคของพระเจ้าด้วยพระองค์เอง กระนั้นก่อนการมาถึงยุคของพระเจ้าด้วยพระองค์เอง

พระราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่การเผ่าสังเกตรกระทำทั้งหลายของมนุษย์หรือได้สวนสืบล้มเข้าไปในชีวิตของมนุษย์ แต่เป็นการพิพากษาการไม่เชื่อฟังของมนุษย์

เพราะพระเจ้าจะชำระทุกคนที่มาอยู่หน้าพระบัลลังก์ของพระองค์ให้บริสุทธิ์

ทุกคนที่ได้ติดตามอย่างพระบาทของพระเจ้าจนถึงทุกวันนี้คือผู้ที่มาอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้า และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ทุกๆ

คนที่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในระยะสุดท้ายคือเป้าหมายของการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

ทุกคนที่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในระยะสุดท้ายคือเป้าหมายของการพิพากษาของพระเจ้า

ในการพิพากษาซึ่งเริ่มต้นที่พระนิเวศของพระเจ้าซึ่งถูกกล่าวถึงหลายครั้งในอดีตกาล “การพิพากษา” ของถ้อยคำเหล่านี้เกี่ยวกับการพิพากษาที่ในวันนี้พระเจ้าทรงแสดงการตัดสินบรรดาผู้ที่มาอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระองค์ในยุคสุดท้าย บางทีอาจมีพวกคนที่เชื่อในจินตนาการเหนือธรรมชาติเช่นนั้น เมื่อยุคสุดท้ายมาถึงพระเจ้าจะทรงตั้งโต๊ะขนาดใหญ่ขึ้นในสวรรค์ซึ่งบนนั้นมีผ้าปูโต๊ะสีขาวคลั่งคลุ้มไว้ และจากนั้น

พระองค์ซึ่งประทับอยู่บนพระมหาลบัลลังก์โดยมีมนุษย์ทุกคนคุกเข่าอยู่ที่พื้น

จะทรงเปิดเผยบาปทั้งหลายของแต่ละคน

แล้วจึงกำหนดพิจารณาว่าพวกเขาจะขึ้นสู่สวรรค์หรือถูกส่งลงไปในบึงไฟและกำมะถัน

ไม่ว่ามนุษย์จะจินตนาการอะไร มันก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของพระราชกิจของพระเจ้าได้

จินตนาการทั้งหลายของมนุษย์ไม่ได้เป็นอะไรเลยนอกจากสิ่งที่สร้างจากความคิดของมนุษย์

พวกมันมาจากสมองของมนุษย์ ถูกสรุปย่อและปะติดปะต่อเข้าด้วยกันจากสิ่งที่มนุษย์ได้เห็นและได้ยินมา

ดังนั้นเราจึงบอกว่า ไม่ว่าภาพที่คิดฝันขึ้นนั้นจะโชติช่วงเพียงใด

พวกมันก็เป็นเพียงรูปวาดการ์ตูนและไม่สามารถทดแทนแผนการแห่งพระราชกิจของพระเจ้าได้ จะว่าไปแล้ว

มนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไป

ดังนั้นจะให้เขาสามารถหยั่งลึกถึงพระคำรึนามาของพระเจ้าได้เช่นไรกัน?

มนุษย์คิดฝันว่าพระราชกิจของพระเจ้าในการพิพากษาเป็นบางสิ่งที่อลังการเลิศหรู

เขาเชื่อว่าเนื่องจากพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยพระองค์เอง

เช่นนั้นแล้วพระราชกิจนี้จึงต้องมีขนาดมหึมาที่สุดและปฐุชนธรรมดาไม่มีทางจับใจความได้และต้องดังกึกก้องไปทั่วฟ้าสวรรค์และสั่นสะเทือนแผ่นดินโลก หากไม่เป็นเช่นนั้น

มันจะสามารถเป็นพระราชกิจแห่งการพิพากษาโดยพระเจ้าได้อย่างไรกัน?

เขาเชื่อว่าเพราะนี่คือพระราชกิจแห่งการพิพากษา

เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะต้องทรงปฏิญาณและสง่างามน่าเกรงขามเป็นพิเศษในขณะที่พระองค์ทรงพระราชกิจ

และพวกผู้ที่กำลังถูกพิพากษาจะต้องร้องไหยหวนด้วยน้ำตาและคุกเข่าวิงวอนขอความเมตตา

จากเหตุการณ์เช่นนี้คงดูน่าตื่นเต้นและเร้าใจลึกล้ำอย่างแน่นอน...ทุกคนจินตนาการว่าพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระเจ้าจะต้องน่าอัศจรรย์ อย่างไม่รู้ที่ตาม

เจ้ารู้หรือไม่ว่าในขณะที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์นานมาแล้ว เจ้ายังคงซุกตัวอยู่ในภวังค์อันเงียบสงบ?

ว่าในขณะที่เจ้าคิดว่าพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระเจ้าได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นกิจจะลักษณะแล้ว

พระเจ้าจะได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นมาใหม่แล้วหรือไม่? ในเวลานั้น

บางทีเจ้าอาจจะเพิ่งได้เข้าใจความหมายของชีวิตเท่านั้น

แต่พระราชกิจแห่งการลงโทษอันไร้ปราณีของพระเจ้าจะนำพาเจ้าที่ยังคงอยู่ในอาการหลับใหลลงสู่นรก

เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจะตระหนักในฉับพลันว่าพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระเจ้าได้สิ้นสุดลงแล้ว

ขอพวกเราจงอย่าเปลืองเวลาอันมีค่าของพวกเราและไม่พูดคุยกิตต่อไปถึงหัวข้อที่น่ารังเกียจและน่าชิงชังเหล่านี้ พวกเรามาพูดถึงสิ่งที่ประกอบกันขึ้นเป็นการพิพากษาแทนเถิด เมื่อกล่าวถึงคำว่า “การพิพากษา”

เจ้ามีแนวโน้มที่จะนึกถึงพระวณะที่พระยาห์เวห์ตรัสเพื่ออบรมผู้คนในทุกภูมิภาคและพระวณะที่พระเยซูคริสต์เพื่อกล่าวกับพวกฟาริสี แม้จะมีความรุนแรงเช่นนั้น พระวณะเหล่านี้ไม่ใช่การพิพากษามนุษย์ของพระเจ้า

แต่เป็นเพียงพระวณะที่พระเจ้าตรัสภายในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน กล่าวคือในบริบทที่แตกต่างกัน

พระวณะเหล่านี้ไม่เหมือนพระวณะที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายตรัสเมื่อพระองค์ทรงพิพากษามนุษย์

พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายทรงใช้ความจริงหลากหลายเพื่อสั่งสอนมนุษย์ เพื่อตีแผ่แก่นแท้ของมนุษย์

และเพื่อชำระและคำพูดและความประพฤติของมนุษย์ พระวณะเหล่านี้ประกอบด้วยความจริงนานัปการ อาทิ หน้าที่ของมนุษย์ มนุษย์ควรเชื่อฟังพระเจ้าอย่างไร มนุษย์ควรจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างไร

มนุษย์ควรจะดำรงชีวิตเยี่ยงมนุษย์ธรรมดาสักอย่างไร รวมไปถึงพระปรีชาญาณและพระอุปนิสัยของพระเจ้า

และอื่นๆ พระวณะเหล่านี้ล้วนชี้นำไปที่แก่นแท้ของมนุษย์และอุปนิสัยเสื่อมทรามของเขา โดยเฉพาะ

พระวณะซึ่งตีแผ่ว่ามนุษย์เมินหมิ่นพระเจ้าอย่างไร

ได้ถูกตรัสโดยพาดพิงถึงวิธีที่มนุษย์เป็นร่างทรงของซาตานและกองกำลังฝ่ายศัตรูผู้ต่อต้านพระเจ้า

ในการทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระองค์

พระเจ้าไม่เพียงทรงทำให้ธรรมชาติของมนุษย์ชัดเจนขึ้นอย่างเรียบง่ายด้วยพระวณะไม่ก็คำ
พระองค์ยังทรงทำการตีแผ่ จัดการ และตัดแต่งเป็นช่วงเวลายาวนาน วิธีการตีแผ่ การจัดการ
และการตัดแต่งอันแตกต่างกันทั้งหมดเหล่านี้ไม่สามารถทดแทนได้ด้วยถ้อยคำธรรมดาสามัญ
แต่ด้วยความจริงที่มนุษย์ไม่มีโดยสิ้นเชิง เพียงวิธีการเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าการศึกษา
โดยผ่านการพิพากษาแบบนี้เท่านั้นที่มนุษย์จะสามารถถูกสยบและโน้มน้าวจนหมดใจเกี่ยวกับพระเจ้า
และยิ่งกว่านั้น ยังได้รับความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า
สิ่งที่พระราชกิจแห่งการศึกษาทำให้เกิดขึ้นคือความเข้าใจของมนุษย์ต่อพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
และความจริงเกี่ยวกับความเป็นกบฏของเขาเอง

พระราชกิจแห่งการศึกษาช่วยให้มนุษย์ได้รับความเข้าใจอย่างมากในน้ำพระทัยของพระเจ้า
ในจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า และในบรรดาความลึกลับที่ไม่สามารถเข้าใจได้สำหรับเขา
มันยังช่วยให้มนุษย์ตระหนักถึงธาตุแท้อันเสื่อมทรามและรากเหง้าของความเสื่อมทรามของเขา
รวมทั้งค้นพบความน่าเกลียดของมนุษย์ ผลกระทบเหล่านี้ล้วนเป็นผลจากพระราชกิจแห่งการศึกษา
เพราะสาระสำคัญของพระราชกิจนี้อันที่จริงแล้วคือพระราชกิจที่เปิดแผ่ความจริง หนทาง
และชีวิตของพระเจ้าออกมาต่อผู้คนทั้งหมดที่มีความเชื่อในพระองค์
พระราชกิจนี้คือพระราชกิจแห่งการศึกษาที่พระเจ้าทรงทำ หากเจ้าไม่ถือว่าความจริงเหล่านี้มีความสำคัญ
หากเจ้าไม่คิดถึงเรื่องอื่นใดนอกจากวิธีการหลีกเลี่ยงพวกมันหรือจะหาทางออกใหม่ๆ
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับพวกมันอย่างไร เช่นนั้นแล้วเราบอกว่าเจ้าเป็นคนบาปที่น่าเวทนา หากเจ้ามีความเชื่อในพระเจ้า
แต่ไม่แสวงหาความจริงหรือน้ำพระทัยของพระเจ้า อีกทั้งไม่รักหนทางซึ่งนำพาเจ้าเข้าสนิทกับพระเจ้ายิ่งขึ้น
เช่นนั้นแล้ว เราบอกว่าเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่กำลังพยายามเลี่ยงหนีการศึกษา
และว่าเจ้าเป็นหุ่นเชิดและคนทรยศที่หลบหนีจากมหาบัลลังก์สีขาว
พระเจ้าจะไม่ทรงผ่อนผันแก่เหล่ากบฏที่หลบหนีจากใต้พระเนตรของพระองค์
พวกมนุษย์เช่นนั้นจะยังได้รับการลงโทษที่รุนแรงมากกว่า
บรรดาผู้ที่มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา และยิ่งกว่านั้นคือ ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว
จะมีชีวิตในราชอาณาจักรของพระเจ้าตลอดกาล แน่แน่นอนว่านี่คือบางสิ่งที่เป็นของอนาคต

พระราชกิจแห่งการพิพากษาคือพระราชกิจของพระเจ้าเอง ดังนั้นโดยธรรมชาติแล้ว
พระเจ้าจึงต้องทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เอง มนุษย์ไม่สามารถทำแทนพระองค์ได้
เนื่องจากการพิพากษาคือการใช้ความจริงเพื่อครอบครองมนุษยชาติ
จึงไม่มีคำถามเลยว่าพระเจ้าจะยังคงทรงปรากฏในภาพลักษณ์ที่เป็นมนุษย์เพื่อทรงปฏิบัติพระราชกิจนี้ท่ามกลาง
มนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายจะทรงใช้ความจริงเพื่อสั่งสอนผู้คนทั่วโลกและทำให้ความจริงทั้งหมดเป็นที่รู้จักของพวกเขา นี่คือพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระเจ้า

ผู้คนมากมายมีความรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับการทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้า

เพราะผู้คนพบว่ามันยากที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงกลายเป็นเนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษา อย่างไรก็ตาม เราต้องบอกเจ้าว่า

บ่อยครั้งที่พระราชกิจของพระเจ้าไปไกลเกินความคาดหมายทั้งหลายของมนุษย์และเป็นเรื่องยากที่จิตใจของมนุษย์จะยอมรับ เพราะผู้คนเป็นเพียงหนอนแมลงบนแผ่นดิน

ในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในเดียวสูงสุดผู้เดิมเต็มจักรวาล

จิตใจของมนุษย์เปรียบเสมือนบ่อน้ำเน่าซึ่งแพร่พันธุ์หนอนแมลงเท่านั้น

ในขณะที่แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจซึ่งชี้นำโดยพระคำของพระเจ้าคือสิ่งซึ่งกลั่นกรองจากพระปรีชาญาณของพระเจ้า ผู้คนพยายามชิงดีชิงเด่นกับพระเจ้าตลอดเวลา ซึ่งเราบอกเลยว่ามันชัดเจนอยู่ในตัวเองว่า

ใครจะพลาดทำเสียทีไปในที่สุด เราขอเตือนพวกเจ้าทุกคนว่า อย่าคิดว่าตนเองมีค่ายิ่งกว่าทองคำ หากคนอื่น ๆ

สามารถยอมรับการพิพากษาของพระเจ้า เหตุใดกันเจ้าถึงไม่สามารถ? เจ้ายืนสูงกว่าคนอื่น ๆ มากแค่ไหน?

หากคนอื่น ๆ สามารถยอมรับความจริง เหตุใดเจ้าจึงไม่สามารถเช่นกัน?

พระราชกิจของเจ้ามีแรงเหวี่ยงที่หยุดไม่ได้

พระองค์จะไม่ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาซ้ำอีกครั้งเพียงเพราะเจ้าได้ทรงทำ “ส่วนของเจ้า”

และเจ้าจะถูกพิชิตด้วยความสลดใจที่ปล่อยให้โอกาสดีเช่นนี้หลุดลอยไป หากเจ้าไม่เชื่อถ้อยคำของเรา

เช่นนั้นแล้ว จงแสร้งให้มหาบัลลังก์สีขาวบนท้องฟ้าแสดงการพิพากษาต่อเจ้าเถิด!

เจ้าต้องรู้ว่าคนอิสราเอลทั้งหมดผลักใส่และปฏิเสธพระเยซู แต่กระนั้น

ข้อเท็จจริงเรื่องการไถ่บาปมวลมนุษย์ของพระเยซูยังคงแพร่กระจายสู่ทุกปลายขอบของจักรวาล

นี่ไม่ใช่ความจริงที่พระเจ้าทรงสร้างไว้เมื่อนานมาแล้วหรือ?

หากเจ้ายังคงกำลังรอให้พระเยซูพาเจ้าขึ้นสู่สวรรค์ เช่นนั้นแล้วเราก็บอกได้เลยว่าเจ้าคือดอกไม้ที่ตายแล้ว^[๑]

พระเยซูจะไม่ทรงยอมรับผู้เชื่อจอมปลอมเช่นเจ้า ผู้ที่ไม่จงรักภักดีต่อความจริงและแสวงหาเพียงพระพรเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม

พระองค์จะทรงแสดงความไร้เมตตาในการโยนเจ้าลงไปในบึงไฟเพื่อถูกเผาไหม้เป็นเวลานานนับหมื่น ๆ ปี

บัดนี้เจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือการพิพากษาและอะไรคือความจริง? หากเจ้าเข้าใจแล้ว

เราขอเตือนให้เจ้ายอมมอบราบอย่างเชื่อฟังต่อการถูกพิพากษา ไม่เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะไม่มีวันได้โอกาสได้รับการชมเชยจากพระเจ้าหรือถูกพระองค์ทรงนำเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์

พวกผู้ที่ยอมรับเพียงการพิพากษาเท่านั้น แต่ไม่สามารถชำระให้บริสุทธิ์ได้

กล่าวคือพวกผู้ที่หลบหนีไปกลางพระราชกิจแห่งการพิพากษา จะถูกรังเกียจและปฏิเสธ โดยพระเจ้าตลอดกาล
บาปนาของพวกเขานั้นมากมายและน่าสลดใจยิ่งกว่าของพวกฟาริสี

เพราะพวกเขาได้ทรยศพระเจ้าและเป็นพวกกบฏต่อพระเจ้า

ผู้คนเช่นนี้ซึ่งไม่คู่ควรแม้แต่จะทำการปรนนิบัติจะได้รับการลงโทษที่รุนแรงกว่า ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ
เป็นการลงโทษที่ยาวนานตลอดกาล พระเจ้าจะไม่ทรงละเว้นคนทรยศใดๆ

ที่ครั้งหนึ่งเคยแสดงความจงรักภักดีอย่างซัดเซ้งด้วยคำพูดแต่แล้วก็ทรยศพระองค์

ผู้คนเช่นนี้จะได้รับบทลงโทษที่รุนแรงสาสมผ่านการลงโทษจิตวิญญาณ ดวงจิต และร่างกาย

นี่ไม่ใช่การเปิดเผยพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าอย่างแม่นยำหรือ?

นี่ไม่ใช่จุดประสงค์ของพระเจ้าในการพิพากษามนุษย์และเปิดโปงเขาหรือ?

พระเจ้าทรงส่งทุกคนที่กระทำความชั่วร้ายทุกชนิดในช่วงเวลาแห่งการพิพากษาไปยังสถานที่ที่ยุบยับไปด้วยวิญญาณ
ชั่วร้ายและปล่อยให้อุญญาชั่วร้ายเหล่านี้ทำลายร่างกายอันเต็มไปด้วยเนื้อหนังของพวกเขามากกว่าที่พวกมันปรา
รณา และร่างกายของผู้คนเหล่านั้นส่งกลิ่นเหม็นของซากศพ นั่นคือบทลงโทษที่เหมาะสมของพวกเขา

พระเจ้าทรงจารึกบาปทั้งหมดทุกครั้งของเหล่าผู้เชื่อจอมปลอม

สาวกจอมปลอมและคนงานจอมปลอมลงในสมุดบันทึกของพวกเขา และเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม

พระองค์ทรงโยนพวกเขาทิ้งท่ามกลางวิญญาณที่ไม่สะอาด

ปล่อยให้อุญญาที่ไม่สะอาดเหล่านี้สร้างมลทินให้ทั่วร่างกายของพวกเขามากกว่าที่สมควร

เพื่อที่พวกเขาจะไม่มีวันได้เกิดใหม่และไม่มีวันได้เห็นความสว่างอีกเลย

บรรดาผู้แสวงหาที่ทำงานรับใช้ในช่วงเวลาหนึ่งแต่ไม่สามารถจงรักภักดีต่อไปได้จนถึงปลายทางถูกพระเจ้านับ
รวมกับคนชั่ว

เพื่อที่พวกเขาจะเข้าไปสมคบคิดกับคนชั่วและกลายเป็นส่วนหนึ่งของฝูงชนโกลาหลไร้ระเบียบของพวกนั้น

ในที่สุด พระเจ้าจะทำลายล้างพวกเขา

พระเจ้าทรงทอดทิ้งและไม่ใส่ใจพระทัยรับรู้ถึงพวกผู้ที่ไม่เคยจงรักภักดีต่อพระคริสต์หรือไม่เคยแบ่งปันสิ่งใดจาก
พลกำลังของพวกเขา และเมื่อถึงเวลาเปลี่ยนยุค พระองค์จะทรงทำลายล้างพวกเขาทั้งหมด

พวกเขาจะไม่ดำรงอยู่บนโลกนี้อีกต่อไป และยิ่งไม่ได้รับเส้นทางเดินเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า

บรรดาพวกที่ไม่เคยจริงใจกับพระเจ้า แต่ถูกสถานการณ์บังคับให้ติดต่อกับพระองค์อย่างขอไปทีนั้น

ถูกนับรวมกับบรรดาผู้ที่รับใช้ผู้คนของพระองค์ มีผู้คนเช่นนี้เพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่จะอยู่รอด

ขณะที่ส่วนใหญ่จะต้องพินาศพร้อมกับพวกที่ทำการปรนนิบัติซึ่งไม่ได้ตามมาตรฐาน ในท้ายที่สุด

พระเจ้าจะทรงนำสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ซึ่งบรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่มีจิตใจเช่นเดียวกับพระเจ้า

ผู้คนและบุตรของพระเจ้า และผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าให้เป็นบุตรโอรส

พวกเขาจะเป็นสิ่งกีดขวางจากพระราชกิจของพระเจ้า สำหรับพวกที่ไม่สามารถจัดอยู่ในหมวดหมู่ใดๆ
ที่พระเจ้ากำหนด พวกเขาจะถูกนับรวมกับบรรดาผู้ไม่เชื่อ—

และพวกเขาสามารถจินตนาการได้อย่างแน่นอนว่าบทอาสาของพวกเขาก็เป็นเช่นไร

เราได้บอกพวกเขาทั้งหมดที่เราควรบอกแล้ว ถนนที่พวกเขาเลือกเป็นตัวเลือกของพวกเขาเพียงลำพัง
สิ่งที่พวกเขาควรเข้าใจคือสิ่งนี้: พระราชกิจของพระเจ้าไม่เคยรอผู้ใดที่ไม่สามารถก้าวทันพระองค์
และพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าไม่แสดงความเมตตาต่อมนุษย์ผู้ใด

เชิงอรรถ:

ก. ตอไม้ที่ตายแล้ว: คำนวนิพนธ์ หมายถึง “เกินกว่าที่จะช่วยได้”

เจ้ารู้หรือไม่ว่า พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลางมวลมนุษย์?

ยุคเก่าได้ผ่านไป และยุคใหม่ได้มาถึงแล้ว ปีแล้วปีเล่า วันแล้ววันเล่า พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจไปมากมาย

พระองค์เสด็จเข้ามาสู่โลก และแล้วก็เสด็จจากไป วงจรนี้เกิดขึ้นซ้ำๆ ผ่านหลายชั่วอายุคน

วันนี้ก็เป็นเช่นดังแต่ก่อน พระเจ้ายังทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงต้องทำ

พระราชกิจซึ่งพระองค์ยังได้ทรงทำจนครบบริบูรณ์ต่อไป

เพราะจนถึงวันนี้พระองค์ก็ยังมิได้ทรงเข้าสู่การพักผ่อนเลย นับจากกาลแห่งการทรงสร้างจนถึงวันนี้

พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจไปมากมาย แต่เจ้ารู้หรือไม่ว่า พระเจ้าวันนี้ทรงพระราชกิจมากกว่าก่อนหน้านี้

และมาตราส่วนของพระราชกิจของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่กว่าก่อนหน้านี้มาก?

นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลางมวลมนุษย์

พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้านั้นมีความสำคัญยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นต่อมนุษย์หรือต่อพระเจ้า

เพราะพระราชกิจทุกรายการของพระองค์นั้นสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์

เพราะพระราชกิจของพระองค์นั้นทั้งไม่อาจมองเห็นและไม่อาจสัมผัสได้—

นับประสาอะไรที่โลกจะสามารถมองเห็น—

แล้วพระราชกิจของพระองค์สามารถเป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้อย่างไรกัน?

สิ่งประเภทใดกันแน่ที่จะพิจารณาได้ว่ายิ่งใหญ่? แน่นอนว่าไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ว่า

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจใดก็ตาม พระราชกิจนั้นสามารถถือได้ว่ายิ่งใหญ่ แต่เพราะเหตุใดหรือ

เราจึงกล่าวถึงสิ่งนี้กับพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติในวันนี้?

เมื่อเรากล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ไม่ต้องกังขาเลยว่า

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความล้าลึกมากมายที่มนุษย์ยังไม่เข้าใจ พวกเราจึงมาพูดถึงสิ่งเหล่านั้นกัน ณ บัดนี้เถิด

พระเยซูประสูติในรางหญ้าในยุคที่ไม่สามารถยอมผ่อนปรนให้มีการดำรงอยู่ของพระองค์ แต่ถึงกระนั้น

โลกก็ไม่สามารถขวางทางของพระองค์ได้

และพระองค์ทรงพระชนม์ชีพอยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์เป็นเวลาสามสิบสามปีภายใต้การดูแลของพระเจ้า

ในช่วงชีวิตหลายปีนี้ พระองค์ได้ทรงผ่านประสบการณ์ความขมขื่นของโลก

และได้ลิ้มรสชีวิตแห่งความทุกข์ระทมบนแผ่นดินโลก

พระองค์ได้ทรงแบกรับภาระอันยิ่งใหญ่ในการถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่มวลมนุษย์

พระองค์ได้ทรงไถ่คนบาปทุกคนที่ได้เคยดำรงชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตาน และในที่สุด

พระวรกายที่ทรงคืนพระชนม์ของพระองค์ก็ได้คืนสู่ที่ประทับพักผ่อนของพระองค์ บัดนี้

พระราชกิจใหม่ของพระเจ้าได้เริ่มขึ้นแล้ว และยังเป็นจุดเริ่มต้นของยุคใหม่ด้วย

พระเจ้าทรงนำพาวรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่เข้ามาในพระนิเวศของพระองค์
เพื่อเริ่มต้นพระราชกิจแห่งความรอดซึ่งเป็นพระราชกิจใหม่ของพระองค์ ในเวลานี้
พระราชกิจแห่งความรอดมีความละเอียดทั่วถึงกว่าในกาลสมัยทั้งหลายที่ผ่านมา
ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งกำลังทรงพระราชกิจในมนุษย์ ที่จะทรงเป็นเหตุให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงด้วยตัวเอง
และไม่ใช่พระวรกายของพระเยซูซึ่งกำลังทรงปรากฏท่ามกลางมวลมนุษย์ที่จะทรงพระราชกิจนี้
และที่จะไม่ใช่ที่สุดก็คือ พระราชกิจนี้ไม่ได้ปฏิบัติผ่านวิถีทางอื่นใด
แต่กลับเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ที่ทรงปฏิบัติพระราชกิจนี้และทรงชี้นำมันด้วยพระองค์เอง
พระองค์ทรงปฏิบัติในหนทางนี้ก็เพื่อที่จะนำทางมนุษย์เข้าไปสู่พระราชกิจใหม่ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยิ่งใหญ่หรือ
พระเจ้าไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจนี้ผ่านส่วนของมนุษยชาติหรือโดยวิถีทางแห่งคำเผยพระวจนะทั้งหลาย
แต่พระองค์กลับทรงปฏิบัติด้วยพระองค์เอง
บางคนอาจกล่าวว่ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยิ่งใหญ่และไม่สามารถนำพาความสุขเกษมยินดีมาให้กับมนุษย์ได้
แต่เราจะกล่าวกับเจ้าว่า พระราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่เพียงเท่านี้ แต่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่นี้นี้มาก
และมากมายกว่านี้มาก

ในคราวนี้ พระเจ้าเสด็จมาทรงพระราชกิจไม่ใช่ในกายจิตวิญญาณ แต่ในกายที่ธรรมดาสามัญมาก ยิ่งไปกว่านั้น
กายนี้ไม่เพียงแต่เป็นพระวรกายในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าเท่านั้น
แต่ยังเป็นพระวรกายที่พระเจ้าทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังด้วยเช่นกัน เป็นมนุษย์คนหนึ่งซึ่งธรรมดาสามัญมาก
เจ้าไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดที่ทำให้พระองค์โดดเด่นออกมาจากผู้อื่น
แต่เจ้าสามารถได้รับความจริงซึ่งไม่เคยได้ยินมาก่อนจากพระองค์ได้
เนื้อหนังซึ่งไร้นัยสำคัญนี้คือสิ่งที่พระวจนะแห่งความจริงทั้งหมดจากพระเจ้าจำแลงร่างขึ้นมาดำเนินพระราชกิจ
ของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดของพระเจ้าให้มนุษย์เข้าใจ
เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะมองเห็นพระเจ้าในสวรรค์หรือ
เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะเข้าใจพระเจ้าในสวรรค์หรือ
เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะมองเห็นบันปลายของมวลมนุษย์หรือ
พระองค์จะทรงบอกความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่เจ้า—ความลับที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดสามารถบอกเจ้าได้
และพระองค์จะทรงบอกกับเจ้าเช่นกันถึงความจริงที่เจ้านั้นไม่เข้าใจ
พระองค์ทรงเป็นประตูของเจ้าที่จะเข้าไปสู่ราชอาณาจักร และเป็นผู้นำเจ้าเข้าไปสู่ยุคใหม่
มนุษย์ที่ธรรมดาสามัญเช่นนั้นถือครองความล้าลึกอันมีอาภัพยิ่งลึกใต้อยู่มากมาย
กิจการของพระองค์อาจมีอาภัพเคราะห์ได้สำหรับเจ้า
แต่เป้าหมายโดยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเพียงพอที่จะเปิดโอกาสให้เจ้ามองเห็น

นว่าพระองค์มิใช่มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง อย่างที่ผู้คนเชื่อ
เพราะพระองค์เป็นตัวแทนน้ำพระทัยของพระเจ้าและความใส่ใจที่พระเจ้าทรงแสดงต่อมวลมนุษย์ในยุคสุดท้าย
แม้เจ้าจะไม่สามารถได้ยินพระวาทะของพระองค์ที่ดูเหมือนจะสิ้นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
แม้ว่าเจ้าไม่สามารถมองเห็นพระเนตรของพระองค์ดังเช่นเปลวเพลิงแห่งไฟ
และแม้เจ้าไม่สามารถรับความมีวินัยแห่งคทาเหล็กของพระองค์ แต่ถึงกระนั้น
เจ้าก็สามารถได้ยินจากพระวาทะของพระองค์ว่าพระเจ้าทรงพิโรธ
และรู้ว่าพระเจ้ากำลังทรงแสดงความเมตตาสงสารต่อมวลมนุษย์
เจ้าสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าและพระปรีชาญาณของพระองค์ และยังไปกว่านั้น
ตระหนักถึงความกังวลห่วงใยที่พระเจ้าทรงมีให้กับมวลมนุษย์ทั้งปวง พระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้ายคือ
การเปิดโอกาสให้มนุษย์มองเห็นพระเจ้าในสวรรค์ดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์บนแผ่นดินโลก
และทำให้มนุษย์สามารถรู้จัก เชื่อฟัง เคารพ และรักพระเจ้า
นี่เป็นเหตุผลว่าเหตุใดพระองค์จึงได้ทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังเป็นครั้งที่สอง
แม้ว่าสิ่งที่มนุษย์เห็นในวันนี้คือพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์
พระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งทรงมีหนึ่งพระนาสิกและสองพระเนตร และพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งไม่มีอะไรโดดเด่น
ในตอนท้าย พระเจ้าจะแสดงให้เห็นว่า หากมนุษย์คนนี้มีได้ดำรงอยู่
ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงมหาศาล หากมนุษย์คนนี้มีได้ดำรงอยู่
ฟ้าสวรรค์จะสลายลง แผ่นดินโลกจะดิ่งพรวดลงสู่ความอลหม่าน
และมวลมนุษย์ทั้งปวงจะดำรงชีวิตท่ามกลางการก่อกวนอาหารและภัยพิบัติทั้งหลาย
พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นว่า
หากพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อช่วยพวกเจ้าให้รอดในยุคสุดท้าย
พระเจ้าก็จะได้ทรงทำลายมวลมนุษย์ทั้งปวงในนรกไปเสียนานแล้ว หากไม่มีมนุษย์ผู้นี้อยู่
พวกเจ้าก็จะเป็นพวกคนบาปตัวฉกาจไปตลอดกาล และเจ้าจะกลายเป็นซากศพชั่วนิรันดร์ พวกเจ้าควรรู้ว่า
หากเนื้อหานี้มีได้ดำรงอยู่ เช่นนั้นแล้ว มวลมนุษย์ทั้งปวงคงจะเผชิญหน้ากับหายนะที่มีอาจบหลบหลิกได้เลย
และคงจะพบว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษอันรุนแรงเสียยิ่งกว่าซึ่งพระเจ้าทรงดวงแบ่งให้กับมวลมนุษย์
ในยุคสุดท้าย หากเนื้อหนังธรรมดาสามัญนี้ไม่ถือกำเนิดขึ้น
เจ้าทั้งหมดก็คงจะอยู่ในสถานะที่พวกเจ้าร้องขอต่อชีวิตโดยที่ไม่มีความสามารถที่จะดำรงชีวิตได้
และอธิษฐานขอความตายโดยที่ไม่สามารถตายได้ หากเนื้อหานี้มีได้ดำรงอยู่
พวกเจ้าจะไม่สามารถได้รับความจริงและมาอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้าในวันนี้ได้
แต่เจ้ากลับจะถูกพระเจ้าลงโทษเพราะบาปอันหนักหนาสาหัสของเจ้าแทน พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า

หากมิใช่เพราะพระเจ้าทรงกลับคืนสู่เนื้อหนัง ก็คงจะไม่มีผู้ใดเลยที่มีโอกาสได้รับความรอด และหากมิใช่เพราะการมาของเนื้อหนังนี้ พระเจ้าก็คงจะวางบทอสาสนให้กับยุคเก่าไปเสียนานแล้ว ด้วยความที่เป็นเช่นนี้ พวกเจ้ายังสามารถปฏิเสธการจู่โจมเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าได้อยู่อีกหรือ? เพราะพวกเจ้าสามารถได้รับประโยชน์มากมายเหลือเกินจากมนุษยธรรมคาสาณีย์ผู้นี้ เหตุใดพวกเจ้าจึงจะไม่ยอมรับพระองค์อย่างเปรมปรีดิ์เล่า?

พระราชกิจของพระเจ้าคือบางสิ่งที่เจ้าไม่สามารถจับใจความได้ หากเจ้าไม่สามารถจับความเข้าใจได้อย่างเต็มที่ว่าตัวเล็กของเจ้านั้นถูกต้องหรือไม่ ทั้งยังไม่สามารถรู้ได้ว่าพระราชกิจของพระองค์สามารถประสบผลสำเร็จได้หรือไม่ แล้วเหตุใดหรือ เจ้าจึงไม่ลองเสี่ยงโชคของเจ้าและความมนุษยธรรมคาสาณีย์นี้อาจช่วยเหลือเจ้าได้อย่างใหญ่หลวงหรือไม่ และคิดว่าพระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่จริงๆ หรือไม่? อย่างไรก็ตาม เราต้องบอกเจ้าว่า ในกาลของโนอาห์ พวกมนุษย์ได้กินและดื่ม

สมรสกันและยอมฟ่ายแพ้แก่ชีวิตสมรสจนถึงขอบข่ายที่พระเจ้าไม่ทรงสามารถทราบดีเห็นเป็นพยานได้ พระองค์จึงส่งน้ำท่วมใหญ่มาทำลายมวลมนุษย์ และไว้ชีวิตเพียงครอบครัวแปดคนของโนอาห์ กับนกและสัตว์ป่าทุกชนิด อย่างไรก็ตาม ในยุคสุดท้าย

ผู้ที่พระเจ้าทรงไว้ชีวิตคือทุกคนที่จงรักภักดีต่อพระองค์จนถึงบทอสาสน แม้ทั้งสองยุคจะเป็นกาลสมัยที่มีความเสื่อมทรามอันใหญ่หลวงจนพระองค์ไม่ทรงสามารถทราบดีเห็นเป็นพยานได้

และมวลมนุษย์ในทั้งสองยุคกลับกลายเป็นเสื่อมทรามยิ่งนักและปฏิเสธว่าพระเจ้าไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา พระเจ้าก็ได้ทรงทำลายเพียงผู้คนในกาลสมัยของโนอาห์

มวลมนุษย์ในทั้งสองยุคทำให้พระเจ้าทรงทุกข์โศกอย่างใหญ่หลวง

ทว่าพระเจ้ายังกงตรงอดทนกับพวกมนุษย์ในยุคสุดท้ายจนกระทั่งถึงบัดนี้ เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้เล่า?

พวกเจ้าไม่เคยแปลกใจเลยหรือว่าเป็นเพราะเหตุใด? หากพวกเจ้าไม่รู้จริงๆ เช่นนั้นก็จงให้เราบอกแก่พวกเจ้าเถิด เหตุผลที่พระเจ้าสามารถประทานพระคุณให้แก่ผู้คนในยุคสุดท้ายนั้น

ไม่ใช่เพราะพวกเขาเสื่อมทรามน้อยกว่าผู้คนในกาลสมัยของโนอาห์

หรือพวกเขาได้แสดงการกลับใจใหม่ต่อพระเจ้าแล้ว

และนับประสาอะไรที่จะเป็นเพราะวิทยาการในยุคสุดท้ายก้าวหน้าเสียจนพระเจ้าไม่สามารถตัดใจทำลายพวกเขาได้ แต่กลับเป็นเพราะพระเจ้าทรงมีพระราชกิจที่ต้องปฏิบัติในกลุ่มผู้คนในยุคสุดท้าย

และพระเจ้าจะทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เองในการจู่โจมเป็นมนุษย์ของพระองค์ และนอกจากนี้

พระเจ้าจะทรงเลือกสรรคนส่วนหนึ่งในกลุ่มนี้ให้กลายเป็นวัตถุแห่งความรอดของพระองค์

และเป็นดอกผลของแผนการบริหารจัดการของพระองค์ และนำพาผู้คนเหล่านี้ไปสู่ยุคถัดไป ดังนั้น
ราคาที่พระเจ้าทรงจ่ายไปทั้งหมดนี้ ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม
ต่างเป็นไปเพื่อการเตรียมสำหรับพระราชกิจซึ่งเนื้อหนังที่พระองค์ทรงจุติมาเป็นจะปฏิบัติในยุคสุดท้ายทั้งสิ้น
ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเจ้าได้มาถึงวันนี้ นั่นก็เป็นเพราะเนื้อหนังนี้
พวกเจ้ามีโอกาที่จะรอดชีวิตก็เพราะพระเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในเนื้อหนังนี้เอง
โซควาสนาทั้งหมดนี้ได้มาก็เพราะมนุษยธรรมคาสาณูผู้นี้ แต่ไม่เพียงเท่านั้น ในท้ายที่สุด
ทุกชนชาติจะนมัสการมนุษยธรรมคาสาณูผู้นี้ ทั้งยังขอบคุณและเชื่อฟังมนุษย์ที่ไร้้นัยสำคัญผู้นี้ เพราะความจริง
ชีวิต และหนทางที่พระองค์ทรงนำมาซึ่งที่ได้อำนวยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอด
ได้บรรเทาความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ได้ลดระยะห่างระหว่างมนุษย์และพระเจ้า
และเปิดการเชื่อมโยงระหว่างพระดำริของพระเจ้าและมนุษย์
เป็นพระองค์เช่นกันที่ทรงได้รับพระสิริซึ่งยิ่งใหญ่กว่าสำหรับพระเจ้า
มนุษยธรรมคาสาณูเช่นนี้ไม่ควรค่าแก่ความไว้วางใจและความชื่นชมบูชาของเจ้าหรือหรือ?
เนื้อหนังซึ่งธรรมคาสาณูเช่นนั้นไม่เหมาะที่จะได้รับการเรียกขานว่าพระคริสต์หรือหรือ?
มนุษยธรรมคาสาณูเช่นนั้นไม่สามารถกลายเป็นการแสดงออกของพระเจ้าท่ามกลางมวลมนุษย์หรือหรือ?
มนุษย์ผู้ซึ่งได้ใช้ชีวิตมวลมนุษย์จากความวิบัติเช่นนั้นไม่สมควรแก่ความรักของพวกเจ้าและความอยากของเจ้าที่
จะยึดพระองค์ไว้ให้มันหรือหรือ? หากพวกเจ้าปฏิเสธความจริงซึ่งแสดงจากพระโอษฐ์ของพระองค์
และรังเกียจการดำรงอยู่ของพระองค์ท่ามกลางพวกเจ้า แล้วสิ่งใดเล่าที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าในบัพทวาร?
พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในยุคสุดท้ายกระทำผ่านมนุษยธรรมคาสาณูผู้นี้
พระองค์จะทรงมอบทุกสิ่งแก่เจ้า และสิ่งที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ
พระองค์จะทรงสามารถตัดสินทุกสิ่งที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเจ้า
มนุษย์เช่นนั้นสามารถเป็นอย่างที่พวกเจ้าเชื่อว่าพระองค์เป็นได้หรือไม่?
มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเรียบง่ายธรรมดาจนไม่ควรค่าแก่การเอ่ยถึง
ความจริงของพระองค์ไม่เพียงพอที่จะโน้มน้าวใจพวกเจ้าอย่างถึงที่สุดกระนั้นหรือ?
การเป็นพยานต่อการกิจการของพระองค์ไม่เพียงพอที่จะโน้มน้าวใจพวกเจ้าอย่างที่สุดหรือหรือ?
หรือว่าเส้นทางที่พระองค์ทรงนำพานั้นไม่ควรค่าให้พวกเจ้าเดินไป? เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกอย่างแล้ว
สิ่งใดหรือที่เป็นเหตุให้พวกเจ้าชิงชังพระองค์ และเหวี่ยงพระองค์ทิ้งไปและรักษาระยะห่างจากพระองค์
มนุษย์ผู้นี้เองที่ เป็นผู้แสดงความจริง มนุษย์ผู้นี้เองที่ เป็นผู้จัดเตรียมความจริง
และมนุษยผู้นี้เองที่ เป็นผู้ให้เส้นทางให้พวกเจ้าติดตาม
อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่าพวกเจ้ายังคงไม่สามารถค้นพบร่องรอยของพระราชกิจของพระเจ้าภายในความจริงเหล่านี้?

หากปราศจากพระราชกิจของพระเยซูแล้วไซ้ มวลมนุษย์ย่อมจะไม่สามารถได้ลงมาจากกางเขน
แต่หากปราศจากการจุติเป็นมนุษย์ในวันนี้
บรรดาผู้ที่ลงมาจากกางเขนย่อมจะไม่มีวันสามารถได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้าหรือเข้าสู่ยุคใหม่ได้เลย
หากปราศจากการมาของมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้
พวกเขาก็คงจะไม่มีวันได้มีโอกาสที่จะมองเห็น โฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
ทั้งยังไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมพอที่จะมองเห็น
เนื่องเพราะพวกเขากำลังล้วนเป็นวัตถุที่ควรถูกทำลายสิ้นเมื่อนานมาแล้ว
เนื่องจากการมาถึงของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้า
พระเจ้าได้ทรงยกโทษให้พวกเขาและแสดงความปรานีต่อพวกเขา ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม
คำพูดที่เราต้องทิ้งไว้กับพวกเขาในตอนท้ายก็ยังคงเป็นคำพูดเหล่านี้ที่ว่า มนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้
ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้น มีความสำคัญยิ่งชีวิตต่อพวกเขา
นี่คือสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วท่ามกลางมวลมนุษย์

พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่สามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้

หนทางแห่งชีวิตไม่ใช่สิ่งที่ใครๆ ก็สามารถมีได้ อีกทั้งก็ไม่ใช่สิ่งที่ใครๆ ก็สามารถบรรลุอย่างง่ายๆ ได้

นี่เป็นเพราะว่าชีวิตสามารถมาจากพระเจ้าได้เพียงเท่านั้น กล่าวคือ

พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงครอบครองเนื้อแท้แห่งชีวิต

และพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงมีหนทางแห่งชีวิต และดังนั้นพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิต

และน้ำพุของน้ำแห่งชีวิตที่ไหลอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่ที่พระองค์ได้ทรงสร้างโลก

พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจมากมายเกี่ยวกับพลังแห่งชีวิต

ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจมากมายซึ่งนำชีวิตมาสู่มนุษย์ และได้ทรงจ่ายราคาแพงเพื่อที่มนุษย์อาจได้รับชีวิต

นี่เป็นเพราะว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นชีวิตนิรันดร์

และพระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นหนทางซึ่งมนุษย์ได้รับการฟื้นฟูขึ้นชีพ

พระเจ้าไม่ทรงเคยห่างหายไปจากหัวใจของมนุษย์ และพระองค์สถิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ตลอดเวลา

พระองค์ทรงเป็นแรงขับเคลื่อนสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ รากฐานของการดำรงอยู่ของมนุษย์

และแหล่งสะสมอันอุดมสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์หลังกำเนิด พระองค์ทรงทำให้มนุษย์เกิดใหม่

และทรงทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตไปตามทุกบทบาทของเขาได้อย่างมุ่งมั่นไม่ทอดทิ้ง

เนื่องเพราะพระฤทธานุภาพของพระองค์และพลังชีวิตอันมีอาจดับมอดของพระองค์

มนุษย์ได้ใช้ชีวิตมารุ่นแล้วรุ่นเล่า

ซึ่งตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมามีพลังแห่งชีวิตของพระเจ้าได้เป็นหลักคำสอนสำคัญแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์

และเป็นสิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงจ่ายราคาซึ่งมนุษย์ธรรมดาไม่เคยจ่ายมาก่อน

พลังชีวิตของพระเจ้าสามารถพิชิตพลังอำนาจใดๆ ยิ่งไปกว่านั้น มันยังมากกว่าพลังอำนาจใดๆ

ชีวิตของพระองค์เป็นนิรันดร์ พระฤทธานุภาพของพระองค์นั้นพิเศษกว่าความธรรมดาสามัญ

และพลังชีวิตของพระองค์ก็ไม่สามารถถูกเอาชนะได้โดยสิ่งมีชีวิตทรงสร้างใดหรือกองกำลังศัตรูใด

พลังชีวิตของพระเจ้านั้นดำรงอยู่และแผ่รัศมีเจิดจรัสไม่ว่าจะเป็นเวลาใดหรือสถานที่ใด

สวรรค์และแผ่นดินโลกอาจผ่านการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อันมากมายใหญ่หลวง

แต่ชีวิตของพระเจ้านั้นเป็นเช่นเดิมตลอดกาล ทุกสรรพสิ่งอาจล้มหายตายจาก

แต่ชีวิตของพระเจ้าจะยังคงอยู่ตามเดิม

เพราะพระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของการดำรงอยู่ของทุกสรรพสิ่งและรากฐานของการดำรงอยู่ของสิ่งเหล่านั้น

ชีวิตของมนุษย์มีกำเนิดที่มาจากพระเจ้า การมีอยู่ของสวรรค์ก็เพราะพระเจ้า

และการมีอยู่ของแผ่นดินโลกก็มีต้นกำเนิดมาจากพลังอำนาจของชีวิตของพระเจ้า

ไม่มีวัตถุใดที่ครอบครองพลังชีวิตสามารถอยู่เหนืออำนาจอธิปไตยของพระเจ้า

และไม่มีสิ่งใดที่มีเร็วแรงสามารถหลบหนีจากอำนาจครอบครองของพระเจ้า เช่นนี้แล้ว
ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใคร ทุกคนจำต้องหมอบราบภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า
ทุกคนจำต้องใช้ชีวิตภายใต้การบัญชาของพระเจ้า และไม่มีใครสามารถหนีจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้
บางทีสิ่งที่เจ้าฟังปรารภในขณะนี้ก็คือการได้รับชีวิต หรือบางทีเจ้าอาจฟังปรารภว่าเจ้าจะได้รับความจริง
ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด เจ้าปรารภว่าเจ้าจะพบพระเจ้า พบพระเจ้าผู้ที่เจ้าสามารถพึ่งพาได้
และเป็นผู้ที่ทรงสามารถจัดเตรียมชีวิตนิรันดร์แก่เจ้าได้ หากเจ้าปรารภว่าเจ้าจะได้รับชีวิตนิรันดร์
เจ้าต้องเข้าใจถึงแหล่งกำเนิดชีวิตนิรันดร์เสียก่อน และต้องรู้ว่าพระเจ้าสถิตอยู่ ณ แห่งไหนใดเสียก่อน
เราได้พูดไว้แล้วว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีชีวิตที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้
และพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงครอบครองหนทางแห่งชีวิต เนื่องจากชีวิตของพระองค์นั้น ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้
ดังนั้นชีวิตของพระองค์จึงเป็นนิรันดร์ เนื่องจากพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นหนทางแห่งชีวิต
ด้วยเหตุนี้พระเจ้าพระองค์เองจึงทรงเป็นหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์ เมื่อเป็นเช่นนั้น อย่างแรกเลย
เจ้าควรเข้าใจเสียก่อนว่าพระเจ้าสถิตอยู่ ณ แห่งไหนใด และจะได้รับหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์นี้ได้อย่างไร
เราลองมาเข้าร่วมสามัคคีธรรมในปัญหาสองข้อนี้โดยแยกต่างหากจากกันเถิด

หากเจ้าปรารภว่าเจ้าจะได้รับหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์อย่างแท้จริง
และหากเจ้ามีความกระหายในการค้นหาชีวิตเช่นนั้นของเจ้า เช่นนั้นแล้วจงตอบคำถามนี้เสียก่อน:
พระเจ้าสถิตอยู่ ณ แห่งไหนใดในวันนี้? บางทีเจ้าน่าจะตอบว่า “แน่นอนว่า
พระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในสวรรค์—พระองค์ไม่ว่าที่จะดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในบ้านของเจ้า ใช่หรือไม่?”
บางทีเจ้าอาจพูดว่าพระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางทุกสรรพสิ่งอย่างเห็นได้ชัด
หรือไม่ก็เจ้าอาจพูดว่าพระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพในหัวใจของแต่ละคน
หรือพูดว่าพระเจ้าสถิตอยู่ในโลกฝ่ายวิญญาณ เราไม่ปฏิเสธเรื่องใดๆ นี้เลย แต่เราต้องชี้แจงปัญหานี้ให้ชัดเจน
มันไม่ถูกต้องทั้งหมดหากจะกล่าวว่าพระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพในหัวใจของมนุษย์
แต่มันก็ไม่ผิดไปทั้งหมดเช่นกัน นั่นเป็นเพราะ ท่ามกลางบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้า
มีพวกที่การเชื่อของตนนั้นเป็นการเชื่อที่แท้จริง และพวกที่การเชื่อของตนนั้นเป็นการเชื่อที่เป็นเท็จ
มีพวกที่พระเจ้าทรงรับรองและพวกที่พระเจ้าไม่ทรงรับรอง
มีพวกที่ทำให้พระองค์พอพระทัยและพวกที่พระองค์ทรงรังเกียจ
และมีพวกที่พระองค์ทรงทำให้มีความเพียบพร้อมและพวกที่พระองค์ทรงกำจัด
และดังนั้นเราจึงพูดว่าพระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพในหัวใจของผู้คนไม่กี่คน
และผู้คนเหล่านี้ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคือพวกที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง พวกที่พระเจ้าทรงรับรอง
พวกที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย และพวกที่พระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อม

พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการทรงนำโดยพระเจ้า เนื่องจากพวกเขาได้รับการทรงนำโดยพระเจ้า พวกเขาจึงเป็นผู้คนที่ได้ยืนและได้เห็นหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์ของพระเจ้าแล้ว พวกเขาที่การเชื่อในพระเจ้าของตนนั้นเป็นความเชื่อที่เทียมเท็จ พวกเขาที่ไม่ได้รับการรับรองจากพระเจ้า พวกเขาที่พระเจ้าทรงรังเกียจ พวกเขาที่ถูกกำจัดโดยพระเจ้า—พวกเขามีแนวโน้มที่จะถูกปฏิเสธโดยพระเจ้า มีแนวโน้มที่จะยังคงอยู่โดยปราศจากหนทางแห่งชีวิต และมีแนวโน้มที่จะยังคงไม่รู้เท่าทันเลยว่าพระเจ้าสถิตอยู่ ณ แห่งหนใด ในทางตรงกันข้าม บรรดาผู้ที่พระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในหัวใจของตนรู้ว่าพระองค์สถิตอยู่ ณ แห่งหนใด พวกเขาคือผู้คนที่พระเจ้าประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์ และพวกเขาคือผู้ที่ติดตามพระเจ้า บัดนี้เจ้ารู้หรือไม่ว่าพระเจ้าสถิตอยู่ ณ แห่งหนใด? พระเจ้าสถิตอยู่ทั้งในหัวใจของมนุษย์และเคียงข้างมนุษย์ พระองค์ไม่ได้สถิตอยู่ในโลกฝ่ายวิญญาณเพียงเท่านั้น และอยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งมวล แต่ยิ่งไปกว่านั้นยังทรงอยู่บนแผ่นดินโลกซึ่งมนุษย์นั้นดำรงอยู่ และดังนั้นการมาถึงของยุคสุดท้ายจึงได้นำขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าเข้าสู่ดินแดนใหม่ พระเจ้าทรงครองอำนาจอธิปไตยเหนือทุกสรรพสิ่งในจักรวาล และพระองค์ทรงเป็นหลักสำคัญของมนุษย์ในหัวใจของเขา และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงดำรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์ วิธีนี้เท่านั้นที่จะทำให้พระองค์ทรงสามารถนำพาหนทางแห่งชีวิตมาสู่มวลมนุษย์ และนำพามนุษย์เข้าสู่หนทางแห่งชีวิตได้ พระเจ้าได้เสด็จมาสู่แผ่นดินโลก และดำรงพระชนม์ชีพอยู่ท่ามกลางมนุษย์ เพื่อที่มนุษย์อาจได้รับหนทางแห่งชีวิต และเพื่อที่มนุษย์อาจดำรงอยู่ในขณะเดียวกันพระเจื่อก็ทรงบัญชาทุกสรรพสิ่งในจักรวาลด้วยเช่นกัน เพื่อที่พวกเขาอาจร่วมมือในการบริหารจัดการของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ และดังนั้น หากเจ้าเพียงรับรู้คำสอนว่าพระเจ้าสถิตในสวรรค์และในหัวใจของมนุษย์เท่านั้น แต่กลับไม่รับรู้ความจริงของการดำรงอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีทางได้รับชีวิต และจะไม่มีวันได้รับหนทางแห่งความจริง

พระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นชีวิต และความจริง และพระชนม์ชีพของพระองค์และความจริงก็ดำรงอยู่ร่วมกัน พวกเขาที่ไม่สามารถได้รับความจริงจะไม่มีทางได้รับชีวิต หากปราศจากการทรงนำ การสนับสนุน และการจัดเตรียมความจริง เจ้าจะได้รับเพียงตัวอักษร คำสอน และเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ความตายเท่านั้น พระชนม์ชีพของพระเจ้าเป็นปัจจุบันตลอดกาล และความจริงและพระชนม์ชีพของพระองค์นั้นดำรงอยู่ร่วมกัน หากเจ้าไม่สามารถค้นพบแหล่งกำเนิดความจริง เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยงของชีวิต หากเจ้าไม่สามารถได้รับการจัดเตรียมชีวิต เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีความจริงอย่างแน่นอน และดังนั้น นอกเหนือจากจินตนาการและมโนคติอันหลงผิดต่างๆ แล้ว

ร่างกายทั้งร่างของเจ้าจะไม่เป็นอะไรเลยนอกจากเนื้อหนังของเจ้า—เนื้อหนังที่เต็มไปด้วยกลิ่นเหม็นเน่าของเจ้า
จงรู้ไว้ว่าคำพูดในหนังสือฉบับนั้นไม่นับว่าเป็นชีวิต

บรรดาบัณฑิตปราชญ์ไม่สามารถได้รับเกียรติประหนึ่งเป็นความจริงได้ และกฎระเบียบต่างๆ

ในอดีตไม่สามารถใช้เป็นการเล่าเรื่องราวของพระวณะที่ตรัสโดยพระเจ้าในปัจจุบัน

มีเพียงสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงแสดงให้เห็นเมื่อพระองค์เสด็จมาสู่แผ่นดินโลกและดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางมนุษย์

เท่านั้นที่คือความจริง ชีวิต น้ำพระทัยของพระเจ้า และวิถีปฏิบัติพระราชกิจในปัจจุบันของพระองค์

หากเจ้านำบันทึกพระวณะที่ตรัสโดยพระเจ้าระหว่างยุคต่างๆ ที่ผ่านมามาจนถึงวันนี้มาประยุกต์ใช้

นั่นก็จะทำให้เจ้าเป็นนักโบราณคดีคนหนึ่ง

และวิธีที่ดีที่สุดในการบรรยายเกี่ยวกับตัวเจ้าก็คือในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านมรดกทางประวัติศาสตร์คนหนึ่ง

นั่นเป็นเพราะเจ้าเชื่อในร่องรอยต่างๆ ของพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติในช่วงเวลาที่ผ่านมาแล้วเสมอ

เชื่อเพียงเงาของพระเจ้าที่ทิ้งไว้จากครั้งที่พระองค์ได้ทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์ก่อนหน้านั้นเท่านั้น

และเชื่อเพียงหนทางที่พระเจ้าได้ประทานแก่บรรดาผู้ติดตามของพระองค์ในช่วงเวลาอดีตเท่านั้น

เจ้าไม่เชื่อในการชี้นำของพระราชกิจของพระเจ้า ณ วันนี้

ไม่เชื่อในโถมพระพักตร์อันเปี่ยมสง่าราศีของพระเจ้าในวันนี้

และไม่เชื่อในหนทางแห่งความจริงที่พระเจ้าทรงแสดงในปัจจุบัน

และดังนั้นเจ้าจึงเป็นผู้สั่นคลอนคนหนึ่งอย่างปฏิเสธไม่ได้เลย

ผู้ซึ่งห่างจากการติดต่อสัมผัสกับความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง

หากบัดนี้เจ้ายังคงยึดติดอยู่กับถ้อยคำที่ไม่สามารถนำพาชีวิตมาสู่มนุษย์ได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็เป็นที่ตายแล้วไร้สิ้นซึ่งความหวังต่อหนึ่ง^[n] เพราะเจ้านั้นจารัตนนิยมเกินไป คือร้อนเกินไป

ปิดกั้นต่อเหตุผลมากเกินไป!

พระเจ้าซึ่งทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้รับการเรียกขานพระนามว่าพระคริสต์

และดังนั้นแล้วพระคริสต์ที่สามารถประทานความจริงแก่ผู้คนได้จึงมีพระนามเรียกขานว่าพระเจ้า

ไม่มีอะไรที่เกินเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงครองเนื้อแท้ของพระเจ้า

และทรงครองพระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระปรีชาญาณในพระราชกิจของพระองค์

ที่ไม่สามารถบรรลุได้โดยมนุษย์ บรรดาพวกที่เรียกตัวเองว่าพระคริสต์

ทว่ากลับไม่สามารถทำงานของพระเจ้าได้นั้นเป็นพวกนอกรีต

พระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นแค่การสำแดงของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเท่านั้น

แต่ยังทรงเป็นเนื้อหนังพิเศษเฉพาะที่ทรงได้รับการดูแลรับผิดชอบโดยพระเจ้าในขณะที่พระองค์ทรงดำเนินการ

และทำให้พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์เสร็จสิ้น เนื้อหนังนี้ไม่สามารถแทนที่ได้โดยมนุษย์คนใด

แต่เป็นเนื้อหนังที่สามารถแบกรับพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้อย่างเพียงพอ และสามารถแสดงพระอุปนิสัยของพระเจ้า และเป็นตัวแทนพระเจ้าได้เป็นอย่างดี และสามารถจัดเตรียมชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ ไม่ช้าก็เร็ว พวกที่แสวงแสดงตนเป็นพระคริสต์จะพินาศกันทั้งหมด เพราะแม้พวกเขาจะอ้างว่าเป็นพระคริสต์ พวกเขาก็ไม่ได้ครองเนื้อแท้ของพระคริสต์เลย และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าความจริงแท้แห่งพระคริสต์ไม่สามารถนิยามได้โดยมนุษย์ แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบและตัดสินด้วยพระองค์เอง อย่างนี้แล้ว หากเจ้าปรารถนาที่จะแสวงหาหนทางแห่งชีวิตอย่างแท้จริง เจ้าต้องรับรู้เสียก่อนว่า ด้วยการเสด็จมาสู่แผ่นดินโลกนั่นเองที่พระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งการประทานหนทางแห่งชีวิตแก่มนุษย์ และเจ้าจำต้องรับรู้ว่าเป็นช่วงระหว่างยุคสุดท้ายนั่นเองที่พระองค์เสด็จมาสู่แผ่นดินโลกเพื่อประทานหนทางแห่งชีวิตแก่มนุษย์ นี่ไม่ใช่อดีต มันกำลังเกิดขึ้น ณ วันนี้

พระคริสต์ของยุคสุดท้ายทรงนำมาซึ่งชีวิต และทรงนำมาซึ่งหนทางแห่งความจริงที่ยั่งยืนและสถาพร ความจริงนี้คือเส้นทางที่มนุษย์ได้รับชีวิต และเป็นเส้นทางเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะได้รู้จักพระเจ้าและได้รับการรับรองจากพระเจ้า หากเจ้าไม่แสวงหาหนทางแห่งชีวิตที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายทรงจัดเตรียมไว้ เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีทางได้รับการรับรองจากพระเยซู และจะไม่มีทางมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสู่ประตูของอาณาจักรแห่งสวรรค์ เพราะเจ้านั้นเป็นทั้งหุ่นเชิดและนักโทษของประวัติศาสตร์ บรรดาพวกที่ถูกควบคุมโดยกฎระเบียบต่างๆ โดยตัวอักษร และถูกพันธนาการโดยประวัติศาสตร์จะไม่มีทางได้รับชีวิตหรือได้รับหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์ นี่เป็นเพราะทั้งหมดที่พวกเขามีนั่นคือน้ำขุ่นซึ่งได้ถูกเก็บกักมาเป็นเวลาหลายพันปีแทนที่จะเป็นน้ำแห่งชีวิตซึ่งไหลมาจากพระบัลลังก์ พวกที่ไม่ได้รับการจัดหาน้ำแห่งชีวิตมาให้จะยังคงเป็นซากศพ ของเล่นของซาตาน และบุตรแห่งนรกไปตลอดกาล เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะเห็นพระเจ้าได้อย่างไร? หากเจ้าเพียงแค่มัวพยายามยึดติดกับอดีต เพียงแค่มัวพยายามเก็บรักษาสิ่งต่างๆ อย่างที่เป็นอยู่โดยการอยู่นิ่งเฉย และไม่พยายามเปลี่ยนสถานภาพปัจจุบันและละทิ้งประวัติศาสตร์ไปเสีย เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่ต่อต้านพระเจ้าตลอดเวลาหรอกหรือ? ขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้านั้นมากมายมหาศาลและมีฤทธานุภาพ ดั่งคลื่นที่ถาโถมและฟ้าที่ร้องคำรามต่อเนื่อง—กระนั้นเจ้าก็นั่งรอคอยการทำลายล้างอย่างนิ่งเฉย เกาะติดอยู่กับความโง่เขลาของเจ้าและไม่ทำอะไรเลย อย่างนี้แล้ว เจ้าจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นใครสักคนที่ติดตามย่างพระบาทของพระเมษโปดกได้อย่างไร?

เจ้าจะสามารถแก้ต่างกับพระเจ้าที่เจ้ายึดติดนั้นเป็นพระเจ้าที่ทรงมีความใหม่และไม่เคยเก่าอยู่เสมอได้อย่างไร?

และถ้อยคำจากบรรดาหนังสือที่เก่าจนเหลืองคร่ำของเจ้าจะสามารถหอบหิ้วเจ้าข้ามเข้าสู่ยุคใหม่ได้อย่างไร?

ถ้อยคำเหล่านั้นจะสามารถนำทางเจ้าในการแสวงหาขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร?

และถ้อยคำเหล่านั้นจะสามารถพาเจ้าขึ้นไปสู่สวรรค์ได้อย่างไร?

สิ่งที่เจ้าถือไว้ในมือของเจ้านั้นคือตัวอักษรที่สามารถให้ได้เพียงแต่การปลอบใจชั่วคราว

ไม่ใช่ความจริงที่สามารถให้ชีวิตได้ คัมภีร์ที่เจ้าอ่านสามารถประเทืองปลายลิ้นของเจ้าได้เท่านั้น

และไม่ใช่ถ้อยคำแห่งปัญญาที่สามารถช่วยให้เจ้ารู้จักชีวิตมนุษย์ได้

นับประสาอะไรกับเส้นทางที่สามารถนำทางเจ้าไปสู่ความเพียบพร้อม

ความคลาดเคลื่อนนี้ไม่ได้เป็นสาเหตุให้เจ้าได้พิจารณาไตร่ตรองหรือ?

มันไม่ได้ทำให้เจ้าตระหนักถึงความล้าลึกต่างๆ ที่บรรจุก่ออยู่ในหรือ?

เจ้าสามารถนำส่งตัวเจ้าเองสู่สวรรค์เพื่อพบพระเจ้าด้วยตัวของเจ้าเองได้หรือ?

หากปราศจากการเสด็จมาของพระเจ้า

เจ้าจะสามารถพาตัวเจ้าเองเข้าไปในสวรรค์เพื่อชื่นชมกับความสุขในครอบครัวกับพระเจ้าได้หรือ?

เจ้ายังคงฝันกลางวันอยู่ในขณะนี้หรือไม่? เช่นนั้นแล้ว

เราแนะนำให้เจ้าหยุดฝันแล้วมองดูว่าใครที่กำลังทำงานอยู่ในขณะนี้—

ดูว่าใครที่กำลังดำเนินการงานในการช่วยมนุษย์ให้รอดระหว่างยุคสุดท้ายอยู่ในขณะนี้ หากเจ้าไม่ทำ

เจ้าก็จะไม่มีวันได้รับความจริง และจะไม่มีวันได้รับชีวิต

พวกที่ปรารถนาได้รับชีวิตโดยไม่พึงพาความจริงที่ตรัสโดยพระคริสต์คือเป็นผู้คนที่ไร้สาระน่าขันที่สุดบนแผ่น

ดินโลก และพวกที่ไม่ยอมรับหนทางแห่งชีวิตซึ่งนำพามาโดยพระคริสต์เป็นคนที่หลงอยู่ในความเพ้อฝัน

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าพวกที่ไม่ยอมรับพระคริสต์ของยุคสุดท้ายจะถูกพระเจ้าทรงดูหมิ่นไปตลอดกาล

พระคริสต์ทรงเป็นประจักษ์ของมนุษย์ไปสู่ราชอาณาจักรระหว่างยุคสุดท้าย

และไม่มีใครที่สามารถอ้อมเลี้ยวพระองค์ได้

อาจไม่มีใครเลยที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมเว้นแต่จะผ่านทางพระคริสต์ เจ้าเชื่อในพระเจ้า

และดังนั้นเจ้าต้องยอมรับพระวาทะของพระองค์และเชื่อฟังหนทางของพระองค์

เจ้าไม่สามารถคิดถึงเพียงแต่การได้รับพระพรเท่านั้นในขณะที่ไม่สามารถได้รับความจริงและไม่สามารถยอมรับ

การจัดเตรียมชีวิตได้

พระคริสต์เสด็จมาระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อที่ทุกคนซึ่งเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริงอาจได้รับการจัดเตรียมชีวิตไว้

ให้ พระราชกิจของพระองค์นั้นเป็นไปเพื่อการสรุปปิดตัวยุคเก่าและการเข้าสู่ยุคใหม่

และพระราชกิจของพระองค์คือเส้นทางที่จำต้องรับไว้โดยทุกคนที่จะเข้าสู่ยุคใหม่

หากเจ้าไม่สามารถรับรู้พระองค์ได้ และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับกล่าวโทษ หมิ่นประมาท

หรือกระทั่งถึงกับข่มเหงพระองค์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีแนวโน้มที่จะถูกเผาไหม้ไปชั่วนิรันดร์และจะไม่มีวันเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้

เพราะพระคริสต์พระองค์นี้ทรงเป็นการแสดงออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยพระองค์เอง

ทรงเป็นการแสดงออกของพระเจ้า

ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวที่พระเจ้าได้มอบความไว้วางพระทัยให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าหากเจ้าไม่สามารถยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายได้ทรงปฏิบัติ

เช่นนั้นแล้วเจ้าย่อมหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทลงโทษซึ่งพวกที่หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับนั้นประจักษ์ชัดในตัวของมันเองต่อทุกคน

เรายังบอกเจ้าอีกว่าหากเจ้าต่อต้านพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย หากเจ้าเหยียดหยันพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย

จะไม่มีใครอื่นอีกที่จะแบกรับผลสืบเนื่องแทนเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

นับจากวันนี้ไปเจ้าจะไม่มีโอกาสอีกแล้วที่จะได้รับการรับรองจากพระเจ้า

เพื่อให้เจ้าพยายามไปบาปให้แก่ตัวเจ้าเองก็ตาม เจ้าจะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกแล้ว

เพราะสิ่งที่เจ้าต่อต้านนั้น ไม่ใช่มนุษย์ สิ่งที่เจ้าเหยียดหยันนั้น ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตตัวเล็กๆ อ่อนแอบางอย่าง

แต่เป็นพระคริสต์ เจ้ารู้หรือไม่ว่าผลสืบเนื่องของเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร? เจ้าจะไม่ได้ทำความผิดพลาดเล็กๆ

แต่จะได้ก่ออาชญากรรมอันชั่วร้าย

และดังนั้นเราจึงแนะนำทุกคนไม่ให้แสดงอาการแยกเขี้ยวข่มขู่เมื่ออยู่ต่อหน้าความจริง

หรือทำการวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่ระมัดระวัง เพราะความจริงเท่านั้นที่สามารถนำชีวิตมาสู่เจ้าได้

และไม่มีอะไรเว้นแต่ความจริงที่สามารถเปิดโอกาสให้เจ้าเกิดใหม่และได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกครั้ง

เชิงอรรถ:

ก. ต่อไม่ที่ตายแล้ว: คำนวนจีน หมายถึง “เกินกว่าที่จะช่วยได้”

ตระเตรียมความประพฤติที่ดีงามให้พอเพียงสำหรับบ้านปลายของเจ้า

เราได้ทำงานไปมากมายท่ามกลางพวกเจ้า และแน่นอนว่า ได้กล่าวถ้อยคำไปมากพอสมควรด้วยเช่นกัน
กระนั้นเราก็คงอดที่จะรู้สึกไม่ได้ว่า

วณะของเราและงานของเรานั้นยังไม่ได้ลุล่วงตามจุดประสงค์ของงานของเราโดยครบถ้วนบริบูรณ์ในยุคสุดท้าย
เพราะว่าในยุคสุดท้ายนั้น งานของเราไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ
หรือผู้คนกลุ่มใดโดยเฉพาะ แต่เพื่อเป็นการสาธิตให้เห็นอุปนิสัยประจำตัวของเรา
กระนั้นด้วยเหตุผลมากมายเหลือคณานับ—

บางทีอาจจะเป็นเรื่องของกาลไม่ค่อยมีเวลาหรือตารางงานอันร่วนวาย—

ผู้คนจึงยังไม่ได้รับรู้อันใดเกี่ยวกับเราจากอุปนิสัยของเรา ด้วยเหตุนี้ เราจึงเริ่มดำเนินแผนการใหม่ของเรา
งานสุดท้ายของเรา และเปิดหน้าใหม่ในงานของเรา

เพื่อที่ทุกคนซึ่งมองเห็นเราจะต้องฉีกชกหัวตัวเองและรำไห้และครวญคร่ำรำพันไม่หยุดอันเนื่องมาจากการดำรง
อยู่ของเรา นี่เป็นเพราะเรานำพาบทอาชวาทของมวลมนุษยมาสู่โลก และจากจุดนี้ไป

เรานำอุปนิสัยทั้งสี่ของเรามาตีแผ่ต่อหน้ามวลมนุษย์

เพื่อที่ทุกคนซึ่งรู้จักเราและบรรดาผู้คนทั้งหมดที่ไม่รู้จักเราอาจได้รับอาหารตาและมองเห็นว่า

เราได้มาสู่โลกมนุษย์แล้วจริงๆ ได้มาสู่โลกที่ซึ่งทุกสรรพสิ่งเพิ่มทวีคูณ นี่คือแผนการของเรา และเป็น

“การสารภาพ” เพียงครั้งเดียวเท่านั้นของเรานับตั้งแต่การสร้างมวลมนุษย์ของเรา

พวกเจ้าจงให้ความสนใจที่ไม่แบ่งปันไปทางอื่นต่อทุกการเคลื่อนไหวของเรา

เพราะไม่เร็วของเรากดลงมากล่อมวลมนุษย์อีกครั้ง ใกล้ผู้คนทุกคนที่ต่อต้านเรา

เราเริ่มงานที่เราต้องทำ โดยร่วมกันกับฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย และดังนั้นเราจึงค่อยๆ

ลัดเลาะกระแสผู้คนไปอย่างระมัดระวัง และเคลื่อนไหวระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลก

โดยที่ไม่มีใครเลยที่เคยล่วงรู้การเคลื่อนไหวของเรา หรือสังเกตเห็นวณะของเรา ดังนั้น

แผนงานของเราจึงยังคงก้าวหน้าต่อไปอย่างราบรื่น มีก็เพียงตรงที่

สำนักของพวกเจ้าทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นด้านขามากจนถึงขั้นที่เจ้าหลงลืมขั้นตอนทั้งหลายแห่งงานของเรา

แต่วันหนึ่งซึ่งพวกเจ้าจะได้ระลึกได้ถึงเจตนารมณ์ของเรา จะมีมาถึงอย่างแน่นอน

วันนี้เราดำรงชีวิตอยู่กับพวกเจ้าและทนทุกข์ไปด้วยกันกับพวกเจ้า

และนานมาแล้วที่เราได้มาเข้าใจทำที่ที่มวลมนุษย์มีต่อเรา เราไม่ปรารถนาที่จะพูดถึงเรื่องนี้อีกต่อไป

นับประสาอะไรที่เราจะปรารถนาความน่าอับอายมาสู่พวกเจ้าโดยการยกตัวอย่างเพิ่มเติมในหัวเรื่องที่เจ็บปวด

นี่ เราหวังแค่เพียงว่าพวกเจ้าจะจดจำทั้งหมดที่เจ้าได้ทำไว้ในหัวใจของพวกเจ้า

เพื่อที่พวกเราอาจจะได้เอาบัญชีของเรามาเทียบประกบกันในวันที่พวกเราพบกันอีกครั้ง

เราไม่ปรารถนาที่จะกล่าวหาใครก็ตามท่ามกลางพวกเจ้าอย่างผิดๆ เพราะเรานั้นปฏิบัติอย่างเป็นธรรม
อย่างยุติธรรม และด้วยเกียรติเสมอ แน่่อนที่เรายังหวังอีกด้วยว่าพวกเจ้าจะสามารถรักษาความดีงาม
และไม่ทำอะไรที่เป็นการต่อต้านสวรรค์และแผ่นดินโลกหรือมโนธรรมของตัวเอง
นี่คือสิ่งเดียวเท่านั้นที่เราขอจากพวกเจ้า

ผู้คนจำนวนมากรู้สึกทรมานและไม่สบายใจเพราะพวกเขาได้กระทำความผิดอันเลวร้ายมาแล้ว
และหลายคนรู้สึกละอายใจในตัวเองเพราะพวกเขาไม่เคยทำความประพฤติที่ดีงามเลยแม้เพียงอย่างเดียว
กระนั้นก็ยังมีความหลายคนที่ยังไกลจากการรู้สึกเสื่อมเสียจากบาปของตน เปลี่ยนจากเย้ยไปเป็นแยกว่า
อันเป็นการกระชากหน้ากากที่ปกปิดคุณสมบัติหลักอันน่าเกลียดน่ากลัวของพวกเขา—

ซึ่งยังไม่เคยถูกตีแผ่อย่างเต็มที่—ออกอย่างครบบริบูรณ์เพื่อทดสอบอุปนิสัยของเรา
เราไม่สนใจและไม่ใส่ใจต่อการกระทำทั้งหลายของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ในทางตรงกันข้าม
เราทำงานที่เราควรจะทำ ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมข้อมูล หรือการเดินทางไปในแผ่นดิน
หรือทำอะไรบางอย่างที่อยู่ในความสนใจของเรา ในเวลาสำคัญๆ

เราเดินหน้าไปกับงานของเราท่ามกลางมนุษย์ตามที่ได้อ้างไว้แต่เดิม
ไม่ช้าเกินไปหรือเร็วเกินไปแม้แต่หนึ่งวินาที และด้วยทั้งความง่ายดายและความฉับไว อย่างไรก็ตาม
ด้วยทุกขั้นตอนของงานของเรา บางคนได้ถูกปิดบังเพราะเราดูหมิ่นหนทางยกยอทั้งหลายสารพัดของพวกเขา
และการอ่อนน้อมแบบจอมปลอมของพวกเขา บรรดาผู้ที่น่าชิงชังสำหรับเราจะถูกละทิ้งอย่างแน่อน
ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม พุคให้สั้นก็คือ

เราประสงค์จะให้ทุกคนที่เราดูหมิ่นนั้นอยู่ห่างเราไกลแสนไกล คงไม่ต้องพูดว่า
เราจะไม่มีการละเว้นคนเลวซึ่งยังคงอยู่ในบ้านของเรา เนื่องจากวันลงโทษมนุษย์นั้นอยู่ใกล้แล้ว
เราจึงไม่ได้เร่งรีบที่จะขับทุกดวงจิตอันน่าดูหมิ่นเหล่านั้นออกจากบ้านของเรา เพราะเรามีแผนการของเราเอง

บัดนี้เป็นเวลาที่เรากำหนดพิจารณาบทอาชญากรรมสำหรับแต่ละบุคคล ไม่ใช่ช่วงระยะซึ่งเราเริ่มทำงานกับมนุษย์
เราจดบันทึกคำพูดและการกระทำทั้งหลายของแต่ละบุคคล เส้นทางซึ่งพวกเขาได้ติดตามเรามา

คุณลักษณะเฉพาะโดยกำเนิดของพวกเขา และวิธีที่พวกเขาประพฤติตนในท้ายที่สุด
ลงในสมุดบันทึกของเราทีละคน เมื่อเป็นเช่นนี้ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นบุคคลประเภทใด

ย่อมไม่มีใครจะหลบพ้นมือของเรา และทุกคนจะรวมอยู่กับบุคคลประเภทเดียวกันตามที่เรাজัดให้
เราตัดสินใจเรื่องบันปลายของแต่ละบุคคลโดยไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอายุ ความอาวุโส ปริมาณความทุกข์
และที่น้อยที่สุดคือ ระดับความซนสังเวชของพวกเขา แต่เป็นไปโดยสอดคล้องกับการที่ว่า

พวกเขาครองความจริงหรือไม่ ไม่มีตัวเลือกอื่นนอกจากนี้ พวกเจ้าจำต้องตระหนักว่า
ทุกคนที่ไม่ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าจะถูกลงโทษด้วยเช่นกัน นี่คือการเท็จจริงซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

เพราะฉะนั้น ทุกคนที่ถูกลงโทษได้ถูกทำการลงโทษไปเช่นนั้นก็เพื่อความชอบธรรมของพระเจ้า
และเป็นการลงทัณฑ์อันสาสมแล้วกับการกระทำชั่วอันนับไม่ถ้วนของพวกเขา
เราไม่ได้เปลี่ยนแปลงแผนการของเราเลยแม้แต่อย่างเดียวนับตั้งแต่การแรกเริ่มของแผนการ มันก็เพียงแค่ว่า
หากพิจารณาจากฝั่งของมนุษย์ บรรดาผู้ที่เรานำมาจะของเราดูเหมือนจะมีจำนวนลดน้อยถอยลง
เช่นเดียวกันกับบรรดาผู้ที่เราเห็นชอบอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม
เรายังคงยืนยันว่าแผนการของเราไม่เคยเปลี่ยนแปลง ในทางตรงกันข้าม
ความเชื่อและความรักของมนุษย์ต่างหากที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ลดถอยลงตลอดเวลา
จนถึงขอบข่ายที่เป็นไปได้ว่า แต่ละบุคคลจะเปลี่ยนแปลงจากป้อมของเรา ไปเป็นเอ็นซาต่อเรา
และถึงขั้นขับเราออกไป ทำให้องค์เราที่มีต่อพวกเขาก็จะไม่เป็นทั้งร้อนและเย็น
จนกว่าเราจะรู้สึกถึงความน่าขยะแขยงและความชิงชัง และในท้ายที่สุดจึงสั่งตัดสินลงโทษไป ไม่ว่าจะอย่างไร
ในวันแห่งการลงโทษพวกเขา เราวยังคงมองเห็นพวกเขาอยู่
แต่พวกเขาก็ไม่สามารถมองเห็นเราได้อีกต่อไปแล้ว
เนื่องจากชีวิตท่ามกลางพวกเขาก็ได้กลายมาเป็นสิ่งที่น่าเบื่อและจืดชืดไปแล้วสำหรับเรา ดังนั้น คงไม่ต้องบอกว่า
เราได้เลือกแล้วที่จะดำรงชีวิตในสิ่งร่ายล้อมที่ต่างออกไป
สิ่งที่ดีกว่าเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดจากวาทะที่คิดร้ายนานาของพวกเขาก็
และหลีกเลี่ยงให้พ้นจากพฤติกรรมอันเลวทรามเหลือทนของพวกเขาก็
ที่พวกเขาก็ไม่อาจหลอกเราหรือปฏิบัติต่อเราอย่างขอไปทีอีกต่อไป ก่อนที่เราจะจากพวกเขาก็ไป
เรายังคงจำต้องเตือนสติพวกเขา ให้เว้นจากการกระทำในสิ่งซึ่งไม่สอดคล้องกับความจริง ในทางตรงกันข้าม
เจ้าควรทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอใจต่อทุกคน สิ่งซึ่งนำประโยชน์มาสู่ทุกคน
และสิ่งซึ่งเป็นที่ประโยชน์ต่อบั้นปลายของเจ้าเอง มิฉะนั้นแล้วผู้ที่ทนทุกข์อยู่ท่ามกลางความวิบัติ
จะไม่ใช้ใครอื่นนอกจากตัวเจ้าเอง

ความปรานีของเรานั้นแสดงออกต่อบรรดาผู้ที่รักเราและปฏิเสธตัวพวกเขาเอง ในขณะเดียวกัน
การลงโทษที่ได้ไปเยือนคนแล้ว ก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงอุปนิสัยที่ชอบธรรมของเราอย่างชัดเจน และยิ่งไปกว่านั้นคือ
พิสูจน์คำพยากรณ์แห่งความโกรธเคืองของเรา เมื่อความวิบัติมาเยือน
ทุกคนที่ต่อต้านเราจะวิปริตทำให้ในขณะที่พวกเขาตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายของการกัณดารอาหารและภัยพิบัติ
บรรดาผู้ที่ได้กระทำความเลวในทุกลักษณะ เว้นแต่ผู้ที่ได้ติดตามเรามาเป็นเวลาหลายปี
จะไม่มีทางหลบพ้นการชำระชดใช้ให้กับบาปของตน พวกเขาอีกเช่นกัน ที่จะต้องพรวดลงสู่ความวิบัติ
ในแบบที่นานๆ ครั้งจะได้เห็นกันในตลอดระยะเวลาหลายล้านปี
และพวกเขาจะดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะแห่งความอกสั่นขวัญผวาและหวาดกลัวตลอดเวลา

และบรรดาผู้ติดตามของเราทั้งหลายที่ได้แสดงความจงรักภักดีต่อเราจะขึ้นบานและปรบมือให้กับอิทธิฤทธิ์ของเรา พวกเขาจะผ่านประสบการณ์กับความพอใจอันเกินพรรณนา

และดำรงชีวิตท่ามกลางความขึ้นบานยินดีอย่างที่เราไม่เคยมอบให้มวลมนุษย์

เพราะเราถนอมความล้ำค่าของความประพุดที่ดั่งงามของมนุษย์และชิงชิงความประพุดชั่วของพวกเขา ตั้งแต่เมื่อเราเริ่มต้นนำทางมวลมนุษย์

เรามุ่งหวังอย่างใจจดใจจ่อมาตลอดว่าจะได้รับผู้คนสักกลุ่มที่มีจิตใจเดียวกับเรา ในขณะเดียวกัน

บรรดาผู้ที่ไม่ได้มีจิตใจเดียวกับเรานั้น เราก็ไม่เคยลืม เราเกลียดพวกเขาในหัวใจของเราเสมอ

รอคอยโอกาสที่จะนำพาการลงทัณฑ์อันสาสมมาสู่พวกเขา อันเป็นสิ่งซึ่งเราจะผลิตผลิตินที่ให้เห็น

บัดนี้วันของเราได้มาถึงแล้วในที่สุด และเราไม่จำเป็นต้องรออีกต่อไปแล้ว!

งานชิ้นสุดท้ายของเราไม่ใช่แค่เพื่อประโยชน์แห่งการลงโทษมนุษย์เท่านั้น

แต่เพื่อการจัดการเตรียมการในเรื่องบ้านปลายของมนุษย์อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น

มันเป็นไปได้ที่ผู้คนทั้งหมดอาจรับรู้กิจการและการกระทำของเรา

เราต้องการให้แต่ละบุคคลได้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ทำมานั้นถูกต้อง

และได้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ทำมานั้นเป็นการแสดงออกของอุปนิสัยของเรา

ที่ทำให้กำเนิดมวลมนุษย์นั้น ไม่ใช่การกระทำของมนุษย์ นับประสาอะไรที่จะเป็นการกระทำของธรรมชาติ

แต่เป็นเรา ผู้บำรุงเลี้ยงทุกสิ่งมีชีวิตซึ่งอยู่ในการสร้าง หากปราศจากการดำรงอยู่ของเรา

มวลมนุษย์ย่อมมีแต่จะพินาศและทุกข์ทนจากการหวนเวียนแห่งหายนะเท่านั้น

ไม่มีมนุษย์คนใดจะได้เห็นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อันสวยงาม หรือโลกอันเขียวขจีอีกเลย

มวลมนุษย์จะเผชิญเพียงคำคืนอันเยือกเย็นและหุบเขาแห่งเงามรณะซึ่งไร้ปรานี

เราคือความรอดเดียวเท่านั้นของมวลมนุษย์ เราคือความหวังเดียวเท่านั้นของมวลมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้นคือ

เราก็คือพระองค์ผู้ซึ่งเป็นที่พึ่งแห่งการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ทั้งปวง หากไม่มีเรา—

มวลมนุษย์จะหุดนึ่งลงในทันที หากไม่มีเรา—

มวลมนุษย์จะทุกข์ทนจากมหันตภัยและถูกบรรดาผีศาจทุกลักษณะเหยียบย่ำอยู่ใต้ฝ่าเท้า

กระนั้นก็ยังไม่มีใครใส่ใจเรา เราได้ทำงานที่ไม่มีใครอื่นทำได้

และหวังเพียงแต่ว่ามนุษย์จะสามารถตอบแทนเราด้วยความประพุดที่ดั่งงามบ้าง

แม้จะมีเพียงไม่กี่คนที่สามารถตอบแทนเราได้ เราก็จะยังคงยุติการเดินทางไกลของเราในโลกมนุษย์ลง

และเริ่มต้นขึ้นตอนถัดไปของงานของเราที่กำลังคลี่คลายออกมา

เนื่องจากการเร่งรัดไปมาของเราทั้งหมดท่ามกลางมนุษย์ในช่วงหลายปีมานี้ให้ดอกผลดี และเราก็ยินดีมาก

สิ่งที่เราสนใจไม่ใช่จำนวนผู้คน แต่เป็นความประพุดที่ดั่งงามของพวกเขาสืบมากกว่า ไม่ว่าจะมีใครก็ตาม

เราหวังว่าพวกเจ้าจะเตรียมความพร้อมที่ดั่งามให้พอเพียงสำหรับบั้นปลายของตัวเอง
เมื่อนั้นเราจึงจะพึงพอใจ มิฉะนั้นแล้ว

ไม่มีใครเลยในบรรดาพวกเจ้าที่จะสามารถหนีรอดความวิบัติที่จะตกมาถึงเจ้าได้

ความวิบัตินั้นมีจุดกำเนิดอยู่กับเราและแน่นอนว่าถูกจัดวางเรียบเรียงโดยเรา

หากพวกเจ้าไม่สามารถปรากฏว่าดั่งามได้ในสายตาของเรา

เช่นนั้นพวกเจ้าก็จะไม่อาจหนีรอดความทุกข์จากความวิบัติไปได้

ในท่ามกลางความทุกข์ลำบากความประหลาดและการกระทำโดยเจตนาทั้งหลายของพวกเจ้าไม่ได้ถูกพิจารณาว่า

สมควรไปเสียทั้งหมด เนื่องจากความเชื่อและความรักของพวกเจ้านั้นกลวงเป็นโพรง

และเจ้าเพียงแค่ว่าแสดงให้เห็นว่า ตัวตนของพวกเจ้าชั่วช้าเลวหรือไม่ก็ทรยศเท่านั้นเอง ในเรื่องนี้

เราจะพิพากษาสิ่งที่ดีและสิ่งที่แย่นั้น

ความกังวลสนใจของเรายังคงเป็นเรื่องของหนทางที่พวกเจ้าแต่ละคนปฏิบัติและแสดงตัวตนของเขาออกมา

อันเป็นพื้นฐานที่เราจะใช้กำหนดพิจารณาบทอาชญากรรมของพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม เราจำต้องพูดเรื่องนี้ให้ชัดเจนว่า

กับบรรดาผู้ที่ไม่ได้แสดงให้เห็นความจงรักภักดีแม้แต่เล็กน้อยในระหว่างช่วงเวลาของความทุกข์ลำบาก

เราจะไม่ปรานีอีกต่อไป เพราะความปรานีของเราขยายเวลามาเพียงถึงตอนนี้เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น

เราไม่มีความชอบใจให้กับใครก็ตามที่ครั้งหนึ่งเคยทรยศเรา

นับประสาอะไรที่เราจะชอบที่จะเชื่อมสัมพันธ์กับบรรดาผู้ที่ขายผลประโยชน์ของผองเพื่อนของตน

นี่คืออุปนิสัยของเรา ไม่ว่าบุคคลคนนั้นอาจเป็นใครก็ตาม เราจำต้องบอกเรื่องนี้กับพวกเจ้าว่า

ใครก็ตามที่ทำให้เราเสียใจจะไม่ได้ได้รับความเมตตาผ่อนผันจากเราเป็นครั้งที่สอง

และใครก็ตามที่ได้สัจย์ข้อต่อเราตลอดมาจะยังคงอยู่ในหัวใจของเราตลอดกาล

เจ้าจงรักภักดีต่อใคร?

ตอนนี้ แต่ละวันที่พวกเจ้าใช้ชีวิตผ่านไปในนั้นมีความสำคัญยิ่งยวด

และมีความสำคัญสูงสุดต่อบั้นปลายของพวกเจ้าและชะตากรรมของพวกเจ้า ดังนั้น

พวกเจ้าจะต้องทะนุถนอมทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเจ้ามีวันนี้ และวางแผนความล้ำค่าของแต่ละนาที่ที่ผ่านไป

เจ้าต้องใช้เวลามากที่สุดเท่าที่เจ้าสามารถทำได้เพื่อให้ตัวเจ้าได้รับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เพื่อที่ว่าเจ้าจะได้ไม่ใช้ชีวิตนี้ไปโดยไร้ค่า พวกเจ้าอาจรู้สึกสับสนว่าทำไมเราจึงกล่าววอนเช่นนั้น ว่ากันตามตรง

เราไม่พอใจแม้แต่น้อยกับพฤติกรรมของพวกเจ้าไม่ว่าคนใดก็ตาม

เนื่องจากความหวังที่เราเคยมีในตัวพวกเจ้านั้นไม่ใช่อย่างที่พวกเจ้าเป็นในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ เราจึงพูดได้ว่า:

พวกเจ้าแต่ละคนอยู่บนขอบแห่งอันตราย

และเสียงร้องขอความช่วยเหลือในอดีตและความทะเยอทะยานอยากที่จะได้ตามเสาะหาความจริงและแสวงหา
ความสว่างในครั้งก่อนของพวกเจ้ากำลังใกล้จะถึงบทวสานแล้ว

นี่คือการแสดงการตอบสนองรอบสุดท้ายของพวกเจ้า และเป็นบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่เคยคาดหวัง

เราไม่ปรารถนาที่จะพูดตรงกันข้ามกับข้อเท็จจริง เพราะว่าพวกเจ้าได้ทำให้เราผิดหวังเป็นอย่างยิ่ง

บางทีพวกเจ้าคงไม่ปรารถนาที่จะยอมรับเรื่องนี้โดยจำนน ไม่ปรารถนาที่จะเผชิญหน้ากับความเป็นจริง—

ฉะนั้น เราต้องถามเรื่องนี้กับพวกเจ้าอย่างจริงจังว่า ในช่วงหลายปีมานี้

หัวใจของพวกเจ้าเต็มไปด้วยอะไรกันแน่? หัวใจของพวกเจ้าจงรักภักดีต่อใคร?

จงอย่าพูดว่าคำถามเหล่านี้เกิดขึ้นโดยไร้ที่มา และจงอย่าถามเราว่าทำไมเราจึงได้ถามถึงเรื่องเหล่านั้น จงรู้ไว้ว่า

เป็นเพราะว่าเรารู้จักพวกเจ้าดีเกินไป ใส่ใจพวกเจ้ามากเกินไป

และได้ลงทุนหัวใจของเรามากเกินไปในความประหลาดและการกระทำทั้งหลายของพวกเจ้าที่เราได้เรียกร้องให้

พวกเจ้าอธิบายโดยไม่หยุดหย่อน และได้แบกรับความยากลำบากที่เพิ่มขึ้นยิ่งขึ้น กระนั้น

พวกเจ้าก็ไม่ได้ตอบแทนเราด้วยสิ่งใดมากไปกว่าความไม่แยแสและการข่มขู่ที่เกินทน

พวกเจ้าสะพร่าต่อเราเหลือคณา เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะไม่รู้สิ่งใดในเรื่องนี้เลย? หากนี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเชื่อ

มันก็เป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไปอีกว่าพวกเจ้าไม่ได้ปฏิบัติต่อเราด้วยความมีน้ำใจอย่างแท้จริง และดังนั้น

เราจึงกล่าวว่า พวกเจ้ากำลังฝังหัวของพวกเจ้าไว้ในทราย

พวกเจ้าทั้งหมดฉลาดมากเสียจนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเจ้ากำลังทำอะไรกันอยู่—เช่นนั้นแล้ว

พวกเจ้าจะใช้อะไรเพื่อให้คำอธิบายแก่เราเล่า?

คำถามที่น่าเป็นห่วงที่สุดสำหรับเราก็คือ แท้จริงแล้วหัวใจของพวกเจ้าจงรักภักดีต่อใคร เราหวังอีกด้วยว่า

พวกเจ้าแต่ละคนจะพยายามรวบรวมความคิด

และถามตัวของพวกเจ้าเองว่าพวกเจ้าจงรักภักดีต่อใครและพวกเจ้ามีชีวิตอยู่เพื่อใคร

บางทีพวกเจ้าคงไม่เคยให้การพิจารณาต่อคำถามเหล่านี้อย่างถี่ถ้วน ดังนั้น
จะเป็นอย่างไรหากเราเปิดเผยคำตอบให้พวกเจ้ารู้?

ใครก็ตามที่มีความทรงจำจะยอมรับข้อเท็จจริงนี้ที่ว่า มนุษย์มีชีวิตอยู่เพื่อตัวเองและจงรักภักดีต่อตัวเอง
เราไม่เชื่อว่าคำตอบของพวกเจ้านั้นถูกต้องทั้งหมด

เนื่องจากพวกเจ้าแต่ละคนนั้นดำรงอยู่ในชีวิตของพวกเจ้าแต่ละคน

และแต่ละคนก็กำลังต่อสู้ดิ้นรนกับความทุกข์ของพวกเจ้าเอง เมื่อเป็นเช่นนั้น

พวกเจ้าจึงจงรักภักดีต่อผู้คนที่คุณรักและสิ่งต่างๆ ที่ทำให้พวกเจ้าพอใจ

พวกเจ้าไม่ได้จงรักภักดีต่อตัวพวกเจ้าเองโดยสิ้นเชิง เพราะพวกเจ้าแต่ละคนได้รับอิทธิพลจากผู้คน

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และวัตถุสิ่งของทั้งหลายรอบๆ ตัวพวกเจ้า

พวกเจ้าจึงไม่ได้จงรักภักดีต่อตัวพวกเจ้าเองอย่างแท้จริง

เรากล่าวว่าจะเหล่านี้ไม่ใช่เพื่อลงนามรับรองการจงรักภักดีต่อตัวพวกเจ้าเอง

แต่เพื่อตีแผ่ให้เห็นถึงความจงรักภักดีของพวกเจ้าต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

เนื่องจากตลอดช่วงระยะเวลายาวนานหลายปีนั้น เรายังไม่เคยได้รับความรักภักดีจากพวกเจ้าคนใดเลย

พวกเจ้าได้ติดตามเรามาตลอดช่วงหลายปีนี้ กระนั้นก็ยังไม่เคยมอบความจงรักภักดีให้เราแม้เพียงสักนิดเดียว

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเจ้ากลับวนเวียนอยู่กับผู้คนที่คุณรักและสิ่งต่างๆ ที่ทำให้พวกเจ้าพอใจ—

มากถึงขนาดที่ว่าตลอดเวลานั้น และไม่ว่าเจ้าจะไปไหนก็ตาม

เจ้าเก็บผู้คนและสิ่งเหล่านั้นไว้ใกล้หัวใจเจ้าและไม่เคยทอดทิ้งผู้คนและสิ่งเหล่านั้นเลย

เมื่อใดก็ตามที่พวกเจ้ากลายเป็นกระหายหรือกระตือรือร้นในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่คุณรัก

มันเกิดขึ้นในขณะที่พวกเจ้ากำลังติดตามเรา หรือแม้แต่ในขณะที่พวกเจ้ากำลังฟังวาทะของเรา ดังนั้น

เราจึงบอกว่าพวกเจ้ากำลังใช้ความจงรักภักดีที่เราขอจากพวกเจ้า ไปจงรักภักดีและทะนุถนอม “สัตว์เลี้ยง”

ของพวกเจ้าแทน แม้ว่าพวกเจ้าอาจพลีอุทิศสิ่งหนึ่งหรือสองสิ่งให้เรา

มันก็ไม่ได้เป็นตัวแทนถึงทั้งหมดของพวกเจ้า และไม่ได้แสดงว่าเราคือผู้ที่พวกเจ้าจงรักภักดีอย่างแท้จริง

พวกเจ้าเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการต่างๆ ที่พวกเจ้าหลงใหล คนบางคนจงรักภักดีต่อบุตรชายและบุตรสาว

คนอื่นๆ จงรักภักดีต่อสามี ภรรยา ความร่ำรวย การงาน ผู้บังคับบัญชา สถานภาพ หรือผู้หญิง

พวกเจ้าไม่เคยรู้สึกเหนื่อยล้าหรือรำคาญใจกับสิ่งต่างๆ ที่พวกเจ้าจงรักภักดี แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเจ้ากลับกระหายมากยิ่งขึ้นกว่าที่เคยเพื่อที่จะครอบครองสิ่งเหล่านี้ในปริมาณที่มากขึ้น และคุณภาพที่สูงขึ้น

และพวกเจ้าก็ไม่เคยล้มเลิก เราและวาทะของเรามักจะถูกผลักไปอยู่หลังสิ่งต่างๆ ที่พวกเจ้ากระตือรือร้น

และพวกเจ้าก็ไม่มีทางเลือกนอกจากต้องจัดลำดับวาทะของเราไว้ท้ายสุด

มีแม้กระทั่งผู้ที่เว้นตำแหน่งสุดท้ายนี้ไว้เพื่อสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาจงรักภักดีซึ่งพวกเขายังไม่ค้นพบ

ไม่เคยมีร่องรอยของเราในหัวใจของพวกเขาเลยแม้แต่หน่อย พวกเจ้าอาจคิดว่าเราขอจากพวกเจ้ามากเกินไป หรือเรากล่าวหาพวกเจ้าอย่างผิดๆ—แต่พวกเจ้าเคยคิดสักครั้งหรือไม่ถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ในขณะที่พวกเจ้ากำลังใช้เวลาอย่างมีความสุขกับครอบครัวของพวกเจ้าอยู่นั้น พวกเจ้าไม่เคยจรรู้สึกดีต่อเราเลยแม้แต่สักครั้งเดียว? ในช่วงเวลาอย่างนี้ มันไม่ทำให้พวกเจ้าเจ็บปวดหรือ? เมื่อหัวใจของพวกเจ้าเต็มไปด้วยความชื่นบานยินดี และได้รับบำเหน็จรางวัลสำหรับการลงแรงของพวกเจ้า พวกเจ้าไม่รู้สึกละอายใจที่ไม่ได้จัดหาความจริงที่เพียงพอให้กับตัวพวกเจ้าเองหรือ? พวกเจ้าทำให้กับการไม่ได้รับการรับรองจากเราเมื่อใด?

พวกเจ้าบีบเค้นสมองของพวกเจ้าและยอมรับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสเพื่อบุตรชายและบุตรสาวของพวกเจ้า กระนั้นพวกเจ้าก็ยังไม่ฟังพอใจ ยังคงเชื่อว่าพวกเจ้ายังไม่ได้ขยันหมั่นเพียรแทนพวกเขา ยังไม่ได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเจ้าสามารถทำได้เพื่อพวกเขา อย่างไรก็ตาม กับเราแล้ว พวกเจ้าจะสะเพร่าและไม่ระมัดระวังอยู่เสมอ เราอยู่ในความทรงจำของพวกเจ้าเท่านั้น แต่เราไม่ได้คงอยู่ในหัวใจของพวกเจ้า พวกเจ้าไม่รู้สึกละอายใจถึงความพยายามของเราตลอดไป และพวกเจ้าก็ไม่เคยมีความขอบคุณกับสิ่งเหล่านั้นเลย เจ้าเพียงแค่พิจารณาใคร่ครวญเป็นเวลานานๆ และเชื่อว่าการทำเช่นนี้จะเพียงพอแล้ว “ความจริงรักภักดี” เช่นนั้นไม่ใช่สิ่งที่เราโหยหามาแสนนาน แต่เป็นสิ่งที่เราดูหมิ่นมาตลอด แต่กระนั้น ไม่ว่าเราจะพูดอะไร พวกเจ้าก็ยังยอมรับเพียงแค่ว่าหนึ่งหรือสองเรื่องเท่านั้น พวกเจ้าไม่สามารถยอมรับเรื่องนี้ได้ทั้งหมด เนื่องจากพวกเจ้าทุกคน “มั่นใจ” มาก และพวกเจ้าก็มักจะเลือกที่จะยอมรับอะไรจากวณะที่เราได้กล่าวไว้ หากพวกเจ้ายังคงเป็นอย่างนี้ในวันนี้

เรามีวิธีการบางอย่างสำหรับการจัดการกับความมั่นใจในตัวเองของพวกเจ้า—และที่มากกว่านั้นคือ เราจะทำให้พวกเจ้ารับรู้ว่าวณะของเราทั้งหมดนั้นเป็นจริงแท้ และว่าไม่มีวณะใดของเราที่บิดเบือนข้อเท็จจริง หากเราจะวางเงินจำนวนหนึ่งตรงหน้าพวกเจ้าตอนนี้ และให้พวกเจ้ามีอิสระในการเลือก—และหากเราไม่กล่าวโทษพวกเจ้าเนื่องจากตัวเลือกของพวกเจ้า—เมื่อนั้น พวกเจ้าส่วนใหญ่คงจะเลือกเงินและละทิ้งความจริง คนที่ดีกว่าในหมู่พวกเจ้าคงจะยอมละทิ้งเงินและเลือกความจริงอย่างล่งเล

ในขณะที่ผู้ที่อยู่ระหว่างกลางคงจะหิบบอยเงินไว้ในมือข้างหนึ่งและความจริงไว้ในมืออีกข้างหนึ่ง เช่นนั้นแล้ว ธาตุแท้ของพวกเจ้าจะไม่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดหรือ? เมื่อต้องเลือกระหว่างความจริงและสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าจงรักภักดี พวกเจ้าจะเลือกตัวเลือกนี้กันทุกคน และทัศนคติของพวกเจ้าก็จะยังคงเป็นเหมือนเดิม ไม่ใช่เช่นนั้นหรือ?

มีผู้คนไม่มากนักในหมู่พวกเจ้าที่ได้เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาระหว่างถูกและผิดมิใช่หรือ?

ในการแข่งขันระหว่างด้านบวกกับด้านลบ คำและขา

พวกเจ้าตระหนักรู้อย่างแน่นอนถึงตัวเลือกที่พวกเจ้าได้เลือกระหว่างครอบครัวกับพระเจ้า ลูกๆ กับพระเจ้า

สันติสุขกับการแตกแยก ความร่ำรวยกับความยากจน สถานภาพกับความธรรมดาสามัญ

การได้รับการสนับสนุนกับการถูกทิ้งขว้าง เป็นต้น ระหว่างครอบครัวที่สงบสุขกับครอบครัวที่แตกแยก

พวกเจ้าได้เลือกอย่างแรก และเลือกเช่นนั้นโดยไม่ลังเล ระหว่างความร่ำรวยและหน้าที่

พวกเจ้าได้เลือกอย่างแรกอีกครั้ง และยิ่งขาดความตั้งใจที่จะกลับเข้าฝั่ง^[n]

ระหว่างความหุหุหุหุเพื่อกับความยากจน พวกเจ้าได้เลือกอย่างแรก เมื่อต้องเลือกระหว่างบุตรชาย บุตรสาว

ภรรยาและสามีของพวกเจ้า กับเรา พวกเจ้าได้เลือกอย่างแรก และระหว่างมโนคติอันหลงผิดกับความจริง

พวกเจ้าได้เลือกอย่างแรกอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้เผชิญกับการกระทำอันชั่วร้ายทั้งหลายในทุกรูปแบบของพวกเจ้า

เราก็เพียงหมดความเชื่อในตัวพวกเจ้าแล้วเท่านั้น

เราเพียงประหลาดใจเท่านั้นที่หัวใจของพวกเจ้าด้านทานการทำให้อ่อนลงยิ่งนัก

ชัดเจนแล้วว่าหลายปีแห่งการมอบอุทิศและความพยายามนั้นไม่ได้นำพาอะไรมาให้เรามากไปกว่าการทอดทิ้งแ

ละความสิ้นหวังของพวกเจ้า แต่ความหวังของเราที่มีต่อพวกเจ้าเติบโตไปพร้อมกับแต่ละวันที่ผ่านไป

เนื่องจากวันของเราได้ถูกแผ้วถางต่อหน้าทุกคนอย่างสมบูรณ์แล้ว กระนั้น

พวกเจ้าก็ยังยืนกรานที่จะแสวงหาสิ่งที่มีดমনและชั่วร้ายทั้งหลาย

และปฏิเสธที่จะคลายมือของเจ้าที่ยึดจับสิ่งเหล่านั้นไว้ เช่นนั้นแล้ว บทอาเศวนของพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร?

พวกเจ้าเคยให้การคิดคำนึงถึงเรื่องนี้อย่างรอบคอบหรือไม่? หากพวกเจ้าถูกขอให้เลือกอีกครั้ง

แล้วจุดยืนของพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร? มันจะยังคงเป็นอย่างแรกอยู่อีกหรือไม่?

พวกเจ้ายังจะนำความผิดหวังและความโศกเศร้าที่น่าเวทนามาสู่เราอยู่หรือไม่?

หัวใจของพวกเจ้ายังจะมีความอบอุ่นอันน้อยนิดเพียงอย่างเดียวอยู่หรือไม่?

พวกเจ้ายังจะไม่ตระหนักรู้ว่าต้องทำอะไรเพื่อชูใจเราอยู่หรือไม่? ณ เวลานี้ พวกเจ้าจะเลือกอะไร?

เจ้าจะนบนอบต่อวณะของเราหรือจะเหนือล้ำต่อวณะเหล่านั้น?

วันของเราได้ถูกแผ้วถางต่อสายตาของพวกเจ้าแล้ว และสิ่งที่พวกเจ้าเผชิญคือชีวิตใหม่และจุดเริ่มต้นใหม่

อย่างไรก็ตาม เราต้องบอกพวกเจ้าว่าจุดเริ่มต้นนี้ไม่ใช่การเริ่มต้นของงานใหม่ที่ผ่านมา

แต่เป็นการสรุปปิดตัวของงานเก่า นั่นคือ นี่เป็นฉากสุดท้าย

เราคิดว่าพวกเจ้าทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าสิ่งใดที่ผิดปกติเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นนี้ อย่างไรก็ตาม วันหนึ่งในไม่ช้า

พวกเจ้าจะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของจุดเริ่มต้นนี้ ดังนั้น

เรามาเคลื่อนผ่านมันไปด้วยกันและต้อนรับฉากสุดท้ายที่จะมาถึงกันเถิด! อย่างไรก็ตาม

สิ่งที่ทำให้เรายังกังวลต่อไปเกี่ยวกับพวกเจ้าก็คือว่า เมื่อเผชิญหน้ากับความอยุติธรรมและความยุติธรรม พวกเจ้ามักจะเลือกอย่างแรกอยู่เสมอ แต่กระนั้น นั่นเป็นเรื่องในอดีตของพวกเจ้าไปหมดแล้ว เราก็หวังที่จะลืมทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นอดีตของพวกเจ้าเช่นกัน แม้ว่านี่จะเป็นสิ่งที่ทำได้ลำบากยากเย็นอย่างมากก็ตาม ไม่ว่าอย่างไร เรามีวิธีที่ดียิ่งในการลืม นั่นก็คือ จงปล่อยให้อนาคตมาแทนที่อดีต และยอมให้เงาแห่งอดีตของพวกเจ้ามลายหายไปเพื่อแลกกับตัวตนที่แท้จริงของพวกเจ้าในวันนี้ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องรบกวนพวกเจ้าให้ตัดสินใจเลือกอีกครั้ง นั่นคือ จริงๆ แล้วพวกเจ้าจงรักภักดีต่อใครกันแน่?

เชิงอรรถ:

ก. กลับเข้าฝั่ง: สุภาษิตจีน หมายถึง “กลับมาจากหนทางชั่วร้ายของเรา”

ไปสู่นั่นปลาย

เมื่อใดก็ตามที่พาดพิงถึงเรื่องของบันปลาย พวกเจ้าปฏิบัติต่อมันด้วยความจริงจังเป็นพิเศษ ยิ่งไปกว่านั้น

มันเป็นบางสิ่งที่พวกเจ้าทุกคนล้วนมีความรู้สึกอ่อนไหวด้วยเป็นพิเศษ

ผู้คนบางคนรอไม่ไหวที่จะโทษศิระะของพวกเจ้ากับพื้น

หมอบคารวะเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อให้ได้มาซึ่งบันปลายที่ดี

เรารู้สึกได้อย่างเข้าใจในความกระหายร้อนรนของพวกเจ้าโดยไม่จำเป็นต้องแสดงออกมาเป็นคำพูดใด

มันไม่มีอะไรมากไปกว่าการที่พวกเจ้าไม่ต้องการให้เนื้อหาของพวกเจ้าตกไปอยู่ในความวิบัติ

และที่เจ้าไม่ปรารถนากว่านั้นก็คือการคล้อยเคลื่อนลงไปสู่การลงโทษชั่ววินัยนรกกาลในภายภาคหน้า

พวกเจ้าหวังเพียงเปิดโอกาสให้ตัวพวกเจ้าได้ดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระขึ้นอีกสักนิดและง่ายขึ้นอีกสักหน่อย

ฉะนั้นพวกเจ้าจึงรู้สึกอัดอั้นป่วนเป็นพิเศษเมื่อใดก็ตามที่มีการพาดพิงถึงเรื่องของบันปลาย โดยกลัวอยู่ลึกๆ

ว่าหากเจ้าไม่ใส่ใจให้มากพอ เจ้าอาจทำให้พระเจ้าทรงขุ่นเคือง

และด้วยเหตุนี้จึงต้องรับการลงทัณฑ์อันสาสมตามที่เจ้าสมควร ได้รับ

พวกเจ้าไม่ลังเลเลยที่จะยอมประนีประนอมเพื่อประโยชน์ของบันปลายของพวกเจ้า

และถึงขนาดที่พวกเจ้าหลายคนซึ่งครั้งหนึ่งเคยคลั่งเหวี่ยงและกลั่นแกล้งกลายเป็นสุภาพและจริงจังเป็น

พิเศษในบัดดล การปรากฏด้วยความจริงใจของพวกเจ้าทำให้ผู้คนจับใจจนเข้ากระดูกดำ แม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม

พวกเจ้าทุกคนต่างมีหัวใจอัน “ซื่อสัตย์”

และพวกเจ้าก็ได้เปิดเผยความลับในใจพวกเจ้ากับเราอย่างสม่ำเสมอโดยไม่เก็บสิ่งใดไว้เบื้องหลังเลย

ไม่ว่าจะเป็นข้อข้องใจ เล่ห์หลวง หรือการอุทิศตน โดยรวมแล้ว พวกเจ้าได้ “สารภาพ”

สิ่งทั้งหลายอันมีสาระสำคัญที่นอนอยู่ภายในซอกมุมซึ่งลึกที่สุดของความเป็นอยู่ของพวกเจ้าต่อเราอย่างซื่อสัตย์

ตรงไปตรงมายิ่งนัก แน่่อนว่าเราไม่เคยหาทางเลี้ยวอ้อมสิ่งเหล่านี้เลย

เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนกลายเป็นความคุ้นชินเกินไปเสียแล้วสำหรับเรา

พวกเจ้าคงเลือกเข้าสู่ทะเลเพลิงเพื่อประโยชน์ของบันปลายสุดท้ายของเจ้ามากกว่าจะเลือกเสียมศักดิ์เส้นเพื่อให้

ได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้า ไม่ใช่ที่เราเคร่งครัดในหลักการกับพวกเจ้าจนเกินไป

หากแต่เป็นเพราะพวกเจ้าขาดหัวใจแห่งการอุทิศตนจนเกินกว่าที่จะมาเผชิญหน้าโดยตรงกับทุกอย่างที่เราทำ

พวกเจ้าอาจไม่เข้าใจสิ่งที่เราเพิ่งเอ่ยไป ฉะนั้น ให้เราจัดเตรียมคำอธิบายอย่างง่ายให้แก่พวกเจ้าว่า

สิ่งที่พวกเจ้าต้องการหนักหนาไม่ใช่ความจริงหรือชีวิต

ทั้งยังไม่ใช่หลักการทั้งหลายเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติของพวกเจ้า

นับประสาอะไรที่จะใช้งานอันอดสาหัสของเรา

หากแต่สิ่งที่พวกเจ้าต้องการหนักหนาก็คือทุกสิ่งที่พวกเจ้าครองในเนื้อหนัง นั่นก็คือ ความอุดมด้วยโภคทรัพย์

สถานะ ครอบครัว ชีวิตสมรส และอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

พวกเจ้าไม่ได้ให้ความสำคัญกับงานและคำพูดของเราโดยสิ้นเชิง

ดังนั้นเราจึงสามารถสรุปรวบรวมความเชื่อของพวกเจ้าได้เป็นคำหนึ่งคำ นั่นก็คือ ขอไปที

พวกเจ้าจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้สัมฤทธิ์ในสิ่งทั้งหลายที่พวกเจ้าอุทิศตัวให้อย่างสมบูรณ์

แต่เราได้ค้นพบแล้วว่าพวกเจ้าจะไม่ทำแบบเดียวกันเพื่อประโยชน์ในเรื่องทั้งหลายที่เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า

ของพวกเจ้า พวกเจ้ากลับเพียงแค่อุทิศตัวมากกว่าคนอื่นและจริงจิงแน่วแน่มากกว่าคนอื่นเมื่อเทียบกับ

นี่คือเหตุที่เรากล่าวว่าคุณที่ขาดหัวใจแห่งความจริงใจสุดซึ่งก็คือคนที่ล้มเหลวในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเรา

จงคิดให้ถ่วงถี่เถิด—มีความล้มเหลวยู่มากมายท่ามกลางพวกเจ้าหรือไม่?

พวกเจ้าควรที่จะรู้ว่าความสำเร็จในเรื่องการเชื่อในพระเจ้านั้น สัมฤทธิ์ได้ด้วยผลแห่งการกระทำของตัวผู้คนเอง

เมื่อผู้คนทำไม่สำเร็จ แต่กลับล้มเหลว นั่นก็เป็นเพราะการกระทำของพวกเขาเองเช่นกัน

และไม่มีปัจจัยอื่นใดเลยที่มีบทบาทเกี่ยวข้อง

เราเชื่อว่าพวกเจ้าคงจะทำได้ตามที่จำเป็นเพื่อให้สัมฤทธิ์บางสิ่งซึ่งลำบากยากเย็นกว่าและพ่วงความทุกข์มาด้วยยิ่งกว่าการที่เชื่อในพระเจ้า และเชื่อว่าพวกเจ้าคงจะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นอย่างจริงจังนัก

จริงจิงมากเสียจนพวกเจ้าคงจะไม่เต็มใจยอมผ่อนปรนในความคิดพลาดอันใดก็ตาม

เหล่านี้คือความพยายามอันไม่ย่อหย่อนหลายประเภทที่พวกเจ้าทั้งปวงนำมาใส่ให้กับชีวิตของตัวเอง

พวกเจ้าถึงกับมีความสามารถที่จะหลอกลวงเนื้อหนังของเราได้ภายใต้รูปการณ์แวดล้อมที่พวกเจ้าคงจะไม่หลอกลวงสมาชิกคนใดในครอบครัวของตัวเองเลย นี่คือพฤติกรรมอันสมำเสมอของพวกเจ้า

และเป็นหลักการในการดำรงชีวิตของพวกเจ้า

พวกเจ้าไม่ได้ยังคงกำลังฉายภาพโฉมหน้าอันจอมปลอมมาหลอกลวงเราเพื่อประโยชน์ในบั้นปลายของพวกเจ้า

เพื่อที่บั้นปลายของพวกเจ้าจะได้สวยงามเพียบพร้อมและเป็นไปตามที่พวกเจ้าอยากได้อีกามีทั้งหมดหรือ

? เราตระหนักรู้ว่าการอุทิศตนของพวกเจ้าเป็นไปแบบชั่วคราว เช่นเดียวกับความจริงใจของเจ้านั่นเอง

มิใช่หรือหรือที่ว่าความแน่วแน่นของพวกเจ้าและราคาที่พวกเจ้าจ่ายไปนั้น

เป็นไปเพื่อประโยชน์ของชั่วขณะปัจจุบันเท่านั้น หาใช่เพื่ออนาคตไม่?

พวกเจ้าต้องการเพียงทุ่มเทความพยายามสุดหยิ่งเพื่อเพียรพยายามที่จะรักษามันบั้นปลายอันสวยงามเอาไว้

ด้วยอุดมมุ่งหมายในการต่อรองแลกเปลี่ยนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

พวกเจ้าไม่ได้พยายามครั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการกลายเป็นหนี้ความจริงและยังไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งการชดใช้คืนให้แก่เราสำหรับราคาที่เราได้จ่ายไป กล่าวให้สั้นก็คือ

พวกเจ้าเต็มใจให้นำกุสโลบายอันฉลาดแบบขมมาใช้เพื่อให้ได้สิ่งที่พวกเจ้าต้องการ

แต่จะไม่สู้รบแบบเปิดเผยเพื่อการนั้น นี่มิใช่ความปรารถนาจากใจจริงของพวกเจ้าหรือหรือ?

พวกเจ้าต้องไม่อำพรางตัวเอง

และต้องไม่ทำให้สมองของพวกเจ้าวนเวียนอยู่กับเรื่องของบั้นปลายจนถึงขนาดที่พวกเจ้ากินไม่ได้นอนไม่หลับ ไม่จริงหรือหรือว่าทอวานของพวกเจ้าจะได้ถูกกำหนดพิจารณาไว้เรียบร้อยแล้วในตอนสุดท้าย?

พวกเจ้าแต่ละคนควรทำหน้าที่ของตนเองอย่างสุดความสามารถ ด้วยหัวใจอันเปิดกว้างและซื่อสัตย์ และเต็มใจจะจ่ายราคาใดก็ตามที่จำเป็น ดังที่พวกเจ้าได้พูดกันไว้ว่า เมื่อวันนั้นมาถึง

พระเจ้าจะไม่ทรงบกพร่องต่อใครก็ตามที่ได้ทนทุกข์หรือได้ยอมจ่ายราคาเพื่อพระองค์

ความเชื่อมั่นเช่นนี้คือสิ่งที่ควรค่าแก่การยึดมั่นไว้ และถูกต้องแล้วที่พวกเจ้าไม่ควรจะลี้ภัยไป

ในหนทางนี้เท่านั้น เราจึงจะสามารถสบายใจได้ในเรื่องเกี่ยวกับพวกเจ้า มิเช่นนั้น

พวกเจ้าก็จะเป็นผู้คนที่ทำให้เราไม่อาจสบายใจได้เลยตลอดกาล

และเจ้าจะกลายเป็นวัตถุทั้งหลายที่เราไม่พิสมัยไปตลอดกาล

หากพวกเจ้าทุกคนสามารถทำตามมโนธรรมของตัวเองและทำเพื่อเราอย่างสุดความสามารถโดยไม่เหลือเผื่อแรงเผื่อใจไปจากงานของเรา และอุทิศแรงกายแรงใจของเจ้าให้กับงานข่าวประเสริฐของเราไปชั่วชีวิต เช่นนี้แล้ว

มีหรือที่ใจของเราจะไม่ลึบโลดบ่อยครั้งเพราะความชื่นบานในเรื่องของพวกเจ้า? เช่นนี้แล้ว

เราจึงจะสามารถโล่งใจในเรื่องของพวกเจ้าได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ใช่หรือไม่?

ช่างเป็นความอดสูที่สิ่งที่พวกเจ้าทำได้นั้นเป็นเพียงเศษเสี้ยวอันน้อยนิดจนน่าเวทนาของสิ่งที่เราคาดหวัง เมื่อเป็นกรณีนี้ พวกเจ้ากลัวได้อย่างไรจึงมาแสวงหาสิ่งที่พวกเจ้าหวังเอาจากเรา?

บั้นปลายและชะตากรรมของพวกเจ้ามีความสำคัญยิ่งต่อพวกเจ้า—เป็นสิ่งที่สร้างความกังวลมหันต์

พวกเจ้าเชื่อว่า หากเจ้าไม่ทำสิ่งทั้งหลายด้วยความระมัดระวังยิ่งแล้ว

ย่อมจะหมายความว่าพวกเจ้าจบแล้วที่จะได้มีบั้นปลาย และเจ้าได้ทำลายชะตากรรมของตัวเองไปแล้ว

แต่พวกเจ้าเคยเห็นหรือไม่ว่า

ผู้คนที่สละความพยายามเพื่อประโยชน์ของบั้นปลายของพวกเขาดังแต่เพียงอย่างเดียว

เป็นการตรากตรำโดยเปล่าประโยชน์? ความพยายามเหล่านั้นไม่จริงแท้—

หากแต่เป็นความจอมปลอมและเล่ห์หลวง หากเป็นกรณีนี้แล้ว

พวกที่ทำงานเพียงเพื่อเห็นแก่บั้นปลายของพวกเขานั้น

ย่อมอยู่บนบรรทัดที่ทะลุทะลวงไปสู่ความปราชัยครั้งสุดท้ายของพวกเขา

ด้วยว่าความล้มเหลวในความเชื่อในพระเจ้าของคนเรานั้นมีเหตุมาจากเล่ห์หลวง

เราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้แล้วว่าเราไม่ชอบที่จะได้รับการยกยอหรือบอช

หรือการปฏิบัติต่อเราด้วยความตื่นเต้นกตัญญู

เราชอบคนซื่อสัตย์ที่เชิดหน้าผิวยุกับความจริงของเราและความคาดหวังของเรา ที่ยิ่งมากไปกว่านั้นก็คือ

เราชอบเวลาที่ผู้คนสามารถแสดงให้เห็นความอาทรและความคำนึงถึงหัวใจของเราเป็นที่สุด
และชอบเวลาที่พวกเขาสามารถถึงขั้นเลิกสิ่งทุกอย่างได้เพื่อประโยชน์ของเรา
เฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นหัวใจของเราจึงสามารถได้รับความชื่นชม ตอนนี้
เรื่องเกี่ยวกับพวกเจ้าที่เราไม่ชอบนั้นมีมากเพียงใดกันเล่า? เรื่องที่เราชอบเกี่ยวกับพวกเจ้าละมีมากเพียงใด?
เป็นไปได้หรือไม่ที่ไม่มีพวกเจ้าคนใดเลยได้ตระหนักถึงการสำแดงความอัปยศอดัสน์สารพัดทั้งหมดที่พวกเจ้าทุ่ม่อ
ออกมาด้วยหวังประโยชน์ในบั้นปลายของพวกเจ้า?

ในหัวใจของเรา เราไม่ปรารถนาที่จะทำร้ายหัวใจดวงใดที่คิดบวกและใฝ่สูง
และเรายังไม่ปรารถนาจะบั่นทอนแรงกายแรงใจของใครก็ตามที่กำลังทำหน้าที่ของตนโดยสัตย์ซื่อ กระนั้น
เราก็ต้องย้ำเตือนพวกเจ้าแต่ละคนถึงความไม่พอเพียงทั้งหลายของพวกเจ้าและดวงจิตอันโสมมที่นอนอยู่ในซอก
มุมที่ลึกที่สุดของหัวใจพวกเจ้า
เราทำเช่นนี้ด้วยหวังว่าพวกเจ้าจะสามารถมอบถวายหัวใจที่แท้จริงได้จนหมดเมื่ออยู่ต่อหน้าพระเจ้าแห่งเรา
เพราะสิ่งที่เราเกลียดชังที่สุดนั้นคือเหล่าผู้ที่ผู้คนมีต่อเรา เราหวังเพียงว่า ในช่วงระยะสุดท้ายแห่งงานของเรา
พวกเจ้าจะให้ผลงานที่ดีที่สุด และพวกเจ้าจะอุทิศตัวของพวกเจ้าโดยหมดทั้งดวงใจ
หาใช่เพียงครึ่งใจอีกต่อไปไม่ แน่แน่นอนว่าเราเองก็หวังให้พวกเจ้าทุกคนสามารถมีบั้นปลายที่ดี
แต่แม้จะเป็นเช่นนั้น เราก็ยังมีข้อพึงประสงค์ของเรา นั่นคือ
พวกเจ้าต้องตัดสินใจให้ดีที่สุดในการมอบถวายการอุทิศครั้งสุดท้ายและครั้งสุดท้ายเท่านั้นของเจ้าให้แก่เราจนหมด
สิ้น หากบางคนไม่มีการอุทิศตนครั้งเดียวนั้น เขาผู้นั้นย่อมเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่ซาตานครองอยู่อย่างแน่นอน
และเราจะไม่เก็บเขาไว้ใช้งานอีกต่อไป แต่จะส่งเขากลับบ้านไปให้พ่อแม่ของเขาดูแล
งานของเราคือความช่วยเหลืออันยิ่งใหญ่สำหรับพวกเจ้า
สิ่งที่เราหวังจะได้จากพวกเจ้าคือหัวใจที่ซื่อสัตย์และที่ใฝ่สูง แต่จนบัดนี้แล้ว มือของเราก็กว้างเปล่าอยู่
จงตรองดูเถิด หากวันหนึ่งเรายังโศกสลดเป็นนักหนาเกินกว่าจะเขตที่จะหาว่ามาจากกล่าวแล้ว
ทำทีของเราที่มีต่อพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร? ถึงตอนนั้น เราจะยังเป็นมิตรต่อเจ้าเหมือนที่เราเป็นในตอนนี้อย่างไร?
ถึงตอนนั้นแล้ว ใจของเรายังสงบนิ่งได้เท่าตอนนี้อย่างไร?
พวกเจ้าเข้าใจความรู้สึกของบุคคลหนึ่งซึ่งได้ไถพรวนผินนาไปอย่างอดสูสาหะ
แต่ก็ยังเก็บเกี่ยวข้าวไม่ได้แม้สักเม็ดหรือไม่?
พวกเจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าหัวใจของบุคคลหนึ่งจะบาดเจ็บสาหัสเพียงใดเมื่อเขาถูกจัดการด้วยการฟาดคบที่รุนแรง?
พวกเจ้าสามารถลิ้มรสชาติความขมขื่นของบุคคลหนึ่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยเปี่ยมด้วยความหวัง
แต่ต้องจากไปด้วยความร่ำวานหรือไม่?
พวกเจ้าเคยเห็นความโกรธเกรี้ยวที่ถูกปล่อยออกมาจากบุคคลหนึ่งซึ่งถูกข่มขู่หรือไหม?

พวกเขาสามารถรู้ถึงความกระหายร้อนร่นต่อการล้างแค้นของบุคคลหนึ่งซึ่งได้รับการปฏิบัติด้วยความเป็นปฏิปักษ์และเล่ห์หลวงหรือไม่? หากพวกเขาเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนเหล่านี้แล้ว

เราก็คิดว่าคงไม่ลำบากยากเย็นนักสำหรับพวกเขาที่จะจินตนาการถึงท่าทีที่พระเจ้าจะมีต่อพวกเขาในเวลาแห่งการลงทัณฑ์อันสาสมของพระองค์! สุดท้ายนี้

เราหวังให้พวกเขาทุกคนทุ่มความพยายามจริงจังเพื่อประโยชน์แห่งบั้นปลายของพวกเขาเอง แต่กระนั้น

เขาก็จะยอมนำวิถีทางที่เต็มไปด้วยเล่ห์หลวงมาใช้ในความพยายามนั้น มิฉะนั้นแล้ว

ใจของเราก็จะยังผิดหวังในตัวพวกเขาต่อไป และความผิดหวังเช่นนี้จะนำไปสู่สิ่งใดหรือ?

พวกเขาไม่ได้กำลังหลอกตัวเองอยู่หรือ?

พวกที่ขบคิดถึงบั้นปลายของตัวเองแต่ก็ยังทำให้มันลุ่มจมลงไปในนั้น

เป็นผู้คนที่สามารถได้รับการช่วยให้รอดน้อยที่สุด ต่อให้เขาจะกลายเป็นขุนเจียวและบันดาลโทสะขึ้นมา

ใครเล่าจะใส่ใจเจตนาบุคคลเช่นนี้? สรุปโดยรวมแล้ว เรายังคงหวังให้พวกเขาได้มีบั้นปลายที่ดีและเหมาะสม

และยิ่งไปกว่านั้น เราหวังว่าจะไม่มีพวกเขาคนใดต้องตกไปอยู่ในความวิบัติ

การตกเตือนสามประการ

ในฐานะผู้เชื่อในพระเจ้า เจ้าควรจงรักภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียวโดยไม่มีใครอื่นในทุกสรรพสิ่ง และสามารถที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ในทุกสรรพสิ่ง ถึงกระนั้น แม้ทุกคนเข้าใจในขาวนี้ แต่ด้วยความลำบากรากเหง้าจิตใจของมนุษย์—ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความไร้เหตุผล และความเสื่อมทรามของเขา เป็นต้น—ความจริงเหล่านี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏชัดและเป็นพื้นฐานที่สุดในบรรดาทั้งหมด จึงไม่ปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ภายในตัวเขาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และดังนั้น ก่อนที่บทพยานของพวกเขาจะมาถึงอย่างถาวร เราควรบอกบางสิ่งบางอย่างที่สำคัญที่สุดแก่พวกเขาเสียก่อน ก่อนที่เราจะพูดต่อ อันดับแรก พวกเขาจะต้องเข้าใจในสิ่งนี้ว่า วาจาที่เรากล่าวนั้นเป็นความจริงซึ่งมุ่งตรงไปที่มวลมนุษย์ทั้งปวง มันไม่ได้ถูกกล่าวระบุถึงบุคคลหนึ่งหรือบุคคลชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงควรจดจ่ออยู่ที่การทำความเข้าใจจนจะเรจากจุดยืนแห่งความจริง และจะต้องมีท่าทีที่ไม่แบ่งปันความสนใจและความจริงใจไปทางอื่น จะต้องไม่เพิกเฉยต่อวาจาหรือความจริงที่เรากล่าวแม้แต่คำเดียว และจะต้องไม่ปฏิบัติต่อวาจาทั้งหมดที่เรากล่าวอย่างไม่ใส่ใจจริงจัง ในชีวิตของพวกเขา เราได้เห็นว่า พวกเขาได้ทำอะไรไปมากมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับความจริง และดังนั้น เราขอสั่งอย่างเฉพาะเจาะจง ให้พวกเขากลายมาเป็นผู้รับใช้ความจริง ให้เขาไม่ตกไปเป็นทาสของความเลวและความอับลัษณ์ และให้เขาไม่เหยียบย่ำความจริงหรือทำให้มุมใดของพระนิเวศของพระเจ้าย่ำหมอง นี่คือการตกเตือนของเราต่อพวกเขา บัดนี้ เราจะกล่าวถึงหัวข้อสำคัญที่อยู่ตรงหน้า ณ เวลานี้

ประการแรก เพื่อประโยชน์ของชะตากรรมของตัวพวกเขาเอง พวกเขาควรแสวงหาความเห็นชอบจากพระเจ้า กล่าวคือ ในเมื่อพวกเขารับรู้แล้วว่าพวกเขาคือสมาชิกคนหนึ่งพระนิเวศของพระเจ้า เมื่อนั้นพวกเขาก็ควรที่จะนำพาสันติสุขในจิตใจมาสู่พระเจ้า และทำให้พระองค์พึงพอพระทัยในทุกสรรพสิ่ง พูดอีกอย่างก็คือ เจ้าจะต้องมีหลักธรรมในการกระทำต่างๆ ของเจ้า และจะต้องปฏิบัติอย่างประจวบพ้องกับความจริงในการกระทำเหล่านั้น หากนี่เป็นสิ่งที่เกินกว่าที่เจ้าจะทำได้ เช่นนั้นเจ้าก็จะถูกพระเจ้ารังเกียจและปฏิเสธ และถูกบอกปิดจากมนุษย์ทุกคน

ทันทีที่เจ้าตกไปอยู่ในสภาวะลำบากใจดังกล่าว เจ้าย่อมไม่สามารถถูกนับรวมเข้าไปอยู่ท่ามกลางพระนิเวศของพระเจ้า นี่เองที่เป็นความหมายตรงตัวของ การไม่ได้รับความเห็นชอบโดยพระเจ้า

ประการที่สอง พวกเจ้าควรที่จะรู้ว่าพระเจ้าทรงโปรดบรรดาผู้ที่มีความซื่อสัตย์ โดยเนื้อแท้แล้ว
พระเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยความสัตย์ซื่อ และดังนั้น พระวาระของพระเจ้าสามารถเชื่อถือไว้วางใจได้เสมอ
ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ การกระทำของพระองค์นั้น ไร้ข้อผิดและมีอาจตั้งคำถามได้ ซึ่งเป็นเหตุผลว่า
เหตุใดพระเจ้าจึงชอบคนจำพวกที่มีความซื่อสัตย์ต่อพระองค์โดยสมบูรณ์
ความซื่อสัตย์หมายถึงการมอบหัวใจของเจ้าให้แก่พระเจ้า จริงแท้ต่อพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
เปิดกว้างต่อพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง ไม่เคยซ่อนเร้นข้อเท็จจริง
ไม่พยายามหลอกลวงบรรดาผู้ที่อยู่สูงกว่าและต่ำกว่าเจ้า
และไม่ทำสิ่งต่างๆ เพื่อหวังประจบประแจงให้พระเจ้าทรงโปรดปราน กล่าวสั้นๆ ก็คือ
การมีความซื่อสัตย์คือการปราศจากราคะในการกระทำและคำพูดทั้งหลาย
และการไม่หลอกลวงทั้งพระเจ้าและมนุษย์ สิ่งที่เราพูดเป็นสิ่งที่เรียบง่ายมาก แต่สำหรับพวกเจ้า
มันลำบากยากเย็นเป็นเท่าทวีคูณ
ผู้คนมากมายเลือกที่จะถูกประณามสาปแช่งให้ไปลงนรกดีกว่าให้พูดและกระทำด้วยความซื่อสัตย์
จึงไม่ต้องประหลาดใจที่เรามีวิธีปฏิบัติอีกแบบซึ่งเตรียมไว้สำหรับรับมือกับคนพวกที่ไม่มี ความซื่อสัตย์
แน่นอนว่า เรารู้ดีอย่างเต็มเปี่ยมว่ามันลำบากยากเย็นแค่ไหนสำหรับพวกเจ้าที่จะมีความซื่อสัตย์
เพราะพวกเจ้าทุกคนล้วนแยบยลนัก เก่งมากในเรื่องการวัดผู้คนด้วยไม้บรรทัดอันเล็กรัดตัวของตัวเอง
นี่ทำให้งานของเรายิ่งมีความเรียบง่ายขึ้น และด้วยความที่พวกเจ้าแต่ละคนล้วนก่อกอดความลับแนบไว้กับอก
เช่นนั้นก็ดีแล้ว เราจะส่งพวกเจ้าไปสู่ความวิบัติเรียงทีละคน ให้ “เข้าโรงเรียน” ด้วยเพลิงอัคคี เพื่อที่หลังจากนั้น
พวกเจ้าอาจมั่นใจได้อย่างสิ้นเชิงต่อการเชื่อของเจ้าในวาระของเรา ถึงที่สุดแล้ว เราจะกระซอกเอาคำว่า
“พระเจ้าคือพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความสัตย์ซื่อ” ออกมาจากปากของพวกเจ้า ทันทีหลังจากนั้น
พวกเจ้าจะตืออกซกหัวและพิลาปราพันว่า “ที่เกี่ยวคนนั้น คือหัวใจของมนุษย์!”
จิตใจของพวกเจ้าจะอยู่ในสถานะใดหรือ ณ เวลานี้? เราจินตนาการว่า
เจ้าจะไม่รู้สึกมีชัยดังที่เจ้ากำลังเป็นอยู่ในตอนนี้ และนับประสาอะไรที่เจ้าจะมีความ “ลุ่มลึกและยากที่จะเข้าใจ”
ดังที่กำลังเป็นอยู่ ณ ตอนนี้ ในการสถิตของพระเจ้านั้น ผู้คนบางคนช่างสงบเสถียรสำรวมไปเสียทั้งหมด
พวกเขาอดสาหะต่อการเป็นผู้ “ประพฤติดี” กระนั้น
พวกเขาก็ยังแยกเขี้ยวและเงื้อง่ากรังเลียบใส่กันในการสถิตของพระวิญญาณ
พวกเจ้าจะจัดอันดับผู้คนแบบนี้ให้อยู่ท่ามกลางลำดับชั้นของคนซื่อสัตย์อย่างนั้นหรือ?
หากเจ้าเป็นคนประเภทหน้าซื่อใจคดคนหนึ่ง เป็นใครบางคนที่มีทักษะใน “สัมพันธภาพระหว่างบุคคล”
เมื่อนั้นเราพูดเลยว่า เจ้าคือใครบางคนที่ย่างพยายาล้อเล่นกับพระเจ้าโดยแน่วแท้
หากคำพูดของเจ้าพรุนไปด้วยข้อแก้ตัวกับเหตุผลข้ออ้างที่ไร้คุณค่า เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า

เจ้าคือใครบางคนทีละเล็กละน้อยไม่เต็มใจจะนำความจริงมาปฏิบัติ
หากเจ้ามีความลับส่วนตัวมากมายซึ่งเจ้าอดออกที่จะแบ่งปัน
หากเจ้าไม่ชอบอย่างมากในการนำความลับของเจ้า—ความลำบากยากเย็นของเจ้า—
มาตีแผ่ต่อหน้าผู้อื่นเพื่อแสวงหาหนทางแห่งความสว่าง เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า
เจ้าคือใครบางคนที่จะบรรลุความรอดโดยง่าย และเป็นผู้ที่จะไม่ไพล่พ้นจากความมืดมิดโดยง่าย
หากการแสวงหาหนทางแห่งความจริงสร้างความยินดีให้กับเจ้าเป็นอย่างดี
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือใครบางคนที่อาศัยอยู่ในความสว่างตลอดเวลา
หากเจ้าปรารถนาดีมากเกินไปจนได้เป็นคนปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า
ทำงานอย่างขยันขันแข็งและมีมโนธรรมอยู่เพียงเบื้องหลังไม่เสนอหน้า เป็นผู้ให้เสมอและไม่เคยเป็นผู้รับเลย
เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า เจ้าคือวิสุทธิชนผู้จงรักภักดี เพราะเจ้าไม่แสวงหาบำเหน็จ
และเป็นเพียงบุคคลที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งเท่านั้น หากเจ้าเต็มใจที่จะเป็นคนซื่อตรงเปิดเผย
หากเจ้าเต็มใจที่จะสละทั้งหมดที่เป็นของเจ้า หากเจ้าสามารถพลีอุทิศชีวิตของเจ้าเพื่อพระเจ้า
และยึดมั่นในคำพยานของเจ้า และหากเจ้ามีความซื่อสัตย์จนถึงจุดที่เจ้ารู้เพียงการทำให้พระเจ้าพึงพอใจ
และไม่มัวพิจารณาตัวเจ้าเอง หรือรับไว้เพื่อตัวเจ้าเองเช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า
ผู้คนเช่นนั้นคือบรรดาผู้ที่ได้รับการบำรุงเลี้ยงในความสว่าง
และเป็นผู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ตลอดกาลในราชอาณาจักรแห่งนี้ เจ้าควรรู้ว่า
มีความเชื่อที่แท้จริงและความจงรักภักดีที่แท้จริงอยู่ภายในตัวเจ้าหรือไม่
รู้ว่าเจ้ามีบันทึกของการทนทุกข์เพื่อพระเจ้าหรือไม่ และรู้ว่า
เจ้าได้มอบต่อพระเจ้าด้วยประการทั้งปวงหรือไม่ หากเจ้าขาดพร่องสิ่งเหล่านี้ไป เช่นนั้นแล้ว ความไม่เชื่อฟัง
เล่ห์หลวง ความโลภ และการร้องทุกข์ก็จะยังคงอยู่ภายในตัวเจ้า
เนื่องจากหัวใจของเจ้าอยู่ห่างไกลจากความซื่อสัตย์ เจ้าจึงไม่เคยได้รับการระลึกถึงในด้านบวกจากพระเจ้า
และไม่เคยดำรงชีวิตอยู่ในความสว่าง
ชะตากรรมของคนเราจะออกมาเป็นอย่างไรในบทวารสถานนั้นแขวนอยู่กับการที่พวกเขามีหัวใจที่ซื่อสัตย์และเป็น
สีแดงเข้มของเลือดหรือไม่ และพวกเขามีดวงจิตที่ปราศจากราคะหรือไม่
หากเจ้าเป็นใครบางคนที่ไม่มีความซื่อสัตย์อย่างมาก ใครบางคนซึ่งมีหัวใจคิดร้าย
ใครบางคนซึ่งมีดวงจิตที่ไม่สะอาด
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จงมั่นใจได้เลยว่าจะได้พบจุดจบในสถานที่ที่มนุษย์ถูกลงโทษ
ตามที่ถูกขีดเขียนไว้ในบันทึกชะตากรรมของเจ้านั่นเอง หากเจ้ากล่าวอ้างว่าตัวเองมีความซื่อสัตย์อย่างมาก
แต่กระนั้นก็ยัง ไม่เคยบริหารจัดการที่จะปฏิบัติไปโดยสอดคล้องความจริงหรือกล่าวคำพูดที่เป็นความจริงได้สำ

รึเงียที่ เช่นนั้นแล้วเจ้ายังคงกำลังรอคอยให้พระเจ้าทรงปูนบำเหน็จเจ้าอยู่อีกหรือ?

เจ้ายังคงหวังให้พระเจ้าคำนึงถึงเจ้าจนกว่าดวงใจของพระองค์อยู่อีกหรือ? การคิดเช่นนั้นไม่วิปริตหรือ?

เจ้าหลอกลวงพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง แล้วพระนิเวศของพระเจ้าจะให้ที่พักแก่คนมือไม่สะอาดอย่างเจ้าได้เช่นไร?

ประการที่สามที่เราต้องการบอกพวกเจ้าก็คือการนี้ที่ว่า

ในครรลองแห่งการดำรงชีวิตของพวกเขาด้วยความเชื่อในพระเจ้านั้น

บุคคลทุกคนล้วนได้ทำในสิ่งทั้งหลายที่ด้านทานและหลอกลวงพระเจ้า

ความประพฤติผิดบางอย่างไม่จำเป็นต้องถูกบันทึกเป็นการทำให้ขุนเคื่อง แต่บางอย่างก็ไม่สามารถยกโทษให้ได้

เพราะมีหลายความประพฤติที่ฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้า

ซึ่งเป็นที่ขุนเคื่องต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้า หลายคนที่ยังเกี่ยวข้องกับชะตากรรมของตนเองอาจตั้งคำถามว่า

ความประพฤติเหล่านี้มีอะไรบ้าง เจ้าควรจะรู้อยู่แล้วว่า พวกเขานั้นมีความโอหังและหยิ่งผยองอยู่โดยธรรมชาติ

และไม่เต็มใจที่จะบนอบต่อข้อเท็จจริง ด้วยเหตุผลนี้ เราจึงจะค่อยๆ

บอกกล่าวกับพวกเจ้าทีละน้อยๆหลังจากพวกเจ้าได้ทบทวนกับตัวเองแล้ว

เราจะเตือนสติให้พวกเจ้ามีความเข้าใจในเนื้อหาของประกาศกฤษฎีกาบริหารมากขึ้น

และให้พยายามทำความเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า หากไม่เช่นนั้น

พวกเจ้าคงห้ามปากตัวเองให้ปิดสนิทได้อย่างลำบากยากเย็น

สิ้นของพวกเจ้าคงตัวอย่างอิสระเกินไปกับการพุดคุยให้ฟังดูสูงส่ง

แล้วเจ้าก็จะทำให้เป็นที่ขุนเคื่องต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้าโดยไม่ได้ตั้งใจ และร่วงลงสู่ความมืดมิด

สูญเสียการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์และความสว่าง เพราะพวกเจ้าไม่มีหลักธรรมในการกระทำทั้งหลาย

เพราะเจ้าทำและพุดในสิ่งที่ไม่ควร เจ้าจะต้องได้รับการลงทัณฑ์อันสาสม

เจ้าควรรู้ว่าแม้เจ้าจะไม่มีหลักธรรมในคำพุดและความประพฤติ แต่พระเจ้าทรงมีหลักธรรมสูงส่งในทั้งสองสิ่ง

เหตุผลที่เจ้าได้รับการลงทัณฑ์อันสาสมก็เพราะเจ้าได้กระทำให้พระเจ้าทรงขุนเคื่อง ไม่ใช่ต่อบุคคลคนหนึ่ง

หากในชีวิตของเจ้า เจ้าได้กระทำให้เป็นที่ขุนเคื่องต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้าหลายครั้งหลายครา เช่นนั้นแล้ว

เจ้าย่อมต้องกลายเป็นลูกหลานแห่งนรกอย่างไม่มีทางเลี่ยงได้ สำหรับมนุษย์แล้ว อาจปรากฏเหมือนว่า

เจ้าแค่ได้กระทำความประพฤติที่ไม่ลงรอยกับความจริงไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและไม่ได้มีอะไรมากกว่านั้น

เจ้าได้ตระหนักรู้หรือไม่ว่า ไม่ว่าอย่างไรในสายพระเนตรของพระเจ้า

เจ้าได้กลายเป็นใครบางคนที่ไม่มีความซื่อสัตย์และบาปจะมอบให้อีกแล้ว

เพราะเจ้าได้ฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้าเกินกว่าหนึ่งครั้ง และยิ่งไปกว่านั้น

ยังไม่ได้แสดงสัญญาณของการกลับใจใหม่เลย ไม่มีตัวช่วยอื่นอีกแล้วสำหรับเจ้า

มีก็แต่การดึงพรวดลงสู่รกรที่ซึ่งพระเจ้าจะทำการลงโทษมนุษย์เท่านั้นเอง

ผู้คนจำนวนน้อยนิดได้กระทำความประพฤติบางอย่างที่ฝ่าฝืนหลักการทั้งหลายในขณะที่กำลังติดตามพระเจ้า แต่หลังจากได้รับการจัดการและให้การทรงนำ พวกเขาที่ค่อยๆ ค้นพบความเสื่อมทรามของตนเอง หลังจากนั้นก็ได้เข้าสู่ไปบนร่องครรลองที่ถูกต้องของความป็นจริง และพวกเขายังคงอยู่อย่างรู้แจ้งเห็นจริงมาจนถึงปัจจุบัน ผู้คนเช่นนั้นคือพวกที่จะคงอยู่ในตอนสุดท้าย กระนั้น ความเชื่อสัตย์ต่างหากที่เราแสวงหา หากเจ้าเป็นบุคคลที่เชื่อสัตย์ และเป็นใครคนหนึ่งซึ่งปฏิบัติตนโดยสอดคล้องกับหลักธรรม เช่นนั้นแล้วเจ้าก็สามารถเป็นคนไว้ใจคนหนึ่งของพระเจ้าได้ หากในการกระทำของเจ้า เจ้าไม่ได้กระทำให้เป็นที่ขุ่นเคืองต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้า และแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า และมีหัวใจที่เคารพพระเจ้า เมื่อนั้นความเชื่อของเจ้าย่อมขึ้นถึงมาตรฐาน ผู้ใดก็ตามที่ไม่เคารพพระเจ้าและไม่มีหัวใจที่สั่นไหวด้วยความยำเกรง มีที่ท่าสูงมากที่จะฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้า

หลายคนรับใช้พระเจ้าด้วยจุดแข็งของความปรารถนาอันแรงกล้าของพวกเขา แต่ไม่มีความเข้าใจในประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้าเลย ที่ยิ่งน้อยกว่านั้นก็คือ ความเลี้ยวใจอันใดต่อการแสดงนัยแห่งพระวาระของพระองค์ และดังนั้น ด้วยเจตนาดีของพวกเขา บ่อยครั้งที่พวกเขาลงเอยตรงการทำให้สิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นการขัดจังหวะการบริหารจัดการของพระเจ้า ในกรณีที่รุนแรง พวกเขาถูกขว้างทิ้งออกไปเลย

ถูกตัดขาดจากโอกาสอันใดในภายภาคหน้าที่จะได้ติดตามพระองค์ และถูกขับลงสู่นรก ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ทั้งหมดที่มีต่อพระนิเวศของพระเจ้าเป็นอันจบสิ้นลง

ผู้คนเหล่านั้นทำงานในพระนิเวศของพระเจ้าด้วยจุดแข็งของเจตนาดีแบบรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และจบลงด้วยการสร้างพระโทสะให้กับพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ผู้คนนำพาหนทางของการรับใช้พวกข้าราชการและบรรดาเจ้านายทั้งหลายมาใช้ในพระนิเวศของพระเจ้า และพยายามที่จะทำให้หนทางเหล่านั้นเข้ามามีบทบาท โดยการคิดอย่างไร้ประโยชน์ว่า หนทางเหล่านั้นจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับที่นี่ได้อย่างง่ายดายโดยไม่ต้องใช้ความพยายาม พวกเขาไม่เคยจินตนาการว่าพระเจามีใช้ทรงมีพระอุปนิสัยของลูกแกะ แต่เป็นอุปนิสัยของราชสีห์ เพราะฉะนั้น บรรดาผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นครั้งแรกจึงไม่สามารถสื่อสารกับพระองค์ได้เลย ด้วยพระหฤทัยของพระเจ้านั้นไม่เหมือนหัวใจมนุษย์

เฉพาะหลังจากที่เจ้าเข้าใจความจริงหลากหลายประการแล้วเท่านั้น เจ้าจึงสามารถรู้จักพระเจามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความรู้นี้ไม่ใช่ประกอบไปด้วยพระวาระหรือคำสอนทั้งหลาย แต่ก็สามารถนำไปใช้เป็นเสมือนชุมทรัพย์ที่จะเป็นวิถีทางให้เจ้าได้เข้าไปสู่ความไว้วางใจใกล้ชิดกับพระเจ้า

และใช้เป็นสิ่งพิสูจน์ว่า พระองค์ทรงปิติยินดีในตัวเจ้า หากเจ้าขาดพร่องความเป็นจริงของความรู้
และไม่มีความจริงติดตัว เช่นนั้นแล้ว

การปรนนิบัติอันเปี่ยมปรารถนาอย่างแรงกล้าของเจ้าย่อมทำได้เพียงนำความเกลียดและความชิงชังจากพระเจ้า
สู่ตัวเจ้า มาจนบัดนี้ เจ้าควรคิดได้แล้วว่า การเชื่อในพระเจ้าไม่มีอะไรที่เหมือนกับการศึกษาในวิชาเทววิทยาเลย!

แม้ว่า วณะทั้งหลายที่เราใช้ตกเดือนพวกเจ้านั้นเป็นแบบสังเขป

แต่ทั้งหมดที่เราได้บรรยายไปนั้นก็เป็นสิ่งที่กำลังขาดพร่องมากที่สุดในตัวพวกเจ้า เจ้าควรรู้ว่า

สิ่งที่เราพูดถึงในตอนนี้นั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของงานชิ้นสุดท้ายของเราท่ามกลางมนุษย์

เพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดพิจารณาจุดจบของมนุษย์

เรามีปรารถนาที่จะทำงานอะไรมากกว่านี้โดยไม่ได้สนองต่อจุดประสงค์ใดเลย

และเราก็ไม่ปรารถนาที่จะนำผู้คนเหล่านั้นซึ่งสิ้นหวังดังท่อนไม้ที่ผูกมัดอีกต่อไป

นับประสาอะไรกับการนำทางผู้คนเหล่านั้นที่เก็บงำเจตนาร้ายไว้อย่างลับๆ ต่อไป บางทีสักวันหนึ่ง

พวกเจ้าจะเข้าใจความตั้งใจที่แน่วแน่จริงจังเบื้องหลังวณะของเรา

และการมีส่วนร่วมสนับสนุนทั้งหลายที่เราได้กระทำต่อมวลมนุษย์ บางที สักวัน

พวกเจ้าจะจับความเข้าใจในข่าวที่ทำให้เจ้าสามารถตัดสินใจจุดจบของตัวเอง

การล่อลวงจะเมิดจะนำทางมนุษย์ไปสู่นรก

เราได้ให้คำเตือนแก่พวกเจ้าไปแล้วมากมาย และมอบความจริงมากมายแก่พวกเจ้าอันมีเจตนาที่จะพิชิตพวกเจ้า
ถึงตอนนี้ พวกเจ้าล้วนรู้สึกได้ว่าพวกเจ้าบริบูรณ์ขึ้นมากกว่าที่พวกเจ้าเคยเป็นในอดีตอย่างมีนัยสำคัญ
พวกเจ้าได้เข้าใจถึงผลกระทบมากมายว่า บุคคลคนหนึ่งควรจะเป็นเช่นไร
และเจ้าได้มาครองสามัญสำนึกมากมายอย่างที่คุณซึ่งสัจย์ซื่อควรจะมี
ทั้งหมดนี้คือผลเกี่ยวเกี่ยวที่พวกเจ้าได้เกี่ยวเกี่ยวไปตลอดครองครองของช่วงเวลาหลายปี
เราหาได้ปฏิเสธผลลัทธิทั้งหลายของพวกเจ้าไม่ แต่เราต้องกล่าวอย่างค่อนข้างตรงไปตรงมาเช่นกันว่า
เราก็มิได้ปฏิเสธการไม่เชื่อฟังและการเป็นกบฏเกินคณานับที่พวกเจ้าได้กระทำต่อเราในช่วงเวลาหลายปีนี้เช่นกัน
ด้วยว่าไม่มีวิสุทธิชนอยู่ในหมู่พวกเจ้าแม้แต่คนเดียว
พวกเจ้าคือผู้คนที่ซาตานได้ทำให้เสื่อมทรามโดยไม่มีข้อยกเว้น พวกเจ้าก็คือพวกศัตรูของพระคริสต์
จวบจนกระทั่งบัดนี้ การล่อลวงและ การไม่เชื่อฟังของพวกเจ้านั้นมีมากมายนับไม่ถ้วน ด้วยเหตุนี้
จึงแทบจะไม่สามารถถือว่าแปลกได้เลยกับการที่เรากำลังกล่าวร้ายกับพวกเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีกตลอดเวลา
เราไม่ปรารถนาจะอยู่ร่วมกับพวกเจ้าในลักษณะนี้—แต่เพื่อประโยชน์ของอนาคตของพวกเจ้า
เพื่อประโยชน์แห่งบ้านปลายของพวกเจ้า เราจะกล่าวซ้ำถึงสิ่งที่เราได้กล่าวไปแล้วอีกครั้ง ณ ที่นี้และตอนนี้
เราหวังว่าพวกเจ้าจะตามใจเรา และยิ่งกว่านั้น
หวังว่าเจ้าจะสามารถเชื่อทุกถ้อยคำของเราและอนุমানความนัยอันลึกซึ้งแห่งวณะของเราได้
จงอย่ากังขาในสิ่งที่เรากล่าว
ไม่ต้องพูดถึงการหยิบยวณะของเราขึ้นมาตามแต่เจ้าจะปรารถนาและโยนวณะเหล่านั้นทิ้งไปตามอำเภอใจ
เราเห็นว่าการนี้สุดจะทนยอมรับได้
จงอย่าตัดสินวณะของเราและและยิ่งน้อยกว่านั้นก็คือเจ้าไม่ควรคิดว่าวณะเหล่านั้นไม่สำคัญ
หรือกล่าวว่าเรากำลังทดลองพวกเจ้าอยู่เสมอ
หรือแย่ไปกว่านั้นก็คือกล่าววณะที่เรากล่าวแก่นั่นไม่ถูกต้องแม่นยำ
เราพบว่าสิ่งเหล่านี้ก็สุดจะทนยอมรับได้ด้วยเช่นกัน
ด้วยความที่พวกเจ้าปฏิบัติต่อเราและสิ่งที่เรากล่าวด้วยความคลางแคลงใจ
ไม่เคยยอมรับฟังวณะของเราและเพิกเฉยต่อเรา เราขอบอกพวกเจ้าแต่ละคนอย่างจริงจังว่า
จงอย่านำสิ่งที่เรากล่าวไปเชื่อมโยงกับหลักปรัชญา
จงอย่านำวณะของเราไปเชื่อมโยงกับคำโกหกของพวกคนกำมะลอ
นับประสาอะไรที่เจ้าควรตอบสนองวณะของเราด้วยการเหยียดหยาม
บางทีอาจจะไม่มีผู้ใดในอนาคตที่สามารถบอกสิ่งที่เรากำลังบอกกับพวกเจ้าได้

หรือพูดกับพวกเจ้าอย่างโง่เขลา

หรือที่ยิ่งน้อยกว่านั้นก็คือคอยอธิบายชี้แนะประเด็นเหล่านี้แก่พวกเจ้าอย่างอดทน

วันในอนาคตเหล่านี้จะถูกเจ้าใช้ไปกับการมาหวนคิดถึงช่วงเวลาที่ดี

หรือสะอึกสะอื้นเสียงดังหรือร้องครางด้วยความเจ็บปวด

หรือไม่พวกเจ้าก็จะกำลังดำรงชีวิตผ่านคำกินอันมีคิมิดโดยปราศจากการจัดเตรียมเสบียงแห่งความจริงหรือชีวิต หรือเพียงแค่เฝ้าคอยอย่างสิ้นหวัง

หรือดำรงอยู่ด้วยความเสียใจมากขึ้นมากจนพวกเจ้าสูญเสียเหตุผลทั้งหมด...แทบจะไม่มีพวกเจ้าคนเดียวเลยที่สามารถรอดพ้นจากความเป็นไปได้เหล่านี้

เนื่องเพราะไม่มีพวกเจ้าคนเดียวที่ครองที่นั่งซึ่งพวกเจ้านั้สการพระเจ้าอย่างแท้จริงจากที่นั่งนี้

แต่กลับคืบคลานตัวพวกเจ้าเองอยู่ในโลกแห่งความมกมากในกามและความชั่ว

ซึ่งคลุกเคล้าเข้าไปในการเชื่อทั้งหลายของพวกเจ้า เข้าไปในจิตวิญญาณ ดวงจิต และร่างกายของพวกเจ้า

อันเป็นสิ่งที่ทั้งหลายมากมายนักที่ไม่เกี่ยวกันเลยกับชีวิตและความจริง

และเป็นสิ่งที่จริงแล้วต่อต้านชีวิตและความจริง

เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราหวังในตัวพวกเจ้าก็คือให้พวกเจ้าสามารถได้รับการนำพาเข้าสู่เส้นทางแห่งความสว่าง

ความหวังเดียวของเราคือการที่พวกเจ้าสามารถกลายมามีความสามารถในการใส่ใจตัวเอง

ในการดูแลตัวพวกเจ้าเอง

และการที่เจ้าไม่มัวแต่นั่งเรื่องบันปลายของเจ้ามากนักในขณะที่เดียวกันก็มีทรรศนะที่ไม่เผยแสดงต่อความประพฤติ

และการล่วงละเมิดของเจ้าเลย

เป็นเวลานานแล้วที่ผู้คนซึ่งเชื่อในพระเจ้าต่างก็หวังอย่างจริงจังตั้งใจที่จะมีบันปลายอันงดงาม

และผู้เชื่อทั้งหมดของพระเจ้าหวังว่าโซควาสนาจะมาสู่พวกเขาในทันทีทันใด

พวกเขาล้วนหวังว่าพวกเขาจะพบว่าตัวเองได้นั่งลงอย่างสงบ ณ ที่ใดที่หนึ่งในสวรรค์

ก่อนที่พวกเขาจะทันได้รู้ตัว แต่เรากล่าวเลยว่า ด้วยความคิดอันน่ารักชื่นชมของพวกเขา

ผู้คนเหล่านี้ไม่เคยรู้เลยว่าพวกเขามีคุณสมบัติเหมาะที่จะได้รับโซควาสนาดังกล่าวที่ร่วงหล่นจากสวรรค์

หรือแม้แต่ที่จะได้นั่งบนที่นั่งในที่นั้นหรือไม่ พวกเจ้าในปัจจุบันมีความรู้ดีเกี่ยวกับตัวเจ้าเอง ถึงกระนั้น

พวกเจ้าก็ยังคงหวังว่าจะรอดพ้นจากความวิบัติแห่งยุคสุดท้ายและพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เมื่อพระองค์ทรงลงโทษเหล่ามารร้าย

ดูเหมือนว่าการผันหวนและความต้องการสิ่งทั้งหลายแต่ตามที่พวกเขาชอบนั้นเป็นคุณสมบัติพิเศษทั่วไปของผู้คนทั้งหมดที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และไม่ใช้ความเป็นอัจฉริยะอันโดดเด่นบางอย่างของปัจเจกบุคคลใดเพียงลำพัง ถึงกระนั้น

เรายังคงปรารถนาจะให้ความอยากได้อะไรมีอันพึงเพื่อเหล่านี้ของพวกเจ้าตลอดจนความกระหายร้อนรนของพวกเจ้าที่จะได้รับพระพรนั้นจบสิ้นลง ด้วยความที่การล่วงละเมิดของพวกเจ้ามีมากมายนัก และด้วยข้อเท็จจริงที่ว่าความเป็นกบฏของพวกเจ้านั้นก็เติบโตขึ้นตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้สามารถเหมาะสมกับแบบพิมพ์เขียวอันน่ารักซึ่งนมสำหรับอนาคตของพวกเจ้าได้อย่างไรกัน? หากเจ้าต้องการดำเนินชีวิตต่อไปตามแต่เจ้าจะยินดี ยังคงอยู่ในสิ่งผิดโดยไม่มีสิ่งใดมาหยุดยั้งเจ้าไว้ ทว่าในเวลาเดียวกันเจ้ายังต้องการให้ความฝันของเจ้ากลายเป็นจริง เช่นนั้นแล้วเราก็คงจะขอรับรู้ว่าเจ้าคงอยู่ในความสับสนสับสนของเจ้าต่อไปและไม่มีวันตื่นขึ้นมาเลย— เพราะความฝันของเจ้านั้นเป็นความฝันอันว่างเปล่า และในการสถิตของพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรม พระองค์จะไม่ทรงทำการยกเว้นให้กับเจ้า หากเจ้าเพียงแต่ต้องการให้ความฝันของเจ้ากลายเป็นจริง เช่นนั้นแล้วก็จะอย่าได้มีวันวาดฝันเลย ในทางตรงกันข้าม จงเผชิญกับความจริงและข้อเท็จจริงตลอดกาล นี่คือหนทางเดียวที่เจ้าจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้ ในทางรูปธรรมแล้ว อะไรหรือคือขั้นตอนทั้งหลายของวิธีการนี้?

ประการแรก จงดูการล่วงละเมิดทั้งหมดของเจ้า และตรวจสอบว่าความประพฤติและความคิดที่เจ้ามีอยู่โดยไม่คล้อยตามความจริง

นี่คือสิ่งหนึ่งที่เจ้าทำได้อย่างง่ายดาย และเราเชื่อว่าผู้มีเชาวน์ปัญญาทุกคนสามารถทำสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่ไม่เคยรู้ความหมายของการล่วงละเมิดและความจริงนั้นคือข้อยกเว้น ทั้งนี้เพราะโดยระดับพื้นฐานเบื้องต้นแล้ว พวกเขาไม่ใช่ผู้คนที่มีความเชาวน์ปัญญา เรากำลังพูดคุยอยู่กับผู้ที่พระเจ้าทรงเห็นชอบแล้ว มีความซื่อสัตย์ ไม่ได้ละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหารใดอย่างร้ายแรง และสามารถยังรู้ถึงการล่วงละเมิดของตัวเองได้อย่างง่ายดาย แม้ว่านี่คือสิ่งหนึ่งที่เรากำลังประสงคจากพวกเจ้า และนั่นง่ายสำหรับเจ้าที่จะสำเร็จลุล่วงได้ แต่นั่นก็ไม่ใช่สิ่งเดียวที่เราพึ่งประสงคจากพวกเจ้า ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม เราหวังว่าพวกเจ้าจะไม่แอบหัวเราะเยาะกับข้อพึ่งประสงคนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หวังว่าเจ้าจะไม่ดูแคลนมันหรือถือว่าไม่เป็นเรื่องไม่สำคัญ เจ้าควรปฏิบัติต่อมันอย่างจริงจัง และไม่ปล่อยมันลอยแพ

ประการที่สอง สำหรับการล่วงละเมิดและการไม่เชื่อฟังของเจ้าแต่ละข้อ เจ้าควรมองหาความจริงที่สอดคล้องกัน แล้วจากนั้น จงใช้ความจริงเหล่านี้แก้ไขประเด็นปัญหาเหล่านั้น หลังจากนั้น

จนแทนที่การปฏิบัติตนแบบลวงละเมิดและความคิดกับการปฏิบัติที่ไม่เชื่อฟังของเจ้าด้วยการฝึกฝนปฏิบัติความจริง

ประการที่สาม เจ้าควรเป็นคนซื่อสัตย์

ไม่ใช่ใครบางคนทีตลาดแบบขลุ่ยเสมอและเต็มไปด้วยเล่ห์ลวงตลอดเวลา (ณ
ที่นี้เรากำลังขอพวกเจ้าอีกครั้งให้เป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์)

หากเจ้าสามารถสำเร็จลุล่วงสามสิ่งนี้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็นผู้มีวาสนาคนหนึ่ง—

เป็นบุคคลที่ความฝันของเขากลายเป็นจริงและเป็นผู้ที่ได้รับโชควาสนา

บางทีพวกเจ้าก็จะปฏิบัติต่อข้อพึงประสงค์ที่ไม่ยั่วใจสามประการนี้อย่างจริงจัง

หรือบางทีเจ้าก็จะปฏิบัติต่อมันอย่างไม่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม

จุดประสงค์ของเราคือการทำให้ความฝันของพวกเจ้าลุล่วง และนำอุดมคติของพวกเจ้าไปสู่การฝึกฝนปฏิบัติ

ไม่ใช่ทำเพื่อให้พวกเจ้าเป็นตัวตลกหรือทำให้พวกเจ้าดูโง่เขลา

ข้อเรียกร้องทั้งหลายของเราอาจดูเรียบง่าย

แต่สิ่งที่เรากำลังบอกพวกเจ้านั้น ไม่เรียบง่ายเหมือนหนึ่งบวกหนึ่งเท่ากับสอง

หากทั้งหมดที่พวกเจ้าทำคือพูดคุยเกี่ยวกับการนี้อย่างเรื่อยเปื่อย

หรือพูดเพื่อเจ้อถึงถ้อยแถลงที่ฟังดูดีมากแต่ว่างเปล่า

เช่นนั้นแล้วแบบพิมพ์เขียวของพวกเจ้ากับความปรารถนาทั้งหลายของพวกเจ้าก็จะเป็นเพียงหน้ากระดาษที่ว่างเปล่าไปตลอดกาล

เราจะไม่มีสำนักแห่งความเวทนาให้แก่พวกเจ้าที่ทนทุกข์มาเป็นเวลาหลายปีและทำงานหนักมามาก

ทว่ากลับยังไม่ได้ประโยชน์อันใดเลยจากมัน ในทางตรงกันข้าม

เราจะปฏิบัติต่อพวกที่ไม่ทำตามข้อเรียกร้องของเราด้วยการลงโทษ ไม่ใช่ด้วยบำเหน็จทั้งหลาย

ยิ่งไม่ต้องพูดถึงความเห็นอกเห็นใจอันใด พวกเจ้าอาจจะจินตนาการว่า

จากการที่ได้เป็นผู้ติดตามมาหลายปียิ่งนัก เจ้าได้ปฏิบัติงานอย่างหนักไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม

และเจ้าก็ควรได้รับข้าวถ้วยหนึ่งในพระนิเวศของพระเจ้าเพียงเพราะการเป็นคนปรนนิบัติคนหนึ่ง

เราคงจะกล่าวได้ว่าพวกเจ้าส่วนมากคิดแบบนี้

เพราะพวกเจ้าได้ไล่ตามเสาะหาหลักการเกี่ยวกับวิธีที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งทั้งหลายและวิธีที่จะไม่ให้ถูกใครใช้

ประโยชน์อยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงกำลังบอกพวกเจ้าในบัดนี้อย่างจริงจังมากว่า

เราไม่สนใจว่างานที่หนักของเจ้านั้นมีความดีความชอบเพียงใด คุณวุฒิของเจ้าน่าประทับใจเพียงใด

เจ้าติดตามเราอย่างไรก็ซัดเพียงใด เจ้าเป็นที่รู้จักมากเพียงใด

หรือว่าเจ้าได้ปรับปรุงท่าทีของเจ้าไปมากเพียงใดแล้ว ตราบเท่าที่เจ้ายังไม่ทำตามข้อเรียกร้องของเรา
เจ้าจะไม่มีวันได้รับคำสรรเสริญจากเราเลย

จงคิดมาแน่วคิดและการคำนวณเหล่านั้นของพวกเจ้าออกไปทั้งหมดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้
และเริ่มปฏิบัติต่อข้อพึงประสงค์ของเราอย่างจริงจัง หาไม่แล้ว

เราจะแปรทุกคนไปเป็นขี้เถ้าเพื่อให้งานของเราสิ้นสุดลงและถ้ามองในแง่ดีที่สุดก็คือ

แปรช่วงเวลาหลายปีของงานและการทนทุกข์ของเราไปเป็นการไม่มีอะไรเลย

เพราะเราไม่สามารถนำพาศัตรูทั้งหลายของเราและผู้คนเหล่านั้นที่หมั่นคลั่งไปด้วยความชั่วและมีรูปลักษณะของ
ซาตานเข้าสู่อาณาจักรของเราหรือพาพวกเขาเข้าไปสู่ยุคถัดไปได้

เรามีความหวังมากมาย เราหวังว่าพวกเจ้าจะสามารถปฏิบัติตนในลักษณะที่ถูกต้องเหมาะสมและประพฤติดี

ลู่ลวงหน้าที่ของเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ครองความจริงและมนุษยธรรม

เป็นผู้คนที่สามารถยอมสละเล็กทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเรามีและแม้แต่ชีวิตของพวกเขาเพื่อพระเจ้า และอื่นๆ

อีกมาก

ความหวังเหล่านี้ทั้งปวงมีต้นตอมาจากความไม่พอเพียงของพวกเจ้าและจากความเสื่อมทรามและความไม่เชื่อฟัง
ของพวกเจ้า

หากคำสนทนาใดที่เราได้มีไปกับพวกเจ้านั้นไม่มีอันใดเลยที่เพียงพอจะดึงดูดความสนใจจากพวกเจ้าได้

เช่นนั้นแล้วก็มีแนวโน้มว่าทั้งหมดที่เราทำได้ในตอนนี้ก็คือการไม่กล่าวอะไรอีกแล้ว อย่างไรก็ตาม

พวกเจ้าก็เข้าใจว่าผลลัพธ์ของการนั้นจะเป็นสิ่งใด เราไม่เคยหยุดพัก ดังนั้นหากเราไม่พูด

เราก็จะทำบางสิ่งให้ผู้คนมองดู เราสามารถทำให้สิ้นของใครบางคนเน่าได้

หรือเป็นเหตุให้ใครบางคนตายแบบแขนขาขาด

หรือให้ผู้คนมีความผิดปกติของเส้นประสาทและเป็นเหตุให้พวกเขาแลดูน่าเกลียดน่ากลัวได้ในหลายหนทาง

แต่ถึงอย่างไร เราก็สามารถทำให้ผู้คนต้องสูทนความทรมานที่เราขงขึ้นโดยเฉพาะเจาะจงสำหรับพวกเขาได้

ด้วยวิธีนี้ เราคงจะรู้สึกเปรมปรีดิ์ มีความสุขมาก และยินดีอย่างใหญ่หลวง มีการกล่าวกันอยู่เสมอว่า “ทำดีได้ดี

และทำชั่วได้ชั่ว” ดังนั้นเหตุใดจึงไม่เป็นเช่นนั้นเล่าในตอนนี้? หากเจ้าปรารถนาที่จะต่อต้านเรา

และทำการตัดสินใจเกี่ยวกับเรา เราก็จะทำให้ปากของเจ้าเน่า และนั่นก็จะทำให้เราปีติยินดีไปชั่วกัลป์

ในท้ายที่สุดแล้ว นี่ก็เป็นเพราะสิ่งที่เจ้าได้ทำไปนั้นไม่ใช่ความจริง

ที่เยี่ยงกว่าก็คือมันไม่ได้มีอะไรเกี่ยวข้องกับชีวิตเลย ขณะที่ทุกสิ่งที่เราทำคือความจริง

การกระทำของเราทั้งหมดสัมพันธ์กับหลักธรรมทั้งหลายของงานของเราและประกาศกฤษฎีกาบริหารที่เราได้กำ

หนดไว้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงรีบเร่งให้เจ้าแต่ละคนส่งสมคุณธรรมเอาไว้บ้าง หยุดการทำความชั่วมากมายยิ่งนัก

และใส่ใจต่อข้อเรียกร้องของเราในยามว่างของเจ้า เช่นนั้นแล้วเราจึงจะรู้สึกชื่นบาน

หากพวกเจ้าจะมีส่วนร่วมสนับสนุน (หรือบริจาค)

ให้กับความจริงแม้แต่หนึ่งในหนึ่งพันของความพยายามที่เจ้าใช้กับเนื้อหนัง

เช่นนั้นแล้วเราขอมุกว่าเลยเถิดว่าเจ้าคงจะไม่ได้กระทำการล่วงละเมิดและมีปากเน่าเหม็นบ่อยนัก

นี่ไม่เห็นได้ชัดหรือ?

ยิ่งเจ้ากระทำการล่วงละเมิดมากขึ้นเพียงใด เจ้าก็ยิ่งจะมีโอกาสเหมาะที่จะได้มาซึ่งบันปลายที่ดื่นน้อยลงเท่านั้น

ในทางกลับกัน ยิ่งเจ้ากระทำการล่วงละเมิดน้อยลงเพียงใด

โอกาสที่เจ้าจะกลายเป็นได้รับการสรรเสริญจากพระเจ้าก็ยิ่งดีขึ้นเท่านั้น

หากการล่วงละเมิดของเจ้าเพิ่มมากขึ้นจนถึงจุดที่เป็นไปไม่ได้ที่เราจะยกโทษให้เจ้า เช่นนั้นแล้ว

เจ้าก็จะเสียโอกาสอย่างถึงที่สุดในการที่จะได้รับการยกโทษ ดังนั้นเอง บันปลายของเจ้าจะไม่ได้อยู่เบื้องบน

แต่จะอยู่เบื้องล่าง หากเจ้าไม่เชื่อเรา เช่นนั้นแล้วก็จะยิ่งหนักและกระทำผิด

และดูว่านั่นจะนำสิ่งใดมาให้กับเจ้า หากเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งจริงจังตั้งใจ เป็นผู้ฝึกฝนปฏิบัติความจริง

เช่นนั้นแล้วเจ้าย่อมจะมีโอกาสเหมาะที่จะได้รับการยกโทษสำหรับการล่วงละเมิดของเจ้าอย่างแน่นอน

และความถี่ที่เจ้าจะไม่เชื่อฟังก็ย่อมจะน้อยลงทุกที หากเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งไม่เต็มใจจะฝึกฝนปฏิบัติความจริง

เช่นนั้นแล้วการล่วงละเมิดของเจ้าเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าก็จะเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างแน่นอน

และความถี่ที่เจ้าจะไม่เชื่อฟังก็จะมากขึ้นทุกที จนกระทั่งเจ้าไปถึงขีดจำกัด

อันจะเป็นเวลาแห่งการทำลายล้างเจ้าจนสิ้นซาก

นี่จะเป็นเวลาที่ความฝันอันน่ายินดีของเจ้าที่จะได้รับพระพรถูกพังทลาย

จงอย่าคำนึงถึงการล่วงละเมิดของเจ้าว่าเป็นเพียงความผิดพลาดของบุคคลหนึ่งซึ่งยังไม่เป็นผู้ใหญ่หรือโง่เขลา

จงอย่าใช้ข้ออ้างว่าเจ้าไม่ได้ฝึกฝนปฏิบัติความจริงเพราะขีดความสามารถต่ำของเจ้าทำให้เป็นไปไม่ได้ที่จะทำเช่นนั้น ที่มากกว่านั้นก็คือ

จงอย่าเพียงคำนึงถึงการล่วงละเมิดที่เจ้าได้กระทำลงไปว่าเป็นการปฏิบัติตนของใครบางคนที่ไม่ได้รู้อะไรดีไป

ว่านี่ หากเจ้าเก่งในการยกโทษให้ตัวเองและปฏิบัติต่อตัวเจ้าเองด้วยความใจกว้าง

เช่นนั้นแล้วเราขอมุกว่าเจ้าคือคนฉลาดที่จะไม่มีวันได้รับความจริง

และการล่วงละเมิดของเจ้าจะไม่มีวันหยุดตามหลอกหลอนเจ้า

พวกมันจะคอยกันไม่ให้เจ้าทำตามข้อเรียกร้องแห่งความจริงได้

และเป็นเหตุให้เจ้าคงความเป็นพวกพ้องที่จงรักภักดีของชาตนาไปตลอดกาล

คำแนะนำของเราต่อเจ้ายังคงเป็นเช่นนี้คือ จงอย่าให้ความสนใจเฉพาะบันปลายของเจ้าเท่านั้น

ในขณะที่เดียวกันก็ล้มเหลวที่จะสังเกตเห็นการล่วงละเมิดซึ่งซ่อนเร้นอยู่ของเจ้า

จงมองเรื่องการล่่วงละเมิดอย่างจริงจัง

และจงอย่ามองข้ามการล่่วงละเมิดอันใดไปเพราะการที่มัวแต่พะวงถึงบ้านปลายของเจ้า

การเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้ามีความสำคัญมาก

มีหลายสิ่งที่เราหวังให้พวกเจ้าได้สัมผัส กระนั้นก็ตามไม่ใช่การกระทำทั้งหมดของพวกเจ้า ไม่ใช่ทุกสิ่งเกี่ยวกับชีวิตของพวกเจ้า ที่จะสามารถทำให้ลุล่วงในสิ่งที่เราขอได้ ดังนั้นเราจึงไม่มีทางเลือกนอกจากต้องพูดตามตรงและอธิบายให้พวกเจ้าเข้าใจถึงเจตจำนงของเรา เนื่องจากการหยั่งรู้ของพวกเจ้านั้นไม่ดีพอและความซึ่งคุณค่าของพวกเจ้าก็ไม่ดีพอในทำนองเดียวกัน พวกเจ้าแทบจะไม่มีรู้เท่าทันถึงอุปนิสัยและเนื้อแท้ของเราอย่างสิ้นเชิง— และด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่เราจะต้องแจ้งให้พวกเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น ไม่ว่าเจ้าจะเข้าใจมากเพียงใดก่อนหน้านี้ ไม่ว่าเจ้าปรารถนาที่จะเข้าใจปัญหาเหล่านี้หรือไม่ก็ตาม เรายังคงจะต้องอธิบายให้พวกเจ้าเข้าใจเรื่องเหล่านั้นอย่างละเอียด ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้แปลกโดยสิ้นเชิงสำหรับพวกเจ้า กระนั้นพวกเจ้าก็ยังขาดความเข้าใจ ขาดความคุ้นเคยอย่างมาก กับความหมายที่มีอยู่ภายในปัญหาเหล่านั้น พวกเจ้าหลายคนมีเพียงความเข้าใจอันเลื่อนลอยบางอย่างเท่านั้น และความเข้าใจบางส่วนและไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ในเรื่องนั้น เพื่อที่จะช่วยเจ้าให้ปฏิบัติความจริงได้ดีขึ้น— ปฏิบัติวณะของเราได้ดีขึ้น—เราคิดว่าเหล่านี้คือปัญหาต่างๆ ที่พวกเจ้าจะต้องตระหนักรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างแรก หากไม่แล้ว ความเชื่อของพวกเจ้าจะยังคงคลุมเครือ แบบหน้าซื่อใจคด และเต็มไปด้วยเครื่องประกอบของศาสนา หากเจ้าไม่เข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้สำหรับเจ้าที่จะทำงานที่เจ้าควรทำเพื่อพระองค์ หากเจ้าไม่รู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้สำหรับเจ้าที่จะมีความเคารพและความยำเกรงต่อพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จะมีเพียงความฉาบฉวยและความกลับลอกอย่างเลินเล่อเท่านั้น และยิ่งไปกว่านั้นคือ การหมิ่นประมาทซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ แม้ว่าการทำความเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญอย่างแท้จริง และการรู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้าย่อมไม่สามารถมองข้ามไปได้ แต่ไม่เคยมีใครตรวจดูหรือเจาะลึกเข้าไปในปัญหาเหล่านี้ยิ่งถึถ้วน เห็นได้ชัดแจ้งว่าพวกเจ้าได้มีมติต่อประกาศกฤษฎีกาบริหารที่เราได้บัญญัติขึ้นทั้งหมด หากพวกเจ้าไม่เข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะมีแนวโน้มอย่างมากที่จะทำให้ขุนเคืองต่อพระอุปนิสัยของพระองค์ การทำให้ขุนเคืองต่อพระอุปนิสัยของพระองค์ก็เท่ากับการยั่วพระพิโรธของพระเจ้าพระองค์เอง ซึ่งเป็นกรณีที่ผลลัพธ์สุดท้ายของการกระทำต่างๆ ของเจ้าจะเป็นการละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหาร บัดนี้

เจ้าควรตระหนักว่า เมื่อเจ้ารู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้า เจ้าก็จะสามารถเข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์ได้เช่นกัน—
และเมื่อเจ้าเข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์ เจ้าก็จะได้เข้าใจประกาศกฤษฎีกาบริหารแล้วเช่นกัน
ไม่จำเป็นต้องพูดว่า มีสิ่งใดมากมายอยู่ภายในประกาศกฤษฎีกาบริหารที่เกี่ยวข้องกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า
แต่พระอุปนิสัยของพระองค์ไม่ได้ถูกแสดงออกมาทั้งหมดภายในประกาศกฤษฎีกาบริหารเหล่านั้น ดังนั้น
เจ้าจะต้องขยับไปอีกหนึ่งก้าวเพื่อพัฒนาความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า

เราพูดกับพวกเจ้าวันนี้ไม่ใช่เป็นการสนทนาปกติธรรมดา
ดังนั้นจึงจำเป็นที่พวกเจ้าจะต้องเข้าหาพระวจนะของเราอย่างระมัดระวัง และยิ่งไปกว่านั้นคือ
จะต้องพิจารณาไตร่ตรองพระวจนะของเราอย่างลึกซึ้ง ความหมายของสิ่งที่เราพูดก็คือว่า
พวกเจ้าได้อุทิศความพยายามน้อยเกินไปต่อพระวจนะที่เราพูด
พวกเจ้ายังเต็มใจน้อยไปกว่านั้นอีกที่จะใคร่ครวญพระอุปนิสัยของพระเจ้า
แทบจะไม่มีใครใช้ความพยายามกับมันเลย
ด้วยสาเหตุนี้เราจึงพูดว่าความเชื่อของพวกเจ้าไม่ใช่สิ่งใดที่มากไปกว่าคำพูดที่โอหัง แม้กระทั่งตอนนี้
ไม่มีแม้สักคนในพวกเจ้าที่ได้มอบอุทิศความพยายามจริงจังใดๆ ต่อจุดอ่อนที่สำคัญที่สุดของเจ้า
พวกเจ้าได้ทำให้เราผิดหวังแม้ว่าเราจะได้รับความเจ็บปวดทั้งหมดแทนพวกเจ้าก็ตาม
ไม่แปลกใจเลยที่พวกเจ้าไม่ได้มีความสนใจในพระเจ้าและชีวิตของพวกเจ้าไร้ซึ่งความจริง
ผู้คนเช่นนั้นสามารถถูกมองว่าเป็นเหล่าวิสุทธิชนได้อย่างไร?
ธรรมเนียมปฏิบัติแห่งสวรรค์จะไม่ยอมผ่อนปรนให้สิ่งดังกล่าว! เนื่องจากเจ้ามีความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยมาก
เราจึงไม่มีทางเลือกนอกจากจะอุทิศสมหาโยทิต่อเจ้า

พระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นหัวข้อซึ่งดูเหมือนว่าเป็นนามธรรมมากต่อทุกคน และยิ่งไปกว่านั้นคือ
เป็นหัวข้อซึ่งไม่ง่ายสำหรับใครก็ตามที่จะยอมรับ
ด้วยเหตุที่พระอุปนิสัยของพระองค์ไม่เหมือนกับบุคลิกลักษณะของมนุษย์
พระเจ้าทรงมีอารมณ์ของพระองค์เองในเรื่องความชื่นบานยินดี ความโกรธ ความเศร้า และความสุขเช่นกัน
แต่อารมณ์เหล่านี้แตกต่างจากอารมณ์ของมนุษย์
พระเจ้าทรงเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นและพระองค์ทรงมีสิ่งที่พระองค์ทรงมี
ทั้งหมดซึ่งพระองค์ทรงแสดงออกและเปิดเผยเป็นการแสดงให้เห็นถึงเนื้อแท้ของพระองค์และของพระอัครลักษณะ
ของพระองค์ สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นและสิ่งที่พระองค์ทรงมี
เช่นเดียวกับเนื้อแท้และพระอัครลักษณะของพระองค์ เป็นสิ่งต่างๆ ซึ่งไม่สามารถถูกแทนที่ได้โดยมนุษย์คนใด
พระอุปนิสัยของพระองค์ครอบคลุมถึงความรักของพระองค์ที่มีต่อมวลมนุษย์ การปลอบใจมวลมนุษย์
ความเกลียดชังมวลมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้นคือ ความเข้าใจถ่องแท้ในมวลมนุษย์ อย่างไรก็ตาม อยากรู้ก็ดี

บุคลิกลักษณะของมนุษย์อาจมีลักษณะมองโลกในแง่ดี มีชีวิตชีวา หรือปราศจากความรู้สึก
พระอุปนิสัยของพระเจ้าคือพระอุปนิสัยของผู้ปกครองแห่งสรรพสิ่งต่างๆ และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด
เป็นพระอุปนิสัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการสร้างสรรค์ทั้งปวง พระอุปนิสัยของพระองค์แสดงให้เห็นถึงพระเกียรติ
ฤทธานุภาพ ความสูงศักดิ์ ความยิ่งใหญ่ และเหนือสิ่งอื่นใด ความยิ่งใหญ่สูงสุด
พระอุปนิสัยของพระองค์เป็นสัญลักษณ์แห่งสิทธิอำนาจ สัญลักษณ์แห่งทุกสิ่งซึ่งชอบธรรม
สัญลักษณ์แห่งทุกสิ่งซึ่งสวยงามและดีงาม
ยิ่งไปกว่านั้นคือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพระองค์ผู้ซึ่งไม่สามารถถูก^[n]พิชิตหรือถูกรุกรานได้โดยความมืดแ
ละกองกำลังศัตรูใดๆ รวมทั้งยังเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพระองค์ผู้ซึ่งไม่สามารถถูกทำให้ขุ่นเคืองได้
(อีกทั้งพระองค์จะไม่ทรงยอมผ่อนปรนให้กับการถูกทำให้ขุ่นเคือง)^[n] โดยสิ่งมีชีวิตทรงสร้างใดๆ
พระอุปนิสัยของพระองค์เป็นสัญลักษณ์แห่งฤทธานุภาพสูงสุด
ไม่มีบุคคลหรือเหล่าบุคคลใดสามารถหรืออาจรบกวนพระราชกิจของพระองค์หรือพระอุปนิสัยของพระองค์ได้
แต่บุคลิกภาพของมนุษย์ไม่ใช่สิ่งใดที่มากไปกว่าแค่สัญลักษณ์หนึ่งของความเหนือกว่าสัตว์เดียรัจฉานเล็กน้อย
ของมนุษย์เท่านั้นเอง ในตัวมนุษย์และจากตัวเขาเองนั้นไม่มีสิทธิอำนาจ ไม่มีอิสรภาพในการปกครองตนเอง
และไม่มีความสามารถที่จะอยู่เหนือตนเอง
แต่ในธาตุแท้ของเขานั้นเป็นผู้หนึ่งที่หดหู่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้คน เหตุการณ์ต่างๆ และสิ่งต่างๆ
ทุกลักษณะ
ความขึ้นบานยินดีของพระเจ้านั้นเป็นเพราะการดำรงอยู่และการปรากฏของความชอบธรรมและความสว่าง
เนื่องจากการทำลายล้างความมืดและความชั่ว พระองค์ทรงยินดีในการนำความสว่างและชีวิตที่ดีมาสู่มวลมนุษย์
ความขึ้นบานยินดีของพระองค์เป็นความขึ้นบานยินดีอันชอบธรรม
เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ของทุกสิ่งที่เป็นด้านบวก และยิ่งไปกว่านั้นคือ เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมงคล
พระพิโรธของพระเจ้านั้นเป็นเพราะอันตรายซึ่งการมีอยู่และการแทรกแซงความอยู่ดีธรรมนำมาสู่มวลมนุษย์ขอ
งพระองค์ เป็นเพราะการมีอยู่ของความชั่วและความมืด เป็นเพราะการมีอยู่ของสิ่งต่างๆ ซึ่งขัดเคืองความจริง
และยิ่งไปกว่านั้นคือ เป็นเพราะการมีอยู่ของสิ่งต่างๆ ซึ่งต่อต้านสิ่งที่ดีและสวยงาม
พระพิโรธของพระองค์เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่ทุกสรรพสิ่งที่ป็นด้านลบไม่มีอยู่อีกต่อไป
และยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่า เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
ความเศร้าของพระองค์นั้นเป็นเพราะมวลมนุษย์
เนื่องจากผู้ที่พระองค์ทรงมีความหวังแต่เขาเป็นผู้ที่ตกสู่ความมืด
เพราะพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์นั้นไม่เป็นผลตามที่พระองค์ทรงคาดหวัง
และเป็นเพราะมวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงรักไม่สามารถใช้ชีวิตในความสว่างได้ทั้งหมด

พระองค์ทรงรู้สึกเศร้ากับมวลมนุษย์ผู้บริสุทธิ์ กับมนุษย์ผู้ซื่อสัตย์แต่ไม่รู้เท่าทัน

และกับมนุษย์ผู้ที่ดีแต่ขาดมุมมองต่างๆ ของเขาเอง

ความเศร้าของพระองค์เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความดิ่งามของพระองค์และของความปรานีของพระองค์ เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความสวยงามและความใจดีมีเมตตาแน่นอนว่า

ความสุขของพระองค์มาจากการพิชิตบรรดาศัตรูของพระองค์และการได้รับความจริงใจของมนุษย์

มากกว่านี้ก็คือ มันเกิดขึ้นจากการการขับไล่และการทำลายล้างกองกำลังศัตรูทั้งหมด

และเพราะมวลมนุษย์ได้รับชีวิตที่ดีและสันติสุข ความสุขของพระเจ้าไม่เหมือนกับความสุขนินยิณดีของมนุษย์

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันกลับเป็นความรู้สึกของการเก็บรวบรวมผลไม้ที่ดี

เป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่กว่าความสุขนินยิณดีเสียอีก

ความสุขของพระองค์เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมวลมนุษย์ที่หลุดพ้นจากความทุกข์นับจากเวลานี้ไป

และเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมวลมนุษย์ที่เข้าสู่โลกของความสว่าง ในทางกลับกัน อารมณ์ต่างๆ

ของมนุษย์ชาติล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของเขาเอง ไม่ใช่เพื่อความชอบธรรม ความสว่าง

หรือสิ่งที่สวยงาม และที่น้อยที่สุดก็คือเพื่อพระคุณที่สวรรค์ได้ประทานลงมา อารมณ์ต่างๆ

ของมนุษย์ชาติมีลักษณะที่เห็นแก่ตัวและเป็นของโลกแห่งความมืด

อารมณ์เหล่านั้นไม่ได้มีอยู่เพื่อเห็นแก่หน้าพระทัย นับประสาอะไรที่จะเห็นแก่แผนการของพระเจ้า

และดังนั้นมนุษย์และพระเจ้าจึงไม่มีวันที่จะสามารถถูกพุดถึงในขณะเดียวกันได้

พระเจ้าทรงสูงสุดตลอดกาลและทรงเกียรติเสมอ ในขณะที่มนุษย์นั้นต่ำช้าตลอดกาล ไร้ค่าตลอดกาล

นี่เป็นเพราะพระเจ้ากำลังทรงพลีอุทิศและทรงอุทิศพระองค์เองต่อมวลมนุษย์ตลอดกาล อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี

มนุษย์นั้นรับเอาและเพียรพยายามเพื่อตัวเองเท่านั้นตลอดกาล

พระเจ้ากำลังทรงรับความเจ็บปวดเพื่อความอยู่รอดของมวลมนุษย์ตลอดกาล

กระนั้นมนุษย์กลับไม่เคยมีส่วนร่วมในอะไรเลยเพื่อประโยชน์ของความสว่างหรือเพื่อความชอบธรรม

ต่อให้มนุษย์พยายามชั่วขณะหนึ่ง แต่ก็อ่อนแอมากกระทั่งมนุษย์ไม่สามารถทนการโจมตีแม้สักครั้งได้

ด้วยเหตุที่ความพยายามของมนุษย์มักจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเขาเองเสมอและไม่ใช่เพื่อผู้อื่น

มนุษย์เห็นแก่ตัวเสมอ ในขณะที่พระเจ้าทรงไม่เห็นแก่พระองค์เองตลอดกาล

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของทุกอย่างซึ่งยุติธรรม ดิงาม และสวยงาม

ในขณะที่มนุษย์คือผู้ที่สืบทอดและสำแดงความน่าเกลียดและความชั่วทุกอย่าง

พระเจ้าจะไม่วันทรงเปลี่ยนแปลงเนื้อแท้ของความชอบธรรมและความงามของพระองค์

ทว่ามนุษย์กลับมีความสามารถอย่างสมบูรณ์แบบในการที่จะทรยศต่อความชอบธรรมและไกลห่างไปจากพระเจ้า

ในเวลาใดก็ตามและในสถานการณ์ใดก็ตาม

ทุกประโยคที่เราได้พูดไปมีพระอุปนิสัยของพระเจ้าอยู่ภายในนั้น
พวกเจ้าน่าจะทำให้ดีในการไคร่ครวญวณะของเราอย่างระมัดระวัง
และพวกเจ้าจะได้ประโยชน์อย่างมากจากวณะของเราอย่างแน่นอน
เนื้อแท้ของพระเจ้านั้นยากที่จะจับความเข้าใจ

แต่เราไว้วางใจว่าพวกเจ้าทุกคนมีแนวคิดอยู่บ้างเป็นอย่างน้อยเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว
เราหวังว่าพวกเจ้าจะแสดงให้เห็นและทำให้มากขึ้นในสิ่งซึ่งไม่เป็นที่คุ้นเคยต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้า
เมื่อนั้นเราจึงจะมั่นใจ ตัวอย่างเช่น รักษาพระเจ้าไว้ในหัวใจของเจ้าตลอดเวลา เมื่อเจ้ากระทำการใด
จงทำเช่นนั้นตามพระวณะของพระองค์ จงแสวงหาเจตนารมณ์ของพระองค์ในทุกสรรพสิ่ง
และจงละเว้นจากการทำสิ่งซึ่งแสดงการไม่เคารพและลบหลู่พระเจ้า
ที่เจ้าควรทำให้น้อยลงกว่านั้นอีกก็คือการคิดไว้ในใจเฉยๆ

ว่าจะนำพระเจ้ามาเติมเต็มที่ว่างในหัวใจของเจ้าในอนาคต หากเจ้าทำเช่นนั้น
เจ้าจะได้ทำให้พระอุปนิสัยของพระเจ้าคุ้นเคยแล้ว และเช่นกัน
สมมติว่าเจ้าไม่เคยเอ่ยคำพูดหมิ่นประมาทหรือแสดงคำบ่นว่าพระเจ้าตลอดชั่วชีวิตของเจ้า และอีกเช่นกัน
สมมติว่าเจ้าสามารถปฏิบัติทุกอย่างที่พระองค์ทรงได้มอบความไว้วางพระทัยให้เจ้าทำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
และยังสามารถบนอบต่อพระวณะของพระองค์ทั้งหมดตลอดชั่วชีวิตของเจ้า
เจ้าก็ย่อมจะได้หลีกเลี่ยงการล่วงละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหารแล้ว ตัวอย่างเช่น หากเจ้าได้เคยพูดว่า
“ทำไมฉันจึงไม่คิดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า?”
“ฉันคิดว่าพระวณะเหล่านี้ไม่ใช่อะไรมาเกินไปกว่าความรู้แจ้งบางอย่างเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์”
“ในความเห็นของฉัน สิ่งที่พระเจ้าทรงปฏิบัติไม่จำเป็นว่าจะถูกต้องไปเสียทุกอย่าง”
“สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าไม่ได้เหนือกว่าของฉัน” “พระวณะของพระเจ้าไม่ได้น่าเชื่อถือจริงๆ”
หรือคำพูดอันเป็นการแสดงการตัดสินใจเช่นนั้นอื่นๆ

เช่นนั้นแล้วเราจะเตือนสติให้เจ้าสำราญและกลับใจในบาปของเจ้าให้บ่อยขึ้น มิฉะนั้นแล้ว
เจ้าจะไม่มีวันมีโอกาสที่จะได้รับการยกโทษ ด้วยเหตุที่เจ้าไม่ได้ทำให้มนุษย์คนหนึ่งคุ้นเคย
แต่ทำให้พระเจ้าพระองค์เองทรงคุ้นเคย เจ้าอาจเชื่อว่าเจ้ากำลังตัดสินมนุษย์คนหนึ่ง
แต่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงพิจารณามันแบบนั้น

การที่เจ้าไม่เคารพเนื้อหนังของพระองค์ก็เท่ากับการไม่เคารพพระองค์ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว
เจ้าไม่ได้ทำให้พระอุปนิสัยของพระเจ้าคุ้นเคยแล้วหรือ?

เจ้าจะต้องจำไว้ว่าทุกอย่างที่ได้รับการปฏิบัติโดยพระวิญญาณของพระเจ้านั้นทำไปเพื่อที่จะปกป้องรักษาพระราช
กิจของพระองค์ในเนื้อหนังและเพื่อที่จะให้พระราชกิจของพระองค์นั้นได้รับการปฏิบัติอย่างดี

หากเจ้าละเลยเรื่องนี้

เช่นนั้นแล้วเราพูดว่าเจ้าคือใครบางคนผู้ที่จะไม่มีวันสามารถประสบความสำเร็จในการเชื่อในพระเจ้าได้เลย

ด้วยเหตุที่เจ้าได้ช่วยพระพิโรธของพระเจ้า

และดังนั้นพระองค์จะทรงใช้การลงทัณฑ์อันเหมาะสมเพื่อสอนบทเรียนแก่เจ้า

การได้มารู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องที่ไม่สำคัญ เจ้าจะต้องเข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์ ด้วยวิธีนี้

เจ้าจะได้มารู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้าทีละน้อยๆ และโดยที่ไม่รู้ตัว เมื่อเจ้าได้เข้าสู่ความรู้นี้แล้ว

เจ้าจะพบว่าตัวเจ้าเองกำลังก้าวเข้าสู่สภาวะที่สูงกว่าและสวยงามกว่า ในท้ายที่สุด

เจ้าจะได้มารู้จักสถานะใจต่อดวงจิตอันน่าขยะแขยงของเจ้า และยิ่งไปกว่านั้นคือ

จะรู้สึกว่ามีที่ใดที่จะหลบซ่อนให้พ้นจากความละอายใจของเจ้าได้ ในเวลานั้น

ความประพฤติดของเจ้าที่จะทำให้พระอุปนิสัยของพระเจ้ายุ่นเคืองจะมีน้อยลงและน้อยลง

หัวใจของเจ้าจะใกล้ชิดพระทัยของพระเจ้าเข้าไปเรื่อยๆ และความรักที่มีให้กับพระองค์จะค่อยๆ

เติบโตขึ้นในหัวใจของเจ้า นี่เป็นสัญญาณของมวลมนุษย์ที่เข้าสู่สภาวะอันสวยงาม แต่จนกระทั่งบัดนี้

พวกเจ้าก็ยังไม่ได้รับรู้สิ่งนี้ ในขณะที่พวกเจ้าทุกคนทำอะไรๆ อย่างเร่งรีบเพื่อเห็นแก่ชะตาชีวิตของพวกเจ้าเอง

ใครละที่มีความสนใจใดๆ ในการพยายามที่จะรู้จักเนื้อแท้ของพระเจ้า? หากสิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไป

พวกเจ้าจะล่วงละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหาร โดยที่ไม่รู้ตัว

ด้วยเหตุที่พวกเจ้าเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้าน้อยเกินไป

ดังนั้นสิ่งที่พวกเจ้าทำตอนนี้ไม่ใช่การวางรากฐานให้กับการที่พวกเจ้าจะทำให้พระอุปนิสัยของพระเจ้ายุ่นเคืองห

รอกหรือ? การที่เราขอให้พวกเจ้าเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้านั้น ไม่ได้ไม่ลงรอยกันกับงานของเรา

ด้วยเหตุที่หากพวกเจ้าล่วงละเมิดประกาศกฤษฎีกาบริหารบ่อยๆ

ใครละในท่ามกลางพวกเจ้าที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษไปได้?

เช่นนั้นแล้วงานของเราจะไม่เปล่าประโยชน์ไปทั้งหมดทั้งสิ้นหรือ? ดังนั้น

นอกเหนือไปจากการพินิจพิเคราะห์ความประพฤติดของพวกเจ้าเองแล้ว

เราจึงยังคงขอให้พวกเจ้าระมัดระวังในก้าวย่างที่พวกเจ้าเดิน นี่เป็นข้อเรียกร้องที่สูงขึ้นซึ่งเราขอจากพวกเจ้า

และเราหวังว่าพวกเจ้าทุกคนจะพิจารณามันอย่างระมัดระวังและจะใส่ใจมันอย่างจริงจังจริงๆ

หากวันหนึ่งมาถึงเมื่อการกระทำต่างๆ ของพวกเจ้าช่วยเราจนเดือดดาลอย่างรุนแรง

เช่นนั้นแล้วพวกเจ้าก็ย่อมจะต้องพิจารณาผลสืบเนื่องแต่เพียงลำพัง

และจะไม่มีใครอื่นอีกที่รับการลงโทษแทนที่เจ้า

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความเดิมคือ “มันเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการไม่สามารถถูก”

ข. ข้อความเดิมคือ “รวมทั้งยังเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการไร้ความสามารถที่จะถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ (และการไม่ยอมผ่อนปรนให้กับการถูกทำให้ขุ่นเคือง)”

วิธีรู้จักพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

พวกเจ้าทุกคนปรารถนาที่จะได้รับบำเหน็จรางวัลเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า
ทุกคนหวังว่าจะได้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเมื่อพวกเขาเริ่มเชื่อในพระเจ้า

ด้วยเหตุที่ทุกคนหมกมุ่นอยู่กับการไล่ตามแสหาสิ่งต่างๆ ที่สูงกว่า และไม่มีใครต้องการที่จะล่าหลังผู้อื่น
ผู้คนก็เป็นอย่างนี้เอง

ด้วยเหตุผลนี้เลยที่เดียวที่ผู้คนจำนวนมากท่ามกลางพวกเจ้ากำลังพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะประจบประแจงพระเจ้าบนสวรรค์ แต่กระนั้นในความเป็นจริง

ความจงรักภักดีและความมีน้ำใสใจจริงของพวกเจ้าต่อพระเจ้านั้นน้อยกว่าความจงรักภักดีและความมีน้ำใสใจจริง
ของเจ้าต่อตัวพวกเจ้าเองมากนัก ทำไมเราจึงพูดเรื่องนี้?

เพราะเราไม่รับรู้ความจงรักภักดีของพวกเจ้าต่อพระเจ้าเลย และยังไปกว่านั้น

เพราะเราปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าซึ่งอยู่ในหัวใจของพวกเจ้า กล่าวคือ พระเจ้าซึ่งพวกเจ้านับถือ
พระเจ้าผู้คลุมเครือซึ่งพวกเจ้าเลื่อมใส ไม่ได้ดำรงอยู่เลย

เหตุผลที่เราสามารถพูดเรื่องนี้ได้อย่างเด็ดขาดมากก็คือว่า พวกเจ้านั้นอยู่ไกลเกินไปจากพระเจ้าที่แท้จริง

เหตุผลสำหรับความจงรักภักดีของพวกเจ้าก็คือรูปเคารพภายในหัวใจของพวกเจ้า ในขณะที่เดียวกัน

สำหรับเราแล้ว พวกเจ้าแค่รับรู้พระเจ้าผู้ซึ่งพวกเจ้าพิจารณาว่าไม่ยิ่งใหญ่และไม่เล็กด้วยถ้อยคำเท่านั้น

เมื่อเราพูดว่าพวกเจ้าอยู่ไกลจากพระเจ้า เราหมายความว่าพวกเจ้าอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าที่แท้จริง

ในขณะที่พระเจ้าซึ่งคลุมเครือดูเหมือนอยู่ใกล้แค่เอื้อม เมื่อเราพูดว่า “ไม่ยิ่งใหญ่” มันเป็นการอ้างถึงถึงว่า

พระเจ้าซึ่งพวกเจ้าเชื่อในวันนี้ ดูเหมือนว่าจะเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งที่ไม่มีความสามารถอันยิ่งใหญ่

บุคคลคนหนึ่งที่ไม่สูงส่งมาก ได้อย่างไร และเมื่อเราพูดว่า “ไม่เล็ก” นี่หมายถึงถึงว่า

แม้ว่าบุคคลคนนั้นไม่สามารถเรียกกลมและตั้งฝนได้

กระนั้นพระองค์ยังทรงสามารถเรียกพระวิญญาณของพระเจ้าให้ปฏิบัติพระราชกิจซึ่งสันตะเทือนฟ้าสวรรค์และ
แผ่นดินโลกได้ ทั้งให้ผู้คนสับสนอย่างสิ้นเชิง จากภายนอก

พวกเจ้าทั้งหมดดูเหมือนว่าจะเชื่อฟังอย่างสูงต่อพระคริสต์บนแผ่นดินโลกองค์นี้ กระนั้นในธาตุแท้แล้ว

พวกเจ้าไม่มีความเชื่อในพระองค์ อีกทั้งเจ้าก็ไม่ได้รักพระองค์ กล่าวคือ

หนึ่งเดียวที่พวกเจ้าเชื่ออย่างแท้จริงก็คือพระเจ้าซึ่งคลุมเครือจากความรู้สึกของพวกเจ้าเอง

และหนึ่งเดียวที่พวกเจ้ารักอย่างแท้จริงก็คือพระเจ้าซึ่งพวกเจ้าโหยหาทั้งวันทั้งคืน กระนั้นก็ไม่เคยได้เห็นตัวตน

ต่อพระคริสต์องค์นี้ ความเชื่อของพวกเจ้านั้นมีแต่จะเป็นเศษเล็กเศษน้อย และความรักของเจ้าไม่มีค่าอะไรเลย

ความเชื่อหมายถึงการเชื่อและการไว้วางใจ ความรักหมายถึงการรักบูชาและความเลื่อมใสในหัวใจของคนเรา

ไม่เคยแยกกัน กระนั้นความเชื่อและความรักของพวกเจ้าในพระคริสต์ของวันนี้ก็ห่างไกลจากสิ่งนี้มาก

เมื่อพูดถึงความเชื่อ พวกเขามีความเชื่อในพระองค์อย่างไร? เมื่อพูดถึงความรัก พวกเขารักพระองค์แบบไหน? พวกเขามีความเข้าใจในพระอุปนิสัยของพระองค์จริงๆ เขายังรู้จักเนื้อแท้ของพระองค์น้อยกว่านั้นอีก ดังนั้นแล้วพวกเขามีความเชื่อในพระองค์อย่างไร? ความเป็นจริงของความเชื่อของพวกเขามีอยู่ในพระองค์อยู่ที่ไหน? พวกเขารักพระองค์อย่างไร? ความเป็นจริงของความรักของพวกเขามีสำหรับพระองค์อยู่ที่ไหน?

ผู้คนจำนวนมากได้ติดตามเราโดยปราศจากความลังเลมาจนถึงวันนี้ ดังนั้น พวกเขาก็ได้พ้นทุกข์จากความเหนื่อยล้าอย่างมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเช่นกัน เราได้จับใจความลักษณะนิสัยโดยกำเนิดและนิสัยของเจ้าแต่ละคนอย่างแจ่มแจ้ง การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าทุกๆ คนนั้นยากลำบากอย่างมากมาขมมหาศาล น่าเสียดายที่ แม้ว่าเราจะได้จับใจความมากมายเกี่ยวกับพวกเจ้า แต่พวกเจ้าไม่เข้าใจอะไรเกี่ยวกับเราเลย ไม่แปลกใจเลยที่ผู้คนพูดว่าพวกเจ้าหลงเชื่อว่าเล่ห์เพทุบายของใครบางคนเป็นเรื่องจริงในระหว่างช่วงระยะเวลาของความสับสน ที่จริงแล้ว พวกเจ้าไม่เข้าใจอะไรเลยเกี่ยวกับอุปนิสัยของเรา นับประสาอะไรกับการที่ว่าเจ้าจะสามารถหยั่งรู้ได้ว่าอะไรอยู่ในจิตใจเรา วันนี้ ความเข้าใจผิดต่างๆ ของพวกเจ้าเกี่ยวกับเรานั้นกำลังเพิ่มทวีขึ้น และความเชื่อของพวกเจ้าในเรายังคงเป็นความเชื่อที่สับสนอยู่ แทนที่จะพูดว่าพวกเขามีความเชื่อในเรา คงจะเหมาะกว่าหากจะพูดว่าพวกเจ้าทั้งหมดกำลังพยายามที่จะประจบประแจงเราและสอพลอเรา แรงงูใจต่างๆ ของพวกเจ้านั้นธรรมดามาก: ข้าพระองค์จะติดตามใครก็ตามที่สามารถให้บำเหน็จรางวัลกับข้าพระองค์ได้ และข้าพระองค์จะเชื่อใครก็ตามที่ยอมให้ข้าพระองค์หลีกหนีความวิบัติอันใหญ่หลวงต่างๆ ได้ ไม่ว่าเขาจะเป็นพระเจ้าหรือพระเจ้าของค์หนึ่งองค์ใดก็ตาม ไม่มีสิ่งใดเลยในเรื่องนี้ที่ทำให้เราเป็นห่วง มีผู้คนเช่นนั้นจำนวนมากท่ามกลางพวกเจ้า และสภาวะนี้รุนแรงมาก หากวันหนึ่ง มีการทดสอบว่ามีผู้คนที่ทนท่ามกลางพวกเจ้าที่มีความเชื่อในพระคริสต์เพราะความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในเนื้อแท้ของพระองค์ เช่นนั้นแล้วเราเกรงว่า ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวในพวกเจ้าจะเป็นที่น่าพึงพอใจสำหรับเรา ดังนั้นมันคงจะไม่เสียหายหากเจ้าแต่ละคนจะพิจารณาคำถามนี้: พระเจ้าที่พวกเจ้าเชื่อนั้นแตกต่างจากเราเป็นอันมาก และเมื่อเป็นดังนี้แล้ว อะไรเล่าคือแก่นสารของความเชื่อของพวกเจ้าในพระเจ้า? ยิ่งพวกเจ้าเชื่อในผู้ที่เรียกกันว่าพระเจ้าของพวกเจ้ามากขึ้นเท่าใด พวกเจ้าก็จะยิ่งไกลห่างจากเรามากขึ้นเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว อะไรเล่าคือแก่นสารของประเด็นปัญหานี้? เป็นที่แน่นอนว่าไม่มีพวกเจ้าคนใดได้เคยพิจารณาคำถามเช่นนั้นมาก่อน แต่ความร้ายแรงของมันได้ปรากฏต่อพวกเจ้าหรือไม่? พวกเจ้าได้คิดถึงผลสืบเนื่องของการเชื่อเช่นนั้นต่อไปหรือไม่?

วันนี้ พวกเจ้าเผชิญปัญหาต่างๆ มากมาย และไม่มีสักคนในพวกเจ้าที่ชำนาญการแก้ปัญหา หากสถานการณ์นี้ยังคงอยู่ต่อไป ก็เป็นไปได้อย่างมากทีเดียวว่าผู้คนเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่จะสูญเสียก็คือพวกเจ้า เราจะช่วยพวกเจ้าในการระบุปัญหาต่างๆ เหล่านี้ แต่การแก้ไขปัญหานั้นขึ้นอยู่กับพวกเจ้า

เรามีความพอใจในบรรดาผู้ที่ไม่ระแวงผู้อื่น และเราชอบบรรดาผู้ที่ยอมรับความจริงอย่างไม่ลังเล เราแสดงความใส่ใจอย่างมากต่อผู้คนสองประเภทนี้ ด้วยเหตุที่ในสายตาของเราพวกเขาเป็นคนซื่อสัตย์ หากเจ้าเป็นคนหลอกลวง เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็ย่อมจะระมัดระวังและมีความระแวงต่อผู้คนและเรื่องต่างๆ ทั้งหมดทั้งมวล และด้วยเหตุนี้ความเชื่อของเจ้าในเราจะถูกสร้างขึ้นบนรากฐานแห่งความระแวง เราไม่มีวันสามารถรับรู้ความเชื่อเช่นนั้นได้ เมื่อขาดความเชื่อที่แท้จริง เจ้าก็ยิ่งไร้ซึ่งความรักที่แท้จริงขึ้นไปอีก และหากเจ้ามีแนวโน้มที่จะสงสัยในพระเจ้าและคาดเดาพระองค์ตามอำเภอใจ เช่นนั้นก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เจ้าย่อมเป็นผู้ที่หลอกลวงที่สุดในบรรดาผู้คนทั้งหมด เจ้าคาดเดาว่าพระเจ้าทรงสามารถเป็นเช่นมนุษย์ได้หรือไม่? มีบาปซึ่งไม่สามารถถอยให้ไม่ได้ มีลักษณะนิสัยที่ใจแคบ ไร้ซึ่งความเที่ยงธรรมและเหตุผล ขาดสำนึกรับรู้แห่งความยุติธรรม หมกมุ่นในยุทธวิธีที่ชั่วร้าย ทยศและเจ้าเล่ห์ พอใจในความชั่วและความมืด เป็นต้น

เหตุผลที่ผู้คนมีความคิดเช่นนั้นไม่ใช่เป็นเพราะพวกเขาไร้ซึ่งความรู้ในพระเจ้าแม้แต่เพียงเล็กน้อยหรือ? ความเชื่อเช่นนั้นไม่ต่างอะไรไปจากบาป!

มีกระทั่งบางคนที่เชื่อว่าบรรดาผู้ที่ทำให้เราพอใจก็คือบรรดาผู้ที่ยกยอปอขึ้นและเลี้ยแข้งเลียขานั่นเอง และเชื่อว่าบรรดาผู้ที่ขาดทักษะต่างๆ เช่นนั้นจะไม่ได้รับการต้อนรับในพระนิเวศของพระเจ้า และจะสูญเสียของพวกเขาที่นั่น นี่ก็ความรู้เพียงอย่างเดียวที่พวกเจ้าได้รับเอาไว้ตลอดหลายปีที่ผ่านมาหรือไม่? นี่ก็สิ่งที่พวกเจ้าได้รับไว้หรือไม่? และความรู้ของพวกเจ้าเกี่ยวกับเราไม่ได้หยุดที่ความเข้าใจผิดต่างๆ เหล่านี้ ยิ่งแย่ไปกว่านั้นคือการที่พวกเจ้าหมิ่นประมาทพระวิญญาณของพระเจ้าและกล่าวร้ายสวรรค์ นี่ก็คือเหตุผลที่เราพูดว่า

ความเชื่อเช่นเดียวกับของพวกเจ้านั้นมีแต่จะทำให้พวกเจ้าไกลห่างจากเรามากขึ้นและอยู่ในสถานะของการต่อต้านเรามากขึ้นเท่านั้น ตลอดหลายปีของการทำงาน พวกเจ้าได้เห็นความจริงมากมาย แต่พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่าหูของเราได้ยินอะไร? มีกี่คนที่ถามกลางพวกเจ้าที่เต็มใจที่จะยอมรับความจริง? พวกเจ้าทั้งหมดเชื่อว่าเจ้าเต็มใจที่จะจ่ายตามราคาให้กับความจริง แต่มีกี่คนในพวกเจ้าที่ได้ทนทุกข์อย่างแท้จริงเพื่อความจริง?

ไม่มีอะไรเลยนอกจากความไม่ชอบธรรมในหัวใจของพวกเจ้า ซึ่งทำให้พวกเจ้าคิดว่าทุกคน

ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม เป็นคนที่หลอกลวงและคดโกงเท่ากัน—

ถึงขั้นที่เจ้าเชื่อกระทั่งว่าพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์อาจทรงดำรงอยู่โดยปราศจากหัวใจที่มีเมตตาหรือความรักที่

มีความกรุณามากมาย เหนือเช่นบุคคลปกติ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขาก็เชื่อว่าลักษณะนิสัยซึ่งแสดงถึงคุณธรรมสูงและธรรมชาติซึ่งแสดงถึงความเมตตาและความกรุณามากมาย ดำรงอยู่แค่ภายในพระเจ้านบวราวรรค์เท่านั้น พวกเขารู้ว่าวิสุทธิชนเช่นนี้ไม่ดำรงอยู่จริง

เชื่อว่าความมิดและความชั่วปกคลุมแผ่นดินโลก

ในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นบางอย่างซึ่งผู้คนให้ความไว้วางใจการถวิลหาสิ่งที่ดีและสิ่งที่สวยงามของพวกเขาเป็นบุคคลในตำนานคนหนึ่งซึ่งพวกเขาสรรคสร้างขึ้น ในจิตใจของพวกเขา พระเจ้านบวราวรรค์นั้นทรงซื่อตรงชอบธรรม และยิ่งใหญ่มาก ทรงคู่ควรกับการนมัสการและความเลื่อมใส ในขณะเดียวกัน

พระเจ้านบวราวรรค์โลกองค์นี้ทรงเป็นแต่เพียงตัวแทน และเป็นเครื่องมือของพระเจ้านบวราวรรค์

เขาเชื่อว่าพระองค์นี้ไม่ทรงสามารถเทียบเท่ากับพระเจ้านบวราวรรค์ได้

นับประสาอะไรกับการถูกเอ่ยถึงในขณะเดียวกันกับพระองค์ เมื่อพูดถึงความยิ่งใหญ่และพระเกียรติของพระเจ้า

สิ่งเหล่านี้เป็นของพระสิริของพระเจ้านบวราวรรค์ แต่เมื่อพูดถึงธรรมชาติและคุณสมบัติของมนุษย์

สิ่งเหล่านี้คือคุณลักษณะซึ่งพระเจ้านบวราวรรค์ทรงเป็นส่วนหนึ่ง พระเจ้านบวราวรรค์ทรงสูงส่งชั่วนิรันดร์

ในขณะที่พระเจ้านบวราวรรค์โลกทรงไม่สำคัญ อ่อนแอ และไร้ความสามารถตลอดกาล

พระเจ้านบวราวรรค์ไม่ทรงหมกมุ่นในอารมณ์ เพียงแค่ความชอบธรรมเท่านั้น

ในขณะที่พระเจ้านบวราวรรค์โลกทรงมีแรงจูงใจอันเห็นแก่ตัวและทรงปราศจากความเที่ยงธรรมหรือเหตุผลใดๆ

พระเจ้านบวราวรรค์ไม่ทรงมีความคดโกงแม้แต่น้อยและทรงสัตย์ซื่อตลอดกาล

ในขณะที่พระเจ้านบวราวรรค์โลกทรงมีด้านที่ไม่ซื่อสัตย์เสมอ พระเจ้านบวราวรรค์ทรงรักมนุษย์อย่างสุดซึ้ง

ในขณะที่พระเจ้านบวราวรรค์โลกทรงแสดงให้เห็นถึงการใส่ใจที่ไม่เพียงพอ กระทั่งละเลยเขาอย่างสิ้นเชิง

ความรู้ที่ผิดนี้ได้ถูกเก็บไว้ในหัวใจของพวกเขาและยังอาจถูกทำให้อยู่อย่างถาวรในอนาคตเช่นกัน

พวกเขาคำนึงถึงกิจการทั้งหมดของพระคริสต์จากจุดยืนของผู้ไม่ชอบธรรมและประเมินพระราชกิจของพระองค์

ทั้งหมด รวมทั้งพระอัครทูตและเนื้อแท้ของพระองค์ จากมุมมองของคนชั่ว

พวกเขาก็ได้ทำความผิดมหันต์และได้ทำสิ่งซึ่งไม่เคยถูกทำมาก่อน โดยบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าเขา กล่าวคือ

พวกเขารับใช้เพียงพระเจ้าผู้สูงส่งบนสวรรค์ผู้ซึ่งมีมงกุฎบนพระเศียรของพระองค์

และไม่เคยเอาใจใส่พระเจ้าผู้ซึ่งเขาคำนึงถึงว่าไม่สำคัญมากจนกระทั่งพวกเขามองไม่เห็นพระองค์

นี่ไม่ใช่บาปของพวกเขาหรือ?

นี่ไม่ใช่ตัวอย่างชั้นเยี่ยมของการกระทำผิดของพวกเขาต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้าหรือ?

พวกเขานับถือพระเจ้านบวราวรรค์

พวกเขารักบูชาเขาอันสูงส่งและเคารพยกย่องบรรดาผู้ที่โดดเด่นเพราะการมีกรรมคล้ายของพวกเขา

เขายินดีถูกบัญชาโดยพระเจ้าผู้ซึ่งเต็มเต็มความมั่งคั่งร่ำรวยในมือเจ้า

และกระหายในพระเจ้าผู้ซึ่งสามารถเติมเต็มความอยากทุกอย่างของเจ้า
องค์หนึ่งเดียวเท่านั้นที่เจ้าไม่นับคือการที่พระเจ้าองค์นี้ผู้ซึ่งไม่ทรงสูงส่ง
สิ่งเดียวที่เจ้าเกลียดคือการสมาคมกับพระเจ้าองค์นี้ผู้ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถคำนึงถึงอย่างสูงส่ง
สิ่งเดียวที่เจ้าไม่เต็มใจทำคือการรับใช้พระเจ้าองค์นี้ผู้ซึ่งไม่เคยทรงให้เจ้าแม้สักสตางค์แดงเดียว
และองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งไม่ทรงสามารถทำให้เจ้าโหยหาในพระองค์ได้ก็คือพระเจ้าซึ่งไม่นำรักองค์นี้
พระเจ้าประเภทนี้ทรงไว้ความสามารถที่จะทำให้เจ้าเปิดโลกทัศน์ของเจ้าให้กว้างขึ้นได้
เพื่อที่จะได้รู้สิกราวกับว่าเจ้าได้พบขุมทรัพย์แล้ว นับประสาอะไรกับการทำสิ่งที่เจ้าปรารถนาให้ลุล่วง
เช่นนั้นแล้ว ทำไมเจ้าจึงติดตามพระองค์? เจ้าได้คิดถึงคำถามต่างๆ เยี่ยงนี้หรือไม่? สิ่งที่เจ้าทำ
ไม่ได้เพียงทำให้พระคริสต์องค์นี้ทรงขุ่นเคืองเท่านั้น ที่สำคัญกว่านั้นคือ มันทำให้พระเจ้านบนสวรรค์ทรงขุ่นเคือง
เราคิดว่านี่ไม่ใช่จุดประสงค์ของความเชื่อของพวกเจ้าในพระเจ้า!

พวกเจ้าถวิลหาพระเจ้าให้ทรงปิตินดีในตัวเจ้า กระนั้นพวกเจ้ายังห่างไกลพระองค์ ปัญหาที่นี้คืออะไร?
พวกเจ้ายอมรับเพียงพระวามะของพระองค์ แต่ไม่ยอมรับการจัดการของพระองค์หรือการตัดแต่งของพระองค์
นับประสาอะไรกับการที่เจ้าสามารถยอมรับการจัดการเตรียมการทุกอย่างของพระองค์
เพื่อมีความเชื่อที่ครบถ้วนบริบูรณ์ในพระองค์ ถ้าเช่นนั้นแล้ว ปัญหาที่นี้คืออะไร? ในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้าย
ความเชื่อของพวกเจ้าคือเปลือกไขว้างเปล่าชิ้นหนึ่ง เปลือกไขว้างซึ่งไม่มีวันสามารถผลิตลูกไก่หนึ่งตัวได้
ด้วยเหตุที่ความเชื่อของพวกเจ้าไม่ได้นำความจริงมาสู่พวกเจ้าหรือให้ชีวิตแก่เจ้า
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับได้ให้พวกเจ้าได้มีสำนึกกับรู้อันลวงตาในความค้ำจุนและความหวัง
สำนึกกับรู้แห่งความค้ำจุนและความหวังนี้เองที่เป็นจุดมุ่งหมายของพวกเจ้าในการเชื่อพระเจ้า
ไม่ใช่ความจริงและชีวิต ด้วยเหตุนี้เราจึงพูดว่า

แนวทางปฏิบัติของความเชื่อของพวกเจ้าในพระเจ้าไม่ได้เป็นอะไรนอกจากการพยายามที่จะประจบประแจง
พระเจ้า ผ่านทางการยอมรับใช้และความไร้ยางอาย และไม่มีทางสามารถถูกถือได้ว่าเป็นความเชื่อที่แท้จริง
ลูกไก่ตัวหนึ่งจะสามารถเกิดมาจากความเชื่อเช่นนั้นได้อย่างไร? กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ความเชื่อเช่นนั้นสามารถทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงได้หรือ?

จุดประสงค์ของความเชื่อของพวกเจ้าในพระเจ้าคือการใช้พระองค์เพื่อสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายของพวกเจ้าเอง
นี่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของการทำให้ขุ่นเคืองของพวกเจ้าต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้าหรือ?

พวกเจ้าเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้านบนสวรรค์และปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้านบนแผ่นดินโลก
กระนั้นเราไม่ระลึกถึงทรรศนะต่างๆ ของพวกเจ้า

เราชมเชยเพียงบรรดาผู้คนที่อยู่กับความป็นจริงและรับใช้พระเจ้านบนแผ่นดินโลกเท่านั้น
แต่ไม่เคยชมเชยบรรดาผู้ที่ไม่เคยยอมรับรู้ถึงพระคริสต์ผู้ซึ่งทรงดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก

ไม่สำคัญว่าผู้คนเช่นนั้นจรรโลงรักภักดีต่อพระเจ้าบนสวรรค์เพียงใด

ในท้ายที่สุดพวกเขาจะหลีกหนีไม่พ้นมือของเราที่ลงโทษคนชั่ว ผู้คนเหล่านี้เป็นคนชั่ว

พวกเขาเป็นเหล่ามารร้ายผู้ซึ่งต่อต้านพระเจ้าและไม่เคยยินดีที่จะเชื่อฟังพระคริสต์ แน่นอนว่า

จำนวนของพวกเขาจะรวมถึงบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักและยังไปกว่านั้น ไม่ยอมรับรู้ถึงพระคริสต์

เจ้าเชื่อว่าเจ้าสามารถปฏิบัติตัวต่อพระคริสต์อย่างที่เราพอใจตราบเท่าที่เจ้าจรรโลงรักภักดีต่อพระเจ้าบนสวรรค์ได้หรือ

อ? ผิด! ความไม่รู้เท่าทันของเจ้าในพระคริสต์คือความไม่รู้เท่าทันในพระเจ้าบนสวรรค์

ไม่สำคัญว่าเจ้าจรรโลงรักภักดีต่อพระเจ้าบนสวรรค์เพียงใด มันเป็นเพียงการพูดลอยๆ และการเสแสร้งเท่านั้น

ด้วยเหตุที่พระเจ้าบนแผ่นดินโลกไม่เพียงทรงเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ในการได้รับความจริงและความรู้อันลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น แต่มากไปกว่านั้นก็คือ

ทรงเป็นประโยชน์ในการกล่าวโทษมนุษย์และภายหลังต่อมาในการยึดถือข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อลงโทษคนชั่ว

เจ้าได้เข้าใจผลลัพธ์อันเป็นประโยชน์และอันเป็นโทษในที่นี้หรือยัง?

เจ้าได้รับประสบการณ์กับผลลัพธ์เหล่านั้นหรือยัง?

เราปรารถนาให้พวกเจ้าได้เข้าใจความจริงนี้ในวันหนึ่งในไม่ช้า: เพื่อที่จะรู้จักพระเจ้า

เจ้าจะต้องรู้จักไม่เพียงพระเจ้าบนสวรรค์เท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ พระเจ้าบนแผ่นดินโลก

จงอย่าสับสนไปกับเรื่องสำคัญเร่งด่วนต่างๆ ของเจ้าหรือยอมให้เรื่องรองมาแทนที่เรื่องหลัก

ด้วยวิธีนี้เท่านั้นเจ้าจึงสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้าได้อย่างแท้จริง กลายเป็นใกล้ชิดพระเจ้ายิ่งขึ้น

และนำหัวใจของเจ้าเข้าใกล้พระองค์มากขึ้น

หากเจ้าได้อยู่ในความเชื่อมาเป็นเวลาหลายปีและได้สมาคมกับเรามาแล้ว แต่ก็ยังคงอยู่ห่างจากเรา

เช่นนั้นแล้วเราขอมพูดว่า มันจะต้องเป็นว่าเจ้ากระทำให้ขุนเคื่องต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้าย่อยๆ

และปลายทางของเจ้าจะพิจารณาได้ยากมาก

หากเวลาหลายปีในการสมาคมกับเราไม่ได้เพียงลบล้างในการเปลี่ยนเจ้าให้เป็นบุคคลคนหนึ่งซึ่งมีสถานะความ

เป็นมนุษย์และความจริงเท่านั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้นคือ ได้ฝังหนทางอันชั่วร้ายของเจ้าแน่นอยู่ในธรรมชาติของเจ้า

และเจ้าไม่เพียงมีความโอหังเป็นสองเท่าของก่อนหน้านี้เท่านั้น แต่ความเข้าใจผิดต่างๆ

ของเจ้าเกี่ยวกับเรายังได้ทวีคูณด้วยเช่นกัน ถึงขั้นที่ว่าเจ้ามาคำนึงถึงเราว่าเป็นผู้ช่วยตัวน้อยของเจ้า

เช่นนั้นแล้วเราก็ขอมพูดว่าความทุกข์ร้อนของเจ้าไม่ได้อยู่เพียงแค่นี้ อีกต่อไปแล้ว

แต่กลับได้เจาะเข้าไปถึงกระดูกที่แท้จริงของเจ้าแล้ว

ทั้งหมดที่เหลืออยู่ก็เพื่อให้เจ้าได้รอที่จะจัดการเตรียมงานศพของเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่จำเป็นที่จะต้องอ้อนวอนเราให้เป็นพระเจ้าของเจ้า

ด้วยเหตุที่เจ้าได้กระทำให้บาปอย่างหนึ่งซึ่งสมควรแก่ความตาย บาปอันไม่สามารถยกโทษให้ได้

ต่อให้เราอาจปรานีต่อเจ้า พระเจ้าบนสวรรค์จะทรงยื่นกรานที่จะเอาชีวิตเจ้า
ด้วยเหตุที่การกระทำทำให้ขุนเคื่องของพวกเจ้าต่อพระอุปนิสัยของพระเจ้านั้นไม่ใช่ปัญหาธรรมดา
แต่เป็นปัญหาซึ่งมีลักษณะร้ายแรงมาก เมื่อเวลานั้นมาถึง จงอย่าตำหนิเราที่ไม่ได้บอกเจ้าก่อนล่วงหน้า
ทุกอย่างจะกลับมาสู่จุดนี้: เมื่อเจ้าสมาคมกับพระคริสต์—พระเจ้าบนแผ่นดินโลก—ในฐานะสามัญชนคนหนึ่ง
กล่าวคือ เมื่อเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าของฉันไม่ใช่อะไรนอกจากบุคคลคนหนึ่ง เมื่อนั้นก็เป็นเวลาที่เจ้าจะพินาศ
นี่คือการตกเตือนเพียงครั้งเดียวของเราต่อเจ้าทุกคน

ปัญหาที่ร้ายแรงมาก: การทรยศ (1)

อีกไม่นาน งานของเราก็จะเสร็จสิ้น และเวลาหลายปีที่มีร่วมกันก็ได้กลายเป็นความทรงจำซึ่งไม่สามารถทนได้ เราได้ทวนซ้ำคำพูดของเราอย่างไม่หยุดหย่อน และเปิดเผยงานใหม่ของเราอย่างแน่วแน่ แน่ใจว่าคำแนะนำของเราเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นของงานแต่ละชิ้นที่เราทำ ปราศจากคำปรึกษาของเราแล้ว พวกเจ้าทั้งหมดคงเร่ร่อนหลงทางและอาจถึงขั้นพบว่าตัวเองอับจนหนทางโดยสิ้นเชิง งานของเราตอนนี้ใกล้จะเสร็จสิ้นแล้วและอยู่ในช่วงระยะสุดท้าย

เรายังคงปรารถนาจะทำงานในการให้คำปรึกษา นั่นคือเพื่อมอบถ้อยคำแห่งคำแนะนำให้พวกเจ้าได้ยิน เราหวังเพียงว่า พวกเจ้าจะสามารถที่จะไม่ปล่อยให้ความเจ็บปวดที่เราได้รับมาต้องเสียเปล่า และที่มากไปกว่านั้น หวังว่าพวกเจ้าสามารถเข้าใจถึงการใส่ใจอันรอบคอบที่เราได้รับมา และปฏิบัติต่อคำพูดของเราด้วยรากฐานของวิธีการที่พวกเจ้าประพฤตินในฐานมนุษย์ ไม่ว่าคำพูดเหล่านั้นจะเป็นคำพูดประเภทที่พวกเจ้าเต็มใจที่จะฟังหรือไม่

ไม่ว่าพวกเจ้าจะสุขสำราญกับการยอมรับคำพูดเหล่านั้นหรือสามารถเพียงยอมรับคำพูดเหล่านั้นด้วยความอึดอัด เจ้าก็ต้องปฏิบัติต่อคำพูดเหล่านั้นอย่างเคร่งครัด มิเช่นนั้น

อุปนิสัยกับพฤติกรรมที่เรื้อรังและไม่เอาใจใส่ของพวกเจ้าจะทำให้เราอารมณ์เสียอย่างจริงจัง และแน่นอนว่าทำให้เรารังเกียจด้วย เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า พวกเจ้าทั้งหมดจะสามารถอ่านคำพูดของเราซ้ำแล้วซ้ำอีก—เป็นพันๆ ครั้ง—และหวังว่าพวกเจ้าอาจจะถึงขั้นได้มาจำคำพูดเหล่านั้นได้ขึ้นใจ

มีเพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่เจ้าจะสามารถไม่ล้มเหลวต่อความคาดหวังหลายๆ อย่างของเราที่มีต่อพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม ไม่มีพวกเจ้าคนใดเลยที่กำลังใช้ชีวิตเช่นนี้ในขณะนี้ ในทางกลับกัน

พวกเจ้าทั้งหมดล้วนหมกมุ่นอยู่ในชีวิตเสเพล ชีวิตแห่งการกินดื่มตามที่ใจของเจ้าต้องการ และไม่มีสักคนจากพวกเจ้าที่ใช้คำพูดของเราเพื่อทำให้หัวใจและวิญญาณของเจ้ามีคุณค่ามากขึ้น ด้วยเหตุผลนี้ เราจึงได้ข้อสรุปเกี่ยวกับโฉมหน้าที่แท้จริงของมนุษยชาติ กล่าวคือ มนุษย์สามารถทรยศเราได้ทุกเวลา และไม่มีใครเลยที่จะสามารถศรัทธาต่อคำพูดของเราอย่างสมบูรณ์

“มนุษย์ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามเสียจนเขาไม่มีภาพลักษณ์ของมนุษย์อีกต่อไป”

ผู้คนส่วนใหญ่ในเวลานี้จำวลีดังกล่าวได้บางส่วน เราพูดการนี้เพราะว่า “การจำได้”

ที่เราอ้างถึงเป็นเพียงแค่การรับรู้แบบผิวเผินประเภทหนึ่งเท่านั้น ซึ่งตรงข้ามกับความรู้ที่แท้จริง

เพราะไม่มีสักคนจากพวกเจ้าที่สามารถประเมินตัวเจ้าเองได้อย่างแม่นยำหรือวิเคราะห์ตัวเจ้าเองได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน พวกเจ้ายังคงกำกวมเรื่องคำพูดของเรา แต่ครั้งนี้

เรากำลังใช้ข้อเท็จจริงทั้งหลายเพื่ออธิบายปัญหาสาหัสที่สุดที่มีอยู่ภายในตัวพวกเจ้า ปัญหานี้คือการทรยศ พวกเจ้าทั้งหมดล้วนคุ้นเคยกับคำว่า “การทรยศ”

เพราะผู้คนส่วนใหญ่เคยทำบางสิ่งบางอย่างที่เป็นการทรยศต่อผู้อื่น เช่น สามิทรยศภรรยาของเขา ภรรยาทรยศสามีของเธอ บุตรชายทรยศบิดาของเขา บุตรสาวทรยศมารดาของเธอ ทาสทรยศนายของเขา เพื่อนทรยศกันและกัน ญาติทรยศกันและกัน คนขายทรยศคนซื้อ และอื่นๆ

ตัวอย่างทั้งหมดนี้ประกอบด้วยแก่นสารของการทรยศ สรุปสั้นๆ ก็คือ การทรยศเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมที่ผิดสัญญา ละเมิดหลักปฏิบัติทางศีลธรรม หรือกระทำการในทางตรงกันข้ามกับจริยธรรมของมนุษย์

เป็นการพิสูจน์ความสูญเสียของสถานะความเป็นมนุษย์ พุดโดยรวมๆ ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งที่ได้เกิดมาในโลกใบนี้

เราจะทำอะไรบางอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นการทรยศต่อความจริงแล้ว ไม่สำคัญว่าเราจะทำได้หรือไม่ว่าเคยทำบางอย่างเพื่อทรยศต่อบุคคลอื่น หรือว่าเจ้าเคยทรยศต่อผู้อื่นมาแล้วหลายครั้งก่อนหน้านี้ ในเมื่อเจ้าสามารถทรยศบิดามารดาหรือเพื่อนๆ ของเจ้าได้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็สามารถทรยศต่อผู้อื่นได้ และยิ่งไปกว่านั้น เจ้าสามารถทรยศเราและกระทำการสิ่งต่างๆ ที่เรารังเกียจได้ พุดอีกอย่างก็คือ การทรยศมิใช่เพียงพฤติกรรมผิดศีลธรรมอย่างผิวเผิน แต่เป็นบางอย่างที่ขัดแย้งกับความจริง

แน่นอนว่านี่คือแหล่งกำเนิดของการด้านทานและความไม่เชื่อฟังของมวลมนุษย์ที่มีต่อเรา นี่คือสาเหตุที่เราได้สรุปมันไว้ในถ้อยแถลงต่อไปนี้: การทรยศเป็นธรรมชาติของมนุษย์ และธรรมชาตินี้คือศัตรูอันยิ่งใหญ่ต่อการเห็นพ้องกับเราของแต่ละบุคคล

พฤติกรรมที่ไม่สามารถเชื่อฟังเราอย่างสิ้นเชิงได้คือการทรยศ

พฤติกรรมที่ไม่สามารถรักภักดีต่อเราได้คือการทรยศ

การถือโก่งเราและการใช้คำโกหกเพื่อหลอกลวงเราคือการทรยศ

การเก็บงำโนคติที่หลงผิดหลายอย่างและเผยแพร่โนคติที่หลงผิดเหล่านั้นไปทุกหนแห่งคือการทรยศ

การที่ไม่สามารถคำจูนคำพยานกับผลประโยชน์ของเราได้คือการทรยศ

การถวายนรอยยิ้มจอมปลอมให้ยามที่อยู่ไกลจากเราในหัวใจคือการทรยศ

เหล่านี้ทั้งหมดคือการกระทำของการทรยศที่พวกเจ้าสามารถทำได้มาโดยตลอด และการกระทำเหล่านี้เป็นสิ่งที่เห็นได้บ่อยๆ ท่ามกลางพวกเจ้า

ไม่มีพวกเจ้าคนใดเลยที่อาจคิดว่าการนี้เป็นปัญหา แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เราคิด

เราไม่สามารถปฏิบัติต่อการทรยศของบุคคลหนึ่งที่มีต่อเราเสมือนว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย

และเราไม่สามารถทำพิภพเฉยไปได้อย่างแน่นอน เวลานี้ เมื่อเราทำงานอยู่ท่ามกลางพวกเจ้า พวกเจ้าประพุดตัวในหนทางนี้—ถ้าวันนั้นมาถึง เมื่อไม่มีใครคอยดูแลพวกเจ้า

พวกเขาก็จะไม่เป็นเหมือนบรรดาผู้ร้ายที่ประกาศว่าตัวเองเป็นกษัตริย์หรือ?

เมื่อการนั้นเกิดขึ้นและพวกเขาก็ทำให้เกิดมันขึ้น ใครเล่าจะอยู่ตรงนั้นเพื่อจัดปัญหาที่เข้ามามีขึ้น?

พวกเขาก็คิดว่าการกระทำบางอย่างที่เป็นการทรยศนั้นเป็นเพียงเหตุการณ์บังเอิญที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

มิใช่พฤติกรรมที่ฝังแน่นของพวกเขา และไม่ควรที่จะถูกถกเถียงด้วยความเข้มงวดเช่นนั้น

ในแบบที่กระทบต่อความทะนงของพวกเขา หากพวกเขาก็คิดเช่นนั้นจริงๆ เช่นนั้นแล้วก็นับว่าเจ้าขาดสำนึกรับรู้

การคิดเช่นนั้นคือการเป็นตัวอย่างและต้นแบบของการกบฏ ธรรมชาติของมนุษย์คือชีวิตของเขา

มันคือหลักการที่เขาพึ่งพาเพื่อมีชีวิตรอด และเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้

ธรรมชาติของการทรยศก็เป็นอย่างเดียวกัน—หากเจ้าสามารถทำบางสิ่งเพื่อทรยศญาติหรือเพื่อนได้

นั่นก็พิสูจน์แล้วว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเจ้าและเป็นธรรมชาติที่ติดตัวเจ้ามาตอนกำเนิด

นี่เป็นอะไรบางอย่างที่ไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ ยกตัวอย่างเช่น

หากบุคคลหนึ่งสุขสำราญกับการขโมยจากผู้อื่น เช่นนั้นแล้ว “ความสุขสำราญจากการขโมย”

นี่ก็คือส่วนหนึ่งของชีวิตพวกเขา แม้ว่าพวกเขาอาจจะขโมยเป็นบางครั้งและไม่ขโมยเป็นบางครั้งก็ตาม

ไม่ว่าพวกเขาจะขโมยหรือไม่ ก็พิสูจน์ไม่ได้ว่าการขโมยของพวกเขาเป็นแค่พฤติกรรมแบบหนึ่งเท่านั้น

แต่มันพิสูจน์ว่าการขโมยของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของพวกเขา—นั่นคือ ธรรมชาติของพวกเขา

บางคนจะถามว่า เนื่องจากมันเป็นธรรมชาติของพวกเขา เช่นนั้นแล้วเมื่อพวกเขาเห็นของสวยงาม

ทำไมบางครั้งจึงไม่ขโมยของเหล่านั้นเล่า? คำตอบนั้นง่ายมาก มีหลายเหตุผลที่พวกเขาไม่ขโมย

พวกเขาอาจไม่ขโมยบางอย่างเพราะมันใหญ่เกินไปที่จะจวดยามาภายใต้สายตาที่เฝ้ามองอย่างระมัดระวัง

หรือเพราะว่าไม่มีเวลาที่เหมาะสมที่จะกระทำ หรือเพราะว่าบางอย่างราคาแพงเกินไป

ได้รับการคุ้มกันแน่นหนาเกินไป หรือบางทีพวกเขาอาจจะไม่ได้สนใจมันเป็นพิเศษ

หรือมองไม่เห็นว่ามันอาจจะมีประโยชน์อะไรกับพวกเขา และอื่นๆ อีกมากมาย

เหตุผลเหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นไปได้ แต่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะขโมยบางอย่างหรือไม่

ก็พิสูจน์ไม่ได้ว่าความคิดนี้มีอยู่เป็นแค่แสงวาบชั่วจิตใจเดียวและผ่านไปอย่างรวดเร็ว ในทางกลับกัน

มันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติพวกเขาที่ยากจะเปลี่ยนในทางที่ดีขึ้น

บุคคลเช่นนั้นไม่พึงพอใจกับการขโมยแค่คนเดียว

ความคิดเรื่องการอ้างสิทธิ์ในสมบัติของผู้อื่นเสมือนเป็นของตัวเองเช่นนั้นเกิดขึ้นเมื่อไรก็ตามที่พวกเขาพบเจอลิ

งของที่สวยงาม หรือสถานการณ์ที่เหมาะสม

นี่คือเหตุผลที่เรากล่าวว่าจุดกำเนิดของความคิดนี้มีไว้บางสิ่งที่ยังแค่รับเอาไว้เป็นครั้งคราว

แต่อยู่ในธรรมชาติของบุคคลผู้หนึ่งเองต่างหาก

ไม่ว่าใครก็สามารถใช้คำพูดกับการกระทำของพวกเขาเองเพื่อแสดงให้เห็นโฉมหน้าที่แท้จริงของพวกเขาได้
แน่นอนว่าโฉมหน้าที่แท้จริงนี้คือธรรมชาติของพวกเขา หากเจ้าเป็นใครสักคนที่พูดอ้อมค้อมไปมา
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีธรรมชาติที่อ้อมค้อม หากธรรมชาติของเจ้าคือความเจ้าเล่ห์
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็กระทำการในหนทางที่ไม่ซื่อ และเจ้าก็ทำให้คนอื่นๆ ถูกเจ้าหลอกได้อย่างง่ายมาก
หากธรรมชาติของเจ้านั้นมั่งร้าย คำพูดของเจ้าอาจรึ้นหน้าพัง
แต่การกระทำของเจ้าไม่สามารถปกปิดเล่ห์กลอันมั่งร้ายต่างๆ ของเจ้าได้ หากธรรมชาติของเจ้านั้นเกียจคร้าน
เช่นนั้นแล้วทั้งหมดที่เจ้าพูดก็หมายถึงจะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบเพราะว่าความไม่ใส่ใจและความเกียจคร้านของ
เจ้า และการกระทำของเจ้าก็จะเชื่องช้าและพ้อเป็นพิธี และค่อนข้างสันตัดเรื่องการปกปิดความจริง
หากธรรมชาติของเจ้านั้นเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เช่นนั้นแล้วคำพูดของเจ้าก็จะมีเหตุมีผล
และการกระทำของเจ้าก็จะสอดคล้องกับความจริงได้อย่างดีด้วยเช่นกัน หากธรรมชาติของเจ้านั้นรักภักดี
เช่นนั้นแล้วคำพูดของเจ้าก็จะจริงใจอย่างแน่นอน และวิธีที่เจ้ากระทำก็มีเหตุผล
เป็นอิสระจากสิ่งใดก็ตามที่อาจทำให้นายของเจ้าไม่สบายใจ
หากธรรมชาติของเจ้านั้นเต็มไปด้วยยราคะหรือละโมภอยากได้เงินทอง
เช่นนั้นแล้วหัวใจของเจ้าก็จะเต็มไปด้วยสิ่งเหล่านี้อยู่บ่อยๆ
และเจ้าก็จะกระทำสิ่งเบี่ยงเบนไร้ศีลธรรมไปโดยไม่รู้ตัว ซึ่งผู้คนจะไม่ลืมน่ายๆ และซึ่งจะทำให้ผู้คนรังเกียจ
อย่างที่เราเคยบอกไปแล้ว หากเจ้ามีธรรมชาติของการทรยศ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็แทบจะไม่สามารถทำให้ตัวเจ้าเองหลุดพ้นจากมันได้ อย่างวางใจในโชคชะตา
หากเจ้าไม่เคยทำผิดต่อผู้อื่น เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่มีธรรมชาติของการทรยศ หากนั่นคือสิ่งที่เจ้าคิด เช่นนั้นแล้ว
เจ้าก็น่ารังเกียจโดยแท้จริง คำพูดทั้งหมดของเรา ในแต่ละครั้งที่เราพูด มีเป้าหมายคือผู้คนทั้งหมด
มิใช่แค่บุคคลคนเดียวหรือบุคคลประเภทเดียว แค่นี้ก็เพราะเจ้าไม่เคยทรยศเราในเรื่องหนึ่ง
ไม่ได้พิสูจน์ว่าเจ้าไม่สามารถทรยศเราในเรื่องอื่น ในการค้นหาความจริง
ผู้คนบางคนสูญเสียความเชื่อมั่นของพวกเขาช่วงระหว่างความล้มเหลวในชีวิตสมรสของพวกเขา
ผู้คนบางคนละทิ้งภาระผูกพันของพวกเขาที่จะรักภักดีต่อเราช่วงระหว่างความล้มเหลวของครอบครัว
ผู้คนบางคนทอดทิ้งเราเพื่อแสวงหาชั่วขณะของความสุขสำราญและความตื่นเต้น
ผู้คนบางคนยอมตกลงไปในหุบเขาลึกดำมืด
ดีกว่าจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างและได้รับความปีติยินดีแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้คนบางคนเพิกเฉยต่อคำแนะนำของเพื่อนๆ
เพื่อประโยชน์ของการตอบสนองความทะยานอยากเพื่อความมั่งคั่งของพวกเขา
และกระทั้งตอนนี้ก็ไม่สามารถรับรู้ความผิดพลาดของพวกเขาและเปลี่ยนครรลองของพวกเขาได้

ผู้คนบางคนใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ชื่อของเราเพียงชั่วคราวเท่านั้นเพื่อให้ได้รับการปกป้องจากเรา ในขณะที่คนอื่นๆ
สละอุทิศให้เราเพียงเล็กน้อยภายใต้การบีบบังคับ เพราะพวกเขายึดติดกับชีวิตและกลัวความตาย
การกระทำอันไร้ศีลธรรม และยิ่งกว่านั้นคือ การกระทำอันไร้เกียรติเหล่านี้และการกระทำอื่นๆ
ไม่ใช่แค่พฤติกรรมที่ผู้คนได้ใช้ในการทรยศเรากลึกในหัวใจของพวกเขาเข้ามาช้านานหรือ? แน่นอน
เรารู้ว่าผู้คนไม่วางแผนล่วงหน้าที่จะทรยศเรา
การทรยศของพวกเขาคือการเปิดเผยธรรมชาติของพวกเขาออกมาโดยธรรมชาติ ไม่มีใครต้องการทรยศเรา
และไม่มีใครมีความสุขเพราะพวกเขาได้กระทำการบางอย่างเพื่อทรยศเรา ในทางกลับกัน
พวกเขากำลังสิ้นหวังด้วยความกลัว มิใช่หรือ? ดังนั้นแล้ว พวกเขากำลังคิดเรื่องวิธีที่จะได้พวกคนทรยศเหล่านี้
และวิธีที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบันนี้อยู่ที่นั่นหรือ?

ปัญหาที่ร้ายแรงมาก: การทรยศ (2)

ธรรมชาติของมนุษย์ค่อนข้างแตกต่างจากเนื้อแท้ของเรา
เพราะธรรมชาติอันเลื่อมทรมของมนุษย์กำเนิดขึ้นจากชาตानทั้งสิ้น
ธรรมชาติของมนุษย์ถูกชาตानแปรสภาพและทำให้เลื่อมทรมมาตลอด นั่นคือ
มนุษย์ใช้ชีวิตภายใต้อิทธิพลของความชั่วร้ายและความอัปยศของมัน
มนุษย์ไม่ได้เติบโตในโลกของความจริงหรือสภาพแวดล้อมอันบริสุทธิ์
และมนุษย์ที่อาศัยในความสว่างยังคงมีน้อยกว่านั้น ดังนั้น
จึงเป็นไปได้ที่จะมีใครมีความจริงภายในธรรมชาติของพวกเขาตั้งแต่ชั่วขณะของการถือกำเนิด
และใครก็ตามที่สามารถเกิดมาพร้อมแก่นแท้ที่เกรงกลัวและเชื่อฟังพระเจ้าก็น้อยกว่านั้นอีก ในทางกลับกัน
ผู้คนมีธรรมชาติที่ต่อต้านพระเจ้า ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และไม่มีความรักให้กับความจริง
ธรรมชาตินี้คือปัญหาที่เราต้องการจะหาหรือ—การทรยศ
การทรยศคือแหล่งกำเนิดของการต่อต้านพระเจ้าในแต่ละคน นี่คือนิยามที่มีอยู่เฉพาะในมนุษย์เท่านั้น
และไม่ใช่ในเรา บางคนจะถามว่า ในเมื่อมนุษย์ทั้งปวงดำเนินชีวิตในแผ่นดิน โลกนี้เหมือนอย่างพระคริสต์
เหตุใดมนุษย์ทั้งปวงจึงมีธรรมชาติที่ทรยศพระเจ้า แต่พระคริสต์ไม่ทรงมีเล่า?
นี่คือปัญหาที่ต้องอธิบายให้ชัดเจนแก่พวกเรา
พื้นฐานของการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์คือการจุติเป็นมนุษย์ใหม่ของวิญญาณเข้าไปมา พูดอีกอย่างก็คือ
ทุกคนได้รับชีวิตแบบมนุษย์ในเนื้อหนังเมื่อวิญญาณของพวกเขากลับมาจุติเป็นมนุษย์ใหม่
หลังจากร่างกายของบุคคลหนึ่งถือกำเนิด
ชีวิตของร่างนั้นก็ดำเนินไปจนกระทั่งเนื้อหนังถึงขีดจำกัดของมันในท้ายที่สุด ซึ่งเป็นชั่วขณะสุดท้าย
เมื่อวิญญาณไปจากเปลือกของมัน กระบวนการนี้เกิดซ้ำแล้วซ้ำอีก
โดยที่วิญญาณของบุคคลหนึ่งไปมาเช่นนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า และด้วยเหตุนี้
การดำรงอยู่ของมวลมนุษย์จึงได้รับการคงรักษาไว้ ชีวิตของเนื้อหนังก็คือชีวิตของวิญญาณมนุษย์ด้วยเช่นกัน
และวิญญาณของมนุษย์สนับสนุนการดำรงอยู่ของเนื้อหนังของมนุษย์ กล่าวคือ
ชีวิตของแต่ละคนมาจากวิญญาณของพวกเขา และชีวิตไม่ใช่สิ่งประจำตัวของเนื้อหนัง ด้วยเหตุนี้
ธรรมชาติของมนุษย์จึงมาจากวิญญาณ ไม่ใช่จากเนื้อหนัง
มีเพียงวิญญาณของแต่ละคนเท่านั้นที่รู้ว่าพวกเขาได้รับประสบการณ์กับการทดลอง ความทุกข์ร้อน
และความเลื่อมทรมของชาตานอย่างไร เนื้อหนังของมนุษย์มีอายุสั้นเหล่านี้ได้ ดังนั้น
มวลมนุษย์จึงกลายเป็นมีดคมกว่าเดิมทุกที โสมมกว่าเดิมทุกที และชั่วร้ายกว่าเดิมทุกทีโดยไม่รู้ตัว
ขณะที่ระยะห่างระหว่างมนุษย์กับตัวเราขยายใหญ่ขึ้นทุกที และชีวิตกลายเป็นมีดคมกว่าเดิมสำหรับมวลมนุษย์

ซาตานยึดเหล่าวิญญาณของมวลมนุษย์ไว้ในกำมือของมัน ดังนั้น เป็นที่แน่นอนว่า
เนื้อหนังของมนุษย์ก็ได้ถูกซาตานครอบงำ ไปแล้วเช่นกัน เนื้อหนังเช่นนั้นกับมวลมนุษย์เช่นนั้น
จะสามารถไม่ต่อต้านพระเจ้าได้อย่างไร? พวกเขาจะสามารถเข้ากันได้กับพระองค์โดยกำเนิดได้อย่างไร?
เหตุผลที่เราได้โยนซาตานไปในกลางอากาศก็เพราะมันได้ทรยศเรา เช่นนั้นแล้ว
พวกมนุษย์จะสามารถเป็นอิสระจากความเกี่ยวข้องของพวกเขาได้อย่างไร? นี่คือเหตุผลว่า
ทำไมการทรยศจึงเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เราเชื่อว่าทันทีที่พวกเจ้าเข้าใจเหตุผลนี้แล้ว
พวกเจ้าก็ควรจะมีเชื่อในเนื้อแท้ของพระคริสต์ด้วยเช่นกัน
เนื้อหนังที่พระวิญญาณของพระเจ้าสวมใส่นั้นคือเนื้อหนังของพระเจ้าเอง พระวิญญาณของพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่สุด
พระองค์ทรงมหิทธิฤทธิ์ บริสุทธิ์ และชอบธรรม ในทำนองเดียวกัน เนื้อหนังของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่ที่สุด
ทรงมหิทธิฤทธิ์ บริสุทธิ์ และชอบธรรมเช่นกัน
เนื้อหนังเช่นนั้นสามารถทำได้เพียงสิ่งที่ชอบธรรมและให้คุณแก่มวลมนุษย์ สิ่งที่บริสุทธิ์ รุ่งโรจน์ และทรงฤทธิ์
พระองค์ไม่ทรงสามารถทำสิ่งใดที่ฝ่าฝืนความจริง ที่ฝ่าฝืนศีลธรรมและความยุติธรรม
และนับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงสามารถทำสิ่งใดที่จะทรยศต่อพระวิญญาณของพระเจ้า
พระวิญญาณของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ และด้วยเหตุนี้ เนื้อหนังของพระองค์จึงมีอาจถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามได้
เนื้อหนังของพระองค์คือเนื้อแท้ที่แตกต่างจากเนื้อหนังของมนุษย์ เพราะผู้ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามคือมนุษย์
มิใช่พระเจ้า ซาตานจึงไม่อาจสามารถทำให้เนื้อหนังของพระเจ้าเสื่อมทรามได้เลย ด้วยเหตุนี้
แม้จะมีข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์กับพระคริสต์พำนักอยู่ภายในพื้นที่เดียวกัน ก็มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ถูกครอบครอง
ถูกใช้ และติดกับอยู่กับซาตาน ในทางกลับกัน
พระคริสต์ไม่ได้รับผลกระทบจากความเสื่อมทรามของซาตานชั่ววันวันครี
เพราะซาตานจะไม่มีวันที่จะสามารถขึ้นไปถึงสถานที่สูงที่สุดได้ และจะไม่มีวันสามารถเข้าใกล้พระเจ้าได้ วันนี้
พวกเจ้าทั้งหมดควรเข้าใจว่า ผู้ที่ทรยศเรา มีเพียงมวลมนุษย์ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอย่างที่เป็นอยู่เท่านั้น
การทรยศจะไม่มีวันที่จะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระคริสต์แม้แต่น้อย
วิญญาณทั้งหมดที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามนั้นถูกจับเป็นทาสอยู่ในแดนครอบครองของซาตาน
มีเพียงบรรดาผู้ที่เชื่อในพระคริสต์เท่านั้นที่ได้ถูกแยกไว้ ได้รับการช่วยให้รอดจากค่ายของซาตาน
และถูกนำพาเข้าไปสู่ราชอาณาจักรของวันนี้ ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลของซาตานอีกต่อไป
ถึงกระนั้น ธรรมชาติของมนุษย์ก็ยังคงฝังรากอยู่ในเนื้อหนังของมนุษย์ กล่าวคือ
ถึงแม้วิญญาณของพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดแล้ว
แต่ธรรมชาติของพวกเขาก็ยังคงเป็นเหมือนที่เคยเป็นก่อนหน้านี้
และ โอกาสที่พวกเขาจะทรยศเราก็ยังคงมีอยู่หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์

นี่คือเหตุผลว่าทำไมงานของเราจึงกินเวลานานเหลือเกิน เพราะธรรมชาติของพวกเจ้านั้นคือด้าน บัดนี้ พวกเจ้าทั้งหมดกำลังก้าวผ่านความยากลำบากอย่างสุดความสามารถของพวกเจ้าขณะที่พวกเจ้าปฏิบัติหน้าที่ของ พวกเจ้าให้สำเร็จลุล่วง ถึงกระนั้น พวกเจ้าแต่ละคนก็ยังสามารถทรยศเราและกลับสู่แดนครอบครองของชาตนา กลับสู่ค่ายของมัน และกลับไปสู่ชีวิตเก่าของพวกเจ้าได้—นี่คือข้อเท็จจริงที่มีอาจปฏิเสธได้ เวลานั้น จะเป็นไปไม่ได้ที่พวกเจ้าจะแสดงเศษเสี้ยวของสภาวะความเป็นมนุษย์หรือสภาพเหมือนมนุษย์ ดังเช่นที่เจ้าทำอยู่ตอนนี้ ในหลายๆ กรณีที่ร้ายแรง เจ้าจะถูกทำลาย และที่มากกว่านั้นคือ ถูกชีวะดากรรมชั่ววันรันดร์ ถูกลงโทษอย่างรุนแรง ไม่มีวันได้เกิดเป็นมนุษย์ใหม่อีก

นี่คือปัญหาที่วางตรงหน้าพวกเจ้า เรากำลังเตือนพวกเจ้าในหนทางนี้ อันดับแรก เพื่อที่งานของเราจะไม่สูญเปล่า และอันดับสอง เพื่อที่พวกเจ้าทั้งหมดจะได้ใช้ชีวิตในวันแห่งความสว่าง ในความจริง การทำงานของเราจะสูญเปล่าหรือไม่ นั่นไม่ใช่ปัญหาสำคัญยิ่งยวด

สิ่งที่สำคัญยิ่งยวดคือการที่พวกเจ้าสามารถมีชีวิตที่มีความสุขและอนาคตที่น่านำหวัศรย์ต่างหาก งานของเราคืองานแห่งการช่วยวิญญาณของผู้คนให้รอด หากวิญญาณของเจ้าร่วงลงไปอยู่ในมือของชาตนา ร่างกายของเจ้าจะไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างสันติสุข หากเรากำลังปกป้องร่างกายของเจ้า

วิญญาณของเจ้าก็จะอยู่ภายใต้การดูแลของเราด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน หากเราเกลียดชังเจ้าจริงๆ ร่างกายและวิญญาณของเจ้าจะตกสู่มือของชาตนาโดยทันที

เช่นนั้นแล้วเจ้าสามารถจินตนาการสถานการณ์ของเจ้าได้หรือไม่? หากวันหนึ่งถ้อยคำของเราไม่มีผลกับพวกเจ้า เช่นนั้นเราก็จะส่งมอบพวกเจ้าทั้งหมดให้ชาตนา ซึ่งจะนำพวกเจ้าไปสู่การทรมานที่เจ็บปวดรุนแรง จนกว่าความโกรธของเราจะหมดไปโดยสิ้นเชิง หรือเราจะลงโทษพวกเจ้าพวกมนุษย์ที่มีอาจได้ได้ด้วยตัวเอง เพราะหัวใจของพวกเจ้าที่ทรยศเราจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตอนนี้พวกเจ้าทั้งหมดควรตรวจสอบตัวเองให้เร็วที่สุดเท่าที่เจ้าทำได้ เพื่อดูว่าการทรยศต่อเราหลงเหลือภายในตัวพวกเจ้ามากเพียงใด เรากำลังรอคำตอบของพวกเจ้าอย่างหงุดหงิด จงอย่าทำแบบพอเป็นพิธีเวลาติดต่อกับเรา เราไม่เคยเล่นเกมกับผู้คน หากเราพูดว่าเราจะทำบางสิ่งบางอย่าง เช่นนั้นแล้วเราก็จะทำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน

เราหวังว่าพวกเจ้าแต่ละคนจะเป็นใครบางคนที่ดีถ้อยคำของเราเป็นจริงเป็นจัง และไม่คิดรวบกับว่าถ้อยคำเหล่านั้นเป็นนิยายวิทยาศาสตร์

สิ่งที่เราต้องการคือการกระทำที่เป็นรูปธรรมจากพวกเจ้า ไม่ใช่การจินตนาการต่างๆ ของพวกเจ้า ถัดจากนั้น พวกเจ้าต้องตอบคำถามของเรา ซึ่งมีดังต่อไปนี้: 1. หากเจ้าเป็นคนปรนนิบัติที่แท้จริง เจ้าสามารถทำการปรนนิบัติเราอย่างรักภักดี โดยไม่มีส่วนประกอบของความหยาบคายหรือความคิดด้านลบใดเลยได้หรือไม่? 2.

หากเจ้าค้นพบว่าเราไม่เคยซึ่งคุณค่าเจ้าเลย

เจ้าจะยังคงสามารถอยู่และทำการปรนนิบัติเราไปตลอดชีวิตได้หรือไม่? 3.

หากเรายังคงเอ็นชากับเจ้ามากแม้ว่าเจ้าจะกำลังใช้ความพยายามมากมาย

เจ้าจะสามารถทำงานให้เราต่อไปโดยไม่เป็นที่รู้จักได้หรือไม่? 4. หากหลังจากเจ้าได้ใช้จ่ายเพื่อเราแล้ว

เราไม่พึงพอใจกับข้อเรียกร้องอันน้อยนิดของเจ้า เจ้าจะกลายเป็นท้อแท้ใจและผิดหวังในตัวเรา

หรือกระทั่งกลายเป็นโกรธแค้นและตะโกนคำทอหรือ? 5. หากเจ้าจงรักภักดีอย่างมากมาโดยตลอด

มีความรักมากมายให้เรา กระนั้นเจ้าก็ยังทนทุกข์ทรมานจากโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจน

และการทอดทิ้งของเพื่อนๆ และญาติๆ ของเจ้า หรือหากเจ้าทนฝ่าโชคร้ายอื่นใดในชีวิต

ความจงรักภักดีและความรักของเจ้าที่มีต่อเราจะยังคงดำเนินต่อไปหรือไม่? 6.

หากสิ่งที่เราได้ทำไม่ตรงกับสิ่งที่เจ้าได้จินตนาการไว้ในหัวใจของเจ้าเลยสักอย่าง

เจ้าจะเดินตามเส้นทางอนาคตของเจ้าอย่างไร? 7. หากเจ้าไม่ได้รับสิ่งใดเลยจากสิ่งต่างๆ ที่เจ้าหวังไว้ว่าจะได้รับ

เจ้าจะสามารถเป็นผู้ติดตามของเราต่อไปได้หรือไม่? 8.

หากเจ้าไม่เคยเข้าใจจุดประสงค์และนัยสำคัญของงานเราเลย

เจ้าจะสามารถเป็นบุคคลที่เชื่อฟังผู้ที่ไม่ทำการตัดสินใจและสรุปเองโดยพลการได้หรือไม่? 9.

เจ้าจะสามารถวางแผนความล้ำค่าของถ้อยคำทั้งหมดที่เราได้พูดไปและงานทั้งหมดที่เราได้ทำไปในขณะที่เรา
อยู่ร่วมกันกับมวลมนุษยชาติได้หรือไม่? 10. เจ้าสามารถเป็นผู้ติดตามที่จงรักภักดีของเรา

เต็มใจที่จะทนฝ่าความทุกข์ชั่วชีวิตเพื่อเรา แม้ว่าเจ้าจะไม่ได้รับสิ่งใดเลย ได้หรือไม่? 11. เพื่อประโยชน์ของเรา

เจ้าสามารถยกเลิกการพิจารณา การวางแผน

หรือการเตรียมสำหรับเส้นทางเพื่อการอยู่รอดในอนาคตของเจ้าได้หรือไม่?

คำถามเหล่านี้เป็นตัวแทนข้อพึงประสงค์สุดท้ายของเรที่มีต่อพวกเจ้า

และเราหวังว่าพวกเจ้าทั้งหมดจะสามารถให้คำตอบเราได้

หากเจ้าได้ปฏิบัติสักหนึ่งหรือสองอย่างที่คำถามพวกนี้ถามเจ้าให้สำเร็จลุล่วง

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องเพียรพยายามต่อไป หากเจ้าไม่สามารถทำข้อพึงประสงค์เหล่านี้ให้สำเร็จได้สักข้อเดียว

เจ้าก็เป็นคนประเภทที่จะถูกโยนลงไปในนรกอย่างแน่นอน กับผู้คนเช่นนั้น เราไม่จำเป็นต้องพูดถึงสิ่งใดอีก

เพราะพวกเขาไม่ใช่ผู้คนที่สามารถเห็นพ้องกับเราได้อย่างแน่นอน

เราจะสามารถเก็บใครบางคนที่อาจทรยศเราภายใต้รูปการณ์แวดล้อมใดๆ ก็ได้ไว้ในบ้านของเราได้อย่างไร?

สำหรับพวกที่ยังคงสามารถทรยศเราได้ในรูปการณ์แวดล้อมส่วนใหญ่

เราจะสังเกตการณ์การปฏิบัติของพวกเขาก่อนทำการจัดการเตรียมการอย่างอื่น อย่างไรก็ดี

ทุกคนที่สามารถทรยศเราได้ ไม่สำคัญว่าจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขใดๆ เราจะไม่มัวล้มเลิกเลย

เราจะจำพวกเขาในหัวใจของเรา และรอโอกาสที่จะตอบแทนความประพฤติก้าวของพวกเขา
ข้อพึงประสงค์ที่เราได้ยกมาคือปัญหาทั้งหมดที่พวกเขาต้องตรวจดูในตัวพวกเขาเอง
เราหวังว่าพวกเขาทั้งหมดจะสามารถพิจารณาปัญหาเหล่านั้นได้อย่างจริงจัง และไม่ติดต่อกับเราแบบพอฟังเป็นพิธี
ในอนาคตอันใกล้ เราจะตรวจคำตอบที่พวกเขาให้เราโดยเทียบกับข้อพึงประสงค์ของเรา เมื่อถึงเวลานั้น
เราจะไม่ฟังประสงค์สิ่งใดจากพวกเขามาก และจะไม่ให้คำตัดสินที่จริงจังใจอีก
แต่เราจะใช้สิทธิอำนาจของเราแทน บรรดาผู้ที่ควรได้รับการรักษาไว้ก็จะได้รับการรักษาไว้
บรรดาผู้ที่ควรได้รับบำเหน็จก็จะได้รับบำเหน็จ พวกที่ควรถูกยกให้ชาตนั้นก็จะถูกยกให้ชาต
พวกที่ควรถูกลงโทษอย่างรุนแรงก็จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง และพวกที่ควรพินาศจะถูกทำลาย ด้วยเหตุนี้
จะไม่มีใครรบกวนเราในวันของเราอีกต่อไป เจ้าเชื่อถ้อยคำของเราหรือไม่?
เจ้าเชื่อในการลงทัณฑ์อันสาสมหรือไม่?
เจ้าเชื่อหรือไม่ว่าเราจะลงโทษพวกคนชั่วเหล่านั้นทั้งหมดที่หลอกลวงและทรยศเรา?
เจ้าหวังให้วันนั้นมาถึงเร็วขึ้นหรือช้าลง? เจ้าเป็นใครบางคนที่จะหวาดกลัวต่อการลงโทษ
หรือเป็นใครบางคนที่จะต้านทานเรา แม้ว่าพวกเขาต้องทนฝ่าต่อการลงโทษก็ตาม? เมื่อวันนั้นมาถึง
เจ้าสามารถจินตนาการได้หรือไม่ว่า เจ้าจะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความรื่นเริงและเสียงหัวเราะ
หรือว่าเจ้าจะร้องไห้และขบฟัน? บทอาเศพินิตแบบใดที่เจ้าหวังว่าจะเจอ? เจ้าเคยพิจารณาอย่างจริงจังหรือไม่ว่า
เจ้าเชื่อในเราร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือสงสัยเราร้อยเปอร์เซ็นต์? เจ้าเคยพิจารณาอย่างถี่ถ้วนหรือไม่ว่า
การกระทำกับพฤติกรรมของเจ้าจะทำให้เจ้าพบกับผลที่ตามมาและบทอาเศพินิตแบบใด?
เจ้าหวังอย่างแท้จริงหรือไม่ว่าถ้อยคำทั้งหมดของเราจะได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงตามลำดับ
หรือเจ้าหวาดกลัวว่าถ้อยคำของเราจะได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงตามลำดับ?
หากเจ้าหวังให้เราจากไปโดยเร็วเพื่อที่จะทำให้ถ้อยคำของเราสำเร็จลุล่วง
เจ้าควรปฏิบัติอย่างไรกับถ้อยคำและการกระทำของเจ้าเอง? หากเจ้าไม่ได้หวังให้เราจากไป
และไม่ได้หวังให้ถ้อยคำของเราได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงในทันที เหตุใดเจ้าจึงเชื่อในเราทั้งหมด?
เจ้ารู้อย่างแท้จริงหรือไม่ว่าเหตุใดเจ้าจึงกำลังติดตามเรา? หากเหตุผลของเจ้ามีเพียงแค่เปิดโลกของเจ้าให้กว้าง
ก็ไม่จำเป็นที่เจ้าต้องสร้างปัญหาให้ตัวเจ้าเองอย่างนี้
หากมันเป็นไปเพื่อให้ได้รับพรและเลี่ยงหนีความวิบัติที่กำลังมาถึง
เหตุใดเจ้าจึงไม่กังวลเรื่องการประพฤติก้าวของเจ้าเอง?
เหตุใดเจ้าไม่ถามตัวเจ้าเองว่าเจ้าสามารถทำให้สมดังสิ่งที่เราพึงประสงค์ได้หรือไม่?
เหตุใดเจ้าไม่ถามตัวเองด้วยว่าเจ้ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับพรทั้งหลายที่จะมาถึงหรือไม่?

พวกเจ้าควรจะพิจารณาความประพฤติทั้งหลายของเจ้า

ทุกความประพฤติและการกระทำในชีวิตของพวกเจ้าแสดงให้เห็นว่าพวกเจ้าต้องได้รับการจัดหาบทตอนแห่งวาระของเราในแต่ละวันเพื่อเติมเต็มพวกเจ้าให้เต็ม เพราะพวกเจ้าขาดพร่องเกินไป

และความรู้และความสามารถของพวกเจ้าในการที่จะรับนั้นขาดแคลนเกินไป ในชีวิตประจำวันของพวกเจ้า

เจ้าดำรงชีวิตท่ามกลางบรรยากาศและสภาพแวดล้อมซึ่งปราศจากความจริงหรือสำนึกที่ดี

พวกเจ้าขาดพร่องต้นทุนที่จะรอดชีวิต และไม่มีรากฐานที่จะรู้จักเราหรือความจริง

ความเชื่อของพวกเจ้าไม่ได้ถูกสร้างขึ้นบนอะไรเลยนอกจากความเชื่อที่คลุมเครือและเป็นนามธรรม

หรือความรู้ที่ยืนกรานในหลักคำสอนทางศาสนาอย่างสูงและพิธีกรรมทางศาสนาทั้งหลาย ทุกๆ

วันเราเฝ้าดูความเคลื่อนไหวของพวกเจ้า ตรวจสอบเจตนาทั้งหลายของพวกเจ้าและคอกผลชั่วทั้งหลาย

และเราไม่เคยพบสักบุคคลเดียวที่วางหัวใจและจิตวิญญาณของพวกเขาบนแท่นบูชาที่ไม่เคยถูกขบเขี่ยอ่อนของเราอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่เต็มใจที่จะเสียเวลาไปกับการพรังพรูวาระของเราทั้งหมดที่เราปรารถนาแสดงต่อมวลมนุษย์ที่เป็นเช่นนี้

แผนการทั้งหลายในหัวใจของเรานั้นก็เกินไปเพียงเพื่องานที่ยังไม่แล้วเสร็จของเราและเพื่อพวกที่อยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์ซึ่งเรายังไม่ได้ช่วยให้รอด กระนั้นก็ตาม

เราปรารถนาให้ทั้งหมดที่ติดตามเราได้รับความรอดของเราและความจริงทั้งหลายที่วาระของเรามอบแก่มนุษย์ เราหวังว่าวันหนึ่งเมื่อเจ้าหลับตาทั้งสองของเจ้าลง

เจ้าจะเห็นราชอาณาจักรที่สุคนธ์สดเต็มเต็มในอากาศและกระแสน้ำซึ่งมีชีวิตหลังไหล—

ไม่ใช่พิภพอันเปล่าเปลี่ยวหนาวเย็นที่ซึ่งก้อนเมฆมืดครึ้มทำให้ท้องฟ้าเป็นรอยด่างดวงและสรรพเสียงแห่งการโหยหวนไม่เคยหยุดลง

แต่ละวัน ความประพฤติและความคิดทั้งหลายของแต่ละบุคคลถูกมองดูโดยพระเนตรขององค์หนึ่งเดียว

และในเวลาเดียวกันก็อยู่ในการเตรียมเพื่อพวกเขาเองในวันพรุ่งนี้

นี่คือเส้นทางที่ทุกคนที่มีชีวิตอยู่จะต้องก้าวเดิน นี่คือเส้นทางที่เราได้ลิขิตไว้ล่วงหน้าเพื่อทุกคน

และไม่มีใครสามารถหลบหนีมันหรือได้รับการยกเว้น วาระที่เราได้พูดไปนั้นมากมายเกินคณานับ

และยิ่งไปกว่านั้น งานที่เราได้ทำก็ไม่มีมาตรวัด ทุกๆ

วันเราเฝ้าดูขณะที่แต่ละบุคคลดำเนินทุกสิ่งทีพวกเขาจะต้องทำไปตามธรรมชาติจนเสร็จสิ้นโดยสอดคล้องกับธรรมชาติซึ่งมีมาแต่กำเนิดของพวกเขาและสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติของพวกเขา โดยที่ไม่รู้ตัว

หลายคนได้ตัดสินใจแน่วแน่ว่าไปเรียบร้อยแล้วใน “ร่องครรลองที่ถูกต้อง”

ซึ่งเราได้ปูไว้เพื่อให้เข้าใจผู้คนต่างประเภทกันได้ง่ายขึ้น

เราได้วางผู้คนต่างประเภทกันเหล่านี้ไว้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนานแล้ว
และในแต่ละสถานที่เฉพาะของพวกเขา แต่ละคนได้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะซึ่งมีมาแต่กำเนิดของพวกเขา
ไม่มีใครที่จะผูกมัดพวกเขา ไม่มีใครที่จะล่อลวงพวกเขา

พวกเขาเป็นอิสระโดยครบถ้วนบริบูรณ์และสิ่งที่พวกเขาแสดงออกนั้นมาตามธรรมชาติ
สิ่งเดียวที่ควบคุมพวกเขาไว้คือ วจนะของเรา ด้วยเหตุนี้บางคนจึงจำต้องฝืนอำนาจของเราอย่างเสียไม่ได้
ไม่เคยนำวจนะของเราไปฝึกฝนปฏิบัติ ทำเช่นนั้นเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงความตายเท่านั้น ในขณะเดียวกัน คนอื่นๆ
ก็พบว่าเป็นการลำบากยากเย็นที่จะสู้ทนผ่านวันเวลาไปโดยที่ไม่มีวจนะของเราคอยนำและจัดทำให้พวกเขา
และดังนั้นพวกเขาจึงยึดถือในวจนะของเราตลอดเวลาเป็นธรรมดา เมื่อเวลาผ่านไป

พวกเขาค้นพบความลับของชีวิตมนุษย์ บันปลายของมวลมนุษย์ และค่าของการเป็นมนุษย์
มวลมนุษย์ก็เป็นแคอย่างนี้เองต่อหน้าวจนะของเรา

และเราก็แค่ยอมให้เรื่องราวทั้งหลายดำเนินไปตามครรลองของพวกเขา

เราไม่ทำงานอันใดที่บังคับให้ผู้คนที่ทำวจนะของเราให้เป็นรากฐานของการดำรงอยู่ของพวกเขา
ดังนั้นพวกที่ไม่เคยมีมโนธรรมและพวกที่การดำรงอยู่ของเขาไม่เคยมีคุณค่าอันใดจึงกล้าปิดทิ้งวจนะของเราและ
ทำตามที่พวกเขาปรารถนาหลังจากที่เฝ้าสังเกตการณ์อย่างหนึ่งเงียบว่าสิ่งทั้งหลายดำเนินไปอย่างไร
พวกเขาเริ่มที่จะรังเกียจความจริงและทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากเรา ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขายังรังเกียจการอยู่ในบ้านของเรา เพื่อบันปลายของพวกเขา และเพื่อหลบหนีการลงโทษ
ผู้คนเหล่านี้จึงอาศัยอยู่ภายในบ้านของเราชั่วเวลาหนึ่ง ต่อให้พวกเขาจะกำลังให้การปรนนิบัติอยู่ก็ตาม
อย่างไรก็ดี เจตนาทั้งหลายและการกระทำทั้งหลายของพวกเขาไม่เคยเปลี่ยน

นี่ยังเพิ่มความอยากได้ในพระพรของพวกเขา

และเพิ่มความอยากของพวกเขาที่จะเข้าสู่ราชอาณาจักรครั้งเดียวและคงอยู่ตลอดกาลหลังจากนั้นเป็นต้นไป—
ถึงขั้นอยากที่จะเข้าสู่สวรรค์อันเป็นนิรันดร์เสียด้วยซ้ำ ยิ่งพวกเขาโหยหาวันของเราให้มาถึงเร็วขึ้นเพียงใด
พวกเขาก็ยิ่งรู้สึกว่าการได้กลายเป็นอุปสรรคกีดกัน เครื่องสะดุดในหนทางของพวกเขามากขึ้นเท่านั้น
พวกเขาแทบจะรอไม่ไหวที่จะก้าวเท้าเข้าไปในราชอาณาจักรเพื่อชื่นชมพระพรของราชอาณาจักรแห่งสวรรค์ตลอดกาล—ทั้งหมดนี้ไม่มีความจำเป็นต้องไล่ตามเสาะหาความจริงหรือยอมรับการพิพากษาและการติสสอน
และเหนือสิ่งอื่นใด ไม่มีความจำเป็นต้องหมอบคลานภายในบ้านของเราและทำตามที่เราบัญชา

ผู้คนเหล่านี้เข้าสู่บ้านของเราไม่ใช่เพื่อสนองความอยากของพวกเขาที่จะแสวงหาความจริง
และไม่ใช่เพื่อร่วมมือกับการบริหารจัดการของเรา

จุดมุ่งหมายของพวกเขาก็คือแค่ได้อยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่ไม่ได้ถูกทำลายในยุคที่กำลังจะมาถึง
ดังนั้นหัวใจของพวกเขาจึงไม่เคยรู้ว่าความจริงคืออะไร หรือจะยอมรับความจริงได้อย่างไร

นี่คือเหตุผลที่ทำให้ผู้คนเช่นนี้ไม่เคยนำความจริงไปฝึกฝนปฏิบัติหรือตระหนักถึงความลึกของความเสื่อมทราม
ของพวกเขาเลย และกระนั้นกลับได้อาศัยอยู่ในบ้านของเราในฐานะ “ผู้รับใช้ทั้งหลาย” มาโดยตลอด
พวกเขารอคอยการมาถึงของวันของเรา “อย่างอดทน”
และไม่เห็นเดี๋ยวขณะที่พวกเขาถูกจับโยนไปมาโดยลักษณะงานของเรา
แต่ไม่ว่าความพยายามของพวกเขาจะมากมายใหญ่หลวงเพียงใดหรือพวกเขายอมจ่ายที่ราคาเท่าใด
ไม่มีใครเคยเห็นพวกเขาทนทุกข์เพื่อความจริงหรือให้อะไรเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของเราเลย
ในหัวใจของพวกเขา พวกเขากำลังร้อนรนใจใคร่เห็นวันที่เรายุติยุคเก่า และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่อาจรอที่จะค้นพบว่าฤทธาานุภาพและสิทธิอำนาจของเรานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด
สิ่งที่พวกเขาไม่เคยเร่งรีบที่จะทำคือการเปลี่ยนตัวเองและไล่ตามเสาะหาความจริง
พวกเขารักในสิ่งที่เราเบื่อน่าย และเบื่อน่ายในสิ่งที่เรารัก พวกเขาถวิลหาสิ่งที่เราเกลียด
เกรงกลัวเพียงการสูญเสียสิ่งที่เราชิงชัง พวกเขาคำรงชีวิตอยู่ในพิภพอันเลวร้ายนี้ ไม่เคยเกลียดมัน
และซ้ายังกลัวอยู่ลึกๆ ว่าเราจะทำลายมัน ท่ามกลางเจตนาทั้งหลายของพวกเขาที่มีความขัดแย้งกัน
พวกเขารักพิภพนี้ที่เราชิงชัง แต่ยังโหยหาเราให้ทำลายมันอย่างรีบเร่งที่สุดเช่นกัน
เพื่อว่าพวกเขาอาจได้รับการละเว้นจากความทุกข์จากการทำลายล้างและถูกแปลงสภาพให้กลายเป็นบรรดาเจ้านาย
ของยุคใหม่ ก่อนที่พวกเขาจะมีอันไกลห่างไปจากหนทางที่แท้จริง
นี่เป็นเพราะพวกเขาไม่รักความจริงและเบื่อน่ายต่อทุกสิ่งที่มาจากรา พวกเขากลายเป็น “ผู้คนที่เชื่อฟัง”
เป็นเวลาสั้นๆ เพื่อประโยชน์แห่งการไม่สูญเสียพระพรไป แต่ความวิตกกังวลของพวกเขาที่จะได้รับการอวยพร
และความเกรงกลัวความพินาศและการเข้าสู่บึงไฟที่กำลังลุกไหม้นั้นไม่มีวันถูกปิดบังไว้ได้
ขณะที่วันของเราใกล้เข้ามา ความอยากของพวกเขาที่แรงกล้าขึ้นอย่างไม่ลั่นคลอน
และยิ่งความวิบัติใหญ่หลวงมากขึ้นเท่าใด มันจะยิ่งทำให้พวกเขาอัปจนหนทางมากขึ้นเท่านั้น
โดยไม่รู้จะเริ่มต้นตรงไหนที่จะทำให้เราชื่นบานและเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียพระพรที่พวกเขาโหยหามานาน
ผู้คนเช่นนี้ใจจดใจจ่อที่จะลงมือกระทำการรับใช้ในฐานะกองหน้าทันทีที่มีมือของเราเริ่มงานของมัน
พวกเขาคิดเพียงการโถมประดังกันไปยังแนวหน้าของกองทหาร กลัวอยู่ลึกๆ ว่าเราจะไม่เห็นพวกเขา
พวกเขาทำและพูดสิ่งซึ่งพวกเขาคิดว่าถูกต้อง
ไม่เคยรู้ว่าความประพฤติและการกระทำทั้งหลายของพวกเขาไม่เคยสัมพันธ์กับความจริงเลย
และไม่เคยรู้ว่าความประพฤติของพวกเขาแม้จะขัดจ้องหะและแทรกแซงแผนการของเรา
พวกเขาก็ได้ใช้ความพยายามอย่างใหญ่หลวงแล้ว
และอาจมีความมึนงงและเจตนาอันแท้จริงที่จะสู่ทนความยากลำบาก
แต่ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาทำเกี่ยวข้องกับเราเลย เพราะเราไม่เคยเห็นว่าความประพฤติของพวกเขาจากเจตนาที่ดี

นับประสาอะไรกับที่เราจะได้เห็นพวกเขาว่างสิ่งใดก็ตามบนแท่นบูชาของเรา
เช่นนั้นคือความประหลาดซึ่งพวกเขาได้ทำลงไปต่อหน้าเราในช่วงหลายปีมานี้

แรกเริ่มเดิมที เราได้ปรารถนาที่จะจัดหาความจริงให้แก่พวกเขามากขึ้น
แต่เราจำเป็นต้องยับยั้งตัวเองจากเรื่องนี้เพราะท่าทีของพวกเขาที่มีต่อความจริงนั้นช่างเย็นชาและไม่แยแสมากเกิ
นไป เราไม่ปรารถนาให้ความพยายามของเราต้องสูญเปล่า

และเราไม่ปรารถนาที่จะได้เห็นผู้คนซึ่งยึดถือวาระของเราแต่ทว่ากลับทำในสิ่งซึ่งต้านทานเรา ให้อำนาจเรา

และหมิ่นประมาทเราในทุกด้าน เพราะท่าทีของพวกเขาและสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขา

เราจึงแค่จัดหาส่วนที่เล็กและสำคัญมากส่วนหนึ่งของวาระของเรา ให้แก่พวกเขา

ซึ่งทำหน้าที่เป็นงานด้านการทดสอบของเราท่ามกลางมวลมนุษย์เพื่อพวกเขา

เพียงบัดนี้เท่านั้นที่เราได้ยืนยันว่าการตัดสินใจทั้งหลายและแผนการที่เราได้ทำนั้นเหมาะสมกับความต้องการที่จำเป็น
ทั้งหลายของพวกเขา และยังไปกว่านั้น ยืนยันว่าท่าทีของเราต่อมวลมนุษย์เป็นท่าทีที่ถูกต้อง

พฤติกรรมของพวกเขาต่อหน้าเราในเวลาหลายปีนี้ได้ให้คำตอบที่ไม่เคยมีมาก่อนแก่เรา

และคำถามสำหรับคำตอบนี้ก็คือว่า

“อะไรคือท่าทีของมนุษย์ต่อหน้าความจริงและเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเที่ยงแท้?”

ความพยายามทั้งหลายที่เราได้อุทิศให้แก่มนุษย์พิสูจน์เนื้อแท้ของความรักของเราสำหรับมนุษย์ และทุกๆ
การกระทำของมนุษย์ต่อหน้าเราก็คือพิสูจน์ธาตุแท้ของเขาในการเกลียดที่มีต่อความจริงและการต่อต้านที่มีต่อเรา
ตลอดเวลา นั้น เราเป็นห่วงทุกคนที่ติดตามเรา

ทว่าไม่มียามใดเลยที่บรรดาผู้ซึ่งติดตามเราสามารถรับวาระของเราได้

พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งยอมรับการเสนอแนะทั้งหลายของเรา นี่คือสิ่งที่ทำให้เราเศร้าใจมากที่สุด

ไม่เคยมีใครสามารถเข้าใจเราได้ และยังไปกว่านั้น ไม่เคยมีใครสามารถยอมรับเราได้

แม้ว่าท่าทีของเรานั้นจริงใจ และวาระของเรานั้นอ่อนโยนก็ตาม ทุกๆ

คนพยายามทำงานที่เราได้ไว้วางใจมอบหมายให้พวกเขาตามแนวคิดของพวกเขาเอง

พวกเขาไม่แสวงหาเจตนาทั้งหลายของเรา

ไม่ต้องไปพูดถึงเลยว่าพวกเขาจะถามว่าเราพึงประสงค์สิ่งใดจากพวกเขา

พวกเขายังคงกล่าวอ้างว่ารับใช้เราอย่างจงรักภักดี ในทุกขณะที่พวกเขากลับมาหาเรา

หลายคนเชื่อว่าความจริงทั้งหลายที่พวกเขายอมรับไม่ได้หรือที่พวกเขาไม่สามารถฝึกฝนปฏิบัติได้นั้น ไม่ใช่ความ
จริง ในผู้คนเช่นนี้ ความจริงของเรากลายเป็นอะไรบางอย่างซึ่งถูกปฏิเสธและถูกปิดกั้น ในเวลาเดียวกัน

ผู้คนระลึกถึงเราในฐานะพระเจ้าในวาระ ทั้งยังเชื่ออีกด้วยว่าเราเป็นคนนอกผู้ซึ่งไม่ใช่ความจริง ไม่ใช่หนทาง
หรือชีวิต ไม่มีใครรู้ความจริงนี้ว่า วาระของเราคือความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลงตลอดกาล

เราคือการจัดหาของชีวิตสำหรับมนุษย์และเป็นผู้นำทางเพียงคนเดียวเท่านั้นสำหรับมวลมนุษย
ค่าและความหมายของวณะของเราไม่ได้กำหนดพิจารณาจากการที่ว่า
วณะเหล่านั้นเป็นที่ระลึกหรือยอมรับโดยมวลมนุษยหรือไม่ แต่พิจารณาจากสาระสำคัญของวณะเหล่านั้นเอง
ต่อให้ไม่มีบุคคลสักคนเดียวบนแผ่นดินโลกนี้ที่สามารถรับวณะของเราได้
คุณค่าของวณะของเราและความช่วยเหลือของวณะเหล่านั้นต่อมวลมนุษย์ก็ไม่อาจประเมินค่าได้ไม่เท่ากับมนุษย์
คนใด ดังนั้น เมื่อเผชิญกับผู้คนจำนวนมากที่ปฏิเสธ เหยียดหยาม หรือเป็นกบฏต่อวณะของเราอย่างถึงที่สุด
จุดยืนของเราเป็นเพียงเช่นนี้เท่านั้นคือ
ปล่อยใช้เวลาและข้อเท็จจริงทั้งหลายเป็นพยานของเราและแสดงให้เห็นว่าวณะของเราเป็นความจริง
เป็นหนทาง และเป็นชีวิต ปล่อยใช้เวลาและข้อเท็จจริงทั้งหลายแสดงให้เห็นว่าทั้งหมดที่เราได้พูดนั้นถูก
แสดงให้เห็นว่ามันคือสิ่งซึ่งมนุษย์ควรได้รับการจัดให้มี และยิ่งไปกว่านั้นคือ สิ่งซึ่งมนุษย์ควรยอมรับ
เราจะยอมให้ทุกคนที่ติดตามเรารู้ข้อเท็จจริงนี้ว่า พวกที่ไม่สามารถยอมรับวณะของเราได้อย่างครบถ้วน
พวกที่ไม่สามารถนำวณะของเราไปฝึกฝนปฏิบัติได้ พวกที่ไม่สามารถค้นหาจุดประสงค์ในวณะของเราได้
และพวกที่ไม่สามารถได้รับความรอดเพราะวณะของเรา
คือพวกที่ได้ถูกกล่าวโทษโดยวณะของเราและยิ่งไปกว่านั้นคือ ได้สูญเสียความรอดของเรา
และไม่เรียวของเราจะไม่มีวันห่างจากพวกเขาเลย

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตมนุษย์

นับแต่ชั่วขณะที่เจ้าเข้ามาในโลกนี้พร้อมกับเสียงร้องจ้า เจ้าก็เริ่มทำหน้าที่ของตนให้ลุล่วง

เจ้าแสดงไปตามบทบาทของเจ้าและเริ่มการเดินทางของชีวิตของเจ้า

เพื่อแผนของพระเจ้าและเพื่อการทรงลิขิตของพระองค์ ไม่ว่าเจ้าจะมีภูมิหลังอย่างไร

และการเดินทางข้างหน้าของเจ้าจะเป็นอย่างไร

ก็ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงการจัดวางเรียบเรียงและการจัดการเตรียมการของฟ้าได้

และไม่มีใครควบคุมชะตาลิขิตของตนเองได้

เพราะมีเพียงพระองค์ผู้ทรงปกครองเหนือทุกสรรพสิ่งเท่านั้นที่ทรงสามารถทำงานเช่นนั้นได้

นับตั้งแต่วันที่มนุษย์ได้มาสู่การดำรงอยู่ พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจเช่นนั้นมาตลอด บริหารจัดการจักรวาล

กำกับกฎเกณฑ์แห่งการเปลี่ยนแปลงสำหรับทุกสรรพสิ่งและวิถีโคจรของทุกสรรพสิ่งเหล่านั้น

เช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่ง—มนุษย์ได้รับการบำรุงเลี้ยงอย่างเจียบเจียบและไม่รู้ตัว

ด้วยความอ่อนหวานและหยาดฝน ตลอดจนหยดน้ำค้างจากพระเจ้า เช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่ง—

มนุษย์อยู่ภายใต้การจัดวางเรียบเรียงของพระหัตถ์พระเจ้า โดยไม่รู้ตัว

หัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์ถูกกุมไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

ทุกอย่างในชีวิตของเขายู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะเชื่อเรื่องนี้หรือไม่ก็ตาม

ไม่ว่าสิ่งใดและทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าที่มีชีวิตอยู่หรือตายแล้วก็ตาม จะเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง

สร้างขึ้นมาใหม่และปลาสนาการไปตาม พระคำริของพระเจ้า

นี่คือหนทางที่พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือทุกสรรพสิ่ง

ยามราตรีก็พลันเข้ามาอย่างเจียบเจียบ มนุษย์หาได้ไหวตัวรับรู้ไม่

เพราะหัวใจของมนุษย์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าราตรีก็พลันมาอย่างไรและมาเมื่อไร

ครั้นพอราตรีเคลื่อนตัวเจียบเจียบจากไป มนุษย์จึงอ้าแขนต้อนรับแสงอรุณ ทว่าที่มนุษย์ยังรู้น้อยลงไปกว่าก็คือ

แสงนั้นมาถึงตั้งแต่เมื่อใด และมันขับไล่ความมืดของราตรีออกไปอย่างไร และที่ยังน้อยลงไปใหญ่

ก็คือการตระหนักรู้

การหมุนเวียนปรับเปลี่ยนของวันและคืนเหล่านี้นำพามนุษย์จากช่วงเวลาหนึ่งสู่อีกช่วงเวลาหนึ่ง

จากบริบทเชิงประวัติศาสตร์บริบทหนึ่งสู่บริบทถัดไป

ขณะเดียวกันก็เป็นการให้ความมั่นใจว่าพระราชกิจของพระเจ้าในทุกช่วงเวลาและแผนการของพระองค์สำหรับ

ทุกยุคยังคงถูกดำเนินการไปจนเสร็จสิ้น มนุษย์ได้เดินผ่านช่วงเวลาเหล่านี้ไปด้วยกันกับพระเจ้า

แต่กระนั้นเขาไม่รู้หรือกว่า พระเจ้าทรงปกครองชะตากรรมของทุกสรรพสิ่งและบรรดาสิ่งที่มีชีวิตทั้งมวล

ทั้งยังไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงจัดวางเรียบเรียงและกำกับทุกสรรพสิ่งอย่างไร

สิ่งนี้ได้คลาดแคล้วไปจากมนุษย์ตั้งแต่ครั้งโบราณกาลจวบจนปัจจุบัน สำหรับเหตุผลนั้น
ไม่ใช่เป็นเพราะกิจการทั้งหลายของพระเจ้านั้นซ่อนเร้นเกินไป
และไม่ใช่เป็นเพราะแผนการของพระเจ้ายังไม่ถูกทำให้เป็นจริง
แต่เป็นเพราะหัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าเกินไป
จนถึงจุดที่มนุษย์ยังคงอยู่ภายใต้การรับใช้ซาตานแม้ในขณะที่เขาติดตามพระเจ้าอยู่—และยังคงไม่รู้ตัว
ไม่มีใครแสวงหาอย่างพระบาทของพระเจ้าและการทรงปรากฏของพระองค์อย่างจริงจัง
และไม่มีใครเต็มใจที่จะอยู่ในการดูแลและการปกป้องรักษาของพระเจ้า
แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขากลับปรารถนาที่จะพึ่งพาการกร่อนทำลายของซาตาน ด้วยมารร้าย
เพื่อจะปรับตัวให้เข้ากับพิภพนี้ และเพื่อให้เข้ากับกฎเกณฑ์ของการดำรงอยู่ที่มวลมนุษย์ผู้เลวร้ายพากันติดตาม ณ
จุดนี้ หัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์ได้กลายเป็นเครื่องบรรณาการแด่ซาตาน
และกลายเป็นของกินของซาตานไปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น
หัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์ได้กลายเป็นที่พักอาศัยของซาตานและเป็นสนามเด็กเล่นอันเหมาะสมของมัน
นั่นทำให้ มนุษย์สูญเสียความเข้าใจของเขาที่มีต่อหลักการแห่งการเป็นมนุษย์
รวมถึงคุณค่าและความหมายของการดำรงอยู่ของมนุษย์ไปโดยไม่รู้ตัว
ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าและพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ค่อยๆ เลือนหายไปจากหัวใจของมนุษย์
เขาจึงเลิกแสวงหาหรือใส่ใจฟังเสียงของพระเจ้า เมื่อเวลาผ่านไป
มนุษย์ไม่เข้าใจอีกต่อไปแล้วว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา
ทั้งยังไม่เข้าใจพระวอนจากพระโอรสของพระเจ้า รวมถึงทุกสิ่งที่มาจากพระองค์
มนุษย์เริ่มปฏิเสธธรรมเนียมปฏิบัติและกฎเกณฑ์ของพระเจ้า
และหัวใจและจิตวิญญาณของเขาจึงตายด้าน...พระเจ้าได้สูญเสียมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมาแต่เดิม
และมนุษย์ก็ได้สูญเสียรากที่เขาเคยมีแต่เดิม: นี่คือโทมนัสของเผ่าพันธุ์มนุษย์นี้ โดยข้อเท็จจริงนั้น
ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงบัดนี้ พระเจ้าได้จัดเวทีแสดงละคร โศกนาฏกรรมสำหรับมนุษย์ไว้เรื่องหนึ่ง
เป็นเรื่องซึ่งมนุษย์เป็นทั้งนักแสดงนำและเหยื่อ และไม่มีใครตอบได้ว่าผู้กำกับละครโศกนาฏกรรมนี้คือใคร
ในโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ มหาสมุทรเหือดแห้งตกตะกอนกลายเป็นท้องทุ่ง
ท้องทุ่งถูกน้ำท่วมจนกลายเป็นมหาสมุทร ครึ่งแล้วครึ่งเล่า ไม่มีใครสามารถนำทางและชี้นำเผ่าพันธุ์มนุษย์นี้ได้
เว้นแต่พระองค์ผู้ทรงปกครองทุกสิ่งทุกอย่างท่ามกลางทุกสรรพสิ่งในจักรวาลพระองค์เดียวเท่านั้น
ไม่มีผู้ทรงฤทธิ์ใดที่จะตราครุฑทำงานหรือทำการเตรียมให้กับมนุษยชาตินี้ ที่ยิ่งน้อยกว่านั้นก็คือ
ไม่มีใครที่สามารถนำทางเผ่าพันธุ์มนุษย์นี้สู่บันปลายแห่งความสว่างและปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากความอยุติ
ธรรมทางโลกได้ พระเจ้าทรงกำหนดอนาคตของมวลมนุษย์ พระองค์ตรมพระทัยกับการตกต่ำของมวลมนุษย์

และทรงเจ็บปวดที่มวลมนุษย์กำลังเดินตบเท้าที่ละก้าวเข้าหาความเสื่อมสลายและเส้นทางที่ไม่อาจหวนคืน
มีใครเคยคิดไหมว่า

มวลมนุษย์เช่นนี้ที่ได้ทำร้ายพระทัยของพระเจ้าและประกาศตัดสัมพันธ์กับพระองค์เพื่อแสวงหาการร้าย

อาจมุ่งหน้าไปทิศทางใด? ด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้ทำไมจึงไม่มีใครสำนึกถึงพระพิโรธของพระเจ้า

ทำไมจึงไม่มีใครแสวงหาหนทางที่จะทำให้พระเจ้าทรงยินดี หรือพยายามเข้าใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น

และที่มากยิ่งขึ้นก็คือ ทำไมจึงไม่มีใครพยายามจับใจความในความตรมพระทัยและความเจ็บปวดของพระเจ้า

แม้กระทั่งหลังจากได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า มนุษย์ก็ยังคงเดินไปบนเส้นทางของตนต่อไป

ยักรงานในการหันเหไปจากพระเจ้า เลี่ยงหนีพระคุณและการดูแลของพระเจ้า

และหลบเลี่ยงความจริงของพระองค์ เลือกชอบที่จะขายตนเองให้กับซาตาน—ศัตรูของพระเจ้า—มากกว่า

และมีใครไหมที่เคยคิดว่า หากมนุษย์ยังยักรงานในความผิดดังต่อไปนี้

พระเจ้าจะทรงทำอะไรกับมนุษยชาติพวกนี้ที่ผลักไสพระองค์ออกห่างอย่างไรเรื่อย?

ไม่มีใครรู้ว่าเหตุผลที่พระเจ้าทรงเตือนความจำและเกี่ยวเชิญซ้ำๆ นั่นก็เป็นเพราะ ในพระหัตถ์ของพระองค์นั้น

พระองค์ได้ทรงเตรียมหาหนทางอย่างหนึ่งซึ่งไม่เคยมีอันใดเสมอเหมือนมาก่อนเอาไว้แล้ว

เป็นหาหนทางที่เนื้อหนังและจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นมิอาจจะทนรับได้เลย

หาหนทางนี้ไม่ใช่แค่การลงโทษต่อเนื้อหนัง แต่ต่อดวงจิตด้วยเช่นกัน เจ้าจำเป็นต้องรู้เรื่องนี้ว่า

เมื่อแผนการของพระเจ้าเป็นอันลึ้มเหลวไป

และเมื่อคำเตือนความจำและการเกี่ยวเชิญของพระองค์ไม่ได้รับการตอบแทน

พระโทสะแบบใดเล่าที่พระองค์จะทรงปลดปล่อยออกมา?

มันจะไม่เหมือนกับสิ่งใดเลยที่สิ่งมีชีวิตทรงสร้างใดได้เคยผ่านประสบการณ์หรือได้ยินมาก่อน เราจึงจะกล่าวว่า

หาหนทางนี้ไม่เคยมีมาก่อนและจะไม่มีซ้ำอีก เพราะว่าแผนการของพระเจ้านั้นก็คือ

การสร้างมวลมนุษย์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และช่วยมวลมนุษย์ให้รอดเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

นี่เป็นครั้งแรก และก็เป็นครั้งสุดท้ายเช่นกัน เพราะฉะนั้น

จึงไม่มีใครสามารถจับใจความเจตนารมณ์อันอุดมสมบูรณ์และความมุ่งหวังอันแรงกล้าที่พระเจ้าจะทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอดในครั้งนี้ได้เลย

พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกนี้และทรงนำพามนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ประทานชีวิตให้เข้ามาในโลก ต่อมา

มนุษย์ก็มา มีพ่อแม่และญาติพี่น้อง และไม่ใคร่เคยอีกต่อไป ตั้งแต่ครั้งแรกที่มนุษย์เปิดตามองโลกแห่งวัตถุ

เขาก็ได้ถูกลึกลึซตะตาไว้แล้วให้ดำรงอยู่ภายในการทรงลิขิตของพระเจ้า

ลมปราณจากพระเจ้าสนับสนุนสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมดทุกชีวิต ตลอดช่วงวัยเจริญเติบโตไปจนถึงวัยผู้ใหญ่

ในช่วงระหว่างกระบวนการนี้ ไม่มีใครรู้สึกรู้ว่ามนุษย์กำลังเติบโตขึ้นภายใต้การดูแลของพระเจ้า

พวกเขากลับเชื่อว่ามนุษย์กำลังเติบโตภายใต้การดูแลอันเปี่ยมรักของบิดามารดาของเขา

และสัญชาตญาณชีวิตของเขานั้นเองที่กำลังเติบโตของเขา

นี่เป็นเพราะว่ามนุษย์ไม่รู้ว่ามีผู้ใดประทานชีวิตให้เขา หรือรู้ว่าตัวเขามาจากไหน

นับประสาอะไรที่จะรู้หนทางที่สัญชาตญาณชีวิตสร้างปาฏิหาริย์

เขารู้เพียงว่าอาหารคือพื้นฐานที่ช่วยให้ชีวิตดำเนินต่อไป

ความพากเพียรบากบั่นคือแหล่งกำเนิดแห่งการดำรงอยู่ของเขา และความเชื่อต่างๆ

ในจิตใจของเขาคือทุนที่เขาต้องอาศัยพึ่งพาเพื่อความอยู่รอด เกี่ยวกับพระคุณและการจัดเตรียมของพระเจ้า

มนุษย์คือไม่รับรู้อันใดเลยอย่างถึงที่สุด

และดังนั้นพวกเขาจึงใช้ชีวิตที่พระเจ้าประทานให้ไปอย่างสูญเปล่า... ไม่มีแม้แต่คนเดียวในมนุษยชาตินี้ที่พระเจ้า

ทรงดูแลทั้งวันคืน จะคิดขึ้นมาได้เองว่าจะนมัสการพระองค์

พระเจ้ายังทรงพระราชกิจต่อไปกับมนุษย์ผู้ซึ่งพระองค์ไม่เคยตั้งความคาดหวัง

ก็เพียงเท่าที่พระองค์ทรงวางแผนการไว้เท่านั้น พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นด้วยความหวังว่าสักวันหนึ่ง

มนุษย์จะตื่นขึ้นจากฝันของเขาและพลันตระหนักถึงคุณค่าและความหมายของชีวิต

รวมถึงราคาที่พระเจ้าทรงจ่ายเพื่อทั้งสิ้นทั้งมวลที่พระองค์ได้ประทานให้เขา

และความกังวลร้อนใจขณะที่พระเจ้าทรงรอคอยให้มนุษย์หันกลับมาหาพระองค์

ไม่มีใครเคยมองลึกลงไปในความลับทั้งหลายที่กำลังปกครองต้นกำเนิดและการดำรงสืบมาของชีวิตมนุษย์

มีเพียงพระเจ้าผู้เข้าพระทัยทุกสิ่งทั้งหมดนี้เท่านั้นที่ทรงสู้ทนต่อความเจ็บปวดและการ โบยตีที่มนุษย์ผู้ซึ่งได้รับทุ

กอย่างจากพระเจ้าแต่กลับไม่รู้สึกลำบากขอบคุณ ได้มอบให้แก่พระองค์

มนุษย์ชื่นชมทุกสิ่งทุกอย่างที่ชีวิตนำมาให้เป็นปกติ และในทำนองเดียวกัน นี่ก็ “เป็นไปตามครรลอง”

ที่พระเจ้าทรงถูกทรมานโดยมนุษย์ ถูกลืมนึกโดยมนุษย์และถูกบังคับขู่เข็ญโดยมนุษย์

เป็นไปได้หรือที่แผนการของพระเจ้าจะสำคัญขนาดนั้นจริงๆ? เป็นไปได้หรือที่มนุษย์

สิ่งมีชีวิตนี้ซึ่งมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า จะสำคัญปานนั้นจริงๆ?

แน่นอนว่าแผนการของเจ้านั้นสำคัญจริงๆ? อย่างไรก็ดี

สิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างโดยพระหัตถ์ของเจ้านั้นดำรงอยู่ก็เพื่อประโยชน์แห่งแผนการของพระองค์ เพราะฉะนั้น

พระเจ้าจะทรงปล่อยให้แผนการของพระองค์สูญเปล่าไปกับความเกลียดชังที่มีต่อเผ่าพันธุ์มนุษย์นี้ไม่ได้

ทั้งนี้ก็เพื่อเห็นแก่แผนการของพระองค์และลมปราณที่พระองค์ได้ทรงระบายออกไปพระเจ้าจึงทรงสู้ทนต่อควา

มทรมานทั้งมวล ไม่ใช่เพื่อเนื้อหนังของมนุษย์แต่เพื่อชีวิตของมนุษย์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้น

มิใช่เพื่อจะได้เนื้อหนังของมนุษย์กลับคืนมา แต่เพื่อจะได้ชีวิตที่พระองค์ทรงระบายลมปราณให้กลับคืนมา

นี่คือแผนการของพระองค์

ทุกคนที่เข้ามาในพิภพนี้ต้องผ่านชีวิตและความตาย

และพวกเขาส่วนใหญ่ได้ผ่านวัฏจักรแห่งความตายและการเกิดใหม่แล้ว ผู้คนที่มียุติธรรมอยู่ตอนนี้จะตายในไม่ช้า และคนที่ตายแล้วจะกลับมาในอีกไม่นาน

ทั้งหมดนี้คือครรลองแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงจัดการเตรียมการสำหรับสิ่งมีชีวิตแต่ละราย

กระนั้นครรลองและวัฏจักรนี้คือความจริงที่ตรงชัดว่า พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์มองเห็นว่า

ชีวิตที่พระเจ้าประทานให้มนุษย์นั้นไร้ขีดจำกัด ไม่ผูกติดกับลักษณะทางกายภาพ เวลาหรือพื้นที่

นั่นแหละที่เป็นความลี้ลับของชีวิตซึ่งถูกประทานมาให้มนุษย์โดยพระเจ้า และเป็นข้อพิสูจน์ว่าชีวิตมาจากพระองค์

แม้หลายคนอาจไม่เชื่อว่าชีวิตมาจากพระเจ้า มนุษย์ก็ชื่นชมทุกสิ่งทีมาจากพระเจ้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระองค์หรือปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระองค์ก็ตาม

หากว่าสักวันหนึ่งพระเจ้าเกิดเปลี่ยนพระทัยขึ้นมาอย่างกะทันหัน

และปรารถนาจะทวงคืนทุกอย่างที่ดำรงอยู่ในโลก และเอาชีวิตที่พระองค์ทรงมอบให้กลับคืนไป เมื่อนั้น

ทั้งหมดก็จะไม่มีเหลืออยู่อีกต่อไป พระเจ้าทรงใช้ชีวิตของพระองค์จัดหาให้กับทุกสรรพสิ่ง

ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต

นำพาทุกสิ่งมาสู่ระบบระเบียบที่ดีโดยอาศัยอำนาจตามพระอิทธิฤทธิ์และสิทธิอำนาจของพระองค์

นี่คือความจริงที่ไม่มีใครเลยสามารถคิดได้เองและจับใจความได้

และความจริงที่ไม่อาจจับใจความได้เหล่านี้ก็คือ

การสำแดงที่แท้จริงและภาคพันธสัญญาแห่งพลังชีวิตของพระเจ้า บัดนี้ เราขอบอกความลับบางอย่างแก่เจ้าว่า

ความยิ่งใหญ่แห่งชีวิตของพระเจ้าและพลังอำนาจแห่งชีวิตของพระองค์นั้นเกินหยั่งถึงได้โดยสิ่งทรงสร้างใด

มันเป็นเช่นนั้นในตอนนี เช่นเดียวกับที่มันเคยเป็นในอดีต และมันก็จะเป็นอย่างนั้นในกาลข้างหน้าที่จะมาถึง

ความลับข้อที่สองที่เราจะบอกคือ แหล่งกำเนิดแห่งชีวิตสำหรับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดนั้นมาจากพระเจ้า

ไม่ว่าพวกมันอาจอยู่ในรูปแบบและ โครงสร้างชีวิตที่แตกต่างกันอย่างไรก็ตามที่

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นสิ่งมีชีวิตประเภทใดก็ตามที่ เจ้าก็ไม่อาจทวนย้อนวิถีโคจรของชีวิตที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ได้

ไม่ว่าในกรณีใด ทั้งหมดที่เราปรารถนา ก็เพื่อให้มนุษย์เข้าใจว่า หากปราศจากการดูแล

การปกป้องรักษาและการจัดเตรียมของพระเจ้าแล้วไซ้

มนุษย์จะไม่สามารถได้รับทุกสิ่งที่พวกเขาคาดหวังจะได้รับเลย

ไม่ว่าเขาจะพยายามอย่างขยันขันแข็งสักแค่ไหนหรือต่อสู้ดิ้นรนอย่างทุลักทุเลเท่าไร

หากไร้สิ่งจัดหาเพื่อชีวิตจากพระเจ้า

มนุษย์จะสูญเสียสำนึกแห่งคุณค่าของการมีชีวิตและสำนึกแห่งความหมายของชีวิต

พระเจ้าจะทรงยอมให้มนุษย์ซึ่งตั้งกว้างคุณค่าแห่งชีวิตของพระองค์อย่างไม่ไยใจ นำพาไปสู่ความสูญเสียไร้กังวลไป

นั่นได้เช่นไร? ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่า จงอย่าลืมว่าพระเจ้าคือแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตของเจ้า
หากมนุษย์ไม่ทะนุถนอมทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานให้
มิเพียงแต่พระเจ้าจะทรงนำทุกสิ่งที่ทรงมอบให้แต่แรกกลับคืนไปเท่านั้น
แต่พระองค์จะทรงทำให้มนุษย์ชดใช้คืนพระองค์เป็นสองเท่าของทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงมอบให้อีกด้วย

26 พฤษภาคม ค.ศ. 2003

การทอดถอนพระทัยขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

มีความลับมากมายมหาศาลในหัวใจของเจ้าที่เจ้าหาเคยเฝ้าตัวรับรู้ไม่
ด้วยตัวเจ้านั้นดำรงชีพอยู่ในโลกที่ไร้ซึ่งความสว่าง
หัวใจของเจ้าและจิตวิญญาณของเจ้าได้ถูกรวบรวมกระซอกเอาไป ดวงตาของเจ้าถูกบดบังด้วยความมืดมิด
จนเจ้าไม่สามารถมองเห็นได้ทั้งดวงอาทิตย์บนท้องฟ้าและดวงดาราที่กระปริบพรายยามราตรี
หูของเจ้านั้นเล่าก็อุดตันไปด้วยเล่ห์ล้นคำลวง
จนเจ้าไม่สามารถจะสำเนียงทั้งพระสุรเสียงอันก้องกัมปนาทของพระยาห์เวห์
และเสียงธาราที่หลั่งรินลงมาจากพระบัลลังก์ เจ้าสูญเสียแล้วซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเจ้าโดยชอบธรรม
ทุกสิ่งทุกอย่างที่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ประทานแก่เจ้า เจ้าได้ก้าวเข้าสู่ท้องทะเลแห่งความทุกข์ร้อนที่ไม่รู้จัก
ปราศจากเรือแรงที่จะช่วยตัวเจ้าเองให้รอด ไร้ความหวังที่จะได้รอดชีวิตกลับมา
และสิ่งที่เจ้าพึงทำได้ก็คือการกระเสือกกระสนและเร่งร้อนลุลกลนอยู่ตลอดเวลาเท่านั้น
จากช่วงเวลานั้นเป็นต้นมา เจ้าได้ถูกรวบรวมกำหนดชะตาให้เผชิญกับความทุกข์ร้อน
ห่างไกลจากพระพรขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ไกลเกินกว่าการจัดเตรียมขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเอื้อมถึง
ขณะล่องดิ่งไปบนถนนสายที่ไม่มีวันย้อนคืน
ต่อให้เสียงเพรียกร้องนับล้านก็แทบมีอาจปลุกเร้าหัวใจและจิตวิญญาณของเจ้าให้ตื่นขึ้นมาได้
เจ้าหลับใหลล้าลึกอยู่ในอุ้งมือของมารร้ายที่ล่อลวงเจ้าเข้าไปสู่อาณาจักรไร้เขตคันโดยปราศจากการชี้ทางหรือป้าย
บอกทาง นับแต่นั้นไป เจ้าได้สูญเสียแล้วซึ่งความบริสุทธิ์และความไร้เดียงสาของเจ้าที่มีมาแต่ดั้งเดิม
และเริ่มที่จะหลบเลี่ยงการเอาพระทัยใส่ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
มารร้ายได้เข้าควบคุมบังคับทิศทางทุกเรื่องราวภายในหัวใจของเจ้าและได้กลายเป็นชีวิตของเจ้าไปแล้ว
เจ้าเลิกหวาดกลัวมัน หลีกเลียงมัน หรือกังขาในตัวมันอีกต่อไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
เจ้ากลับปฏิบัติต่อมันดุจเป็นพระเจ้าในใจของเจ้า เจ้าเริ่มวางมันไว้บนหิ้งบูชาและสักการะบูชามัน
และเจ้าทั้งสองก็กลายเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ออกแยกเช่นร่างกับเงา ผูกมัดที่จะใช้ชีวิตและตายด้วยกัน
เจ้าไม่รู้เลยว่าเจ้ามาจากที่ไหน เจ้าเกิดมาทำไม หรือเหตุใดเจ้าจึงจะต้องตาย
เจ้ามององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ราวกับคนแปลกหน้า เจ้าไม่รู้แม้กระทั่งต้นกำเนิดของพระองค์ คงไม่ต้องพูดเลยว่า
เจ้าจะรู้ในสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้กับเจ้า
ทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากพระองค์ได้กลายเป็นสิ่งที่น่าชิงชังสำหรับเจ้าไปแล้ว
เจ้าทั้งไม่เชิดชูและรู้ในคุณค่าของมัน
เจ้าเดินเคียงคู่ไปกับมารร้ายนับแต่วันที่ได้รับทรงจัดเตรียมขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
เจ้าได้สูทนหลายพันปีแห่งมรสุมและพายุพิโรธทั้งหลายไปกับเจ้ามารร้ายนั้น

และยื่นหยักเคียงข้างกับมันต่อต้านพระเจ้าผู้เป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตเจ้า เจ้าไม่รู้จักการกลับใจเอาเสียเลย
คงไม่ต้องพูดเลยว่า เจ้าได้มาถึงสุดขอบแห่งการพิณาศแล้ว เจ้าล้มสิ้นแล้วว่า
มารร้ายได้ล่อลวงเจ้าให้หลงผิดและประสบความทุกข์ร้อน เจ้าล้มจุดเริ่มต้นของตนจนหมดสิ้นแล้ว
ด้วยเหตุนี้มารร้ายจึงสามารถสร้างความทุกข์ร้อนให้เจ้าได้ในทุกย่างก้าวบนเส้นทางจวบกระทั่งถึงปัจจุบัน
หัวใจของเจ้าและจิตวิญญาณของเจ้าถูกทำให้เสื่อมสลายและด้านชาไม่รู้สึกรู้สา
เจ้าหยุดร่ำร้องเกี่ยวกับสิ่งไม่สบอารมณ์ทั้งหลายของโลกมนุษย์ เจ้าไม่เชื่ออีกต่อไปแล้วว่าโลกนี้ไม่ยุติธรรม
นับประสาอะไรที่เจ้าจะสนใจว่า องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงดำรงอยู่หรือไม่ นี่ก็เป็นเพราะ
นานมาแล้วที่ตัวเจ้าถือเอามารร้ายเป็นบิดาที่แท้จริงของเจ้าและไม่สามารถแยกตัวจากมันได้
นี่แหละความลับที่อยู่ภายในหัวใจของเจ้า

เมื่อรุ่งอรุณมาเยือน ดาวอรุณเริ่มส่องประกายอยู่ทางทิศตะวันออก
มันเป็นดาวดวงที่ไม่เคยปรากฏอยู่ตรงนั้นมาก่อน
และมันก็ส่องประกายให้กับผืนฟ้าที่นิ่งสงบเป็นประกายระยิบระยับ
จุดประกายให้กับหัวใจมนุษย์ที่ดับแสงไปแล้ว มนุษย์ไม่เคยวาดอีกต่อไป
ต้องขอบคุณความสว่างที่ส่องกระจ่างให้กับตัวเจ้าและคนอื่นๆ เหมือนๆ กัน กระนั้น
ก็ยังมีแต่ตัวเจ้าผู้เดียวที่ยังหลับใหลอยู่ในราตรีอันมืดมิด เจ้าไม่สับสนใดๆ และมองไม่เห็นความสว่างใดๆ
เจ้าไม่ได้เฝ้าดูรับรู้การมาถึงของโลกและสวรรค์ใหม่ ยุคใหม่ เนื่องจากบิดาของเจ้าบอกกับเจ้าว่า “ลูกพ่อ
อย่าเพิ่งตื่น มันยังเข้านอนอยู่เลย อากาศก็หนาวเย็น อย่าออกไปข้างนอกเลย จะได้ไม่โดนหอกดาบแทงตา”
เจ้าเชื่อใจเพียงคำตักเตือนทั่วทั้งดิงของบิดาเจ้าเท่านั้นเพราะเจ้าเชื่อว่า มีแต่บิดาเจ้าเท่านั้นที่ถูกต้อง
เนื่องจากบิดาเจ้าแก่กว่าเจ้า และเขารักเจ้าอย่างสุดซึ้ง คำตักเตือนทั่วทั้งดิงเหล่านั้นและความรักแบบนั้น
ทำให้เจ้าเลิกเชื่อถือตำนานที่ว่า ในโลกนี้มีความสว่าง
คำตักเตือนทั่วทั้งดิงและความรักเช่นนั้นทำให้เจ้าเลิกสนใจว่า ความสัจย์จริงยังคงมีอยู่ในโลกใบนี้หรือไม่
เจ้าไม่กล้าตั้งความหวังว่าจะได้รับการกอบกู้ชีวิตคืนโดยองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อีกต่อไป
เจ้าพึงใจแล้วกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบัน เจ้าไม่ตั้งความหวังต่อการมาถึงของความสว่างอีกต่อไป
ไม่สอดคล้องมองหาการมาขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ตามที่ถูกบอกเล่าไว้ในตำนานอีกต่อไปแล้ว เท่าที่เจ้ารู้
สิ่งสวยงามทั้งหลายไม่อาจฟื้นคืนมาได้ มันไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ในสายตาของเจ้า วันพรุ่งนี้ของมวลมนุษย์
อนาคตของมวลมนุษย์ จะหายวับไปอย่างไร้ร่องรอย เจ้าใช้พลละกำลังทั้งหมดที่เจ้ามี
เกาะติดชายเสื้อผ้าของบิดาเจ้า เต็มใจที่จะแบ่งปันความยากลำบากของเขา ด้วยवादกลัวว่า
จะสูญเสียเพื่อนร่วมทางและทิศทางการเดินทางอันไกลโพ้นของเจ้าไป
โลกมนุษย์อันสลับเลือนรางและกว้างใหญ่ไพศาลได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมาหลายรูปแบบที่ไม่ทอดทิ้งและหาญกล้า

นการเดิมบทบาที่หลายลงไปในโลกใบนี้ มันได้สร้าง “เหล่านักรบ” ผู้ไม่เกรงกริ่งต่อความตาย
ที่มากไปกว่านั้นมันยังได้สร้างเหล่านุชยผู้ด้านชาและตายซากรุ่นแล้วรุ่นเล่า
ผู้ซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในจุดประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา
พระเนตรแห่งองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้สำรวจตรวจสอบสมาชิกของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทุกๆ
คนที่ประสบความทุกข์ทรมานอย่างล้าลึก สิ่งทีพระองค์ทรงสดับก็คือ
เสียงร้องร่ำคร่ำครวญของพวกที่กำลังทนทุกข์ทรมาน
สิ่งทีพระองค์ทอดพระเนตรเห็นก็คือความ ไร้恙อายุของพวกทีกำลังอยู่ในความทุกข์ร้อน
และสิ่งทีพระองค์ทรงรู้สึก็คือ
ความอับจนหนทางและความหวาดหวั่นของมนุษย์ซึ่งได้สูญเสียพระคุณแห่งความรอดไปแล้ว
มวลมนุษย์ปฏิเสธการเอาพระทัยใส่ของพระองค์โดยเลือกทีจะเดินไปตามเส้นทางของตนเอง
และพยายามเลี่ยงหนีการสอคล้องจากพระเนตรของพระองค์
ชอบทีจะลี้มลงรสาดิชมขึ้นแห่งห้วงทะเลลึกโดยมีศัตรูเป็นผู้ร่วมวง ไปจนกว่าจะหมดสิ้นหยดสุดท้าย
ไม่มีมนุษย์ชาติคนใดสำเหนียกในถึงเสียงทอดถอนพระทัยขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อีกต่อไป
ไม่มีอีกต่อไปแล้วที้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเติมพระทัยทีจะยื่นพระหัตถ์ไปลอบประโลมมนุษย์ชาติผู้โสกเศร้า
ครั้งแล้วครั้งเล่าทีพระองค์ทรงได้มนุษย์กลับคืนมา และครั้งแล้วครั้งเล่าทีพระองค์ทรงสูญเสียพวกเขาไปอีกครั้ง
ดังนั้น นี่จึงเป็นงานทีพระองค์ทรงปฏิบัติซ้ำแล้วซ้ำเล่า
จากช่วงเวลานั้นเองทีพระองค์ทรงเริ่มเห็นดเห็น้อยและรู้สึก่อนล้ำ ดังนั้น
พระองค์จึงทรงหยุดพระราชกิจทีทรงกระทำอยู่
และทรงหยุดทีจะดำเนินไปกลางหมู่มวลมนุษย์...มนุษย์หาได้ไหวตัวรับรู้การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้
หาได้ไหวตัวรับรู้การเสด็จมาและเสด็จไป
ทั้งความโหม่นสและความหมองหม่นพระทัยขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์แต่อย่างใดเลย
ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยพระดำริแห่งองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
และภายใต้พระเนตรของพระองค์ สิ่งทั้งหลายทีมนุษย์ชาติไม่เคยได้ยื่นมาก่อนได้มาถึงอย่างฉับพลันทันใด
แต่ทว่าสิ่งทั้งหลายทีมนุษย์ชาติได้ครอบครองมานั้นนานพลันหลุดมือไปอย่างไม่มีทันรู้ตัว
ไม่มีใครสามารถหยั่งลึกได้ว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์สถิตอยู่ ณ แห่งไหนใด
นับประสาอะไรทีจะมีใครสามารถสำนึกรับรู้ความเหนือธรรมชาติและความยิ่งใหญ่แห่งพลังชีวิตขององค์ผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ พระองค์ทรงอยู่เหนือธรรมชาติตรงทีพระองค์ทรงล่วงรู้ในสิ่งทีมนุษย์มีอาจรู้ได้
พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ตรงทีพระองค์คือหนึ่งเดียวทีถูกมนุษย์ชาติทอดทิ้ง
แต่พระองค์กลับยังคงทรงคอยช่วยพวกเขาให้รอด พระองค์ทรงรู้ถึงความหมายของชีวิตและความตาย

และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงรู้กฎแห่งการดำรงอยู่ซึ่งมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นมากควรปฏิบัติตาม
พระองค์คือรากฐานแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ และพระองค์คือพระเจ้าผู้ได้ช่วยชุบชีวิตมนุษย์ให้ฟื้นคืนมาอีกครั้ง
พระองค์ทรงห่วงหัวใจที่มีความสุขด้วยความทุกข์และทรงห่วงใจที่ทุกข์ให้เปี่ยมสุข
ทั้งหมดก็เพื่อประโยชน์ต่องานของพระองค์ และเพื่อประโยชน์ต่อแผนของพระองค์นั่นเอง

มนุษยชาติซึ่งได้ไถ่ถอนไปจากการจัดเตรียมชีวิตตามแนวทางขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้น
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ต่อจุดประสงค์ของการดำรงอยู่ แต่กระนั้นกลับรู้ที่จะหวาดกลัวต่อความตาย
พวกเขาขาดการช่วยเหลือหรือสนับสนุน แต่ก็ยังคงสองจิตสองใจที่จะยอมเปิดเปลือกตาลง
และได้ทำใจที่จะใช้ชีวิตอย่างต่ำทรามในโลกนี้

เหมือนกระสอบบรรจุเนื้อหนังที่ปราศจากสำนึกรับรู้แห่งดวงวิญญาณที่เป็นของตนเอง เจ้าดำเนินชีวิตอยู่แบบนี้อย่างปราศจากความหวัง ปราศจากจุดมุ่งหมาย มนุษย์คนอื่นๆ ก็เช่นกัน
มีเพียงองค์บริสุทธิ์ในตำนานเท่านั้นที่จะช่วยผู้คนซึ่งกำลังครวญครางอยู่ท่ามกลางความทุกข์ของตน
ผู้รောက်มาถึงของพระองค์แทบขาดใจได้ จนถึงตอนนี้ การเชื่อนั้นก็ยังไม่เป็นที่ตระหนักในหมู่คนที่ไร้สติ
กระนั้นผู้คนที่ยังโหยหาสิ่งนั้นอยู่ดี องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงมีพระเมตตาปราณีต่อผู้คนเหล่านี้ที่ทุกข์อย่างล้าลึก
ในขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงเอื้อมระอากับผู้คนที่ไร้สติเหล่านี้

เนื่องจากพระองค์ต้องทรงรอคอยคำตอบจากมนุษย์นานเกินไป พระองค์ทรงเฝ้าปรารภนาที่จะแสวงหา
แสวงหาหัวใจของเจ้าและจิตวิญญาณของเจ้า เพื่อนำน้ำและอาหารมามอบให้เจ้า เพื่อปลูกเจ้าให้ฟื้นขึ้นมา
เพื่อที่เจ้าจะไม่ต้องกระหายและหิวโหยอีกต่อไป

ยามที่เจ้ารู้สึกอ่อนล้าท้อใจและยามที่เจ้าเริ่มรู้สึกถึงความหนาวเหน็บอ้างว้างบางอย่างในโลกใบนี้
จงอย่าหลงทาง จงอย่ารำให้ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้เฝ้าดู จะทรงโอบกอดการมาถึงของเจ้าไม่ว่า ณ
เวลาใดก็ตาม พระองค์จะทรงเฝ้าจับตาดูอยู่ข้างกายเจ้า รอคอยให้เจ้าหันหลังกลับมา
พระองค์กำลังทรงรอคอยวันที่เจ้าปล้นฟื้นความทรงจำขึ้นมา กล่าวคือ ยามที่เจ้าได้ตระหนักว่า
ตัวเจ้านั้นมาจากพระเจ้า ได้ตระหนักว่า ณ เวลาหนึ่ง เจ้าได้หลงทางไป ณ เวลาหนึ่ง
เจ้าได้สูญเสียสติไปในระหว่างเส้นทาง และ ณ เวลาหนึ่ง เจ้าได้ “บิดา” มาหนึ่งคน ยิ่งไปกว่านั้นคือ
ยามที่เจ้าตระหนักว่า องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงติดตามเฝ้าดูเจ้าตลอดมา
ทรงรอคอยปีกหลักอยู่ตรงนั้นเป็นเวลานานแสนนานเพื่อการกลับมาของเจ้า
พระองค์ทรงเฝ้ารอด้วยความฉวิหาสุดพระทัย รอคอยการตอบสนองที่ไม่มีแม้คำตอบสักคำ
การเฝ้าดูและการรอคอยของพระองค์นั้นเลอค่าเหนือกว่าจะประมาณได้
และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของหัวใจมนุษย์และจิตวิญญาณของมนุษย์ บางที

การเฝ้าดูและการรอคอยนี้อาจไม่มีจุดสิ้นสุด และบางทีอาจมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว แต่ตัวเจ้านั้นก็ควรรู้ว่า
หัวใจของเจ้าและจิตวิญญาณของเจ้านั้นอยู่ที่ไหนในเวลานี้

28 พฤษภาคม ค.ศ. 2003

การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่

แผนการบริหารจัดการนานหกพันปีของพระเจ้ากำลังจะสิ้นสุดลง

และประตูแห่งราชอาณาจักรได้ถูกเปิดออกแล้วให้กับทุกคนที่แสวงหาการทรงปรากฏของพระองค์
พี่น้องชายหญิงที่รัก พวกเจ้ากำลังรออะไรอยู่? อะไรคือสิ่งที่เจ้าแสวงหา?

เจ้ากำลังรอให้พระเจ้าทรงปรากฏใช่ไหม? เจ้ากำลังค้นหารอยพระบาทของพระองค์ใช่ไหม?

การทรงปรากฏของพระเจ้าช่างเป็นที่ลึกลับยิ่งนัก! และมันก็ยากยิ่งนักที่จะพบรอยพระบาทของพระเจ้า!

ในยุคเช่นนี้ ในโลกเช่นนี้ เราต้องทำอะไรเพื่อให้ได้ประจักษ์วันที่พระเจ้าทรงปรากฏ?

เราต้องทำอะไรเพื่อก้าวให้ทันตามก้าวพระบาทของพระเจ้า?

ทุกคนที่กำลังรอให้พระเจ้าทรงปรากฏต้องเผชิญกับบรรดาคำถามประเภทนี้

พวกเจ้าทั้งหมดได้พิจารณาคำถามเหล่านั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง—แต่มีผลลัพธ์เช่นไรหรือ? พระเจ้าทรงปรากฏที่ใด?
รอยพระบาทของพระเจ้าอยู่ที่ใด? พวกเจ้ามีคำตอบหรือไม่? ผู้คนมากมายอาจจะตอบกลับดังนี้:

“พระเจ้าทรงปรากฏท่ามกลางบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์และรอยพระบาทของพระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางหมู่เรา
มันเรียบง่ายเช่นนั้นเอง!” ไม่ว่าใครก็สามารถให้คำตอบเป็นสูตรตายตัวได้

แต่พวกเจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่หมายถึงการทรงปรากฏของพระเจ้าหรือรอยพระบาทของพระองค์?

การทรงปรากฏของพระเจ้าหมายถึงการทรงมาถึงของพระองค์บนโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ด้วยพระ
องค์เอง ด้วยพระอัตลักษณ์และพระอุปนิสัยของพระองค์เอง และในวิธีที่เป็นมาโดยกำเนิดในพระองค์

พระองค์เสด็จลงมาท่ามกลางมวลมนุษยเพื่อทรงปฏิบัติพระราชกิจของการเริ่มต้นยุคหนึ่งและสิ้นสุดยุคหนึ่ง

การทรงปรากฏเช่นนี้ไม่ใช่รูปแบบของพิธีการ มันไม่ใช่เครื่องหมาย รูปภาพ การอัศจรรย์

หรือนิมิตยิ่งใหญ่อะไรสักอย่าง และยังมีโอกาสน้อยกว่านั้นที่มันจะเป็นกระบวนการทางศาสนา

มันเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นจริงและแท้จริงที่ไม่ว่าใครก็สามารถสัมผัสและมองเห็นได้

การทรงปรากฏแบบนี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อการเสแสร้งทำ หรือเพื่อการทำงานระยะสั้นอะไรสักอย่าง

หากแต่มันเป็นไปเพื่อการทำงานระยะหนึ่งในแผนการบริหารจัดการของพระองค์

การทรงปรากฏของพระเจ้ามีความหมายเสมอและมีความสัมพันธ์กับแผนการบริหารจัดการของพระองค์เสมอ

สิ่งที่เรียกว่าการทรงปรากฏในที่นี้นั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจาก “การทรงปรากฏ” ในแบบที่พระเจ้าทรงใช้แนะนำ
นำทาง และให้ความรู้แก่แก่มนุษย์

พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจยิ่งใหญ่ของพระองค์ระยะหนึ่งในแต่ละครั้งที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์

พระราชกิจนี้แตกต่างจากพระราชกิจของยุคอื่นใด มันเป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่สามารถจินตนาการได้

และมนุษย์ไม่เคยมีประสบการณ์กับมันมาก่อน มันคือพระราชกิจที่เริ่มต้นยุคใหม่และสิ้นสุดยุคเก่า

และมันเป็นรูปแบบใหม่และดีขึ้นของพระราชกิจเพื่อความรอดของมวลมนุษย์ ยิ่งกว่านั้น มันยังเป็นพระราชกิจที่นำพามวลมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่ นี่คือการหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้า

เมื่อพวกเขาได้เข้าใจความหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้าแล้ว

พวกเขาก็ควรแสวงหารอยพระบาทของพระเจ้าอย่างไร? คำถามนี้ไม่ยากที่จะอธิบาย กล่าวคือ ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรากฏ ที่นั่นเขาจะพบก้าวพระบาทของพระองค์ คำอธิบายเช่นนี้ฟังดูตรงไปตรงมา แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายในทางปฏิบัติ เพราะว่ามีผู้คนมากมายไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงปรากฏที่ใด

นับประสาอะไรที่จะรู้ว่าที่ใดที่พระองค์เต็มใจ หรือที่ใดที่พระองค์ควรทรงปรากฏ บางคนเชื่อด้วยอารมณ์หุนหันว่าที่ใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ หรือมีฉะนั้นพวกเขาก็เชื่อว่าที่ใดก็ตามที่มีร่างฝ่ายวิญญาณ ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ หรือมีฉะนั้นพวกเขาก็เชื่อว่าที่ใดที่มีผู้คนที่มีชื่อเสียงสูงส่ง ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ ในช่วงขณะนี้ให้เราลืมไปก่อนว่าการเชื่อเช่นนี้ถูกหรือผิด เพื่ออธิบายคำถามเช่นนี้

พวกเราต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนเสียก่อน กล่าวคือ พวกเรากำลังค้นหาการหายพระบาทของพระเจ้า

พวกเราไม่ได้กำลังแสวงหาร่างฝ่ายวิญญาณ และยังไม่ได้กำลังไล่ตามเสาะหาผู้ที่มีชื่อเสียง

พวกเรากำลังไล่เสาะหาตามรอยพระบาทของพระเจ้า ด้วยเหตุผลนี้

เนื่องจากว่าพวกเรากำลังตามหารอยพระบาทของพระเจ้า มันจึงจำเป็นที่พวกเราต้องค้นหาพระทัยของพระเจ้า

พระวาระของพระเจ้า ถ้อยคำรัสของพระองค์—เพราะที่ใดก็ตามที่มีพระวาระใหม่ๆ ที่พระเจ้าตรัส พระสุรเสียงของเจ้าอยู่ที่นั่น และที่ใดที่มีก้าวพระบาทของพระเจ้า กิจการต่างๆ ของเจ้าอยู่ที่นั่น ที่ใดก็ตามที่มีการทรงแสดงออกของพระเจ้า ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ และที่ใดที่พระเจ้าทรงปรากฏ ที่นั่นความจริง หนทาง และชีวิตดำรงอยู่ ในการค้นหาการหายพระบาทของพระเจ้า พวกเขาได้ละเลยคำว่า “พระเจ้าคือความจริง หนทาง และชีวิต” และดังนั้น

ผู้คนมากมายแม้ในเวลาที่ได้รับความจริงไม่เชื่อว่าพวกเขาได้พบรอยพระบาทของพระเจ้าแล้ว

และพวกเขายังไม่ยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้า เป็นความผิดพลาดร้ายแรงยิ่งนัก!

การทรงปรากฏของพระเจ้าไม่สามารถลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้

และพระเจ้ายังไม่ทรงสามารถจะปรากฏโดยคำขอของมนุษย์

พระเจ้าทรงทำการเลือกและทรงทำแผนการของพระองค์เองเมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงมีวัตถุประสงค์ของพระองค์เองและวิธีการของพระองค์เอง

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจใด

พระองค์ไม่ทรงมีความจำเป็นต้องทรงหาหรือกับมนุษย์หรือทรงหาคำแนะนำของเขา

นับประสาอะไรที่จะทรงต้องแจ้งให้ทุกๆ คนรู้ถึงพระราชกิจของพระองค์ นี่คือการอุปนิสัยของพระเจ้า

ซึ่งยิ่งไปกว่านั้นควรได้รับการยอมรับจากทุกคน

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า ตามก้าวพระบาทของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องเดินออกห่างจากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเสียก่อน

เจ้าต้องไม่เรียกร้องให้พระเจ้าทรงทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น

นับประสาอะไรที่เจ้าจะควรวางพระองค์ไว้ในขอบเขตของเจ้าเองและจำกัดพระองค์ไว้ในมโนคติที่หลงผิดของ

เจ้าเอง แต่เจ้ากลับควรเรียกร้องตัวพวกเจ้าเองว่าพวกเจ้าควรที่จะแสวงหารอยพระบาทของพระเจ้าอย่างไร

เจ้าควรที่จะยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้าอย่างไร

และเจ้าควรที่จะยอมจำนนต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอย่างไร กล่าวคือ นี่คือสิ่งที่มนุษย์ควรทำ

เนื่องจากมนุษย์ไม่ใช่ความจริง และไม่ได้ครอบครองความจริง เขาจึงควรแสวงหา ยอมรับ และเชื่อฟัง

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นคนอเมริกัน คนอังกฤษ หรือสัญชาติอื่นใด เจ้าควรก้าวออกนอกขอบเขตของสัญชาติของเจ้าเอง

ก้าวข้ามตัวของเจ้าเอง และชมพระราชกิจของพระเจ้าจากสถานียของสิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้างขึ้น

ด้วยวิธีนี้เจ้าจะไม่วางข้อจำกัดบนรอยพระบาทของพระเจ้า

นี่เป็นเพราะว่าทุกวันนี้ผู้คนมากมายมีความคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงปรากฏในประเทศหนึ่งประเทศใด

โดยเฉพาะหรือท่ามกลางผู้คนบางกลุ่ม นับสำคัญของพระราชกิจของพระเจ้านั้นลึกซึ้งยิ่งนัก

และการทรงปรากฏของพระเจ้านั้นมีความสำคัญยิ่งนัก!

มโนคติที่หลงผิดและความคิดของมนุษย์จะสามารถหยั่งวัดสองสิ่งนั้นได้อย่างไร และดังนั้นเราจึงบอกว่า

เจ้าควรตีฝ่ามโนคติที่หลงผิดเรื่องสัญชาติและชาติพันธุ์เพื่อแสวงหาการทรงปรากฏของพระเจ้า

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะไม่ถูกจำกัดด้วยมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะมีคุณสมบัติที่จะต้อนรับการทรงปรากฏของพระเจ้า มิฉะนั้น

เจ้าจะยังคงอยู่ในความมืดมิดนิรันดร์ และไม่มีวันได้รับการยอมรับจากพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล

พระองค์ไม่ทรงถือว่าพระองค์เป็นสมบัติส่วนตัวของประเทศหรือผู้คนใดๆ

แต่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้

โดยปราศจากการถูกจำกัดขอบเขตทั้งในรูปแบบ ประเทศ หรือผู้คนใดๆ

บางทีเจ้าอาจไม่เคยจินตนาการถึงรูปแบบนี้ หรือบางทีทัศนคติของเจ้าที่มีต่อรูปแบบนี้เป็นไปในทางปฏิเสธ

หรือบางที

ประชาชาติที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์และผู้คน que พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์อาจบังเอิญถูกเลือกปฏิบัติโดย

ทุกคน และบังเอิญเป็นผู้คนที่ล้ำหลังที่สุดบนแผ่นดินโลก ถึงอย่างนั้น พระเจ้าทรงมีพระปรีชาญาณของพระองค์

ด้วยมหิทธานุภาพของพระองค์ และโดยอาศัยความจริงของพระองค์และพระอุปนิสัยของพระองค์

พระองค์ได้ทรงรับไว้อย่างแท้จริงซึ่งผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจิตใจตรงกันกับพระองค์ และผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะทำให้ครบบริบูรณ์—กลุ่มคนภายใต้การปกครองของพระองค์ ผู้ซึ่งได้ทนฝ่าการทดสอบและความทุกข์ลำบากทุกรูปแบบและการข่มเหงทุกรูปแบบ สามารถติดตามพระองค์จนถึงที่สุดท้ายปลายทาง จุดมุ่งหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้า ซึ่งเป็นอิสระจากข้อจำกัดของรูปแบบหรือประชาชาติใดๆ

คือการทำให้พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ นี่เป็นเหมือนเมื่อครั้งพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในแคว้นยูเดีย กล่าวคือ

จุดมุ่งหมายของพระองค์คือการบรรลुพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่บาปให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล แม้กระนั้น ชาวยิวเชื่อว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงทำเช่นนั้น

และพวกเขาคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงสามารถเป็นเนื้อหนังและทรงอยู่ในรูปร่างขององค์พระเยซูเจ้า “เป็นไปไม่ได้” ของพวกเขากลายเป็นพื้นฐานให้พวกเขาประณามและต่อต้านพระเจ้า

และในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายล้างประเทศอิสราเอล วันนี้ผู้คนมากมายได้กระทำความผิดที่คล้ายกัน พวกเขาป่าวประกาศด้วยพลกำลังทั้งหมดของพวกเขาถึงการทรงปรากฏของพระเจ้าที่กำลังใกล้เข้ามา แต่ในเวลาเดียวกันก็ประณามการทรงปรากฏของพระองค์ “เป็นไปไม่ได้”

ของพวกเขากำหนดการทรงปรากฏของพระเจ้าภายในขอบเขตของจินตนาการของพวกเขาอีกครั้ง

และดังนั้นเราจึงได้เห็นผู้คนมากมายระเบิดหัวเราะอย่างป่าเถื่อนและแหบแห้งหลังจากที่ได้มาพบกับพระวจนะของพระเจ้า แต่เสียงหัวเราะนี้แตกต่างจากการประณามและการดูหมิ่นของชาวยิวเพียงใดหรือไม่?

พวกเขารู้ไหมการพยายามอยู่ต่อหน้าความจริง และยังไม่มีความรู้สึกละอายใจเลย?

ทั้งหมดที่เจ้าทำคือศึกษาโดยไร้ความพิถีพิถันและรอคอยด้วยความไม่แยแสเพราะ

เจ้าจะสามารถได้อะไรจากการศึกษาและการรอคอยเช่นนี้?

เจ้าคิดว่าเจ้าจะได้รับคำแนะนำส่วนตัวจากพระเจ้าหรือ? หากเจ้าไม่สามารถเข้าใจถ้อยคำรัสชาของพระเจ้าแล้ว

เจ้าจะมีคุณสมบัติในทางใดที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า? ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรากฏ

ความจริงก็จะถูกแสดงที่นั่น และพระสุรเสียงของพระเจ้ายิ่งจะอยู่ที่นั่น

เฉพาะบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความจริงเท่านั้นจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า

และเฉพาะผู้คนที่เท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า

จงปลดปล่อยมโนคติที่หลงผิดของเจ้า! จงเงิบเสียงตัวเจ้าเองและนำถ้อยคำเหล่านี้มาอ่านอย่างระมัดระวัง

หากเจ้าโหยหาความจริง

พระเจ้าจะทรงให้ความรู้แจ้งกับเจ้าและเจ้าจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์และพระวจนะของพระองค์

จงปลดปล่อยความเห็นของพวกเจ้าเกี่ยวกับ “เป็นไปไม่ได้”! ยิ่งผู้คนเชื่อว่าบางสิ่งเป็นไปไม่ได้มากเท่าใด

มันก็มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้มากเท่านั้น เพราะพระปรีชาญาณของพระเจ้าทะยานสูงกว่าฟ้าสวรรค์
พระราชดำริของพระเจ้าอยู่สูงกว่าความคิดของมนุษย์
และพระราชกิจของพระเจ้าอยู่เหนือขอบเขตของความคิดและมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
ยิ่งบางสิ่งเป็นไปได้มากขึ้นเท่าใด มันก็ยิ่งมีความจริงที่สามารถค้นหาได้มากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งบางสิ่งอยู่เลยมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์มากเท่าใด
มันยิ่งบรรจุน้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น นี่เป็นเพราะ ไม่ว่าพระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์ที่ใด
พระเจ้ายังคงเป็นพระเจ้า
และเนื้อแท้ของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลงด้วยเหตุของสถานที่หรือลักษณะของการทรงปรากฏของพระองค์
พระอุปนิสัยของเจ้ายังคงเหมือนเดิมไม่ว่ารอยพระบาทของพระองค์จะอยู่ที่ใด
และไม่ว่ารอยพระบาทของเจ้าจะอยู่ที่ใด พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวง
เช่นเดียวกับที่องค์พระเยซูเจ้าไม่เพียงทรงเป็นพระเจ้าของชาวอิสราเอลเท่านั้น
แต่เป็นพระเจ้าของผู้คนทั้งหมดในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกาอีกด้วย และยิ่งไปกว่านั้นอีก
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวในจักรวาลทั้งมวล
ดังนั้นให้เราแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าและค้นพบการทรงปรากฏของพระองค์ในถ้อยคำรัสของพระองค์
และก้าวตามให้ทันก้าวพระบาทของพระองค์! พระเจ้าทรงเป็นความจริง หนทาง และชีวิต
พระวาระของพระองค์และการทรงปรากฏของพระองค์ทรงดำรงอยู่ในเวลาเดียวกัน
และพระอุปนิสัยและรอยพระบาทของพระองค์เปิดกว้างต่อมวลมนุษย์ตลอดเวลา พี่น้องชายหญิงที่รัก
เราหวังว่าพวกเจ้าสามารถเห็นการทรงปรากฏของเจ้าในคำพูดเหล่านี้
เริ่มติดตามก้าวพระบาทของพระองค์ในขณะที่เจ้าก้าวไปข้างหน้าสู่ยุคใหม่
และเข้าสู่สวรรค์และโลกใหม่ที่สวยงามซึ่งพระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่กำลังรอคอยการทรงปรากฏ
ของพระองค์!

พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือชะตากรรมของมวลมนุษย์ทั้งปวง

ในฐานะสมาชิกของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และคริสตชนผู้เปี่ยมศรัทธา

พวกเราทุกคนล้วนมีความรับผิดชอบและภาระผูกพัน

ที่จะต้องถวายร่างกายและจิตใจเพื่อเติมเต็มพระบัญชาของพระเจ้าให้สำเร็จบริบูรณ์

ด้วยเหตุที่การเป็นอยู่ของพวกเราทั้งหมดทั้งสิ้นนั้นล้วนมาจากพระเจ้า

และดำรงอยู่ได้ก็ด้วยอำนาจอธิปไตยของพระเจ้า

หากร่างกายและจิตใจของเรามีได้มีไว้เพื่อพระบัญชาของพระเจ้าและไม่ได้เป็นไปเพื่อเหตุอันชอบธรรมของมวลมนุษย์แล้วไซ้ ดวงวิญญาณของพวกเราจะไม่มีความพอต่อผู้คนที่ได้ยอมพลีชีพเพื่อพระบัญชาของพระเจ้าเลย และยิ่งไม่มีความพอต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงจัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้กับพวกเรา

พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา พระองค์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์นี้ขึ้นมา และยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์ทรงเป็นสถาปนิกแห่งวัฒนธรรมกรีกโบราณและอารยธรรมมนุษย์

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงปกครองประโลมมวลมนุษย์นี้

และมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงดูแลเอาใจใส่มวลมนุษย์นี้ทั้งคืนและวัน

พัฒนาการและความก้าวหน้าของมนุษย์นั้นไม่สามารถแยกออกจากอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าได้

และประวัติศาสตร์และอนาคตของมวลมนุษย์เองก็หาได้พ้นไปจากการออกแบบของพระเจ้า

หากเจ้าเป็นคริสตชนแท้คนหนึ่ง เจ้าย่อมจะเชื่ออย่างแน่นอนว่า

ความรุ่งเรืองและความตกต่ำของประเทศใดหรือชนชาติใดก็ตามอุบัติขึ้นตามการออกแบบของพระเจ้า

พระเจ้าแต่เพียงลำพังเท่านั้นที่ทรงรู้ชะตากรรมของประเทศหรือชาตินั้น

และพระเจ้าเพียงลำพังเท่านั้นที่ทรงควบคุมครองของมวลมนุษย์นี้

หากมวลมนุษย์ปรารถนาจะมีชะตากรรมที่ดี หากประเทศหนึ่งปรารถนาจะมีชะตากรรมที่ดี

มนุษย์ก็จะต้องกราบไหว้พระเจ้าเพื่อนมัสการ กลับใจ และสารภาพต่อพระพักตร์ของพระเจ้า

หรือหากไม่เช่นนั้น

ชะตากรรมและปลายทางของมนุษย์ก็จะต้องเป็นมหันตภัยอย่างหนึ่งซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เลย

เมื่อมองย้อนกลับไปช่วงเวลาทีโนอาห์สร้างนาวา มวลมนุษย์กำลังเสื่อมทรามอย่างถล่มทลาย

ผู้คนได้หลุดหลงออกไปจากพระพรของพระเจ้า ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพระเจ้าอีกต่อไป

และได้สูญเสียพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขามีชีวิตอยู่ในความมืดมิด ปราศจากแสงแห่งพระเจ้า

จากนั้นพวกเขาก็กลับกลายเป็นมีลักษณะที่วิปริตผิดศีลธรรม

ปล่อยปละละเลยตนเองให้กับความชั่วช้าน่าขยะแขยง

ผู้คนเช่นนั้นไม่สามารถได้รับพระสัญญาของพระเจ้าอีกต่อไป

พวกเขาไม่มีความเหมาะสมที่จะได้เป็นพยานพระพักตร์ของพระเจ้า หรือได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า ด้วยเหตุที่พวกเขาทอดทิ้งพระเจ้า โยนทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้พวกเขาทิ้งไป และลืมการทรงสอนต่างๆ ของพระเจ้า หัวใจของพวกเขาไกลห่างไปจากพระเจ้าไกลขึ้นและไกลขึ้น และด้วยความที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาจึงกลับกลายเป็นเลวร้ายไร้ศีลธรรมจนเลยพ้นไปจากความเป็นเหตุผลและมนุษยธรรมทั้งมวล และกลายเป็นชั่วร้ายยิ่งขึ้นทุกที จากนั้นเอง พวกเขาได้เดินเข้าใกล้ความตายมากขึ้นเรื่อยๆ และตกไปอยู่ภายใต้พระพิโรธและการลงโทษของพระเจ้า

มีเพียง โนอาห์ที่น้อมสการพระเจ้าและหลบเลี่ยงมารร้าย

และดังนั้นเขาจึงสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและได้ยินคำแนะนำของพระองค์

เขาได้สร้างนาวาขึ้นตามคำแนะนำแห่งพระวณะของพระเจ้า

และที่นั่นเองที่สิ่งสร้างซึ่งมีชีวิตในทุกลักษณะได้มาชุมนุมกัน และด้วยวิธีนี้ เมื่อทุกอย่างถูกเตรียมพร้อม พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยการทำลายล้างลงมาบนโลก มีเพียงโนอาห์กับสมาชิกคนอื่นๆ

ของครอบครัวเขาอีกเจ็ดคนที่รอดชีวิตจากการทำลายล้างครั้งนั้น

ซึ่งก็เป็นเพราะโนอาห์ได้น้อมสการพระยาห์เวห์และหลบเลี่ยงความชั่วนั้นเอง

ตอนนี้ลองมามองที่ยุคปัจจุบัน เหล่ามนุษย์ผู้ชอบธรรมเช่นเดียวกับโนอาห์

ผู้ซึ่งสามารถน้อมสการพระเจ้าและหลบเลี่ยงความชั่วนั้น ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว กระนั้น

พระเจ้าก็ยังทรงเปี่ยมพระคุณต่อมวลมนุษย์นี้ และยังทรงรอภัยบาปให้กับพวกเขาในช่วงระหว่างยุคสมัยสุดท้ายนี้

พระเจ้าทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่ถวิลหาให้พระองค์ทรงปรากฏ

พระองค์ทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่สามารถได้ยินพระวณะของพระองค์ ผู้ที่ยังไม่ลืมพระบัญชาของพระองค์ และมอบถวายหัวใจและร่างกายของพวกเขาแด่พระองค์

พระองค์ทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่เชื่อฟังดุจทารกทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และไม่ต่อต้านพระองค์

หากเจ้ายอมอุทิศตัวเจ้าให้กับพระเจ้าโดยไม่ถูกยับยั้งจากพลังอำนาจหรือกำลังบังคับใดๆ

พระเจ้าก็จะทรงมองดูพวกเจ้าด้วยความโปรดปราน และจะประทานพระพรของพระองค์ให้กับเจ้า

หากเจ้าอยู่ในสถานะอันสูงส่ง มีภาพลักษณ์อันทรงเกียรติ ครองความรู้อันอุดม

เป็นเจ้าของสินทรัพย์อันเหลือและได้รับการสนับสนุนจากผู้คนมากมาย กระนั้น

สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้ป้องกันเจ้าจากการมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อยอมรับการทรงเรียกของพระองค์และยอมรับพระบัญชาของพระองค์ และทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เจ้าทำ

เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งที่คุณทำก็จะเป็นมูลเหตุอันเปี่ยมความหมายที่สุดบนแผ่นดินโลก

และเป็นหน้าที่รับผิดชอบอันชอบธรรมที่สุดของมวลมนุษย์

หากเจ้าปฏิเสธการทรงเรียกของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของสถานภาพและเป้าหมายของตัวเอง
ทั้งหมดที่เจ้าทำก็จะถูกสาปแช่ง และอาจถึงขั้นถูกดูหมิ่นโดยพระเจ้า บางที เจ้าอาจเป็นประธานาธิบดี
นักวิทยาศาสตร์ คีษยาภิบาล หรือผู้สูงอายุคนหนึ่ง แต่ไม่สำคัญว่าอำนาจในตำแหน่งของเจ้าจะสูงส่งเพียงใด
หากเจ้าพึ่งพาความรู้ของเจ้าและความสามารถในหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ ของเจ้า เมื่อนั้น
เจ้าก็จะเป็นผู้ที่ล้มเหลวเสมอ และจะสูญเสียพระพรจากพระเจ้าเสมอ
เนื่องเพราะพระเจ้าไม่ทรงยอมรับสิ่งใดทั้งสิ้นที่เจ้าทำ
และพระองค์ก็ไม่ทรงยอมรับว่าหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าเป็นสิ่งที่ชอบธรรม หรือยอมรับว่า
เจ้ากำลังทำงานเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ พระองค์จะตรัสว่า
ทุกสิ่งที่เจ้าทำนั้นทำไปเพื่อใช้ความรู้และความแข็งแกร่งของมวลมนุษย์เพื่อพรางมนุษย์ไปจากการปกป้องของพ
ระเจ้า และเพื่อที่จะปฏิเสธพระพรของพระเจ้า พระองค์จะตรัสว่า เจ้ากำลังนำทางมวลมนุษย์ไปสู่ความมืดมิด
ไปสู่ความตาย และไปสู่จุดเริ่มต้นของการดำรงอยู่อย่างปราศจากขีดจำกัด
ในจุดที่มนุษย์ได้สูญเสียพระเจ้าและพระพรของพระองค์ไปแล้ว

เป็นเพราะการประดิษฐ์คิดค้นทางศาสตร์สังคมต่างๆ ของมวลมนุษย์
จิตใจของมนุษย์ได้กลับกลายเป็นถูกจับจองด้วยวิชาและความรู้
จากนั้นวิชาและความรู้ก็ได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการปกครองมวลมนุษย์
และไม่มีพื้นที่พอเพียงสำหรับมนุษย์ที่จะนมัสการพระเจ้าอีกต่อไป
และไม่มีสภาพเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการนมัสการพระเจ้าอีกแล้ว
ฐานะของพระเจ้าได้จมต่ำลงทุกทีในหัวใจของมนุษย์ เมื่อปราศจากพระเจ้าในหัวใจเขา
โลกภายในของมนุษย์ย่อมมืดมน ลึกลับ และว่างเปล่า ภายหลังต่อมาบรรดานักสังคมศาสตร์ นักประวัติศาสตร์
และนักการเมืองมากมายได้ออกมาเปิดตัว แสดงทฤษฎีทางศาสตร์สังคมต่างๆ ทฤษฎีแห่งวิวัฒนาการมนุษย์
และทฤษฎีอื่นๆ สารพัดซึ่งขัดแย้งกับความจริงที่ว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
ทรงเติมหัวใจและจิตใจให้แก่มวลมนุษย์ และเช่นนี้เอง ผู้คนซึ่งเชื่อว่า
พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างจึงกลับกลายน้อยลงตลอดเวลา
และบรรดาผู้ที่เชื่อในทฤษฎีวิวัฒนาการกลับมีจำนวนมากขึ้นตลอดเวลา ผู้คนปฏิบัติต่อบันทึกต่างๆ
เกี่ยวกับงานของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ในระหว่างยุคแห่งพันธสัญญาเดิมราวกับเป็นนิทานปรัมปรา
และตำนานมากขึ้นทุกที ในหัวใจของพวกเขา
ผู้คนกลับกลายเป็นไม่แยแสต่อความทรงเกียรติและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
ต่อหลักความเชื่อที่ว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่และทรงอำนาจครอบครองเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล
ความอยู่รอดของมวลมนุษย์และชะตากรรมของประเทศต่างๆ และชนชาติต่างๆ

ไม่มีความสำคัญกับพวกเขาอีกต่อไป

และมนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลกอันกลวงเป็นโพรงที่กังวลใส่ใจเพียงเรื่องการกิน การดื่ม

และการวิ่งไล่ตามความหรรษายินดี... มีผู้คนน้อยนิดที่คิดได้เองในการที่จะเสาะแสวงหา

พระเจ้าทรงปฏิบัติงานของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด หรือมองดูว่า

พระองค์ทรงจัดการเตรียมการและเป็นประธานเหนือบ้านปลายของมนุษย์อย่างไร และเช่นนี้เอง

อารยธรรมของมนุษย์จึงกลายเป็นว่าสามารถสอดคล้องกับความปรารถนาของมนุษย์ได้น้อยลงทุกที

โดยที่มนุษย์มิได้รู้ตัวเลย และมีหน้าซำยังมิผู้คนมากมายที่รู้สึกรู้ว่า

พวกเขามีความสุขในการใช้ชีวิตในโลกแบบนี้ น้อยกว่าบรรดาผู้ที่ตายจากไปแล้วเสียอีก

แม้แต่ประชาชนของประเทศต่างๆ ที่เคยมีอารยธรรมสูงส่งก็ยังออกมาแสดงความคับข้องใจดังกล่าว

ด้วยความที่ปราศจากการทรงนำของพระเจ้า ไม่สำคัญว่าบรรดานักปกครองและนักสังคมศาสตร์

จะขบคิดกันจนสมองแทบแตกอย่างไร ในอันที่จะรักษาอารยธรรมของมนุษย์เอาไว้ ก็เป็นการไร้ประโยชน์

ไม่มีใครสามารถเติมเต็มความว่างเปล่าในหัวใจของมนุษย์ได้ เนื่องจากไม่มีใครสามารถเป็นชีวิตของมนุษย์ได้

และไม่มีทฤษฎีเชิงสังคมข้อไหนที่สามารถปลดปล่อยมนุษย์ออกจากความว่างเปล่าที่เขากำลังทนทนมาน ทั้งวิชา

ความรู้ อีสราฟ ประชาธิปไตย ความสบาย ความสะดวก

เหล่านี้ล้วนนำการปลอบประโลมมาสู่มนุษย์ได้เพียงชั่วคราว ต่อให้มีสิ่งเหล่านี้

มนุษย์ก็จะมีบาปและจะยังคร่ำครวญถึงความไม่เป็นธรรมของสังคมอยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถขจัดความอยากและความต้องการของมนุษย์ในการที่จะสำรวจค้นคว้าได้

นี่เป็นเพราะมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า และการสำรวจค้นคว้าและอุทิศทุ่มเทอย่างไร้สติของมนุษย์

ทำได้แค่เพียงนำไปสู่ความเศร้าหมองที่มากขึ้นเท่านั้น

และทำได้เพียงเป็นต้นเหตุให้มนุษย์ดำรงอยู่ในสภาวะแห่งความหวาดกลัวตลอดเวลาเท่านั้น

โดยไม่รู้ว่าจะเผชิญหน้ากับอนาคตของมวลมนุษย์อย่างไร

หรือจะเผชิญหน้ากับเส้นทางที่ทอดยาวอยู่เบื้องหน้าอย่างไร

มนุษย์จะถึงขั้นกลายเป็นหวาดกลัวต่อวิชาและความรู้ และยิ่งจะหวาดกลัวความรู้ที่กว้างเปล่า ในโลกใบนี้

เจ้าไม่สามารถหลีกเลี่ยงหายนะของมนุษยชาติได้โดยเด็ดขาด โดยไม่ต้องคำนึงว่า

เจ้าใช้ชีวิตอยู่ในประเทศเสรีหรือในประเทศที่ปราศจากสิทธิมนุษยชน

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นผู้ปกครองหรือผู้ถูกปกครอง

เจ้าก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความต้องการที่จะค้นคว้าเปิดเผยหายนะ ความล้าลึก

และบ้านปลายของมวลมนุษย์ได้

นับประสาอะไรกับการที่เจ้าจะสามารถหลีกเลี่ยงไปได้จากสำนักอันว่าวุ่นสับสนแห่งความว่างเปล่า

ปรากฏการณ์ดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติในหมู่มวลมนุษย์ทั้งปวง
ได้ถูกนักสังคมศาสตร์เรียกว่าปรากฏการณ์ทางสังคม แต่กระนั้น
ก็ยังมีมนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่คนใดสามารถออกมาแสดงตนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่ว่าจะอย่างไรท้ายที่สุดแล้ว
มนุษย์ก็คือมนุษย์ และไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถมาแทนที่ตำแหน่งและชีวิตของพระเจ้าได้
มวลมนุษย์ไม่เพียงพียงต้องมีสังคมที่ยุติธรรมซึ่งทุกคนถูกบำรุงบำเรออย่างดี และมีอิสรภาพและความเสมอภาค
สิ่งที่มวลมนุษย์จำเป็นต้องมีคือ ความรอดของพระเจ้าและการจัดเตรียมชีวิตของพระองค์ที่มีให้แก่พวกเขา
มีเพียงยามที่มนุษย์ได้รับการจัดเตรียมชีวิตของพระเจ้าและความรอดของพระองค์แล้วเท่านั้น
ที่ความต้องการที่จำเป็นต่างๆ ความโหยหาที่จะค้นคว้าเปิดเผย
และความว่างเปล่าทางจิตวิญญาณของมนุษย์จะสามารถได้รับการแก้ไข
หากประชาชนของประเทศหนึ่งหรือชนชาติหนึ่ง
ไม่สามารถได้รับความรอดและความเอาใจใส่ของพระเจ้าแล้วไซ้
ประเทศหรือชนชาติดังกล่าวก็จะต้องย่ำเท้าไปบนถนนสู่ความพินาศย่อยยับ ตรงสู่ความมืดมิด
และจะถูกทำลายล้างโดยพระเจ้า

บางที ณ ปัจจุบันนี้ ประเทศของเจ้าอาจกำลังรุ่งเรือง
แต่หากเจ้าปล่อยให้ประชาชนของเจ้าหันเหไกลห่างไปจากพระเจ้า เมื่อนั้น ประเทศของเจ้าอาจพบว่า
ตัวเองได้สูญเสียพระพรของพระเจ้าไปมากขึ้นทุกที
อารยธรรมของประเทศของเจ้าจะถูกเหยียบย่ำทำลายอยู่ใต้ฝ่าเท้ามากขึ้นเรื่อยๆ และในไม่ช้า
ผู้คนก็จะลุกขึ้นต่อต้านพระเจ้า และสาปแช่งฟ้า และเมื่อเป็นเช่นนั้น
ชะตากรรมของประเทศนั้นก็จะพินาศย่อยยับ โดยที่มนุษย์ไม่รู้ตัว
พระเจ้าจะทรงเพิ่มจำนวนประเทศที่มีอำนาจเพื่อไปจัดการกับบรรดาประเทศซึ่งพระเจ้าสาปแช่ง
และอาจทรงถึงขั้นกวาดล้างพวกนั้นออกไปจากแผ่นดินโลกเลยก็ได้
ความรุ่งเรืองและความล่มสลายของประเทศหรือชนชาติหนึ่งนั้น กล่าวได้จริงๆ ว่า
ขึ้นอยู่กับคนที่ผู้ปกครองทั้งหลายนมัสการพระเจ้าหรือไม่
และพวกเขานำประชาชนของพวกเขาให้เข้าใกล้ชิดกับพระเจ้าและนมัสการพระเจ้าหรือไม่
และยังไม่เพียงเท่านั้น ในยุคสมัยสุดท้ายนี้
ด้วยเหตุที่ผู้คนซึ่งแสวงหาและนมัสการพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้นหายากมากขึ้นทุกที
พระเจ้าจึงประทานความโปรดปรานพิเศษให้แก่ประเทศต่างๆ ที่มีศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติ
พระองค์ทรงรวบรวมประเทศเหล่านั้นเข้าไว้ด้วยกันเพื่อสร้างรูปแบบของค่ายอันชอบธรรมโดยสัมพันธ์กันของ
โลกขึ้นมา ในขณะที่บรรดาประเทศที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้ามียูอยู่จริง และพวกที่ไม่นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้

กลับกลายเป็นปฏิกิริยากับค่ายอันชอบธรรมนี้ ด้วยวิธีนี้

พระเจ้าไม่เพียงมีสถานที่สำหรับสถิตอยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์เพื่อดำเนินการพระราชกิจของพระองค์
แต่ยังทรงได้รับประเทศต่างๆ ที่สามารถนำสิทธิอำนาจอันชอบธรรมไปลงมือปฏิบัติได้

ช่วยให้บทลงโทษและข้อจำกัดต่างๆ ถูกนำมาบังคับใช้ในประเทศเหล่านั้นที่ต่อต้านพระองค์ กระนั้น
ทั้งที่เป็นเช่นนี้ ก็ยังคงไม่มีประชาชนเดินหน้าเข้ามานมัสการพระเจ้าเพิ่มอีก

เนื่องเพราะมนุษย์ได้หันเหห่างจากพระองค์จนไกลเกินไปแล้ว และมนุษย์ได้ลี้ภัยพระเจ้าไปนานเกินไป
ที่ยังหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินโลก มีเพียงประเทศต่างๆ ที่นำความชอบธรรมมาปฏิบัติใช้

และต่อต้านความไม่ชอบธรรม แต่นี่ก็ยังห่างไกลความปรารถนาของพระเจ้า

ด้วยความที่ไม่มีผู้ปกครองของประเทศไหนที่จะอนุญาตให้พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือประชาชนของพวกเขา
และไม่มีพรรคการเมืองไหนที่จะรวบรวมผู้คนของตนเข้าด้วยกันเพื่อมานมัสการพระเจ้า

พระเจ้าทรงสูญเสียสถานที่อันเป็นสิทธิของพระองค์ในหัวใจของทุกประเทศ ชนชาติ พรรครัฐบาล

และแม้แต่ในหัวใจของบุคคลทุกคน แม้ว่าอำนาจควบคุมอันชอบธรรมต่างๆ ยังมีอยู่บนโลกนี้

แต่การปกครองซึ่งพระเจ้าไม่ทรงมีที่สถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์นั้นช่างประหลาด

เมื่อปราศจากพระพรของพระเจ้า เวทีการเมืองก็จะตกอยู่ในความสับสนวุ่นวาย

และกลับกลายเป็นอ่อนไหวต่อการถูกโจมตี สำหรับมวลมนุษย์แล้ว

ความเป็นอยู่ที่ปราศจากพระพรของพระเจ้านั้น เป็นเสมือนความเป็นอยู่ที่ปราศจากดวงอาทิตย์ ไม่ต้องคำนึงว่า
บรรดาผู้ปกครองทั้งหลายทำงานเพื่อประชาชนของตัวเองกันอย่างใส่ใจแข็งขันเช่นไร

ไม่ต้องคำนึงว่ามนุษยชาติได้จัดให้มีการประชุมหารือกันอย่างชอบธรรมกี่ครั้ง

ไม่มีอะไรสักอย่างในนี้ที่จะมาเปลี่ยนวิถีของการเกิดเหตุการณ์ หรือมาปรับเปลี่ยนชะตากรรมของมวลมนุษย์
มนุษย์เชื่อว่า ในประเทศหนึ่งซึ่งมีประชาชนที่มีอาหารกิน มีเครื่องนุ่งห่มสวมใส่

โดยมีพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างสันติสุขนั้น เป็นประเทศที่ดี

และเป็นประเทศที่มีสถานะผู้นำที่ดีประเทศหนึ่ง แต่พระเจ้ามิได้ทรงดำริเช่นนั้น พระองค์เชื่อว่า

ประเทศหนึ่งซึ่งไม่มีใครนมัสการพระองค์เลยนั้น คือประเทศที่พระองค์จะต้องทำลายล้างให้สิ้นซาก

วิถีคิดของมนุษย์นั้นขัดแย้งกับวิถีคิดของพระเจ้ามากเกินไป ดังนั้น

หากผู้นำของประเทศหนึ่งไม่นมัสการการพระเจ้า เมื่อนั้น

ชะตากรรมของประเทศนี้ก็จะกลายเป็นชะตากรรมที่น่าเวทนา และประเทศนั้นก็จะได้รู้แล้วซึ่งจุดหมายปลายทาง

พระเจ้าไม่ได้มีส่วนในทางการเมืองของมนุษย์

กระนั้นชะตากรรมของประเทศหรือชนชาติหนึ่งก็ยังคงถูกควบคุมโดยพระเจ้า

พระเจ้าทรงควบคุมโลกนี้และจักรวาลทั้งหมดทั้งสิ้น

ชะตากรรมของมนุษย์และแผนการของพระเจ้าเชื่อมโยงกันอย่างแนบแน่น และไม่มีมนุษย์ ประเทศ หรือชนชาติใดที่ได้รับการยกเว้นจากอธิปไตยของพระเจ้า หากมนุษย์ปรารถนาจะรู้ชะตากรรมของเขา จะต้องมาอยู่เฉพาะพระพักตร์ พระเจ้าจะทรงทำให้ผู้คนที่ติดตามและนมัสการพระองค์มีความเจริญรุ่งเรือง และจะทรงนำความเสื่อมและการสาบสูญไปสู่ผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธพระองค์

ลองระลึกถึงฉากเหตุการณ์หนึ่งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ คราที่พระเจ้าทรงก่อให้เกิดการทำลายล้างเมืองโสโดม และลองนึกถึงการที่ภรรยาของโลทกลายเป็นเสาเกลือได้อย่างไรเช่นกัน

ลองรำลึกย้อนไปว่าประชาชนของเมืองนีเนเวห์

ได้กลับใจจากบาปของพวกเขาด้วยการใส่ชุดผ้ากระสอบและเข้าไปอยู่ในกองเถ้าอย่างไร

และลองระลึกย้อนไปว่า อะไรที่ตามมาหลังจากที่ชาวอียิปต์ดื้อดองตรงพระเยซูเข้ากับกางเขนเมื่อ 2,000 ปีที่ผ่านมา

พวกเขายิ่ได้ถูกขับออกจากประเทศอิสราเอล และหลบหนีไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีมากมายที่ถูกฆ่า

และชนชาติยิวทั้งชาติก็ตกอยู่ภายใต้การทำลายล้างในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน

พวกนั้นได้ดื้อดองตรงพระเจ้าเข้ากับกางเขน—กระทำความบาปที่ชั่วร้ายรุนแรงที่สุด—

และชั่วพระอุปนิสัยของพระเจ้า พวกเขาจำต้องชดใช้ในสิ่งที่พวกเขาทำ

และจำต้องแบกรับผลสืบเนื่องทั้งหมดที่มาจากกระทำความบาปของพวกเขา พวกนั้นกล่าวโทษพระเจ้า ปฏิเสธพระเจ้า

และดังนั้น พวกเขาจึงมีเพียงชะตากรรมเดียว นั่นคือ ถูกลงโทษโดยพระเจ้า นี่คือผลสืบเนื่องอันขมขื่นที่ตามมา

และเป็นความวิบัติที่ผู้ปกครองทั้งหลายของพวกเขานำพามาสู่ประเทศและชนชาติของพวกเขาเอง

มาวันนี้ พระเจ้าทรงกลับมาสู่โลกเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ จุดแรกที่พระองค์ทรงเริ่มงานก็คือ

แหล่งชุมนุมใหญ่ของบรรดาผู้ปกครองจอมเผด็จการ นั่นคือ ประเทศจีน

ป้อมปราการอันเด็ดเดี่ยวแข็งขันในความเชื่อที่ว่าพระเจ้าไม่มีจริง

พระเจ้าทรงได้ผู้คนมากลุ่มหนึ่งด้วยพระปรีชาญาณและฤทธานุภาพของพระองค์ ในระหว่างช่วงเวลานี้

พระองค์ทรงถูกตามล่าโดยพรรครัฐบาลของจีนในทุกวิถีทาง และตกอยู่ภายใต้ความทุกข์ทรมานแสนสาหัส

โดยไม่มีสถานที่ให้พระศิระของพระองค์ทรงเอนพัก ไม่สามารถหาที่พำนักกำบังกาย ทั้งที่เป็นเช่นนั้น

พระเจ้ายังคงทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงเจตนาที่จะทำต่อไป

พระองค์ดำรงพระสุรเสียงของพระองค์และเผยแผ่ข่าวประเสริฐ

ไม่มีสักคนที่สามารถหยั่งลึกในพระมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าได้อย่างลึกซึ้ง ในประเทศจีน

ประเทศหนึ่งซึ่งถือพระเจ้าเป็นศัตรู พระเจ้ากลับไม่เคยหยุดทรงพระราชกิจของพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

กลับมีประชาชนจำนวนมากขึ้นที่ยอมรับพระราชกิจและพระวาระของพระองค์

อันเนื่องมาจากการที่พระเจ้าทรงช่วยสมาชิกของมวลมนุษย์ทุกคนให้รอดจนถึงขอบข่ายที่เป็นไปได้มากที่สุด

พวกเราเชื่อใจว่า ไม่มีประเทศหรือพลังอำนาจใดสามารถมาขวางทางในสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะสัมฤทธิ์ผล

คนเหล่านั้นที่ขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าต่อต้านพระวาระของพระเจ้า
และก่อความเสียหายและทำให้แผนการของพระเจ้าเสียไป จะต้องถูกพระเจ้าทรงลงโทษในท้ายที่สุด
เขาผู้ซึ่งเยาะเย้ยทำทลายพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกส่งไปลงนรก
ประเทศใดที่เยาะเย้ยทำทลายพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกทำลาย
ชนชาติใดก็ตามที่ลุกขึ้นมาเป็นปฏิปักษ์ต่อพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกกวาดล้างออกไปจากแผ่นดินโลกแล
ะถึงกาลดับสูญ เราขอรับรู้ว่าประชาชนของทุกชนชาติของทุกประเทศ และแม้แต่วงการต่างๆ
ทุกวงการให้สดับฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า ให้เฝ้ามองพระราชกิจของพระเจ้า
และให้ใส่ใจในชะตากรรมของมวลมนุษย์ เพื่อให้พระเจ้าทรงมีความศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ทรงมีเกียรติที่สุด
ทรงเป็นสิ่งสักการะสูงสุดและสิ่งสักการะเดียวเท่านั้นท่ามกลางมวลมนุษย์
และเพื่อช่วยให้มวลมนุษย์ทั้งปวงมีชีวิตอยู่ภายใต้พระพรของพระเจ้า
เช่นเดียวกับพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมที่มีชีวิตอยู่ภายใต้พระสัญญาของพระยาห์เวห์
และเช่นเดียวกับที่อาดัมและเอวา ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาก่อน ได้ใช้ชีวิตอยู่ในสวนเอเดน
พระราชกิจของพระเจ้าถึงโหมรุดหน้าไปราวลูกคลื่นอันทรงอิทธิฤทธิ์ ไม่มีใครสามารถยับยั้งพระองค์ได้
และไม่มีใครสามารถชะลอรั้งการเดินทัพของพระองค์ มีเพียงผู้คนที่รับฟังพระวาระของพระองค์อย่างตั้งใจ
และผู้แสวงหาและกระหายในพระองค์เท่านั้น
ที่สามารถติดตามอย่างพระบาทของพระองค์และได้รับพระสัญญาจากพระองค์
พวกคนที่ไม่ทำเช่นนั้นจะต้องตกอยู่ภายใต้ความวิบัติอันท่วมท้น และการลงโทษอันสมควรแล้ว

การรู้จักพระเจ้าคือเส้นทางสู่การยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงความชั่ว

เจ้าทุกคนควรตรวจสอบใหม่ว่า ตลอดชั่วชีวิตของเจ้า เจ้าได้เชื่อในพระเจ้าอย่างไร เพื่อที่เจ้าอาจได้เห็นว่า ในขณะที่กำลังทำการติดตามพระเจ้า เจ้าได้เข้าใจอย่างแท้จริง จับใจความได้อย่างแท้จริง และได้มารู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่

ได้เห็นว่าเจ้ารู้อย่างแท้จริงหรือไม่ว่าท่าทีของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์หลากหลายประเภทนั้นเป็นอย่างไร และได้เห็นว่าเจ้าเข้าใจอย่างแท้จริงหรือไม่ในพระราชกิจซึ่งพระเจ้ากำลังทรงแสดงบทบาทกับเจ้าและวิธีที่พระเจ้าทรงนิยามทุกบทบาทการกระทำของเจ้า พระเจ้าองค์นี้ ผู้ซึ่งทรงอยู่เคียงข้างเจ้า

ทรงนำทิศทางให้กับความก้าวหน้าของเจ้า ทรงลิขิตชะตาของเจ้า และทรงจัดหาสิ่งจำเป็นทั้งหลายของเจ้า—

เจ้าเข้าใจพระเจ้าองค์นี้มากเพียงใด เมื่อพิจารณาทุกๆ อย่างแล้ว เจ้ารู้จักพระเจ้าองค์นี้จริงๆ มากเพียงใด

เจ้ารู้หรือไม่ว่าพระราชกิจใดที่พระองค์ทรงแสดงบทบาทกับเจ้าทุกๆ วัน?

เจ้ารู้จักหลักการและจุดประสงค์ทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงใช้เป็นพื้นฐานในการกระทำทุกอย่างของพระองค์หรือไม่?

เจ้ารู้วิธีที่พระองค์ทรงนำเจ้าหรือไม่? เจ้ารู้วิธีทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงใช้ในการจัดเตรียมให้กับเจ้าหรือไม่?

เจ้ารู้วิธีการทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงใช้ในการนำทางเจ้าหรือไม่?

เจ้ารู้หรือไม่ว่าสิ่งซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะได้รับจากเจ้าคืออะไรและสิ่งซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะสัมฤทธิ์

ผลในตัวเจ้าคืออะไร? เจ้ารู้ท่าทีซึ่งพระองค์ทรงมีต่อวิธีประพฤติตนอันแตกต่างหลากหลายของเจ้าหรือไม่

เจ้ารู้หรือไม่ว่าเจ้าเป็นบุคคลคนหนึ่งซึ่งเป็นที่รักของพระองค์? เจ้ารู้จุดกำเนิดแห่งความชื่นบาน พระพิโรธ

ความโทมนัส และความปิติยินดีของพระองค์ ความคิดทั้งหลาย และแนวคิดทั้งหลายเบื้องหลังสิ่งเหล่านี้

และแก่นแท้ของพระองค์หรือไม่? ท้ายที่สุด เจ้ารู้หรือไม่ว่าพระเจ้าองค์นี้ซึ่งเจ้าเชื่อทรงเป็นพระเจ้าแบบไหน?

คำถามเหล่านี้และคำถามอื่นๆ ประเภทนี้เป็นอะไรบางอย่างซึ่งเจ้าไม่เคยเข้าใจหรือนึกถึงใช่หรือไม่?

ในการไล่ตามเสาะหาการเชื่อของเจ้าในพระเจ้า

โดยผ่านความซึ่งคุณค่าที่แท้จริงและประสบการณ์ในพระวาระของพระเจ้า

เจ้าได้ขจัดความเข้าใจผิดทั้งหลายของเจ้าเกี่ยวกับพระองค์ให้หมดไปแล้วหรือไม่?

ภายหลังจากที่ได้รับการบ่มวินัยและการติสอนของพระเจ้า

เจ้าได้บรรลุความเชื่อฟังและความเอาใจใส่อันจริงแท้แล้วหรือไม่?

ในท่ามกลางการติสอนและการพิพากษาของพระเจ้า

เจ้าได้มารู้ความเป็นกบฏและธรรมชาติเชิงชาตानของมนุษย์และได้รับความเข้าใจเล็กน้อยเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าแล้วหรือไม่? ภายใต้อาการทรงนำและความรู้แจ้งแห่งพระวาระของพระเจ้า

เจ้าได้เริ่มที่จะยึดมั่นภาพแนวโน้มน่าใหม่ที่มีต่อชีวิตแล้วหรือไม่?

ในท่ามกลางการทดสอบทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงส่งมา

เจ้าได้รู้สึกถึงความไม่ยอมผ่อนปรนของพระองค์ต่อการทำให้ขุนเคื่องทั้งหลายของมนุษย์
รวมทั้งสิ่งซึ่งพระองค์ทรงพึงประสงค์จากเจ้าและวิธีซึ่งพระองค์กำลังทรงช่วยเจ้าให้รอดแล้วหรือไม่?
หากเจ้าไม่รู้ว่าการเข้าใจพระเจ้าผิดนั้นคืออะไร หรือวิธีที่จะขจัดความเข้าใจผิดนี้คืออย่างไร
เช่นนั้นแล้วอาจมีคนพูดได้ว่าเจ้าไม่เคยได้เข้าสู่การมหาสนิทอันแท้จริงกับพระเจ้า และไม่เคยได้เข้าใจพระเจ้า
หรืออย่างน้อยที่สุดคนเราอาจพูดได้ว่าเจ้าไม่เคยได้ปรารถนาที่จะเข้าใจพระองค์
หากเจ้าไม่รู้ว่าอะไรคือการบ่มวินัยและการติสอนของพระเจ้า
เจ้าก็ย่อมไม่รู้ว่าอะไรคือการเชื่อฟังและการเอาใจใส่อย่างแนบแน่น
หรืออย่างน้อยที่สุดเจ้าไม่เคยได้เชื่อฟังหรือเอาใจใส่ในพระเจ้าอย่างแท้จริง
หากเจ้าไม่เคยได้รับประสบการณ์กับการติสอนและการพิพากษาของพระเจ้า
เจ้าก็ย่อมจะไม่รู้อย่างแน่นอนว่าอะไรคือความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
และเจ้าจะยังมีความเข้าใจน้อยไปกว่านั้นอีกในเรื่องที่ว่าความเป็นกบฏของมนุษย์นั้นคืออะไร
หากแท้จริงแล้วเจ้าไม่เคยได้มีภาพแนวโน้มนำใหม่ที่ถูกต้องต่อชีวิต หรือจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องในชีวิต
แต่ยังคงอยู่ในสภาวะของความงุนงงและการไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับเส้นทางกายภาพหน้าในชีวิตของเจ้า
จนถึงจุดที่ลงใจที่จะก้าวไปข้างหน้า
เช่นนั้นแล้วก็ย่อมเป็นที่แน่ชัดว่าเจ้าไม่เคยได้รับความรู้แจ้งและการทรงนำของพระเจ้าเลย
คนเราอาจพูดได้เช่นกันว่าเจ้าไม่เคยได้รับการจัดหาหรือได้รับการเติมคืนให้เต็มโดยพระวณะของพระเจ้าอย่าง
แท้จริง หากเจ้ายังไม่ได้ก้าวผ่านการทดสอบทั้งหลายของพระเจ้าแล้วไซ้ ก็ย่อมชัดเจนโดยไม่ต้องอธิบายว่า
เจ้าจะไม่รู้อย่างแน่นอนว่าอะไรคือความไม่ยอมผ่อนปรนของพระเจ้าต่อการทำให้ขุนเคื่องทั้งหลายของมนุษย์
และเจ้าก็ย่อมจะไม่เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงพึงประสงค์จากเจ้าในท้ายที่สุด และยิ่งน้อยไปกว่านั้นก็คือ
ท้ายที่สุด อะไรคือพระราชกิจของพระองค์ในการบริหารจัดการและการทรงช่วยมนุษย์ให้รอด
ไม่สำคัญว่าบุคคลคนหนึ่งได้เชื่อในพระเจ้ามาเป็นเวลาที่ปีแล้ว
หากพวกเขาไม่เคยได้รับประสบการณ์กับหรือล่วงรู้อะไรเลยในพระวณะของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ย่อมไม่ได้กำลังเดินไปบนเส้นทางสู่ความรอดเป็นแน่
ความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้านั้นย่อมปราศจากเนื้อหาจริงเป็นแน่
ความรู้ของพวกเขาในพระเจ้าย่อมเป็นศูนย์เป็นแน่เช่นกัน และมันก็ชัดเจนโดยไม่ต้องอธิบายว่า
พวกเขาไม่รู้เลยว่าการศึกษาพระเจ้าคืออะไร
สิ่งทรงครองและสิ่งทรงเป็นของพระเจ้า เนื้อแท้ของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า—
ทั้งหมดล้วนแล้วแต่ถูกทำให้เป็นที่รู้จักกันในพระวณะของพระองค์ที่มีต่อมนุษยชาติ
เมื่อเขาได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้า ในขณะที่กำลังทำการนำพระวณะไปฝึกฝนปฏิบัติ

มนุษย์จะมารู้จักจุดประสงค์เบื้องหลังพระวณะซึ่งพระเจ้าครัส

และเข้าใจแหล่งที่มาและปมหลังของพระวณะของพระเจ้า

และเข้าใจและซึ่งคุณค่าในผลที่เกิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของพระวณะของพระเจ้า สำหรับมนุษยชาติ

เหล่านี้คือสิ่งซึ่งมนุษย์ต้องได้รับประสบการณ์ จับความเข้าใจ และบรรลุเพื่อที่จะบรรลุความจริงและชีวิต

เพื่อที่จะจับความเข้าใจในเจตนารมณ์ของพระเจ้า เพื่อที่จะกลับกลายเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขา

และกลายเป็นสามารถเชื่อฟังอำนาจอธิปไตยและการจัดการเตรียมการของพระเจ้าได้

ในเวลาเดียวกันกับที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์ จับความเข้าใจ และบรรลุสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ เขาจะค่อยๆ

ได้รับความเข้าใจในพระเจ้า และ ณ

เวลานี้เขายังจะได้รับความรู้เกี่ยวกับพระองค์ในระดับที่แตกต่างกันไว้แล้วเช่นกัน

ความเข้าใจและความรู้นี้ไม่ได้มาจากบางสิ่งบางอย่างซึ่งมนุษย์ได้จินตนาการหรือประพันธ์ขึ้น

แต่ทว่ากลับมาจากสิ่งที่เขาซึ่งคุณค่า ได้รับประสบการณ์ รู้สึก และยืนยันภายในตัวเขาเอง

เพียงภายหลังจากการได้รู้คุณค่า การได้รับประสบการณ์ การรู้สึก และการยืนยันสิ่งทั้งหลายเหล่านี้แล้วเท่านั้น

ความรู้ของมนุษย์ในพระเจ้าจึงจะได้รับมาซึ่งเนื้อหา ความรู้ซึ่งมนุษย์ได้รับมา ณ เวลานี้เท่านั้นที่เป็นจริง แท้จริง

และถูกต้องแม่นยำ และกระบวนขั้นตอนนี้—

แห่งการบรรลุความเข้าใจและความรู้อันต้องแท้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าอัน โดยผ่านทาง การซึ่งคุณค่า

การได้รับประสบการณ์ การรู้สึก และการยืนยันพระวณะของพระองค์—

ไม่ใช่อะไรอื่นนอกเสียจากการมหาสนิทแท้จริงระหว่างมนุษย์และพระเจ้า ในท่ามกลางการมหาสนิทแบบนี้

มนุษย์มาเข้าใจและจับใจความในเจตนารมณ์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง

มาเข้าใจและรู้จักอย่างแท้จริงถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงครองและสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น

มาเข้าใจและรู้จักแก่นแท้ของพระเจ้าอย่างแท้จริง มาเข้าใจและรู้จักพระอุปนิสัยของพระเจ้าทีละน้อยๆ

มาถึงซึ่งความแน่ใจที่แท้จริงและนิยามที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงแห่งอำนาจครอบครองของพระเจ้าเหนือสรรพ

พลีทั้งทรงสร้างทั้งปวง

และได้รับความรู้และจุดเชื่อมต่อหนึ่งซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับพระอัครลักษณ์และพระฐานะของพระเจ้า

ในท่ามกลางการมหาสนิทแบบนี้ มนุษย์เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นทั้งหลายของเขาเกี่ยวกับพระเจ้าทีละขั้น

ไม่จินตนาการถึงพระองค์โดยไม่มีที่มาที่ไป

หรือปล่อยให้ความระแวงสงสัยของเขาเองเกี่ยวกับพระองค์ได้ถูกแสดงออกอย่างอิสระ หรือเข้าใจพระองค์ผิด

หรือกล่าวโทษพระองค์ หรือตัดสินพระองค์ หรือเคลือบแคลงสงสัยในพระองค์อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้

มนุษย์จะมีข้อพิพาททั้งหลายกับพระเจ้าน้อยลง เขาจะมีข้อขัดแย้งทั้งหลายกับพระเจ้าน้อยลง

และจะมีโอกาสทั้งหลายน้อยลงที่มนุษย์ใช้ในการก่อกบฏต่อพระเจ้า ในทางกลับกัน

ความเอาใจใส่และการเชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์จะมีมากขึ้น

และความเคารพของเขามีต่อพระเจ้าจะกลายเป็นแท้จริงมากขึ้นและลุ่มลึกมากขึ้น

ในท่ามกลางการมหาสนิทเช่นนี้ มนุษย์จะไม่เพียงได้บรรลุการจัดเตรียมความจริงและบัพติศมาของชีวิตเท่านั้น แต่ในเวลาเดียวกันเขายังจะได้บรรลุความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าอีกเช่นกัน ในท่ามกลางการมหาสนิทเช่นนี้ มนุษย์จะไม่เพียงได้รับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขาและได้รับความรอดเท่านั้น

แต่ในเวลาเดียวกันเขายังจะรวบรวมความเคารพและการนมัสการที่แท้จริงที่สิ่งมีชีวิตหนึ่งซึ่งทรงสร้างมีต่อพระเจ้าเช่นกัน เมื่อได้มีการมหาสนิทแบบนี้แล้ว

ความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้าจะไม่เป็นกระดาดแผ่นหนึ่งซึ่งว่างเปล่า หรือคำสัญญาที่ถูกเสนอไปเพียงลมปาก หรือในรูปแบบของการไล่ตามเสาะหาและความปลาบปลื้มหลงไหลแบบไม่ลืมหูลืมตาอีกต่อไป

ด้วยการมหาสนิทแบบนี้เท่านั้นชีวิตของมนุษย์จึงจะเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่วันต่อวัน

และเพียงบัดนี้เท่านั้นที่อุปนิสัยของเขาจะค่อยๆ กลับกลายเปลี่ยนแปลง

และความเชื่อของเขาในพระเจ้าจะเปลี่ยนจากความเชื่ออันคลุมเครือและไม่แน่นอนไปเป็นความเชื่อฟังและการเอาใจใส่อันจริงแท้ ไปเป็นการเคารพที่แท้จริงทีละขั้น และในขณะที่กำลังทำการติดตามพระเจ้า มนุษย์ยังจะค่อยๆ

ก๊ีบหน้าจากจุดยืนแบบนิ่งเฉยไม่ทำอะไร ไปสู่จุดยืนแบบกระตือรือร้น

จากการคิดในแง่ลบไปมาสู่การคิดในแง่บวกด้วยเช่นกัน

ด้วยการมหาสนิทแบบนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะมาถึงความเข้าใจและการจับใจความอันแท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า

มาถึงความรู้อันแท้จริงในพระเจ้า เนื่องจากเพราะผู้คนส่วนใหญ่ไม่เคยได้เข้าสู่การมหาสนิทที่แท้จริงกับพระเจ้า

ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าจึงหยุดลงที่ระดับทฤษฎี ที่ระดับความหมายตามตัวอักษรและหลักคำสอน

กล่าวคือ ผู้คนส่วนใหญ่จำนวนมาก ไม่สำคัญว่าพวกเขาได้เชื่อในพระเจ้ามาเป็นเวลาที่ปีแล้ว

ในด้านของการรู้จักพระเจ้านั้น ยังคงอยู่ในที่เดิมที่ซึ่งพวกเขาได้เริ่มต้น

ติดอยู่กับช่วงระยะพื้นฐานของรูปแบบทั้งหลายทางขนบประเพณีของการแสดงความเคารพ

พร้อมด้วยความเชื่อเหนือธรรมชาติทั้งหลายในระบบศักดิ์นาและการเดิมแต่่งสีสันเพื่อฝืนประโลมใจทั้งหลายที่

เกี่ยวข้องของรูปแบบเหล่านั้น การที่ความรู้ของมนุษย์ในพระเจ้าควรถูกทำให้หยุดลง ณ จุดเริ่มต้นของมันนั้น

หมายความว่ามันไม่มีอยู่จริงในทางปฏิบัติ

นอกเหนือไปจากการยืนยันของมนุษย์ในพระอุปนิสัยและพระอัครลักษณะของพระเจ้า

ความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้ายังคงอยู่ในสภาวะของความไม่แน่นอนอันคลุมเครือ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว

มนุษย์สามารถยึดมั่นในความเคารพที่แท้จริงที่มีให้กับพระเจ้าได้มากเพียงใดกัน?

ไม่สำคัญว่าเจ้าเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างหนักแน่นเพียงใด

นี่ไม่สามารถแทนที่ความรู้ของเจ้าในพระเจ้าหรือความเคารพของเจ้าที่มีให้กับพระเจ้าได้

ไม่สำคัญว่าเจ้าได้ชื่นชมกับพระพรของพระองค์และพระคุณของพระองค์มากเพียงใด

นี่ไม่สามารถแทนที่ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้าได้

ไม่สำคัญว่าเจ้าเต็มใจที่จะปวารณาตนทั้งหมดของเจ้าและทั้งหมดของเจ้าเพื่อประโยชน์แห่งพระองค์อย่างไร

นี่ไม่สามารถแทนที่ความรู้ของเจ้าในพระเจ้าได้ บางทีเจ้าอาจได้คุ้นเคยมากแล้วกับพระวณะซึ่งพระเจ้าได้ตรัส หรือไม่เจ้ากระทั้งจำพระวณะได้ขึ้นใจและสามารถท่องพระวณะร่ำซ้ำได้

แต่นี่ไม่สามารถแทนที่ความรู้ของเจ้าในพระเจ้าได้ ไม่ว่ามนุษย์อาจมีเจตนาในการติดตามพระเจ้าเพียงใดก็ตาม หากเขาไม่เคยได้มีกรรมหาสนิทอันจริงแท้กับพระเจ้าหรือได้มีประสบการณ์ที่แท้จริงกับพระวณะของพระเจ้า ความรู้ของเขาในพระเจ้าก็ย่อมจะมีพื้นฐานอยู่บนความลึนใ้อันว่างเปล่า หรือในภวังค์อันไม่รู้จบ

สำหรับทั้งหมดที่เจ้าอาจได้เคย “กระทบไหล่” กับพระเจ้าในการเดินผ่าน หรือได้พบพระองค์ต่อหน้านั้น ความรู้ของเจ้าในพระเจ้าจะยังคงเป็นศูนย์อยู่ดี

และความเคารพของเจ้าที่มีให้กับพระเจ้าจะไม่เป็นอะไรที่มากไปกว่าคำพูดติดปากลอยๆ

หรือมนต์อันเป็นอุดมคติ

ผู้คนจำนวนมากยึดมั่นในพระวณะของพระเจ้าเพื่ออ่านวันต่อวัน

จนกระทั่งถึงจุดที่หมายมั่นอย่างพิถีพิถันที่จะจดจำบทตอนอันเป็นอมตะทั้งหมดที่มีในนั้นว่าเป็นทรัพย์สินสมบัติอันมีค่ามากที่สุดของพวกเขา และยิ่งไปกว่านั้นยังประกาศพระวณะของพระเจ้าทุกหนแห่ง

จัดเตรียมและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยพระวณะของพระเจ้า พวกเขาคิดว่าการทำเช่นนี้คือการเป็นพยานต่อพระเจ้า คือการเป็นพยานต่อพระวณะของพระองค์ คิดว่าการทำเช่นนี้คือการเจริญรอยตามทางแห่งพระเจ้า

พวกเขาคิดว่าการทำเช่นนี้คือการดำเนินชีวิตตามพระวณะของพระเจ้า

ว่าการทำเช่นนี้คือการนำพระวณะของพระองค์ไปสู่ชีวิตจริงของพวกเขา

ว่าการทำเช่นนี้จะทำให้พวกเขาสามารถได้รับการชมเชยจากพระเจ้า

และได้รับการช่วยเหลือและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม

แต่แม้ในขณะที่พวกเขาประกาศพระวณะของพระเจ้า

พวกเขาไม่เคยปฏิบัติสอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้าเลยในทางปฏิบัติ

หรือพยายามที่จะนำพาตัวพวกเขาเองไปในแนวเดียวกับสิ่งที่ถูกเผยในพระวณะของพระเจ้า

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

พวกเขากลับใช้พระวณะของพระเจ้าเพื่อได้รับการรักใคร่บูชาและความเชื่อใจจากผู้อื่น โดยเล่ห์เพทุบาย

เพื่อเข้าสู่อำนาจการบริหารจัดการด้วยตัวพวกเขาเอง และเพื่อยกยอกและขโมยพระสิริแห่งพระเจ้า

พวกเขาหวังอย่างลมๆ แล้งๆ

ว่าจะฉกฉวยโอกาสที่ได้จากการเผยแผ่พระวณะของพระเจ้าเพื่อที่จะให้ได้รางวัลเป็นการทำงานของพระเจ้าแล

ะการชมเชยจากพระองค์ ก็ไปแล้วที่ได้ผ่านไป

แต่ไม่เพียงแต่ผู้คนเหล่านี้จะไม่สามารถได้รับการชมเชยจากพระเจ้าในขณะที่กำลังทำการประกาศพระวาทะของพระเจ้า

และไม่เพียงแต่พวกเขาจะไม่สามารถค้นพบหนทางซึ่งพวกเขาควรติดตามในขณะที่กำลังทำการเป็นพยานต่อพระวาทะของพระเจ้า

และไม่เพียงแต่พวกเขาจะไม่ได้ช่วยเหลือหรือจัดเตรียมให้กับตัวพวกเขาเองในขณะที่กำลังทำการช่วยเหลือและจัดเตรียมพระวาทะของพระเจ้าให้กับผู้อื่น และไม่เพียงแต่พวกเขาจะไม่สามารถทำความรู้จักพระเจ้า

หรือปลุกความเคารพอันจริงแท้ในตัวพวกเขาที่มีให้กับพระเจ้า

ในขณะที่กำลังทำการในสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ทั้งหมด แต่ในทางกลับกัน

ความเข้าใจผิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งดิ่งลึกลงทุกที

ความไม่เชื่อใจของพวกเขาในพระองค์ยิ่งรุนแรงมากขึ้นทุกที

และการจินตนาการทั้งหลายของพวกเขาเกี่ยวกับพระองค์ยิ่งเกินความจริงขึ้นทุกที

เมื่อได้รับการจัดหาและได้รับการนำโดยทฤษฎีทั้งหลายของพวกเขาเกี่ยวกับพระวาทะของพระเจ้า

พวกเขาถูกรวบรวมว่าครบบริบูรณ์ในองค์ประกอบของพวกเขา

ราวกับเป็นการใช้ทักษะทั้งหลายของพวกเขาด้วยความง่ายดายโดยไม่ต้องพยายาม

ราวกับว่าพวกเขาได้ค้นพบจุดประสงค์ในชีวิตของพวกเขา ภารกิจของพวกเขาแล้ว

และราวกับว่าพวกเขาได้รับชีวิตใหม่และได้รับการช่วยให้รอดแล้ว ราวกับว่า

ด้วยพระวาทะของพระเจ้าที่กลิ้งผ่านลิ้นของพวกเขาอย่างแข็งที่อริบร้อนในระหว่างท่องขานนั้น

พวกเขาได้รับความจริงแล้ว จับความเข้าใจในเจตนารมณ์ของพระเจ้าแล้ว

และได้ค้นพบเส้นทางสู่การทำความรู้จักพระเจ้าแล้ว ราวกับว่า

ในขณะที่กำลังทำการประกาศพระวาทะของพระเจ้า พวกเขาได้มาเผชิญหน้ากับพระเจ้าย่อยครั้ง

บ่อยครั้งอีกเช่นกันที่พวกเขา “ซาบซึ้ง” จนทำให้หลายครั้งหลายครา และบ่อยครั้งที่ได้รับการทรงนำโดย

“พระเจ้า” ในพระวาทะของพระเจ้า

พวกเขาดูเหมือนว่าได้เข้าใจถึงความกังวลห่วงใยอันจริงจังและเจตนารมณ์อันใจดีมีเมตตาของพระองค์อย่างไม่หยุดหย่อน และในขณะเดียวกัน

ได้จับความเข้าใจในความรอดของมนุษย์จากพระเจ้าและการบริหารจัดการของพระองค์

ได้มารู้จักแก่นแท้ของพระองค์ และได้จับความเข้าใจในพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์

จากพื้นฐานของความคิดนี้ พวกเขาดูเหมือนว่าได้เชื่ออย่างหนักแน่นยิ่งขึ้นไปอีกในการดำรงอยู่ของพระเจ้า

ได้รับรู้มากขึ้นถึงสถานะที่ได้รับการยกย่องของพระองค์

และได้รู้สึกถึงความโอบอ้าวมอบการตาและความเหนือธรรมชาติของพระองค์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เมื่อปักจมอยู่ในความรู้อันผิวนิพนธ์ในพระวาระของพระเจ้า

มันคงจะดูเหมือนว่าความเชื่อของพวกเขาได้เติบโตขึ้น

การตัดสินใจแน่วแน่ของพวกเขาที่จะสู้ทนความทุกข์ได้มีความแข็งแกร่งขึ้น

และความรู้ของพวกเขาในพระเจ้าได้ลึกซึ้งขึ้น พวกเขาหารู้ไม่ว่า

จนกว่าพวกเขาได้รับประสบการณ์กับพระวาระของพระเจ้าอย่างแท้จริง

ความรู้ทั้งหมดของพวกเขาในพระเจ้าและแนวคิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระองค์นั้นมาจากการจินตนาการทั้งหลาย

ย้อนเต็มไปด้วยปรารถนาและการอนุমানของพวกเขาเอง

ความเชื่อของพวกเขาคงจะอยู่ได้ไม่นานภายใต้การทดสอบรูปแบบใดก็ตามจากพระเจ้า

สิ่งที่เรียกว่าความเป็นจิตวิญญาณและวุฒิภาวะของพวกเขาแค่คงจะอยู่ได้ไม่นานภายใต้การทดสอบหรือการตรวจ

สอบของพระเจ้า ปณิธานของพวกเขาเป็นแต่เพียงปราสาทหลังหนึ่งซึ่งถูกสร้างขึ้นบนทราย

และสิ่งที่เรียกว่าความรู้ในพระเจ้านั้นไม่ใช่อะไรมากไปกว่าเรื่องที่ปั่นแต่งขึ้นเรื่องหนึ่งของจินตนาการของพวกเขา

ในข้อเท็จจริงนั้น ก็อย่างที่เป็นอยู่ ผู้คนเหล่านี้ ผู้ซึ่งได้ใช้ความพยายามมากมายไปในพระวาระของพระเจ้า

ไม่เคยได้ตระหนักเลยว่าอะไรคือความเชื่อที่แท้จริง อะไรคือการเชื่อฟังที่แท้จริง อะไรคือการเอาใจใส่ที่แท้จริง

หรืออะไรคือความรู้ที่แท้จริงในพระเจ้า พวกเขายึดถือทฤษฎี จินตนาการ ความรู้ พรสวรรค์ ประเพณี

ความเชื่อเหนือธรรมชาติ และกระทั่งค่านิยมด้านศีลธรรมแห่งความเป็นมนุษย์ และทำให้สิ่งเหล่านี้มาเป็น

“ต้นทุน” และ “อาวุธยุทธโธปกรณ์” สำหรับการเชื่อในพระเจ้าและการติดตามพระองค์

กระทั่งทำให้สิ่งเหล่านี้มาเป็นรากฐานของความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าและการติดตามพระองค์ของพวกเขา

ในเวลาเดียวกัน

พวกเขายังใช้ต้นทุนและอาวุธยุทธโธปกรณ์นี้และทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องรางของขลังพิเศษซึ่งพวกเขาใช้ในการ

ทำความเข้าใจพระเจ้า สำหรับการเผชิญหน้าและการจัดการกับการตรวจสอบทั้งหลาย การทดสอบทั้งหลาย

การทดสอบ และการพิพากษาของพระเจ้า ในท้ายที่สุด

สิ่งที่พวกเขาเก็บรวบรวมยังคงไม่ได้ประกอบไปด้วยอะไรมากไปกว่าข้อสรุปทั้งหลายเกี่ยวกับพระเจ้าซึ่งปักจมอ

อยู่ในความหมายแฝงทั้งหลายในทางศาสนา ในความเชื่อเหนือธรรมชาติในระบบศักดินา

และในทุกสิ่งซึ่งมีลักษณะเพื่อฝืนประโลมใจ ฟิสิกฟิสดาร์ และฟิสิกส์ลับ

แนวทางของพวกเขาในการรู้จักและนิยามพระเจ้าถูกประทับตราในแม่พิมพ์เดียวกันกับแม่พิมพ์ของผู้คนซึ่งเชื่อ

ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือชายชราบนท้องฟ้าเพียงเท่านั้น ในขณะที่สภาวะความเป็นจริงของพระเจ้า

เนื้อแท้ของพระองค์ พระอุปนิสัยของพระองค์ สิ่งทรงครองและสิ่งทรงเป็นของพระองค์ เป็นต้น—

ทั้งหมดซึ่งสัมพันธ์กับพระเจ้าพระองค์จริงเอง—

คือสิ่งทั้งหลายซึ่งความรู้ของพวกเขาได้ล้มเหลวที่จะจับความเข้าใจ
ซึ่งเป็นสิ่งที่ความรู้ของพวกเขาได้แยกทางไปโดยสมบูรณ์
และแยกห่างกันมากถึงขนาดชั่วโลกเหนือกับชั่วโลกใต้ ในหนทางนี้
แม้ว่าผู้คนเหล่านี้ดำเนินชีวิตภายใต้การจัดเตรียมและการบำรุงเลี้ยงจากพระวณะของพระเจ้า
กระนั้นก็ตามพวกเขากลับไม่สามารถอย่าเข้าไปบนเส้นทางแห่งการยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงความชั่วได้
อย่างแท้จริง เหตุผลที่แท้จริงสำหรับการนี้ก็คือว่า พวกเขาไม่เคยได้กลายมาสนิทสนมคุ้นเคยกับพระเจ้า
และพวกเขาไม่เคยมีการติดต่อหรือการมหาสนิทอันจริงแท้กับพระองค์
และดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะมาถึงความเข้าใจซึ่งกันและกันกับพระเจ้า
หรือปลุกความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้า การเจริญรอยตามพระเจ้า
หรือการนมัสการที่มีให้กับพระเจ้าในตัวพวกเขา การที่พวกเขาควรคำนึงถึงพระวณะของพระเจ้าด้วยเหตุนี้
การที่พวกเขาควรคำนึงถึงพระเจ้าด้วยเหตุนี้—
มูมมอและท่าทีนี้ได้ชี้ชะตากรรมให้พวกเขากลับไปมือเปล่าหลังความมูมมานะบากบั่นทั้งหลายของพวกเขา
ได้ชี้ชะตากรรมให้พวกเขาไม่มีวันที่จะสามารถอย่าเข้าไปบนเส้นทางแห่งการยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงความ
ชั่วได้ชั่วนิรันดร์ เป้าหมายซึ่งพวกเขากำลังมุ่งหมาย และทิศทางซึ่งพวกเขากำลังไปในนั้น
เป็นการแสดงความหมายว่าพวกเขาเป็นศัตรูทั้งหลายของพระเจ้าชั่วนิรันดร์
และว่าพวกเขาจะไม่มีความสามารถได้รับความรอดได้ชั่วนิรันดร์

หากในกรณีของบุคคลคนหนึ่งผู้ซึ่งได้ติดตามพระเจ้าเป็นเวลาหลายปีและได้ชื่นชมไปกับการจัดเตรียมพระวณะ
ของพระองค์เป็นเวลาหลายปี
นิยามของพวกเขาสำหรับพระเจ้าโดยพื้นฐานแล้วเป็นเช่นเดียวกับนิยามของใครบางคนผู้ซึ่งหมอบกราบในการแ
สดงความเคารพต่อหน้ารูปเคารพทั้งหลาย
นี่ก็ย่อมจะมีความหมายว่าบุคคลคนนี้ยังไม่ได้บรรลุความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า
นี่เป็นเพราะพวกเขาแค่ยังไม่ได้เข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า และด้วยเหตุผลนี้ความเป็นจริง
ความจริง เจตนารมณ์ และข้อเรียกร้องทั้งหลายที่มีต่อมนุษยชาติ
ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลในที่นี้อยู่ในพระวณะของพระเจ้านั้น ไม่เกี่ยวข้องแต่อย่างใดเลยกับบุคคลผู้นั้น กล่าวคือ
ไม่สำคัญว่าบุคคลเช่นนั้นอาจทำงานหนักเพียงใดกับความหมายผิวเผินของพระวณะของพระเจ้า
ทั้งหมดนั้นหาประโยชน์มิได้ กล่าวคือ เพราะสิ่งซึ่งพวกเขาไล่ตามเสาะหานั้นเป็นเพียงถ้อยคำ
สิ่งซึ่งพวกเขาได้รับจึงเลื่องไม่ได้ที่จะต้องเป็นเพียงถ้อยคำเช่นกัน
ไม่ว่าพระวณะซึ่งตรัสโดยพระเจ้านั้นเรียบง่ายหรือลุ่มลึกในการปรากฏภายนอก
พระวณะก็ล้วนแล้วแต่เป็นความจริงอันจะขาดเสียไม่ได้สำหรับมนุษย์นั้น เมื่อเขาเข้าสู่ชีวิต

พระวณะคือน้ำพุของน้ำแห่งชีวิตซึ่งทำให้มนุษย์สามารถมีชีวิตรอดได้ทั้งในจิตวิญญาณและเนื้อหนัง
พระวณะจัดเตรียมสิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องมีเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่
หลักธรรมและหลักความเชื่อในทางศาสนาสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของเขา เส้นทาง เป้าหมาย
และทิศทางที่เขาจะต้องอาศัยผ่านไปเพื่อที่จะได้รับความรอด
ความจริงทุกอย่างซึ่งเขาควรมีในฐานะที่เป็นสิ่งมีชีวิตหนึ่งซึ่งทรงสร้างเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และความจริงทุกอย่างเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์เชื่อฟังและนมัสการพระเจ้า
พระวณะเป็นเครื่องรับประกันที่ทำให้มั่นใจได้ถึงการอยู่รอดของมนุษย์
พระวณะคือขนมปังประจำวันของมนุษย์
และพระวณะยังเป็นสิ่งรองรับอันมั่นคงซึ่งทำให้มนุษย์สามารถเข้มแข็งและยืนหยัดได้เช่นกัน
พระวณะนั้นมั่งคั่งไปด้วยความจริงความเป็นจริงแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติเนื่องจากมนุษยชาติที่ถูก
สร้างขึ้นดำเนินชีวิตไปตามพระวณะมั่งคั่งไปด้วยความจริงที่มนุษยชาติซึ่งทรงสร้างใช้ในการหลุดเป็นอิสระจาก
ความเลื่อมทรมและแคล้วคลาดจากกับดักของซาตาน มั่งคั่งไปด้วยการสอน การเตือนสติ
การหนุนใจโดยไม่เหน็ดเหนื่อย และการบรรเทาทุกข์ซึ่งพระผู้สร้างทรงมอบให้มนุษยชาติที่ทรงสร้างขึ้นมา
พระวณะคือดวงประทีปซึ่งชี้แนะและให้ความรู้แจ้งแก่พวกมนุษย์เพื่อให้เข้าใจทุกสิ่งที่เป็นบวก
เป็นเครื่องรับประกันซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าเหล่ามนุษย์จะดำเนินชีวิตไปตามและมามีทุกสิ่งซึ่งชอบธรรมและดีงาม
เป็นเกณฑ์ซึ่งใช้ในการวัดผู้คน เหตุการณ์ทั้งหลาย และวัตถุสิ่งของทั้งหมด
และยังเป็นเครื่องหมายการนำทางซึ่งนำพาพวกมนุษย์ไปสู่ความรอดและเส้นทางแห่งความสว่างเช่นกัน
ด้วยประสบการณ์ในชีวิตจริงเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้าเท่านั้น
มนุษย์จึงสามารถได้รับการจัดหาความจริงและชีวิตได้
เพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมาเข้าใจว่าอะไรคือสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติได้
อะไรคือชีวิตที่มีความหมาย อะไรคือสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้นอันแท้จริง อะไรคือการเชื่อฟังพระเจ้าที่แท้จริง
เพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมาเข้าใจวิธีที่เขาควรใส่ใจพระเจ้าได้
วิธีที่จะปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งมีชีวิตหนึ่งซึ่งทรงสร้างให้ดูว่าง และวิธีที่จะมีสภาพเสมือนกับมนุษย์แท้คนหนึ่ง
เพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงมาเข้าใจว่าอะไรคือความหมายของความเชื่อแท้และการนมัสการแท้
เพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมาเข้าใจว่าใครคือผู้ปกครองแห่งฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก
และทุกสรรพสิ่ง
เพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมาเข้าใจวิถีทางทั้งหลายซึ่งองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงเป็นองค์เจ้านายแห่งสรรพสิ่ง
ทรงสร้างทั้งปวงทรงใช้ในการปกครอง นำทาง และจัดเตรียมสำหรับสิ่งทรงสร้าง
และเพียงในที่นี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมาเข้าใจและจับความเข้าใจในวิถีทางซึ่งองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงเป็นองค์เจ้า

นายแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงทรงใช้ในการดำรงอยู่ ในการกลายเป็นที่ประจักษ์ และในการทรงพระราชนิกรันถูกแยกจากประสบการณ์จริงในพระวณะของพระเจ้า

มนุษย์จึงไม่มีความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับหรือวิจารณ์ญาณในพระวณะของพระเจ้าและความจริง

มนุษย์เช่นนั้นคือสพมีชีวิตสพหนึ่งซัดๆ เป็นเพียงแค่เปลือกอย่างสมบูรณ์

และความรู้ทั้งหมดที่เกี่ยวกับพระผู้สร้างนั้นก็ไม่ใช่ของอะไรกับเขาเลย ในสายพระเนตรของพระเจ้า

มนุษย์เช่นนั้นไม่เคยเชื่อในพระองค์เลย และเขาก็ไม่เคยติดตามพระองค์เลย

และดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ทรงจดจำเขาในฐานะผู้เชื่อของพระองค์หรือในฐานะผู้ติดตามพระองค์

นับประสาอะไรที่จะทรงจดจำเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งซึ่งจริงแท้

สิ่งมีชีวิตทรงสร้างซึ่งจริงแท้ต้องรู้ว่าพระผู้สร้างคือใคร การทรงสร้างมนุษย์เป็นไปเพื่อประโยชน์อันใด

วิธีดำเนินความรับผิดชอบของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่ง

และวิธีนั้สการองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงต้องเข้าใจ จับความเข้าใจ รู้จัก

และใส่ใจในเจตนารมณ์ ความปรารถนา และข้อเรียกร้องทั้งหลายของพระผู้สร้าง

และต้องปฏิบัติตามโดยสอดคล้องกับทางแห่งพระผู้สร้าง—ยำเกรงพระเจ้าและหลบเลี่ยงความชั่ว

อะไรคือการยำเกรงพระเจ้า? และคนเราสามารถหลบเลี่ยงความชั่วได้อย่างไร?

“การยำเกรงพระเจ้า” ไม่ได้หมายถึงความตระหนกตกใจและความหวาดกลัวจนไร้คำบรรยาย

และไม่ใช่การเลิ่ยหนี ไม่ใช่การอยู่ให้ห่างเข้าไป

และนั่นไม่ใช่ความปลาบปลื้มหลงใหลหรือความเชื่อเหนื่อธรรมชาติ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

นั่นกลับเป็นความเลื่อมใส ความนับถือ ความไว้วางใจ ความเข้าใจ การใส่ใจ การเชื่อฟัง การปวารณาตน

ความรัก รวมทั้งการนั้สการ การตอบแทน และความนบนอบโดยปราศจากเงื่อนไขและไม่พรั่น

โดยปราศจากความรู้อันถ่องแท้ในพระเจ้า มนุษยชาติจะไม่มี ความนับถืออันจริงแท้ ความไว้วางใจอันจริงแท้

ความเข้าใจอันถ่องแท้ การใส่ใจหรือการเชื่อฟังอันจริงแท้

แต่จะมีเพียงความหวาดหวั่นครันคร้ามและความไม่สบายใจ มีเพียงความสงสัย ความเข้าใจผิด การเลิ่ยหนี

และการหลีกเลี่ยง โดยปราศจากความรู้อันถ่องแท้ในพระเจ้า

มนุษยชาติจะไม่มีกรปวารณาตนและการตอบแทนอันจริงแท้ หากปราศจากความรู้อันถ่องแท้ในพระเจ้า

มนุษยชาติจะไม่มีการนั้สการและความนบนอบอันจริงแท้

มีเพียงความปลาบปลื้มหลงใหลและความเชื่อเหนื่อธรรมชาติแบบไม่ลื้มหลื้มตา

หากปราศจากความรู้อันถ่องแท้ในพระเจ้า

มนุษยชาติไม่อาจสามารถปฏิบัติตามโดยสอดคล้องกับทางแห่งพระเจ้า หรือยำเกรงพระเจ้า หรือหลบเลี่ยงมารได้

ในทางกลับกัน

ทุกกิจกรรมและพฤติกรรมซึ่งมนุษย์กระทำนั้นจะเต็มไปด้วยการก่อการกบฏและการเขาะเขี้ยวทำทลาย

เต็มไปด้วยการใส่ร้ายกล่าวหาและการตัดสินให้ร้ายเกี่ยวกับพระองค์

และเต็มไปด้วยการประพฤติชั่วซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับความจริงและกับความหมายที่แท้จริงของพระเจ้านะของพระเจ้า

ทันทีที่มนุษย์ชาติมีความไว้วางใจอันจริงแท้ในพระเจ้า

พวกเขาจะมีความจริงแท้ในการติดตามพระองค์และฟังพาพระองค์

ด้วยความไว้วางใจที่แท้จริงและการฟังพาที่มีต่อพระเจ้าเท่านั้น

มนุษย์ชาติจึงสามารถมีความเข้าใจและการจับใจความอันถ่องแท้ได้

การจับใจความที่แท้จริงในพระเจ้ามาพร้อมกันกับการใส่ใจที่แท้จริงในพระองค์

ด้วยการใส่ใจอันจริงแท้ในพระเจ้าเท่านั้น มนุษยชาติจึงสามารถมีการเชื่อฟังอันจริงแท้ได้

ด้วยการเชื่อฟังอันจริงแท้ต่อพระเจ้าเท่านั้น มนุษยชาติจึงสามารถมีการปวารณาตนอันจริงแท้ได้

ด้วยการปวารณาตนอันจริงแท้ต่อพระเจ้าเท่านั้น

มนุษย์ชาติจึงสามารถมีการตอบสนองแบบไม่มีเงื่อนไขและปราศจากคำพรับไปได้

ด้วยความไว้วางใจและการฟังพาอันจริงแท้ ความเข้าใจและการใส่ใจอันจริงแท้ ความเชื่อฟังอันจริงแท้

การปวารณาตนและการตอบสนองอันจริงแท้เท่านั้น

มนุษย์ชาติจึงสามารถรู้จักพระอุปนิสัยและเนื้อแท้ของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

และมารู้จักพระอัครลักษณะของพระผู้สร้าง จนเมื่อพวกเขาได้มารู้จักพระผู้สร้างอย่างแท้จริงแล้วเท่านั้น

มนุษย์ชาติจึงสามารถปลุกการนมัสการและความนบนอบอันจริงแท้ในตัวพวกเขาขึ้นมาได้

จนเมื่อพวกเขามีการนมัสการและความนบนอบอันจริงแท้ต่อพระผู้สร้างแล้วเท่านั้น

มนุษย์ชาติจึงสามารถละวางวิถีชั่วทั้งหลายของพวกเขาลงได้อย่างแท้จริง นั่นคือ การหลบเลี่ยงความชั่ว

นี่เองที่ประกอบขึ้นเป็นกระบวนการอันครบถ้วนของ “การยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงมาร”

และยังเป็นเนื้อหาโดยครบถ้วนบริบูรณ์ของการยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงมารเช่นกัน

นี่คือเส้นทางซึ่งจะต้องถูกเดินข้ามไปเพื่อที่จะบรรลุซึ่งการยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงมาร

“การยำเกรงพระเจ้าและการหลบเลี่ยงมาร”

และการรู้จักพระเจ้านั้นเชื่อมโยงกันโดยมีอาจแบ่งแยกได้ด้วยเส้นด้ายนับหมื่นแสน

และความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเหล่านี้ก็ชัดเจนในตัวเอง หากคนเราปรารถนาที่จะบรรลุซึ่งการหลบเลี่ยงความชั่ว

คนเราก็ต้องมีการยำเกรงที่แท้จริงในพระเจ้าเสียก่อน

หากคนเราปรารถนาที่จะบรรลุซึ่งการยำเกรงที่แท้จริงในพระเจ้า คนเราต้องมีความรู้ที่แท้จริงในพระเจ้าเสียก่อน
หากคนเราปรารถนาที่จะบรรลุความรู้ในพระเจ้า คนเราก็ต้องได้รับประสบการณ์กับพระวามะของพระเจ้า
เข้าสู่ความเป็นจริงของพระวามะของพระเจ้า ได้รับประสบการณ์กับการสั่งสอนและการบ่มวินัยของพระเจ้า
การติสอนและการพิพากษาของพระองค์เสียก่อน

หากคนเราปรารถนาที่จะได้รับประสบการณ์กับพระวามะของพระเจ้า
คนเราก็ต้องเผชิญหน้ากับพระวามะของพระเจ้า เผชิญหน้ากับพระเจ้า
และขอให้พระเจ้าทรงจัดเตรียมโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์กับพระวามะของพระเจ้าในรูปแบบของสภาวะแ
วดล้อมทุกชนิดซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้คน เหตุการณ์ทั้งหลาย และวัตถุสิ่งของทั้งหลายเสียก่อน

หากคนเราปรารถนาที่จะเผชิญหน้ากับพระเจ้าและพระวามะของพระเจ้า
คนเราก็ต้องมีหัวใจที่เรียบง่ายและซื่อสัตย์ ความพร้อมที่จะยอมรับความจริง ความตั้งใจที่จะสู้ทนความทุกข์
ปนิธานและความกล้าที่จะหลบเลี่ยงความชั่ว

และความทะเยอทะยานที่จะกลายเป็นสิ่งที่มีชีวิตทรงสร้างซึ่งจริงแท้...ในหนทางนี้
ในการขยับเดินต่อไปข้างหน้าทีละก้าว เจ้าจะเข้าไปใกล้พระเจ้าขึ้นไปทุกที หัวใจของเจ้าจะยิ่งบริสุทธิ์ขึ้นทุกที
และชีวิตและคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ของเจ้าพร้อมด้วยความรู้ของเจ้าในพระเจ้าจะกลายเป็นมีความหมายขึ้นทุก
ที และเปล่งประกายสดใสขึ้นทุกที จนกระทั่งวันหนึ่ง เจ้าจะรู้สึกว่าคุณสร้างไม่ได้ทรงเป็นปรีศนาอีกต่อไป
ว่าคุณสร้างไม่ได้เคยทรงถูกซ่อนเร้นจากเจ้าว่าคุณสร้างไม่ได้เคยทรงปกปิดพระพักตร์ของพระองค์จากเจ้า
ว่าคุณสร้างไม่ได้ทรงอยู่ไกลจากเจ้าเลย
ว่าคุณสร้างไม่ได้ทรงเป็นหนึ่งเดียวซึ่งเจ้าถวิลหาอยู่เนื่องนิตย์ในความคิดของเจ้าอีกต่อไป
เพียงแต่เจ้าไม่สามารถเข้าถึงด้วยความรู้สึกของเจ้าได้

ว่าพระองค์ทรงเผ่าร้างทั้งทางซ้ายและทางขวาของเจ้าจริงๆ และอย่างแท้จริง ทรงจัดหาให้กับชีวิตของเจ้า
และทรงควบคุมลิขิตชีวิตของเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงอยู่บนเส้นขอบฟ้าอันไกลโพ้น
และพระองค์ไม่ได้ทรงอำพรางพระองค์เองสูงขึ้นไปในก้อนเมฆ พระองค์ทรงอยู่ข้างเจ้า
ทรงเป็นประธานเหนือเจ้าทุกคน พระองค์ทรงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้ามี และพระองค์ทรงเป็นสิ่งเดียวที่เจ้ามี
พระเจ้าเช่นนั้นทรงยอมให้เจ้ารักพระองค์จากหัวใจ เกาะติดพระองค์ โอบกอดพระองค์แนบกระชับ
เลื่อมใสพระองค์ กลัวที่จะสูญเสียพระองค์ และไม่เต็มใจที่จะประกาศตัดขาดกับพระองค์อีกต่อไป
ไม่เต็มใจที่จะไม่เชื่อฟังพระองค์อีกต่อไป หรือเลิกล้มหนีพระองค์หรืออยู่ห่างพระองค์อีกต่อไป
ทั้งหมดที่เจ้าต้องการคือการใส่ใจพระองค์ เชื่อฟังพระองค์ ตอบแทนทุกอย่างที่พระองค์ทรงมอบให้เจ้า
และบนบอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์ เจ้าไม่ปฏิเสธที่จะได้รับการทรงนำ การจัดเตรียม การเผ่าดู
และการรับเอาไว้โดยพระองค์อีกต่อไป

ไม่ปฏิเสธสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบอกบทและทรงสถาปนาสำหรับเจ้าอีกต่อไป
ทั้งหมดที่เจ้าต้องการคือการติดตามพระองค์ เดินเคียงข้างพระองค์
ทั้งหมดที่เจ้าต้องการคือยอมรับพระองค์เป็นชีวิตเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า
การยอมรับพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า

18 สิงหาคม ค.ศ. 2014

มองดูการทรงปรากฏของพระเจ้าในการพิพากษาและการเตือนของพระองค์

เช่นเดียวกับคนอื่นๆ หลายร้อยล้านคนที่ติดตามองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

พวกเราปฏิบัติตามธรรมบัญญัติและพระบัญญัติแห่งพระคัมภีร์

ชื่นชมในพระคุณอันอุดมขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และรวมตัวกัน อธิษฐาน สรรเสริญ

และรับใช้ในพระนามแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้า—

และทั้งหมดนี้พวกเราทำภายใต้การดูแลและการคุ้มครองปกป้องขององค์พระผู้เป็นเจ้า

บ่อยครั้งที่พวกเราอ่อนแอ และบ่อยครั้งที่พวกเราแข็งแรงเช่นกัน

พวกเราเชื่อว่าการกระทำของพวกเราทั้งหมดเป็นไปโดยสอดคล้องกับคำสอนทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เช่นนั้นแล้ว มันจึงชัดเจนโดยไม่ต้องเอ่ยอะไรอีก

ว่าพวกเราเชื่อว่าตัวพวกเรายูบ่นเส้นทางของการทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์

พวกเราถวิลหาการทรงกลับมาขององค์พระเยซูเจ้า การเสด็จลงมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระองค์

วาระสุดท้ายของชีวิตของพวกเราบนแผ่นดินโลก การปรากฏของราชอาณาจักร

และทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ถูกพยากรณ์ไว้ในหนังสือวิวรณ์ นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมาถึง

พระองค์ทรงนำพาความวิบัติมา พระองค์ทรงให้รางวัลคนดีและทรงลงโทษคนชั่ว

และพระองค์ทรงนำทุกคนที่ติดตามพระองค์และยินดีต่อการเสด็จกลับมาของพระองค์ขึ้นไปพบพระองค์ใน

ฟ้าอากาศ เมื่อใดก็ตามที่พวกเรานึกถึงสิ่งนี้

พวกเราเกือบไม่ได้ที่จะรู้สึกตื่นตัวด้วยอารมณ์และเต็มไปด้วยความสำนึกในบุญคุณที่พวกเราได้เกิดมาในยุคสุดที่

หายและมีโชคที่ได้เป็นพยานต่อการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าพวกเราได้ทนทุกข์ต่อการถูกข่มเหง

แต่พวกเราก็ได้ “ศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีการเปรียบเทียบ” ตอบแทนกลับมา ช่างเป็นพระพรอันวิเศษยิ่งนัก!

การถวิลหาทั้งหมดนี้และพระคุณที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้

ทำให้พวกเรามีสติสัมปชัญญะสม่ำเสมอต่อการอธิษฐาน และทำให้พวกเราขยันมาชุมนุมกันมากขึ้น

บางทีในปีหน้า อาจจะพรุ่งนี้และอาจจะภายในห้วงเวลาที่สั้นเกินกว่ามนุษย์จะสามารถคิดฝัน

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาโดยฉับพลัน

ทรงปรากฏพระองค์ท่ามกลางผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งได้เฝ้ารอพระองค์ด้วยใจจดจ่อกระตือรือร้น

พวกเรารีบรุดเพื่อแข่งหน้ากันและกัน โดยไม่มีใครยอมตกหล่นอยู่ข้างหลัง

ทั้งหมดนี้เพื่อที่จะได้อยู่ในกลุ่มแรกที่ได้มองดูการทรงปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับความปลาบปลื้มยินดี พวกเราได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่าย

สำหรับการมาถึงของวันนี้ บางคนออกจากงานของพวกเขา บางคนละทิ้งครอบครัวของพวกเขา

บางคนยกเลิกการสมรส และบางคนถึงกับบริจาคเงินออมของพวกเขาทั้งหมด

ช่างเป็นการกระทำการอุทิศที่ไร้ความเห็นแก่ตัวอะไรเช่นนี้!

แน่นอนว่าความจริงใจและความภักดีเช่นนี้เหนือล้ำเกินกว่าแม้แต่บรรดาวิสุทธิชนของยุคทั้งหลายที่ผ่านมา!

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระคุณให้ผู้ใดก็ตามที่พระองค์พอพระทัยและทรงแสดงความปรานีต่อผู้ใดก็ตามที่พระองค์พอพระทัย พวกเราเชื่อว่า

การกระทำการอุทิศและการสละใจของพวกเราได้ถูกเฝ้ามองในสายพระเนตรของพระองค์มานานตั้งแต่นั้นแล้ว

ในทำนองเดียวกัน คำอธิษฐานสุดหัวใจของพวกเราก็ได้ไปถึงพระกรรมของพระองค์

และพวกเราวางใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนต่อการทุ่มเทอุทิศของพวกเราอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น

พระเจ้าได้ทรงมีพระคุณต่อพวกเราก่อนที่จะทรงสร้างโลก

และพระพรและพระสัญญาที่พระองค์ได้ประทานให้พวกเรานั้นจะไม่มีใครสามารถพรากไปได้

พวกเราทั้งหมดกำลังวางแผนเพื่ออนาคต และก็ยังมุ่งมั่นอยู่นอยู่แล้วว่า

พวกเราได้กระทำการทุ่มเทอุทิศและการใช้จ่ายในรูปของเหรียญแทนเงินหรือเงินลงทุนเพื่อแลกเปลี่ยนกับการไ

ด้รับความปลาบปลื้มยินดีที่จะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเราได้จัดวางตัวพวกเราเองบนบัลลังก์แห่งอนาคตโดยไม่ลังเลแม้แต่น้อย

เพื่อเป็นประธานของทุกชนชาติและประชาชนทั้งมวลหรือเพื่อครองราชย์ในฐานะกษัตริย์

ทั้งหมดนี้พวกเราถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องได้รับอยู่แล้ว เป็นบางสิ่งที่คาดหมายไว้ได้เลย

พวกเราถูกทุกคนที่ต่อต้านองค์พระเยซูเจ้า บทวสานของพวกเราทั้งหมดคือการทำลายล้าง

ใครเล่าที่ได้บอกพวกเราไม่ให้เชื่อว่าองค์พระเยซูเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอด?

แน่นอนว่ามีบางเวลาเมื่อพวกเราเลียนแบบองค์พระเยซูเจ้าในการให้ความสงสารเห็นใจต่อผู้คนของโลก

เพราะพวกเราไม่เข้าใจ และมันถูกต้องที่พวกเราต้องยอมผ่อนปรนและให้อภัยต่อพวกเรา

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราทำนั้นเป็นไปตามพระวณะแห่งพระคัมภีร์

เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์เป็นความเห็นนอกกรีตและความนอกศาสนา

ความเชื่อนี้ฝังรากลึกในจิตใจของพวกเราแต่ละคน องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราทรงสถิตในพระคัมภีร์

และหากพวกเราไม่ออกห่างจากพระคัมภีร์ พวกเราก็จะไม่ออกห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

หากพวกเราปฏิบัติตามหลักการนี้ พวกเราก็จะได้รับความรอด พวกเรากระตุ้นกันและกัน

แต่ละคนพากันสนับสนุนผู้อื่น และทุกครั้งที่เราเจอตัวกัน

พวกเราก็หวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราพูดและทำนั้นเป็นไปตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจะได้รับก

ารทรงยอมรับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้สภาพแวดล้อมของพวกเราจะมีความเป็นปรปักษ์อย่างรุนแรง

แต่หัวใจของพวกเราที่เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี ครั้นพวกเรานึกถึงพระพรทั้งหลายซึ่งอยู่ใกล้แค่เอื้อม

ยังจะมีสิ่งใดเล่าที่พวกเราไม่สามารถสละวางไปก่อนได้? ยังมีอะไรอีกที่พวกเรากำลังเล็งที่จะสละทิ้ง

ทั้งหมดนี้ชัดเจนโดยไม่ต้องเอ่ยอะไรอีก และทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้สายพระเนตรเฝ้ามองของพระเจ้า
พวกเราผู้ซัดสนจำนวนหยิบมือนี้ที่ถูกยกขึ้นจากกองขยะก็เป็นเหมือนผู้ติดตามธรรมดาสามัญทุกคนขององค์พระ
เยซูเจ้าที่กำลังผืนถึงการได้รับความปลาบปลื้มยินดี ได้รับพระพรและได้ปกครองชนชาติทั้งปวง
ความเลื่อมทรมของพวกเราได้ถูกตีแผ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า
และความอยากได้อะไรและความโลภของพวกเราถูกกล่าวโทษในสายพระเนตรของพระเจ้า
แม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นอย่างเป็นปกติเหลือเกิน และเป็นธรรมดาเหลือเกิน
จนไม่มีใครในพวกเราเลยที่กังวลว่าการวิไลหาทั้งหลายของพวกเรานั้นถูกต้องหรือไม่
นับประสาอะไรที่พวกเราคนใดจะแคลงใจในความแม่นยำของทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเรายึดถือ
ใครเล่าสามารถรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า?

พวกเราไม่รู้ที่จะแสวงหาหรือท่องสำรวว่าเส้นทางแบบใดกันแน่ที่มนุษย์ก้าวเดินอยู่
และนับประสาอะไรที่พวกเราจะสนใจที่จะสอบถาม
เนื่องเพราะพวกเราเพียงใส่ใจในเรื่องที่ว่าพวกเราจะสามารถได้รับความปลาบปลื้มยินดีหรือไม่
พวกเราจะสามารถได้รับพระพรหรือไม่ จะมีที่สำหรับพวกเราในอาณาจักรสวรรค์หรือไม่
และพวกเราจะมีส่วนแบ่งของน้ำในแม่น้ำแห่งชีวิตและผลของต้นไม้แห่งชีวิตหรือไม่
ที่พวกเราเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น

มิใช่เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิ่งเหล่านี้และกลายเป็นผู้ติดตามพระองค์หรือ?

บาปของพวกเราได้รับการอภัยแล้ว พวกเราได้กลับใจแล้ว พวกเราได้ดื่มเหล้าองุ่นขมด้วยนั้นแล้ว
และพวกเราได้ تابทางเขนไว้บนแผ่นหลังของพวกเราแล้ว

ใครเล่าสามารถบอกได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมรับราคาที่เราได้จ่ายไป?

ใครเล่าสามารถบอกได้ว่าพวกเรายังไม่ได้เตรียมน้ำมันไว้มากพอ?

พวกเราไม่ปรารถนาจะเป็นพวกหญิงพรหมจารีที่โง่เขลาหรือหนึ่งในพวกที่ถูกทอดทิ้ง ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเราอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ

ทูลขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงป้องกันพวกเราจากการถูกพระคริสต์เทียมเท็จล่อลวง
เพราะมีการกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ในเวลานั้นถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า ‘นี่แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นั่น’ หรือ
‘อยู่ที่โน่น’ อย่าเชื่อเลย เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น
แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นได้” (มัทธิว 24:23-24)

พวกเราทุกคนต่างหมายมั่นที่จะจดจำชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ พวกเราจำชื่อพระคัมภีร์ได้ขึ้นใจ
และพวกเรามองชื่อพระคัมภีร์ประจักษ์สมบัติอันล้ำค่า ประหนึ่งดังชีวิต

และแจกเช่นตราสารเครดิตที่ตัดสินว่าพวกเราสามารถได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับความปลอบปลื้มยินดีหรือไม่...

เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว สิ่งมีชีวิตได้ล่องลับไป โดยนำความกลัวและความฝันของพวกเขาไปกับพวกเขาด้วย แต่ในส่วนที่ว่าพวกเขาได้ไปยังอาณาจักรสวรรค์แล้วหรือไม่ นั่นไม่มีใครรู้อย่างแท้จริง คนตายกลับมาโดยลืมนเรื่องราวทั้งหมดที่ครั้งหนึ่งเคยเกิดขึ้น

และพวกเขายังคงติดตามคำสอนและเส้นทางของบรรพบุรุษ และด้วยวิธีนี้ เมื่อปีและวันผ่านล่องลอยไป

ไม่มีใครรู้เลยว่าองค์พระเยซูเจ้า พระเจ้าของพวกเรา

ทรงยอมรับอย่างแท้จริงในทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราทำหรือไม่

ทั้งหมดที่พวกเราสามารถทำได้คือตั้งตารอคอยที่จะได้ผลออกมาและคาดเดาเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น

แม้กระนั้น พระเจ้าทรงรักษาความเงียบของพระองค์มาโดยตลอด ไม่เคยทรงปรากฏต่อพวกเรา

ไม่เคยตรัสกับพวกเรา และดังนั้น

พวกเราจึงตั้งใจทำการตัดสินเกี่ยวกับน้ำพระทัยและพระอุปนิสัยของพระเจ้าไปตามพระคัมภีร์และโดยสอดคล้องกับหมายสำคัญทั้งหลาย พวกเราได้กลายเป็นคุ้นชินกับการนิ่งเงียบของพระเจ้า

พวกเราได้กลายเป็นคุ้นชินกับการวัดความถูกต้องในการประพฤติปฏิบัติของพวกเราโดยวิถีทางของวิธีคิดของพวกเราเอง พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการพึ่งพาความรู้ มโนคติที่หลงผิดและจริยธรรมทางศีลธรรมของพวกเรา แทนที่จะเป็นข้อเรียกร้องทั้งหลายที่พระเจ้าทรงมีต่อพวกเรา

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการชื่นชมพระคุณของพระเจ้า

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการมีพระเจ้าคอยจัดเตรียมความช่วยเหลือให้เมื่อใดก็ตามที่พวกเราจำเป็น

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการยื่นมือของพวกเราออกไปหาพระเจ้าสำหรับทุกสรรพสิ่งและสิ่งพระเจ้าต่างๆ

นานา พวกเรายังได้กลายเป็นเคยชินกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

โดยไม่ใส่ใจต่อวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางพวกเราอีกด้วย

และยิ่งไปกว่านั้นพวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับวันเวลาที่พวกเราเป็นนายของตัวเอง

พวกเราเชื่อในพระเจ้าซึ่งเป็นแบบนี ผู้ที่พวกเราไม่เคยพบกันซึ่งหน้า คำถามทั้งหลาย อาทิ

พระอุปนิสัยของพระองค์เป็นเช่นไร พระองค์ทรงมีและทรงเป็นอะไร พระฉายาของพระองค์เป็นเช่นไร

พวกเราจะรู้จักพระองค์หรือไม่เมื่อพระองค์เสด็จมา และอื่นๆ—ไม่มีสิ่งใดในสิ่งเหล่านี้สำคัญเลย

สิ่งสำคัญคือพระองค์ทรงสถิตอยู่ในหัวใจของพวกเราและพวกเราทั้งหมดเฝ้ารอพระองค์

และมันก็เพียงพอแล้วที่พวกเราจะสามารถจินตนาการได้ว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นนี้เช่นนั้น

พวกเราซาบซึ้งในความเชื่อของพวกเราและหาแนวความเชื่อฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเรา

พวกเรามองทุกสรรพสิ่งเหมือนขยะและเหยียบย่ำทุกสรรพสิ่งไว้ใต้ฝ่าเท้า

เพราะพวกเราเป็นผู้เชื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้งามสง่า

ไม่สำคัญว่าการเดินทางจะยาวนานและยากลำบากเพียงใด ไม่สำคัญว่าความยากลำบากและภยันตรายใดๆ

จะเกิดขึ้นกับพวกเรา ไม่มีสิ่งใดสามารถหยุดยั้งใจของเราขณะที่พวกเราติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า

“และท่านสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนอย่างแก้วผลึก

ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดก ไปที่กลางถนนของนครนั้น

และริมแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีต้นไม้แห่งชีวิต ที่ออกผลสิบสองชนิด มันออกผลทุกเดือน

และใบของต้นไม้ นั้นใช้สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ ทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งจะไม่มีอีกต่อไป

พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์

พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย

กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์

เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย

และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 22:1-5) ทุกครั้งที่พวกเราขับขานวาระเหล่านี้

หัวใจของพวกเราเต็มปริ่มไปด้วยความชื่นบานและความพึงพอใจอันไร้เขตอัน

และน้ำตาที่หลั่งรินจากดวงตาของพวกเรา ขอขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเลือกพวกเรา

ขอขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพระคุณของพระองค์

พระองค์ได้ประทานให้พวกเราเป็นร้อยเท่าในชีวิตนี้ และได้ประทานชีวิตนิรันดร์ให้พวกเราในพิภพที่จะมาถึง

หากพระองค์ทรงขอให้พวกเราตาย ณ บัดนี้ พวกเราจะทำเช่นนั้นโดยไม่ร้องทุกข์คร่ำครวญแม้แต่น้อย โอ

องค์พระผู้เป็นเจ้า! ทรงโปรดมาโดยเร็ว! พิจารณาจากการที่พวกเราวิเลาะห์หาพระองค์แทบขาดใจเพียงใด

และได้ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระองค์ไปแล้ว ขอทรงโปรดอย่าล่าช้าต่อไปแม้เพียงนาทีเดียว วินาทีเดียว

พระเจ้าทรงนั่งเฝ้าและไม่เคยทรงปรากฏต่อพวกเรา กระนั้นพระราชกิจของพระองค์ก็ไม่เคยหยุด

พระองค์สำรวจโลกทั้งใบและบัญชาการทุกสรรพสิ่งและมองดูถ้อยคำและความประพฤติทั้งหมดของมนุษย์

พระองค์ดำเนินการบริหารจัดการของพระองค์ด้วยชั้นตอนที่ได้ไตร่ตรองตัดสินใจและโดยสอดคล้องกับแผนของพระองค์

อย่างเจียบเจี๊ยบและไร้ผลกระทบรุนแรง แต่ฝีพระบาทของพระองค์ขยับก้าวหน้า ก้าวแล้วก้าวเล่า

เข้าใกล้มนุษยชาติมากขึ้นทุกที

และพระที่นั่งเพื่อการพิพากษาของพระองค์ถูกนำมาใช้ในจักรวาลด้วยความเร็วแห่งสายฟ้า

ซึ่งตามมาด้วยพระบัลลังก์ของพระองค์ที่เคลื่อนลงสู่กลางหมู่พวกเราโดยทันที

ช่างเป็นฉากอันเปี่ยมพระบารมีอะไรเช่นนี้ ช่างเป็นเวทีเจียบอันภูมิฐานและเคร่งขรึมอะไรเช่นนี้!

คุณดั่งนกพิราบและประหนึ่งสิงโตคำราม พระวิญญาณเสด็จมาท่ามกลางพวกเรา

พระองค์ทรงเป็นพระปรีชาญาณ พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมและพระบารมี และพระองค์เสด็จอย่างลึบๆ

มาท่ามกลางพวกเรา ทรงกวัดแกว่งสิทธิอำนาจและเปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา
ไม่มีใครตระหนักถึงการเสด็จมาถึงของพระองค์ ไม่มีใครต้อนรับการเสด็จมาถึงของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่มีใครรู้ถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์กำลังจะทรงทำ ชีวิตของมนุษย์ดำเนินต่อไปเหมือนเมื่อก่อน
หัวใจของเขาไม่แตกต่าง และวันเวลาที่ผันผ่านไปตามปกติ พระเจ้าทรงดำเนินพระชนม์ชีพท่ามกลางพวกเรา
มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์คนอื่นๆ
ในฐานะของหนึ่งในผู้ติดตามที่ไม่มีความสำคัญที่สุดและผู้เชื่อธรรมดาคนหนึ่ง
พระองค์ทรงมีสิ่งเสาะแสวงของพระองค์เอง เป้าหมายของพระองค์เอง และยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ทรงมีเทวสภาพที่ไม่มีมนุษย์ธรรมดาผู้ใดมี
ไม่มีใครสังเกตเห็นการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์และไม่มีใครล่วงรู้ถึงความแตกต่างระหว่างเนื้อแท้ของ
พระองค์กับธาตุแท้ของมนุษย์ พวกเรามีชีวิตร่วมกับพระองค์ อย่างไร้ข้อจำกัดและปราศจากความกลัว
เพราะในสายตาของพวกเรา พระองค์เป็นเพียงผู้เชื่อที่ไม่มีความสำคัญอะไรเลย
พระองค์ทรงเฝ้าดูทุกการเคลื่อนไหวของพวกเราและความคิดและความคิดเห็นของพวกเราทั้งหมดดุจตีแผ่เฉพา
พระพักตร์พระองค์ ไม่มีใครสนใจการทรงดำรงอยู่ของพระองค์ ไม่มีใครจินตนาการใดๆ
เกี่ยวกับพระราชภารกิจของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่มีใครมีความสงสัยแม้แต่น้อยเกี่ยวกับพระอัตลักษณ์ของพระองค์
ทั้งหมดที่พวกเราทำคือดำเนินการไล่ตามเสาะหาของพวกเราต่อไปราวกับว่าพระองค์ไม่ทรงมีอะไรที่เกี่ยวข้องกับ
พวกเรา...

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแสดงพระวาทะบทตอนหนึ่ง “โดยผ่านทาง” พระองค์โดยบังเอิญ
และแม้ว่านั่นจะให้ความรู้สึกไม่คาดฝันอย่างมาก อย่างไรก็ตาม
พวกเราก็ยังระลึกได้นั้นเป็นถ้อยคำรัสที่มาจากพระเจ้าและยอมรับมันจากพระเจ้าโดยไม่ลังเล
นั่นเป็นเพราะไม่ว่าใครเป็นผู้แสดงพระวาทะเหล่านี้ คราบเก่าที่พระวาทะเหล่านั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
พวกเราก็ควรยอมรับและไม่อาจปฏิเสธได้ ถ้อยคำรัสถัดไปอาจผ่านมาจากฉัน หรือทางเธอ หรือทางคนอื่น
ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามทั้งหมดล้วนเป็นพระคุณของพระเจ้า แต่ไม่สำคัญว่าจะเป็นใคร
พวกเราไม่อาจนับการบุคคลผู้นี้ เพราะไม่ว่าอะไรก็ตาม บุคคลผู้นี้ไม่สามารถเป็นพระเจ้าไปได้
อีกทั้งไม่มีทางแม้แต่น้อยที่พวกเราจะเลือกบุคคลธรรมดาเช่นนี้ให้เป็นพระเจ้าของพวกเรา
พระเจ้าของพวกเราทรงยิ่งใหญ่และควรค่าแก่การให้เกียรติอย่างยิ่ง
บุคคลที่ไร้ความสำคัญเช่นนี้จะสามารถยืนอยู่ในที่ของพระองค์ได้อย่างไรกัน? ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเรากำลังรอให้พระเจ้าเสด็จมาและทรงนำพวกเรากลับสู่อาณาจักรสวรรค์
ดังนั้นใครบางคนที่ไร้ความสำคัญเช่นนั้นจะมีความสามารถมากพอสำหรับภารกิจที่สำคัญและยากลำบากเช่นนี้?

ได้อย่างไรกัน? หากองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาอีกครั้ง ต้องเป็นบนก้อนเมฆสีขาว

เพื่อที่มวลชนทั้งหมดอาจจะได้เห็น นั่นจะช่างงามสง่ายิ่งนัก!

เป็นไปได้อย่างไรกันที่พระองค์ทรงสามารถซ่อนพระองค์ได้อย่างแนบเนียนท่ามกลางผู้คนธรรมดาสามัญกลุ่มหนึ่ง?

และกระนั้น ก็บุคคลธรรมดาสามัญผู้ซึ่งซ่อนตัวท่ามกลางผู้คนผู้นี้เอง

ที่กำลังทำงานใหม่เพื่อช่วยพวกเราให้รอด พระองค์ไม่ทรงเสนอคำอธิบายใดๆ ให้พวกเรา

อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงบอกพวกเราว่าเหตุใดพระองค์จึงเสด็จมา

แต่เพียงแต่ทรงพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยจะทำตามขั้นตอนที่ได้ทรงไตร่ตรองตัดสินใจไว้แล้วและโดยสอดคล้องกับแผนของพระองค์ พระวจนะและถ้อยคำรัสของพระองค์กลายเป็นเพิ่มความถี่ขึ้นเรื่อยๆ

จากการปลดปล่อยประโลม การเตือนสติ การเตือนความจำ และการตักเตือน จนถึงการดำเนินและการบ่มวินัย

จากน้ำเสียงที่สุภาพและอ่อนโยน จนถึงถ้อยคำที่รุนแรงและเปี่ยมบารมี—

ทั้งหมดนี้คือการมอบความปรานีให้แก่มนุษย์และปลุกฝังความกลัวในตัวเขา

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ตรัสไปโดนความลับทั้งหลายซึ่งซ่อนลึกภายในพวกเรา

พระวจนะของพระองค์ทิ่มแทงหัวใจของพวกเรา ทิ่มแทงจิตวิญญาณของพวกเรา

และทิ้งให้พวกเราเต็มไปด้วยความละอายอันสุดจะทน จนแทบจะไม่ว่าจะซ่อนตัวพวกเราเองที่ใด

พวกเราเริ่มสงสัยว่าพระเจ้าในหัวใจของบุคคลผู้นี้ทรงรักพวกเราอย่างแท้จริงหรือไม่และจริงๆ

แล้วพระองค์กำลังทรงคิดจะทำอะไร บางที

พวกเราเพียงสามารถได้รับความปลอบปลื้มยินดีภายหลังสูญความทุกข์เหล่านี้แล้วเท่านั้นหรือ?

ในหัวใจของพวกเรา

พวกเรากำลังคำนวณ...เกี่ยวกับบั้นปลายที่จะมาถึงและเกี่ยวกับโชคชะตาในอนาคตของพวกเรา ถึงกระนั้นก็ตาม เช่นเดียวกับเมื่อก่อน

ไม่มีใครในพวกเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงรับสภาพมนุษย์ก็เพื่อที่จะทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเรา

แม้ว่าพระองค์จะทรงร่วมทางมากับพวกเราเป็นเวลานานเช่นนี้แล้ว

ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ตรัสหลายต่อหลายถ้อยคำกับพวกเราไปแล้วแบบซึ่งหน้า

แต่พวกเราก็ยังคงไม่เต็มใจที่จะยอมรับคนธรรมดาสามัญเช่นนี้ให้เป็นพระเจ้าแห่งอนาคตของพวกเรา

และพวกเรายิ่งไม่เต็มใจที่จะวางใจมอบการควบคุมอนาคตของพวกเราและโชคชะตาของพวกเราให้กับบุคคลที่ไร้ความสำคัญผู้นี้ พวกเราชื่นชมกับสิ่งหล่อเลี้ยงอันไม่รู้จบแห่งน้ำเพื่อชีวิต และโดยผ่านทางพระองค์

พวกเรามีชีวิตเผชิญหน้ากันกับพระเจ้า

แต่พวกเราเพียงแค่รู้สึกขอบคุณสำหรับพระคุณขององค์พระเยซูเจ้าในสวรรค์เท่านั้น

และไม่เคยให้ความใส่ใจต่อความรู้สึกของบุคคลธรรมดาสามัญผู้มีทิวสภาพผู้นี้ แม้กระนั้น เช่นเดียวกับเมื่อก่อน
พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์โดยซ่อนพระองค์อยู่ในเบื้องหลังอย่างถ่อมพระทัย
ให้การแสดงออกซ่อนอยู่ภายในสุดของพระทัยของพระองค์ ราวกับไม่ทรงรู้สึกยินดีในร้ายใดๆ
ต่อการที่มนุษย์ชาติปฏิเสธพระองค์
ราวกับทรงให้อภัยชั่ววินัยครั้งต่อความรู้เพียงสาและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของมนุษย์
และทรงยอมผ่อนปรนตลอดกาลต่อทำที่อื่นไว้ซึ่งความเคารพของมนุษย์ที่มีต่อพระองค์
มนุษย์ซึ่งรู้ความสำคัญผู้นี้ได้นำพวกเราเข้าสู่ขั้นตอนแล้วขั้นตอนเล่าในพระราชกิจของพระเจ้าโดยที่พวกเราไม่
รู้แม้แต่บ่อย พวกเราก้าวผ่านการทดสอบมากมายนับไม่ถ้วน แบบรับการสั่งสอนเหลือคณานับ
และถูกทดสอบโดยความตาย พวกเราเรียนรู้ถึงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมและเปี่ยมบารมีของพระเจ้า
ชื่นชมไปกับความรักและความปรานีของพระองค์อีกด้วย
ได้มาซาบซึ่งในฤทธาานุภาพและพระปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
เป็นพยานต่อความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า
และมองดูความพึงปรารถนาอันแรงกล้าของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด
ในถ้อยคำของบุคคลธรรมดาสามัญผู้นี้ พวกเราได้รู้ถึงพระอุปนิสัยและเนื้อแท้ของพระเจ้า
ได้เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า ได้รู้จักธรรมชาติและธาตุแท้ของมนุษย์
และได้เห็นหนทางสู่ความรอดและความเพียบพร้อม พระวณะของพระองค์ทำให้พวกเรา “ตาย”
และพระวณะเหล่านี้ทำให้พวกเราได้ “เกิดใหม่” พระวณะของพระองค์นำพาความสบายมาให้พวกเรา
แต่ก็ทิ้งให้พวกเราสลายอับปางไปกับความรู้สึกลึกซึ้งและความรู้สึกเป็นหนี้
พระวณะของพระองค์นำพาความชื่นบานและสวัสดิภาพมาให้พวกเรา
แต่ก็มีความเจ็บปวดอย่างไม่มีที่สิ้นสุดติดมาด้วย
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนลูกแกะที่กำลังจะถูกเชือดในพระหัตถ์ของพระองค์
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนแก้วตาดวงใจของพระองค์และชื่นชมกับความรักอันอ่อนโยนของพระองค์
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนศัตรูของพระองค์
และภายใต้การจับจองของพระองค์ก็ถูกเปลี่ยนเป็นเถาเถาด้วยพระพิโรธของพระองค์
พวกเราเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ได้รับการทรงช่วยให้รอดโดยพระองค์
พวกเราเป็นหนอนแมลงในสายพระเนตรของพระองค์
และพวกเราเป็นลูกแกะหลงทางที่พระองค์ตั้งพระทัยตามหาทั้งกลางวันและกลางคืน
พระองค์ทรงมีความปรานีต่อพวกเรา พระองค์ทรงดูแลพวกเรา พระองค์ทรงยกพวกเราขึ้น
พระองค์ทรงปลดปล่อยและเตือนสติพวกเรา พระองค์ทรงนำทางพวกเรา พระองค์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเรา

พระองค์ทรงสั่งสอนและบ่มวินัยพวกเรา และพระองค์ถึงกับสาปแช่งพวกเรา ทั้งกลางคืนและกลางวัน
พระองค์ไม่เคยทรงหยุดกังวลเกี่ยวกับพวกเราและทรงคุ้มครองปกป้องและดูแลพวกเรา ทั้งกลางคืนและกลางวัน
ไม่เคยทรงห่างจากข้างกายพวกเรา

แต่ทรงหลังพระโลหิตจากพระหทัยของพระองค์เพื่อประโยชน์ของพวกเราและจ่ายทุกราคาเพื่อพวกเรา
ภายในถ้อยคำของมนุษย์ตัวเล็กๆ และธรรมดาสามัญผู้นี้

พวกเราได้ชื่นชมในความบริบูรณ์ของพระเจ้าและมองดูบั้นปลายที่พระเจ้าทรงมอบไว้ให้พวกเรา
แต่กระนั้นก็ตาม

ความทะนงตัวยังคงก่อวนให้เกิดความยุ่งยากภายในหัวใจของพวกเราและพวกเราก็ยังคงไม่เต็มใจอย่างจริงจังที่จะ
ยอมรับบุคคลเช่นนี้ในฐานะพระเจ้าของพวกเรา แม้ว่าพระองค์ได้ประทานมานาให้พวกเรามากมาย
สิ่งที่ให้ความชื่นชมมากมาย แต่เหล่านี้ไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าในหัวใจพวกเราได้
พวกเราเพียงให้เกียรติอดีตลัทธิและสถานภาพพิเศษของบุคคลผู้นี้ด้วยความฝันอย่างยืดยาวเท่านั้น
ตราบเท่าที่พระองค์ไม่เปิดพระโอษฐ์เพื่อขอให้พวกเรารับรู้ว่าคุณคือพระเจ้า
พวกเราจะไม่วันตัดสติใจด้วยตนเองที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าที่จะทรงมาถึงในไม่ช้า
แต่ก็ได้ทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเรามานานมาแล้ว

พระเจ้าทรงเปล่งถ้อยคำรัสชาของพระองค์ต่อไป โดยใช้วิธีการและมุมมองต่างๆ นานา
เพื่อเตือนสอนพวกเราเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเราควรทำ

ในขณะที่เดียวกันก็ทรงเก็บพระสุรเสียงไว้แต่ภายในพระหทัยของพระองค์ พระวณะของพระองค์นำพาพลังชีวิต
แสดงให้พวกเราเห็นหนทางที่พวกเราควรเดิน และทำให้พวกเราสามารถเข้าใจว่าอะไรคือความจริง
พวกเราเริ่มถูกดึงดูดด้วยพระวณะของพระองค์

พวกเราเริ่มจดจ่อกับพระกระแสนเสียงและลักษณะที่พระองค์ตรัส และในจิตใต้สำนึก

พวกเราเริ่มให้ความสนใจในความรู้สึกที่อยู่ภายในที่สุดของบุคคลซึ่งแสนจะธรรมดาผู้นี้

พระหทัยของพระองค์แทบล้นออกมาเป็นโลหิตในการทรงพระราชกิจแทนพวกเรา

บรรทมไม่สนิทและเสวยไม่ได้เพื่อพวกเรา ทรงกันแสงเพื่อพวกเรา ทรงทอดถอนพระหทัยเพื่อพวกเรา
ทรงพระประจักษ์เพื่อพวกเรา

ทรงทนทุกข์กับการเหยียดหยามเพื่อประโยชน์ของบั้นปลายและความรอดของพวกเรา

และความด้านชาและความเป็นกบฏของพวกเราในพระอิสสุชลและพระโลหิตจากพระหทัยของพระองค์
การเป็นและการมีในแบบนี้ไม่ได้เป็นของบุคคลธรรมดาทั่วไป

และไม่สามารถถูกรับรองหรือบรรลุได้โดยมนุษย์ผู้เสื่อมทรามคนใด

พระองค์แสดงให้เห็นถึงความยอมผ่อนปรนและความอดทนที่ไม่มีบุคคลธรรมดาสามัญคนใดจะมีได้

และความรักของพระองค์ไม่ใช่บางสิ่งที่สิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้างใดๆ จะมีได้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่จะสามารถรู้ความคิดทั้งหมดของพวกเรา
หรือมีความเข้าใจอย่างชัดเจนและบริบูรณ์ในธรรมชาติและสาเหตุแห่งของพวกเรา
หรือตัดสินความเป็นกบฏและความเสื่อมทรามของมนุษยชาติ
หรือตรัสกับพวกเราและทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเราเช่นนี้ในนามของพระเจ้าในสวรรค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่ทรงมีสิทธิอำนาจ พระปรีชาญาณ และพระเกียรติภูมิของพระเจ้า
พระอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นถูกนำมาแสดงไว้อย่างบริบูรณ์ในพระองค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถบอกทางให้พวกเราและนำพาแสงสว่างมาให้พวกเรา
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถเปิดเผยความลึกลับทั้งหลายที่พระเจ้าไม่ได้ทรงเปิดเผยตั้งแต่การทรงสร้างจวบจนวันนี้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถช่วยพวกเราให้รอดจากพันธนาการของซาตานและอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของตัวพวกเราเอง พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้า
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระหทัยส่วนในสุดของพระเจ้า คำเตือนสติของพระเจ้า
และพระวณะแห่งการพิพากษาของเจ้าต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ได้ทรงเริ่มยุคใหม่ ยุคสมัยใหม่
และทรงนำมาซึ่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแห่งใหม่และพระราชกิจใหม่
และพระองค์ได้ทรงนำพาความหวังมาให้พวกเรา
ยุคชีวิตที่พวกเราได้ดำเนินมาในความคลุมเครือและทรงทำให้ความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราได้มองดูเส้นทางสู่ความรอดอย่างแจ่มชัดเต็มตา
พระองค์ได้ทรงพิชิตความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราและทรงได้หัวใจของพวกเราไป
นับแต่ชั่วขณะนั้นเป็นต้นมาจิตใจของพวกเราก็กลายเป็นรู้สึกตัวขึ้นมาและจิตวิญญาณของพวกเราก็ดูเหมือนจะฟื้นคืนมา บุคคลธรรมดาไร้ความสำคัญผู้ที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเราและถูกพวกเราปฏิเสธมานับนาน—
นี่ไม่ใช่องค์พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในความคิดของพวกเราตลอดเวลา ทั้งในยามตื่นหรือยามฝัน
และคือผู้ที่พวกเราถวิลหาทั้งกลางคืนและกลางวันหรือหือ? เป็นพระองค์นั่นเอง! เป็นพระองค์นั่นเองจริงๆ!
พระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา! พระองค์คือความจริง หนทางและชีวิต!
พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเราสามารถมีชีวิตอีกครั้งและเห็นความสว่าง และหยุดหัวใจพวกเราไม่ให้ร้อนรุ่มเฉไป
พวกเราได้กลับสู่พระนิเวศของพระเจ้า พวกเราได้กลับสู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระองค์
พวกเราได้เผชิญหน้ากันกับพระองค์ พวกเราได้เป็นพยานโคมพระพักตร์ของพระองค์
และพวกเราได้เห็นถนนที่ทอดตัวอยู่เบื้องหน้า ในเวลานี้หัวใจของพวกเราถูกพระองค์ทรงพิชิตโดยครบบริบูรณ์
พวกเราไม่สงสัยอีกต่อไปว่าพระองค์เป็นใคร

ไม่ต่อต้านพระราชกิจของพระองค์และพระวณะของพระองค์อีกต่อไป

และพวกเราหมอบศิโรราบเฉพาะพระพักตร์พระองค์

พวกเราไม่ปรารถนาสิ่งใดมากไปกว่าการติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ของเรา

และได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระองค์

และตอบแทนพระคุณของพระองค์และตอบแทนความรักของพระองค์ที่มีต่อพวกเรา

และเชื้อเพลิงการเรียบเรียงจิตดวงและการจัดการเตรียมการของพระองค์ และร่วมมือกับพระราชกิจของพระองค์

และทำทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราสามารถทำได้เพื่อทำสิ่งที่พระองค์วางพระทัยมอบหมายให้พวกเราจนเสร็จสิ้นครบถ้วน

การถูกพระเจ้าทรงพิชิตเป็นเหมือนการประกวดศิลปะการต่อสู้

พระวณะของพระเจ้าแต่ละคำกระทบหนึ่งจุดสำคัญในความเป็นมนุษย์ของเรา

ทั้งให้พวกเรามีบาดแผลและเต็มไปด้วยความหวาดหวั่น พระองค์ทรงเปิดโปงมโนคติที่หลงผิดของพวกเรา

การจินตนาการของพวกเรา และอุปนิสัยอันเลื่อมทรมานของพวกเรา จากทั้งหมดที่พวกเราพูดและทำ

ลงไปถึงทุกๆ ความคิดและความคิดเห็นของพวกเรา

ธรรมชาติและธาตุแท้ของพวกเราถูกเปิดโปงในพระวณะของพระองค์

ทำให้พวกเราตกอยู่ในสภาวะของความกลัวและตัวสั่นปราศจากที่ให้อภัยความละอายของพวกเรา

ข้อแล้วข้อเล่า พระองค์ทรงบอกพวกเราเกี่ยวกับการกระทำของพวกเรา

จุดมุ่งหมายและเจตนาของพวกเราทั้งหมด แม้กระทั่งอุปนิสัยอันเลื่อมทรมานที่พวกเราไม่เคยค้นพบ

ทำให้พวกเรารู้สึกเหมือนถูกเปิดโปงในความไม่เพียบพร้อมอันน่าสังเวชของพวกเรา และยิ่งไปกว่านั้น

ถูกเอาชนะไปอย่างหมดรูป พระองค์ทรงพิพากษาพวกเราที่ต่อต้านพระองค์

ทรงตีสอนพวกเราที่หมิ่นประมาทและกล่าวโทษพระองค์

และทรงทำให้พวกเราารู้สึกว่าในสายพระเนตรของพระองค์

พวกเราไม่มีคุณลักษณะของการได้โทษแม้สักอย่างเดียว รู้สึกว่าพวกเราเป็นชาตานที่มีชีวิต

ความหวังของพวกเราถูกทำลาย พวกเราไม่กล้าทำการเรียกร้องอย่างไรเหตุผลหรือบ้ำเรอความหวังใดๆ

ในพระองค์อีกต่อไป และแม้แต่ความฝันทั้งหลายของพวกเราก็มลายดับไปในชั่วข้ามคืน

นี่คือข้อเท็จจริงที่ไม่มีใครในพวกเราสามารถจินตนาการได้และไม่มีใครในพวกเราสามารถยอมรับได้

ภายในชั่วแวบเดียว

พวกเราสูญเสียคุณภาพภายในของพวกเราไปและไม่รู้วิธีไปต่อบนถนนที่ทอดตัวอยู่ข้างหน้า

หรือวิธีไปต่อในความเชื่อของพวกเรา ดูเหมือนว่าความเชื่อของพวกเราได้ถอยกลับไปอยู่ที่จุดเริ่มต้น

และราวกับว่าพวกเราไม่เคยพบองค์พระเยซูเจ้าหรือได้รู้จักพระองค์มาก่อนเลย

ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ต่อหน้าต่อตาพวกเราทำให้พวกเราเต็มไปด้วยความงุนงงสับสนและทำให้พวกเราสองจิตสองใจละล้าละลัง พวกเราท้อแท้ พวกเราผิดหวัง และลึกลงไปในใจพวกเรา

มีความเดือดดาลและความอับอายที่ไม่สามารถเก็บกดเอาไว้ได้ พวกเราพยายามระบายออก ค้นหาทางออก และยิ่งไปกว่านั้น เฝ้ารอพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเราต่อไป

เพื่อที่พวกเราอาจจะได้หัวใจของพวกเราออกมาให้พระองค์ แม้มีบางครั้งที่ภายนอกพวกเราดูเหมือนมีสมดุลง่ายๆ ไม่หึงหอยและไม่ถ่อมตน แต่ในใจพวกเรา พวกเราทุกข์ใจกับความรู้สึกสูญเสียที่พวกเราไม่เคยรู้สึกมาก่อน แม้บางครั้งพวกเราอาจดูภายนอกว่านิ่งสงบผิปกดี

แต่จิตใจของพวกเรากำลังปั่นป่วนด้วยความทรมานเหมือนทะเลพายุ

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ได้ปลดปล่อยพวกเราจากความหวังและความฝันทั้งปวงของพวกเรา เป็นการยุติความอยากได้อะไรที่มีอันพังเพือของพวกเราและทิ้งให้พวกเราหมดความเต็มใจที่จะเชื่อว่าพระองค์ทรงคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเราและสามารถช่วยชีวิตพวกเราได้

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ได้เปิดรอยแยกระหว่างพวกเรากับพระองค์

ซึ่งเป็นรอยแยกที่ลึกเสียจนไม่มีใครเต็มใจที่จะข้ามมัน

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์เป็นครั้งแรกที่พวกเราทนทุกข์กับความล้มเหลวครั้งใหญ่เช่นนี้ ความอับอายอันใหญ่หลวงยิ่งนักในชีวิตของพวกเรา

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ทำให้พวกเราซาบซึ้งอย่างแท้จริงในพระเกียรติและความไม่ยอมผ่อนปรนของพระเจ้าต่อการทำให้ขุนเคืองของมนุษย์ ซึ่งเมื่อเทียบกันแล้ว พวกเราช่างต่ำช้าเหลือเกิน ช่างมีมลทินเหลือเกิน

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ทำให้พวกเราตระหนักเป็นครั้งแรกว่าพวกเราโอหังและอวดตัวเพียงใด และมนุษย์จะไม่วันเท่าเทียมกับพระเจ้าหรือดีเสมอเหมือนพระเจ้าอย่างไร

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเราโหยหาไม่อย่างมีชีวิตต่อไปในอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเช่นนี้ โหยหาที่จะกำจัดตัวพวกเราเองออกจากธรรมชาติและธาตุแท้เช่นนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และหยุดทำตัวเลวร้ายและน่ารังเกียจต่อพระองค์

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเรามีความสุขในการเชื่อฟังพระวาระของพระองค์ ไม่กบฏต่อการเรียบเรียงจัดวางและการจัดการเตรียมการของพระองค์อีกต่อไป

การพิพากษาและการติสสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเราที่มีความอยากที่จะอยู่รอดและทำให้พวกเรามีความสุขที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเราอีกครั้ง...พวกเราได้ก้าวออกจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย ออกจากนรก

ออกจากหุบเขาแห่งเงื้อมเงาของความตาย...พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงรับพวกเราผู้คนกลุ่มนี้ไว้แล้ว!
พระองค์ทรงมีชัยเหนือซาตานและทำให้บรรดาไพร่พลทั้งหลายของพวกศัตรูของพระองค์พ่ายแพ้!

พวกเราเป็นเพียงผู้คนธรรมดาสามัญกลุ่มหนึ่งที่มีอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน
ผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนยุคทั้งหลาย และผู้ขัดสนที่พระเจ้าทรงยกขึ้นจากกองขยะ
ครั้งหนึ่งพวกเราเคยปฏิเสธและกล่าวโทษพระเจ้า แต่บัดนี้พวกเราได้ถูกพระองค์ทรงพิชิตแล้ว
พวกเราได้รับชีวิต หนทางแห่งชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า ไม่ว่าพวกเราจะอยู่ที่ใดบนแผ่นดินโลก
ไม่ว่าพวกเราจะสู้นการข่มเหงและความทุกข์ลำบากอะไรก็ตาม
พวกเราก็ไม่สามารถแยกจากความรอดของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ เพราะพระองค์คือพระผู้สร้างของพวกเรา
และคือการไถ่บาปเพียงหนึ่งเดียวของพวกเรา!

ความรักของพระเจ้าแผ่ขยายออกไปดูน้ำแห่งน้ำพุ และประทานให้เธอและให้ฉัน และให้ผู้อื่น
และให้ทุกคนที่แสวงหาความจริงอย่างจริงจังและเฝ้ารอการทรงปรากฏของพระเจ้า

เช่นเดียวกับที่ดวงจันทร์ติดตามดวงตะวันในการสลับเปลี่ยนเวียนผันอันไม่รู้จบ
ดังนั้นพระราชกิจของพระเจ้าจึงไม่เคยหยุด และดำเนินการให้เกิดขึ้นกับเธอ กับฉัน กับคนอื่น
และกับทุกคนที่ติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าและยอมรับการพิพากษาและการติสสอนของพระองค์

23 มีนาคม ค.ศ. 2010

พระเจ้าได้ทรงเขียนบทตอนนี้ขึ้นเป็นบทนำสู่

“จุดกำเนิดและพัฒนาการของคริสตจักรแห่งพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

รายชื่อผู้เกี่ยวข้อง

A portion of the Scripture quotations are from The Holy Bible-Thai Standard Version, copyright © 2014 by Thailand Bible Society. Used by permission. All rights reserved.

คริสตจักรแห่งพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เว็บไซต์ข่าวประเสริฐ

<https://th.kingdomsalvation.org>

เว็บไซต์ของเรา

ดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/th/video>

Facebook: <https://l.kingdomsalvation.org/th/facebook>

Email: contact.th@kingdomsalvation.org